

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

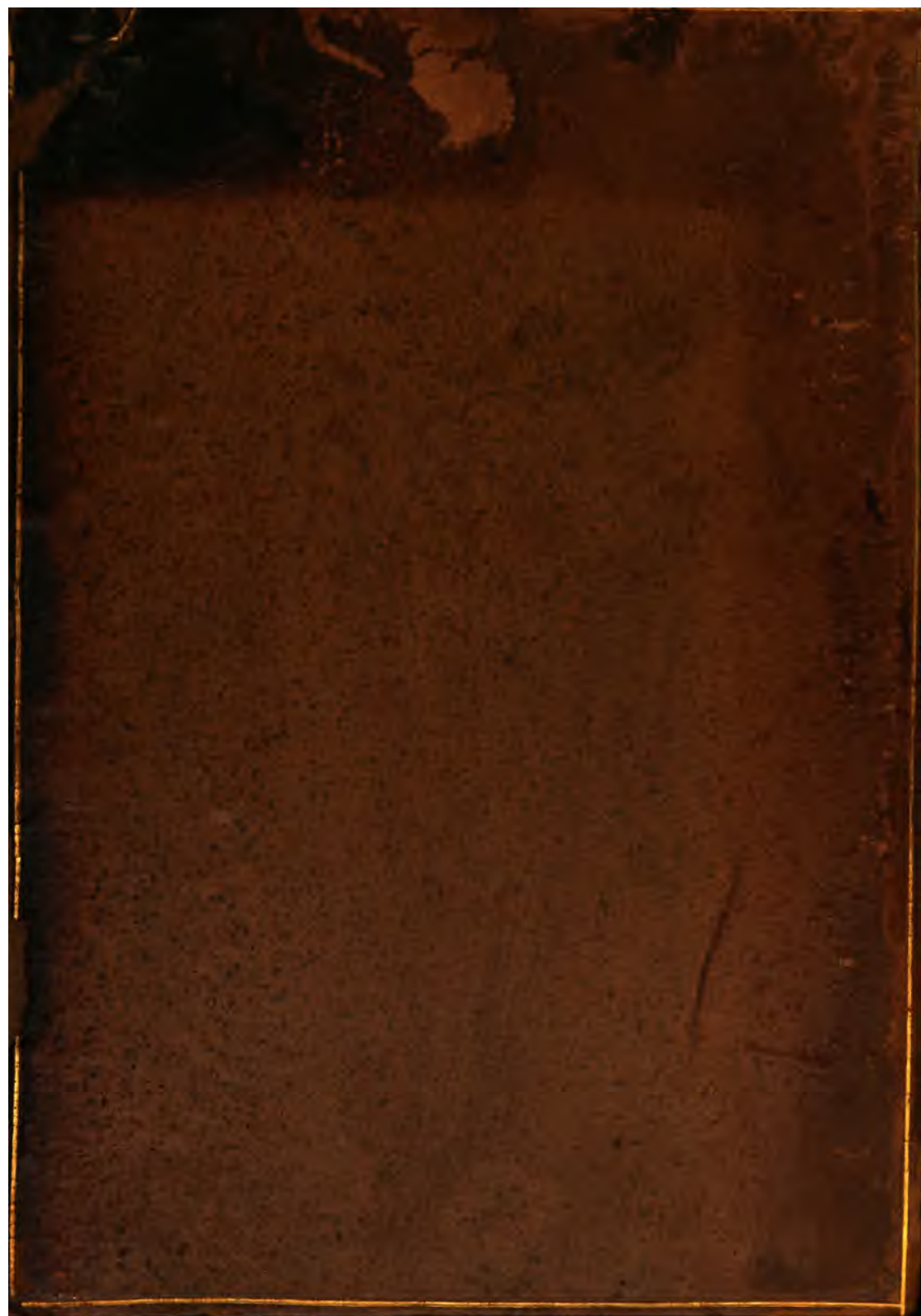
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

J

12 g. 21

DICTIONNAIRE COMPLET
DES
LANGUES FRANÇAISES ET HONGROISES

PAR
FRÉDÉRIC MÁRTONFFY.

TOME PREMIER: PARTIE FRANÇAISE-HONGROISE.

TELJES
FRANCIA ÉS MAGYAR SZÓTÁR

IRTA
MÁRTONFFY FRIGYES.

ELSŐ KÖTET: FRANCIA-MAGYAR RÉSZ.

BUDAPEST.
FRANKLIN-TÁRSULAT

MAGYAR IROD. INTÉZET ÉS KÖNYVNYOMDA.

1879.

FRANKLIN-TÁRSULAT NYOMDÁJA.

PRÉFACE.

C'est une vérité indisputable que, si les bons dictionnaires ont leur utilité, ils ont aussi leur commune destinée, savoir : que les meilleurs devièment avec le temps insuffisants et défectueux.

Une autre vérité banale est, que les langues des peuples civilisés, parvenant à la maturité, n'y restent pas immuablement fixées, et continuent à se modifier en prenant, par un penchant irrésistible, la forme et la couleur des idées qu'élabore l'incessante activité de l'esprit humain.

De là pour le lexicographe, le grand et périlleux devoir d'observer et d'étudier ce travail avec patience et sagacité. Il ne lui suffit pas d'avoir constaté l'avènement de la plupart des mots nouveaux, indispensables ou réputés tels. Il faut qu'il satisfasse, en outre, au besoin non moins important de tenir compte, pour le fond même de la langue, de ces combinaisons heureuse, de ces alliances justes et hardies, et de ces applications, impreuves autant que naturelles, au moyen desquelles d'habiles contemporains ont su rajeunir beaucoup de vocables tombés en désuétude, et leur imprimer un sens plus énergique et plus étendu.

Voilà, sans doute, des difficultés bien grandes pour tout lexicographe consciencieux ; mais elles devièment presque insurmontable pour celui qu'enchaîne une étendue limitée.

Nous avons bravement combattu contre cet obstacle, et nous croyons de l'avoir surmonté, du moins nous espérons que ceux, qui en sont des juges compétants, nous vérifieront.

Notre ouvrage renferme dans ses deux parties la nomenclature de tous les mots usuels des deux langues, puisée pour la partie française dans les meilleurs ouvrages anciens et modernes, et surtout dans le *Dictionnaire de l'Académie* et celui *des difficultés de la langue française* ; et pour la partie hongroise dans les oeuvres de M. Dr. MAURICE BALLAGI. Nous avons marqué tous les termes anciens ou nouveaux, à fin que nos lecteurs puissent s'orienter plus facilement ; nous avons, en outre, pris soin de distinguer les verbes actifs des verbes neutres, réciproques, réfléchis et impersonnels, de noter le genre de tous les substantifs, les termes de sciences, d'arts et de métiers, le sens figuré de mots usuels, et surtout les proverbes, les gallicismes et les expressions proverbiales et enfin la prononciation des mots difficiles.

Qu'il nous soit permis, enfin, d'ajouter encore quelques mots à M. Dr. MAURICE BALLAGI, le célèbre lexicographe, le plus lettré des philologues et le plus aimable des gens de lettres, qui nous a guidé dans notre travail pénible. Qu'il daigne d'agréer notre reconnaissance dévouée et les assurances de notre respect éternel, car tout ce qu'il y a du bon dans cet oeuvre, n'est que le fruit de ses conseils savants.

Budapest, Janvier, 1879.

FR. MÁRTONFFY.

Abréviations. — Rövidítések.

A.

a.	adjectiv, melléknév.
abs.	absolument, általánosan.
adv.	adverbe, igehatározó.
adt.	adverbialement, mint igehatározó.
a. f.	adjectif féminin, nőnemű melléknév.
agr.	agriculture, földművelés.
alch.	alchimie, aranykémia.
alg.	algèbre, betű-mennyiségtan.
a. m.	adjectif masculin, hímnemű melléknév.
am.	ameublement, bútorkész.
an.	anatomie, bonctan.
anc.	anc. ennement, hajdan.
ant.	antiquité, ókor.
arch.	architecture, építész.
ard.	ardoisier, palafestő.
arg.	argot, tolvajnyelv.
arith.	arithmétique, számtan.
arm.	armurier, fegyvercsiszár.
arp.	arpenteur, földmérő.
arg.	arquebusier, puskaíves.
artif.	artificier, tűzművész.
artill.	artillerie, tüzérség.
astrol.	astrologie, csillagvetés.
astr.	astronomie, csillagászat.
anj.	aujourd'hui, most.
aun.	aunage, röfmérték.
autr.	autrefois, azelőtt.
aux.	auxiliaire, segédige.

B.

b.	bas, aljas.
banq.	banquier, bankár.
bât.	bâtisse, építész.
batel.	batelier, hajós.
batt.	batteur d'or, aranyverő.
bij.	bijoutier, ékszerész.
bill.	billard, tekejáték.

bl.	blason, címertan.
blanch.	blanchisseur, fehérítő.
bot.	botanique, fővész.
boiss.	boisselier, vékacsinaló, szitás.
bonn.	bonnetier, harisnyaszövő.
bouch.	boucher, mészáros.
boul.	boulangier, sütő.
bout.	boutonnier, gombcsinaló.
brass.	brasserie, sörfőzde.
brig.	briquetier, téglavető.
brod.	broderie, hímzés.
bûch.	bûcheron, favágó.
burl.	style burlesque, torz bohó irány.

C.

card.	cardier, kártyakészítő.
carr.	carrier, kővágó.
carross.	carrossier, kocsigyáros.
carton.	cartonnier, kéregpapírkészítő.
cath.	culte catholique, kathol. szertartás.
ceint.	ceinturier, övcsinaló.
ch.	chasse, vadászat.
cham.	chamoiseur, irhagyártó.
chanc.	style de chancellerie, irodai irány.
chand.	chandelier, gyertyamártó.
chap.	chapelier, kalapos.
chant.	chantier, ácshegy.
char.	charron, kerékgyártó.
charb.	charbonnier, szénégető.
charc.	charcutier, hentes.
charp.	charpentier, ács.
chaudr.	chaudronnier, üstműves.
chi.	chimie, vegyész.
chir.	chirurgie, sebész.
cir.	cirier, viasztekeres-eresztő.
clout.	cloutier, szegműves.
coll.	collectif, gyűjtő.

com.	commerce, kereskedelem.
conch.	conchyliologie, kagylótan.
conf.	confiseur, cukrász.
conj.	conjonction, kötszõ.
cord.	cordier, kötélverõ.
cordon.	cordonnier, cipész.
cout.	coutumier (droit), szokás-jog.
coutur.	couturière, varrónõ.
coutelet	coutelier, késes.
couv.	couvreur, házfedõ.
cris.	crystallographie, kristályrajz.
cuis.	cuisine, szakács-ság.

D.

dans.	danse, táncolás.
dent.	dentiste, fogorvos.
dess.	dessin, rajzmûvészet.
dév.	dévotion, áhitat.
did.	didactique, tanmód, taná-szat.
dim.	diminutif, kicsinyítõ.
diplom.	diplomatie, diplomacia.
dog.	dogmatique, hittudomány.
dor.	doreur, aranyozó.
drap.	drapier, posztógyáros.

E.

écol.	école, iskola.
écon.	économie, gazdaság.
écon. rur.	économie rurale, mezõi gaz-daság.
e. f.	eaux et forêts, erdészeti.
égl.	église, egyház.
ém.	émailleur, zománczó.
émoul.	émouleur, köszörûs.
ent.	entomologie, rovar-tan.
éperon.	éperonnier, sarkantyúmû- ves.
épingl.	épinglier, tűmûves.
escr.	escrime, vívás.
ét.	étain (potier d'—), ón-öntõ.
étam.	étameur, ónozó.
exl.	exclusif, kizárólag.
expl.	exploitation des mines, bányá- szat.
extér.	extérieur, külsõ.

F.

f.	féminin, nõnem.
fabr.	fabrique, gyártás.
faïenc.	faïencerie, kőedénygyár.
fam.	familier, bizalmas szólás- mód.
fauc.	fauconnerie, sólymá-szat.

féo.	féodalité, hűbérnõkség.
ferbl.	ferblantier, bádogos.
fig.	figuré, képletes.
fil.	fleur, fonó.
fin.	finance, pénzügy.
fleur.	fleuriste, virágkertész.
fond.	fondeur, öntõ.
fond. d. e.	fondeur de canon, ágyúöntõ.
fond. d. car.	fondeur de caractères, betû- öntõ.
fond. d. cl.	fondeur de cloches, harang- öntõ.
forg.	forge, kohó.
fort.	fortification, várépítészeti.
fourb.	forbisseur, kardcsiszár.

G.

gant.	gantier, keztyûs.
gén.	généalogie, származat-rend.
géog.	géographie, földrajz.
géol.	géologie, földtan.
géom.	géométrie, mértan.
glac.	glacière, tükörgyár.
g. p.	genre plaisant, tréfás mód.
gr.	grammaire, nyelvtan.
grav.	graveur, vésnök.
guer.	guerre, hadászat.
gymn.	gymnastique, testgyakorlat.

H.

h.	histoire, történelem.
h. a.	histoire ancienne, őstörté- nelem.
h. d. Fr.	histoire de France, francia történelem.
h. eccl.	histoire ecclesiastique, egy- házi történelem.
h. m.	histoire moderne, uj-kori tör- ténelem.
h. n.	histoire naturelle, termé- szetrajz.
horl.	horloger, órás.
hydr.	hydraulique, vízvezeték.

I.

i.	interjection, indúlatszõ.
icht.	ichtyologie, haltan.
id.	idem, mint az elõbbi.
imp.	impersonnel, személytelen.
impr.	imprimeur, nyomdász.
injur.	injurieux (terme), szitok.
instr.	instrument, mûszer.
inus.	inusité, szokáson kívüli.
iron.	ironiquement, gúnyosan.
ir.	irrégulier, rendhagyó.

J.

jard.	jardinage, kertészet.
jeu.	jeu, játék.
joail	joaillier, ékszerész.

L.

lap.	lapidaire, kövész.
libr.	libraire, könyvkereskedő.
ling.	lingère, fehérnemű kereskedő.
lit.	liturgie, egyházi szertartás.
litt.	littérature, irodalom.
log.	logique, elmészet.
lun.	lunetier, pápaszemkészítő.
luth.	luthier, hangszerkészítő.

M.

m.	masculin, hímnem.
maç.	maçon, kőműves.
man.	manège, lovarda.
manuf.	manufacture, kézműzet.
mar.	marine, tengerészet.
marb.	marbrier, márványműves.
maréch.	maréchal, orvoshóvács, patkoló kovács.
math.	mathématique, mennyiség-tan.
mécan.	mécanique, gépészet.
méd.	médecine, orvostudomány.
még.	mégissier, lágyvarga.
men.	menuisier, asztalos.
mét.	métaphysique, alapbölcselem.
métal.	métallurgie, kohászat.
mett.	metteur en oeuvre, drágakő-foglaló.
meun.	meunier, molnár.
milit.	militaire, hadi, katonai.
min.	mine, mineur, bányász.
minér.	minéralogie, ásványtan.
mir.	miroirier, tükrőgyártó.
mod.	mode, divat.
mon.	monnaie, pénzverési ügy.
mor.	morale, erkölcstan.
mus.	musique, zene.
myth.	mythologie, hitrege.

N.

navig.	navigation, hajózás.
----------------	----------------------

O.

ocul.	oculiste, szemész.
oiseil.	oiseleur, madárász.
opt.	optique, láttan.

ord.	ordinairement, rendszeren.
orf.	orfèvre, aranyműves.
org.	organiste, orgonász.
orn.	ornithologie, madárarajz.

P.

p.	proverbe, közmondás.
pal.	palais, törvénykezési szőlasmód.
pap.	papetier, papirgyártó.
parch.	parcheminier, pergamentgyártó.
part.	participe, igenév, részesülő.
pass.	passementier, paszmányos.
pât.	pâtissier, pástétomsütő.
path.	pathologie, kórtan.
paum.	paume (jeu de-), labdajáték.
pav.	paveur, kövező.
pêch.	pêcheur, halász.
peign.	peignier, fénygyártó.
peint.	peinture, festészet.
pellet.	pelletier, szücs.
perr.	perruquier, parókás.
pharm.	pharmacie, gyógyszerészet.
philos.	philosophie, bölcselet.
phys.	physique, természettan.
physiol.	physiologie, élettudomány.
pl.	pluriel, többes.
plom.	plombier, ólomöntő.
plum.	plumassier, tollpiperész.
poét.	poétiquement, költőiesen.
pomp.	pompier, szivattyúgyártó.
pop.	populaire, pórias.
pot.	potier, fazekas.
prat.	pratique, törvénykezési gyakorlat.
prép.	préposition, elöljáró, névelő.
pron.	pronom, névmás.
psych.	psychologie, lélektan.
p. u.	peu usité, kevésbé szokásos.

Q.

q.	quelqu'un, valaki.
q. ch.	quelque chose, valami.
q. f.	quelque fois, néha.

R.

r.	régulier, rendes.
rel.	relieur, könyvkötő.
relig.	religion, vallás.
rhét.	rhétorique, szónoklattan.
rub.	rubanier, szalagszövő.

S.

s.	substantif, főnév.
s. a.	substantif et adjectif, fő- és melléknév.
sal.	salines, sóbányászat, sófőzés.
salp.	salpêtrier, salétromfőző.
saun.	saunier, sófőző.
sáv.	savonnier, szappanos.
sculpt.	sculpture, szobrászat.
sell.	sellier, nyereggyártó.
serr.	serrurier, lakatos.
soier.	soierie, selyemkémizet.
st.	style, írásmód
st. s.	style soutenu, föllengős írásmód.
sucr.	sucrerie, cukorfőzde.

T.

tabl.	tabletter, száruműves.
taill.	tailleur, szabó.
tan.	tanneur, timár.
tap.	tapissier, kárpitos.
techn.	technologie, műtan.
teint.	teinturier, festő.
th.	théâtre, színház.
théo.	théologie, hittan.
tiss.	tisserand, takács.
tond.	tondeur, posztónyíró.
tonn.	tonnelier, kádár.
tourn.	tourneur, esztergályos.
tréfil.	tréfileur, sodronyhúzó.

trig.	trigonométrie, háromszögtan.
t. t.	terme technique, műszó.

V.

v.	voyez, lásd.
v. a.	verbe actif, cselekvő ige.
van.	vannier, kosárfonó.
v. aux.	verbe auxiliaire, segédige.
vén.	vénérie, vadászat.
vern.	vernisser, fényítő.
verr.	verrier, üvegyártó.
véter.	vétérinaire, barom-orvos.
vign.	vigneron, vinczellér.
v. imp.	verbe impersonnel, személytelen ige.
v. ir.	verbe irrégulier, rendhagyó ige.
vit.	vitrier, üveges.
vki.	valaki, quelqu'un.
vmi.	valami, quelque chose.
v. n.	verbe neutre, középige.
voit.	voiturier, fuvaros.
v. r.	verbe réfléchi, visszaható ige.
v. réc.	verbe réciproque, viszonzlagos ige.

Z.

z.	zoologie, állattan.
----	---------------------

*	néologisme, új szó.
†	vieux mot, elavult szó.

A.

A (a) m. *A betű*; pv. prendre les a pour les b, *megtévedni*; fam. *bakot löni*.

A (a) v. aux v. avoir, être.

A (à) prép. 1. -nak, -nek, à Pierre, Péternek; 2. après helyett; brin à brin, szálankint; 3. avec h. à l'aiguille, tűvel; 4. d'après, selon, suivant h.; à votre avis, véleménye szerint; 5. pour h.; à vrai dire, az igazat megvallva; 6. sur h.; à la prière de..., kérésére; 7. dans h.; que vous jouez au monde un petit personnage! mily csekély szerepet játszik ön a földön! 8. envers h.; être aux méchants complaisant, a gonoszak iránt elnézőnek lenni; 9. chez h.; il veut aux mortels trop de perfection, túlságos tökélyt kíván a halandóktól; 10. helyzet; être à l'étroit, kelepcebe jutni; fig. szükségét szenvedni; 11. jelző; au cygne blanc, a fehér hattyúhoz.

Abaissant, e, a. fig. lealázó.

Abaisse, f. pát. tésztaüledék.

Abaisse, e, a. leeresztett, alacsonyabbá tett; fig. megalázott.

Abaissement, m. leeresztés, lebocsátás; — de la voix, hanglebocsátás; 2. lehorodás, lebontás; 3. apadás; 4. süppedés; fig. hanyatlás, süllyedés; megalázás; an. — de la matrice, méhsér.

Abaisser, v. a. leeresztetni,

alacsonyabbá tenni; leron-tani; fig. megalázni; kisebbitni; megtörni; 2. — une barrière, un obstacle, akadályt elhárítani; poét. — son front, fejét lehorogasztani; (math.) — une équation, egyenletet a legalsóbb hatványra vonni; (geom.) — une ligne, vonalat lejtetni; (mus.) lejjebb hangolni; (pât.) — la pâte, a tésztát vékonyra nyújtani; s'—, v. r. apadni; ereszkedni; süppedni; csillapodni; fig. magát megalázni; leereszkedni; le brouillard s'—e, a köd ereszkedik.

Abaisseur, m. an. l'—, le muscle—, távozató-izom.

Abajoue, f. (z.) pofatömlő.

Abalourdir, v. a. fam. elbutítani; s'—, v. r. elbutulni.

*Abalourdissent, m. elbutítás.

Abandon, m. 1. elhagyatottság; kipusztulás; 2. elhagyás; lemondás; elhanyagolás; — de soi-même, önfeledés; fig. föltétlen bizalom; odaadás; fesztelenség; à l'—, összevissza; (com.) faire—, elállni; (dr.) átruházni; se laisser aller à l'—, magát elhanyagolni.

Abandonné, e, s. a. elhagyott; 2. puszta, lakatlan; fig. korhely, féktelen.

†Abandonnement, m. elhagyás, elhagyottság; il est dans un entier — de ses amis, barátjai teljesen elhagyták; 2. lemondás; — de biens, jószágroli lemondás; 3. fesslettség, elvetemültség;

vivre dans le dernier —, gyalázatos életmódot folytatni.

Abandonner, v. a. elhagyni; 2. martalékul adni; 3. átengedni, lemondani; — à la publicité, a nyilvánosságnak átadni; — les rênes, a kantárszárát megeresztetni; s'—, v. r. magát odaadni; s'— à la fortune, magát a szerencsére bízni; cette femme s'—e, v. se prostituer.

Abannation (-ci-), f. dr. egy éves száműzés.

Abaque, f. pohárszék; 2. homokkal födött rajasztal; 3. arch. oszloptetőlap (abakus).

Abasourdi, e, a. elámult, elhiült.

Abasourdir, v. a. fam. zavarba hozni, elkábítani.

Abat, m. bouch. levágás.

Abâtardi, e, a. fig. elfajult.

Abâtardir, v. a. megrontani; fig. gyöngtteni; s'—, v. r. elfajulni; v. dégénérer.

Abâtardissement, m. elfajulás; 2. elerőtlenedés.

Abat-chauvée, f. com. gyapju selejtje.

Abatée, f. mar. megdőlés (hajóról).

Abat-faim, m. fam. nagy darab hús.

Abat-jour, m. bolt-ablak.

Abat-reluit, m. d'arg. nézőke.

Abat-vent, m. ereszke. [zet.

Abat-voix, m. szószerkmennye.

Abattage, m. favágás; 2. vágóber; 3. ölés, levágás; charp. faire un—, emelő rúddal megfordítani.

Abattant, abatant, m. csapóajtó; szárnyasztal.

Abattement

Abattement, m. bágyadság; fig. levertség, kishitűség; *tomber dans l'—, elcsüggedni.
 Abatteur, m. vágó, vagdalózó; — de bois, favágó; un gr. — de gibier, ügyes vadászó; fam. — de besogne, gyors munkás; fig. hazudozó, kérkedő.
 Abattis, abatis, m. limlom; 2. nyesedék, galyfa; rőzse; — d'arbres, fatorlat, fázúz faire un — de gibier, vadat pusztítani; cuis. les — d'oie, lúdaprólék; ch. farkas csapa; bouch. vágószin.
 Abattoir, m. bouch. vágószin; hydr. zúgó.
 Abattre, v. a. leütni, levágni; lekasabolni; leverní; vágni, kivágni; kaszálni; löni; leütönni, leszakítani; fig. gyöngíteni; lecsujtani; — l'orgueil, a gőgöt megalázní; ch. — un lièvre, nyulat löni; chap. — les bords d'un chapeau, kalap szélét levasalni; j. — du bois, sok tekét dönteni; fam. — bien du bois, gyorsan dolgozni; mar. — un vaisseau, hajót superezni; s'—, v. r. bedőlni; leroskadni; eldőlni; le cheval s'abatti, a ló kidőlt; l'oiseau s'abat sur sa proie, a madár lecsap prédájára; le vent s'—t, a szél csillapodik; fig. elcsüggedni.
 Abatture, f. töredék, letört ágak; ch. pl. szarvas nyoma; letaposott cserje (szarvas által).
 Abbatial, e, a. (a-ba-ci-) apátági; droits — tiaux, apátági jogok.
 Abbaye (a-bé-ie), f. apát-ság; — princière, hercegséget apát-ság.
 Abbé, m. világi pap; apát; — régulier, rendi apát; fig. table d'—, dús asztal; conch. hengercsiga.
 Abesse, f. apátnö, fejedelmesszony; fam. la mère

ABC

—, bordélyosnő; rimák anyja.
 ABC (a-bé-cé), m. ábécé; fig. első elemek.
 Abcéder, v. n. meggyülni, genyedni, evedni; path. faire—, genyeszteni.
 Abcès, m. path. genyfehély; — froid, hideg tályog; — chaud, lobbos tályog.
 Abdication, (-ci-) f. lemondás (trónról); leköszönés (hivatalról); (dr.) — d'un fils, fiú megtagadás; jószágróli lemondás; v. abandonnement.
 Abdiquer, v. a. et n. lemondani; leköszönni; (dr.) — son fils, fiát megtagadni.
 Abdomen (mè-ne) an. has, altest; fam. poh. potrok.
 Abdominal, e, a. altesti; an. artère—e, has-útér; icht. nageiores—es, has-parák.
 Abducteur, s. a. an. l'—, ou muscle —, távoztató izom.
 Abduction, f. chir. íztörés.
 Abécédaire, m. abécéstanuló; abécécskönyv; a. ordre —, v. alphabetique.
 Abèchement, m. fauc. étetés.
 Abécher, ou abéquer, v. abéquer.
 Abeillage, abeillage, m. cout. méhészjog.
 Abeille, f. méh; mère —, méhkirályné; — commune, ouvrière, gyűjtőméh; — mâle, here; — perce-bois, vadméh; — terrestre, poszméh.
 Abélanier, v. avélinier.
 Abélir, v. plaire.
 Abelmosc, ou — musc, m. v. ambrette.
 †Abénévis (-vi-oe), m. féod. vízvezetési jog; — er, v. a. vízvezetési jogot adni.
 Abéquer, v. a. madárjakat étetni.
 Aberrant, e, a. ast. eltérő.
 Aberration (a-bér-ra-ci), f. astr. irányferdülés; phys. — de refrangibilité, sugarak szétmenése; fig. tévelygés.
 Abêtir, v. a. butítani; v. n. elbutulni; s'—, v. r. s'—

Able

par l'excès du vin, ivás által elbutulni.
 Abêtissant, e, a. elbutító.
 Abhorrer, (a-bór-ré) v. a. utálni, megutálni.
 Abietinée, a. f. bot. tüded, tűlakki; — s, f. pl. bot. tobzos növények.
 Abiétique, m. chi. fenyűsav.
 †Abigeat, (-ja) m. jur. marhalopás.
 Abîme, m. örvény; 2. hegytorok; 3. garad (folyóban); Ecr. les —s, poklok feneke; fig. megfajthatlenség; pusztulás, enyészet; pv. un — en appelle un —, a szerencsétlenség karköltve jár; chand. fagygyűteknő.
 Abîmer, v. a. örvénybe vetni; fig. tönkre tenni; v. n. elstűlyedni; fig. tönkre jutni; s'—, v. r. mélységbe rohanni; fig. elmerülni; s'— dans ses pensées, gondolatába merülni; s'— dans la douleur, magát a fájdalomnak átengedni.
 Ab-intestat, adt. v. intestat.
 Ab-irato, adt. testament —, haragban írt végrendelet.
 Abject, e, (-jè, -jekte) a. elvetemült, aljas, gyalázatos.
 Abjection (ab-jek-ci), f. romlottság, feleltség, elvetemedettség; fig. vivre dans l'—, alázatban élni.
 Abjurable, a. elesküdhető.
 Abjuration (-ci-), f. elesküvés, esküvelő megtagadás.
 Abjurer, v. a. a. elesküdni, megtagadni; fig. lemondani; — toute la pudeur, minden szérméret levetkezni; s'—, v. r. tisztulni, nemesezni.
 Ablactation (-ta-ci-), f. méd. elválasztás (gyermeké az emlőtől).
 Ablaquéation (ab-la-cué-a-ci-), f. agr. felkapalás (fák körüli földről).
 Able, m. alette, f. icht. fehér keszeg, fehér hal; — de mer, tengeri sügér.

Ablegat

Ablegat, m. követhelyettes (római pápáé).
 Ablégation, (-ci-), dr. egy éves száműzés.
 Ablepsie, f. elme-gyöngeség.
 Ableret (-rè) ou ablerat (-ra), m. péch. varsa.
 Abloc, ablot (a-blo) m. mac. támfal.
 Ablution, (-ci-) f. cath. kézmosás; phar. v. édulcoration.
 Abnegation, (-ci-) f. théo. tagadás, megtagadás; — de soi même, önmegtagadás.
 Aboi, aboiment (a-boament), m. ugatás.
 Abois, pl. m. ch. le cerf est aux —, a szarvas vonaglik; fig. le malade est aux —, a beteg haldoklik; kétségbeesztő állapot; la forte-resse est aux —, a vár nem tarthatja magát; mettre aux —, veszélybe sodorni (v. kit.).
 Abolir, v. a. eltörölni, megszüntetni; loi abolie, eltörölt törvény; abus abolir, megszüntetett szokás; s'—, v. r. megszűnni; elévülni.
 Abolissable, a. megszüntethető; eltörölhető.
 Abolissement, m. megszüntetés; elévülés.
 Abolition, (-ci-) f. eltörlés; megszüntetés; büntetés elengedése; chir. — de l'ouïe, sükettség.
 *Abolitionisme, m. pol. rab-szolgaság eltörlése.
 Abomasus, (-suce) m. v. cailette.
 Abominable, a. utálatos; megvetéreméltó; fig. rossz, ocamány; — ment, adv. utálatosan, rettenetesen.
 Abomination, (-ci-) f. utálat, irtózat; gyalázatoság; avoir en —, utálni.
 Abominer, v. a. v. dötester.
 Abondamment, adv. fölöslegesen, bőségesen.
 Abondance, f. fölösleg, bőség; fig. parler d'—, rög-töznöni (beszédben); il parle avec —, bőbeszédű;

Abondant

myth. corne d'—, bőség szarva; — du coeur, szív-ömlédezés; fam. de l'—, túlságosan vívezett bor; pv. de l'— du coeur la bouche parle, szíve teljes-ségéből szól a száj.
 Abondant, e, a. fölséges, bőséges; bñ; moisson —e, bñ aratás; fig. style—, folyékony írály; d'—, adt. pal. azonkívül, azonfelül.
 Abonder, v. n. bővelkedni; ce pays abonde en or, ez ország bővelkedik aranyban; fig. — en son sens, akaratoskodni.
 *Abonnage, m. előfizetés.
 Abonné, e, a. féo. becsült; bérlet; előfizetett; —, m. — e, f. előfizető; bérli.
 Abonnement, m. bérlet; alá-írás v. előfizetés; — sus-pendu, bérlet szünet; re-cueller des —s, előfizetőket gyűjteni.
 Abonnir, v. a. megjavítani; — les vins, borokat neme-síteni; s'—, v. r. javulni.
 †Abonnement, v. amé-lioration.
 Abord (a-bor), bejárás; fig. fogadás, elfogadás; 2. ki-kötés, partraszállás; 3. csődülés; 4. megtámadás; 5. d'—, du premier —, de prime —, először, mind-járt kezdetén, az első pil-natban; †d'— que, v. des-que.
 Abordable, a. a hol kikötni lehet; fig. hozzáférhető.
 Abordage, m. mar. csáklázás; sauter à l'—, a csáklázott hajóra ugrani; ki-kötés; összeütközés (hajóé).
 d'Abordée, adv. v. abord 5.
 Aborder, v. a. et n. mar. kikötni; csáklázni; 2. mil. — une place, várat megtámadni; 3. fig. — qch. közeledni; — q. meg-szólítani; 4. összeütközni; 5. tárgyalni.
 Abordeur, m. mar. csáklázó.
 Aborigènes, v. indigènes.
 †Abornement, m. határsza-bás.

Aboyer

Aborner, v. a. határt szabni v. vonni; — avec des pieux, — elkarózni.
 Abortif, ve. a. méd. időtlen; un —, koraszülött; re-mède —, magzathajtó; bot. semence — ve, üres-mag; pistil —, meddő nő-szár.
 Abot, m. écon. ugrószáj.
 Abouchement, m. szóbeli ér-tekezés.
 Aboucher, v. a. szóbeli érte-kezést elrendezni; charp. — des tuyaux, csöveket egymásba eresztetni; pol. szembeállítani; s'—, v. érte-kezni (vél).
 Abouement o. abouiment, m. mar. kirakás (fával).
 †Abouffer, v. a. et n. fűlá-dozni.
 Abougri, v. rabougri.
 Abouquement, m. sal. fris-só feltöltése.
 Abouquer, v. a. új sőt a ré-gire töltetni.
 About, m. charp. harántékos vég v. szél (ácsfán), prat. les —s, pl. határok.
 Aboutir, v. n. határosnak lenni; terjedni (valamed-dig); le champ aboutit à un bois, emező erdővel ha-táros; 2. végződni; cette tour —t en pointe, e torony csúcsosan végződik; fig. célozni; son dessein —t à la paix, szándéka békére vezet; 3. hort. rugyezni, bimbóznai; 4. chir. kifa-kadni.
 Aboutissant, e, a. határos, szomszédos; —s, m. pl. cs. is; dr. les tenants et les — d'un champ, szántóföld-határos mezők; fig. savoir les tenants et les — d'une affaire, valamely ügyben jártasnak lenni.
 Aboutissement, m. chir. érett-ség; kifakadás (tályogé).
 Ab-ovo, adv. elejétől fogva.
 Aboyer, v. a. ugatni, ráu-gatni; pv. tout chien qui aboie ne mord pas, minél többet ugat az eb, annál kevesebbet árt; fig. zsém-

Aboyeur

beskedni, — après qch.,
törkedni (vire); — après
q., megszólalni (vkít).
Aboyeur, m. ch. disznófür-
kész; fig. un —, zaklató;
2. l'—, ou aboyeuse orn.
sárszalonka; fam. hírlap-
kikiáltó.
Abranches, m. pl. icht. ko-
pótýttlanok.
Abrás, v. brée.
Abrasion, f. path. bélsika-
rás.
Abrégé, m. rövidlet, kivonat;
réduire un ouvrage en —,
munkából kivonatot készí-
teni; en —, kivonatilag;
f. d' l' —, billentyű (orgo-
nán); —, e, a. rövidített.
†Abrégement, m. rövidítés.
Abréger, v. a. rövidíteni, meg-
rövidíteni; — un ouvrage,
munkát összevonni; 2. féo.
— un fiel, urbért szétlara-
bolni; 3. fig. vous êtes
trop longue, abrégé, ön
nagyon hosszadalmas, fog-
ja rövidre; s'—, v. r. meg-
rövidülni.
Abreuvage, v. breuvage.
Abreuvement, v. breuvage.
Abreuver, v. a. itatni (mar-
hát); 2. — les prés, réteket
megöntözni; fig. q. de fiel,
de chagrins, vkinek életét
megkeseríteni; il est —é
de préjugés, telve van elő-
ítéletekkel: — q. d'une
opinion, vkivel vmi véle-
ményt elfogadtatni; 3. vern.
alapozni; s'—, v. r. fig.
s'— de larmes, könnyekben
úszni.
Abreuvoir, m. itató; mener
à l'—, itatóhoz hajtani;
mac. ragasz-hasadék; jard.
rev-hasadék; fam. path.
— à mouches, genyedő,
mely seb.
†Abréveter, v. a. q. bolondá-
tanni, csúfolni, gúnyolni.
Abréviateur, m. kivonat-ké-
szítő.
Abréviatif, ve, a. rövidítő.
Abréviation, (-ci-) gr. rövidí-
tés.
Abréviativement, adv. rövi-
dítve.

Abrévier

†Abrévier, v. abrégér.
Abreyer, v. abriter.
Abri, m. hajlék, felszer,
ernyő; fig. v. refuge; 2.
grr. véd; fam. et pop.
mettre un criminel à l'—,
bűnöst zár alá tenni; 3.
à l'—, adt. fődve, védve;
fig. être à l'— de la faveur,
kegy által biztosítva lenni.
Abriconner, v. a. d'arg. rá-
szedni.
Abricot, m. kajszibarack.
Abricoté, abricoté (thié) m.
conf. becukrozott barack-
mag.
Abricotée, abricotine, v. ab-
ricot.
Abricotier (thié), m. sárga-
barackfa.
Abricotin, m. koraérő ba-
rackfa.
Abritant, e, a. (bot.) feuilles
—es, fődök; fig. védő, oltal-
mazó.
Abriter, abrier v. a. bot. fű-
dél alá helyezni (növénye-
ket); fig. oltalmazni.
Abrivent, v. abat-vent.
†Abriver, v. a. mar. partfelé
hajózni, kikötni; abrive!
előre!
Abrogation, (-ci-) f. dr. meg-
szüntetés, eltörlés, vissza-
vonás.
*Abrogeable, adj. dr. idősit-
hető.
Abroger, v. a. — un loi, tör-
vényt eltörölni; — une
coutume, szokást megszü-
netni; 2. elévülni; s'—, v.
r. elévülni; megszűnni.
Abrotone, f. bot. abrutürom,
sepröruta.
Abrotonide, m. écon. ürmös-
bor.
Abrouti, e, a. lelegelt (alla-
tok—); elpusztított (her-
nyosk által).
Abroutissement, m. e. f. le-
legelés, levágás, elpusztí-
tás.
Abrupt, e, a. szaggatott, öz-
szefüggetlen (irány); 2. gö-
röngyös; meredek (talaj);
3. töredezett (hang); bot.
feuille —e, letört levél.
Abruption, v. Abduction.

Absolu

Abrupto, ab-, ex-, (lat.) adt.
várattalanul, hirtelen; parler
ex—, hevenyében beszélni;
donner un soufflet ab—,
hirtelen pofon ütni (vkít).
Abruti, e, a. elbarmosult;
bot. elfajult; 2. —, —e, s,
barom (emberről).
Abrutir, v. a, elbarmítani;
elaljasítani; v. abêtir, bot.
v. abâtardir: 2. s'—, v. r.
elbarmulni.
Abrutissant, e, a. elbutító,
elbarmosító; lélek-ölő.
Abrutissement, m. baromi
állapot, baromi butaság;
tomber dans un grand —,
végtéken elbutulni, v. s'ab-
rutir.
Abrutisseur, m. butító.
Absence, f. távollét; les pei-
nes de l'—, az elválás fáj-
dalmai; l'— des lois, des
vertus, törvények, erények
hiánya; 2. fig. szórakozott-
ság; avoir souvent des —s,
gyakran szórakozottnak
lenni; 3. pv. l'— est l'en-
nemie de l'amour, mit a
szem nem lát, a szív hamar
feledí.
Absent, e, s. a. távollévő;
fig. szórakozott.
s'Absenter, v. r. eltávozni;
v. s'éloigner; pop. kerekét
oldani.
Absinthe, f. bot. üröm: —
romaine, vulgaire ou
grande, bárány-üröm; —
marine, bárszony-üröm;
de Judée, gilisztamag;
m. vin d'—, ürmös; v.
abrotonide.
Absinthé, e, a. chi. üröm-
szerű.
Absinthine, f. chi. ürömlél.
Absinthique, a. chi. acide —,
ürömsav.
Absolu, m. mét. egyáltalá-
nosság, épenség.
Absolu, e, a. korlátlan, ha-
tártalan; pouvoir —, kor-
látlan hatalom; parler
d'un ton —, határozott
hangon beszélni; did.
terme —, viszonytalan ki-
fejezés; «h o m m e» est
un terme —, «ember» vi-

Absolument

szonytalan szó; gr. pronom —, független névmás; phys. mouvement —, általános mozgás; alg. nombre —, viszonytalan szám; chi. tiszta; égl. le jeudi —, nagycsütörtök.

Absolument, adv. föltétlenül; korlátlanul, határtalanul; merőben, voltaképen; általán, általánosan; épenséggel; viszonyzatlanul; gouverner —, korlátlanul kormányozni; disposer — de toux chez q., egyáltalában mindennel rendelkezni vkinél; vouloir —, épenséggel akarni; — parant, általánosan mondva; ce dictionnaire a des défauts, mais il est bon —, e szótárnak vannak ugyan hibái, de általán véve jó; did. l'homme consideré — ..., viszonyzatlanul tekintve az embert ...

Absolution (-ci-), f. pal. fölmentés, feloldás; 2. cath. bűnoldás; donner, refuser, recevoir l'—, bűnoldást adni, megtagadni, kapni; d'arg. mosdó-tál.

*Absolutisme, m. korlátlan hatalom, kényuralom.

*Absolutiste, m. korlátlan hatalom híve.

Absolutoire, a. fölmentő, föloldó; cath. bref —, búcsúlevél; pal. avoir une sentence —, fölmentő ítéletet kapni.

Absorbable, a. chi. felszívó, szivánk; méd. un —, un remède —, felszívó szer; chi. les alcalis sont des —s, az égvények szivánk anyagok; an. vaisseaux —s, szivó edények.

Absorbant, v. a. pharm. felszívó szereket használni.

Absorber, v. a. felszíni, beszíni, elnyelni; fig. kimeríteni, elnyelni, — l'attention, a figyelmet magárazonni; s'—, v. r. fig. s'—

Absorptif

dans l'étude, tanulmányokba mélyedni.

Absorptif, ve, a. absorbant.

Absorption, (-ci-) f. felszívás, beszívás, chi. fölémésztés.

Absorptivité, f. elnyelő-tehetség.

Absoudre, v. a. ir. fölmenteni, föl szabadítani, feloldozni (vmi alúl); 2. megbocsátani; cath. bűnbocsánatot adni; s'—, v. r. önmagát föl szabadítani (v. mely kötelezettség alúl).

Absoute, f. cath. általános búcsú nagycsütörtökön.

s'Abstenir, v. r. ir. tartóztatni magát (valamitől); megtagadni magától; il ne put s'— de rire, nem állhatta meg a nevetést; pal. lemondani (vmiről); elállni.

Abstention(-ci-), f. pal. —d'un héritage, örökségről lemondás.

Abstergent, e, a. méd. un remède —, hashajtó szer.

Absterger, v. a. chir. — une plaie, sebet tisztítani, kimosni.

Abstersif, ve, a. méd. tisztító.

Abstersion, f. chir. — d'une plaie, seb kimosása.

Abstinence, f. önmegtartóztatás, tiirtözködés; méd. étrend, étmérsék; fig. mértéktartás, mértékletesség; cath. jours d'—, böjtnapok.

Abstinent, e, s. a. mértéktetes, önmegtartóztató.

Abstractif, ve, a. elvont.

Abstraction, (-ci-), f. did. elvonás; elvontság; 2. raisonner sur des —s, elvont tárgyakról vitatkozni; 3. pl. szórakozások; il est dans des —s continuelles, soha sincs eszén.

Abstractivement, adv. elvontan, magában véve.

Abstraire, v. a. ir. elvonni; elvonva gondolni; elmélni; hallgatni (vmiről);

Abusif

— qch. de qch. vmit vmitől kivonni.

Abstrait, e, a. did. elvont; terme —, általános kifejezés; log. idée —e, elvont fogalom; 2. homályos, határozatlan; c'est un homme —, mely gondolkodású férfi; mathématique —e, elméleti mennyiség; 3. m. l'— et le concret, elvontság és együtteség.

Abstraitement, adv. elvontan.

Abstrus, e, a. nehéz értelmű, elrejtett, homályos; ce qu'il dit là est fort —, a mit mond, nehéz felfogni; phil. des idées —es, zavart fogalmak.

Absurde, a. képtelen, izetlen, ész-ellenes; fam. cet homme est —, ez ember kiállhatlan; 2. nevetséges, szemtelen.

Absurdement, adv. képtelenül, izetlenül, ész-ellenesen.

Absurdité, f. képtelenség, izetlenség, balgaság; fam. cet homme est d'une rare —, ez ember nagyon ostoba.

†Abusissonger, v. a. elcsábítani.

Abus, m. visszaélés; 2. félreértés, hiba, tévedés; 3. rendetlenség, hanyagság; 4. csalás, ámtítás; 5. l'— da soi-même, önfertőztetés; v. onanisme.

Abuser, v. a. megcsalni, ámtítani, károsodni; nos passions nous abusent, szenvedélyeink tévutra vezetnek; 2. elcsábítani; 3. — de qch. visszaélni (vmivel); il abuse de son temps, rosszul használja idejét; 4. — (d'une fille), ágyaskodni; 5. s'—, v. r. megtevédni, csalatkozni; rosszul számolni.

Abuseur, m. fam. csáló, csábító.

Abusif, ve, a. visszaélő, csálárd; pal. jugement —, jogtalan ítélet; gr. terme —, sajátlan kifejezés.

Abusivement

Abusivement, adv. *vissza-
élés-képen*; gr. *sajátlanul*,
nyelvellesen; pal. *jogta-
lanul*.
Abuter, v. a. jeu. *célfelé
dobni*; s'—, v. r. *magát
máshoz alkalmazni*.
Abutilon (-thi-), m. bot. *se-
lyem-sárda*.
Abyme, abymmer, v. abime,
abimer.
Acabit (-bi), m. *minőség*;
poire d'un bon —, *jó m.
körte*; légumes d'un mau-
vais —, *silány m. főzelék*;
fam. il sont d'un — sem-
blable, *egy bordában szót-
ték*.
Acacalis, m. bot. *fehér má-
morka*.
Acacalot, v. acalot.
Acacia, m. acacie, f. *akász*,
koronafa.
Académicien, m. *tudóstár-
sági tag*.
Académie, f. *tudóstársaság*;
fam. — de jeu, *játékház*;
2. *főiskola*.
Académique, a. *tudóstársasá-
gi*; —ment, adv. *tudós-
társaságilag*.
Académiser, v. a. *peint.
minta után rajzolni, fes-
teni*.
Académiste, m. *tudóstársasá-
gi tag*; *főtanodai hall-
gató*.
Acaene, f. bot. *vérzke*; v.
sanguis orbe.
Acagnarder, v. a. fam. *lom-
hítni, tunyítani*; s'—, v. r.
fam. *lomhílni*.
Acajon, m. bot. *mahagoni
fa*; — à planches, *illatos
cédrus*.
Acumacu, m. orn. *bóbitás
légykapó*.
Acane, m. bot. *hamvas, föl-
dizéder*; *szederjcserje*.
Acanga, acangue, m. orn.
braz. *bübos kakuk*.
Acanth'abole, m. méd. *csi-
pőfogó*; —acé, e, adj. bot.
bogácsoló; acées, —és,
acanthoides, *akántok*; —e,
f. bot. *bárcsa-akánt*; (arch.)
lombdiz; —e sauvage, v.
onoporde; — opode m.

Acariâtre

icht. *fücskendező fűrtfogó*;
— optérien, m. icht. *tüs-
kés uszonyú*.
Acariâtre, a. *mogorva, dur-
cás*; *konok, civakodó*.
†Acariâtré, f. *mogorvaság*;
konokság.
Acarides, m. pl. ent. *atkák*.
Acarima, m. h. n. *sörényes
majom, oroszlán-majom*.
Acarne, acarnan, icht. *ten-
geri spár*; bot. *bárcsa*.
Acarus (-ruce), m. ent. *sajt-
kukac*.
Acatalepsie, f. phil. *kétke-
dőség*; *kétegyeség-tan*; —
leptique, s. a. phil. *kétke-
dő, kétegyes*. [lés.
Acatopose, f. méd. *nehézsze-
vevény*.
Acaule, a. bot. *száratlan*; 2.
leveletlen szárú; 3. *rövid
szárú*.
Accablant, e, a. *nyomasztó*,
terhes; *leverő*; *alkalmat-
lan*.
Accablement, m. *elgyöngyü-
lés*; *túlterhelés*; fig. *levert-
ség, csüggedtség*; *bü.*
Accabler; v. a. *leverni*; la
muraille est tombée et les
a tous —és, *a fal leomlott
és mindnyáját agyonütöt-
te*; 2. *lenyomni*; 3. *ter-
helni, túlterhelni*; fig. être
accablé de dettes, *adóssá-
gokkal terhelve lenni*; s'—,
v. r. *magát túlterhelni*.
Accalmie, f. mar. *rövid szél-
csőnd*.
Accaparement, m. com. *öss-
szevásárlás (uzsorás cél-
ból)*; — des blés, *gabona-
uzsora*.
Accaparer, v. a. *összevásá-
rolni*; — les blés, les lai-
nes, *gabona-, gyapju-uzso-
rát üzni*; fam. *uzsorás-
kodni*.
*Accapareur, m. — de blés,
gabona-uzsorás.
Accéder (ak-cé), v. a. *hozzá-
járulni, beleegyezni*; — à
la demande de q. *vkinek
kérését teljesíteni*.
Accélérateur, — trice, s. a.
előmozdító, siettető; phys.
force —trice, gyorsító erő.
Accélération, (-ci-) f. *gyorsítá-*

Accession

tás, előmozdítás; phys.
gyorsulás.
Accélération, v. a. *gyorsítani*,
siettetni.
Accense (-can-se), f. jur. *tar-
tozék*; ce pré est une —
de ma ferme, *e rét majo-
romhoz tartozik*; 2. m. pl.
h. r. *törvényszolga*.
Accenser (-ak-can), v. a.
écon. *telket a birtokhoz
csatolni*.
Accent (ak-can), m. *hangej-
tés*; 2. *kiejtés*; 3. —s, pl.
poët. doux, tendres, tris-
tes —s, *szelíd, gyöngéd*,
szomorú hangok; 4. gr.
hangjel.
Accentuation (-ci-), f. *hang-
jelzés*.
Accentuer, v. a. *hangjelezni*;
hangsúlyozni.
Acceptable, a. *elfogadható*.
Acceptant, m. —e, f. *elfo-
gadó*; com. v. *accepteur*.
Acceptation (-ci-), f. —d'une
donation, *adomány elfoga-
dása*; 2. *beleegyezés (szer-
ződésbe)*; 3. *elfogadás (vál-
tót, aláírás által)*.
Accepter, v. a. *elfogadni*; 2.
beleegyezni; jur. 3. —un ju-
gement, *ítéletet elismerni*.
Accepteur, m. com. *elfogadó
(váltóról)*.
Acceptilation (-thi-la-ci-), f.
dr. r. *elengedési nyugtat-
vány*; 2. *ál-nyugta*.
Acception (-ci-), f. *méltatás*,
figyelembe vétel; sans —
de personnes, *személyvá-
logatás nélkül*; 2. *jelentés
(szóé)*.
Accès (ak-cé), m. *bejárás*;
* avoir un libre — auprès
deq., *szabad bejárásnak
lenni vkhez*; 2. — de
fièvre, *lázroham*.
Accessibilité, f. *hozzáfér-
hetés*.
Accessible, a. *hozzáférhető*,
közlelhető; fig. il est — à
tout le monde, *mindenki
bellephet hozzá*.
Accession, f. *hozzájárlás*;
2. — au trône, *trónraju-
tás*; 3. *prát. hivatalos
megszemléltetés*; 4. *növe-*

Accessit

dék; 5. m.éd. v. paroxysme.
 Accessit (-ce-ci-te), m. második, másodjutalom.
 Accessoire, a. járuléki, járulékos, mellékes; —, m. toldalék, hozzátét; 2. tartozék, hozzávaló; 3. mellékes dolog; gr. idées —s, mellékfogalmak; mots —s, alakszavak.
 Accessoirement, adv. járuléki, járulékosan; 2. körülbelül, mellékesen.
 Accidence, f. phil. esetleg, esetleges mivolta (vminek); 2. járuléki; mellékes jövedelem.
 Accident, m. eset, történet; il est arrivé un grand —, nagy szerencsétlenség történt; 2. phil. véletlen, esetlegesség; 3. peint. mellék világ; 4. mus. mellékjegyzés; 5. géol. —s de terrain, talaj egyenetlensége; par —, adt. véletlenül, történetesen.
 Accidentalité, f. phil. esetlegesség.
 Accidentel, e, a. géol. egyenetlen, szakadozott; fig. *vie —e, viharos élet.
 Accidentel, le, a. véletlen; phil. esetleges, lényegtelen; géom. lignes —, mellékes vonalak; persp. point —, esetpont.
 Accidentellement, adv. véletlenül, esetlegesen; j'el'ai appris —, véletlenül tudtam meg; phil. la muraille n'est blanche qu'—, a fal csupán esetleg fehér.
 †Acciper, v. a. lopni.
 Accipitres, m. pl. orn. orvadarak, ragadozók.
 Accise, f. fogyasztási adó, élelmi adó; árúvam.
 *Acclamateur, m. tapsoló.
 Acclamation, f. örömköltés, üjjongatás, kurjongatás; par — unanime, közfölköltéssel.
 *Acclamer, v. a. üjjongatni, örömdve fölköltani.
 *Acclimatation, v. acclimatement.

Acclimatement

*Acclimatement, m. honosítás.
 *Acclimater, v. a. honosítani; s'—, v. r. honosulni, éghoz szokni.
 Accoinçon (a-k), m. couv. szögellő szarufa.
 †Accoint (a-k), m. testi-lelki barát.
 †Accointable (a-k), a. társas, nyájas, barátságos.
 †Accointance, (a-k) f. bizalmas viszony; tiltott viszony.
 †s'Accointer, v. r. v. hanter, fréquenter.
 Accoisement (a-koa-ze-), m. m.éd. csillapulás.
 Accoisier, (a-koa-), v. a. m.éd. csillapítani, csöndesíteni.
 Accolade, accolée, f. fam. ölelés; chev. lovaggá avatás; impr. zárjel, kapcsolóvonal; mus. ütenyzáró.
 Accolage, m. vign. karózás; kötözés.
 Accolement, m. országút melletti ösvény.
 Accoler, v. a. megölelni, nyakába borulni; mély alázattal fogadni; sündörködni; vign. karózni; kötni; charp. illeszteni, összefoglalni; s'—, v. r. ölekezni; jard. felfutni.
 Accolure, f. szalmakötél, gúzs.
 Accommodable, a. kiegyenlíthető.
 Accommodage, m. cuis. elkészítés; 2. ennek díja; 3. hajfodorítás.
 Accommodant, e, s. a. alkalmazékony, szives, kész, hajlandó.
 Accommodation, f. prat. kiegyezkedés, elintézés.
 Accommodement, m. elintézés, elrendezés; 2. kiegyezkedés; — à l'amiable, barátságos egyezés; en venir à un —, egyezésre kelni; pv. un méchant — vaut mieux que le meilleur procès, sovány egyezés jobb mint kővér per; — a homme d'— facile, enge-

Accomplir

dékeny ember; peint. redőzet.
 Accommoder, v. a. kényelmesen elrendezni; — sa maison, háztartását rendezni; 2. tetszeni; 3. megadni; — q. d'une somme d'argent, vkinék egy összeg pénzzel segíteni; 4. — le feu, tüzet szitni, piszkálni; 5. elkészíteni; kielégíteni; perr. fodorítani; 6. iron. elbánni (vkvil), megrakni (vkit); p. u. lehordani (vkit); 7. kiegyenlíteni, elintézni; 8. alkalmazni (-hoz -hez); s'—, v. r. alkalmazkodni; il s'— à tout, mindenre ráadja magát; il ne s'—e de rien, mindennel elégedetlen; 2. kényelmesen elhelyezkedni; 3. cifrálni; 4. bitangolni, bitorolni (vmit); 5. kiegyezni; 6. être mal —é des biens de la fortune, szegényül élni.
 Accompanage, m. soier. belfonát; v. trame.
 Accompagnateur, m. —trice, f. mus. kísérő (zenében).
 Accompanement, m. kísérés; — des morts au tombeau, gyász kíséret, gyászmenet; 2. mus. kíséret; 3. tartozék; 4. peint. —s, pl. mellékbrák.
 Accompanyer, v. a. kísérni (vkit); 2. elkísérni, kiki-sérni; 3. fig. üldözni; le malheur l'—e, a szerencsétlenség üldözi; 4. mellékelni; il —gna cette somme d'un présent, ez összeghez ajándékot mellékel; 5. illeni; cette doubleur n'—e pas cette couleur, e bélés nem illik e szinhez; s'—, v. r. q. valakit magával vinni.
 Accompli, e, a. tökéletes; un jeune homme —, tökéletes ifjú; betöltött, befejezett; il a 24 ans accomplis, huszonégy éves múlt.
 Accomplir, v. a. teljesíteni; bevégezni; — sa promesse, ígéretét teljesíteni; — un

Accomplissement

dessein, rajzot bevégezni; s'—, v. r. teljesülni, létrejönni.
 Accomplissement, m. teljesítés, bevégezés; teljesülés: dr. betelés.
 Accord (a-kor), m. alku, egyezés, egyezkedés; faire un —, alkuat kötni; 2. pl. signer les—s, a házassági szerződést aláírni; 3. egyetértés, összhangzás; 4. j'en demeure d'—, helyben hagyom; 5. gr. az egyezés helyes viszonya; l'— logique, elmészeti arány; mus. hangzat, zengzet; frapper un —, hangzatot adni, fogni; 6. arány, összhangzat; 7. être d'—, egyetérteni; 8. d'—! int. nem bánom! jól van!
 Accordable, a. megengedhető, megadható; kiegyeztethető; v. accommodable, mus. hangolható.
 Accordailles, f. pl. pop. kézfogó.
 Accordant, e, a. mus. összhangzó.
 Accordé, m. —e, f. völégény, menyasszony.
 Accorder, v. a. összeegyeztetni, összhangzásba hozni; mus. hangolni; mar. —e! egyenlőn evezz! pr. — sesflütes, egy gyékényen árulni, együtt fújni a követ; 2. megengedni, megadni, helyben hagyni; — une demande, kérést teljesíteni; 3. s'—, v. r. megegyezni, nos humeurs s'accordent, kedélyünk megegyez; 2. egyetérteni; egyesülni, összeilenni; mus. összhangzani.
 Accordeur, m. mus. hangoló; salaire de l'—, hangoló díja.
 Accordoir, m. hangoló kalapács, hangoló-kulcs; 2. orgue hangcső.
 Accore, s. a. mar. meredek; támasz, dúc; 2. zátor, sziklahát; 3. e szikla fekvése.
 Accorer, v. a. mar. megtámasztani; 2. kereket kötni.

Accorné

Accorné, e, a. bl. szarvazott; fort. fort —, fecsefark, szarvas vármű.
 Accort, e, a. fam. udvarias, szíves, előzékeny; 2. ravasz, fortélyos.
 Accortise, accortesse, f. fam. udvariasság, szíveség, előzékenység.
 Accostable, a. fam. társas, barátságos, nydíjas; 2. fam. élvezhető.
 Accoster, v. a. közeledni (valakihez); megszólítani (valakit); fam. körülötenni (vkinek); folytatni (vkinek); 2. mar. parthoz kiállni, s'— de q., fam. társalkodni (vkivel); je ne sais de quelles gens il s'—e, nem tudom kikkel barátkozik.
 Accotar, taccotard, m. mar. ék (fából).
 Accoter, v. a. megtámasztani (vmit); fam. — sa tête contre le mur, fejét a falhoz támasztani; s'—, s. v. r. támaszkodni.
 Accotoir, m. kartám, székkar; oldalpárna; fig. fam. faire de q. son —, nyakába varrni magát vkinek; mar. v. accore.
 Accouchée, f. gyermekágyas; fam. faire l'—, heverészni.
 Accouchement, m. szülés, lebetegedés; 2. szülletés.
 Accoucher, v. n. lebetegedni, szülni; fam. gyermekágyba jutni; 2. v. a. szülésskedni, szülni; elle —e bien, ügyes baba; pop. accouche donc! ki a medvével!
 Accoucheur, m. szülész; t—se, f. v. sage-femme.
 s'Accoucher, v. r. könnyökölni, könnyökére támaszkodni.
 Accoudoir, m. könyöklő-párna; — de fenêtre, ablakpárna.
 Accouer, v. a. ch. — le cerf, a szervast tarkón törni.
 Accoulines, m. pl. folyami szap.
 Accouple, f. ch. ebszif, eresztő szif.

Accrediter

Accouplement, m. párosulás; járomba fogás; 2. párosodás; arch. oszlopok összeállítása; fig. — barbare de mots, hibáshangú szóköltés.
 Accoupler, v. a. párosítani; járomba fogni; összefűzni; arch. oszlopokat páronként állítani; s'—, v. r. párosulni.
 Accourir, v. a. rövidíteni, megrövidíteni; fig. — son chemin, rövidebb utat választani; s'—, v. r. rövidíteni; 2. összemenni (kelméről).
 Accourcissement, m. rövidítés; rövidülés.
 Accourres, accourres, f. pl. ch. leshely (ebeké).
 Accourir, v. a. irr. elősietni; — au secours de q., vkinek segítségére sietni; v. courir.
 Accourse, f. arch. külső folyosó.
 Accoutrement, m. öltözet, pipere, pompa; v. ajustement, costume.
 Accoutrer, v. a. fam. öltöztetni, fölcicomázni; pop. megdöngetni, megnadrágozni, megpáholni, megpántolni.
 Accoutreur, m. húzvas készítője.
 †Accoutumance, v. habitude.
 †à l'Accoutumée, adt. fam. szokás szerint.
 Accoutumer, v. a. (être), szoktatni; v. n. (avoir), szokni, szokva lenni; s'—, v. r. szokni.
 Accouvaion, v. couvaion.
 †Accouvé, m. —e, f. fam. henyélő, naplopo.
 †Accouver, v. n. kotlani.
 Accredité, e, a. tekintélybe hozni; dip. un ambassadeur —, hitelesített követ.
 Accrediter, v. a. tekintélybe jökhíbe hozni; fig. — une calomnie, rágalmat terjesztetni; 2. hitelesíteni; com. hitelt nyitni; 3. s'—, v. r. tekintélyt, hitelt szereztetni magának; cette mai-

Accrescent

son s'est —é, *e cég hitelt szerzett magának.*
 Accrescent, e, a. bot. foly-
 vást növő.
 Accroc (a-kro), m. 1. horog,
 szög, tüske, szálka stb. (me-
 lyen ruhával megakadhat-
 ni); prenez garde à cet
 —, vigyázzon *e sz.-re, h.-*
ra; 2. repedés, szakadás
 (ruhán); il y a un vilain
 à votre robe, csunya repe-
 dés van szoknyáján; fig.
 akadály; fam. il y a qe.
 — à cette affaire, bibéje
 van a dolognak.
 †Accroche, f. fam. akadály.
 Accrochement, m. p. u. föl-
 akasztás (vre); megakadás
 (vmben); hor. megakadás
 (órán); mar. szigonyozás.
 Accrocher, v. a. akasztani
 (szögre, horogra stb.); fig.
 — q. megcápní; 2. meg-
 akadályozni; mar. — un
 vaisseau, hajót szigonyoz-
 ni; 3. s'—, v. r. megakad-
 ni; kapaszkodni (vmihez);
 (bot.) kúszni; plante accro-
 chante, kíszó növény.
 Accroire, v. n. ir.; faire — qe.
 à q. vmit vkivel elhitetni;
 en faire — à q., vkit elá-
 mítni; s'en faire —, képzé-
 lődni; il a qs. talents,
 mais il s'en fait trop —, van
 ugyan némi tehetsége, de
 igen nagyra tartja magát.
 Accroissement, m. növedék;
 gyarapodás, szaporodás;
 növés; áradás.
 Accroître, m. v. accroissement.
 Accroître, v. a. etn. ir. nagyob-
 bitni, szaporítani, tágitani;
 nagyobbodni, nőni, gyara-
 podni, szaporodni; s'—, v.
 r. növekedni, áradni.
 s'Accroupir, v. r. leguggol-
 ni; hátsó lábakon ülni;
 fig. — derrière un rideau,
 függöny mögé bújni; (bl.)
 lion —i, üldő oroszlán.
 Accroupissement, m. hevere-
 dés (állatokról).
 Accru, e, a. növedett, áradt.
 Accrue, f. növedék; usza-
 dék föld; péc. felkötött
 hálószer; ch. sövényháló.

Accueil

Accueil, m. fogadás, elfoga-
 dás; faire bon — à q., va-
 lakit jól fogadni; fig. ré-
 server un bon — à q. vkit
 szívéssel várni.
 Accueillant, e, a. előzékeny,
 vendégszerető.
 Accueillir, v. a. ir. üdvözülni;
 fogadni, elfogadni vkit;
 fig. la tempête nous a—is,
 a vihar meglepett minket;
 — des renseignements, tu-
 dósításokat szerezni.
 Accul, m. zsákutca; 2. ten-
 gerből mélysége; artil.
 támaszcölöp; —s, pl. leg-
 alsó lyukak rókabarlang-
 ban; erdő benseje.
 Acculé, e, a. artil. canons
 —s, farolt ágyúk; fig. —
 dans un impasse, zsákut-
 cába szorított.
 Acculement, m. mar. kara-
 josság hajórészeken.
 Acculer, v. a. sarokba szo-
 rítani vkit; s'—, v. r. hátát
 megvetni; bl. cheval —é,
 ágaskodó ló.
 Accumulateur, m. —trice, f.
 p. u. szugori, fukar.
 Accumulation, f. halmoz-
 zás; — de droit, jogérvek
 halmozata.
 Accumuler, v. a. halmozni,
 rakásra gyűjteni; fig. —
 crime sur crime, bünt bün-
 nel tetőzni; 2. gyűjteni;
 s'—, v. r. szaporodni, gyűl-
 ni, gyarapodni.
 Accurbitaire, a. méd. ver —,
 galand-féreg; v. solitaire.
 Accusable, a. p. u. vádolható.
 Accusatoire, —toire, a. pal.
 vádoló.
 Accusateur, m. —trice, f.
 vádló; prat. —public, köz-
 vádló.
 Accusatif, m. gr. tárgyazó,
 tárgyeset.
 Accusation, f. vád; pal. —
 capitale, főbenjáró vád;
 chef d'—, fővádpon; 2.
 vádolás; — calomnieuse,
 gyalmas vádolás.
 Accusé, m. —ée, f. vádlott;
 com. — de réception, vét-
 jelentés.
 Accuser, v. a. vádolni, bevá-

Accescence

dolni; — qn. d'assassinat,
 vkit gyilkolással vádolni;
 2. bejelenteni; com. — la
 réception, a vételt bejelen-
 teni; prat. — un testa-
 ment, végrendeletet meg-
 támadni; 3. — ses péchés,
 bűneit bevallani; j. — son
 jeu, játékát bemondani;
 s'—, v. r. önmagát vádolni;
 2. vétkeit bevallani; 3.
 magát elárulni.
 Acélulphe, a. bot. kéregtelen.
 Acène, f. bot. hamvas szeder,
 gyalogszeder.
 †Acense, acens, m. örökbér-
 jóság.
 †Acensement, m. örök ha-
 szonbér.
 †Acenser, v. a. örökbérbe
 adni.
 Acépha'le, a. v. mollusques;
 — lo brache, a. h. n. ka-
 ratlan; — locyste, fejte-
 len bégilisztia; vízlombik.
 Acéracées, f. pl. bot. jávor-
 félék.
 Acerain, a. acélnemű.
 Acerbe, a. fanyar; fig. ke-
 serű; des paroles —s, ke-
 serű szavak; — m. kese-
 rűség.
 Acerbité, f. p. u. fanyarság.
 Acère, a. h. n. gerinctelen;
 les —s, m. gerinctelen ál-
 latok.
 Acéré, e, a. acélozott; 2.
 éles; fig. plume —e, csípős
 toll; bot. tölde; méd. une
 saveur —e, fanyar ízű.
 Acérer, v. a. acélozni; 2. éle-
 síteni.
 Acéreux, —se, adj. bot. v.
 acéré; poét. la feuille —se
 du cédre, a cédrus poszdo-
 rja levele.
 Acéride, m. méd. viasznél-
 küli tapasz. [hal.
 Acérine, f. icht. sigérféle
 Acérique, a. chi. acide —, al-
 masav.
 Acerre, f. arché. füstölő ser-
 penyő.
 Acertainer, acertener, v. a.
 p. u. v. assurer.
 Acérure, f. acélozás; acélle-
 mezke. [dés.
 Accescence, f. path. ecetese-

Acescent

Acescent, e, adj. path. *savanyús*.
 Acésis, f. path. *gyógyulás*.
 Acétabule, m. arch. *ecettartó*;
 an. *csukló-iz*; bot. v. *cotylédon*; h. n. *tengeri habarc*.
 Acétale, m. chi. *ecetély*.
 Acétate, m. chi. *ecetenc*.
 Acétté, e, acéteux, —se, a. *ecetes*.
 Acétification, acitification, f. chi. *ecetesedés*.
 Acétique, acétique, a. *ecet-savas*.
 Acétite, v. acétate.
 Acétum(-om), m. chi. *ecetöny*.
 Achalandage, m. com. *vevők szerzése*.
 Achalandé, e, a. *vevőkkel ellátva*; *látogatva*.
 Achalander, v. a. *vevőket szerezni*; s'—, v. r. *vevőket kapni*.
 Acharné, e, a. *dühös, elkeseredett*; 2. *sóvár, leledész*; un combat —, *elkeseredett harc*; un ennemi —, *halálos ellen*; un joueur —, *bőszült játékos*.
 Acharnement, m. *ragadozó vágy*; fig. *elkeseredés, düh*; *heves vágy*; pour suivre q. avec —, *vkít kokenekül üldözni*.
 Acharnier, v. a. *elkeseríteni, fölingerelni*; 2. *leledészvé tenni*; s'—, v. r. *dühösködni, elkeseredni*; belebőszülni; 3. s'— au jeu, *szenvedélyesen kártyázni*.
 Achat, m. *vásárlás*; *megvett tárgy, vétel*; com. *vásárlási könyv*; faire —, *vásárolni*; pr. *achat passe louage, előbb való a vevő a bérletnél*.
 Achate (a-ka-), m. h. n. *lepke-faj*.
 Ache, f. bot. *zeller*; *couronne d'—, repkény, koszorú*; 2. *petrezselyem*.
 Achée, f. földigiliszta.
 †Achements, m. pl. bl. *sisaklomb*.
 Acheminé, e, a. man. *kissé idomított*.
 Acheminement, m. fig. *bevezetés*; *előmozdítási eszköz*.

Acheminer

Acheminer, v. a. *bevezetni, megindítani*; fig. — la paix, *a békét előkészíteni*; man. *kissé idomítani*; s'—, v. r. *utra kelni*; utban lenni; fig. *folymatban lenni*; l'affaire s'—e, *az ügy halad*.
 Achéron (a-ché; théo. a-ké), m. myth. *follyó a pokolban*; poét. *halál, pokol*.
 Achète, m. h. n. *házitűcsök*.
 Acheter, v. a. *vásárolni, bevásárolni, venni*; — argent comptant, *kész pénzzel fizetni*; fig. *megváltani*; — au prix de sa vie, *élete árán megváltani*; s'—, v. r. *magát megváltani*.
 *Acheteresse, f. *vevőnő*.
 Acheteur, m. —euse, f. *vevő, vásárló*.
 Achevé, e, a. *bevégezett*; fig. *tökéletes, kitűnő*; c'est un fou —, *nagy bolond*; man. *idomított*.
 Achèvement, m. *végzés, elvégzés*; fig. *tökéletesítés*; man. *teljes idomítás*; t. *kifestés*; dr. — d'un terme, *határidő lefolyása*.
 Achever, v. a. *elvégezni, bevégezni*; fam. *elkészíteni*; 2. *nyakára hágni, megrontani, megölni (vkít)*; cette bouteille va l'—, *e palack végképen leveri lábáról*; teint. — l'étoffe, *a kelmét kifesteni*; man. — un cheval, *lovat teljesen idomítani*; s'—, v. r. *végződni, létesülni, elkészülni*; fig. *önmagát tönkretenni*.
 Achevoir, m. man. *la pièce est à l'—, a darab készülő félben van*.
 Achillée, f. bot. *egerfarkú cickóró*; — mille-feuille, *vízi cickóró*.
 Achirante, achyrante, —the, m. bot. *polyvarójt*.
 Achire, m. h. n. *hat bibircsós félszegűs*.
 Achoppement, m. fig. *pierre d'—, akadály, botránykő*.
 Achores (a-ko-), m. pl. path. *ótvár*.
 Achras, v. *sapotillier*.

Acoquiner

Aciculaire, a. bot. *tüded, túlakú*.
 Acide, a. *savanyú, csípős*; 2. m. *sav*; — carbonique, *szénsav*; — sulphurique, *kénsav*; — de tartre, *borkénsav*; — hydrochlorique, *sósav*; — prussique, *kőnkénsav*.
 Acidifère, a. chi. *savas*; — fiable, a. chi. *base-, savgyök*; — fier, v. a. *savanyítani*; s'—, v. r. *savanyodni*; —té, f. *savanyúság*.
 Acidule, a. *savanyús*; eaux —s, f. pl. *savanyú víz*; 2. *hídeg*.
 Acidulé, e, a. *savanyús*.
 Aciduler, v. a. ph. *savanyítani*.
 Acier, m. *acél*; — naturel ou d'Allemagne, *természetes v. német acél*; — facile, *edzett acél*; — fondu, *öntött acél*; — corroyé, *salkázott acél*; — de Damas, *sávoilyos v. dömöcki acél*; fig. *tör, kard, vas*.
 Aciération, f. *acélkészítés*.
 Acierér, v. a. *acélozni, edzeni*.
 *Acierie, f. *acélhuta*.
 Acinaci'folié, e, a. bot. *kardlevelű*; — forme, a. bot. *kardad*.
 Acinésie, f. méd. *érverés szünetelése*.
 Acnastique, a. path. *fièvre —, lobbos láz*.
 Acmé, m. path. *betegség legmagasabb foka*.
 Acmelle, v. *alchimille, piéde-lion*.
 Acocat, m. *irányléc*.
 Acolytat, m. ég. *papsegédség*.
 Acolyte, m. ég. *papsegéd*; fig. *cimbora*; *cinkos*.
 A-compte, m. com. *lerová-sul, vminek fejében*.
 Aconit, m. bot. *sisakvirág*; — napel, *katika, kéksisakfü*.
 Acope, m. méd. *izkenőcs*.
 †Acoquinant, e, a. fam. *lomhaságra v. ledérségre csábító*.
 †Acoquiner, v. a. fam. *lom-*

Acore

hitni, elkényesztetni, s'—, v. r. lomhulni, elkényesedni; s'—à qch. ledérségnek, lomhaságnak adni magát.
 Acore, acorus, m. bot. mocskos kontyvirág; — véritable, odorant, illatos sásnósztröm; kálmos; — asiatique, indiai kálmos; — faux, hamis kálmos.
 Acot, m. hort. hányadéköld.
 Acotér, acotter, v. a. hort. ganaj hányadékok csinálni.
 Acotylédon, e, a. bot. plante —e, magtanyátlán növény.
 Acoup, m. man. durva sarkantyúzás.
 Acoupi, m. v. cocu.
 Acousmate, m. fülzúgás.
 Acousmatique, a. hangtani családás.
 Acousticien, m. hangtannal foglalkozó.
 Acoustique, m. hangtan; —, a. halltani; cornet —, hallcső; maladie —, hallbetegség; nerf —, hallideg.
 Acquereur, m. szerző, kereső; — de biens nationaux, nemzeti jószágok vevője.
 Acquérir, v. a. ir. szerezni; 2. megnyerni, hozzájutni; 3. magáévá tenni, elnyerni, megvenni; pr. bien mal acquis ne profit pas, eből gyűlt vagyonnak ebből kell elvesznie; s'—, v. r. szerezni.
 †Acquêt, m. pr. szerzemény; fam. nyereség, előny, vivmány.
 †Acquêter, v. a. pr. szerezni (vagyon, jószágot).
 Acquiescement (a-ki-è-ce-), m. beleegyezés.
 Acquiescer (a-ki-è-cé), v. n. à qch. megnyugodni (valamibe); 2. beleegyezni; megelégedni (vmivel); — à la demande de q., vki-nek kérelmét teljesíteni.
 Acquies (a-ki), m. ismeret, tapasztalat, működesség; fig. étre —à q., vkihez ragaszkodni.
 Acquisition (a-ki-si-ci-on), f. szerzemény, vétel; 2.

Acquisitif

szerezett jószág; faire —, venni.
 †Acquisitif, ive, a. elfogadott (szokásból).
 Acquit (a-ki), m. nyugta, elismervény; com. — à caution, átviteljegy; — à douane, vámlevél; 2. fizetés; pour —, nyugtatvány; †— patent, kincstári utalvány; pour l'— de ma conscience, lelkiismeretem megnyugtatóásul; fam. par manière d'—, színből; bill. előlkész; jouer à l'—, az egész tételre játszani.
 *Acquittement, m. lerovás, fizetés, megfizetés; 2. dr. fölmentés.
 Acquitter (a-ki-), v. a. megfizetni, lerógni; 2. kijeztetni, kielégíteni; 3. fölmenteni; le juge —e, le prêtre absout, a bíró fölment, a lelkész felold; 4. megnyugtanni; s'—, v. r. megfizetni, lerógni; fig. s'— de son devoir, kötelességét teljesíteni; s'— de sa promesse, szavát beváltani; fam. s'— de boire, derékasán inni.
 Acratie (-ci), f. path. gyöngegség.
 Âcre, m. hold (föld); —, a. fanyar; csípős, maró; —s, m. pl. path. csípős szerek.
 Acreté, f. fanyarság; csípőség; fig. il a de l'— dans l'humeur, csípőskedélyű.
 Acrimonie, f. ély; savanyúság; *fig. keserűség; epéség.
 Acrimonieux, se, a. élyes, maró; sels —, maró savak.
 Acrisie, f. path. válság elmaradása.
 Acrobate, m. erőművész; fig. —s politiques, politikai kőteltáncosok.
 Acrobatique, a. arch. machine —, emelő gép.
 Acrocholie (-ko-), f. hirtelen harag.
 Acromatique, achromatique, a. opt. színtelen; — matisme, m. opt. színosz-

Action

lat; —mial, e, a. an. váll-heggyhez tartozó; —mion, m. an. vállhegy; hátgerinc felső része.
 Acromphale, —lion, m. an. köldök közepe.
 Acro'stiche, m. névvers, —térés, m. pl. dísztalap; képszék.
 Acte, m. tény; mű; cselekvény; — d'autorité, hatalomszó; — de folie, balgaszín; — de présence, személyes megjelenés; faire un — d'apparition, megjeleni; 2. log. hatás; 3. prat. okmány; passer un —, okmányt kiadni; — d'accusation, vádlevél; 4. théo. — de foi, hitvallás; faire un — de contrition, veszekelni; les Actes des Apôtres, apostolok cselekedetei; 5. mil. — d'hostilité, ellenségeskedés; 6. a. d. fölvonás; 7. mus. — de cadence, hangletéti jel.
 Actée, f. bot. nadálytő.
 Acteur, m., —trice, f. színész; fig. cselekvő egyén; c'est un des principaux —s dans cette affaire, főszerepet játszik ez ügyben.
 Actif, ve, a. ható; 2. tevékeny; fig. élénk, eleven, fürge; gr. r. le service —, tényleges szolgálat; com. dettes —ives, követelések; gr. verbe —, cselekvő ige; pol. voix —ive, választó; voix —ive et passive, választó és választható.
 Actinée, actinelle, f. bot. rojtárok.
 Actinie, f. h. n. tengeri féreg.
 Action (ak-ci-), f. hatás; — du soleil sur les plantes, a nap hatása a növényekre; 2. tett, cselekedet; mozgás; la bouche de ce cheval est toujours en—, e ló folyvást mozgatja száját; mil. ütközet; 3. lettr. élénkség, hevesesség; parler d'—, hévvel beszélni; 4. pal. vád, kereset; — au civil, magán kereset; — au criminel, bűnvádi ke-

Actioniste

reset; 5. com. részvény; — de banque, bankrészvény; — d'une mine, bányaarész; fondre des —s, részvényeket eladni; 7. peintr. kifejezés, tartás; a. d. főcselekvény; † elbádás; 8. théo. — de grâces, hála-köszönet; 9. dr. —s, pl. ingóság, ingó vagyon.
 Actioniste, m. részvénykereskedő, részvényárus.
 Actionnaire, m. részvényes.
 Actionner, v. a. bevádolni, beprörölni (vkít); s'il ne paie pas, il faudra le faire —, ha nem fizet, be kell prörölni; 2. s'—, v. r. járadozni.
 Activement, adv. tevékenyen; gr. employé —, cselekvő igeként használni.
 Activer, v. a. megindítani; siettetni; — le recouvrement d'un impôt, adót behajtani; s'—, v. r. tevékenynyé lenni.
 Activité, f. hatály, hatályosság; 2. tevékenység, munkásság, serénység; 3. fig. — de l'esprit, fűrgesség; 4. chi. erő; 5. phys. sphère d'— d'un aimant, delect hatásköre; 6. mil. en non — de service, nyugdíjban.
 *Actualisation, f. jelenvalósítás.
 *Actualiser, v. a. jelenvalósítani.
 *Actualité, f. phi. valóság.
 Actuel, le, a. valóságos; jelenlevő, mostani.
 Actuellement, adv. most, jelenleg; † valóban.
 Acudie, acudia, f. ent. vilonc.
 Acuité, f. élesség, él (műszeré); 2. — d'un son, hang magassága.
 Acupuncture, f. chir. tűbőket.
 Acut, v. aigu.
 Acutangles, — gulaire, a. géom. csúcsos szögű.
 Acysie, f. méd. magtalanság.
 Adage, m. példabeszéd; un vieil —, régi jelmondat.
 Adagio, adv. mus. csönd-

Adaimonie

sen, lassan; un —, m. csöndes, lassú.
 Adaimonie, adémonie, f. path. aggodalom, nyugtalanság.
 Adacodien, m. bot. orvosi szigoráll.
 Adali, m. bot. sárkánykontyvirág.
 Adam (a-dan), Ádám; an. pomme d'—, Ádám csutkája; it. (jard.), citromfaj.
 Adamantin, e, a. miné., gyémántszerű.
 Adamaram, m. bot. szuhar.
 Adaptation (-oi-), f. p. u. illegetés, illesztés.
 Adapter, v. a. illeszteni (-hoz -hez -ra -re); discours —é à la circonstance, a körülményekhez alkalmazott beszéd.
 Adarce, f. jegedő sóhab.
 Adatais, adatis (-ice), m. bengáliai csalánszövet.
 †Addiction, v. adjudication.
 Addition, f. ar. összeadás; 2. hozzátétel; il a fait plusieurs — à sa maison, sokat épített házához; 3. imp. oldalgjegyzék; 4. pal. — d'enquête, utólagos vizsgálat.
 Additionnel, le, a. hozzáadott, hozzájárult; 2. centimes —s, pótdó; présent —, mellékes ajándék; —lement, adv. mellékesen.
 Additionner, v. a. ar. összeadni.
 Adélobranche, m. h. n. kopótyutlan hasacs.
 Ademption, v. révocation.
 Adénalgie, f. path. mirigyfájdalom.
 Adéanthère, f. bot. porhonikra, — à graines noires, sárlófű.
 Adénite, f. path. mirigylob.
 Adénographie, f. an. mirigyleírás; — ide, a. an. mirigyes; — logie, f. mirigytan; — méningée, a. path. fièvre — méningée, nyálkaláz; — tomie, f. an. mirigyboncolás.
 Adent, m. men. fogazás, csapkötés.

Adieu

Adenter, v. a. men. fogazni, csapolni.
 Adéphage, a. h. u. nagyéhes, falánk.
 Adéphagie, path. farkaséh.
 Adepte, m. beavatott, avatott; alch. aranykém, aranycsináló.
 Adéquât, e, (-kous, -e), a. écol. tökéletes, megfelelő; idée —e, legtökéletesebb eszme.
 Adés, adv. legott, azonnal.
 Adhérence, f. hozzáragadás; il y a — des poutons aux côtes, a tüdő a bordákhoz nőtt; fig. ragaszkodás; 2. phys. tapadás; —s, pl. an. forradások.
 Adhérent, e, a. hozzátapadt; bot. — au tronc, a törzshez nőtt; fig. egyetértő; —, m. párttű.
 Adhérer, v. a. hozzáragadni, tapadni; fig. ragaszkodni, szítni (-hoz -hez); — à une opinion, véleményhez járulni; dr. — à une accusation, vád mellett megmaradni.
 Adhésif, ive, a. path. tapadó; emplatre —, ragtapasz.
 Adhésion, f. tapadás; phys. v. adhérence; fig. egyetértés; donner son —, beleegezni.
 Adhonores (ad-o-no-rèce), adv. tiszteltetbeli.
 Adiante, m. bot. fodorka.
 Adiaphane, v. opaque.
 Adiaphore, m. borköszesz; — s. et a. közönyös; les —s, pl. közléplények.
 Adiapneustie, f. path. a bőr kipárolgásának megakadályozása.
 Adiarrhée, f. path. hasrekedés.
 Adieu! int. Isten veled! fig. dire — au vin, lemondani a borivásról; si la fièvre redouble — le malade, ha a láz növekedik, vége a betegnek; sans —! a vizszonlításra; 2. — m., faire ses —x, elbucuzni; le dernier —, végbúcsu.

Adipeux

Adipeux, se, a. an. *hájjas*; membrane —se, *háj-hártya*.
 Adirer, v. a. pal. *elvezteni*; pièce —és, *elvezsett, hiányzó okmányok*.
 Addition, f. pal. — d'hérédité, *örökség átvétele*.
 Adiver, m. *sakál, törökróka*.
 Adjacent, e, a. *határos, szomszéd*; rue —e, *melék utca*.
 Adjectif, m. gr. *meléknév*; 2. chi. *foganatlan szin*; 3. —, ve, a. *meléknévi*; —ment, adv. *meléknévileg*.
 †Adjection, f. did. *hozzátétel, ráadás*.
 Adjoindre, v. a. ir. *hozzá-, melléadni, segédül rendelni*; s'—, v. r. *maga mellé venni (vkit)*; — à qch., *hozzáállani*.
 Adjoint, m. *segéd, mellettes*; nommer qn. pour —, *segédbíróvá kinevezni*; 2. pal. *melék körülmény*.
 Adjonction (ad-jonk-ci-), f. pal. *melérendelés*; prat. *meléklés*.
 Adjudant, v. aide-de-camp.
 Adjudicaire, m. *biróilag odaítélve*; il est — de cette maison, *neki ítéltek oda e házat*.
 Adjudicateur, m. pal. *odaítélő*.
 Adjudicatif, ve, a. pal. *biróilag odaítélt*.
 Adjudication (-ci-), f. *birói odaítélés*.
 Adjurer, v. a. pal. *biróilag odaítélni*.
 Adjuration, f. *meghiteltetés*; 2. *örökgűzés*.
 Adjurer, v. a. *öröögüt üzeni v. idézni*; fig. *ünnepélyesen felszólítani*; igen kérni; je vous —e par le Dieu vivant de dire la vérité, *az élő Istenre kérem, hogy igazat szóljon*.
 Adjuvant, e, a. path. *segédeszköz, segédszer*.
 Ad libitum (-tome), adv. *tetszés szerint*.
 Admettre, v. a. ir. *befogadni, bocsátani*; 2. *elfogadni,*

Adminicule

fölvenni; 3. *megengedni*; 4. *bevezetni*; 5. *helyeselni*.
 Adminicule, m. pal. *segéd-érv*; path. *segédszer*; v. adjuvant.
 Administrateur, m., —trice, f. *gondviselő, igazgató*; 2. *kormányzó*; v. régent; 3. esprit —, *védszellem*.
 Administratif, ve, a. *közigazgatási*; comité —, *igazgató bizottság*; —vement, *közigazgatásilag*.
 Administration (-ci-), f. *igazgatóság*; 2. cath. — des sacrements, *szentségek kiszolgáltatása*; 3. pal. — de la justice, *igazságszolgáltatás, törvénytámasztás*; 4. mil. *biztoság, biztosítási tisztség*.
 *Administrationaliser (-ci-), v. a. *közigazgatási szabályok alá vetni*.
 Administré, m. chanc. le préfet et ses —s, *az igazgató és közeget*.
 Administrer, v. a. *igazgatni*; 2. cath. — des sacrements, *szentségeket kiszolgáltatni*; — un malade, *betegnek az utolsó kenetet adni*; 3. pal. — des témoins, *tanukat állítani*; fig. — une volée de bois vert, *jól elverni (vkit)*.
 Admirable, a. *csudálatos*; 2. *kitűnő*; 3. chi. le sel — de Glauber, *csudasó*; —ment, adv. *csudálatosan, kitűnően*.
 Admirateur, m., —trice, f. *csudáló*.
 Admiratif, ive, adj. *csudálkozást kifejező*; gr. point, signe —, *fölkiáltó jel*; fam. *csattanó hatást előidéző*.
 Admiration, f. *csudálkozás*; bámulat; être transporté de l'—, *a bámulattól elragadtatni*.
 Admirer, v. a. *csudálni*; csudálkozni; iron. j'—e la folie des hommes, *bámulom az emberek balgaságát*; s'— soi-même, *önmagát csudálni*.

Adopter

Admissibilité, f. *megengedhetőség, helybenhagyhatóság*.
 Admissible, a. *megengedhető, helybenhagyható*; érvényes.
 Admission, f. *fölvétel*; elfogadás, v. réception, pal. *illetettség*.
 †Admittatur, m. *képestési bizonyíték*.
 Admonesté, —nété, m. *megintett, feddett*.
 Admonestement, —nêtement, m. pal. *intés, feddés*; v. Admonition.
 Admonéter, v. a. pal. *meginteni, feddeni (titokban)*.
 Admoniteur, m., —trice, intő; la conscience est un sévère —, *létkiismeret, szigorú intő*.
 Admonitif, ive, a. h. eccl. consistoire —, *intő egyházi tanács*.
 Admonition, f. *intés, megintés, feddés*; h. eccl. *egyházi fenyték*.
 Adné, v. adhérent.
 Adnotation, f. h. eccl. *pápai válasz kérvényre*.
 Adolescence (-lé-çan-ce), f. *ifjúság, ifjúkor*.
 Adolescent, (çan-) m. —te, f. p. u. *ifjú*; fig. *vigne —te, fiatal szőlőültetvény*.
 Adolore, v. affliger, navrer.
 Adonide, f. bot. *hécics*; 2. *tüvegház, növényház*.
 Adonis, m. myth. *Adonis*; fig. *piperkőc*; bot. v. adonide.
 *Adoniser, v. a. fam. *pipe-rézni*; s'—, v. r. *tükrözni, piperézkedni*.
 Adoniste, m. bot. *kertifűrés*.
 Adonner, adoner, v. a. mar. *kedvezővé lenni (szélről)*; s'—, v. r. *odaadni, ráadni, szentelni magát*; 2. *látogatni*.
 Adoptable, a. *elfogadható*.
 Adoptant, e, s. *örökbefogadó*.
 Adopter, v. a. *örökbefogadni*; fig. — un usage, *szokást magáévá tenni*.

Adoptif

Adoptif, ive, a. örökbe fogadott; père —, nevelő atya; enfant —, fogadottgyermek.
Adoption (-ci-), f. örökbe fogadás; 2. életmód választása.
Adorable, a. imáandó, imádásra méltó; fig. fam. szeretetreméltó; une femme —, angyali nő.
Adorateur, m. —trice, f. imádó; fig. fam. szerető, kedves, udvarló.
Adoration, f. imádás; tisztelés; 2. hódolat (pápa előtt).
Adorer, v. a. imádni; 2. tisztelni; fig. szenvedélyesen szeretni.
Ados, m. hort. melegágy.
Adossé, e, a. háttal támasztott.
Adosser, v. a. háttal támasztani; fig. illetni; s'—, v. r. contre, à qch., támaszkodni (vmihez).
Adot, m. chi. acélváz.
Adouber, v. radouber.
Adouci, m. simaság; mázla.
Adoucir, v. a. édesíteni; méd. enyhíteni; 2. fig. — la voix, hangját mérsékelni; 3. könnyebbíteni; — la douleur, fájdalmat enyhíteni; — l'air du visage, arcát vidámitni; la pluie a—i le temps, az eső enyhíté az időt; 4. peintr. — les traits, a vonásokat lágyabbá csinálni; gr. — une expression, kifejezést enyhíteni; épil. simítani, simává reszelni; mir. — une glace, tükröt csiszolni; s'—, v. r. édesülni; csillapulni; enyhülni; tous les maux s'—ssent avec le temps, idővel minden baj enyhül.
Adoucissage, m. pnt. lágyító vegyíték (festékhez).
Adoucissant, e, a. méd. enyhítő, csillapító.
Adoucissement, m. édesítés; fig. enyhítés; mérséklés; il y a un — sensible dans le temps, az idő észrevehetőleg enyhült; arch. honry; pnt. vigályítás.

Adoucisseur

Adoucisseur, m. mir. simaköszörűs.
†Adoué, é, a. ch. páros.
Adouloir, v. se chagriner.
Ad patres (ad-patré-ce), adt. fam. meghalt.
Adragant, v. tragacante.
Adresse, f. cím; címrát; voici mon adresse, itt van lakásom címe; mettre l'— à une lettre, levelet címezni; fig. cela va à notre —, ez reánk céloz; 2. ajánlás, ajánló-levél; com. endossez cette lettre de change à mon adresse, forgassa e váltót nevemre; 3. folyamodvány; fölrát; 4. bureau d'—, tudakozó intézet; 5. ügyesség, jártasság; — d'esprit, elmésség; 6. ravaszság, fortélyosság; tour d'—, szemfényvesztés; fig. fam. furfang; il lui a joué un tour d'—, furfangos csínyt ejtett rajta.
Adresser, v. a. címezni, utalni; irányozni; 2. — la parole à q., valakit megszólítani; 3. — se pas vers un lieu, valahová menni; 4. — v. n. célzni; — au but, a célt megütni; s'—, v. r., fordulni (vkihez); je suis sans le sou il s'—e mal, egyetlen garasom sincs, rossz helyen jár; ceci s'—e à nous, ez miniket illet; où pensez-vous vous —? kinek tekint?
Adrogation (ad-ro-ga-ci-), f. örökbe fogadás (atyai hatalom alatt nem álló egyéné).
Adroit, e, (a-droa, — te), adj. ügyes, jártas; 2. ravasz, fortélyos; un coquin —, agg ravasz; un esprit —, firtfejű.
Adroitement, adv. ügyesen; fortélyosan, ravaszul.
Adulaire, f. (miné.), napkő (opálfaj); mezőpat.
Adulateur, m. —trice, f. hízkelkedő; fam. tányérnyaló; un vil —, aljas csúszómászó; adj. hízkelgő; langage —, csúszó-mászó magasztalás.

Aegylops

Adulation, f. aljas hízkelgés; fam. tányérnyalás.
Aduler, v. a. borura-derüre dicsegni.
Adulte, a. embernyi, serdült; s. felnőtt; le baptême des —s, felnőtté keresztelése.
Adultération, v. altération, falsification.
Adultère, m. házasságtörés; Adj. et s. házasságtörő; fig. hamisított. [fier.
Adultérer, v. altérer, falsifier.
Adultérin, e, a. enfant —, házasságtörés szülte gyermek.
Adurant, adurent, a. p. u. égető, maró.
Aduste, a. path. p. u. lobos, gyuladt.
Adustion, f. path. lob, gyuladás (csupán vérről).
Advenir, v. n. imp. irr. megessni, történni.
Adventure, a. log. idéés —s, véletlen eszmék; bot. plante —, vadul növény; phys. matière —, különmemű anyag; prat. biens —, háramlott vagyon.
Adventif, ve, a. v. adventice.
Advenu, e, a. th. megjelent.
Adverbe, m. gr. igehatározó.
Adverbial, e, a. gr. igehatározói; —ment, adv. igehatározóilag.
Adversaire, m. et f. ellenfél, ellen; 2. ellenvető; v. antagoniste.
Adversatif, ve, a. gr. ellentétjelző.
Adverse, a. ellenkező; pal. partie —, ellenfél; fig. fortune —, balszerencse.
Adversité, f. baj, szerencsétlenség; tomber dans l'—, szerencsétlenül járni; 2. iség, nyomor. [avis.
Advertance, v. attention.
Advoué, m. h. eocl. kegyúr.
Adynamie, e, f. path. bágyadság, gyöngeség; — que, a. path. fièvre —, poszláz.
Aegylops, égilops (lop-ce), m. path. árpa (szemen).

Aérage

Aérage, m. szellőzés.
 Aéré, e, a. v. szellős, léges.
 Aérer, v. a. szellőztetni; — v. n. v. aérer.
 Aérien, ne, a. levegőbeli; lég...; corps —s, légitesek; bot. vaisseaux —s, lég-edények; fig. une taille —ne, angyali termet.
 Aérifère, aérophore, a. an. conduits —s, légcsövek; —fication (-ca-ci-), f. léggé változás; —forme, adj. lég-nemű; —ser, v. a. léghöz hasonlítóvá tenni.
 Aérographe, m. légleíró; —graphie, f. l. leírás; —lithe, a. f. l. kő; —logie, f. l. tan; —logue, m. l. tudós; —mancie, f. l. jóslat; —mél, m. mézharmat; —mètre, m. l. mérő; —métric, f. l. mérés; —nautic, v. —statue, m. l. hajós.
 Aérosis, f. path. vérhígulás.
 Aérostat, m. légűj; —ier, v. a. aéroneut; —ion, f. lég-hajózás; —ique, a. l. hajózási; —, f. l. súlytan; 2. l. hajózástan.
 Affabilité, f. nyájasság; 2. beszédesség.
 Affable, a. nyájas, barátságos; —ment, adv. nyájasan, barátságosan.
 Affabulation, f. mesében rejlő tanúság.
 Affaire, v. a. undorítani, izetleníteni; fig. les pensées affectées affadissent un discours, szenvedő gondolatok unalmasá teszik a szónoklatot; 2. cela m' affadit le coeur, rosszul lesznek tőle.
 Affadissement, m. izetlenség; —de coeur, gyomorémelygés; fig. louer jusqu' à l'—, az utálatig magasztalni.
 Affaiblir, v. a. gyöngíteni, erőtlenníteni; fig. csorbítani; 2. charp. — une poutre, gerendát vékonyabbra faragni; s'—, v. r. gyöngülni, fogyni, erőtlennedni; enyhülni.
 Affaiblissant, e, a. gyöngítő.

Affaiblissement

Affaiblissement, m. gyöngülés, fogyatkozás; gyöngítés; fig. csorbítás.
 Affaire, f. foglalkozás; dolog; ügy; — importante, fontos ügy; — fâcheuse, kellemetlen dolog; 2. történet, eset, esemény; triste —, szomorú eset; 3. jog-ügy, pör; — criminelle, bűnügy; főbenjáró pör; — d'honneur, becsületbeli ügy; j'ene veux point d'—, nem akarok pörlekedni; 4. mil. ütközet; 5. —s, pl. ügyek, körülmények; —s domestiques, házi körülmények; —s étrangères, külföldiek; il est mal dans ses —s, rosszul állnak ügyei; 6. üzlet; faire de bonnes —s, jó üzletet csinálni; fam. faire ses —s, szükségét végezni; fam. chaise d'—s, gyalog árnyékszék; cette femme a ses —s, e nőnek havi tisztulása van; 7. (diverses significations) faire —, alku kötni; iron. vous avez fait une belle —, szép dolgot csinált; ce chapeau sera votre —, e kalap jól fog önnek állni; il a — d'argent, pénzre van szüksége; j'ai — de vous, szükségem van önre; iron. j'avais bien — de cet homme-là, ez is elmaradhatott volna; c'est pas à lui que j'ai —, semmi közöm hozzá; p. prends garde à qui tu as —, higgy, de lásd kinek.
 Affaire, e, a. elfoglalt; faire l'—, sürgőlni.
 Affaïsement, m. súlyedés, sűppedés; fig. elgyöngülés; anat. összehúzódás.
 Affaïser, v. a. súlyesztetni; fig. elgyöngíteni; elerőtleníteni; 2. (fam.) idomítani; s'—, v. r. súlyedni; sűppedni; fig. görnyedni; leroskadni.
 Affaïtage, affaïtement, m. fam. idomítás.
 Affaïter, v. a. fam. v. affai-

Affermir

ser 2; 2. tan. — des peaux, bőrtöket csávdalni.
 Affaler, v. a. mar. lebocsátani (kötelet stb.); s'—, v. r. leereszkedni (kötelen).
 Affamé, e, a. kiéhezett; fig. nagyon sovány; hívragyó.
 Affamer, v. a. kiéheztetni; taill. fam. szűkre szabni.
 Affectation, f. szenvedés; 2. tisztségek utáni vágy; path. szenvedés; prat. cet héritage a plus —s, ez örökséget többféle adósság terheli.
 Affecter, v. a. szenvedni; il —e de paraître savant, tudósnak akar látszani; 2. — une dignité, méltóságot után vágyi; 3. különös vonzalmat érezni valamit után; 4. — unerente pour le paiement d'une dette, jövedelmet adósság törlesztésére szentelni; 5. parties —ées, szenvedő részek; 6. fig. megilletni, meghatni, elérzékenyíteni; 7. s'—, v. r. elérzékenyülni; il est prompt à s'—, mindent szívére vessz.
 Affectif, ive, a. megindító; th. dévotion — ive, benső áhítat.
 Affection, f. vonzalom, szeretet; — paternelle, atyai szeretet; jó indulat, kegy; 2. path. — de poitrine, mellbetegség; 3. phys. benyomás.
 Affectionner, v. a. előszeretettel, vonzalommal viseltetni vmihez; 2. — qch. vmi mellett buzgólkodni; s'—, v. r. megszeretni valamit.
 Affectueusement, adv. megindítólag; gyöngéden, szeretetteljesen.
 Affectueux, se, a. megindító; vonzó; szíves.
 Afférence, f. prat. járulék.
 Afférent, e, a. prat. járuló.
 Affermable, a. bérelhető.
 Affermer, v. a. bérelni.
 Affermir, v. a. megerősíteni; szilárdá tenni; it. fig.;

Affermissement

s'—, v. r. megerősödni; fig. tartóssabbá lenni.
Affermissement, m. megszilárdítás; it. fig.
Afféron, m. pass. fűzőhegy.
Affété, e, a. negélyezett, tetetett, mesterkelt.
Afféterie, f. negélyesség, mesterkélés; — du style, mesterkelt irány.
Affiche, f. falragasz; les —s, értesítő (lap); nav. csákllya; pch. hálórúd.
Afficher, v. a. kiragasztani; hirdetni: 2. közhírré tenni; — sa honte, gyalázatosságát fíogatni; 3. vig. —les échalas, karózni; s'—, v. r. fíogatni magát, pelengérre állítani.
Afficheur, m. hirdetménykiragasztó.
Affidé, e, a. meghitt; —s; ses—s, cimborái.
Affili, v. a. közzéülni, fenni; fig. fam. elle a la langue bien —ée, jó kereplője van.
†Affiliation, f. örökbe fogadás; 2. befogadás (rendbe stb.); fig. társulás, szövetekezés.
†Affilier, v. a. fíusítani; 2. rendbe (stb.) fogadni; fig. társulni.
Affiloir, m. men. fenkő; parch. harapófógo.
Affinage, affinement, m. finomítás; agr. — du lin, len-csészés; drap. tondre d'—, finom nyírás; raff. cukortisztázás; fond. érc-üzés.
Affiner, v. a. fond. ércet üzeni; —le sucre, cukrot finomítani; clout. hegyesíteni; tir. sodronyt húzni; rel. simítani; — v. n. mar. le temps —e, az idő kiderül; s'—, v. r. finomulni, tisztulni.
Affinerie, f. hajta; —de fer, tisztító; —de sucre, cukorfinomító; 2. sodronymalom; 3. sodronytekercs.
Affineur, m. sodronyhúzó; kolompár; cukorfinomító; posztönyíró; maître —üző.
Affinité, f. jur. sógorság, ro-

Affnoir

konaság; — spirituelle, konaság; fig. — des langues, nyelvrokonaság; it. közösség.
Affnoir, m. finomító-gereben.
Affiquet, m. kötött-tok; —s, pl. fam. encsenbens.
Affirmatif, ive, a. igenlő; log. proposition — ive, igenlő tétel; 2. határozott.
Affirmation, f. pal. esküvel megerősített vallomás; log. igenlés.
Affirmative, f. igenlő vélemény; log. répondre par l'— igenlőleg felelni.
Affirmativement, adv. igenlőkép; állítólag.
Affirmer, v. a. igenleni, állítani, megerősíteni; pal. esküvel bizonyítani; log. toute proposition —e ou nie, mindenik tétel állít v. tagad.
Affixe, m. gr. mot —, toldalék-szó.
Affleurér, v. arch. vízszintes irányba hozni; 2. fig. közelről érintkezni.
Afflictif, ive, a. pal. peine —ive, testi büntetés.
Affliction, f. szomorúság, bánat; szívfájdalom, —s, pl. baleset.
Affligé, e, a. szomorú, levert; szenvedő, beteg (testrész); —s, pl. szenvedők.
Affligeant, e, adj. szomorító.
Affliger, v. a. szomorítani, keseríteni; g. p. il est —é de cent mille francs de rente, százezer fr. jövedelemmel van megverve; s'—, v. r. szomorkodni.
Affluence, f. összefolyás; méd. toulás; fig. összese-reglés; phys. — électrique, villanyfolyam.
Affluent, e, a. befolyó, ömlő (folyókról); —, m. tor-kolat.
Affluer, v. a. ömleni, összefolyani; fig. tolni.
Affolé, e, a. fam. —de, belebolondult; mar. une aiguille —ée, eltérő delejtű.
Affoler, v. a. bolondá tenni, elbolondítani; s'—de, belebolondulni.

Affronterie

Affourge, f. mar. ancre d'—, kétágú horgony; cable d'—, ehhez való kötél.
Affourcher, v. a. mar. két horgonyt kivetni; man. villaalakban szaladni.
Affouragement, m. abrakolás; mil. takarmányszállítás.
Affourrager, v. a. étetni.
Affaichir, v. fraichir.
Affranchi, e, a. kiszabadított; 2. bérmentett.
Affaichir, v. a. szabadá tenni; fig. megszabadulni (veszélytől); 2. bérmentesíteni; mar. — la pompe, a vizet kiszivattyúzni; s'—, v. r. magát szabadá tenni.
Affranchissement, m. felszabadítás; 2. — des animaux, v. castration; 3. fölmentés (adó alul); 4. bérmentetés; 5. polgári jog adományozása.
Afre, f. íjedtség, rémülés, borzadály; les —s de la mort, a halál rémei.
Affrètement, m. hajórakadás; prix d'—, bérdíj.
Affréter, v. noliser.
Affréteur, m. hajóberlő, rakodó.
Affreusement, adv. rettenetesen, borzasztóan.
Affreux, se, a. rettenetes, borzasztó, rémítő, ocsmány.
Affriander, v. a. nyálánkká tenni; 2. elkényeztetni; fig. 1. csalogatni; 2. elcsábítani.
Affricher, v. n. agr. — une terre, földet ugarban hevertetni.
†Affrider, v. a. fam. csalogatni; édesgetni.
Affront, m. sértés; 2. gyalázat, essayer un —, becsületértést szenvedni.
Affrontailles, v. aboutissants.
Affrontation (-cion), f. prat. szembeállítás.
Affronter, v. a. dacolni; 2. szembeállítani; 3. durván megsérteni; fam. megcsalni; 4. prat. szembeesíteni.
Affronterie, f. p. u. kiját-szás, család.

Affronteur

Affronteur, se, s. család.
Affublement, m. álrühába burkolás.
Affubler, v. a. kámszába bújni; s'—, v. r. beburkolózni; s'—d'une femme, nőbe bolondulni.
Affusion, f. phar. öntet.
Affût, m. art. ágyutalp; charp. fűrészfűrésztű; 3. chass. les; fig. être à l'—, lesben állni.
Affûtage, m. art. fűlmozdonyozás, ágyu irányzása; chap. ócska kalapok tisztítása; men. asztalos műszerei.
Affûter, v. a. élesíteni; art. fűlmozdonyozni; fond. csöveket egybeillesztetni; —un crayon, rajzönt hegyezni.
A fin que, conj., hogy, miatt, végett.
Afistoler, fam. v. orner, embellir.
Agaçant, e, a. ingerlő, csalogató; 2. érdező, célzatos.
Agacement, m. fogvársulás; méd. idegíngér.
Agacer, v. a. les dents, fogat elvátszítani; fig. ingerkedni; enyelegni.
Agacerie, f. enyelegés; ingerkedés; 2. kacér édesgetés.
Agaillardir, v. a. vidámitni, viggá tenni.
Aganter, v. a. mar. utólélni; —e! ha meg fogtad, húzd rá!
Agaric, m. bot. — d'aune, tiszafa gomba; — de chène, cserfatapló; — cotonneux, nyírgalóca.
Agate, f. agátkő; —arborisée, lombagát; —blanche, fecsekő.
Agatiser, v. a. agattá változtatni.
Agatoïde, agatoïque, a. agát-nemű.
Âge, m. I. kor. —tendre, gyermekkor; entre deux —s, középkorú; d'—, élemedett; 2. nagykorúság; il n'a pas encore —, még nem nagykorú; 3. quel —avez-vous? hány éves?vét. ce cheval est hors

Agé

d'—, e ló elvesztette csikófogat; II. időkor; —d'or, aranykor; le moyen —, középkor; astr. — de la lune, holdkor; d'—en—, ivadékról-ivadékra; 2. —de la charrie, v. fièche; physiol. quel — a son lait, mióta betegedett le?
Âgé, e, a. koros, vén; — de 50 ans, 50 éves.
Agélaste; adj. érzéketlen, szenttelen.
Agence, m. ügynökség.
Agencement, m. ügyes elrendezés; peintr. csoportosítás; anat. —d'os, csontok izülése; l'—des plis, redőzet.
Agencer, v. a. fam. csinosan elrendezni; 2. csinosítani, díszíteni; s'—, v. r. fam. piperkézni.
Agenda (-gin-), m. szerkönyv, napló, tárcajegyzék. [ság.
Agénisie, f. méd. magtalan.
Agenouiller, v. a. letérdeltetni; s'—, v. r. letérdelni.
Agenouilloir, m. térdvánkos.
Agent, m. ügynök; com. —de change, váltóügynök; alkusz; 2. phys. ható-, működő-erő; phil. — libre, szabadon működő lény.
Agérate, m. bot. sárga cik-kóró. [gyület.
Agglomération, m. géol. tör-
Agglomération, f. halmazás, halmazat.
Agglomérer, v. a. halmazni; s'—, v. r. összegyűlni.
Agglutinant, e, agglutinatív, v. a. chir. hegesztő.
Agglutination, f. chir. hegesztés.
Agglutiner, v. a. chir. hegesztetni; s'—, v. r. hegedni.
Aggravant, e, a. circonstan-
Aggravant, e, a. circumstan-
Aggravation, f. égl. sulyos-
Aggravation, f. égl. sulyos-
Aggrave, m. vét. seb, hasa-
Aggravement, m. sulyosbo-

Agiter

Aggraver, v. a. sulyosbitani; megnehezíteni; s'—, v. r. sulyosbulni.
Aggrédir, v. a. pal. megtámadni; veszködni, bojtorkodni.
Agile, a. sürge, ügyes.
Agilement, adv. sürgén, ügyesen.
Agilité, f. ügyesség, gyorsaság, sürgeség.
Agio (a-gi-o), m. com. ráadás; túlfolyam.
Agiographie, —phie, v. hagiographie.
Agiotage, m. tőzsde-, váltóuzsora.
Agioter, v. a. tőzsde-, váltóuzsorát üzni.
Agioteur, m. tőzsde-, váltóuzsorás.
Agir, v. a. cselekedni, tenni; ici il faut—, itt tenni kell; —en homme d'honneur, becsületes emberként cselekedni; 2. cet agent a tout pouvoir d'—, ez ügynöknek teljhatalma van az alkudozásra; 3. —contre l'ennemi, az ellent megtámadni; —contre q., vkit pörbe vonni; 4. hatni; phys. le feu agit sur les métaux, a tűz hat az ércekre; s'—, v. imp., il s'agit de lui, róla van szó; il s'agit de votre honneur, becsülete forog kockán.
Agissant, e, a. tevékeny; méd. reméde—, hathatós szer.
Agitable, a. mozgékony.
Agitateur, m. izgató.
Agitation, m. mozgás; —de la mer, tenger hullámlázása; 2. rengés; fig. izgatottság, forrongás; il y a de l'—parmi le peuple, a nép forrong.
Agiter, v. a. mozgatni; la mer s'—e, a tenger hullámlázik; fig. nyugtalanítani, forrongásba hozni; 2. —une question, kérdést szőnyegre hozni; v. traicter; —une affaire, ügyet megvitatni; s'—, v. r. mozogni; fig. nyugtalanzkodni; forrongani.

Agnan

Agnan (a-nian), m. riv. szeg-
csiptető.
Agnat (ag-na), m. mellékro-
kon apai ágról.
Agnation (ag-na-ci-), f. mel-
lékrokonság; écon. bárány-
ellés.
Agnatique, a. mellékrokons-
ági.
Agneau (a-nyó), m. bárány;
— de lait, szopós bárány;
— pascal, húsvéti bárány;
fig. jámbor; — chaste, v.
agnus-castus.
Agnèment (a-niai-), m. bá-
rányozás. [nyozni.
Agneler (a-nieu-), v. a. bárá-
Agnelet (a-nieu-lè), m. bá-
rányka.
Agneline (a-nieu-), a. f.
laine —, báránygyapju.
Agnelins (a-nieu-), m. pl. bá-
ránybőr; 2. első nyiretű
báránygyapju.
Agnès (a-niè-ce), f. pl. fig.
ártatlan, tapasztalatlan
leányka.
Agnus (ag-nu-ce), — Dei, m.
cath. viaszbáránka; 2.
szent képecskék; 3. — cas-
tus (cas-tu-ce), m. bot.
szüfya.
Agonie, f. haldoklás, végvo-
naglás; être à l'—, haldó-
kolni; fig. v. angoisse.
Agonir, v. a. pop. goromba-
ságokkal elhalmozni; v.
accabler.
Agonisant, e, a. haldokló;
égl. —s, m. pl. la prière
des Agonisants, haldoklók
imája.
Agoniser, v. n. haldokolni.
Agrafe, m. böglár, kapocs;
arché. kapocsdíz; ser. ho-
rog; van. kosárfüle.
Agrafer, v. a. bekapcsolni
(ruhát).
Agraire, a. dr. loi—, telek-
törvény; taille—, telekadó.
Agrandir, v. a. nagyítani,
tágítani; fig. p. u. —q. vkit
nagygyá tenni; s'—, v. r.
nagyobbodni; fig. emel-
kedni.
Agrandissement, m. nagyob-
bítás, nagyobbulás; fig.
növekedés, gyarapodás.

Agréable

Agréable, a. kellemes, bájos;
fig. szívélyes, nyájas; 2.
avoir qch. pour—, megen-
gedni; 3. il fait l'—, nyá-
jaskodik; 4. —ment, adv.
kellemesen.
Agrée, m. ügyvéd kereske-
delmi törvényszéknél.
Agréer, v. a. megegyezni, jó-
váhagyni, helybenhagyni;
il n'a pas —é nos services,
nem fogadta el szolgálá-
tunkat; 2. u d v a r i a s
k i f e j e z é s : agréer les
assurances de mon re-
spect, fogadja tisztelem
nyilvánítását; 3. — v. n.
q. tetszeni (vkinek); mar.
— un vaisseau, hajót föl-
szerelni.
Agréer, m. hajógazda, —
szerelő; költőmester.
Agrégat, m. phys. halmaz.
Agrégation, f. fölvétel; befo-
gadás; 2. phys. halmazos-
dás; 3. chi. hasonnemű
tömegek.
Agrégé, m. professeur—,
rendkívüli tanár.
Agréger, v. a. —dans un
corps, testületbe fölvenni;
föhalmozni.
Agrément, m. kellemesség,
kellem; elle n'est pas belle,
mais elle a beauc. d'—,
nem szép, de nagyon kelle-
mes; jardin d'—, mulatósi
kert; 2. mod. pl. díszíté-
kek; perr. föltek; 3. öröm,
vigalom; 4. jóváhagyás,
beleegyezés; 5. † p. u. al-
lövet.
Agrénas v. prunier.
Agréner, v. a. mar. kiszí-
vattyázni.
Agrès (-grè), m. pl. mar. ha-
jókészlet; alattság.
Agresseur, m. támadó, meg-
támadó.
Agressif, ive, a. támadó.
Aggression, f. megtámadás.
Agressive, a. mezei, parlag;
2. fruit—, fanyar gyümölcs;
vackor; 3. fleurs —s, me-
zei virágok; fig. parasztes,
durva; il est devenu
tout-à-fait—, egészen elva-
dult.

Ahan

Agreyeur, m. tréfil. sodrony-
húzó.
Agricole, a. földművelő; pro-
duits —s, földtermények.
Agriculteur, v. économe.
Agriculture, f. földművelés.
Agric, f. path. sömör.
Agrier, agrière, f. cout. föld-
bér, dészma.
s'Aggrifer, v. r. körmeivel
belekapaszkodni.
Agrimensation (-ça-ci-), v.
arpentage.
Agrimensier, agrimenseur, v.
arpenter, arpenteur.
Agriministe, m. butordíszító;
piperekereskedő.
Agrion, m. ent. szitakötő,
acsa.
Agriotte, v. griotte.
Agripaume, f. bot. szűrős
gyöngyhím, szörfű.
Agripper, v. a. pop. elra-
gadni, elkapni.
Agrolle, f. orn. fekete varjú.
*Agrologie, f. gazdaszattan;
—manie, f. g. szenv; —nome,
m. mezei gazda; —nomie,
f. gazdaszat; —nomique,
adj. gazdaszatti; —pile, m.
h. n. v. ézagropile; —
agrostème, f. bot. kon-
koly.
Agrouper, v. grouper.
Agrunelle, v. prunier sau-
vage.
Agrypnie, f. path. álmatlan-
ság.
Aguerrir (a-ghé-), v. a. há-
boruhoz szoktatni; edzeni;
fig. il est très sensible à
la raillerie, il faut l'y —,
nagyon érzékenyen veszi a
tréfát, szoktatni kell red-
s'—, v. r. derék katonává
lenni; fig. edződni.
Aguets, (-ghé), m. pl. les-
hely; être, se tenir aux—,
lesben állani; mettre
aux—, lesbe állítani.
Aguigner (a-ghi-nyé), v. a.
fam. hunyorgatni.
Aguimper (-ghin-), v. guim-
per.
Agul, m. bot. mannafa.
Ah! int. oh! ah; no lám!
Ahler, v. a. lihegni.
†Ahan, m. pop. súlyos munka.

Ahaner

†Ahaner, v. a. súlyos munkát végezni.

†Aheurtemment, v. entêtement.

†s'Aheurter, v. r. à qch. makacsul ragaszkodni (valamihez).

Ahi! v. aie.

Ahurir, v. a. meghökkenteni; s'—, v. r. fam. megrökönyödni.

Ai, m. z. lajhár.

Aide, f. segítség, támogatás; int. à l'—! segítség!; à l'— adt. segedelmével; 2. —, m. segéd; — de cuisine, segédszakács; — à maçon, napzámos; — de camp, segédtszáz; 3. —s, pl. fogyasztási adó; la cour des —, főadóhivatal; fam. aller à la cour des —, az erszényhez folyamodni.

Aideau, m. ászokfa.

Aider, v. a. segíteni, támogatni; segítségül lenni; Dieu aidant, Isten segedelmével; s'—, v. r. egymást segíteni; használni (vmít); il ne s'aide pas du bras droit, nem használhatja jobb karját.

Aie! int. jaj!

Aieul, m. nagyapa; —s, pl. öreg szülők; 2. les aieux, ősök, elődök.

Aigade, f. mar. édesvíz-rakodó; ivóvíz-készlet; faire —, ivóvizet rakodni.

Aigail, m. aigaille, f. reggeli harmat; 2. vadnyom harmaton.

Aigayer (é-ghé-ié), v. a. usztatni (lovat); öblögetni (ruhát).

Aige, f. méd. fehérfolt a szemgolyón.

Aigle, m. sas; — d'or, királysas; — marin, halászsas; it. icht. raja; 2. fig. c'est un —, lángész; crier comme un —, teli torokból kiabálni; 3. l'ordre de l'— blanc, fehér sashand; 4. bl. —, f. sas; —s romaines, római sas; — céleste, szalamta.

Aiglon, m. sasfi; aiglette, f.

Aigre

bl. sasfi, csőr és karmok nélkül.

Aigre, a. savanyú; fruit —, fanyar gyümölcs; fig. kellemtelen, voix —, rikácsoló hang; humeur —, mogorva; 2. fond. du fer —, keményvas; 3. — m. sav, savanyúság; ce vin tire sur l'—, e bor ecetesedni kezd; 4. — de cèdre, cédruslé; — doux, ce, a. savanyú-édes; — fin, m. icht. kerékhal; it. fam. ravaszdi; — let, lette, a. savanyúság; — ment, adv. fig. keserűn, csipősen; — moine, f. bot. párló; — more, m. pyr. szénpor tűzijátékhoz.

Aigrette, f. orn. fehér gém; 2. bot. hosszonyaku méhpilis; bóbíta; 3. mod. kőcsagförgő; gyémántos rezgőtű; phys. — lumineuse, sugárkéve; — électrique, villanyszikra.

Aigrette, e, a. bot. tollagos. Aigreur, f. v. aigre; fig. v. aigrement; métal. —, f. törősség; méd. gyomorsav; il a des —s, földűfőg.

Aigrir, v. a. savanyítani; ecetesíteni; fig. —q. elkesertíteni (vkít); v. irriter; forg. —le fer, vasat merevvé tenni; s'—, v. r. megsavanyodni; fig. son mal s'— it, baja rosszabbul, v. empirer.

Aigu, é, a. hegyes, éles; géom. angle —, csúcsos-szög; gr. accent —, (') éles ékjel; mus. son —, éles hang; fig. átható, fájdalmas.

Aigue-marine, f. édle, tengerikő.

Aiguère (é-ghi-), f. vizezkanta.

Aiguierée, f. egy kanta víz.

Aiguillade (é-gui-lya-de), f. ősztöke.

Aiguille (é-gui-lj'), tű; — à coudre, varrótü; le chas d'une —, tűfoka; — d'emballage, mátható; — tremblante, rezgő tű; — à broder, hímzőtü; — à lacer, fűzőtü; — à tricoter, kö-

Aile

tőtű; — de tête, hajtű; — d'horloge, óramutató; — de graveur, karctű; — de marin, v. boussole; chand. — de mèche, gertyabél; charp. — de charriot, nyújtó; 2. icht. hegyes orrú csuka; bot. — de bergère, tilmagú turbotlya; p. disputer sur la pointe d'une —, dióhéjon koccogni.

Aiguillé, e, a. (é-gui-lyé), minér. tűded.

Aiguillé, f. fondl. szál.

Aiguiller, v. a. chir. hálógot levenni. [fűzés.]

Aiguilletage (é-gui-lj'), m. Aiguilleter, v. a. et r. befűzni.

Aiguilletier (é-guil-j-e-thié), m. fűzőcsindló.

Aiguillette (é-gui-lyé-te), f. fűzőzsinor; vállzsinor; 2. lacher l'—, b. szükségét végezni; courir l'—, parázni.

Aiguillier (é-gui-lyé), m. tűs; Aiguillon (é-gui-lyon), m. écon. ősztöke; h. n. fulánk; 2. bot. tövis; fig. őztön; — de la chaire, testi kívánság.

Aiguillonner (é-gui-lyo-né), v. a. ősztökélni; fig. őztöközni, serkenteni.

Aiguillonneux, se, a. tüskés.

Aiguisement (é-ghi-ze-man), m. élesztés, köszörülés, fenés.

Aiguiser (é-ghi-zé), v. a. köszörölni, fenni; 2. hegyesíteni; fig. — l'appétit, étvágyat gerjesztetni; ingeregni; fam. — ses coutaux, harcra készülni.

Aiguiserie, f. köszörűgép.

Aiguiseur, v. émouleur.

Ail (l') pl. ails (ô) p. u., ails; foghagyma; — d'ours, vadfoghagyma; — serpentín, kigyós hagyma; — joncoide, metélő hagyma; une gousse d'—, foghagymagerész.

Aile, f. szárny; fig. oltalom; baisser ses —s, csüggedni; p. ne battre plus que

Alié

d'une —, csak aludni jár a lélek benne; 2. —s, szélmalom vitorláit; jard. mel-lékszár; conchyl. — de chauve-souris, *tűskés csiga*; an. —s du nez, *orr-cimpa*; —s de la vulve, *szemérem-ajkak*; gouv. — de mouche, *szegecs*.
Ailé, e, a. szárnyas; bot. tollagos.
Aileron, m. szárnyhegy; 2. para, uszony; fort. oldalék, szárnyék; charp. lapát malom-kereken.
Ailette, f. cord. felták; it. bélés.
Aillade (a-lya-), f. fokhagymás mártás; foghagymás pirtós.
Ailler (a-lyé), m. fűrjháló.
Aillerotte (a-lyé-), f. bot. bajsos hagyma, kutyahagyma.
Ailleurs (a-lieur), adv. más-hol, másfelé; d'—, máshonnan; 2. azonkívül, különben; par—, egybeünnenni.
Aimable, a. szeretetreméltó, megnyerő; 2. iron. piperkőc; —ment, adv. p. u. kedvesen.
Aimant, m. delej.
Aimant, e, a. szerető; kedves, nyájjas.
Aimanter, v. a. — du fer, vasat delejezni.
Aimer, v. a. szeretni; —mieux, inkább szeretni; se faire —, megszerettetni magát; 2. kedvelni; — la chasse, a vadászatot kedvelni; s'—, v. r. magát szeretni.
Ainard, m. pohl. rececsokor.
Aine, f. an. vékony, lágyék, szeméremgát.
Ainé, e, a. első szülött; 2. je suis son — de deux ans, két évvel vagyok idősebb mint ő.
Ainesse, f. első szülöttség; pal. le droit d'—, elsőszülöttségi jog.
Ainsi, adv. et conj. így, ily módon, tehát, következőleg; —que, úgy, épenúgy; — Dieu me soit en aide!

Aiophylle

Isten úgy segítjen!; pour —dire, úgyszólván.
Aiophylle, a. bot. örökzöld.
Air, m. lég, levegő; le grand —, szabaddég; 2. prendre l'—, szellőzni; changer d'—, levegőt változtatni; 3. cet oiseau fend l'—, e madár sebesen röpül; fig. il fend l'—, fönnen beszél; 4. prendre un — de feu, kissé melegedni; p. parler en l'—, falra borsót hányni; 5. mil. être en l'—, rossz állásban lenni; 6. szél; légkuzam; 7. külső, arc; avoir noble —, nemes külsejű; 8. modor; látszat; 9. avoir un faux — de q., valakihez hasonlítani; 10. mus. dallam; livre des —s, dalkönyv; un — à boire, bordal.
Airage, m. min. puits d'—, szélakna.
Airain, m. érc; can. ágyu fém; myth. érc-, vaskor; fig. kemény, irgalmatlan.
Aire, f. szérű; 2. — d'un bâtiment, benső szabad tér; math. — d'une figure, tére; mar. szélirány; ois. fészek; astr. napudvar.
Airié, f. telt szérű.
Airelle, f. bot. — rouge, vörös afonya; — reinée, hamvas af.; 2. af. bokor.
Aïrer, v. a. fészkelni, fészket rakni.
Airure, f. min. — de veine de houille, keskeny kőszén ülepvény.
Ais, m. deszka, padló; d'—, deszka . . . — de carton, vastag kéregpapír; typ. — à tremper, nyomdeszka, bouch. vágótűke; rel. — à rogner, metsző-deszka.
Aïsaïce, f. fesztelenség; 2. être dans l'—, kényelmesen élni; 3. hatáskör; 4. lieu d'—, árnyékszék; 5. prat. —s d'une maison, mely ház tartozéka.
Aïseau, v. Aïseau 1.
Aïse, f. jólét, öröm; 2. vivre paix et —, nyugodtan élni; être à son —, jól élni;

Ajuster

être bien — de . . . , nagyon örövendeni; à l'—, adt. kényelmesen.
Aïsé, e, a. könnyű; cela est — à faire, könnyű megtenni; 2. kényelmes; 3. fesztelen; 4. l'esprit —, fogékony elme; 5. gens —, jó módú emberek.
Aïsement, m. kényelem.
Aïsement, adv. kényelmesen.
Aïssade, f. agr. kétágú kapa.
Aïssaugue (essoghe), m. péch. pendelháló.
Aïseau (essò), bodnárkés; 2. balta; kerti kapa.
Aïsselier, m. charp. gyámfa, abroncsfa.
Aïsselière, f. tonn. fenékfa.
Aïsselle, f. hónalj; bot. csukló.
Aïsette, v. Aïseau 1.
Aïsson, m. mar. négyágú kis horgony.
Aïtres, m. pl. melléképületek.
Aïonc, m. bot. magyal.
l'Aïourné, m. pal. idézett.
l'Aïournement, m. idézés; comparaître à l'—, idézésre megjelenni; 2. elnapolás.
Aïjourner, v. a. idézni; 2. elnapolni; 3. elhalasztani.
Aïjoutée, f. géom. meghosszabbított vonal.
Aïjouter, v. a. hozzá tenni, mellékelni; 2. halmazni; 3. elhinni, hitelt adni vkinnek, vminek; fam. hozzáköltetni.
Aïjoutoir, m. fond. vegyíték.
Aïjoux, m. pl. tréf. sodronyhuzó-pad.
Aïjustage, m. mon. súlyeggyítés.
Aïjustement, m. szerintezés; 2. igazítás; illesztés; 3. pipere; 4. egyezmény.
Aïjuster, v. a. szerintezni; 2. szabályozni; 3. illeszteni; igazítani; 4. célolni; 5. man. idomítani; 6. mon. súlyeggyíteni; 7. elrendezni, elkészíteni; 8. eligazodni; ajuster vos flûtes, intézkedjék; 9. megegyeztetni; kibékkíteni; 10. fölruházni;

Ajusteur

fam. le voilà bien —é, szépen elbántak vele; 11. s'—, v. r. eltözködni; 12. késülni; 13. egyezkedni; egyetérteni; s'— au temps, az időhöz alkalmazkodni.
 Ajusteur, m. mon. súlyeggyítő.
 Ajustoir, m. mon. igazító mérleg.
 Ajusture, f. inaré. patkó öblözése.
 Alabastrin, a. alabástrom-szerű.
 Aláchair, v. n. gyöngültni.
 *Alacrité, f. fürgeség, zajos öröm.
 Alaïre, a. an. szárnyalakú; muscles —s, rüpmok.
 Alalie, f. path. némaság.
 Alambic, m. lombik; passer par l'—, lombikolni, lepárolni; fig. faire passer par l'—, pontosan megvizsgálni.
 Alambiquer (-biké), v. a. lombikolni; fig. aller au fait sans —, tektoria nélkül a dologra térni; discours —é, mesterkelt beszéd; pop. — q. vkit beszédni; s'—, v. r. fejét törni (vmin).
 Alan, m. szelindek.
 Alangouri, e. a. epedő, elgyöngült.
 Alangourir, v. a. elgyöngíteni; s'—, v. r. elgyöngültni, epedni.
 Alanguissement, m. an. elgyöngülés.
 Alarguer, v. a. mar. tengerre bocsátkozni.
 Alarmant, e. a. nyugtalanító.
 Alarme, f. látma; donner l'—, lármázni; poste d'—, zajhely; 2. riadó; sonner l'—, riadót fújni; fig. nyugtalanítás; ijedelem; donner des —s, ijelelmeket okozni.
 Alarmer, v. a. ijesztetni, nyugtalanítani; s'—, v. r. megijedni; iron. megszépenni.
 Alarmiste, m. fam. zenebonázó, lármázó.

Alatérne

Alatérne, m. bot. sziklai szódokfa.
 Albâtre, m. alabastrom; poët. une gorge d'—, hófehér kebel.
 Albatros (-oce), m. orn. röptülő dítméd.
 Albergeage, Albergement, m. örökös haszonbér.
 Alberger, v. a. örökös haszonbérbe adni.
 Albicore, m. icht. nagy makár.
 Albinos, m. fehércenc.
 Albran, m. orn. teleb-, makkréce.
 Albréné, e, halbréné, e, a. szegett szárnyú; fig. être tout —, rongyos, ronda.
 Albréner, v. a. vadrucákat vadászni.
 Album (-o-me), m. emlékkönyv; méd. —græcum, fehér kutyasár.
 Albumine, f. chi. fehérnye.
 Albumineux, se, a. chi. fehérnyetartalmu; sang —, path. nyálkás vér.
 Alcalescence, f. path. rot-hadó erjedés.
 Alcali, m. chi. égvény, lugsó.
 Alcanna, f. bot. alcanna; 2. vizahétyag.
 Alcannette, bot. festő atracél.
 Alcé, alcée, f. őszirózsza; —rose, mályvarózsza.
 Alcé, m. jávorszarvas.
 Alcibata, angel, m. orn. keleti galamb.
 Alchéron, m. miné. bégecs.
 †Alchimie, f. aranykémlet.
 Alchimille, f. bot. karajos bokor.
 Alchimier, v. néflier.
 Alcool, m. chi. lang.
 Alcornaque, f. bot. dugaszcsér; ennek héja; pharm. aszkórt gyógyító szer.
 Alcôve, f. vakszoba.
 Alcôviste, m. mellékférj, balférj.
 Aleçon, m. orn. jegély.
 Aleçonien, ne, a. mar. jours —s, 7 napos tengercsönd.
 Aléatoire, a. pal. történetes; contrat —, szerződés esetleges dologról.

Algorithme

Alebrenne, f. h. n. tűzgyík, göte.
 Alecrides, m. pl. baromfiak.
 Alègre, alègement, alègresse alègre, v. allègre ect.
 Alène, f. cord. árr.
 Alène, e, a, bot. árr alakú.
 Alénier, m. árrkovács.
 Alénois, v. cresson.
 Alentir, alentissement, v. ralentir, ect.
 Alentour, à l'entour, adv. körös-körül; d'—, körül; —s, pl. m. környék; fig. környezet.
 Alerte, adv. et int. vigyázz! 2. a. vidor, eleven, éber; 3. s. f. látma, zaj; riadó; fausse —, vaklátma.
 Alésage, m. art. kifúrás (ágyacsövek); mon. kikerekítés (pénzszéle).
 Alésér, v. a. mon. kikerekíteni (pénzt); art. kifúrni (ágyut).
 Alésoir, m. ágyu-, puska-fúró.
 Alestir, v. a. mar. kiűritni.
 Alésure, f. fűróhulladék.
 Alevin, alevinage, m. icht. halivadék.
 Aleviner, v. a. — un étang, halastót ivadékkal ellátni.
 Alevinier, m. halivadék-tő.
 Alezan, e, a. man. rótsárga; —brulé, barnapej; —clair, fakópej; —doré, világossárga; —moreau, sötétpej (lovakról). [látá.
 Alfange, f. hort. kötött sa.
 Alfénie, alphénie, m. conf. fehér árpacukor.
 Alfonsin, alphonsin, m. chir. golyóhuzacs. [jegy.
 Alfos (-o-ce), m. fekete anya.
 Algalie, v. cathéter.
 Algarade, f. fam. csíny, bohókodás; 2. durva bánlatom.
 Algèbre, f. betűmennyiség-tan; tout cela est de l'— pour lui, mind ez görög írás nézve.
 Algébrique, a. betűvetési.
 Algébriste, m. betűvető.
 Algide, a. path. févere —, hidegláz. [tés.
 Algorithme, m. did. számve-

Algue

Algue, f. bot. *hinár, omboly*.
Alibiforain, m. p. u. *szabadkozás; fam. hencegés; donner des —, hencegni*.
Aliboron, m. fam. *hencegő, szélpál; fig. csacsi*.
Aliboufier, m. bot. *benzoefa*.
Alicante, m. meun. *lapát (malomkereken); 2. spányol bor neme*.
Alichon, m. *lapátfog; 2. csapólapát*.
Alidre, m. z. *fehérhasú vipera*.
Aliénable, a. *eladható*.
Aliénataire, m. et f. *vevő, szerző*.
Aliénateur, m. -trice, f. *eladó*.
Aliénation, f. *eladás, elidegenítés; —des esprits, elidegenedés; —d'esprit, eszeveszettség*.
Aliéné, m. e, f. *őrült; —hospice d'—s, tébolyda*.
Aliéner, v. a. *eladni, elidegeníteni; it. fig. —l'esprit, (âq.) örülté tenni; s'—, v. r. elidegenedni; külön válni*.
Alignement, m. *zsinórra vétel; arp. cordon d'—, csapózsinór; —! comd. igazodj!*
Aligner, v. a. *zsinórra venni; 2. igazítani; vén. üzekedni; s'—, v. r. igazodni*.
Alignoir, m. ard. *palaék*.
Alignole, f. pèch. *húzóháló*.
Aliment, m. *élelem, étel; —s, pl. pal. tartás, élelmezés; v. adjuger*.
Alimentaire, a. *élelmezéshez tartozó; frais —, táppénz; pension —, élelmezési pénz; bot. plante —, ehető növény; it. tápláló növény; méd. mértékartási szabályok; an. vais. —, bázis, nyelcső*.
Alimentation, f. *táplálék; táplálás*.
Alimenter, v. a. *táplálni; it. fig.*
Alimenteux, se, a. *tápláló, táplálékony*.
Alinéa, adv. *bekezdve; éorire*

Aliner

—, *bekezdeni; 2. m. indéol. bekezés; —! kezdjen új sort!*
Aliner, v. a. mar. *fölszerelni*.
Alise, f. bot. *berkenye*.
Alisier, m. bot. *berkenyefa; —commun, lisztes galagonya*.
Alisme, m. bot. *hidör; —de mathiole, hegyi kappanör; —à grappe, hűnyör; —doublefeuille, bangó; —marin, vízi hidör*.
Alité, e, a. *ágybanfekvő*.
Aliter, v. a. *fekvő beteggé tenni; s'—, v. r. fekvő b. lenni*.
Alivrer, v. a. *fontonkint összerakni*.
Alizer, alizier v. alise ect.
Alkékenge, m. bot. *piros páponya; —commun, maszlagos nadragulya*.
Alkermès (-è-ce), m. *álkermes; confection —, phar. ál-nyalat*.
Allaitement (a-l-è), m. *szoptatás*.
Allaiter, v. a. *szoptatni*.
Allant (a-lan), m. *járó-kelő; —, e, a. futkosó, kószáló*.
Allèchement, m. *csalétek; csalogatás*.
Allécher, v. a. *csalogatni; csalétket rakni*.
Allée, f. *fasor; 2. pitvar*.
Allégateur, m. *idéző (tételé)*.
Allégation, f. *idézés (tételé); idézet*.
Allége (-lé-) m. mar. *kirakó sajka; arch. gyámkő*.
Allégeance (-le-jen), f. *enyhülés, enyhítés; serment d'—, hódolat-eskü (angoloké)*.
Allègement, m. *könnyebbités; könnyebbség; mar. kirakás; fig. enyhülés*.
Alléger, v. a. *könnyebbitni; it. fig.; 2. mar. kirakni; s'—, v. r. könnyebbülni; it. fig. ma douleur s'est un peu —ée, fájdalommal enyhült kisé*.
Allégir (-lé-), v. a. *vékonyabbá, keskenyebbé tenni*.

Aller

Allégorique (al-lé-) f. *képes beszéd, himb.; peint. képzet*.
Allégorique, a. *jelképes; példázati; —ment adv. jelképesen, jelképleg*.
Allégoriser v. a. *példázgatni; képlegetni*.
Allégorisme, m. *képletes beszédmód*.
Allégoriste, m. *jelképma-gyarázó*.
Allégre (al-lè-) a. fam. *vidám, furge; —ment, adv. vido-ran, jókedvűleg*.
Allégresse, f. *vidámság, fúr-geség, jókedv; crie d'—, új-jongás*.
Alléguer (a-lé-ghé), v. a. *hivatkozni; —pour excuse, mentségül fölhozni; 2. idézni; v. citer*.
Allemand (all-man), e, a. *német; fam. querelle d'—, oknélküli civódás*.
Aller (a-lé), v. a. ir. *menni; —à pied, gyalogolni; —à cheval, lovagolni; en voiture, kocsizni; 2. à q. fordulni vkihez; v. s'adresser; —à qh. v.mire célozni; v. tendre; —avec prudence, óvatosan eljárni; allons! nosza! rajta! fam. sies-sen! allez donc! ugyan menjen! fam. hová gondol! hogysis ne! ce chemin va à Paris, ez út Párisba vezet; 3. érni, kiterjedni; cetté allée va jusqu'à B., e sétány B.-ig ér; 4. kerülni; cela va à 6 francs, ez hat frankba kerül; 5.—à la selle, szükségét tenni; 6.—aux voix, szavazni; jeu-de combien allez-vous? mennyit tesz? va! áll! 7. eljágni; il y a avec prudence, óvatosan jár el; je vais lui écrire, legott írok neki; voyons ce qu'il va dire, halljuk, mit mond; —voir q. vkit meglátogatni; n'allez pas croire, koránt-sé higgye; 8. il y va de mon honneur, becsületem forog kockán; 9. c'est habit vous va bien, ez öltözet jól áll*

Alliacé

önnek; ces objets vont ensemble, *e tárgyak összeil-
lenek*; 10. il en ira autre-
ment qu'il ne pense, más-
ként fog járni hogyse hiszi;
11. se laisser—à qch., magát
elragadtatni engedni;—sur
une chaise, székre roszkadni;
12. s'en—, eltávozni; va't en!
takarodjál! hordd el ma-
gad! fig. meghalni; se ma-
lade s'en va, ses forces s'en
vont, il s'en ira avec les
feuilles, a beteg fogy, ereje
tűnik, lassan fog elkök-
kadni; cet habit s'en va,
ez öltöny kopik; s'en—à
tout vent, ingadozni;
pv. à force de mal—tout
ira bien, derűre boru; cela
va sans dire, magától értő-
dik; 14. il s'en va 2 heu-
res, két óra felé jár; com-
ment vous va? mint érzi
magát? cela va bien, jól;
15.—par dessus le marché,
az alkuba foglalva lenni;—
selon le vent, az áramlat-
tal uszni; allez-vous par
terre ou par mer? húst
eszik v. nem? 16.—m. jár-
rás; l'—et le venir, járás-
kelés; le pis—, legroszabb
eset; fig. il n'est que notre
pis—, csak kisegítőnk.
Alliacé, e, (a-lya-) a. foghagy-
maszagú; odeur—e, fog-
hagymaszag.
Alliage, m. vegyítés, elegyí-
tés; mon. ötvöztés.
Alliaire, (a-lyai-) f. bot.
hagymaszagú szegecs.
Alliance (a-lyan-) f. sógor-
sodás; 2. szövetség; 3. orf.
kettős gyűrű; it. jegygyűrű.
Allié, e, a. sógoros; szövét-
kezeti; or—, karatos
arany.
Allier, v. a. elegyíteni; mon.
ötvözni; 2. rokonítani; 3.
s'—, v. r. à une bonne fa-
mille, jó családba háza-
sodni; szövetekezni; össze-
vegyülni. [háló.
Allier, m. chass. sövény.
Alliteration (al-l-), f. réth.
szóhangegyen, betűegyen;
betűrítm.

Allobroge

Allobroge (al-l-) m. fam.
goromba ember.
Allocation (al-lo-), f. jóvá-
hagyás; számadásba vétel.
Allocution (al-lo-), f. megszó-
lítás; 2. a pápa beszéde a
bíbornokokhoz.
Allodial, e, a. hűbéradó-
mentes; terre—e, saját-
föld.
Allodialité, f. hűbéradó-men-
tesség.
Allonge,—ement, v. alonge
etc.
Allouable, a. érvényes, hely-
ben hagyható.
Alloué, m. meghatalmazott;
com. kitamult.
Allouer, v. a. helybenhagy-
ni; megállapítani.
Alluchon, m. fog (keréken).
Alluder, v. allusion.
Allumer (a-lu-) v. a. meggyuj-
tani; fig. szítani, izgatni;
p.—la lampe, ivásra kény-
szeríteni; s'—v. r. meggyu-
ladni; kitörni; gerjedni.
Allumetier, m. gyufakészítő;
gy. árus.
Allumette, f. gyufa.
Allumeur, m.—de reverbè-
res, lámpa-gyújtogató.
Allumière, f. gyufatartó.
Allure (a-lu-), f. menés, járás,
lépés; je connais ses—s, is-
merem fortélyait; chass.
nyom.
Allurer, v. a. megigézni.
Allusion, f. célzás;—ingéni-
euse, leleményes célzás.
Alluvion (al-lu-), f. árad-
vány, iszap-lerakódás;
uszadékföld.
Almanach (—na) m. naptár,
szébkönyv; utasító naptár;
composer des—s, tiűndöni,
tűprengeni.
Almandine, f. karbunku-
lus.
Aloès (éce), m. bot. álóe;—
caballin, álóe-nedv.
Aloétique, a, ph. aloé tartal-
mú.
Alogie, f. izetlenség; badar-
ság.
Alogne, f. révkötél; 2. mar.
v. bouée.
Aloi, m. mon. de bon—, de

Al-piu

bas—jó—, csekély belér-
tékli.
Aloïdes, f. bot. ímer.
Aloïne, a. bot. aloé nemű.
Alonge, f. toldás; com. tol-
dat (váltókon); perr. álfo-
nat; bouch. horog.
Alongeable, a. hosszabbítható.
Alongement, m. meghosszab-
bitás, toldás; fig. halasz-
tás.
Alonger, v. a. meghosszabbít-
ni; kinyújtani; fig. hú-
ni, halasztani; s'—, v. r.
meghosszabbulni, kiterjed-
ni; an. v. moelle.
Alongeresse, f. h. n. zöld
hernyó.
Alopécie, v. pelade.
Alopécure, v. queue de re-
nard.
Alors, adv. akkor; erre; az-
után; p.—comme—, az idő
megtanít;—que, mihelyt;
d'—, akkori; j'usqu'—ad-
dig. [bancs.
Alose f. icht. szálkás dur-
Alosier, m. pch. gardaháló.
Alouette, f. pacsirta;—des
champs, szántóka;—cuj-
lier, erdei- búbos-pacsirta;
—de mer, parti lile; se
lever au chant de l'—korán
kelni.
Alourdir, v. a. fam. elkábít-
ni, lomhítani; s'—, v. r. el-
kábulni, lomhulni.
Alouvi, v. affamé.
Aloyage v. aliage.
Aloyau (a-loa-ió-), m. vese-
pecsenye.
Aloyer v. a. mon. elegyíteni,
ötvözni.
Alpaco, m. h. n. lakmateve.
Alpage, m. ugarföld.
*Alpestre, a. havasi.
Alpha, m. görög α; fig. kez-
det.
Alphabète (—bè), m. abécé;
fig. v. abc.
Alphabétique, a. betűsoros.
Alphange, m. jard. pörös fe-
jessaláta.
Alpine a. f. bot. plante—,
havasi növény.
Al-piu (-i-ou) m. jeu. faire
un—, a nyert tételt meg-
kettőztetni.

Alpiste

Alpiste, f. kanári polyvasuk.
 Alquifoux, v. galène.
 Alsine, f. bot. csirizes madárhúr.
 Altérable, a. változó.
 Altérant, e, a. szomjgerjesztő.
 Altération, f. méd. rosszabbulás; it. égető szomjúság; fig. megdöbbenés; megindulás; hamisítás; —d'un acte, okmányhamisítás.
 Altercation, f. szóvita, czivakodás.
 Altérer, v. a. változtatni (rosszabbá); gyöngíteni; fig. — q. megdöbenteni, elrémíteni (vkít); d'une voix —ée, megindult hangon; meghamisítani; les esprit, a kedélyeket fölizgatni; méd. erjesztani; 2. szomjat gerjesztani; fig. —é de sang, vérszomjas; —é de la soif des richesses, pénzsovár; s'—, v. r. fölfordulni (borról); rosszabbulni; elfajulni.
 Alternat, m. változás; megváltoztatás.
 Alternatif, ivo, a. változó; log. proposition —ve, szarvas —, kétélű észlet.
 Alternation, v. permutation.
 Alternative, f. vaglyagosság; 2. változás; fig. szerencsefordulat.
 Alternativement, adv. föl-váltva.
 Alterne, a. viszontagos; géo. angle—, váltó szög; math. en raison —, kölcsönös viszonyban.
 Alterner, v. a. fölváltva használni; v. n. váltózni.
 Altesse, f. fönéség
 Althée, althéa, f. bot. ziliz.
 Altier, ère, (thié, —tière), a. gőgös.
 Altièrement, adv. p. u. gőgösen.
 Altise, f. ent. maróka; orn. flizike.
 Altitude, f. géo. magasság (tengerszine föltött).
 Alude f. com. festett juhbőr.
 Aluco, m. orn. fülesbagoly.

Alumelle

Alumelle, f. késpenge; peign. nemezfa; arq. gyújtó.
 Aluminaire, a. minér. ti-manytartalmú.
 Aluminate, m. chi. timéle-ges só.
 Alumine, f. chi. timany; sulfate d'—, timsó.
 Alumineux, se, a. timsós.
 Aluminite, minér. timkő.
 Alun, m. timsó; —de roche, kőtimsó; —brûlé, égetett ts.; —natif, termés ts.; —factice, mesterséges ts.; —de plume, hajsó; —de sucre, küptim.
 Alunage, m. teint. timsózás.
 Aluner, v. a. timsózni.
 Alunier, m. timsó-főző; ts. főzde.
 Alvéolaire, a. fogüreghez tartozó; bot. sejtés.
 Alvéole, m. lépsejt; an. áll-csont; —d'oreille, fülü-reg; bot. sejt.
 Alvéolé, e, a. bot. sejtés.
 Alvié, alviez, v. cimbre.
 Alvin, e, a. an. altesti; has-hoz tartozó.
 Alype, alypum (—ôm) m. bot. gubóvirág.
 Allysse, f. bot. ternye.
 Amabilité f. szeretetre méltóság.
 Amadis (—di-ze) m. c'est un —, lovagias jellem; cout. manche en—, szűk újj.
 Amadou, m. tapló.
 Amadouement, m. pop. cirógatás, hízlgés.
 Amadouier, v. a. pop. cirógatni, hízlelgni.
 Amadoueur, m. taplógyártó; fam. hízlgő.
 Amadouvier, m. cserfatapló.
 Amaigrir, v. a. elsoványítani, kiaszalni fig. faragni (követ, fát); kicsigázni (földet); v. n. soványodni; s'—, v. r. fogyni; elsoványodni.
 Amaigrissement, m. soványodás.
 Amaladir, v. n. csekélység miatt ágyban feküdni.
 Amalgamation, f. foncsorolás. [habarcs.
 Amalgame, m. foncsor, f.
 Amalgamer, v. a. foncsorol-

Ambassade

ni, higanyozni; fig. et fam. összekavarni; s'—, v. r. foncsorodni; fig. összevegyülni.
 Amande, f. mandola; bot. mag, csontár: huile d'—, m. tej, m. olaj; pâte d'—, tészta; lissée, cukrozott m.
 Amandé, m. mandolatej.
 Amandier, m. bot. mandolafa; —nain, hanga m.
 Amanite f. száraz galóca; —rouge, hánytató g.; —mouchetée, légyölő g. —poivreuse, vargánya g.
 Amant, e, a. szerető; —s, pl. szerelmesek.
 Amaranthe, amarante, f. bot. bártling; —passe-ve-lours, százsorszép rükerc; 2. a. bíborszínű.
 Amaranthine, f. bot. bársonyvirág; 2. körömfű.
 Amarine, f. chi. kesredék.
 Amariner, v. a. tengerhez szoktatni.
 Amarque v. bouée.
 Amarrage (—ma-ra-) m. mar. horgonyozás.
 Amarre, f. mar. horgony; 2. alattság.
 Amarrer, v. a. mar. horgonyozni; 2. kikötöni.
 Amaryllis (—ri-li-ce), f. bot. nárcis-liliom; —écarlate, piros nárcis.
 Amas (a-mâ), m. rakás; —d'argent, rakáspénz; —de peuple, néptömeg; —d'humours, nedvrekedés.
 Amasser, v. a. halmozni, fölhalmozni; fam. nyüzni; 2. —des troupes, katonaságot összevonni; s'—, v. r. meggyülni; összejönni.
 Amassette, f. peint. festéklapocka.
 Amasseur, m. gyűjtő.
 Amateur, m. barát...; műkedvelő.
 Amaurose, f. path. farkashályog.
 Amazona, f. hőső; fig. férfinő; 2. lovarmő.
 Ambages, f. pl. tektetória; faire des —, nagy feneket keríteni (vminek).
 Ambassade, f. követség; kö-

Ambassadeur

vetségi állomás; követségi személyzet; k. hivatal; fig. üzenet.
 Ambassadeur, m. követ.
 Ambassadrice, f. követnő; fig. il m'a envoye une jolie —, szép közbenjórót küldött hozzám.
 Ambassade, m. vasalás (kerék).
 Ambiant, e, a, phys. air —, környező levegő.
 Ambidextre a. jobb és balog egyaránt; fig. két kulacsos.
 Ambigu, é, a. kétértelmű; fig. keverék.
 Ambiguïté (-gu-i-té), f. kétértelműség.
 Ambigüment, adv. kétértelműleg.
 Ambitueusement, adv. nagyravágyólag.
 Ambitieux, se, a. nagyravágyó; fig. caractère —, nagyrautó jellem; style —, fellegő irány.
 Ambition (-ci-) f. nagyravágyás.
 Ambitionner (ci-o-) v. a. törekedni, buzogni, kívánni.
 Amble m. man. poroszkálás, porocka; p. mettre q. aux —s, vkit rendre utasítani.
 Ambler, v. a. man. poroszkálni.
 Amblygone, a. géom. tompaszögű.
 Amboutir, v. emboutir.
 Ambre, m. ambragyanta; — jaune, borostyánkő; p. il est fin comme —, jó orra van.
 Ambréade, f. ál-ambra.
 Ambrer, v. a. ambrával füstölteni.
 Ambresin, a. ambranemű; — jaune —, borostyánkő szín.
 Ambrette, f. bot. pézsmacsükküllő; poire d' —, ambrakörte.
 Ambrosie, f. poét. istenek eledele; bot. mezei üröm.
 Ambulance, f. tábori kórház.
 Ambulant, e, a, vándorló, kóborló; musiciens —s, kóborló zenészek; fig. vie

Ambulatoire

forte —e, nyugtalan életmód.
 Ambulatoire, a. vándorló; fig. változó, változékony.
 Ambuler, v. promener.
 Ame, f. lélek; — raisonnable, emberi lélek; végétative, növényélet; — sensitive, érző élet; 2. szív, kedület; fig. avoir l' — sur lèvre, szívét ajakán hordani; il a l' — sur les lèvres, a halál szeméből kandikál ki; 3. fő, fej, milles —s, ezer fő, fig. cette étoffe n'a que l' —, e kelme nagyon lágy; 4. lényeg; le silence est l' — d' un diplomate, a titoktartás lényeges tulajdon diplomatánál; 5. bl. jelmondat; art. l' — d' un canon, ágyú por-üree; luth. hangoló fa; sculp. főszminta; — d' une plume, toll béle; c'est son — damnée, testi lelki híve.
 Amélanche, f. bot. havasi naszpolya.
 Amélanchier, m. bot. havasi naszpolyafa.
 Amélioration, f. javítás; chi. érc nemesítése.
 Améliorer, v. a. javítani; it. fig.; s' —, v. r. javulni.
 Amelle, f. bot. gerepcsin; szárma.
 Amen (—ène), int. Amen! úgy legyen! dire — á qch., igent mondani (vmire); depuis Pater jusqu' à —, elejétől végig.
 Aménage, m. hozatal, szállítás; 2. berakodás; 3. fuvarbér; 4. rakomány.
 Aménagement, m. e. f. erdők célszerű kezelése; ki-mélés.
 Aménager, v. a. célszerűen kezelni; kimélni.
 Amendable, a. pal. büntetést érdemlett; agr. terre —, javítható föld.
 Amende, f. pénzbírság; — honorable, nyilvános megkövetés; it. eccl. bünbánat; être mis à l' —, pénzbírság alá esni.
 Amendement, m. javítás;

Ameubler

trágyázás; — de conduire, javulás; megváltoztatás.
 Amender, v. a. pénzbírságra itélni; 2. javítani; 3. trágyázni; 4. — v. n. javulni; la maladie n'a point —é, a betegség nem javult; s' —, v. r. megjavulni.
 Amené, —sans scandale, m. égl. idézés (csöndben, titokban).
 Amener, v. a. magával hozni, vezetni; 2. amenez-moi cette chaise, tojja közelebb e széket; mar. — le pavillon, megadni magát; p. un malheur en amène un autre, szerencsétlenség követve jár; 3. — q. à qch., vkit vmire bírni; 4. — un incident, eseményt előkészíteni; 5. pal. — des preuves, bizonyítékokat előhozni; 6. j'ai —é plus de points que lui, több szemet vetettem, mint ő (kockajátéokban).
 Aménie, f. méd. tisztulásihiány.
 Aménité, f. kellem.
 Amentacé, e, a. bot. barkás.
 Aménaiser, v. a. vékonyabbra gyalulni.
 Amer (—ère), ère, a. keserű; it. fig.; csípős; 2. m. l' —, keserűség; 3. h. n. epe (halaké).
 Amèrement, adv. keserűen; fig. keservesen.
 Amertume, f. keserűség; fig. keserv, búbanat; cette nouvelle a rempli son coeur d' —, e hír bánattal töltö el szívét.
 Amusement, m. pal. árbecslés.
 Amesurer, v. a. pal. megbecsülni; — son sujet, kárpótlást követelni.
 Amète, amette, f. lelkecske; kislelkű.
 Améthyste, f. miné. violag; bot. zománcfű.
 Améturie, f. méd. rendetlen-ség.
 Ameublement, m. butorzat.
 Ameubler, v. a. pal. ingósítani; agr. forgatni.

Ameublement

Ameublement, m. pal. in-góztatás; agr. forgatás.
 Ameullonner, v. a. boglyába rakni.
 Amentement, m. ch. össze-fűzés; fig. csoportosulás.
 Amenter, v. a. ch. összefűz-ni; fig. bujtogatni; s'—, v. r. csoportosulni.
 Ami, m. barát; fam. nos —s, párthíveink; p. tel nous fait beau semblant, qui n'est pas notre —, nem mind barátod ki reád mosolyog; 2. üzlettárs; 3. —e, f. barátod; tárgyas; p. nous verrons qui aura belle —, meglátjuk kinek kedvez a szerencse; m'—, fam. babám, galambom; it. mie; 4. —, e. a. poét. ked-vező; peint. összeálló.
 Amiable, a. szívélyes, barátságos; 2. à l'—, adv. barátságosan.
 Amiablement, adv. barátságosan, kedvezőn.
 Amiante, —the, f. földlen, kőlen.
 Amical, e, a. barátságos.
 Amicalement, adv. barátságosan.
 Amidon, m. keményítő; liszt-láng.
 Amidonerie, f. keményítő-gyár.
 Amidonier, m. keményítő-gyáros; k.-áros; 2. szőrszita.
 Amidonner, v. a. keményítőt készíteni; s'—, v. r. v. se poudrer.
 Amignarder (-ny-ar-), v. mi-gnarder.
 Amincir, v. amenuiser; 2. v. n. irr. s'—, vékonyulni.
 Amincissement, m. vékonyít-tás; vékonyulás.
 Amiral, m. tengernagy; 2. conch. fűrcsiga.
 Amiraute, f. tengernagyság.
 Amissible, a. théo. elveszthető.
 Amission, f. jur. veszte-ség; it. elítélés; kivégzés.
 Amitie (-thie-), f. barátság; faire — avec q., vkivel b. kötni; 2. vonzalom; 3. szivesség; faire — à q., vki-

Ammochryse

nek sz.-et tenni; 4. p. l'— passe le gant, barátok közt nincs teketória; il est de bonne —, jó bohó; 5. peint. — des couleurs, összeálló színek.
 Ammochryse (a-mo-crise), f. aranyföveny, gosztány.
 Ammodyte (a-mo-), m. icht. f. fövenybuvár.
 Ammoniac, —que (am-mo-), a. sel—, szalamiasó.
 Ammoniacal, e, a. chi. lég-felkőneges.
 Ammonium (-om), m. chi. légfelkőneg.
 Amnésie, f. path. emlék-gyöngeség.
 Amnistie, (-thie), f. közbo-csánat; —générale, általános b.
 Amnistier, v. a. közbocsánatot adni.
 Amobile, v. amovible.
 Amoindrir, v. a. et n. meg-kisebbitni, megkisebbedni; keskenyedni; fogyni; 2. s'—, v. r. kevesbedni.
 Amoindrissement, m. kevesbedés, kevesbités.
 Amoise, f. charp. keresztge-renda.
 Amollir (mo-lir), v. a. meg-lágyítani, puhítani; fig. el-gyöngíteni; s'—, v. r. meg-lágyulni; fig. elpuhulni.
 Amollissement, m. meglá-gyulás; fig. elpuhulás.
 Amome, m. bot. zizony; —sauvage, gyömbér.
 Amoncellement, m. fölhal-mozás.
 Amonceler, v. amasser.
 Amont, adv. riv. fölfelé; mar. vent d'—, szárazföldi szél.
 Amorce, f. csálétek; 2. gyű-por; art. kanóc; 3. csalogatás, inger; évier l'—, a csábítást kikerülni; pyr. röppentyűtöltelék.
 Amorcer, v. a. csalogatni; édesgetni; it. fig. charp. előre megfurni; forg. la-pítani (vasat).
 Amorçoir, m. charp. véd-fűrő.
 Amortir, v. a. csillapítani,

Amphibologie

gyöngíteni; 2. — une dette, adósságot törleszteni; 3. mar. — un vaisseau, hajó menetét megakadályozni; 4. v. n. mar. megfeneked-ni; s'—, v. r. csillapulni, engedni.
 Amortissable, a. pat. meg-semmisíthető.
 Amortissement, m. elfojtás, eloltás; 2. gyöngítés; 3. leforrázás; 4. peint. homá-lyosítás; 5. enyhítés; 6. törlesztés; megváltás; caisse d'—, törlesztési pénz-tár.
 Amour, m. szeretet; par — de la paix, a béke kedve-ért; p. tout par — et rien par force, többet észszel, mint erővel; 2. szerelem; avoir de l'—, szerelmesnek lenni; fam. filer le parfait —, rajongó szerelmet táplálni; p. — aveugle raison, vak a szerelmes, szemkötőt visel; chass. être en amour, v. chaleur; 3. —propre, ön-szeretet; 4. —s, pl. mes 1-ers —s, első szerelmem; it. f. de folles —s, bárgy szerelem; 5. —, m. Amor; 6. m—! kincsem!
 s'Amouracher, v. a. fam. de q., qch. a bolondulásig meg-szeretni.
 Amourette, f. szerelmeskedés; se marier par —, szerelem-ből nősilni; bot. —trem-blante, rezge; —des près, szurkos mécevirág.
 Amoureuement, adv. sze-relmesen.
 Amoureux, se, a. szerelmes; agr. termékeny, jól művelt, 2. les —, szerelmesek.
 Amovibilité, f. visszavonha-tás; elmozdíthatás.
 Amovible, a. visszavonható; elmozdítható.
 Ampasteler, v. guéder.
 Ampélite, f. hegyi turfa; gyantár.
 Amphibie, a., animal —, hüllő; fig. kétkulacos.
 Amphibole, v. hornblende.
 Amphibologie, f. kétértelmű-ség; phil. fogalom-tétova;

Amphidéon

—gique, a. kétértelmű; = ment, adv. kétértelműen.
 Amphidéon, m. an. méhszáj.
 Amphigène, f. kettős eredetű lény; miné. fehér gránát.
 Amphigouri, m. fam. badarság.
 Amphigourique, a. style —, homályos irály; —ment, adv. homályosan.
 Ampisbène, m. h. n. gyűrűs kigyó.
 Amphithéâtre, a. szinkörű, félkörű.
 Amphithéâtre, m. szinkör; an. boncterem.
 Ample, a. tágas, terjedelmes; bñ; fig. hosszas, körülményes; —ment, adv. terjedelmesen; dásan.
 Ampleur, f. bñség, szélesség.
 Ampliatif, ve, a. bővítő, kiterjesztő.
 Ampliation, f. h. ecol. kiterjesztés: fin. másodlat; pour —, összhangzó másodlatul.
 Amplier, v. a. pal. p. u. meghosszabbítani (határidőt).
 Amplificateur, m. p. u. bővítő; fig. kérkedő, fillentő.
 Amplification, f. rhét. fejtegetés; phys. nagyítás.
 Amplifier, v. a. bővíteni; fig. nagyítani; iron. túlozni.
 Amplitude, f. tágasság; art. — du jet, lőtáv; mar. — magnétique, delezitű elhajlása.
 Ampoule, f. h. anc. olajoskancsó; 2. h. n. hólyagóc.
 Ampoulé, e, v. enflé, fűveny.
 Ampoulette, f. mar. fővenyóra; artil. gyűcsöte.
 Ampusser, v. a. path. genyédést siettetni.
 Amputation, f. chir. csonkítás, taglevétel.
 Amputer, v. a. chir. csonkítani, levágni.
 Amurgue, f. olajsonkoly.
 Amusant, e, a. mulattató, szórakoztató.
 Amusement, m. időöltés; mulatás; toutes ses promesses ne sont qu'un —, minden ígérete csak kecsgetés.
 Amuser, v. a. mulattatni,

Amusette

vidámitni; 2. tartóztatni; hitegetni; il l'a —ée longtemps par une promesse de mariage, sokáig kecsgettette házassági ígérettel; p. — le tapis, kopaszt beretválni; 3. jard. — la sève, sarju-ágakat leszedni; 4. s'—, v. r. mulatni; —de q., megtréfálni vkit; —à la moutarde, v. moutarde.
 Amusette, f. fam. játékszer; artil. egy fontos ágyú.
 Amuseur, m. fam. kecsgetető, hitegető.
 Amusoir, m. fam. enyelgés, időöltés.
 An, m. év; après un — révolu, egy év eltelte után; il y a un —, ez előtt egy évvel; le jour de l'—, új év napja; bon jour et bon —, szerencsés új évet; 2. par —, évenként; bon —, mal —, v. année; pal. —et jour, v. bissextile.
 Anachorète, m. remete.
 Anachronisme (—cro-), m. kortévesztés.
 Anagallis (—ice), v. mouron.
 Anagrammatiser, v. a. bővíjtéket csinálni; —tisme, m. szóviszázás; —tiste, m. szóviszázó.
 Anagramme, f. szóviszázás, bővítcseré.
 Anagraphe, f. méd. orvosi rendelvény.
 Anal, e, a. an. alfélhez tartozó.
 Analectes, m. pl. phil. jegyzemények, szemelvények.
 Analecteur, m. phil. szemelvény-gyűjtő.
 Analepsie, f. méd. üdülés, javulás; —tique, a. erőstő; —f., éptan.
 Analogie, f. phil. hason, hasonlóság; math. mennyiség-arány.
 Analogique, a. phil. hason, hasonlag; —ment, adv. hasonosítva.
 Analogisme, m. phil. hasonosító bizonyítás.
 Analogue, a. hasonos.
 Analyse, f. phil. taglalás,

Anatomie

elemzés; log. kivonat; math. megfejtés; chi. vegybontás.
 Analyser, v. a. taglalni; math. megfejteti; chi. bontakoztatni; phil. elemezni.
 Analyste, m. taglaló, megfejtő.
 Analytique, a. fejtegető.
 Ananas (—nâ), m. bot. királygyümölcs, anandás; pomme, poire, fraise d'—, an.alma, —körte, —eper.
 Anandrine, f. bot. szattyú; 2. s. a. porodáktalan virág.
 Ananthe, a. bot. virágtalan.
 Anaphore, f. rhét. szóismétlés; —rique, a. szóismétlő.
 Anaphrodisie, f. path. nőszhellenség.
 Anaphrodite, a. path. nőszhellen.
 Anaplérose, f. path. hisni-vesztő; —rotique, a. path. un remède —, hisni-vesztő szer.
 Anapose, f. path. gyomorfájás.
 Anarchie, f. fejtelenség, korlátlanúság; zavar, rendtelenség; —chique, a. fejtelenség, féktelen.
 Anas (ana), m. mezei galamb.
 Anaspore, f. path. gyomorgörce.
 Anartomose, f. an. összebőltetés, az erek összefolyása.
 Anastrophe, f. rhét. szócsere.
 Anastrophie, f. chir. — de la vessie, hólyag-izsam.
 Anathématiser, v. a. egyházi átok alá venni; fig. elátkozni.
 Anathématisme, m. p. u. egyház nyila.
 Anathème, m. szent átok; frapper d'—, v. anathématizer; 2. un —, kiközösített.
 Anatifère, a. conch. conque —, ötlő.
 Anatine, f. döcögés.
 Anatocisme, f. kamatok kamatja; kamatuzsora.
 Anatomie, f. v. dissection;

Anatomiser

2. — *chirurgicale, sebészeti bonctan*; — *générale, általános b.*; — *comparée, hasonlító b.*; *cabinet d'—, boncterem*; *fig. — d'un discours, szónoklat taglalása.*
 Anatomiser, v. disséquer.
 Anatomiste, m. boncoló.
 Anatron, v. natron.
 Ancelle, f. szolgáló leányka.
 Ancêtres, m. pl. *ősök*; 2. *elődök*; *marcher sur les traces de ses —, elődjének nyomán járni.*
 Anche, mus. *fuvóka*; — *d'orgue, orgonasíp nyelve*; — *de moulin, garafiók.*
 Ancheau, m. még. *mészoltókád, —verem.*
 Ancher, v. a. — *un instrument, hangszerre fuvókát illesztetni.*
 Anchifure, f. tonn. *szuette lyuk.*
 Anchilops, m. path. *szemdag.*
 Anchois, m. *ajok*; *salade d'—, ajoksaláta.*
 Anchue (tiss.), v. trame.
 Ancien, m. *öreg*; *ouvrages des —s, régiek művei*; *fam. salut l'—, ! üdvözlégy öreg*; *cath. —ne, perjelno*; 2. —, *ne, a régi*; *hajdani*; 3. *dès les —s temps, régi időktől fogva.*
 Anciennement, adv. v. *autrefois.*
 Ancienneté, f. *ókor*; *kor-rang*; 2. *szolgálati kor*; 3. *adt. de toute —, régi időktől fogva.*
 Ancierre, f. cord. *vontató kötél.*
 Ancistre, m. bot. *kajmács.*
 Ancolie, f. bot. *csemetgyűke.*
 Ancrage, m. *horgonyozás*; *h.fenek*; *droit d'—, h.jog*; *h.dj.*
 Ancrer, f. *horgony*; *mouiller l'—, h. követni*; *lever l'—, h. jölni*; 2. *arch., kapocs*; 3. *h. n. v. bécárd*; *fig. menhely.*
 Ancrer, v. a. *horgonyozni*; *horgonyt vetni*; *fig. il est bien —é dans cette maison, jól befészkelte magát*

Ancrure

e házban; 2. *s'—, v. r. megfészkelni magát.*
 Ancrure, f. *manuf. türet.*
 Ancyroïde, a, an. *horgonydad.*
 Andailot (an-da-lío), m. *mar. vitorlakarika.*
 Andain, m. agr. *rend*; *en —s, rendszerként.*
 Andouille, f. *hurka*; — *s fumées, füstölt h.*; *fig. — de tabac, dohánytekercs.*
 Andouiller, m. *szembog (agancson).*
 Andrienne, f. mod. *uszályruha.*
 Andromane, a. *férfvágyó.*
 Andromanie, f. path. *férjvágy.*
 Androphobe, a. *férfigyűlölő.*
 Androphobie, f. *férfigyűlölés.*
 Âne, m. *szamár*; *bât d'un —, szamár-nyereg*; *fig. oktondi*; *p. l'— du commun est touj. le plus mal*
báté, közös lónak tőrös a háta; *coq à l'—, badar beszéd*; *des contes à peau d'—, gyermek regék*; *un —báté, ostoba ember*; *un —débáté, korhely*; *peign. fogazó fűrés.*
 Anéantir, v. a. *megsemmisíteni, megsemmíteni*; — *une coutume, szokást eltörölni*; — *un famille, családot kiirtani*; — *une ville, várost elpusztítani*; *fig. lesujtani*; *s'—, v. r. megsemmisülni, tönkre jutni*; *fig. — devant Dieu, Isten előtt a porba borulni.*
 Anéantissement, m. *megsemmisülés*; *eltörölés*; *kiirtás*; *töredelem.*
 Anecdote, f. *adoma.*
 Anecdoteur (thié), m. *adomázó.*
 Anée, f. *számárrakomány.*
 Anémie, f. path. *vérhiány.*
 Anémographe, m. *szel-leirő*; — *phie, f. sz.-letrás.*
 Anémomètre, m. *szelmérő*; *mar. sz.mérleg*; — *trie, f. sz.mérés.*
 Anémone, f. bot. *kökörcsin*;

Angler

— *sauvage, erdei k.*; — *des Alpes, hóvirág.*
 Anémoscope, m. *szelmutató*; *sz.-vitorla, velence.*
 Ânerie, f. *számárság.*
 Anesie, f. path. *javulás.*
 Ânesse, f. *kanca-szamár.*
 Anesthésie, -thésie, f. path. *érzéketlenség.*
 Anet, aneth (-né), m. bot. *kapor*; — *des champs, vadkapor.*
 Anfractueux, se, a. *tekervényes, görbe*; *chemin —, rögös út.*
 Anfractueuxité, f. *tekervény, csavarosság*; *görbeség.*
 Angar, v. hangar.
 Angarie, f. mar. *szállítási kötelesség*; — *r, v. a. fam. zaklatni*; *kényszeríteni.*
 Ange, m. *angyal*; — *s rebelles, bukott angyal*; — *gar-dieu, véd a.*; — *exterminateur, öldöklő a.*; *fig. beau comme un —, gyönyörű*; *p. rire aux anges, fam. röhögni*; *il a vu des —s violets, az eget is bőgőnek nézte*; *am. lit d'—, me-nyezetes ágy*; *icht. szár-nyas cápa*; *h. n. musz-lika.*
 Angel, m. *keleti galamb.*
 Angelet, m. *angyalka.*
 Angélique, v. a. *angyali*; *la salutation —, áve Mária*; *écel. habit —, papi ruha*; *h. couronne —, magyar szt. korona*; 2. bot. *ágye-lika*; — *ment, adv. angya-lilag.*
 Angéliser, v. a. *angyalozni.*
 Angelus (-lu-ce), m. cath. *könyörgés.*
 Angiglosse, a. *nehéznyelvű.*
 Angine, v. *esquinancie.*
 Angineux, se, a. *gégelobos.*
 Angio, m. path. *véreredény*; — *graphie, f. path. értan*; — *tomie, f. path. véreredény-boncolás.*
 Anglais, se, *angol*; *s. a. 2. kegyetlen hitelező.*
 Angle, m. *szög*; — *aigu, he-gyes sz.*; *an. szemzug*; 2. *szöglet.*
 Angler, v. a. *szögletezni.*

Anglet

Anglet, m. arch. *eresszög*.
 Angleux, se, a. *szögletes*;
 noix — se, *más dió*.
 Anglican, e, a. *angol egyházhoz tartozó*.
 Anglicanisme, m. *angol egyházszervezet*.
 Anglicisme, m. *angol nyelv-sajátság*.
 Angliser, v. a. *kuszázni*.
 Angloir (-lo-are), m. *lun. szögletmérő*.
 Anglois (-lo-a), m. *pát. szilvavipite*.
 Anglomanie, m. *angolbarát*;
 — manie, f. *angolkórság*.
 Angoisse, f. *path. szorongás, szívszorulás; aggodalom, aggály*; mettre q. dans l'—, *valakit ijesztetni*; bot. poire d'—, *fojtós körte*; it. *szájszék*; p. faire avaler des poires d'—s, *ekivel keserű falatokat nyelteni*.
 Angoisser, v. a. *aggasztani*; path. —és, *szorongatott*.
 Angora, s. a. *chèvre d'—, angóra-kecske*.
 Angoure de lin, f. *fűnyűg*.
 Angourie, f. *görögdiñnye*.
 Anglois (-groâ), m. *zár-ékcse*.
 Anguichure (-ghi-), f. *kürt-szűj*.
 Anguillade (-ghi-lia-), f. *osor angolnabőröböl*; 2. *fam. ütleg*.
 Anguille (-ghil-ye), f. h. n. *angolna*; —de sable, *fővenyibúvár*; —tremblante, *sajgócs*; p. il y a qe. — sous roche, *kutya van a kertben*; écorcher l'— par la queue, *fonákul tenni v. mit*; 2. *manuf. dúz*; *ránc*.
 Anguiller (-ghil-yér), m. *hajócaorga*.
 Anguillière, f. *angolnatód*.
 Anguilliforme (-ghil-y), a. *angolna alakú*.
 Anguiné, e, a. *geom. ligné* —, *kigyó-vonal*.
 Anguis (-ghi-ce), m. h. n. *kigyó*; 2. —orvet, *kíszma*.
 Angulaire, a. *szögletes*; colonne —, *szöglet-oszlop*; dents —s, *emfogak*; —ment, adv. *szögletesen*.

Angustió

Angustió, e, (thié), a. *che-min —, keskeny út*.
 Anhélation, f. *méd. lihegés*.
 Anhéler, v. n. *verr. egyenlőn fűteni*.
 Anhéleux, se, a. *méd. lihegő*.
 Anier, m. *számárhajcsár*.
 Anil, v. indigo.
 Anille (-ill-ye), f. *korongvas*; 2. *bot. inda*.
 Animadversion, f. *pal. szóbeli feddés*; —lettr. *bírálatos megjegyzés*.
 Animal, m. *állat*; fam. *barom, ostoba*; —, e, a. *állati*; fig. *érzéki, testi*.
 Animalcule, m. *állatocská*; — spermaticque, *ondóállatka*.
 Animaliser, v. a. *chi. állati anyaggá változtatni*; fig. *elbarmítani*; s'—, v. r. *elbarmulni*.
 Animalité, f. *did. állatiság*.
 Animateur, se, a. *lelkésítő, élet adó*.
 Animation, f. *did. lelkesítés*.
 Animer, v. a. *lelkésíteni*; fig. *buzdítani; ingerelni; peintr. életet adni*; s'—, v. r. *bátorságot venni; fölhevülni, haragra gyuladni*; fig. *lelkesülni*.
 Animosité, f. *ingerültség, indulatosság*; dans un moment d'—, *a pillanat hevében*.
 Anis(ani), m. *ánizs; grain d'—, ánizsmag*; —étoilé, *csillagos badián*; bois d'—, *orsófa*. [rezni].
 Aniser, v. a. *ánizssal fűszerezni*.
 Anisette, f. *ánizspálinka*.
 Anisyle, f. *chi. anizsany*.
 Annal, e, (an'-n), a. *éves*.
 Annales (an'-na-), f. pl. h. r. *évkönyvek*.
 Annaliste, m. *évíró, koríró*.
 Annate (an'-n), f. *első évi javadalom*; —s, pl. *évpénzek*.
 Anneau (a-nô), m. *karika*; —x d'une chaîne, *láncszemei*; 2. *gyűrű*; —nuptial, *jegygyűrű*; bl. *koszorú*; perr. *fodorított fűrt*.
 Année, f. *év; évfolyam*; l'—dernière, *taval*; —d'exer-

Annotine

cice, *szolgálati év*; —so-laire, *nap-év*; —scolaire *iskola-év*; d'— en—, *évről-évre*, les belles —s, *jiatalkor*.
 Anneler (an'-lé), v. a. p. u. *fodorítani*; 2. *karikát vetni*.
 Annelet (an'-lé), m. *karikácska*; bl. *koszorúcska*.
 Annélides, v. *sétipodes*.
 Annexe (an'-nek-ce), f. dr. *tartozék; toldalék*; dipl. *melléklet*; 2. —d'une église, *fiók*; gr. *rag*.
 Annexer (an'-nek-cé), v. a. *hozzáadni, hozzáragasztani*; összekötni.
 Annexion, f. *hozzákapcsolás, bekebelezés*. [sement].
 Annihilation, v. *anéantis-*.
 Annihiler, v. *anéantir*.
 Anniversaire (a-ni-), a. *éven-kinti, évfordulati*; 2. —m. —de naissance, *születésnap*.
 Annoise, v. *armoise*.
 Annomination, f. *rhé. szó-játék*.
 Annonce, f. *hirdetmény*; 2. *kihirdetés*.
 Annoncer, v. a. *hirdetni*; be-jelenteni; 2. —une chose future, *jövedődni*; 3. *cela n'—e rien de bon, nem jót jelent*; s'—, v. r. *jelentkezni; mutatkozni*.
 Annonceur, m. *kikiáltó*.
 Annonciatif, ve, a. *hirdető, jelentő*.
 Annone (an'-none), f. h. anc. *eleség, táppgyűjtélék egy évre*.
 Annotateur (a-no-), m. *följegyző, jelölő, magyarázó*.
 Annotation (a-no-), f. *följegyzés, magyarázás*; h. *császári aláírás*; pal. *bi-rói jegyzék*.
 Annoter (a-no), v. a. pal. *faire saisir et —, foglaltatni és följegyezni*; —un livre, *könyvről jegyzeteket csinálni*.
 Annotine, f. et a. h. eccl. *páque —, emléknapi; ke-resztelés évnapija*; bot. *plante —, jelentős növény (korát jelző)*.

Annuaire

Annuaire (an-nu), m. nap-tár; 2. com. napló; a. évenkénti.
 Annuel, de, a. (an'nu-), éves; bot. plante —le, éves növény; — m. v. anniver-saire.
 Annuellement (an-nu), adv. évenként.
 Annuir, v. acceder.
 Annuité (an-nu-i-té), f. évi törleszték.
 Annulaire (an'n), a. gyűrű-ded; doigt —, növendék ujj; chenille —, ent. gyű-rűs póhók.
 Annulabilité, f. megsemmisít-hetés.
 Annulable, a. megsemmisít-hető.
 Annulatif, ve, a. pal. sem-mítő.
 Annulation (-ci-), f. pal. sem-mistítés.
 Annule, e, a. bot. gyűrűs.
 Annuler, v. a. pal. megsemmisíteni, semmisek nyilatkoztatni.
 Anoblir, e, a. nemesített.
 Anoblir, v. a. nemesíteni.
 Anoblissement, m. nemesítés; lettre d'—, nemes-levél.
 Anoehe, v. belle-dame.
 Anodin, e, a. fájdalom-eny-hető; —ie, f. path. érzé-ketlenség.
 Anomal, e, a. gr. rendhagyó.
 Anomalie, f. did. szabályta-lanság; art. eltérés.
 Anomie, f. conch. fűrókagyló; —oreille, fülcsiga.
 Anomien, ne, a. törvényet-len.
 Anon, m. számarcsikó.
 Anonement, m. kancsaz-már ellése; fam. dadogás.
 Anonner, v. a. k. számarat el-len; fam. dadogni.
 Anonyme, s. a. névtelen; lettre —, aláírás nélküli le-vél; —ment, adv. névte-lenül.
 Anorganique, a. szervtelen.
 Anorganisme, m. szervte-lenség.
 Anormal, e, v. anomal.
 Anoure, a. h. n. farkatlan;

Anquitranade

m. —s, pl. farkatlan hül-lők.
 Anquitranade (—ki—), f. mar. kátrányolt vitorlavá-szon.
 Anse, f. fül; pot à deux —s, kétfüles fazék; pop. faire le pot à deux —s, kezét csipőre illeszteni; l'— du panier, dugpénz; faire danser l'— du panier, pénzt eldugni; serr. —s de panier, cikornya dísz; mar. öböl.
 Anser, v. a. fület csinálni.
 Anserine, f. bot. libatopp; — maritime, savar; méd. borsosbőr.
 Ansette f. fülecske.
 Aspect, m. mar. emelcső.
 Anspeade (-pé-çade), m. mil. brvezető.
 Anta, m. damasz tapir.
 Antagonisme, m. an. ellen-hatás; phil. ellenesség.
 Antagoniste, m. ellenmás; ellenes.
 Antalgique, v. calmant.
 Antan, m. tavai; d'—, ta-vali.
 Antanaclase, f. rhé. szóismét-lés (más-más értelemben).
 Antanagoge, f. rhé. viszon-vád.
 Antarctique, a. déli; pôle —, déli sark.
 Ante, f. loganyfa; 2. arch. kiálló sarokdúc.
 Antécédemment, adv. v. an-térieurement; théol. — aux mérites, tekintet nélkül az érdemekre.
 Antécédense, f. előzés; ast. mouvement en —, jegyelle-nes mozgás.
 Antécédent, e, v. antérieur; 2. m. példa; log. előtét; math. előtag.
 Antécresseur, m. előd; écol. jogtanár.
 Anté-christ (-kri), m. théol. antikrisztus; —diluvién, ne, a. özönvízelőtti.
 Antenne, f. mar. vitorlarúd, h. v. csáp.
 Antenois, s. a. écon. egy év-nél időbb.
 Anté'nuptiale, a. pal. há-

Anti'civique

zasságelőtti; — pénultié-me, a. gr. végharmad; f. gr. végharmadtag.
 Antérieur, e, a. előbbi, korá-bi; elő...; partie —e, előrés.
 Antérieurement, adv. előbb, korábban; előtt.
 Antériorité f. előbbiség.
 Antestature, f. mil. pózs-aonc.
 Anthelmintique, v. vermi-fuge.
 Anthémide, f. bot. montika.
 Anthère, f. bot. portok.
 Anthore, anthora, m. bot. mérgező sisakvirág.
 Anthos, m. pharm. rozsmarin-virág.
 Anthosperme, m. bot. am-bra-cserje.
 Anthracite, minér. szénle.
 Anthrax, v. carie.
 Anthrène, m. ent. maróka.
 Antropophage, s. a. emberevő.
 Antichambre, f. előszoba; propos d'—, nemtelen plety-kaság.
 Antichameau, m. zergeteve.
 Anticipant, e, a. pal. megelő-ző.
 Anticipation, f. —de paie-ment, előre fizetés; fin. elő-legezés; par —, adv. elő-legesen.
 Anticiper, v. a. et n. idő-előtt tenni; — ses gages, fizetését előre fölvenni; 2. — sur les droits de q. vki-nek jogaiába avatkozni; pal. — un appel, f. fölleb-bezött megelőzni.
 Anti'civique, a. polgár ellenes; — coeur, m. maré. szűgy-dag; — colique a. hasrá-gás elleni; — constitution-nel, le, a. alkotmány el-lenes; — = ment adv. al-kothmány ellenesen; —cour, f. elbudvar; — critique, f. ellenbírálat; m. ellenbírló —date, f. visszazakletkezés; —dater, v. a. visszazakel-tezni; —dote, m. ellen-méreg; fig. óvszer; —dys-sentérique, a. vérhasel-leni; remède —, vhaselleni szer; plante —, csikos kecs-

Antilope

kerágó; — enne, f. *elő-
ének*; fig. *annoncer une
triste*; fam. *chanter une* — a
q., *vkít lehordani*; — épi-
léptique, a. *nehézkör ell.*; —
étique, a. *aszkor ellenes*; —
farcineux, se, a. *vét. féreg-
ell.*; — fébrile, a. *láz ell.*; —
gorium (—ome) m. *üveg-
máz*; — gouteux, se, a. *köszvény ell.*; — hémorrhoi-
dale, a. *aranyér ell.*; —
hydrophobique, a. *vizi-
szony ell.*; — hydropique, a. *viz-
kórság ell.*; — hypno-
tique, a. *álom ell.*; — hypocon-
driaque, a. *path. lépkör
ell.*; — hystérique, a. *path.
méhkör ell.*; — inoculiste,
m. *hímlőoltás ellene*; —
laiteux, se, a. *tejoszlató*; —
logie, f. *ellenszolás*.

Antilope, f. *zerna*.

Anti'mélancolique, a. *búrkör
ell.*; — mense f. *lit. oldár-
terűd*.

Antimoine, m. *minér. dár-
dany*; sulfure d'—, *dár-
danyfényle*.

Anti'monacal, s. a. *papelle-
nes*; — morveux, se, a. *vét.
takony ell.*; — national, e,
a. *nemzetellenes*; — né-
phrétique, a. *path. hágy-
köellenes*.

Antnomie, f. *phil. ellenkezet*;
2. *törvénygyűlölet*.

Anti'pape, m. h. *eccl. ellen-
pápa*; — paralytique, a.
méd. *dénulás elleni*; —
pathie f. *ellenszenve*; — pathi-
que, a. *ellenszenves*; —
phlogistique, a. *méd. lob
ell.*; — phrase, f. *rhé. ellen-
kező értemény*; *szójáték*; —
physique, a. *természeti
ell.*; — podale, a. *géo. el-
lenlábás*; — pode, m. *láb-
ellenes*; p. je voudrais qu'
il fût aux —s, *nem bánnám
ha akkor látnám, mikor a
háttam közepét*; — putride,
a. *rothadás elleni*.

Antiquaille (—ka-lye) f.
lim-lom; pop. *vén banya*.
Antiquaire (—ka-re) m.

Antique

ódonász; 2. v. *archéolo-
gue*.

Antique, a. *ó, ódon*; — m.
ódon mű; 2. *örögrás*.

Antiquité, f. *ódag, régiség*;
hajdankor.

Anti'révolutionnaire, a. *for-
radalom ell.*; — salle, m.
előterem; — scorbutique, a.
méd. *silly ell.*; — scrophu-
leux, se, a. *méd. görvölly
ell.*; — social, e, a. *társá-
dalom ell.*; — sparmodique,
a. *méd. görcs ell.*; — thèse,
f. *rhé. ellentét*; — thétique,
a. *rhé. ellentétes*; — thyre,
m. *lit. ellenkép*; — vario-
lique, a. *méd. hímlő ell.*; —
vénérien, ne, a. *bujásenyv
ell.*; — vermineux, se, v.
vermifuge.

Antoeciens, m. pl. *géo. ellen-
árvyasak*.

Antofe, m. *magaszegfü*.

Antoliser, (toa-zé) v. a. *écon.
halomra hányni*.

Antoxa, v. *Anthoré*.

Antre, m. *barlang*; fig. *veszé-
lyes hely*.

Anner, v. a. *ch. meglesni*.

s'Anniter, v. r. *elkészni*.

Anus (a-nu-ce), m. *an. alfel*.

Anxiété, f. *aggodalom*; *szo-
rongás, szívszorulás*.

Anxieux, se, a. *aggodalmas*.

Anxiusement, adv. *aggo-
dalmasan*.

Aorte, f. *an. függ-ér*.

Août (ou), *nyárutó, kisasz-
szonyhava*; 2. *faire l'—*, v.
moissonner; 3. *aratási díj*.

Aoûtément, m. *érés*.

Aoûter (a-ou) v. a. *jard. p. u.
érlelni*; 2. v. n. *érni, meg-
érni*.

Aoûteron (ou-) m. *arató*.

Apaiser, v. a. *megnyugtatni*;
kieleltetni; *enyhíteni*; s'—,
v. r. *csillapulni*; *megnyu-
godni*; *enyhülni*.

Apaiseur, m. *fam. vigasz-
tató*.

Apanage, m. *fejedelem év-
pénze*; fig. *tartozék*.

Apanager, v. a. *évpénzt, tar-
tást kiszabni*; — un fille,
lédnyak hozományt adni.

Apanager, ère, a. *tartási*.

Apitoyer

À part, v. *part*.

Aparté, m. s. p., *magában*.

Apathie, f. *szenvtelenség*;
egykedvűség; *érzéketlen-
ség*.

Apatique, a. *szenvtelen*; *ér-
zékellen*.

Apatite, m. *miné. villósavas
mész-éleg*.

Apédeute, a. *tudatlan, ta-
nulatlan*.

Aperception, f. *psych. meg-
érzeles*.

Apercevable, a. *észrevehető*;
érezhető.

Apercevanee, f. *psych. észre-
vevő tehetőség*.

Apercevoir, v. a. *ir. észre-
venni, meglátni*; s'—, v. r.
*de qch. észrevenni, megje-
gyezni magának*; *psych.
megérzelmi*.

Apercher, v. a. *oiss. az éji
költözés helyét megjelölni*.

Aperçu, m. *áttekintés*; 2. *váz-
lat*; 3. *költségvetés*; 4. —s,
pl. *néztek*.

Apéritif, ve, a. *méd. olvasz-
tó*; *remède—, hashajtó-
szer*.

Apertement, v. *évidemment*.

Apertice, v. *dextérité*.

Apétale, a. *bot. szíromtalan*.

Apétissement, v. *diminution*.

Apetisser, v. *rapetisser*.

A-peu-près, adv. *majdnem,
körülbétül*; v. *près*.

Aphone, a. *hangtalan*.

Aphonie, f. *path. hangta-
lanság*.

Aphorisme, m. *tanmondat*.

Aphoristique a. *tanmondatos*.

Aphrodite, f. *ent. vizilóhal*;
— *hérissée, pompa-bogár*.

Aphronitre, m. *salétromhab*.

Aphthe, aphte (af-te), m.
méd. sülly.

Aphtheux, se, a. *méd. fièvre
—se, süllydáz*.

Aphye, f. *icht. ökle, tejhal*.

Aphyllé, a. *bot. leveletlen*.

Apiécer, v. a. *összerakni*.

Apiéceur, m. a. *ki darab
számra dolgozik*.

Apiétrir, v. n. *etr. elromlani,
elcsenyevészni*.

Apitoyer, v. a. *szánalomra*

Aplaiquer

indítani; s'—, v. r. számal-
mat érezni.
Aplaiquer, aplaner, v. lainer.
Aplaigneur, aplaneur, v. lai-
neur.
Aplanir, v. a. egyeníteni,
egyenlőzni; fig. kiegyen-
líteni; — les difficultés,
akadályokat elhárítani;
s'—, v. r. egyenesülni,
egyenlődni; fig. ces diffi-
cultés s'aplanissent d'el-
les-mêmes, e nehézségek
eloszlanak.
Aplanissement, m. egyenlí-
tés; fig. eloszlás, elhárí-
tás.
Aplatir, v. a. lapítani, lapos-
ra verni; chap. levasalni;
s'—, v. r. lapulni, lapo-
sodni. [lapulás.
Aplatissement, m. laposítás;
Aplatisseur, m. lapító.
Aplatissoire, m. forg. nyújtó-
mű; 2. pöröly.
Aplester, v. appareiller.
Apléter, v. a. agr. haladni.
Aplets, pl. m. heringháló.
Aplomb (—plen), m. függ-
irányosság; fig. biztonság,
szilárdság; cet homme a
de l'— dans son caractère,
ez ember jellemzilárd;
quel —! mily merészség! 2.
d'a-plomb, adv. függélye-
sen; fig. un peu plus
d'—, kissé bátrabban.
Apocalypse, f. látványok
könyve; pop. cheval —, v.
haridelle.
Apocalyptique, a. titkos,
rejtett, érthetlen (mint a
látványok könyve).
Apochylisme, m. szörp; nye-
let.
A-poco, m. ügyetlen, együ-
gyű ember; 2. adv. a-poco,
a-poco, lassankint.
Apocope, f. gr. végcsönkítés;
chir. elvágás.
Apocryphe, a. ál, becszta-
tott; auteur —, gyanús
szerző.
Apode, a. h. n. lábatlan; rö-
vidlábú; poissons —s, has-
paratlanok; bot. plantes
—s, száratlan növények;
— m. falfőcske.

Apodictique

Apodictique, a. did. kételhet-
len, ellenmondhatlan, ok-
vetlenül bizonyos.
Apodose, f. gr. utómondatt.
Apogée, m. ast. földtáv; fig.
legmagasabb fok.
Apointisser, v. a. hegyezni.
Apologétique, a. védirati,
védszónoki; 2. —, m. hit-
védőtan.
Apologie, f. védbeszéd, véd-
irat; fig. sa conduite fait
son—, viselete igazolja őt.
Apologiste, m. védő, véd-
szónok.
Apologue, m. mese; hason-
lat, példázat.
Apoltronner, v. a. pulyává
tenni.
Apo'plectique, a. path. guta-
ütött; —plexie, f. szélhü-
dés; —stasie, f. th. hitha-
gyás; fig. elszakadás pát-
tót; —stasier, v. a. th. hi-
tét hagyni; —stat, m. th.
hitehagyott; —stème, m.
kelevény..
Aposter, v. a. lesbe állítani;
— de faux témoins, hamis
tanukat állítani.
Apostillateur (—ti-lya-), m.
jur. oldaljegyzék-készítő;
—e, f. oldaljegyzék; prat.
civódás számla-átvizsgálá-
sánál; —er, v. a. oldaljegy-
zékeket írni.
Apo'stolat, m. apostolság;
—stolice, f. apostoli mi-
nőség; —stolique, a. apos-
toli; —stoliquement, adv.
apostolilag.
Apostroph'e, m. gr. hiány-
jel; rhé. megszólítás; fig.
fedés; —er, v. a. rhé.
megszólítani; fig. megtá-
madni, megfeddeni; iron.
—q. d'un souffler, valakit
arculcsapni; 2. gr. hiányt
jelezni.
Apostume, v. apostème.
†Apostumer, v. n. genyedni,
evedni.
Apo'thóose, f. istenelés, iste-
nítés; fig. le public a fait
son—, a közönség egekig
emelte; —théoser, v. a.
isteníteni; —thèse, f. chir.
helyretevés; —thicaire, m.

Apparence

gyógyszerész; —thicaire-
rie, f. gyógyszerért; —to-
me, m. alg. maradvány.
Apôtre, m. apostol; p.
faire le bon —, a becsüle-
test látszani; iron. c'est
un bon —, vig kópé.
s'Appaillardir, v. r. paráz-
nává lenni.
s'Apparager, v. r. magát
összehasonlítani (vkivel).
Apparaître, v. n. irr. megje-
lenni; 2. imp. látszani; 3.
dipl. faire — son pouvoir,
meghatalmasodást előmu-
tatni; 3. prat. il m'appar-
rait que ..., úgy tetszik,
hogy...
Apparat (a-pa-ra), m. pom-
pa; faire grand —, pom-
pázni; 2. pal. cause d'—,
föltűnő ügy; 3. diner d'—,
díszebéd; 4. készülék.
Apparaux, pl. m. mar. ha-
jószer; kötélzet.
Appareil, m. készülék; —de-
guerre, hadikészület; 2.
pompa; 3. méd. kötélek;
kötés; it. tapaszt, kenőcs;
it. készülék; 4. phys. t-
esztközök; 5. cuis. hozzá-
való; 6. hydr. szivattyú-
rúd.
Appareillement, m. párosi-
tás; összefogás.
Appareiller, v. a. párosítani;
arch. helyes mértékét meg-
adni; manuf. csépezni;
charp. összeilleszteni; mar.
vitorlákát fölhozni; écon.
sárhitni; 2. s'—, v. r. pá-
rosulni; v. n. mar. vitorla-
készen lenni.
Appareilleur, m. arch. mű-
mester; manuf. fölkesztő;
soier. selyemkészítő; —se,
f. kerítőbő.
Apparemmment (a-pa-ra-man)
adv. alkalmasint, valószí-
nűleg.
Apparence (—ran-), f. látszat;
külszin; 2. nyom, jel; 3.
valószínűség; il y a — de
pluie, ügylátszik, esni fog;
cela est hors d'—, ez nem
valószínű; il y a toute —
que, minden oda mutat,
hogy...; opt. — directe,

Apparent

közvetlen látás; astr. —, égi tűnemények; pal. —, mi a vádlott mellett vagy ellene szól; en —, adt. lát-szólag.

Apparent, e, a. lá'szó, szem-betűnő; 2. látszólagos; 3. urias, tekintélyes.

Apparenter, v. a. sógorosítani; il est bien —é, gazdag rokonai vannak; s'—, v. r. sógorosodni, rokonulni.

Apparesser, s'—, v. a. et r. fam. eltunyítani; henyés-égre adni magát.

Appariement, appariment, m. párosítás; összerakás, egyesítés.

Apparier, v. a. párosítani, páronkint összerakni; 2. s'—, v. r. párosulni.

Appariteur, m. szentszéki törvény-szolga; egyetemi idész.

Apparition, f. tűnemény; jelenés; fig. il n'a fait qu'une courte —, csak mutat-ta magát.

Apparoir, v. n. ir. nyilván lenni, kitűnni; il appert par cette lettre, que ... e levélből kitűnik, hogy ...

Apparonner, v. janger.

Appartement (—man), m. lak-osztály; emelet; fig. játék, társaság (udvarnál).

Appartenance, f. tartozék.

Appartenant, e, a. hozzátar-tozó.

Appartenir, v. n. ir. tartozni (—hoz, —hez); cette maison ne peut lui —, e ház nem lehet az övé; 2. szolgál-atban állni (vkivel); 3. rokon-ságban lenni (vkivel); 3. imp. illeni; il appartient à lui, az ő kötelessége; prat. à tous ceux qu'il appartient, mindnyájának, kiket illet.

Appas (a-pá), m. pl. kellem; inger; csalogatás.

Appât (a-pá), m. csalétek; écon. ludtörő csik.

Appâter, appâter, v. a. csalogatni; 2. étetni; tömni.

Appauvrir, v. a. szegényíteni;

Appauvrissement

fig. csorbítani; s'—, v. r. el-szegényedni.

Appauvrissement, m. el-sze-gényedés; fig. csorbítás; 2. méd. — du sang, vér-gyöngülés. [csalmadár.

Appeau, m. csalsíp; 2. un —, Appel (a-pél), m. szőlítés, kiáltás, hívás; pal. főleb-bezés; amende pour fol —, szájbírság; com. fölszó-lítás fizetésre; mil. sonner l'—, gyülekezőt fíni; 2. — nominal, névszerinti fölhívás; escr. toppantás; fig. kihívás; it. folyamodás; faire un — à la généro-sité de q., vnek nagylelkű-ségéhez folyamodni.

Appelant, e, s. a. föllebhező; fig. il a un visage d'—, olyan arca van, mint ki pörét veszette.

Appeler, v. a. nevezni; je ne sais comment — cet homme, nem tudom, mi-ként nevezem az embert; szólítani; it. fig.; mil. föl-olvasni; pal. előszólítani; idézni; föllebbezni; 2. ki-áltani; fig. — sur q. les bénédictions du ciel, vkire az ég áldását kívánni; it. — sur q. le mépris public, vkit gyűlöltté tenni; 3. faire —, hívni; fig. Dieu l'a —é à lui, meghalt; 4. tiltakozni; j'en —e, kiké-rem magamnak; fig. il en a —é, ki bujt a baj alól; 5. arq. faire —, a sárkányt csattantani; s'—, v. r. ma-gát nevezni; comment vous appelez-vous? mi a neve? cela s'—e folie en bon français, ez magyarán mondva ostobaság; théol. il y a beauc. d'appelés et peu d'élus, sok a kiválasztott, de kevés a hivatott.

Appelet (—lé), m. pëch. ho-rogszíneg.

Appellatif, ve, a. gr. nome —, köznév.

Appellation, f. hívás, szólítás; pal. föllebkezés.

Appendice (—pein-), m. füg-gelék, toldalék.

Applique

Appendicule, m. dim. bot. karajka.

Appendre, v. a. fölfüggesz-teni (falra). [nyf.

Appentis (—thi), m. eresz, er-

Appesantir, v. a. tunyítani, nehezéssé tenni; 2. nehe-zíteni; Dieu a appesanti sa main sur ce peuple, Isten keze nehezedett e népre; fig. tompítani, gyöngíteni; s'—, v. r. tunyulni; fig. gyöngülni.

Appesantisement, m. ne-hézékság, rötség; tompu-lás.

Appétence (ap-pé), f. ösztön; vágy.

Appéter (ap-pé), v. a. vágy-ni; kívánni.

Appétibilité, f. écol. vágyte-hetség.

Appétible, v. désirable.

Appétissant, e, a. izletes; fig. kínálkozó, kecségető.

Appétit (a-pé-ti), m. étvágy; exciter l'—, étvágyat ger-jeszteni; fig. kielégíteni vágy; v. envie, p. pain dérobé reveille l'—, tiltott gyümölcs édesebb; il n'est chère ou sauce que d'—, legjobb fűszer az éhség; 2. vágy, testi vágy; sóvár-ság; 3. cuis. fűszerek; com. füstölt heringek; 4. à l'—, adt. fam. fősvénységből.

Appétitif, ve, (ap-pé) a. phil. vágydó.

Appétition, f. phil. vágyás.

Appiècement, appiècer, v. rapiécetage, rapiécer.

Applaudir, v. a. tapsolni, tetszését nyilvánítani; fig. dicsérni; s'—, v. r. örven-deni, v. se louer.

Applaudissement, m. tps.

Applaudisseur, m. tapsoló; magasztaló.

Applicable, a. alkalmazható, használható.

Application, f. ragasztás (sebre tap.); színezés; rá-nyomás (pecs.), alkalmazás, viszonylás; 2. szorga-lom; fam. figyelem.

Applique, m. men. rakmű; orf. or d'—, levél-arany.

Appliquer

Appliquer (a-pli-ké), v. a. rá-
tenni, ráragasztani; föl-
rakni (színek); rányom-
ni (pecs.); — l'éperon,
sarkantyuzni; fig. fam. —
un soufflet, pofot adni;
pal. — à la question, kin-
padra vonni; 2. alkalmaz-
ni; 3. használni; s'—, v. r.
adni magát (vmire); neki
fekünni (vminek); szoro-
san hozzáállni, simulni.
Appoint, m. com. maradék
tartozás; 2. pótlék.
Appointement, m. pal. bírói
határozat; mellék-ítélet;
2. fizetés, bér; fig. char-
ger q. d'—s, vkit jól el-
verni.
Appointer, v. a. pal. mellék-
ítéletet mondani; 2. fin.
fizetni; 3. corr. — des
cuirs, kallózni; drap. tűz-
ni.
Apport (a-por), m. prat. vá-
sártér; összeseregles e he-
lyen; 2. pal. bírói létét;
les —s, jur. hozomány;
répéter ses —s, a hozo-
mányt vissza követelni.
Apportage, m. hozás; 2. vi-
telbér.
Apporter, v. a. hozni, elho-
zni; fig. hozzájárulni; com.
hasznót hajtani; 2. okozni;
la guerre n'apporte que du
dommage, a h. csak kárt
okoz; 3. idézni; 4. alkalm-
mazni; használni; — des
difficultés, nehézségeket
csinálni.
Apposer, v. a. prat. rátenni,
rányomni; — les scellés,
lefoglalni; 2. hozzácsatol-
ni, mellékelni; — sa signa-
ture, aláírni.
Apposition, f. hozzátevés, rá-
nyomás; lepecsételés; 2.
rhé. melléktétel.
Appréhender, v. a. dr. can-
non. járadékhozni.
Appréiable, a. becsülhető.
Appréciateur, m. becselő, be-
cselő.
Appréciatif, ve, a. note —ve,
becsélési jegyzék.
Appréciation, f. becslés; 2.
mértánylás; 3. árszabás.

Apprécier

Apprécier, v. a. becsülni,
megbecsülni; árt szabni;
fig. nagyrabecsülni.
Appréhender (a-pré-an), v. a.
prat. elfogni, letartóztatni;
2. örökéget elfogadni; 3.
v. craindre.
Appréhensibilité, f. did. le-
tartóztathatóság.
Appréhensif, ve, v. craintif.
Appréhension, f. félelem, ag-
godalom; 2. pal. letartóz-
tatás; 3. log. fölfogás.
Apprendre, v. a. irr. tanulni;
2. hallani, értesülni; 3.
tanítani; 4. tudatni, érte-
síteni, bejelenteni.
Apprenti, m. tanonc, inas;
fig. kezdő.
Apprentissage, m. inasko-
dás; inasság; fig. kísérlet;
2. első kísérlet.
Apprêt (a-pré), m. előkészí-
tés, készület; cuis. elkészí-
tés; 2. kallás; fig. mester-
kéltés; 3. peindre d'—,
úvegresteni; peinture
d'—, üvegfestmény.
Apprêter, v. a. előkészíteni;
előkészíteni; fig. nevetésre
alkalmat adni; 2. kallani;
3. mil. apprêter armes! ké-
szülj! 4. s'—, v. r. ké-
szülni.
Apprêteur, m. készítő; 2.
üvegfestész.
Apprise, f. prat. hatósági
szabály albiró számára; 2.
becslés. [lés.
Apprivoisement, m. szelidí-
tás.
Apprivoiser, v. a. szelidíteni;
fig. nyájassá tenni; 2. s'—,
v. r. szelidülni; fig. ottho-
nossá lenni.
Approbateur, -trice, s. he-
lyeslő.
Approbatif, ve, a. helyeslő;
—ment, adv. helyeslőleg.
Approbation, f. helyeslés, jó-
váhagyás; 2. théol. enge-
dély.
Approchant, e, a. megköze-
lítő, hasonló; 2. fam. prép.
majdnem, körülbelül.
Approche, f. közeledés; 2.
mil. —s, futóárkok; 3. opt.
lunette d'—, távcső; imp.
térző.

Appuyer

Approcher, v. a. közelíteni;
szabadon bejárni (vkihez);
2. man. les éperons, meg-
sarkantyuzni; 3. mon.
súlyegytíteni; 4. v. n. köze-
ledni; rarement la vérité
—e les princes, az igazság
ritkán jut fejedelmek fü-
leig; fig. megközelíteni; 2.
párosodni; 5. s'—, v. r.
közeledni; mar. szél mel-
lett vitorlázni.
Approfondir, v. a. mélyíteni;
fig. kutatni.
Approfondissement, m. mé-
lyítés; fig. kifürkészés, ki-
kutatás.
Appropriation, f. elsajátítás.
Appropriement, m. cout.
bírtokba vétel.
Approprier, v. a. alkalmaz-
ni; 2. berendezni, csino-
sítani; 3. s'—, v. r. magá-
nak tulajdonítani.
Approuver, v. a. helyben-
hagyni; 2. dicsérni.
Approvisionnement, m. élel-
mezés.
Approvisionner, v. a. élel-
mezni.
Approvisionnementneur, m. élel-
mező.
Approximatif, ve, a. megkö-
zelítő; —ment, adv. meg-
közelítőleg.
Approximation, f. math. meg-
közelítés.
Approximer, v. a. p. n. köze-
ledni, határosnak lenni.
Appui, m. támasz; méc.
támpont; charp. karfa; ce
cheval a l'— fin, e lónak
lágy szája van; gram.
hangsúlyozás; fig. segít-
ség; 2. pécés à l'—, tám-
írat.
Appui-main, m. peint. fes-
tési pálcá.
Appuyer, v. a. támasztani;
rátámaszkodni; nyomni;
ránéhezni; 2. — le pisto-
let à q., pisztolyt szegezni
vki ellen; man. — l'éperon,
sarkantyut bevágni; 3.
gram. hangsúlyozni; 4. fig.
segíteni; 5. s'—, v. r. tá-
maszkodni; fig. bízni va-
lakiben.

Apré

Apré, a. fanyar; fojtós; zordon; göröngyös; fig. konok; sós; szigorú.
Apréle, v. préle.
Aprément, adv. durván, szigoruan; fanyarul; fojtósan; fig. buzgón.
Aprés, conj. miután, minthogy; fam. — boire, ivás után; 2. adv. azután, továbbad; il dit qu'il vous connaît; —? azt mondja, ismeri őnt; hát aztán? it. adt. — quoui, mire; — tout, különben; 3. prép. után; p. — la pluie vient le beau temps, borura derül; 4. être — q., vkit üldözni; 5. être — qch. vvel foglalkozni; avez vous relu cette feuille? je suis —, elolvastam e lapot? most olvasom; 5. être — un emploi, hivatalt hajhászni; 6. n'avoir qu'un cri — q., törelmetlenül várni vkire; 7. d'—, szerint, után.
Aprété, f. fanyarság, csipősség; — de la chaleur, iklasztó hőség; fig. sovárság, pénzokosság; it. durvaság, konokság.
Apte, a. pal. képes, alkalmas; — et idoine, képes és ügyes.
Aptère, a. szárnyatlan; h. n. insectes —s, szárnyatlan rovarok.
Aptitude, f. teheték, ügyesség, alkalmasság; prat. v. capacité. [zárlat.
Apurement, m. com. számla.
Apurer, v. a. com. leszámolni; dor. mosni.
Aquarelle (a-koua-), f. peint. vízfestmény; * — liste, m. vízfestész.
Aquatile (a-coua-thi-), a. bot. plante —, vízi növény.
Aquatique (a-coua-thi-), a. mocsáros, vizes; bot. plante —, mocsáros növény.
Aquaduc (a-ke-duk), m. vízvezeték. [nyds.
Aqueux, se, (a-keu), a. vize.
Aquilaire, v. garo.
Aquilin (a-ki-lein), a. nez —, sasorr.

Aquilon

Aquilon (a-ki-), m. felszél.
Arabesques, m. pl. lombdész.
Arable, v. labourable.
Arachide, arachis, f. bot. földi mogyoró.
Aradavine, v. tarin.
Araigne, f. ois. rigóháló.
Araignée, f. h. n. pók; — rurale, házi pók; — aquatique, vízi p.; — porte-croix, kereszt p.; — patte-étendue, kaszás p.; — aviculaire, madarász p.; — enragée, torontálp.; toile d'—, p.háló; fig. pattes d'—, hosszú, görbe újjak; p. les lois sont des toiles d'—s, a nagy tolvaj az ablakból nézi, midőn a kis tolvajt akasztják.
Aramer, arramer, v. a. manuf. rámaézni.
Arang, m. imp. tunya szedd.
Arasement, m. bált. egyenítés.
Araser, v. a. bált. egyeníteni.
Arases, f. pl. bált. fedőkövek.
Arbalestrille, f. astr. fokiv.
Arbal'ète, f. kézij; anat. belne; man. cheval en —, kiséfás ló; —éter, v. a. charp. földélszékekkel ellátni; —étrier, m. tjasz; 2. charp. székgerenda.
Arbenne, f. orn. hófajd.
Arbitrage, m. választott b. ítélete; com. váltókémlet; vál.k.leti számolat.
Arbitraire, a. önkényes; —, m. önkény; —ment, adv. önkényesen.
Arbitrale, a. választott bírói; —ment, adv. v. bíróilag.
Arbitrateur, v. arbitre.
Arbitration, f. pal. becslés.
Arbitre, m. választott bíró; fig. korlátlan úr; théol. libre ou franc —, szabad akarat.
Arbitrer, v. v. pal.kénye szerint itélni; com. becsléni.
Arbore, v. a. kitűzni; mar. földhúzni. [nemű.
Arborescent, e, a. bot. fa.
Arborisation, f. lombkő.
Arborisé, e, a. fához hasonló; agate —é, lombagát.

Archange

Arboriste, v. pépiniériste.
Arbouse, f. bot. fanyal kukoja.
Arbre, m. fa; e. f. —s de haute futaie, magas sudarú fák; jard. — fruitier, gyümölcsfa; — de basse-tige, törpe fa; théol. — de la science du bien et du mal, a jó és rossz tudás fája; mec. — de moulin, forgótengely; agr. — d'une charre, gerendely; horl. — d'une roue, forgófa; impr. — de la presse, sajtógerenda; mar. — de mestre, fűdarc; pap. — des bachots, vajt tőke; fig. — généalogique, nemzet-ségfa.
Arbrét, m. ois. lépesszős fa.
Arbrisseau, m. cserje, bokor.
Arbuste, m. csemete, facsák.
Arc (ark), m. tjj; tireur d'—, tjasz; arch. ív, boltív; ast. — diurne, napi ív; phys. — conducteur, villanyforgató; guer. — de triomphe, diadák.
Arcade, f. arch. boltíjtás; oszlopbolt; jard. — de verdure, lugos; anat. — sourcilière, szemöld-ív; aun. — de lunettes, káva.
Arcane, m. alch. titkosszer; minér. — ou arcanée, vörös irag.
Arcanson, m. mar. szurok; 2. gyanta.
Arcasse, f. mar. tar; mec. görögös csiga.
Archiboutant, m. arch. támoszlop; mar. szálfa; fig. kolompos; — bouter, v. a. arch. támasztani; — doubleau, m. arch. oszlopív; — droit, m. ard. dongabolt.
Arceau, m. ívecske.
Arc-en-ciel (ark-an-), m. szivárvány.
Archaisme (ar-ka-), m. litt. őserűség.
Archal, m. fil d'—, sárgaréz sodrony.
Archange (ar-kan-), m. arkangyal.

Archangelique

Archangelique, a. *arkan-gyalí*; bot. l'—, f. *angyal-fű*.
 Arche, f. *hid-tv*; 2. l'— de Noé, *Noe bárkája*; = *fam. elegyes társaság*; conch. =, *bárkacsiga*; h. j. — d' alliance, *frigysekreány*.
 Archée, f. alch. *központi tűz*; méd. *életerő*.
 Archéo'graphe, (-ké-), m. *ré-giségleíró*; — graphie, f. *r.leírás*; — logie, f. *régé-szet*; — logique, a. *őszérű*; — logue, m. *régész*.
 Archet, m. *újász*; — du guet, *poroszló*; — des pauvres, *koldusbíró*.
 Archer (chè-), m. *nyirettyű*; 2. méd. *hékád*; mec. *per-gőfuró*.
 Archétype (-ké-), m. *őskép*; mon. *eredeti bélyeg*.
 Archevêché, m. *érsekség*.
 Archevêque, m. *érsek*.
 Archi, dans la comp., fõ-; —abbé, m. *főapát*; —ca-mérier, m. *főkamarás*; —chancelier, m. *főkancel-lár*; —chapelain, m. *fő-káplán*; —coeur, m. *ne-mes lélek*; —diaconat, m. *főesperesség*; —diaconé, m. *főesperes kerülete*; —diacre, m. *főesperes*; —duc, m. *főherceg*; —ducal, e, a. *főhercegi*; —duché, m. *főhercegség*; —du-chesse, f. *főhercegnő*; —échanson, m. *főpohárnok*; —tranchant, m. *főasztal-nok*; —épiscopal (-ki-), e, a. *érseki*; —épiscopat, m. *érsekség*; —étarque, m. *főpap*; —fou, m. *fam. főbolond*; —maréchal, m. *főtábornagy*; —prieur, m. *főperjel*; —tecte, m. *épi-tész*; —tectonique, a. *épi-tészeti*; —tecture, f. *épi-tészeti*; —tecturer, v. a. *építeni*; —toux, m. *path. heves köhögés*; —trave, f. *oszloppóc*; —trésorier, m. *főtárnok*; —trichin, m. *arché. konyhamester*; —trône, m. *trónoktrónja*.
 Archives, f. pl. *levéltár*.

Archivilain

Archivilain, m. *fam. nagy zsongori*.
 Archiviste, m. *levéltárnok*.
 Archivolte, f. arch. *szalag-karima*.
 Archures, f. pl. *malomkő-káva*.
 Arcine du St. Esprit, f. bot. *altató nadragulya*.
 Arçon, m. sell. *nyeregfa*; man. être ferme sur les —s, *jól megülni a nyeret*; fig. *szilárdul megmaradni véleménye mellett*; chap. *tilfa*.
 Arçonnage, m. chap. *tilolás*.
 Arçonner, v. a. chap. *tilolni*.
 Arçonneur, m. chap. *tiloló*.
 Arctique (arc-ti-), a. *éjszaki*; pôle —, *éj. sark*.
 Arctium (-ci-ome), m. bot. *lapu*.
 Aretope, v. pieds-d'ours.
 Ardélion, m. p. u. *rablekkü*.
 Ardelle, eau d'—, f. *szegfű-víz*.
 Ardemment (-da-man), adv. fig. *buzgón, hevesen, for-rón*.
 Ardent, e, a. *égő*; lampe —e, *églámpa*; fer —, *izzóvas*; chaleur —e, *tikkasztó hő-ség*; fig. *désir —, forró-vágy*; amour —, *heves sze-relem*; soif —e, *égető szomj*; 2. *cheveux —s, rőt-haj*; 3. *miroir —, gyújtó-tűkőr*; verre —, *gyűlencse*; 4. —s, m. pl. *bolygótliz*; méd. *mal des —s, orbánc*.
 Arder, ardre, v. a. irr. *fam. et pop. le feu St. Antoine vous arde! vigyen el az ördög!*
 Ardeur, f. *hőség, forrótság*; fig. *buzgóság*; méd. — d' urine, *nehéz vizezés*; poét. première —, *első szerelem*.
 Ardillon, m. *csat-pecek*; imp. *ívzög*.
 Ardoise f. minér. *palakő*; carrière d'—, *palabánya*; —alumineuse, *timpala*.
 Ardoisé, e, a. *palaszínű*.
 Ardoisier, m. *palasfejtő*.
 Ardoisère, f. *palasfejtés*.
 Ardu, e, a, *meredek*; fig. *bajos*.

Argile

*Arduosité, f. *nehézség*.
 Ardure, f. *dűh, kétségbeesés*; 2. *buja lévség*.
 Arée, v. *dépilation*.
 Arenace, ée, a. *füvenynemű*.
 Arène, f. poét. *homok*; h. anc. *küzdőter*; min. *víz-hárító árok*.
 Aréner, v. n. it. s'—, v. r. arch. *üledni*.
 Areneux, se, v. *sablonneux*.
 Aréniforme, adj. *füvenyala-kú*.
 Aréo'le, f. *kis térség*; an.—du mamélon, *csecshomály*; astr. *udvar*; —mètre, m. *vízmerő*; *esmérő*; —tique, a. *path. izzasztó*.
 Arère, m. *méc. malomkerék tengelye*.
 Arête, f. *halszálla*; arch. *él; keresztboltozat*; géogr. *orom*; bot. *kalász-szálla*; vét. *békavár*.
 Arêteux, se, a. *szálkás*; fig. *bajos*.
 Arétier (—thié), m. *szelemen*.
 Arétologie, f. *erénytan*.
 Argent (ar-jan), m. *ezüst*; monnaie d'—, e. *pénz*; chim. —natif, *szine*; —an-timonié, *piskole*; —noir, *szürkeérc*; —vit, *higany*; fulminant, *durr-e*; fig. c'est de l'— en barre, *ez olyan mint a készpénz*; 2. *pénz*; p. l'— gouverne le monde, *mindent meggyőz a pénz*; prendre ce qu'on dit pour de l'— comptant, *bolondjá-ban mindent elhinni*.
 Argente, m. icht. *ezüsthál*.
 Argenter, v. a. *ezüstözni*.
 Argenterie, f. *ezüstenemű*.
 Argenteur, m. *ezüstöző*.
 Argenteux, se, a. *pop. pénzes*.
 Argentifère, adj. *minér. ezüstartalmú*.
 Argentin, e, a. *ezüstszőrű*; couleur —, *ezüstszín*.
 Argentine, f. bot. *libapimpó*; 2. v. *argente*.
 Argenture, f. *ezüstözés*.
 Argile, f. *agyag*; —à potiers, *fazekas agyag*; —savonneuse, *csapó föld*; 2. *földpala*; 3. *számpala*; 4. *palakréta*; 5. *kőszőrűkő*.

Argileux

Argileux, se, a. agyagos; couche —s, e, agyagréteg.
 Argot (-gő), m. tolvajok nyelve; 2. fig. être sur ses —s, fortélyos; jard. les —s, kiszáradt galyak vége.
 Argoter, v. a. tolvajnyelven beszélni; jard. száraz galyakat nyesni.
 Argouler, m. un pauvre —, szegény ördög.
 Argue, f. tir. sodronypad; 2. sodronyhúzás.
 Arguer (-ghé), v. a. sodronyt húzni.
 Arguer (-gu-é), v. a. vádolni.
 Argument, m. érv; bizonyíték; okoskodás; 2. litt. tartalom.
 Argumentant, m. ellenvető.
 Argumentateur, m. vitázó.
 Argumentation, f. érvelés; 2. bizonyítás.
 Arguenter, v. a. érvelni; következtetni; okoskodni.
 Argutie (-cie), f. agyaskodás; sophistai bizonyíték.
 *Argutieux, se, a. agyaskodó, ál-bölcs.
 Aride, a. száraz, kiszáradt; fig. érzéketlen, meddő.
 Aridité, f. szárazság, aszály; fig. érzéketlenség; fagyosság.
 Aridure, v. atropie.
 Arille, f. bot. magtok; —, é, a. magtokkal ellátott.
 Ariste, f. bot. kalászszálla; —é, e, a. kalászos.
 Aristocrate, m. főrendű, úrendű; —tie, f. főrend-ország; —tique, a. úrendű; —ment, adv. úrendiesen.
 Aristoloche, f. bot. gégevirág; — clématide, bércse; —s, —ées, gégevirág-félék.
 Arithmancie, f. számjósálás; —cien, ne, s. a. számjós.
 Arithméticien, m. számvető.
 Arithmétique, f. számtan; —, a. számtani; —ment, adv. számtanilag.
 Arlequin, m. bohóc, ugróc.
 Arlequinade, f. bohózkodás.
 Arlequine, f. ugróctánc.
 Arlet, m. kőmény.

Armadille

Armadille, f. hajórajocská; — m. h. n. övönd.
 Armateur, m. mar. kalózhajós; it. hajószerező; 2. kalózkapitány.
 Armature, f. vasalás; 2. vértet; 3. pl. hadikészülék.
 Arme, f. fegyver; — á feu, löfegyver; — blanche, pusztá fegyver; aux —s! fegyverre! escr. salle d'—, vitérem; guerr. prise d'—s, lázadás; fig. cette dame est sous les —s, fölcicomázva ...; baisser les —s, meghunyászkodni; 2. le ciel a béli nos —s, Isten megáldá fegyvereinket; les —s sont journalières, a hadiszerencse változó; it. fig. 3. faire — de tout, mindent elkövetni; 4. fegyverzet; 5. állatok védszerei; 6. katonaság; — du génie, mérnöki kar; — de la cavallerie, lovasság; 7. bl. cimér; blasonner des —s, cimert festeni; 8. luth. — à main, kézi fűrés.
 Armée, f. hadsereg; — de reserve, tartalékhad; le Dieu des —s, seregeknek Ura; — navale, v. flotte.
 Armeline, pell. f. hölgyprém.
 Armement, m. fölfegyverzés; arch. iv-állás.
 Arménien, ne, s. a. letr., örmény nyelv; 2. örmény; minér. pierre — ne, lazulkő.
 Armentaire, a. csordához tartozó; 2. f. pl. ent. barom-bogár.
 Armer, v. n. fölfegyverkezni; les Russes arment contre les Turcs, az oroszok fegyverkeznek a törökök ellen; 2. v. a. fölfegyverezni; fig. il est —é de toutes pièces, mindenre el van készülve; artill. — un canon, ágyút önteni; 3. megvásálni; — un aimant, delejt vasalni; 4. s'—, v. r. fegyverkezni, harcba készülni; fig. óvakodni; man. ce cheval

Arpentage

s'— e contre son cavalier, csököndő.
 Armét (-mé), m. sisak.
 Armistice, f. fegyverszünet.
 Armoire, f. szekrény; p. faire son —, szerencsét kísérteni; it. eleséget beszerezni.
 Armoiries, f. pl. cimér; livre d'—, címerkönyv.
 Armoise, f. bot. fekete üröm; — glomérulée, havasi üröm; — des champs, fodorka; — maritime, bársony üröm.
 Armon, m. rúdszárny; anneau des —s, rúdkarika.
 Armorial, m. címerjegyzék; 2. —, e, a. címertudományi.
 Armurier, v. a. cimert festeni.
 Armuriste, m. címertudós.
 Armure, f. fegyverzet; serr. vasalás; phys. — de l'aimant, delej vasalása; fig. la patience est une — contre les maux, a türelem oldalom a fájdalomak ellen.
 Armurerie, f. fegyvergyártás.
 Armurier, m. fegyvercsiszár.
 Arnique, f. bot. kappanör; — de montagne, hegyi k.
 Aromate, m. fűszer; v. parfum.
 Aromatique, a. fűszeres, szamatos.
 Aromatisation, f. pharm. fűszerezés, szamatozás.
 Aromatiser, v. a. fűszerezni; szamatozni.
 Aromatite, f. mirhakkő.
 Arome, m. chi. zamat, szamat.
 Aronde, f. charp. kétkegyű furó; fort. fecskegát; orn. † fecske.
 Arondelière, v. chélidoine.
 Arondelle, f. orn. v. hiron-delle; pèch. gyalogháló.
 Arounier, m. bot. kontyvirág.
 Arpailleur (-pa-lyeur), m. aranymosó; 2. expl. aknacsérkész.
 Arpent, m. hold föld; fig. un — de vie, rövid életkor.
 Arpentage, m. földmérés; f...tan; il entend l'—, ért a f...méréshez.

Arpenter

Arpenter, v. a. földmérni; fam. szaladni.
Arpenteur, m. földmérés; — des mines, bányamérnök.
Arquebuse (-ke), f. puska; med. eau d'—, sebviz.
†Arquebuse (-ke-), f. puska; — de chasse, vadász p.; tirer de l'—, puskázni; — rayée, voncsövű p.; jeu d'—, célbalövés; it. lövölde.
Arquebuser, v. a. agyonlőni.
Arquebuserie, f. puskaműveség.
Arquebusier, m. puskaműves; céllövő.
Arquer (-ké), v. a. ívalakra hajlítani; v. n. íti.
Arquet, m. manuf. szálfogó; pop. szűrőkád.
Arquête, f. jard. ígörgörbület.
Arrachage, m. agr. irtás.
Arrachement, m. kitépés; arch. fogazás; — d'une voûte, bolt-ív felső hajlása.
d'Arrache — pied, adv. fam. folyvást.
Arracher, v. a. kitépni; 2. koppasztani; fig. kicsikarni; 3. kicsalni; son discours nous a — é des larmes, szónoklata könyekre indított; 4. — la vie à q., vkit életétől megfosztani; 5. s'—, v. r. q. qch. on se l'—e, kapnak rajta; fig. il sout prêts à s'— les yeux, majd kivéjük egymás szemét; chap. — le jarre, nyári szőrt kitépni.
Arracheur, m. euse, f. kihúzó; — dents, v. dentiste; — de cors, v. prédecure; fam. cégéres hazug.
Arraisonner, v. a. it. s'—, v. r. rábeszélteni (vkit); tiztába jöni (vkivel).
Arramer, v. a. drap. kallófára feszíteni.
Arrangement, m. rendezés, elrendezés; 2. kiegyenlítés; kiegyezés; 3. intézkedés; gr. — des mots, szórindezés.
Arranger, v. a. qch. rendezni, elrendezni, rendbehozni; fig.

Arrâger

ses affaires, ügyeit rendezni; iron. megrakni, elpholtni; 2. — bien les paroles, szépen rakni a szavakat; 3. megelégedni; cela m'— e bien, megelégszem ezzel; 4. kiegyenlítani; 5. s'—, v. r. kiegyezkedni; 6. megegyezni; 7. elhelyezkedni; 8. nyilatkozni; — ez vous Mr., nyilatkozzék, uram.
Arrâger, v. a. laisser — ses intérêts, a kamatokat fölszaporítani.
Arrâges, f. pl. payer le principale et les —, a tőkét és kamatokat megfizetni.
Arrestation (-cion), f. elfogás, elfogatás; bezárás.
Arrêt (a-rè), m. ítélet, végzés; — de mort, halálos i.; fig. határozat, szándék; 2. letartóztatás; lefoglalás; —, pl. mil. fogság; 3. man. megállás; 4. ch. chien d'—, visla; chir. sértartó; sell. farhám, faraszt; 5. fig. c'est un esprit sans —, ingadozó ember.
Arrêté, m. előkélés, határozat; com. zárszámadás; 2. —, e, a. szilárd, határozott: un esprit —, szilárd jellem.
Arrête-boeuf, m. bot. iglic.
Arrêter, v. a. megállítani; je ne vous arrêterai pas plus long temps, nem fogom tovább tartóztatni; 2. gátolni; elállítani; 3. elfogni, letartóztatni; 4. megakadályozni; 5. fogadni, megfogadni; 6. határozni; 7. — sur qch. függeszteni (szemét vre); 8. v. n. megállni; arêtez! megállj! 9. s'—, v. r. időzni; fig. megállapodni; 10. megszünni; 11. eltökélni.
Arrhement (â-rè-), m. felpénz.
Arrher (â-rer), v. a. felpénzt adni.
Arrhes, f. pl. foglaló; fig. biztosíték.
Arrière, m. mar. tat, hajó fara; 2. en —, adt. hátul,

Arroche

mögött; regarder en —, hátra nézni; 3. —! i. hátra! vissza!
Arrière, m. fin. hátrálék; fig. hátrálékos munka; —, e, a. hátrálékos.
Arrièreban, v. ban; — bec. m. pillér; — bouche, v. pharynx; — caution, f. alkezesesség; — change, m. kamatok kamatja; — corps, m. arch. hátsó szárny; — cour, f. hátsó udvar; — faix, m. path. szülep; — fermier, m. al-haszonbérlet; — fief, m. féod. alhübér; — fief, m. féod. alhübér; — garant, m. alkezes; — garantie, f. alkezesesség; — garde, m. utóvéd; — goût, m. utóíz; — guet, m. mil. utóőr; — investiture, f. v. fief; — ligne, f. hátsó; — main, f. viszás útás a labda-re cével; ló fara; — neveu, m. — nèce, f. unokaf; u. leány; nos = neveux, késő utódaink; — pensée, f. tartalék gondolat; — point, m. cout. tűzőlítés; — pointeuse, f. cout. tűzdelő; — rang, m. hátsó sor; — saison, utódsz; — vassal, m. féod. alhübér; — vasselage, m. féod. alhübéresség; — voussure, f. arch. hátsó boltív.
Arrière, v. a. késleltetni; halasztani; elkésmi; s'—, v. r. hátramaradni, hátrálékban lenni.
Arrimage, m. mar. rakodás; r.bér.
Arrimer, v. a. mar. rakodni.
Arrimeur, m. mar. rakodó.
Arrivage, m. kikötés; megérkezés (tárgy); lieu d'—, kirakodási hely.
Arrivée, f. megérkezés (személy).
Arriver, v. a. mar. kikötni; 2. megérkezni; 3. történni; 4. elérni; si vous continuez ainsi vous aurez peine à —, ha eként folytatja, alig fogja elérni célját.
Arroche, f. bot. maglapél;

Arrogamment

— poupière, *parti m.*; — à fruits entête, *libatopp*; — de jardin, *kerti m.*
Arrogamment, adv. *dölyfösen.*
Arrogance, f. *önhittség; dölyf.*
Arrogant, e, a. *önhitt; dölyfös.*
s'Arroger, v. r. *merészelné; bitorolni.*
Arroi (a-roi), m. *fogat.*
Arrondir, v. a. *kerekíteni; fig. → sa fortune, vagyont szerezni; 2. gr. kikerekíteni; — pint. kidomborítani; s'—, v. r. kerekedni; fig. gyarapodni.*
Arrondissement, m. *kerekítés; 2. gömbölyödés; 3. kiterjesztés; 4. gög. kerület.*
Arrosage, m. *öntözés; 2. vízeresztő árok; 3. nedvesítés.*
Arrosement, m. *megöntözés, locsolás; jeu. játszótársak kifizetése.*
Arroser, v. a. *megöntözni, locsolni; cuis. becsöpögtetni; 2. nedvesíteni; — des larmes, könyekkel áztatni; fig. részletet fizetni; ayez soin de l'—, igyekezzék ez ember markát megkenni; 3. jeu. kifizetni; 4. fig. vérrel, verítékével áztatni.*
Arrosoir, m. *öntöző kanna.*
s'Arrouter, v. r. *útrakelni.*
Arrow-root (a-rô-routt), m. *törzsgyökér.*
Arrudir, v. a. *vadítani; s'—, v. r. vadulni.*
Arrugie, f. *minér. víztárna.*
Ars, v. arsi.
Ars (ár), f. pl. vét. *szügyerek; 2. tagok; 3. marék. saigner des quatre —, mind a négylábán eret vágni.*
Arsenal, m. *gyegyvertár.*
Arsenic, m. *mireny; — naturel, mirenyfém.*
Arsenical, e, a. *mirenyféle.*
Arsénite, m. chim. *mireny-sav.*
Arsi, a. *kozmas.*
Arsin (cein), a. bois —, *meggyuladt erdő.*

Art

Art (ár), m. *művészet; 2. ügyesség; 3. tudomány; 4. alch. the grand —, a bölcsek köve.*
Artère, f. *útér.*
Artériaque, m. path. *gégecső-szer; — ographie, f. an. útérleírás; — le, f. an. úterecske; — ologie, f. útér-tan; — otomie, f. an. útér-vágás.*
Artésien, ne, v. puits.
Arthrite, —tis (thi-ce), f. path. *köszvény; — tique, f. bot. ezeryő; — a. köszvényes.*
Artichaut, m. *olasz lapu; — sauvage, tarka bogács.*
Article, m. *íz; tag; 2. szakasz; — par —, pontról pontra; mettre tout en un —, mindent egy kaptára ütni; 3. cikk; 4. — de la mort, a halál pillanata; c'est un autre —, ez más dűlő; 5. théo. hitágazat; 6. gr. nemszó; 7. com. árucikk.*
Articulaire, a. an. *ízületes.*
Articulation, f. *csontízülés; 2. pal. szakaszszerinti kiejtés; 3. gr. tagolás.*
Articulément, adv. *érthetően kiejtve.*
Articuler, v. a. *pontonkint eladni; 2. gr. szótárolni; fig. voilà qui est —, ez aztán értelmesen van mondva; s'—, v. r. an. izülni.*
Artifice, f. *üggyesség; fig. alnokság; fortély; 2. feu d'—, tűzjáték; 3. —s; pl. vízművek.*
Artificiel, le, a. *mesterséges; mesterkelt; — ment, adv. mesterségesen.*
Artificier, m. *tűzművész.*
Artificieusement, adv. *ravaszt, álnokul.*
Artificieux, se, a. *álnok, ravasz.*
Artillerie, f. guer. *löveg; 2. tűzéség; 3. — électrique, villanytelep.*
Artilleur, m. *tűzér.*
Artillier, m. *ágyúöntő.*
Artisan, m. *kézműves; 2. fig. alapító; indító.*

Asmodée

Artison, artuson; artoison, arte, m. ent. *dörmszö; 2. szü; — é, e, a. szüette.*
Artiste, m. f. *művész, —nö.*
Artistement, adv. *művészieszen.*
Artistique, a. *művészi.*
Artre, m. orn. *jegély.*
Arum (ome), m. bot. *kontyvirág.*
Arundinacé, e, a. bot. *nád-nemű. [csiga.]*
Arvan, m. conch. *szárnyas*
As (a-ce), m. jeu. *egyszem.*
Asaphie, v. enrouement.
Asaret, v. cabaret.
Asarine, f. bot. *ál-kapor-nyak.*
Asarum (-rome), v. asaret.
Asbeste (az-bes-), m. *kőlen.*
Ascaride, m. *végbél-kukac.*
Ascendant, e, a. *emelkedő; 2. le mariage est défendu entre les —s et descendants en ligne direct, nemz. és nemzett ági rokonok közt a házasság tilos; 3. — géom. növekedő; 4. astr. latitude, — e, északi szélesség; 5. fig. m. hatalom, befolyás; 6. phil. m. főhajlandóság; sors, végzet; fig. csillag.*
Ascension, f. *emelkedés; 2. théo. — de I. C., K. Urunk mennybemenetele; jour de l'—, áldozási csütörtök.*
Ascertainer, v. assurer.
Ascète (a-cè), m. *szigor-kodó.*
Ascétique, s. a. *szigor-kodó; 2. —, f. erénytan; 3. —s, m. hitrejtelmes iratok.*
Ascidie, f. ent. *főcsége; — massue, ékes főcsége; — piquante, tüvesf. . .*
Ascite (a-ci-), f. path. *hasviz-kór; 2. h. ecol. bortömlő.*
Aselle (a-zèle), m. ent. *vizi százláb.*
Asex, v. insexé.
Asile, asyle, m. *menhely; fig. ótalom; salle d'—, kisdododa.*
Asine, f. prat. *béte —, szamár.*
Asitie, f. path. *étvágyhiány.*
Asmodée, m. *ördög; fig. há-*

Aspe

zasságzavaró; 2. h. n. gó-látékgyő.
 Aspe, m. molóla.
 Aspect (as-pé, -pék), m. lá-tás, meglátás; 2. látvány; 3. kilátás; 4. astr. jel.
 Aspercette, f. bot. takar-mány baltacim.
 Aspérelle, f. bot. ponyva-csukk.
 Asperge, f. bot. spárga; botte d'—, sp. ágy; — mon-tée, földmagzott sp.; 2. rö-vid halcsont.
 Asperger, v. a. lit. befűcs-kendezni.
 Asperg's (gè-ce), m. théol. befűcskendezés; fam. v. aspersoir.
 Aspergoute, v. spergule.
 Asperité, f. egyenetlenség, da-rabosság.
 Aspersion, f. lit. befűcskende-zés.
 Aspersoir, m. (acad. f.), szent-teldecset.
 Aspérule, f. bot. szagosmüge.
 Asphalite, f. asphalt, m. földaszurok.
 Asphodèle, m. bot. sárga magzat-ing.
 Asphy'xie f. path. tetszhalál; —xier, v. a. tetszhalottá tenni; s'—, v. r. széngöz által megfojtani m.; —c-tique, a. tetszhalott.
 Aspic, m. siklótkyő; fig. gonosz nyelvű; 2. cuis. kocsonya; 3. bot. levendula.
 Aspirant, m. kérő, hivatal-kereső; 2. v. aspirer.
 Aspiratif, ve, a. hehento; lettre —ve, lehbetű.
 Aspiration, f. lélekzés, le-helés; 2. gr. lehhang; 3. fig. div. vágyódás.
 Aspirer, v. a. beszini; tuyau aspirant, szívócső; 2. gr. hehezni; 3. fig. vágyódni, törekedni.
 Asplénie, f. bot. veselke.
 Asprelle, v. prèle.
 Assa, m. bot. — dulcis, ben-ze; — foetida, bűzös azat.
 Assablement, assabler, v. ensablement.
 Assagir, v. a. et n. p. u. bölcsésé tenni; b. lenni.

Assaillant

Assaillant, n. támadó.
 Assaillir, v. a. ir. ostromolni; fig. megrohanni; it. kerül-getni.
 Assainir, v. a. egészséges-bé tenni. [títds.
 Assainissement, m. légtisz-szaionnement, m. fűsze-rezés; fűszer; fig. kellem. Assaisonner (a-cè-zonné), v. a. fűszerezni; fig. édesíteni.
 Assaliment, m. cuis. sózás; 2. itatás tiltása sóstavakból.
 Assalir, v. a. sós ízt adni.
 Assassin (a-ça-cein), m. gyil-kos; orrgyilkos.
 Assassinat, m. gyilkosság.
 Assassinier, v. a. gyilkolni, meggyilkolni; 2. agyba-fűbe verni; fig. zaklatni; ocmányul rágalmozni.
 Assation (-ci-), f. cuis. piri-tás; párolás.
 Assaut, m. ostrom; támadás; it. fig. 2. escr. faire —, vívni; 3. verseny.
 Assavourer, v. n. v. assai-sonner; 2. s'—, v. n. v. savourer.
 Asseau (a-ço), v. assette.
 Assécher, v. sécher.
 Asséité, f. écol. önállóság.
 Assemblage, m. összefogla-lás; charp. összekötés; rel. összehordás; imp. kilövés.
 Assemblée, f. társaság, ösz-szejövetel; 2. gyűlés; 3. ch. gyűlhely.
 Assembler, v. a. gyűjteni; 2. egybeűteni; 3. charp. összekötni; rel. összehor-dani; imp. kilöni; 3. s'—, v. r. egybegyűlni; pr. qui se ressemble s'— e, ki mi-csodás, olyannal tart.
 Assembleur, m. imp. kilövő; pop. rétegező.
 Asséner (a-ce-), v. a. — un coup, megűtni vkit; fig. bien —é, jól alkalmazott.
 Assentiment, m. beleegyezés; 2. helyeslés.
 Assentir, v. n. ir. pal. bele-egyezni; 2. ch. szimatolni.
 Asséoir (a-çoir), v. a. ir. le-űltetni, ültetni; fig. ala-pítani; arch. lerakni; 2. com. befektetni; kiadni;

Assignation

mil. — un camp, táborn-űtni; fin. kivetni; 3. s'—, v. r. leűtni; restez assis, maradjon ülve.
 Assermenter, v. a. meges-keetni, —é, a. s. esküdt.
 Asserter, v. a. é. f. forgatni.
 Assertion, f. did. állítás; pal. v. affirmation.
 Asservir, v. a. ir. leigázni; fig. leküzdeni; 2. lebilin-caelni; it. fig. 3. s'—, v. r. meghódolni; fig. alkalmaz-kodni.
 *Asservissable, a. meghódít-ható.
 Asservissant, e, a. lealázó.
 Asservissement, m. rabzol-gaság, szolgaság.
 Assesseur, m. ülnök.
 Assessorial, e, a. ülnöki.
 Assette, f. kádárbárd.
 Asséuler, v. a. elhagyni; ma-gára hagyni.
 Assez, adv. elég, eléggé; 2. meglehetősen.
 Assidu, e, a. serény; ki-tartó; szakadatlan.
 Assiduité, f. serénység; ki-tartó szorgalom; 2. gyön-géd figyelem.
 Assidument, adv. serényen; szorgalmasan; figyelem-mel.
 Assiéger, v. a. ostromolni; fig. körülvenni.
 Assiette, f. helyzet, állás, ál-lapot; arch. alj; man. tar-tás; fig. hangulat; e. f. erdővágás; fin. adókvetés; 2. tányér; — blanche, tisz-ta tányér; — volante, cse-mege; fig. et fam. élbs-ködő. [ral.
 Assiétte, f. fam. tele tányér.
 Assignable, a. meghatároz-ható.
 Assignant, m. com. utalvá-nyozó.
 Assignat, m. prat. v. consti-tution de vente; 2. fig. ál-lam-utalvány; 3. utal-vány-jegy (1798-ból).
 Assignation, f. utalványozás; 2. özevgyépz; 3. pal. ide-zés; fig. il a manqué à l'—, nem jelent meg a kije-lölt helyen.

Assigner

Assigner, v. a. utalványozni; 2. megismertetni; 3. pal. faire —, idézni; 1'—é, m. idézett; 4. kijelölni.
Assimilable, a. hasonlítható; —lateur, m. —latrice, f. hasonlító; —lation, f. chi. phys. hasonlítás; hasonulás; 2. phil. hasonlítás; —ler, v. a. hasonlítani; 3. s'—, v. r. hasonlulni; áthasonlulni. [fortély.
Assimulation, f. rhé. csel.
Assis, m. v. asseoir; 2. mil. fegyverköve felső lapja.
Assise, f. arch. kőréteg; alapkö; bonn. fogás; 2. —s, pl. h. — de Jérusalem, J. törvénykönyve; 3. cour d'—s, esküdtések.
Assistance, f. segély; 2. jelenlevők; 3. prat. jelenlét; —tant, e. a. jelenlevő; —m. segéd; —ter, v. a. segíteni; 2. reli. Dieu vous —e! kedves egészségére!
3. pal. se faire —, kísértetni; 4. v. n. jelen lenni.
Association, f. társulat; 2. phil. társulás; — d'idées, csemetársulás.
Associé, m. társ; 2. tag.
Associer, v. a. társul venni; 2. adni; 2. s'—, v. r. társulni; társalkodni.
Assolement, m. agr. legelőgazdaság.
Assoler, v. sole.
Assombrir, v. a. elkomorítani; s'—, v. r. elkomorodni.
Assommemment, m. agyonütés.
Assommer, v. a. agyonütni; nagyon elverni; fig. leverni; s'—, v. r. — à force de travail, magát agyondolgozni.
Assommeur, m. gyilkos.
Assommoir (aço-moar), m. csapda; 2. ölmos bot; fig. coup d'—, kemény csapás; quel —! mily kiállhatlan fecsegő!
Assomption (a-çomp-cion), f. Mária mennybemenetele; jour d'—, Nagybölgőaszszony napja; log. v. mineur.

Assonance

Assonance, f. hangrím.
Assonnant, e, a. hangrímes.
Assortiment, m. megválogatás; 2. választék; 3. lib. livres d'—, bizománytár.
Assortir, v. a. összeválogatni; fig. kiválasztani; 2. osztályozni; áruval ellátni; 3. chap. sámra hízni; v. n. et s'— v. r. összeillelni; it. fig.
Assoter, v. affoler; s'—, v. s'engouer.
Assoupir, v. a. elaltatni; fig. elnyomni; enyhíteni; —i, e. álmos; fig. hanyag; pop. álomzuszók; s'—, v. r. elszenderedni; fig. csillapulni.
Assoupissant, e, a. altató; bot. v. narcotique.
Assoupissement, m. szender; szendérgés; fig. aluszékonyság; tespedés; 2. enyhítés; enyhülés.
Assouplir, v. a. hajlékonytá tenni; it. fig.; s'—, v. r. lágyulni; fig. alkalmazkodni.
Assourdir, v. a. elkábítani; peint. elvékonyítani; s'—, v. r. megsikertülni.
Assouvir, v. a. jóllakítani; 2. — la soif, sz. oltani; fig. kielégíteni; s'—, v. r. jóllakni; it. fig.
Assouvissement, m. jóllakás; jóllaktás; fig. kielégítés.
Assujettir, v. a. alávetni, leigázni; fig. megzabolázni; 2. megerősíteni; 3. s'—, v. r. alkalmazkodni; alávetni magát.
Assujettissant, e, a. kényszerítő; rabszolgai.
Assujettissement, m. kényszer; kötelezettség; megigázás; alattvalóság.
Assumer, v. a. magára vállalni.
Assurance, f. biztosítás; kezesség; 2. biztonság; com. biztosítás; v. assurer; 3. bizalom; bátorság; van. fil. fogantatás.
Assuré, e, a. bátor, merész; szilárd; biztos; it. man.;

Astriction

—, m. merész, vakmerő; 2. biztosított; —ment, adv. bizonyosan.
Assurer, v. a. bizonyítani; állítani; 2. megerősíteni, támogatni; fig. bátorságot mutatni; 3. biztosítani; — de vivres à une place, várat elegendővel ellátni; 4. bátorítani; 5. com. biztosítani; 6. megnyugtítani; 7. pal. lefoglalni; 8. s'—, v. r. biztosítani magát (vről); bizni (vkiben); pal. s'— de q. elfogni vkit.
Assureur, m. com. biztosító.
Astacite, f. h. n. rákkövélet; kövélt rák.
Astéisme, m. rhé. finomgúny; gyöngéd dicseret.
Astelle, v. atelle.
Aster (-ère) v. oeil-de-Christ.
Astérie, f. lap. csillkova; 2. csillagkő; 3. v. étoile de mer; 4. path. gyöngeség, erőhiány.
Astérisque, m. imp. csillagocská; 2. bot. gerepcsin.
Astérite, v. astérie 2.
Asteroide, f. bot. v. artérisque 2.; astr. bolygódot.
Asthérie, v. astérie 4.; —ique, a. erőhiányi.
Asthmatique (az-ma-), a. fuladozó. [zás.
Asthme (az-me), m. fulado.
Astic (-ik), m. cord. simító.
Asticot, m. pèch. csalétek; 2. nyű.
Asticoter, v. a. fam. faggatni, boszantani.
Asticoteur, m. fam. boszantó, civakodó ember.
Astiquer, v. a. cord. simítani.
Astragale, m. arch. karkácska; 2. an. csüd; jeu d'—, vulg. — d'osseler, kockázás; 3. f. bot. bőka.
Astragaloide, f. bot. lóboró.
Astre, m. csillagzat; égitest.
Astreindre, v. a. ir. kényszeríteni; kötelezni; 2. s'—, v. r. alávetni (m.); kötelezni (m. vre).
Astriction, f. szorítás; szorító gyógyszer. hatása; — de l'estomac, gyomorfájás.

Astro'gnosie

Astro'gnosie, f. csillag-isme; —graphie, m. csillagleírás; —graphie, f. cs.leírás; —ite, f. cs.burány; —labe, m. cs.távmérő; géo. szög-mérő; —logie, f. cs.vetés; —logue, m. cs.jós; pr. ce n'est pas un gr. =, nem találta föl a puskaport; —nome, m. csillagász; —nomie, f. csillagászat; —nomique, a.csillagászati.
Astu'ce, f. álnokság; *—ier, v. a. ravaszkodni; —cieux, se, a. álnok; —sement, adv. álnokul.
Asymétrie (a-ci-), f. aránytalanság.
Asymtoxe (a-cemp-), f. math. érintetlen (vonat).
Ataraxie, f. lelkényugalom.
Atelier, m. műhely; festészterem; h. m. dologház.
Atermolement (moa-man), m. com. halasztás, haladék.
Atermoyer (-moi-ié), v. a. com. halasztani, meghoszszabbitni (váltót, fizetést); s'—, v. r. halasztékot kötni, kiegyezni (hitelezéssel).
Athemante, m. bot. tikszem.
Athée, s, a. istentagadó; —isme, m. istentagadás.
Athérine, f. icht. földközi kalászhal.
Athérome, m. path. tömlődag.
Athlète, m. bajnok; fig. óriási erejű férfit.
Athlothète, m. arché. versenymester.
Athon, m. icht. timhal.
Atinter, v. a. et s'—, v. r. pop. cicomázni.
Atlante, m. arch. párkánytartó (óriás alakban).
Atlas (-ae), m. térképfüzet; 2. an. fejgyám; com. atlac.
Atmo'sphère, f. légkör; —sphérique, a. légköri; —sphérogaphie, f. phys. lk. rajz; —sphérologie, f. lk. tan.
Atole, f. kukoricakása.
Ato'me, m. parány; fig. jelentéktelen vmi; —mique, a.

Ato'ne

parányi; —misme, m. p. u. p.tan; —miste, m. parányosdi; —mistique, a. parányosdi.
Ato'ne, a. path. lankadt; des yeux =, meredt szem; —nie, f. path. lankadság; —nique, a. lankasztó.
Atour, m. ord. pl. női pompa, dísz; 2. dame d'—, udvarhölgy.
Atournance, f. pipere.
Atout, m. cart. tromf.
Atrabilaire, s. a. méd. epe-kóros; fig. komor; kaján.
Atrabile, f. v. bile noire; fig. kajánság; komorság.
Atragène, f. bot. baling.
Atramentaire, f. gálic fém.
Atraphace, f. bot. sokmagu libatop.
Âtre, m. tűzhely; kemence.
Atriplette, f. orn. füzike.
Atroce, a. kegyetlen; —ment, adv. kegyetlenül.
Atrocité, f. kegyetlenség, gonoszság.
Atropa, f. bot. nadragulya.
Atrophie (-fi), f. path. aszkór.
Atrophie, e, a. aszkóros.
Atropine, f. chi. nadragulyadék.
Attabler, v. a. megvendégetni; s'—, v. r. asztalhoz ülni.
Attachant, e, a. vonzó; 2. p. u. súlyos, terhes.
Attache, m. kötelék; chien d'—, lánc-e; 2. prendre l'— de q., vkinek parancsát kikérni; 3. bij. — de diamants, gyémánt csokor; charp. — d'un moulin, malom-ászok; jard. kötés; 4. fig. hajlam; ragaszkodás.
Attachement, m. ragaszkodás; vonzalom.
Attacher, v. a. megkötni, hozzákötni; fig. — ses yeux sur qch., szemét függeszteni v.re; súlyt fektetni (vre); 2. láncolni, láncra verni; fig. lekötölni, lekötölni; 3. melléadni; —é de l'ambassade, követségi mellettes; 4. fá-

Attendant

rasztani; fig. vonzani; 5. s'—, v. r. hozzá ragadni, tapadni; fig. ragaszkodni; 6. nyomában lenni (vki-nek); s'— au char de la puissance, a hatalmasoknak hódolni.
Attaquable, a. megtámadható.
Attaquant, m. támadó; 2. —, e, a. it.
Attaque, f. támadás; 2. ostrom; 3. kül-erőd; fig. célzás; tapogatózás; 4. méd. roham; 5. esor. kitörés.
Attaquer, v. a. megtámadni; fig. kihívni; ingerelni; gyamusítani; 2. megszegni (kenyeret); fig. szóba-hozni; 3. jur. kétségbe vonni; it. bevádolni; 4. man. sarkantyúzni; 5. beszédbe ereszteni; fig. ingerkedni; 6. s'—, v. r. civódást kezdeni (vki-vel).
Attarder, v. a. tartóztatni; s'—, v. r. elkésni.
Atteindre, v. a. ir. utolérni, elérni; it. fig; 2. sujtani; 3. v. n. jutni törekedni.
Atteint, e, a. méd. esett; pal. vádolt.
Atteinte, f. érintés (ütés stb. által); 2. horzslövés; 3. fig. méd. roham; it. csapás; 4. bántás, sértés; 5. beavatkozás; 6. adv. hors d'—, elérhetlen.
Attel, m. sell. lófáramszarv.
Attelabe, m. ent. moggyoróbogár.
Attelage, m. fogat; — de 4 chevaux, 4 lovas fogat.
Atteler, v. a. befogni; fig. fam. c'est une charette mal —ée, nem férnek meg egymás mellett.
Attelle, f. chir. lábküllő; 2. kapocsvas.
Atteloire, m. rúdszög.
Attenant, m. a. töszomzéd, határos; —, pré. ou adv. épen mellette.
Attendant, e, a. várva; 2. —adt. azonban; egyéb-iránt; 3. en —, conj. addig; addig is.

Attendre

Attendre, v. a. várni; attendez! megállj!; elvárni; fig. lenni; pr. attendez-moi sous l'orme, holnapután kiskedden; borjúnyúzópénteken; tout vient à point qui peut —, várt leány várat nyer; 2. remélni; 3. s'—, v. r. számot tartani; je ne m'y attendais, nem voltam rá elkészülve; 4. s'— à q., magát vkire bízni; pr. ne t'attends qu' à toi seul, gazda szeme hizlalja a jószágot.

Attendrir, v. a. meglágyítani; fig. elérzékenyíteni; ses larmes m'ont — i le coeur, könnyei megindították szívemet; s'—, v. r. meglágyulni; fig. elérzékenyedni.

Atténrissement, m. meglétedés, elérzékenyülés.

Attendu, prép. tekintve; 2. conj. — que, minthogy, mivel.

Attentat (a-tan-ta), m. merénylet.

Attentatoire, a. jogsértő.

Attente, f. várakozás; várás; 2. remény; 3. chir. ligature d'—, ideiglenes kötélek; grav. pierre d'—, üres kő; peint. aljazott vászon; arch. pierre d'—, fogazmány; it. fig. reményteljes ifju.

Attenter, v. n. merényletet elkövetni; — à la vie de q., vki élete ellen törni.

Attentif, ve, a. figyelmes; udvarias.

Attention, f. figyelem; faites —! figyelem; faites donc —! ugyan figyeljen; ! faites — que, jegyezze meg, hogy...; 2. előzetekesség; 3. théol. áhítatosság.

Attentionné, e, a. előzetekeny.

Attentivement, adv. figyelmesen; div. áhítatosan.

Atténuant, e, a. mód. higitó; pal. enyhítő.

Atténuation, f. ritkítás; méd. foggyatkozás; pal. enyhítés.

Atténuer, v. a. gyöngíteni;

Attérer

méd. higitni; pal. enyhíteni.

Attérer, atterrer, v. a. leverní; 2. fig. lesújtani; 3. mar. kikötni.

Attérir, atterrir, v. attérer 3.

Attérissage, attérissage, m. mar. kikötés.

Attérissement, m. uszadék; földszaporodék; v. alluvion.

Attestation (a-tess-ta-ci-), f. bizonyítvány.

Attester (a-tess-té), v. a. bizonyítani, tanusítani; 2. bizonyossággal hívni.

Attiédir (a-thié-), v. a. lanyhítani; 2. ellankítani; 3. s'—, v. r. lanyhulni; it. fig.

Attiédissement, m. langyulás; fig. lanyhulás.

Attifer, v. a. et r. piperézni; piperkézni.

Attifet (a-thi-fé), m. fej-ék.

Attirail, m. szárazam, szer. készüllet; 2. málha, motyó.

Attirant, e, a. fig. vonzó, kecses.

Attirer, v. a. vonzani; vertu d'—, vonzerő; fig. csalogatni; magára vonni; s'—, v. r. szerezni; okozni; p. un malheur en — e un autre, szerencsétlenség karöltve jár.

Attisage, m. szítás.

Attise, f. brass. szítófa.

Attiser, v. a. szítani; fig. — le feu, olajat önteni a tűzre.

Attiseur, m. szító; fig. izgató.

Attisoir, attissonnoir, m. fond. piszkavas; ser. szító rud.

Attitrer, v. a. megbízni, kinevezni; 2. megvesztegetni.

Attitude, f. peint. sculp. tartás, állás; fig. viselet.

Attouchement, m. érintés, megérintés, megtapintás; théol. — illicite, illetlen érintés; géom. point d'—, érint.

Attoucher, v. a. érinteni, megérinteni; 2. — de parenté à q., vhez tartozni.

Attractif, ve, a. vonzó; 2.

Aubade

—s, pl. path. hólyaghúzó-szer.

Attraction (a-trac-cion), f. phys. vonzás, vonzerő.

Attiraire, v. allécher.

Attrait, m. hajlam, vonzalom; 2. inger, gyönyör; 3. bát. készüllet ház-építéshez.

Attrape, f. fam. kelepce; — nigaud, durva csel; mar. gyámkötél; fond. orrosfogó; 2. —s, pl. bot. szurkos mécsvirág; orn. zsaroly.

Attraper, v. a. megfogni; 2. rajtakapni; 3. rászédni; 4. kapni; 5. utolérni; megcsípni; —e! nesze neked! fig. elvállalni.

Attrapette, f. fam. csíny.

Attrapoire, f. p. u. kelepce; fig. csel; tolvajcsíny.

Attrayant, e, a. vonzó, csábító.

Attremper, v. a. verr. fokomkint fűteni; kiégetni; fig. mérsekelni.

Attribuer, v. a. összekötni; engedni; 2. tulajdonítani; s'—, v. r. magának tulajdonítani.

Attribut, m. tulajdonság; gram. tulajdonítvány; 2. jelezvény.

Attributif, ve, a. pal. tulajdonító.

Attribution, f. tulajdonítás; összekötés; előjog; 2. —s, pl. jogostívány; cela n'est pas dans ses —s, jogkörén túl esik; fig. nem tartozik szakmájához.

Attristant, e, a. szomorító, leverő.

Attrister, v. a. szomorítani, megszorítani; 2. s'—, v. r. busulni, elszomorodni.

Attrition (-cion), f. phys. surlódás; chir. karcolás; div. töredelem.

Attroupeement, m. csoportosulás; csődülés.

Attrouper, v. a. összecsoportítani; s'—, v. r. csoportosulni.

Aubade, f. reggeli zene; fig. fam. szidás.

Aubain

Aubain, m. pal. *külföldi*.
 Aubaine, f. pal. *esendőség*; fig. *szerencse*; *váratlan örökség*.
 Aube, f. *hajnalhasadás*; hydr. *hajtótlapát*; 2. cath. *mise-ing*.
 Aubel, m. bot. *fehér nyárfa*.
 Aubépine, f. aubépin, m. bot. *galagonya*.
 Aubère, a. *fakó (ló)*.
 Auberge, m. *fogadó*.
 Aubergine, f. bot. *tojás-csúcsor*.
 Aubergiste, m. *fogadós*.
 Auberon, m. serr. *zárhorog*.
 Auberonnière, f. serr. *horog-lemez*.
 Aubier, m. *hánts, belhég*; 2. bot. *kányabangita*.
 Aubifoin, m. bot. *buzavirág*.
 Aubin, m. man. *poroszkálás*; 2. *fehérnye*; —ner, v. n. *poroszkálni*; agr. *homlitni*.
 Aubour, albour, m. bot. *lepényfa*.
 Aucun, e, a. *egyse, senki*; 2. pl. pal. par —s, *nehány*; d'—s, *némelyik*.
 Aucunement, v. nullement.
 Audace, f. *elbizottság, orcátlanság*; 2. *bátorság*.
 Audacieux, se, a. *elbizakodott, merész*; *bátor, vakmerő*; —ment, adv. *bátoran, vakmerően*; —, m. *arcátlan ember*.
 Au-deça, au-delà, au-dessous, au-dessus; v. deça ect.
 Audience (an-ce), f. *meghallgatás*; 2. *kihallgatás*; 3. *törvényszéki ülés*; 4. *trv. terem*.
 Audiencier, a. et m. *huissier* —, *törv. szolga*.
 Auditeur, m. *hallgató*; 2. *tanítvány*; 3. *törv. ülnök*; 4. *mil. hadbíró*.
 Auditif, ve, a. an. canal —, *halljárát*.
 Audition, f. phys. *hallás*; pal. *vallatás*.
 Auditoire, m. *hallgatóság*; 2. pal. *törv. terem*.
 Auge, f. *jászol*; *válu*; t. t. *vakolat-hordó*; pap. — de trempis, *áztató kád*; serr.

Augelot

oltó kád; — de moulin, *malom-zsilip*.
 Angelot, m. sal. *habszedő*.
 Auger, v. a. t. t. *kivájni*.
 Auger (ô-jè), m. *madárvalú*; 2. *garatvalú*.
 Augite, f. *ragyla*.
 Augment, m. pal. — de dot, *viszonhagyomány*; gr. *növedék*.
 Augmentateur, m. *sokasító*.
 Augmentatif, ve, a. gr. *gyakorító*.
 Augmentation, f. *szaporítás, nagyobbítás; növedék; fizetési pótlék*.
 Augmenter, v. a. *szaporítani; növelni; javítani*; 2. v. n. *nagyobbodni; növekedni; drágulni; szökkenni*.
 Augure, m. *előjel; előjelentés*; 2. *madárjós*; oiseau de mauvais —, *vészmadár*; fig. *szerencsétlen ember*.
 Augurer, v. a. *gyanítani; sejdíteni; jósolni*.
 Ajourd'hui, adv. *ma*; d'—, *mai*; p. un bon — vaut mieux que deux demain, *jobb ma egy veréb, mint holnap egy tüzok*.
 Au-lof, v. lof. [háló].
 Aumailade, f. pèch. *keszeg*.
 Aumaille, f. a. é. f. *bétes* —s, *szarvasmarha*.
 Aumône, f. *alamizsna; tronc*; des —s, *alamizsnatőke*; 2. pal. *birság*; 3. — *fiéffées, kir. alapítvány az egyház számára*.
 Aumônee, f. *alamizsnakegyér*.
 Aumôner, v. a. pal. *birságot fizetni sz. számára*.
 Aumônier, ère, a. *jótekonny*; 2. — m., *alamizsnamester*; 3. — d'un régiment, *tábori lelkész*; 4. *perzselyhordó*.
 Amussier, v. bonnetier.
 Aunage, m. *rőfmérték; rőffel való mérés; bénifice d'—, ráadás*.
 Aunaie, aulnaie, f. *eger-erdő, egeres*.
 Aune, aulne, m. *egerfa*.
 Aune, f. *rőf*; s'en donner tout du long de l'—, *tor-kig lakni*.

Autant

Année, f. bot. *örvénygyökér*.
 Auner, v. a. *rőffel mérni*; — bois à bois, *szűken mérni*.
 Aunette, f. *egercserje*.
 Auparavant, adv. *előbb, minden előtt*.
 Auprès, prép. *mellette, közel*; 2. *mellett, -nál -nél*; il n'est plus — du ministre, *nincs többé a min. szolgálatában*; 3. *képest*; la vie n'est rien — de l'honneur, *az élet semmi a becsülethez képest*.
 Aurélie, v. chrysalide.
 Aurélière, v. perce-oreille.
 Auréole, f. peint. *fénykör, sugárkör*; 2. *dicsőség*.
 Auriculaire, a. témoin —, *fültanu*; confession —, *fülgynás*; 2. an. nerf —, *hallideg*.
 Auricule, v. oreille externe; 2. bot. v. oreille d'ours.
 Aurifère, a. *aranytartalmú*.
 Aurone, f. bot. *abrutüröm*.
 Aurore, f. *hajnal*; 2. com. couleur d'—, *hajnalszín*; poét. les pleurs d'—, *harmat*; 3. phys. — australe, *boréale, déli, éjszakai fény*.
 Auspice, v. augure.
 Aussi, adv. *is, szintén*; 2. *ugyanazért*; 3. *prép. úgy*; 4. — bien que, *ép úgy mint...*; 5. — bien, *különben is*; 6. — peu que, *éppoly kevésbé*.
 Aussitôt, adv. conj. *azonnal, legott*; p. — dit, — fait, *alig mondta, már megtette*.
 Auster (-èr), m. *déli szél*.
 Austère, a. *szigorú*; 2. *barátságtalan*; phys. *janyar*; —ment, adv. *szigorún; komorún*.
 Austérité, f. *szigorúság, zordonság*.
 Austral, e, a. *déli*; aurore —, *déli fény*.
 Autant, adv. *annyi, ugyanannyi, ép úgy*; 2. conj. *amennyire annyira*; p. — de têtes, — d'avis, *a hány fő, annyi gondolat*; 3. gallic. az, ugyan az, — en

Autel

emporte le vent, *falra bor-sót hányni*; — comme —, *egyre megy*; 4. —, v. aussi 3; 5. d'— adt. il parle beaucoup mais il mange d'—, *sokat beszél, de ép anny-nyit eszik*; 6. d'— mieux, *minél* — *annál*; 7. d'— moins, *annál kevésbé*; 8. d'— plus v. plus, 5; 9. — que, *a mennyiben*; 10. *annyival inkább*; 11. et d'— que, conj. prat. *minek utánna*.

Autel, m. *oltár*; cath. maître —, *nagyoltár*; élever — contre —, *szakadást elő-idezni*.

Autelage, m. *oltárjog*; 2. *papilleték*.

Auteur, m. *alapító*; 2. *szerző, író*; femme —, *író nő*; 3. *szavatos*; 4. *előb.*

Authenticité, f. *hitelesség*.

Authentique (ô-tan-), a. *valódi*; 2. *hiteles, jogérvényes*; 3. *fontos*; 4. —, s. pl. pat. *törvénycikk*, — ment, adv. *hitelesen*.

Authentiquer, v. a. *hitelesíteni*.

*Auto-biographie, m. *ön-élet-író*; — biographie; f. *ön-é. rajz*; — chithone, m. *öslakos*; — crat, m. *ön úr*; — cratie, f. *önuralom*; — da-fé, m. *eretnek-égetés*; — didact, m. *öntanult*; — graphe, m. *hasonmású kéz-irat*; — mate, m. *önmozdony*; fig. *töklök*; — matis-que, a. *gépies*; — matis-me, m. *gépesség*.

Automnal (tom-nal), a. *ösz.*

Automne (tone), s. *ősz.*

Auto'nome, a. *önhatósági*; — nomie, f. *önhatóság*; — psie, f. *önsemlélet*; an. *halott-boncolás*.

Autorisatíon, f. *fölhatalmazás*; 2. *jóváhagyás*.

Autoriser, v. a. *fölhatalmazni*; 2. *jóváhagyni*; fig. *jogostítani*; 3. s'—, v. r. *te-kintélyt nyerni*; it. *adni magának*; 4. *hivatkozni*.

Autorité, f. *tekintély*; *hatalom*; 2. *faire* —, *irányt ad-*

Autour

ni; 3. *hatóság*; 4. d'—, adt. *erőszakkal*; d'— pri-vée, *önhatalmúlag*.

Autour, adv. et prép. *körül, köröskörül*; — m. *ölyv*.

Autre, a. *más*; *másik*; —s, fam. *mi*; nous —s hom-mes, *mi férfiak*; 2. *egészen más*; 3. *második*; un — César, *második César*; 4. m. ou pron. rel. tout — que lui, *mindenki más*; — qui voit l'un, voit l'—, *egyik olyan mint a másik*; ni l'un ni l'—, *egyik se*; —s pays, —s mœurs, *a mennyi ház, annyi szokás*; fam. il en sait bien d'—s, *még különbséket is tud*; l'un portant l'—, *egyre másra*.

Autrefois, adv. *hajdan, va-laha*.

Autrement, adv. *másként*; 2. *különb*; 3. fam. pas —, *nem épen*.

Autre-part, adv. *máshol, máshová*; 2. d'—, *egyéb-iránt*.

Autruche, f. orn. *nyarga, szaladár*.

Autrui, m. ou pron. ind. *más, mások*; il faut respecter le droit d'—, *tisztelni kell mások jogát*.

Auvent, m. *eresz*.

Auxiliaire, a. *segéd, segítő*; gr. verbe —, *segédige*.

s'Avachir, v. r. *tárgulni, pu-hulni*; pop. *elhízni*.

Aval, m. com. *váltókezeség*; riv. d'—, *vízmentében*; vent d'—, *esti szél*.

Avalage, m. riv. *hajózás víz-mentében*; it. *fuvarbér*; ton. *pincébe eresztés*; fo-lyás (hordóé).

Avalaison, avalasse, m. *eső-áradás*.

Avalange, —che, f. *hóörgö-ge-teg*.

Avalant, te, v. *avalér*.

Avalé, e, a. *csüggő, függő*; — e, f. *manuf. foszlány*.

Avalement, m. *méd. nyelv-izam*.

Avaler, v. a. *nyelni, elnyelni*; fig. — des couleurs, *sé-*

Avantager

relmeket eltűnni; faire — qc. *aq. vmít ökövel elhí-tetni*; jard. — un branche, *ágat levágni*; — du vin dans la cave, *pincébe kor-csolózni*; com. *kezeskedni*; 2. v. n. riv. *vízmentében hajózni*; 3. v. r. man. le-csüggni; fig. — sans corde et poulie, *könnyű szerrel végezni emít*.

Avaleur, m. *lenyelő*; fam. — de pois gris, *nagybélű*; it. — de charettes ferrées, *szájhős*.

Avales, f. com. *dög-gyapjú*. Avalois, m. pop. *tágtorok*; chap. *nyújtóvas*; sell. *farmatring*.

Avance, f. *előbbség*; arch. *nyuladék*; 2. *előleg*; 3. d'—, par —, prép. *előzete-sen*; *előre*.

Avancée, f. mil. *előőrs*.

Avancement, m. *előléptetés*; *haladás*; 2. *gyarapodás*; 3. *előleg*.

Avancer, v. a. *előbbretenni*; *kinyújtani*; 2. *siettetni*; 3. *előléptetni*; *előmozdítani*; 4. *előlegezni*; 5. *kölcsönöz-ni*; 6. v. n. *előhaladni*; p. plus on se hâte, moi's on —e, *hamarjább, hamarfa-radó*; horl. *sietni*; 7. s'—, v. r. *közeledni, fölvergőd-ni*; *bocsátkozni (vbe)*.

Avanie, f. *pénzszarolás*; fig. *szándékos bántalom*.

Avant, m. mar. v. *proue*; fig. aller de l'—, *bátisan előre haladni*; 2. —, prép. *előtt*; 3. —, adv. *mélyen*; le fer penetra si — qu'il en mou-rut, *a vas oly mélyen be-hatolt, hogy belehalt*; 4. en —, adv. mil. *előre*; 5. en —, prép. en — de l'escalier, *a lépcső előtt*; 6. en —, de là en —, *attól kezdve*; 7. — de, *mielőtt*; 8. — que, conj. *még mielőtt*.

Avantage, m. *előny*; *fő-lény*; *előjog*.

Avantager, v. a. *kegyelni*; *gondoskodni*; 2. *előbbsé-get adni*; 3. s'—, v. r. *előbbséget kikötni*.

Avantageusement

Avantageusement, adv. előnyösen.
 Avantageux, se, a. előnyös; 2. úriás; 3. kedvező; 4. fenhéjázó.
 Avant'bec, m. jégtörő; — blanc, m. jard. kora érő csereesznye; — bras, m. alkar; — chemin couvert, m. fort. külső, földött út; — coeur, m. an. szivgödör; — corps, m. arch. előtornác; — cour, f. e. udvar; — coureur, m. hírmondó, e. posta; — dernier, ère, s. a. utolsó előtti; — duo, m. partid; — faire-droit, v. interlocutoire; — fossé, m. fort. e. árok; — garde, f. e. sereg; — goût, m. e. íz; — hier (-thière), adv. tegnapelőtti; — jour, m. hajnal; — logis, m. e. lakás; — main, m. tenyér; — mur, m. fort. e. fal; — part, f. pal. elsőbbség; — pêche, f. kora-érő őszibarack; — pied, pié, m. lábfej; fejbőr; — pieu, m. jard. lyuk-dő vas; — poignet, v. métacarpé; — poitrine, f. e. mell; — port, m. külső kikötő; — portail, m. e. kapu; — poste, v. avancée; — propos, v. préface; fig. bevezetés; — scène, m. e. szin; — seuil, m. küszöblépcső; — toit, m. arch. eszterha; — train, m. állás eleje; artil. börtő; öter, amener l' = d'une pièce, ágyút lebörtőközni; — felbörtőközni; — veille, v. surveille.
 Avantin, v. crossette.
 Avaré, s. a. fővény, szugori.
 Avarement, adv. fővényen.
 Avarice, f. fővényesség, kapzsiság.
 Avaricieux, se, s. a. v. avaré.
 Avarie, f. com. hajókár, horgonybér.
 Avarié, e, a. megrongált (hajó); megromlott (árúk).
 s'Avrier, v. r. hajókárt szenvedni.
 Avaste, i. mar. huja!
 A-vau-l'eau, adv. vízmenté-

Avec

ben; fig. aller —, meghiusulni.
 Avec (avek), prép. -val, -vel; 2. -tól, -től; séparer l'or d'— l'argent, aranyt ezüsttől elválasztani; 3. avval; il a pris mon manteau et s'en est allé —, elvette köpenyemet és elment avval; 4. fam. la montre et l'argent —, órát és ráadásul pénzt; — tout cela, mindezek ellenére.
 Aveindre, v. a. ir. fam. elérni.
 Aveline, f. spanyologyoró.
 Avelinier, m. sp.ogyorófa.
 Avenage, m. zabtized.
 Avenant, e, a. megnyerő, kellemes; pal. v. avenir; 2. à l'—, v. à proportion.
 Avènement, m. trónrajutás.
 Avenir, advénir, v. a. ir. történni, esni; s'il avenait que, ha megessék, hogy; avenant le décès de l'un des deux, kettőjük közül az egyiknek halál esetére; pal. il faut regarder la chose comme non avenue, a dolgot meg nem történtnek kell tekinteni.
 Avenir, m. jövő; poét. utókor; 2. à l'—, adt. jövőre.
 Avent, m. advent.
 Aventure, f. eset, esemény, kaland; 2. véletlen szerencse; 3. dire la bonne —, jósolni; 4. à l'—, adv. vaktába; 5. d'—, par —, adt. történetesen, esetleg; à toute —, v. cas.
 Aventurer, v. a. merni, kockáztatni; 2. s'—, v. r. veszélynek tenni ki magát.
 Aventueux, se, a. merész, vakmerő, kalandos.
 Aventurier, m. h. portyázó, száguldozó; fig. —, ère, kalandor; k.-nő; 2. mar. v. flibustier.
 Avenir, f. fasor; kapualja; 2. *sugárút; 3. com. vám.
 Avérer, v. a. igazolni, bebizonyítani.
 Averon, v. haveron.
 Avere, m. pl. házi állatok; juhok.

Aviner

Averse, f. zápor.
 Aversion, f. ellenszenv; utálat; fam. et fig. c'est ma bête d'—, halálba gyűlölöm.
 Avertin, v. tourmis; 2. v. frénésie.
 Avertir, v. a. tudósítani; bejelenteni; inteni; 2. — en ami, barátilag meginteni.
 Avertissement, m. intés, emlekeztetés, intelem; 2. jelentés, hirdetés, közhírtétel; 3. litt. tudósítás; elbázo; elbázo tudni való.
 Aveu, m. vallomás, vallástétel; 2. beleegyezés, helybenhagyás; 3. vélemény; 4. homme sans —, csavargó, kóborló.
 Aveugle, s. a. vak; un — né, pakon született; c'est un — sans bâton, mindentől meg van fosztva; poét. l'enfant, ámor; 2. obéissance —, fölkötlen engedelmeség; 3. à l'—, en —, v. aveuglement, 4. an. intestin —, vakbél.
 Aveuglement, m. v. ócsíté; fig. tudatlanság; szemfényvesztés.
 Aveuglement, adv. fig. vakon; vaktában; meggondolatlanul.
 Aveugler, v. a. megvakítani; 2. csillámitni, kápráztatni; fig. elvakítani; 3. s'—, v. r. megvakítani magát; fig. elvakulni.
 à l'Aveuglette, adt. fam. tapogatva, vaktában.
 Avicaillement, v. avitaillement.
 Avider, a. vágyó; sóvár; kapzsi; — ment, adv. sóvárgva, kapzsin, vágyakodva.
 Avidité, f. vágyakodás; sóvárság; heves vágy.
 Avilir, v. a. értéktelenné tenni; fig. lealacsonyítani, gyalázni; megbecszteleníteni; 2. s'—, v. r. értékét veszteni; fig. elaljasodni.
 Avilissement, m. lealacsonyítás; elaljasodás.
 Avilisseur, m. lealacsonyító.
 Aviner, v. a. borba áztatni; futaille —be, szőlőszőlő

Aviron

hordó; fig. un homme —é, *részegember*.
Aviron, m. *evező*; *e. rúd*.
Avironner, v. a. mar. *evezni*.
Avironnerie, f. *evező-készítés*.
Avironnier, m. *ev. készítő*.
Avis, m. *vélemény*, *nézet*; pal. *szavazat*; aller aux —, *szavazni*; 2. *tanács*, *javaslat*; fig. il y a jour d'—, *még van idő a gondolkodásra*; 3. *tudósítás*; *intés*; com. lettre d'—, *tudósító levél*; donneur d'—, *tanácsadó*.
Avisé, e, a. okos, ovatos; mal —, *félrevezetett*.
Aviser, v. a. v. avertir; 2. q. fam. *észrevenni vkit*; 3. v. n. *gondoskodni vrl.* s'—, v. r. de qc. *kigondolni vmit*; 2. *merészelni*; de quoi s'avise-t-il? *mit merészel?*
Avissure, avisure, f. *hajték*.
Avitailement, m. *élelmezés*.
Avitailler, v. a. *élelmezni*.
Avitaillieur, m. *élelmező*.
Avivage, m. *csiszárolás*.
Aviver, v. a. *sikdrolni*; — des couleurs, *színeket eleveníteni*; s'—, v. r. *élénkíteni*.
Avives, f. pl. vét. *nyakmirigyek*.
Avivoir, m. dor. *aranyozó kés*.
Avocasser, v. n. fam. *zugügyvédkedni*.
Avocasserie, m. fam. *jogcsavarás*.
Avocassier, m. fam. *jogcsavaró*.
Avocat (-ka), m. *ügyvéd*; — fiscal, *ügyész*; — général, *államügyész*; fig. —, e, *szószóló*, *sz.sz.-nő*.
Avocatoire, a. lettres —s, *visszahívó levél (külföldön levő alattvalóhoz)*.
Avocette, f. icht. *kardorru hal*.
Avoine (a-voâ-ne), f. bot. *szab*; — folette v. haveron; paille d'—, *z.szalma*; — des prés, *üzrezab*; — jaunâtre, *sárgaz.*; — noir, *borostás z.*; fig. cet homme

Avoinerie

a reçu de l'—, *kikoszarták*; 2. agr. les —s, pl. lán álló z.
Avoinerie, f. *zabföld*.
Avoir, v. a. ir. *bírni, lenni* (-nak, -nek); chaud, *melegnek lenni*; — pour agréable, *helybenhagyni*; — pour but, *szándékozni*; 2. — à, j'ai à lui dire, *meg kell neki mondanom*; 3. p. il n'est rien telle que d'en —, *mindent meggyőző a pénz*; en —, contre qui en avez-vous? *kire haragozik?* en —, *gazdagnak lenni*; tant y a, *annyi bizonyos*; vous en aurez, *megkapja részét*; 4. v. imp. y —, il y a deux ans, *ez előtt két évvel*; il y en a, *vannak emberek*; 5. v. aux. il a aimé, *szeretett*; la lettre qu'il a eu, *a levél, melyet kapott*; 6. —, m. *dírtok*; cette maison est une belle —, *e ház szép dírtok*; com. *adott, fizetett*; veuillez examiner mon —, *vizsgálja meg követelésemet*; le doit et l'—, *tartozik, követel*.
Avoisinement, m. v. *avoisinér*; 2. fig. *közeledés*.
Avoisiner, v. n. *határoznak lenni*; poét. un arbre qui —e les cieux, *egyekig érő fa*. 2. s'—, v. r. *közeledni*.
Avortement, m. v. *fausse couche*; vét. *elvetelés*.
Avorter v. n. *idétlent szülni*; vét. *elvetélni*; fig. son dessein avorta, *célja nem sikerült*.
Avorton, m. *gyermekvesztés*.
Avouable, a. *bevallható*.
Avoué, m. *ügyvivő*; h. temp. *lomvéd*.
Avouer, v. a. *megvallani, bevallani*; *elismerni*; p. — la dette, *hitéjét elismerni*; 2. *jóváhagyni*; 3. s'—, v. r. v. se réclamer.
Avoyer, v. a. mar. *támadni (szélről)*.
Avril, m. *áprilhó*; icht. *poisson d'—, közmakár*; pr. *poisson d'—, kertő*; don-

Babiele

ner un poisson d'— *aq. bolondd tenni vkit*; poét. l'— de mes jours, *éltém tavaszra*.
Axe, m. *tengely*.
Axillaire, a. nerf, *veine* —, *hónalj-ideg*; ér; glandes —s, h. *mirigy*.
Axinite, v. *épidote*.
Axiome, m. *sarkelv*.
Axonge, m. *háj*; verr. — de verre, *üvegtajt*.
Aze, m. g. p. *számár*.
Azéle, f. ent. *kétröplő*.
Azérole, f. *naspolya*.
Azimuth, azimut (-ute), m. *teőkör*.
Azote, s. a. chin. *légeny*; —é, e, a. *légemytartalmú*.
Azothe, m. alch. *ércek alapszere*; általános *gyógyszer*.
Azur, m. *színelet*; — mail, *halványkék*; — de roche, *lazurpat*; fig. l'— de ciel, *azurkék*.
Azyme, s. a. *kováasztalan*; pain —, k. *kenyér*.

B.

B, m. b *betű*; ne parler que par F et par —, *folyvást káromkodni*; pop. il est marqué au —, *megjelölte a természet (az az pupos, sánta stb.)*; fig. *gonosz ember*.
Babeurre, m. *író*.
Babiche, v. *bichonne*.
Babil, m. *fecseges*; ch. *nyomot veszített eb csaholása*.
Babillage, m. *fecseges*.
Babillard, e, s. a. *fecsegő*; vén. *csaholó*; 2. le —, orn. *zöldárvig*; 3. la —e, *barázdabillegető*.
Babiller, v. a. fam. *fecsegní, locsogni*; ch. *csaholni (nyomot veszítve)*.
Babine, f. *gamba, ajak*; il s'en est donné par les —s, *mindennek nyakára hágtott*.
Babiole, f. *játékeszer*; fig. il ne s'amuse qu' à des —s, *csekélységekkel bíbelődik*

Baboucard

Baboucard, m. oin. *halász-madár*.
 Babouche, f. *papucs*.
 Babouin, m. *közönséges eb-faj*; 2. *torzkép*; pv. faire baiser le — à q. *vkít kellemeilen dologra kényszeríteni*; 3. fam. m. — e, f. *málé-szdjú, bámész*.
 Bac (bak), m. *komp*; jard. *öntözési medence*; brass. *erj-edény*; suc. *áztatógödör*.
 Baccalieu, m. *száritott tőkehal*.
 Baccalauréat (ba-ka-ló-ré-á), m. *kozorús*.
 Bacchanal (ba-ka), m. *lárma*; faire du —, *pokoli lármát csapni*.
 Bacchanale, f. *bacchus ünnepe*; fig. *tivornya*.
 Bacchanaliser, v. n. g. p. *dö-zöldni*.
 Bacchant, e, s. a. *bacchus papja*; — *nője*; fig. *dözsönc*; kicsapongó nő.
 Bacchie (bak-), f. *path. borhimlő*.
 Bachioue (ba-ki-ke), m. *to-borzó (vers)*; 2. a. v. *bachi-que*.
 Bacchus (ba-kus), m. *bor is-tene*; fig. *bor*.
 Baccifère (bac-si), a. bot. *bogyós*.
 Bacciforme, a. bot. *bogyó alakú*.
 Baccivore, s. a. *bogyóevő*.
 Baccelle, v. *bachelette*.
 Bachasse, f. é. rur. *tő töltése*.
 Bachasson, m. pap. *caege*.
 Bachat, m. pap. *kölyűlik*; it. *kölyű*; 2. —, *ange à co-chon, disznóválu*.
 Bâche, f. *ponyva*; kocsi-*ernyő*; drap. *cséveláda*; péch. *hú-zóháló*.
 Bachelette, f. g. p. *cavira, cevere*.
 Bachelier, m. *tanárjelölt*; 2. *autrf. apród*; it. *fiatal kőrő*; 3. *céh ifjabbika*.
 Bâcher, v. *bâche*.
 Bachioue, a. fète —, *bacchus-ünnepély*; liqueur —, *szőlőnedv*.

Bachon

Bachon, m. vign. *boros put-ton*.
 Bachot, bache, m. *komp*; *révladik*.
 Bachotage, f. *kompon átjá-rás*; 2. *révbér*.
 Bachoteur, m. *révész*.
 Bachotte, f. *halasbárka*.
 Bachou, m. vign. v. *bachon*; 2. *bouch*. — ou *bachoue, beles putton*.
 Bacile, m. bot. *csimpaj*.
 Bâclage, m. mar. *kikötés*; 2. *révpénz*; 3. *kikötő elzá-rása*.
 Bâcler, v. a. *bereteszni*; mar. *kikötni*; — un port, *kikötőt elzárni*; fam. *túl-túl végezni vmit*.
 Bâcleur, m. mar. *révzáró*.
 Bacovier, m. bot. *pizangfa*.
 Bacule, v. *croupière*.
 Badaill, m. péch. *húzóháló*.
 Badaud, e, s. a. *málészájú*.
 Badauder, v. a. *bámészkod-ni*; — erie, f. *bámészkodás*; ne faire que — s, *trécselni*.
 Badiane, v. *anis*.
 Badigeon, m. *kőragasz*; sculp. *szobrász-tapasz*.
 Badin, e, s. a. *tréfás, enyelgő*.
 Badinage, m. *tréfa, enyelgés*; 2. *kacsavadászat*.
 Badinant, m. man. *lógós*.
 Badine, f. *sétapálca*; lovag-*versző*; ser. — s, *tűzfogó*.
 Badiner, v. n. v. *plaisanter*; fam. *il ne — e pas, észle-keny, ingerlékeny*; 2. v. *taillier*; mod. *lobogni*.
 Badinerie, v. *bouffonnerie*.
 Bafouer, v. a. *lehordani, szid-ni*.
 Bâfre, f. pop. *zabálás*.
 Bâfrer, v. a. pop. *zabálni*.
 Bâfreur, m. pop. *zabáló*.
 Bagage, m. *málha*; *tábori szer*; fig. et fam. *il n'a qu'un mince —, keveset irt*.
 Bagarre, m. fam. *lárma, zaj, zsidongás*; fig. *se tirer de la —, kivergődni a bajból*.
 Bagasse, bagace, f. *sajtolt cukornád*; coutur. *ócska rojtok*; écon. *olajsonkoly*.
 Bagatelle, f. *csékélység*; fig. pl. *hasztalanságok, apró-*

Baigner

ságok; fig. *ostobaság, bal-gaság*; s'amuser à la —, *hasztalanságokkal bibelőd-ni*; 2. *aimer la —, szeret-közéssel foglalkozni*; 3. —! *hiábavalóság!*
 Baigne, m. *rabszolgaház*; 2. *gályabörtén*.
 Bagnolet, m. — *lette, f. fél-lepel*; 2. mar. *kátrányozott vitorla*.
 Baigne, f. *gyűrű*; fig. *ékszer*; it. v. *sinécure*; prat. — et joyeux, *ingó vagy on (nő halála után)*; fig. *sortir vie et — s sauves, baj nél-kül menekülni*; man. *jeu de —, karikajáték*.
 Bague-naude, f. bot. *puk-kantó dudafürt*.
 Bague-nauder, v. a. *bohós-kodni*.
 Bague-naudier, m. fam. *bo-hóc*; 2. bot. *hólyagos bor-sófa*.
 Baguer (ba-ghé), v. a. *cout. redőzni*; *fércelni*; 2. — a future, *arajának éksze-reket ajándékozni*.
 Baguette (ba-ghèt), f. v. *ba-dine*; 2. *büvösversző*; 3. — de fusil, *puskaversző*; — de tambour, *dobverő*; 4. arch. v. *astragale*; chand. *gyertyavesző*; mil. *pas-ser par les —, verszőt fut-ni*; fig. *obeir à la —, szig-oruan engedelmeskedni*.
 Bague-tter, v. a. chap. *pál-cázni*.
 Baguier, m. *ékszertok*.
 Bahut (-hu), m. *láda*; arch. *pierre en —, domborkő*; jard. *plate-bande en dos de —, domború ágy*.
 Bahurier, m. *ládakészítő*.
 Bai, e, a. man. *pej*.
 Baie, f. bot. *bogyó*; — de café, *kávébab*; — *genièvre, fenyőmag*; fam. *il m'a donné la —, rászédett*; arch. *ablak, ajtónyílás*; géog. *tengeröböl*.
 Baigner (be-nié), v. a. *für-ösztetni*; *usztatni*; fig. *la rivière baigne les murs de la ville, a folyó locsolja a város falait*; — son visage

Baigneur

des pleurs, *arcát könyekkel áztatni*; 2. se —, v. r. *fürdeni*; — dans les larmes des malheureux, *a boldogtalanok könyein gyönyörködni*; 3. v. n. *ázni*; fig. — dans son sang, *vérében uszni*; *izzadni*.
Baigneur, se, s. a. *fürdő*; *fürdő-vendég*; *fürdős*; *fürdő-köpeny*.
Baignoir, m. fam. *fürdőhely*; — e, f. *fürdés-kád*; 2. th. *páholó*.
Bail. m. pl. baux, *haszonbér*, *haszonbérbe adás*; 2. pv. *cela n'est pas de mon —*, *nem az én dolgom*; fig. — d'amour, *szerelmi ígéret*.
Baillarge (ba-lyar-), m. agr. *arvaszi árpa*.
Baillément, m. *ásítás*.
Baïller (ba-lyié), v. a. *ásítani*; fig. *tátogni*.
Bailler, v. a. *hérbe adni*; pv. *vous la lui baillez, elhitei vele*.
Baillet (ba-lyè), a. *testzín*; man. *cheval —, kese*.
Baïlleur, v. a. *ásító*; pv. un bon — *en fait baïller deux, egy bolond százat csinál*.
Baillieur, m. *bailleresse, f. haszonbérbe adó*.
Bailli (ba-ly), m. *baillive, f. tisztartó*; t. né; 2. *tartománynagy*; 3. t. *bíró*.
Baïllon (ba-lyon), m. *szájpécek*; fig. *mettre un — à q., elhallgattatni vkit*.
Baïllonner (ba-lyo-né), v. a. *félpeckelni*; *kivülről elzárni*.
Bailloque (ba-lyo-), f. plum. *tarka structoll*.
Bain, m. *fürdő*; 2. v. *baignoire*; *fürd-szoba*; *fürdőház*; — s russes, *izzasztó f.*; — de pieds, *lábvíz*; 3. *fond. le métal est en —*, *az érc olvadáshoz áll*; arch. — de chaux, *oltott mész*; teint. *mettre au —, kádba tenni*.
Baïonnète, f. *szurony*; *croiser la —, szuronyt szegezni*; fig. *katonaság*.
Bai-rouge, f. z. *gyűrűskigyf.*

Baisemain

Baisemain, m. féod. *kézcsók*; fig. *à belles —s, bókolva*.
Baisement, m. *lábcsók* (zöldcsütörtökön).
Baiser, v. a. *csókolni*; 2. je vous — e les mains! iron. *köszönöm szépen!* pv. — le eul de la vieille, *makkot sütni (tétlenül állni)*; 2. se —, v. r. *csókolózni*; fig. *érintkezni*; 3. *nőzni*; 4. —, m. *csók*; cath. — de paix, *békecsók*.
Baiseur, — se, s. a. *csókolózó*.
Baisotter, v. a. fam. *csókolgatni, nyalakodni*.
Baïsse, f. com. *csökkenés*; 2. *apadás (vize)*.
Baïsser, v. a. *leereszteni*; — la tête, *fejét lehorgasztani*; — les yeux, *szemét leslátni*; — la voix, *hangját mérsékelni*; — le ton, *alázatosan, ovatosan beszélni*; fig. — le prix d'une marchandise, *árut olcsóbban eladni*; 2. v. n. *apadni*; le jour — e, *alkonyodik*; com. *csökkenni*; riv. *vízmentében hajózni*; 3. se —, v. r. *lehajolni*; pv. il n'a que se — et en pendre, *a galambok sülve röpülnek szájába*; tête baïssée, *vaktában*.
Baïssier, m. com. *csökkenésre nyereszkedő*.
Baïssière, f. *maradék*; boire la — du vin, *maradékbort kiinni*.
Baïssoir, m. sal. *vízartó*.
Bajou, m. riv. *emelőruhá*.
Bajoue, f. *díazó áll*.
Bajule, m. *kormányzó*; 2. h. eccl. *kereszt és gyertyahordozó (körmeneteknél)*.
Bal, m. *táncvigalom*; jeu. *mettre une carte au —, egy kártyára rakni*; fig. *donner le — à q., vkit jól lefordítani*.
Baladin, e, m. f. *bohóc*.
Baladinage, m. p. u. — d'esprit, *hívány élc*.
Baladoire, m. *büceu*.
Balafre, f. *sebhely, forradás (arcon)*.

Balcon

Balafrer, v. a. *megsebesíteni (arcon)*.
Balai (-lè), m. *seprő*; manche à —, *seprőnyél*; pv. il n'est rien tel qu'un — neuf, *új szita szegen függ*; ch. *fark*.
Balais, a. rubis —, *halvány rubin*.
Balance, f. *mérleg*; t. t. — d'essai, *kísérő m.*; — à bascule, *hidm.*; — s fines, *arany.*; — à peson, *csapóm.*; phys. — hydrostatique, *vízm.*; com. d'un compte, v. *solde*; fig. *súlygyen*; fin. *faire la —, le számolni egymással*; fig. *être en —, habozni*; 2. fig. *összehasonlítás*.
Balancement, m. *ingás*; *ingadozás*; it. fig.
Balanceer, v. a. ord. fig. *egyensúlyban tartani*; — une affaire, *ügyet megfontolni*; elle fut longtemps — ée, *sokáig habozott*; 2. se —, v. r. *lebegni*; *lengeni*; *egyensúlyt tartani*.
Balancier, m. *mérlegkészítő*; mec. — d'horloge, *órainga*; mon. *pénz verővas*; h. n. *billegők*.
Balancoire, f. *hinta*.
Balandran, m. *esőköpeny*.
Balanite, f. *balanus (-oe), m. megkövesült stüvens*.
Balasse, f. *szecsakazák*.
Balaste, m. mar. *alteher*.
Balastri, m. com. *aranykelme*.
Balayage, m. *söprés*.
Balayer, v. a. *söpörni*; fig. *le vent du nord — e l'air, a felszél tisztítja a levegőt*.
Balayette, f. *seprőcske*.
Balayeur, se, s. *utacseprő, seprő*.
Balayennes, f. pl. *söpredék, szemét*.
Balbutiement (-ciment), m. *hebegés, dadogás*.
Balbutier (-cié), v. n. *hebegni, dadogni*; 2. v. a. *fecsegní, locogni*.
Balbusard, m. orn. *ráros*.
Balcon, m. *erkély*; *ablakkarfa*.

Baldaquin

Baldaquin (—kein), m. *me-nyezet*; lit à —, v. *daís*.
 Baleine (—lène), f. *cet, bálna; halcsont*; blanc de —, b. *vető*; huile de —, b. *zír*; pêche des —s, *cethalászat*.
 Baleiné, e, a. *halcsontos*.
 Baleineau, m. *fiatal cet*.
 Baleinier, m. *cethalász; vaisseau —, cethajó; com. halcsontkereskedő*.
 Balénas (—ná), m. *bálnacsök*.
 Baleston, m. *mar. vitorlarúd*.
 Balèvre, f. *alsó ajak*.
 Baliné, f. *málha-daróc*.
 Balise, f. *mar. horgonyjel*.
 Baliser, v. a. *mar. horgonyjeleket rakni*.
 Baliseur, m. *riv. parti ör*.
 Baliste, m. *icht. hegyes orrú csuka*.
 Balivage, m. e. f. *utófák megjelölése*.
 Baliveau, m. e. f. *utófa*; — d'échaufaudage, *állásfa*.
 Baliverne, f. *fam. bohóság*.
 Baliverner, v. n. *fam. bohós-kodni*.
 Ballade (ba-la-), f. *regedal*.
 Balladère, f. *tánchely*.
 Balle, f. *labda*; fig. à vous la —, *önön a sor*; it. *önt illeti*; fam. *renvoyer la —, más nyakába hárítani (v. mit)*; 2. *golyó*; pv. *ce sont —s perdues, kárba veszett*; 3. *bot. polyva; héj, hám*; 4. *com. köteg*; imp. et pap. *bál*; fig. *ri-meur de —, rossz költő*.
 Baller, v. *danser*.
 Ballet (balè), m. *színtánc*; p. *faire une entrée de —, hirtelen jönni és hirtelen távozni*.
 Ballon (ba-lon), m. *sél-labda*; fig. v. *enfler*; chi. *lombik*; phys. *léghajó*; fig. et fam. *irodalmi kísérlet*; 2. *pot. agyaggöröngy*.
 Ballonner, v. a. *méd. du-zadni*; 2. *se —, v. r. fölfu-valkodni*.
 Ballot (ba-lo), m. *com. kö-tegcse*; fam. *voilà ton —, nesze bátyud*.
 Ballote, f. *bot. holt csalán*; —noire, *pemet*.

Ballottage

Ballottage, m. *golyóvali szavazás*.
 Ballotte (ba-lo-te), f. *szava-zati golyó*.
 Ballotter, v. a. *ide-oda lökni, rázni, ingani*; fig. *megfontolni, meghányyni-vetni*; 2. —q. *bolonddá tenni (v. kit)*; v. n. *labdázni, golyózni*.
 Ballottine, f. *cuis. fűszerezett húsdarab*.
 Balnéable, a. *fürdőre való*.
 Balocher, v. a. p. u. *kocsi-kázní*.
 Balourd, e, s. a. *oktondi, pimasz*.
 Balourdise, f. *oktondiság, pimaszság*.
 Balsamier, v. *baumier*.
 Balsamine, f. *bot. papucs-virág*; — ne me touchez pas, ne nyulj hozzám; — môle, *magrugó*.
 Balsamique, a. *balzamos, b. illatu*.
 Balsamite, v. *menthe coq*.
 Balustrade, f. *oszlopos korlát; kartámasz*.
 Balustre, m. *díszkorlát*; arch. *duzadék*.
 Balustrer, v. a. *díszkorlattal ellátni*.
 Balzan, a. *man. fehér lábú kesz*.
 Balzane, f. *man. fehér folt (ló lábán)*.
 Bambin, m. *fam. kis fiu*.
 Bambochade, f. *aljas festészet*.
 Bamboche, f. *sodronybáb*; fig. *pöttön*; 2. *com. bambuszpálca*; 3. *pop. pl. dö-zölések*; —er, v. a. *pop. dö-zölni*; —cheur, m. *pop. korcsmahős*.
 Bambochon, m. *sodrony-bábocsk*.
 Bambou, m. *bambuszsnád*.
 Ban, m. *kihirdetés (jegye-seknél)*; *hirdetmény*; *had-főlhívás*; 2. *számkivetés*; 3. *h. bán*; 4. *com. csalán-szövet*.
 Banal, e, a. *téo. kényszerítő; moulin —, zsarnalom*; fig. *elcséptelt, kopott, minden-napi*; coeur —, v. *trivial*.

Bandoulière

Banalité, f. *téo. kényszerítő jog*; — des moulins, *örlési kényszer*; fig. *mindenna-piasság*.
 Banana, f. *pízang-füge*.
 Bananier, m. *pízangfa*.
 Banc (ban), m. *pad*; mar. — de gallère, *evező pad*; — de sable, *zátony*; — des poissons, *költöző halak*; car. — de pierre, *köréteg*.
 Bancal, e, s. a. *pop. görbe-lábú*.
 Bancelasse, f. *mar. hajó-szek-rény (ágy, asztal stb. szék-mára)*.
 Bancelle, f. *lóca*.
 Bancroche, s. a. *pop. lőcs-lábú*.
 Bandage, m. *kötélék*; chir. *sérkötő*; 2. *keréksín*.
 Bandagiste, m. *sérkötő-csi-náló; sérsebész*.
 Bande, f. *kötő, kötélék*; — d'une saignée, *érpólya*; — de papier, *papírszelet*; sous —, *kereszt-kötés*; arch. *párkány*; astr. — de Ju-piter, *Jupiter karikái*; 2. *sereg, csapat*; fair — à part, *különdülni*; vitr. — de plomb, *ablakótlom*.
 Bandeau, m. *homlokkötő, szemk.*; fig. *faire tomber le — de dessus les yeux de q., vkit fölvilágosítani*.
 Bandelette, f. *kötszalag; csik*.
 Bander, v. a. *bekötni*; 2. *fe-szítni*; v. *tendre*; fig. *föl-láztatni*; 3. v. n. *feszülni*; 4. *se —, v. r. fölláztatni*; ellenszegülvi. [nór].
 Bandereau, m. *trombita-zsi*.
 Banderole, f. *lobogó; trom-bit*; *bojt*; *kardstűj*.
 Banderoler, v. a. *föllobo-gózni*. [nière].
 Bandière, f. *mar. v. ban*.
 Ban, m. *kihirdetés (jegye-seknél)*; *hirdetmény*; *had-főlhívás*; 2. *számkivetés*; 3. *h. bán*; 4. *com. csalán-szövet*.
 Banal, e, a. *téo. kényszerítő; moulin —, zsarnalom*; fig. *elcséptelt, kopott, minden-napi*; coeur —, v. *trivial*.

Bane

Bane, f. baneau, m. szatyor, gyékénykosár.
 Bang, m. bot. borpálma.
 Banlieu, f. határ, tilhatár.
 Bannasse, f. hamuhordó.
 Banne (ba-ne), f. vászondarab (kirakatban); charr. kas; it. takaró, ponyva; v. báche; charb. szénkas.
 Banneau, m. putton.
 Banner, v. a. ponyvával befődni.
 Banneret (ba-n'rè), m. seigneur —, zászlósúr.
 Banneton (ban-n'ton), m. halasbárka; boul. —s, szakaasztó.
 Bannette (ba-nè-te), f. charr. v. banne; — à bouchons, dugaszkosár.
 Banni, m. száműzött; 2. —, e. v. bannir.
 Bannière (ba-niè-re), f. mar. lobogó; fig. se ranger sous la — deq., vki pártjához szegődni.
 Bannir (ba-nir'), v. a. száműzni; fig. kirekesztetni; elűzni; — toute pudeur, minden szemérmét levetkezni; se —, v. r. önkényit lemondani; távozni; — elválni.
 Bannissable, a. száműzendő.
 Bannissement, v. exil.
 Banque, f. váltó-üzlet; 2. jegybank; jeu. játékbank; imp. faire la —, munkásokat kifizetni; it. fig. boldoggá tenni.
 Banqueroute, f. tönk; fig. faire —, szavát megszegni.
 Banqueroutier, m., -ière, f. bukott.
 Banquet (-kè), m. lakoma; dév. le sacré —, Úr vacsorája.
 Banqueter, v. n. lakmározni.
 Banquette, f. párnás pad; hydr. emelkedett ösvény; jard. élő sövény; fort. mellvéd.
 Banquier, m. bankár.
 Banquise, f. mar. jégzátóny.
 Banquiste, m. javos.
 Bans, m. pl. ch. vacok.
 Banse, f. árukosár.

Baptême

Baptême (ba-tème), m. théo. keresztelés; beszentelés.
 Baptiser (ba-thi)-, v. a. keresztelni; fam. — q., csufnevet adni (vkinek).
 Baptismal, e, (bap-tis-mal), a. keresztelési.
 Baptiste (ba-tis-te), m. Saint-Jean —, ker. szt. János.
 Baptistère (ba-tis-), s. a. anc. keresztelési kápolna.
 Baquet (-kè), m. csőbőr, kád; éc. rur. fejdörcska.
 Baqueter, v. a. bát. lepdrolni (vizet).
 Baquette, f. tir. fogó.
 Baquier, v. colonnier.
 Bar, bard, m. bát. hordszék; riv. csónak.
 Baragouin, m. badar beszéd.
 Baragouiner, v. n. érthetlennül beszélni; 2. v. a. hadarni.
 Barandage, m. cout. tilos halászat.
 Barange, f. sal. válaszfal.
 Baraque, f. deszkasátor; 2. kunyhó.
 Baraquette, f. cuis. vagdalt-hús pástétom.
 Baratte, f. köplülő.
 Baratter, v. a. köpültni; 2. com. cserevárt üzni.
 Barbacane, f. fort. lőrés; arch. póce.
 Barbare, a. embertelen; gr. idegenszerű; 2. m. vad.
 Barbaricaire, m. t. t. szőnyegszővő.
 Barbarie, f. kegyetlenség; kegyetlen tett.
 Barbarisme, f. gr. idegenszerűség.
 Barbe, f. szakál; faire sa —, borotválkozni; p. — bien étuvéé est à demi rasée, a ki mer, az nyer; fam. jeune —, éretlen fickó; 2. serte, taják, taraj, tollzázló; 3. man. barbárai ló.
 Barbeau, m. icht. márna; 2. bot. v. bluet.
 Barbelé, e, a. ágas, kampós.
 Barberie, f. borotválás mestersége; borbélyműhely.
 Barberot, m. g. p. rozszorbély.

Barder

Barbet, te, s. a. uszkár.
 Barquette, s. a. fort. v. banquette; 2. v. guimpe.
 Barbier, m. borbély.
 Barbifier, g. p. v. raser.
 Barbillon, m. kis márna; ba-juszszál (halaknál); vét. nyelvfekély; ois. píp.
 Barbon, m. iron. vénember; bot. tevekáka.
 †Barbonnage, m. mogorvaság.
 Barbot, m. mar. gályarabok borbélyja.
 Barbote, f. icht. folyami menyleg.
 Barboteur, v. a. gádoggni; csőrrel turkálni az iszapot; fam. sárban botorkálni.
 Barboteur, v. canard privé.
 Barboteuse, v. coureuse.
 Barbotine, f. gilizta-mag; pot. agyagiszap.
 Barbouillage, m. mázolás; szózavarék.
 Barbouiller, v. a. mázolni; maszatolni; 2. hadarni; 3. bepizskítani; 4. se —, v. r. bepizskítani magát; beborulni; pop. se moquer de la —ée, mivel se törődni.
 Barbouilleur, m. mázoló; maszatoló; hadaró; cin-cógó.
 Barbouquet, vét. v. bouquet.
 Barbout, f. suc. rögcukor.
 Barbu, m. icht. bajuszos orsóhal; —, e, a. szakálos; bot. fanódó; 2. —è, f. v. ca-nelet; jard. bujtóvány.
 Barbuquet, m. path. var.
 Barcade, f. man. egy tereh-ló (hajóra szállítandó).
 Barcelonnette, f. gyermekágy.
 Bard, v. bar.
 Bardane, v. glouteron.
 Barde, f. lópáncél; cuis. — de lard, szalonnaszelet; sel. —, bardelle, sima nyereg; 2. csatadalnok.
 Bardeau, m. zindely; 2. v. mulet.
 Barder, v. a. páncélozni (lovat); bát. rakni (köveket); cuis. spékelní; fig. il est —é des ordres, rendjelekkel van megrakva.

Bardeur

Bardeur, m. *saroglyahordó*.
Bardin, m. agr. *muskatályalma*.
Bardit (-dite), m. h. alic. *csatadal*.
Bardot, m. *öszvérke*; fig. *kötekedés céltárgya*.
Baret (-rè), m. *barcagás (elefántról)*; —er, v. a. *barcagni*.
Barge, f. orn. *mocsári szalonka*; 2. *széna-, farakás*; 3. mar. *bárka*.
Barquette (-ghète), f. komp. *Barquignage (-ghi-nia-), v. irrésolution*.
Barquigner (-ghi-nié), v. a. *fam. habozni, késedelmezni*.
Barquigneux, se, s. a. *késedelmező*.
Barigue, f. pèch. *varsa*.
Baril (bari), m. *hordóska*; com. *bodony*; mil. pl. —s à bourse, *erszényhordó*.
Barillage (-ril-ya), m. mar. *hordók*; 2. com. *faire le —, bort palackokba fejteti*.
Barillar, —d, m. mar. *pince-mester*.
Barillet, m. *hordóska*; an. —, *caisse, fűldobreg*; horl. *óradó*; hydr. *köpi*; luth. *henger*.
Bariolage, ect. v. *bigarure ect.*
Baritel, m. expl. *emelőcsiga*.
Barium (-ome), m. chi. *súlyany*.
Barjelade, f. agr. *elegyta-kormány*.
Barlong, ue, a. *csücsös*; arch. *csücsös négyzög*.
Barnache, barnaque, barnacle, barnicle, f. orn. *örves lúd*.
Baro'macromètre, m. *súly-mérő*; —mètre, m. légm.; —métric, f. *légmérő*; —métrique, a. *légmérő*.
Baron, ne, s. *bárá, -nő*; —nage, m. *bárái méltóság*; —net, m. *angol bárá*; —nial, e, a. *bárá*; —nie, f. *bárádg*.
Baroque, a. *kajza (gyöngy)*; fig. *különös, csudálatos, vadfurca*.

Barosanème

Barosanème, m. phys. *szel-mérő*.
Baroscope, v. baromètre.
Barot, v. bau.
Barotte, f. *gyümölcs-putton*.
Barque, f. *sajka*; teint. *kád*; fig. *conduire la —, dolgait intézni*; poét. *passer la — de Charon, meghalni*.
Barquero'le, m. mar. *parti csónak*.
Barquette, f. riv. *lélekvesztő*; cuis. *fánk*.
Barrage, m. *sorompó*; com. *hímes vászon*; *vámpénz*.
Barrager, m. *vámszedő*.
Barras, v. *galipot*.
Barre, f. *rúd*; fig. *cet homme est une —, ez ember szilárd*; *keresztfa*; arch. *korlát*; ch. *armes de la —, agyar*; imp. *hézag*; man. *rekeszrúd*; mar. *faretesz*; mus. *ütenyvonal*; 2. *tolvadás*; jeu. *buvósdi*; fig. *partir de —s, hirtelen elutazni*.
Barreau (bá-ró), m. *rostély-rúd*; prat. *törv. terem*; ügyvédség; imp. *sajtó fordítója*.
Barrer, v. a. *elzánni*; *keresztül húzni*; fig. — le chemin à q., *vkinek útjában állani*; vét. *bekötni*; pal. *megoszlan*; 2. ch. *ingadozni (nyomon)*.
Barrette, f. *biréto*; fig. *parler à la — de q., vmit vkinek orra alá dörzsölni*; horl. *tolld*.
Barreux, m. ch. *kopó (özeke)*.
Barricade (ba-ri-), f. *torlasz*.
Barricader, v. a. *torlaszolni*; 2. se —, v. r., *magát eltorlaszolni*; fig. *elzárkózni*.
Barrière (bá-rière), f. *védros-tély*; *sorompó*; 2. *korlát*; 3. *védfal*; fig. *akadály, válszfal*; 4. com. *vám*; *vámpénz*; *város kapuja*.
Barriquat, m. *hordóska*.
Barrique (ba-ri-), f. *öreghordó*.
Barrolement, m. prat. p. u. *halasztás*.
Bas, (bá), m. *harisnya*; —d'homme, de femme, *férfi,*

Basification

női h.; cela lui va comme un — de soie, *mintha rászabták volna*; cuis. — de soie, *kocsonya*; 2. *alsórész, allj*; le — du ventre, *alhas*; le — de la robe, *szegély*; au — de la montagne, *a hegy aljában*; 3. adv. — les armes! *le a fegyverrel!* mettre pavillon —, *megadni magát*, it. fig.; le malade est bien —, *a beteg nagyon rosszul van*; fig. il est bien —, *a dolog végére jutott*; il faut le tenir —, *kurtán kell fogni*; 4. adt. à —! *el vele!* mettre à —, *lebontani*; en —, *alant*; allez en —, *menjen le*; commencez par en —, *kezdje alulról*; d'en —, *alulról fölfelé*.
Bas, se, a., *alacsony*; le temps est —, *az idő borult*; les eaux sont — ses v. *bas-se*; fig. les eaux sont — ses chez lui, *erszénye lapos*; la vue — se, *rövidlátó*; pv. *faire parler q. d'un ton plus —, beljebb szedetni a gyepőt vkivel*; 2. *alsó*; — clergé, *alapság*; le — étage, *földszint*; géo le Bas-Pays, *Németalföld*; 3. *sekély*; 4. *aljas*; *pórias*.
Basalte, basaltine, f. *minér. somla*; —tique, a. *somlatartalmú*.
Basane, f. *kikészített juhbőr*.
Basané, e, a. *napharnította*.
Basanite, m. *kémkő*.
Bascule, f. *sadarfa*; *csapódeszka*; — de chaleur, *kályha* — *csappantyú*; — d'un puits, *kútgém*; jouer à la —, v. *balancer*; 2. *hídmérleg*.
Base, f. arch. *talap*; — d'une colonne, *oszlop töve*; *alap*; it. fig.; méd. *alkatrész*; fort. *alaptér*; géom. *alapszél*; opt. *gyűrű*.
Baser, v. a. fig. *alapítani*; se — v. r. *alapulni*.
Bas-fond, m. *lapály*; mar. *cseke, sekély*.
Basification, f. chi. *aljtás*; —gyne, m. bot. *termetar-*

Basile

tó; —laire, a. an. os —, ékesont.
Basile, m. *Vazul*; fig. *szen-teskedők és rágalmozók jel-lege*; les Basiles de l'instruction publique, a jezsuiták.
Basilic, m. bot. *bazsalikom*; 2. h. n. *tokár*.
Basilicon, m. bot. *kertizsálya*; ph. *sebkendőcs*.
Basilique, f. *székesegyház*.
Basque, f. *lebbeny*; géo. m. *biskáj*; mus. *tambour de —, csörgő dob*.
Basquine, f. *halhéjas szoknya*.
Bas-relief (-liëf), m. *féldombormű*.
Basse, f. mus. *mélyhang*; *dögő*; — continue, *szám-zott alhang*; p. c'est la — continue de son discours, *mindig egy bakot nyúz*; hydr. pl. —s, *sekhelyek*; — cour, f. *baromfi-udvar*; *kocsi-udvar*; fam. *nouvelles de —, pletyka-hírek*; — eau, f. mar. *apály*; — encelnte, v. *fausse-braie*; — étoffe, f. *ólommal vegyített ón*; — fosse, v. *fosse*; — lisse, v. *lice*; — lisier, v. *licier*.
Bassement, m. fig. *aljas, pórias*.
Bassesse, f. fig. *aljasság, alávalóság, alacsonyosság*.
Basset (ba-cè), m. *borzeb*; fig. *pöttön*.
Basse-taille, f. *középhang*; sculp. v. *bas-relief*.
Bassier, m. riv. *zátony*.
Bassin (ba-cein), m. *csésze*; — à laver, *mosdó tál*; — de garderobe, *éjt edény*; 2. *medence*; 3. *medér*; an. v. *bassin*; chir. — oculaire, *szemszilke*; chap. *nemeztábla*.
Bassine, f. *öblítő üst*; imp. *áztató-medence*.
Bassinier, v. a. *melengetni* (*ágymelegítővel*); chir. *borogatni*; jard. *nedvesíteni*.
Bassin (ba-ci-né), m. *serpeny*; an. — des reins, *ve-*

Bassinoire

semedence; bot. des près, v. *renoncule*, *vasföveg*.
Bassinoire, f. *ágymelegítő*; — anglaise, v. *chauffe-rette*.
Bassinot, v. *diablotin*.
Basson, m. mus. *bugóstip*; b. s. *fuvó*.
Bastant, e, a. fam. *elegendő*; être — pour qch. *vminek megfellelhetni*.
Baste, f. agr. *tejeskanna*; vig. *mustkád*; com. *hárs-selyem*.
Baster, v. n. v. *suffire*; *baste pour cela! elég! nem bánni!*
Bastinguage, m. mar. *gátna*.
Bastingue, f. mar. *gátnavászon*.
Bastion (bas'-thion), m. fort. *bástya*.
Bastionner, v. a. *sáncolni*.
Bastir, *bastissage*, v. *bátir*.
Bastonnade, f. *botozás*.
Bastringue, m. fam. *csap-széktánc*; 2. *cincgó* (*zenész*); 3. *csapazék*; *bordeley-ház*; boire un —, *egy pohár bort fölajtani*.
Bastringuer, v. n. pop. *gyanús helyekre járni*.
Bas-ventre, v. *abdomen*.
Bat (bate), m. *halfark*.
Bât (bá), m. *hidnyereg*; che- val de —, *málhaló*; it. fig. *tőkfilkő*; p. chacun sait où le — le blesse, *kinek kinek az ő bibéje fáj*.
Bat-à-beurre, m. econ. *köpülő*; sell. *tömszőr-poroló*.
Bataclan, m. fam. *zsibárrí, ringrongy*.
Batade, v. *patade*.
Batadoir, m. *mosószék*.
Bátage, v. *péage*.
Bâtail, v. *battant de cloche*.
Bataille, f. *csata*; fig. *nád-paripa*; it. il a fallu donner bien des —s pour arriver à ce but, *sokat kelle fáradsnia, míg célt ért*; peint. *csatakép*.
Batailler, v. n. fig. *civakodni*.
Bataillère, f. *kavaróbot zsi- negje*.

Bâtissage

Batailleur, se, s. a. *vesze- kedő*.
Bataillon, m. *zászlóalj*; fam. *elles a un — d'enfants, egy egész sereg gyermeke van*.
Bâtard, e, s. a. *fattyu*; fig. *nem valódi, hamis*; 2. *korcs*; plante —e, *korcs-növény*; porte —e, *mellék- ajtó*; raff. *sucré* —, *alja- cukor*.
Bâtarde, f. *sell. hintó*.
Bâtardeau, m. *sarkantyúgát*; fort. it.
Bâtardier, v. *crible*.
Bâtardière, f. *jard. faiskola*.
Bâtardise, v. *bâtard*.
Batate, v. *patate*.
Bâte, f. *karima, szél*.
Bateau, m. *hajó*; *naszád, csónak*; — à vapeur, *gőz- hajó*; pont de — x, *hajó- híd*; fig. il est encore étour- die du —, *még nem pi- hente ki az út fáradsalmait*.
Batelage, m. *szemfényvesz- tés*; 2. *nav. hajóber*.
Bateler, v. a. *kormányozni*; *hajót megrakni*.
Bateler, m. *csónak*.
Bateleür, m. *szemfényvesztő*; fig. *bohóc*.
Batelier, ère, s. a. *hajós*.
Batellement, v. *battelle- ment*.
Bâter, v. a. *összvert nyergelni*.
Bâti, m. *coutur. férc*; men. *keretfoglalás*.
Bâtier, m. pop. *otromba, pi- mazs*; agr. *baromhízlaló*.
Batifodage, m. *agyaghör- ték*.
Batifolage, m. fam. *enyelgés*.
Batifoler, v. n. *enyelgni*.
Batifoleür, m. *gyermekes em- ber*.
Bâtiment, m. *épület*; sal. — de graduation, *párló*.
Batine, f. *vászonyereg*.
Bâtir, v. a. *építeni*; p. — des châteaux d'Espagne, *lég- várákat építeni*; fam. — sur le devant, *pocakosodni*; coutur. *fércelni*; chap. *nemezt kallani*.
Bâtissage, m. chap. *nemeze- lés*.

Bâtisse

Bâtisse, f. *kőműves-munka; épület; építész.*
 Bâtisseur, m. *építést kedvelő.*
 Bâtissoir, m. tonn. *dongacsavar.*
 Batiste, f. *batisztváson, páttyolat.*
 Bâton, m. *bot; — de cire d'Espagne, pöcsésviaszrúd; fig. gyámol; arch. — de colonne, cölöp; mar. — à mèche, kanóctartó; mus. szünetjel; se retirer le — blanc à la main, koldusbotra jutni; jeter des — s dans les roues, akadályokat az útbá gördíteni.*
 Bâtonner, v. a. *botozni, megbotozni; pal. kitörölni.*
 Bâtonnet, m. *botocska.*
 Bâtonnier, m. *botvivő; pal. — des avocats, ügyvédelnök.*
 Batrachite, f. h. n. *varangykb.*
 Batrachoïde (-ko-), m. *icht. békahal.*
 Battage, m. *écon. cséplés; cséplőbér; manuf. — de la laine, gyapju-veregetés.*
 Battant, m. *harangütő; arch. ajtószárny; serr. — de loquet, ajtókilincs; mod. fam. — l'oeil, házifőkötő.*
 Battant, e, a. *ütő; pluie — e, záporosó; habit tout — neuf, pop. újdön-új ruha.*
 Batte, f. *súlyok, lapocka; — à beurre, köpülő; sell. — s de la selle, nyeregpárna.*
 Battée, f. *rel. réteg.*
 Battefeu, m. *acél (csiholásra).*
 Batteler, v. n. *trécselni, csacsogni.*
 Battelement, m. *arch. ereszcatorna.*
 Batte-marée, f. *orn. parti fecske.*
 Battement, m. *verés, ütés; — de coeur, szívdobogás; — de mains, tapsolás; arch. gáncsheveder; horl. ketyegés.*
 Batte-queue, f. *orn. barázda-billegető.*
 Batterie, f. *verekedés, dulkodás; artill. ágyútelep;*

Batteur

á. ütő; fig. changer de —, más eszközhez folyamodni; 2. arch. ütőkos; phys. — électrique, villany-telep.
 Batteur, m. *verekedő, öklész; t. t. — en grange, cséplő; ch. hajtó; fig. — de pavé, naplopó.*
 Battoir, m. *súlyok.*
 Battoire, v. *baratte.*
 Battologie, f. *trécselés, tere-tura.*
 Battre, v. a. *ir. verni, ütni; p. — q. comme un chien, jól elverni; csépelni; — la lessive, súlykolni; — le lin, tilolni; — les cartes, kártyát keverni; — le der-nier, takarodót verni; fig. — le pavé, csavarogni; — l'eau, kopaszt beretödni; még. — le peau, pufogatni; 2. v. n. le coeur bat, a szív dobog; fig. le coeur lui bat, szepeg; — le tambour, dobolni; — des mains, tapsolni; man. — la main, v. begayer; 3. se —, v. r. verekedni; se — en retraite, harcolva hátrálni; fig. se — à la perche, hasztalanul kin-lódni.*
 Battu, e, a. *chemin —, járt út; fig. les routes — es, vak szokás; vert, ütött, legyő-zött; manuf. — d'or, arany-himes; tir. m. du —, arany-lemez.*
 Battue f. *ch. hajtóvadászat; hajtók; pëch. téli fészek.*
 Batture, f. *aranyozás; ara-nyozási mézga; 2. mar. v. basses.*
 Bau, m. *mar. keresztgerenda.*
 Baubis, m. *ch. dísznó-für-kész.*
 Baudet, m. v. *âne; fig. ok-tondi; 2. fűrészláb; 3. tá-bori ágy.*
 Baudir, v. a. *ch. uszítani; 2. v. n. örvedeni.*
 Baudouiner, v. n. *sárhítni (kancaszamarat).*
 Baudrier, m. *kardsallang.*
 Baudroie, v. *crapaud de mer.*
 Baudroyer, v. *corroyer.*
 Baudruche, f. *aranyverő hártya.*

Béant

Bauffe, f. *pëch. horogszíneg.*
 Bauffrer, v. *báfrer.*
 Bauge, f. *vadkan fertője; fig. et fam. ronda fészek; ch. evetfészek; bät. tapasztóaggyag; pop. avoir de toute à —, bővíben lenni vminek.*
 Baume, m. *bot. v. menthe; 2. pharm. balzsam; chi. — de soufre, kénbalzsam; fam. je n'ai pas de foi à son —, nem adok hitelt szavainak.*
 Baumier, m. *bot. balzsamfa; — tacamaque, b. termő nyárfa.*
 Bauque (bök), f. *bot. csuhu.*
 Bauquin, m. *verr. fuvóka.*
 Bavard, v. *babi lard.*
 Bavardage, m. *fam. locsogás; sortons du —! hagyjuk el a fecsegést!*
 Bavarder, v. n. *fam. locsogni; kifecsegni; il — e tous-jours, folyvást trécsel.*
 Bavarderie, f. *csacszkodás.*
 Bavardin, v. *babillard.*
 Bavardise, v. *bavardage.*
 Bavasser, v. *bavarder.*
 Bave, f. *nyál, tajték; — d'un limaçon, csiganyálka.*
 Baver, v. n. *tajtékozni.*
 Bavette, f. *állazó; fig. tailler des — s, pletykálni; chir. karkötőcske.*
 Baveuse, f. *icht. tintaféreg.*
 Baveux, se, a. *nyálázó; fam. fig. locskos szájú; cuis. ragaszos.*
 Bavoche, v. n. *imp. masza-tosan nyomni; grav. tisz-tátlanul rajzolni.*
 Bavochure, f. *impr. maszatos lenyomat.*
 Bavois (-oa), m. *értékszabási jegyzék.*
 Bayart, m. *riv. saraglya.*
 Bayer (bé-yé), v. a. *bámulni, megbámulni; p. — aux cornelles, száját tátni.*
 Bayette, v. *revèche.*
 Bayeur, se, s. a. *bámuló.*
 Bayonnette, v. *baionnette.*
 Bazar, m. *árúház; 2. rab-szolgaház.*
 Béant, e, a. *tátongó; fig. demeurant —, elámulni.*

Béat

Béat, e, s. a. *szenteskedő*.
Béatification, f. *théo. boldog-gá nevezés*.
Béatifier, v. a. *théo. boldog-gá nevezni*; fig. *boldoggá tenni*.
Béatifique, a. *üdvöztető*.
Béatitude, f. *dev. üdvesség, boldogság*.
Beau, bel, belle, a. *szép*; — *enfant, szép gyermek*; *mar. la mer est belle, a tenger csöndes*; *se faire —, belle, piperködni*; *voir le — monde, művelt társaságban megfordulni*; 2. *faire — feu, nagy tüzet rakni*; *il y a — temps, régen történt*; 3. *ce n'est pas —, nem illik*; 4. — m. *belle f. litt. szép*; *Charles le bel, szép Károly*; 5. *beau, gallicismos: il fera — quand j'irai le voir, sohase fog látni*; *avoir — faire, hasztalanul fáradni*; *vous nous la donnez belle, rászedni akarna minket*; *il me refusa bien et —, kereken megtagadta*; *de plus belle, mindig jobban*; 6. *en —, adt. voir tout en —, mindent szép színben látni*; 7. *tout-beau! lassan!* 8. *ch. —! feküdj!*
Beaucoup, adv. *sok*; *il sait —, sokat tud*; 2. *se réjouir —, nagyon örvendeni*; 3. — *près adt. távolról se*.
Beau-fils, m. *mostoha fiú*; 2. v. *gendre*; — *frère, m. sógor*; — *père, m. mostoha apa*; *após*; — *pré, m. mar. elődröc*; — *semblante, v. prétexte*.
Beauté, f. *szépség*; fig. *szép*; *c'est une grande —, igen szép nő*.
Beauveau, béveau, biveau, beuveau, m. *geom. szög-mérték*.
Beauvotte, f. *agr. sziszik*.
Bec (béc), m. *csőr*; g. p. *se prendre de — avec q., vki-vel kötekedni*; *elle a le — bien affilé, pereg a nyelve*; *faire le — à q., vkit betanítani*; *riv. földnyelv*; 2. t. t. —

Bécabunga

d'âne (bé), lyukvéső; *chir. — de lièvre, nyulajak*.
Bécabunga, m. bot. *deréce szigoráll*.
Bécarre (-käre), m. mus. *feloldójel*.
Bécasse, f. orn. *szalonka*; 2. *icht. gadóc*; p. *brider la —, rászedni*.
Bécassine, f. orn. *bárányszalonka*; p. *tirer la —, alattomoskodni*.
Bec-bâtard, orn. m. *tantal-madár*; — *courbé, m. orn. póling*; — *croisé, m. orn. kereszt-orru*; — *de cigogne, — de grux, — de héron, — de pigeon, v. géraniön*; — *de figue, m. orn. fügemadár*.
Bécharu, m. orn. *lángmadár*.
Bèche, f. *jard. ásó*; 2. *ent. v. liset*.
Béchen, ben, m. bot. *kukuba*.
Bécher, v. a. *földéni (földet)*.
Bécher, m. h. n. *kétpúpos teve*.
Béchetage, m. *jard. gyomlálás*; — *ter, v. a. gyomlálni*.
Becmares, m. pl. *ent. ormányosok*.
Béconquille, f. bot. *húny-tató gyökér*.
Bec'quée, f. *tel. csőrrel*; — *quebo, m. orn. magtörő holló*; — *queffeur, m. orn. delice*; — *queter, v. a. csipkedni*; *se —, v. r. csókolózni*; — *queteur, m. orn. csőrönd*.
Bécune, f. *icht. gadóc*.
Bedaine, f. g. p. *potroh*; *remplir sa —, bendőjét megtölteni*.
Bédaude, f. orn. *szaricsóka*.
Bedeau, m. *idész (egyetem)*.
Bédegaz, m. bot. *csipkerózsabokor*; 2. *maszlagos nadragulya*; 3. *csipkegomba*.
Bédouide, f. orn. *rétike*.
Bée, a. *tárva, nyitva*.
Bée'merle, m. orn. *locska se-lyemfarku*; — *nel, m. bot. kacskaring*.
Béer, v. *bayer*.
Beffroi, m. *örtorony*; *vész-harang*; *harangláb*.

Belling

Bégaiement, m. *dadogás*.
Bégayer (bé-ghé-ié), v. a. *dadogni*; *man. fejét rázni*.
Bègue, s. a. *hebegő, dadogó*.
Bèguettes, f. pl. *serr. harapó-fogócska*.
Bègueule (bégueule), f. *fam. cifrálkodó*; *rátartó*.
Bègueulerie, f. *cifrálkodás*.
Bèguin (bé-ghéin), m. *gyermekfököttő*.
Beige, bèche, s. a. *festetlen gyapju*; *ennek szövete*.
Beignet (bei-nié), m. *fánk*; — *de pommes, almás pte*.
Béjaune, m. *madárfi*; fig. *ostoba*; *payer son —, be-köszöntő lakomát adni*.
Bélee, f. *péch. horogszíne*.
Bélement, m. *bégés*.
Bélemnite (bé-lèm), f. *hiuzkő*.
Bêler, v. n. *bégni*.
Belette, f. h. n. *menyét*.
Bélier, m. *kos*; h. anc. *ful-törökös*.
Bélièvre, f. *pot. fazekas-agyag*.
Béliner, v. n. *vét. párosodni*; *pop. nőzni*.
Béil'traille, f. *pop. koldus-fajzat*; — *tre, v. gueux*.
Bella-done, belle-dame, f. *bot. maszlagos nadragulya*.
Bellâtre (bél-á), m. *szépenc*; 2. a. *mesterkelt*.
Belle, v. *beau*.
Belle-à-voir, bot. v. *belvédère*; — *dame, v. belladone*; — *des Italicus, f. bot. piros amarilla*; — *de-jour, f. bot. turbán-liliom*; — *de nuit, f. bot. hosszú nyakú méhpilis*; orn. *nádi rigó*; — *fille, f. mostoha leány*; 2. v. *bru*.
Bellement, v. *doucement*.
Belle'-mer, f. *mar csöndes-tenger*; — *mère, f. mostoha anya*; *napa*; — *pu-celle, v. renoncule des champs*; — *soeur, f. mostoha nővér*; *ányu*.
Bellie, f. *bot. százsorszép rüker*.
Belligérant, e, a. *hadakozó*.
Belling, f. *com. fél-gyapju szövet*.

Belliqueux

Belliqueux, se, a. *harcias*.
 Bellissime, a. fam. *nagyon szép*; 2. f. bot. *disztulipán*.
 Bellon, m. path. *ölmőkór*.
 Bellot, te, a. *csinos*.
 Belluge, v. *esturgeon*.
 Belnau, m. *halmastaliga*.
 Bélone, v. *orphie*.
 Belouze, f. étam. *cinlemez*.
 Belvédér, belvédère, m. *széplak*; bot. *seprőjeneszter*.
 Belzébuth, m. écr. *öreg ördög*.
 Bénatage, m. sal. *sókasfónás*; *sókas megtöltése*.
 Bénate, benaton, m. *sókas*; *kosársó*.
 Bénatier, m. *sókas-fonó*; *só-kasztó*.
 Bénédicité, m. *asztali ima*.
 Bénédiction, f. *megáldás*; *fölszentelés*; iron. *donner sa — à q., vkit elutasítani*; 2. *dics, dicséret*; 3. *áldás*.
 Bénédictionnaire, m. *fölszentelési imakönyv*.
 Bénéfice, m. *haszon, nyereség*; th. *représentation à —, jutalomjáték*; méd. — de ventre, *székelés*; 2. *előjog, előny*; 3. *egyházi javadalom*; fig. *hivatal*.
 Bénéficence, v. *bienfaisance*.
 Bénéficiaire, s. a. *egyházi javadalmas*.
 Bénéficial, e, a. *járadéki*.
 Bénéficiaire, m. —ère, f. *járadékos*.
 Bénéficiaire, v. a. expl. *nyereséggel kibányászni*; com. *hasznot húzni*.
 Bénét, v. *badaud*.
 Bénévole, a. *kedvező*; *hajlandó*; lecteur —, *nyájas olvasó*; —ment, adv. *örömmel*.
 Bénévolence, f. *hajlandóság*.
 Béni, e, a. *áldott*.
 Bénigne, v. bénin; —ment, adv. *nyájasan, kegyesen*.
 Bénignité, f. *kegyesség, jószág, nyájaság*.
 Bénin, bénigne, a. *nyájas, kegyes, szíves*; fig. *lányha*.
 Bénir, v. a. *fölszentelni*; 2. *dicsőíteni, dicsérni*; 3. *ál-*

Bénit

dani: Dieu vous bénisse! *kedves egészségére!*
 Bénit, e, a. *szentelt*; p. eau —e de cour, *udvari bókók*.
 Bénitier (-thié), m. cath. *szenteltvíztartó*; 2. *conch. györcs*.
 Benjoin (bein-), m. h. n. *benzgyanta*; chi. *benzedék*; 2. bot. *benzeffa*; 3. — sauvage, *mesterlapu*.
 Benne (bè-ne), f. *fontkosár, kaska*; 2. —, bane, *putton*.
 Benoît, e, a. *szent, áldott*; iron. — personnage, *szenteskedő*; —ement, adv. *szenteskedő módon*.
 Benoîte, f. bot. *ciklász*.
 Benzine, f. chi. *benzeg*.
 Benzoïne, f. chi. *benzedék*.
 Benzoïque, a. chi. *acide —, benzesav*.
 Béquarre, v. *bécarre*.
 Béquet (-kè), m. *béquette, f. sodronyfogó*.
 Béquillard (-ki-liar), m. fam. *mankónjáró*.
 Béquille, f. *mankó*; couteau à —, *két pengéjű kés*; jard. *kettős kapa*.
 Béquiller, v. n. *mankón járni*; 2. v. a. jard. *fölporhanyozni*.
 Béquillon, m. *csiralevelke*.
 Berbérís (-rice), v. *épine-vinette*.
 Bercail, m. *juh-akol*; fig. *ramener au —, megtéríteni*.
 Berce, f. bot. *medvetapsír*.
 Berceau, m. *bölcső*; fig. *étouffer dans son —, csirájában elfojtani*; jard. *lugas*; arch. *boltív*.
 Bercelle, f. *csipeszke*.
 Berceur, v. a. *ringatni*; fig. *ámítani, hitegetni*; p. le diable —e, *az ördög szállt belé*; 2. se —, v. r. *képzeltetni*.
 Berceuse, f. *ringató*; 2. *bölcsődal*.
 Bergamotte, f. bot. *bergamut-körte*; —ier, m. *bergamutfa*.
 Berge, f. *meredek part*; mar. *sziklapart*; riv. *lélekvesztő*.

Besogne

Berger, m. —ère, f. *juhász*; poét. l'heure du —, *pásztor-óra*.
 Bergère, f. *szelyeszek*; 2. *egyszerű fejdísz*.
 Bergerette, f. *méhsőr*; 2. *juhászöncske*.
 Bergerie, f. *juhászat*; akol; 2. —s, pl. *pásztorköltemények*.
 Bergot, m. *péch. varsa*.
 Berle, f. bot. *torzsika*; — aromatique, *zizon*.
 Berline, f. *utikocsi*.
 Berloque, v. *breloque*.
 Berlie, f. fam. *káprázás*; fig. *avoir la —, elvakult*.
 Berm er, m. —ère, f. sal. *merítő*.
 Bernacle, v. *anatifère*; 2. orn. v. *macreuse*.
 Bernaudoir, m. *bonn. tisztázó kosár*.
 Berne, f. ch. *rókacsaptatás*; amid. *hordó*; fig. fam. *megtréfálás*.
 Berner, v. a. *pattantani*; fig. *megtréfalni*.
 Be nique, adv. g. p. *távolról se, korántse*; 2. f. jeu. *orronverés*; *orronverősdí*.
 Berniquet, m. *pop. être au —, koldusbotra jutni*; 2. t. t. *korpástáda*.
 Berret (bè-rè), f. *női bérétom*.
 Bérubleau, m. *aranyenyv*.
 Bésace, f. *koldustarisznya*; p. une — bien promeneée *nourrit son maître, szemesnek a világ, vannak alamizsna*.
 Besacier, m. *koldus*.
 Besaigre, a. *ecetes*.
 Besaigué, bisaigué, f. *charp. lyukvágó*.
 Besial, e, a. *cout. champ —, szabadlegelő*.
 Besicles, f. pl. *szemüveg*; fig. *prenez vos —, nézze meg jobban*.
 Bésier, m. *jard. vackorfa*.
 Besoche, f. *agr. ásókapa*.
 Besogne (b'so-nye), f. fam. *munka*; mű; *foglalkozás*; p. selon l'argent la —, *milyen a munka olyan a bér*; plus de bruit que de —

Besogner

beharangozni senki sincs; faire de la —, dolgozni.
Besogner, v. a. v. besogue; pop. nőszeni.
Besoin, m. szükség, hiány; faire ses —s, szükségét végezni; 2. inség, nyomor; 3. szükséglet; 4. szükséges; 5. au —, adt. szükség esetében.
Beson, v. jumeaux.
Bestial, e, a. állatias; baromi; —ment, adv. baromilag.
Bestialité, f. baromiség; fajtalanság.
Bestiasse, f. pop. barom.
Bestiaux, v. bétail.
Bestiole, f. állatka; fam. libácska.
Bestion, m. mar. hajóorr.
Bestorner, v. troubler.
Béta, m. fig. barom.
Bétail, m. szarvasmarha.
Bête, f. állat, marha; — de voiture, igásmarha; —s fauves, rőt vad; fig. la — est dans nos filets, halónkba került; — noire, fekete vad; fig. c'est ma — noire, halálba gyűlölöm; it. la — du bon Dieu, Isten lova; faire la —, ostobának tetetni magát; 2. a. ostoba; 3. —ment, adv. ostobán.
Bétise, f. ostobaság.
Bétoine, f. bot. betönika.
Béton, m. mac. cementvakolat.
Bette, f. bot. fejtér cékla.
Betterave, f. vörös répa; un nez de —, vörös orr.
Bétune, v. demi-fortune.
Béuglement, m. bögés.
Bengler, v. n. bogni; fig. ordítani.
Beurre, m. vaj; — fondu, olvasztott v.; — fort, avas v.; lait de —, iró; h. n. — de roche, v. pétrole; chi. — de zinc, v. chlorure.
Beurré, m. járd. vajkörte; —e, f. vajaskenyér.
Beurrer, v. a. vaját kenyérré kenni; cuis. vajjal készíteni.
Beurrier, ère, s. a. vajáros.

Beuvailleur

Beuvailleur, v. n. pop. iszákoskodni.
Beuvante, f. mar. borrakodási jog; it. foglalo; it. borravalo.
Beuveau, v. beauveau.
Bévue, f. tévedés, balfogás; fam. il a fait une —, bakot lőtt.
Bézoard, m. bélgecs.
Bézoche, v. bésoche.
Biais (biè), m. féltség, csapnőesség; mac. — gras, tom-pa szöglet; fig. prendre une affaire de —, görbe uton járni; regarder q. de —, félvállról nézni vkit.
Biaisement (biè-ze-), m. ferdeség; fig. hámozás-hámozás.
Biaiser, v. n. ferdének lenni; fig. hámezni-hámozni.
Biaiseur, m. késelő; hámozó-hámozó.
Bibacité, f. did. boriszaság.
Bibéron, m. szoptató edény; 2. —, ne, s. fam. iszákos.
Bible, f. biblia.
Bibliognosie, f. könyviség; —graphie, m. könyvés; —graphie, f. könyvészet; —graphique, a. könyvészet; —logie, f. könyvtan; —mane, m. könyvből; 2. biblia-kiadások története; —manie, f. k.szen; —phile, m. k.barát; —thécaire, m. k.tárnok; —thèque, f. k.tár; fig. = vivante, eleven könyvtár.
Biblique, a. théo. bibliai.
Bibus (-bu-ce), m. fam. csekélység, semmiség.
Bicêtre, bicétreux, v. malheur, ect.
Biche, f. szarvastehén.
Bichet (-chè), m. negyedpéka.
Bichetage, m. gabonaadó; 2. mérőpénz.
Bichette, f. péch. merítőháló.
Bichon, ne, s. öleb, —ner, v. a. fürtözni, fodorítani; —é, e, a. bodor.
Bicoq (-cok), m. arch. állástám.
Bicoque, f. nyomorult kunyhó.
Bident, m. bot. villamag.

Bienséamment

Bidet (-dè), m. poroszká; fig. il a bien poussé son —, gyorsan hatolt föl; ameubl. mosdókádacska; men.hordozható gyalupad.
Bidon, m. tábori kulacs; artill. hosszukás ólomgolyó.
Bief, v. biez.
Bieffe, f. agr. meddő föld.
Bien, m. jó; — public, közjó; p. nul — sans peine, nincs öröm bű nélkül; grand — vous fassiez val-jék javára! venira —, gyara-podni; 2. jószág, bírtok, vagyon; —s meubles et immeubles, ingó és ingatlan v.; —s du corps, testi előnyök; 3. homme de —, becsületes férfit; fam. en tout — et tout honneur, tisztelettel legyen mondva; 4. adv. jól; allez, je le veux —, menjen, beleegyezem; nous voilà —, szépen jártunk, imp. il est —, illik, illő; il y a — un an, körülbelül egy éve; 5. sok; voilà — de l'argent, ez sok pénz; il se lève — matin, igen korán kel; il est — malade, nagyon beteg; il est — entendu que, magától értetődik; 6. hé —, eh —, int. nos? legyen tehát! 7. — que, conj. ámbár, habár; 8. i — que, úgy annyira, hogy.
Bien-aimé, e, s. a. igen kedvelt; kedvenc; 2. parlez tout votre —, beszéljen a meddig tetszik; — dire, m. iron. ékesszólás; — disant, e, a. ékesszóló; — être, m. jólét; — faire, v. n. ir. jól tenni; — faisance, f. jólékonyság; —faisant, e, a. jólékonny; — fait, m. jólét, előny; 2. a. jól tenné; — faiteur, trice, s. jóltevő; —fonds, v. immeubles; —heureux, se, s. a. boldog.
Bienjoint, v. benjoin.
Biennal, e, (-è-), a. kétfévi.
Bienne (bi-ène), v. bismanuel.
Bienséamment, adv. illedelmennel.

Bien'séance

Bigot

Biner

Bien'séance, f. illedelem; illeendőség; 2. kényelem; —séant, e, a. illedelemes, illő; —tenant, e, s. a. prat. tulajdonos, birtokos; —tenue, v. possession, —tôt, adv. nemsokára; legközelebb; fam. cela est = dit, ezt könnyű mondani; à — ellipt. kora viszontlátásra; † —veigner, v. féliciter; —veillance, f. jóakarát, hajlandóság; —veillant, e, a. jóakaró; —venu, e, s. a. szívesen látott; soyez le =, Isten hozta; —venue, f. szerencsés megérkezés; 2. beköszöntő lakoma; —vouloir, v. n. ir. v. bien voult; —voulu, e, a. szívesen látott, kedvelt.
Bière, bierre, f. sör; —de mars, márciusi s.; petite —, kőfic s.; fam. et pop. ce n'est pas de la petite —, ez nem csekélység; 2. v. cercueil.
Bièvre, v. castor.
Biez, m. malomzsilp.
Bifeuille, f. bot. bangó.
Biffage, m. kitörlés.
Biffe, f. csaloika látszat.
Biffer, v. a. kitörölni.
Bi'fide, a. bot. kétszeletű; —folié, e, a. bot. kétlevelű; —furcation, f. an., bot. kettéágazás; se —furquer, v. v. an. bot. kettéágazni.
Bigaille, f. légyszar.
Bigame, s. a. jur. kétnejű; dr. can. második házasságban élő.
Bigamie, f. jur. kétnejűség; 2. dr. can. második házasság.
Bigarré, e, a. tarkabarka; —eau, m. ropogós cseresznye; —eautier, m. ropogós cseresznyefa; —er, v. a. tarkázni; —ure, f. tarkaság, zagyvalék.
Bigle, s. a. kancsal; 2. ch. angol agár.
Bigler, v. n. kancsalítani.
†Bigne, f. kelevény.
Bignone, f. bot. vígebecő.
Bigorn'e, f. szarvas-illő; —er,

v. a. maré. gömbölyűvé kövösölni.
Bigot, e, s. a. vakbuzgó; szenteskedő; agr. kétágu kapa; † —elle, f. erszény; —erie, f. vakbuzgóság; szenteskedés; —isme, m. szenteskedési hajlam.
Bigorneau, m. conch. parti szárnyas csiga.
Bigue, f. mar. támfa (árbo-cokhoz).
Biguer, v. a. jeu. kicserélni; it. man.
Bihoreau, m. orn. éji vagy tarkagém.
Bijou, m. ékszer; fig. mon —, kincsem; —terie, f. ékszerkereskedés; ékszer; —tier, m. ère, f. ékszerkereskedő.
Bilan, m. com. mérleg; —de clôture, zárszámadás; déposer son —, megbukni; fam. a kulcsot beadni.
Bilatéral, e, a. kétoldal felé álló; fig. kölcsönös; contrat —, kölcs. szerződés.
Bilboquet (-ké), m. tekefogó; 2. szemfényvesztő báb; p. se tenir droit comme un —, peckesen állni; dor. aranyozó páca; imp. mellékes munka; perr. fodorító fa.
Bile, f. epe; fig. harag; tem-pérer la —, haragját mér-sékelni. [kövecs.
Bilaire, a. an. pierre —, epe.
Bilieux, se, s. a. epés; fig. homme —, fekete véru ember.
Bilingue, a. ouvrage —, két nyelven írt munka.
Billard (bi-lyar), m. tekeasztal; t.játék; 2. allons au —, menjünk a t.szobába.
Billarder, v. n. a tekelabdát kétszer érinteni tőkés előtt.
Bille, f. tekelabda; pop. il faut des —s pour cela, ehhez pénz kell; —de chamoiseur, málhadorong; agr. tőhajítás.
Billebarrer, v. a. tarkára festeni.
Billebaude, f. fam. zavar; à la —, nyakrafőre; ménage

à la —, rendetlen háztartás; ch. tirer à la —, pufogatni.
Billor, v. a. málhadoronggal összehúzni; riv. —un bateau, hajót vontatni.
Billet (bi-lyè), m. levélke; —doux, szerelmes levél; 2. jelentés; —d'enterrement, halotti jelentés; 3. —de banque, bankjegy; com. —, assignation, utalvány; 4. jegy; —d'entrer, belépti jegy; —de lotterie, sorsjegy; —de confession, gyónlevél; tirer au —, sorsot húzni.
Billetter, v. étiqueter; 2. bl. —é, szelményezett.
Billette, f. bl. szelmény; faïen. mángorló fa; verr. faradék; adm. vámjegy.
Billevesée, f. szellabda; fig. fam. csiricsári, mende-monda.
Billon (bi-lyon), m. rézpénz; 2. nyírbált pénz; —d'argent, csekély tartalmú ezüst; mettre au —, becsét lezállítani; 3. agr. barázda; —nage, m. nyírbált pénzzel való üzelem; —nement, m. p. u. pénznyírbálás; uzsoráskodás ezzel; —ner, v. n. megnyírbálni; —neur, m. pénznyírbáló; uzsorás.
Billot (bi-yo), m. tőke, tuskó; artil. töltőtrúd; tail. újsám.
Bimbelot (bein-), m. gyermekjáték; —erie, f. játék-szergár; j.kereskedő; j.szer; —ier, m. játékszer készítő.
Binage, m. agr. kétszer ugarolás; kétszer miszés.
Binaire, a. kettős, páros.
Binard, m. társzekér.
Bine, f. agr. földművelési eszközök.
†Binement, v. binage.
Biner, v. a. kétszer megkapálni; kétszer ugarolni; cath. két plebániát ellátni; ce prêtre est obligé de —, e lelkésznek naponként két községben kell miséznie.

Binet

Binet, m. gyertyavégartató; agr. könnyű eke.
 Binette, v. serfouette.
 Binocle, m. le —, télescope binoculaire, kettős távcső; zsebűveg.
 Binôme, m. alg. két tag.
 Binot, m. agr. forgató eke.
 Biographie, m. életleírás; —phie, f. éleírás; —graphie, a. éleírás; —logie, f. an. é. isme; —lychine, f. méd. é. elv; —sophie, f. é. bölcsesség.
 Bi'parti, -t, e, a. bot. kétrészi; —pédal, e, a. k. lábny; —pède, s. a. k. lábú; —quadratique (-koua-), a. puissance —, d. hatvány.
 Bique, v. chèvre.
 Biquet (ké), v. chevreau; 2. aranymérleg.
 Biqueter, v. chevroter; 2. aranymérleggel mérni.
 Bire, f. péch. borítókas.
 Birette, f. gyermekfűköltő; agr. fagerében.
 Bis (bi-ce), adv. kétszer.
 Bis, e (bi, bise), a. sötétbarna; pâte —e, fekete tészta; —blanc, félfehér.
 Bisage, m. másképp festés.
 Bisaieul, e, s. ősapa, ősanja.
 Bisaigué, v. besaigué.
 Bisaille, f. boul. derceliszt; —r, v. n. szürkülni.
 Bisannuel, le, a. (bi-an-nuel), bot. kétéves.
 Bisbille (bi-ce-bi-lye), f. fam. ingerkedés, ellenkedés.
 Bis-blanc, v. bis (a).
 Biscaïen (bice-ka), s. a. cél-fegyver; 2. vas vagy ólomgolyó.
 Bisché (bi-ché), a. oeuf —, repedezett, kotyogós tojás.
 Biscornu (bi-), e, a. alakatlan; fig. csudálatos.
 Biscotte (bice-), f. cuis. pirított kenyérselet.
 Biscuit (bice-cui), m. kétszer-sült; cuis. piskóta; faïen. mázatlan edény; bät. mészfövény; tuil. —s, együvé égett téglák.
 Bise, f. felszél; poët. tél; fig. être du vent de —, szerencsétlenül járni.

Biseau

Biseau, m. hátlap; —de tourneur, esztergázó vas.
 Bisaigle (bizègle), v. bisaigué.
 Biser, v. n. agr. megfeketedni; 2. v. a. t. t. másképp festeni.
 Biset, m. orn. vadgalamb; 2. v. bis-blanc; 3. nemzetőr.
 Bisette, f. cérnacsipke; 2. v. macreuse.
 Biseur, m. feketefestő.
 Bisexe (bi-cécs), v. hermaphrodite.
 Bishop, m. cuis. fűszeres, meleg bor.
 Bis-mori (bice-), m. fam. bosszúság.
 Bismuth (bis-mute), m. chi. keney.
 Bison, m. z. vadbival.
 Bisouard, v. porte-balle.
 Bisque, f. paum. donner un —, tizenötöt előre adni; fig. prendre sa —, élni az előnnyel; cuis. táplaleves; —d'écrevisse, rák-leves.
 Bisquer (bice-ké), v. n. pop. duzzogni.
 Bissac (biçak), v. besace.
 Bisse, f. bl. barna kígyó; orn. v. rouge-gorge; 2. sárgacsikos pacirta; —morelle, kenderike.
 Bissection, f. géom. felezés.
 Bissexte (bi-ceks-te), m. szökőnap.
 Bissextil, e, a. an —, année —e, szökőév.
 Bissourdet, m. orn. ökörszem.
 Bistorte, f. bot. alacsony pozdor.
 Bistouri, m. chir. metszőkés.
 Bistournage, m. vét. herélés.
 Bistourner (bis-), v. a. kitekerni; vét. herélni; se —, v. r. meggörbülni.
 Bistre, v. a. sötétbarna festék.
 Bistrer, v. a. barnítani; teint —é, napbarnította arc.
 Bisulque, a. h. n. csülkő.
 Bitteré, m. sal. anyalág.
 Bitum'e, m. gyantár; —glutineux, kátrány; —solide, földszurok; —ineux, se, a. gyantárnemű.

Blanchet

Bivac (-ak), m. gr. táborőr; 2. fektanya.
 Bi'valve, f. z. puhány; a. bot. kéthéju; —vaquer, v. n. tanyázni; —veau, m. math. szögmérték; —viaire, a. e. f. route —, vál-út; —vois, f. út-ozlás.
 Bivouac, v. bivac.
 Bizaam, chat —, m. z. pézsmamacska.
 Bizarre, a. csudálatos, különs, furcsa; 2. m. különc; —ment, adv. csudálatosan.
 Bizarrie, f. csudálatosság, furcsaság; pop. bajos dollog.
 Blafard, e, a. sápadt, halvány; couleur —e, bágyadt szín.
 Blague, f. dohányszakó; pop. fillentés.
 Blaguer, v. n. pop. fillenteni; fam. nagyologni.
 Blaïreau, m. z. borz; dor. tisztáló ecset.
 Blaïrier, m. orn. vadkacsa.
 Blaisement, m. hibás kiejtés.
 Blâmable, a. feddelmes.
 Blâme, m. feddés, ócsárlás.
 Blâmer, v. a. rozallani; pal. megfeddeni.
 Blanc (blan), blanche, a. fehér; fig. du vin —, fehér bor; litt. vers —, rimetlen vers; page —, üreslap; p. être entre — et clairer, bekapva lenni; 2. tiszta; eau blanche, korpászvíz; fer —, bádog; 3. —, m. fehérség; mettre q. au —, vkit tönkre tenni; faire —, célt tévesztetni; tirer au —, célba löni; —de céruse, ólomhó; imp. —s, ritkítás.
 Blanc'bec, m. fam. éretlen fickó; —bourgeois, m. daralaszt.
 Blanchâtre, a. fehéres.
 Blanche, v. blanc; mus. note —, félhangjegy; icht. —raie, félhorrája.
 Blanchement, adv. p. u. tisztán.
 Blancher, m. írhász, lágyvarga.
 Blancherie, v. blanchisserie.
 Blanchet, m. paraszt újas;

Blanchette

imp. nemezalj; com. szitászövet.
 Blanchette, f. bot. keszegsaláta.
 Blancheur, f. fehérség.
 Blanchiment, m. fehérités; éping. ónozás; orf. ezüstfehérités.
 Blanchir, v. a. fehéritni, megszelní; — du linge, mosni; — de l'argent, ezüstöt tisztítani; — la cire, viaszt fehéritni; fig. — q. igazolni vkit; chaud. sikárolni; serr. reszelni; cuis. leforrázni; dor. aljazni; éping. ónozni; 2. v. n. megfehéritni; őszülni; tout nos efforts n'ont fait que —, fáradságunk mitse használt; 3. se —, v. r. fehér foltot kapni; fig. mentegedezni.
 Blanchissage, m. mosás.
 Blanchissant, e, a. tájtétköz.
 Blanchisserie, f. fehéritőhely.
 Blanchisseur, se, s. a. fehéritő; mosó; fehérfestő.
 Blanchoeuvrier, m. szerkovács.
 Blanchoyer, v. n. fehérenek látszani.
 Blanc'jaune, m. icht. sárgás lazac; — manteau, m. fehérbát; — seigne, m. üres lap meghatalmazásra.
 Blandir, v. caresser.
 Blaque, f. szerencseveder; hasard à la —! jó szerencsére!
 Blanquette, f. cukorkörte; faköbor.
 Blaque, v. blague.
 Blaser, v. a. eltompítani; se —, v. r. eltompulni.
 Blaser (-èr), m. icht. fecskendező hal.
 Blason, m. címer; 2. címertan; jeu. ludasdi.
 Blasonner, v. a. címereket festeni; it. magyarázni; fig. — q., megszólítani vkit; — neur, m. címertudós.
 Blasphémateur, m. trice, f. Isten káromló; — matoire, a. istenkáromló.
 Blasphème, m. istenkáromlás.

Blasphémér

Blasphémér, v. a. szitkozódni.
 Blasonner, v. blandir.
 Blasto'derme, m. an. magzatcsíra; — graphie, f. csíraleírás.
 Blatier, m. gabonakereskedő.
 Blâtrer, v. a. rozsgabonának színt adni.
 Blattaire, f. bot. molyfű; h. n. egyenes röpök.
 Blatte, f. moly.
 Blaude, blouse, f. poring.
 Blazir, v. a. et n. hervasztani; hervadni.
 Blé, bled, m. rozs; du vert —, zöldvetés; — s, gabonanevek; grands — s, buza és rozs; petits — s, árpa és zab; — de vache, muhar; — sarassin, — noir, haricska; 2. com. gabna, élet; fig. manger son — en herbe, jövedelmét előre elkölteni.
 Blèche, s. a. fam. elpuhult; jellemtelen.
 †Bléchir, v. n. elpuhulni.
 Bléer, v. ensemencer.
 Bleime, f. vét. talpvérholt.
 Blème, a. sápadt.
 Blémir, v. pálir.
 Blémissement, v. paleur.
 Blende, f. miné. tűnle.
 Blenne, m. blennie, f. icht. nyálkahal; — vivipare takrász; — galérite, parti lile.
 Blenn'élytrie, f. path. méhhivelly-folyás; — entérie, f. tejfolyás; — isthmie, f. nyálkahal; — ophtalmie, f. oc. szemlob; — orrhée, f. path. húgy-ár.
 Blésér, v. a. selypíteni.
 Blésité, f. path. selypegés.
 Blesser, v. a. megsebesíteni; fig. megszorítani; il a le cerveau — é, bogara van; 2. szorítani; ces souliers me blessent, e cipő szorít; fig. un son aigu — e l'o-reille, éleshang sérti a fület; megbántani; megsérteni; 3. károsítani; cela ne blesse que moi, ez csupán nekem árt; 4. se —, v. r. megsebesíteni, sértve érezni (ma-

se Blossir

gát); il se — e trop promptement, nagyon érzékeny.
 Blessure, f. seb; fig. sérelem.
 Blestrisme, m. path. hánykolódás (ágyban).
 Blet, te, a. kásás.
 Blette, f. bot. taréjfű; — rouge, bársonyka.
 Bletton, v. béton.
 Bleu, e, a. kék; fig. conte —, mese; it. mesebeszéd; cuis. cordon —, v. cordon; 2. m. kék, kékség; teinture en —, kéksfestés; — de Prusse, bíborkék; — mourant, halványkék; crysocolle —, rézlazur; — pour linge, kékitő.
 Bleuâtre, a. kékes.
 Bleuëur, m. t. t. tühegyesítő.
 Bleuir, v. a. kéktünni; — l'acier, acélt kékre fútatni; 2. v. n. kékiülni.
 Bleuissement, m. kékülés.
 Blin, m. mar. cölönk.
 Blindage, m. fort. látellenző; vakító.
 Blinder, v. a. vakítóval fűdozni.
 Bloc (ok), m. tuskó; com. en —, általában; — de marchandises, áru-rakás.
 Blocage, m. blocaille, f. bāt. házagtöltő kő.
 Blochet, m. charp. fiókgrenda.
 Blocus (-cu-ce), m. zárlás, ostromzár.
 Blond, e, a. szőke; fig. piritott; 2. m. szőke; — de filasse, szösze; iron. cour-tiser la brune et là —, minden nőnek udvarolni; 3. — e, f. sely. csipke; 4. — ier, m. sely. cs. készítő; 5. — in, e, s. a. szőke, szösze; fam. piperkóc; — ir, v. n. szőkülni; poét. les épis commentent à —, a kalászkok érnek.
 Bloquer, v. a. körül venni; zárolni; bāt. házagkövekkel megtölteni; mar. kőccal és kátránnyal betömni.
 se Blossir, v. r. jard. kásásodni, túlélni.

Blouse

Blouse, f. *lyuk (tekepadon); ennek zacskója*; fig. *met-tre q. dans la —, bezárni vkit*; it. *bolondá tenni*; 2. v. *blau*de.
Blouser, v. a. bi. *lyukba játszni*; fig. *megcsalni*; 2. se —, v. r. bi. *elvéstetni*; fig. *tévedni*; fam. *bakot löni*.
Blousse, f. man. *rövidszárú gyapjú*.
Bluet (blu-é), m. bot. *buzavirág*.
Bluette, f. *szikra* fig. *pat-togó élc*.
Blutage, m. *szítálás*.
Bluteau, blutoir, m. *pitli*; *bátons du —, szítabűrű*.
Bluter, v. a. *pitlizni*.
Bluterie, f. *pitliszekrény*; 2. *lizes kamra*.
Boa, m. h. n. — *devin, óriás zúzdr*.
Bobèche, f. *gyertyavégtartó*.
†Bobelin, v. *brodequin*.
†Bobelineur, m. *cipész; orsó-készítő*.
Bobin, m. com. *pamut hálós-zövet*.
Bobine, f. *cséve*; *éping, járóbáb*; —er, v. a. *főlcsevézni*; —ette, f. *orsó; fa-kilincs*; —euse, f. *csévelő-nő*; —ière, f. *cséve-orsó*.
Bocage, m. poét. *cserje, bo-ko*r.
Bocager, ère, a. poét. *nym-phe —e, erdőnympha*.
Bocal, m. *serleg; kanta*; 2. *kristálygömb (vízzel telt, gyertya elé)*; 3. v. *embou-chure*.
Bocard, Bocambre, m. expl. *kölyű malom*.
Bocardage, m. min. *érc-zú-zás*.
Bocarder, v. a. *kölyűzni*.
Bodine, v. *quille*.
Bodinerie, Bodémie, bo-mérie, v. gros, 4.
Bodruche, v. *baudruche*.
Boësse, boësser, v. *gratte-bosse*.
Boeuf, m. pl. (beu), *ökör*; —gras (beu), *farsangi ökör*. *Párisban*; . *servir le —, marhahúst tálalni*; — à la

†Boffumer

mode, párolt marhahús; p. *c'est la pièce de —, ez a mindennapi kenyér*; fig. *un —, marha, barom*; *donner un oeuf, pour avoir un —, verebet adni, tűzokot várni*; mar. *na-szád*.
†Boffumer, v. n. *boszankod-ni*.
Bogue, f. *tüskésburok*.
Bohème, bohémien, —ne, s. a. *cseh*; 2. *cigány*; fig. *kicsapongó nő*.
Boire, v. a. *ir. inni*; *donner à —, csapszéket tartani*; —sec, *derekesen inni*; *donner pour —, borravalót adni*; *le papier boit, a papír itat*; fig. *lakolni*; 2. v. n. *iszá-koskodni*; 3. se —, v. r. *inni*; *le punch se boit chaud, a puncsot melegen szokás inni*; 4. le —, m. *ital*; *ivás*.
Bois, m. *tüzifa*; *épületfa*; —de hêtre, *bükkfa*; —lé-ger, *puhafa*; p. *c'est la force du —, ifjúkori csíny*; 2. com. — *volant, usztatott fa*; —de remontage, *ká-dárfa*; men. —de lit, *ágy-fa*; p. *charger de — q. vkit jól elverni, megdön-getni*; 3. bot. *élőfa*; —*d'aloès, aloe*; 4. (műsze-rek; *alkatrészek*); arm. —de fusil, *puskaagy*; men. —*debout, cölöp-fa*; —de lit, *ágyfa*; —*d'éventail, legyezőszár*; mil. *ázsídanylel*; fig. *por-ter bien son —, egyenesen állni*; 5. *erdő, liget, cserje*; *lisière d'un —, erdő széle*; p. *la faim chasse le loup hors du —, legjobb szakács az éhség*.
Boisage, m. *padlóde.zka*; 2. *padlózás*.
Boiser, v. a. *pallózni*; mon-tagne —ée, *erdős hegy*.
Boiserie, f. *padolat*.
Boiseux, se, v. *ligneux*.
Boisgentil, m. bot. *tetűfa*.
Boisillier, m. mar. *savágó*.
Boisseau, m. *véka*; pass. *csipkeverő párna*; pot. —

Bon

de poterie; vezetékső cse-répből.
Boissellerie, f. *véka-, szitaké-szítés*.
Boisselier, m. *vékacsindló; szítás*.
Boisson, f. *ital*; 2. *lőre, csi-gér*; 3. mar. *ecetes víz*.
Boîte, f. *szelence, doboz*; 2. *szekrény*; —de la poste, *levélszekrény*; —des pau-vres, *perzsely*; 3. *serpenyő*; an. —, *vápa*; artil. *tör-lőbunkó*; chir. —, *csont-küllő*; 4. *tok*.
Boite, f. *ce vin n'est pas en-core dans sa —, e bor még nem iható*.
Boiter, v. n. *sántítani*.
Boiteux, se, s. a. *sánta*; *chaise —se, inogó szék*.
Boittier, m. chir. *ír-szelence*.
Boitillon, m. man. *rekesz*.
Boitout, m. *talpatlan pohár*.
†Boiture, f. pop. *iszákosko-dás*.
Bol, bolus (bo-luce), m. v. *pilule*; 2. —, *terre bolaire, pöcsétföld*; 3. écon. *szilke*.
Bolaire, v. bol. 2.
Bolet, m. bot. — *oranger, sárga peszérke*; —*ped de boeuf, tövis-alj-galóca*.
Bombance, f. fam. *dáridó*; *faire —, vigan élni*.
Bombarde, f. *ágyú, mozsár*; 2. mar. *roncsahajó*; 3. *gor-donsíp*.
Bombardement, m. *bombá-zás*.
Bombarder, v. a. *bombázni*.
Bombardier, m. *roncsavető*.
Bombasin, m. *bombaszín (gyászszövet)*.
Bombe, f. *roncsa*; fig. *gare la —! vigyázz!*
Bombement, m. *boltozat*; 2. *méd. fülzúgás*.
Bomber, v. a. arch. *homorít-ni; ív lni*.
Bombiler, v. n. *dongani*.
Bome, f. mar. *sajkavitortla*.
Bomerie, v. *bodinerie*.
Bon, ne, a. *jó*; impr. —ne *feuille, próbáiv*; 2. *jósá-gos, kegyes*; —*homme, becsületes ember*; iron. *együgyű, jámbor*; 3. *hasz-*

Bossage

Bossage, m. arch. *könyul-vány*.
 Bosse, f. an. *púp*; *kelevény*; göröngy; sculp. *dombormű*; serr. *serrure* à —, *lakat*; fig. *hajlam*.
 Bosselage, m. *vert mál*; 2. *küpozás*.
 Bosseler, v. a. *küpozni*; 2. se —, v. se *bossuer*.
 Bossetier (-thié), m. *rézöntő*; 2. *verr. szivó*.
 Bossoir, bossueur, m. mar. *csusztatófa*.
 Bossu, e, s. a. *púpos*.
 Bossuer, v. a. *küpozni*; se —, v. r. *homorodni*.
 Bostriche, —tryche, m. icht. *tölcsérhal*; 2. *ent. szű*.
 Bot (bo), a. *pied* —, fam. *lőcsőb.*
 Botan'ique, f. *füvészet*; 2. a. *füvészeti*; —iser, —iseur, v. *herboriser*; —iste, m. *füvész*; —ographe, f. *növényletró*; —ographie, f. n. *leírás*; —ologie, f. n. *tan*; —ologie, a. n. *tanár*; —omancien, ne, s. a. *n.jós*.
 Boteau, m. *nyaláb*.
 Botte, f. *csizma*; où va la —? *merre megy?* p. *graissez les* — d'un vilain, il dira qu'on les lui brûle, *adj a tótnak szállást, s kitúr belőle*; 2. *köteg*; *csomó*; *motring*; esc. *dőfés*; — se crête, *vicsel*; fig. *porter une* — à q., *vkítől pénzt ki-csalni*.
 Bottelage, m. *kötés*; *kötés-dj.*
 Botteler, v. a. *kötni (szénát stb)*.
 Botter v. a. et n., *csizmát csinálni*; fig. il est très mal —é *szegényesen van öltözve*; se —, v. r. *koloncosodni*.
 Botterie, f. *vargaműhely*.
 Bottier, m. *varga*.
 Bottine, f. *topán*.
 Bonard, m. mon. *pénz-ütő*; —er, v. a. *kalapálni*.
 Bouc (-o), m. *kecskebak*; *barbe de* —, *kecskeszakál*; — émissaire, *bünbak*.

Boucan

Boucan, m. *húsfüstölés*; 2. pop. *rimaház*; quel —! *mily felelt élet!*
 Boucaner, v. a. *szárítani, füstölteni*; 2. v. n. *bőlényt vadászni*.
 Boucanier, m. *bőlényvadász*; 2. *vadász vontató*.
 Boucassin, m. *coutur. saja-parket*.
 Boucant, m. — de tabac, *do-hányoshordó*.
 Bouche, f. *száj*; faire la —, *száját csucsorítani*; faire la petite —, *titoktartót színelni*; ne faites point la petite —! *ki a medvével!* c'est un Saint-Jean — d'or, *fecsegő*; 2. *traiter q. à* — que veux-tu, *vkit mind-dennel ellátni*; fig. *laisser q. sur la bonne* —, *vkit jó reménynyel kecssegetni*; 3. v. *guele*; 4. t. t. *nyílás*; an. — de la matrice, *méhszáj*; géogr. *torkolat*.
 Bouchée, f. *falat*; fam. il n'en ferait qu'une —, *hamar elbánnék vele*.
 Boucher, v. a. *bedugni*; *betenni*; *befalazni*; *esprit* —é, *buta*.
 B ucher, m. *mészáros*.
 Boucherie, f. *vágóhíd*; *mészárszék*; fig. *mészárlás*.
 Bouche-trou, m? th. *lógós*.
 Boucheture, f. *sővény*.
 Bouchoir, fermoir, m. *ke-mencetoló*.
 Bouchon, m. *dugas*; — de paille, *szalmacsutak*; — de cabaret, *cégér*; faire valoir le —; *derekasan in-ni*; p. mon petit —, *galambom*; jard. *hernyófészek*.
 Bouchonner, v. a. un cheval, *szalmacsutakkal dörzsöl-ni*; — du linge, *fehérne-műt összegyűrti*; fam. — un enfant, *gyermeket ge-délni*.
 Bouchonnier, m. *dugócsi-náló*.
 Bouchot, m. *halrekesz*.
 Boucle; f. — d'oreilles, *fül-bevaló*; *karika*; perr. —s, *fürt*; 2. *caatt*.

Bougon

Bouclée, f. icht. *tüskés rája*.
 Bouclement, m. vét. *karika-vetés*.
 Boucler, v. a. *csatolni*; — un cheval, *karikázni*; *fürtözni*; 2. se —, v. r. *fürtözni*.
 Bouclier, m. *paizs*; fig. *véd*; ent. *temetőbogár*.
 Boudier, v. n. *duzzogni*; v. a. *dacolni*.
 Bouderie, f. *duzzogás*.
 Boudeur, euse, s. a. *duzzogó*.
 Boudin, m. *véreshurka*; arch. *duzzadék*; sell. *batú*; p. souffleur de —, *popók*.
 Boudinade, m. *ürlihurka*.
 Boudinier, m. *hurkacsindló*; h. *árus*; —ère, f. h. *tüldök*.
 Boudoir, m. *ölköződe*.
 Boue, f. *sár*; fig. *âme de* —, *szar-ember*; méd. —s, *iszap-fürdő*.
 Boué, f. mar. *uszány*.
 Boueur, m. *ganajtagoncás*.
 Boneux, se, a. *sáros*; mar. la — se, *hajító horgony*.
 Bouffant, e, a. *dúzos*.
 Bouffée, f. — de vent, *szélro-ham*; — de fumée, *füstgomoly*; fig. — de vin, *bor-dőfőgés*; par —, *néha-néha*.
 Bouffer, v. n. — de colère, *dulni -falni*; *duzzadni*; pop. *falni*; *nyelni*.
 Bouffette, f. *bojt*; 2. *sallang*.
 Bouffir, v. enfler, enflure.
 Bouffon, ne, a. *bohóskodó*, *csélsap*; 2. a. *bohókás*, *tréfás*.
 Bouffonner, v. n. *bohóskodni*.
 Bouffonnerie, f. *bohóság*, *tréfa*.
 Bouffron, m. icht. *tenta-féreg*.
 Bouge, m. *benyúló*; fig. c'est un vrai —, *valóságos lyuk*; 2. *dudorodás*.
 Bougeoir, m. *gyertyatartó*; *viasztakerca*.
 Bouger, v. n. fam. *mozdulni*; 2. *föllázadni*.
 Bougette, f. *utitáska*, *nyeregt*.
 Bougie, f. *viaszgyertya*; aux —s, *gyertyafénynél*.
 Bougon, ne, s. pop. *komor*, *dörmögő*.

Bouganner

Bouganner, v. n. fam. *dör-mögni*.
 Bougran, —, bougassin, m. *enyves vászon*.
 Bougraner, v. a. *keményíteni*; toile —ée, kem. vászon.
 Bougre, —resse, s. *süfertőztető*; it. *semmürekelő*; *szipa, kurva*.
 Bouillaison, f. *erjedés*.
 Bouillant, e, a. *forró*; fig. *heves*; 2. m. *hő*; cuis. —s, pl. *hűsgölödény*.
 Bouille, f. *botló*; com. *kelmebéllyeg*; *bélyegilleték*; sal. *szénmérték*; écon. *fa-putton*.
 Bouiller, v. a. *botlóval piszkálni*; *kelmét bélyegezni*.
 Bouillerie, f. *pálinkafőzde*.
 Bouilleroi, v. gobie, goujon.
 Bouilleur, m. orn. *nyüvész*; distil. *pálinkafőző*; mec. —s, pl. *forraló csövek*.
 Bouilli, m. *főtt marhahús*.
 Bouillie, f. *pép*; p. *faire de la — pour les chats, haszonatlansággal bibelődni*.
 Bouillir, v. n. ir. *forrni*; fig. *le sang me bout, vérem forrong*; 2. *faire —, formálni*; fig. *faire — la mar-mite, a háztartást ellátni*; 3. v. a. p. — du lait à q., *vkít lúddá tenni*; it. *vkivel szíveséget tenni*.
 Bouilloir, m. mon. *fejéritő üst*.
 Bouillon, m. *húsleves*; prendre un —, *egy csésze húsleves inni*; 2. *buborék*; fig. dans le premier — de sa colère, *haragjának első lehevében*; hydr. *vízugár*; écon. *ganajlé*; boul. *szűrőzsák*; sal. *sósvíz elpároltatása*; fam. *boire un —, hibás nyereszkesedéssel sok pénzt veszteni*; 3. — blanc, bot. *királygyertya*.
 Bouillonnement, m. du vin, *forrás*; de la source, *bugyogás*; du sang, *pezsgés*; it. *főlhevülés*.
 Bouillonner (bon-lío-), v. n. *forrni*; *bugyogni*; *pezsgeni*; coutur. *szalagcsokrok-kal díszíteni*.

Bouillotte

Bouillotte, f. *üst*.
 Bouin, m. t. t. *köteg*.
 Boujon, m. *bélyegző*; —ner, v. a. *ölmozni*; —neur, m. *ölmozó*.
 Boulaie, f. *nyires*.
 Boulanger, v. a. *kenyeret sütni*; bien —, *jól dagasztani*; —, ère, s. *süítő*; —ie, f. *süítőház*; s. *műhely*; *süítő-mesterség*.
 Boule, f. *golyó*; teke; fig. tenir pied à —, *fáradhatlanul dolgozni*; faire qch. à —vue, *meggondolatlanul cselekedni*; chaud. *űlő*; carr. *görgő*.
 Bouleau, m. *nyírfa*; balai de —, *nyírfaseprő*.
 Boule-de-neige, f. bot. *ká-nyabangita*; —dogue, m. *szelindek*.
 Boulée, f. chand. *üledék*.
 Boulejou, m. pèche. *ajakháló*.
 Boulér, v. n. *begyet fölfújni*.
 Boulereau, bouleron, m.icht. *tölcsérhal*.
 Boulet (—lè), m. *golyó*; —rouge, *tűzes golyó*; fig. tirer à —rouge sur q., *kíméletlenül bántani vkivel*; man. *csúldkcsukló*; mil. traîner le —, g. *vontatni*; fig. *életet tengetni*.
 Boulette, f. cuis. v. bouillants; 2* bot. *labdaborz*; fam. *faire une —, bakot löni*.
 Bouleux, m. man. *taligálós*.
 †Boulevard, boulevard, m. *bástya*; **körút*.
 Bouleversement, m. *fölforgatás*; fig. *rongált állapot*.
 Bouleverser, v. a. *fölforgatni*, *halomra dönteni*; fig. *megrongálni*; *megzavarni*; *le-sujtani*.
 Boulevue, v. boule vue.
 Boulièche, v. trahine.
 Boulimie, f. *éhláz*.
 Boulín, m. *galambfészék*; bāt. *állástyuk*.
 Boulínage, m. mar. *oldal-széleli vitorlázás*.
 Bouline, f. mar. *uszánykötél*; hāle —, *tapasztalan matróz*.
 Boulíner, v. n. mar. *szélol-*

Bourdaloine

dalt vitorlázni; 2. v. a. il a —é, *táborban lopott*.
 Boulineur, m. *tábori tolvaj*.
 Bou'ingrin, m. *gyepekshely*.
 Boulingue, f. mar. *oromvitorla*.
 Bouloir, m. *keverőrud*; orf. *stikárló edény*.
 Boulon, m. *végaszeg*.
 Boulonner, v. a. *végsszöggel erősíteni*.
 Bouque, v. embouquer.
 Bouquer, v. n. *kényaszérülve csókolni*; 2. v. a. *bouquez cela, csókolj meg ezt*; fig. *meghunyászkodni*.
 Bouquet (—kè), m. *virágcsokor*; p. à vous le —, *önön a sor*; elle a le — sur l'oreille, *eladó*; —de bois, *facsoportozat*; —de paille, *szalmacsutak*; —de che-veux, *csömbök*; com. *illat*; poét un —, *születés vagy névnapi költemény*; vét. *rih*.
 Bouquetier, m. *virágcseserép, v. tartó*; *virágárus*; —ère, f. *v. árusnő*.
 Bouquetin, m. *vadkecske*.
 Bouquin, m. *vénkos*; 2. *kan-nyúl*; fig. *fajátalan ember*; myth. —s, pl. *liget-isten*; litt. *irkafírka*.
 Bouquiner, v. n. *ócska köny-veket kutatni*; ch. v. cou-vrir.
 Bouquinerie, f. *könyvta-rattyú*.
 Bouquineur, m. *ócska köny-vek gyűjtögetője*.
 Bouquiniste, m. *ódonddász*.
 Bourbe, f. *iszap*; 2. v. ma-ternité; 3. v. bourbillon.
 Bourbeier, m. ch. *vadkan szügye*.
 Bourbeux, se, a. *iszapos*; poisson —, *iszaphal*.
 Bourbier, m. *pocsolya*; fig. se mettre dans un —, *gon-nosz dologba elegyedni*.
 Bourbillon, m. *genybel*.
 Bourcette, v. mäche.
 Bourdaigne, bourdaïne, v. bourgène.
 Bourdaloue, f. *három nyús-tós vászon*; 2. —m. *hosz-szukas éjledény*.

Bourde

Bourde, f. pop. *hazugság, szófia*; *donneur des —s, hetvenkedő*; *chi. hamuszir.*
 Bourder, v. n. pop. *hetvenkedni.*
 Bourdeur, m. pop. *hetvenkedő.*
 Bourdillon, m. *dongafa.*
 Bourdin, m. *conch. fülcsiga.*
 Bourdine, f. *foghagymás leves*; *jard. őszibarack neme.*
 Bourdon, m. ent. *poszméh*; *2. vándorbot*; *planter le —, letelepedni*; *mus. — d'orgue, zúgópip*; *imp. temetés.*
 Bourdonnement, m. *dongás, zúgás.*
 Bourdonner, v. n. *dongani*; *fig. mormogni.*
 Bourdonnet, m. *tépsodrat.*
 Bourdonneur, m. orn. *kolibri.*
 Bourdonnier, m. *zarándok*; *charp. malomgerenda támasza*; *serr. kapusarokvas.*
 Bourg (bourg), m. *mezőváros*; *—ade, f. kis mezőváros.*
 Bourgeois, e, s. a. *polgár*; *fam. uraság*; *it. házigazda*; *2. mar. hajótulajdonos*; *3. polgárember*; *iron. nyárp.*; *4. le —, polgárság*; *5. a. ordinaire —, egy-szerű élésmód*; *6. polgári*; *—ement, adv. polgáriasan*; *—sie, f. polgárság*; *droit de —, polgárjog.*
 Bourgeon, m. *bimbó*; *fig. pörsevés*; *2. com. nyíredkgyapjú*; *—nement, m. hajtás*; *—ner, v. n. bimbózni*; *levelezni*; *fig. küteget kapni.*
 Bourg-épine, f. bot. *varjú tövisbenge.*
 Bourgestre (bourghe-mestre), m. *polgármester.*
 Bourriquet, v. *bourriquet.*
 Bourlet, v. *bourrelet.*
 Bourleur, m. *csábító.*
 Bourrache, f. bot. *borágó*; *terjőke.*
 Bourrade, f. *ch. harapás*; *mil. —lőkés puská tusával*;

Bourrasque

fig. fam. vagdalkozás (szavakkal).
 Bourrasque (bou-ras-), f. *szélroham*; *fig. zajongás*; *csetepaté.*
 Bourrasqueux, se, a. *viharos*; *fig. v. capricieux.*
 Bourre, f. *tömször*; *bot. bolyh*; *bonn. — lanice, v. bourgeon 2.*; *mil. fojtás*; *fig. hézagtöltő.*
 Bourreau, m. *bakó*; *p. un — d'argent, fecserlő*; *fig. kinzó, gyötrő*; *bot. csutkalom.*
 Bourrée, f. *rőzseköteg*; *p. fagot cherche —, ki micso-dás, olyannal tart.*
 Bourreler, v. a. *fig. kinozni.*
 Bourrelerie, f. *p. u. hámgakészítés*; *2. fig. kinzás.*
 Bourrèlement, m. *kín.*
 Bourrelet, m. *fejmentő*; *duz*; *chir. dob*; *sell. hámgá.*
 Bourrelier, m. *hámgákészítő.*
 Bourrelle, f. *pop. bakó neje*; *fig. kegyetlen anya.*
 Bourrer, v. a. *fojtást a csöbe verni*; *fig. et fam. tömni*; *ch. harapni*; *2. lökni*; *fig. vagdalkozni*; *3. v. n. man. ugrándozi*; *4. se —, v. r. pop. megzabálni*; *soier. ősszekuszálódni.*
 Bourrette, f. *t. t. nyersse-lyem*; *h. n. üsző.*
 Bourrier, m. *polyva.*
 Bourrique, m. *kancaszamár*; *fig. gebe*; *pop. ce n'est qu'un —, nem egyéb szá-márnál.*
 Bourriquet, m. *számárka*; *2. emelőcsiga.*
 Bourrir, v. n. *ch. kurranni.*
 Bourroir, m. *min. kölyű.*
 Bourru, e, s. a. *zsémbes*; *vin —, fojtott bor*; *moine —, mumus.*
 Bourse, f. *ersény*; *fig. man-ite la —, a pénzt kezelni*; *p. au plus larron la —, ebre bízni a hájat*; *écol. ősztöndíj*; *com. tőzsde*; *an. tőkzacskó*; *bot. gyümölcsbimbó*; *perr. haj-táska.*
 Bourse à pasteur, f. bot. *pasztortársóka.*

Bouteille

Bourseron, bourson, v. *gous-set.*
 Boursier, m. *ősztöndíjas*; *2. kincstárnok*; *3. p. u. keztyűs*; *4. orus. —, crabe —, tolvajrák*; *it. —ère, ollót-lan parti rák.*
 Boursiller (-ci-), v. n. *ada-kozni*; *2. megtakarítani (pénzt).*
 Boursilleur, v. *liardeur.*
 Boursoufflage, boursouffler, boursoufflure, v. *enflure.*
 Bousculer, v. a. *pop. taszi-gálni, lökdöbni.*
 Bousier, m. ent. *ganajtű-rony.*
 Bousillage, m. *tapasz*; *fig. kontárság*; *2. tapasztás.*
 Bousiller, v. n. *tapasztani*; *2. v. a. fig. kontárkodni.*
 Bousilleur, m. *tapasztó*; *fig. kontárkodó.*
 Bousin, m. *bát. carr. kőké-reg.*
 Boussole, f. *iránytű*; *fig. útmutató.*
 Bout, m. *vég*; *— du nez, orrhegye*; *—d'oreille, orr-cimpa*; *— de la mamelle, csecsbimbó*; *p. nous ne sommes pas encore au — de la pièce, nyugtával dic-sérd a napot*; *2. csúcs*; *szárny*; *3. darab*; *fam. pöttön*; *4. à —, adt. pou-ser —, szélsőségig vinni*; *ma patience, est à —, tü-relmemnek vége szakadt*; *venir à — de q. elbánni v. kívül*; *5. à — portant, egé-szen közel*; *d'un — à l'autre, elejétől végig.*
 Boutade, f. *szeszély*; *par —, néha néha.*
 Bout-dehors, m. *mar. szálfu.*
 Boute-en-train, m. orn. *ze-nér*; *fig. mulattató*; *2. kémlecsődör.*
 Boute-feu, v. *incendiaire*; *fig. bujtogató*; *artil. kandó-bot*; *— hors, m. játékneme*; *fig. i's jouent au —, egymást akarják kiturni*; *il a du —, jó kereplője van.*
 Bouteillage, m. *boradó*; *pa-lackpénz.*
 Boutelle, f. *palack*; *p. être*

Bouteiller

dans la —, *ismerni a titkot*;
2. — de vin, *palack bor*;
il aime la —, *szereti a bort*;
fig. *buborék*; bot. *kobak*;
mar. *perváta*.
Bouteiller, v. *goder*; 2. v. *boutillier*.
Bouter, v. a. et n. *pop. tenni, állítani*; ch. v. *lancer*; mar. — au large, *tengerre bocsát-kozni*.
Bouterolle, f. *kardhüvelyvég*;
orf. *gombköllő*.
Boutillier, m. *főpohárnok*.
Boutiquage, m. *szatócskodás*.
Boutique, f. *árubolt*; fig. se mettre en —, *boltot nyit-ni*; sátor, *fabódé*; műszer; árutár; pèch. *bárka*; 2. *műhely*; fig. cela vient de ma —, *az én agyamból származott*; p. *adieu la —!* vége mindennek; iron. — d'honneur, v. *bordel*.
Boutiquier, m. *szatócs*.
Boutoir, m. *maré. patahán-tó*; ch. *vadkan agyara*; fig. *coup de boutoir, vá-gás*.
Bouton, m. *bimbó*; *rügy*; fig. *pőrsenés*; an. *csecs-bimbó*; 2. *gomb*; p. il n'a tenu qu'à un —, *csak egy hajszálon mult*; t. t. *irány-zó*; se mettre le — bien haute, *aranyhegyeket igér-ni magának*.
Boutonnement, m. *bimbózás*.
Boutonner, v. n. *jard. bim-bózni*; 2. v. a. *begombolni*; p. c'est un homme tou-jours —, *elzárkózott*; fig. —é, *himlőhelyes*...
Boutonnerie, f. *gombgyár*.
Boutonnet, m. *bot. sérfl.*
Boutonnier, m. *gombcsináló*; —ère, f. *gomblyuk*.
Bouture, f. *ültetvény, bujtó-ág*; —r, v. n. *jard. haj-tani*.
Bouvard, v. *bouard*.
Bouvard, m. *fiatal bika*.
Bouveau, bouvillon, m. *tu-lok*.
Bouvement, m. *men. aj-gyaltu*.
Bouveret, Bouvreuil, m. *orn. süvöltő*.

Bouvet

Bouvet, m. *men. szelgyalú*.
Bouvier, ère, s. *ökörpásztor*;
fig. *gros —, goromba em-ber*; orn. *légykapó*; — d'Afrique, *marhavágó*; 2. —ère, v. *ver*.
Boviste, m. *bot. pöfeteg*.
Boxer, v. n. *öklöződni*.
Boxeur, m. *öklöző*.
Boyan (boa-io), m. *bél; bór-tömlő*; mus. *corde à —, béllúr*; — du diable, v. *salsepareille*.
Boyauderie, f. *béllúrkészí-tés*.
Boyaudier, m. *b. lúrkészítő*.
Brac, Brachet, v. *braque*.
Bracelet, m. *karperec*.
Bracher, v. *bra-ser*.
Brachial (-ki-), e, a. *an. kar...*
Brachio (-ki-), m. *bocs*.
Braconnage, m. *vad-örzés*.
Braconnier, v. n. *vadorzást üzni*.
Braconnier, m. *vadtolvaj*.
Bracté'e, f. *bot. murva*; —iforme, a. *bot. murva alaku*; —ole, f. *arany-füst*.
Brady'pe, m. *z. lajhár*; —pepsie, f. *path. győnge emésztés*; —pode, m. *path. nehézfárasu*.
†Bragot, v. *pendeur*.
Brague, f. *mar. tartalékkö-tél*; 2. †—s, pl. *vig élet*; 3. v. *hablerie*; 4. *bő bu-gyogó*.
†Braguer, v. n. *vigan élni*; 2. v. *habler*.
Brai, m. *kátrány*; —sec, *gyanta*; brass. *darált ár-pa*; ch. *madárhurok*.
Braie, f. *pólya*; pop. *sortir les —s nettes, szerencsé-sen menekülni*; t. t. —du cirier, *lapító minta*.
Braillard (bra-lyar), e, *Brail-leur*, se, s. *kiáltózó*; *man. nyertő*.
Braille, f. *pèch. szózólapát*; écon. *polyva*.
Braillement, m. *kiabálás*.
Brailleur, v. n. *fam. kiabálni*.
Braitment, braire, m. *számár-ordítás*.
Braire, v. n. *ir. iánozni*.

Branler

Braise, f. *parázs*; fig. *avoir les pieds sur la —, nyug-talankodni*; — r. v. a. *enis. párolni*.
Braisier, m. *szénkas*; —ère, f. *parázsserpenyő*; *oltó-kád*.
Bramer, raire, réer, v. n. *ch. riükölni*.
Bran, m. *pop. embersár*; — de son, *alja korpa*; — de scie, *fűrészpor*; s— de Ju-das, *szeplők*.
Brancard, m. *kólya*; *sarag-lya*; —s, *kétágú rud*; —ier, m. *saraglyás*.
Branchage, m. *galyázat*.
Brancher, v. a. *gén. nemze-dék*; fig. *szak*; 2. t. t. —s d'un mors, *állazó*; min. *töredék*; — de l'épée, *nyakló*; *chandelier à —s, karos gyertyatartó*.
Brancher, v. a. *fam. ágra akasztani*; 2. v. *se per-cher*.
Branchette, f. *dim. ágacska*.
Branchial, e, a. *kopoltyú...*; 2. —e, f. *icht. töveshal*.
Branchier, s. a. *fam. fiók-ölyv*.
Branchies, f. *pl. kopoltyúk*.
Branchu, e, a. *ágas*.
Brandif, ve, a. *vig. vidor*.
Brandillement, m. *lógázás, hintálás*.
Brandiller, v. a. *lógázni*; 2. v. r. v. *se balancer*.
Brandilloire, f. *p. u. hinta*.
Brandir, v. a. *forgatni*.
Brandon, m. *üszök*; écon. *szalmacsutak*.
Brandonner, v. a. *szalma-csutakkal megjelölni*.
Branlant, e, a. *inogó*; fig. c'est une chose —e, *bizony-talan dolog*.
Branle, m. *ingás*; *rezgés*; fig. *être en —, habozni*; 2. *körtánc*; p. *faire danser un — de sortie à q., ki-tenni a szűrét vkinek*; 3. —queue, v. *hoche-queue*.
Branlement, m. *bólintgatás*; *rázás*.
Branler, v. a. *bólintani*; *mozgatni*; *ingatni*; 2. v. *n. inogni*; 3. v. *n. moz-*

Branleur

dulni; ne branlez pas de
lâ, meg ne mozduljatok in-
nét.
Branleur, se, s. ingató, moz-
gató.
Branloire, v. balançoire.
Braque, s. 2. g. ch. *visla*;
fig. fou comme un —, igen
bolondos; —s, f. rákolló.
Braquer, v. a. irányozni.
Bras (brâ), m. kar; moulin
à —, *daráló*; fig. avoir les
— rompus, *kimerülve len-
ni*; it. *hatalom*; *erő*; p.
si on lui en donne long
com. le doigt, il en prend
long com. le —, *kinek új-
ját kapja, annak karját is
kéri*; 2. ág; t. t. chaise à
—, *támlásszék*; jard. *inda,
kacs*; 3. loc. adv. à tour
de —, *teljes erővel*; — des-
sus, — dessous, *karon-
fogva*.
Braser, v. soulder.
Brasier, m. *parázs*; 2. *tűz-
serpenyő*; fig. *lázhev.*
Brasilement, m. mar. *ten-
ger villogása*.
Brasiller, v. a. *pirítani*; 2.
mar. *villogni*.
Brasque, f. *szénpor*.
Brasquer, v. a. *szénporral
betapasztani*.
Brassage, m. *sőrfőzés*; 2.
mon. *bányalóber*.
Brassard, m. *karvas*; verr.
karleméz.
Brasse, f. *öl*.
Brassée, f. *nyaláb*.
Brasser, v. a. *keverni*; — de
la bière, *sört főzni*; fig. v.
trâmer.
Brasserie, f. *sőrfőzde*.
Brassières, f. pl. *kurtka, új-
jas*; on le tient en —,
rövid pórázon tartják.
Brassin, m. *főzet (sör)*; 2.
sőrfőzőkattlan; 3. *szalad,
maláta*.
Brassoir, m. br. *maláta-ke-
verő*; mon. *érckeverő*.
Brassour, m. sal. *vízvezető
csövecské*.
Brassure, f. *forrasztás*.
Bravade, f. *dacolás*.
Brave, a. *vitész, bátor*; 2.
derek; *becsületes*; 3. *cico-*

Braver

mázott; —ment, adv. *vité-
zül, bátran*; 4. *ügyesen*;
derekasán.
Braver, v. a. *dacolni*; v.
affronter.
Braverie, f. *pompa*.
Bravoure, f. *vitészség, bátor-
ság*; 2. mus. *p.èce de —,
mutatványdarab*.
Brayer, v. a. mar. *kátrá-
nyolni*.
Brayer (bra-ié), m. *sérkötő*;
bât. *csigakötél*; fam. *fark*.
Brayette (bra-), f. *nadrág-
ellenző*.
Brayon (bre-), m. ch. *hód-
vas*.
Bréant, v. bruant.
Brebiage, m. cout. *juh-adó*.
Brebiette, f. dim. *juhocska*.
Brebis, f. *juh, anyajuh*.
Brèche, f. *rés*; fig. *csorba*;
minér. *törmény*.
Brèche-dent, s. a. *csorba-
fogú*.
Brechet, v. sternum; bouch.
— de mouton, *ürü szügye*.
Bredi-breda, adv. fam. *ha-
marjában*.
Brédir, v. a. sell. *szijacskák-
kal fércelni*; alêne à —,
férc-árr.
Brédissage, m. *fércelés*.
Brédissure, f. path. *száj-
görcs*; sell. *szíjférc*.
Bredouillement, m. *hebegés*.
Bredouiller, v. n. *hebegni,
dadogni*; discours —é, *ért-
hetlen beszéd*.
Bredouilleur, se, s. *dadogó*.
Bref, m. *pápalevél*; 2. *tem-
plom-naptár*; mar. *menle-
vél*.
Bref, ève, a. *rövid*; 2. *ki-
csiny*; 3. —, adv. *röviden,
egyszóval*; fam. *nagyon
gyorsan*; en —, *elég az
hozzá*.
Bréhaigne (bré-è-nye), a.
meddő.
Bréleé, f. écon. *téli takar-
mány*.
Brelie, brelique-breloque,
adv. pop. *nyakrafőre*.
Brelle, f. flott. *tutajfa*.
Breloque, f. *órafityélék*; pop.
batre la —, *üresszavakkal
mentetgetni*.

Bride

Brème, brame de mer, f.
icht. *tengeri spár*.
Brésil, m. bois de —, *ber-
zszenfa*.
Bresiller, v. a. *tördelni*;
teint. *berzsennel festeni*.
Bresse, f. *völgy*; *síksföld*.
Bressin, m. mar. *főlhúzó
kötél*.
Bretauder, v. a. man. *fület
kurtíni*; g. pl. *kopaszra
nyírni*; drap. *egyenetlenül
nyírni*.
Bretelle, f. *karpánt*; 2. —s,
pl. *nadrágtartó*; p. en
avoir jusqu' aux —s, *nya-
kig merülni a bajba*; riv.
vontatókötél.
Brette, f. *vikard*.
Breteler, bretter, v. a. *fo-
gas pörlylyel vagdalni*;
outil *bretté, fogas véső*.
Bretteur, m. *verekedő*.
Brettures, f. pl. *fogazat*.
Breuil, m. e. f. *bozót*; mar.
—s, pl. *vitórlakótelek*.
Breuille, brouiller, v. a. mar.
vitórlákat lekötni.
Breuilles, f. pl. *heringbelek*.
Breuvage, m. *ital*; *gyógy-
ital*.
Brevet, m. *nyiltparancs, ren-
delvény*; *szabadalmi levél*.
Bréviaire, m. cat. *papi ima-
könyv*; p. il sait plus que
son —, *nem oly ostoba,
mint minőnek látszik*.
Brévité, v. *brüveté*.
Bribe, f. *karajkenyér*; fig.
—s de latin, *latin kifeje-
zések*.
Briber, v. brifer.
Bric-à-brac, m. *zsibáru*.
Bricole, f. *hám*; expl. *hor-
dókötél*; paum. v. *brico-
ler*; p. il a voulu me don-
ner une —, *lővő akart ten-
ni*; de —, par —, *fortély-
lyal*.
Bricoler, v. a. bill. paum.
visszapattanni; ch. *baran-
golni*; fam. *görbe utakon
járni*.
Bricolier, m. *kisafás ló*.
Bricon, m. *kamasz, goromba*.
Bride, f. *zabla*; partir à
toute —, *elvágtatni*; fig.
tenir q. en —, *pórázon*

Brider

tartani; p. à cheval donné on ne regarde pas à la —, *ajándéklónak nem nézik a fogát*; t. t. — d'un béguin, *kötszalag*; *charp. kapocs*.
Brider, v. a. *kantározni*; 2. *szorosan bekötöni*; fig. *lekötni*; p. — l'oise, *luddá tenni vkit*; juge —é, *tudatlan bíró*.
Bridoire, v. *mentonnière*.
Bridon, m. *csikózabla*; 2. *álkendő*.
Brief, éve, a. *prat. rövid tartami*.
Brèvement, adv. *röviden*; — et nettement, *röviden és érthetően*.
Brève, f. *rövidség*.
Brifauder, v. a. *drap. gyatrani*.
Brifaut, m. *ch. vadász*; 2. i. —! *előre!* 3. *pop. bömhec, feneketlen gyomor*.
Brife, v. *bribe*.
Brifer, v. a. *pop. zabálni*.
Brifeur, m. *nagybélű*.
Brifier, m. *plomb. olompárkány háztető*.
Brigade, f. *dandár*.
Brigadier, m. *dandárnok, vezérőrnagy*.
Brigand, m. *utonálló, haramia*; fig. *pénzszaroló*.
Brigandage, m. *utonállás*.
Brigandeu, m. *csaló prókátor*; it. *haramiácska*.
Brigander, v. a. *haramiászkodni*.
Brigandine, f. *páncél-ing*.
Brigantin, m. *hadi naszád, gyorshajó*; 2. *tábori dgy.*
Brignole, f. *com. aszalt lószemszilva*.
Brigue, f. *hivatalhajhászás*; il y a des —s là d'ssous, *ez alatt fondorkodás rejlik*; 2. *párt*.
Briguer, v. a. *hivatalhajhászni*; 2. *fondorkodni*.
Brigueur, v. *aspirant*.
Brijeau, m. *agr. elegytakaromány*.
Brillamment, adv. *fényesen*.
Brillant, m. *fény*; *csillám*; fig. *faux —, rossz élc*; 2. *gyémánt*; *faux —, strass*.
Brillant, e, a. *fényes, csil-*

Brillanter

lámlo; fig. *pompás*; *hatásos*; voix —e, *csengő hang*.
Brillanter, v. a. *ragyogósítani*.
Briller, v. n. *ragyogni, csillámlani*; fig. *kitűnni*.
Brillotter, v. n. *fam. kisse fényleni*.
Brimbale, *bringueballe*, f. *szivattyúrúd*.
Brimbaler, v. a. *csörgetni, pengetni*.
Brimbalier, m. *bimbelle*, f. *bot. áfonya*.
Brimborion, m. *apróság, ringyrongy*.
Brimboter, v. n. *mormogni*.
Brin, m. *szálacska*; *hajtáska, sarjadékokcska*; *törzök, tuskó*; *szál*; *darab*; un beau — de fille, *széptermetű leány*; 2. — á —, *adt. szálunkint*.
Brinde, f. *boire des —s, körben inni*; être dans les —s, *részegnek lenni*.
Brindille, f. *görbégaly*.
Bringue, f. *man. sovány gebe*; 2. *száraz nő*; 3. en —s, *adt. darabonkint*; *rendetlenül*.
Brioche, f. *vajas lepény*; *fam. quel —! mily ügyetlen!*
Brion, m. *bot. tölgyemoh*.
Brionne, f. *bot. gönye*.
Briquaillo, s, m. *pl. fond. tégladarabok, kötőrmelék*.
Brique, f. *tégla*; fig. — de savon, *szappandarab*.
Briquet, m. *acél (tüzitűzésre)*; *battre le —, tüzet kiűtni*; mil. *görbe kard*.
Briquetage, m. *téglafele*.
Briqueter, v. a. *tégla alakban befesteni*; —ée, *tégla-színű*.
Briqueterie, f. *téglaégetés, téglavető*.
Briqueteur, se, *briquetier*, ère, s. *téglavető*.
Bris (brí), m. *pal. zárttörés*; *mar. hajótörédék*; *droit de — et de naufrage, part-jog*.
Brisable, a. *törékeny*.
Brisant, m. *mar. hullámtörés*; *sziklák*.

Brocard

Brise, f. *mar. gyöngye szél*.
Brise-cou, v. *casse-cou*.
Brisées, f. *pl. ch. letört ágak nyom jelölésére*; fig. *suivre les — de q., vkinek nyomába lépni*.
Brise-glace, m. *jégtörő*.
Brisement, m. *törés*; fig. — de coeur, *szívfájdalom*.
Brise'motte, m. *pl. agr. henger*; 2. *orn. hontmadár*; —noix, m. *diótörő*; —os, m. *bot. csontlággyító fű*; 2. *orn. csonttörő sas*; —pierre f. *chir. hólyagkőtörő*.
Briser, v. a. *törni, széttörni; szétszűzni*; *fam. brisons lá-dessus, hagyjuk el*; 2. *ki-meríteni*; t. t. la laine, v. carder; 3. v. n. *megtörni*; 4. se —, v. r. *megtörni*; la mer se brise contre les écueils, v. briser, 3. fig. *mon coeur se —, meghasad a szívem*.
Brise-raison, m. *fam. esztelen fecsegő*; —scellé, m. *lakat, pöcsét (stb.) törő tolvaj*; —tout, m. *zúzótörő*.
Briseur, m. *törő*; sal. — de sel, *sóitörő*; —chanvre, *kendertiloló*.
Brise-vent, m. *szél-ernyő*.
Brisis (-ice), m. *arch. tört földel*; il loge dans les —, *padlásszobában lakik*.
Brisoir, m. *tiló, kendertörő*.
Brissure, f. *bl. mellékjegy*; *türet*; *törés, hasadék*; *fort. — d'une courtine, védvonal meghosszabbítása*.
Brize, f. *bot. rezge*.
Brizomancie, f. *álomfejtés*; —en, ne, s. *áfejtő*.
Broc (bro; en vers: brok), m. *kupa*; *bric et broc (bric-kébrok), mindenünnen*.
Brocantage, m. *com. zsibáru-lás (régi műtárgyak-ka)*.
Brocante, f. *com. rád, zsibáruk aggatódára*.
Brocanter, v. n. *zsibárukkal kereskedni*.
Brocanteur, m. *zsibárus*.
Brocard, m. *kötekedés*; di-seur de —s, *kötekedő*.

Bocarder

Brocarder, v. a. kötekedni.
 Brocarder, v. diseur de brocardes.
 Brocart, m. himszövet.
 Brocatelle, f. gyapot himszövet; minér. tarka márvány.
 Brochage, m. rel. flúzés.
 Broche, f. kopja; cuis. nyárs; p. faire un tour de —, tűz mellé ülni; 2. — d'un tonneau, csap; orsó; kötőtű; lakat-pecek; szögecs (cél-táblán); man. drap à double —, kétszer ványolt posztó; cord. ár; ven. — du sanglier, agyar; — du cerf, aganca.
 Broché, m. himszövet.
 Brochée, f. tele nyárrsal.
 Brocher, v. a. átszöni; bonn. kötni; cord. flúszegceselni; maré. szöget beverni; rel. flúzni; fig. — une chose, futólag tenni vmit; 2. v. n. jard. hajtani.
 Brochet, m. icht. csuka; grand —, sós csuka.
 Brocheter, v. a. kipeckelni; kifeszíteni; megövekelni.
 Brochette, f. pecek, facévek; fig. un enfant élevé à la —, gondosan nevelt gyermek; f. d. cl. harangmérték.
 Brocheur, se, s. rel. fűző; 2. —se, harisnyakötő.
 Brochoir, m. szögező kalapács.
 Brochure, f. rel. flúzés; füzet; 2. rőpirat.
 Brochurer, v. a. m. p. rőpiratokat írni, firkálni.
 Brochurier, m. rőpiró.
 Brocoli, m. bot. csirakáposzta; jard. káposzta hajtása.
 Brodquin, m. topán; fig. chausser le —, vigjátékot írni; vígjátékban föllépni; 2. fűzőtopán.
 Broder, v. a. hímezni; fig. — un conte, regét fölcifrázni; chap. beszegni.
 Broderie, f. hímzés; habit en —, hímzett ruha; 2. csipkehímzés; fig. il y a de la — à ce que vous dites, ön

Brodeur

kissé fölcifrázta a dolgot; jard. szegélydísz; mus. cikorny.
 Brodeur, se, s. hímző; p. autant pour le —, hiszi a piszi.
 Brodoir, m. selyemcsév.
 Broie, m. macque, f. écon. tiló; bl. gyimölcsfészér.
 Broiement, broiment, m. törés, zúzás; — des couleurs, festéktörés.
 Brome, bromos, bromot, m. bot. rozsnok; 2. brome, chim. büzeny.
 Bromélie, v. ananas.
 Bronchade, f. man. botlás.
 Broncher, v. n. man. botlani; fig. tévedni, hibázni; il n'y a si bon cheval qui ne —e, lónak négy lába, még is botlik.
 Bronchement, v. bronchade.
 Bronchocele (-ko-), m. méd. golyva.
 Brontée, brontéon, m. th. menyőörgő gép.
 Bronze, airain, m. bronz; harangvegy, ágyúvegy; 2. bronz szobor; fig. cœur de —, kegyetlen ember.
 Bronzer, v. a. ércszínt adni; teint. feketére festeni.
 Broquart, brocart, m. ch. csapos gim.
 Broque, a. dent —, — dent, görbefog; 2. jard. v. brocoli.
 Broquer, v. a. péch. horogra tűzni.
 Broquette, f. clout. szögcs; fam. pöcs.
 Brossailles, v. broussailles.
 Brosse, f. kefe; — à dent, fogkefe; t. t. à l'apprêt, posztósimítókefe; imp. épreuve à la —, kefe-nyomat; bot. en —, borostás.
 Brosset, v. a. kefélni; imp. betüket mosni; ch. — dans les bois, erdőben barangolni; fig. gyorsan elvégezni; 2. se —, v. r. lekefélni (magát).
 Brosserie, f. kefekötés; k. árúk.
 Brosseur, m. ruha-, csizmazistító.

Brouter

Brossier, m. kefekötő; kefe-árús.
 Brou, m. zölddís héja; du — de noix, dióplínka.
 Brouailles, m. pl. cuis. máddár, halbél.
 Brouée, f. permeteg; ködszakadás.
 Brouet, (-é), m. táplaleves; p. tout s'en est allé en — d'andouilles, minden fűtbe ment.
 Brouette, f. targonca; 2. v. vinaigrette; iron. c'est une —, nyomorult kor-dély.
 Brouetter, v. a. targoncazni.
 Brouetteur, m. kordélyos.
 Brouettier, m. targoncs.
 Brougnée, f. péch. varsa.
 Broui, brouhi, m. em. olvasztócső.
 Brouillard, m. köd; je n'y vois que du —, mitse érték belőle; com. napló; 2. a. papier —, itató papír.
 Brouille, v. brouillerie.
 Brouillement, m. zagyvalék.
 Brouiller, v. a. összekeverni; összevegyíteni; zavarni; fam. — du papier, papírt befirkálni; fig. összekuszálni; őz. vesztetni; il ne fait que —, zűr-zavart csinál; cuis. des oeufs —és, rántotta; 2. se —, v. r. borulni, beborulni; megzavarodni; meghasonlani.
 Brouillerie, f. viszály, civakodás.
 Brouillon, m. vázlat, fogalmazvány; —, ne, s. a. nyugtalanító, háborgató, civakodó, zavaró.
 Brouillonner, v. a. fam. vázolni, firkálni.
 Brouir, v. a. agr. elperzselni, hervasztani, ragyasztani.
 Brouissure, f. ragyallás.
 Broussailles, f. pl. bokor, cserje, haraszt.
 Brouter, v. a. lelegelni; lerágni; jard. megnyesni; 2. v. n. p. où la chèvre est attachée, il faut qu'elle broute, addig nyugtózni, meddig a takaró ér.

Broutilles

Broutilles, f. pl. rőze; fig. lim-lom.
 Broyage, broye, v. broiement, broie.
 Broyer, v. a. törni, zúzni; keményre dagasztani; fig. — du noir, koholni (vmit).
 Broyeur, m. festéktörő; p. — d'ocre, mázoló.
 Broyon, m. mozsártörő; 2. vástör.
 Bru, f. meny.
 Bruant, m. orn. sármány.
 Bruc, v. bryère.
 Brucelles, f. pl. horl. rigógógó.
 Bruche, milabre, f. ent. magfűró; — de pois, borsóhár.
 Brugnon, m. vérbélű barack.
 Bruine, f. hideg permeteg.
 Bruiner, v. imp. permetezni.
 Bruir, v. a. — des étoffes, kelmét átpárologatni.
 Bruire, v. n. ir. zúgni, dübörögni; dübörögni.
 Bruisiner, v. a. brass. darálni.
 Bruisement, m. zúgás.
 Bruit, m. lármá, zaj, moraj; — du canon, ágyúdörgés; — des ruisseaux, a patak csörgése; sans —, nesztől; il ne s'étonne pas du —, nem egy könnyen ijed meg; 2. hír, monda; föltűnés; 3. csödülés, zenebona; 4. hírnév; faire ses affaires à petit —, csöndben végezni dolgait.
 Brûlable, a. éghető; megégethető.
 Brûlage, v. écobuage.
 Brûlant, e, a. égő; forró; fig. élénk, forró, heves.
 Brûlé, m. il sent ici le —, pörzsaszag van itt; 2. v. brûler 2.
 Brûle-gueule, m. pl. — pop. kurtaszárú pipa; — ment, m. égetés.
 Brûler, v. a. égetni, megégetni; kozmástitni; cuis. vin —é, fűszeres bor; pass. kiégetni; 2. tüzelni; füstölteni; 3. megperzselti; égetni fig. elmulasztani; pop. — la politesse áq., bucsuzás nél-

Brûlerie

kül távozni; — le pavé, vágatni; — le papier, heveskedni; 4. v. n. égni; fig. forró vágyat táplálni; les pieds lui —ent, parázson áll; 5. se —, v. r. magdát megégetni.
 Brûlerie, f. pálinkafőzés.
 Brûle-tout, m. pl. —, écon. gyertyavégtartó.
 Brûleur, m. gyújtogató.
 Brûlot, m. gyújtóhajó; cuis. sós falat; fig. heveskedő; glac. csiszolókö.
 Brûlure, f. égés-jel; jard. ragya.
 Bruma re, m. h. a francia köztársaság 2-ik hónapja, okt. 15-től nov. 15-ig.
 Brumal, e, a. bot. téli.
 Brume, f. mar. köd.
 Brumeux, se, a. ködös.
 Brun, e, a. barna; man. bai —, sötétpej; 2. —, e, s. barna; aller de la —e, à la blonde, állhatlan; il arriva sur la —e, szürkületkor érkezett.
 Brunâtre, a. bot. barnás.
 Brunelle, f. bot. villahím.
 Brunet, te, s. a. barna.
 Brunir, v. a. barnítani; rel. simítani; orf. fényesíteni; 2. v. n. barnulni.
 Brunissage, m. csiszolás, fényesítés.
 Brunisseur, se, s. a. csiszoló.
 Brunissoir, m. simító; grav. fényesítő vas.
 Brunissure, f. barnásítás.
 Brusc, m. bot. egértővis.
 Brusque, a. indulatos; mogorva; —ment, adv. indulatosan, hevesen, mogorván.
 Brusquer, v. a. kiméletlenül bánni vkivel; heveskedni; megrohanni; erőszakolni; stettetni.
 Brusquerie, f. kiméletlen bánásmód; heveskedés.
 Brusquet, brusquin, adv. pop. à brusquin brusquet, kemény fát kemény ékkel hasítják.
 Brut, e, a. nyers; fig. bevégzetlen; műveletlen; durva; ostoba, barom; agr.

Buffeter

teljes jövedelem; h. n. szervellen.
 Brutal, e, a. baromi; durva; —ment, adv. baromilag; durván.
 Brutaliser, v. a. gorombászkodni.
 Brutalité, f. durvaság, gorombaság; baromi rágy.
 Brute, f. barom, állat.
 Bruyamment, adv. lármásan.
 Bruyant, e, a. lármás, zajos.
 Bruyère, f. avarfű; 2. pusztá, avar; 3. hanga.
 Bry, bryon, m. brye, f. bot. brion, tölgyemoh; —ome, f. bot. gönye; — blanche, büdös gönye.
 Buanderie, f. mosóda.
 Buandier, ère, s. szapuló, 2. —ère, f. főmosóndó.
 Bubale, boeuf-cerf, m. h. n. törpe bivaly.
 Bube, f. pattanás.
 Bubo, m. h. n. huhogó bagoly.
 Bubon, m. mirigydag, guga; bot. zizon.
 Bubonocèle, m. lágýéksér.
 Bubuler, v. a. huhogni.
 Bucail, m. bot. tatárka.
 Buccin (-c-ecin), m. conch. kúrtcsiga.
 Buccine, f. tárogató; —r, v. n. tár. fúni; fig. kikürtölni.
 Bucéphale, m. ökörfő; h. nagy Sándor lova; fig. díszló; iron. gebe; orn. buksi ruca.
 Bûche, f. hasáb; c'est une grosse —, fig. tuskó (ember); t. t. tőke; mus. cimbalom.
 Bûcher, m. fakamra; 2. h. máglya.
 Bûcher, v. a. hasábolni, fig. jól elverni.
 Bûcheron, m. favágó.
 Bûchette, f. galyfa.
 Budget, m. költségvetés.
 Buer, v. a. mosni.
 Buffet, m. pohárszék; 2. ezüstnemű; 3. ezüsttartószekrény.
 Buffeter, v. a. hordót megfújni (borlopás végett).

Buffeteur

Buffeteur, m. *bortolvaj*.
 Buffle, m. *bivaly*; 2. *bivaly-bőr*; *bőr-ing*; 3. *moulin à —, kallómalom*.
 Buffleterie, f. *biv. bőr-árú*; *mil. fegyverszajázat*.
 Buffetin, m. *bivalyborjú*; *ennek bőre*.
 Bufflonne, f. *bivalytehén*.
 Buflé, m. *fam. poszeves*.
 Bufone, bufonie, f. *bot. két-ágú szittyó*.
 Bufonite, f. *varangykő*.
 Bugardier, m. *parfum. olvasztó edény*.
 Bugardiére, f. *sav. lugzóteknő*.
 Bugle f. *bot. kalinca*.
 Buglose, —sse, f. *bot. festő atracél*.
 Buire, f. *mérdőkupa*.
 Buis, m. *puszpáng*; *cord. szitófa*; *pop. donner le — à qch., vmít bevégezni*.
 Buisserie, f. *dongafa*.
 Buisson, m. *bokor*; *jard. törpefa*; —ner, v. a. *törül hajtani*; —net, m. *bokrocska*; —neux, se, a. *bokros*; —nier, m. *riv. hajózási fölggyelb*; —ère, a. *bokros*; *plantes, —s, b. növények*.
 Bulbe, f. *bot. hagyma (növényeké)*; *an. m. — des poils, haj töve*; v. *oeil*.
 Bulbeux, se, a. *hagymanemű*.
 Bulbifère, a. *bot. plante —, hagymás növény*; —forme, a. *h. alakú*.
 Bulimie, v. *boulimie*.
 Bulle, f. *bulia*; 2. *méd. égéshólyag*; *phys. buborék*.
 Bullé, e, a. *pal. kellő pecsétel ellátott*; *bot. hólyagos*.
 Bulletin, m. *szavazati jegy*; 2. *jelentés*; *napi parancs*; *napló*.
 Bullicame, m. *buzgár*.
 Bunias (a-ce), v. *roquette*.
 Buplèvre, bupleuvre, v. *oreille-de-lièvre*.
 Bupreste, f. *ent. pompabogár*.
 Buraliste, m. — *d'impôts, adószedő*.
 Bure, f. *bureau, m. com. dur-*

Bureau

va gyapju-szövet; *expl. akna*.
 Bureau, m. v. *bure*; 2. v. *comptoir*; 3. *íróasztal*; 4. — *d'adresse, tudakozó intézet*; 5. *hivatal*; *iroda*; 6. *bizottmány*.
 Buret (rè), m. *conch. bárosnycsiga*.
 Burette, f. *kannácska*; *orn. éjszaki pacsirta*.
 †Buretlier (thié), m. *cath. misezőga*.
 Borgan, m. *conch. gyöngy-csiga*.
 Burin, m. *kúpás véső*; 2. *réz-metszés*; *fig. erőlyes író*.
 Buriner, v. a. *vésni, metszeni*; *fig. erőlyesen írni*.
 Burlesque, s. a. *torzbohó*; —ment, adv. *bohósan*.
 Busard, v. *buse*.
 Busc (busk), m. *vállsuhány*.
 Buse, f. *orn. egerésző kánya*; *fig. oktondi*; *forg. meun. műmeder*; *expl. légcső*.
 Busaquer, v. a. *vállsuhányt a vállfűzőbe illeszteni*; *fig. — fortune, szerencsét próbálni*; 2. *se —, v. r. vállsuhányt hordani*.
 Busaquiére, f. *vállsuhány-tok*.
 Buste, m. *sculp. mellszobor*; 2. *test felsőrésze*.
 But, m. *cél, szándék*; 2. — *en blanc, m. artil. derék lövés*; *fig. adt. de — en blanc, meggondolatlanul*; 3. — *à — adt. egyenlőben*.
 Bute, f. *maréch. körömhántó*.
 Buteau, m. *pimasz*.
 Butée, f. *boltszék*.
 Buter, v. n. *bill. paum. eltalálni*; *fig. — à qch. vmire törekedni*; *man. v. broncher*; 2. *se —, v. r. ragaszkodni, makacsul r. (v. hez)*; *je me — à cela, ragaszkodom ehhez*.
 †Butière, f. *célpuska*.
 Butin, m. *zsákmány*; v. *proie*.
 Butiner, v. n. *zsákmányolni*.
 Butirate, butireux, v. *butyrate, butyreux*.
 Butoir, v. *boutoir*.
 Butome, m. *bot. fülemülefű*.
 Butonie, m. *bot. orsófa*.

Caberer

Butor, m. *orn. dobozgém*; *fig. fajankó*; *it. butorde*.
 Butte, f. *földhányás*; *domb*; 2. *célfal*; *poudre de —, céllőpor*; *fig. se mettre en — aux soupçon, gyanítnak tenni ki magát*; *arch. el-lentámasz*.
 Butter, v. a. *mac. támaszszal ellátni, dácolni*; *jard. földet tölteni*.
 Buture, f. *ch. lábsukló-dagana*.
 Butyracé, e, a. *chi. vajsavas*; —rate, m. *chi. vajs*; —reux, se, a. *vajtartalmú*; —rine, f. *chi. vajadék*.
 Buvable, v. *potable*.
 Buvende, m. *lőre*.
 Buveau, v. *beauveau*.
 Buvé, f. *écon. lisztép*.
 †Buvetier, m. *csaplár*.
 Buvette, f. *ivószoba*; *aller à la —, körvendégségbe menni*.
 Buveur, m. (—se f. p. u.) *iszákos*; — *d'eau, bornemisztáza*; — *se d'eau, iszákos nő*.
 Buvotter, v. a. *fam. szürcsölni*.
 By, m. *lecsapoló árok*.
 Byssus (—uce), m. *bot. zánkány*.

C.

C (cé, ce), m. c. *betű*.
 Cà, adv. *vient —, jöjj ide*; — *et là, itt-ott*; 2. i. *nohát*; *noha*; or —, *most tehát*.
 Cabale, f. h. j. *titoktan*; 2. *ármány*; *fig. petite —, vig társaság*.
 Cabaler, v. n. *ármánykodni*.
 Cabaleur, m. *cselszövő*.
 Cabaliste, m. *rejtmenyfejtő*; *com. titkos társ*.
 Caban, m. *mar. esőköpeny*.
 Cabane, f. *kunyhó*; *mar. riv. hálórekesz*.
 Cabaner, v. n. *kunyhót állítani*; 2. v. a. *hajót fölfordítani*.
 Cabanon, m. *kunyhócska*; *sőtét börtön*.
 Cabarer, v. n. *brass. a keve-*

Cabaret

réket egyik kádból a másikba tölteni.
 Cabaret (-rè), m. csapszék; 2. kávészedény; bot. kapornyak.
 Cabaroter, v. n. g. p. kocsmákban tanyázni.
 Cabaretier, ère, s. csaplár, —nő.
 Cabarre, m. mar. kirakó sajka.
 Cabas, cabat, m. fügekasz; 2. kassos kocsi; 3. ócska női kalap; it. szatyor.
 †Cabasser, v. machiner; it. panier.
 Cabestan, m. mar. hajócsiga.
 Cabillaud, m. icht. tőkegádóc.
 Cabillots, m. pl. mar. facövek.
 Cabine, v. cabane, mar.
 Cabinet, m. dolgozószoba; benyitó; 2. gyűjtemény; fig. homme de —, szobatudós; dipl. kormány; 3. almaróm; 4. — d'aisance, v. latrines.
 Câble, m. mar. alattság; fig. filer le —, időt nyerni.
 Câbleau, m. sajkakötél; riv. vontató köté.
 Câbler, v. a. köteleket verni.
 Cabochard, cabochoux, a. nagyfejű; fig. feles.
 Caboche, f. fam. fej; fig. fejesség; grosse —, nagyfej; fig. bonne —, jó fej; icht. nagy-agyú hal; clout. sarkszeg.
 Cabochon, s. a. köszörületlen drágakő; clout. talpszeg.
 Cabotache, m. mar. parti hajózás; p. kereskedés; 2. part ismerése.
 Caboter, v. n. parti kereskedést üzni.
 Caboteur, m. parti hajós; 2. —, cabotier, parti hajó.
 Cabotin, e, s. th. vándorszínész; —ner, v. n. vándorszínészkedni; —age, m. rossz színdarab.
 Cabre, m. arch. emelő csiga.
 Cabrer, v. a. megharagítani; 2. se —, v. r. man. ágaskodni; fig. megharagudni.

Cabri

Cabri, v. chevreau; 2. v. cabron.
 Cabrillet, m. bot. szigorál.
 Cabrillon, m. juhsajt.
 Cabriole, f. man. bakaszkés.
 Cabrioler, v. n. ugrani.
 Cabriolet (-lè), m. kordély.
 Cabrioletur, m. ugró.
 Cabron, m. gödölye bőr.
 Cabus, a. chou —, feles. káposzta.
 Cabuser, v. tromper.
 Cacaber, v. n. kajdászni.
 Cacade, f. pop. hasiőrülés; fig. il a fait une vilaine —, bátorsága inába szállt.
 Cacarder, v. n. gároggni.
 Cachalot, cachelotet, m. cachelotte, f. icht. busaszökető.
 Cache, f. búvóhely; —carche, búvóadi; —col, —cou, v. fíchnu.
 Cache'folie, m. ál-fürtők; —mire, m. kázmíradl; —nez, m. téli nyakkendő; —peigne, m. hajdudor; —pot, v. muche-pot.
 Cacher, v. a. elrejtteni; —son nom, nevét elhallgatni; fig. eltitkolni; 2. se —, v. r. elrejtőzni; titkolódni; se — au monde, visszavonultan élni.
 Cacheron, m. zsinag; —à voiles, vitorlafondál.
 Cachet, m. pecsétnyomó; 2. pecsét; 3. jegy; fam. couvrir le —, jegyre leckét adni; fig. jelleg.
 Cacheter, v. a. pecsételni.
 Cachette, f. búvóhely; fig. bökkenő; 2. en —, adt. titokban.
 Cachexie (ka-ké-), f. path. senyv.
 Cachot, m. börtön.
 Cachotterie, f. fam. titkolódás.
 Cachotier, ère, s. titkolódó.
 Cacte, cactier, m. bot. poszgár.
 Cadastral, a. telekkönyvi.
 Cadastre, m. telekkönyv.
 Cadastre, v. a. t. könyvbe írni.
 Cadavéreux, se, a. hullaszorú; odeur —se, hullaszag;

Café

fig. áme — se, érzéketlen szív.
 Cadavre, m. hulla; fig. et. fam. c'est un — ambulans, élő hulla.
 Cadeau, m. ajándék; fig. se faire un grand — de qch., örvendeni vminek; 2. lakoma; 3. cikornya (betűkőn).
 Cadédís, i. patvarban.
 Cadeler, v. a. betűket cifrázni.
 Cadelle, v. trogossite.
 Cadenas, m. lakat; 2. evőeszköz; ennek toklata.
 Cadenasser, v. a. lakatolni.
 Cadence, f. dans. item; lett. zárhang; mus. hanglejtés.
 Cadencer, v. a. item szerint lépni; időmértéket tartani.
 Cadène, m. rablánc.
 Cadenette, f. perr. hajfonat.
 Cadet, te, s. a. i'jabb, legifjabb; mon frère —, öcsém; fig. vous êtes mon —, ön fiatalabb nálamnál; mil. hadapród; fig. jeune —, tapasztalatlan ifjú.
 Cadette, f. arch. kockakő; —r, v. a. k. kövekkel kövezni.
 Cadmie, v. tuthie; —arsenicale, egérkő.
 Cadole, f. serr. kilincs.
 Cadran, m. számlap (órán); lap. kösű.
 Cadrat, m. imp. úrpót.
 Cadre, m. keret; fig. tero, vázlat; mil. törzs.
 Cadrer, v. a. négyyszögűvé tenni; 2. v. r. illeni.
 Caduc, que, a. hullatag; roskatag; fig. mulékony; méd. mal —, nehézkör; pal. elévült; voix — que, érvénytelen szavazat.
 Caducité, f. gyarlóság; roz-zantság; pal. elévültség.
 Caecilie, f. z. kúszma.
 Cafard, e, s. a. szenteskedő; com. sávos kelme.
 Cafardage, m. szenteskedés.
 Cafarder, v. a. szenteskedni; —ie, f. szenteskedés.
 Cafardise, f. képmutatás.
 Café, m. kávéház; 2. kávé;

Café'ier

prendre du —, *kávé* inni;
prendre son —, *vkit* *bolondá* tenni; 3. *kávéház*.
Café'ier, ére, s. *kávéültető*;
2. v. *caféier*; —irie, f. k. *termesztés*; —tier, ére, s. v. *limonadier*; —ière, f. k. *kanna*.
Caffûts, f. pl. *artill. ócska imított vas*.
Cañer, m. bot. *kávéfa*.
Cagarelle, f. bot. *disznóparjék*.
Cage, f. *kalitka*; fig. *être en —, börtönben lenni*; arch. *lépcsőtér*; horl. *óratok*; mar. *árbóckosár*; orf. *kirakat*.
Cagier, m. fam. *madárárás*.
Cagnard, e, s. a. fam. *naplopó*; 2. un —, *pulya*; une —, *rima*.
Cagnarder, v. n. *tunyálkodni*.
Cagnardise, f. *henyeség*.
Cagne, f. *szuka*; 2. v. *cagnard* (2).
Cagneux, se, a. *görbelábú*.
Cagot, v. *cafard*, —erie, v. *cafardise*; —isme v. *cafarderie*.
Cagou, m. pop. *zeugori*.
Cahier, (ca-ié), m. *írka*; fin. — de frais, *költségjegyzék*.
Cahin-caha, adv. *imígyamígy*.
Cahot, m. *zökkenés (kocsié)*; 2. *göröngyös út*; fig. *akadály*.
Cahotage, m. *rázás (kocsié)*.
Cahotant, e, a. *göröngyös; zökkenő*.
Cahoter, v. a. *rázni, zökkenni*; fig. *être — à par la fortune, a szerencse által hányatni*.
Cahoutchou, —o, m. *rugógyanta*.
Cahute, f. *kunyhó*.
Caïeu, cayeu, m. bot. *hagymagumó*.
Caille, f. *fürj*.
Caillé, s. a. lait —, *aludttej*.
Caille'botte, f. *aludttejdarab*; 2. bot. *kánya-ban-gita*; — botté, e, a. *megaludt*; — botter, v. *cail-*

Cailler

ler; — lait, m. bot. *tejoltó galaj*; —ment, m. *megaluvás*.
Cailler, v. a. *aludttá tenni*; 2. se —, v. r. *megaludni*; *összefutni*.
Caille'tage, m. *tereféré*; —teau, m. *fürjcske*; —ter v. n. *tereférélni*; —tte, f. *écon. oltó gyomor*; 2. *csacska*; = du quartier, *város hírharangja*.
Caillot, m. *aludtvér-darab*; — rozat, m. *rózsakörte*.
Caillou, m. *kövecs*; — à feu, *kova*; —tage, m. *kövecsezés*; finom *porcellán*; —ter, v. a. *kövecsezeni*; —teur, m. *kovavágó*; —teux, se, a. *kövecstartalmú*; —tis, m. *kövecs-rakás*.
Caisse, f. com. *láda*; chir. *műszertok*; fin. *pénztár*; livre de —, *pénztári napló*; — militaire, *hadí pénztár*; — d'escompte, *leszámitoló pt.*; an. *füldob-üreg*; charp. *kas*; horl. *óratok*; mil — de tambour, *dob*; mus. *grosse —, öregdob*.
Caissetin, m. com. *ládácska*; manuf. *szekrényke*.
Caissier, m. *pénztárnok*.
Caisson, m. *lőszerszekér*.
Cajoler, v. a. fam. *ciróogatni*; mar. *az árral szél ellen-hajózni*; 2. v. n. *csörögni*.
Cajolerie, f. *hízélgés*.
Cajoleur, se, s. *hízélgő*.
Cajute, f. mar. *hajószoba*.
Cal, m. *bőrkéreg*; chir. *csontforradás*.
Calam'ba, — bac, — bouc, m. bot. *aloefa*; — bour, m. bot. *zöldes paradicsfa*; — cuthe, f. bot. *hegyi melissza*; —ine, f. chi. *gálma*; † —istrer, v. *friser*; —ite, f. *delejtű*; 2. *lombász*; —ité, f. *nyomor, szerencsétlenség*; —iteux, se, a. *nyomoru*; —part, v. *calamba*.
Calandrage, m. *mángorlás*; —e, f. orn. *léprigő*; 2. ent. *zsiszik*; écon. *mángorló*; —er, v. a. *mángorolni*;

Caléfaction

—ette, f. orn. *seregély*; —eur, m. *mángorló*; —ine, f. *simítókö*; —otte, f. orn. *fenyőmadár*.
Calcaire, a. minér. chi. *meszes*.
Calca'neum (-né-ome), m. an. *bokacsont*; —nthé, m. minér. *rézkovand*; rifère, v. *calcifère*.
Calcé'doine, f. Quartz-Agate, m. minér. *kalcodon*; —doni-eux, se, a. minér. *fehérttyes*; —olaire, f. bot. *papucska*.
Calcifère, a. *mészartalmú*.
Calcin, m. *üvegfonal*.
Calcin'able, a. chi. *mészít-hető*; —ation, f. chi. *mészítés*; —e, f. *üveg máz*; —er, v. a. *égetni*; 2. *mészíteni*; 3. se = v. r. *mész-szé változni*.
Calcium (-ome), m. chi. *mészény*.
Calcul, m. *számítás*; számve-tés; erreur de —, *számítási hiba*; path. v. *pierre*; —able, a. *számítható*; —ateur, m. *számító*; szám-vivő; —atoire, a. *számolási*; —er, v. a. et. n. *számítani, számolni*; —eux, se, s. a. *path. fővenyes*.
Caldéron, m. icht. *busaszőkető*.
Cale, f. géog. *öböl*; arch. *aljzat*; mar. *hajóda, hajógyár*; 2. *bümtetés neve hajókon, melyszerint az elítél-tet a közép árboc tetejére huzzák, és hirtelen a ten-gerbe bocsátják*; 3. *hajó feneke*; pv. *être à fond de —, tönkre jutni*.
Calé, e, a. pop. *gazdag*.
Calebasse, f. bot. *lopótök*.
Calebassier, m. bot. *lopótökfa*.
Calèche, f. *hintó*; mod. *csuklya*.
Caleçon, m. *gatyá*.
†Caleçonnier, m. *gatyakészítő*; 2. *bőrfestő*.
Caléfacteur, m. cuis. *serpenyő*.
Caléfaction, f. chi. *melegítés*.

Calefreter

Calefreter, v. piller, em-prunter.
 Calemar, v. calmar.
 Calembour, —bourg, m. szó-csere, szójáték.
 Calembouriste, —dier, m. szócsere-csindló.
 Calembredaine, f. pop. hasz-talan fecsegés; kopasz mentség.
 Calendaire, m. egyházi jegy-zék.
 Calendes, f. pl. h. r. a hó első napja; p. renvoyer q. aux — greques, holnap után kis kedden, borjú nyúló pénteken.
 Calendrier, m. naptár; — perpétuel, száz éves napt.; —rustique, mezei naptár.
 Calendule, v. souci.
 Caler, v. a. mar. lebocsátani; fig. — la voile, beljebb szedni a gyeplőt; arch. aljazni; 2. v. n. alámerülni; pop. lustálkodni.
 Caleur, m. pop. naplopó.
 Calfat, —eur, m. mar. hajó-izskábáló; 2. izskábálás; 3. izskába.
 Calfatage, m. kóc, moha, izskábáláshoz.
 Calfater, v. a. izskábálni.
 Calfatin, m. mohozó suhanc.
 Calfeutrage, m. betömés; be-dugulás.
 Calfentrer, v. a. bedugni, be-tűzni.
 Calibé, e, a. pharm. acélos; eau —e, acélvíz.
 Calibrage, m. artil. üregye-zés.
 Calibre, m. ür-egy; 2. ürmé-rő; arch. átmérő; fig. ér-ték; font. torok; mar. minta.
 Calibrer, v. a. üregyezni.
 Calic'e, m. kehely; éscr. et fig. keserű pohár; bot. csé-sze; —é, e, a. csészés.
 Calicot, m. com. karton; iron. rőfös vitéz.
 Caliculé, e, a. bot. murvakö-zés.
 Califourchon, à —, adt. ló-hátvást; 2. m. nádparipa.
 Cálín, e, s. a. fam. lomha; it. alattomos.

Cáliner

Cáliner, v. a. v. cajoler; 2. se —, v. r. henyélni.
 Cálínerie, v. cajolerie.
 Calais, v. angite.
 Calle, f. charp. polc; mar. emelőcsiga; bot. sárkány-fű; — de marais, mocsári gólyahír.
 Calleux, se, a. kérges.
 Callosité, f. kérgesség; vad-hús; 2. bőrkéreg.
 Callot, m. ard. palatuskó.
 Calmant, m. csillapítószér; 2. v. calmer.
 Calmar, cornet, icht. tinta-féreg; 2. v. écritoire, 3. tolltok.
 Calme, a. csendes, nyugodt; 2. m. szélcsönd; fig. nyu-galom.
 Calmer, v. a. megnyugtatni, enyhíteni; 2. v. n. v. se —; 3. se —, v. r. csillapulni; megnyugodni.
 *Calmir, v. n. csillapulni.
 Calomel, calomélas, m. chi. édes higany.
 Calomniateur, trice, s. rágal-mazó.
 Calomnie (calom-nie), f. rá-galom.
 Calomnier, v. a. rágalmazni.
 Calomnieusement, adv. rá-galmazólag.
 Calomnieux, se, a. rágalmazó.
 Calonière, v. canonnière.
 Calori'cité, f. hőképesség; *—fère, f. melegítőlámpa; —fique, a. melegítő; —mètre, m. hőmérő; —mètrie, f. hőmérés; —moteur, m. phys. hőmozdító; —que, m. chi. hévany; = spé-cifique, arányos hévany.
 Calotin, m. v. calotte; 2. pop. iron. pap.
 Calotte, f. pilisfedő; le pape lui a donné la —, a pápa bibornokká tette; — à oreille, hálósipka; pop. fejlegyintés.
 Calotter, v. a. fejére legyin-teni (vkinek).
 Calottier, m. sipkás; s. árus.
 Calque, m. leképezés; fig. másolat; utánzás.
 Calquer, v. a. leképezni; 2. fig. utánozni.

Camérist

Calus (-uce) m. chir. v. cal; fig. szivtelenség; bot. bű-työk.
 Calville (-vil), m. eperalma.
 Calvitie (-cie), f. kopaszág.
 Calybite, s. 2. remete.
 Camaïeu, m. domborképkő; peint. tusmodorban festett kép.
 Camail, m. püspöki palás-toska.
 Camarade, s. 2. cimbora; fig. bajtárs.
 Camaraderie, f. g. p. pajtá-kodás.
 Camard, e, s. a. v. camus; fig. et poét. la —e, a ha-lál.
 Camare, m. man. tüskés ál-lazó.
 Camaïeu, v. camaïeu.
 Cambage, m. cout. sör-adó.
 Cambarles, f. pl. agr. kuko-ricaszár.
 Cambiste, v. agent de change.
 Cambouis, m. szekérkenőcs.
 Cambrement, v. éboulement.
 Cambrer, v. a. kanyarítani; 2. se —, v. r. homorodni.
 Cambrésine, f. com. pamut-gyöles.
 Cambreur, m. homorító.
 Cambrure, f. ívgörbület; gör-bítés.
 Came, chame, f. conch. ká-ma; forg. —, camme, emelcs.
 Caméade, f. bot. farkas-bo-roszlán.
 Caméléon, m. z. színbű; fig. kőpenyforgató.
 Camélia, f. bot. kamélia.
 Camélopard, v. giraffe.
 Camelot, m. teveször-ázóvet; —te, f. selejt, avadék; libraire en —, iskolakönyv-kereskedő; reliures à la —, olcsó kötés; —er, v. a. te-veszörből szőni; —ier, m. rozsz papír; 2. csempész.
 Caméral, e, a. chanc. kincs-tári; —istique, f. pénz-ügyi tudomány.
 Camérist, m. kamarás.
 Camérière, f. conch. lencse-kövecs.
 Camériste, camérière, f. ka-marásnő.

Camion

Camion, m. *kis gombostű*; mar. *targonca*; —ner, v. a. mar. *targoncát húzni*; —neur, m. *targoncavezető*.
Camisole, f. *meltyű*; — de force, *kényszering*.
Camomille, f. bot. *székfű*.
Camouflet, m. *papírfüst, melyet csínból vki orra alá fűnek*; fig. *meggyalázás*; mil. *pattogó akna*.
Camourlot, m. *hajóragasz*.
Camp, m. *tábor*; fig. l'alarme est au —, *egyszeriben fellobban*; 2. *táborozó sereg*; 3. *küzdő*; juge du —, *viadalbíró*.
Campagnard, e, s. a. *falusi*.
Campagne, f. *mező, térség*; 2. *falu*; mezei *jóság*; mil. *hadjárat*.
Campagnole, m. z. *gözü*.
Campan'aire, a. fond. *écselle* —, *harangmérték*; —e, f. *bojt*; sculp. *harang-cikornya*; sav. *szappanos-ist*; —elle, —ette, f. bot. *csengetyűke*; —ier, m. *harangozó*; —ulé, e, a. bot. *harangdad*.
Campement, m. *táborozás*.
Camper, v. n. mil. *táborozni*; 2. v. a. *táborba szállni*; 3. se —, v. r. *elhelyezkedni*.
Camphre, m. *kánfor*; —ée, f. *kánforfű*; eau-de-vie —ée, *kánforlél*; —er, v. a. *kánforral készíteni*; se —er, v. r. pop. *leinni magát*; —ier, m. bot. *kánforfa*.
Campine, f. *hizlalt csirke*.
Campos, m. *szőlőra*.
Camus (ca-mu-ze), e, s. a. *pisze*; fig. *hüledezett*; —ette, f. *pisze orrocska*.
Canaille, f. coll. *rongynép*.
Canal, m. *csatorna*; fig. *eszköz, út*; 2. *geog. tengerszoros*; an. *cső*; mar. *faire —, tengerre bocsátkozni*.
Canalisation, f. *csatornázás*.
Canaliser, v. a. *csatornázni*.
Canamelle, v. canne à sucre.
Canapé, m. *pamlag*.
Canapsa, m. *uti tarisznya*.
Canard, m. z. *kacsa*; k. *gúnár*; pop. *donner des —s*

Canardeau

à q., *vkít bolonddá tenni*; 2. *uszkár*.
Canardeau, m. dim. *kacsácska*.
Canarder, v. a. q., *lesből löni (vkire)*; mar. le vaisseau —e, a *hajó orra mélyen jár*.
Canarderie, f. écon. *kacsaöl*.
Canardiére, f. *kacsafogó*; 2. *kacsapuska*; mil. *tlörés*.
Canari, m. *kanári madár*; 2. *válucska*; 3. bot. *kelet-indiai díófa*.
Canasse, canastre, m. *kacsadohány*; 2. *dohánykosár*; 3. *tealáda*.
Cancan, m. dans. *kankán*; 2. *lárma*; 3. *terefere*; 4. *gágogni*.
Cancaner, v. n. fam. *kankánt járni*; 2. pop. v. *bavarder, caqueter*.
Cancel, m. ég. *rács, oltárrács*.
Cancellation, f. *kitörlés, kihuzás (rostélyvonásokkal)*.
Cancellor (cel-lé), v. a. *kihúzni, kitörlőni*.
Cancer (ère), m. path. *rák-fekély*; astr. *rák*.
Cancéreux, se, a. path. *rák-nemű*.
Canche, f. bot. *nápic*.
Cancre, crabe, m. *botrog*; fam. un pauvre —, *szegény ördög*; vilain —, v. ladre.
Cancriforme, a. *botrogalakú*; —te, f. miné. *kövesült botrog*.
Candélabre, m. *karos gyertyatartó*.
Candeur, f. *nyíltszívűség, őszinteség*.
Candi, a. m. *cukrozott*; sucre —, *sárga cukor*.
Candidat, m. *jelölt*.
Candidature, f. *kijelölés*.
Candide, a. *nyíltszívű, őszinté*; —ment, adv. *őszintén*.
Candir, v. n. *faire — du sucre, cukrot jegecezni*; 2. se —, v. r. *jegecesedni*.
Candisation, f. *jegecezesedés*.
Cane, f. *kacsa, ruca*; —sauvage, *vadrucsa*; faire la —, *nyíltszívűnek mutatkozni*.

Cannetiller

Caneberge, v. canneberge.
Canefas, v. canevas.
Canéfiée, canéficiér, v. cassie, cassier.
Canépétière, f. orn. *reznek*.
Canepin, m. *keztübbő*; bot. — du tilleul, *hárskéreg*.
Caner, v. n. *kereket oldani*.
Caneter, v. n. *döcögni*.
Caneton, m. *kacsa*.
Canette, f. dim. *kacsácska*; 2. v. *cannette*.
Canevas, m. *kanavász*; fig. *vázlat*.
Canevassier, ère, s. *kanavász szövő*.
Canevette, f. *pincetok*.
Cangé, m. *sűrű rizslé*.
Caniard, v. *grisard*.
Caniche, v. *bachet*.
Canichon, m. *pelyhes kacsácska*.
Caniculaire, a. jours —, *kánikula*.
Canicule, f. astr. *Sirius*; 2. *kánikula*; ebhő.
Canif, m. *toltkés*.
Canillée, v. *lentille d'eau*.
Canin, e, a. ord. f. *faim —e, farkas-éh*; ris —, *gúnykacaj*.
Canina, m. z. *ebkigyó*.
Canitie (cie), f. *őszhaj*.
Caniveau, m. *utca-csatorna*.
Canivet, m. *kis toltkés*.
Cannage, m. com. *kimérés*.
Cannale, f. *nádas*.
Cannamelle, v. *canamelle*.
Canne, f. *nádbot*; 2. *nád*; — à sucre, *cukornád*; verr. —, *fuvócső*.
Canneberge, f. *hamvas áfonya*.
Canneler, v. a. arch. *horonyolni*.
Cannelle, canelle, f. *fahej*; esprit de —, *fahej-víz*; fig. mettre q. en —, *vkít jól elverni*; t. t. *csap*.
Cannelé, e, a. *fahejszínű*.
Cannelier, canelier, m. *fahejfa*; drap. *horog*.
Cannelure, f. *horony*; bot. *válu*.
Canner (ca-né), v. a. *röffel mérni*.
Cannetille, f. *lána*. [ni.
Cannetiller, v. a. *fölcsipkéz*

Cannette

Cannette, f. nádpáca; — de bière, fél kupa sör; manuf. cséve nád.
 Cannibale (can-ni-), m. ember-evő; fig. kegyetlen ember.
 Cannibalisme, m. ember-evés; fig. kegyetlenség.
 Cannier, m. nádfonó; nád-pálcagyáros.
 Canon, m. ágyú; le bruit du —, ágyúdörgés; mar. —s de mer, hajóágyú; arq. puskacső; t. t. cső; 2. egyházi törvény; écol. droit —, egy. jog; — des écrivains, a szent könyvek sorozata; t. t. fűró vas; manuf. — à dévider, fonalcséve; serr. — de la clef, kulcscsászár.
 Canonial, e, a. cath. egyházi; kanonoki.
 Canonicate (-ca), m. kanonokság.
 Canonique, a. cikkezetes, sorozatbeli; fig. illő; —ment, adv. egyháziasan.
 Canonisation, v. béatification.
 Canoniser, v. béatifier; fig. magasztalni.
 Canoniste, m. egyházi jogtanár.
 Canonnade, f. ágyúzás; —age, m. tüzermesterség; —er, v. a. ágyúzni; —ier, m. tüzér; 2. csőkovács; —ière, f. mil. lőrés; katonasátor; 2. bodzapuska; 3. mar. ágyúnaszád; —iste, m. ágyúöntő.
 Canore, a. hangzatos, csengő; les oiseaux —s, éneklő madarak.
 Canot, m. sárka; mar. nasád; —ier, m. sárkás.
 Canqueter, v. n. sápgolni.
 Cantalabre, m. párkányzat.
 Cantarelle, f. ent. cserebogár; 2. vét. diühödt disznó tujtka.
 Canta'te, f. kantáte; —trice, f. énekesnő.
 Cantharid'e, f. ent. kőrisbogar; —ine, f. chi. körösdék.
 Canthus (-uce), m. an. szem-szög.

Cantibai

Cantibai, cantiban, m. charp. hasadékos építési fa.
 Cantine, f. pincetok; 2. katonai csapszék.
 Cantinier, ère, s. csaplár; markotányosnő.
 Cantique, m. dics -ének; livre de —s, énekes-könyv.
 Canton, m. kerület; —ade, f. th. színpalak mögötti tér; —nément, m. katonaszállásoldás; k. tanyázás; —al, e, a. kerülethez tartozó; —ner, v. a. mil. szállásol-ni; —niér, m. útmester; —nière, f. ágyúlábfüggöny; 2. szögvasazat.
 Canule, f. fecskendező.
 Caout-chouc, v. cahout-chou.
 Cap, m. fő; de pied en —, tetőtől talpig; parler —à —, négy szemközt beszélni; géo. hegyfok; mar. hajó orra; man. — de more, feketefeju; orn. — noir, barátka.
 Capable, a. képes; —ment, adv. ügyesen.
 Capacité, f. képesség; 2. derékség; 3. térbeliség.
 Capage, v. capitulation.
 Caparaçon, m. csótár.
 Cape, f. csuklyás köpeny; 2. csuklya; p. v. ríre; mar. être à la —, farolni.
 Capelan, m. szegény pap; 2. beteg selymér; —ier, m. gadóchalász.
 Capelet, m. vét. talpverfolt; bot. szegfűhéj.
 Capeline, f. szalmakalap; mil. sisak; plum. forgó.
 Caperon, v. capron.
 Căperon, v. căpre.
 Capette, f. bot. kakukfoszlár.
 Capharnaüm (-na-ome), m. bordélyház.
 Capillaire, a. bot. rostos; 2. m. le — cheveu de Vénus, Vénus fodorka; 3. ent. —s, szőrfeleg.
 Capillament, m. capillature, f. an. haj; szőr; bot. rost.
 Capillariste, m. ősz feju.
 Capillarité, f. phys. hajcsővesség.
 Capilotade, f. sült hús-vagda-

Capot

lék; p. mettre q. en —, jól elverni; ft. megrostálni (vkit).
 Capistre, m. path. szájszukulás.
 Capitaine, m. mil. százados; mar. — de vaisseau, hajóskapitány; fig. grand —, nagy hadvezér; 2. vár-nagy; com. — de navire, hajótulajdonos.
 Capitainerie, f. várnagyság; — des chasses, vadászkerület.
 Capitainesse, v. capitane.
 Capital, e, a. fő, derék, jeles; gr. lettres —s, kezdőbetűk; imp. cikkbetű; 2. com. tőke; le —, földolag; 3. fort. fővonal.
 Capitalement, adv. főleg, főképen.
 Capitalisation, f. tőkésítés.
 Capitaliser, v. a. tőkésíteni.
 Capitaliste, m. tőkepénzes.
 Capitalité, f. főtulajdon.
 Capitan, v. fanfaron.
 Capitane, galère —, f. v. réale.
 Capit'ation, f. fej-adó; —té, a. bot. bugás; —teux, se, a. résztettő; —ton, m. fátjólselety; it. v. cocon; —tulaire, a. káptalanbeli; 2. bot. zuzmó éle; —tulant, s. a. v. —laire (i.); —tulation, f. megadás, várfeladás; 2. alku, szerződés; —tule, m. bot. gömböcske; —tuler, v. n. megadni magát; fig. alku-dozni.
 Caplan, v. capelanier.
 Capoc, m. selyemgyapot.
 Capon, m. fam. ravaszdi; 2. ravasz játékos; 3. pop. v. poltron; mar. horgonygá-mó; —ner, v. a. játékban csalni; gyávának mutatkozni; —nière, f. mil. lő-árok.
 Capouquier, m. bot. selyemgyapotfa.
 Caporal, m. tizedes; 2. da —, kapadohány.
 Capot (-po), a. jeu. macs; fig. demeurer —, meghök-kenni; 2. m. v. capote.

Capote

Capote, f. női köpeny; 2. mod. csuklyás főkötő; 3. mil. katonaköpeny; 4. csuklyás köpeny.
 Cappe, f. virág (boron stb.).
 Cáppe, m. mar. kalózhajó; bot. kaporna.
 Capréolaire, a. jard. indás.
 Capri'ce, m. szeszély; 2. ötlet; se —cier, v. s'engouer; —cieusement, adv. szeszélyesen; makacsul; —cieux. se, a. szeszélyes; makrancos.
 Capricorne, ou bouc, m. ast. bak; 2. ent. hősincér.
 Caprier, m. bot. kaporna bokor.
 Caprification, f. fügegubó általi termékenyítés; —figue, m. bot. vad fügefű; —foliacé, e, a. szulákfélék; —mulgue, v. tette-chèvre; —ole, v. cabriole; 2. f. bot. hollóláb utifű; —que, m. chi. gededéksav; —sant, a. m. méd. pouls —, egyenetlen ütérvetés.
 Capron, m. jard. öreg szamóca; —ier, m. bot. öreg szamócabokor.
 Capricum (-ome), m. bot. kerti bors.
 Capsu'le, f. bot. magrejtő; arm. gyutacs; —lifaire, a. bot. toktermő.
 Captateur, m. pal. örökség-vadászó.
 Captation, f. pal. örökség-vadászás.
 Capter, v. a. kicsalni.
 Capteur, v. captureur.
 Captieu'sement, adv. furfangosan; —eux, se, a. fogárd, furfangos.
 Captif, ve, s. a. fogoly.
 Captiver, v. a. fig. lebilincselni; 2. megzabolázni; se —, v. r. nélkülözhetlenül tenni (magát); erőttenni (magán).
 Captivité, f. fogság, rab-szolgaság; fig. erőltetés.
 Capture, v. prise (2); 2. fogás, préda; pal. v. prise.
 Capturer, v. a. mar. zsákmányolni; pal. letartóztatni, elfogni.

Captureur

Captureur, m. mar. kalóz.
 Capuce, capuchon, m. kámsza; fig. prendre le —, szerzetessé lenni.
 Capuchonné, e, a. csuklyás.
 Capucin, e, s. kápasbarát; fig. szenteskedő.
 Capucinade, f. ostoba beszéd.
 Capucine, f. bot. papsüveg.
 Capucinière, f. iron. kapucinus-zárda.
 Caquage (-ca-ge), m. pèche. hordóba rakás (heringeket).
 Caque, f. com. hordócska; chaud. fagygyűbbdön; —denier, v. ladre; —er, v. a. hordóba rakni (heringeket); —rolle, háromlábú serpenyő; —sangue, v. dysenterie.
 Caquet, m. fecsegés; terefere, pletykaság; elle a le — bien affilé, peregrin a nyelve; p. rabattre le — de q., elhallgattatni (vkít); 2. —s, pl. rágalmazás; —tage, m. pletykálkodás.
 Caquette, f. halaskád.
 Caqueter, v. n. gágogni; fig. csacsogni, fecsegni.
 Caqueterie, v. caquet (2).
 Caqueteur, v. babillard.
 Caquetoire, f. karatlan támlásszék.
 Caqueur, m. pèche. hering-berakó.
 Caquille, v. coquillier.
 Caquillier, m. bot. szümcső.
 Car, conj. mert.
 Carabe, —bé, m. ent. futrinka.
 Carabé, v. succin.
 Carabin, m. v. carabinier; fig. félénk játékos; 2. gúnyolódó; 3. borbélylegény; iron. orvostanhallgató.
 Carabinade, f. karabélylövés; k. sortűz; fig. gúnyolódás, vagdalózás.
 Carabine, f. karabély.
 Carabiner, v. n. mil. v. ti-railler; fig. félénk módon játszani; mar. brise —ée, heves szél; 2. v. a. arq. puszkacsót csinálni.
 Carabineur, m. puskaműves.

Caracadoire

Carabinier, m. karabélyos.
 Caracole, m. escalier en —, csigalépcső.
 Caracole, f. man. körlés; mil. kanyarodás.
 Caracoler, v. n. man. körölni.
 Caracouler, v. n. búgni, turbékolni.
 Caractère, m. vonás, jel; fig. —s, ismertetőjel; 2. írás, kézírás; betű; 3. jelleg; sajátosság; 4. cím, méltóság; 5. jellem; gondolkodásmód; lelkület; math. jegybetű; 6. kifejezés.
 Caractériser, v. a. jellemezni.
 Caractéristique, a. it. fig. jellemző; gr. jelző; géom. jellemző ismerv; math. váljegy.
 Carafe, f. karafina.
 Carafon, m. hűtőedény; 2. palackocská.
 Caragan, caragogne, m. bot. bokros akác.
 Carambolage, m. bill. ütkezés.
 Caramboler, v. n. bill. ütközni.
 Caramel, m. nyers cukor; chi. pörkéd.
 Caramélisation, f. cukorpörkölés.
 Caraméliser, v. a. cukrot pörkölni.
 Caranguer (-ghé), v. n. mar. kiüzdeni (hullámok ellen).
 Carangueur, v. actif.
 Carapace, f. tajok.
 Carassin, v. corassin.
 Carat, m. karat; p. un sot à 24 —s, sültbolond.
 Carature, f. karatozás.
 Caravane, f. karaván; fig. faire ses —s, vigan élni.
 Caravanier, m. tevezvezető karavánoknál.
 Carbo'nage, m. cout. szénegetés; —nate, m. chi. szénlet; —ncle, v. charbon, escarboucle; —ne, m. chi. széneny; —nique, a. szénsav; acide = szén-sav; —nisation, f. szénítés; —niser, v. a. széníteni; —nnade, f. cuis. rostélyos.
 Caradoire, f. sell. féklánc.

Carcailler

Carcailler, v. n. ch. *pitypa-*
latyolni.
Carcaison, v. cargaison.
Carcan, m. *nyakvas*; mod.
nyaklánc.
Carcasse, f. *csontváz*; fig.
elle n'a que la —, *csont és*
bőr; artif. *lobogató*; mar.
hajóváz; mod. — d'un
bonnet, *fejkötő sodrony-*
bűbja.
Carcassière, f. *ágyunaszád*;
ver. *aszód*.
Carcinaumateux, se, a. méd.
rákfenés.
Carcinome, v. cancer.
Carda'ge, m. *kártolás*; —line,
f. orn. *tengelic*; —mine, f.
bot. *foszlár*; —mome, m.
paradicsmag; —sse, ra-
quette, v. nopal; 2. soier.
selyemkárt.
Card'e, f. *gyapjugarató*;
man. *lókefe*; —er, v. a.
kártolni; —ère, f. bot. *bo-*
gács; = de bois, *takács-*
mácsonya; —eur, se, s. a.
gyarató.
Cardi'a, m. an. *gyomorzás*;
—agraphie, f. *szíveirés*;
—aire, a. ver —, *szűpöf-*
teg; —algie, f. path. *gyo-*
morgörcs; —aque, s. a.
pharm. *szíverősítő*; bot. f.
szűrés gyöngyhím; —e, v.
cardia; —er, m. *kártké-*
sztítő; —nal, m. *bibornok*;
orn. *bübospirók*; 2. =, e,
a. *sarkalatos*; —nalat (-la),
m. bib. *méltóság*; —nale,
f. bot. *porhonrojt*; —nali-
ser, v. a. teint. *vöröser*
festeni; —ogme, m. méd.
gyomorhév; —o-sperme,
m. bot. *áldott fű*; —tie, f.
path. *szívlób*.
Cardon, m. jard. *spanyol ar-*
ticska; 2. v. *civudé*.
Caret, m. icht. *félseg-*
űszó.
Carême, m. *bőjt*; mettre le
— bien haut, *sokáig el-*
halasztani; p. il arrive
comme marée en —, *épen*
jókor jó; face de —, *ki-*
éhezett arc.
Carême-prenant, m. *farsang*
utolsó napjai; des caré-

Carénage

mes-prenants, *farsangi*
bohócok; fig. c'est un vrai
—, *valóságos paprika Jan-*
csi.
Carénage, m. mar. *supero-*
zás; *hajógyár*.
Caréner, v. a. *superezni*.
Caressant, e, a. *édelgő, ciró-*
gató.
Caresse, f. *édelgés, ciróga-*
tás; fig. ne te fies par aux
—s de la fortune, *ne higgy*
a szerencse szeszélyeinek.
Caresser, v. a. *édelegni, ci-*
rógnatni; fig. jól fogadni.
Caret (-rè), m. z. *cserepes*
tajkone; 2. bot. —, ca-
reiche, *sás*; —paniset, *pi-*
rokmohar; —des sables,
omboly.
Cargador, m. *hajó-alkusz*.
Cargaison, f. mar. *rako-*
mány; 2. *rakodás*; 3. *rak-*
levél.
Cargilie, f. bot. *celtis*.
Cargue, f. *vitórlakötél*; —r,
v. a. —les voiles, *vit. fe-*
szténi; —ras, v. *hále-bas*;
—eur, m. mar. *vitórla-*
fe-sztő.
Cariatide, f. arch. *gyámszo-*
bor.
Caricature, f. *torzkép*; —rer,
v. a. *torzolni*; —riste, m.
torzképrajzoló.
Carie, f. chir. *csontszú*; agr.
űszög; jard. *szűrágás*; —er,
v. a. *rothasztani*; 2. se —,
v. r. *rothadni*; —eux, se,
a. path. *rothadt*; *szűvas*.
Carillon, m. *harangjáték*;
2. *ennek dallama*; fig. *lár-*
ma; fouetter, à double —,
megnadrágolni; forg. fer
de —, *szegvas*; phys.
—électrique, *villanyos ha-*
rangj.: —nément, m. *ha-*
rangjátás; —ner, v. n.
imp. *harangj. hangoztat-*
ni; fète —be, *nagy ünnep*;
—neur, m. *harangjáté-*
kos.
Caristade, v. aumône.
Carlet, v. carrelet.
Carline, v. caroline.
Carmagnole, m. v. *marquis*; 2.
szabadság után ábrándozó;
3. *szabadságdal*; fig. faire

Carpe

danser la — à q., *nyak-*
tilózni.
Carme, carmelite, m. *karme-*
lita; 2. *kölmény*.
Carmin, m. *karmazsin*; fig.
lèvres de —, *eperajak*; —o,
f. chi. *pirék*; —er, v. a.
karmazsinnal festeni.
Carnage, v. massacre.
Carnassier, ère, s. a. *hús-*
evő; *ragadozó*.
Carnassière, f. ch. *vadász-*
társznya.
Carnation, f. peint. *testszi-*
nezés.
Carnavale, m. *farsang*.
Carne, f. *szöglet*.
Carnèle, f. mon. *karima*.
Carneler, v. a. mon. *kari-*
mázn.
se Carnier, v. r. fleur, *hús-*
színtűvé lenni.
Carnet, m. com. *napló, jegy-*
zékék könyve.
Carnier, v. carnassière.
Carnification, f. path. *húso-*
sodás; se —fier, v. r.
path. *húsozni*; —forme,
húshoz hasonló; —llet,
—olet, m. bot. *kukuba*;
—on, m. kis *gombostű*;
—vore, m. *húsevő*.
Carobe, v. caroube.
Carogne, f. v. charogne; fig.
vielle —, *vén csoroszlya*.
Caroline, f. bot. *kőrfény*.
Caron, m. cuis. *szalonnasze-*
let.
Caroncule, f. *szömölcs*; —
lacrymale, *könymirigy*.
Carotte, f. jard. *sárgarépa*;
p. tirer une — à q., *kicsal-*
ni vmit vkitől; com. —de
tabac, *dohány-tekerés*;
—r, v. n. pop. *szűkkezűen*
játszani; —eur, se, s.
szűkkezű játékos.
Carottine, f. chi. *murokdék*.
Carou'be, carouge, m. *hü-*
velykenyér, szent János k.;
—bier, m. bot. sz. j. *ke-*
nyérfa; —ge, m. orn. *pa-*
radicsommadár; bot. v.
caroube; —sse, f. icht. *ká-*
rász.
Carpe, f. icht. *ponty*; p.
faire la — pámée, *ajulást*
színlenni; 2. an. v. *poignet*.

Carpeau

Carpeau, m. carpette, f. icht. *potyka*; com. *ceikos bori-tékdázon*.
 Carpérie, f. bot. *türempick*.
 Carpier, m. ère, f. *pontyos tó*.
 Carpillon, v. carpeau.
 Carpin, v. charme.
 Carquèse (-kése), f. glac. *égető kemence*.
 Carquois, m. *tegez*.
 Carrable, a. math. *négyezhető*.
 Carre (ca-ré), f. *fölrész*; fig. pop. il a une bonne —, *vaskos*.
 Carré (ca-ré), m. *négyyszög*; — de parterre, *virágágy*; géom. — *géometrique, magasságmérő*.
 Carré, e, a. *négyyszögű*; arith. nombre —, *négyzetszám*; charp. bois —, *gerendafa*; p. raisonner juste et — comme une fûte, *száját hűteni*.
 Carreau (ca-ró), m. *kőlap*; fig. coucher sur le —, *padlón háltni*; it. *leteríteni*; jeter sur le —, *az utcára dobni*; 2. jeu. *tők*; valet de —, *tőkfilkő*; fig. un valet de —, *gézengúz*; 3. —, v. vitre; 4. — de tailleur, *vasaló*; 5. *párna*; 6. poët. *menyőkő, istennyila*; arch. — de refend, *foglalókő*; — de pierre, *kockakő*; méd. *hasszorulás*; pot. — de poterie, *csempe*; vitr. —, v. vitre (2); serr. *öreg-ráspoly*.
 Carrefour, m. *keresztút*.
 Carréger, v. *louvoyer*.
 Carrelage, m. *kövezés*; 2. *kockakövezet*.
 Carreler, v. a. *kövezni*; — des soubliers, *talpalni*.
 Carrelet (-lè), m. icht. *tarsony*; chap. *vakarókés*; cord. sell., *árr*.
 Carrelette, f. *simító ráspoly*.
 Carreleur, m. *kövező*; foltozó *varga*.
 Carrelier, m. *kőlapvágó*; *tégla-égető*.
 Carrelure, f. *talpalás*; p. se donner une — de ventre, *derekasan ebédelni*.

Carrément

Carrément, adv. *négyzeteszen*.
 Carrer, v. a. *négyyszögíteni*; 2. se —, v. r. fam. *püffesz-kedni*.
 Carret, v. caret (bot.)
 Carrier, m. *kőbánya-tulajdonos*; *kővágó*.
 Carrière, f. *kőbánya*; 2. *pálya*; it. fig.
 Carrillon, v. Carillon.
 Carriole (ká-), f. *laptika*.
 Carrosse (ká-), m. *kocsi*; il a de quoi faire rouler un —, *eléggé gazdag*; pv. c'est un vrai cheval de —, *valóságos barom*.
 Carrossée, f. fam. *tele hantó*.
 Carrosser, v. a. *valamennyi vitorlát kifeszíteni*.
 Carrossier, m. *kocsigyáros*; 2. *kocsiló*.
 Carrousel, m. *lovagjáték*.
 Carrousse, f. p. u. faire —, *dőzsölni*.
 Carroy, v. rue.
 Carrure, f. *válszélesség*.
 Cartahu, m. mar. *fölhúzókö-tél*.
 Cartame, v. carthame.
 Cartaux, f. mar. *tengeri térképek*.
 Carte, f. *vékony kéreppapír*; *kártyapapír*; 2. *kártya*; payer les —s, *kártyapénzt fizetni*; tirer les —s, *kártyát vetni*; fig. perdre la —, *megzavarodni*; 3. *éllap*; la —! *fizetni!* 4. *térkép*; — *généalogique, származási tábla*.
 Cartel, m. *párbajra kihívólevél*, guer. *fogolycsere*.
 Cartelage, m. *hidvám*.
 Cartelette, a. f. couv. —, ardoise —, *kis palakő*.
 Cartelle, f. charp. *malomkőgerenda*.
 Cartero, v. porte-feuille.
 Cartham'e, m. bot. *tót-sáfrán*; *szeklice*; —ine, f. chi. *szeklicedék*.
 Cartier, m. *kártyagyáros*; 2. *k. papír*.
 Cartillage, m. an. *porc*.
 Cartillagineux, se, a. *porcos*; icht. —, *poissons* —, *porcosak*.

Cascade

se Cartillaginifier, v. r. *porcosodni*.
 Cartomancie, f. *kártyavetés*; — cien, ne, s. *kártyavető*.
 Carton, m. *kéreppapír*; com. *doboz*; *mintala*.
 Cartonage, m. rel. *kötés, keménykötés*.
 Cartonner, v. a. imp. *könyvet új lappal ellátni*; 2. rel. *kemény táblába kötni*.
 Cartonnerie, f. *kéreppapírgyár*; k. p. *készítés*.
 Cartonnier, —neur, m. *kéreppapír-készítő*.
 Cartouche, m. arch. point. sculpt. *díszvakolat*; d. *foglalat*; d. *keret*; artill. *töltéstök*; jard. *virágágy díszítéke*; 2. fig. *szobrász* *tolvaj*; 3. — f. *töltény*; *kartács*; 4. *bucsubelével*.
 Cartouchier, v. giberne.
 Cartulaire, m. eccl. *levéltár*.
 †Carus (-u-ce), m. path. *halálos álom*.
 Carvelle, f. mar. *négy árbo-cos hajó*.
 †Carvi, m. bot. *kömény*; — feuille, m. bot. *zsinóros bordamag*.
 Caryatide, v. cariatide.
 Cario'catactes, v. casse-noix, — phyllacée, a. bot. *szegfűnemű*.
 Cas, m. eset; — *fortuit, véletlen e.*; 2. *történet*; 3. *tett*; *ügy*; *büntény*; théo. — de conscience, *lelkis-mereti kérdés*; 4. *faire* — de q. de qch. *vkit becsülni*, *vmi nagyra tartani*; pop. il a fait son —, *szükségét végezte*; 5. gr. *eset, ejtés*.
 Cas, se, a. *kongó*; voix —se, *rekedt, tompa hang*.
 Casanier, ère, s. a. *hon guggoló*.
 Casaque, f. *otthonka*; p. tourner —, *köpenyt forgatni*.
 Casquin, m. *rövid szoknya*; p. donner sur le — à q., *megnadrágnálni vkit*.
 Casan, m. *házikó*; pop. *kert*.
 Cascade, f. *zuhatag*; fig. dis-

Cascalote

cours plein de —, ősszefüg-
nés nélküli beszéd.
Cascalote, v. cascarille, f.
pharm. kaskaril,
Cascatelle, f. dim. zuhata-
gocska.
Case, f. fam. házigazda; 2.
kunyhó; 3. jeu. kocka; 4.
fiók, rekesz.
Caséation, cailement.
Caséoux, se, a. túró.
Caséiforme, a. sajtnemű.
Caséine, f. chi. sajtdék.
Casemate, f. fort. bástyaür.
Caser, v. a. osztályozni; 2.
se —, v. r. letelepedni.
Caserette, f. sajtkáva.
Caserne, f. laktanya.
Casernement, m. laktanyá-
zás.
Casermer, v. a. laktanyázni;
v. n. laktanyában lenni.
Casermer, m. laktanya-szál-
lító.
Caseux, v. caséoux.
Casier, m. pármai sajt ké-
szítő; men. asztalfiók.
Cassilleux, se, a. törékeny.
Casimir, m. com. félposztó.
Casoar, m. orn. szalagás.
Casque, heaume, m. sisak.
Casqué, e, a. sisakos.
Casquette (-kète), m. sipka.
Cassade, f. fam. kénytelen
hazugság.
Cassaille, f. agr. gyep alá
szántás.
Cassant, e, a. töredékenny; 2.
törés; 3. fojtás.
Cassation, f. pal. semmisítés;
2. letéptetés.
Casse, f. bot. kásza; com.
törés; econ. merítő kanta;
imp. betüldáda; mil. kicsa-
pás; verr. habeszedő.
Caseau, m. imp. félbetű szek-
rény; maréch. csipőfo-
gó.
Caseacou, m. nyaktörő; 2.
vakmerő ember; 3. —! i.
vigyázz!; —cul (-ku), m.
pop. segréesés; —ment, m.
jard. ágtörés; fig. = de
tête, fejtörés; —motte, m.
agr. rögtörő; —museau,
m. pop. fricska; —noix,
—noisette, m. diótörő; orn.
favágó; magtörő holló;

Casser

—nole, v. noix de galle;
—pierre, v. parietaire.
Casser, v. a. törni; széttörni;
fig. — le bras, elcsüggesz-
teni; pop. je t'en —e, sem-
mi se lesz belőle; mil. ki-
csapni; pol. megsemmisíté-
ni; eltörölni; 2. erőltetni;
megviselni; jard. le-
törni; 3. se —, v. r. betör-
ni (fejét); 4. eltörni.
Casserole, f. serpenyő, kon-
dér; —lée, f. fam. tele ser-
penyűvel.
Casse-tête, m. furkósbót; 2.
fejrontó (bor); 3. fig. fejtör-
ő munka; 4. quel —! mily
zibongás! 5. minér. vese-
kő; 6. pèch. csapórece.
Cassetin, m. imp. osztály.
Cassette, f. szekrényke; ék-
szekrényke.
Casseur, m. pop. vasgyűrő;
—d'assiettes, v. tapageur.
Cassi'de, f. ent. paizsbogár;
—er, v. casse (bot.); keser-
fa; —ne, f. kéjlak; iron.
une méchante —, nyomo-
rult viskó; mil. őrház; —s,
(-ice), m. fekete ribiszke-
bokor.
Cassolette, f. füstölő serpe-
nyő; 2. illatmillye; iron.
quelle —! mily büz!
Cassole, f. pop. szénserpenyő.
Cassonade, f. daracukor.
Cassotes, cassoude, f. pl.
com. festő hamú.
Cassure, f. törés, repedés.
Castagnette, (-ni-ète), f. kéz-
csörgettyű.
Castagnon, v. châtaignier.
Caste, f. törzs; fig. külön
osztály.
Castel, v. château.
Castelane, f. jard. zöld kotyó.
Castelan, m. várnagy; —ie,
f. várnagyság.
Castelogne, catalogne, f.
finom gyapjuterítő.
Castille, f. fam. viszály.
Castine, f. minér. folyó ko-
vacs.
Castor, m. hód, com. kasz-
torkalap; fig. gyanús em-
ber.
Castoréum (-ome), m.
pharm. hódony.

Caté'hèse

Castorique, m. chi. hódony-
sav.
Castramétation, f. tábornan.
Castrat (-tra), m. herélt.
Castration, f. herélés; bot.
csönkítés.
Casualité, f. esetlegesség.
Casuar, v. casoar.
Casual, e, a. esetleges; pop.
töredékenny; 2. m. mellék-
jövedelem; —lement, adv.
esetlegesen.
Casuis'me, m. esettan; —te,
m. esetfejtő; 2. lelkiisme-
ret-oladó; *—tiquer, v. n.
lelkiismeret oldással foglal-
kozni.
Cata'chrète, f. rhét. viszás
képmáslat; —clysme, v.
deluge; —combes, pl. f. sir-
bölt; —coustique, f. vizz-
hangtan; —falque, m.
gyász-alkotmány; —gra-
phe, m. arc él-festő.
Cataire, f. bot. macska-csip-
kepitty.
Cata'lecte, a. poét. csönka
(vers); 2. —s, pl. töredé-
kek; —lepsie, f. path.
merevedés; —logue, m.
lajstrom; —mènes, v.
menstrues; —nance, ca-
tanche, f. bot. korbácsfű;
—plasme, m. borongat-
mány; iron. = de Venise,
nyakleves; —plexie, f.
méd. tagmerevülés; —puce,
f. bot. nenyulj hozzám; —
pulte, f. ant. hajító lövecs;
—racte, f. zuhatag; p.
lâcher ses —s, haragjának
szabad, folyást engedni;
phys. iv; méd. külső há-
lyog; —racté, e, a. merő-
vak; —rhal, e, a. huru-
tos; —rhe m. hurut;
—rheux, se, p. csúzos.
Catastrophe, f. fordulat; fig.
borzasztó esemény.
Caté'hèse, v. catéchisme;
—chète, v. catéchiste;
—chétique (-ché-), f. hit-
elemzésstan; —chiser (-ki-),
v. a. vallást tanítani; fig.
inteni; —chisme (-chime),
m. hitkönyv; fig. faire le
= áq., betanítani (vkít);
—chiste, m. hitelmező;

Caténipore

—chistique, a. *hitelemzős*;
—chuménat (-kuména), m.
hittanulási idő; —chu-
mène (-ku-), m. *keresztel-
endő hittanulók*; —gorie,
f. phil. *szorék*; rhé. *mon-
datsor*; fig. de même =,
egygyuron pendülnek; —go-
rique, a. *kerek, határo-
zott*; —ment, adv. *kere-
ken, határozottan*; —go-
riser, v. a. *osztályozni*;
—goriseur, m. *osztályozó*.
Caténipore, m. miné. *balti
burány*.
Catharsie, f. path. *kiürülés*.
Cathartique, v. *purgatív*.
Cathédrale, f. *székesegyház*;
—drant, m. écol. *elnök (vi-
tathozásnál)*; —drer, v. n.
écol. *elnökkötni*; —rèse, v.
purgation; —rétique, a.
méd. *maró*; —ser, v. cathè-
ter; —te, f. géom. *befogó*;
—ter (-tère), m. chi. *ku-
tasz*; *szívárcsó*; —térisme,
m. *húgycsapolás*.
Catholicisme, m. *közkeresz-
ténység*; —licité, f. *igazhi-
tőség*; —licon, m. pharm. *ál-
talanos gyógyszer*; lit. *egye-
temes szótár*; pap. *vastag
kéregpapír*; —lique, a.
közhitű; —ment, adv.
közhitűen; —liser, v. a.
katholikussá tenni; v. n.
kath. lenni; 2. *katholiku-
sokkal társalkodni*.
Cati, m. *fénysajtó*.
Catiche, f. ch. *vidralyuk*.
Catimini, en —, adv. fam. *ti-
tokban*.
Catin, m. fond. *gyűjtte*; 2.
pop. *lotyó, cafra*.
Catir, v. a. — une étoffe,
kelmét sajtolni.
Catissage, m. *sajtolás*.
Catisseur, m. *sajtoló*.
Catopes, f. pl. icht. *haspa-
rárok*.
Catoprique, f. et a. *tükör-
tan*; *tük. tani*.
Cattiche, v. catiche.
Catture, m. bot. *partisúrló*.
Catus, m. fam. *csiklandós
eset*.
Caucalide, f. bot. *turbolya*.
Cauchemar, m. *nyomag*.

Caucher

Caucher, m. dor. *lapító
minta*.
Caudé, e, a. *farkkal ellátva*.
Caudex, m. bot. *torma*.
Caulescent, e, a. bot. *kocsá-
nos*.
Cauliforme, a. bot. *szár-
alakú*.
Cauriole, f. arch. *csigavonal*.
Cauris, m. conch. *anhinga*.
Caurude, m. orn. *haris*.
Causage, v. *babil*.
Causal, v. *causatif*.
Causalité, f. *okszerűség*.
Causant, e, a. *csevegő*; phil.
indító.
Causatif, ve, a. gr. *okmu-
tató*.
Cause, f. ok; 2. *indok*; *érv*;
3. *ügy*; — commune, *kö-
zöstűgy*; — pie, *kegyes ala-
pítvány*; 4. *pör, jogügy*;
donner gain de — *aq.*
*másnak engedni a győzel-
met*; 5. *á — de, prép.*
miatt; 6. *á — que, v. par-
ceque*.
Causer, v. a. *okozni*; 2. v. n.
beszélgetni, csevegni; fam.
fecsegni, kifecsegni.
Causerie, f. *beszélgetés*; fam.
fecsegés.
Causeur, se, s. a. *csevegő*;
fam. *trécselő*; *csacska*; 2.
— se, f. *kis pamlag*.
Causticité, f. *felmentő erő*;
fig. *roszindulat*; it. *maró
gúny*.
Caustique, s, a. chi. *méd.*
égető, maró; fig. *gúnyo-
ros*; 2. f. phys. *gyű-vo-
nal*.
Causus (-uce), m. méd. *forró-
láz*.
Caut, e, a. *furfangos*; *óva-
tos*.
Cautéle, f. *ravaszság, fur-
fang*; dr. *óvat, óvadék*.
Cautéle, e, v. rusé.
Cauteleusement, adv. *fur-
fangosan, álnokul*.
Cauteloux, se, a. *ravasz, ál-
nok*.
Cautement, adv. *óvatosan*.
Cautére, m. *genyktűcs*; 2.
*marószersz, pierre —, pokol-
kő*.
Cautéretique, v. *caustique*.

Caviar

Cautérisation, f. *genyktűcs-
nyitás*.
Cautériser, v. a. *genyktű-
csot nyitni*; *maratni*;
égetni.
Cautiban, v. cantibai.
Caution, f. *kezeség*; *ke-
zes*; fig. il est sujet à —,
*nem szabad hitelt adni sza-
vainak*.
Cautionnage, cautionnement
m. *kezeskedés, kezeség*.
Cautionner, v. a. *kezeskedni*.
Cavage, m. *pincébe rakás*;
pincébér.
Cavalage, m. man. *hágatás*.
Cavalcade, f. *diszmenet lö-
háton*; fig. *sétalovaglás*.
Cavalcadour, a. écuyer —,
főlovászmaster.
Cavale, v. jument.
Cavalerie, f. *lovasság*; austr.
csatlósok; 2. com. *édes
mandula*.
Cavalier, m. *lovar*; 2. *lovas
katona*; 3. austr. *lovag*; 2.
—ère, a. *lovagias*; fig.
fejstelen; it. *bízske, dacos*;
3. *à la —ère, adv. uriasan*;
fejstelenül; 4. —érement,
adv. *illedelemmel*; *daco-
san*; *bízsken*.
Cavatine, f. mus. *dalka*.
Cave, f. *pince*; *pincetok*;
jeu. *tétel*; métal. — à air,
szélgép.
Cave, a. *üres*; oeil —, *beesett
szem*; anat. *veine —, üreg-
ér*. [bolt.
Caveau, m. *pincéske*; sir-
Cavecé, e, a. man. *vasderes*.
Caveçon, m. *ajazó*.
Cavée, f. vén. *mélyút*.
Caver, v. a. *kivájni*; t. t. *ki-
pohítani*; jeu. *föltenni*; fig.
*cavons au plus fort, tegyük
föl a legrosszabb esetet*.
Cavérage, m. *töltés-vám*.
Caverne, f. *barlang*; fig.
bűnbarlang.
Cavernoux, se, a. *barlangos*;
an. *taplós*.
Cavernosité, f. *üregesség*.
Cavesson, v. caveçon.
Cavet, m. arch. men. *horony*.
Cavette, f. *csempé*.
Caviar, cavial, m. *hal-ikra*,
kajvár.

Cavicornes

Cavicornes, s. a. v. z. üres-szarvuk.
 Cavillation (-vil-la-cion), f. écol. agyarkodás, fogárdosság; it. csúfolódás.
 Cavillement, v. ruse.
 Cavillon, m. icht. kőmaró kolty.
 Cavin, m. guer. mélyút.
 Caviste, m. pincemester.
 Cavitaire, m. méd. bélgyiszta.
 Cavité, f. üreg; an. — de coeur, szívgyödör.
 Cavoir, m. vitr. metszőkés.
 Cayenne, f. mar. konyha; laktanya.
 Cayes, f. pl. zátony.
 Cayeu, v. caieu.
 Ce, cet, cette, pron. ez, az, amaz; 2. —, m. az a mi; ce que je vois, az, amit látok; ce dont vous doutez, az, amiben ön kételkedik.
 Céans, adv. itt e házban.
 Céurion, m. ent. selymér.
 Ceci, m. ou pron. ez itt, emez.
 Cécité, f. vakság; fig. v. aveuglement.
 Cédant, a. pal. engedő; le — et le cessionnaire, az engedő és engedményes.
 Céder, v. a. átengedni; it. fig. 2. v. n. engedni; 3. alább állani, utánna következni; je lui cède en tout, mindenben alatta állok.
 Cédille, f. szédilj, c betű alatti jel.
 Cédon, sédon, v. joubarbe.
 Cèdre, m. cédrus.
 Cédrie, f. cédrus-gyanta.
 †Cédule, f. v. billet.
 Ceindre, v. a. it. körülvenni; 2. övezni; 3. se —, v. r. megkoszorúzni magát.
 Cintre, v. cintre.
 Ceinture, f. öv; korc; p. il est toujours pendu à la — d'un tel, mindig a nyakán van; t. t. — de murailles, fal koszorúzata.
 Ceinturette, f. szí; a vadászkiirtón.
 Ceniturier, m. övesindlő.
 Cenituron, m. kardszij.

Cela

Cela, pron. dém. ez, az, emez, amaz; c'est —, úgy van; c'est bien —! helyesen! comme —, úgy úgy; meg lehetösen.
 Céladon, s. a. tengerzöld; fig. un —, epedő szerelmes.
 Célastre, en. bot. csutkalom.
 Célation, f. jur. eltitkolás.
 Célebrant, m. cath. misemondó pap.
 Célebration, f. ünnepelés; cath. — de la messe, misemondás.
 Célebre, a. ünnepelt, híres; it. hírhedt.
 Célebrer, v. a. magasztalni, dicsérni; 2. ünnepelni, tartani; — une messe, misét mondani; — la cène, áldozni.
 Célebrité, f. hír, hírnév; 2. v. solennitö; 3. *híres.
 Céler, v. a. titkolni, elrejtetni; se faire —, eltitkolni magát.
 Célere, a. sürge, gyors.
 Céleri, m. bot. zeller.
 Célerité, f. gyorsaság.
 Céleste, a. mennyeyei; les corps —s, égi testek; phénomènes —s, légtünemények; fig. dicső, fölséges; bleu —, égszín.
 Célestin, m. Celestin szerzetes; p. c'est un plaisant —, nincs helyén az esze.
 Célestine, f. minér. menyile.
 Céliaque, f. a. méd. le flux —, hasmenés; an. l'artère —, hasiütr.
 Célibat (-ba), m. nőtlenység.
 Célibataire, in. nőtlen; un vieux —, agglegény.
 Celle, v. celui.
 †Cellerage, m. cout. ászokpénz.
 Cellerie, f. kulcsárság.
 Cellier, ère, s. kulcsár.
 Cellier (cè-), m. éléspince.
 Cellulaire, cellulieux, se, a. anat. bot. sejtes.
 Cellule, f. cella; anat. bot. sejt.
 Celloisie, f. bot. barling; bársonyvírág.
 Celui, ceux, celle, —s, pron. dém. az, ez; celui —ci,

Censal

celle —ci, emez; celui —celle —là, amaz.
 Cembro, m. bot. cirbolyafenyű.
 Cément, m. homokos mész; chi. cement.
 Cémentation, f. chi. edzés.
 Cémentatoire, a. chi. edző; poudre —, anyító por; cuivre —, ejtréz; eaux —s, rezitővíz.
 Cémenter, v. a. cemen-tenni; — l'or, aranyítani; — le fer, edzeni; — le cuivre, rezíteni.
 Cémentier, m. cementező.
 Cémétérail, e, a. temetői.
 Cénacle, m. écr. ét-terem.
 Cenchrée (-kré), cenchrus (-kruce), m. bot. fűnyűg.
 Cenchrite, f. minér. ikra-cseppkő.
 Cendal, m. com. cindeltafta; 2. fátyol.
 Cendre, f. hamu; mettre une ville en —, várost hamuba dönteni; fig. réduire en —s, tüzzel vassal pusztítani; prendre la — et le cilice, veszékelni; 2. cath. mercedi des —s, hamvazási szerda; —é, e, a. hamvas; orn. monnette =e, molnár cinege; —ée, f. chi. madárgöbecs; plum. olomtajt; —er, v. a. peint. hamvas szürkére festeni; 2. hamuval vegyíteni; —eux, se, a. hamvas; —ier, m. hamulyuk; 2. hamuhordó; 3. h. kereskedő; —illon, f. hamupipőke; 2. ronda cseléd.
 Cène, f. Úrvacsorája; jour de la —, nagycsüittörtök; cath. faire la —, lábmosság; prot. célebrer la —, Úrvacsorájához járulni.
 Cénelle, f. bot. farkasboroszlán.
 Cénobie, f. zárda; —bite, m. szerzetes; —ptère, haraszt; —taphé, m. sirüreg, ravatal.
 Cens (san-ce), m. féo. földbér; 2. adó; réduire le —, az adót leszállítani.
 Censal, v. courtier.

Cense

Cense, v. ferme.
 Censé, e, a. tekintett, tartott.
 Censerie, v. courtage.
 Censeur, m. bíráló; fig. ócsárló, gáncsoló; 2. műbíráló; 3. könyvbíráló; 4. fölügyelő.
 Censier, ère, a. seigneur —, hűbértulajdonos; livre —, hűbérjegyzék; — ère, s. v. fermier.
 Censiste, v. censier.
 Censitaire, censite, m. féo. hűbéres.
 Censive, f. féo. hűbér; 2. h. kerület; 3. v. cens.
 Censuel, le, a. rente —le, hűbérjogvedelem; terres —les, h. jószág.
 Censurable, a. hibás, fedendő.
 Censure, f. bírálás; fig. fedés; 2. elvetés; h. eccl. egyházi fenyegetés.
 Censurer, v. a. feddeni; 2. elvetni; 3. megbírálni.
 Cent, s. a. száz; 2. le —, m. száza.
 Centaine, f. száz; fil. pázsmakötő.
 Centaurée, f. bot. ezerjófű.
 Centenaire, s. a. százéves; nombre —, százasszám.
 Centenier, m. nemzetőri százados.
 Centenille, f. bot. centike.
 Centinode, bot. v. renouée.
 Centon, m. litt. fércmű. [n].
 Centoniser, v. n. fércművet ír.
 Centotèque, f. bot. fűnyíl.
 Central, e, a. központi; feu —, központi tűz; —isatour, m. központostító; —isation, f. központositás; —iser, v. a. központositni; —ité, f. központ.
 Centre, m. központ; 2. nyugpont; fig. il n'est pas dans son —, nincs helyén; méo. — de conversion, fordáspont; — de gravité, súlypont; mil. középhad.
 Centrer, v. a. lim. középpont-ra vonni.
 Centrifuge, a. phys. force —, lök-erő; —ne, f. icht. közönséges delfin; —pète, a. phys. force —, súlyerő;

Centuple

—sque, m. icht. búskahal.
 Centuple, a. százszoros; —r, v. a. százszorozni.
 Cep (sèpe), m. szállóvessző; 2. pl. —s, békó.
 Cependant, adv. ou conj. azonban, mindazáltal, mégis; 2. közben.
 Cepha'lagraphie, f. an. agyleírás; —lalgie, f. méd. heves főfájás; —lalogie, f. an. agytan; —lanthe, f. bot. cserebűb; —lée, f. méd. idült főfájás; —lique, a. méd. főhöz tartozó; —lithe, —litis, f. méd. aggyuladás; —lopode, m. h. n. fejlábú, —lote, f. ent. buskó.
 Cépole, m. icht. le — ruban, csikos gadóc; — serpent, sugár szőr farkú.
 Céraliste, m. bot. madárhúr; —mbycin, m. ent. cincinbogár; —mion, m. bot. vörösklárís; —ste, m. h. n. szarvas kigyó; —t, m. méd. viaszír; —tophylle, m. bot. locsagaz.
 Céraunias, m. h. n. villámkő.
 Cerceau, m. tonn. abroncs.
 Cercelle, f. orn. makkréce.
 Cercérís, m. pl. ent. virágvágyiak.
 Cerclage, m. tonn. abroncsolás; 2. abroncsfa; 3. bodnárdíj.
 Cerole, m. géom. kör; kör-lap; körvonat; — à tonneau, hordó-abroncs; 2. artill. szurokfűzér; 3. kerület; 4. társaskör.
 Ceroler, v. a. abroncsolni.
 Cerolier, m. abroncskészítő.
 Ceroopithèque, s. a. farkmajmok.
 Cerueil, m. koporsó; fig. descendre au —, meghalni.
 Céréale, f. a. semences —s, vetőmagok.
 Cérémonial, m. szertartás; lit. le — romain, egyházi szertartások könyve.
 Cérémonie, f. ünnepély; szertartás; 2. udvariasság; sans —, teketória nélkül.

Certifier

Cérémonieux, se, a. szertartásos; iron. il n'est pas —, nem sokat teketoridzik.
 Cerf (cér), m. z. szarvas.
 Cerfeuil, m. jard. turbolyabaraboly.
 Cerf-volant, m. ent. szarvasbogár; 2. papírsárkány.
 Cerifère, a. bot. viasztermő.
 Cerinthe, v. mélinet.
 Cerisaie, f. cseresznye.
 Cerise, f. bot. cseresznye.
 Cerisette, f. bot. kőhényszilva.
 Cerisier, m. cseresznyefa.
 Céríte, cérítte, m. conch. kúrtcsiga.
 Cerne, m. bájkör; 2. kék patkó (szem körül).
 Cerneau, m. dióbél.
 Cerner, v. a. körülátni; 2. körülvenni, k. keríteni; 3. se —, v. r. ses yeux se cernent, szeme elhomályosodik.
 Cernoir, m. jrd. sarló; ka-cor.
 Cérofle, m. bot. erdei baraboly.
 Cérographe, m. h. anc. pecsétyíró; —ide, a. minér. viasznemű; —phyte, m. ent. göröncsér hernyász; —pisse, f. pharm. viasz-tapas; —stome, m. ent. éjlepe.
 Cerque, m. ent. cingolán; —manement, v. arpentage; —maner, v. arpenter; —maneur, v. arpenter.
 Cerre, m. cirbolafenyű; makkcsésze.
 Certain, e, a. bizonyos, biztos; 2. meghatározott; 3. v. quidam; 4. s. biztos.
 Certainement, adv. bizonyosan; 2. bizonyára.
 Certaineté, v. certitude.
 Certes, adv. bizony, valóban.
 Certificat, m. bizonyítvány; igazolvány; tanulevél.
 Certificateur, m. pal. alkezes; bizonyító.
 Certification, f. pal. tanustás; la — de caution, alkezeség.
 Certifier, v. a. bizonyítani;

Certitude

pal. kezeskedni; hitelesíteni.
 Certitude, f. bizonyosság, biztosság.
 Cérumen (-mène), m. cire des oreilles, f. fülzsír, fülzsár.
 Cérumineux, se, a. viaszszerű.
 Céreuse, blanc de —, f. ólomhó; — d'antimoine, izzasztó dárday.
 Cervaison, f. szarvasvadászati idő.
 Cerveau, m. agy, agyvelő; fig. — brulé, agyfűrt; il n'a pas tiré cela de son —, nem szült ki az ő fejétől.
 Cervelas, m. disznósajt; sculp. tarka márvány.
 Cervelet (-lè), m. an. agyacs.
 Cervelle, f. agy, agyvelő; fig. — bonne —, okos fő; p. mettre q. en —, vkít nyugtalanítani.
 Cervical, e, a. an. tarkóhoz tartozó; muscle —, tarkóizom.
 Cervicorne, v. pivoine.
 Cervier, v. loup-cervier.
 Cervoise, f. fűszeres sör.
 †Cervoisier, m. sörfőző.
 Césarienne, a. f. chir. opération —, remek vágás.
 Cessation, f. szűnés, szűnet.
 Cesse, f. nyugalom, szűnet; sans —, szűnet nélkül; fam. il n'a point de —, nincs nyugta; 2. v. ceste (2.).
 Cesser, v. a. megszüntetni, félbeszakasztani; 2. v. n. megszünni: il a cessé de pleuvoir, az eső elállt.
 Cessible, a. pal. átengedhető; elidegeníthető; non —, elidegeníthetetlen.
 Cession, f. átengedés, átruházás.
 Cessionnaire, m. pal. com. engedményes.
 C'est, v. être.
 Ceste, m. küzd-keztű; myth. — de Vénus, Venus öve; 2. csalma-kendő.
 Césure, f. poét. versnyug.
 Cet, v. ce.
 Cétacé, s. a. bálnaféle.

Cétérac

Cétérac, -ach (-ak), m. bot. veselke.
 Cétine, f. chi. cetény.
 Cétique, a. m. chi. izorsav.
 Cétocine, f. conch. hiuzkő.
 Cétoine, m. ent. aranyos cserébüly.
 Cette, ceux, v. ce.
 Chabl'age, m. mar. révkalauzolás; — e, m. csigakötél; — eau, m. vontató kötél; — er, v. n. felcsigáznai; — eur, m. révkalauz.
 Chablis, m. szőlőrés.
 Chablot, chabot, m. icht. putrafeszes koltty; bät. állás kötél.
 Chabotte, f. forg. vas zúzalp.
 Chabraque, f. sell. csótár.
 Chabrillon, m. kecskesajt.
 Chacal, m. z. sakál.
 Chacun, e, pron. mindenki, mindegyik; 2. mindnyájan.
 Chafouin, e, s. a. szikár, vézna.
 Chafouin, m. z. szagos görény.
 Chagrin, m. bú, gond, búbanat; 2. harag, bosszúság; 3. manuf. ripós bőr; fig. cette femme a une peau de —, e nőnek borsós bőre van; 4. —, e, a. boszús, mogorva.
 Chagrinant, e, a. bosszantó.
 Chagriner, v. a. bosszantani; megszorítani; com. manuf. — une peau, bőrt szemeitni; 2. se —, v. r. bírulni; bosszankodni.
 Chahut, f. illemtelen tánc; — er, v. n. ill. táncolni.
 Chaîne, f. lánc; 2. gályarabok; 3. fig. et. poét. békő; 4. — de montagne, hegyláncolat; 5. géom. — d'arpentage, mérőlánc; dans. lánc.
 Chalneau, v. chéneau.
 Chalnetier, m. sárgarézműves.
 Chalnette, f. láncocska; coutur. point de —, láncöltés; com. bordás selyem.
 Chainon, m. láncszem.
 Chair, f. hús; — baveuse, vadhús; être en —, jó hús-

Chaluméau

ban lenni; le péché de la —, testi bűn; 2. bőr; peint. bőrszín; 3. v. viande; p. il n'est ni — ni poisson, se hideg se meleg; t. t. — de la peau, bőr belseje.
 Chairantier, v. charantier.
 Chaire, f. szószék; tanszék; être assis dans la — de mensonge, eretnekséget hirdetni.
 Chairelle, v. croton.
 Chaise, f. szék; — percée, ürszék; — à porteur, hordaszék; cséza; — à accoucher, szülészék, bábaszék.
 Chaland, e, s. rendes vevő; riv. bárka.
 Chalandeau, m. navig. hajós.
 †Chalandise, v. chaland.
 Chalasique, s. a. lágyító.
 Chalaze, chalasse, f. bot. csirfolt.
 Chalco-graphie, m. ércmetsző; — graphie, f. ércmetszés.
 Châle, m. sálkendő.
 Chale, f. sal. farakás.
 Chalef, m. bot. két anyás füz.
 Châlémie, f. mus. tárogató.
 Chalet, m. pásztorkarám.
 Chaleur, f. melegség, hőség; — de la fièvre, lázhő; fig. buzgalom; parler avec —, hűvel beszélni; 2. dans la — du combat, a harc hevében; 3. bagdás, rühetés.
 Chaleureusement, adv. hűvel.
 Chaleureux, se, a. p. u. heves, tüzes.
 Chalibé, v. calibé.
 Châlit, v. bois (4).
 Challer, challir, v. écorcer.
 Chaloir, v. imp. csupán e mondatban fordul elő: il ne m'en chaut, nem törődöm avval; que cela ne vous chaille, ne törődjetekek vele.
 Chalon, m. péch. kerítőháló; com. bizonyos gyapjuszövet.
 Chaloupe, f. szejka; mar. — double, fűdeles dereglye; conch. — cannelle, révész.
 Chalumeau, m. fű —, gabona —, szalmaszár; mus. pástortörp, furulya; t. t. —

Chalumer

tuyau à soudée, *forraszcső*.
 Chalumer, v. n. *csővel inni*;
 2. v. a. — le vin, *loppva inni*.
 Chalumet, m. *csővecske*; *sá-
 racska*.
 Chalut, m. *pécb. szákháló*.
 Chamade, f. mil. *megadásjel*.
 Chamæ-drys, m. bot. *tár-
 orja*.
 Chamailier, v. n. et se —, v.
 r. *birkózni, dulakodni*; fig.
veszekedni, civakodni.
 Chamailis, m. fam. *dulako-
 dás*.
 Chamarrer, v. a. autr. *meg-
 prémezni*; auj. *izléstelenül
 öltözködni*; fig. — un dis-
 cours, *szónoklatot fölcif-
 rázni*.
 Chamarrure, f. *prémzet*;
 fig. *fölcifrázás*; *cifrázat*.
 Chambellage (-bé-), m. féo.
hűbérpénz.
 Chambellan, m. *kamarás*.
 Chamberlain, v. chambrelan.
 Chambourin, m. *kavics*;
 com. *silány üveg*.
 Chambranle, m. arch. *pár-
 kányzat*; *ajtószegély*.
 Chambre, f. *szoba*; faire la
 —, *takarítani*; valet de —,
komornok; robe de —, *há-
 ló-köntös*; opt. — noire,
kandi szekrény; p. il a
 des —s vides, *nincs helyén
 az esze*; 2. *kamara, parla-
 ment; ítélőszék*; — ardente,
vérbírság; 3. *benyíló*;
 an. *üreg*; artil. — de
 canon, *ágyú-üreg*.
 Chambré, e, a. fond. *likacsos*.
 Chambrée, f. *pajtáság*;
 th. bonne —, *jóbevétele*;
 ard. *rétég*.
 Chambrelan, m. *kontár*; 2.
 pop. *szobabérlő*.
 Chambréant, e, a. presse —,
zugnyomda.
 Chambrer, v. n. *pajtáskodni*;
 2. v. a. *bezární*; fam. *fél-
 re szólítani (vkít)*.
 Chambrétte, f. *szobácska*.
 Chambreule, f. bot. *tarka
 foganött*.
 Chambrle, v. chanote.
 Chambrière, f. pop. *szobale-
 ány*; man. *korbács*.

Chambrillon

Chambrillon, m. pop. *szol-
 gáló leányka*.
 Chame, v. came.
 Chameau, m. *teve*.
 Chamécisse (-ka-), f. bot. *föl-
 di borostyán*.
 Chamédrys (ka-mé-dri-ce),
 m. bot. *kalinca*.
 Chamelée, m. bot. *borosz-
 lán*.
 Chaméléon, v. caméléon.
 Chamélier, m. *tevehajcsár*.
 Chamelle, f. 2. *nöstényteve*.
 Chamesyoe (ka-), f. bot. *fűtej*.
 Chamois, m. *zerge*; peau de
 —, z. *bőr*; it. *irha*; peint.
couleur —, *hajnalászín*.
 Chamoiser, v. a. még. *írhát
 gyártani*.
 Chamoiserie, f. *írhagyártás*.
 Chamoiseur, m. *írhagyártó*.
 Champ (chan), m. *mező*; 2. pl.
 —s, *szántóföld*; maison de
 —s, *mezei lak*; fig. il se
 sauve à travers les —s, *ötöl
 hatol*; pr. courir les —s,
örültnek lenni; prendre la
 clef des —s, *szabadon jár-
 hatni*; it. arg. *megszökni*;
 se mettre aux —s, *tűzbe
 jönni*; fig. *mező, tér*; bl. *me-
 ző*; mil. — de bataille, *csa-
 tatér*; 2. sur le —, *adt. legott,
 azonnal*; à tout bout de —,
minden pillanatban.
 Champagne, m. vin de —,
pezsgőbor.
 Champay (-pè), m. cout. *le-
 gelőfog*; —er v. a. *legel-
 tetni*.
 Champeaux, m. pl. *legelő,
 marhajárás*.
 Champer, v. n. sal. *fát rakni
 a rostélyra*.
 Champêtre, a. *mezei*; 2. m.
mezőség.
 Champeur, m. sal. *sztító*.
 Champfrain, v. chanfrein.
 Champignon, m. bot. *veres-
 galóca*; p. cela ne vient
 comme un —, *idő kell
 ehhez*.
 Champion, m. *bajnok*; — de
 la foi, *vértanú*; 2. — ne, f.
bátor nő; it. *hírhedt nő*.
 Champplure, f. *écon. ragya*.
 Chance, f. *kockajáték*; fig.
 livrer — à q., *kötekedni*

Changeant

vkivel; 2. *esély*; 3. *merény,
 merészlet*; j'en veux courir
 la —, *kockáztatom*; c'est
 une petite —, *nem sokat
 ér*.
 Chancel, v. cancel.
 Chancelant, e, a. *ingó, len-
 gő*; fig. *ingadozó, válto-
 zékony*.
 Chanceler, v. n. *inogni*; tán-
 torogni; fig. *habozni, inga-
 dozni*.
 Chancelier, m. *kancellár*; 2.
lábészák.
 Chancellement, m. *inga-
 zás táncorgás*.
 Chancellerie, f. *kancellárság*.
 Chancelux, se, a. pop. *szeren-
 csés*; iron. voilà un
 homme bien —, *ez em-
 ber nagyon szerencsétlen*;
 2. *bizonytalan*.
 Chancoir, v. n. et se —, v. r.
penészedni.
 Chancoissure, f. *penész*; 2.
borotvág.
 Chancre, m. *rákfene*; 2. *hö-
 pör*; vét. — volant, *csu-
 ma*.
 Chancreux, se, a. *rákfenés*;
 bot. *úszókös*.
 Chandelieur, f. *fête de la —,
 cath. gyertyaszentelő bol-
 dog aszszony*.
 Chandelier, m. *gyertyamár-
 tó*; gy. *árus*; 2. *gyertya-
 tartó*.
 Chandelle (-dèle), f. *gyertya*;
 p. se brûler à la —, *pörül
 járni*; brûler la — par
 les deux bouts, *pazarolni*;
 la — brûle, *az idő mulik*;
 être réduit à la — bénite,
nyomorban lenni.
 Chandellerie, f. com. *gyer-
 tyagyár*.
 Chanée, f. pap. *csatorna*.
 Chanfrein, m. man. *hóka*;
 —er, v. a. *charp. csapi-
 nózni*.
 Change, m. *csere*; ch. gar-
 der le —, *nyomon marad-
 ni*; fig. donner le — à q.
vkít tévútra vezetni; 2.
váltóüzlet; libr. *kiadvány-
 csere*.
 Changeant, e, a. *változékony*;
játszó színű.

Changement

Changement, m. változás; megváltoztatás.
 Changeoter, v. a. pop. gyakran változtatni.
 Changer, v. a. cserélni, ki-cserélni; váltani; megváltoztatni; 2. v. n. változtatni; váltani (ruhát); megváltozni; 3. se —, v. r. megváltozni, átalakulni.
 Changeur, m. pénzváltó.
 Chanlatte, f. horogfa.
 Channe, f. kupa.
 Chanoine, m. kanonok.
 Chanoinesse, f. székesapáca.
 Chanoine, v. canonicat.
 Chanson, f. dal; fig. — que tout cela! csupa csekélység! p. il ne sait qu'une —, mindig egy hírt penget.
 Chansonnaire, v. chansonnier.
 Chansonner, v. a. q. gúnydalot költeni (vkire).
 Chansonnette, f. dalocska.
 Chansonnier, ère, s. dalköltő; 2. dalkönyv.
 Chant, m. ének; dallam; 2. madarak dalolása.
 Chantable, m. a. dallható.
 *Chantage, m. titoklesés (ki valamely titkot kiles és elhalgatasaért zsarol).
 Chantant, e, a. énekelhető.
 Chanteau, m. karaj; coutur. ereszték, pálya; —x d'une roue, keréktalp.
 Chantelage, m. chantelle, f. akolásbér.
 Chantepleure, f. jard. v. arrosoir; tonn. szűrő.
 Chanter, v. a. dalolni; poét. dicsőíteni; l'alouette —e, a pacsirta dalol; la cigale —e, a tücsök cirpeg; le coq a —é, a kakas kukorikolt; p. on le fera bien —, majd észre hozzák; c'est bien —é! jól volt mondva! 2. hirdetni; que me —ez vous là? mit fecseg ön?
 Chanterelle, f. mus. ötödhang; bot. keserű galóca; ch. csalmadár.
 Chanterille, f. orsócska.
 Chanteur, se, s. énekes; — de foire, vásári énekes.

Chantier

Chantier, m. fás-udvar; fás-kert; ácshegy; mar. hajóda; fam. il est sur le —, munkában van; écon. —s d'une cave, ászokfa.
 Chantignole, f. båt. pengő téglá.
 Chantonné, e, a. com. foltos.
 Chantonner, v. a. dudolgatni.
 Chantonnerie, f. dudolás.
 Chantournage, v. chantournement, m. men. kiivelés.
 Chantourner, v. a. men. ivelni.
 Chantre, m. kántor; orn. fűzike.
 Chantreterie, f. kántorság.
 Chanvier, v. chanvrier.
 Chanvre, m. kender.
 Chanvrier, ère, s. kenderkésztő, k. kereskedő.
 Chaomancie, f. légjóslat; —cien, ne, s. légjós.
 Chaos (kao), m. zürzavar; ít. fig.
 Chape, f. papköntös; t. t. — d'un alambic, lombikfődé; cuis. fődd; orn. bú; org. szélvezető, pr. disputer de la — à l'évêque, dióhéjon kocódni; —chute, f. botlás, hiba; ít. váratlan haszon; chercher — chute, más kárára hasznót húzni.
 Chapeau, m. kalap; — bas, lapos kalap; mettre — bas, kalapot levenni; fig. enfoncer son —, eltökélni magát; frère —, világi szerzetes; fig. elle s'est donnée un mauvais —, rossz hírbe keveredett; arch. — d'escalier, lépcső-korlát; orn. — roux, csicskerke.
 Chapelain, m. segédlelkész.
 Chapelier, v. a. — du pain, kenyér héját levakarni.
 Chapellet, m. olvasó; p. defiler son —, mérgét kiadni; hydr. — des pieux, merítő gép; vét. talpverfolt.
 Chapelier, m. kalapos; kalapkereskedő.
 Chapeline, f. féo. sisak.
 Chapelle, f. kápolna; zene-kar; cith. templom-ékszer; chi. lombik; luth. — d'un violon, markolatfa.

Charax

Chapellenie, f. káplánság.
 Chapellerie, f. kalapkereskedés; 2. k. gyár.
 Chapelure, f. kenyér-vakárek.
 Chaperon, m. süveg; 2. — en pointe, fejjaland; fig. hölgyőr; arch. falorom; — de pistole, pisztolykápa; bot. — de moine, sisakvirág; imp. szerzelék-nyomat.
 Chaperonner, v. a. tetőzni; fam. — l'oiseau, sólyomkápat kötni; — une jeune personne, fiatal nőt kísérni.
 Chaperonnière, f. bot. gálga.
 Chapier, m. papköntöst hordó; p. k. szekrény.
 Chapifou, m. szembekeötösdí.
 Chapiteau, m. oszlopkö; artil. ágyúsüveg; bot. viram.
 Chapitre, m. fejezet; fig. on est sur votre —, önről van szó; 2. káptalan; fig. il n'a pas voix en —, nincs beleszólása.
 Chapirer, v. a. megpiprongatni.
 Chapler, v. a. agr. kalajtatni.
 Chaploir, m. agr. kaszaüllő.
 Chapon, m. kappan; vign. szőlőshajtomány.
 Chaponneau, m. kis kappan.
 Chaponner, v. a. herélni; vign. hajtományokat nyezni.
 Chapoter, v. a. szétvagdalni; megnyesni.
 Chaput, m. ard. tőke.
 Chaque, a. s. p. mindegyik, minden.
 Char, m. h. anc. kétkerekű kocsi; fig. s'attacher au — de q., vkinek sorsában osztozni; 2. szekér; — fu-nèbre, halottas kocsi.
 Chara, f. bot. vízalaly.
 Charade, f. betűrejtvény.
 Charadrille, v. pluvier.
 Charançon, — son, m. ent. zizsik; — de noisettes, mogyoróbogár; — de pom-mier, almafűró; — né, e, a. férges.
 Charax, m. icht. kárász.

Charbon

Charbon, m. szén; — ardent, parázs; 2. — de bois, fa-szén; — animal, állati szén; it. csontszén; 3. v. houille, agr. v. carie; chi. v. carbone; vét. dögvar.
Charbonnée, f. rostélyos; briq. szénréteg.
Charbonner, v. a. szénrel feketíteni; fig. vázolni; 2. se —, v. r. szenesedni.
Charbonnette, f. aprószén.
Charbonneux, se, a. méd. dögvaras.
Charbonnier, ère, s. szénégető; 2.-écon. széntartó, szeneskamra; p. la foi du —, vakhit.
Charbonnière, f. szénégetés; szénhuta; orn. barátci-nege.
Charbouiller, v. a. agr. ragyásítani.
Charbucle, charbule, f. ragya, üszök.
Charcuter, v. a. apróra vagdálni; fig. rifolni.
Charcuterie, f. henteség.
Charcutier, ère, s. hentes.
Chardon, m. bogács; — à carder, takácsmacsonya; —bénit, tarkabogács; —cir-sium, zabtövis; arch. —s, gáttövis.
Chardonner, v. a. kártozni.
Chardonneret, m. orn. tengelic.
Chardonnerette, car —, f. cuis. olaszlapuleves.
Chardonnette, car —, f. olaszlapu.
Chardonnière, f. bogácsmező.
Charge, f. teher; 2. être à — à q., terhére lenni vkinek; 3. —s, adó; 4. hivatal; 5. megbízás, meghagyás; 6. t. t. arch. réteg; artil. töltés; mar. rakomány; mil. támadás; 7. à la —, adt. föltétel mellett.
Chargé-d'affaires, m. dipl. ügyvivő.
Chargeant, e, a. súlyos.
Chargement, m. cargon, f. hajóteher; fuvarlevél; 2. rakodás; 3. ajánlás (levél).
Chargeon, m. hajtó inda.

Charger

Charger, v. a. terhelni, megterhelni; fig. túlterhelni; 2. megbízni; 3. artil. töltetni; fig. le temps est —é, az idő borult; 4. mil. megtámadni; peint. tulozni; se —, v. r. magát megterhelni; magára vállalni.
Chargeur, s. rakodó; artil. ágyutöltő; forest. fa-rakó; commissionnaire —, szállító.
Chariage, charier, v. charriage.
Chariot, m. szekér; — d'enfants, gyermekkocsi; couis de —s, kocsi-verseny.
Charitable, a. kegyes, jótékony; 2. adakozó; —ment, adv. szeretetteljesen.
Charitatif (ka-), a. dr. can. don —, önkénytes ajándék.
Charité, f. felebaráti szeretet; la — fraternel, testvéri sz.; 2. alamizsna; théo. la foi, l'espérance et la —, hit, remény és szeretet; 3. szegények háza; dame de la —, jótékony együletbeli nő; les frères de la —, irgalmasok; les soeurs de la —, irgalmas nénék; p. v. prêter.
Charivari, m. sirató este; fig. éktelen lármá; civakodás; 2. macskazene; 3. salavári; 4. női kendő; —ser, v. a. et n. lármázni; macskazenét adni; —seur, s. lármázó; macskazenész.
Charlatan, m. kuruzsoló; fig. nyegle; —er, v. a. rábeszélni, bolonddá tenni; —erie, f. kuruzsolás; 2. nyegleség; —esque, a. nyegle, kérkedő; —isme, m. nyegleség.
Charmant, e, a. kecses, bájos.
Charme, m. varázs, v.szer; fig. báj, varázs; 2. bot. gyertyánfa.
Charmer, v. a. v. fasciner; fig. bájolni; 2. elűzni, eloszlatni; 3. örvendeti; 4. meghátrani.
Charmeux, m. p. u. búvész; —se, f. p. u. ágyas.

Charron

Charmille, f. coll. kis gyertyánfa; 2. gyertyános hely.
Charmoie, f. gyertyánfaliget.
Charnage, m. pop. húsevés ideje; 2. cout. dîme de lainage et —, gyapjú és húsdezma.
Charnaigre, m. ch. fürkészek.
Charnel, le, a. fig. testi, ér-zéki; —lement, adv. testi-kép. érzéki.
Charneux, v. charnu.
Charnier, m. húskamra; 2. tetemház; 3. vign. köteg szőlőkaró.
Charnière; f. sarkazat, csuk-lat; ch. vadászhaló; conch. kagylósark; grav. völgyelő vési.
Charnu, e, a. húsos; it. bot. Charnure, f. hús.
Charogne, f. döghús; 'pop. semmire kellő, dögmöb.
Charpente, f. épületfa; ge-rendázat; 2. — d'un corps, csontváz; expl. bányakötés.
Charpenter, v. a. ácsolni; fig. szétkoncolni, rifolni.
Charpenterie, f. ácsmester-ség; 2. gerendázat; 3. ácsműhely.
Charpentier, m. ács.
Charpi, m. tonn. tuskó.
Charpie, f. tépet.
*Charpir, v. a. tépetet csinalni.
Charrée (-aré), f. lúghamu; ent. agyagfűró.
Charretée, f. tele taliga.
Charretier, ère, m. taligás, kordélyos; 2. a. járható; voie —ère, kerékvágás.
Charretin, m. taligácska.
Charrette, f. kordély.
Charrriage, m. taligázás; fu-var; fuvarbér.
Charrier, v. a. fuvarozni; expl. elhordani; 2. v. n. la rivière —e, a folyó zajlik; fig. — droit, az egye-nes úton járni.
Charriot, v. chariot.
Charroi (-roa), m. fuvar; fuvarbér; artil. szekerezés.
Charron, m. kerékgyártó.

Charronage

Charronage, m. *kerékgyártó munka*.
 Charroyer, v. charrier.
 Charroyeur, v. voiturier.
 Charruage, —aige, m. agr. *jobbágytelek*; 2. *telekbér*.
 Charrue, f. eke; p. tirer la —, *nehéz munkát végezni*; it. — à chiens, *zenebona*.
 Chartagne, f. mil. *födött sánc*.
 Charte, v. chartre (2).
 Charte-partie, f. com. *hajó-bérlével*.
 Chartil, m. *szekér-al*; 2. *nyári szekér*; 3. *kocsizsin*.
 Chartre, f. *börtön*; pal. — privée, *tikos börtön*; 2. —, charte, *okirat*; okmány-lével. [zárda].
 Chartreuse, f. *karthausi*.
 Chartreux, se, s. *karthausi*; 2. *szürke kandúr*.
 Chartrier, m. *levéltár*; 2. *levéltárnok*.
 Chartulaire, m. h. eccl. *egyházi levéltárnok*; 2. v. cartulaire.
 Chas (â), m. *tűfok*; amid. *keményítő csiriz*; math. *szintező*.
 Chaseret, v. caserette.
 Châsse, f. *ereklje-szekrény*; t. t. — de lunette, *szemüvegkáva*.
 Chasse, f. *vadászat*; 2. vad; 3. *vadásztársaság*; fig. donner la —, *üldözni*; 4. *vadászkerület*; t. t. *moz-tér*; charr. *nyújtó pöröly*; maré. *lyukásós vas*; serr. *metesző-véelő*.
 Chasse'avant, m. *munkás-főügyelő*; —bon-dieu, m. charp. *ékcövek*; —bosse, v. corneille; —chien, pop. v. portier; —clous, m. serr. *átverő*; —coquin, m. kol-dusbíró; —cousin, m. fam. *torokreszelő (bor)*; it. mer-rev *vűtör*; fig. *emberijesz-tő*; —crapaud, m. orn. *lappantyú*; —las, m. *fehér szép szőlő*; —marée, m. *haltargoncás*; p. aller un train de —, *gyors lépteke-tenni*; 2. *ájoksajka*; —mouche, m. *légyverő*;

Chasser

szűnyogháló; —mulet, m. *számárhajtó (malomban)*; —partie, f. *osztózs tengeri rablók közt*; —pointe, f. *szegezős kalapács*; —pu-naise, v. cimicaire.
 Chasser, v. a. *elűzni, elker-getni, elriasztani*; 2. *ki-hajtani*; *szellőzni*; 3. *haj-tani*; *kergetni*; *bevetni*; —l'or, *lapítani*; 4. *vadász-ni*; fig. *tilosban járni*; —bien au plat, *derekesan enni*; 5. t. t. — bien, *köny-nyen forogni*.
 Chasse-rivet, m. *chaud. zá-zóvas*.
 Chasseur, se, s. *vadász*; 2. *vadászlegény*; 3. *hering-halász*; p. il est affamé comme un —, *éhes mint a farkas*.
 Chassie, f. *csipa*.
 Chassieux, se, a. *csipás sze-mű*.
 Châssis (châci), m. *keret*; le — d'un tableau, *vakke-ret*; arch. — d'une maison, *gerendázat*.
 Chassoir, m. t. t. *üzőfa*.
 Chaste, a. *szűz*; 2. *tiszta, szerény*; —ment, *szűzen*.
 Chasteté, f. *szüzesség*.
 Chasuble, f. *cath. miseruha*; —blier, m. *miseruhaké-szítő*.
 Chat, chatte, s. *macska*; fam. mon —! *cicám!* au —! au —! *sic, ki!* p. em-porter le —, *bucsuzás nél-kül távozni*; il n'y a pas là de quoi fouetter un —, *szóra se érdemes*; charp. *szinmérő*; z. — bizaam, *pézsma macska*; —civette, *cibét-petymeg*; —pard, on-kamacska; minér. argent de —, *fehér csillámkő*; métal. — *vasköröm*; péch. *vasmacska*.
 Châtaigne, f. *gesztenye*; —d'eau, *sulyom*.
 Châtaigné, e, a. *gesztenye-szinű*.
 Chataigneraie (tè-nieure), f. *gesztenyes*.
 Châtaignier (tè-nié), m. *gesztenyefa*.

Chatton

Châtain, a. m. *gesztenye színű*.
 Chataire, v. cataire.
 Château, m. *kastély*; arch. — d'eau, *vízvár*; fig. faire des — en Espagne, *légváratat építeni*.
 Châtée, f. *macska kölykezés*.
 Châtelain, s. a. *várnagy*.
 Châtelet, m. *váracská*.
 †Chatellenie, f. *várnagyság*.
 Chat-huant (cha-u-an), m. *kuvik*.
 Châtiable, a. *büntetésre-méltó*.
 Châtier, v. a. *büntetni*; fig. *kisimogatni*.
 Chatière, f. *macskatör*; m. lyuk; hydr. *csapolya*.
 Châtieur, m. *büntető*.
 Châtiment, m. *büntetés*.
 Chatoiment, m. *színjátszás*.
 Chaton, m. *kis macska*; bot. *barka*; it. *magtok*.
 Chatonner, v. chatter.
 Chatouille, f. *péch. orsóhal (csalétekül)*.
 Chatouillement, m. *csiklan-dozás*; 2. — de sens, *ér-zékmámor*.
 Chatouiller, v. a. *csiklan-dozni*; 2. *hizelegni*; mon. — un cheval, *könnyedén sarkantyúzni*.
 Chatouilleux, se, a. *csiklan-dós*; fig. *érzékeny*; ké-nyes.
 Chatoyement, v. chatoie-ment.
 Chatoyer, v. n. *színekkal játszani*; minér. la cha-toyante, *csillkova*.
 Châtrer, v. a. *herélni*; un —é, *herélt*; pop. cochon —é, *apácza*; fig. *csonkítani*; jard. *megnyesni*.
 Châtreur, m. *herélő*.
 Châtrice, f. *brebis*; —ürű.
 Châtrure, f. *herélés*.
 Chatte, v. chat.
 Chattement, adv. *macska-módra*; fig. *hízeglően*.
 Chattemite, —mitte, f. fam. *képmutató*.
 Chatte-peleuse, f. ent. *pin-cerinye*.
 Chatter, v. a. *megkölykezni*.
 Chatton, v. chaton.

Chauchière

Chaufferette

Chef

Chauchière, f. mészkemence.
Chaud, m. melegség, forró-
ság; fig. cela fait ni
froid ni —, mire se való;
2. adv. melegen, forrón;
fig. melegében.

Chaud, e, a. meleg, forró;
enfant tout — des a mère,
most született csecsemő; p.
il a les pieds —s, rendén
van a szendája; méd.
fièvre —e, forró láz; fig.
tüzes, heves; il nous l'a
donné bien —, ugyan csak
ránk ijesztett; écon. cette
chienne est —e, koslat;
cette cavale est —e, sárlik;
2. hevítő, heves; fig. buz-
gó; tout —, egészen új;
3. à la —e, adt. fam. legott,
hirtelen, hevenyen.

Chaud, f. fond. izzás; —
grasse, olvasztó hév.

Chaudéau, m. cuis. borleves,
kadóc.

Chaudé/branche, v. levier,
— chasse, — suite, f. jur.
üldözés; —hoie, f. expl.
fényes közén; —ment,
adv. melegen; fig. hűvel,
buzgón; —pisse, i. pop.
kánkó; —r, v. chauler(2).

Chaudier, v. n. ch. koslatni.

Chaudière, f. katlan, üst;
mil. faire —, együtt főzni;
— à vapeur, gőzkatlan.

Chaudron, m. kis katlan.

Chaudronnerie, f. rézedé-
nyek; üst művek.

Chaudronnier, ère, s. üstmü-
ves, kazángyártó; — au
siffier, üstfoltzó; — fai-
seur d'instrument, szer-
kovács.

Chauffage, m. fűtés, tüzelés;
bois de —, tűzifa; 2. mar.
rőze.

Chauffe, f. fond. szitólyuk;
kemence.

Chauffé/assiette, f. tányér-
melegítő; — chemise, —
linge, f. melegítő kosár;
—cure, v. scelleur; —doux,
m. lábpárna; —lit, m.
ágymelegítő; —pause, m.
fam. alacsony kaddaló;
—pied, v. chaufferette.

Chauffer, v. a. fűteni; mele-

giteni; fond. kitűzesíteni;
mil. — un poste, brállo-
masra lövöldözni; ton. —
une faraille montée, hor-
dót kilángolni; 2. v. n.
megmelegedni; p. c'est
pour vous que le four —e,
önre céloznak; 3. se —, v.
r. melegszeni; p. on voit
de quel bois il se —e, látni
való ki apja fia; nous ne
nous chauffons pas du
même bois, nem egy párt-
hoz tartozunk.

Chaufferette, f. lábmelegítő;
2. tűztartó.

Chaufferie, f. koh.

Chauffeur; m. forg. fűvó-
húzó, briq. fűtő; écon. —
des poêles, kályhafűtő.

Chauffière, f. mil. tüzelő-
lyuk.

Chauffoir, m. melegedő szo-
ba; 2. szárító kemence.

Chauffure, f. forg. égett vas.

Chauffour, v. four à chaux.

Chauffournier, m. mészégető.

Chaulage, m. agr. meszezés.

Chauler, v. a. meszezni; 2.
mészszel behinteni.

Chaulier, v. chauffournier.

Chaumage, m. böngészés.

Chaume, m. tarló; 2. — du
seigle, rozsszalma; botte
de —, szalma-zsúp.

Chaumer, v. a. letarlózni,
tarlót szedni; böngészni.

Chaumet, chaumon, m. agr.
tarlókasza.

Chaumier, m. agr. p. u.
tarlórakás; tarlózó.

Chaumière, f. szalmakunyhó.

Chaumine, f. szalmavityló.

Chaussage, m. harisnyák;
lábbeli.

Chaussant, e, a. testhez
álló.

Chausse, f. harisnya; bát.
— d'aisance, árnyékszék-
cő; pharm. — d'Hippo-
crate, szűrőzsák; 2. pl.
pantalló, bugyogó; p. ti-
rer ses —s, kerekét oldani;
prendre son cul pour ses
—s, az eget bögőnek nézni.

Chaussée, m. útpénz.

Chaussée, f. töltés; 2. csi-
nált út.

Chausse-pied, chaussepied
m. cipőhúzó.

Chausser, v. a. föl húzni (ci-
pőt stb.); ce cordonnier me
—e, ez a cipész számomra
dolgozik; vous êtes tou-
jours bien —e, mindig szép
lábbelije van; p. il n'est
pas aisé à —, nehezen lehet
hozzá férni; cheval. — les
éperons, sarkantyút felköt-
ni; fig. — de près les épe-
rons à q., vkit nyomban
űzni; p. chausser mieux
vos lunettes, jobban nyissa
ki szemét; jard. körülül-
teni; 2. v. n. jól állani,
simulni; une femme de
mieux —ée, igen szép nő;
sortir un pied —é et
l'autre nu, nyakrafőre me-
nekiálni.

Chaussetier, — bonnetier,
m. harisnyaszövő; h. árus.

Chausse-trape, f. guer. nyűg-
vas; 2. rókavas; bot. la —
étoilée, csillagbogács.

Chaussette, f. rövidszárú ha-
risnya.

Chausson, m. botos, kapca;
estr. nemezszarkú vi-cipő;
cord. — de bal, béli cipő,
pát. almás lepény.

Chaussure, f. lábbeli; p.
trouver — à son pied, em-
berére akadni.

Chauve, a. kopasz.

Chauve-souris, f. bőregér.

Chauveté, f. kopaszság.

Chauvir, v. n. kopaszodni;
man. fülelni.

Chaux, f. mész; — vive, ége-
tett m.; — éteinte à l'air,
szétmállott m.; — éteinte
à l'eau, oltott m.; — hy-
draulique, vízhatlan m.; 2.
minér. — sulfate terreuse,
főszm.; — fluatée, foly-
pat. [fordulás.]

Chavirement, m. mar. föl-
Chavirer, v. a. mar. fölfor-
dulni, oldalra dőlni.

Chéable, a. hullatag; düle-
dező.

+Chéance, f. haszon; előny.

Chéant, e, a. pal. lejáró.

Chef (ét), m; fej, fő; le — de
St. Jean, szt. János feje;

Chef-cens

écon. *darab*; 2. *főnök*; vezér; főparancsnok; mar. *hajó eleje*; 3. *fő*; admin. *igazgató*; mus. — d'orchestre, *zenekarvezető*; 4. — adt. *részéről*; *önállólág*; 5. *pont, fok*; 6. t. t. *ard. főfal*; boul. *kovács*; mar. *kötél vége*.
 Chef-cens (chêf-), m. féo. *főhűbéradó*.
 Chef-d'oeuvre (chè-), m. *remek*; fig. *tökéletes mű*; iron. *vous avez fait là un beau — ! megadta neki !*
 Chefecier, v. *chêvecier*.
 Chef-lieu (chêf), m. *főhely*; 2. *székhely*.
 Chef-seigneur, m. féo. *főhűbérnök*.
 Chégros, m. cord. sell. *vargafonal*.
 Chéil'ine, m. icht. *durda*; —lion, m. icht. *páva-ajak*; —lodiprèse, m. icht. *sza-káros fecskehal*; —ranthe, m. bot. *sárga ibolya*; —roptère, m. z. *kézsárnyuak*.
 Chéil'doine, f. bot. —grande, *gódiaré*; —petite, *galambegy*; —douine, f. chi. *gódiarcadék*.
 Chélone, —née, f. h. n. *cserepes teknősbéka*; —nite, f. miné. *fecskék*.
 †Chémage, m. féo. *útépénz*.
 Chêmer, v. n. *ét r. soványodni, fogyni*.
 †Chémérage, m. cout. *főhűbérjog*.
 †Chémier, m. cout. *főhűbérörökös*.
 Chemin, m. út; faux —, *csal-út*; grand —, *ország-út*; —de fer, *vasút*; 2. *être, se mettre en —, útközben lenni, útra kelni*; avancer —, *előre sietni*; 3. *cél, eszköz, ösvény*; pop. *suivre le grand — des vaches, vakazokást követni*; prendre le — de l'école, *került csinálni*; 4. *faire son —, fölhatolni*; montrer le —, *példát adni*; vieux comme les —s, *öregi*; 5. *aller le droit —, nyíltan eljárni*;

Chemineau

pop. *il ne va pas par trente six —s, nem sokat teketóriázik*.
 Chemineau, m. *hordozható kandalló*.
 Cheminée, f. *kandalló*; tuyau de la —, *kéménycső*; 2. — de marbre, *márvány k.*; 3. *kémény*; p. se marier sous la —, *titkon nő-sülni*.
 Cheminer, v. n. *menni*; *útban lenni*; *lőtni futni*; fig. *fam. — droit, egyenes úton haladni*; cet ouvrage —e bien, *ez a munka folyékony*.
 Chemise, f. *ing*; 2. *être en —, egy ingben*; fig. *mettre q. en —, koldusbotra jut-tatni (vkit)*; com. —, *boríték*; cuis. *fruits en —, hámozatlan gyümölcs*.
 Chemisette, f. *előing*; 2. *alsóing*.
 Chémosis, f. path. *szemlob*.
 Chénaie, f. *tölgyes*.
 Chenal, m. mar. *csatorna*; riv. *hajózható víz*.
 Chenaler, v. n. mar. *mély vizet keresni*.
 Chenapan, v. bandit.
 Chêne, m. *cser*; *tölgy*; p. payer en feuilles de —, *limlommal fizetni*.
 Chêneau, m. p. u. *fiatal tölgy*.
 Chêneau, m. arch. *eresz-csatorna*.
 Chenère, f. *vadlud*.
 Chenet, m. *vasmacska (tűzhelyen)*.
 Chéneteau, v. *chêneau*.
 Chénette, v. *dryade*.
 Chêne-vert, v. *yeuse*.
 Chênevière, f. agr. *kender-föld*.
 Chénevit, m. *kendermag*.
 Chénevotte, f. *pozdorja*.
 Chénevotter, v. n. agr. *vesz-szőcskéket hajtani*.
 Chénier, m. bot. *csertapló*.
 Chénil, m. *vadászlak*; 2. *va-cok*; fig. *ronda lakás*.
 Chenille, f. ent. *hernyó*; pa-quet de —s, *hernyóboly*; 2. — marte, ent. *cája szin-disz*; —, bot. v. *chenil-*

Chétron

lette; brod. *bársonyga-land*; fig. *c'est une —, al-kalmatlan ember*; laid com. *une —, rút*; conch. *kürtcsiga*; mod. *pongyola*.
 Chenillette, f. bot. *kacska-ring*.
 Chénopode, —dium (diome), m. bot. *libatopp*; —ées, f. bot. *libatoppfélék*.
 Chenu, e, a. *galamb ősz*; poét. *hőfűde*; pop. *du —, a javából*.
 Chenure, f. *őszhaj*.
 Cher, ère, a. *kedves, drága*; 2. *drága*; adv. *drágán*.
 Cherché, cerche, cerce, f. arch. *ívesz*; *rakmetszvény*; pop. *keresés*.
 Cherche-fiche, —pointe, m. serr. *furó árr*.
 Chercher, v. a. *keresni*; —femme, fam. *háztűz nézni*; *feleséget keresni*; *folke-resni*; 2. *aller —, v. quér-ri*.
 Chercheur, m. *ást. kutató*.
 Chercheur, se, s. *kereső*.
 Chère, f. *ebéd*; *vacsora*; faire *mauvaise — à q., rosszul megvendégelni (v. kit)*; fig. *jó fogadás*.
 Chèrement, adv. *gyöngéden; drágán*.
 Chérer, v. a. *jól fogadni*; 2. v. se *réjouir*.
 Chérir, v. a. *gyöngéden sze-retni*.
 Chéris (ri), f. *altató mézga*.
 Chérissable, a. *szeretetre-méltó*.
 Cherlerie, f. bot. *alszirom*.
 Cherté, f. *drágaság*; faire *la —, drágítani*.
 Chérubin, m. théo. *kérub*; peint. *szárnyas angyalfü*.
 Chérubique, a. *mennyei*.
 Chervis, chervi, m. jard. *cu-korrépa*.
 Chétif, ve, a. *nyomorú, nyo-morúságos*; 2. *csekély, sze-gényes*; mine —ve, *bete-gyes külső*; —ment, adv. *nyomorultán*.
 Chétiveté, f. *nyomor, sze-génység*.
 Chétron, m. *fiók (bőrönd-ben)*.

Cheval

†Chevetain

Chiffe

Cheval, m. ló; fig. barom; 2. — de bois, tornáló; 3. t. t. — d'artifice, falköröskös; — marin, z. viziló; mécs. lóerő.
 Chevalée, f. p. u. lóteher.
 Chevalement, m. bát. támasz.
 Chevalier, v. a. alátámasztani; fig. v. n. lótni futni.
 Chevaleresque, a. lovagias; —ment, adv. lovagiasan.
 Chevalerie, f. lovagság; lovagrend.
 Chevalet (-lè), m. állásbak; h. anc. kárpád; ard. palametszőtőke; arq. serr. fűrészszár; luth. hegedűsám; * peint. festőpólc; tann. timárbak.
 Chevalier, m. lovag; 2. rendvitéz; 3. — d'industrie, iparlovag, csalló; 4. — de guet, poroszlók kapitány; 5. orn. — vainé, libuc; — de sable, szélkiáltó porondlakó.
 Chevaline, a. prat. bête —, kanca.
 †Chevance, f. vagyom.
 Chevane, f. icht. lezec.
 Chevauchable, a. lovagolható.
 †Chevauchée, f. pat. körüllovaglás.
 †Chevaucher, v. n. lovagolni; v. a. burl. — une femme, közöszlőni.
 Chevaucher, m. lovas, lovar.
 Chevauchons, à — adv. v. califourchon.
 Chevan-léger, m. mil. könnyű lovas; —s, k. lovasság.
 Chevec, m. harapó fogó.
 Chevecerie, f. kanonokság.
 Chevêche, f. orn. kanakú.
 Chevêchette, f. orn. törpe csuvik.
 Chevecier, m. h. eccl. főkanonok.
 Chevelu, e, a. hosszúhajú; agr. jard. rostos.
 Chevelure, f. hajzat; poét. lomboszat; bot. búb.
 Chever, v. bij. laposra csiszolni; chaud. homorítani.
 Chevet, m. párna; pr. il a trouvé cela sous son —, a

légből kapta; artil. irányék.
 †Chevetain, chevetaigne, m. kapitány.
 Chevêtre, m. v. licou; arch. fiókgerenda; serr. karpánt.
 Cheveu, m. hajszál; haj; faire les —x, haját nyírni.
 Chevillage, m. mar. eldővelés.
 Cheville, f. cövek; — du pied, boka; poét. házagtöltő; charp. — de lien, pántszeg.
 Cheviller, v. a. megcövekelni; fig. ame —ée, szívós élet; t. t. kifacsarni.
 Chevillure, v. andouiller.
 Chevir, v. n. pop. végezni (vkivel); prat. kiegyezni.
 Chevisance, chevissement, v. accord.
 Chèvre, f. kecske; pr. prendre la —, ok nélkül tiltzbe jönni; charp. fűrészláb; mécs. emelő csiga.
 Chevreau, cabri, m. gödölye.
 Chèvre-feuille, m. bot. szulák.
 Chèvre-pied, s. a. kecskelábú.
 Chevreter, v. n. dobogni.
 Chevrette, f. őztehén; art. kolostya; pharm. szörpfa-zék; serr. háramb.
 Chevreuil, m. őz, baköz.
 Chevrier, m. kecskepásztor.
 Chevrillard, m. őzborjú.
 Chevron, m. arch. szarufa; com. kecskeször; bl. cimergenda.
 Chevrannage, m. charp. szarufa rakása.
 Chevronné, e, a. bl. cincergendás.
 Chevronner, v. a. szarufákat rakni.
 Chevrotage, m. kecskeadó.
 Chevrotement, m. mus. mekegés.
 Chevroter, v. n. meggödölyezni; fig. boszankodni; 2. ugrándozi; 3. mus. mekegni.
 Chevrotin, m. kecskebőr; p. tirer au —, versenyt inni; —ner, v. chevroter (2).
 Chevrotine, f. őzposta.

Chez, prép. honn; je sors de — lui, tőle jövök; com. ott, amott; 2. közt; 3. —nál, —nél; 4. il a un — soi, tulajdon háza van.
 Chiasse, f. vulg. v. scorie, — de fer, vasszar; — de bouche, légyszar; fig. sálak.
 Chiboul, m. jószagu gyanta.
 Chic, m. pop. fortély.
 Chicane, f. törvénycsavarás; fortély, fondorlat.
 Chicaneur, v. a. fondorkodni, fursangoskodni; fig. — sa vie, életét védeni; csürni csavarni.
 Chicagerie, f. fam. törvénycsavarás; fondorkodás.
 Chicaneur, m. törvénycsavaró; fursangos.
 Chicancier, ère, s. a. fam. szórászhasogató; cela est —, csiklandós.
 Chiche, a. fam. zsugori; fig. il est — de ses paroles, szórestel; un — face, sovány arcú; 2. bot. pois —, dagolcsa; —ment, adv. zsugorilag; cigánykodva.
 Chicheté, f. zsugoriság, cigánykodás.
 Chicoracé, e, a. bot. katáng-nemű.
 Chicorée, f. bot. katáng; — endive, cikoria.
 Chicot, m. e. f. facsonk; 2. faszálka.
 Chicoter, v. a. pop. zsörtölődni.
 Chicotin, m. keser-ugorkalé.
 Chien, ne, s. eb, kutya; szuka; ch. une meute de —s, ebalka; fig. fam. nyomorult; p. un — regarde bien un évêque, a királynak is szemébe néz a macska; entre — et loup, alkonyatkor; 2. arq. sárkány; tonn. abróncházó.
 Chiendent, m. bot. ebfil.
 Chiennier, v. n. kölykezni.
 Chier, v. n. pop. szarni; — du poivre, pop. kereket oldani.
 Chieur, se, s. b. szaró.
 Chiffe, m. ringyrongy; fig. homme —, szar-ember.

Chiffier

Chiffier, v. n. v. aiffier; 2. pop. dobzódni; it. szürsöltni.
 Chiffon, m. rongy, condra; pop. feslett leány.
 Chiffon, ne, a. v. branche.
 Chiffoner, v. a. összegyűrt; fig. cela le —e, ez fúrja agyát; mine —ée, fam. szabálytalan, de csinos arc.
 Chiffonnier, ère, s. rongyazódó; fig. hírhordó; it. veszekedő.
 Chiffure, f. lapszámzás.
 Chiffre, m. szám; 2. írásjelek; oom. jel; 3. névadás.
 Chiffre, v. a. lapszámzni; 2. v. n. számolni.
 Chiffreur, m. számoló.
 Chignon, m. an. tarkó; mod. konty.
 Chigros, v. chégros.
 Chiliade (ki-), f. ezer; une — d'années, évezred.
 Chilone(ki-), a. duzzadt ajkú.
 Chilopodes (ki-), v. millepieds.
 Chîmère, f. myth. Chimera; fig. agyrém, ábrándkép; 2. poisson —, icht. kimérahál; — antarctique, icht. északi karakatna.
 Chimérique, a. ábrándos, képzelgő; —ment, adv. ábrándosan.
 Chimie, f. vegytan.
 Chimification, f. vegytani eljárás.
 Chimique, a. vegytani; —ment, adv. v. tanilag.
 Chimiste, m. vegyész.
 Chinche, chincilla, m. z. szagok görény.
 Chiner, v. a. manuf. habossá tenni.
 Chinfreneau, m. pop. sebhely.
 Chinoidine, f. chi. sinoidén.
 Chinquer, v. n. pop. dözsölni.
 Chionanthe, m. bot. tavaszi tözike; hófa.
 Chiourme, f. gályarabok.
 Chipecau, m. orn. kerce ruca.
 Chiper, v. a. dán módra cserzeni; 2. pop. v. voler.
 Chipoter, v. n. fam. sértikélni, tekeregni; 2. v. chicaner.

Chipotier

Chipotier, ère, s. késedelmező; 2. v. chicaner.
 Chippolin, m. fénymázolt vízfestmény.
 Chique, m. buvó bolha; 2. bagó; 3. agyaggolyó.
 Chiquenande, f. fricska; —r, v. a. fricskázni.
 Chiquer, v. a. dohányt rágni, bagózni; fig. il n'a pas de quoi —, nincs harapni valója.
 Chiquet (-ké), m. fam. darabka, szikra; — de vin, kortyocská bor; — a —, adt. lassankint; darabonkint.
 Chiqueter, v. a. tépni, tépdelni.
 Chiqueteur, m. gyapjútépő.
 Chiqueur, m. pop. dohányrágó; it. zabáló.
 Chiragre, (ki-), f. méd. kézköszvény; —, m. kézköszvényes.
 Chirographaire, a. kézírati; —logie, f. újjbeszéd; —logie, m. újjbeszélő; —manicie, f. kézjósolat; —manicien, ne, s. kézjós.
 Chironie, chirone, f. bot. ezerjófű.
 Chirurgical, e, a. sebészi; —e, f. sebzet; —en, m. sebész; —que, v. —cal.
 Chitine, f. chi. tülkedék.
 Chiton, oscabrion, m. conch. tengeri féreg.
 Chiure, f. légyszar.
 Chlorate, (klo-), m. chi. halvsó; —e, m. chi. halvány; 2. bot. nádráfű; —étique, v. chloritique; —ique, a. chi. halvsavas; —is (clorice), f. myth. vírágkirálynő; bot. v. chlore (2.); orn. zöldike; —ite, f. minér. halványkő.
 Chloro'mètre, m. chi. halványmérő; —phylle, f. chi. levélzöld; —se, f. méd. sápkór; —tique, a. méd. sápkóros.
 Choc (-ok), m. ütközés (vmit); 2. roham; fig. az érdekek összeütközése.
 Chocailleur, v. n. b. becápní.
 Chocailon, v. ivrognesse.

Chopper

Chocard, m. orn. csóka.
 Chocola't, (-la), m. csokoládé; couleure —, vörösbarna; —tier, m. cs. készítő; —tière, f. cs. ibrik.
 Choeur (keur), m. énekkar; 2. karének; arch. templomkarzat.
 Chogramme, m. serr. titkos zár.
 †Choir, v. n. irr. esni; pr. il est chu, megsoványodott.
 Choisir, v. a. választani; mil. — son homme, célba venni; c'est du —i, a legjobb fajtából való.
 Choississable, a. választható.
 Choison, v. dessein.
 Choix, m. választás.
 Cholagogue (ko-), s. a. méd. epehajtó.
 Cholédographie, f. epeleírás; —logie, f. epetan; —logique, a. epetani.
 Choléolithes, f. epekő.
 Choléra-morbus, (ko-), m. epehírígy.
 Cholérique (ko-), a. méd. epehírígyes.
 Cholique (ko-), m. chi. epe.
 Chômable, a. megünnepelendő.
 Chômage, m. ünneplés; 2. munkaszünet.
 Chômer, v. a. ünnepelni; 2. v. n. szünetelni; agr. ugarban heverni; 3. — de qch. hiányt szenvedni.
 Chomet, m. orn. réti ke.
 Chondrille (kon-), m. bot. kakics.
 Chondrographe (kon-), m. porcleíró; —graphie, f. p. leírás; —logie, f. an. p. tan; —ptérygien, m. icht. porcoshal.
 Chopine, f. kanta; p. mettre pinte sur —, egymásután inni.
 Chopiner, v. n. pop. köppögetni.
 Chopinette, f. fam. iccéske; hydr. — de pompe, szivattyú-köldök.
 Chopier, v. faux.
 Choppement, m. botlás.
 Chopper, v. n. megbotlani; fig. bakot lötni.

Choppour

Choppour, m. *botló*.
Choquant, e, a. v. choquer.
Choquant, v. chocard.
Choquer, v. a. qch. meglök-
ni, tasztítani; — à table,
koccintani; 2. q., megsér-
teni, megbántani; la ré-
pétition de ces mots est — te,
e szavak ismétlése sértő;
mar. — une corde, kötelet
legörgetni; 3. se —, v. r.
fig. egymást megtámadni;
magát sértve érezni.
Choral (ko-), a. karhoz tarto-
zó; 2. m. karének.
Chorégraphie, m. táncrajzo-
ló; —graphie, f. t. rajz;
—graphique, a. táncrajzi.
Choriste (ko-), m. kar-énekes.
Chorographie, m. tájrajzoló;
—graphie, f. t. rajz; —gra-
phique, a. t. rajzi.
Chorus (ko-ruce), m. kardal.
Chose, f. dolog; jur. — pu-
blique, közügy; 2. izé; 3.
quelque —, valami.
Choser, v. a. et n. enyelegni.
Chou, m. káposzta; —blanc,
káposztafej; —x frisés, fo-
dorkáposzta; — de chien,
apocin; — fleur, virágos
k.; — navet, répakáposzta.
—rave, kalarab; p. —pour
—, szeget szeggel; fam.
mon chou —, kincsem;
ch. —pille! rajta!
Chouan, m. h. d. F. Bourbon
párt; bot. görög széna-
magva; —nier, m. Bour-
bon párti.
Chouc, v. choucas.
Choucal, v. calle. (bot.)
Choucas, v. chocard.
Chouchement, m. bagolyhu-
hogás.
Choueroute, f. savanyított
káposzta.
Chouer, v. tromper.
Chouette, f. orn. bagoly; fam.
bűnbak.
Chou-fleur, m. bot. v. chou;
2. chir. husany.
Chouguet (ghé), m. metál.
üllőtűske.
Choupille, m. ch. kopó.
Chouquet, m. mar. árdoc-fog-
laló.
Choupille, m. ch. vizsla.

Choyer

Choyer, v. a. qch. gondot vi-
selni; kényesztetni; 2. —
q. kimélni; 3. se —, v. r.
magát kimélni.
Chrême (kré-), m. ord. le
saint —, szent olaj.
Chrêmeau, m. keresztelési
főkötőcske.
Chrétien, ne, s. a. keresz-
tény; parlez —, beszéljen
érthetően; pop. cela n'est
pas —, pogány dolog;
—nément, adv. keresztény
módon.
Chrétienté, f. keresztény-
ség.
Christ (kris-te), m. megvál-
tó; peint. —, feszület; 2.
—, Jesus-Christ (Jésu-kri),
Jézus-Krisztus.
Christianiser, v. a. keresz-
ténynyé tenni.
Christianisme, m. keresz-
ténység.
Chrom'ate (kro-), m. chi.
festsavas só; —até, e. a.
chi. festsavas; —atique, s.
a. mus. félhangú; peint.
színtan; —atiquement,
adv. félhangokonjáró; —e,
m. minér. festeny; —ique,
a. festsavas; acide =, fest-
sav.
Chroni'cité (kro-), f. path.
idülttség; —que, f. időrajz;
= scandaleuse, hír, szó sze-
le; 2. a. méd. idült; —quer,
v. n. időrajzot írni;
—queur, m. évkönyvíró.
Chrono'graphe, m. lett. év-
számos mondat; 2. v. chro-
nologue; —graphie, —lo-
gie, f. időtan; időleírás;
—logique, a. időtani;
—logiquement, adv. kor-
tánilag; —logiste, —logue,
m. kortudós; —mètre, m.
időmérő; mar. tengeri óra;
mus. ütenymérő; —mé-
trie, f. időmérés.
Chrysalide (kri-), f. hernyó-
báb.
Chrysalider, v. n. se —, v. r.
bábuvá lenni.
Chrysanth'ème, f. —émon,
—émum (-omé), m. bot.
aranyvirág; —émoïdes, f.
bot. ar. v. félék.

Cibe

Chrysis (kri-sice), m. ent.
aranybogár.
Chryso'béril, (kri-), m. mi-
nér. arany berill; —colle, f.
minér. aranyenyv; —come,
f. bot. aranyfürt; —gra-
phe, m. aranybetűró;
—graphie, f. ar. b. írás;
—lithe, f. minér. aranykő;
—logue, a. ékesen szóló;
—manie, f. aranykórág;
—mèle, f. ent. döglegy;
aranyos cserebűly; —prase,
f. aranyagát; —splénium,
m. bot. aranyveselke.
Chu, v. choir.
Chucheter, v. n. csicseregni.
Chuchotement, v. chuchote-
rie.
Chuchoter, v. n. suttozni;
susogni; 2. v. a. sugdosni.
Chuchoterie, f. suttozás; szí-
szegés.
Chuchoteur, m. suttogó, su-
sogó.
Chuinte, v. n. bagoly huho-
gását utánozni.
Churle, v. ornithogale.
Chut! i. fam. csitt!
Chute, f. esés, omlás; kihul-
lás; lehullás; fig. bukás;
rhé. berekesztés; fig. la —
du premier homme, az el-
ső pár ember esete; jard.
lejtősség; hydr. esés; mar.
—de voile, vitorla hossza;
méd. ömlés.
Chuter, v. n. th. bukni; 2.
v. a. kifütyölni.
Chyl'e, m. an. tápnedv;
—eux, se, a. tejnyés;
—ifère, a. an. tejnye tar-
talmu; —ification, chy-
lose (ki-), f. tápképzés.
Chym'e, m. an. emv; —ifica-
tion, f. emvéképzés; —ose,
m. szemhéjlob.
Ci, adv. itt; ci-joint, mellé-
kelt; —devant, ezelőtt;
—après, azután; 2. cet
homme —, ez ember; ceux
—, azok; par —, erre; par
—par-là, itt ott.
Ciacale, v. chacal.
Cibation, f. chi. szilárdítás.
Cibaudière, f. mar. zsákháló.
Cibe, cible, f. céltábla; mil.
célőlvés.

Ciboire

Ciboire, m. cath. *szentelt osztatartó*.
Ciboule, f. *mogyoróhagyma*.
Ciboulette, v. civette.
Cicadelles, f. pl. ent. *szöcskefélék*.
Cicatrice, f. *sebhely*; fig. *szenyfolt*.
Cicatricule, f. *sebhelyecske*.
Cicatrissant, e, —satisf, ve, a. *behegesztő*.
Cicatrisation, f. *behegesztés*.
Cicatriser, v. a. *sebhelyeket csinálni*; 2. *behegeszteti*; fig. *gyógyítani*; 3. se —, v. r. *behegedni*.
Cicendèle, v. cicindèle.
Cicérole, f. *bagolcsa*.
Cicérone (-tchi-tché-ro-né), m. *műkalauz*.
Ciche, v. cicérole.
Cicindèle, f. ent. *cingolány*.
Cicisbée, v. sigisbée.
Ciclamor, v. orle.
Cicutaire, cigüe aquatique, f. bot. *vizibűsövény*; — odorante, *bubujicska*.
Ci-devant, v. *jadis*; it. v. ci.
Cidre, m. *almabor*.
Ciel, m. *ég*; 2. poét. *oiseaux du —, harmat*; 3. *ég-aj*, *é. hajlat*; 4. *éc. dév. menny*; le royaume des cieux, *mennyország*; 5. *Isten, Ég*; t. t. le — d'un lit, *ágy-mennyezet*; peint. *levegő*; 6. fig. *cela nous est tombé du —, a felhők-ből pottyant le, váratlanul jött*.
Cierge, m. *viaszgyertya*.
Ciergier, v. cirier.
Cigale, f. *kaboca*; —r, v. n. *cirpogni*.
Cigare, Cigarre, m. *szivar*; —tte, f. *papírszivar*.
Cigogne, f. *golya*.
Cigogneau, m. *fiatal golya*.
Cigüe, f. bot. *bürok*; —aqua-tique, v. cicutaire.
Cil, m. *szemészor*; *pilla*.
Ciliaire, a. *ligament —, sugárslág*.
Cilice, m. *szőring*; mil. *lőszőr derekalj*.
Cillié, e, a. bot. *sörtés*.
Cillement, m. *hunyorgás, pis-logás*.

Ciller

Ciller, v. a. *pislogni*; 2. v. n. *hunyortni*; fig. *moccanni*.
Cimbre, m. bot. *cirbolya-fenyő*.
Cime, m. *csúcs, orom*; jard. —, fausse ombrelle, *bog-ernyő*.
Ciment, m. *homokos mész*; ragasz; — hydraulique, *vízálló ragasz*.
Cimenter, v. a. *ragaszszal kitömni*; fig. *megegyíteni*.
Cimentier, m. *ragaszcsináló*.
Cimeterre, m. *kard, pallos*.
Cimetière, m. *temető*; fig. *sír*.
Cimette, f. jard. *káposzta hajtása*.
Cimeux, se, a. bot. *bog, ernyő alakú*.
Cimicaire, f. bot. *poloskavész*.
Cimicides, f. pl. ent. *mezei poloska*.
Cimier, m. mil. *sisakdísz*; bouch. *felsőr*; vén. — du cerf, *szarvas fartő*.
Cimolit, cimolée, f. *csapóföld*; 2. —, *fenpor*.
Cinabarin, e, a. *higpírszínű*.
Cinabre, m. *higpír*.
Cinanome, v. *cinnamome*.
Cincenelle, f. riv. v. cableau; mar. *csigakötél*.
Cincle, m. orn. *víztenyegye*.
Cinéfier, cinériser, v. a. *chi. hamvasztani*.
Cinèle, v. cincle.
Cinénaire, a. urne —, *hamv-veder*; bot. la —, *dugasor*.
Cinération, v. *incinération*.
Cingle, m. *icht. kőc*.
Cinglau, m. *mérőzsinor*.
Cinglement, m. mar. *vitör-lázás*; 2. *csipés (szélről)*.
Cingler, v. n. mar. *vitör-lázni*; 2. v. a. *ostorral stb. ütni*; 3. *csipni (szélről)*; 4. *charp. zsinorra venni*.
Cinnamome, —mum (mo-me), bot. *fahéjfa*.
Cinq, a. *öt*; — fois, *ötször*; page —, *ötödik lap*; — taches, *icht. öt ujjas hal*.
Cinquantaine, f. *ötven darab*; *aranylakodalom*.
Cinquante, a. *ötven*.
Cinquantième, a. *ötvenedik*.
Cinquième, a. *ötödik*; 2. *écol*.

Circuit

la —, *ötödik osztály*; 3. —, m. *ötödörös*; —ment, adv. *ötödször*.
Cintrade, m. mar. *kötélzet*.
Cintre, m. arch. *ívetet*; 2. *ív-állás*.
Cintrer, v. a. *boltozni*.
Ciocouque, f. bot. *pirosító bu-zér*.
Cion, m. méd. *nyelvcsapdag*.
Cippe, m. arch. *emlékoszlop*; 2. *béko*; 3. *sírkő*.
Cirage, m. *fényesítés*; 2. *fénymáz*.
Circée, f. bot. *varázs szírom-pár*; *altató nadragulya*.
Circompolaire, a. *földesark körüli*.
Circon/cire, v. a. ir. *körül-metelni*; —cis, m. *körül-metelt*; —ciseur, m. *körül-metelő*; —cision, f. k. *metelés*; pierre de —, *amazsonkő*; —ferance, f. *kerület, szélkör*; —flexe, a. gr. *hajlott ék*; —jacent, e, a. *körülmetelő*; —location, f. *körülírás*; —scription, f. *korlátozás*; —scire, v. a. *it. korlátozni*; *körülírni*; —spect, e, a. *óvatos*; *szere-ny*; —spection, f. *ova-tosság*; —spectissime, a. *nagyon óvatos*; —stance, f. *körülmény*; —= *délicate, kényes helyzet*; de —, *alkalmi*; pal. *tartozék*; —stanciel, le, a. *körülmé-nyes*; —stancier, v. a. *körülményesen előadni*; —vallation, f. mil. *körül-gátlás*; ligne de —, *gátvon-al*; —venir, v. a. ir. *rá-szedni, körülhálózni*; —vention, f. *rászedés, kö-rülhálózás*; —voisin, e, a. *körül-fekvő, szomszédos*; —volant, e, a. *ide s tova röp-ködő*; —voler, v. n. *ide s tova röp-ködni*; —volution, f. *forogtás*; arch. —s, *tekervények*; méd. —s *sérébrales, agy-bélcsék*; *—voyance, f. *be-látás*.
Circuire, v. *environner*.
Circuit, m. *körület*; faire un grand —, *nagy kerülőt*.

Circul'aire

tenni; fig. hámezés hámozás.
 Circul'aire, a. körded; astr. mouvement —, körmozgás; com. lettre —, körlevél; =ment, adv. körben; — ant, e, a. keringő; —ateur, m. kőborló; —ation, f. kerengés, forgalom; faire de l'argent par =, váltónyargalást üzni; —atoire, s. a. mec. vitesse =, körmozgás; —er, v. a. forogni, forgalomban lenni; keringeni; faire =, forgalomba hozni; chi. lombkolni.
 Circum-circa, v. environ.
 Circus (ku-ce), m. orn. kánya.
 Cire, f. viasz; — vierge, rajviasz; viaszgyertya; droit de —, pecsétdíj; 2. an. v. cérumen; h. n. viaszhar-tya; méd. beurre de —, viasz-olaj; — d'Espagne, pecsétviasz.
 Ciren, v. a. viaszolni; fénysíteni.
 Cirier, m. viasztekeres-eresztő; 2. bot. viaszfura.
 Ciroène, m. viasz-tapasz.
 Ciron, m. ent. atka; lapostetű.
 Cirque, m. kőrszín; lovarda.
 Cirquignon, m. z. övély.
 Cirrhe, v. vrille.
 Cirrheux, se, a. bot. indás.
 Cirrhistome, m. leht. márna.
 Cirure, f. viaszboríték; fény-máz.
 Cisailement, m. bevágás.
 Cisailler, v. a. mon. bevágni.
 Cisaillies, f. pl. bádög-metsző olló; 2. — de billon, pénz-hulladék.
 Ciseau, m. véső; — à écolter, völgyelő v.; — de lumière, lyuk v.; forg. — à chaud, érc v.; — à froid, vágó; 2. —x, m. pl. olló; — à tondre, juh-olló; posztónyíró o.
 Cisel, v. a. vésőzni; man. velours — é, hímés bársony; — une étoffe, kelmét vasalni.
 Ciselet, m. kopács.

Ciseleur

Ciseleur, m. vésnök.
 Ciselure, f. vésözés; vert-munka.
 Cisoir, m. érc-olló.
 Cisoires, f. orf. tőke-olló; mon. bélyegmetsző véső.
 Ciste, m. bot. szuhar; — hélianthème, sziklai sz. ..
 Cisterne, v. citerne.
 Cisterocèle, a. méd. hernie —, hólyagsérv.
 Cistrole, m. bot. gümő.
 Citadelle, f. guer. fellegvár.
 Citateur, m. idéző.
 Citation, f. pal. idézés; it. lett. hivatkozás.
 Citatoire, a. idézési.
 Cité, f. h. a. város; la sainte —, Jéruszlem; droit de —, polgárjog.
 Citer, v. a. pal. idézni; it. litt. 2. megnevezni; 3. hivatkozni.
 Citerne, f. víztartó.
 Citise, cytise, m. bot. zanót.
 Citoyen, ne, s. állampolgár.
 Citragon, m. bot. citromfű; —ate, m. chi. csavassó; —in, e, a. csárga; chi. citrány; f. phar. c. olaj; —inelle, f. orn. olasz pity; —ique, a. acide =, csav.
 Citron, m. citrom; jus de —, c. lé; —ate, m. cukros c. hég; —né, e, a. cszagu; —nelle, f. c. pálinka; —ner, v. a. citromlével vegyíteni; —nier, m. bot. c. fa.
 Citrouille, f. tök; fig. pop. une grosse —, tökmagzacskó.
 Civate, f. h. n. ollótlán ten-geri rák.
 Cive, f. metélő hagyma; vitr. üveg karika.
 Civet, m. borsporos nyulaprólók.
 Civette, f. v. cive; h. n. angolnácska; 2. cibét-pety-meg.
 Civière, f. saraglya; pop. szűrőká.
 Civil, e, a. polgári; 2. em-ploi —, magánhivatal; droit —, polgári jog; liste —e, udvari költség; 3. procès —, polgári pör; 4.

Clarier

udvarias; 5. —ment, adv. polgárian; udvariasan.
 Civilisable, a. polgárisod-ható.
 Civilisation, f. polgárisodás; műveltség.
 Civiliser, v. a. polgári pörre változtatni; 2. polgáro-sítani; 3. se —, v. r. polgá-rosodni; művelődni.
 Civilité, f. udvariasság; 2. —s, pl. bókok.
 Civique, a. polgári.
 Civisme, m. polgári érzület.
 Clabaud, m. ch. csaholó; fig. fecsegő; fam. ce cha-peau est —, e kalap leko-nyul.
 Clabaudage, m. ch. csaholás; fig. v. clabauderie.
 Clabauder, v. n. ch. csa-holni; fig. fam. nyefegni; zsémbeelni.
 Clabauderie, f. nyefegés, zsémbeelés.
 Clabauder, se, s. fam. nye-fegő, zsémbeskedő; szó-csaplár.
 Claie, f. hodály.
 +Claim, v. clameur.
 +Claimer, v. n. segítségért kiáltani.
 Clain, m. ton. ereszték.
 Claîne, v. clame.
 Clair, m. világosság; au — de la lune, holdvilágnál; 2. —, e, a. világító, fény-lő; la lune est —, a hold fénylik; 3. világos; 4. fé-nyes, tiszta; 5. világos (szín); 6. átlátszó; fig. tirer au —, tisztába hozni; eligazítani; 7. ritka; 8. tiszta, csengő (hang); 9. nyílt, értelmes; 10. elvi-tázhatlan; 11. —, adv. ord. fig. világosan; értel-mesen; csengőn; elvítáz-hatlanul.
 Clairan, v. clarine.
 Clairement, adv. érthetben; világosan, tisztán.
 Clai-ret, te, a. vin —, fűszeres bor; it. szinbor.
 Claire-voie, f. arch. rácsfal; 2. —, ádt. átlátszóan.
 Clarier, m. bout. tájtékos kovász.

Clairière

Clairière, f. e. f. tisztás.
 Clairon, m. poét. tárogató; ent. — des ruelles, méhész attaláb.
 Clairones, —nnes, f. pl. ent. hangya-pazér.
 Clairvoir, m. sculpt. áttört faragvány.
 Clayvoyance, f. éleselme; 2. alvalátó. [2. alvalátás.
 Clairvoyant, e, a. éles elméjű;
 Clamart, m. fig. cinterem.
 Clame, m. zarándokköpeny.
 Clameur, f. láрма, kiabálás.
 Clameux, se, a. lármás.
 Clampin, v. clampin (2).
 Clandestin, e, a. titkos; commerce —, dugárkodás; 2. —e, f. — écailleuse, ol-már; —ment, adv. titkon.
 Clandestinité, f. titkolás, titkolózás.
 Clampin, e, s. a. v. boiteux; 2. pop. un —, une —e, he-nyélő.
 Clapet, m. billentyű.
 Clapier, m. ch. écon. tengeri nyúl lyuka; chi. geny-työmlő.
 Clapir, v. n. nyivákolni; se —, v. r. elbűni.
 Clapotage, m. zörömbölés; mar. pocogás.
 Clapoter, v. n. mar. pocogni.
 Clappement, m. csettenés.
 Clapper, v. n. csettenni.
 Claquade, f. tapsolás.
 Claque, f. csapás (tenyérrrel); écon. felcipő; orn. fenyű-madár; th. taps; chap. m. —, lapos kalap.
 Claquedent, m. szegény ör-dög; fig. csacska.
 Claquement, m. vacogás; — de mains, tapsolás.
 Claquamurer, v. a. fam. be-zárni; 2. se —, v. r. fig. összehúzni (magát); sa-rokba húzódni. [lap.
 Claque-oreille, m. konya ka-Clauquer, v. n. — des mains, tapolni; — des dents, va-cogni; — avec le langage, csettenni; faire — son fouet, cserdíteni; fig. kér-kedni; 2. v. a. fam. — q., megcsapkodni.
 Claquet, m. rázófa.

Claqueter

Claqueter, criser, v. n. cir-pelni.
 Claquette, f. v. caillette; 2. névjegy tárca.
 Claqueur, m. tapsonc; fig. sündörgő.
 Clarification, f. tisztálás.
 Clarifier, v. a. tisztálni; 2. se —, v. r. tisztulni.
 Clarine, f. kolomp; com. pa-tyolátfátyol.
 Clarinette, f. mus. sipola; sipolász.
 Clarté, f. világosság, fény; 2. átlátszóság, tisztaság; fig. értelmesség.
 Clas, m. v. glas; — clas, re-csegés; fig. faire un grand — —, sok bajt csinálni semmiért.
 Classe, f. osztály; fig. de la première —, első rendű.
 Classement, m. osztályzat.
 Classer, v. a. rendezni.
 Classicisme, m. litt. remek-íróság.
 Classificateur, m. osztályozó.
 Classification, f. osztályozás.
 Classifier, v. a. osztályozni.
 Classique, a. litt. műremeki; m. remekíró.
 Clathre, m. bot. recés gomba.
 Clatir, v. n. ch. csaholni.
 Clatule, f. h. n. puhány.
 Claude, s. a. fam. bárgyu, buta.
 Claudicant, v. boiteux.
 Claudication, f. méd. sánti-tás.
 Clause, f. záradék; kikötés.
 Clauseir, m. bát. zárkó.
 Claustral, e, a. zárdai.
 Clavaire, m. levéltárnok; f. bot. koráll-gomba.
 Clavé, e, a. bot. bunkós.
 Claveau, m. clavelée, f. bá-rányhimlő; arch. ékalaku zárkó.
 Clavecin, m. mus. zongora.
 Claveciniste, m. zongorázó.
 Clave'lé, e, a. himlő; —lée, v. claveau; —leux, se, a. bárányhimlős; —lisation, f. b. h. oltás; —liser, v. a. b.himlőt oltani.
 Clavette, f. akasztószeg.
 Clavi'cord, monocorde, m. mus. egyhúros, zendmérő;

Cligne-musette

—culaire, a. an. vállperc-hez tartozó; —cule, f. an. vállperc; —er, m. kulcs-karika; luth. mus. billen-tyűzet; —ère, f. icht. tar-ka szálla; —forme, v. clavé.
 Clayer (clé-ié), m. durva cserény.
 Clayon, m. sajtócserepy.
 Clayonnage, m. rözsegát.
 Clé, clef (clé), f. kulcs; être sous la —, zár alatt lenni; fig. la — d'or, pénz; 2. kulcs (műszer); — de lit, csavarkulcs; — de montre, órak.; — à tirer, k.puska; mar. ék; 3. fig. nyitja (v. minek); 4. arch. ékkő; bát. — d'un poutre, lant-sám; ch. — de meute, a legjobb eb egy farkában; fig. kolompos; men. csap.
 Clématis, v. pervenche.
 Clématite, f. bot. bérca.
 Clémence, f. kegy, kegyelem, kegyesség.
 Clément, e, a. kegyes, ke-gyelmes; elméző.
 Clenche, clinche, f. serr. ki-lincs.
 Cléonie, f. bot. üszög-ör.
 Clepsydre, f. víz-óra; főveny-óra; víz-orgona.
 Clerc (clére), m. pap; pap-növendék; 2. írnok; — d'avocat, ügyvéd-segéd; vice de — à mètre (klér-ka-mètre), tollhíba.
 Clergé, m. papság.
 Clergieole, m. papszolga.
 Clérical, e, a. papi; —ment, adv. papilap.
 Cléricature, f. papirend.
 Clérion, m. papnövendék.
 Clichage, m. minta-öntés.
 Cliché, m. minta öntvény.
 Clichement, m. selypítés.
 Clicher, v. a. mintába ön-teni.
 Clicheur, m. minta-öntő.
 Client, e, (-an, -ante), s. vé-denc; com. v. pratique.
 Clientèle, f. védencség.
 Clifoire, f. bodzapuska.
 Clignement, m. kacsintgatás.
 Cligne-musette, f. szembekö-tésdi.

Cligner

Cligner, v. a. *hunyorgatni*.
 Clignotement, m. *pislogatás*.
 Clignoter, v. a. *hunyorgatni*, *pislogni*.
 Climat, m. *éghajlat*, *égallj*.
 Climatérique, a. astr. *année —, fok-év*.
 Climax (mac-se), v. *gradation*.
 Clin-d'oeil, m. *pislantás*; fig. *en un —, pillanatban*.
 Clinche, v. *clenche*.
 Clinique, a. *médecin —, szülész*; —, f. *szül. kóroda*.
 Clinopodium (-ome), m. bot. *perezlén*.
 Clinquant, m. *lánna, sikk*; fig. *ürespompa*.
 Clinquantier, v. a. *sikkal terhelni*.
 Cligue, f. *cinkos társaság*; *félrepárt*.
 Cliquet (-ké), m. horl. *mécan. zárkúp*; mett. *ütörugó*; — d'un moulin, v. *claquet*.
 Cliqueter, v. n. *cörögni*.
 Cliquetis (clik'-ti), m. *cörögés*; méd. — des os, *ropogás*.
 Cliquette, f. *cörögetyű*.
 Clisse, f. *sajtrács*; ohir. v. *éclisse*.
 Clisser, v. a. *körül fonni*.
 Clisson, m. com. *len-vászon*.
 Clistère, v. *clystère*.
 Clitoris, m. an. *csikló lindik*.
 Clivage, m. lap. *hasítás*.
 Cliver, v. a. un diamant, lap. *hasítani*.
 Cloaque, f. v. *égout*; 2. —, m. *személgödör*; fig. *undok ember v. hely*; an. *far*.
 Cloche, f. *harang*; p. *fondrela —, eltökélni magát*; fig. *pattandás*; mar. — à plongeur, *búvárharang*.
 Clocheman, m. écon. *vezér-úr*.
 Clochement, v. *claudication*.
 Cloche-pied, m. com. *sodrott selyem*; 2. à — adt. *fél-lábon*.
 Clocher, m. *templomtorony*; *plebánia*; p. *tírer du —, a végző eszközhez folyamodni*.

Clocher

Clocher, v. n. *sántítani*; fig. *hiányosnak lenni*; v. a. *jard. üvegharanggal be-földni*.
 Clocheron, m. *'harangocsa*.
 Clochette, f. *cöngetyű*.
 Cloison, f. arch. *válaszfal, közfal*; 2. *deszka-kerítés*; — à jour, *lécrács*.
 Cloisonnage, m. *rekeszték*.
 Cloisonner, v. a. *elrekeszteni*.
 Cloître, m. *keresztfolyosó*; 2. *zárda*.
 Cloîtreur, v. a. *zárdába tenni*; 2. se —, v. r. *zárdába menni*.
 Cloîtrier, m. *szerzetes*; — ère, f. *apáca*.
 Clonique, v. *spasmodique*.
 Clonisme, m. *méd. rángás*.
 Clonisse, f. *conch. káma*.
 Cloper, v. *clocher*.
 Clopin-Clopant, adt. *sántikálva*; *bicegve*.
 Clopiner, v. n. *bicegni*.
 Cloporte, m. ent. *rinnya*; — de la baleine, *cetfalangya*.
 Cloque, f. *jard. összezugsugorodás*.
 Clore, v. a. irr. *zárni, bezárni*; — les yeux d'un mort, *halott szemét befogni*; — l'oeil, *szemét behunyni*; 2. *bekeríteni*; 3. *bevégezni*; — un marché, *alkut kötni*; 4. v. n. *cette porte ne elöt pas bien, ez ajtó rosszul csukódik*.
 Clos, m. *tilalmas, tilos*; —, se, a. *elzárt*; fig. *se tenir — et couvert, elrejtözni*; it. *hallgatni*.
 Closeau, m. *bekerített telek*.
 Closerie, f. *cour. kerített major*.
 Clossement, closser, v. *glousser*, *glousser*.
 Clôture, f. *kerítés*; *sövény*; fig. *zárlat*; 2. *zárdai kény-szer*; *fogadalom*.
 Clôturer, v. *clorre, fermer*.
 Clôturier, m. *van. kosárfonó*; 2. *levéltárnok*; 3. **szavazat sürgető*.
 Clou, m. *szege*; — à planche, *deszkaszeg*; — à cheval, *patkószeg*; — à crochet,

Coalitionner

horogszeg; p. *compter les —s d'une porte, sokáig várakozni vkire*; un — *chasse l'autre, kéz kezét mos*; man. *forgószeg*.
 Clouage, m. *szegezés*.
 Clouer, v. a. *szegezni, fűlszegezni*.
 Clouet, m. tonn. *tömlőkés*.
 Clouière, f. *szegevas*.
 Clouter, v. a. *apró szegekkel borítani*.
 Cloutine, f. *szegekerekedés*; *szegműhely*.
 Clouier, m. *szegmíves*.
 Cloutière, v. *clouière*.
 Cloyère, f. *halszatyor*.
 Club, m. *kör, társaskör*.
 Clubiste, m. *gyűldettag*.
 Clupe, m. icht. *apró hering*.
 Clupplement, m. *kodácsoldás*.
 Clupper, v. n. *kodácsolni*.
 Cluteau, m. bot. *pereces galóca*.
 Clymène, f. bot. *vadcicer-borsó*.
 Clypéiforme, a. astr. *paizsdad*; —ole, f. bot. *csukóka*.
 Clysoir, m. *allövő*.
 Clystère, m. *allövet*; — éri-sation, f. *csőrézés*; — éri-ser, v. a. *csőrézni*.
 Cnesme, v. *démangeaison*.
 Co'accusé, m. pal. *vádlott társ*; —actif, ve, a. *kény-szerítő*; —action, f. *kény-szer*.
 Coadjuteur, m. *segédpüspök*; —jutorerie, f. *segéd püspöki méltóság*; —né, e, a. bot. *összenőtt*.
 Coagulation, f. *megalvás*; —ler, v. a. *oltani*; *hégeszteni*; se =, v. r. *megalunni*; —lum (-ome), m. *chi. aludék*.
 Coailler, v. n. *farkát csóválva szimatolni*.
 Coak, coke, m. *pirkőszén*.
 Coalescence, f. an. *beforraddás*.
 se Coaliser, v. r. *szövetkezni*.
 Coalition, f. *szövetkezet*; *phys. egyület*.
 Coalitionner, v. n. *frigyek kötni*; 2. se —, v. r. *frigyec-sülni*.

Coaptation

Coaptation, f. chir. összeillesztés.
 Coarctation, f. méd. hugycső szűkülése.
 Coasement, m. brekegés.
 Coasser, v. n. brekegni.
 Coassocié, s. a. com. részes-társ.
 Cobalt, m. kékeny.
 Cobite, m. icht. bájuszos tergélye; 2. cák.
 Cognac, f. mát de —, kúszpózná; com. csüllengszak; p. pays de —, János pap országa.
 Cocarde, f. tarajka.
 Cocasse, a. fam. bohókás.
 Cocâtre, m. écon. félkappan.
 Coccinelle, f. ent. bódé.
 Coccix, coccyx (kok-ci-ce), m. an. farcsíkcsont.
 Coccoloba, f. bot. boggyópik.
 Coccus (kok-kuce), v. ker-més.
 Cochard, m. disznófejű ló.
 Coche, m. vidéki társaskocsi; — d'eau, vásári hajó; 2. a tar. kocsiiban ülők; 3. —, f. horony; pop. hizott emae; fig. la vilaine —! vén disznó!
 Coché, e. a. peint. pli —, sőtét redd; méd. hashajtó.
 Cochemar, v. cauchemar.
 Cochène, m. bot. vadberkenyefa.
 Cochenil'lage, m. teint. bíborfesték; — le, f. ent. bíborbogár; 2. — de Pologne, bodonc; — ler, v. a. bíbor-kával festeni; 3. v. n. bíbor-kákat szedni; — lier, v. cactier.
 Côcher, v. a. megtőjózni.
 Cocher, m. kocsi.
 Cochère, v. porté-cochère.
 Cochet, m. kakaska.
 Cochevis, m. orn. pipiske.
 Cocheléria, m. bot. torma.
 Cochlite, f. conch. csigakő.
 C-choir, m. tann. hornyoló-kés.
 Cochois, m. cir. verőfa.
 Cochon, m. disznó; — de lait, malac; — née, f. malac-ellés; — ner, v. n. elleni; v. a. fig. mázolni, el-kentározní; — nerie, f.

Coco

fam. disznóság; — net, m. kettős kocka.
 Coco, m. kókuszdió; iron. et pop. c'est un fameux —! ugyancsak nagyra van!
 Cocon, m. selyemgubó.
 Coconille, f. soi. nyers selyem.
 Coconnier, v. a. et n. gubóvá lenni.
 Cocoonière, f. selyemte-nyészde.
 Cocote, f. méd. szemlob.
 Cocotier, m. kókuszfa.
 Coérète, v. rhinante.
 Coc-sigrue, m. ent. merülő; fig. v. coquecigrue.
 Coction, f. did. főlforralás, főzés; méd. emésztés.
 Cocu, m. g. p. gyáva, rászédett férj.
 Coeuage, m. iron. gyávaság.
 Cocuer, v. a. pop. cocufier, vkinek nejét elcsábítani.
 Code, m. törvénykönyv; pharm. v. dispensaire; fig. szabály-gyűjtemény.
 Co'débiteur, m. jur. adóstárs; — déine, f. chi. mákaly; — déique, a. chi. acide —, m. sav; — détenteur, m. jur. zártárs.
 Codex, v. code (pharm.).
 Codicil'laire, a. főkredeleti; — lant, m. toldatiró; — le, m. végrendeleti toldat.
 Codifi'cateur, m. törvény-szerkesztő; — cation, f. t. szerkesztés; — er v. a. törvényt szerkesztetni.
 Coe'cal, e, (cé-) a. an. artère —, vakbél-ér; — cum, (cé-come), m. an. vakbél.
 Coeffe, coeffure, v. coiffe, coiffure.
 Co'efficient, m. alg. egyült-ható; — égal, e, théo. egyenlő; — éga'ité, f. egyen-lőség; — emption (amp-), f. pal. közösvétel.
 Coërci'bilité, f. fékezhetőség; — ble, a. phys. fékezhető; — tif, ve, a. pal. kényszerítő; — tion, f. pal. kényszerítőjog; kényszerítés.
 Coeur, m. an. szív; 2. gyo-mor; le — lui bondit, bú-fog; 3. kedély; indulat;

Cognat'ife

c'est un — endourei, kegyetlen ember; 4. hajlam; il a le — franc, őszinte; 5. vonzalom; szeretet: mon —, kincsem; 6. bensőség. 7. par —, adt. könyv nélkül; p. faire diner q. —, kop-laltatni; 8. központ; bel-seje, veleje vminek; au — de l'hiver, télközépén.
 Co'èvèque, m. címzetes püspök; — existence, f. együtt-létezés; — exister, v. n. együttlétezni.
 Coffin, m. kerék kézikosár.
 Coffine, f. homorú palakk.
 se Coffiner, v. v. bot. zsu-gorodni; men. megvele-medni.
 Coffrage, m. kideszkázás.
 Coffre, m. láda; bőrdí; — fort, pénzszekrény; — du carosse, kocsi-láda; p. elle est laide, mais elle est belle au —, rút, de sok pénz van; chir. mellkas; fam. il a le bon —, egészséges teste van; ch. has; artill. — d'une mine, akna-kam-ra; icht. csontpikkelyű.
 Coffrer, v. a. fig. bezárni; min. kideszkázni.
 Coffret, m. ládácska; szek-rényke.
 Coffretier, m. bőrdíbdő.
 Confid'jusséur, cogarant, m. kezestárs.
 Cogitation, v. méditation.
 Cognac, m. com. rozsaszsz.
 Cognasse, f. vadbírs.
 Cognassier, m. vadbírsfa.
 Cognat, m. anyarokon; — ion, f. anyarokonság; — ique, n. succession liné-ale —, női örökösödési rend.
 Cognée, f. fejsze; bárd; p. il a mis la — à l'arbre, nagy fába vágta a fejszét.
 Cogne-fétu, m. pop. babráló.
 Cognier, v. a. beverni; v. n. kopogtatni; se —, v. r. ütödni; fig. se — la tête contre le mur, falnak ro-hanni.
 Cognet, m. dohánytekeres.
 Cogneau, m. fond. sulyok.
 Cognat'ife, ve, a. phil. ismer-

Cohabitation

retképes; —tion, f. phil. ismerőtehetség.
 Cohabitation, f. dr. elhalds;
 —habiter, v. a. dr. elhálni;
 —habitude, f. kölcsönösszo-
 kás; —hercion, v. coer-
 tion; —héremment, adv.
 összfűggőleg; —hérence,
 f. összefűggés; phys. egy-
 beragadás; —hérent, e. a.
 összefűggő; —hériter, v. n.
 együttörökölni; —héritier,
 ère, s. örököstárs; —hésion,
 f. phys. összetartó erő;
 —hésionner, v. a. összeűg-
 gesztetni; őtartóvá tenni;
 —hibition, f. phil. vissza-
 tartóztatás; elvonás; —ho-
 bation, f. chi. ismételt le-
 párlás; —hober, v. a. chi.
 másodszor párolni.
 Cohorte, f. h. r. sereg; fig.
 csoport.
 Cohuage, m. cout. hely-
 pénz.
 Cohue, f. tartományi tör-
 vénysek; fig. zajos gyüle-
 kezet.
 Coi, te, a. csöndes, nyugodt;
 en chambre —te jól elzárt,
 meleg szobában; se tenir
 —, nyugodtan maradni.
 Coiffe (koaf), f. főkötő; —
 d'un chapeau, kalapbélés;
 artil. agyfödél; an. fejbu-
 rok.
 Coiffer (koa-fé), v. a. fejét
 befűdni; fodorítani; enfant
 né —é, fejburokkal szüle-
 tett gyermek; fig. il est né
 —é, burokban született;
 caille —ée, fajtalan nő;
 vin —é, vegyített bor; —q.
 leitatni (vkít); pop. szarva-
 kat rakni (vkinek); p. —
 sainte Catherine, pártában
 maradni; perr. fer à —,
 fodorító vas; 2. v. n. jól
 állani, illeni; 3. se —, v. r.
 kalapját föltenni; fűsül-
 ködni; díszíteni (magát);
 se —de q., boldandul belé-
 szeretni (vkibe); iron. il
 se coiffe souvent, gyak-
 ran leissza magát.
 Coiffeur, se, s. fodrász; fej-
 kötő-varró.
 Coiffure, f. fejdísz; füveg.

Coignassier

Coignassier, coignier, v. cogn-
 assier.
 Coignée, v. coignée.
 Coin, m. szöglet; sarok, zug;
 —de l'oeil, szemzug; 2.
 ék; arch. éktégla; artil.
 —d'arrêt, támasz-ék; bonn.
 le —, pálha; maréch. —s,
 szemfogak; man. sarok-
 szekrény; mon. pénzbelég;
 iron. il est frappé de ce —
 là, ez a bogara; perr. ál-
 fonat; 3. bot. —, coing,
 birsalma.
 Coincidence, f. géom. össze-
 illés; fig. összevétel; —ci-
 dent, e. a. összeillő; össze-
 találkozó; —cider, v. n.
 géom. egymásra illeni; fig.
 összeötlenni; —dicant, e. a.
 méd. együttjelentő; —di-
 cation, f. méd. kísérté-
 lenség; —quination (-kui-),
 f. inus. fertőztetés; fig. rá-
 galmazás; —quiner (-kui-),
 v. a. inus. fertőztetni; fig.
 rágalmazni; —specteur,
 —trice, s. fölfigyelőtárs;
 —specion, f. együttes föl-
 ügyelés.
 Co'int e, a. előzékeny; pipe-
 rézett; —interie, —intie,
 —intise, v. ornement, it.
 gentillesse; —intelligence,
 f. egyetértés; —intéressé,
 e, a. részes, érdekelt; —in-
 tiser, v. a. se —, v. r. csi-
 nosítani; cifrálni; —ion,
 m. pop. henyélő, heverő;
 —ionner, v. a. gyalázato-
 san bántani (vkivel); 2. v. n.
 pop. durválnodni; —ion-
 nerie, f. henyélkedés; dur-
 válnodás; —irau, m. hizott
 ökör; —iste, f. mécan.
 csap-ágy; —it (co-ite), bak-
 zás; 2. did. méd. nőszés,
 elhalds; —ition, v. attra-
 yement; —justicier, m. bi-
 rőtárs.
 Col, m. v. cou; 2. nyakra-
 való; gallér; géo. hegy-
 szoros.
 Colage, v. cornage.
 Colaphiser, v. souffleter.
 Colas, m. oktondi; z. csóka.
 Colature, f. pharm. átiszűrés.
 Colbac, m. kalpag.

Collation

Colechique, m. bot. kikerics;
 —des prés, őszike; —des
 montagnes, őszéke levelűk.
 Colégataire, s. örököstárs.
 Coléoptère, a. et s. m. téhely-
 röpül.
 Colère, f. harag; düh, ádázat;
 fig. háborgó; 2. a. il est
 fort —, nagyon haragos.
 se Colérer, v. se fächer.
 Coleret, —te, v. colleret.
 Colérique, a. haragos; —
 ment, adv. haragosan.
 Coliart, m. icht. simarja.
 Colias, m. orn. citromdr-
 mny.
 Colibri, m. orn. delice; fig.
 fam. csélcsep.
 Colifichet (-è), m. aprócse-
 p; 2. cikornya; csecse-
 becse.
 Colimaçon, v. limaçon.
 Colin, m. icht. szénhal; —
 grisart, m. orn. kerceruca;
 —maillard (ma-liar),
 szembekötősdí; —noir, m.
 orn. fekete hód; —tam-
 pon, sebeci dobos induló;
 fig. fam. s'en moque
 comme de —, mitse törő-
 ni vele.
 Colique, f. bélgörcs; —ven-
 teuse, szélkín.
 Collis, m. com. málhadarab.
 Colla'bora'teur, m. dolgozó-
 társ; 2. tanító-segéd; —
 bora'tion, f. együttdolgo-
 zás, —borer, v. n. együtt
 dolgozni.
 Collage, m. pop. enyvezés; it.
 szőnyegek fölragasztása.
 Collant, e, a. ragasztó; 2.
 testhez álló.
 Collataire, m. bén. járadé-
 kos.
 Collatéral, e, a. oldal-
 mellék; —héritier —, m.
 örökös; 2. m. mellékekon;
 —aux, pl. arch. m. épüle-
 tek; géo. points —aux,
 oldalszelek.
 Collateur (col-la-), m. ado-
 mányozó; 2. összevető.
 Collation, f. adományozás;
 3. prat. összevetés; 3. (co-
 la-), vacsora; o'ssonna;
 —nage, m. összeolvasás
 —ner, (col-), v. a. összevetni;

Celle

libr. imp. átnézni; 2. v. n. *estelizni*; *ozsonnálni*.
 Colle, f. *enyv*; *csiriz*; — d'amidon, *könyvkötő-csiriz*; — de poisson, *vizahá-lyag*; — á bouche, *vizá-nyv*; 2. pop. *hazugság*; il lui a donné une —, *lővé tette*.
 Collecte (co-), f. *pénzszedés*; 2. *gyűjtés (segélyre)*; 3. lith. *közima*.
 Collecteur, m. *gyűjtő*; 2. *adószedő*; *vámzedő*; 3. phys. *villanygyűjtő*.
 Collectif, ve, a. gr. *gyűjtő, összetűtő*.
 Collection, f. *gyűjtemény*.
 Collectivement, adv. *gyűjtve*.
 Collège (co-lè-), *társulat*; 2. *anyaiskola*; *kollégium*.
 Collégial, e, a. *társas*: *église —e, káptalani templom*; 2. *iskolai*; —lement, adv. *társasan*; *iskolailag*.
 Collégial (co-lé-gia), v. col-lègue.
 Collégien, m. *tanuló*.
 Collègue (co-), m. *tiszttárs*.
 Coller (co-), v. a. *ragasztani, enyvezni*; — du vin, *bort tisztálni*; fig. *testhez állani*; 2. se —, v. r. *rátapadni; támaszkodni*.
 Collerage, m. *cout. boradó*.
 Colleret, m. *péch. húzóháló*.
 Collerette, f. *ingvál*.
 Collet (co-lè), m. *gallér*; 2. *hajtóka*; petit —, *mózes tábláskái*; fig. *peckes ember*; salsir au —, *nyakon-csipni*.
 Colleter (col-té), v. a. *megragadni*; 2. v. n. *ch. töröket vetni*.
 Colporteur, m. *törvető*.
 Colletier, m. *gallércsináló*.
 Colletin, v. *collet*.
 Colleux, m. pop. *enyvező*; 2. *csirizelő*; 3. *szőnyegrakó*.
 Collier (co-lié), m. *nyakláng*; 2. *nyakvas*; *örv*; 3. *kari-ka*; pigeon à —, *örves ga-lamb*; p. c'est un chien au grand —, *tekintélyes ember*; — d'un ordre, *rend-láng*; — de cheval, *hámiga*; cheval de —, *igásló*; fig.

Collière

il est franc du —, *szolgá-latkész*; fam. *donner un coup de —, neki fekünni eminek*; —, orn. *örves ri-gó*; — rouge, orn. *rőtnya-kú libuc*.
 Collière, f. *ászokfa*.
 Colliger (co-), v. a. *gyűjteni*.
 Collimation (col-), f. *astr. irányzás*; ligne de —, *irány-zási vonal*.
 Colline (co-), f. *domb*; il a gagné la —, *elillant*.
 Colligatif, ve, a. (col-li-koua-), *méd. oldó*.
 Colligation (col-li-koua-cion), f. *méd. föloldás*.
 Collision (col-), f. phys. *ösze-ütkezés*; fig. *villongás*.
 Collocation (col-), f. *prat. — de créanciers, hitelezők osztályozása*.
 Colloque (col-), m. *párbeszéd*; 2. ord. fig. *beszélgetés*.
 Colloquer, v. a. (col-), *prat. osztályozni*.
 Colluder (col-), v. a. *prat. titkon egyetérteni*; fam. *egy híron pendülni*.
 Collusion, f. *egyetértés*.
 Collusoire, a. *alattomos*; —ment, adv. *alattomosan*.
 Collettoire, v. *gargarisme*.
 Collyre (co-), pharm. *szemvíz*.
 Colomb'acé, e, a. orn. *ga-lambnemű*; —asse v. *litorne*; —e, f. *poét. galamb*; —elle, f. —eau, m. *galambocska*; —ier, m. *galambduc*; p. attirer les pigeons au —, *ve-vőket csalogatni*; —in, m. *minér. ólomérc*; —ine, a. *galambszintű*; —ine, f. *jard. galambganéj*.
 Colon, m. *gyarmatos*; fig. v. *cultivateur*; 2. gr. *kettős-pont*.
 Cölon, m. an. *hurkabél*.
 Colonage, m. inus. *telepít-vény*.
 Colonel, m. *ezredes*.
 Colonial, e, a. *gyarmati*; *denrées —es, gyarmatárúk*.
 Colonie, f. *gyarmat*.
 Colonisable, m. *gyarmatosít-ható*.
 Colonisation, f. *gyarmatosítás*.

Comble

Coloniser, v. a. *gyarmato-sítani*.
 Colonnade, f. *col. oszlopszat*.
 Colonne, f. *oszlop*; impr. *hasáb*; mil. *hadláb*; fig. *támasz*; phys. — d'eau, *víz-sugár*.
 Colophane, —, phone, f. *gyanta*.
 Coloquinte, f. *keser-ugorka*.
 Colorant, e, a. *színező*.
 Coloration, f. *festés*.
 Colorer, v. a. *festeni*; fig. *elsimítani, hámozni-hámozni*.
 Colorier, v. a. *színezn*.
 Coloris, m. *színezés*; fig. *araszín*.
 Coloriste, m. *peint. színező*; *manuf. színekészítő*.
 Colossal, e, a. *nagyszerű, roppant*.
 Collose, m. *óriási mű*; fig. *óriás*.
 Colpite, f. *méd. méhhively-lob*.
 Colpocèle, f. *méd. méhsér*.
 Colportage, m. *házalás*.
 Colporter, v. n. *házalni*; fig. *híreztetni*.
 Colporteur, m. *házaló*.
 Colubrin, m. z. *sikló*.
 Columelle, f. *bot. oszlopka*.
 Colza, m. *repe*; pain de —, *olajostépény*.
 Coma, m. *méd. álmokör*.
 Combat, *ütközet*; 2. *párbaj*; fig. *verseny*.
 *Combattable, a. *vitatható*.
 Combattant, m. *harcos*; 2. orn. *harcos libuc*.
 Combattre, v. a. *harcolni*; fig. *leküzdeni*; 2. v. n. *vir-ni, dúlakodni*; fig. *verse-neyezni*.
 †Combe, f. *barlang*.
 Combien, adv. *ennyi? mi-ként, hogyan*; — de fois, *hányszor*; 2. — que, conj. v. *quoi-que*.
 Combinaison, f. *összevetés*; fig. *fontolgatás*.
 Combinatoire, a. *összevethetőség*; art —, *összevetés mesterisége*.
 Combiner, v. a. *összevetni*; *fontolgatni*; fig. *l'armée —é, egyesített sereg*; 2. se —, v. r. *egyesülni*.
 Comble, m. *halmaz*; pour le —,

Comblement	Commanderie	Commissariat
rádásul; bāt. <i>tető, csúcs</i> ; charp. <i>háztető</i> ; fig. il est ruiné de fond en —, <i>teljesen tönkre jutott</i> ; 2. <i>polc</i> ; <i>tülmérték</i> ; 3. <i>pour</i> —, <i>azonfelül</i> ; 4. <i>a. halmozott, telve</i> .	<i>kezni</i> ; 5. <i>se</i> —, v. r. <i>önmagán uralkodni</i> .	Commentateur, m. <i>fejtegető</i> .
Comblement, m. <i>betöltés</i> .	Commanderie, f. c. <i>komthurság</i> ; 2. <i>gyarmatfőügyelőség</i> .	Commenter, v. a. <i>fejtegetni</i> ; <i>megjegyzéseket tenni</i> ; 2. v. n. — sur qch. <i>roszakaratu észrevételeket tenni</i> .
Comblér, v. a. <i>halmozni, tetézni</i> ; <i>betölteni</i> ; fig. <i>tetézni</i> ; 2. <i>elhalmozni</i> .	Commandeur, m. <i>kommandátor</i> ; 2. <i>gyarmatfőügyelő</i> .	Commer, v. n. <i>hasonlítani</i> .
Combrière, f. <i>pécb. tinnhal-háló</i> .	Commanditaire, s. a. com. <i>kültárs</i> . [sulat.]	Commérage, m. <i>nőfecséges, mendemonda</i> .
Combustibilité, f. <i>éghetőség</i> , fig. v. <i>combustion</i> .	Commandite, f. com. <i>kültár</i> .	Commerçable, v. <i>négociable</i> .
Combustible, a. <i>éghető</i> .	Comme, adv. <i>épügy</i> ; 2. <i>mint</i> ; 3. <i>midőn</i> ; 4. v. <i>autre</i> , (8); 5. <i>ugymint</i> ; 6. <i>majdnem</i> ; 7. <i>mintegy</i> ; 8. <i>miként</i> ; 9. <i>úgy mint</i> ; 10. <i>csakugy</i> ; 11. — si, <i>mintha</i> ; 12. — quoi, <i>melyszerint</i> ; 13. — en effet, <i>a mint</i> ; 14. — aussique, <i>szintén mint</i> ; 15. tout —, <i>ugyan olyan</i> ; II —, con]. <i>miel</i> ; 2. <i>miután</i> .	Commerçant, m. <i>nagykereskedő</i> ; 2. —, e, a. <i>kereskedő</i> .
Combustion, f. <i>megégés</i> ; fig. <i>nagy zavar</i> ; <i>zenebona</i> .	Commemoration, f. cath. <i>megemlékezés, emlékünnap</i> .	Commerce, m. <i>kereskedés</i> ; maison de —, <i>cég</i> ; — de lettres, <i>levelezés</i> ; fig. il fait un mauvais —, <i>gonosz mesterséget űz</i> ; 2. <i>kereske-delem</i> ; 3. <i>forgalom</i> ; 4. <i>közlekedés</i> .
Comédie, f. <i>vigjáték</i> ; 2. <i>vigjátéktárs</i> ; 3. <i>előadás</i> ; fig. <i>bohóság</i> ; il donne la —, <i>nevetéssé teszi magát</i> ; 4. <i>színház</i> ; 5. <i>színlés</i> .	*Commemorer, v. a. <i>megemlékezni</i> ; <i>megemlíteni</i> .	Commercer, v. <i>négociér</i> .
Comédien, ne, s. <i>színész</i> ; troupe de —s, <i>színtársulat</i> ; fig. <i>színeskedő</i> .	Commencant, e, s. <i>kezdő</i> .	Commercial, e, a. <i>kereskedelmi</i> .
+Comessionat, f. <i>dőzsölés</i> .	Commencement, m. <i>kezdet</i> ; p. <i>heureux</i> — est la moitié de l'oeuvre, <i>a ki mer, az nyer</i> ; prendre —, <i>kezdődni</i> ; 2. pl. <i>első elemek</i> ; 3. <i>au</i> —, <i>kezdetben</i> .	Commère, f. <i>koma asszony</i> ; fig. fam. <i>város hírharangja</i> ; it. une maîtresse —, <i>környfont asszony</i> .
Comesseur, m. <i>nagyevő</i> ; pop. <i>nagybéli</i> .	Commencer, v. a. <i>kezdeni</i> ; 2. — à, <i>megkezdeni</i> ; 3. — de, <i>hozzáfogni</i> ; 4. — par, <i>kezdeni vmivel</i> ; 5. — q. <i>tanítani vkit</i> ; man. — un cheval, <i>lovat idomítani</i> ; 6. il a mal — é, <i>rosszul kezdte</i> ; 7. v. n. <i>kezdődni</i> .	Commérer, v. n. <i>trécselni</i> .
Comestible, a. <i>megehető</i> ; 2. pl. <i>élelmi szerek</i> .	Commence, f. <i>egyházi adomány</i> .	Commettant (co-), m. com. <i>megrendelő</i> .
Comète, f. <i>üstökös</i> , bot. <i>fordorka</i> .	Commensal (co-man-), m. <i>evőtárs</i> ; 2. <i>asztaltárs</i> .	Commètre (co-), v. a. ir. <i>elkövetni</i> ; 2. <i>kirendelni</i> ; 3. <i>rábizni</i> ; 4. <i>kockára tenni</i> , <i>kompromittálni</i> ; 5. <i>meghasonlítani</i> ; 6. com. <i>meghagyni</i> ; 7. cord. <i>sodorni</i> ; 8. se —, v. r. <i>kompromittálni (magát)</i> ; — avec q., <i>megmérkőzni (v. kivel)</i> .
Comique, a. <i>furcsa, tréfás</i> ; 2. m. le —, <i>komikus</i> ; — ment, adv. <i>vigan</i> .	Commensurabilité (co-man), f. <i>mérhetőség</i> .	Commier, v. <i>gommier</i> .
Comité, m. <i>választmány</i> ; th. — de lecture, <i>bíráló bizottság</i> ; fig. <i>bizalmas kör</i> .	Commensurable, a. <i>math. mérhető</i> .	Commination (co-), f. <i>rhét. íjlesztgetés, fenyegetőzés</i> .
Comma (co-), m. mus. <i>parány hangköz</i> ; gr. imp. v. <i>virgule</i> ; 2. <i>kettőspont</i> .	Comment, adv. <i>mint, miként</i> ; 2. <i>miért</i> ; 3. <i>hogyan</i> ; 4. m. il s'agit du —, <i>a mód-ról van szó</i> .	Commintoire, a. <i>prat. íjlesztgető, fenyegető</i> .
Commandant, m. <i>parancsnok</i> ; — en chef, <i>főparancsnok</i> .	Commentaire (co-man-), m. <i>értelmezés</i> ; fig. <i>roszakaratu értelmezés</i> ; faire des —s, <i>megjegyzéseket tenni</i> .	Communitif, ve, a. <i>chir. szétzúzó</i> .
Commande, f. com. <i>megrendelés</i> ; fig. <i>maladie de</i> —, <i>színeli betegség</i> .		Communion, f. <i>chi. et pharm. szétörés; aprózás</i> .
Commandement, m. <i>parancs</i> ; mil. <i>vezénylet</i> ; 2. <i>rendelkezés</i> ; 3. les dix —s, <i>tízparancsolat</i> .		Commis (co-), m. <i>írnok</i> ; com. — <i>négociant, kereskedő segéd</i> ; — aux portes, <i>eséségvámi segéd</i> ; — de la douane, <i>vámírt</i> .
Commander, v. a. <i>parancsolni</i> ; commandez à vos valets, <i>mondja meg szolgáinak</i> ; 2. <i>megrendelni</i> ; 3. <i>vezényelni</i> ; guer. <i>uralni</i> ; 4. v. n. <i>uralkodni</i> ; fig. <i>fé-</i>		Commissaire (co-), m. <i>biztos</i> .
		Commissariat (-ria), m. <i>biztosság</i> ; — des guerres, <i>élelmezési hivatal</i> .

Commission

Commission, f. megbízás; 2. bizottmány; megrendelés; 3. meghagyás, parancs; mil. nyiltrendelet; mar. — en guerre, kalózlévlé; théol. péchés de —, tétbűn.
 Commissionnaire, m. com. bizományos; 2. hordár.
 Commissionner, v. a. megbízni; megrendelni; meghagyni.
 Commissaire, a. jur. bizományos.
 Commissure, f. an. szálag; 2. arch. házag.
 Commode, f. almárium; 2. —, a. kényelmes; fig. társas, nyújtás; —ément, adv. kényelmesen.
 Commodité, f. kényelem; 2. alkalom; 3. szomszédság; 4. alkalmatosság; 5. pl. árnyékszék.
 Commotion, f. méd. megrázkódás; fig. mozgalom; 2. rengés; fig. megindulás.
 Communable, a. chi. átváltoztatható.
 Commuer, v. a. pal. megváltoztatni, enyhíteni.
 Commun, e, a. közös; 2. általános; opinion —e, közvélemény; 3. közönséges; 4. aljas; 5. silány; mindennapi; gr. nom —, köznev; 6. —, m. közösség; 7. en —, adv. közösen; egyenlő részben.
 Communal, e, a. községi; —ment, v. ensemble.
 Communauté, f. közös; étterem (zárdában); 2. céh; testület; 3. vagyonközösség; törzserőtestület.
 Communaux, m. pl. közlegelő; 2. ifalusi közös; falnép.
 Commune, f. közös; it. előjáró; it. közös háza; prat. k-i vagyon; jur. vagyonközösségben élő; —nément, adv. közönségesen, rendszerint, többnyire.
 Communiant, m. áldozó.
 Communibus locis (bu-ce lo-cice), adt. phys. átlag, egyremásra.
 Communicalité, f. közöl-

Communion

hetőség; —cable, a. közölhető; —cant, e, a. médl. összekötő; —catif, ve, a. közékeny; —cativitément, adv. k. módon; —cation, f. közlés; 2. közlekedés; 3. összeköttetés; viszony.
 Communion, f. hitközség; 2. v. n. áldozni.
 Communion, f. hitközség; 2. úrvacsora.
 Communiquer, v. a. közölni; fig. részesíteni; 2. fölfedezni, tudtára adni; 3. v. n. értekezni; közlekedni; titkon egyetérteni; egymásba nyílni; 5. se —, v. r. közlekedni; elhatni; nyilatkozni.
 Communicatif, ve, a. csere...; contrat —, cserekötés.
 Commutation, f. pal. átváltoztatás; enyhítés.
 Compacité, f. sűrűség.
 Compacte (pac-te), m. szerződés; egyezés; 2. —, a. sírú, tömött.
 Compaction, f. összekötés, egyesítés.
 Compagne, f. társnő; 2. hitves; 3. mar. éltár.
 Compagnie, f. társaság; p. prendre congé de la —, elbúcsuzni; il est —, ritka vendég; il se croix —, azt hiszi, magához hasonlóval van dolga; 2. testület; com. társulat; ch. csoport, falka; p. bête de —, jóbold; mil. század; 3. h. eccl. — de Jépus, jézusita rend.
 Compagnon, m. társ, cimbor; mar. —s, hajóslegénység; com. tőzstárs; 2. hasonlótárs; 3. gallic. un bon —, vig cimbor; il fait le —, okosdit játszik; petit —, szegény ördög; 4. mesterlegény; maître —, öreglegény; p. re des —s, atyámester; — de rivière, máhalkötő.
 Compagnonnage, m. legénység; legényegylet.
 Compair, a. mus. ton —, kísérő hang.

Compassionnaire

Comparabilité, f. hasonlíthatóság.
 Comparable, a. hasonlítható; —ment, adv. hasonló módon.
 Comparager, v. comparer.
 Comparaison, f. hasonlítás; prat. összehasonlítás; 2. hors de —, hasonlíthatatlan; 3. rhét. hasonlat; 4. adt. en — de, képest: par —, hasonlag; 5. gr. degrés de —, fokragozás.
 Comparaitre, v. n. ir. megjelenni; pal. — par avoué, magát ügyvéd által képviseltetni.
 Comparatif, ve, a. hasonlító; 2. m. középfok; —vement, adv. hasonlítólag.
 Comparer, v. a. hasonlítani; összehasonlítani; 2. párhuzamot vonni.
 †Comparaître, v. n. bíróság előtt megjelenni.
 Comparse, f. menet; th. néma személy.
 Compartiment, m. osztály, fiók; köz; jard. virágág; faire des —s, osztályozni.
 Compartiteur, m. jur. szarvazat osztó.
 Comparuit (-uite), m. pal. megjelenési bizonyítvány.
 Comparution, f. pal. megjelenés; jour de —, megjelenési határidő.
 Compas (con-pá), m. körző; fig. avoir le — dans l'oeil, jó szemmérték; 2. mar. v. boussole.
 Compasement, m. körzés; fig. mesterkélés.
 Compasser, v. a. körözni; 2. kimérni; fig. jól beosztani; it. megfontolni; latoiglatni.
 Compasseur, m. körző.
 Compassion, f. szádalom, könyörület; részvét; il leur porte —, szánja őket; fig. voilà une raisonnement qui fait —, nyomorult okoskodás; lit. la — de la St. Vierge, a Sz. Szűz fájdalmai.
 Compassionnaire, compassionner, v. compatissant, compatir.

Compatérnité

Compatérnité, f. komaság; szellemi rokonság.
 Compatibilité, f. összehérhetőség.
 Compatible, a. összehérhető, megférhető, összeillő, meg egyező.
 Compatir, v. n. megszámni, könyörülni; 2. elnézni; 3. megferni; 4. coeur compatissant, könyörületes lélek.
 Compattissance, v. compassion.
 Compatriote, s. földi, honfi.
 Compellatif, ve, a. gr. hívó.
 Compendiaire (con-pan-), v. abrégiateur.
 Compendieusement, adv. ki-vonatilag.
 Compendieux, se, a. össze-vont, rövidített.
 Compendium (con-pain-dio-me), m. ecol. rövidlet; 2. kézikönyv; vezérfontál.
 Compénétration, f. élelisműség; 2. tétel közös megvizsgálása.
 Compénértrer, v. a. alaposan kinyomozni (vmit); 2. fig. rendszert kutatni.
 Compensable, a. pótolható.
 Compensateur, trice, s. pótló, kiegyenlítő; 2. horl. pótinga.
 Compensation (con-pan-), f. pótlás; kiegyenlítés; betudás; rhét. szembeállítás.
 Compensatoire, a. kiegyenlítő.
 Compenser, v. a. leróni, betudni; 2. kiegyenlíteni; 3. se —, v. n. kölcsönösen leróni.
 Compérage, m. komaság; 2. pal. v. comptabilité; 3. fig. cinkosok egyetértése; it. bűnrészség.
 Compère, m. koma; il est mon —, koma társam; coutur. meltyü; fam. défiez-vous de ce —, ne higgyen e ravasz rókanak; c'est un bon —, vtgcimbora; it. cinkostárs.
 Compersonnier, m. jur. társ-tulajdonos.
 †Compétemment, adv. illőleg, kellőleg.

Compétence

Compétence, f. illeték: illetmény; 2. versenyezés.
 Compétent, e, a. prat. kellő: 2. illetékes, jogosított; 3. en temps —, kellő időben; szüksege.
 Compéter, v. n. prat. illetni.
 Compéteur, m. vetélytárs, versenytárs.
 Compétition, v. rivalité.
 Compilateur, m. toltató, böngész-író; cet auteur n'est qu'un simple —, ez a szerző nem egyéb gány-lárnál.
 Compilation, f. összeszedegés, összelopogatás; toldozat, szedelek.
 Compiler, v. a. összehordani, összegányolni.
 Compisser, v. n. b. lehügyezni.
 Compaignant, e, s. a. prat. vaddó; bevádoló, beáruló.
 Complaindre, v. plaindre.
 Complainte, f. prat. vád, panas; gyászdal; 2. pl. fam. jajgatás, jaj anasz.
 Complaître, v. n. ir. — à q., előzékenynek lenni; 2. se —, v. r. örömet lenni; tet-szeni (önmagának).
 Complaissamment, adv. elő-zékenyen; jetez — les yeux sur son beiceau, tessék bölcsőjére nézni.
 Complaissance, f. nyájasság, szolgálatosság; fausse —, szolgálta lelkűség; 2. tetszés, gyönyörködés; 3. szívesség, előzékenység.
 Complaissant, e, a. szives, elő-zékeny, szolgálatkész, el-néző; 2. m. szemlesi: szolgálatok; 3. m. kerítő.
 Complanir, v. aplanir.
 †Complant, m. ültetvény; c'est un mauvais —, rossz telek; 2. ültetvényadó.
 †Complanter, v. a. csemetékkel beültetni; 2. v. n. ültetvény-adót szedni.
 †Complanterie, f. com. ültetvény-adó.
 Complément, m. egészíték; géom. — d'un angle, pótszög; gr. pótlék; — objectif, határozó.

Comploter

Complémentaire, a. kiegészítő.
 Complet (-è), m. mil. teljes; oeuvres —es de Voltaire, V. összes munkái.
 Complètement, adv. teljesen, tökéletesen; il est — fou, egészen bolond; 2. m. kiegészítés.
 Compléter, v. a. kiegészíteni; teljezni.
 Complétif, ve, a. gr. pótló, kiegészítő.
 Complexe, a. did. összetett.
 Complexion, f. mivolt, testalkat; 2. lelkület, hajlam; il est de — joviale, vidor természetű.
 *Complexionner, v. a. méd. a testalkatot képezni; il est bien —é, jó testalkatú, egészséges testű.
 Complexité, f. did. foglalk., foglalmány.
 Complication, f. bonyodalom, szövevény; it. fig.
 Complice, a. bűnrészes; 2. s. bűntárs, cinkostárs.
 Complicité, f. bűnrészség.
 Complies, f. pl. lit. zárso-lasma.
 Compliment, m. üdözlöt, köszöntés, bók; — de condoléance, sajnálat jelentés; lettre de —, illemlével; faites lui bien des —s de ma part, adja át neki tiszteletemet; 2. sans —, point de —, teketória nélkül; trève de —s, hagyjuk a bókokat.
 Complimentaire, m. com. névadó, cégadó.
 Complimenter, v. a. q. üdvözleni; 2. bókogatni, bókolni.
 Complimenteur, se, s. bókogató.
 Complicquer, v. a. bonyolítani, összebonyolítani; pal. affaire —ée, bonyolított ügy; litt. szövevényes.
 Complot (-pló), m. összeesküvés, pártütés; titkos szövetség.
 Comploter, v. a. cinkoskodni, összeszövetkezni, vesztére törni (vkinek); 2. v. n.

Comploteur	Compotateur	Compter
pártot ütni, lázadást indítani.	Compotateur, m. <i>dőztárs.</i>	Compromissaire, compro-missionnaire, v. arbitre.
Comploteur, m. <i>összeesküvő.</i>	Compote, f. <i>befőtt gyümölcs;</i> 2. <i>becsindált; pr. yeux en —, megkékiült szem (ütlegtől).</i>	Comptabilité (con-ta-), f. <i>számadási kötelezettség; számtartás, az ezzel járó felelősség.</i>
Compon, m. bl. <i>négyeszőgű címer változó színekkel.</i>	Compotier, m. <i>gyümölcs pépcsésze.</i>	Comptable (con-ta), a. <i>számadásra köteles; fig. felelős; 2. m. számvevő; számtartó.</i>
Componction, f. <i>théo. töredelem.</i>	Compréhensibilité, f. <i>érthetőség.</i>	Comptant (con-tan), a. m. <i>készpénzi; il est riche en argent —, sok k. pénze van; p. prendre qch. pour argent —, boldogjában elhívni vmit; 2. adt. acheter, vendre —, készpénzzel venni, adni; pr. il l'a payé —, kereken kimondta az igazat; 3. m. fam. il a du —, van Krisztusa.</i>
†Comportement, m. <i>magaviselet; életmód.</i>	Compréhensible, a. <i>megfogható, érthető.</i>	Compte (con-te), m. <i>számolás; összeg; venir à —, v. kívül leszámolni; sans — nimesure, sem módot, se határt nem tartani; — fait, számtábla; 2. számadás; számla; — rovás; cette partie est employé dans le —, e tétel számadásba van hozva; pour mon —, rovásomra; pr. les bons —s font les bons amis, szegődött bér, osztott koc; il est de bon —, őszinte és becsületes; com. — courant, folyó számla; 3. — rond, kerekszám; 4. rendre —, számot adni; prendre sur son —, magára vállalni; je lui ai donné son —, megadtam neki; 5. donner le —, a számlát kifizetni; 6. faire — sur q. <i>bízni vki-ben; 7. acheter à bon —, olcsón vásárolni; 8. trouver son —, hasznát lenni; il fait bien son —, ért a nyereséghez; 9. faire, tenir — de, becsülni; 10. au bout du —, végre, tekintve; 11. à —, előleg.</i></i>
Comporter, v. a. <i>megengedni, eltűrni; 2. se —, v. r. magát viselni; se — bien avec q., vkivel megférni, chi. hatni.</i>	Compréhensif, ve, a. <i>idee — ve, terjedelmes eszme.</i>	Compte-fils, m. <i>üveglencse; — pas, v. odomètre.</i>
Composant, e, a. <i>chi. partie —e, alkatrész; principe —, alapelem.</i>	Compréhensivité, compréhension, f. <i>értelem, felfogó tehetség; théo. szemlélés; log. fogalom terjedelme.</i>	Compter (com-té), v. a. <i>számlálni; 2. számolni; 3. bizni (vki-ben, vmiben); 4. szándékozni; 5. tekinteni</i>
Composé, m. <i>összetét, összetétel; chi. elegy; gr. összetett szó.</i>	Comprendre, v. a. <i>ir. tartalmazni, magában foglalni; sans y —, non compris, oda nem számítva; y compris, oda értve; fig. érteni, fölfogni; je ne comprends pas cet homme, nem okosodom ki ez emberből; je commence à —, most világosodik ki előttem a dolog; comprenez — vous le français? tud franciául? 2. se —, v. r. se — soi-même, tisztában lenni önmagával.</i>	
Composer, v. a. <i>összetenni, alkotni; pharm. vegyíteni; 2. írni, szerzeni; écol. kidolgozni; mus. szerezni; impr. szedni; 3. alkalmazkodni; homme —é, erőltetett külsejű ember; visage —é, mesterkélty arc; 4. v. n. megegyezni; kiegyezni; 5. se —, v. r. tartalmazni; it. v. composer (3).</i>	Comprime, f. <i>sebkötő.</i>	
Composeur, m. <i>rimfaragó, rimelő; fig. — d'almanachs, töprenkedő.</i>	Compressibilité, f. <i>összenyomhatóság.</i>	
Composite, e, composé, e. a. <i>arch. összetett; 2. vegyített; 3. m. vegyülék.</i>	Compressible, a. <i>összenyomható.</i> [ritő]	
Compositeur, m. <i>mus. zeneszerző; impr. szedő; prat. v. amiable.</i>	Compressif, ve, a. <i>chir. szorítás.</i>	
Composition, f. <i>összetét; vegyülék; artif. üledék; 2. szerkesztmény, kidolgozás; mus. zenemű; gr. összetett szó; impr. szedés; 3. ki egyezés; egyezkedés; c'est un homme de difficile —, nem lehet vele megférni; elle est de facile —, könnyű vele boldogulni.</i>	Compression, f. <i>összenyomás, szorítás.</i>	
Composoir, m. <i>impr. szedődeszka.</i>	Comprimable, v. <i>compressible.</i>	
Composit, v. <i>comput; 2. agr. vetéltárgya; it. telek rendezés állapota; —er, v. a. trágyázni.</i>	Comprimer, v. a. <i>összenyomni, —sajtolni; fig. elnyomni, zabolázni.</i>	
Composteur, m. <i>impr. sor-mérde.</i>	Compris, e, v. <i>comprendre.</i>	
	Compromettre, v. a. <i>ir. kétéstíteni, veszedelmeztetni, beleártani; 2. v. n. prat. vkit bíról választani; 3. se —, v. r. becsületét kockáztatni, magát kitenni.</i>	
	Compromis, e, v. <i>compromettre; 2. mettre en —, v. compromettre (2); m. választott bírósági kiegyenlítés.</i>	

Compte-rendu

Compte-rendu, m. jelentés.
 Compteur, m. számoló; számláló.
 Comptoir (con-toar), m. íróasztal; iroda; com. ügyszoba.
 Comptoriste, m. könyvvezető.
 Compulsion, v. compulsion.
 Compulser, v. a. lapozni, kurtaini.
 Compulseur, m. jur. elmutatási parancs végrehajtója.
 Compulsion, f. jur. bírói kényszer.
 Compulsoir, m. jur. elmutatási parancs; 2. les actes —s, kényszerítő parancs.
 Computation, f. főszámolás.
 Computiste, m. naptárkészítő.
 Comtal, e, a. grófi.
 Comtat, v. comté.
 Comte, m. gróf; — de Lyon, lyoni kanonok.
 Comté, m. grófság.
 Comtesse, f. grófnő; grófné.
 Comtor, m. grófi jobbágyság; —at, m. grófi jobbágyság.
 Concassation, f. összetörés, zúzás.
 Concasser, v. a. törni, zúzni.
 Concaténation, f. összefüggés, láncolat.
 Concavation, f. méd. mellcsont kinyívása.
 Concave, a. öblös; convexe —, homor domború.
 Concavité, f. öblösség, homorúság.
 Concéder, v. a. engedélyezni; prat. jogot engedni.
 Concélébrer, v. együtt ünnepelni.
 Concentration (-cion), f. did. központosítás; chi. tömnyítés; méd. — des pouls, gyöngye érverés; fig. — des idées, eszmék egyesülése.
 Concentrer, v. a. did. összpontosítani; fig. egyesíteni; homme — é en lui-même, magába zárt ember; chi. tömnyíteni; 2. se —, v. n. központosulni; fig. magába zárkózni.
 Concentrique, a. did. köz-

Concept

pontosított; chi. tömörített; —ment, adv. közlepleg.
 Concept (-cep-te), m. did. fogalom.
 Conceptacle, m. bot. tüsző.
 *Concepteur, m. did. fogalmazó.
 Conceptibilité, f. megérthetőség.
 Conceptible, a. megérthető.
 Conceptif, ve, a. fölfogható; faculté —ve, fölfogó tehetőség.
 Conception, f. fogamzás; cath. —, Boldogasszony fogantatása; fig. fogalom; plaisante —, furcsa ötlet; it. ész, fölfogó tehetőség; il a la — dure, nehéz esze van.
 Conceptionnaire, s. h. eccl. a szeplőtlen fogantatás híve.
 Concernant, prép. illetőleg, vonatkozólag.
 Concerner, v. a. illetni, rálatározni; cela vous —e, ez önt illeti.
 Concert (con-cère), m. hangverseny; fig. összhangzás; 2. hangversenyző; 3. le — d'opinions, vélemények egyetértése; 4. adt. de —, megegyezőleg; ils étaient de —, egyetértettek.
 Concertant, e, s. hangversenyekben működő.
 Concerter, v. a. p. u. betanulni; fig. összebeszélni; — secrètement, kókolni; il est —é, mesterkelt; 2. v. n. hangversenyt adni; 3. se —, v. r. értekezni.
 Concessif, ve, a. ráhagyó, megengedő.
 Concession, f. engedés; engedély; 2. écon. átengedés; fig. helybenhagyás, megvállás; par —, helyben hagyólag.
 Concessionnaire, m. engedményes; expl. földkerő.
 Concetti (con-tché-ti), m. pl. mesterkelt élc.
 Concevable, a. megfogható, érthető.
 Concevoir, v. a. et. n. fogantatni; hasasodni; 2. megérteni, fölfogni; abs. je con-

Conclusif

çois, értem; it — un beau plan, v. inverter; 3. — de l'espérance, remélni; — de la haine, gyűlöletet táplálni: 4. kifejezni; szerkeszteni.
 Conche, f. tartás; ruházat; állapot.
 Conche'ide (-ko-), conchide (-ki-), f. geom. pörgevonat; —yle (-ki-), m. bársonyciga; —yilifère (-ki-), s. a. moll. héjas puhányok; —ylioide (-ki-) a. kagylóalakú; —yilologie (-ki-), f. kagylótan.
 Concierge, s. várnagy; házfelügyelő; kapus.
 Conciergerie, f. várnagyság; házfelügyelőség; 2. fegyház Párisban.
 Concile, m. h. anc. népgyűlés; 2. h. eccl. zsinat.
 Conciliable, a. megegyeztethető.
 Conciliabule, m. törvénytelen zsinat; iron. zuggyülés.
 Conciliant, e, a. békés, békeszerető.
 Conciliateur, —trice, s. közbenjáró; kibékitő.
 Conciliation, f. kibékités; 2. — de lois, kiegyenlítés.
 Conciliatoire, a. kibékitő; megegyeztető.
 Cencilier, v. a. kiegyeztetni, egyesíteni; kibékiteni; 2. megszerezni, kivívni; 3. se —, v. r. szerezni (magának); magára vonni; megegyezni; kibékitni.
 Concis, e, a. tömört rövid.
 Concision, f. tömörség, velős rövidség.
 Conclitoyen, ne, s. polgártárs.
 Conclave, m. pápaválasztók gyűlése; 2. zárlak.
 Concluant, e, a. did. log. hathatós; tömör, velős.
 Conclusion, v. a. ir. bevégezni, befejezni; megkötni; 2. következtetni; ces raisons ne concluent rien, ez okok mitse bizonyítanak; 3. pal. indítványozni; végzést hozni, itélni.
 Conclusif, ve, a. következtető.

Conclusion	Concrétionner	Conduction
Conclusion, f. befejezés; 2. következtetés; 3. pal. melléklet; végzés; indítvány; kérelem; 4. adt. röviden.	Concrétionner, v. a. minér. összehalmazni; 2. se —, v. r. összenőni.	Condescendance, f. engedékenység.
Conclusum (-zome), m. záradék, végzet.	Conçu, v. concevoir.	Condescendant, e, a. engedékeny; leereszkedő.
Concoction, v. coction.	Concubinage, m. ágyasság, ágyaskodás.	Condescendre, v. n. engedni; 2. elnézőnek lenni; prat. p. u. — sur le parent le plus proche, a gyámságot a legközelebbi rokorra hárítani.
Concombre, m. ugorika; — d'ane, bot. ugorikás magrugó.	Concubine, f. ágyas, ágyastárs.	Condition, f. pal. visszakövetelés.
Concomitance, f. v. coexistence.	Conculquer, v. a. taposni.	Condigne, a. théo. hozzáilló; —ment, adv. alkalmazva, megegyezőleg.
Concomitant, e, a. együtt-ható.	Concupiscence (-pi-çance), f. testiség, bujavágy; théo. hajlam tiltott dolgokra.	Condigité, f. hozzávalóság.
Concordance, f. összeegyeztetés; 2. egyeztetésségi szótár; gr. egyezmény.	Concupiscent, e, a. buja.	Condiment, v. assaisonnement.
Concordant, m. mus. középhang; 2. —, a. v. concorder.	Concupiscible, a. écol. appetit —, vágyőzstön.	Condire, v. confire.
Concordantiel, le, a. összeegyező.	Concurremment (-ra-man) adv. közösen, versenyezve.	Condisciple, m. tanulótárs.
Concordat (-da), m. egyezmény; com. hitel-egyezmény; 2. alku-kötés (a pápa és v. fejedelmek közt).	Concurrence, f. versenyzés, pályázás; com. verseny; — de fétés, kétünnep össetalálkozása; abs. jusqu'à due —, erejéig.	Condit (-di), m. pharm. becsinált.
Concorde, f. egyetértés, összhangzás.	Concurrent, e, a. pályázó, versenyző; astr. jour —, szökő nap.	Condition, f. állapot; helyzet; 2. rang; származás; 3. szolgálat; szolgálataiban létel; 4. föltét; pal. kikötés.
Concorder, v. n. megegyezni; caratères concordants, összeegyező jellemek.	Concussion, f. zsarolás, zaklatás.	Conditionnel, m. gr. kötmód.
Concourant, e, a. összeható.	Concussionnaire, m. zsaroló, zaklató; — public, népnyzó.	Conditionnel, le, a. föltételes; —ment, adv. föltételesen.
Concourir, v. n. ir. hozzájárulni; elősegíteni; 2. versenyezni, pályázni; pal. együtt követelni.	Condannable (-dâ-nable), a. kárhóztatható, elítélhető; büntetésre méltó.	Conditionner, v. a. minősíteni; mal —é, rozsmínőségű; iron. le voilà bien —é, derekasan leitta magát; 2. záradékkal ellátni.
Concours, m. hozzájárulás, elősegítés; 2. versenyzés, pályázás; 3. csödülés; géom. találkozási pont; jur. csöd.	Condannation (-dâ-na-), f. elítélés; kárhóztatás; fig. hiba bevallása; 2. ítélet; — par contumace, elmarasztalás.	Condolérance, f. részvétnyilvánítás.
Concréer, v. a. együtt teremteni; 2. se —, v. r. együtt-támadni.	Condannatoire, a. elítélő.	Condor, contur, contour, gryps, m. orn. grif-ke-selyű.
Concréfier, v. a. egyesíteni.	Condanner, v. a. elítélni; fig. elhallgattatni; — un malade, életéről lemondani; 2. kárhóztatni; fig. — une porte, ajtót elrekeszteni; 3. se —, v. r. ön-magát büntetni; hibáját elismerni.	Condormition, f. théo. elhálás.
Concret, m. phil. összetesség; chi. — naturel, természetes vegyületek által támadt szilárd test; 2. —, ète, a. did. összetes, valóságos; chi. szilárd, sűrűsödött.	Condensabilité, f. phys. sűrít-hetőség.	Condottiere (-thie-ré), m. orgyilkos; 2. öszvérhajcsár; bérkocsis.
Concrétation, f. sűrűsödés, megalvás.	Condensable, a. phys. sűrít-hető.	†se Condouloir, v. r. részvétét nyilvánítani.
Concrétion, f. chi. szilárd test; chir. összenövés; jard. kőmag; minér. phys. keményedés, megalvás.	Condensateur, m. phys. sűrítő; villanysűrítő.	Conducteur, —trice, s. vezető, fölügyelő; — de la diligence, kocsi-vezető; fig. tanító; phys. villanyvezető.
	Condensation, f. phys. sűrítés.	Conductibilité, f. chi. vezet-hetőség; vezetékenység.
	Condenser, v. a. sűríteni; 2. se —, v. r. sűrűsödni.	Conductible, a. vezető; vezetékény.
		Conduction, v. louage.

Conduire

Conduire, v. a. ir. — q. qch., vezetni; fig. — à la perte, veszélybe ejteni; 2. vezérelni, igazgatni; fig. intézni; 3. kormányozni; pr. — sa barque, magáról meg nem feledkezni; 4. kísérni; 5. se —, v. r. magát viselni.

Conduit, m. cső, csatorna; arch. — à vent, légvezeték; expl. — de mine, aknatornác.

Conduite, f. vezetés; kíséret; 2. fölügyelés; 3. vezénylet; 4. önviselés: il manque de —, nem tud emberséget; 5. faire la —, elkísérni; pr. faire la — de Grenoble, elkergetni; hydr. — d'eau, vízvezeték; peint. fölöstás.

Condurdum (-dome), bot. de réce.

Cône, m. math. kúp; bot. — fruit, fenyűtoboz; conch. hengercsiga; opt. fénykúp.

Côné, e, a. kúpos.

Confabulateur, m. g. p. fecsegő; kérkedő + -lation, f. fecsegés; + -ler, v. n. fecsegní, csevegni, v. causer.

Confaitement, v. parfaitement.

Confanon, v. coqueliocot.

Confection, f. arch. fölépítés; prat. szerkesztés; 2. bevégzés; 3. pharm. nyelet.

Confectionner, v. a. elkészíteni.

Confectionneur, —naire, m. elkészítő.

Confédérateur, —trice, a. szövetező.

Confédératif, ve, a. szövetség szerinti.

Confédération, f. szövetség; 2. szövetezet.

Confédérer, v. a. et r. szövetezni.

Conférence, f. jur. littér. összehasonlítás; 2. tanácskozás, értekezés; értekezet; 3. maître de —, képezdei tanár.

Conférencier, m. értekezet elnöke.

Conférer

Conférer, v. a. összehasonlítani; imp. összevetni; 2. adományozni; 3. v. n. értekezni; tanácskozni.

Conferve, conferva, m. nyádkony.

Confès, v. confesser.

Confesse, f. cath. gyónás; fig. parlez moi franchement vous êtes à —, be-széljen őszintén, bizhatik titoktartásomban.

Confesser, v. a. megvallani prat. elismerni; h. eccl. — Jésus Christ, Krisztust vallani; 2. gyónni; 3. q., gyóntatni; pr. c'est le diable à —, nagyon bajos dolog; 4. se —, v. r. gyónni; pr. se — au renard, magát ravasz emberre bízni.

Confesseur, m. gyóntató; h. eccl. hitvalló; vértanú.

Confession, f. vallomás; — de foi, hitvallás; 2. gyónás; ouïr en —, gyóntatni; fam. confier qch. à q. sous le sceau de la —, vkinek titoktartás föltétele mellett mondani vmit; pr. on lui donnerait le bon Dieu sans —, lassú víz partot mos.

Confessionnal, m. gyóntató szék; ameub. kór-szék.

Confiance, f. bizalom, bizodalom; homme de —, meghitt; 2. prendre — en q., vkiben bízni; 3. őszinteség, nyíltság; 4. biztosság, bátorság; 5. önhittség, elbizakodás.

Confiant, e, a. bizalmas; 2. önhitt, képzelődő.

Confidemment (-da-man), bizalmasan.

Confidence, f. bizalmasság, meghittség; en —, bizalmasan.

Confidente, e, s. meghitt.

Confidentiel, le, a. dipl. meghitt; —lement, adv. titokban, meghittén.

Confier, v. a. qch. à q., vmit vkire bízni; 2. közleni; 3. se —, v. r. bízni.

Configuration, f. idomzat; chi. phys. képzés.

Confluent

Configurer, v. a. idomítani, alakítani.

Confiner, v. n. határosnak lenni; 2. v. a. q. bezárni; bellebeezni; számlázni; jur. — un territoire, határolni; 3. se —, v. r. visszavonulni.

***Confinité**, f. határszomszédság.

Confins, m. pl. határ; vég-hely.

Confire, v. a. ir. befőzni; fig. elle est toute confite en dévotion, merő áhitatosság; it. — en malice, merő gonosz-ság; cham. csávdzni.

Confirmatif, ve, a. jóváhagyó; megerősítő.

Confirmation, f. megerősítés; jóváhagyás; rhét. bizonyítás; 2. théo. cath. bérmálás; prot. beavatás.

Confirmer, v. a. megerősíteni; jóváhagyni; cath. bérmálni; prot. beavatni; fig. pop. — q. pofon nyalni; 2. se —, v. r. valószínű.

Confiscable, a. elkobozható, lefoglalható.

Confiscation, f. lefoglalás.

Confiserie, f. cukrászat.

Confiseur, m. cukrász; 2. gyümölcsbefőző.

Confisquer, v. a. lefoglalni, elkobozni; fig. c'est un homme —é, nagyon rossz lábon áll.

Confit, m. cham. csávakád; 2. csáva; 3. —, a. v. confire.

Confiteor, m. gyónás-ima; fig. magát Istennek ajánlani (veszélyben).

Confiture, f. befőzött gyümölcs; — sèches, aszalt gyümölcs; — à mi-sucré, cukrozott aszalt gyümölcs.

Confiturerie, v. confiserie.

Confiturier, ère, s. cukrász.

Conflagration, f. did. égés, elégs; fig. forradalom, zendülés.

Confiant, v. confluent.

Conflit, m. összeütközés; 2. vita.

Confluent (-an), m. összefolyás.

Confluent, e, a. méd. petite

Confuer

vérole —e, *összefolyó himlő*; bot. feuilles —es, *egymást érintő levelek*.
 Confuer, v. n. *összefolyni*; 2. v. *serünir*.
 Confondre, v. a. *összekaver-ni, összevegyíteni, összeza-varni*; 2. *összetévesztetni*; 3. *megszégyeníteni, megzavarni*; meghökkenteni; elhallgattatni; écr. megbiintetni; 4. se —, v. r. *összevegyülni; összeza-rodni; megzavarodni*; fam. se — en excuse, *váltig mentegetőzni*.
 Conformation, f. *alakzat*; au défaux de —, *hibás test-alkat*; chir. *helyretevés, belégazítás*.
 Conforme, a. *egyező, megegyező*; com. être —, *rendben lenni*.
 Conformément, adv. *egyezőleg, szerint*.
 Conformer, v. a. *képezni, egyenlővé tenni*; szerintez-ni; alkalmazni; 2. se —, v. r. *alkalmazkodni*; se — à la volonté de Dieu, *magát Isten akaratainak alávetni*.
 Conformiste, v. *közvallásze-riték (Angliában)*.
 Conformité, f. *szerintesség, egyezőség*; 2. adt. en —, *szerint*.
 Confort, m. *segítség; vigasz*; 2. *kényelem, jólét*.
 *Comfortable, a. *kényelmes*; 2. m. v. confort.
 †Confortatif, ve, s. a. *erősítő*.
 Confortation, f. *méd. erősí-tés*.
 †Conforter, v. a. *méd. erősí-teni, erőt adni*; fig. *vigasz-talni; bátorítani*.
 Confraternel, le, a. pal. *em-barbaráti; tisztvársi*.
 *Confrate niser, v. a. *barát-koztatni*; 2. se —, v. r. *barátkozni, szövetekezni*.
 Confraternité, f. *barátkozás, atyafiság; baráti szövete-ség*.
 Confrère, m. *bajtárs, tiszt-társ; felebarát*; fig. —s de commerce, *üzletitársak*.

Confrérie

Confrérie, f. *szerzetrend; céh*.
 Confrication, f. *pharm. szét-dörzölés*.
 Confrontation, f. *szembesítés*; 2. *összehasonlítás*.
 Confronter, v. a. *szembesíteni*; 2. *összehasonlítani*.
 Confus, e, a. *zavart; kevert, összekevert*; fig. il court un bruit —, *rebesgetik, a hír szállong*; 2. *ötét, homályos*; 3. *megdöbbent, megzavarodott*.
 Confusément, adv. *rendet-lenül, homályosan, össze-vissza*.
 Confusiblement, v. *honteu-sement*.
 Confusion, f. *zavar, zürza-var*; 2. *megzavarodás*; 3. *megszégyenítés; szégyen*; 4. *fölösleg, nagymennyiség*; chi. *összevegyülés*; méd. *szemképrázás*; 5. en —, adt. *zavarban; rendet-lenül*; it. en —, *nagymeny-nységben; fölöslegesen*.
 Confutation, confuser, v. *ré-futation etc.*
 Congé, m. *engedély; szabad-ság (távozhatásra)*; elbo-csátás (katonát, cselédé stb.); écol. *szünet*; 2. *föl-mondás; elutasítás; lekö-szönés*; 3. *elbucszás*; prendre — de q., *elbucsz-ni vkitől*; lettre de —, *buc-súlevél*; men. *párkány-gyalu*; com. — d'entrée, *behozatali engedély*; it. át-viteljegy.
 Congéable, a. *téó. kegybér*.
 Congédier, v. a. *elbocsátani*; *szabadságolni*; *szolgálat-ból elküldeni*; *elutasítani*.
 Congéable, a. *megfagyható*; *megaludható*.
 Congélant, e, a. *megfagyó*; *megalvó*.
 Congélation, f. *megfagyás*; *megalvás*; terme de la —, *fagypon*; h. n. —s pier-reuses, *csepekövek*.
 Congéler, v. a. *fagyaltatni, fa-gyasztani*; 2. se —, v. r. *megfagyni*; *megalunni*.
 Congénère, a. h. n. *egynem-hez tartozó*.

Coniglobe

Congénial, e, *congénital*, e, a. *méd. veleszületett*.
 Congestion, f. *méd. torlódás, todulás*.
 Conglobation, f. *rhét. bi-zonylatok összehalmozása*.
 Conglobé, e, a. an. *csomósodott*; bot. *göngyölt*; rhét. *halmozott*.
 Conglomération, f. *göngyü-lés, torlódás*.
 Conglomérér, v. a. *torlódni, göngyülni*.
 Conglutinant, e, a. *méd. összeragasztó*.
 Conglutinatif, ve, a. *raga-dós; sürítő*.
 Conglutination, f. *összera-gasztás; ö. ragadás*; phys. *összeenyvezés*.
 Conglutiner, v. a. *sűríteni*; phys. *összeragasztani*.
 Congratulation; v. *félicita-tion*.
 Congratulatoire, a. *köszöntő*.
 Congratuler, v. *féliciter*.
 Congre, m. *icht. bajszos an-golna*; — serpent, *tengeri kígyó*.
 Congréganiste, m. *jezsuita*.
 Congrégation, f. *gyülekezet*; 2. *rend, szerzetrend*; 3. *jezsuita-egylet*.
 Congrès, m. *gyűlés, fejedel-mek gyűlése*; tpal. *nősz-próba*.
 Congrève, m. *fusées à la —, gyűrőppentyűk*.
 Congru, e, a. *jur. helyes, illő*; gr. *összevágó*.
 Congruaire, m. *papi illeték*.
 Congruence, f. *geom. egye-zés, egybetalálás*.
 Congruent, e, a. *méd. di-gestion —e, kellő emésztés*; geom. *egyenlő*.
 Congruité, f. v. *convenance*; théol. *összhangzás*.
 Congrument, adv. *kellőleg, illőleg*; fig. *alaposan*.
 Conicine, f. *chi. bürödék*.
 Conie, f. *bot. zákány*.
 Cónier, m. *conch. kúrtcsiga*.
 Confère, a. *bot. doboztermő*.
 Conglobe, m. *astr. csillag-kúp*.

Conique

Conique, a. bot. *kúpad*;
gém. *miroir* =, *homortü-*
kör; —se, —ze, f. bot. *cik-*
szár; = *vulgaire*, *csíkos*
kecskerágó.
Conjectu'ral, e, a. *gyanítá-*
tó; —ralement, adv. *hozzá-*
vetőleg; —re, f. *gyanítás*,
sejtés; —rer, v. a. *gyani-*
tani, *sejteni*; —reur, m.
gyanító, *sejtő*.
Conjoindre, v. a. ir. *összefog-*
lalni, *egyesíteni*.
Conjoint, m. *hiteztárs*; 2. —,
e. a. bot. *összenőtt*; gr. *tu-*
lajdonító; —ement, adv.
együtt, *közösen*.
Conjonctif, m. v. *subjonctif*;
2. —, ve, a. gr. *particule*
—ve, *kötőszó*; 3. —ve, f. an.
közös tulajdonsága.
Conjunction, f. *egyesítés*, *össz-*
szerelés; astr. *együttállás*;
gr. *kötőszó*.
Conjonctionnel, le, a. gr.
foglaló.
Conjonctivité, f. chir. *ülők-*
hártyalob.
Conjuncture, f. *viszonylat*;
körülményezés; com. vi-
szonyítás.
se Conjouir, v. *féliciter*.
Conjouissance, v. *félicita-*
tion.
se Conjoyer, v. r. v. *ré-*
jouir.
Conjugal, a. gr. *hajtogat-*
ható.
Conjugaison, f. gr. *hajtoga-*
tás; an. — *des nerfs*, *ideg-*
párosulás.
Conjugal, e, a. *házassági*;
—ement, adv. *házassá-*
gilag.
Conjunctif, ve, a. gr. *hajto-*
gatási.
Conjuguide, s. *híves-gyil-*
kos.
Conjugué, e, a. an. bot. *pá-*
ros; géom. *diamètres* —s,
párhuzamos átmérő.
Conjuguier, v. a. *hajtogatni*;
2. se —, v. r. *hajtogatódni*.
Conjungo (con-jon-), m. *be-*
kezdés nélküli írás; 2. fam.
nőstülés.
Conjunctureur, m. *összeesküvő*;
2. *igéz*; *ördögűző*.

Conjuration

Conjuration, f. *összeesküvés*;
h. r. *eskü*; h. ecol. v. *exor-*
cisme; mag. *igézés*; 2.
eszedezés.
Conjuré, m. *összeesküdő*; 2.
a. v. *conjurer*.
Conjurer, v. a. *eszedezni*; cont.
jóslóztatni; lit. *üzni*, *idéz-*
ni; *ráolvasni*; fig. *eloszlat-*
ni, *elhárítani*; 2. *összees-*
künni; fig. *vesztére törni*
(vkinek).
Connaissable, a. *megismer-*
hető; *észrevehető*,
Connaissance, f. *megismerés*,
szemlélet; *tudomás*; 2. *esz-*
mélet; 3. *ismeretség*; 4.
être en pays de —, *ismer-*
rősk közt lenni; *otthon-*
osnak lenni; *avoir bien*
des —s, *sok ismeretet*
birni; 5. *prendre* — *de*
qch., *vmi után tudakozód-*
ni; 6. *parler en* — *de cau-*
se, *tárgyismerettel beszél-*
ni; astr. *la* —, *időszámí-*
tás; prat. — *charnelle*,
nőzés; vén. *évkör (lőfo-*
gakon).
Connaissance, m. mar.
fuvarlevél.
Connaisseur, se, s. *műértő*;
2. a. oiél —, *jártas szem*.
Connaître, v. a. ir. *ismerni*;
megismerni; *tudatni*; 2.
érteni; 3. *faire* —, *megis-*
mertetni; 4. *nőzni*, *elhál-*
ni; 5. *megismerni*; *megkül-*
önböztetni; 6. *érezni*; *tud-*
ni vmiről, *ismerni*; 7. *be-*
csúlni; 8. *tekintetbe venni*;
il ne connaît ni Dieu, ni
diable, *nem tekint se Isten-*
re, se ördög; 8. jur. *ítél-*
ni; 10. se —, v. r. *önmagát*
ismerni; *érteni vmihez*.
Connecter, v. a. *összekötni*;
2. se —, v. r. *összefüggni*.
Connexe, a. pal. *összefüggő*.
Connexion, f. *összeköttetés*;
összefüggés; an. *csonti-*
válás.
Connexité, f. *eszmekonság*.
Connil (co-ni-ly'), m. *házi-*
nyúl.
Conniller (co-ni-lié), v. n.
pop. *hímezni-hámozni*;
öblölni-hatolni.

Conscience

Connillière, f. *garenne*; fig.
kopasz mentség.
Conni, v. *connil*; 2. —e, *nő-*
tény nyúl; fig. *kis leány*.
Connivence, f. *engetegség*;
elhanyagolás; 2. *egyét-*
értés.
Connivent, e, a. bot. *tekere-*
dett; an. v. *valvule*.
Conniver, v. n. *elnézni*;
egyétérteni.
Connotation, f. gr. *mellékhé-*
temény.
Connu, v. *Connaître*.
Cono'be, f. bot. *két anyós fű*;
—carpe, m. bot. *cirbolya*
fenyő; —idal, e, a. bot.
gém. *ál-kúpos*; —ide, m.
bot. *gém. álkúp*; —pée,
f. *szűnyogháló*; —pe, m.
ent. *bökcse*.
Conquassant, e, (-koua-), a.
méd. *lesújtó (szülési fáj-*
dalmakról).
Conquassation, f. pharm.
sztédörzsölés; méd. *lesuj-*
tás (szülési fájdalemakról).
Conque, f. *kagyló*, *csigaház*;
—anatifère, *ötű*; —sphé-
rique, *köröz*; 2. *kürtcsiga*.
Conquérant, m. *hódító*; 2.
—, e, a. *hódító*; fam. *elle*
à l'air —, *kicsípte magát*.
Conquérir, v. a. ir. *hódítani*;
ville conquise, *elfoglalt*
város.
Conquêt, m. *szerzemény*; 2.
inus. *kereset*.
Conquête, f. *hódítás*; *hódít-*
mány; it. fig.
+Conquêter, v. *conquérir*.
Conquis, v. *conquérir*.
+Conroi, m. *gondosság*; 2.
kerülő (út).
+Conroyer, v. a. *megvéndékel-*
ni (vkít).
Consacrant, s. a. *főlavató*;
le —, *évêque* —, *cimzetes*
püspök.
Consacrer, v. a. *főszentelni*;
főlavatni; 2. *áldozni*, *föl-*
áldozni; 3. se —, v. r. *ma-*
gát földáldozni.
Consanguin, e, (-ghein-ghi-
ne), a. *atyafi*.
Consanguinité (-ghi-), f.
atyafiság; 2. v. *parenté*;
Conscience, f. *lelkiismeret*;

Consciencieusement

remords de —, *lelkifurda-lás*; 2. fam. c'est un homme de —, *lelkiismeretes férfiú*; pop. mettez la main sur la —, *tegye kezét szívére*; *legyen őszinte*; 3. fam. faire — d'une chose, *vmit lelkiismeretes dolognak tartani*; phil. *őntudat*; 4. en —, *igazlélekkel*; imp. composeur en —, *hettibéres szedő*.

Consciencieusement, adv. *lelkiismeretesen*.

Consciencieux, se, a. *lelkiismeretes*.

Conscript, v. conscrit.

Conscription, f. *katona-állitás, újoncoszás*; loi de la —, *újoncoszási törvény*.

Conscrit, m. *katonaköteles*; *ujonc*; fam. c'est un vrai —, *ügyetlen ember*.

Consécrateur, v. consécrant.

Consécration, f. *fölszentelés, fölavatás*; cath. *megszentelés*; num. *istenítés*.

Consécration, f. inus. *szét-darabolás*.

Consécutif, ve, a. *egymás-után következő*; —tivement, adv. *egymásután*.

Conseigle, m. *kétszeres*.

Conseil, m. *tanács*; prendre —, *tanácsot kérni*; fig. prendre — des événements, *az eseményekhez alkalmazkodni*; p. à nouvelles affaires nouveaux —s, *az idő megtanít*; 2. *elhatározás*; 3. *tanácsadó*; pal. *ügyvéd*; — d'état, *államtanács*; — privé, *títkos tanács*; mil. — de guerre, *hadi tanács*.

Conseiller (-cè-lyé), v. a. *tanácsolni*; 2. se —, v. r. *tanácskozni*.

Conseiller (conçè-lyé), —ère, s. v. *conseil* (3.); 2. *tanácsos*; p. ici les —s n'ont point de gages, *nem kell tanácsadó*.

†Conseilleur, m. *tanácsadó*.

Consentant, e, a. *prat. beleegyező*.

Consentement, m. *beleegyezés*.

Consentir

Consentir, v. n. ir. *beleegyezni*; *jóváhagyni*, *megengedni*.

Conséquemment (-ka-man), adv. *következőleg, tehát*; *következetesen*.

Conséquence (-kan-se), f. log. *következtetés*; 2. *következmény*; 3. *nyomosság, fontosság*; homme de —, *előkelő ember*; c'est un homme sans —, *jelentéktelen ember*; it. b. p. ez embertől nincs mit tartani; 4. en —, *adt. aszerint*; com. de —, *kiterjedt*.

Conséquent (-kan), m. log. *bevezetés, zártétel*; math. *utótag*; 2. par —, *conj. azért, eszerint, annál fogva*; 3. —, e. a. *következetes*.

Conservateur, —trice, s. *főntartó*; *oltalmazó*; pol. —s, *konzervatív*; 2. — d'un bibliothèque, *főkönyvtár-nok*.

Conservation, f. *megtartás, főntartás*; veillez à la — de son honneur, *örkődjék becsületére*; t. t. d'une belle —, *jól megőrzött*.

Conservatoire, m. *zenede*; des arts et métiers, *ipar-tanoda (Párisban)*.

Conserve, f. arch. v. *réservoir*; conf. *befőtt*; bot. — fourchue, *nápic*; pharm. *tartvány*; 2. pl. *szemkímélő üveg*.

Conserver, v. a. *megkímélni, gondviselni*; bien —é, *jól megőrzött*; 2. *megtartani*; mar. *szemmel tartani*; 3. se —, v. r. *eltartani*; *megőrizni*; *fentartani*.

Conscience, f. did. *lesúlyedés*.

Considérable, a. *teteses*; *nevezetes*; *fontos*; —ment, adv. *tetesesen, nevezetesen*.

Considérant m. *indok*; 2. —, e, a. v. *circonspecte*.

Considération, f. *megfontolás*; 2. v. *circonspection*; 3. *indok*; 4. *tekintet*; 5. pl. *megfontolás*; 6. *mette en*

Console

—, *tekintetbe venni*; 7. *tekintély*; *tisztelet*.

*Considérément, adv. *meg-gondolva, megfontolva*.

Considérer, v. a. *nézni, meg-tekinteni*; *meggondolni*; 2. *tekinteni*; *tekintetbe ven-ni*; 3. *tisztelni, becsülni*.

Consignataire, m. *letétemé-nyes*; com. *fuvaroztató*; it. *bizományos*.

Consignation, f. *letét*; com. *marchandises en —, jegy-zeményárak*.

Consigne, f. mil. *őrségi pa-rancs*; it. *parancs*; 2. *vár-írnok*; 3. v. *parole*; it. *ti-lalom*.

Consigner, v. a. *letétemé-nyezni*; fig. *idézni, fölemlíteni*; it. *följegyezni*; mil. *őrpáncsot kiadni*; it. *le-tartóztatni*; fig. *eltiltani*; com. *átszolgáltatni*.

Consimilitude, f. *hasonlatos-ság*; *összehangzás*.

Consistance, f. *tömöttség, süreg*; 2. *állap*; 3. *tartós-ság, állandóság*; jard. *meg-állapodás*.

Consistant, a. m. phys. *corps —, szilárd test*; 2. —, e, a. a. *prat. álló (-ból, -ből.)*.

Consister, v. n. *állani (-ból, -ből)*; 2. *alapulni*.

Consistoire, m. *szenszék*; *egyházi tanács*; it. *tanács-terem*.

Consistorial, e, a. jur. *szent-széki*; —lement, adv. *szent-székileg*.

Consistorier, v. n. a *szent-székben tanácskozni*.

Consolable, a. *vigasztal-ható*.

Consolant, e, a. *vigasztaló*.

Consolateur, —trice, s. vi-*gasztaló*; 2. a. m. *espoir —, reménydús*.

Consolatif, ve, a. *vigasztaló; kellemes*.

Consolation, f. *vigasztalás*; 2. *megnyugvás*; 3. *vigas-z*; p. débit de —, *pálinka-ház*.

†Consolatoire, a. *vigasztaló*.

Console, f. arch. *gyámkő*; —s des chambres, *polc*;

Consoler

char. —s d'un carosse, *gyómfá*.
 Consolce, v. a. *vigasztalni*;
 2. se —, v. r. *vigasztalódn*.
 +Consolceur, m. *vigasztaló*.
 Consolidant, e, a. *hegesztő*,
gyógyító.
 Consolidation, *szilárdítás*;
 fig. *állósítás*; chir. *behe-*
gesztés; jard. *beforradás*,
benővés; prat. *egyesítés*.
 Consolider, v. a. *megszilár-*
dítani; — une plaie, *sebet*
behegeszteni; baume con-
solidant, *gyógy-ír*; prat. *állósítani*; it. *egyesíteni*.
 Consommant, e, a. *fogyasztó*.
 Consommateur, m. *fogyasz-*
tó.
 Consommation, f. *fogyasz-*
tás; com. *kelendőség*; for-
galom; 2. *bevégezés*; jur.
végrehajtás, teljesítés.
 Consommé, m. cuis. *hislé*.
 Consommer, v. a. *fogyasz-*
tani, elhasználni; 2. *bevé-*
gezni; homme —é, *vég-*
zett ember; jur. *teljesi-*
tteni.
 Consumptif, ve, (sonp-), s.
 a. *méd. emésztő, maró*.
 Consomme (sonp-), f. *fo-*
gyasztás; *méd. sorvadás*;
 2. *elhasználás, kopás*.
 Consonnance, f. gr. *rhét.*
egybehangzás; mus. *ész-*
hang.
 Consonnant, e, a. *észhangzó*;
 2. —te, f. mus. *hárfácska*.
 Consonne, f. gr. *mással-*
hangzó.
 Consonner, v. n. mus. *ész-*
hangzani.
 Consorts, m. pl. prat. *társak*.
 Consoude, f. bot. *naddilytő*; —
 officinelle, *fekete naddilytő*.
 Conspirant, e, a. *mécán*.
 phil. *összeható*.
 Conspirateur, —trice, s. *ész-*
szeesküvő.
 Conspiration, f. *összeeskü-*
vés.
 Conspirer, v. a. *összeeskünni*;
 2. *szövetkezni*.
 Conspuer, v. a. inus. *lepök-*
ni; fig. fam. *megvetni*.
 Constamment (a-man), adv.
szilárdul; *állhatatosan*; 2.

Constance

bizonyosan; 3. *mulhatla-*
nul.
 Constance, f. *állandóság*; it.
szilárdság; 2. *állhatatos-*
ság.
 Constant, e, a. *állandó*; 2.
állhatatos; 3. *biztos, bizo-*
nyos; 4. *szilárd*; *maradan-*
dó; géom. *változhatlan*.
 Constant, prép. prat. *miköz-*
ben.
 Constatacion, f. *bebizonyítás*;
megállapítás.
 Constater, v. a. *bebizonyíta-*
ni; 2. *megállapítani*, *ki-*
mutatni; 3. *tanusítani*,
megmutatni.
 Constellation, f. astr. *csil-*
lagzat; fig. il est né sous
 une heureuse —, *szeren-*
cés születésű.
 Conster, v. n. imp. pal. *kivi-*
láglatni; il —e par les pièces
 que . . . ; az okmányokból
 kitetszik, hogy . . .
 Consternation, f. *rémülés*,
zavar, megdöbbenés.
 Consterner, v. a. *megzavar-*
ni, megdöbenteni, elrémi-
tteni.
 Constipant, e, a. *méd. has-*
szorító.
 Constipation, f. *dugulás, has-*
szorulás.
 Constipé, e, *kelletlen*; mo-
 gorva.
 Constiper, v. a. *dugulást*
okozni; il est —é, *rekedt*
hasú.
 Constituant, e, a. *rendelő*;
 pal. le —, *hatalmazó, uta-*
ló; phys. les parties —es,
alkatrészek; 2. —, m. *al-*
kotmányozó gyűlés tagja.
 Constituer, v. a. *tenni, ké-*
pezni (mindössze); homme
 bien —é, *jóltermett férfi*; 2.
 did. *alapítani*; 3. *rendel-*
ni, kinevezni; — q. en
 frais, *vkit költségbe venni*;
 pal. — q. prisonnier, *vkit*
elfogni; — une rente, *év-*
pénzt kiszabni; 4. se —, v.
 r. *alakulni*; *magát fölöl-*
ni; se — prisonnier, *letar-*
tóztatása végett jelent-
kezni.
 Constitutif, ve, a. les pa: ties

Consultant

—ves, *alkatrészek*; jur.
 titre —, *jogcim*.
 Constitution, f. *alkat, szer-*
vezet; 2. *méd. testal-*
kat; phil. *világrendszer*;
 pal. *rendelvény*; contrat
 de —, *járadéki szerződés*;
 2. *alkotmány*.
 Constitutionnaire, m. prat.
járadék-alapító.
 *Constitutionnaliser, v. a.
alkotmányt adni; 2. se —,
 v. r. *magát alkotmánynak*
alávetni.
 *Constitutionnalité, f. *alkot-*
mányosság.
 *Constitutionnel, le, a. *alkot-*
mányos, alkotmány szerű;
 2. —, m. *alkotmány híve*;
 —lement, adv. *alkotmá-*
nyosan.
 Constricteur, m. an. *zár-*
izom.
 Constrictif, ve, constringent,
 e, a. *méd. összehúzó*.
 Construcœur, m. arch. *épi-*
tő, építész.
 Construction, f. *építés, föl-*
építés; atelier de —, *ács-*
tér; bois de —, *épületfa*;
 fig. *rendezés*; géom. *szer-*
kezet; gr. *szókötés*.
 Construire, v. a. ir. *építeni*;
fölállítani; — une digue,
öltést hányni; fig. — une
 phrase, *mondatot szerkesz-*
teni; géom. — une figure,
ábrát alkotni.
 Consubstanti'alité, f. théo.
lényegység; —ateur,
 —trice, s. théo. *lényeg-*
egység híve; —el, le, a.
 théo. *egylényszerű*; —elle-
 ment, adv. *voltaképesen*.
 Consuetudinaire, m. inus.
szokás embere.
 Consul, m. h. r. *konzul*;
 dipl. *ügynök, ügyvivő*.
 Consulaire, a. h. r. *konzuli*;
 dipl. *ügynöki*; fam. il a la
 goutte —, *nem mer tá-*
vozni lakásából (adósságok
miatt).
 Consulat, m. *konzulság*; dipl.
ügynökség; 2. *ügynöki hi-*
vatal.
 Consultant, s. a. *tanács-*
adó.

Consultat

Consultat, m. chanc. pápai biztos.
 Consultatif, ve, a. tanácsadó, tanácsló; avoir voix —ve, szavazatjogot bírni.
 Consultation, f. gyógytanakodás; 2. vélemény; 3. véleményezés.
 Consulter, v. a. q. tanácsot kérni; fig. — sa conscience, lelkiismeretét megvizsgálni; p. — son chevet, éretit megfontolás végett másnapra halasztani; 2. v. n. tanácskozni; 3. se —, v. r. megfontolni.
 Consulteur du s. office, m. pápai tanácsadó; 2. rendi tanács.
 Consultrice, f. inus. tanácsadónő.
 Consuiner, v. n. fölemészteni; — son temps, idejét eltölteni (vmivel); — son bien, vagyonát eltékozolni; 2. se, v. r. magát tönkre tenni; se — d'ennui, elpesztetni magát, epekedni.
 Contact (-tac-te), m. did. érintés; géom. point de —, érpon.
 Contadin, m. falusi ember; vidéki.
 Contagie, e, a. p. u. megrottott, ragályos.
 Contagieux, se, a. méd. ragadós, ragályos; maladie —se, ragály; fig. veszélyes, ártalmas.
 Contagion, f. ragály; fig. métely.
 Contagium (-gi-ome), m. méd. ragadvány.
 Contailles, strasse, f. kuszma selyem.
 †Contamination, contaminer, v. souillure, souiller.
 Conte, m. rege, mese; elbeszélés; 2. fam. — de vielles, aggregé.
 Contemplant, e, a. szemlélő.
 Contemplateur, trice, s. szemlélő.
 Contemplatif, ve, a. szemlélkező, nézőleges.
 Contemplation, f. szemlélődés; 2. en —, ád. tekint-

Contempler

ve; 3. théo. elmélyedés, elmerülés.
 Contempler, v. a. szemlélni; nézni; 2. v. n. elmélkedni.
 Contemporain, e, a. egykorú, egyidejű; 2. s. kortárs.
 Contemporanéité, f. egyidejűség, egykorúság.
 Contempteur (-tanp-teur), m. megvető.
 Contemptible, a. megvetendő.
 Contenance, f. tartalom; 2. magatartás; illem; 3. önmérséklet; perdre la —, megzavarodni; 4. par —, illemből.
 Contenant, e, a. tartalmazó.
 Contendant, e, s. a. vitás, harctárs; les parties —es, vitatkozó felek.
 Contendre, v. n. perlekedni, vitatkozni, vetélykedni.
 Contenir, v. a. ir. tartalmazni, magában foglalni; tout ce qui est contenu sous le cieux, minden a mi az ég alatt létezik; 2. visszatartani; fig. korlátozni, fékentartani; 3. se —, v. r. tartózkodni, magát mérsékelni; it. fig.
 †Contens, m. perlekedés.
 Content, e, a. megelégedett; 2. être — de q. qch. vkivel, vmivel megelégedni; 3. être — de, beleegyezni.
 Contentement, m. megelégedés; 2. vous auez —, kielész elégitve; ce n'est pas —, ez nem elég.
 Contenter, v. a. kielégíteni; eleget tenni; 2. megnyugtatni; 3. gyönyörködtetni; 4. se —, v. r. megelégedni.
 Contentieusement, adv. vi-szálkodva.
 Contentieux, se, a. kétséges, pörös, pör alatt levő; 2. veszekedő, perlekedő.
 Contentif, a. m. chir. bandage —, letartó kötélek.
 Contention (-ci-), f. civakodás, pörpatvar; 2. erőlködés.
 Contenu, m. tartalom, foglalat, foglalom.
 Conteur, v. jongleur.

Contingence

Conter, v. a. elbeszélni; elmeszélni; — des factos, hetvenkenni; en — à q., vkit felülletni; elle s'en laisse —, szívesen udvarol-tat magának.
 Conterie, f. com. üvegmű.
 Contestable, a. pörös, kérdéses; —ment, adv. pörös módon.
 Contestant, e, a. perlekedő.
 Contestation, f. perlekedés, veszekedés; il aime la —, szereti a pörpatvart; pal. ordonner une plus ample —, bővebb vizsgálatot rendelni.
 Conteste, m. pör; pal. les juges sont en —, a bírók nincsenek egyvéleményen.
 Contester, v. a. kétségbe vonni, megtagadni; 2. v. n. perlekedni, veszekedni.
 Conteur, se, s. elbeszélő; c'est un —, fecsegő; — de sornettes, hencegő; — de fleurettes, édelgő.
 Contexte, m. gr. szövegzet, szókapcsolat.
 Contexture, f. did. láncolat; phys. szövény; an. — des nerfs, idegalkat; fig. szerkezet.
 †Conticinie, f. éjicsönd.
 Contignation (-thi-nia-cion), f. charp. gerendázat; 2. emelet.
 Contigu, é, a. szomszédos, határos; géom. angles —s, közös szögek; phys. egymást érintő.
 Contiguité, f. tözsomszedság; érintkezés, összeérés.
 Continnence, f. önmegtartóztatás, türlközés.
 Continent (-nan), m. géog. szárazföld.
 Continent, e, a. önmegtartóztató, türlköző; méd. fièvre —e, folytonos láz.
 Continental, e, a. szárazföldi; système —, száraz f. zárendszet.
 Contingement, adv. véletlenül, történetesen.
 Contingence (-tein-jance), f. fordulat; did. esetleges-

Contingent

ség; géom. angle de —, érintkezészög.
Contingent (-tein-jan), m. tartozék, rész; 2. —, e, a. véletlen; écol. futur —, esetleges jövő; pal. portion —e, illető rész.
Continu, e, a. folytonos, szünet nélküli; arch. piédestal —, oszlopszat állja; 2. egymásutáni; összefüggő; phys. parties —es, tagolatlan részek; 3. — m. le — est le divisible à l'in — fini, az egész a véghetlenségig osztható; 4. a la —e, adt. idővel, elvége.
Continuateur, m. folytatód.
Continuation, f. folytatás.
Continuel, le, a. folytatódlagos, szakadatlan, tartós; —lement, adv. folytonosan, szakadatlanul, folyvást.
Continuer, v. a. folytatni; — un bâtiment, épületet hosszabbítani; 2. continuer à écrire, írjon tovább; 3. v. n. tartani, megmaradni, terjedni; 4. se —, v. r. v. continuer (3.).
Continuité, f. folytonosság; phys. solution de —, a tagolatlanság szétválasztása; fig. összefüggés.
Continûment, adv. folytonosan, szünetlenül.
Contondant, e, a. chir. zúzó.
Contondre, v. a. zúzni.
Contorsion, f. elcsavarás; fig. firtorgatás; 2. eltortítás; 3. görbeség.
Contour, m. peint. sculp. körvonal; 2. környezet, terület.
Contournable, a. elcsavarható, csavarható.
Contournement, m. csavarás; forgatás; forgás.
Contourner, v. a. körvonalozni; 2. elferdíteni; fig. — q. firtatni (vkít); 3. se —, v. r. görbülni.
Contra, m. bot. gilisztamag; gilisztafű.
Contract, v. o. contrat.
Contractant, e, s. a. szerződő, sz. fél. [szevont.
Contracte, a. gr. grecq., öz-

Contracter

Contracter, v. a. szerződni; 2. — avec q., megalkunni; 3. — des dettes, adósságot csinálni; — une maladie, betegséget kapni; — amitié, barátságot kötni; 4. phys. összehúzni; 5. gr. rövidíteni.
Contracteur, m. cuis. nyárstartó.
Contractif, ve, a. mód. összehúzó.
Contractile, a. phys. összehúzható.
Contractilité, f. összehúzhatóság.
Contraction, f. összehúzás; gr. rövidítés.
Contractuel, le, a. szerződési; —lement, adv. szerződésileg.
Contracture, f. arch. vékonyítás; chir. merevenség.
Contra'dicteur, m. ellenmondó; jur. légitime —, jogos ellenmondó; —diction, f. ellmondás; phil. ellenkezés; —dictoire, a. ellenkező; —dictoirement, adv. ellenkezőleg.
Contraignable, a. bírótilag kényszeríthető.
Contraignant, e, a. alkalmatlan.
Contraindre, v. a. ir. kényszeríteni; ráerőszakolni; p. la nécessité contraint la loi, szükség törvényt ront; 2. erőltetni; fig. korlátozni; szorítani; 3. se —, v. r. erőlködni.
Contraint, e, a. erőltetett; 2. szorult; szorított; 1 g. feles.
Contrainte, f. kényszer; 2. tartózkodás; 3. szorítás; prat. — par corps, személyes letartóztatás.
Contraire, a. ellenkező, ellenes; 2. ártalmas; 3. m. ellentét, ellenkezőt; fam. aller au — d'une chose, vmi ellen kifogást tenni; phil. —s, ellenes tulajdonok; 4. au —, adt. ellenkezőleg, ellenben, sőt inkább; —ment, adv. ellen.
Contrariant, e, a. ellenkező,

Contre'allée

ellenmondó; esprit —, civakodó.
Contrarier, v. a. q. ellenmondani; 2. akadályozni; útban lenni.
Contrariété, f. ellenmondás; 2. akadály; nehézség.
Contrastant, e, a. ellenkezőtes.
Contraste, m. ellentét, ellentétet; littér. ellenes szembevetés.
Contraster, v. n. ellentétben állani, ellentétben állni; 2. v. a. ellenesen szembeállítani.
Contrat, m. szerződés; — de donation, adománylevél; dresser un —, szerződést kiállítani.
Contraventeur, m. inus. áthágó.
Contravention, f. áthágás, sértés.
Contre, prép. ellen; aller — vents et marées, akadályokkal dacolni; p. c'est le pot de terre — le pot de fer, ösztön ellen rugdalózni; 2. -ra, -re, -hoz, -hez; il s'appuie — la table, az asztalra támaszkodik; tout —, mellette; 3. ellenére; 4. m. ok; jeu. ellenjátékos.
Contre'allée, f. melléksétány; m. folyosó, —amiral, m. altengernagy; —appel, m. esec. ellencsel; — approches, f. pl. mil. el. vi. árok; —balance, m. el. súly; —balaucier, v. a. el. ensúlyozni; —bande, f. dugárré; faire la —, csempészetet üzni; fam. c'est un homme de —, gyanús ember; —bandier, m. csempész; —bas, adv. bát. alulról fölfelé; —basse, f. mus. bőgő; 2. mélyhang; —batterie, f. guer. ellenűteg; fig. ellenintézkedés; —biais, à —, adt. fondkul it. m. fonákoldai; —billet, m. ellenjeggy; —boutant, m. arch. támoszlop; —bouter, v. a. a. ch. megtámasztani; —calquer, v. a. grav. ellennyo-

Contrée

matot csinálni; — carrier, v. a. ellene működni; — cédule, f. pat. ellenkézirat; — changement, m. man. fordulat ellenkező irányban; — chant, m. ellenpontozás; — charge, f. rub. ellensúly; — charme, m. viszondbáj; — châtissis, m. téliablak; — clef, f. arch. mellékzárkő; — coeuer, m. kandalló hátlapja; à =, adt. kellettlenül; — coup, m. visszapatatás; fig. visszahatás; — courant, f. riv. ellenár; — danse, f. sortánc; — dater, v. a. ellenkeltezni; — déclaration, f. el. nyilatkozat — diamètre, m. géom. el. átmérő; — digue, f. el. gát; — dire, v. a. ir. ellenmondani; ellenkezni; — disant, e, a. ellenmondó; ellenkező; — dit, m. el. mondás; pal. pl. = s, cáfolóirat; 2. sans =, adv. vagyigen, csakugyan.

Contrée, f. vidék; 2. táj; par —, tájankint.

Contre'échange, m. jur. viszonzás; — érou, m. csavartok; — effort, m. el. törekvés; — enquette, f. el. vizsgálat; — épauvette, f. mil. vállzsínór; — épreuve, f. el. nyomat; fig. utánzat; faire une =, el. nyomatot lehúzni.

Contrefaçon, f. utánzat; 2. utánnyomat.

Contrefacteur, m. utánzó; 2. utánnyomó.

Contrefaction, f. utánzás, hamisítás.

Contrefaire, v. a. ir. utánozni; it. majmolni; 2. tettezni, színelni; 3. hamisítani; utánnyomni; 4. eltorzítani.

Contrefaiseur, m. utánzó, majmoló.

Contre-fenêtre, f. téliablak; — feu, m. tűzellenző; — fiche, f. charp. támasz; — finesse, f. el. csel; — forges, f. pl. el. erő; — forger, v. a. mindkét oldalt egyenesre kovácsolni; — fort

Contremandement

m. bát. sarokfal; cord. hulladékbőr; géom. hegyoldal; — fosse, m. eldárók; hydr. el. nyomás; — frassage, m. boul. harmadgyúrás; — faser, v. a. boul. harmadszor gyúrni; — fuge, f. mus. ketősfutam; — gage, m. el. zálog; — gager, v. a. viszonzbiztosítani; — garde, f. fort. bástyavéd; — garder, v. a. gondosan őrizni; 2. se =, v. r. őrizkedni; — hacher, v. a. dess. vonalokkal árnyazni; — hachures, f. pl. grav. keresztvessés; — haut (en) adt. mac. lefele; — indication, f. méd. ellenjel; — jet, m. el. sugár; — jour, m. el. fény; oldalfény; 2. à =, adt. álfényben; — jumelle, m. pav. mostéknyelő; — lettre, f. el. nyugalom; — ligue, f. el. szövetség; — maître, m. mar. főhajós; 2. manuf. műmester.

Contremandement, m. lemondás, visszahúzás; 2. el. parancs.

Contremander, v. a. lemondani; visszahúzni.

Contre'manoeuvre, f. mil. el. mozgalom; — marche, f. mil. el. mozdulat; arch. lépcsőfok magassága; — marée, f. el. ár; — marque, f. el. jegy; th. tértíjegy; orf. jel; — marquer, v. a. el. jelezni; orf. megjelölni; — miné, f. el. tűzakna; fig. el. csel; — miner, v. a. el. aknázni; 2. aládsni; fig. el. csellel élni; — mineur, m. el. aknász; 2. com. el. kémlő; — mont, adv. föl felé; riv. vízellenében; — mot, m. mil. el. jelző; — moule, m. fond. el. nyomat; — mur, m. ellenzöfal; — murer, v. a. gyámfalat vonni; — obligation, f. viszonzköteleztetés; — ordre, m. el. parancs; — pan, m. el. zálog; — panner, v. a. jur. kiegyenlíteni; — partie, f. mus. másodhang; banq. el. örkönyv; fig. el. párt;

Contre'scel

— passation, f. com. = d'ordre, váltó viszonzatengedése; — passer, v. a. com. el. tétellezni; — penser, v. n. véleményt változtatni; — pente, f. el. lejtő; — percer, v. a. el. fúrni; — peser, v. a. ord. fig. el. súlyozni; — pied, m. ch. viszony; fig. ellenkezet; il prend tout le =, mindig az ellenkezőt teszi; — pilastre, m. el. támasz; — piper, v. a. megcsalni; — planche, f. manuf. el. minta; — pleige, m. prat. alkezes; — poides, m. el. súly; — poil, m. el. csapás; 2. à =, adt. faire la barbe à =, szörmente ellen borotválkozni; fig. fonákul; — poinçon, m. el. fúró; — point, m. mus. el. pontozás; — pointer, v. a. el. tüzelni; artil. egymás ellen irányozni; fig. ellenkezni; — poison, m. el. mérég; — porte, f. el. ajtó; — porteur, m. házaló; 2. kontár; — poser, v. a. com. hibásan beírni; — position, f. com. helytelen beírás; — pounce, m. mec. emelő rud; — projet, m. el. terv; — promesse, f. viszongéret; — propos, m. el. beszéd; — proposition, f. el. indítvány; — protêt, m. el. óvat; — révolution, f. ellenforradalom; — révolutionnaire, s. a. forradalom elleni; — révolutionner, v. a. forradalom ellen működni; — ruse, f. el. csel; — saison, f. jard. utó-sarjadék; — salut, m. mar. viszongéret (ágyulóségekkel).

Contrescarpe, f. ellenlejté.

Contrescarper, v. a. ellenpartot állítani.

Contre'scel (cèl), m. el. pecsét; — sceller, v. a. el. pecsételni; — seing, m. el. jegyzés; — sens, m. ellenkező értelmű; coutur. fonák oldal; 2. à =, adt. fonákul; 3. en =, adt. el. téiben; — signal, m. el.

Contrevallation

jel; —signataire, m. el. jegyző; —signer, v. a. el. jegyezni; —signeur, m. el. jegyző; —sommation, f. vizsonfölszólítás; —somer, v. a. vizson fölszólítani; —stimulant, —stimulus (-uce), m. méd. el. inger; —taille, f. grav. kezeztetés; —temps, m. véletlen akadály; tomber dans un =, idejét roszul rálasztani; 2. à =, adv. roszkor; —tirer, v. —calquer; —val, m. lejtő; 2. à = adv. lefele; —valeur, f. com. has névcs.
Contrevallation, f. ellensáncolat. [colni.
Contrevaller, v. n. ellensáncotvenant, e, s. a. prat. áthágó.
Contrevenir, v. n. ir. áthágni.
Contrevent, m. ablaktábla: charp. sarkkötés.
Contrevisite, f. pal. másodvizsgálat; —volte, f. man. el. kanyarulat.
Contrevue, f. rege, mese.
Contribuable, s. a. adóköteles; —buer, v. n. hozzájárulni; közreműködni; 2. adózni; 3. abs. sarcot fizetni; —butif, ve, a. adóhoz tartozó; —bution, f. adó; guer. sarc; fig. mettre à =, használni; —butoire, a. adóhoz tartozó; —butoirement, adv. adószzerűleg.
Contrister, v. a. megszorítani, búsítani.
Contrit, e, a. théo. töredelmes, bánkódó; fig. iam. il est bien — de cette action, nagyon sajnálja tettét.
Contribution, f. théo. töredelem. [kódés.
Contrôlage, m. adm. ellenőrzés.
Contrôle, m. ellenőrkönyv; ellen rkódés; 2. ellenőri hivatal; orf. bélyeg.
Contrôler, v. a. ellenőrizni; orf. faire —, bélyegszigetelni; fig. bírálgni, becsmérelni; abs. il contrôle sur tout, mindent ócsárol.

Contrôleur

Contrôleur, m. ellenőr; föl-vigyázó; sulyegyenítő; fig. bírálgni.
Controuver, v. a. koholni; ce sont des faits —és, koholt események.
Controversable, a. kétségbevonható.
Controverse, f. vetekedés, vitakodás; vita; 2. théo. hitvita.
Controversé, e, a. kérdéses; pörös.
Controverser, v. a. et n. vitatkozni.
Contumace, f. pal. makacsság, megátalkodás; 2. s. elmarasztalt.
Contumacer, v. a. makacsból elítélni.
†Contumélie, f. gyalázat, sértés.
†Contumélieusement, adv. sértőleg.
Contus, e, a. chir. zúzott.
Contusif, ve, a. zúzó.
Contusion, f. chir. zúzás; —ner, v. a. zúzni.
Convaincant, e, a. meggyőző.
Convaincre, v. a. ir. meggyőzni; pal. —un accusé, vádlottat elmarasztalni; il a été convaincu de son crime, bűne rá bizonyult.
Convalescence, f. lábadozás.
Convalescent, e, a. lábadozó.
Convallaire, f. bot. sokbötökű gyöngyvirág.
Convenable, a. illő, alkalmas; 2. arányos, arányszerű; 3. illemtes, illedelmes; 4. m. alkalmas; —ment, adv. illőleg; illedelmesen; arányosan.
Convenance, f. megállapodás, megegyezés; 2. illem, illedelem; peint. arány; 3. raisons de —, illőség.
Convenir, v. a. ir. helyben hagyni, megengedni; megegyezni; bevallani; 2. összehangozni; 3. (avoir) illeni, tetszeni; 4. imp. illőnek, tanácsosnak lenni; cela me convient, ez ingemre van.
Conventicule, m. zugoly-gyűlés.

Convertissement

Convention, f. egyezés, egyezmény; szerződés; iam. il est de difficile —, nehéz vele megérni; 2. h. de Fr. nemzetgyűlés (1792.); jur. —s, pl. házassági szerződés.
Conventionnel, le, a. egyességi, szerződési; —lement, adv. szerződésileg.
Conventionalité, f. záradéklet.
Conventionnel, le, a. zárdai; 2. m. rendi tag; —lement, adv. zárdailag.
Convergence, f. géom. egyítvé tartás; alg. fogyás, kevesbedés.
Convergent, e, a. géom. összehajló, összetérő; alg. kevesbedő.
Converger, v. n. p. u. összehajlani, összetérni.
Convers, e, a. cath. világi; 2. m. szereleműgy.
†Convertible, a. beszédes, társas.
Conversation, f. társalgás; par forme de —, beszélgetésképen.
Converser, v. n. társalogni, beszélgetni; társalkodni; fig. — avec les livres, sokat olvasni; mil. kanyarodni.
Convertible, a. megtéríthető; 2. átválttatható.
Conversion, f. változás, átváltozás; — des espèces, újra verni (pénzt); lor. megfordítás; mil. kanyarodás; théo. megtérés; megtérítés.
Convertible, a. megfordítható; com. elcserélhető.
Convertir, v. a. meg-, átválttatni; un bon estomac convertit tout, jó gyomor mindent megemészti; fig. változtatni; com. elcserélni; értékesíteni; log. megfordítani; mar. földolgozni; théo. megtéríteni; les convertis, a megtértek; 2. se — v. r. megtérni; fig. megváltozni.
Convertissable, a. megtéríthető.
Convertissement, m. com. átválttatás.

Convertisseur

Convertisseur, m. fam. meg-
térítő; javító.
Convexe, a. domború.
Convexité, f. dombor.
Conviction, f. elmarasztás;
2. meggyőződés.
Convictionnel, le, a. meggyő-
ződöttség.
Convier, v. a. meghívni; le
convie, vendég; fig. felszó-
lítani.
Convivis, m. pl. lakoma.
Convive, m. vendég, asztal-
társ.
Convocable, a. összehívható.
Convocation, f. összehívás.
Convoi, m. gyász kíséret;
mar. kíséreshajó; menle-
vel; mil. őrkíséret.
Convoitable, a. kiváncsi.
Convoiter, v. a. megkivánni
(vmit); sóvárogni.
†Convoiteux, se, s. sóvár.
Convoitise, f. sóvárság; buja-
vágy.
Convol, m. jur. második há-
zaság.
Convolver, v. n. jur. másod-
szor házassodni; fam. elle
a —é, ismét férjhez ment.
Convolutacé, e, a. bot. föl-
futó.
Convolutus (-luce), m. bot.
szulák.
Convoquer, v. a. összehívni.
Convoyement, m. kíséret.
Convoyer, v. a. kísérni; ve-
zetni.
Convoyeur, m. mar. kísérő-
hajó.
Convulsé, e, a. méd. vonagló,
rángatózó.
Convulser, v. a. inus. rán-
gást okozni; 2. se —, v. r.
rángatózni.
Convulsif, ve, a. méd. rán-
gató; görcsös.
Convulsion, f. vonaglás,
rángás.
Convulsionnaire, a. méd.
rángósos.
Convulsionner, v. a. méd.
rángást okozni.
Convulsivement, adv. rán-
gatózva.
Coobligation, f. közös köte-
lezettség; —obligé, m.
együtt kötelezett; —opé-

Cepage

rateur, —trice, s. munka-
társ; segéd-társ; —pératif,
ve, a. közreműködő; —opé-
ration, f. közreműködés;
közreműködés; —opérer,
v. n. közreműködni; —opé-
tation, f. rendkívüli vá-
lasztás, r. kinevezés; —opé-
ter, v. a. rend. választani;
—ordonation, f. mellékren-
delés; —ordonnée, f.
math. szegvény; —ordon-
ner, v. a. egyberendezni.
Cepage, m. cout. fejadó.
Copai, m. —le, f. com. kópál
(mészga).
Co-partage, m. jur. részesi-
tés; —partageant, e, s. a.
részes; —partager, v. a.
részesíteni; —partageur, m.
részesítő.
Copeau, m. charp. men. for-
gács; aré. palahulladék.
Copel, m. féo. véka-adó.
Copermutant, m. jur. jára-
dék-cserélő.
Copermuter, v. a. járadékot
cserélni.
Cophose, f. méd. sükettség.
Copiate, m. h. eccl. sűrűs.
Copie, f. másolat; dess. után-
rajz; imp. kézirat; fam.
c'est un original sans —,
nagy bolond; 2. com. — de
lettres, másoló könyv.
Copier, v. a. leírni, lemásol-
ni; fig. utánozni; 2. se —,
v. r. magát ismételni.
Copieusement, adv. bőven,
dúsan.
Copieux, se, a. bő, dú.
Copiste, m. másoló, leíró;
mauvais —, másoló; 2.
utánzó.
Coporistique, a. tyukszemet
gyógyító.
Co-preneur, m. bérlet-társ.
Copro-émese, f. méd. béltá-
nyás; —phage, m. ent.
galacsár; —phorie, f. méd.
kiürülés.
Co-propriétaire, s. birtok-társ;
—propriété, f. közöstulaj-
don.
Copro-rhée, f. méd. hasfo-
lyás; —stasie, f. méd. has-
dugulás. [kötő]
Copulatif, ve, a. gr. össze-

Coquesigru

Copulation, f. pal. közösülés,
elhálás.
Copule, f. gr. mondatkapocs:
pal. — charnelle, közösü-
lés.
Coq (ook), m. kakas; —
d'Inde (co-d'-) póka, puly-
ka; 2. him; p. être rouge-
comme un —, vörös mint a
pulyka; arch. le — d'une
église, szélkakas; bot. —
des jardins, taréjos bár-
sonyvirág; poisson —,
icht. fecskehal; mar. — du
vaisseau, hajószakács.
Coq-à-l'âne, m. badarbeszéd.
Coquard(-kar), m. korcsfácán;
2. badar fecsegő; it. vén
csapodár.
Coquardie, f. rimálkodás,
bujálkodás.
Coquâtre, m. félkappan.
Coque, f. héj; bot. magtok;
p. il ne fait que sortir de
la —, még nem nőtt be a
fejelágya; 2. hajóváz.
Coquesigru, v. coquesigru.
Coquelicot (kokli-), bot. pi-
pacs; com. couleur de —,
lángpiros.
Coqueliner, v. n. ois. kuko-
rikolni; pop. leányok után
futkosni.
Coquelourde, f. bot. leány-
kökörcsin.
Coqueluche, f. barátságuklya;
fig. kedvenc; fam. elle en
fait sa —, belébőlondult;
orn. nádíveréb; méd. köh-
hurut.
†Coquelucher, v. n. köhhu-
rutban szenvedni.
Coqueluchon, m. fam. csuk-
lya; mod. csuklyás bur-
kony.
Coquereau, m. hajócska.
Coqueret, m. bot. moharc.
Coquericot, m. kukoriko-
lás.
Coqueriquer, v. n. kukori-
kolni.
Coqueron (ko-kron), m. ha-
jókonyha.
Coquesigru (kok-si-), f. fam.
csékélység, dibdabság; p.
à la venue de —s, holnap
után kiskedden, borjunyú-
zó pénteken; bot. ecetfa.

Coquet

Coquet, te, s. a. *kacér, tetszelő*.
Coqueter (kok-té), v. n. *kacérkodni*.
Coquetier (kok-thié), m. *tojásárú; tojástartó*.
Coquetterie (-ké-), f. *tetszelés, tetszvágy*.
Coquillade, f. *bübos pacsirta; icht. partilile*.
Coquillage, m. *puhány; kagyló, csiga; 2. kagylómű; 3. conch. bárszycsiga*.
Coquillart, m. *carr. csigaréteg*.
Coquille, f. *kagyló, csigaház, cs. teknő; — d'oeuf, tojáshej; p. il vend bien ses — s, jól megfizetett magát; qui a de l'argent, a des — s, pénzért mennyországot is vehetni; an. fill-csiga; arch. kagylódísz; com. selejt, avadék*.
Coquiller, v. n. *boul. holtágosodni (kenyér héjáról)*.
Coquilleux, se, a. *kagylós*.
Coquillier, m. *kagylótár, — gyűjtemény; peint. festékdoboz*.
Coquillière, f. *pierre —, kagylókő*.
Coquillon, m. *csigácska; fond. keverőgamó*.
Coquin, e, s. *gaz, semmire kellő; 2. gyáva, henyélő; fam. kópé; 3. rima, szajha; 4. metier —, henyéség*.
Coquinaille, f. *ringyrongy, gaznép*.
Coquiner, v. n. *lustálkodni, gazul élni*.
Coquinerie, f. *gaszég*.
Coquinet, m. *kis kópé*.
Coquinisme, m. *gaszág*.
Coquiole, f. *bot. cigányzab; 2. kecskedész*.
Cor, m. *chir. tyúkszem; 2. mus. vadászkiürt; sonner du —, kürtölni; conch. — de mer, kürtcsiga*.
Coraces, m. *pl. orn. hollófaj*.
Coracias, m. *orn. holló; le — huppé, árva szajkó*.
Coracite, f. *hollókő*.
Coraignes, m. *pl. peint. szárazfesték-golyócskák*.

Corail

Corail, m. *burány, kláris; poët. bouche de —, eperajak*.
Corailleur, v. n. *károgni*.
Corailleur, corailleur, m. *burányfogó*.
Corailière, f. *burányfogó hajó*.
Corail'aire, m. *burányharc; — e, f. vízikütyő; — iforme, a. burányalakú; — in, e, a. b. színű; — ine, f. bot. korallmoh; — oden-dron, m. bot. kldrisfű; — ographie, m. burányleíró; — orgraphie, f. b. leírás; — orhiza, f. bot. korallbangó*.
Corassin, carassin, m. *icht. kárász*.
Corbeau, m. *holló; p. nourris un —, et il te crèvera l'oeil, jótét helyébe jót ne várj; arch. gyámgerenda; mar. csáklya*.
Corbeille, f. *kosár; bot. — d'or, ternye; mod. nász-kosár*.
Corbeille, f. *kosárral tele*.
Corbillard, m. *cselédkocsi; 2. halott kocsi; 3. fiatal holló*.
Corbillat, m. *fiatal holló*.
Corbillon, m. *kosárka; p. jouer le — et les oublies, mindent kockáztatni*.
†Corbin, m. *holló*.
Corbine, f. *holló-varjú*.
Corbiner, corbineur, v. *voler, voleur*.
Corbleu, in. *ezer ördög!*
Corceron, m. *péch. parafa*.
Cordage, m. *alattság, kötélzet; 2. kötél; com. le — du bois, öllet mérés; ölmérték*.
Cordager, v. a. *kötelet gyártani*.
Cordat, m. *boritékváson*.
Corde, f. *kötél; zsinog; — de remorque, vontató kötél; 2. akasztófa; gens de sac et de —, akasztófa címere; 3. húr; — boyau, bélhúr; — de métal, rézh; fig. vous avez touché la grosse —, eltalálta a do-log bibéjét; 3. t. t. an. —*

Cordonnier

du tympan, *füldob-ideg; artif. kanóc; com. du bois de —, öl fa; deux — s de bois, két ölfa; drap. szál; géom. tészelt; péch. horogszineg*.
Cordeau, m. *mérőszineg; charp. csapózsínór*.
Cordeler, v. a. *fenni (haját)*.
Cordelette, f. *dim. kötélke, zsinórka*.
Cordelier, ère, s. *ferencrendi; minorita; pop. aller sur la mule de —, apostolok lovain járni; il est gris com. un —, holtrészeg*.
Cordelle, f. *zsinog; mérőzsínór; fig. attirer q. à sa —, magához édesgetni*.
Corder, v. a. *kötelet sodorni; — du tabac, dohányt csavarni; com. kötni; blezni; 2. se —, v. r. mérteni*.
Corderie, f. *kötélverés; it. kötélverde*.
Cordial, e, s. a. *szíverbőstő; fig. szíves; bizalmas; — e ment, adv. szívesen; hair q. —, szívvel gyűlölni*.
Cordialité, f. *szívesség*.
Cordier, ère, s. *kötélverő; k. árus*.
Cordi'èrite, m. *miné. habos zafir; — forme, a. bot. szívded*.
Cordon, m. *zsinór; szalagocska; — sonnette, csöngettyű-szár; fig. tenir le — de la bourse, a pénzt kezelni; demander le —, be-bocsátatást kérni; chev. rendszalag; an. küldök-zsinór; arch. fálpárta; bot. kötődék; guer. zárvo-nal; cuis. — bleu, g. pl. jó szakácsnő; jard. — de ga-son, pázsitkerítés; mon. karima*.
Cordonné, m. *manuf. szalma-zsinór*.
Cordonner, v. a. *sodorni*.
Cordonnerie, f. *cipészesség; vargabolt; cipészgyár*.
Cordonnet, m. *zsinórka; szalagocska; éping. fűző-ke; mon. pénz karimája*.
Cordonnier, m. *cipész; csizmadia*.

Cordouan

Cordouan, m. kordovány.
 †Cordouanier, m. kordovány-készítő.
 Co-régence, f. közkormány; —régente, m. társuralkodó; —religionnaire, m. hitfél.
 Coréope, —pse, f. bot. mag-szigony.
 Cori'ace, a. szívós; fig. fam. il est —, fukar; bot. capás; —aire, a. csernyes; substance —, csernye; —andre, f. bot. zergefél.
 Corie, f. dögbőr.
 Corinde, corindum, m. bot. hólyagborsó.
 Coris, cauris f. bot. gamandor.
 Corisperme, m. palaszka-mag.
 Corlieu, v. courlis.
 Corme, sorbe, f. bot. barkóca.
 Cormé, m. barkócamust.
 Cormier, sorbier, m. bot. berkenyefa.
 Cormoran, m. orn. kormorán; fam. hosszú, sovány ember.
 Cornac, m. elefántvezető.
 Cornage, m. cout. szarvas-marha-adó.
 Cornaline, f. minér. karniol.
 Cornard, v. cocu.
 Corne, f. szarv; bêtes à —s, szarvas-marhák; 2. csáp; fam. faire les —s à q., vkit láddá tenni; maré. pata; 3. csücs; t. t. fort. ouvrage à —, szaruvármű; tan. bőrkeg.
 Corné, e, a. szarunemű; argent —é, chi. ezüsthálvág.
 Corneau, m. ch. korca.
 Cornée, f. ocul. szaruhártya; artill. töltőkanál.
 Corneillard, m. kis varjú.
 Corneille, f. varjú; bot. csavirica.
 Cornement, m. fülzúgás.
 Cornemuse, f. duda; p. quand la — est pleine on en chante mieux, tele gyomor könnyen okul.
 Cornemuseur, m. dudás.
 Cornéole, f. bot. nyúlarketye.

Corner

Corner, v. n. kürtölni; cuis. la viande —e, a. hús porhadt; vét. ce cheval —e, ez a ló keheg; les oreilles me cornent, fülem cseng; 2. v. a. hallcsövön átbeszél-ni; fig. fam. il a —é cette nouvelle par toutela ville, az egész városban kikürtölte e hírt.
 Cornet (—), m. kiskürt; —de vacher, tülök; 2. —à écrire, tentatortó; 3. papir tölcser; chir. —à ventouse, köpöly; cuis. —à boudin, hurkatülök; jeu. kockavető.
 Cornetier, m. szaruneműves.
 Cornette, f. főkötő; †mil. lobogó; bot. szarkaláb; forg. de la —, lapvas.
 Corneur, m. kürtös; man. cheval —, kehes ló.
 Corneux, se, a. szarunemű.
 Corniche, f. arch. párkányzat.
 Cornichon, m. szarvacska; bot. jard. ecetes uborka; pop. bête comme un —, rögzített buta.
 Cornier, ère, a. szöglet . . , sarok . . , arch. pilastre —, sarokdúc.
 Cornière, f. bât. ereszcsetorna.
 Cornifle, f. bot. locsagáz; —d'eau, szarvas locsagáz.
 Cornillas, m. kisvarjú.
 Corniole, f. bot. som; 2. sulyom.
 Cornion, m. péch. varsa.
 Corniste, m. mus. kürtös; kürttanító.
 Cornouille, f. som.
 Cornouiller, cornier, m. bot. somfa; —sanguin, húsos somfa.
 Cornu, e, a. szarvas; fig. szögletes; p. à mal enfourner, on fait le pain —s, ki hogy igyekszik úgy veszi hasznát; fam. avis —, ügyetlen; coutur. hajlékony.
 Cornu, m. icht. fecskendező fűrtfogó.
 Cornude, f. sav. kupa.
 Cornue, f. chi. göreb.

Correctif

Cornuelle, f. vulg. sulyom.
 Coroll'aire, m. did. folyomány; —e, f. bot. pártá.
 Coro'naire, a. an. koszorú-alakú; —nal, e, an. l'os—, homlokcsont; —nille, f. bot. korondás kornilla; —noïde, a. an. koszorudad; —nope, f. bot. csillag gerepcsin; —yère, f. bot. ecet'a.
 Corporal, m. cath. főlászentelt misekendő.
 Corpo'ralité, f. dog. testiség; —rance, f. testállás; *—ration, f. testület —reité, f. méd. testesség; —rel, le, a. testi; 2. érzéki; —rellement, adv. testileg; rification, f. chi. megtestesülés; —rifier, —riser, v. a. chir. megtestesíteni; 2. se —, a. v. megtestesülni.
 Corps (côr), m. phys. test; 2. törzs; alkát; prendre du —, testesedni; fig. le pauvre —! szegény ördög! mar. le vaisseau a péri —et biens, a hajó mind egy szálág elsüllyedt; cout. homme, femme de —, job-bágy; 3. fig. főrés; ruha-derék; 4. hulla; cath. —saint, szent tetem; p. c'est un —, haszorulásban szenved; 5. testület, társaság; csapat; garde du —, testőrség; —de garde, őr; őrtanya; 6. —de bâtiment, főépület; fig. gyűjtemény; 7. tömörség, anyag-zatosság; 8. adt. —à —, dulakodva; —pour —, egyenkint; à —perdu, vaktában.
 Corpulence, f. testesség.
 Corpulent, e, a. testes.
 Corpuscule, m. phys. parány-test.
 Corradoux, m. mar. földköz.
 Correct, e, (co-réc), a. szabatos; hibátlan; —ement, adv. szabatosan, hibátlanul.
 Correcteur, trice, s. feddő, dorgáló; impr. javítók; fin. számvizsgáló.
 Correctif, (co-rec-), pharm. enyhítő.

Correction

Correction (co-rek-cion), f. javítás; feddés; 2. igazítás; imp. hibaigazítás; 3. büntetés; maison de —, fegyház; 4. helyesség; pharm. enyhítés.
 Correctionnel, le, a. javító; büntető; —lement, adv. büntetőleg.
 Correctivement, adv. javítólag.
 Corrélatif, ve, a. did. viszonylagos.
 Corrélation, f. did. viszonyzat; viszonylagosság.
 Correspondance (co-res-), f. összehangzás; 2. megfelelés; 3. levelezés; közlekedés.
 Correspondant, m. com. üzletárs; levelező.
 Correspondant, e, a. összehangzó; megfelelő; géom. hasonfekvő.
 Correspondre, v. n. megfelelni; megegyezni; 2. összehangozni; 3. levelezni.
 Corridor (co-), m. arch. tornác, pitvar; fort. rekesz.
 Corrigeant, e, a. javító.
 Corriger (co-), v. a. javítani, igazítani; fig. jóvátenni; 2. büntetni, fenyíteni; feddés; méd. enyhíteni; p. —son plaidoyer, beljebb szedni a gyepőt; 3. se —, v. r. megjavulni.
 Corrigible, a. javítható.
 Corrigiole, f. bot. torzon.
 Corroborant, e, s. a. pharm. erősítő; er. szer; —ration, f. méd. erősítés; —rer, v. a. erősíteni; fig. hitelesíteni.
 Corrodant, e, a. méd. maró.
 Corroder, v. a. maratni, föl-etetni.
 Corroi, m. kikészíteni (bört); hydr. agyag.
 Corrompre, v. a. ir. elrontani; rothasztani; fig. megrontani; elgyöngyíteni; elcsábítani; megvesztegetni; litt. meghamisítani; 2. cir. elegyíteni; oorr. barakasztani; forg. kipörlyözni.
 Corrossif, ve, a. méd. maró.
 Corrosion, f. maratás.

Corrossiveté

Corrossiveté, f. maró erő.
 Corroyer (co-ro-), v. a. kikészíteni; agyagot taposni; műrolni; forrasztani.
 Corroyère, f. bot. ecet szömrőce.
 Corroyerie, f. bőrkészítés.
 Corroyeur, m. cserző; varga.
 Corruide, f. bot. vadspárga.
 Corrugateur, m. an. szemöld-redítő.
 Corrugation, f. an. ráncolás.
 Corrupteur, trice, s. a. rontó, csábító; hamisító; megvesztegető.
 Corruptibilité, f. romlékonyság.
 Corruptible, a. romlékony; fig. megvesztegethető.
 Corruptif, ve, a. rontó; ártalmas.
 Corruption, f. romlás; enyészet; 2. rothadás; fig. romlottság; hamisítás; megvesztegetés.
 Cors, m. pl. ch. bl. szarvas-tülök ágai.
 Corsage, m. föltest; man. alkat.
 Corsaire, m. kalózhajó; 2. kalóz; fig. c'est un vrai —, valóságos embernyúzó; pr. à —, —et demi, szeget szeggel.
 †Corsairiser, v. a. kegyetlenkedni.
 Corsé, e, a. fűzött; drap. drap —é, vastag posztó.
 Corselet, m. h. n. holdacs.
 Corset, m. vállfűző; 2. ott-honka.
 Cortège, m. kíséret.
 Cortège, v. a. kísérni.
 Cortical, e, kerges, kéregnemű; —queux, se, a. bot. kerges.
 Coruscant, e, a. csillámló.
 Coruscation, f. csillámlás.
 Corvéable, a. robotköteles.
 Corvée, f. féo. robot; fig. teher, terhes munka.
 Corvéieur, m. robotos.
 Corvette, f. gyorshajó.
 Cory'dale, f. bot. csukóka; —daline, f. chi. likasztó-dék.
 Corym'be, m. bot. csomóka; —beux, se, a. bot. csomó-

Cote

tás; —bifère, s. a. bot. csomótához; —biole, f. bot. farkkóró.
 Cory'nète, f. ent. hangyalas; —phée, m. karvezető; pártvezér.
 Co'sécante, f. géom. pótívágó; —seigneur, m. úrtárs; —sinus, m. géom. pótkebel.
 Cosmétique (koss-), s. a. pharm. kendeszer; bőrszépítő.
 Cosmique, a. astr. egyetemes; —ment, adv. egyetemesen.
 *Cosmo'crate, s. a. a világalom híve; *—cratie, f. világalom; *—cratique, a. világuralmi; —gonie, f. phys. teremtestan; —gonique, a. teremtestani; —graphie, m. világleíró; —graphie, f. világleírás; —graphique, a. világrajz; —labe, m. astr. math. világmérő; —logie, f. világtan; —logique, a. világtani; —politain, e, a. világl polgári; —polite, m. világpolgár; —politisme, m. világpolgáriság; —rama, m. világfestvény; —sophie, f. vil. bölcsesség.
 Cosse, f. hüvely; 2. zöld borsó.
 Cosser, v. n. et se — v. récipr. öklelni.
 Cossi, m. fecskeficserelés.
 Cosson, eusson, m. zsizsik; agr. szőlőriigy.
 Cossu, e, a. vastaghüvelyű; fig. vagyonos; p. il en conte de bien —es, hazud mintha olvasná.
 Costal, e, a. an. borda . . . ; chaire —e, bordahús.
 Costalgie, f. méd. bordabaj.
 Costume, m. jelmez; ruha, viselet.
 Costumer, v. a. jelmezelní; ruháztatni; 2. se —, v. r. öltözködni.
 Costumier, m. jelmez-árus; jelmezkészítő.
 Cotangente, f. géom. pót-érítő.
 Cote (cott), f. ügyiratszám-,

Côte

jel; 2. —mal taillée, át-
lag; 3. —part, hányad; 4.
fin. folyamjegyzék.
Côte, f. an. borda; p. mesurer
les —s à q., jól elpáholni;
fig. serrer les —s à q., zak-
latni; — à —, egymás mel-
lett; — à melon, dinnye-
szelet; 2. hegyoldal; 3.
tengerpart; 4. t. t. bot.
gerinc; boud. hurkabél.
Côté, m. oldal; être sur les
—s, betegesen fekünni; it. fig.
rosz helyzetben lenni; 2.
oldalrés; fig. fam. mettre
q. à — de l'épée, eltenni
lábalul; 3. oldal; de ce —
là, ez oldalról; com. bon
—, színoldal; 4. párt; 5.
à —, adt. oldalt; meüé; 6.
de —, adt. oldalvást; mettre
de —, félretenni.
Coteau, m. domb.
Côtelette, f. cuis. oldalszelet.
Coter, v. a. jur. számolni.
Coteraux, m. pl. portyázó;
péch. hálókötelek.
Coterie, f. börtör.
Cothurne, m. szekernye; fig.
chasseur le —, szomorú
játékot írni; it. pöffsz-
kedni.
Côtier, m. mar. parti kalauz.
Côtière, f. partvidék.
†Côtierement, adv. cout. kö-
zősen.
Cotignac, m. conf. birsnya-
lat.
Cotillon, m. alsó szoknya;
fig. aimer le —, nők után
bolondulni; 2. flizértánc.
Cotir, v. a. pop. törni, zúzni.
Cotisation, f. adó átlag.
Cotiser, v. a. fölvenni, meg-
becsülni; 2. se —, v. r. be-
vallani, önkénytelen hoz-
zá járulni.
Cotissure, f. ütődés, zúzás
(gyümölcsön).
Coton, m. gyapot; bot. bolyh;
p. il jette un vilain —,
rosz hirben áll; élever
dans du —, elkényesztetni.
Cottonnade, f. com. karton.
se Cottonner, v. r. gyapad-
zani.
Cottonnerie, f. gyapotjöld;
gyapotgyár.

Cotonneux

Cotonneux, se, a. bot. boly-
hos; jard. bundás.
Cotonnier, m. gyapotcserje.
Cotonnière, f. bot. csikos
kecskerágó.
Cotonine, f. com. vitorlavá-
szon.
Côtoyer, v. a. haladni, men-
ni vki oldala mellett; mar.
parthosszában vitorlázni.
Cotret, m. rőzseköteg; fam.
il est sec comme un —,
száraz mint a gereben; pop.
huile de —, ütlek.
Cottage, m. nyaraló.
Cotte, f. alsószoknya; pr.
donner la — verte, fűben
hencseregni; 2. —d'armes,
katonakabát; — de mail-
les, páncéling; jur.
— morte, szerzetes hagyó-
mánya; 3. m. icht. kurro-
gó koltty.
Cottée, f. orn. bukruca.
Cotteron, m. dim. alsószok-
nyácska.
Cottière, m. forg. vasdorong.
Cotylédon, m. bot. szik; 2.
köldökfű.
Cou, m. nyak; fig. se jeter
au — de q., magát vkinek a
nyakába varrni; se rendre
la corde au —, föltétlenül
megadni magát; bot. — de
chameau, páfrány.
Couard, e, a. gyáva; —ement,
adv. gyáván.
Couardise, f. gyávaság.
Couchage, m. drap. gyara-
tás; 2. mil. katona-ágy-
nemű.
Couchant, m. nyugat; fig. le
—, az élet alkonya; 2. a. le
soleil —, lenyugvó nap; à
soleil —, naplementekor;
ch. chien —, fűrjész-e; pv.
faire le chien —, meg-
hunyaszkodni.
Couche, f. fekhely; nyoszol-
lya; 2. lebetegedés; fausse
—, kora szülés; gyermek-
ágy; pelenka; 3. jard.
melegágy; fig. réteg; t. t.
arch. polc; boul. szakajtó
ruha; jeu. tétel; peint.
alagy.
Couchée, f. hálólhely.
Coucher, v. a. lefektetni; le-

Coudre

vetkeztetni; 2. letenni;
hajlítani; simán levarrni;
aljazni; betenni; fig. —sur
le côté, kiirítani; 3. —en-
jone, célba venni; 4. le-
verní; 5. jeu. tenni, rakni;
fam. — gros, nagyozni;
6. v. n. lefekünni; — dans
son fourreau, ruhától
atunni; 7. meghálni (va-
lahol); — ouverte, nyitva
maradni; 8. elhálni; pv. qui
—e avec les chiens, se lève
avec les puces, a ki szur-
kot forgat, megmocskolja
kezét; 8. jeu. — v. r. lefe-
künni; testhez állni; pv.
com. on fait son lit, on se
—, ki mint vet, úgy arat;
pop. allez vous —! hagy-
jon békével! 9. — m., le-
fekvés; hálólhely; ágyne-
mű.
Coucherie, f. iron. szerel-
meskedés.
Couchette, f. pad-ágy, fek-
pad.
Coucheur, m. pap. sajtoló;
2. —se, s. hálótárs.
Couchis, m. arch. aljzat; 2.
hajtás; 3. hydr. homok-
réteg.
Couchoir, m. rel. rakókanál.
Couci-couci, adv. imigy-
amigy.
Coucou, m. orn. kakuk.
Coucourde, f. bot. kobak.
Coude, m. an. könyök; 2.
kanyarodás; 3. arch. tom-
pa szöglet.
Coudée, f. karhossza; fig.
avoir ses —s franches,
szabadon mozogni.
Cou-de-pied, m. lábcukló.
Coudier, v. a. hajlítani; — une
manche, könyököt szabni;
2. keverni.
Coudoyer, v. a. könyökkel
érinteni; 2. se —, v. r.
érintkezni.
Coudran, m. kátrány.
Coudranner, v. a. riv. kátrá-
nyolni.
Coudranneur, m. kátrá-
nyoló.
Coudre, v. coudrier.
Coudre, v. a. ir. varrni; vign.
kötözni; — la bouche à q.,

Coudrement

vkít elhallgattatni; joue
conssu, beesett arc.
Coudrement, m. csávázás.
Coudrer, v. a. tann. csáváz-
ni.
Coudrier, m. bot. mogyoró-
fa.
Coudroir, m. tann. csáva-
Couenne (koua-ne), f. sza-
lonnabör; méd. bőrke.
Couenneux, se, a. méd. bőr-
kés.
†Couette, f. tollas-ágy.
Couillaud, m. vgy cimbora.
Couille, m. himressző, pöcs.
Couillon, m. pop. tök, here.
Covin, covin, m. anc. küzd-
kőcsi.
Coulage, m. com. csurgadék;
vign. szőlőhullás.
Coulamment, adv. könnye-
dén, folyékonyan.
Coulant, m. folyékony; toló-
karika.
Coulant, e, a. folyékony;
noeud —, csokor; t. t. ta-
kácskötés; fig. un homme
—, előzékeny férfit.
Coulee, f. cal. fekvő írás;
phys. olda.
Coulemelle, f. bot. méhszé-
dítő püfeteg; — des arbres,
tapló.
Coulément, m. folyás.
Couler, v. n. folyani; 2. szí-
vároggni; 3. kicsúszni; —
à fond, elsüllyedni; le-
hullani, leperegni, (éretlen
gyümölcsről); fig. elsur-
rani; 4. v. a. sziváro-
gatni, szűrni; fig. becsús-
tatni; 5. elsüllyeszteni; fig.
elhallgattatni; — q. à
fond, vkít önkre tenni;
— des jours heureux,
boldog napokat élni; fond.
önten; écon. szapulni; 6.
se —, v. r. elszompolgog-
ni.
Couleur, f. szín; habit de —,
színes ruha; 2. festék; 3.
arcszín; színezet; fig. lát-
szat; irány; jeu. prendre
—, emelni; fig. elhatáro-
zni magát; fam. reprendre
—, ismét mutatkozni.
Couleuvre, f. sikkókigyó.
Couleuvré, e, a. kigyózott.

Couleuvrée

Couleuvrée, f. gönye; —
blanche, büdögönye.
Couleuvrin, e, a. kigyónemű.
Coulevrine, f. sugárgyű;
fig. être sous la — de q.,
valaki hatalmában lenni.
Coulière, f. áttörés.
Coulis (-li), m. cuis. átszűrt
húsle; bñt. hig vakolat;
2. vent —, szélvonal; lég-
huzam.
Coulisse, f. horony; ablak-
fők; — de théâtre, szin-
fal.
Coulisseau, m. men. állás.
Coulisseur, m. szelgyalu.
Coulissier, m. banq. folyam-
kém.
Couloir, m. écon. zürd; an.
epedény; bñt. rejteklép-
cso; th. folyosó.
Couloire, f. szűrőkas; ép.
húzóvas.
Coulombe, f. charp. oszlopfa.
Coupe, f. théo. véték; fam.
j'en dis ma —, bevallom
hibámat.
Coupler, v. accuser.
Coulure, f. jard. le hullás;
fond. olvasztott érc folyá-
sa.
Coumarine, f. chi. szongor-
vány.
Cournemouth, f. bot. vízi pe-
szérc.
Coup (kou; koup), m. ütés,
döfés, vágás, szűrés, lökés;
lövés; mil. — de main,
megrohanás; — de ba-
guette, dobverés; — de vent,
szélroham; — de dent, ha-
rapás; it. fig. vagdalózás;
— de foudre, villámcsapás;
2. seb, szűrés; — d'air,
orbánc; 3. (gallicis.) — de
peigne, fésű-vondás; — de sif-
flet, fütty; — de filet, há-
lóvetés; — de marteau,
kalapácsütés; fig. il a un
—, bogara van; — de par-
tie, döntő csapás; peint.
— d'oeil, szemmérték; tonn.
— de poing, csapás; — d'ami,
boráti szíveség; — d'état,
államcsíny; pv. faire d'une
pierre deux —s, egy csa-
pással két legyet ütni; 5.

Couper

... szor, ... szer; un —,
egyszer; boire à petits —s,
kortyonként inni; 6. adt.
à — sûr, mulhatlanul; tout
à —, rögtön, legott; tout
d'un —, egyszerre; — sur
—, egymásután; à tous —s,
minden pillanatban; tout
— vaille! legyen tehát! à
— perdu, vaktában; en-
core un —, még egyszer;
pour le —, ezuttal.
Coupable, a. vétkes, bñnte-
tésre méltó; 2. m. bűnös.
Coupage, m. vágás, metszés.
*Coupant (oðu-) m. él; 2. —
e, a. éles.
Coupe, f. vágás, metszés; —
des cheveux, hajnyírás; 2.
szelés; vendre à la —,
részámra eladni; 3. sza-
bás; jeu. emelés; fig. s'il
tombe jamais sous ma —,
ha valaha kezem közé ke-
rül; 4. csésze, serleg; théo.
kehely; cham. kölyd.
Coupé, m. félszédelt hintó.
†Coupeau, m. orom, csúcs.
Coupe-bourgeon, m. ent.
rüggyevő bogár; — coors, m.
tyukszemkés; — gorge, m.
szivárgytanya; — jarret, m.
orgyilkos; — légumes, m.
cuis. vágókés.
Coupellation, f. chi. kohó-
zás.
Coupelle, f. chi. kohóca;
artil. lötlőkanál.
Coupeller, v. a. chi. kohó-
zni; tisztálni.
Coupe-paille, m. écon. szecs-
kavágó; — papier, m. pa-
pírvágó kés; simítócsont;
— pâte, m. pát. cifravas....
Couper, v. a. vágni, elvágni,
metszeni, körülmetszeni;
— du pain, kenyeret szeg-
ni; — avec les dents, le-
harapni; fig. — bras et
jambes à q., vkivel igaz-
talanul bñnni; it. elcsüg-
geszteni; 2. átszelni; 3.
vegyíteni; lait —é, vízzel
vegyített tej; elzárni, el-
vágni (utját vkinek); — q.
vkít megelőzni; 4. — la
bourse à q., ellopni; fig.
zsarolni; — la gorge à q.,

Couperet

meggyilkolni; fig. *tönkre tenni*; 5. t. t. ch. — la bête, a vad elé kerülni; corr. — legrain, szőrért szedni; jeu. — les cartes, kártyát emelni; maréeh. — un cheval, lovat herélni; 6. v. n. — par le plus court, a legrövidebb útat venni; fig. — court, röviden felelni; jeu. ütni; 7. se —, v. r. — au doigt, újítát megvágni; manuf. megtörölni; fig. önmagának ellent mondani.
Couperet, m. vágókés.
†Couperose, f. chi. — blanche, horggálic.
Couperosé, e, a. rezes.
Coupeur, m. vágó, metsző, nyíró; szabó; fig. zsebmetsző.
Couple, f. pár; ch. une — de chiens, egy fűzér eb; 2. fűzér száj; pár (hívesztb.).
Coupler, v. a. ch. összekötni; fig. egyítve helyezni.
Couplet, m. versszak; serr. csuklópánt.
Coupleter, v. a. q. versben kigúnyolni.
Couplière, f. riv. tutajgázs.
Coupoir, m. bádogmetsző olló; — de relieur, metsző deszka.
Coupole, f. bát. kúpfüdél; 2. kúp; 3. lámpa-ellenző.
Coupon, m. kelme-maradék; com. banq. szelvény; th. — de loge, páholyjegy.
Coupure, f. vágás, bemetszés; litt. kihúzás.
Coquet, m. jard. erdei baraboly.
Cour, f. arch. udvar; 2. uralkodó lakása; udvar; homme de —, udvaronc; 3. esprit de —, udvari szellem; p. c'est la — de roi Pétaud, zűrzsavar; 4. tisztelgés, udvarlás; 5. törvényeszk; — d'assises, esküdtsek.
Courable, a. ch. vadászható.
Courage, m. bátorság; — civil, férfiaság; 2. buzgalom; il a vaincu son —, leküzdé szenvedélyét; 3. keményszívűség; 4. rajta!

Courageusement

Courageusement, adv. bátoran.
Courageux, se, a. bátor.
Courailler, v. n. pop. barangolni; it. gyanus helyekre járni.
Couramment, adv. folyékonyan.
Courant, m. folyam; fig. le — du marché, folyóár; com. folyó idő; mettre q. au —, tudóstani (vkit); le — du monde, a világtrendje; mar. ár; phys. — électrique, villanyfolyam; — d'air, léghezam; 2. tout —, adv. könnyű szerrel; 3. —, e, a. folyó; fig. forgó, kelendő; com. compte —, folyó számla.
Courante, f. call. folyóírás; 2. pop. némethas.
Courable, a. hajlítható.
Courbage, m. did. hajlítás, görbítés.
Courbater, e, a. zihálós.
Courbature, f. zihálás, keh; fig. merevség; — er. v. a. merevséget okozni; 2. se —, v. r. megmerevedni.
Courbe, a. görbe, hajlott; 2. f. géom. görbe vonal; vét. ínpók.
Courbement, m. p. u. görbítés; görbeség.
*Courbément, adv. görbén.
Courber, v. a. görbíteni; görbesztetni; jard. hajlítani; 2. v. n. görnyedni; 3. se —, v. r. görbülni; fig. megadni magát.
Courbette, f. man. ívszőkés; fig. il fait des —s, bókoltgat.
Courbetter, v. n. man. ívszőkéseket tenni.
Courbotte, f. forg. kankar.
Courbure, f. görbület.
Courcailler, v. n. h. n. pity-palatyolni.
Courcaillet, m. h. n. pitypalatyolás; 2. fürjsíp.
Courcèle, —elle, f. kertecske, udvarka.
Courcet, m. jard. kertész-kés.
Courrette, f. udvarocska.
Coureur, m. futó; 2. kőbor-

Courrier

ló; — des filles, kurafi; 3. kengyelfutó; man. versenylo; orn. bibic; ent. futonc.
Couvense, f. kószaszajha.
Courge, f. bot. tök; — de pélerin, lopótök; bát. füstfogó; écon. pózna.
Courgeé, f. vign. sölfutó szőlő.
Courir, v. n. ir. futni, szaladni; 2. sietni; — après des fantômes, agyrémeket hajhászni; 3. megrohanni; 4. barangolni, kőborogni; 5. faire —, terjesztetni; 6. forgásban, forgalomban lenni; 7. folyni, elfolyni; 8. vitorlázni, evezni; 9. v. a. — la poste, postán utazni; — le cerf, szarvast hajtani; fig. kockáztatni.
Coulis, courlieu, m. orn. — commun, póling; le petit —, csészalonka.
Courroir, m. versenytyér.
Couronne, f. korona; — de fleurs, virágkoszorú; — de rayons, fényugár; — de gloire, dicsőség; h. eccl. — oléricale, püls; 2. uralkodás; hatalom; discours de la —, trónbeszéd; 3. arch. — d'une corniche, párta; — impériale, császn; charp. — d'un pieu, karófej; com. koronás talér; fort. ouvrage à —, oromgát.
Couronnement, m. koronázás; arch. tetőzés; kozorúzat; fig. tökély.
Couronner, v. a. koronázni; kozorúzni; fig. megjutalmazni; p. la fin couronne l'oeuvre, végén csattan az ostar; körülfogalni; teljesíteni; 2. se —, v. r. magát megkoronázni; fig. díszíteni.
Couronnure, f. ch. lombarszarv.
†Courre, v. a. ir. ch. hajtani; chasse à —, hajtóvadászat.
Courre, f. ch. döggunyó.
Courrier (kou-rié), m. futár; levélposta; fig. — de malheur, szerencsétlenség hír-

Courrière

nőke; orn. vörösláb; egyházi tisztartó.
 Courrière (cou-), f. poét. hold.
 Courroi, m. teint. henger.
 Courroie (cou-), f. szíj; al-
 longer la —, elbeszélést
 költött dolgokkal fölcico-
 mázni; fig. serrer la — à
 q., vkit rövidebb pórázra
 fogni.
 Courroucer (cou-), v. a. bo-
 szantani, megharagítani;
 fig. la mer est —ée, a ten-
 ger háborog; 2. se —, v. r.
 haragudni, boszankodni.
 Courroux (cou-), m. harag,
 elfojtott düh; fig. flots en
 —, dühöngő hullámok.
 Courroyer (cou-), v. a. teint.
 kifeszíteni.
 Cours (coür), m. folyás; le
 — de ventre, hasmenés;
 fig. folyamat; fordulat;
 arch. sétatny; astr. pálya;
 com. kelet; forgalom; fig.
 cette chanson eut —, e
 dalt fölkapták; donner —,
 elszállítani; le — du mar-
 ché, piaci ár; — du change,
 váltófolyam; écol. tan-
 folyam; it. fölölvadás.
 Course, f. futás, szaladás;
 — des chevaux, löfuttatás;
 fig. járat, menet; életpá-
 lyá; guerr. portyázás.
 Coursier, m. versenyló; hydr.
 malomárok.
 Coursière, f. mar. bürü;
 gyaloghíd; arch. mostér.
 Coursoire, f. tyúk-udvar.
 Courson, crochet, m. jard.
 hajtás.
 Court, e, a. rövid; fam. ke-
 vés, elégtelen; faire la —
 échelle, egymás hátára
 mászni; fig. faire à q. la
 —, valakinek segéd kezét
 nyújtani; 2. alacsony;
 fig. korlátolt; 3. — adv.
 röviden; hirtelen; deme-
 rer —, megakadni.
 Courtage, m. com. alkusz-
 ság; al. daj.
 Courtaile, f. épingl. hulla-
 dék rész.
 Courtaud, e, s. a. vaskos,
 zömök; pop. boltozlegény;
 chien —, vágott fülű, kur-

Courtauder

ta farkú eb; p. froter q.
 en chien —, megnadrá-
 golni.
 Courtauder, v. a. kurtítani
 (lőfarkát).
 Court'báton, m. mar. bó-
 kony; p. tirer au —, aka-
 dékoskodni; — bouillon,
 m. cuis. mártalék; — bou-
 ton, m. járomszeg; — caillé,
 m. bot. rozsnok.
 Courte'botte, f. g. p. pöttön;
 — haleine, f. szűk mellű.
 Courtement, adv. röviden.
 Courte'pointe, f. tűszelt pap-
 lan; — pointier, m. pap-
 lanes.
 Courter, v. a. et n. com. al-
 kuszkodni.
 Courtie, courtil, m. agr. ken-
 derföld; övénynyel ker-
 tett kert.
 Courtier, m. com. alkusz; —
 de mariage, házasságszer-
 ző; — marron, zugal-
 kusz.
 Courtillière, v. taupe-gril-
 lon.
 Courtine, f. ágyelző; fort.
 középsánc; arch. közép
 épület.
 Courtis, m. zölkert, kony-
 hakert.
 Courtisan, m. udvaronc; fig.
 udvarló; szolgálélek.
 Courtisane, f. uri kéjhölgy.
 Courtiser, v. a. udvarolni,
 szépelegni.
 Court'jointé, e, a. vét. rövid-
 csülkü; — mancher, v. a.
 bouch. kipeckezni.
 Courtois, e, (oá, —se), a. ud-
 varias, nyájas; —ement,
 adv. udvariasan.
 Courtoisie, f. udvariasság.
 Courton, m. écon. rövid
 kender.
 Couru, e, a. üldözött, hajtott;
 fig. il est —, kedvelt.
 Couus, m. fenkö.
 Couseuse, f. vel. fűző.
 Cousin, m. ent. tipoly.
 Cousin, e, s. unokavér; fig.
 si vous faites telle chose
 nous ne serons pas —s,
 ha így viseli magát, nem
 leszünk jó barátok; bot.
 bojtortján.

Contumier

Cousinage, m. atyafiság; 2.
 barátság.
 Cousiner, v. a. rokonnak ne-
 vezni; 2. v. n. rokonoknál
 élösködni; p. elles ne cou-
 sinent pas ensemble, nem
 férnek meg.
 Cousinière, f. szűnyogháló;
 2. rokonság.
 Cousinisme, v. nepotisme.
 Cousoir, m. rel. fűzőszek-
 rény.
 Coussin (-cein), m. párna.
 Coussinet, m. párnácska;
 arch. duzadék.
 Cousson, m. inggomb.
 Cousu, e, a. varrott; v.
 coudre.
 Coût, m. prat. költség.
 Coûtant, a. prix —, vétel-
 ár.
 Couteau, m. kés; fig. mettre
 — sur table, enni adni;
 jouer des —x, verekedni;
 p. se couper de son —, ön
 magának ellent mondani;
 c'est un — de tripière,
 kétszínű ember; 2. — de
 chasse, vadászkesz.
 Coutelas, m. széles, rövid
 kard.
 Coutelier, m. késműves, ké-
 ses.
 †Coutelière, f. késtok.
 Coutellerie, f. késművesség;
 késes áru.
 Coûter, v. n. kerülni (pénz-
 be); 2. költséget-, fáradt-
 ságot okozni; fig. l'argent
 ne lui —e guère, kevésre
 becsült a pénz.
 Coûteux, se, a. költséges.
 Coutier, im. sávoiytakács,
 Coutil (-ti), m. csínvat.
 †Coutillade, m. vágás, szü-
 rás.
 †Coutille, f. háromellű kard.
 *Contre, m. agr. ekevas;
 †tegyházfi.
 Coutrier, m. agr. forgatóéke.
 †Coutumat, m. adóhivatal.
 Coutume, f. szokás; de —,
 adt. szokás szerint; p. une
 fois n'est pas —, egyszer
 nem a világ; 2. hagyó-
 mány; jur. szokásjog.
 Coutumier, m. tartományi
 jog; 2. —, ère, a. szokásos,

Couture

hagyományos; — *drement*, adv. szokásosan.
 Couture, f. varrat; forradás, sebhely; 2. varrás; fig. battre l'ennemie, à plate —, az ellent tönkre verni.
 Couturé, e, a. beavatott; habit —, foltozott ruha; fig. sebhelyes; himlőhe-lyes.
 Couturer, v. a. bevarni; la petite vérole —e le visage, a himlő trifolja az arcot.
 Couturier, m. varró; an. szabó izom.
 Couturière, f. varró nő.
 Couvain, m. méhivadék; — de punaises, poloska-fészek.
 Couvaïson, couvage, m. agr. költés v. fészkelés ideje.
 Couvée, f. kötlés, költés; iva-dék; fig. ord. m. fajzat, család.
 Couvent (-van), m. zárda; 2. iron. bordélyház.
 Couver, v. a. költeni, kikölteni; kotlani; fig. — q. des yeux, szerelmes szemet vetni (vkire); 2. kohlolni; 3. v. n. lappangva tenyész-teni; fig. c'est un feu qui —e sous la cendre, hamu alatti lappangó parázs; 4. se —, v. r. rejtekben tenyészni.
 Couvercle, m. födő, födel; p. il n'y a si méchant pot qui ne trouve son —, a vak is talál néha egy ga-rast.
 Couversau, m. charp. padló-deszka.
 Couvert, m. asztalteríték; 2. evőeszköz; 3. árnyas hely; it. hajlék; 4. levél-boríték; 5. a —, adt. rejt-ve, födel alatt; fig. biz-tonságban; com. être à —, biztosítva lenni; sous, par —, mellékelve; — blanc, üres boríték.
 Couvert, e, v. couvrir.
 Couverte, f. ház; 2. pop. takaró; pop. keret; mar. födel.
 † Couvertement, adv. titok-ban, alattomban.

Couverture

Couverture, f. takaró, boríték; födel; tető; 2. — de lit, ágytakaró; 3. — de cha-riot, kocsi-födél; fig. ürügy; com. biztosíték.
 Couverturier, m. paplanos.
 Couveuse, f. kotlóstyúk; 2. költő kemence.
 Couvi, a. kotlott.
 Couvre'chef, m. fejtakaró; fam. főveg; chir. homlok-szorító; — face, f. fort. bástyavéd; — feu, m. zsa-rat-födő; 2. szüncsöngetyű.
 3. puska-góc; — pied, m. lábtakaró; — plat, m. üveg-harang; — poules, m. tyúk-ülő.
 Couvreur, m. házfedő, zsin-delyező; — en ardoise, pa-lafedő.
 Couvreuse, f. — de chaises, székfönő.
 Couvrir, v. a. ir. fűdni, befűd-ni, betakarni, beborítani; p. servir q. à plats couverts, vkinek tükön kárt okozni; e. f. — de fange, beiszapol-ni; 2. ászkítani; 3. ellep-ni; 4. öltöztetni; fig. — q. de honte, gyalázzal el-halmozni; 5. fig. eltitkol-ni, elrejtteni; paroles cou-vertes, kértelmű szavak; guerr. oltalmazni; com. vin couvert, sötét vörösbor; 6. t. t. man. sárhitni; prat. túligérni; 7. se —, v. r. beburkolózni; se — de son épée, magát kard-dal védeni; fig. — de gloire, dicsőséggel elhalmozni; se —. kalapját föltenni; se — d'un sac mouillé, kopasz mentséget elbádni; le ciel se —e, az ég borul; fig. l'horizon se —e, a remény csökken.
 Covendeur, m. eladó társ.
 Coxal, e, a. an. os —, csípő-csont; — gie, f. tompor-senyv.
 Coyau (coïau), m. charp. ko-rogfa. [zatfa]
 Coyer (coïé), m. charp. fara-födél.
 Crabe, m. ollótilan rák.
 Crabotage, m. ard. palafej-tés megkezdése.

Cramoisière

Crac (crak), m. recscsenés, ropogás, durranás; 2. i. fam. puf neki!
 Crachat, m. köpés, turha; 2. pop. rendcsillag.
 Crachement, m. köpés, — de sang, vérköpés.
 Cracher, v. a. köpni; — le sang, vért hányni; p. c'est son père —é, szakasztott az apja; — des injures, szidalmazni; — du latin, szórni a latin kifejezéseket; 2. (sans rég.) — sur q., vkit leköpni; — contre le ciel, Istent káromolni; — au bassin, pénzzel járulni vhez.
 Cracheur, m. köpködő.
 Crachoir, m. pöködő, köp-láda.
 Crachotement, m. köpdősés.
 Crachoter, v. n. köpködni, köpdöteni.
 Cra-ora, m. bot. medveszőlő.
 Craffe, f. expl. föld-, kö-réteg.
 Craie, f. minér. kréta; 2. mil. katonaszállásoldási jel a ház falán.
 Crailllement, crailler, v. cro-assement, croasser.
 Craindre, v. a. ir. félni; il craint d'être déçuvert, attól tart hogy fölfedezik; 2. (sans rég.) je crains pour lui, aggodom miatta; 3. tisztelni; il craint sa mère, tiszteli anyját.
 Crainte, f. félelem; aggodal-m; théo. — filiale, gyer-meki tisztelet; 2. — de, de — de, de — que, conj. ag-godalomból; attól tartva..
 Craintif, ve, a. félénk, tar-tózkodó, aggodalmas.
 Crainivement, adv. félén-ken, aggodva.
 Cram, m. jard. retek.
 Crambé, m. bot. parti szün-cső. [cor]
 Crambus (-buce), m. ent. cin.
 Cramoisi, m. karmazsin; 2. —, e, a. k. színű; pv. rimer en —, roz. rímeket írni; fig. fam. devenir tout —, elpirulni. [körte]
 Cramoisière, f. jard. piros

Crampe

Crampe, f. m  d. g  rcs ; mar. cs  k  ny.
se Crampillar, v. r. fil.   z-szekusz  l  dni.
Crampon, m. kapocs ; mar. v. crampe ; mar  ch. som-szeg ; serr. z  rszem ; bot. szigony.
Cramponner, v. a. kapcsol-ni, eszk  bolni ; fam. il a l'ame   e dans le corps, sz  v  s   lete van ; 2. se   , v. r. kapasz  k  dni.
Cramponnet, m. kis kapocs.
Cran, m. horony ; imp. bet  rov  tk.
Cr  ne, m. an. koponya ; 2. fam.   zeleburdi ; faire   le   , k  rkedni.
  Cranequin, m.   jnok.
  Cranequinier, m.   j  sz.
Cr  nerie, f.   zeleburdis  g ; k  rked  kenys  g.
Craniche, m. bot. kakuk-foszl  r.
Cr  nien, ne, a. an. koponya.
Cr  no'graphe, m. koponyale  r   ;   graphie, m. koponyale  r  s ;   logie, f. k. tan ;   logue, m. kopony  sz ;   mancie, f. koponyaj  el  s ;   mancien, ne, s. k. j  s ;   m  trie, f. k. m  r  s ;   scopie, f. k. f  rk  szet.
Cranquillier, m. bot. b  bos lonc.
Cranson, m. bot.    official, kal  cstorma ;    rustique, vad torma.
Crapaud, m. varangy  k ; fig. c'est un vilain   , f  rtelmes ember ; avaler un   , rem  nyt veszteni ;   volant, h. n. tarka has   varangy ;    ail  , conch. forgonc ; mar  ch. t  lyog.
Crapaudaille, f. manuf. f  k  t  f  tyol.
Crapaudi  re, f. b  kaf  szek.
Crapandine, f. varangy  k ; bot. bibety   ; icht. farkas-hal ; mar  ch. patacsorba.
Crapelet, m. k  b  ka.
Crapon, f. horl. nagyol   r  s-poly.
Crapoussin, m. fam. p  t  tn.
Crapule, f. pop. d  zs  l  .

Crapul  r

Crapuler, v. n. pop. d  zs  l  -ni.
Crapuleusement, adv. kicsapongva.
Crapuleux, se, a. kicsapong  , d  zs  l  .
Craque, f. pop. hazugs  g.
Craquelin, m. p  rec ; 2. v. craquelot (1.)
Craquelot, m. p  ch. f  st  lt hering ; 2. botrog.
Craqueloti  re, f. p  ch. f  st  lt hering k  sz  t  .
Craquement, m. recseg  s ;    des doigts,   jjropogtat  s ;    de dents, fogcsikorgat  s.
Craquer, v. n. ropogni ; faire   ses doigts,   jjait ropogatni ; pop. hazudozni.
Craquerie, f. pop. hazudoz  s, sz  ltol  s.
Craqu  tement, m. fogcsikorg  s.
Craqueter, v. n. nyikorogni, csikorogni, suszorogni ; ch. la cigogne craqu  te, a g  lya kelepel.
Craquetis, v. craquement.
Craqueur, se, s. pop. sz  ltol  , hazudoz  .
Cr  se, f. gr. hangegyt  s.
Cr  sse, f. j  szok ; peint. szalak ; fig.    de l'  cole, tud  kk  rs  g ; 2. aljas sz  rmaz  s ; 3.   s, pl. vajsalak ; 4.   , a. f. ny  rkos fig. durva.
Cr  ssemment, m. bep  sz  k  l  s.
Cr  sser, v. a. bep  sz  k  t  ni ; se   , v. r. bep  sz  k  t  ni.
Cr  sseux, se, a. p  sz  k ; 2.   s, cafra ; fig. zsugori.
Cr  ssule, f. bot. pozsga.
Cr  ssul  es, cr  ssulac  es, f. pl. bot. k  v  rf  l  k.
Cr  t  re, m. anc. iv  cs  sz   ; 2. t  lzh  ny   hegy katlana.
Cr  tulation  n, f. dess. beros-t  lyoz  s.
Cr  ticule, f. dess. peint. rost  ly.
Cr  ticul  e, v. a. dess. rost  lyozni.
Cr  vache, f. man. lovagkor-b  cs.
Cr  van, f. orn.   rv  s l  d.

Cr  dulit  

Cravate, f. nyakravall   ; mil. z  szl  szalag.
*Cravater, v. n. nyakravall  t k  t  ni.
Cravatier, m. nyakravall  k  sz  t  .
Crayeux, se, a. kr  t  s.
Crayon, m. rajz  n ;    de pastel, sz  nk  r  ta ; 2.   r  n-nal rajzolt arck  p ; 3. v  z-lat.
Crayonner, v. a. rajzolni ; it. fig. ; 2. v  zolni.
Crayonneur, m. rajz  l   ; 2. kont  r fest  sz.
Crayonneux, se, a. kr  ta-nem  .
Cr  ance, f. hit ; hiteless  g ; 2. dipl. tit  s megb  z  s ; 3. com. k  vet  l  s ; ch. ehien de bonne   , j  l id  m  tott eb.
  Cr  ancier, v. a. esk  vel fogadni, kezeselni,   ger  ni.
Cr  ancier,   re, s. hitelez  .
Cr  ancier, v. cr  ancier.
Cr  at, m. man. al-idom  sz.
Cr  ateur, m. teremt  , alkot   ; 2.   , trice, a. teremt   ; fig. lelem  nyes.
Cr  ation, f. teremt  s ; 2. alap  t  s, f  ll  lt  s.
Cr  ature, f. teremtm  ny ; 2. l  ny ; fam. szajha ; 3. kegyenc.
Cr  celle, f. kerepl   ; 2.   , quercerelle, orn. v  rcse.
Cr  che, f. j  szol ; hydr. zabl  .
Cr  dence, f. csemeget  r ; 2. cath. olt  r melletti kis asztal.
  Cr  dencier, m. konyhames-ter.
Cr  dibilit  , f. th  o. hiteles-s  g.
Cr  dit, m. com. hitel ; 2. k  vet  l (ellent  tese : tartozik) ; 3.      , adt. hitelbe ; hi  ba, hasztalanul ; 3. te-kint  ly, befoly  s.
Cr  diter, v. a. com. hitelez-ni.
Cr  diteur, v. or  ancier.
Cr  do, m. r  lig. hiszekegy.
Cr  dule, a. hisz  keny ;   ment, adv. hisz  kenyen.
Cr  dulit  , f. hisz  kenys  g.

Créer

Créer, v. a. *teremteni*, *alkotni*; 2. *földállítani*; *kinevezni*; 3. *föltáldni*.
 Crémaillère, f. cuis. *kazánhorog*.
 Crémaillon, m. cuis. *kis kazánhorog*.
 Crémant, a. m. com. *pezsgő*.
 Crème, f. écon. *tejföl*; 2. *lé*; — d'orge, *árpalé*; fig. *java*, *java*; com. — de tarte, *borkősav*.
 Crément, m. gr. *származéki szótag*.
 Crémer, v. n. écon. *fölösödni*, *föltét föladni*.
 Crèmeux, se, a. *tejfölös*.
 Crémier, ère, s. *tejfölárus*.
 Crenan, m. *putraszékeső*.
 Créné, e, a. imp. *metasztet*.
 Créneau, m. fort. *lőrés*; mil. —x, *hézagok*.
 Crénelage, m. mon. *szél, karima*; *szélezés*.
 Créneler, v. a. *lőrésekkel ellátni*; *rovátkolni*; mon. *karimázni*; bot. —é, e, *csipkés*.
 Crénelure, f. *kicsipkézett munka*; à —, en —, *kicsipkézve*.
 Créner, v. a. fond. de car. *szélezni*.
 Crénerie, f. fond. de car. *alámetzés*; 2. *gerinc*.
 Crépage, m. manuf. *fodorítás*.
 Crêpe, m. mod. *fátyolszövet*; 2. f. cuis. *fodros tészta*.
 Crêper, v. a. manuf. *fodorítani*; perr. *fodorítani*; 2. se —, v. r. *göndörödni*.
 Crépi, m. maç. *vakolat*.
 Crépin, m. pop. *porter son saint* —, *mindenét magával hordani*.
 Crépir, v. a. maç. *bevakolni*; tonn. *barkázni*.
 Crépis, m. bot. *aszász*.
 Crépissure, f. *bodros vakolat*.
 Crépitation, f. *sustorgás*, *sercegés*; méd. *lihegés*, *zihálás*.
 Crépotaille, v. *Crapaudaille*.
 Crepon, m. com. *fátyolszövet*.
 Crépu, e, a. *bodros*, *göndör*.

Crépusculaire

Crépusculaire, a. phys. *szürküllő*, *homályos*.
 Crépuscule, m. phys. *szürkület*, *esthajnal*.
 Cresse, f. bot. *fodorka*.
 Cresserelle, v. *crécelle* (2.).
 Cresson, m. bot. *százsa*; — de fontaine, *vízi torna*; — des jardins, *tornasálat*.
 Cressonnière, f. agr. *százsa-teremőhely*; 2. *százsa árus nő*.
 Crétacé, e, a. *krétás*.
 Crète, f. *taraj*; 2. *bóbita*; bot. — de coq, *tetűfü*; géo. *hegygerinc*; fig. fam. *lever la —*, *pöfeszkedni*; *baïsser la —*, *meghunyaszkodni*.
 Crété, e, a. *tarajos*.
 Crêteler, crateler, v. n. *ködácsolni*; v. a. *tond szeletezni*.
 Crételle, f. bot. *cincor*.
 Crétin, m. *hülye*.
 Crétinisme, m. *hülyeség*.
 Crétonnier, m. *töppörtő-árus*.
 Crétions, pl. *töppörtő*; chaud. *faggyúsalak*.
 Creusage, m. grav. *kivájás*.
 Creusement, m. *ásás*.
 Creuser, v. a. *kivájni*; — un puits, *kutat ásni*; fig. — son tombeau, *halálát siettetni*; 2. (sans rég.) *expl.* — un puits, *aknát mélyesíteni*; fig. *kutatni*; 3. se —, v. r. *homorodni*; fig. se — le cerveau, *fejét törni* (vmin).
 Creuset, m. chi. *olvasztó tégely*; fig. *mettre au —*, *próbára tenni*.
 Creusiste, m. *tégelygyáros*.
 Creusoir, m. luth. *homorító*.
 Creux, m. *üreg*, *verem*; — de la main, *marok*; pop. *mélyhang*; fond. *öntő minta*.
 Creux, se, a. *ürös*, *üreges*; fig. *álmadozó*; *töprengő*; 2. *mély*; *beesett*.
 Crevaille, f. pop. *evés-ivás*, *vendégeskedés*.
 Crevasse, f. *hasadék*, *repedék*; grav. *vájjolat*.
 Crevasser v. a. *fölhasítani*;

Crier

repezsteni; 2. se —, v. r. *hasadni*, *repedni*.
 Crève, e, s. gros —, grosse —e, pop. *potrohos*.
 Crève-chassis, m. orn. *barát-cinege*; — chien, m. bot. *fekete csucor*; —coeur, m. fam. *szívfájdalom*.
 Crever, v. a. *repezteni*, *szétpattantani*; — un oeil à q., *szemét kiütni* (vkinek); it. *kiszúrni*; 2. pop. *megterhelni*, *túlterhelni*; 3. v. n. *repedni*, *hasadni*; l'orage crèvera bientôt, *avihar nem sokára kitör*; fam. *megpukkadni*; *elveszni*; pop. *megdöglenni*.
 Cri, m. *kiáltás*; jeter un —, *fölkidáltani*; 2. guerr. — d'armes, *tábori jelszó*; 3. — public, *hirdetés*, *kikiáltás*; fig. *megdöglény*.
 Crialier, v. n. fam. *zsémbeledni*.
 Crialerie, f. fam. *zsémbeskedés*; *kiabálás*.
 Crialleur, se, s. *kiabáló*, *zsémbeskedő*.
 Criard, e, a. *égbekiáltó*.
 Criard, e, s. a. *kiabáló*, *lármazó*; *zsémbeledő*, *civakodó*; peint. *kírvó*; écon. *dettes* —es, *csip-csup-adóság*.
 Criarder, v. n. *folyvást civakodni*, *kiabálni*.
 Criblage, m. agr. *rostálás*.
 Crible, m. *rosta*, *szita*.
 †Criblement, v. *criblage*.
 Cribler, v. a. *szítálni*, *rostálni*; fig. *il est —é de dettes*, *fülig adós*.
 Cribleur, m. *szítáló*, *rostáló*.
 Cribleux, a. m. an. *lyukas*; os —, *rostacsont*.
 Criblier, m. *szítás*.
 Cribration, criblation, f. chi. *megszítálni*, *megrostálni*.
 Cribriforme, a. bot. *szitaalakú*; an. v. *cribleux*.
 Crio (cri), m. *szekéremelő*.
 Crio-grac (krik-krak), m. *recsacsenés*, *ropogás*.
 Crieri, m. ent. *háztitcsök*.
 Crier, v. n. *kiáltani*; les boyaux lui crient, *korog a hasa*; fig. *nyikorogni*; ch. *csaholni*; 2. *kiabálni*; 3.

Crierie

panaszkodni; 4. civakodni, zsemlélődni; 5. szólítani; 6. v. a. kiküresztelni; — qch. à q., vkit folyvást figyelmézetni vmivel; 7. kikiáltani; pal. hirdetni.
 Crierie, f. fam. kiáltás, lármá, zaj.
 Crieur, se, s. lármázó, kikiáltó, hirdető.
 Crime, m. bűntény, bűn; 2. faire un — à q. de qch., bűnül fölróni; dév. vétek.
 Criminaliser, v. a. une affaire, pal. polgári ügyet bűnygyggyé tenni; 2. fig. bűnként tekinteni.
 Criminaliste, m. bűntörvényszűdű.
 Criminalité, f. bűntény; bűntetessé.
 Crimination, f. bűnpád.
 Criminatoire, a. bűnvádi.
 Criminel, le, a. bűnös, bűntetendő; pal. bűntetű, fenytű; 2. gonosztevű; bűnös, bűntettes; fig. aller d'abord au —, mindent rozra magyarázni; —lement, adv. bűnösen; fenytűleg.
 Crin, m. szűr, lűszűr; faire le —, sűrűnyt nyírni; fam. ils se sont pris au —, hajba kaptak.
 Crin-erin, m. rozsz hegedű.
 Crin-de-cheval, m. bot. lűkűmény.
 Crinier, m. lűszűrkűszűtű.
 Crinière, f. sűrűny; fig. borzas haj.
 Crinole, f. bot. fehűr nűrcis.
 Crinoline, f. com. lűszűrsűzet; mod. dűzűs alsűszűknya.
 Crinon, v. dragonneau.
 Cripart, m. orn. favűgű kűrukűrű.
 Crique, f. mar. kis őbűl; guerr. keresűtűrűk.
 Criquer, v. n. a. craquer; 2. ch. bakogni.
 Crise, f. műd. vűlsűg; fig. viszűnyűsűg.
 Criser, v. claquer.
 Crispation, f. őssűszűsűgűrűdűsű; műd. őssűszűhűzűdűsű; fig. sa lenteur me donne

Crisper

des —s, lassűsűgű tűrelmetlennű tesz.
 Crisper, v. a. őssűszűsűgűrűtűni; fig. tűrelmetlennű tenni; 2. se —, v. r. őssűszűsűgűrűdűni.
 Crissemment, m. fogcsűkűgűrűdűsű.
 Crisser, v. n. csűkűmogni.
 Crissure, f. trűfil. reddű; rűnc.
 Cristal, m. minűr. jegűcű, jegűcű; 2. jegűcűvegű.
 Cristal'lerie, f. jegűcűgűdűrtűsű; —lier, m. grav. j. metsűzű; j. gűyűteműnyű; —lière, f. expl. j. bűnya; —talin, e. a. jegűcesű; tisztű; bot. la ricűcie = e. jűgűvirűgű; —line, f. path. jegűchűrtűya; —lisation, f. chi. jegűcsűztűsű; minűr. jegűdűsű; —liser, v. a. jegűcesűtűni; 2. se =, v. r. jegűcesűdűni; —liser, m. chi. jegűcesűtűtű edűnyű; —lographie, f. jegűcűtan; —loide, v. cristalline.
 Crit, m. tűr.
 Crithe, m. árpa (szemen).
 Criterium (—ome), m. did. isűműrvű.
 Critiquable, a. hibűs, feddelmesű.
 Critique, m. birűlű, műbirűlű; 2. a. itűszűeti, birűlati; fig. becsműrlű, gűncsolűdű; műd. vűlsűgűsű; jour —, tisztűlűsű nappja; moment —, dűntű pillanat; 3. f. birűlat, műbirűlat; 2. gűncsolűdűsű.
 Cirtiquer, v. a. gűncsolni, birűlűni; 2. v. n. il —e sur tout, mindent őcsűrol.
 Critiqueur, m. gűncsolűkűdű.
 Croasement, m. kűrűgűsű; it. fig.
 Croasser, v. n. kűrűgűni; it. fig.
 Croc (krű), m. horog; fig. mettre qch. au —, fűlűhűgűnyű vmivel; — de batelier, csűkűlya; — de basse-cour, ganajgamű; expl. kovabűnya; fig. fam. csűlű; 2. — (krok) fam. ropp!
 Croc-en-jambe (krok-), m. fig. álűnok csűnyű.

Croiser

Croche, a. p. u. gűrűbe, gűrűbűltű; 2. f. mus. nyűlcűdű (hangjegű); double —, tizenhűtűdű; forg. orros fogű.
 Crocher, v. a. mus. farkazni (hangjegűeket).
 Crochet, m. horog, kampű; fig. être sur les —s de q., műs rovűsűra kűlűteni; t. t. csűpű műrűleg; men. — d'etablű, szűrűtű szűgű; serr. nyűtűvasű; tond. nyűrű horog.
 Crochetage, m. —d'une porte, ajűtűnyűtűsű lakatos áltűl; com. droit de —, hordűrgűjű; it. h. dűjű.
 Crocheter, v. a. ajűtűt nyűtűni nyűtű vassűl tolvaj áltűl; 2. se —, v. r. dűrűva műdra verekedűni.
 Crocheteur, m. hordűr, teherhordű; fig. santű de —, ép egűszűsűgű; c'est un —, dűrűva embűr; 2. — des portes, tolvaj.
 Crochetier, m. horogmivesű.
 Crocheton, m. horgacsű.
 Crochetorial, e, a. pop. neveletlen, dűrűva.
 Crochu, e, a. gűrűbe; bot. horgasű.
 Crochuer, v. a. card. meggűrűbűteni.
 Crocodil, m. h. n. gűylű.
 Crocus (—ku-ce), v. safran.
 Croire, v. a. irr. hűnni, hűtelt adni; fam. si vous ne le croyez pas, allez — y voir, ha nem hűszűi hagyűja abba; 2. vűlni; szűndűkűznű; 3. meghűnni; bűznű; 4. v. n. hűnni; je crois en Dieu, hűszűk egy Istenben; 5. se —, v. r. vűlni (magűtű).
 Croisade, f. keresűtes hűborű.
 Croisé, m. keresűtes vűtűzű.
 Croisée, f. ablak; 2. ablakkeresztű.
 Croisement, m. p. u. kasűlűsű; écon. vegűytűsű; manuf. sodrűsű.
 Croiser, v. a. keresűtűbe tenni; fig. — les bras, hűnyűlnű; bande —ée, keresűtkűtűsű; chemin —é, keresűtűtű; mil. — les baionnettes,

Croiserie

szuronyt szegezni; fig. — q. utban állni; akadályozni (vkit); 2. átmenni; — un pont, hid alatt elmenni; 3. kitörülni; jur. keresztrel jelölni; 4. v. n. megborítani; mar. cirkálni; 5. se —, v. r. keresztbe vágni, találkozni (egymással).
Croiserie, f. van. keresztfo-
nadék.
Croisette, f. bot. aggófű;
escr. vitor; bl. kereszttecs-
ke.
Croiseur, m. mar. cirkáló
hajó.
Croisie, f. kereszt; 2. —6, e.
a. keresztalakú.
Croisière, f. mar. cirkálás;
2. cirkálás tája.
Croisillon, m. keresztfa, át-
fa; men. —s, ablakkereszt-
fa.
Croissance, f. növés.
Croissant, m. astr. holdsza-
ru; fig. poét. török bíróda-
lom; jard. kertészolló;
—, e, a. növekedő.
Croît, m. marhanövedék.
Croître, v. n. irr. nőni; p.
mauvaise herbe croît touj.,
edcsont összeforr; fig. te-
nyészni, virágozni; 2.
szaporodni, gyarapodni;
3. áradni; telni; hossa-
bodni; 4. növekedni, nőni;
5. v. a. poét. nagyobbítani;
szaporítani.
Croix, f. kereszt; fig. kereszt-
tény vallás; baj, szenvedés;
faire la —, keresztet vetni;
bot. — de Jérusalem, csil-
lag-mécevirág; litt. la —
de par Dieu, abc-és könyv;
fig. nous renvoie-on à la
— de par Dieu? újra kez-
detik velünk? mon. kép-
lap, v. pile.
Crolier, v. n. fauc. kurranni.
Cron, m. mar. csigafövény;
2. —, crone, mar. emelő
csiga; péc. szurdok.
Croquade, f. peint. vázlat.
Croquant, m. gézengúz; 2.
—, e, a. ropogó (fog alatt);
ropogós.
Croque/abeilles, m. orn. ba-
rárcinege; — au-sel, adt.

Croquer

manger qch. à la —, cou-
pán sóval behintve enni;
pop. il vous mangerait à
la —, szőröstül bőrtől
megenné őnt; — lardon, m.
fam. tányérnyaló; — mi-
taine, m. mumus; — mort,
m. halottvivő; — noisette,
m. meggyoróztörő; z. mo-
gyorópölyű; — note, m.
mus. hangjeggyfaló.
Croquer, v. n. ropogni, por-
cogni; 2. v. a. ropogtatni,
porcogtatni; p. — le mar-
mot, barmészkodni; vous
n'en croquerez que d'une
dent, attól ugyan el nem
vások a foga; 3. peint.
vázolni.
Croquet, m. pát. ropogós
mészes kalács; 2. —te, f.
cuis. tojás kolbász.
Croqueur, m. nyalánk, kaj-
tár.
Croquignole, f. fricska; cuis.
ropogóskalács.
Croquignoler, v. a. fricskáz-
ni.
Croquis, m. peint. vázlat.
Crosse, f. cath. püspökpálca;
arq. puskaagy.
Crosser, v. a. megvetőleg
bánni vkivel; 2. se —, v.
r. pop. dúlakodni, vere-
kedni.
Crosette, f. agr. hájtás; arch.
kiéblítés.
Crotalaire, f. bot. hámorja.
Crotale, m. csörgetyű; 2. h.
n. csörgő kigyó.
Croton, m. bot. kacsakaring.
Crotte, f. sár; p. les chiens
ont mangé la —, a fagy
főlszártította a sarat; fig.
et pop. tomber dans la —,
nyomorba jutni; 2. ganéj;
— de souris, egérszar; 3.
t. t. fűrtös gyapju.
Crotter, v. a. beszározni;
habit —é, sárosruha; 2.
se —, v. r. bemocskolódni.
Crottin, m. maréch. lóganaj;
écon. juhganéj.
Crotu, e, a. pop. ripacsos.
Croulant, e, a. dűledéző.
Croulement, m. bedülés.
Crouler, v. n. bedülni; sip-
pedni; fig. tönkre menni;

Croyance

mar. — un bâtiment, ha-
jót vízre eresztetni.
Croulier, ère, a. süppedő.
Croup (-pe), m. méd. torok-
gyík.
Croupade, f. man. ugrás.
Croupe, f. far; fig. il est
chatouilleux sur la —,
nem érti a tréfát; 2. hegy-
orom; com. jutalék.
Croupetons, à —, adt. gug-
golva.
Croupier, m. jeu. banksegéd;
2. com. titkos társ.
Croupière, f. sell. farszty; p.
tailler des — à q., terhé-
re lenni (vkinek); mar. —,
croupiat, farkdétl; riv.
gúzs.
Croupion, m. farcsont; 2.
farcika.
Croupir, v. n. poshadni 2.
piszokban fetrenge-
ni.
Croupissant, e, a. álló, pos-
hadó.
Croupissement, m. méd.
poshads.
Croupon, m. tann. kikészí-
tett talpbőr.
Croussille, f. péc. hálózat.
Croustille, f. fam. kenyérhé-
jacska.
Croustiller, v. n. ivásközben
kenyérhéjat enni.
Croustilleusement, adv. bo-
hókásan.
Croustilleux, se, a. bohókás,
furcsa; 2. contes —, trá-
gár beszéd.
Crouûte, f. kenyérhéj; p. ne
manger que des —s, szű-
ken élni; pop. casser la —
avec q., egy tálból enni
vkivel; 2. kéreg; méd.
var; koszmó, ótvár; peint.
mázolás.
se Crouûter, v. r. ótvárossá-
kérgecsé lenni.
Crouûtelette, v. croustille.
Crouûtier, crouûton, m. peint.
mázoló.
Crouûton, v. croustille.
Croyable, a. hihető; 2. hite-
les.
Croyance, f. vélemény, ben-
ső meggyőződés; donner
— à q. hitelt adni vkinek;
2. hit.

Croyant

Croyant, e, s. relig. *hívő*.
 Crû, m. *termőföld*; it. *termés*;
 fig. *cela est de votre —, az ön agyából eredt*; 2. *növés, hajtság*; 3. v. *croître* (4); 4. ch. *fogyoly/észek*.
 Cru, e, a. *nyers*; com. *kidolgozatlan*; méd. *exoréments —s, emésztetlen ürülék*; peint. *couleur —e, riktó szín*; fig. *durva, goromba, kiméletlen*; 2. *—, adt. monter un cheval à —, szörén lovagolni*.
 Cruauté, f. *kegyetlenség; keménységtűzés*; 2. *kegyetlen len*; 3. *mostohaaság*; 4. p. u. *kellemetlenség*.
 Cruchade, f. cuis. *kukoricakása*.
 Cruche, f. écon. *korsó*; — à l'huile, *olajos korsó*; — d'huile, *egy korsó olaj*; p. tant va la — à l'eau qu'à la fin elle se casse, *addig jár a korsó a kútra, míg nyaka szakad*; fam. *c'est une —, ostoba ember*.
 Cruchée, f. p. u. *tele korsóval*.
 Crucherie, f. pop. *ostobaaság*.
 Cruchette, f. cruchon, m. *korsócska*; fig. *tőkiflkó*.
 †Cruciade, f. cath. *keresztbulla*.
 Crucial, e, a. chir. *incision —e, keresztvágás*.
 Crucianelle, f. bot. *szálkanyak*.
 Cruci'fère, a. bot. *plantes —s, keresztetek*; —fiement, —fiment, m. *keresztre feszítés*; fig. *önsanyargatás*; —fier, v. a. *keresztre feszíteni*; —fix (-fi), m. *feszület*; fig. *mangeur de —, szenteskedő*; —fixion, f. *keresztre feszítés*; —forme, a. bot. *keresztalakú*.
 Crudité, f. *nyersaság; emésztetlenség*; fig. —s, *durva beszédek*.
 Crue, f. *növekedés, áradás*; 2. *emelés (adó)*; 3. *növés*.
 Cruel, le, a. *kegyetlen, kíméletlen*; it. fig. 2. *kiállhatlan; fájdalmas*; 3. s. fam. *il faut le —, érzéketlent*

Crueliser

játszik; elle passe pour n'être pas —le, *nem áll erényhősnő hírében*.
 Crueliser, v. a. *kegyetlenkedni*.
 Cruellement, adv. *kegyetlenül, irgalmatlanul*.
 Crûment, adv. *durva módon*.
 Cruor, m. méd. *aludtvér*; 2. *vérpír*.
 Crustacé, ée, s. a. h. n. *héjasok*.
 Crustacite, m. h. n. *kövesült héjjas*.
 Crypside, f. bot. *bajuszfü*.
 Cripote, f. *sírbolt*.
 Crypto'calvinisme, m. h. eccl. *Kalvin rejtett híve*; —céphale, m. ent. *hul-lany*; —game, a. bot. *lopva nősző*; —gamie, f. bot. *loppvándszés*; —graphie, —graphie, —graphique, v. *stéganographie, etc*.
 Cu, v. cul.
 Cubage, m. —ture, f. —tion, *köbözés*.
 Cube, m. *köb*; 2. *köbszám*; 3. a. —, cubique, arith. *racine —, köbgyök*.
 Cubèbe, f. bot. *mazzola*.
 Cuber, v. a. géom. *köbözni*.
 Cucion, m. ent. *dorsósziszik*.
 Cucubale, f. bot. *nyúlreketye*.
 Cuculle, f. *utisapka; vállruha*.
 Cucurbitacé, e, a. bot. *kabakos*; 2. f. *kabakosfélék*.
 Cucurbite, f. chi. *lombik*.
 Cueillage, m. *szedés*.
 Cueille, f. mar. *szél, vászon széle*; 2. v. *cueillage*.
 Cueillette, f. v. *récolte*; 2. *gyűjtött pénz*.
 Cueilleur, se, s. *szedő, szakasztó*.
 Cueilir, v. a. ir. *szakasztani, szedni, fig. gyűjteni*.
 Cueiloir, m. jard. *gyümölcs-kosár*.
 Cuidar, m. *hosszú gyümölcs-kosár*; 2. —, v. n. *vél-ni*.
 Cuillère, cuiller (-ère), f. *kánál*; — à pot, *főzőkanál*;

Cuivrer

— de sabotier, *vájfűró; båt. csatornakb.*
 Cuillerée, f. *tele kanállal*.
 Cuilleron, m. *kanálfej*.
 Cuillier, m. orn. *kanálos-gém*.
 Cuir, m. *bőr*; p. jurer entre — et chair, *titokban dühöngeni*; an. — chevelu, *koponyahártya*.
 Cuirasse, f. *melvért*; fig. *endosser la —, katonává lenni*.
 Cuirasser, v. a. *melvérttel ellátni (vkit)*; —é, e, *vértezett*; fig. *édzett*; 2. m. *icht. bicskahal*.
 Cuirassier, m. *vértes*.
 Cuire, v. a. ir. *főzni; sütni*; — du pain, *kenyeret sütni*; com. vin cuit, *megsavanyodott bor*; pop. il est cuit, *végződre jutott*; p. vous viendrez — à mon four, *lesz még szőlő lágy kenyér*; 2. v. n. *főzni; sütni*; fig. *égetni, marni*; p. il vous en cuira, *majd meg bánja még*.
 Cuiré, e, a. *bőrből való*.
 Cuirer, v. a. *bőrzőni, bőrlőni*.
 Cuisant, e, a. *maró, csipő, égető, fájó*.
 Cuisneur, m. *téglaégető*.
 Cuisine, f. *konyha*; aide de —, *kukta*; 2. *szakácsaság; főzés*; se tuer en —, *hasá-nak élni*.
 Cuisiner, v. n. fam. *főzni, ételt készíteni*.
 Cuisinier, ère, s. *szakács*, —nő; 2. —ère, f. écon. *pecsenyesüttő*.
 Cuisse, f. *comb*; — de noix, *díóhéj*.
 Cuissot, f. *főzés, sütés*; 2. *égetés*.
 Cuissot, m. ch. *hátsó cimer*.
 Cuistre, m. *tudákkóros*.
 Cuite, f. *égetés; sütés; sütet; főzet*.
 Cuivre, m. minér. *réz*; — gris, *fakond*; — noir, *részalak*; — natif, *termésrész*.
 Cuivré, e, a. *rézszíni*.
 Cuivrer, v. a. *rézarannyal bevonni*.

Cuivrette

Cuivrette, f. luth. *billentyű*.
Cuivreux, se, a. rezes; minér. *részemű*; 2. *részartalmú*.
Cujelier, m. orn. *erdőke*.
Cul (ku), m. *alfel, segg, far*; renverser — par dessus-tête, *mindent fölforgatni*; ce sont deux —s, *une chemise, testi lelki barátok*; fig. *montrer le — dans q. affaire, kereket oldani*; faire le — de poule, *száját csucsortítani*; 2. *alsórész, alja vminek; fenék*; — de sac, *zsákutca*; — de jatte, *csipertes*; — de lampe, m. *lámpa alja*.
Culasse, f. arm. *tőcsavar*.
Culbute, f. *bukfenc*; 2. *esés*.
Culbuter, v. a. *fölfordítani*; fig. *tönkretenni*; 2. *hanyatt bukni; lebukni*; fig. *megbukni*.
Culbutis, (thi), m. fam. *zagyvalék*.
Culée, f. arch. *gyámpadka*.
Culer, v. n. mar. *farolni*; 2. *hátra maradni*.
Culier, boyau —, m. an. *végbél*.
Culière, f. man. *farmatring*.
Culinaire, a. *konyhai*.
Culminant, e, a. astr. *point —, délpont*; géo. *point —, tetőpont*; fig. *point —, főpont*.
Culmination, f. astr. *delelés*.
Culminer, v. n. astr. *tetőzni, delelni*; fig. *a legmagasabb ponton állni*.
Culot, m. *fészekfentő*; bot. *kehely*; chand. *faggyutölcsér*; expl. *alj*; mon. — d'argent, *ezüstany*; — de plomb, *ólomhamu*.
Culotte, f. *bugyogó*; cette femme porte les —s, *aszony fején a süveg*; cuis. — de boeuf, *fartő*.
Culotter, v. a. *bugyogóba bujtatni*; 2. v. n. *bugyogót varrni*; 3. se —, v. r. *bugyogót hűzni*.
Culottier, ère, s. *bugyogókészítő*; b. *árus*.
Culottin, m. *szük és rövid nadrág*.
Culpabilité, f. *feddelmesség*.

Culte

Culte, m. relig. *isteni tisztelet*; 2. *szertartás*; fig. *changer de —, vallást változtatni*; ministre de —, *közköztartási miniszter*.
Cultellation, f. géom. *szintezni, fokmérlegezni*.
Cultivable, a. *mívelhető*.
Cultivateur, m. *földművelő*; 2. a. *peuple — trice, földművelő nép*.
*Cultivation, f. *földművelés*.
Cultiver, v. a. *mívelni, ültetni*; fig. *mívelni, képezni*; *gyakorolni, becsben tartani*.
Culture, f. agr. *földművelés*; *vetés*; *tenyésztés*; fig. *mívelés*; esprit sans —, *míveletlen szellem*.
Cumin, m. bot. *kömény*.
Cumul, m. jur. *halmozás*.
Cumulatif, ve, a. jur. *összesített*.
Cumulativement, adv. *együtt egyszersmind*; jur. *összesítve*.
Cumuler, v. a. *halmozni*.
Cunctateur, —tation, —ter, v. *temporisateur, ect.*
Cunéi-forme, a. bot. *ékalakú*.
Cunette, cuvette, f. fort. *csapolya*.
Cupide, a. *sóvár, vágyó*.
Cupidité, f. *vágyalom, sóvárság*.
Cupressiné, e, a. bot. *ciprusfélé*.
Cuprifère, a. minér. *részartalmú*.
Cuprification, f. chi. *rézzeváltozás*.
Cupulaire, a. bot. *kehelyidomú*.
Cupule, f. bot. *kehelyke*.
Curabilité, f. méd. *gyógyíthatóság*.
Curable, a. *gyógyítható*.
Curage, m. *tisztogatás, törlgetés, sírolás*; 2. bot. *borsos csikszár*.
Curandier, m. *fehéritő*.
Curatelle, f. *gondnokság*; il faut le mettre en —, *gondnokság alá kell helyezni*.
Curateur, m. *gondnok*.
Curatif, ve, a. *gyógyító*.
Méthode —ve, *gyógymód*.

Curtation

Curation, f. *orvoslás, gyógykezelés*.
Curatrice, f. *gondnoknő*.
Curcuma, m. bot. *festőgyömbér*.
Cure, f. fam. j'ai beau lui dire de bons avis, il n'en a —, *hiába adok neki jó tanácsokat, mitse törődik avval*; 2. *gyógyítás*; 3. *plébánia; plébánia-lak*.
Curé, m. *plébános*; p. c'est Gros-Jean qui veut instruire son —, *csirke akar okosb lenni a tyúknál*.
Cure-dent, m. *fogvédő*.
Curée, f. ch. *vadászjog*; fig. *mettre en —, indulatosá tenni*.
Cure'feu, m. *forg. salaklapát*; — langue, m. *chir. nyelv-tisztító*.
Curement, v. *curage*.
Cure'môle, m. *kotrógép*; — oreille, m. *fülvájó*; 2. ent. *fülbemászó*; — pied, m. *patavakaró*; — pipe, m. *pipatisztító*.
Curer, v. a. *kotrani, kotorni, kitisztítani*; 2. se —, v. r. *fogát vájni*.
Curette, f. *chir. hólyagtisztító*; expl. *fűróvakaró*; mar. *szivattyú-tisztító*.
Cureur, m. *tisztító, kotró*.
Curial, e, a. *plébániai*; maison —e, *plébánialak*; 2. jur. *törvényeséki*.
+Curialiste, m. *udvaronc*.
Curieusement, adv. *kíváncsian*; 2. *gondosan, pontosan*; 3. *negédesen*.
Curieux, se, a. *kíváncsi, tudnivágyó*; *kotnyeles*; 2. *ritka, nevezetes*; 3. s. *kíváncsi*.
Curiosité, f. *kíváncsiság*; 2. *ritkaság, különösség*; il donne dans la —, *ritkaságok kedvelője*.
Curle, v. *molette*.
Curoir, m. agr. *ősztyűke*.
Curricule, f. *kétkerekű kocsi*.
Cursif, ve, a. v. *courante*.
2. imp. *lettre —ve, dőlő betű*; —ment, adv. *gyorsan*.
Curtation, f. astr. *rövidítés*.

Curures

Curures, f. pl. *saradék*.
 Curviligne, a. géom. *görbe vonalú*; — nerve, a. bot. *görbebordás*; — rostre, s. a. orn. *görbecsőrül*.
 Curvité, v. courbe.
 Cuscuta, f. bot. *fűnyűg*.
 Cuspidé, e, a. bot. *törhegyű*.
 Cussonné, e, a. e. f. *születte*.
 Custilles, f. pl. *sövényelt rétek*.
 Custode, f. *ágyfüggöny*; p. donner le fouet sous la —, *vkít titokban büntetni*; 2. *mellékfüggöny a főbortáron*; 3. *ostyafűző*; sell. *pisztolytokfűző*; ít. *hintőpárna*; 4. h. eccl. *örzö*.
 Custodial, e, a. *fölügyelő*.
 Custodie, f. *fölügyelés (zárdában)*.
 Cutambule, a. ver —, *bőrféreg*.
 Cutané, e, a. *bőr* ...; glandes —ées, *bőrmirigyek*.
 Cuticule, f. an. *hám, felbőr*.
 Cutidure, f. sell. *hámiga*.
 Cutite, f. méd. *bőrlöb*.
 Cutter (cotr'), m. mar. *hadi gyorshajó*.
 Cuvage, m. vign. *forrás ideje*.
 Cuve, f. *kád, csőbör*; fort. à fond de —, *egyenészögű*; p. diner à fond de —, *derékasan ebédelni*; 2. teint. *üst*.
 Cuveau, m. *veder, rocska*.
 Cuvée, f. *tele csőbör*; fig. c'est d'une même —, *egyfajta*.
 Cuvelage, m. expl. *bányakötés*.
 Cuveler, v. a. *kideszkázni*.
 Cuvelier, m. *bodnár*.
 Cuver, v. n. *forrni, erjedni*; 2. v. a. fig. — son vin, *részegséget kialunni*.
 Cuvette, f. *öblögető üst*; horl. *óratok*.
 Cuvier, m. *szapuló*.
 Cya'me, m. ent. *ászka*; — na, f. bot. *kornisfű*; — nate, m. chi. *kékkeny*.
 Cyano'gène, m. chi. *kékkeny*; — se, f. méd. *kékkór*.
 Cycle, m. *időköz*; — solaire, *napköz*; litt. *sorozat*.
 Cyclique, a. *körkörü*; 2. poème —, *alkalmi költemény*.

Cyclo'ïde

Cyclo'ïde, f. géom. *körvonal*; — métrie, f. *körmérés*; — métrique, a. *körmérő*; — pe, m. myth. *óriási szörny*; — péen, ne, a. aut. *szörnyeteges*; — ptère, m. icht. *tasza*.
 Cydne, m. ent. *poloska*.
 Cygne, m. orn. *hattyú*; fig. *dalnok*.
 Cylindr'acé, e. a. bot. *hengerded*; — e, m. *henger*; 2. géo. *hengerorom*; — er, v. a. *hengerezni*; — icité, f. phys. *hengeralak*; — ique, a. *hengeres*; — ite, f. h. n. *kövesült hengercsiga*.
 Cymaise, f. arch. *völgyes párkány*.
 Cymbaire, f. bot. *gódírc*.
 Cymba'laire, f. bot. *köldökfil*; — le, f. mus. *cimbalom*; — lier, m. *cimbalmos*; — ler, v. n. *cimbalmozni*; — liste, m. *cimbalmos*.
 Cyme, f. bot. *bog-ernyő*.
 Cymo'phane, m. minér. *aranyberill*; — thée, f. ent. *víziszázlabú*.
 Cynanque, f. bot. *cinka*.
 Cynips, m. ent. *gubanc*.
 Cynique, s. a. *dancsos*; 2. *tisztátlan*; *fajtalán*.
 Cynisme, m. phil. *dancsoság*; 2. *fajtalanság*; *arcát-lanság*.
 Cyno'crambe, m. bot. *apocin*; — don, m. bot. *vörösbavaszika*; — glosse, f. bot. *árrnő*; — rexie, f. méd. *farkaséh*.
 Cynosure, f. astr. *kismedve*.
 Cyprée, f. conch. *babos csülör*.
 Cyprès (-ê), m. bot. *ciprusfa*.
 Cyprière, f. agr. *cipruserdő*.
 Cystalgie, f. méd. *hólyagfájás*.

D.

D (de, dé), m. D.
 Dà, i. oui —! *valóban!*
 nenni —, *neműgy!*
 Dacryode, dacroïde, a. chir. *genyedő*.

Damasquinure

Dactyle, m. poét. *lengedi*; bot. *ebfű*.
 Dactyl'ion, m. an. *végbél*; — otèque, f. *gyűjtemény*; — rény, gy. *gyűjtemény*; — que, a. poét. *lengedi méretű*.
 Dactylo'talie, — logie, f. *újjbeszéd*; — nomie, f. *újjszámlálás*; — ptère, f. icht. *cerkó*.
 Dada, m. *pálcáló*; fig. et fam. c'est son —, *ezt szereti pengetni*.
 Dadais (-dè), fam. *oktondi*.
 Dagorne, f. *félszarvú tehén*; fig. pop. *vieille —, vén csorosiya*.
 Dague, f. *gyílok*; ch. — s du cerf, *agancs*; rel. — à rattisset, *vakarókés*.
 Dagner, v. a. *gyilkolni*; 2. v. n. *vén. izelkedni*.
 Daguet (-ghé), m. ch. *csapos gím*.
 Dahlia, f. bot. *georgina*.
 Daigée, f. expl. *köszénréteg*.
 Daigner, v. n. *méltóztatni*.
 Daim (dain), m. h. n. *dámvad*.
 Daine, f. *nőstény dámvad*.
 Dais (dè), m. *menyezet*.
 Dalème, f. *fűsthárító*.
 Dalle, dale, f. arch. *kőlap*; écon. *fenkő*; fond. *talpkő*.
 Daller, v. a. *kőlapokkal kirakni*.
 Dalot, m. mar. *vízlek*.
 Dam (dan), m. kár; 2. adt. à son —, *kárára*.
 Damage, m. *döngölés*.
 Damas, m. com. *hübos szövet*; acier de —, *sáv-acél*.
 Damasonie, f. bot. *hídör*.
 Damasquinage, m. *sávo lyozás*.
 Damasquine, v. damasquinure.
 Damasquinier, v. a. *dömcöközni*.
 Damasquinerie, f. *dömcöközés*.
 Damasquineur, m. *dömcököző*.
 Damasquinure, f. *dömcöki munka*.

Damasser

Damasser, v. a. *sávolyozni*; linge —é, *habos vászon*.
 Damasserie, f. *damaszgyár*.
 Damasseur, m. *damasz-szövő*.
 Damassin, m. *féldamasz*.
 Damassure, f. *damaszszövés*.
 Dame, f. *hölgy*; faire la —, *elkényeszkedni*; 2. *házi-asszony*; — de charité, *irgalmas néne*; 3. *nőszemély*; 4. *nő*; 5. *ostábla*; jouer aux —s, *ostáblázni*; kártyádra; 6. *adt. patvarban, teringettét*; 7. *Notre dame, cath. boldogságos Szűz*; pav. *kötis*.
 Dame d'onze-heures, f. *bot. sárma*; — des serpents, f. h. n. *fekete farkú csörgőkigyó*; — Jeanne, f. *matróz-palack*.
 Damer, v. a. *dámázní* (ostábla-játékbán); p. — le pion à q., *vkít megelőzni*.
 Dameret, damoiseau, m. *szépgelgő*; vieux —, *vén csapodár*.
 Damier, m. *ostábla*.
 Damnable (dâ-na-), a. *kárhozas*; 2. *megvetendő, ocsmány*; pop. *gyalázatos*.
 Damnation (dâ-na-), f. *théo. kárhozat*.
 Damner (dâ-né), v. a. *théo. kárhoztatni*; fam. *souffrir com. un —é, pokoli kínokat szenvedni*; c'est son ame —ée, *testi lelki háve*; 2. se —, v. r. *elkárhozni*.
 †Damoiseau, damoiseau, m. *gyegetvernök*; fam. *úrfi*.
 †Damoiselle, f. *pal. nemes hölgy*.
 Danché, e, a. bl. *csipkés*.
 Dandin, m. *bangó*.
 Dandinement, m. *hintálás*.
 Dandiner, v. n. *hintálozni*; se —, v. r. *dőcögni, ödöngeni*.
 Danger, m. *veszély*; 2. *kár*; *alkalmatlanság*; féo. —, *erdő-dézsma*; mar. pl. *rejtett sziklák*.
 Dangereusement, adv. *veszélyesen*.
 Dangereux, se, a. *veszélyes*.
 Dans, prép. ... *ban, ...*

Dansant

ben; ... *ba, ... be*; 2. ... *nál, ... nél* ...; 3. *szerinti*; il prend cela — le sens littéral, *szó szerint vette*.
 Dansant, e, a. p. u. *táncra kész*; soirée —e, *táncestély*.
 Danse, f. *tánc*, 2. *tánczene*; 3. *táncolás*; méd. — de S. Gui, *Vidatánc*.
 Danser, v. a. et n. *táncolni*; fig. *faire — q., bajt szerezni vkinek*; pop. — sur rien, *akasztófán lógni*.
 Danseur, se, s. *táncos*; — de corde, *kötéltáncos*.
 Danso'mane, s. et a. *tánc bolondja*; — manie, f. *táncdüh*.
 Dansotter, v. n. *tipegni*.
 Dansoyer, v. n. *roszul táncolni*.
 Dante, m. h. n. *tapir*.
 Daphné, m. bot. *farkashárs*.
 Daphnie, f. ent. *bolhakanács*.
 Dapifer (ère), m. *asztalnok*.
 Daraise, f. e. f. *tó medre*; 2. *tógereblye*.
 Dard, m. *gerely*; 2. *fulánk*; it. fig.
 Darder, v. a. *hajítani*; fig. — les yeux sur q., *szemét szegezni*; 2. *szigonyászni*.
 Dardeur, m. *gerelyhajító*; 2. *péch. szigonyász*.
 Dardille, f. *szegfű szára*.
 Dardiller, v. n. *szárosodni*; fig. *élcetni, megszólítani vkít*.
 Darins, m. pl. com. *kender-vászon*.
 Dariole, f. *pát. írósvajas sütemény*; pop. *donner des —s à q., elpáholni vkít*.
 Darivette, f. *flot. tutajgúzs*.
 Darnagasse, f. orn. *örgébics*.
 Darne, f. *halszelet*.
 Daron, m. *ravasz öreg*; 2. *pop. házi úr*.
 Darse d'un port, f. *mar. révmeder*.
 Dartre, f. *méd. sömör*; maréch. *bélpokol*.
 Dartreux, se, a. *méd. sömörös*.
 Dary-mètre, phys. m. *légsúlymérő*; — métrie, f. *légsúlymérés*.

Déambulation

Date, f. *kelte* (emely iratnak); *határidő*; fig. *prendre —, bizonyos időt kitölteni*.
 Dater, v. a. *keltezni*; 2. v. n. *keletkezni*; fig. il —e de loin, *már nem fiatal*; it. *nagy feneket kerit*.
 Daterie, f. *pápai iroda*.
 Datif, m. gr. *tulajdonító*; prat. *tuteur —, bíró által kirendelt gyám*.
 Dation (ci-), f. pal. *kötelezett adomány*; — de tuteur, *gyám kinevezése*.
 Datisca, m. bot. *fogazezeda*.
 Datte, f. bot. *törökszilva*; conch. *kőfűrcsiga*.
 Dattier, m. bot. *datolya*.
 Datura, m. bot. *redőszírom*.
 Daturine, f. chi. *masslagdék*.
 Daube, f. cuis. *párolás*.
 Dauber, v. a. *pop. pufolni*; fig. *kötekedni, ingerelni*; cuis. *húst párolni*.
 Daubeur, m. fig. *kötekedő*.
 Daubiére, f. cuis. *pároló edény*.
 Dauphin, m. icht. *csele*; bot. *szarkaláb*; 2. h. de F. *francia koronáörökös*; —e, f. *királyi hercegnő*; —elle, f. bot. *szarkaláb*.
 Davantage, adv. *több*.
 Davier, m. dent. *foghúzó*; imp. *kapocs*; men. *tann. kapocsvas*.
 De, prép. *ból, ből, től, től, ra, re*; 2. *de jour, nappal*; 3. *nak, nek*; je suis charmé de son arrivé, *örvendek megérkezésének*; 4. d'un air fier, *büszke arccal*; 5. il ne connaît de loi que ... , *nem ismer más törvényt, mint ...*; 6. de ces ouvrages, *e művek közül*; 7. mennyiséget jelentő *határozók után*; j'ai peu d'amis, *kevés barátom van*.
 Dé, m. *kocka*; fig. *flatter le —, himezgetni*; faire quitter le —, *kényszeríteni vkít vmire*; à vous le —, *önön a sor*; 2. *gyűszű*; bot. *gyűszűvirág*.
 Déambulation, f. burl. *sétálás*.

Déambulateiro

Déambulateiro, a. bizonytalan, ingadozó.
 Déambuler, v. n. kóricálni.
 Débâcher, v. a. ponyvát levenni.
 Débâclage, f. mar. d'un port, kikötő kiürítése.
 Débâcle, débâclement, m. jégzajlás; mar. v. débâclage; fig. zavar.
 Débâcler, v. a. mar. — un port, kikötőt kiüríteni; les marchands débâclent, a kereskedők takarodnak; 2. v. n. olvadni (jégállásról).
 Débâcleur, m. révmester.
 Débâgouler, v. n. pop. okádni; it. fig. kitálatni (valamit).
 Débâgouleur, m. b. csacska, trécselő.
 Débâllage, m. kirakodás.
 Débâller (-ba-), v. a. kirakodni.
 Débâlleur, m. kirakodó.
 Débândade, m. fölözslás, zavar; à la —, a legnagyobb rendetlenségben; fig. mettre tout à la —, mindent össze-vissza hányni.
 Débândement, m. megeresztés (íjjé); 2. mil. szétozslás.
 Débânder, v. a. leeresztetni (löfegyver sárkányát); köteleket leoldani; 2. se —, v. r. elcsúlni; lecsatanni; mil. szétozslani.
 Débânquer, v. a. jeu. bankot megbuktatni; mar. zatonok közül menekülni.
 Débaptiser (-ba-ti-), v. a. a kereszttség előnyeitől megfosztani; it. — q., újra keresztelni; 2. se —, v. r. nevét megváltoztatni.
 Débâbariser, v. a. megszelídíteni; 2. se —, v. r. megszelídülni.
 Débâbouiller, v. a. megmosni, tisztítani; 2. se —, v. mosakodni; fig. kievickélni (bagból).
 Débâbouilleur, m. tisztító, mosó.
 Débâbouilloir, m. törölköző.

Débarcadère

Débarcadère, —dour, m. mar. kirakodási hely.
 Débârdage, m. kirakodás.
 Débârdier, v. a. le bois, e, f. fát az erdőből kitakarítani.
 Débârdier, m. kirakodó.
 Débârdé, e, s. il a l'air d'un nouveau —, hasonlít olyanhoz, ki most jött vidékről a fővárosba.
 Débârdement, m. kikötés; partraszállítás.
 Débârdier, v. n. partra szállni; 2. v. a. partra szállítani; 3. m. kikötés.
 Débârras (-ba-ra), m. fam. menekülés (vmely teherrel).
 Débârrassement (-ba-ra), m. elhárítás, megszabadítás (vmitől).
 Débârrasser, v. a. (-ba-ra) megszabadítani; elhárítani; fig. son esprit, gondtól menekülni; 2. se —, v. r. menekülni (vkitől); tisztulni.
 Débârrer (-ba-ré), v. a. fölzárolni; pal. egyenlő szavazat közt határozni.
 Débât, m. vita; prat. kifogás; p. entre eux le —, végezzék el ők maguk; jur. tárgyalás.
 Débâter, v. a. lenyergelni; fam. c'est un vrai âne —é, valószínűs istenlova.
 Débâtiment, m. lebontás.
 Débâtir, v. a. lebontani; coutur. fércet kihúzni.
 †Débâtable, 2. vitás, vitályos.
 Débâttre, v. a. ir. vitatni; kifogásolni; 2. se —, v. r. vergődni, evickélni; fig. kivilódni.
 Débâuche, f. tobzódás, kicsapongás; 2. tivornya; lieu de —, bordélyház; fig. túlcsapongás; mar. rendhagyó apály és dagály.
 Débâuchée, f. mar. munkaszünetelés.
 Débâucher, v. a. elcsábítani; vieux —é, vén kéjenc; b. p. agréable —é, kellemes asztaltárs; 2. elidegeníteni; 3. kötelességétől elvon-

Déblateration

ni; je viens vous —, őnért jöttem; 4. se —, v. r. kicsapongóvá lenni; magát kivonni (kötelessége alul).
 Débâcheur, se, s. csábító; kerítő.
 Débeller, v. vaincre.
 Débet (bête), m. fin. tartozék.
 †Débêter, v. a. szeliddé, erkölcsössé tenni.
 Débiffé, e, a. fam. gyöngített; zildit; fölözslott.
 Débiffer, v. a. meggyöngyíteni, megrontani, tönkre tenni.
 Débile, a. erőtlen, gyöngé; fig. cerveau —, híg velejű; —ment, adv. gyöngén.
 Débilitant, e, a. méd. gyöngítő.
 Débilitation, f. méd. gyöngítés.
 Débilité, f. méd. gyöngség.
 Débilité, v. a. méd. gyöngíteni.
 Débillardement, m. csapinósítás.
 Débillardier, v. a. charp. csapinósan elvágni.
 Débiller, v. n. riv. vontató lovakat kifogni.
 Débîne, f. pop. nyomor.
 Débîner, v. a. agr. gyomlálni.
 Débîti, m. kelet, árukelet; com. tartozék; e. f. — du bois, erdei haszonvétel; com. tőzs.
 Débîtant, e, s. szatócs, kiskereskedő.
 Débîter, v. a. eladni; elárusítani; fig. eladni; híresztelni; mus. szavalni; com. tartozékba jegyezni; megterhelni; men. fűrészelni.
 Débîteur, se, s. fig. híresztelő; 2. —trice, s. adós.
 Débîlai, m. elhordás; 2. ásadék, törmelék; fort. —s, földmunka; fig. voilà un beau —, örvendek, hogy leráztam nyakamról.
 *Déblater, v. déblaterer.
 Déblateration, f. kikelés (vki, vmi ellen).

Déblatérer

Déblatérer, v. a. *kikelni* (vki, vmi ellen).
 Déblayer, v. desbléer.
 Déblayer, v. a. *elholdani, eltakarítani; kitakarítani*.
 Déblayeur, m. expl. *lyuktgító*.
 Déblocage, m. imp. *teljítés*.
 Débloqus, débloquentement, mil. *ostromzár megszüntetése*.
 Débloquer, v. a. impr. *teljíteni; guer. ostromzár megszüntetni*.
 Déboire, m. *kellemetlen utóíz; undor; it. fig.*
 Déboisement, m. e. f. *irtás*.
 Déboiser, v. a. e. f. *irtani*.
 Déboîtement, m. chir. *ficamodás*.
 Déboîter, v. a. chir. *ficamítani; hydr. kicserélni; men. szétválasztani; 2. se —, v. r. kifcamodni; eresztékéből elválni*.
 Débonder, v. a. *kiszárolni; — un étang, tó vizét lecsapolni; méd. meghajtatni; 2. v. n. kitörni; 3. se —, v. r. kiömleni*.
 Débondonnement, m. tonn. *kiszárolás*.
 Débondonner, v. débonder.
 Débonnaire, s. a. *szelid, jámbor; g. p. együgyű; t—ment, adv. szeliden*.
 Débonnaireté, f. *szelidség, jámborság*.
 Déboqueter, v. a. *bát. cölöpzetet lebontani*.
 Débord, m. méd. v. débordement; mon. *karima; pav. mellékút*.
 Débordé, e, a. *kiáradt; fig. korhely, feleslett*.
 Débordement, m. *áradás; méd. kiömlés; fig. szórás; 2. betörés; 3. fajtalanság, kicsapongás; 4. *—ément, adv. rendetlenül; erkölcstelenül*.
 Déborder, v. n. *áradni; coutur. megborítani; maç. kiállani; mar. eltávozni; —e! távozz! 2. v. a. szegélyt lefejteti; guer. túlszárnyalni; fig. túllépni; 3. se —, v. r. a) kiömleni;*

Débordoir

fig. kitörni; b) elárasztani; betörni; c) kicsapongani.
 Débordoir, m. *sharp. v. plane; lun. köszörűtűl; tonn. faragókés*.
 Débotter, v. a. q. *csizmát lehúzni vkinek; 2. se —, v. r. csizmát lehúzni (önmagának); 3. —, m. levetkeztetés*.
 Débouche, m. *kijárat; nyílás; fig. út-mód; eszköz az eladásra*.
 Débouchement, m. *kitakartás; fig. nyílás*.
 Déboucher, v. a. *dugót kihúzni; 2. tisztítani, kikotorni; méd. székelést előidézni; 3. v. n. kereszttűl hatolni; kiindulni*.
 Déboucler, v. a. *kicsatolni; összekuszolni; 2. se —, v. r. fölbomlani*.
 Débouillage, m. *lúgozás*.
 Débouilli, m. *teint. színekémlé*.
 Débouillir, v. n. *ir. teint. színt kémleni (kémlenek)*.
 Débouillissage, m. *színekémlé*.
 Débouquement, m. *mar. elindulás; áthajózás; átjárat*.
 Débouquer, v. n. *mar. kihajózni; kijutni*.
 Débourage, déboubement, m. expl. *kitisztítás (iszaptól)*.
 Débourber, v. a. *kitisztítani, mosacsolni; 2. iszapból kihúzni; 3. lecsapolni, lehúzni (bort)*.
 Débourageoiser, v. a. *kimivelni (vkit); 2. se —, v. r. kimivelődni*.
 Débourrer, v. a. *megkopasztani; fojtást kihúzni; fig. fam. kimivelni, pallérozni; 2. se —, v. r. durva szokást levetkezni, művelődni*.
 Débours, —é, m. com. *előlegezés*.
 Déboursement, m. *kifizetés; előleg; il est dur au —, nem szeret költeni*.
 Déboursier, v. a. *fizetni, kifizetni*.

Début

Débout, adv. *álva; se tenir —, állni; il est —, fönn van; p. il ne peut tomber que —, föltalálja magát; 2. —! föl!*
 Débouté, m. *elutasító ítélet*.
 Déboutement, m. *pal. elutasítás*.
 Débouter, v. a. *pal. elutasítani*.
 Déboutonner, v. a. *kigombolni; 2. se —, v. r. kigombolozni; fig. fam. szívet kitörni*.
 se Débrailler, v. r. *une femme toute —ée, mezelen mellű nő*.
 Débraissage, m. *verr. tisztítás (szén és hamutól)*.
 Débraiser, v. a. *verr. tisztítani (szén és hamutól)*.
 Débredouiller, v. a. *jeu. macsot megakadályozni; 2. v. n. fig. elle est revenue du bal sans —, petrezselymet árult a bálban; 3. se —, v. r. helyzetét javítani*.
 Débridée, f. *abrakpénz*.
 Débridement, m. *man. lekantározás*.
 Débrider, v. a. *lekantározni; 2. sans —, adv. egyhuzomban; 3. comme il —e, mennyire siet!*
 Débrillant, v. a. *fénytől megfosztani*.
 Débris, m. *rom, omladék; fig. maradvány; 2. károsítás; fond. pesttapadék*.
 Débrouillement, m. *elintézés, rendbe hozás*.
 Débrouiller, v. a. *elintézni, rendbehozni*.
 Débrûler, v. a. *chi. savanytalanítani*.
 Débrutaliser, v. a. *megszelídíteni*.
 Débrûtir, v. *dégrossir*.
 Débrutissement, m. *kisimítés*.
 Débucher, v. n. *ch. bűbhegyében hagyni; 2. v. a. fölverni*.
 Débusement, m. *elűzés*.
 Débuser, v. a. *elűzni; fig. kiszorítani*.
 Début, m. *jeu. első lökés; fig. kezdet; th. első föllépés*.

Débutant

Débutant, e, s. kezdő szí-
nész.
Débuter, v. n. kezdeni; fig.
föllépni.
Déca, prép. innen; 2. par —,
ez oldalról; 3. adv. — et
delà, ide s tova.
Décacher, v. a. felföldözni.
Décacheter, v. a. feltörni
(levelet).
Déca'corde, m. tízhúrú hang-
szer; †—daire, a. tíznapi;
—de, f. tized.
Décadenasser, v. a. lakatot
levenni.
Décadence, f. romlás; fig.
hanyatlás.
Déca'gone, m. géom. tíz-
szög; 2. —, a. tízzögű;
—gramme, m. tízgramm.
Décaisser, v. a. kirakni;
jard. virágedényből kiven-
ni.
Déca'lobé, e, a. bot. tízkara-
jós; —logue, m. tízparan-
csolat.
Décalotter, v. a. megbotolni,
lecsonkázni.
Décalquer, v. a. ellennyoma-
tot csinálni.
*Décamètre, m. tízméter.
Décampement, m. indulás
(táborból).
Décamper, v. n. indulni (tá-
borból); bontani (tábort);
fig. kereket oldani.
Décan, m. h. eccl. esperes;
2. kar-ügynök; —nat, m.
esperesség; 2. kar-ügynök-
ség; —niser, v. n. jur. kar-
ügynökséget viselni.
Décanoniser, v. a. a szentek
sorából kitörülni.
Décantation, f. chi. megtisz-
tálás.
Décanter, v. a. chi. megtisz-
tálni, lefejezni.
Décapage, m. ferbl. megtisz-
títás.
Décapelage, m. mar. leszer-
számozás.
Décapeler, v. a. mar. leszer-
számozni.
Décapér, v. a. chi. avalni;
ferbl. tisztítani; 2. v. n.
mar. fokot körülhajózni.
Décapeur, m. tisztító, avaló.
Décapitation, f. lefejezés.

Décapiter

Décapiter, v. a. lefejezni.
Décapode, m. h. n. tízlábú.
Décaptiver, v. a. kiszabadí-
tani (fogságból).
Décaractériser, v. a. et r.
jellemét megváltoztatni.
Décarrelage, m. kövezet föl-
szedése.
Décarreler, v. a. kövezetet
fölszedni.
Déca'sperme, a. bot. tízma-
gú; —style, s. a. arch. t.
oszlopú; —syllabe, —syl-
labique, a. gr. tíz szótagú.
Décatir, v. a. drap. fényét
venni.
Décatissage, m. drap. fény-
vétel.
Décatoniser, v. a. vídammá
tenni.
Décaver, v. a. jeu. a tételt
megnyerni; être —é, a t.
elvezteni.
Décadé, e, s. elhunyt, meg-
boldogult.
Déceder, v. n. pal. elhunyni.
†Déceindre, v. a. ir. lebvezni.
Décelement, m. fölfedezés.
Déceler, v. a. fölfedezni, el-
árulni; 2. se —, v. r. ch.
mutatkozni; fig. magát el-
árulni.
Décement, (dessa-man),
adv. illedelmesen.
Décence, f. illőség, illem,
tisztesség.
Décennaire (-èn-), a. tizedes
rendszer.
Décennal (-cèn-nale), a. tíz-
évi.
Décennales, f. pl. évtizedes
ünnepek.
Décent, e, a. illedelmes; tiszt-
tes.
Décentoir, m. bát. kövező
kalapács.
Décepteur, etc. v. trompeur,
etc.
De ce que, conj. amiért,
azért . . . mert. [ni.
Décercler, v. a. leabroncsol-
Décerner, v. a. határozni,
végzést hozni.
*Décerveler, v. a. agyonlőni.
Décès, m. pal. halálozás.
†Décesser, v. n. megszűnni.
†Décevable, a. könnyen meg-
csalható.

Décharner

Décevance, f. rászédés.
Décevant, e, a. csalfa, csalo-
ku.
Déceveur, v. trompeur.
Décevoir, v. a. ir. csalni, rá-
szedni.
Déchagriner, v. a. bánatot
elűzni; földvidítani.
Déchaînement, m. fig. düh;
tombolás, dühöngés.
Déchainer, v. a. ledáncolni;
fig. fölbujtani; meghara-
gítani; 2. se —, v. r. düh-
öngni; kikelni.
Déchalander, v. deschalander.
Déchalasser, v. a. vign. sző-
lőkarókat kiszedni.
Déchanter, v. n. fam. alább
hagyni; je le ferai bien —,
majd beljebb szedetem vele
a gyeplőt.
Décharge, f. com. lerakodás;
mar. kiürítés; mil. tüze-
lés; fam. — de coups de
bâton, egy rakás verés;
pal. fölmentés; com. nyug-
tatvány; arch. támasztó;
it. zablakmra; zug; charp.
gyámfa; hydr. lefolyás;
2. fig. könnyebbülés.
Déchargement, m. lerakás,
kiürítés.
Déchargeoir, m. hydr. csa-
polva.
Décharger, v. a. kirakni, le-
rakni; mar. kiüríteni;
könnyíteni; it. fig. p. —
le plancher, elkotródni;
com. törleszteni; mil. el-
sütni; fam. — un coup de
poing à q., megöklözni v.-
kit; fig. — sa colère sur
q., vkin haragját kitölte-
ni; pal. fölmenteni; phys.
kiszűlni; 2. se —, v. r. te-
hertől menekülni; kiürül-
ni; tisztulni; fam. nyaká-
ról lerázni; hydr. ömleni;
manuf. szinét hagyni;
kopni.
Déchargeur, m. com. kira-
kó; kirakodó; mar. rév-
mester.
Décharmer, v. a. bővöléstől
megszabadítani; kiábrán-
dítani.
Décharner, v. a. húsát le-

Décharpenter

fosztani; 2. megsoványodni; il est —é, kiaszott; fig. style —é, dízstelen irány.
 Décharpenter, v. a. ácsolni, megfaragni.
 Décharpir, v. a. pop. széttépni.
 Déchasser, v. a. kiverni, kiűzni.
 Déchaumage, m. tarlóföld felszántása.
 Déchaumer, v. a. agr. tarlóföldet felszántani.
 Déchaussé, e, a. h. eccl. religieux —, sarutlan barát.
 Déchaussement, m. jard. fölkapálás fa körül.
 Déchausser, v. a. cipőt harisnyát (lehúzni vkinek); p. fam. il n'est pas fait pour le —, arra se érdemes, hogy sarusziját föloldja; dent. — une dent, az ínyt fog körül lefejteti; jard. — un arbre, fa tövét megkapálni; 2. se —, v. r. cipőt, harisnyát lehúzni.
 Déchaussière, —sure, f. ch. farkastanya.
 Déchaux, a. sarutlan; fig. c'est un pied —, fontoskodik.
 Déchéance, f. jur. veszteség, kárvallás; 2. h. de F. eltörles.
 Déchet (-chè), m. elvesztés; kárvallás; mét., fond. tűzmar; fig. il y a bien du — sur la filasse, sok kárt vallott.
 Décheveler, v. a. szétkuszálni (vkít); elle est toute —ée, nagyon borzas; 2. se —, v. r. megtépázni (egymást).
 Déchevêtrer, v. a. lekantározni; 2. se —, v. r. kiszabadulni; fig. il s'est assez bien —é de cette affaire, eléggé ügyesen menekült e tőrből.
 Déchiffable, a. kibetűzhető.
 Déchiffrement, m. kibetűzés.
 Déchiffrer, v. a. kibetűzni, megfejtetni; fig. ecsetelni; mus. lát után énekelni v. iátézani.

Déchiffreur

Déchiffreur, m. megfejtő.
 Déchiqueter, v. a. bevagdolni, kicsipkézni; bot. feuille —ée, csipkés levél.
 Déchiqueture, f. rovátkálás, kicsipkés.
 Déchirage, m. széttörés.
 Déchirant, e, a. szívszaggató.
 Déchirement, m. széttépés; fig. szaggatás; — de coeur, szívszaggató fájdalom.
 Déchirer, v. a. széttépni; fam. elle n'est pas tant —ée, nem oly rút; fig. szaggatni; 2. fig. rágalmazni; 3. se —, v. r. szétszakadni.
 Déchirure, f. hasadék, repedés.
 Déchoir, v. n. ir. csökkenni, hanyatlani; il commence à —, öregszik; mar. útról eltérni.
 Déchouer, v. a. mar. — un vaisseau, megfeneklett hajót elindítani.
 Déci —, m. tized ...; * — gramme, t. gramm.
 Décidé, e, a. szilárd, határozott.
 Décidément, adv. határozottan.
 Décider, v. a. elhatározni (vmít); elhatározásra bírni (vkít); 2. v. n. határozni; 3. se —, v. r. magát elhatározni.
 Décideur, s. a. fenyező.
 Décidu, e, a. bot. lehulló.
 Déciller, v. dessiller.
 Décimable, a. tizedelhető.
 Décimal, e, s. a. arch. tizedes; jur. droit —, dézsmajog.
 Décimateur, m. dézsmatulajdonos.
 Décimation, f. tizedelés.
 Décime, f. h. eccl. papidézma.
 Décimer, v. a. mil. tizedelni.
 Décintrement, m. mac. lehoradás, eltakarítás.
 Décintre, v. a. mac. lehoradni, eltakarítani.
 Décintre, m. mac. csákány.
 Déciper, v. tromper.
 Décirconcire, v. a. ir. fam. megtéríteni; 2. se —, v. r. megtérni (zsidóról).

Déclin

Décirer, v. a. viaszt leoldjni.
 Décisif, ve, a. határozó, döntő.
 Décision, f. határozás, eldöntés.
 Décisivement, adv. határozottan.
 Décisoire, a. prat. serment —, döntő eskü.
 Déclamateur, m. szavaló; fig. szószátyár; 2. style —, dagályos irány.
 Déclamation, f. szavalás; 2. szónoklati gyakorlat; 3. szópompa, dagály; 4. szidalmazás.
 Déclamatoire, a. szavalati.
 Déclamer, v. a. litt. szavalni; 2. nyilvánosan elbánni; 3. kikelni, szidalmazni.
 *Déclarateur, —trice, s. magyarázó.
 Déclaratif, ve, a. pal. magyarázó, megfejtő.
 Déclaration, f. nyilatkozás; nyilvánítás; nyilatkozat; — de guerre, hadüzenet; — du roi, királyi parancs; com. jegyzék.
 Déclaratoire, a. prat. magyarázó, fölvilágosító.
 Déclaré, e, a. köztudomásu; coquin —, országos gazember.
 Déclarer, v. a. nyilatkoztatni, kijelenteni; 2. se —, v. r. nyilatkozni; bevallani; méd. mutatkozni.
 *Déclassement, m. kitörlés (osztályból); 2. keveredés, zavarodás.
 Déclasser, v. n. kitörölni; mar. elbocsátani; 2. összezavarni.
 Déclencher, v. a. fölkelésztetni.
 Déclie (-clik), m. hydr. ütőkos.
 Déclimeter, v. bot. más egyaltjhoz szoktatni.
 Déclin, m. fogyás; fogyatkozás, hanyatlás; com. csökkenés; sur le — de ses jours, élte alkonyán; —abilité, e. ejtegethetőség; —able, a. gr. ejtegethető; —aison, f. gr. ejtegetés;

Déclive

Décombrements

Découlement

astr. *elhajlás*; géom. — d'un plan vertical, *elhajlási látkör*; —ateur, m. géom. *eltérési eszköz*; —nation, f. *elhárítás*; 2. *visszautastás*; 3. *lejtősség*; —atoire, s. a. jur. *föllebbező*; 2. géom. v. —ateur; —é, e, a. bot. *lekonyuló*; —er, v. n. *fogygni*; hanyatlani; astr. *elhajlani*; 2. v. a. gr. *ejtegetni*; p. il ne sait pas — son nom, *még írni se tud*; fam. *megát megnevezni*; pal. *elutasítani*; kifogást tenni.

Déclive, a. *lejtős*.

*Décliver, v. n. *fokonkint alacsonyodni*.

*Déclivité, f. *lejtősség*.

Déclottrir, v. a. *zárdából kihozni*; 2. se —, v. r. *zárdát elhagyni*.

Déclorre, v. a. ir. *övényt elszedni*.

Déclor, e, a. *nyílt*.

Déclouer, v. a. *szegeket kiházn*; 2. se —, v. r. *tárgulni, lazulni*.

Décochement, m. p. u. — d'une flèche, *nyíl ellövése*.

Décocher, v. a. *ellőni (nyílat)*.

Décoction, f. *főzet*.

Déconnoir, m. imp. *zárszeg*.

Décoiffer, v. a. *fejéket levenni*; *haját szétbontani*; 2. *összekuszálni*; 3. — une bouteille, *palackot fölbon-tani*; fig. *kiütíteni*.

Décollation, f. — de St. Jean, sz. *János fejevétele*.

Décollement, m. charp. *csap faragása*; 2. *enyvtől elválasztás*.

Décoller (-co-), v. a. *enyvtől elválasztani*; 2. se —, v. r. *elválni, szétválni*.

Décolleter, v. a. et n. *nyakát s vállát mezteleníteni*; *habít —é, kivágott ruha*; 2. se —, v. r. *puszta nyakkal járn*.

Décoloré, e, a. *színtelen*; *halvány*; fig. *style —, pongyola irány*.

Décolorer, v. a. *színteleníteni*; *halványítani*; 2. se —, v. r.

színét hagyni; *halványulni*.

Décombrements, m. pl. *omladék*.

Décombrer, v. a. *omladékat eltakarítani*.

Décombres, f. pl. *bát. tör-melék*.

Décommander, v. a. com. *visszavonni*.

Décomposable, a. chi. *oldható*.

Décomposer, v. a. chi. *oldani*; fig. *taglalni, fejtegetni*; méc. *szétbontani*; 2. se —, v. r. *fölosztani*; *eltorzulni*.

Décomposition, f. chi. *oldás*; fig. *taglalás*; math. *fejtegetés*; méc. *szétbontás*; méd. *fölosztás*; imp. *osztás*.

Décompoter, v. a. agr. *trágyázást változtatni*.

Décompte (-con-te), m. com. *lerovat*; fig. *il a trouvé du —, csatlakozott*; 2. *viszonszámla*.

Décompter (-con-), v. a. com. *levonni*; fig. *csatlakozni*.

*Déconcert, m. *meghasonlás, vizsály*.

Déconcerter, v. a. *megzavar-ni, zavarba hozni*; fig. *sodrából kihozni*; 2. se —, v. r. *megzavarodni*.

Déconfes, a. cath. *mourir —, gyónás nélkül meghalni*; it. jur. *végrendelkezés nélkül*.

Déconfiancer, v. a. q. *vkít a bizalomtól megfosztani*.

Déconfire, v. a. ir. *tőnkre verni*; fam. *sodrából kihozni*.

Déconfiture, f. *teljes vereség*; burl. on en fit une belle —, *derekasan ettek*; jur. *fizetése képtelenség*.

Déconfort, m. *vigasztalhat-lanság*.

Déconforter, v. a. *bátortalanítani*; 2. se —, v. r. *elcsüg-gedni*.

Déconsacrer, v. a. *szentség-teleníteni*.

Déconseiller, v. q. de qch. *lebeszélni vkít vmiről*.

Déconsidération, f. *tekin-télyvesztés; csekélylés*.

Déconsidérer, v. a. *jó hír-mevől megfosztani*.

*Déconstruction, f. *szétbon-tás*.

Déconstruire, v. a. ir. *szét-bontani*; fig. *taglalni*.

Décontenance, f. *megdöb-benés, zavar*.

Décontenancement, m. *za-varodás*.

Décontenancer, v. a. *zavar-ba hozni*; 2. se —, v. r. *megzavarni*.

Déconvenue, f. *baletet; baj; vizsály*.

Déconvertir, v. a. *ismét té-vedésbe hozni*; se —, v. r. *balhitére visszatérni*.

Décor, m. *éktítmény*.

Décorateur, m. *diszítő; it. szobafestő*.

Décoration, f. *díszítmény*; arch. *éktítmény*; 3. *rend-jel*.

Décordeur, v. a. *fölbontani (kötelet)*.

Décoré, e, a. *rendjellel díszí-tett*.

Décorer, v. a. *díszíteni*; 2. *éki-teni*; fig. *színt adni*.

Décertification, f. *pharm. le-hámozás*.

Décorum (-ome), m. *illem*.

Découcher, v. n. *máshol alunni*; 2. v. a. q. *fam. vkít ágyából fölverni*; 3. se —, v. r. *más ágyba fekünni*.

Découdre, v. a. ir. *fölfejteti*; ch. *fölhasítani*; mar. *le-bontani*; 2. en —, v. n. *fig. il en veut —, összetűzni akar*; il veut plaider, *il en faut —, minden áron pörölni akar, el kell várn*, *mi lesz belőle*; apportez nous deux fleurs, *que nous en déconsions, hoz-zatok két virágot, hadd fog-junk hozzá*; 3. se —, v. r. *kifeszteni*; fig. *ses affaires se déconsent, ügyei rozslábon állanak*; leur amitié commence à se —, *barátságok csökkenni kezd*.

Découlant, e, a. *lefolyó*.

Découlement, m. *lefolyás*.

Découler

Découler, v. n. *lefolyni*; *lecsöpögni*; fig. *származni*.
 Découpage, m. *kivágás*.
 Découpé, m. jard. *virágágy*.
 Découper, v. a. *darabokra vágdalni*; *fölvagdalni*; 2. *kivágdalni*; jard. *virágágyakra osztani*.
 Découpeur, m. *szövetmintázó*; péch. *cetvágó*; 2. —s, s. *kivágáló nő*.
 Découple, —pler, m. ch. *szétfűzés*.
 Découplement, m. agr. *kifogás (jármóból)*.
 Découpler, v. a. ch. — des chiens, *ebeket eloldani*; *kifogni (jármóból)*; fam. *un homme bien —é, jól termett férfit*; fig. *uszítani*; riv. *eloldani*.
 Découpoir, m. gaz. *kivágó olló*.
 Découpure, f. *kivágás*.
 Décourageant, e, a. *bátortalanító, leverő*.
 Découragement, m. *bátortalanítás, kishitűség, csüggedés*.
 Décourager, v. a. *bátortalanítani, elcsüggeszteni*; 2. *elijeszteni, kedvét szegni*; 3. se —, v. r. *elcsüggedni, kedvét veszteni*.
 Décourant, e, a. bot. *lefutó*.
 Décourber, v. a. *kiegyenesíteni*.
 *Découronner, v. a. *koronától megfosztani*.
 Décours, m. astr. *fogyás*.
 Décousu, m. litt. *összefüggelenség*; 2. —, e, a. *összefüggetlen*; *rosz állapotban levő*.
 Décousure, f. *felés*.
 Découvert, e, a. *födetlen, nyílt*; prat. *payer à deniers —s, készpénzzel fizetni*; 2. à —, adt. *szabadban, födetlenül*; fig. *kereken*; 3. à visage —, *nyíltan*; com. *être à —, biztosíték nélkül*; crédit à —, *nyílt hitel*.
 Découverte, f. *fölfedezés*; escr. *födetlen rész*; mil. *szemrevétel*.
 Découvreur, m. *fölfedező*.

Découvrir

Découvrir, v. a. ir. *föltakarni*; *meztelenre kitakarni*; 2. jeu. *elárulni*; guer. *födetlenül hagyni*; 3. *fölfedezni*; p. — le pot aux roses, *a fortélyt kitanulni*; 4. *megpillantani*; fig. *észrevenni*; 5. fig. *kipuhatolni, kikutatni*; 6. *nyilvánítani*; chaud. *fényt adni*; 7. se —, v. r. *fővegét leemelni*; fig. *magát elárulni*.
 Décrapiller, v. a. la soie, t. t. *selymet kibontani*.
 Décrampionner, v. a. *kikapcsolni*.
 Décrasser, v. a. *tisztítani*; — du linge, *ruhát áztatni*; 2. se —, v. r. *magát tisztítani*; fig. *mívelődni*.
 Décréditement, m. *kisebbités*; *hitelvesztés*.
 Décréditer, v. a. *hiteltől megfosztani*; *rosz hirbe hozni*; il est tout-à-fait —é, *nincs hitele*; it. fig. 2. se —, v. r. *tekintélyét elveszteni*; *alászállni*.
 Décrépiter, e, a. *elaggott, elemült*.
 Décrépitation, f. chi. *elseregetés*; 2. *meszesedés*.
 Décrépiter, v. n. *elsustorogni, elpörcögni*; 2. v. a. *el-pörcögtetni*.
 Décrépitude, f. *elaggottság*; *gyöngeség*; 2. *roskadottság, dülékenység*.
 Décret, m. *rendelet, határozat*; pal. *végzemény*.
 Décrétale, f. h. eccl. *ügylevel*.
 Décréter, v. a., n. *rendelni, megrendelni*; pal. — q. de prise de corps, *elfogatási parancsot kiadni*; — une terre, *jószág eladását hirdetni*.
 Décrétoire, v. critique.
 Décreusage etc., v. *décrusage* etc.
 Décri, m. *áruletiltás*; *kivétel a forgalomból*; fig. *être dans le —, rosz hirbe keveredni*.
 Décrié, e, a. *roszhírű, híre vesztett*.

Dédaigner

Décrier, v. a. *forgalomból kivenni*; *árut eltíltani*; fig. *rosz hirbe keverni, kihíresíteni*; 2. se —, v. r. *rosz hirbe keveredni*.
 Décire, v. a. ir. *leírni, rajzolni, írásban előadni*.
 Décrochement, m. *kikapcsolás*.
 Décrocher, v. a. *kikapcsolni*; *horogról levenni*; pop. — un enfant, *magzatot elhajtani*; 2. se —, v. r. *kikapcsolódni*.
 Décroire, v. a. ir. *nem hinni, tagadni*.
 Décroiser, v. a. *redőket változtatni*.
 Décroissement, m. *apadás, csökkenés*. [(holdé).
 Décroit, m. art. *fogyás*.
 Décroître, v. n. ir. *apadni, csökkenni*; *rövidülni*.
 Décrotter, v. a. *sártól megtisztítani, lekefálni*.
 Décrotteur, m. *csizmasztító*.
 Décrottoir, m. *vakaróvas*; *láb tisztító*.
 Décrottoire, f. *csizmakefe*; fam. *elle a la peau rude com. des —s, olyan a bőre mint a reszelő*.
 Décroûter, v. a. vén. *dörzsölni*; 2. *lehámozni*.
 Décrué, f. *apadás*.
 Décruer, v. a. manuf. *lűgozni*.
 Décrûment, m. t. t. *lűgozás*.
 Déçu, v. *décevoir*.
 Décuire, v. a. ir. écon. *hígítani*; chi. *kifőzni*; 2. se —, v. r. *hígulni*.
 Décupeler, v. *décanter*, etc.
 Décuple, a. *tízszerez*.
 Décupler, v. a. *tízszerezni*.
 Décussation, f. géom. *vonalak találkozása*; point de —, *átmetszési pont*.
 Décussé, e, bot. *öszdörűs*.
 Décuvaison, m. *lehuzás (boré)*.
 Décuver, v. a. *lehúzni (bort)*.
 Dédaignable, a. *megvetendő*.
 Dédaigner, v. a. *megvetni*; 2. v. n. il a —é de nous répondre, *nem méltató't feleletre*.

Dédaigneusement

Dédaigneusement, adv. megvetőleg; regarder q. —, félvállról nézni.
 Dédaigneux, se, a. megvető, fitymáló; 3. s. faire le —, urat játszani.
 Dédain, m. megvetés, fitymálás.
 Dédale, m. poét. tömkeleg.
 Dédaller, v. a. kockakövet fölszedni.
 Dedans, adv. abba, bent; en —, belül; par —, belülről; p. il n'est encore ni — ni dehors, se künn se ben mint az ablakfa; mettre —, rászedni; donner —, kelepcebe kerülni; par —, prép. keresztül; 2. m. le — d'une maison, ház bel-seje.
 Dédicace, f. fölszentelés; 2. fête de la —, búcsú; 3. ajánlás.
 Dédicacer, v. a. burl. fölszentelni; it. ajánlani.
 Dédicatoire, a. építre —, ajánló irat.
 Dédier, v. a. besztenni; 2. szentelni; 3. ajánlani.
 Dédire, v. a. ir. érvényteleníteni; meghazudolni; 2. se —, v. r. szavát visszavonni; se — de ses principes, elveitől eltérni.
 Dédit, m. visszahuzás, megmásolás; il a son dit et son —, egyszer így egyszer úgy beszél; 2. bánatpénz.
 Dédolation, f. chir. tizen-nyolc fejű pólya.
 Dédommagement (-do-ma-), m. kárpótlás.
 Dédommager, v. a. kárpótolni; 2. se —, v. r. magát kármentesíteni.
 Dédorer, v. a. aranyozást levakarni.
 Dédortoir, m. ostornyél.
 Dédosser, v. a. charp. megbárdolni.
 Dédoubler, v. a. bélést lefejtetni; 2. se —, v. r. hasadni.
 Déduction, f. levonás; com. kárbatudás; 2. fejtegetés; phil. leszármaztatás.
 Déduire, v. a. ir. levonni;

Déduit

com. lerovatolni; 2. kimutatni; phil. leszármaztatni.
 Déduit, m. gyönyör, élvezmény; faire le —, nőt élvezni.
 Défächer, v. a. kiengesztelni; 2. se —, v. r. megbékíteni.
 Défaillance, f. ájulás; 2. gyöngeség; chi. v. déli-quescence.
 Défaillant, e, (-fa-liand, e), s. a. makacs fél; 2. gyöngé.
 Défaillir, v. a. ir. hiányozni; kihalni; 2. gyöngülteni, fogyni.
 Défaire, v. a. ir. leoldani, megsemmisíteni, fölbontani; 2. — son fruit, magzatját elhajtani; 3. — l'ennemi, az ellent megverni; fig. fölülmulni; 4. elsoványítani; 5. megszabadítani, megmenteni; 6. se —, v. r. fölbomlani; fam. magát életétől megfosztani; megszabadulni; láb alul eltenni; eladni; elszokni; megzavarodni.
 Défait, e, a. megsoványodott, beesett.
 Défaite, f. guer. vereség; 2. ravasz mentség; 3. com. kelendőség.
 Défalcation, f. levonás; com. leengedés.
 Défalquer, v. a. levonni; com. lerovatolni.
 Défaut, m. hiba, hiány; fig. trouver le — de q., v. ki-nek gyöngé oldalát kileteni; an. — des côtes, lágyék; prat. makacs elmaradás; 2. au —, à — de, adv. hiányában.
 Défaveur, m. kegyvesztés.
 Défavorable, a. idegenkedő; mostoha; —ment, adv. idegenkedve; mostohán.
 Défavoriser, v. a. p. u. kegytől megfosztani.
 Défécation, f. chi. megtisztítás.
 Défectif, ve, a. gr. hiányos.
 Défektion, f. elpártolás, elszakadás; astr. v. éclipse.
 *Défectionner, v. n. elpártolni.

Déformer

Défectivité, f. gr. hiányosság. [nyosan].
 Défectueusement, adv. hiá.
 Défectueux, se, a. hibás.
 Défectuosité, f. hiányosság, tökéletlenség; hiba; hiány.
 Défédation, f. bepizkítás.
 Défendable, a. védhető; mil. tartható.
 Défendeur, m. défenderesse, f. pa'. bevádolt.
 Défendre, v. a. védelmezni, oltalmazni; il le tua à son corps défendant, vészvédelemből ölte meg; fig. faire qch. à son corps défendant, kelletlenül tenni v.-mit; 2. megtiltani; 3. se —, v. r. magát védeni; it. oltalmazni; prat. tiltakozni; fig. tagadni; tartózkodni.
 Défends, défens, m. e, f. tilos.
 Défensable, a. cout. bekeríthető; 2. mil. védhető.
 Défense, f. védelem; oltalom; ch. agyar; tilalom; pal. eltiltás.
 Défenseur, m. védő, oltalmazó; h. eccl. védőr.
 Défensif, ve, a. védelmi; méd. romédés —s, véd-szer; 2. —, m. chir. védőkötélék; 3. —ve, f. se tenir sur la —, magát védőlég tartani.
 Déféquer, v. a. chi. tisztítani.
 Déférant, e, a. p. u. engedékeny.
 Déférence, f. engedékenységtisztelt.
 Déferant, e, a. astr. cerceles —s, körpálya; 2. m. pénzverdejel.
 Déférer, v. n. engedni, kedvére járni; 2. v. a. adományszni; odaítélteni; átadni; pal. — le serment à q., esküre kényszeríteni; — q. en justice; bevádolni.
 Déferler, v. a. mar. leoldani; 2. v. n. mar. megtörni (hullámról).
 Défermer, v. a. riv. eloldani (hajót).

Déferer

Déferer, v. a. *patkót levenni*; pop. *étre* — *d'un oeil, félazemü*; fig. *elhallgattatni*; 2. se —, v. r. *patkót elvesztetni*.
Défet (-è), m. ord. pl. *hiányos ívek*.
*Défennailaison, f. *levelek lehullása*.
Défeuiller, v. *effeuiller*.
Défais, m. *té. tilos*.
Défi, m. *kihívás*.
Défiance, f. *gyanu, bizalmatlanság*; p. — *est mère de sureté, higuj, de lásd kinek*; 2. *kétely*.
Défiant, e, a. *gyanakvó*.
Déficient, v. *défectiv*.
Déficit (-ite), m. *hiány*; combler un —, *hiányt fedezni*.
Défier, v. a. *kilátni*; 2. *dacolni*; fig. *je vous — e de deviner ce qu'il m' a dit, fogadok, hogy nem találja el, mit mondott nekem*; 3. se —, v. r. *gyanakodni*; 4. *örizkedni*; 5. *sejteni*; *képzeln*.
Défigurement, m. *elcsúfítás, torzítás*.
Défigurer, v. a. *eltorzítani*; fig. *elrontani*.
Défilé, m. *szoros*; pop. *rongypép*; fig. *zavar*.
Défilement, m. *fort. fekezés*.
Défiler, v. a. *kifűzni*; *lefűzni*; 2. v. n. *mil. elléptetni*.
Définer, v. n. *inus. elhalni*.
Défini, e, a. *határozott, végleges*.
Définir, v. a. *meghatározni*; 2. *értelményezni*; fig. *leírni*; *ecsetelni*; 3. *elhatározni*.
Définissable, a. *meghatározható*.
Définitif, ve, a. *pal. döntő*; 2. en —ve, *adt. végleg*; 3. en —, *végkére*; 4. en —, *tulajdonképen*.
Définition, f. *log. értelményezés*; *fogalom*; 2. *elhatározás*.
Définitivement, adv. *elhatározólag*.
Déflagrateur, m. *phys. elégető*.

Déflagration

Déflagration, f. *chi. elégetés*.
Déflechi, e, a. *an. kampós*; bot. *konya*.
Déflechir, v. a. *féloldadra hajlítani*; fig. *elíjesztani*; 2. se —, v. r. *bot. konyulni*.
Défleuraison, f. *déflourissement*, m. *bot. elvirágzás*.
Défleurir, v. n. *elviríttni*; 2. v. a. *virágától megfosztani*.
Déflexion, f. *phys. eltérés*.
Défloration, f. *megszepeléstés*.
Déflorer, v. a. *pal. megszepelésteni*.
Défoncement, m. *betörés (hordó feneké)*; *minér. ereszke*.
Défoncer, v. a. *beverni (hordó fenekét)*; *jard. földelni*.
Déformation, f. *méd. idomtalanosság*.
Déformer, v. a. *idomtalanítani*; 2. se —, v. r. *idomát vesztetni*.
Défortune, f. *balsors*.
Défonetter, v. a. *rel. kifűzni*.
Défourir, v. a. *kiásni*.
†Défouler, v. a. *letaposni*.
Défourner, v. a. *kemencéből kivenni (kenyeret)*.
Défrai, m. *szabad ellátás*.
*Défrancisier, v. a. *francia jellegűt megfosztani*.
Défraudation, f. *csalás*; *com. sikkasztás*.
†se Défrauder, v. r. *kiabrándulni*.
Défrayer, v. a. *kitartani (vkít)*; fig. *mulattatni*.
Défrichage, défrichement, m. *termésítés*.
Défricher, v. a. *termésíteni*; fig. *utat törni*; *it. tisztába hozni*.
Défricheur, m. *termésítő*.
Défrisement, m. *összekuszálás*.
Défriser, v. a. *összekuszálni*; fig. *pop. megzavarni*.
Défroncer, v. a. *kisímitani*.
Défroque, f. *d'un moine, szerzetes hagyomány*; 2. *cska ruha*.
Défroquer, v. a. *un moine,*

Dégeler

szerzetest kivetkeztetni; *un moine —é, szökevénybarrát*; *lam. kiszébelni*; 2. se —, v. r. *zárdából kilépni*.
Défruiter, v. a. *jard. gyümölcsöt megfosztani*; 2. se —, v. r. *gy. lekullatni*.
Défuner, v. a. *mar. leszerelni*.
Défunt, e, s. *megboldogult*; 2. a. *elhunyt*.
Dégagé, e, a. *szabad*; *degré —, titkos lépcső*; 2. *fesztelen*.
Dégagement, m. *földlódás, földszabadítás*; *könnyebbítés*; *kiváltás*; fig. *fesztelenség*.
Dégager, v. a. *földoldani*; *it. fig. kiszabadítani*; *könnyebbíteni*; — *sa parole, szavát visszavenni*; *it. megtartani*; 2. se —, v. r. *kiszabadulni*; *könnyebbülni*; *chi. elpárologni*.
Dégaine, m. *magaviselet*; *quelle —! mily ügyetlenség!*
Dégainer, v. a. *g. p. kardot rántani*; *pop. il n'aime pas à —, nem szeret játszani*.
Dégaineur, m. *pop. vasygyúró*.
Déganter, v. a. *keztűt lehozni*; 2. se —, v. r. *keztűjét lehozni*.
Dégarnir, v. a. *diszítéket leszedni*; *jard. — un arbre, fát megnyesni*; 2. se —, v. r. *lassankint kiürülni*; *sa tête se — it, kopaszodik*; *com. kifogy*.
Dégât, m. *pusztítás, rontás, pusztulás*; fig. *fogyasztás*.
Dégauchir, v. a. *elkészíteni, megfaragni, meggyalulni*; fig. *gyámoltalanságról le szoktatni*; 2. se —, v. r. *feszességet levételni*.
Dégauchissage, —sement, m. *elkészítés, megfaragás, gyalulás*.
Dégel, m. *olvadás, lágy idő*.
Dégeler, v. a. *földolvasztani*; 2. v. n. *földolvadni, engedni*; 3. v. imp. *il dégelait ce ma-*

Dégénération	Dégourdissement	Déhonté
tin, ma reggel engedett; 4. se —, v. r. v. (2).	Dégourdissement, m. fölmelegedés.	Dégréer, v. a. mar. leszerelni.
Dégénération, f. elfajulás, elkorcsosodás; méd. hanyatlás.	Dégoût, m. undor; fig. ellenszenv; jeu. fizetés; 2. pl. boszúság; unalom.	Dégrèvement, m. fin. adóelengedés.
Dégénérer, v. n. elfajulni, elkorcsosodni; 2. eltérni, fajulni.	Dégoûtant, e, a. csömlöretes, undortó; fig. kiálhatlan; 2. boszús.	Dégréver, v. a. fin. adót elengedni.
Dégénérescence, f. elfajulási hajlam.	Dégouté, e, s. a. faire le —, kényezkedni; c'est un —, vig cimborá.	Dégringolade, f. bukfenc.
Dégingandé, e, a. bicegő, csipertes; fig. ingadozó.	Dégoûter, v. a. undort gerjesztetni; fig. ellenszenvet okozni; kedvét szegni; 2. se —, v. r. undorodni; megúnni.	Dégringolando, adv. bukfencezve.
†Déglacer, v. a. p. u. jeget olvasztani; 2. se —, v. r. megengesztelődni.	Dégouttant, e, a. csöpgő.	Dégringoler, v. a. fam. le-bukfencezni. [dás.
Dégluer, v. a. lépről levénni; 2. se —, v. r. lépről szabadulni.	Dégouttement, m. csöpgés.	Dégrisement, m. kijózanodás.
Déglutition, f. méd. nyelés.	Dégoutter, v. n. csöpgögni; szívárogni; p. s'il n'y pleut il y —e, ha nem csordul, csöppen.	Dégriser, v. a. kijózanítani; fig. kiábrándítani.
Dégobiller, v. a. hángyni, okádni.	Dégradation, f. lejobbítás, letétel; 2. kár, pusztítás; 3. romlás, hanyatlás; fig. lealacsonyítás.	Dégrissage, m. tir. kinyujtás.
Dégobilliss (-bi-ly-), m. b. okádék.	Dégrader, v. a. letenni, lejobbítani; 2. lealacsonyítani; 3. károsítani; mar. kitenni; 4. se —, v. r. elromlani; fig. lealacsonyodni.	Dégrosser, v. a. nyujtani.
Dégoiser, v. a. csiripolni; fig. fam. fecsegni; 2. v. n. fecsegtetni; 3. se —, v. r. pop. v. dégourdir (3).	Dégrafer, v. a. kikapcsolni.	Dégrosser, m. tir. sodrony-nyujtó.
Dégommer, v. a. selyemből a mézgát kijözni; pop. et fig. letenni (hivatalból); fam. pusztítani.	Dégraissage, —sement, m. zsírtóli megtisztítás.	Dégrossi, m. tir. nyujtó mű.
Dégonder, v. a. sarkából kiemelni.	Dégraissier, v. a. zsírtól megtisztítani; zsírt leszedni; zsírtalanítani; fam. megkoppasztani.	Dégrossir, v. a. nagyolni; 2. nyujtani.
Dégonflement, m. felpuffadás megszüntetése.	Dégraisseur, m. folttisztító; 2. mosószek.	Déguenillé, e, a. rongyos, cafatos.
Dégonfler, v. a. felpuffedést megszüntetni.	Dégravance, f. kár.	Dégueniller, v. a. rongyolni; fig. pop. kigúnyolni.
Dégorgement, m. kitakartás, kikotrás; t. t. öblítés.	Dégraveler, v. a. hydr. kővesült üledéket eltakarítani.	Déguerpir (-ghèr-), v. a. prat. átengedni; fig. v. n. kerekket oldani.
Dégorgoir, m. artill. ürtű; hydr. vezetékesatorna.	Dégravoielement, —voiment, m. hydr. alámosás; törmelek elhordása.	Déguerpissement, m. pal. átengedés, elhagyás.
Dégorgier, v. a. tisztítani, kotorni; t. t. öblíteni; 2. v. r. tisztulni, kiürülni; 3. se —, v. r. lefolyjni; fam. okádni.	Dégravoyer, v. a. hydr. aládni, alul kivájni.	Déguenler (-gheu-), v. n. b. okádni; fig. pop. szidalmazni.
Dégosiller, v. a. megfajítani.	Degré, m. lépcső; fok; it. fig.; 2. fokozat; astr. fok; gr. fokozás; jur. rokonsági fok; math. équation du second —, másodfoku egyenlet; phys. — du chaleur, hőfok.	Déguignonner, v. a. fam. szorultágból kisegíteni.
Dégoter, v. a. fam. kitúrni, kiszorítani.	Dégréage, dégréement, m. mar. leszerelés.	Déguisement, m. állóközvet; fig. tettetés.
Dégourdi, e, s. fam. ravasz; 2. a. vidám, élénk.		Déguiser, v. a. álrühába öltöztetni; tettetni, színleni; fig. eltitkolni; 2. se —, v. r. álrühába öltözködni; fig. színeskedni.
Dégourdir, v. a. fölmelegíteni; fig. feszességről leszoktatni; 2. v. n. enyhülni; 3. se —, v. r. fölmelegedni; fig. élénkülni.		Dégustateur, m. adm. izelő.
		Dégustation, f. adm. izelés.
		Déguster, v. a. izelni.
		Déha'er, v. a. naptóli barnulást megszüntetni.
		Déhanché, e, a. csipertes.
		Déharder, v. a. ch. szétfűzni.
		Déharnachement, m. leszer-számozás.
		Déharnacher, v. a. leszer-számozni.
		Déhiscence, f. bot. feslés.
		Déhiscence, e, a. bot. feslő.
		Déhonté, e, a. arcátlan.

Déhonter

Déhonter, v. a. arcátlanná tenni; 2. se —, v. r. arcátlanná lenni.
 Déhors, m. külső, külső; fig. sztn, látszat; 2. adv. künn, kifelé, ki; on le mit —, kitétek a szűrt; fig. étre en —, közlékenynek lenni; com. mettre en —, forgalomba hozni; 3. adt. en —, különleg; de —, kívülről.
 Déhortatoire, a. dipl. lettre —, intő-levél.
 Déhouser, v. dépucler.
 Déicide, m. théo. istengyilkolás; ist. gyilkos; —cole, m. istentisztelő; —fication, f. istentítés; —fier, v. a. istentitni; —frique, a. istentitni, dicő.
 Déisme, m. ész-istenlet; —te, m. ész-istenítő.
 Déjà, adv. már, immár.
 Déjection, f. hasürülés; 2. méd. bélésér; 3. astr. hullás.
 se Déjeter, v. r. men. megvetemedni; 2. an. meggyöbül.
 Déjeuner, v. n. reggelizni; —à la fourchette, jó étvágygyal reggelizni; 2. déjeuner, déjeuner, n. reggeli; —à la fourchette, villás reggeli; p. —à elere, sovány reggeli.
 Déjoindre, v. a. ir. szétvenni, szétörni, szétválasztani; 2. se —, v. r. szétválni.
 Déjouer, v. a. meghiusítani; 2. jeu. rozsul játszani; mar. lobogni.
 Déjucher, v. n. üld. rúdról leszállani; 2. v. a. fig. lekergetni.
 De-là, v. lá.
 Délabré, e, a. rongyos; elhagyott; tönkrement.
 Délabrement, m. romlás; hanyatlás; bomladozás.
 Délabrer, v. a. szétépíteni, rongyolni; megrongálni; fig. megzavarni; 2. se —, v. r. szakadni; fogyni.
 Délacer, v. a. kifűzni.
 Délai, m. haladék, halaszték; prat. határidő.

Délalement

Délalement, m. higitás.
 Délaissement, m. gyámoltalanság; elhagyatottság; prat. odaengedés.
 Délaissér, v. a. elhagyni; prat. átengedni.
 Délardement, m. kigömbölyítés; chact. szalonna kivágása.
 Délassement, m. kipihenés; szórakozás.
 Délasser, v. a. kipihentetni; 2. se —, v. r. kipihenni; magához térni; szórakozni.
 Délateur, m. —trice, f. p. u. árulkodó, föladó.
 Délation, f. árulkodás, bevádolás.
 Délatter, v. a. léceket leszedni.
 Délavage, m. elvékonyítás.
 Délaver, v. a. t. t. elvékonyítani.
 Délavant, e, a. méd. higitó szer.
 Délayement, m. higitás.
 Délayer, v. a. higitni; t. t. vékonyítani.
 Délébile, a. kitörölhető.
 Délectable, a. kellemes, gyönyörködtető.
 Délectation, f. gyönyörködtetés.
 Délecter, v. a. gyönyörködtetni; 2. se —, v. r. gyönyörködni.
 Délégant, m. megbízó.
 Délégataire, m. prat. megbízott.
 Délégation, f. prat. bizottság; 2. megbízás; 3. átruházás.
 Délégue, m. prat. küldött; it. képviselő; 2. elnök.
 Déléguer, v. a. kiküldeni; bírót rendelni; 2. átruházni.
 Délestage, m. mar. alteher kihányása.
 Délester, v. a. alterhet kihányani, kirakni.
 Délesteur, m. alteher fölügyelő; 2. a. bateau —, alteher-naszád.
 *Délétère, a. méd. ártalmas; halálos, mérges.
 Délialle, a. fölloldható.

*Délinauteur

Déliaison, m. mar. szétbontás.
 Délilation, f. izelés.
 Déliberant, e, a. tanakodó.
 Déliberatif, ve, a. tanakodási.
 Délibration, f. tanakodás; 2. határozat.
 Déliberatoire, a. prat. határozati.
 Délibéré, m. prat. titkos tanakodás; vizsgálati határozat.
 Délibéré, e, a. elhatározott, bátor; —ment, adv. határozottan, bátran.
 Délibérer, v. n. tanakodni; 2. határozni.
 Délicat, e, a. finom, gyöngéd; it. fig. 2. törekeny; fig. csiklandós, kényes; 3. gyöngé, kényes; 4. kéjlemes, kedves, jóízű; 5. érzékeny.
 Délicatement, adv. finomul, gyöngéden, kéjesen stb.
 Délicater, v. a. elkényeztetni; 2. se —, v. r. elkényeskedni.
 Délicatesse, f. kéjlemesség, izletesség; finomság; csín; gyöngédség; érzékenység; gyöngesség, kényesség; 2. pl. nyálankóságok.
 Délice, m. au sing. et f. au plur. kéjelem, gyönyör.
 Délicieusement, adv. kéjlemesen, kéjdúsan.
 Délicieux, se, a. kéjleletes, kéjdús; 2. p. u. nyálank.
 Délicoter, v. a. lefőkezni; 2. se —, v. r. köthetőket lerázni.
 Delié, m. call. hajszálvonal; 2. —, e, a. vékony; karcsú; fig. finom, ravasz; fam. furfangos; litt. rimetlen.
 Déllement, m. eloldás.
 Délrier, v. a. kioldani; fig. megoldani; 2. fölmenteni; écor. eltörlni.
 Déligation, f. chir. kötelek.
 †Délimateur, m. határvonal.
 Délimitation, f. határvonal.
 Délimiter, v. a. határolni, hat. vonni.
 *Délinauteur, m. vázoló.

Délinéation

Délinéation, f. *vázlat*.
 Délinquant, e, s. *bűnös, gonosztevő; vádlott*.
 Délinque, f. —ment, m. *prat. büntett*.
 Délinquer, v. n. *prat. büntettet elkövetni*.
 Délit, délit, m. t. t. *börtgyűszű*.
 Délitescence, f. *chi. szétfolylás*.
 Délitescient, e, a. *chi. szétfolyló*.
 Délirant, e, a. *elmeháborodott*.
 Délire, m. *méd. hagymáz; 2. téboly, eszelősség*.
 Délirer, v. n. *méd. félrebeszél*.
 Délissage, m. *pop. kiválgatás*.
 Délisser, v. a. *pop. kiválgatni*.
 Délit, m. *prat. vétés; büntett; corps du —, bűnjel; ard. réteghézag*.
 Déliter, v. a. *carr. — une pierre, követ rétege szerint hasítani; 2. se —, v. r. hasadni*.
 Délitescence, f. *méd. visszahízódás*.
 Délivrance, f. *megszabadítás; 2. méd. szülés; 3. com. át-, kiadás; it. pal. átadás*.
 Délivre, m. *chir. szülep*.
 Délivrer, v. a. *megszabadítani, megmenteni; 2. méd. szültetni; 3. com. ki-, átadni; 4. pal. kézbesíteni; 5. mar. hajóoldalát leszedni; 6. se —, v. r. megszabadulni; méd. szülni*.
 Délivreur, m. *com. kiadó; átadó*.
 Délogement, m. *lakváltoztatás- költözködés; mil. elszállásolás; guer. elűzés*.
 Déloger, v. n. *költözködni; mil. elszállásolni; 2. guer. elvonulni; fig. — sans tambour ni trompette, elosonni; 3. v. a. elkergetni, lakásból kiűzni, kiteni; guer. ellent elűzni*.
 Délol, m. *prat. áthágás*.
 Déloyal, e, a. *hűtlen; becsutelen*.

Déloyalement

Déloyalement, adv. *hűtlenül*.
 Déloyauté, f. *hűtlenség*.
 Delphine, f. *chi. sarkadé*.
 Déluge, m. *vízözön, vízár; fig. ár; — de larmes, könnyzápor; p. passons au —, a dologra!*
 Délustrer, v. a. *manuf. fényteleníteni*.
 Démaçonnage, m. *bát. lefontás, bontás*.
 Démaçonner, v. a. *bát. lebontani*.
 Démaçog'ie, f. *népvezérlés; —gigue, a. népzigató; —gisme, m. népzigatás; —gue, m. népzigató; népbarát*.
 Démaigrir, v. n. *ismét hízni; 2. v. a. charp. hegyesíteni*.
 Démaigrissement, m. *charp. hegyesítés; hegyesedés*.
 Démailler, v. a. *fölfejteni (harisnyát)*.
 Démaillonneur, v. a. *agr. megoldani (szőlővesszőt)*.
 Démailloter, v. a. *kipólyázni*.
 Demain, adv. *holnap; p. — les prisonniers, sohanapján; 2. m. holnap nap*.
 †Démainer, v. a. *alkudozni*.
 Démanché, e, a. *erőtlen, bántortalan*.
 Démanchement, m. *leoldás; eloldódzás*.
 Démancher, v. a. *eloldani, nyelét levenni; 2. se —, v. r. nyélről leválni; fig. il y a qch. qui se —e dans cette affaire, akadoz a dolog menetele*.
 Demande, f. *követelés; kérés; 2. kérelem; 3. kérdés; p. à folle — point de réponse, milyen a kérdés olyan a felelet; com. kereslet; jur. panasz; kereset*.
 Demander, v. a. *kivánni, követelni; 2. megkivánni, igényleni; fam. son habit en —e un autre, öltönye kiszolgált; 3. kérdezni; it. keresni; 4. kérni, megkeresni; 5. v. n. akarni; kolodni*. [resn.]
 Demanderesse, f. *pal. fölpe-*

Démêlé

Demandeur, euse, s. *kéregető; 2. pal. vádló; com. vevő*.
 Démangeaison, f. *viszketés, viszketeg; fig. testi kívánság, vágy*.
 Démanger, v. n. *viszketni; 2. v. imp. il me —e, viszket; p. le dos lui —e, nem nyugszik, míg meg nem kenik a hátát*.
 Démantèlement, m. *lerontás, lebontás*.
 Démanteler, v. a. *lebontani (körfalat)*.
 Démantibuler, v. a. *állkapcát összezúzni, kifecamítani; fig. fam. elrontani*.
 Démarcation, f. *jelölés, határolás; 2. határvonal*.
 Démarche, f. *járás; fig. eljárás; lépés; magaviselet*.
 Démarcher, v. n. *járni kezdeni*.
 Démarger, v. a. *t. t. szélt tisztítani; verr. — le four, kemence száját kinyitni*.
 Démariage, v. *divorce*.
 Démarrer, v. a. *prat. fam. elváltasztani; 2. se —, v. r. elválni*.
 Démarquer, v. a. *jelt kitűrtetni; it. kienni*.
 Démarrage, m. *mar. leoldás (horgonykötéltől); com. vesztéglés*.
 Démarrer, v. a. *mar. leoldani; fam. ne démarrez pas de là, ne mozduljon innét; 2. v. n. mar. elindulni*.
 Démasquer, v. a. *ledlcázni; it. fig. 2. se —, v. r. álcát levenni; fig. magát elárulni*.
 Démastiquer, v. a. *arch. ragasztékot levenni*.
 Démâtage, —tement, m. *leárbozkodás*.
 Démâter, v. a. *mar. leárboezni; 2. v. n. árbotot vesztetni*.
 Dématerialiser, v. a. *chi. anyagtalansítani; fig. szellemíteni*.
 Démêlage, m. *manuf. bontás*.
 Démêlé, m. *pörpatvar, civakodás*.

Démélement

Démélement, m. manuf. ki-
bontás; 2. fig. megoldás.
Démélér, v. a. kibontani,
rendbe hozni; fig. megkü-
lőndöztetni; 2. észrevenni;
fig. felfedezni; foul. forró
vízben öblíteni; 3. megfej-
teni, tisztába hozni; 4. el-
intézni; porpatvarkodni;
5. se —, v. r. kibontakoz-
ni; fig. szabadulni, mene-
külteni.
Déméleur, m. briq. téglá-
vető; manuf. bontó.
Déméloir, m. motola; 2.
bontóféssű.
Démembrement, m. féo. fig.
jöldarabolás, elosztás.
Démembrer, v. a. földara-
bolni; szétdarabolni; fig.
elosztani.
Déménagement, m. költöz-
ködés; fig. et fam. eltávo-
zás.
Déménager, v. a. költözködni;
fig. et fam. sa. raison —e,
gyermekessé lesz; fam. el-
kotródni; allons, allons,
déménagez, si non . . . ta-
karodjék, mert különben.
Démence, f. örültség; tom-
ber en —, megörülni.
se Démener, v. r. fam. tőp-
renkedni; hánykolódni; fá-
radozni. [it. sóhajtozni.
†Démenter, v. n. megörülni;
Démenti, m. meghazudtolás;
fig. kudarc.
Déméntir, v. a. meghazud-
tolni; megcáfolni; elta-
gadni; megtagadni; 2. se
—, v. r. önmagának ellent-
mondani; bát. roszaktaggá
lenni.
Démérite, m. hiba, vétség.
Déméritér, v. n. vétetni, hi-
bázni.
Démésure, f. szertelenség; 2.
à —, adv. szerfölött.
Démésuré, e, a. túlságos,
mértéktelen; határtalan;
—ment, adv. túlságosan.
Démétte, v. a. r. kifecakít-
ni; 2. letenni, elbocsát-
ni; 3. se —, v. r. lemond-
dani; an. kifecakodni.
Déméublement, m. kiírti-
tés.

Démoupler

Démoupler, v. a. kiírtíteni,
kihordani (butort).
Démourant, e, a. lakó; 2.
au —, adv. egyébiránt,
különben.
Démoure, f. lakás; ch. búv-
hely; 2. prat. étre en —,
hátralékban lenni; 3. à —,
maradandó.
Démourer, v. n. lakni, tar-
tózkodni; 2. maradni; 3.
megmaradni; — en arrière,
hátramaradni; 4. elma-
radni, kémi; időzni; 5.
megakadni.
Demi, e, a. fél; p. à fourbe,
fourbe et —, szeget szeg-
gel; 2. à —, adv. félig;
3. demi . . . fél . . .; — fou,
m. félbolond; — aune, f.
félróf; une aune et —e,
másfélróf.
Demi'botte, f. topán; —che-
mise, f. eldng; —dia-
mètre, m. körsugár.
Demie, f. félóra.
Demieller, v. a. écon. mézet
a sejtől kivenni; it. csö-
pögtetni.
Demi'femme, f. elpuhult fér-
fiu; — fortune, f. egyfoga-
tú; — frère, m. mostoha
fivér; — homme, m. erő-
szegett; — jour, m. homály;
— lune, f. orn. csilló; —
rond, m. tan. husoló-kés.
Demis, e, a. ficamodott; 2.
—e, f. ficamodás, ficamítás.
Demi-saison, f. pl. mod. ta-
vaszi öltözködés.
Démision, f. leköszönés; el-
bocsátás.
*Démisionner, v. a. elbocsá-
tani; leköszönni.
Demi'soeur, f. mostohanővér;
— soupir, m. mus. nyolcad
szűnet.
Démobiliser, v. a. jur. ingat-
lanná tenni.
*Démocrate, m. népbárát;
*—cratie, f. népuraság;
—ralom; *—cratique, a.
népurt, -uralmi; =ment,
adv. népuralmilag; *—crat-
iser, v. a. népbárattá
tenni.
Démouille, f. kisasszony;
hajadon; 2. icht. szívár-

Démoralisateur

hat; — monstrueuse, pó-
rölyhal; 3. ent. — aqua-
tique, acsa, szitakötő;
fausse —, ent. hangyale;
épingl. kis gombostű.
Démolir, v. a. lerontani, le-
bontani; pop. földhöz
vágni.
Démolisseur, m. lebontó; fig.
pusztító, dúló.
Démolition, f. lerombolás, le-
bontás; 2. törmelék; min.
robbantás.
Démon, m. ördög; rossz szel-
lem.
Démonarohiser, v. a. egyed-
uralmat megszüntetni.
Démonétisation, f. érték-
csökkentés.
*Démonétiser, v. a. becsélt
leszállítani.
Démoniaque, a. relig. ördön-
gós.
Démocratie, f. relig. ör-
döngösség; —lâtre, m. ör-
dögimádó; —lâtrie, f. ör-
imádás; —logie, f. örtan;
—logique, a. örtani.
Démonstrabilité, f. bebizo-
nyíthatóság.
Démonstrateur, m. bebizo-
nyító.
Démonstratif, ve, a. bizo-
nyító; gr. pronom —,
mutalónévmás.
Démonstration, f. bebizonyi-
tás; 2. bizonyíték, jel; 3.
elbádás; 4. tüntetés.
Démonstrativement, adv.
bebizonyítólag.
Démontage, m. t. t. szétsze-
dés.
Démonter, v. a. tétovázni;
2. szétszedni; foglalatból
kivenni; guer. — la bat-
terie, ágyúteget haszon-
vethelemné tenni; it. fig.
vkít megzavarni; mar. —
un capitaine, hajóparancs-
nokot letenni; 4. se —, v.
r. széttizelni; fig. beteges-
kedni; sodrából kijöni.
Démontrable, a. megmutat-
ható; bebizonyítható.
Démontrer, v. a. megmutat-
ni; bebizonyítani.
*Démoralisateur, —trice, a.
erkölcstelenítő.

Démoralisation

*Démoralisation, f. erkölcs-telenítés; erkölcselenség.
 *Démoraliser, v. a. erkölcs-teleníteni.
 *Démoraliseur, m. erkölcs-rontó.
 Démordre, v. n. elbocsátani, eleresztetni; fig. elállani.
 Démouler, v. a. t. t. mintát eltávolítani.
 Démourée, f. késés; időzés; távollét.
 Démourer, v. n. időzni; távollenni.
 Démouvoir, v. a. ir. q. pal. lebeszélni.
 Démunir, v. a. lő. éllelmszerektől megfosztani; 2. se —, v. r., se — d' argent, pénzből kifogygni.
 Demurer, v. a. une porte, befalazott ajtót ismét feltörni.
 Dénuancer, v. a. jur. biztositéktől megfosztani; 2. se —, v. r. biztositéktől kezé-
 ből kiadni.
 *Dénationaliser, v. a. nem-zetelleníteni.
 Dénatter, v. a. fonadékot kibontani; 2. se —, v. r. szétbomlani.
 Dénaturalisation, f. polgári jog elvesztése; —ser, v. a. honiságtól megfosztani.
 Dénaturé, e, a. elfajult.
 Dénaturer, v. a. eltorzítni; elfajítani; 2. se —, v. r. el-fajulni.
 Dendrite, f. lombkő.
 Dénéantise, f. megaláztatás.
 Dénégateur, m. tagadó.
 Dénégation, f. pal. tagadás.
 Dénéral, m. mon. próbalemez.
 Déné, m. pal. megtagadás.
 Déniaisé, m. ravaszdi.
 Déniaiser, v. a. okosabbá tenni, megtanítani; 2. meg-csalni, rászedni; 3. se —, v. r. okolni.
 Dénichement, m. kiszedés (fészekből).
 Dénicher, v. a. kiszedni (fészekből); fig. elkergetni; kifürkészni; 2. v. n. kire-pűlni (fészekből); it. fig. elillanni.

Dénicheur

Dénicheur, m. p. u. madár-fiakat elszedő; fig. — de merles, iparlovag.
 Denier (d'nié), m. h. anc. ezüstpénz; J. C. fut ven-du trente —s, Krisztus urunkat 30 pénzért adták el; — à Dieu, foglaltó; 2. kamat; 3. terecs; — Saint-Pierre, Péterfillér; 4. pl. pénz; —s comptants, kész-pénz; fig. vendre q. à —, vkit elárulni; —s oisifs, holtlőke.
 Dénier, v. a. pal. tagadni, eltagadni; 2. megtagadni; megvonni.
 Dénigrant, e, a. lealázó; becstelentő.
 Dénigrement, m. rágalma-zás; lealacsonyítás, meg-vetés.
 Dénigrer, v. a. rágalmazni, roszhírtét költetni.
 Dénombrement, m. számlá-lás.
 Dénombrer, v. a. számlálni; elősorolni.
 Dénominateur, m. arith. ne-vező.
 Dénommatif, ve, a. nevező.
 Dénomination, f. nevezés, elnevezés.
 Dénommer, v. a. prat. meg-nevezni.
 Dénoncer, v. a. — la guerre, hadat üzeni; 2. földadni, bevádolni; 3. hirdetni.
 Dénonciateur, —trice, s. föld-adó, bevádoló.
 Dénonciation, f. hirdetés, kijelentés; — de guerre, hadüzenet; 2. földadás, be-vádolás; prat. vád.
 Dénotation, f. jelölés, megje-lölés.
 Dénoter, v. a. jelezni; ismer-hetővé tenni.
 Dénouable, a. föloldható.
 Dénouement, dénouement, m. megoldás, kifejlődés; 2. eldöntés.
 Dénouer, v. a. föloldani, ki-bontani; fig. kifejleszteni; 2. se —, v. r. kifejlődni; megoldódzni.
 Denrée, f. ord. pl. éllelmszerek; fig. áru.

Dépaqueter

Dense, a. phys. sűrű, tömör.
 Densité, f. phys. sűrűség, tö-mőrség.
 Dent (dan), f. an. fog; faire des —s, fogazni; p. rire du bout des —s, erőlködve nevetni; prendre le frein aux —s, komolyan hozzá-fogni; déchirer q. à belles —s, vkit rágalmazni; t. t. charp. — de loup, akasztó szög; pap. —, simítófog; — de chien, m. bot. piros tavaszika; — de lion, m. bot. pitypang.
 Dentaire, f. bot. fogasir; 2. —, a. méd. fog...
 Dental, e, a. gr. lettes —es, foghangok; 2. —e, f. concl. tengeri fog.
 Denté, e, a. fogas; bot. csip-kés.
 Dentée, f. ch. harapás.
 Dentaire, f. bot. ólmonc.
 Dentelé, e, a. hornyolt; bot. csipkés; coutur. kicsipké-zett. [hornyolni.
 Denteler, v. a. kicsipkézni;
 Dentelle, f. manuf. csipke.
 Dentelier, m. —ère, f. csip-keverő; cs. árus.
 Dentelure, f. sculpt. fogas-horony.
 Dentex, m. icht. fogas.
 Denti'er, m. fogsor; —forme, a. an. fogdad; —frice, a. poudre —, fogpor; —rostre, m. pl. fogcsőrük; —ste, m. fogorvos; —tion, f. fog-zás.
 Denture, f. fogsor; fogazat.
 Dénudation, f. chir. meztele-nítés.
 Dénuder, v. a. chir. meztele-níteni.
 Dénué, e, a. kifogyott, ki-pusztult.
 Dénuement, dénuement, m. kipusztulás; hiány.
 Dénuer, v. a. kifosztani, ki-pusztítani; 2. se —, v. r. kifogygni, kipusztulni.
 Dépaissir, v. a. higitni.
 Dépaitre, v. a. ir. telegelni.
 Dépanser, v. a. chir. kőte-léket levenni.
 Dépaqueter, v. a. kirakol-ni.

De par

De par, prép. v. par; — le roi, a király nevében.
 Dépareiller, v. a. egyenkintezni; gant —é, *felemás keztyű*.
 Déparer, v. a. *diszteleníteni*; fig. *elcsufítani*.
 Déparier, v. dépareiller.
 Déparler, v. n. *elhallgatni*.
 Départ (pár), m. *elutazás*; *elindulás*; chi. *elválasztás*.
 Département, m. *elosztás*; fig. *szakma*; adm. *osztály*; geogr. *kerület*.
 Départemental, e, a. *kerületi*.
 Départir, v. a. *elosztani*, *kiosztani*; chi. *elválasztani*; 2. v. n. v. s'en aller; 3. se —, v. r. *elállani*; *eltérni*.
 Dépasser, v. a. *elébe érni*, *megelőzni*; fig. v. *outrepasser*.
 Dépâtisser, v. a. imp. *betűket rendezni*.
 Dépaver, v. a. *kövezetet föl-szaggatni*.
 *Dépaysement, m. fig. *tévelyítés*.
 Dépayser, v. a. *idegen földre küldeni*; fig. *eltévelyíteni*; 2. *előnyétől megfosztani*; 3. se —, v. r. *kivándorolni*; *szokását elhagyni*.
 Dépeçage, dépeçement, m. *szétदारabolás*.
 Dépeçer, v. a. *szétदारabolni*.
 Dépêche, f. adm. *sürgöny*; pop. c'est une belle —, *szerencsés utat a másvilágra*.
 Dépêcher, v. a. *sürgönyözni*; fig. q., *vkít másvilágra küldeni*; 2. *siettetni*; 3. se —, v. r. *sietni*.
 Dépêindre, v. a. ir. *ecsetelni*.
 Dépénail'é, e, a. pop. *rongyos*; *cafatos*; fig. *ki-aszott*.
 Dépénaillement, m. *rongyosság*, *lomposság*.
 Dépénamment, adv. *függőleg*.
 Dépendance, f. *függés*; imp. *nyomattýú*; 2. *főo. tartozék*; phil. *viszonthatás*.

Dépendant

Dépendant, e, a. *függő*; *főo. tartozó*.
 Dépendre, v. a. *levenni*; 2. v. n. *függeni*; *főo. tartozni*; 3. *költeni*.
 Dépenner, v. a. *megkopasztani*.
 Dépens (-pan), m. pl. prat. *pörköltségek*; pr. plus de la moitié de ses — sont payés, *már megette kenyere javát: devenir sage aux — d'autrui, más kárán okulni*.
 Dépense, f. *költség*; se mettre en —, *magát költségbe verni*; écon. *élés-kamara*; hydr. *lefolyás*.
 Dépenser, v. a. *költeni*; fig. *fecsérelni*.
 Dépensier, -ière, a. *tékozló*; *pazar*; 2. —ière d'un couvent, *konyhamester*.
 Déperdition, f. did. *fogyás*.
 Dépérir, v. n. *bedülni*, *beroskadni*; 2. *fogygni*; *megsoványodni*; 3. *romlani*; pal. *elévülni*.
 Dépérissement, m. *roskátagság*; *fogyás*; pal. *elévülés*.
 Dépêtrer, v. a. *kiszabadítani*; it. fig. 2. se —, v. r. *kievickélni*; fig. *megmenekülni*.
 Dépeuplement, m. *néptelenítés*; *néptelenedés*.
 Dépeupler, v. a. *népteleníteni*; *kipusztítani*; 2. se —, v. r. *néptelenedni*, *pusztulni*.
 Dépicage, m. écon. *kitörés*.
 Dépiecer, v. *démembrer*.
 Dépilant, e, *dépilatif*, ve, a. *haját hullasztó*.
 Dépilation, f. *kopasztás*; *kopaszodás*.
 Dépilatoire, m. *kopasztó-szer*.
 Dépiler, v. a. *kopasztani*; 2. se —, v. r. *kopaszodni*.
 Dépiquer, v. a. manuf. *tüz-delt munkát elfejteni*; fig. —q., *vigasztalni*; agr. *kitörni*, *kizúzni*; 2. se —, v. r. *vigasztalódni*.
 Dépister, v. a. ch. *nyomozni*; fam. *kikutatni*.
 Dépité, m. *boszuság*; en — dn

Déployer

bons sens a *józanész ellenére*.
 Dépiter, v. a. q. *boszantani*; 2. se —, v. r. *boszankodni*.
 †Dépîteusement, adv. *boszusan*.
 †Dépitenx, se, a. *boszús*.
 Déplacé, e, a. *elmozdított*, *félremozdított*.
 Déplacement, m. *elmozdítás*.
 Déplacer, v. a. *elmozdítani*; *eltenni*; fig. *letenni*; pal. *elhordani*; 2. se —, v. r. *elmozdulni*.
 Déplaire, v. n. ir. *visszatetszeni*; 2. *boszantani*; 3. v. imp. *nem tetszik*; fam. *ne vous en déplaie, engedel-mével*; 4. se —, v. r. *elégedetlennek lenni*.
 Déplaisamment, adv. *kedvetlenül*.
 Déplaisance, f. *elégedetlenség*, *kedvetlenség*.
 Déplaisant, e, a. *tetszelen*, *kedvetlen*.
 Déplaisir, m. *kedvetlenség*, *elégtelenség*; 2. *boszuság*.
 Déplantage, m. agr. *ültetés*.
 Déplanter, v. a. *ültetni*.
 Déplantoir, m. jard. *ültető-fa*.
 Déplâtrer, v. a. maç. *főzt levenni*; fig. *főlfedezni*.
 Déployer, v. a. *sebekkel borítani*.
 Déplétion, f. méd. *vér-ürítés*; *érvágás*.
 Dépliage, m. *kiterítés*.
 Déplier, v. a. *kiteríteni*; *ki-rakni*.
 Déplisser, v. a. *kiráncolni*; 2. se —, v. r. *fesleni*.
 Déploiement, déploiment, m. *kirakás*; mil. *ki-élő-dés*.
 Déplorable, a. *síralmas*; —ment, adv. *síralmasan*.
 Déploration, f. *megsírálás*.
 Déplorer, v. a. *megsírati*.
 Déployer, v. a. *kibontani*; fig. — toute sa force, *minden erejét rátenni*; p.rire à gorge —ée, *teletorokkal kacagni*; 2. se —, v. r.

Déplumer

duzzadni; mil. kibontakozni.
 Déplumer, v. a. megkopasztani; 2. se —, v. r. vedleni.
 Dépocher, v. a. pop. v. déboursér.
 Dépointer, v. a. fölívagni.
 Dépolarisation, f. phys. göncöltelenítés; —ser, v. a. phys. göncölteleníteni.
 Dépoli, e, a. fénytelen.
 Dépolir, v. a. fényteleníteni; 2. se —, v. r. fénytelenedni.
 Déponent, s. et a. m. gr. verbe —, középtige.
 Déponible, a. letéteményezhető.
 *Dépopularisation, f. népszerűtlenség.
 *Dépopulariser, v. a. népszerűtlentíteni.
 Dépopulation, f. néppusztítás.
 Déport, m. pal. haladék; sans —, adt. legott, azonnal.
 Déportation, f. számkivitel.
 Déporté, e, s. számkivetett.
 Déportement, m. önviselet.
 Déporter, v. a. számkivetni; 2. se —, v. r. elállani.
 Déposant, m. letéteményező; 2. —, e, a. pal. tanuskodó.
 Déposer, v. a. letenni; it. fig. 2. elmozdítani; 3. serr. levenni; 4. letéteményezni; 5. pal. tanuvallomást tenni; 6. v. n. lecsapódni.
 Dépositaire, m. letéteményes; 2. kincstárnok.
 †Dépositar, v. u. zálogot adni.
 Dépositeur, m. letéteményező.
 Déposition, f. pal. letétel, elmozdítás; 2. tanuvallomás, eltemetés.
 Dépossession, v. a. kisajátítani.
 Dépossession, f. kisajátítás.
 Déposter, v. a. helyéről eltávolítani.
 Dépôt, m. letétemény; com. banque de —, letétbank; 2. letét, örmény; 3. t. t.

†Dépotéier

com. raktár; mil. pótserreg; écon. seprű; — de vinaigre, ecetágy.
 †Dépotéier, v. a. kimérni.
 Dépoter, v. a. jard. virág-edényből kivenni.
 Dépouille, f. lefejtett bőr; fig. hulla; 2. zsákmány; 3. termés; 4. hagyatéék; ócska ruha.
 Dépouillement, m. megfosztás; tartózkodás, megtaggadás; com. kivonat.
 Dépouiller, v. a. kifosztani, megrabolni; 2. bőrt lehúzni; leszedni; 3. fig. levetkeztetni; 4. aratni, learatni; p. jouer au roi —é, vkit vagyonától megfosztani; 5. se —, v. r. vedleni; magát megfosztani.
 Dépouvoir, v. a. ir. megosztani; 2. se —, v. r. kifogni (pénzből).
 Dépourvu, e, a. ki'ogyott; au —, adt. véletlenül.
 *Dépraveur, m. romtó, vesztegető.
 Dépravation, f. romlás; fig. romlottság.
 Dépraver, v. a. elrontani, megrontani; fig. elveszni; 2. se —, v. r. megromlani.
 Déprécatif, ve, a. théo. kívánó.
 Déprécaction, f. relig. megkövetés; rhét. kívánság.
 Dépréciation, f. kisebbítés, kevesbítés; lealacsonyítás; com. értéktelenítés; csökkentés; csökkenés.
 Déprécier, v. a. kisebbíteni; lealacsonyítani; csökkenteni.
 Déprédateur, trice, s. pusztító, diló; sikkasztó.
 Déprédation, f. jur. pusztítás, dilás; sikkasztás.
 Dépréder, v. a. jur. rabolni, pusztítani; sikkasztani.
 Déprendre, v. a. eloldani; 2. se —, v. r. szabadulni; it. fig.
 Dépréoccuper, v. déprévenir.
 Dépresser, v. a. imp. sajtolni; manuf. fényteleníteni.
 Dépression, f. phys. nyomás;

Député

bot. mélyedés; astr. leíránylás; com. csökkenés; fig. elnyomás; it. ócsárlás.
 Déprévenir, v. a. ir. előítélettől felszabadítani; 2. se —, v. r. előítéleteiről lemondani.
 Dépri, m. jur. anc. hűbérpénz elengedése; 2. kivite-li vám alá eső áruk bejelentése.
 Déprier, v. a. visszamondatni; féo. hűbérpénzt elengedni; com. kivitelit árukat a vámkivatalnál bejelenteni.
 Déprimé, e, a. bot. lelapult; 2. behorpadt; méd. gyöngge.
 Déprimer, v. a. chir. benyomni; 2. agr. fagyott füvet leteleltetni; fig. leszállítani; ócsárolni; 3. se —, v. r. lapulni.
 *Dépris, m. lealacsonyítás.
 Déprisable, a. lealacsonyítható.
 *Déprisement, m. lealacsonyítás.
 Dépriser, v. a. leszállítani, csökkenteni; csekélyíteni.
 *Déprisonner, v. a. fogságból kibocsátani.
 Déprofundis (-fon-di-ce), m. cath. halotti ima.
 *Déprohiber, v. a. tilalmat megszüntetni.
 *Déprohibition, f. tilalom megszüntetése.
 Dépromettre, v. a. ígéretet visszazonni.
 Dépucelage, etc. v. défloration, etc.
 Dépuis, adv. óta, azóta; 2. —que, mióta.
 Dépurateur, m. pharm. tisztító.
 Dépuratif, ve, a. méd. tisztító; remède —, vértisztító.
 Dépuration, f. pharm. tisztítás.
 Dépuratoire, a. tisztító.
 Dépurer, v. a. pharm. tisztítani; méd. tisztítani; 2. se —, v. r. tisztulni.
 Députation, f. küldöttség.
 Député, m. küldött, követ.

Députer

Députer, v. a. kiküldeni, követségbe küldeni.
 *Déqualification, f. cím, tulajdon elvesztése.
 *Déqualifier, v. a. címtől, tulajdonságtól megfosztani.
 Déracinement, m. jard. gyökérből kiforgatás.
 Déraciner, v. a. jard. gyökérestől kitépni; chir. kivágni; fig. kiirtani.
 Dérailement, m. ch. f. sínből kisiklás.
 Dérailler, v. n. ch. f. sínből kisiklani.
 Déraison, f. oktalanság.
 Déraisonnable, a. oktalan; —ment, adv. oktalanul.
 *Déraisonnement, m. badar beszéd.
 Déraisonner, v. n. oktalanul beszélni.
 Déramer, v. a. t. t. selyem gubókat az ágakról leszedni.
 Dérangement, m. rendetlenség, zűrzavar, zűlétség.
 Déranger, v. a. összezavarni; fig. háborgatni; zűlélni; 2. se —, v. r. rendetlenné tenni; fig. kicsapongani.
 Dératé, e, a. an. léptelen; fig. vitor, sürge, könnyelmű.
 Déramer, v. a. an. lépét kivágni.
 Déramer, v. a. agr. barázdát vonni.
 Dérayure, f. agr. elválasztó barázdá.
 †Derechef, adv. ismét.
 Dérégler, e, a. rendetlen; temps —, szokatlan idő; fig. botrányos, kicsapongó.
 Déréglement, m. rendetlenség, zűlétség; eltérés.
 Déréglement, adv. rendetlenül.
 Dérégler, v. a. megzavarni; fig. megrontani, elcsábítani; p. il ne faut qu'un mauvais moine pour — tout le couvent, egy rühes juh az egész nyájat megvesztegeti; 2. v. r. v. se déranger.
 Dérider, v. a. kiredőzni; fig. fölvidíteni; 2. se —, v. r.

*Dériseur

redőket elvesztetni; fig. fölvidíteni.
 *Dériseur, m. gúnyolódó.
 Dérision, f. gúny, kigúnyolás.
 Dérisoire, a. gúnyos.
 Dérivatif, ve, a. méd. elhárító; gr. leszármoztató.
 Dérivation, f. gr. származás; származtatás; hydr. elárkolás; méd. elhárítás.
 Dérive, f. mar. elhajlás (iránytól).
 Dérivé, m. gr. származék.
 Dériver, v. n. mar. parttól távozni; irányt veszteni; 2. származni; 3. v. a. gr. származtatni; hydr. elárkolni.
 Derme, m. méd. bőr (emberé).
 Dermeste, m. ent. porva; — de larde, szalonnabogár; — des pelletiers, szűcsbogár.
 Dernier, ère, s. a. utolsó, végső; 2. elmúlt; 3. nagyon, fölötté; 4. alja, selejtje; fig. il ne veux jamais avoir le —, nem áll meg benne a szó.
 Dernièrement, adv. a minap, multikor, nemrég.
 Dérobé, e, a. titkos, rejtett; écon. fèves —ées, hámozott bab, à la —ée, adt. titokban.
 Dérober, v. a. ellopni, elcseneni; p. est bien larron, qui larron —, nehéz ott lopni, hol a gazda is tolvaj; 2. elvonni, eltitkolni; 3. t. t. écon. hámozni; 4. se —, v. r. ellopózni; eltűnni.
 Dérochage, m. dor. érc tisztítása.
 Dérocher, v. a. szikláról letaszítani; dor. — le métal, ércet moosi.
 Dérogation, f. rövidség, kár; megszüntetés; érvénytelenítés.
 Dérogatoire, a. érvénytelenítő.
 Dérogeance, f. chanc. lealacsonyítás; kár, csökkenés.
 Dérogeant, e, a. érvénytele-

Désaccointer

nítő; ártalmas; lealacsonyító.
 Déroger, v. a. érvényteleníteni, megszüntetni; 2. lealacsonyítani; 3. v. n. magát lealázni.
 Déroudir, v. a. renyhedé tenni; 2. se —, v. r. renyhedni; fig. hajlékonyabbá lenni.
 Dérompoir, m. pop. rongyvágó kés.
 Dérompre, v. a. ir. fauc. lecsapni; 2. pop. rongyot vágni.
 Déroquer, v. dérocher.
 Dérougir, v. a. pirtól megfosztani; 2. se —, v. r. halványodni.
 Dérouillement, m. rozsdától megtisztítás.
 Dérouiller, v. a. rozsdától megtisztítani; fig. csinosítani, pallérozni; 2. se —, v. r. rozsdát elveszteti; fig. finomodni.
 Déroulement, m. kibontakozás; tiss. letekergetés.
 Dérouler, v. a. legombolyítani; letékerni; fig. kifejteti; 2. se —, v. r. lehengeredni, legurulni; fig. kifejlődni.
 Déroute, f. vereség, bomlás, zavar; fig. alászállás, romlás.
 Dérouter, v. a. eltévelyíteni; 2. fig. megrontani, tönkretenni; 3. megzavarni; 4. se —, v. r. eltévedni; fig. megzavarodni.
 Derrière, prép. mögött; 2. adv. hátulról; 3. m. hátsó rész; fam. alfel. montre le —, segget mutatni; fig. szavát szegni.
 Des (dê) art. . . nak, . . nek; 2. bien —, sok; 3. néhány.
 Dès, prép. óta, fogva; 2. mindjárt; 3. — que, mielőtt.
 Désabusé, e, s. kiabrándult.
 *Désabusement, m. kiabrándítás; kiabrándulás.
 Désabuser, v. a. kiabrándítani; il est —é, most már átlátja; 2. se —, v. r. kiabrándulni; okulni.
 Désaccointer, v. désunir.

Désaccord

Désaccord, m. mus. *elhangulás*; fig. *egyenetlenség*.
 Désaccorder, v. a. mus. *elhangolni*; fig. *összevesztetni*; 2. se —, v. r. *elhangolni*.
 Désaccoupler, v. a. *szétfűzni*; *párjától elválasztani*.
 †Désaccoutumance, f. *leszoktatás*; *leszokás*.
 †Désaccoutumer, v. a. *leszoktatni*; 2. se —, v. r. *leszokni*.
 Désachalander, v. a. *vevők-től megfosztani*.
 †Désaffamer, v. a. *éhséget csillapítani*.
 †Désaffection, f. *elidegenedés*; —né, née, a. *elidegenedett*.
 Désaffectionner, v. a. et r. *elidegeníteni*; *elidegenedni*.
 Désagencer, v. a. *elrontani*.
 Désagréable, a. *kellemetlen*; —ment, adv. *kellemetlenül*.
 Désagrée, v. n. *viszátetszeni*.
 Désagrégation, f. phys. *megsemmisítés*.
 Désagrégér, v. a. phys. *megsemmisíteni*.
 Désagrément, m. *kellemetlenség*; 2. *hiány*.
 Désaigri, e, a. chi. *savanytalanított*.
 Désaigrir, v. a. chi. *savanytalanítani*; 2. v. n. *savanytalanodni*.
 Désaisine, f. féo. *hűbérátadás*.
 Désais nner, v. a. — un champ, *szántóföldet kaszá-lóvá hagyni*.
 Désajuster, v. a. *fölforgatni*; *félre tenni*; fig. *meghiusítani*.
 †Désaltérant, e, a. *szomjat oltó*.
 Désaltérér, v. a. *szomjat oltani*; fig. *nedvestíteni*; 2. se —, v. r. *szomját oltani*.
 †Désamasser, v. a. *vagyont eljecsélni*.
 †Désamour, m. *elidegenedés*.
 Désancher, v. a. *fuókát le-venni*.
 Désancrer, v. n. mar. *horgonyt felszedni*.

Désandiner

Désandiner, v. n. *szénit boglyába rakni*.
 Désappareiller, v. *dépareil-ler*.
 Désapparier, v. a. *párjától elválasztani*.
 Désappétisser, v. a. *étvágyá-tól megfosztani*.
 †Désapplication, f. *figyelemhiány*.
 Désappliquer, v. a. *szorgalomtól elvonni*.
 Désappointement, v. mé-compte.
 Désappointer, v. a. *kitörölni (lapstromból)*; fig. *várakozásban megcsalni*, *remé-nyét semmivé tenni*.
 Désapprendre, v. a. *elfeledni*, *kitanulni*.
 Désapprobateur, trice, s. a. *rosszaló*.
 Désapprobation, f. *rosszalás*, *helytelenítés*.
 Désappropriation, f. pal. *tuladás*; *tulajdonjogról lemondás*.
 Désapproprier, v. a. *megfosztani*; 2. se —, v. r. *tulajdon jogáról lemondani*.
 Désapprouver, v. a. *rosszalni*, *helyteleníteni*.
 Désapprovisionnement, v. a. *élel-mi szerektől megfosztani*.
 Désarborer, v. a. mar. *árbo-cot csomkítani*; *lobogót le-bocsátani*.
 Désarçonner, v. a. *nyeregből kivetni*, *kiemelni*; fig. —q., *megzavarni*; *elkergetni*.
 Désargenter, v. a. *ezüstözést levenni*, *levakarni*; fam. —q., *kizsebelni*.
 Désarmé, e, a. *lefegyverzett*, *védtelen*.
 Désarmement, m. *lefegyver-zés*; mar. *leszerelés*.
 Désarmer, v. a. *lefegyverez-ni*; mar. *leszerelni*; fig. *engesztelni*; 2. v. n. *had-sereget elbocsátani*; 3. *fegyverzetet levetni*; 4. se —, v. r. *lefegyverkezni*.
 Désarranger, v. a. *rendetlen-ségbe hozni*.
 Désarroi, m. *rendetlenség*, *zavar*.
 Désarticuler, v. a. an. *szt-*

Descendre

szedni (csontvázat); chir. *tagot ízénél levenni*.
 Désassembler, v. a. *charp. szétbontani*; fig. *elválni*; 2. se —, v. r. *sztévdálni*.
 †Désassiege, v. a. *fölszaba-dítani*.
 Désassortir, v. a. *sztéhány-ni*.
 Désastre, m. *balet*; *csapás*.
 Désastreusement, adv. *sze-rencsétlenül*.
 Désastreux, se, a. *szerencsét-len*.
 Désattrister, v. a. *fölvádní-ti*; 2. se —, v. r. *fölvádnulni*.
 Désavantage, m. *hátrány*; 2. *kár*, *vesztés*.
 Désavantage, v. a. *megrövi-díteni*; *károsítani*.
 Désavantageusement, adv. *károsan*, *kedvezőtlenül*.
 Désavantageux, se, a. *káros*, *kedvezőtlen*; mil. *alkal-matlan*.
 Désavenant, e, a. *illetlen*.
 Désaveu, m. *tagadás*, *visz-szavonás*.
 Désaveugler, v. a. q. fig. *ki-ábrándítani*.
 Désavouable, a. jur. *tagad-ható*, *tagadandó*.
 Désavouer, v. a. *tagadni*, *eltagadni*; 2. *megtagadni*; 3. *érvényteleníteni*; 4. fig. *kárhoztatni*.
 Désbléer, v. a. *learatni*.
 Désceller, v. a. *pecsétet fel-törni*; *bát. szétválasztani*.
 Descendance, f. *származás*; jur. *ivadék*.
 Descendant, e, s. *ivadék*, *sarjadék*, *utód*; 2. —, e, a. *leszálló*, *ejtő*; ligne, —e, *nemzet-ág*; méd. *hanyatló*.
 Descendre, v. n. *leszállni*; *lemenni*; *lejöni*; *leeresz-kedni*; *lelépni*; phys. *le-esni*; *ereszkedni*; fig. — en soi-même, *magába szállni*; —chez q., *megszállni vala-kint*; 2. *partraszállni*; 3. fig. *hanyatlani*; 4. *magát megalázní*; *szóba állni*; 5. *származni*; 6. v. a. *le-tenni*, *lerakni*, *leemelni*, *levenni*, *leeresztetni*; mil. *fölvádnítani*.

Descente

Désenfler

Désétrier

Descente, f. lemenés, lejtőzés; lerakás, letevés; am. — de lit, ágyazóanyag; mil. betörés; hydr. ereszcatorna; 2. lejtő.
 *Descripteur, m. leíró.
 Descriptif, ve, a. leíró, ecsetelő.
 Description, f. leírás, ecsetelés; pal. jegyzék.
 Désamballage, etc. v. déballage.
 Désambargo, m. com. hajózár eltörlése.
 Désambarrassé, e, a. zavar-talan.
 Désambourber, v. a. iszapból kiséíteni.
 Désamperer, v. a. elhagyni, elvonulni; mar. vaisseau —é, csonkított hajó; 2. v. n. eltakarodni.
 Désempenné, e, a. tollatlan; p. il va comme un trait —, hü bele Balázs!
 Désempeser, v. a. keményítőt kimosni; 2. se —, v. r. meglágyulni.
 Désemplir, v. a. kiüríteni; 2. v. n. kiürülni, kiszivárogni.
 *Désemprisonnement, m. kibocsátás (börtönből).
 *Désemprisonner, v. a. kibocsátani (börtönből).
 Désencaster, v. a. fazekas neműt dászítani.
 *Désenchainer, v. a. láncot levenni.
 Désenchantement, m. ördögűzés; 2. kiábrándítás.
 Désenchanter, v. a. búvóléstől megszabadítani; fig. kiábrándítani.
 *Désenchérir, v. n. kevesebbet ígérni.
 Désenclouer, v. szöveget kihúzni.
 Désencombrer, v. a. törmelékelt eltávolítani.
 Désendormi, e, a. mámoros.
 †Désendormir, v. a. föléb-reszteni.
 Désenfiler, v. défiler.
 Désenflammer, v. a. lángot kioltani; 2. se —, v. r. fig. szerelméből kiábrándulni.
 Désenflément, v. désenflure.

Désenfler, v. a. daganatot eloszlatni; 2. v. n. et lelohadni.
 Désenflure, f. lohadás (daganaté).
 Désengagement, désengager, v. désenrôlement, désenrôler.
 Désenger, v. a. féregtől tisztítani.
 Désenivrement, m. kijózanítás.
 Désenivrer, v. a. kijózanítani; it. fig. 2. se —, v. r. kijózanodni.
 Désenlacement, m. kibontás (pórázról).
 *Désenlacer, v. a. kibontani; 2. se —, v. r. kibontakozni; fig. hínárból menekülni.
 Désenlaidir, v. a. rütságot mérsekelni.
 Désennuyer, v. a. szórakoztatni; 2. se —, v. r. szórakozni.
 Désenrayement, m. kerékolás.
 Désenrayer, v. a. kereket oldani.
 Désenrhumer, v. a. náthát elűzni; 2. se —, v. r. náthától szabadulni.
 Désenrôlement, m. mil. elbocsátás.
 Désenrôler, v. a. mil. elbocsátani; 2. se —, v. r. szolgálattól távozni.
 Désenrouer, v. a. rekedtségtől megszabadítani; 2. se —, v. r. rekedtségtől menekülni.
 †Désenseignement, m. kiokas.
 Désenseigner, v. a. kiokni.
 Désensevelir, v. a. halotti lepelből kivenni.
 Désensorceler, v. a. búvóléstől megszabadítani; fig. szenvedélyből kigyógyítani.
 Désensorcellement, m. igézettszüntetés.
 Désenter, er, v. déterrér.
 Désentêter, v. a. konokságot elűzni; 2. se —, v. r. konoksággal föltagyni.
 Désentortiller, v. a. szétgöngyölni; fig. érthetővé tenni.

Désentraver, v. a. kibé-közni.
 Désenvenimer, v. a. mérget venni (ebnek).
 Déséperonner, v. a. sarkantyút levenni.
 Déséquiper, v. a. mar. leszerelni.
 Désergoter, v. a. maréchi. pókot kivágni; écon. — un coq, kakas sarkantyúját levágni.
 Désert, m. sivatag; 2. —, e, a. puszta, tires; jur. sem-mis.
 Désertable, a. v. détestable.
 Déserté, e, a. elhagyatott, pusztá.
 Désserter, v. a. elhagyni, ott-hagyni; mar. lakatlan helyre kitenni; mil. elszök-ni; 2. v. n. elűzni; — à l'ennemi, az ellenhez át-szökni.
 Déserteur, m. mil. szöke-vény; fig. elpártolt; hite-szegett.
 Désertion, f. mil. szökés; fig. elpártolás; pal. elmu-lasztás.
 Désespérade (à la), adt. ör-jöngve.
 Désespérant, e, a. kétségbe-ejtő.
 Désespéré, m. dühös; 2. en —, adt. kétségbeesve, düh-ösen; 3. a. v. désespérer.
 Désespérement, adv. v. en-désespéré; 2. fig. kétségbe-esetten.
 Désespérer, v. n. kétségbe-esni; il est —é des méde-cins, az orvosok lemondtak róla; homme —é, javít-hatlan; fig. être —é, vi-gasztalhatatlan; 2. v. a. két-ségbeejteni; 3. se —, v. r. kétségbeesni.
 Désespoir, m. kétségbeesés; 2. vigasztalhatlanság.
 Désestimer, v. a. nem be-csülni; se faire —, bec-sületét elveszteni.
 Désétourdir, v. a. szédülést elűzni; fig. meggondolat-lanságtól elszoktatni.
 Désétrier, v. n. kengyelből kijöni.

†Désévrer

†Désévrer, v. a. félbeszakítani.
Désahabillé, m. pongyola ; 2. háziköntös.
Désahabiller, v. a. levethőztetni ; 2. se —, v. r. levethőzni.
†Désahabité, e, a. lakatlan, elhagyatott.
Désahabiter, v. a. elhagyni.
Désahabituér, v. a. leszoktatni ; 2. se —, v. r. leszoktatni.
Désaháler, v. déháler.
Désarnacher, v. déharnacher.
Déséhérence, f. jur. droit-de —, esendőség.
Déséhíter, v. a. örökből kitagadni.
Déséhommé, a. erejeszegett.
Déséhonnéte, a. illetlen, szemérmetlen, erkölcstelen.
†Déséhonnéteté, f. illetlenség, szemérmatlenség.
Déséhonneur, m. szégyen, gyalázat ; il tient à —, szégyennek veszi ; il fait — à ses parents, szégyent hoz szüleiére ; gyalázatára válik.
Déséhonorable, déséhonorant, e, a. becstelentűd.
Déséhonorér, v. a. becstelentíteni ; meggyalázni ; — sa famille, családjára szégyent hozni ; elle est —ée, megesett ; 2. se —, v. r. megesni ; magát meggyalázni.
Déséhumaniser, v. a. embertelentíteni, elvadítani ; 2. se —, v. r. minden emberi érzést levethetkezni.
Déségnatif, ve, a. jellemző.
Déségnation, f. kijelölés ; meghatározás ; jelölés ; ki-nevezés.
Déségnér, v. a. kijelölni, megjelölni ; 2. meghatározni ; 3. kinevezni ; 4. gyűlöltet tenni.
†Déséillusionnement, m. kiábrándulás.
Déséillusionner, v. a. kiábrándítani.
Déséimbriquer, v. a. jur. jelzőalul fölmenteni.
Désénence, f. gr. végzet.
Déséinfatuer, v. a. balgaság-

Désinfecter

tól elvonni ; 2. se —, v. r. bal.-ról lemondani.
Désinfecter, v. a. fertezett anyagtól megtisztítani.
Désinfection, f. fertezett anyagtól megtisztítás.
Désintéressé, e, a. önzéstelen ; 2. részrehajlatlan.
Désintéressément, m. önzetlenség ; 2. részrehajlatlanság.
†Désintéressément, adv. önzetlenül.
Désintéresser, v. a. kártalanítani.
†Désinvolte, a. nyílt.
†Désinvolture, f. fesztelenség.
Désir, m. vágy, óhaj.
Désirable, a. kíváncs.
Désirer v. a. vágyani, óhajtatni ; kíváncsi.
Désireux, se, a. vágyó, sóvárgó.
Désistement, m. pal. elállás.
Désister, v. v. elállni ; lemondani.
Dés lors (dè lór), adv. azóta ; akkor mindjárt.
Desman, m. z. pézma-vidra.
Desmo'graphie, f. an. szádragrajz ; —graphique, a. szálrajzi ; —logie, f. szál. tan ; —logique, a. szál. tani ; —phlogie, f. szál. lob.
Désobéir, v. n. engedetlenkedni.
Désobéissance, f. engedetlen-ség ; 2. pl. engedetlen vi-selet.
Désobéissant, e, a. engedetlen.
Désobligeamment(-ja-man), adv. barátságatlanul.
Désobligeance, f. udvariatlanság ; embertelenség.
Désobligeant, e, a. udvariatlan, neveletlen, 2. —e, f. együlésű kocsi.
Désobliger, v. a. — q., megbántani (vkit).
Désobstruant, désobstruatif, s. a. méd. hashajtó.
Désobstruer, v. a. ürülést okozni ; fig. utat nyitni.
Désoccupation, f. munkát-lanság.
Désoccupé, e, a. dologtalan.
Désoccuper, v. a. foglalko-

Désorienter

zástól elvonni ; 2. se —, v. r. foglalkozással fölhágy-ni.
Désoeuvre, e, a. heverő, do-logtalan, 2. m. un —, he-nye.
Désoeuvrement, m. dologta-lanság, heverés.
Désoeuvre, v. a. pap. íveket elkülöníteni ; 2. se —, v. r. elkülönödni.
Désolant, e, a. leverő, búis, szomorú ; 2. homme —, unalmas ember.
Désolateur, m. romboló.
Désolatif, ve, a. boldogtalan, sajnálatra méltó.
Désolation, f. rombolás, pusztítás ; 2. vigasztalhatlan-ság.
Désolé, e, a. rombolt ; pusztult ; 2. vigasztalhatlan ; se suis — de . . ., sajnálom hogy . . .
Désoler, v. a. rombolni, pusztítani ; 2. megszorítani ; 3. bosszúságot okozni ; 4. se —, v. r. szomorzkodni.
Désopilatif, ve, a. méd. ürítő.
Désopilation, f. méd. ürítés.
Désopiler, v. a. méd. üríteni ; fam. cela lui —e la rate, ez derekasan megnevelteti.
Désordonné, e, a. rendetlen, rendezetlen ; 2. mértékte-len, túlságos.
Désordonnement, adv. ren-detlenül ; 2. túlságosan.
Désordonner, v. a. összeküszálni, összebonyolítani ; 2. se —, v. r. rendből ki-jöni.
Désordre, m. rendetlenség, zavar ; 2. feszlettség, er-kölcstelenség ; 3. rablás, rombolás ; kihágás ; 4. ci-vakodás ; elmeháborodás.
Désorganisateur, trice, s. a. rendező ; szerveztető ; esprit —, pusztító szel-lem.
Désorganisation, f. szétbom-lás.
Désorganiser, v. a. szerveze-tet fölbontani ; 2. se —, v. r. fölbomlani.
Désorienter, v. a. irányt

Désormais

veszteni; 2. — q., megzavarni (vkit); 3. se —, v. r. megzavarodni.
 Désormais, adv. ezentúl; mostmár.
 Désorner, v. a. ékteleníteni.
 Désossement, m. csont, száka kiszédése.
 Désosser, v. a. csontokat kiszédni.
 Désouci, etc. v. dessouci etc.
 Désourdir, v. a. tiss. felazóni; van. fonatot fölbontani.
 Désoxydation, f. chi. élenytelenítés; élenytelenülés; —der, —géner, v. a. élenyteleníteni.
 *Despect (dé-spek), m. tisztelenség.
 Despectueux, se, a. tiszteletlen.
 Desponsation, v. fiançailles.
 Despote, m. kényúr.
 Despotique, a. kényúri; —ment, adv. kényúrilag.
 Despotiser, v. a. kényuraszkodni.
 Despotisme, m. kény-uraság; fig. uralkodó hatalom.
 Despumation, f. chi. lehabszás.
 Despumer, v. écumer.
 Desquamation (-koua-), f. levakarás; chir. bőrkorpázás.
 Desquamer (-koua-), v. a. levakarni; 2. se —, v. r. méd. hántani.
 Desrène, m. pal. tagadás.
 Desreiner, v. a. pal. tagadni.
 Dessabler, v. a. homoktól megtisztítani.
 Dessacer, v. a. szentségtelelni.
 Dessaigner, v. a. vértől megtisztítani.
 Dessaisine, f. jur. kitétel.
 Dessaisir, v. a. prat. kitenni (birtokból); 2. se —, v. r. kiadni.
 Dessaisissement, m. kiadás, kiszolgáltatás.
 Dessaisonner, v. a. agr. alkalmatlan időben megmunkálni.
 Dessaler v. a. kiáztatni;

Dessangler

fig. c'est un —é, ravasz ember.
 Dessangler, v. a. megereszteni (hevedert).
 Desséchant, e, a. szárító.
 Desséchement, m. kiszáritás, kiszáradás; méd. összezsugorodás.
 Dessécher, v. a. kiszáritani; fig. elkompatani; bot. száritni; 2. se —, v. r. elszáradni.
 Dessein, m. szándék terv; cél; 2. à —, adt. szándékosan; sans —, meggondolatlanul; de — ferme, szilárdul.
 Desseller, v. a. lenyergelni.
 Desserre, f. tágitás; fam. il est dur à la —, zsugori.
 Desserrer, v. a. tágitani; fig. fam. il n'a pas —é les dents tout le jour, egész nap hallgatott; fam. — un soufflet à q., pofon ütni vkit; 2. se —, v. r. tágulni.
 Dessert (dé-cère), m. csemege; arriver au —, későn jöni.
 Desserte, f. maradék étel.
 Dessertir, v. a. foglalványt levenni.
 Desservant, m. helyettes lelkész. [lat.
 Desservice, m. rossz szolgáló.
 Desservir, v. a. ir. leszedni (asztalt); 2. ártani (valakinek); 3. — une cure, helyettes szolgálatot teljesíteni.
 Dessicateur, m. écon. aszaló.
 Dessicatif, ve, a. méd. száritó; 2. m. száritó szer.
 Dessiccation, f. chi. kiszáritás.
 Dessiller v. a. kinyitni (szemet); fig. — les yeux à q., kijózanítani.
 Dessin, m. rajz; vázlat; 2. rajzművészet; 3. — colorié, színezett rajzolat.
 Dessinateur, m. rajzoló.
 Dessiner, v. a. rajzolni; vázolni; 2. se —, v. r. idomulni.
 *Dessouci, m. gondtalanság.
 *se Dessoucier, v. r. mivel se törődni.

Désudation

Dessouder, v. a. forrasztást leolvasztani.
 Dessouffrer, v. a. chi. kénelteleníteni.
 Dessouler, v. a. pop. kijózanítani; 2. v. n. kijózanodni.
 Dessous, m. alj; fig. il y a un — dans cette affaire, titok rejlik e dologban; 2. fig. avoir le — en qch., valamiben veszteni; 3. adv. alatt, alatta; vêtement de —, alsó ruha; en —, alul; il a la mine —, gyanus arcú; 4. prép. alul; alatt; au — de Paris, Párison alul.
 Dessus, m. felső rész; mus. felhang; th. les —, pl. zsinórpaddás; fig. prendre le —, felül kerekedni; 2. adv. ra, . . . re; mettez le —, tegye rá; la —, fönn, fölött; 3. prép. ni —, ni dessous, se fölőtte, se alatta; par —, azonkívül; pr. il payera par — l'épaule, egy fillért se fog fizetni; il est au — du vent, rendén van a szénája.
 Destin, m. sors, végzet; on ne peut fuir son —, sorsát senki se kerülheti el.
 Destination, f. rendeltetés; 2. rendeltetés helye.
 Destinée, f. v. destin; 2. poét. életpálya.
 Destiner, v. a. rendelni, szánni; 2. v. n. elhatározni, szándékozni; 3. se —, v. r. magát eltökélni.
 Destitué, e, a. kifogyott, ki-pusztult; hatálytalan.
 Destituer, v. a. letenni (hivatalból).
 Destitution, f. letétel.
 †Destrier (des-tri-é), m. csatoló.
 †Destrousement, adv. nyílvánosan, világosan.
 Destructeur, —trice, s. a. pusztító, dúló.
 Destructibilité, f. pusztíthatóság. [pusztító.
 Destructif, v. a. romboló.
 Destruction, f. pusztulás.
 Désudation (dé-çu-) f. méd. hőpör.

Désuétude

Désuétude (dé-çu-), f. elvélés.
 Désultateur, trice, s. műugró.
 Désunion, f. jur. elválás; elválasztás; fig. egyenlenség, viszály.
 Désunir, v. a. jur. elválasztani; fig. összevesztetni; 2. se —, v. r. elválni, szétválni; fig. összeveszni.
 Détaché, e, a. fort. piéces —és, különvek; litt. penéses —és, összefüggetlen gondolatok.
 Détachement, m. leoldás, eloldás; mil. osztály; fig. elfoglaltság; elvonultság.
 Détacher, v. a. leoldani, eloldani; leszedni; lemorzsolni; 2. levenni, kiházní; guer. kiküldeni; fig. elvonni; kiszabadítani; jur. szétválasztani; peint. kiemelni; 2. se —, v. r. elválni, szétválni; fig. elvonulni; menekülni.
 Détacheur, m. folt-tisztító.
 Détail, m. részlet, apróság; com. commerce de —, apró tözs; en —, adt. kicsinyben; részletesen.
 Détaillant, e, s. a. com. marchand —, félkés kalmár, szatócs.
 Détailler, v. a. részletezni; — la viande, húst kivágni; 2. com. részenként adni; 3. körülményesen előadni.
 Détailleur, v. détaillant.
 Détalage, m. berakás, csomagolás.
 Décaler, v. a. ismét berakni; 2. v. n. pop. elkotródni; man. gyorsan futni.
 Détalinguer, v. a. mar. horgonykötélet leoldani.
 Déteindre, v. a. ir. színt venni; 2. v. n. et se —, v. r. színt hagyni.
 Dételage, m. leszerszámozás.
 Dételler, v. a. kifogni, leszerszámozni.
 Détendoir, m. tiss. járgányfa.
 Létendre, v. a. megereszteni; fig. megpihenni; 2. leszed-

Détenir

ni, lebontani; 3. se —, v. r. renyhedni, ernyedni.
 Détenir, v. a. ir. letartóztatni; — être détenu au lit, fekvőbetegnek lenni.
 Détente, d'un fusil, f. ravasz; 2. elszűtés.
 †Détester, v. a. visszatarítani, elházní; 2. *visszatasztóvá tenni.
 Détenteur, m. letartóztató.
 Détenition, f. letartóztatás, fogvatartás; 2. lefoglalás.
 Détenu, m. fogoly.
 Détergent, v. détersif.
 Déterger, v. a. méd. tisztítani.
 Déterioration, f. rosszabbulás; rosszabbítás.
 Déteriorer, v. a. pal. com. rosszabbítani, elhanyagolni; 2. se —, v. r. elromlani.
 Déterminant, e, a. döntő.
 Déterminatif, ve, a. gr. határozó.
 Détermination, t. elhatározás; határozat; phys. irány.
 Déterminé, m. gonosz, agyafúrt ember.
 Déterminé, e, a. határozott; szenvedélyes; 2. vakmerő, elszánt.
 Déterminément, adv. bizonyosan, mulhatlanul; 2. épen, teljességgel; 3. világosan, érthetően; 4. határozottan, bátran.
 Déterminer, v. a. elhatározni; 2. meghatározni; eldönteni; 3. határozni; kitűlni; gr. leírni; philos. kijelölni; 4. jur. dönteni, eldönteni; 5. v. n. elvégezni; 6. se —, v. r. eldönteni, elszánni.
 Déterrre (-tè-rè), v. a. kiázní; fig. fölfedezni; fam. kipuhatolni.
 Déterreur, m. kiáso.
 Détersif, ve, s. a. méd. tisztító; hashajtó.
 Détestable, a. mor. megvetésre méltó, ocsmány; —ment, adv. utálatosan.
 Détestation, f. megvetés; utálat.
 Détester, v. a. mor. megvet-

Détraction

ni, utálni; 2. v. n. káromolni.
 Détignonner, v. a. pop. főeket lerántani.
 Détirer, v. a. manuf. nyújtani.
 Détiser, v. a. szétpiszkálni.
 Détisser, v. a. manuf. szétfejteti, kibontani.
 *Détitrer, v. a. címtől megfosztani.
 Détonation, f. elhi. durrandás.
 Détoner, v. a. chi. durranni.
 Détonnation, f. mus. hamis hangozás.
 Détonner, v. n. mus. hamisan hangozni; fig. eltérni.
 Détordre, v. a. ir. kicsavarani, elcsavarni.
 Détorquer, v. a. félremagyarázni.
 Détors, e, a. félhomlott.
 Détorse, f. ch. ficamodás.
 Détortiller, v. a. szétbontani.
 Détoucher, v. a. mar. ismét lengővé tenni.
 Détour, m. kanyarodás; 2. fordulat; 3. kerülő; fig. szabadkozás; 4. fogás, menetség; fam. donner d'un — à q., rászédni vkit.
 Détourber v. empêcher.
 Détourné, e, a. félreeső; magányos; fam. prendre des chemins —és, tekervény utakon járni; mot —é, rejtett szó.
 Détournement, m. p. u. elhárítás; fam. véleményváltoztatás; com. elikkasztás; pal. elidegenítés, elcsábítás.
 Détourner, v. a. eltéríteni (utól); fig. tartóztatni; félrevezetni; 2. eltéríteni (vizet); elárkolni; 3. elhárítani; fig. elcsavarni; com. elikkasztani; 4. v. n. fordulni; 5. se —, v. r. kerülni; eltérni; elfordulni.
 Détracter, v. a. et n. rágalmazni.
 Détracteur, s. a. rágalmazó.
 Détraction, *détractation, f. rágalmazás; pal. le droit de —, la —, levonási jog.

Détranchement

Détranchement, etc. v. dissection etc.
 Détranger, v. a. kiirtani.
 Détraper, v. débarrasser.
 Détraquer, v. a. elrontani; fig. elcsábítani; 2. v. n. et se —, v. r. megromlani; it. fig.
 Détrempé, f. peint. vízfesték; p. un mariage en —, törvénytelen házasság.
 Détrempir, v. a. higitni; elegyíteni; lágygyá tenni; fig. elpuhítani.
 Détrésse, f. aggály, aggodalom; szükség; mar. signal de —, vészjel.
 Détrésser, v. a. kifonni.
 Détréret, m. serr. csavarfogó; forg. csepő vas.
 Détriment, m. kár, hátrány.
 Détritige, m. olajbogyók szétzúzása.
 Détriter, v. a. zúzni, őrölni.
 Détritoir, m. olajrajtó.
 Détroit, m. géogr. tengerszoros; 2. szoros; an. medence
 Détrompement, kiábrándítás; kiábrándulás.
 Détromper, v. a. kiábrándítani; 2. se —, v. r. kiábrándulni.
 Détronement, m. tróntól megfosztás; trónvesztés.
 Détronér, v. a. tróntól megfosztani.
 Détroussement, adv. nyiltun, kerekén.
 Détroussement, m. leoldás; 2. rablás, zsákmányolás.
 Détrousser, v. a. leoldani; leereszteni; fig. — q., v. it kirabolni.
 Détrousseur, m. haraszi zsvány, rabló.
 Détruire, v. a. ir. lerombolni, lerontani, megemmisíteni; fig. tönkre tenni; megcáfolni; semmivé tenni; 2. se —, v. r. elromlani, elpusztulni, semmivé lenni; magát életétől megfosztani.
 Dette, f. adósság; fam. il est criblé des —s, fülíg adós; —active, követelés; —publique, államadósság; p. qui épouse la veuve, épouse

Deuil

les —s, ha elkezdted, folytasd; fig. il nie la —, nem akarja bevallani hibáját.
 Deuil, m. gyász; szomorúság; 2. gyászruha; faire son — de qch. vmiről lemondani; 3. gyászkiéret.
 Deux, a. kettő; 2. m. un —, kettős szám; fig. être entre —, habozni.
 Deuxième, a. második.
 Deuxièmeement, a. másodszor.
 Dévaler, v. a. leereszteni (bort pincébe); lejöni (lépcsőn); 2. v. n. távozni (szobából).
 Dévaliser, v. a. kirabolni, fosztogatni.
 Dévancer, v. a. q. megelőzni (vkit); fig. felülmúlni.
 Dévancier, ère, s. előd; 2. pl. ősök.
 Devant, m. előrés, előtér; fig. prendre les —s, vkit megelőzni; 2. adv. előtt; les premiers vont —, a ki hamarabb jő, hamarabb örül; 2. ci —, adt. hajdan, néha napján; 3. prép. elé, elébe, előtt; fam. il est — Dieu, meghalt; 4. elől; par —, előlről; —que, mielőtt.
 Devantier, m. pop. kötény.
 Devantière, f. női lovagló öltöny.
 Devanture, f. bát. előrés; com. kirakat.
 Dévastateur, m. pusztító.
 Dévastation, f. pusztítás.
 Dévaster, v. a. pusztítani.
 Développable, a. kifejezhető.
 Développement, m. kigöngyölés; fig. kifejlődés.
 Développer, v. a. legöngyölni, kigöngyölgetni; 2. kifejteni; megmagyarázni; 3. se —, v. r. kifejlődni.
 Devenir, v. n. ir. lenni (vmivé); — à rien, elpárologni.
 Dévergondage, m. erkölcselen életmód; kicsapongás.
 Dévergondé, e, a. szemérmelen; 2. —e, f. ringyó.
 se Dévergonder, v. r. kor-

Dévoiler

helykedni; minden szemérmét levetni.
 Déverguer, v. a. vitorlarudakat leszedni.
 Déverrouiller, v. a. fölzárolni.
 Devers, v. vers.
 Dévers, m. vashorog; 2. —e, a. t. t. görbe, harántékos; 3. —ement, harántékosan.
 Déverser, v. n. bát. görbén állni; 2. v. a. görbén beilleszteni; —é, megvetemdedt; fig. — le mépris sur q., vkit megvetéssel eláraztani.
 Déversoir, m. vízcsapolás; hydr. gát.
 Dévétir, v. a. levetkeztetni; 2. se —, v. r. levetkezni; jur. lemondani.
 Dévétissement, m. jur. lemondás, átengedés.
 *Déviable, a. eltéríthető.
 Déviatif, ve, a. eltérő.
 Déviation, f. eltérés; it. fig.
 Dévidage, m. legombolyítás.
 Dévider, v. a. legombolyítani.
 Dévideur, se, s. gombolyító, csévellő.
 Dévidoir, m. motóla.
 Dévier, v. n. fig. eltérni; 2. v. a. p. u. félre magyarázni.
 Devin, devineresse, s. jós; pop. je ne suis pas —, nem szagolhattam.
 Deviner, v. a. jósolni; 2. eltalálni; fig. c'est une énigme à —, érthetlen.
 Dévirginer, v. déflorer.
 Déviriliser, v. éfféminer.
 Devis (-vice), m. költségvetés; 2. csevegés.
 Dévisager, v. a. q. összekarcolni, megkarmolni.
 Devise, f. jelvény; com. jel, váltó; 2. jelige.
 †Deviser, v. a. csevegni; 2. költségvetést csinálni.
 Dévisser, v. a. lecsavarni.
 Dévoilement, m. méd. hasfolyás; bát. lefarolás.
 Dévoilement, m. lefátyolozás; fig. fölfedezés.
 Dévoiler, v. a. lefátyolozni; fig. leleplezni; 2. se —, v. r. arcát leleplezni.

Devoir

Devoir, v. a. ir. tartozni; fig. köszönhetni; 2. lekötelezve lenni; 3. (sans régl) il doit être riche, kell, hogy gazdag legyen; il doit faire froid, hideg lehet...; 4. kelleni; il doit partir, el kell utaznia; vous ne devez pas rester, nem szabad maradnia; 5. se —, v. r. je me dois à ma famille, családodnak tartozom élni.
Devoir, m. kötelesség; rendre ses —s, tisztelkedni; se mettre en — de faire qch., vmikhez fogni, készülni; écol. földadat.
Dévole, f. jeu. mats.
Dévolu, e, a. háromlott; droit —, háromlandóság.
Dévolu, m. jur. háramlat; fig. jeter un — sur qch., ígényt tartani vmire.
Dévolution, f. rászállás; 2. esendőség.
Dévorant, e, a. ragadozó; fig. faló; emészto.
Dévorateur, m. faló; fam. — de livres, könyvmoly.
Dévorer, v. a. széttépni, szétmarcangolni; falni, nyelni; fig. emészteni, kínozni, zaklatni; elnyelni.
Dévot, e, s. relig. áhitatos; faux —, szenteskedő; 2. jámbor, istenfélő.
Dévotement, adv. áhitatosan.
Dévotion, f. áhitatosság; szenteskedés; pr. il n'est — que de jeune prêtre, új szita szegen függ; 2. áhitat; faire ses —s, áldozni; fig. engedelmesség.
Dévouement, dévouement, m. hódolat, készség.
Dévouer, v. a. szentelni, ajánlani; 2. se —, v. a. magát földáldozni.
Dévoyer, v. a. tévelyíteni; t. ferde irányt adni; méd. hasmenést okozni; 2. se —, v. r. eltévedni; fig. eltévelyedni.
Dévoyés, m. pl. théo. tévelygők. [kórász.
Dexamisse, f. crust. vízen-

Dextérité

Dextérité etc. v. adresse, habilité etc.
Dia, i. tüled! p. il n'entend ni à — ni à huhau, se ki se be mint az ajtófélfa.
Diabète (-tè-ce), m. méd. húgyár.
Diable, m. théo. ördög; 2. pr. le — n'y perdrien, a látszat csal; faire le — à quatre, pokoli lármát csapni; se donner au —, kétségbeesni; que le — l'emporte, vigye a manó; tirer le — par la queue, nyomorogni; c'est là le —, itt a bökkendő; c'est un bon —, vig cimborá; — de chemin, átkozott út; à la —, adt. rozúl; 3. t. t. artil. görkocsi; 4. i. fam. patvarban.
Diablement, adv. ördögileg.
Diablerie, f. ördögösség, bozorkányság; fig. gonosz-ság.
Diabliesse, f. sátán asszony; b. p. bonne —, jámbor nő.
†Diablot, i. fam. hogyis ne; jut eszembe; majd ha fagy.
Diabliculer, v. a. rágal-mazni.
Diablotin, m. ördögöcske.
Diabolique, a. théo. ördögi; it. fig.; —ment, adv. ördögileg.
Diabotanium (-nome), m. pharm. növénytapasz.
Diabrose, f. méd. maradás; —brotique, a. maró; —conal, e, a. cath. szerepapi; —conat, m. cath. szerepapság; —conesse, f. h. eccl. sz. papnő; —cre, m. sz. pap; —delphie, f. bot. kétfalkás; —dème, m. h. mlokász; —gnose, f. méd. kór-isme; —gnosti-méd. kór-isme; —gonal, e, a. géom. szögirányos; 2. —, f. szögirányos vonal; —gonalement, adv. szögirányosan.
Diaire, a. méd. egynap.
Dialecte, m. litt. szójárás; —tique, f. észtan; vitály-

Diction

tan; —tiquement, adv. észtanilag.
Dialogique, a. párbeszédi; —gue, m. párbeszéd.
Diamant, m. minér. gyémánt; donner une poignée de —s, dűsan meggjutalmazni; édition —, parány kiadás.
Diamantaire, m. gyémánt-metsző.
Diamanter, v. a. gyémántul kirakni.
Diamétral, e, a. géom. átmérő.
Diamétralement, adv. átmérőileg; fig. ellenkezőleg.
Diamètre, m. géom. átmérő.
Diandre, a. bot. kéthémes.
Diane, f. myth. Didna; mil. viadal; alch. ezüst.
Diantre, m. ördög; allez au —, menjen a pokolba.
Dia'pason, m. mus. hang-mérv; 2. hangvilla; fig. lendület; —phane, a. phys. átlátszó; —phaméité, f. phys. átlátszóság; —phorése, f. méd. izzadás; —phorétique, a. méd. iz-zasztó; —phragme, m. an. rekesz-izom; —après, e, a. tarka; —prun, m. pharm. szilvanyalat; —prure, f. tarkaság; —pyétique, v. suppuratif; —rrhée, f. méd. hasfolyás; —stème, v. intervalle; —stole, f. an. tágulás; —thèse, f. méd. testalkotás; —tribe, f. gúnyirat.
Dicastère, m. kormánysszék.
Dico'que, a. bot. kéthüvelyű; —tyle, m. z. tatár pézsmá; —tylédone, m. bot. kétszikű.
Dicta'me, m. bot. ezerjő; —men (-ène), m. dog. sugallás; —teur, m. parancsár; fig. ton —, parancsoló hang; —torial, e, a. parancslagos; —ture, f. parancsdrág.
Dictée, f. mondatolás.
Dictér, v. a. mondatolni; 2. nyelvére adni; 3. rendelni.
Diction, f. beszéd; mon-dóka.

Dictionnaire

Dictionnaire, m. szótár.
 Dicton, m. fam. példabeszéd;
 2. célzás, vagdalózás.
 Dictum (-ome), m. jur. határozat.
 Didactique, a. oktatólagos;
 2. m. oktató előadás; 3. tanmód.
 Didas'cal, m. h. eccl. tudor;
 —calie, f. tanítás; =s, pl. bizonylatok; †—calique, a. tudományos.
 Didelphe, m. z. csacs-iszákos.
 Didynam'e, a. bot. két főbb hímcs; —ie; f. bot. két főbb hímesség.
 Diérèse, f. chir. vágás, föl-vágás; 2. gr. szétválasztás.
 Diéretique, v. corrosif.
 Dièse, diésis (-ice), m. mus. keresztjegy; 2. keresztzett hangjegy; 3. a. keresztzett.
 Diéser, v. a. mus. keresztlet jelölni.
 Diète, f. élet-, étrend; 2. mértéktartás; 3. h. m. országyűlés; 4. napi járadék.
 Diététique, a. méd. étrendi; 2. f. éptan.
 Dieu, m. Isten.
 Dieutelet, m. g. p. istenke.
 Diffamant, e, a. becsület-sértő.
 Diffamateur, m. rágalmazó.
 Diffamation, f. rágalmazás; rágalom.
 Diffamatoire, a. becsületsértő; écrit —, gúnyirat.
 Diffamer, v. a. rágalmazni, szidalmazni; 2. se —, v. r. jó hírnevét elveszteni.
 Différemment (di-fé-ra-), adv. különbözőleg.
 Différence, f. különbség; 2. különbséesség; 3. arith. különbözők; log. különböztetés.
 Différencier, v. a. különböztetni; math. különlni.
 Différend, m. viaszly, egyenlenség; 2. pörös ügy.
 Différent, e, a. különböz, eltérő; 2. különféle.
 Différentiation, f. math. különbözőkézés.

Différentiel

Différentiel, le, a. külzél-kes; calcul —, külzélék-hánylás.
 Différer, v. a. különbözni;
 2. elhalasztani; p. ce qui est —é, n'est pas perdu, ami halad nem marad.
 Difficile, a. bajos, nehéz; 2. kényes; 3. önszerű; 4. követelő; faire le —, kényeskedni; —ment, adv. bajosan, nehezen stb.
 Difficulté, f. nehézség; 2. bökkenő, kérdésbe vétel; 3. faire —, magát vonogatni; 4. ellenvetés; p. c'est le père des —s, szörszálhasonlat; 5. fam. pörpatvar; 6. sans —, adt. kétségkívül.
 Difficultueux, se, adj. nehézkes.
 Difformation, f. pal. elferdítés.
 Difforme, a. idomtalan; fig. ocsmány.
 Difformer, v. a. pal. elferdíteni, 2. átalakítani; 3. idomtalannítani.
 Difformité, f. idomtalanság, rátság; fig. ocsmányság.
 Diffraction, f. opt. sugártörés.
 Diffus, e, a. terjedelmes.
 Diffusément, adv. terjedelmesen.
 Diffusion, f. phys. terjedés; 2. litt. terjedelmesség.
 Digame, etc. v. bigame, etc.
 Digérer, v. a. emészteni; fig. megfontolni; eltűnni; 2. chi. pállítani.
 Digesteur, m. écon. pállító.
 Digestif, ve, a. emésztő; ap-pareil —, emésztőszerv.
 Digestion, f. emésztés; fig. une affaire de dure —, fáradságos ügy; 2. chi. pállítás.
 Digitaire, f. bot. pimpó.
 Digital, e, a. ujjas.
 Digitale, f. bot. gyűszűvirág.
 Digité, e, a. ujjas.
 Digne, a. méltó, érdemes; —ment, adv. méltán; méltólag; illedelmesen.
 Dignitaire, m. főúr; főhivatalnok.

Diligence

Dignité, f. főrang, főhivatal; 2. méltóság; 3. fontosság.
 Digon, v. diguon.
 Digone, a. kétszögű.
 Digressif, ve, a. kicszpongó.
 Digression, f. eltérés; astr. távolság.
 Digressivement, adv. eltérőleg.
 Digue, f. mar. gát, töltés.
 Digner, v. a. man. sarkantyúzni; 2. gátot emelni.
 Diguon, m. mar. lobogónyél.
 Digyne, a. bot. két-anyás.
 Dilacération, f. chir. szétszakasztás.
 Dilacérer, v. a. chir. szétzakítani.
 Dilaniateur, trice, a. min. robbantó.
 Dilapidateur, trice, a. a. fecsérlő, pazarló.
 Dilapidation, f. fecsérlés, pazarlás.
 Dilapider, v. a. pazarolni; elharcolni.
 Dilatabilité, f. phys. terjedékenység.
 Dilatable, a. phys. terjedékeny.
 Dilatateur, m. an. tágtó; chir. méhtükör.
 Dilatation, f. phys. nyújtás; chir. tágtítás; méd. táglás; astr. terjedés.
 Dilater, v. a. nyújtani, terjeszteni; chir. tágtítani; 2. se —, v. r. tágtulni; terjedni; fig. mon cœur se —e, szabadabban lélekzem.
 Dilation, f. jur. halasztás.
 Dilatoire, a. jur. halasztó; —ment, adv. halasztólag.
 †Dilayer, v. a. halasztani; 2. v. n. habozni.
 Dilection, f. szeretet.
 Dilemme (-ème), m. log. szarvas észlet; kelepce.
 Diligemment (-ja-man), adv. szorgalmasan, serényen; 2. gondosan.
 Diligence, f. serénység, gyorsaság, szorgalmasság; 2. faire —, sietni, siettetni; com. haladéktalan ovatoltatás; prat. à la — de...

Diligent

... megkeresésére; 3. járadék, munkásság; 4. gyorskocsi; postakocsi.
Diligent, e, a. gyors, serény, szorgalmas; 2. munkás, gondos; 3. m. ir. arany motola; 4. —e, f. bot. tavaszi tulipán.
Diligenter, v. n. diligenter, siessen; 2. v. a. siettetni; 3. se —, v. r. sietni.
Diluer, v. a. chi. vizezni.
Dilution, f. chi. vizezés.
Diluvien, ne, a. özönvizi.
Diluvier, v. inonder.
Dimanche, m. vasárnap; — gras, farsang vasárnapja; fam. air de —, vig arc.
Dime, f. tized, dzsma.
Dimension, f. terjedelem; fig. prendre des —s, intézkedni; alg. hatvány; tényező.
Dimer, v. n. cout. dézmálni.
Dimerie, f. dzsma mező.
Dimeur, m. dézsmáló.
Diminuer, v. a. kevesébitni; arch. vékonyítani; 2. v. n. kevesébedni, fogyni; gyöngülni; com. csökkenni.
Diminutif, ve, s. a. gr. kicsinyítő.
Diminution, f. kicsinyítés; fogyás; csökkenés.
Dissoisire, jur. m. elbocsátvány.
Dismissorial, e, elbocsátó.
Dimandine, f. sárgarézmtű.
Dinander, m. sárgarézöntő.
Dinatoire, a. heure —, ebéd ideje.
Din-dan, m. csengés.
Dinde, f. nőstény pulyka; fig. ostoba nő.
Dindon, m. kanpulyka; fig. garder les —s, visszavonultan élni (falun); il est bête come un —, ostoba mint a lúd.
Dindonnade, f. vét. pulykahimő; 2. cuis. pulykavagdalt.
Dindonneau, m. pulykácska.
Dindonnier, ère, s. pulykápásztor; iron. falusi ripók.
Diné, v. diner.

Dinée

Dinée, f. déli szállás; ebéd-költség.
Diner, diné, m. ebéd; 2. tált étel; 3. v. n. ebédelni; donner à —, ebédet adni.
Dinette, f. sovány ebéd.
Dineur, m. ebédelő; 2. tányérnyaló; 3. un beau —, nagytükör.
Dinique, s. a. méd. les —s, szédülés elleni szerek.
Dintrir, v. n. cincogni.
Diocésain, e, s. a. cath. egyházmegyei; le —, megyés püspök.
Diocèse, m. cath. egyházmegye.
Diodon, m. icht. csepűhal.
Dioecie, f. bot. kélaki.
Dioptre, m. opt. irányozó.
Dioptrique, f. fénytöréstan; 2. a. fénytörési.
Dioscorées, f. pl. bot. jámgökörfélék.
Dioscures, m. pl. astr. ikrek.
Diosmées, f. pl. bot. erős illatuak.
Diospyre, f. bot. kőbogyófa.
Diphtèrite, f. méd. roncsoló toroklob.
Diph'thongue, f. gr. ikerhangzó; —ylle, a. bot. kétlevelű; —yllum (-ome), m. bot. bangó.
Diplolèpe, m. ent. gubonc.
Diplomate, m. országnok; —ie, f. országnokság; —ique, a. országnoki; oklevél; 2. f. oklevéltan; —iquement, adv. oklevelekkel; ügyesen; —iste, m. oklevelesz; országnok.
Diplôme, m. oklevél; 2. nyillevél, rendelvénny; 3. kinevezési levél.
Diplopie, f. méd. kettőzött látás.
Diploptères, m. pl. h. n. két-röpök.
Dipsétique, s. a. méd. szomjgerjesztő.
Diptère, m. arch. kettős oszlopat; 3. a. ent. kétröpű.
Dipus, m. z. ugrány.
Dire, m. prat. állítás, vallástétel; 2. mondás; bien —, helyesszólás.
Dire, v. a. ir. mondani; ki-

Discaler

fecsegní; poét. magasztalni; p. — le diable de q., megszólani vkit; 2. elmondani; 3. itélni; 4. ajánlani; 5. fig. jelenteni; que veulent — ces paroles? mit jelentsenek e szavak? c'est-à —, azaz; 6. fig. fam. le coeur me le dit, szívem sugálja; si le coeur vous en dit, ha kedved tartja; 7. látszani; on dirait, úgy látszik; 8. trouver à —, hiányozni; it. ócsárolni; 9. faire —, költeni, szájába adni; 10. il prétend que je lui donne de l'argent, cela lui plait à —, azt állítja, hogy pénzt adjak neki, hogysis ne! 11. il y a bien à — entre ces deux personnes, nagy a különbség e két egyén közt; cela va sans —, ez magától értetődik; à vrai —, nyiltan mondva; j'ai dit, több szavam nincs; 12. pal. soi-disant, állítólagos; 13. dit, e, nevezett; pal. említett; 14. se —, v. r. magát nevezni; magában mondaní.
Direct, e, a. egyenes; 2. közvetlen.
Directement, adv. egyenesen; 2. közvetlenül.
Directeur, trice, s. igazgató.
Directif, ve, a. vezető.
Direction, f. igazgatás, vezetés; irány; fig. dév. szándék; bot. állás; mec. mozgás.
Directoire, m. igazgatóság; h. de F., végrehajtó hatalom.
Directorat, m. igazgatói meltség.
Directorial, e, a. igazgatói; igazgatósági.
Diriger, v. a. igazgatni, vezetni; 2. irányozni; 3. se —, v. r. irányulni, fordulni.
Dirimant, v. empêchement.
Disable, a. mondató.
Discale, f. com. súlyhiány.
Discaler, v. n. com. súlyt vesztetni.

Disceptateur	†Discourtois	Disparôître
Disceptateur, m. did. vitatkozó.	salgás; fecsegés; gr. beszédész.	Diseur, se, s. — de nouvelles, újdondász; — de bagatelles, hasztalan fecsegő.
Disception, f. did. vitatkozás.	†Discourtois, e, a. udvariatság.	Distractif, ve, a. opt. sugártörő.
Discepter, v. n. did. vitatkozni.	†Discourtoisie, f. udvariatság.	Distraction, f. opt. sugártörés.
Discernement, m. megkülönböztetés; fig. ítélőtehetség.	Discrédit, m. hiteltelenség.	Disgrâce, f. kegyvesztés; tomber en —, kiesni a kegyelemből; 2. baleset, szerencsétlenség; 3. illemtelenség.
Discerner (di-cér-), v. a. megkülönböztetni.	Discrédité, e, a. hitelvesztett; rozshírű.	Disgracieux, se, a. kegyvetlen; 2. visszataszító, undoros.
Disciple (dī-ci-), m. tanítvány.	Discréditer, v. a. rozshírbe hozni, keverni.	Disgrégation, f. phys. szétzórás; szétzóródás; 2. vakítás.
Disciplinable (di-ci-), a. tanulékony.	Discret, ète, a. kimélyetes, méltalmas; szerény, ildomos: titoktartó, óvatos; math. quantité —, szakozott mennyiség.	Disgréger, v. a. opt. szétzórni.
Discipline (di-ci-), m. fegy, fegyelem; 2. fenyték, büntetés; 3. sanyargatás.	Discrètement, adv. ovatosan, okosan stb.	Disharmonie, f. mus. hangzavar.
Discipliner (di-ci-), v. a. fegyelemezni, rendben tartani; 2. ostromozni; 3. se —, v. r. magát rendben tartani; sanyargatni.	Discrétion, f. méltányosság, szerénység, ovatosság; megfontoltság; l'âge de —, érett kor; 2. titoktartás; 3. à —, adt. kény, kegy; se rendre à discrétion, kegyelemre adni meg magát.	Disjoindre, v. a. ir. szétválasztani; pal. elválasztani; 2. se —, v. r. szétválni, elválni.
Discoïde, a. bot. tárcs alakú.	Discrétionnaire, a. jur. tetzés szerinti.	Disjonctif, ve, a. gr. elválasztó, vagylagos.
Discolore, a. egyenlőtlen színű.	Discrétoire, m. h. eccl. tanácssterem.	Disjonction, f. pal. szétválasztás.
Djscompte, m. lezámitolat.	Discrimen (-éne), m. chir. homlok-érvágó kötelék.	Dislocation, f. menülés; 2. mil. széthelyezés.
Discontinu, e, a. félbeszakadt; összefüggetlen.	Disculpation, f. igazolás.	Disloquer, v. a. kifecamítani; fig. megháborítani; 2. se —, v. r. kifecamodni; mec. szétválni.
Discontinuation, f. félbeszakasztás; pangás.	Disculper, v. a. q., igazolni (vkít); 2. se —, v. r. magát kitisztítani.	Dispache, f. mar. kárlevél.
Discontinuer, v. a. félbeszakasztani; 2. v. n. félbeszakadni.	Discursif, ve, a. log. észlelő; 2. eltérő.	Dispacheur, m. com. kárbiro.
Disconvenable, a. illetlen; —ment, adv. illetlenül.	Discursion, f. eltérés.	Disparaitre, v. n. ir. eltűnni; fig. elillanni, megszökni.
Disconvenance, f. különfélése; aránytalanság; gr. nyelvelenesség.	Discussif, ve, a. méd. eloszlató.	Disparate, f. litt. képtelenség, viaszosság; 2. a. elkülönített; képtelen.
Disconvenir, v. n. ir. tagadni.	Discussion, f. megvitatás, meghányás; 2. szóváltás, vitatkozás; összekapás; jur. kereset; megzálogolás; méd. szétosztatás.	Disparité, f. egyenlőtlenség; — d'âge, korkülönbség.
†Discord, v. discorde.	Discuter, v. a. megvitatni, meghányni; jur. megperelni; megzálogolni; méd. eloszlatni.	Disparation, disparade, f. eltűnés.
†Discordamment, adv. összeférhetlenül.	Disert (di-zér), e, a. beszédész; il est plutôt — qu'il n'est éloquent, inkább bőbeszédű mint ékeszszó —ement, adv. beszédesen.	Disparôître, v. disparaitre
Discordance, f. álhang; 2. egyenetlenség.	Disette, f. szűkség, hiány; fin. — d'argent, pénzsűke; — de mots, szóhiány.	
Discordant, e, a. elhangolt; fig. összeférhetlen.	†Disetteux, se, a. szűkölködő.	
Discorde, f. viszály; pomme de —, civódás oka.		
Discorder, v. n. mus. elhangulni; fig. elkedvetleníteni.		
Discours, se, s. fecsegő; 2. szépbeszédű.		
Discourir, v. n. fecsegni; értekezni.		
Discours, m. szónoklat; tár-		

Dispaste

Dispaste, dispáte, m. mec. kettős hengerű emelőcsiga.
 Dispendueusement, adv. költségesen.
 Dispendieux, se, a. költséges.
 Dispensaire, m. gyógyszer-árusbály; 2. szegények gyógyszerértára.
 Dispensateur, trice, s. osztogató.
 Dispensatif, ve, a. fölmentő.
 Dispensation, f. kiosztás; pharm. gyógyszerkészítés.
 Dispense, f. jur. eccl. fölmentés, föloldás; 2. engedély.
 Dispenser, v. a. fölmenteni, föloldani; 2. elengedni; 3. kiosztani; pharm. gyógyszerket készíteni; 4. se —, v. r. magát fölmenteni.
 Dispepsie, v. indigestion.
 Disperser, v. a. szétszórni, elszórni; 2. széthelyezni; 3. szétkergetni; 4. se —, v. r. eloszlatni; szétszórani.
 Dispersion, f. szétszórás; szétkergetés.
 Disponibilité, f. rendelkezhetőség.
 Disponible, a. rendelkezhető.
 Dispos (-pó), a. m. vidor, élénk; frais et —, ép s. egészséges.
 Disposant, e, s. prat. rendelkező.
 Disposé, e, a. érzelmű, szándéku, indulatú; bien —, jó kedvű.
 Disposer, v. a. rendezni, elrendezni, berendezni; 2. hajlandóvá tenni; 3. előkészíteni; 4. v. n. rendelkezni; használni; fig. Dén. Dieu a —é de lui, Isten magához szólította; 5. se —, v. r. készülni; le temps se —e à la pluie, az idő esőre áll.
 Dispositif, ve, a. méd. előkészítő.
 Disposition, f. elrendezés, berendezés; mil. gllás, csa-tarené; rendelkezés; 2. előkészület; 3. hangulat; kedv; méd. egészségi ál-

Disproportion

lapot; hajlam, hajlandóság; 4. hatalom, önkény; 5. jur. rendelkezmény, rendelkezés; 6. tehetség, rávalóság, hajlam.
 Disproportion, f. aránytalanság.
 Disproportionné, e, a. hasonlatlan, különböző.
 Disproportionnel, le, a. díj. aránytalan; —lement, adv. aránytalanul.
 Disproportionnément, adv. hasonlatlanul.
 Disproportionner, v. a. aránytalanítani. [ható]
 Disputable, a. kétségbevonható.
 Disputailler, v. n. fam. patvarkodni.
 Disputaillerie, f. fam. patvarkodás, pörpatvarkodás.
 Disputailler, m. patvarkodó.
 *Disputant, e, a. veszekedő.
 Disputateur, m. vitázó.
 Disputation, f. vitatkozás; vitázat.
 Dispute, f. vita, veszekedés; 2. szóváltás; écol. vitatkozás.
 Disputer, v. a. elvitatni, elpörölni; fig. védelmezni; versenyezni; 2. v. n. vitázni, veszekedni; 2. fölérni, egyenlő lenni; 3. vitatkozni; 4. se —, v. r. versenyezni.
 Disputeur, se, s. veszekedő, civakodó.
 Disque, m. ant. hajító korong; astr. — du soleil, napkorong; litt. kehelyfödő; bot. tányér.
 Disquisition, v. recherche.
 Dissecteur (-di-), m. chir. boncoló.
 Dissection, f. an. boncolás.
 Dissemblable, a. hasonlatlan; —ment, adv. hasonlatlanul.
 Dissemblance (di-), f. hasonlatlanság.
 Dissémination (di-), f. bot. elszóródás (magé).
 Disséminer (di-), v. a. elszórni, elvetni; fig. terjesztetni; 2. se —, v. r. elszóródni; elterjedni.

Dissoluble

Dissension (di-), f. egyenetlenség.
 Dissenter (dis-saine-tère), m. különhitű.
 *Dissentiment, m. véleménykülönbség.
 Disséquer (di-cé-ké), v. a. boncolni; fig. taglalni.
 Disséqueur, m. chir. boncoló; —. bonckés.
 Dissertateur, m. értekező.
 *Dissertatif, ve, a. tudós; értekező.
 Dissertation (di-cère-), f. értekezés.
 Dissorter (di-cèr-), v. n. értekezni.
 *Dissidence (di-ci-) f. szakadás.
 Dissident (di-ci-dan), m. h. eccl. szakadár.
 Dissimilaire (di-), a. did. különönmű.
 Dissimilitude, f. különönműség.
 Dissimulateur, trice, s. képmutató.
 Dissimulation, f. képmutatás.
 Dissimulé, e, s. a. színeskedő, képmutató; fam. un —, alamszű.
 Dissimuler (di-ci-), v. a. et n. színelni, tettetni; 2. elrejtetni; 3. ne pas —, bevallani; 4. se —, v. r. önmagát ámtítani.
 Dissipateur, trice, s. tékozló.
 Dissipation, f. tékozlás; chi. oldás; phys. elpárolgás; 2. szórakozás.
 Dissiper (di-ci-), v. a. eltékozolni; mil. szétszórni; fig. megszüntetni, eloszlatni; megsemmisíteni; phys. elpárolgoltatni; 2. szórakoztatni; 3. se —, v. r. szélbomlatni; szétszórani; fig. szórakozni.
 *Dissocial, e, a. társaságtalan.
 Dissociation, v. dissolution.
 Dissolu, e, a. feslett, kicsapongó; 2. parázna.
 Dissoluble, a. chi. föloldható; 2. jur. elválasztható.

Dissolument

Dissolument, adv. *kicsapongva, fesletten.*
Dissolutit, ve, a. chi. *méd. osztató.*
Dissolution, f. chi. *főloszlás; fig. elválasztás; imp. osztás; jur. válás; méd. osztás; mor. kicsapongás; 2. chi. oldat.*
Dissolvant, m. chi. *oldószer; 2. —, e, a. chi. oldó.*
Dissonance, f. mus. *visszhangzat; fig. egyenetlenség.*
Dissonant, e, a. *visszhangzó; fig. egyenetlen.*
Dissoner, v. n. mus. *visszhangzani.*
Dissoudre, v. a. ir. *főoldani; jur. főbontani; méd. osztatni.*
Dissuader (di-). v. a. q. de qch., *lebeszélni.*
Dissuasif, ve, a. *lebeszélő.*
Dissuasion, f. *lebeszélés.*
Dissyllabe (di-ci-la-be), s. a. gr. *kéttagu.*
Distance, f. *távolság; fig. különbség; géom. point de —, távpont.*
Distant, e, a. *távol, távollevő.*
Distendre, v. a. chir. *kifezítetni; 2. se —, v. r. feszíteni.*
Distension, f. chir. *feszülés.*
Distillable, a. chi. *lepárolható.*
Distillateur (ti-la-), m. chi. *lepároló; szeszégető.*
Distillation, f. *párlás; 2. párlat.*
Distillatoire, a. chi. *appa-reil —, lepárló készülék; 2. m. párló-edény.*
Distiller, v. a. chi. *lepárolni, lombikolni; fig. — sa rage, dühét kiütni; 2. v. n. lecsöpögni; átszivárogni.*
Distillerie, f. chi. *lepárlóműhely; 2. párlás mestersége.*
Distinct, e, (dis-teín; dis-teink'), a. *különböző, különféle; 2. világos, érthető; —ement, adv. világosan, érthetően.*

Distinctif

Distinctif, ve, a. *különböztető.*
Distinction, f. *elválasztás; 2. megkülönböztetés; különbség; bot. osztályozás; 3. kitüntetés; 4. érdem; it. rang, méltóság.*
Distinguer, v. a. *megkülönböztetni; 2. kitüntetni; 3. ge —, v. r. kitűnni, jeleskedni.*
Distique, m. poét. *párvers; 2. a. bot. kétoldali.*
Distors, e, a. did. *elcsavart.*
Distorsion, f. *méd. elcsavarás, eltorzítás.*
Distraction, f. *szétszórás, szétdarabolás; chir. elválasztás; fig. szórakozottság; 3. szórakozás.*
Distraine, v. a. ir. *elválasztani; jur. elkülöníteni; 2. fig. elvonni, háborgatni; 3. elidegeníteni. lebeszélni; 4. szórakoztatni, mulattatni; 5. se —, v. r. szórakozni, mulatni.*
Distrain, e, a. *szórakozott.*
Distribuer, v. a. qch. *szétosztani; poét. adakozva kiosztani; imp. osztani; 2. se —, v. r. elválni, elosztani.*
Distributeur, trice, s. *osztó, osztogató.*
Distributif, ve, a. *osztó; gr. különítő.*
Distribution, f. *elosztás, föl-osztás; litt. osztályozás.*
Distributivement, adv. *egyenként, különvéve.*
District (-trik), m. *kerület; fig. cela n'est pas de mon —, nem szakmámhoz tartozik.*
Dit, m. *mondat.*
Dit, e, a. *határozott bizonyos; le —, la —e, említett, főnemtített.*
Ditelée, m. *művecske.*
Dito, m. com. *ugyanaz; ugyanott.*
Diurétique, a. *méd. hágyhajtó.*
Diurnal, m. cath. *imnapló.*
Diurne, a. astr. *naponkinti; bot. egy napos.*

Divin

Divagateur, trice, s. a. *eltérő.*
Divagation, f. *eltérés, elcsapongás; prat. barangolás.*
Divaguer, v. n. prat. *barangolni; 2. did. eltérni, elcsapongani.*
Divarication, f. *kinyújtás, kiterjesztés; terjedék, kiterjedés.*
Divariquer, v. a. *méd. kiterjeszteti.*
†Dive, a. f. *isteni.*
Divergence, f. *geom. opt. széthajlás; fig. különféle-ség.*
Divergent, e, a. *geom. széthajló; fig. különféle, eltérő.*
Diverger, v. n. *geom. széthajlani; bot. elágazni; fig. eltérni.*
Divers, e, a. *különböző, különféle; 2. többféle, sokféle; 3. auteur —, sokoldalú író.*
Diversement, adv. *különfélén.*
Diversifiable, a. *változtatható.*
Diversifier, v. a. *változtatni; 2. se —, v. r. változni.*
Diversión, f. *elvonás, eltérés; szórakozás; mil. mellékes és váratlan megtámadás.*
Diversité, f. *változatosság, különbféleség.*
†Diversoires, m. *tanya, száloda.*
Diverti, e, a. fin. *elsikkasztott.*
Divertir, v. a. *elvonni, visszatartóztatni; fin. elsikkasztani; 2. mulattatni, szórakoztatni; 3. se —, v. r. mulatni, szórakozni; tré-fát üzni.*
Divertissant, e, a. *mulattató, tréfás.*
Divertissement, m. *mulat-ság, gondúzás; fin. sikkasztás.*
Dividende (-dande), m. arith. *osztandó; com. osztalék.*
Divin, e, (-vein, -vine), a. *relig. isteni; fig. természet-fölötti; it. dicső.*

Divinateur

Divinateur, trice, a. *sejtő*; *jósóló*.
 Divination, f. *jóslás*; 2. *jóslat*.
 Divinatoire, a. *jósló, jövőndőlő*.
 Divinement, adv. *istenileg*; fig. *dicsőn*.
 Diviniser, v. a. *isteníteni*.
 Divinité, f. *istenség*; *isteniség*.
 Divis, par —, adv. *fölösztva*; prat. *posséder par —, részenként bírni*.
 Divisé, e, a. *részelt, osztott*; fig. *megosztott*.
 *Divisément, adv. *egyenként, külön*.
 Diviser, v. a. *osztani, elosztani*; fig. *összevesztetni*; 2. *se —, v. r. osztani*; fig. *meghasonlani*.
 Diviseur, s. a. *arith. osztó*; arm. *osztókorong*.
 Divisibilité, f. *did. oszthatóság*.
 Divisible, a. *osztható*.
 Divisif, ve, a. *osztó*.
 Division, f. *osztás, elosztás*; mil. *hadosztály*; 2. fig. *egyenlenség, viszály*.
 Divisionnaire, m. mil. *osztálytábornok*.
 Divorce, f. *elválás*; fig. *lemondás*.
 Divorcer, v. n. *elválni*; elle a — é d'avec lui, *elvált tőle*.
 Divulgateur, trice, s. *híresztelő*.
 Divulgation, f. *híresztelés*.
 Divulguer, v. a. *híresztelni*.
 Divulsion, f. *chir. elszakítás; szétszakadás*.
 Dix, s. a. *tíz*; — a —, *tizenkint*; 2. *tizedik*; Louis X. *tizedik Lajos*; le — avril, *ápril tizedike*.
 Dixain, v. *dizain*.
 Dixième (dizième), a. *tizedik*; —ment, adv. *tizedszer*.
 Dixme, v. *díme*.
 Dizain, m. cath. *olvasó*.
 Dizaine, f. *tíz*.
 Dizeau, m. écon. *tíz kéve*.
 D-la-ré (dé-la-ré), mus. *D hang*.
 Dobère, f. bot. *nemezfa*.

Dobule

Dobule, f. icht. *dobánca*.
 Docile, a. *engedelmes, tanulékony*; —ment, adv. *engedékenyül, engedelmesen*.
 Docilité, f. *engedelmesség, tanulékonyosság, engedékenység*.
 Docte, a. *tudós*; —ment, adv. *tudósan*.
 Docteur, m. *tudor*; — en droit, *jogtudor*; abs. —, *orvos*; passer —, *tudorrá lenni*; faire le —, *tudort játszani*.
 Doctifigue, a. *burl. tudós*.
 Doctilogue, a. *burl. ékes szólo*.
 Doctoral, e, a. *tudori*.
 Doctorat (-ra), m. *tudorság*.
 Doctorerie, f. *tudorságra igényt*.
 Doctoresse, f. *iron. tudós nő*.
 Doctrinaire, m. h. eccl. *kezretényianító*.
 Doctrinal, e, a. *théo. hittani vélemezés*; 2. *phil. tanítmányos*.
 Doctrine, f. *tudományosság*; 2. *tanítmány, tan*.
 Document, m. *prat. oklevél*.
 †Dodeliner, v. a. *elaltatni*; 2. *elkényeztetni*. [pille]
 Dodinage, m. *boul. derce*.
 Dodine, f. *cuis. kacsalé*.
 Dodiner, v. a. *elkényeztetni*; 2. *v. n. horl. rezegni*; 3. *se —, v. r. magát elkényeztetni*.
 Dodo, m. (t. enfantin), *faire —, alunni*; 2. *orn. bőbitás hatyú*.
 Dodu, e, a. *fam. pohos, pot-rohos*; iron. — com. *une latte, száraz mint a gereben*.
 Dogmatique, a. *hittudományi*; philosophie —, *tanelvű bölcselet*; —ment, adv. *hittanilag*; —ser, v. a. *tanszerüsködni; áltanokat hirdetni*; —seur, m. *tévtanító*; —sme, m. *phil. állító elvűség*; —ste, m. *tanbölcselet*. [zat]
 Dogme, m. *hitcikk, hitág*.
 Dogue, m. *szeledek*.
 se Doguer, v. r. *türköltni*.
 Dognet, m. icht. *tőkehalacska*.

Domesticité

Doguin, e, (-ghein, -ghine), s. *kis szelindek*.
 Doigt (doz), m. an. *ujj*; *lábujj*; pr. il a mis le — dessus; *eltalálta a dolog bibéjét*; cette montre va au — et à l'oeil, *ez az óra rozsul jár*; 2. *un —, egy korty*.
 Doigter, v. n. mus. *billegtetni*; 2. m. —, *doigté, ujjrakás*.
 Doigtier, m. *ujjantyt*.
 Doit, m. com. *tartozik*; être sur le —, *tartozni*.
 Doite, f. *tiss. vastagság*.
 Doitée, f. *tiss. mintafondl*.
 Dol, m. *pal. csalds*; sans — ni fraude, *becsületesen*; 2. *nagydob*. [csiga]
 Dolabelle, f. *conch. bárka*.
 Dolage, m. t. t. *gyalulás*.
 Doléance, f. *fam. panasz*.
 Doleau, m. *ard. verővas*.
 Dolemment (-la-man), adv. *fam. siránkozva*.
 Dolent, e, a. *fam. panaszos, siránkozó*.
 se Dolenter, v. r. *panaszkodni, siránkozni*.
 Doler, v. a. *charp. gyalulni*; gant. *szélezni*; couteau à —, *szélező kés*; plomb. *nyírbálni*; tabl. *megfagragni*; tonn. *egyengetni*.
 Dolie, dolique, dolichos (-coce), m. *bot. babuga*.
 Dolman, m. *dolmány*.
 Doloire, m. tonn. *bodnárkés*; bot. *feuille en —, bárdalakú levél*; chir. *gyalupólya*; bandage en — à dix-huit chefs, *tizennyolc fejű pólya*.
 Dolomède, m. ent. *futópók*.
 Domaine, m. *jószág, birtok*; fig. *kör, térkör*.
 Domanial, e, a. adm. *állambirtoki*.
 *Domanialiser, v. a. *állambirtokhoz csatolni*.
 Dôme, m. arch. *kúp*; *küptető*; 2. *székesegyház*; techn. *dobozfűdel*; fig. — de verdure, *galytető*.
 Domesticat, m. *cselédesség*.
 Domestication, f. *szelidítés*; 2. *szelidülés*.
 Domesticité, f. *háznép*; 2. *szelidültség*.

Domestique

Domestique, a. házi; bot. plantes —s, kerti növények; 2. s. cseléd; 3. cselédség; 4. háztartás; —ment, adv. háziasan; meghitten.
Domestiquer, v. a. szokni; 2. v. n. szelidülni.
Domicile, m. jur. lakhely, tartózkodás; 2. à —, adv. com. lettre de change —, váltó-telep.
Domiciliaire, a. visite —, házkutatás.
se Domicilier, v. r. jur. le-telepedni; com. telepíteni (váltót).
Dominant, e, a. dívó; ural-
kodó; fig. idéé —e, fő-
eszmé.
Dominateur, trice, s. parancsoló, uralkodó.
Domination, f. uralom.
Dominer, v. n. uralkodni; fig. kivélni; 2. fig. v. a. et. n. belátni; meggyőzni, erőt venni (rajta).
Dominical, e, a. oraison —e, miatyánk; lettre —e, vasárnap betű; 2. m. áldozási fátýol.
Dominicale, f. vasárnapi hitvánoklat.
Dominicalier, m. vasárnapi hitvánok.
Domino, m. cath. téli papköntös 2. dominó (álar-cás küpeny); 3. dominó (játék); 4. pop. márványozott cifra papír.
Dominoterie, f. cifra papír kereskedés.
Dominotier m. cifra papír készítő; it. árus; 2. dominó-játék-készítő.
Dommage, m. kár; károsítás; p. — rend sage, kárán tanul az ember.
Domageable, a. káros, hát-rányos; —ment adv. károsan.
Domptable, a. szelidíthető; fékezhető.
Dompter, v. a. szelidíteni, fékezni; 2. se — v. r. szelidülni; erőt venni (magán).
Dompteur, m. p. u. szelidítő; fékező.

Compte-venin

Compte-venin, m. bot. gó-dírc.
Don, m. ajándék; 2. adomány; 3. tehetség; 4. ár; 5. com. ráadás.
Donataire, m. jur. adományos.
Donateur, trice, s. adományozó.
Donation, f. adományozás.
Donc (don), conj. tehát, hát; 2. je pense, — (donk') j'existe, gondolkozom, s e szerint élek; 3. où — est-il? vajjon hol van?
Dondaine, f. kőhajító gép; 2. pop. ostoba tett.
Dondon, f. fam. piros pozsgás nő.
Donjon, m. arch. tornyos-ka (házatetőn); fort. őrtorony.
Donnant, e, a. adakozó.
Donne, f. jeu. kioztság; kártyapénz.
Donné, e, a. math. neves; quantitások —es, neves mennyiségek; p. c'est marclé —, potom ár; 2. adat.
Donner, v. a. adni, ajándékozni; 2. abs. — libérale-ment, dúsan adni; — un bal, táncvigalmat tartani; p. donnant donnaut, ad-sza, nesze; 3. se —, v. r. à q., szentelni, adni (mag.); megadni (magát); odaad-ni (magát); II. átadni; — le bras, karját nyujtani; — une poignée demain, kezét szorítani (vkivel); jeu. osztani; 2. — à boire, itatni; 3. fizetni; III. okozni; — du courage, bátorságot ébresztetni; — du crédit, hírbe hozni; ce vent nous donnera de la pluie, e szél esőt fog hozni; — de l'occupation, foglalkoztatni; IV. megengedni, engedni; 2. tulajdonítani; se —, megszerezni, szerezni; 3. se —, v. r. önmagának tulajdonítani; V. — la loi, törvényt hozni; — le bonjour, fam. jó napot kívánni; — beau, alkal-mat adni; t. t. —l'eau à la

Dorloter

cuve, a kádat megtölteni; — à penser, gondolkozóvá tenni; VI. v. n. ütközni, hozzá ütődni; — l'épée dans le ventre, hasát keresztül döfni; fig. — dans l'oeil à q., szemet szúrni; — sur les ennemis, az el-lent megrohanni; — dans les ennemis, ellenségre bukkanni; fig. — à tout, mindent elkövetni; com. la vente a bien —é, az el-adás jól sikerült; VII. se —, v. r.; se — le soin, fáradni; se — en spectacle, magát fitogtatni; VIII. imp. il ne lui est pas —é de se taire, a hallgatás nem természeté; p. il n'est pas —é à tout le monde d'al-ler à Corinthe, kinek a sze-rencse kedve, az nyertes.
Donneur, se, s. adó; com. — d'une lettre de change, kiállító; — d'ordre, for-gató.
Dont, pron. kinek, minek, melynek stb.
Donzelle, f. kura, kurva; 2. icht. orsó fark.
Dorade, f. icht. aranyholdas spár; astr. v. xiphias.
Doradille, f. bot. veszelke.
Doradon, m. icht. pettyes sügér.
Dorage, m. aranyozás: chap. borítás (finom szőrrel); pát. megkenés (tojás sár-gájával).
Dorche, m. ich. dorsgadóc.
Do: é, e, a. aranyárga; 2. ara-nyozott.
Dorée, f. icht. ragyogó tűn-kőr; 2. vajas kenyér.
Dorelot, m. kényenc.
Dorénavant, adv. jövőre, jö-vőben.
Dorer, v. a. aranyozni; fam. cet homme est fin à —, e: nagyon ravasz ember; 2. se —, v. r. le cuivre se —e au feu, a rézet tűzben ara-nyozzák; les épis com-mencent à se —, a kalá-szok sárgulni kezdenek.
Doreur, se, s. aranyozó.
Dorloter, v. a. fam. elké-

Dormant

nyesztetni; 2. se —, v. r. *elkényesedni*.
 Dormant, e, a. *alvó*; ean —e, *állo víz*; en — adt. *álomban*.
 Dormant, m. men. *ajtóbél*; *ablakkeret*; cuis. *asztal-dísz*.
 Dormeur, se, s. *szunyíta*.
 Doimense, f. caros. *uti kocs*; 2. *háló főköthő*.
 Dormir, v. n. ir. *alunni*; — à bâton rompus, *nyugtalanul alunni*; 2. *elhálni*; fig. — dessus, *megfontolni*; 3. pr. il n'y a pire eau que celle qui dort, *lassu víz partot mos*.
 Dormir, m. *álom*; *alvás*.
 †Dormitif, ve, s. a. *altató*.
 Dormition (-ci-), f. cath. a. *Szent Szűz halála*.
 Doroir, m. dor. *aranyozó ecset*.
 Doronic, m. doronic, f. bot. *zergefe*.
 Dorsal, e, a. an. *épine* —e, *hátgerinc*; h. n. *nagoire* —e, *hátpara*; méd. *phthysie* —e, *gerincagy-askkór*.
 Dortoir, m. *zárdafolyosó*; 2. *háló terem*.
 Dorure, f. *aranyozás*; *pát. sérgítés*.
 Dos (dê), m. an. *hát*; faire le gros —, *siindörködni*; fig. *dölyfösöködni*; 2. fig. se mettre q. à —, *vkít ellené-cé tenni*; 3. — du pied, *lábfej*; — d'une chaise, *széktámla*; 4. adt. — à —, *hátat fordítva*; fig. il sont — à —, *nem jó barátok*.
 Dose, f. *adag*.
 Doser, v. a. az *adagot meghatározni*.
 Dosnoi (do-noa), m. *szerelem*; *kegy*.
 Dosse, f. charp. *széldeszka*; expl. *padlógerenda*.
 Dossieret, m. arch. *kiálló kis asztal*.
 Dossier (do-c'é), m. *támla*; jur. *percsomó*.
 Dossière, f. sell. *hordszij*.
 Dot (-te), f. *hozomány*; *ke-lengye*.
 Dotal, e, a. *hozományi*.

Dotation

Dotation, f. *javadalmazás*.
 Doter, v. a. *jegyadományozni*; 2. *javadalmazni*.
 D'ou, v. ou.
 Douaire, m. *özvegytartás*.
 Douairière (-è-rière), f. fő-rangú *özvegy*; pop. *vén csoroszlya*.
 Donane, f. *vámház*; 2. *vámhivatal*; 3. *vám*.
 Douaner, v. *plomber*.
 Douanier, m. *vámszedő*.
 Double, a. *kettős*; bot. fleur —, *teljes virág*; 2. m. *kétszer annyi*; jur. *másodlat*; 3. —, adv. *kétszöen*; 4. au —, adv. *kétszeresen*.
 Doublé, m. bill. *kétszö lökés*.
 Doubleau, m. charp. *fiókgerenda-tartó*.
 Double-cloche, f. bot. *tavaszi kankalin*.
 Doublement, adv. *kétszeresen*; 2. m. jur. *kétszeresítés*.
 Doubler, v. a. *megkettöztetni*; com. *bélelni*; mar. *körül hajózni*; 2. se —, v. r. *megkettözdni*.
 Doublerie, f. manuf. *hímes vászon*.
 Doubleur, se, s. manuf. *sodoró*; 2. phys. *villanyozó*.
 Doubloir, doublois, m. soier. *sodorfa*.
 Doublure, f. *hélés*; mil. *hajtók*. [fa.
 Douçaine, m. bot. *méz-alma*.
 Douce, v. doux.
 Douce-amère, f. bot. *keserű édes csucor*. [gös.
 Douceâtre, a. *édeskés*; *émely-gyöngédeu*; csínján; *nyugodtan*; *kényelmesen*; comment vous portez-vous? tont —, *mint érzi magát?* csakugy *lassan*.
 Doucerette, f. fam. *csicsós*.
 Doucereux, se, a. *émelygös*; fig. *édeskés*; 2. m. *édelgö*.
 Doucet, te, s. a. *cincifinci*, *szégyenkes*; faire le —, la —te, *begyöskedni*.
 Doucette, f. *silány szikló*; conf. *cukorszörp*.
 Doucettlement, adv. fam. *hal-kal, csöndesen*.
 Douceur, f. *édeség*; *kelle-*

Douteux

messég; *gyöngédség*; 2. *szelídség*, *jámorás*; 3. *borraváló*; *kedveskedő ajándék*; 4. conter des —s, *édelegni*; 5. en —, adt. *csínján*.
 Douche, douge, f. méd. *zuhany*.
 Doucher, v. a. méd. *megzuhanyozni*; se faire —, *csep-pes fürdőt használni*.
 Douci, m. *tükörrészoldás*.
 Doucin, m. *roszitalu édesvz*.
 Doucine, f. arch. *csorgaly*; men. *párkány-gyalu*.
 Doucir, v. a. glac. *csiszolni*.
 Douègne, v. *duègne*.
 Douelle, f. arch. *ígvömbölyűség*; tonn. v. *douve*.
 Douer, v. a. sa femme, prat. *megadományozni*; fig. *fölrüházn*.
 Douillage, m. manuf. *bélfonalak hiányossága*.
 Douille, f. *bélső*.
 Douillet, te, a. *lág*, *gyöngé*; 2. *elpuhult, kényes*; 3. s. *kényenc*; 4. —te, f. *selyemburkony*.
 Douillettement, adv. *gyöngéden, puhán, lágyan*.
 Douilleux, se, a. manuf. *egye-netlen szélességű*.
 Douleur, f. *fájdalom*; *szomorúság*, *bűbálat*.
 Douloir, m. tonn. *boánárkés*; 2. tse —, v. r. *panaszkodni*.
 Douloureusement, adv. *fájdalmasan*; *keservesen*.
 Douloureux, se, a. *fájdalmas*; 2. *fájó, érzékeny*; it. fig. *nyugtalan*.
 Doulose, e, a. *bús*, *szomorú*, *nyugtalan*.
 †Dourder, v. a. *löködni*.
 †Doutance, f. *aggodalom*.
 Doute, m. *kétely*; *gyanítás*; 2. sans —, adt. *kétségkí-vül*; 3. *aggodalom*.
 Doubter, v. n. *kétkedni*; fam. il ne doute de rien, *nem jó zavarba*; 2. se —, v. r. *sejteni*; *képzeln*.
 *Douteur, m. *kétkedő*.
 Douteusement, adv. *kétsé-gesen*.
 Douteux, se, a. *kétséges*, *bi-zonytalan*; 2. *kéértelmű*; *gyanus*; 2. m. *risquer le*

Douvain

certain pour le —, bizonyos a bizonytalanért kockáztatni.
 Douvain, m. tonn. dongafa.
 Douve, f. tonn. donga; bot. tavi szironták; hydr. csapolya; h. n. métely.
 Douvé, e, a. bouch. mételyes.
 Douvelle, f. fam. dongácska.
 Doux, ce, a. édes; 2. kedves, gyöngéd, édes; faire les yeux —, kacintgatni; pluie — ce, lassú eső; 3. kellemes, édes; 4. gyöngéd, szelíd; style —, folyékony irály; fig. il est — et traître, hízeglő, de hamis; 5. nyugodt, csendes; 6. t. t. peint. pinceau —, lágy ecset; 7. m. lágyaság; 8. adv. v. filer.
 Douzaine, f. tucat; fam. à la —, mindennapi, közönséges.
 Douze, a. n. tizenkettő; 2. m. Louis XII., tizenkettődik Lajos; le — du mois, tizenkettődik.
 Douzième, a. tizenkettődik; 2. m. le —, a tizenkettődik; a tizenkettődrész.
 Douzièmement, adv. tizenkettődszer.
 Douzil, m. tonn. csap.
 Doyen, m. legidősebb, legkorosabb; dékán; je suis votre —, korosabb vagyok önnél.
 Doyenné, m. dékánasság; jard. vajkörte; vajkörtefa.
 Drac, m. myth. manó.
 Dracène, f. bot. bodrosuszály; 2. barkóca, galagonya.
 Draconcule, m. icht. sárkányhal.
 Dracontie, f. bot. sárkányfű.
 Dragante, m. bot. baktóvimégza.
 Dragée, f. conf. cukorcsemege; fig. la — est amère, nehezére fog esni agr. kétszeres; elegytakarmány; ch. göbecs; menue —, kásagöbecs, p. il a avalé la —, kelepcebe került.
 Drageoir, m. csemege-tartó.
 Drageon, m. bot. tőhajtás.

Dragoonner

Dragoonner, v. n. bot. töröl sarjazni.
 Drager, drageoire, v. drayer etc.
 Dragoman, v. drogman.
 Dragon, m. myth. sárkány; fig. se faire des —s, ok nélkül nyugtalankodni; ocul. szemfolt; mil. kurtályos; phys. — d'eau, vízforgatag.
 Dragonne, f. mil. kardbojt.
 Dragonneau, m. ent. bőratka; 2. icht. kimérahál.
 se Dragoonner, v. r. gyöt-rődni.
 Dragonnier, v. dracène.
 Drague, f. kútúró; homoklapát; brass. maláta; törköly; pèche. húzó háló.
 Draguer, v. a. horgonyt halászni; hydr. kotorni.
 Dragueur, m. hydr. kotró; pèche. sajka.
 Draine, m. orn. léprigó.
 Drainette, f. pèche. uszóháló.
 Dramatique, s. a. litt. szín-mű; színmű-író; —ment, adv. színműileg.
 Dramatiser, v. a. litt. színműlegezni.
 Dramatiste, m. színműtől.
 Dramaturge, m. v. drama-tista; —turgie, f. színműtészet.
 Drame, m. litt. színmű; fig. esemény.
 Dranet, m. pèche. kerítő háló.
 Drap, m. posztó; fig. combattre contre ses —s, az álom ellen küzdeni; 2. écon. — de lit, lepedő; p. le voilà dans de beaux —s, ugyancsak benne van a lében!
 Drapé, e, a. caros. posztóval borított; bot. szőrös; bonn. ványolt.
 Drapeau, m. mil. zászló; écon. —x, pólya; pop. rongy, cafat.
 Drapelet, m. gyapjurongy.
 Drapelier, ère, s. rongyszedő.
 Draper, v. a. posztóval borítani; bonn. ványolni; peint. redőzni; fig. fam. —q., megszólítani, megrostatlítani (vkít).

Droguer

Draperie, f. posztógyártás; peint. redőzet.
 Drapier, m. manif. posztós.
 Drapière, f. drap. posztó-cövek.
 Drastique, a. méd. gyorshatású.
 Drave, f. bot. vetési aranyvirág; 2. daravirág.
 Drayage, m. corr. hurnyázás.
 Drayer, v. a. corr. hurnyázni.
 Drayoire, f. corr. vargakés.
 Drayures, f. pl. corr. vakarek; it. sing. hurnyázás.
 Drèche, f. brass. maláta.
 Drège, f. fil. bugagereben; pèche. húzó háló.
 Dréger, v. a. fil. lent bugázni.
 Drenne, f. orn. léprigó.
 Dressée, f. épingl. egyenített sodrony.
 Dressement, m. épingl. egyenítés.
 Dresser, v. a. főlegyenésíteni; 2. földlítani; 3. igazítani, irányozni; 4. elkészíteni; cuis. tálni; vasalni; fig. intézkedni; 5. tervezni; com. — un inventaire, leltározni; 6. képezni, kiképezni; ch. idomítani; 7. t. t. kikészíteni; t. d. p. megfaragni; aig. simítani; II. v. n. fig. fölborzadni (hajról); III. se —, v. r. föl-egyenyesedni; man. ágaszkodni.
 Dresseur, m. tir. sodrony-egyenítő; gant. elkészítő.
 Dressoir, m. cuis. mosogatópad; tálnal asztal; pohár szék.
 Drille, m. un bon —, derék fickó; un vieux —, vasgyűrő; vén kéjenc; horl. pergőfűró; pop. rongy.
 Driller, v. n. sebesen futni; 2. kellemeskedni.
 Drilleux, se, a. rongyos.
 Drillier, m. pop. rongyszedő.
 Drisse, f. mar. húzó kötéll.
 Drogman, m. tolmács.
 Drogue, f. gyógyszerárú; 2. fam. selejt, avadék.
 Droguer, v. a. q. gyógyszer

Droguerie

rendelni; 2. v. n. hiában várakozni.
Droguerie, f. gyógyszerárú; 2. gyógyszer-, fűszerkereskedés; 3. fűszerbolt.
Droguer (-ghé), m. manuf. fűgyapjú; — en soie, fél-selyem.
Droguet (-ghié), m. gyűjtemény-szekerény; — portatif, kézi gyógyszerértár.
Droguiste, m. fűszerész.
Droit, m. egyenes út; ch. helges nyom; 2. igaz, igazság; it. jog; de —, adt. jogosan; 3. jogtudomány; 4. hatalom; illeték; jogszárvány; p. où il n'y a rien le roi perd ses —s, a hol nincs, ott ne keress; fin. adó; vám, illeték; II. —, adv. egyenesen; fam. il ne va pas —, nem őszinte; III. —, e, a. egyenes; 2. fig. őszinte, derék, becsületes; 3. jobb; IV. —e, f. jobbkez; jobboldal; 4. —, adt. jobbra; fig. prendre — et à gauche, mindent elfogni.
Droitement, adv. egyenesen; helyesen.
Droiture, f. őszinteség, becsületesség; 2. en —, adv. egyenesen.
Droiturier m. őszinte ember; 2. hüvöd-úr.
Drôlatique, a. bohókás.
Drôle, a. fura, furcsa; 2. m. ravasz kópé; semmirekellő; —ment, adv. furcsán, mulattatón.
Drôlerie, f. furcsa ötlet, hohóság, tréfa.
Drôlesse, f. rima.
Dromadaire, m. egygyergű teve.
Dronte, m. orn. lepcsés dudú.
Drosère, f. bot. harmatfű.
Drosomètre, m. phys. harmatmérő.
Drosse, f. mar. ágyúkötel.
Drouille, f. com. áldomás.
Drouine, f. chaud. üstföldöző tarisznya.
Drouineur, m. üstföldöző.
Droupe, v. drupe.
Droussage, m. gyapjú kenése.

Drousser

Drousser, v. a. gyapjút kenni.
Droussette, f. gyapjuggyarató.
Drousseur, m. gyaratoló.
Dru, e, a. szállós; fig. vidor; 2. sürü; 8. m. pop. c'est un —, vig cimborá; II. —, adv. sürien.
†Drument, adv. híven.
†Druerie, druiderie, f. barát-ság; baráti jog; uri jog.
Druge f. jard. buja hajítás.
Drueon, m. jard. rügy, bimbó.
Drupacé, e, a. bot. csontáros; 2. —es. f. bot. csonttárgyimölcsök.
Drupe, m. jard. csonttárgyimölcs.
Dryade, f. myth. erdőnimfa; 2. bot. ezüstös emreke.
Dryas, m. bot. magcsákó.
Dû, m. követelés, illeték; 2. kötelesség.
Dualisme, m. phil. kételviség.
Dubitateur, m. kétkedő.
Dubitatif, ve, a. gr. kétes.
Dubitation, f. kétely.
*Dubitativement, adv. kétkedve.
Duc, m. herceg; orn. fülesbagoly.
Ducal, e, a. hercegi.
Duc-duc, m. bot. kenyérfa.
Duché, m. hercegség.
Duchesse, f. hercegnő.
Ductile, a. minér. nyújt-ható; fig. simulekony.
Ductilité, f. phys. nyújthatóság.
Duègne, f. komorna; 2. kísérőnő; 3. kertőnő.
Duel (-èl), m. párbaj; gr. kettes.
Duelliste (-è-liste), m. párvívó; 2. verekedő, veszekedő.
Dugon, dugong, m. rozmár.
†Duire, v. n. ir. imp. tetszeni, kelleni; 2. v. a. időmítni.
Duit, m. pèch. keresztgát.
Duite, f. manuf. bélfonál.
Dulcificatif, ve, a. édesítő.
Dulcification, f. édesítés.
Dulcifier, v. a. chi. édesíteni.
Dulcinée, f. burl. szerető.

Dure

Dûment, adv. prat. kellőleg.
Dumeteux, se, a. bokros.
Dumicole, a. bokrok közt tartózkodó.
Dune, f. fövenyhalom, homokbucka.
Duo, m. mus. párdal; fig. — d'injuries, kölcsönös szidalmazás; — décinal, e, a. math. tizenkétszázalós; — dénal, e, a. méd. nyom-bélhez tartozó; — dénite, f. méd. nyombéllob; — dénum (-nome), m. an. nyombél.
Dupade, f. család.
Dupe, f. ostoba, buta; rászedett.
Duper, v. a. rászedni, boldondá tenni. [tás.
Duperie, f. család; 2. ámi.
Dupeur, se, s. csaló, ámtó.
Duplicaire, m. kettős szoldot húzó.
Duplicata, m. kettős oklevél; 2. jur. másolat; 3. fam. másodszor. [szerező.
Duplicateur, m. phys. kettű-duplicatif, ve, a. kettű-zetű. [szerezés.
Duplication, f. kettőzés, kettű-duplicité, f. kettősség; fig. kétszínűség.
Duplique, f. pal. vizválasz.
Dupliquer, v. n. pal. vizválaszt benyújtani.
Dur, e, a. kemény; 2. rágós; p. il a l'oreille —e, nagyot hall; 3. durva, goromba; sulyos, terhes; 4. nehéz; fig. kellemetlen; t. t. vin —, karcos bor; temps —, zord idő.
Durabilité, f. did. tartósság.
Durable, a. tartós.
Duracine, f. jard. duránci harack.
Dur-à-mire, m. pop. tapasztalt ember.
Durant, prép. közben; six ans —, hat évig. [rók.
Dur-bee, m. orn. süvölő, pü.
Durcir, v. a. megkeményíteni; 2. v. n. et se —, v. r. megkeményedni.
*Durcissement, m. keményedés; keményítés.
Dure, f. kemény föld; cou-

Durée

cher sur la —, pusztá földön fekvődni.
 Durée, f. tartam; tartósság.
 Durement, adv. keményen; durván.
 Durer, v. a. tartani, főmradni; 2. abs. une étoffe à —, tartós kelme; p. faire vie qui — e, gazdálkodni; it. fecseregni; 3. fig. ne pouvoir — en place, nem maradhat veszteg; il ne pouvait — dans sa peau, örömeiben majd kibújt bőréből.
 Duret, te, a. keményes.
 Dureté, f. keménység; fig. ridegség; 2. érzéketlenség, durvaság; 3. pl. gorombaságok.
 Durillon, m. bőrkéreg.
 Durillonner, v. n. et se —, v. r. megkérgecsdni.
 Durissime, a. nagyon kemény.
 Duriscale, a. g. p. keményes.
 Dusi, dusi, v. fausset.
 Duvet, m. pelyh; fig. pihezakál; bot. bolyh, molyh.
 Duveteux, se, a. pelyhes.
 Dynamètre, —omètre, m. ast. erőmérő; —ique, f. phys. moztan.
 Dynaste, m. uralkodó; —stie, f. uralkodás; —stique, a. uralkodói.
 Dyscole, a. m. külön (valásban); —craie, f. méd. vérnek rossz vegyülete; —écie, f. rossz hallás; —elcie, f. rossz fajúság; —enterie, —senterie, f. vérhas; —enterique, —senterique, a. vérhacnemű; —esthésie, f. méd. gyöngeség; —opie, f. kettős látás; —pepsie, f. rossz emésztés; —phagie, f. nehéz nyelés; —pnée, f. szűkmellűség; —thymie, f. levertség; —urie, f. húgyrekedés.
 Dytisque, m. ent. merülő.

E.

E, m. a bettisorozatban ötödik; II. rövidítések: 1. a

Eau

vegyészetben: étherine; 2. az iránytűn: Est; 3. Excellence vagy Éminence; 4. zenében a hangrovat harmadik zengője: mi. 6. régi szertartás szerint: jendi; 6. a rómaiaknál; 40; és E, 4000.
 Eau, f. phys. víz; fig. c'est un médecin d'— douce, ügyetlen orvos; pr. mettre de l'— dans son vin, beljebb szedni a gyeplőt; aller à la bonne —, sokáig késni; 2. eső; le temps est à l'—, az idő esőre áll; 3. tenger, folyó, tó, tócsa; fig. être à veau-l'—, meghiusulni; pr. il est revenu sur l'—, ismét fölszegtette magát; à fleur d'—, adt. vízirányos; 4. mar. faire de l'—, ivó vizet beszedni; —x d'un navire, hajónyom; —montante, dagály; —vive, szökőár; 5. méd. ásványvíz; gyógyforrás; 6. nedv, nedvesség; fig. fondre en —, könyekre olnadni; 7. izzadság; pop. húgy; faire de l'—, hügyozni; 8. mesterséges víz; —de vie, pálinka; —de la reine d'Hongrie, magyar víz (szépitő szer); —forte, v. lasztó víz; manuf. csinosan; salp. —mère, tiszta lúg; 9. nedv, lé; lap. fény; serr. couleur d'—, acélkék.
 Éautognosie, f. phil. önismereget.
 Eaux-et-fôrets, f. pl. erdészet, vadászat és halászat; grande-maitre des —, főerdőmester.
 s'Ébahir (-ba-ir), v. r. bámulni.
 Ébahissement (é-ba-i-ce), m. bámulás.
 Ébarber, v. a. körülvágni; megnyesni; leszedni; le-reszelni; megnyírni.
 Ébarboir, m. vágókés; ércvesső.
 Ébat, m. ord. pl. fam. időtöltés; prendre ses —s, mulatni; ch. mener les

Éblouissant

chiens à l'—, ebeket járattatni.
 Ébatement, m. g. p. öröm, gyönyörködés.
 s'Ébattre, v. r. mulatni.
 Ébaubi, e, a. pop. g. p. bámuló; it. hűledező.
 Ébauchage, m. vázolás; pr. gyúrás; épingl. csiszolás.
 Ébauche, f. peint. vázlat.
 Ébaucher, v. a. tech. vázolni; coutel. reszelni; peint. árnyalni; form. nagyolni; pot. gyúrni.
 Ébauchoir, m. charp. topor; fil. gereben; pore. sculp. képnyomó eszköz.
 Ébaudir, v. a. g. p. mulatni; 2. se —, v. r. mulatni.
 Ébaudise, f. vig kedély.
 Ébaudissement, m. vigadás; ujongás.
 Ébe, ebbe, f. apály; p. ce qui vient de flot, s'en retourne d'—, ebül gyűlt marhának ebül kell vesztie.
 Ébénacé, e, a. bot. ébenfa-nemű.
 Ébène, f. ébenfa; fig. che-veux d'—s, koromfekete haj.
 Ébén'er, v. a. ébenfeketére edzeni; —ier, m. bot. ébenfa (élő); —iste, m. műasztalos; —isterie, f. műasztalosság; ébenmű.
 Éberlué, e, a. elámult.
 †Éberluer, v. a. álmélkodásba ejteni.
 Ébertander, v. a. drap. első nyírást adni.
 Ébété, ébêtement, ébétir, ébétude, v. hébété etc.
 *Ébibber, v. a. behörpölni.
 Ébie, f. tócsatorna.
 Ébisèlement, m. t. t. tölcseralakú fűrés.
 Ébiseler, v. a. tour. tölcseralakban fűrni.
 Éblouir, v. a. kápráztani; 2. fig. elámitni; 3. fig. elcsábítani; 4. il est —i de sa fortune, büszke vagyonára; 5. s'—, v. r. könnyen lekesdni.
 Éblouissant, e, a. vakító; fig. ámitó.

Éblouissement

Éblouissement, m. káprázás; fig. ámitás; csábitás.
Éborgner, v. a. félszeművé tenni; fig. elhomályosítani.
Ébotter, v. a. jard. megnyesni.
Ébouffer, v. n. et s'—, v. r. pop. s'— de rire, megpukkanni nevetésben.
Ébouillanter, v. a. t. t. gubókat forró vízbe mártani.
Ébouiller, v. n. ir. befőni.
Éboulement, m. beomlás.
Éboulér, v. n. beszakadni.
Ébouleux, se, a. omladozó.
Éboulis, m. omladék.
Ébouquer, etc. v. épinceler, etc.
Ébourgeonnement, m. jard. levagdals.
Ébourgeonneur, m. ent. rüggyevő.
Ébourgeonnoir, m. jard. nyeseő-kés.
Ébourriffant, e, a. vára'lan, föltűnő.
Ébourriffé, e, a. kuszált; fig. zülalt.
Ébourrifer, v. a. meglepni; sodrából kihozni.
Ébourrer, v. a. corr. megkoppasztani.
Ébraisoir, m. t. t. szénlapát; 2. szelfogó.
Ébranché, e, a. agr. ágatlan.
Ébranchement, m. jard. legalyazás.
Ébrancher, v. a. jard. legalyazni.
Ébranchoir, m. jard. kacor.
Ébranlement, m. megrendülés; it. fig.
Ébranler, v. a. megrendíteni; fig. megingatni; 2. s'—, v. r. inogni; megrendülni; guer. megindulni.
Ébrassement, m. arch. tágtás.
Ébraser, v. a. arch. tágtítani.
Ébrécher, v. a. csorbítani; 2. s'—, v. r. csorbulni.
Ébrener, v. a. (un enfant), piszoktól megtisztítani.
Ébrillade, f. man. rántás kantárszárral.
Ébrosser, v. a. vign. ka-colni.

Ébrondeur

Ébrondeur, m. tir. huzalkészítő.
Ébrouement, m. man. horkandás.
Ébrouer, v. a. teint. öblíteni; 2. v. n. et s'—, v. r. man. horkanni.
Ébruiter, v. a. kifecsegni; elhűresztelni; 2. s'—, v. r. elhűresedni.
Ébrun, m. agr. üszögös búza.
Ébuard, m. ékszeg.
Ébudes, f. pl. agr. ugarföld.
Ébulation, f. főlforrás; 2. méd. kúteg.
Écaché, e, a. zúzott.
Écachement, m. t. t. zúzás; lapulás.
Écacber, v. a. zúzni; lapítani; cir. gyúrni; pap. sajtolni.
Écacheur, m. tir. lapító; — d'or, aranyverő.
Écafer, écafer, v. a. fűzfavesszőt hasogatni.
Écaignon, m. pop. blíz.
Écagne, écague, f. rub. pászma.
Écaillage, m. sal. lehántás.
Écaille, f. h. n. pikkely; fig. enfin les — s lui tombent, végre kinyílt a szeme; 2. héj; com. tajok; icht. fűrtfogó; ent. — marbrée, szilfalepke; conch. — de rocher, csészecsiga; métal. — s, vassalak. [(hal).
Écaillé, e, a. megvakart
Écailler, v. a. megvakarni (halat); héjából kivenni (kagylót); tajokkal kirakni; 2. s'—, v. r. hámolni, foszlani.
Écailler, ère, s. osztrigadús.
Écailleux, se, a. pikkelyes; com. üveges. [fog.
Écaillon, m. man. horgas.
Écaillure, f. plomb. hártácska.
Écale, f. héj; hüvely; mar. kikötő; faire —, kikötni.
Écaler, v. a. hámozni; fejteni.
Écalot, m. dió.
Écang, m. écon. tiló.
Écanguer, v. a. écon. tilolni.

Écorneau

Écangueur, m. kenderitörő.
Écarbouiller, v. a. b. szétzúzni; betörni.
Écardonneur, m. orn. kenderike.
Écarissoir, m. bij. szurkáló; dor. mélyítő; van. hasogatós.
Écarlate, f. skarlát; 2. skarlatzövet; fig. java, színe.
Écarlatine, v. scarlatine.
Écarquillement, m. kiterpesztés, meresztés.
Écarquiller, v. a. kiterpesztetni; kimeresztetni.
Écarrir, etc. v. équarrir, etc.
Écart, m. kitérés; maréoh. izrokkanás; fig. eltérés; an. — d'os, ficamodás; jeu. letett kártya; jur. pótdó; 2. à l'—, adt. félre; mettre à l'—, mellőzni.
Écarté, m. jeu. kártyajáték neme; 2. —, e, a. távol, félreeső.
Écartèlement, m. négyelés.
Écarteler, v. a. föltégyelni.
Écartement, m. eltávolítás; eltérés; elkülönítés; an. elvlasztás.
Écarter, v. a. eltávolítani; szétkergetni; szétzúzni; 2. szórni (fegyverről); 3. eltéríteni; fig. elhárítani; 4. jeu. letenni; 5. s'—, v. r. eltávozni; fig. eltérni.
Écartillement, etc. v. écarquillement, etc.
Écaudé, e, a. farkatlan.
Écavecade, f. man. fam. rántás az állazóval.
Ecbolique, a. méd. méh-hajtó.
Eccathartiques (é-ca-), s. a. pl. méd. hashajtó.
Eechymose (é-ki-), f. chir. vérakadmány; kékfolt.
Ecclési'arque, m. h. eccl. templom-átya; — astique, a. egyházi; 2. papi; 3. m. lelkész, pap; 4. théo. Sírak Jézus könyve; — astiquement, adv. egyházilag; — e, f. hitközség.
Ecc'oprotique, s. a. pharm. gyöngénhajtó; — rémo-carpe, m. bot. bigebecő.
Écerneau, m. dióbél.

Écerner

Écerner, v. a. kivenni (magot).
 Écervelé, e, a. ostoba, meg gondolatlan.
 †Écerveler, v. a. agyonlőni.
 Échafaud, m. állvány; 2. néz állvány; 3. verpad; 4. riv. hágcso.
 Échafaude, m. bát. építő állvány; fig. készülétek; riv. cölöpzet.
 Échafauder, v. n. állványt föléllítani; 2. fig. s'—, v. r. készüldni.
 Échalias, m. vign. szőlőkaró; p. il a avale un —, peckesen tartja magát.
 Échalassement, m. vign. karózás.
 Échalasser, v. a. karózni.
 Échalier, m. porgolát.
 Échalotte, f. bot. mogyoró-hagyma; orn. zúgósp.
 Échampeau, m. péc. h. rogzsinég.
 Échamper, échampir, v. a. peint. kiemelni.
 Échancré, e, a. bot. csipkés; an. kiüvelt.
 Échaner, v. a. kiüvelni, kanyarítani; cord. megfaragni.
 Échanerure, f. kiüvelés; cord. megfaragás.
 Échandole, f. zsindey.
 Échange, m. csere; 2. en —, adt. cserében; helyette; ellenében.
 *Échangeable, a. cserélhető.
 Échangeage, m. techn. öblögetés.
 Échanger, v. a. cserélni, kicserélni; dipl. közölni; pap. simítani.
 *Échangiste, m. pal. cseréllő.
 Échanson, m. anc. pohárnok.
 Échansonnerie, f. pohárnokság.
 Échantiller, v. échantillonner.
 Échantillon, m. minta; com. anyamérce; cont. mintakönyv.
 Échantillonnage, m. mintavétel.
 Échantillonner, v. a. pró-

Echanvrer

bálni, összehasonlítani; com. mintát levágni.
 Echanvrer, v. a. fil. törni.
 Echanvroir, m. fil. kender-törő.
 Échappade, f. grav. hibás metszés.
 Échappatoire, f. fam. ürügy.
 Échappé, m. fig. et fam. boldog ember; un jeune —, vadonc; un — de la corde, akasztófa címere.
 Échappement, m. horl. ke-tyegő; mécan. tuyau d'—, gőzcső.
 Échapper, v. n. megszökni, elillanni; fig. kikerülni; 2. kicsuszni, kiguranni; kiesni; fig. elfelejteti; ce mot m'a —é, e szót elfelejtettem; ce mot m'est —é, e szó kigurant ajka-mon; la patience m'—e, türelmem fogy; il laissa — un profond soupir, mely sóhaj tört ki kebléből; II. v. a. elkerülni, kikerülni; pr. l'— belle, könnyen menekülni; III. s'—, v. r. megszökni; coutur. kiszakadni, fesleni; jard. sarjadni, hajtani; 2. kiömleni; fig. il s'—e souvent, gyakran megfedezik magáról.
 Écharbot, m. bot. sulyom.
 Échard, v. ladre.
 Écharde, f. szálka.
 Échardonage, m. agr. gyomlálás.
 Échardonner, v. a. agr. ki-gyomlálni, kitépni.
 Échardonnair, m. agr. bo-gács-sarló.
 Écharnement, m. corr. hurnyázás.
 Écharner, v. a. corr. hurnyázni; tann. levakarni.
 Écharnoir, m. corr. vargákés.
 Écharnure, f. corr. lehúso-lás; 2. vakarék.
 Écharpe, f. sallang; tisztv.; fig. changer —, véleményét változtatni; 2. chir. karpólya; guer. kereszt-vágás; fig. il a l'esprit en —, bogara van; 3. váll-

Echauffer

ruka; 4. t. t. bát. görög csiga; hydr. —s, pl. gyűjtő árkok; mac. kormánykötél; pont. szorító kötel.
 Écharpé, c, a. sallangos.
 Écharper, v. a. keresztvágást adni; mac. v. cha-bler.
 Écharpillerie, v. brigandage.
 Échars, e, a. fukar; mar. vents —, változó szelek; mon. csekély értékű.
 Écharser, v. n. mar. le vent —e, a szél változó.
 Écharseté, f. fukarság; mon. csekélyértékűség.
 Écharseter, v. a. mon. csekély értékben verni.
 Échasse, f. faláb; fig. monter sur des —a, duzzogni; begyeskedni; bát. mérle; orn. csigászverlábú.
 Échassier, m. orn. bibic.
 Échauboulé, e, a. méd. pör-senés.
 Échauboulure, f. pör-senés.
 Échaudage, m. t. t. áztatás; mac. mészle.
 Échaudé, m. pát. tolósfánk; 2. tábori szék; 3. jard. háromszögű szegély-ágy.
 Échaudé, e, a. agr. ritka; töpörödött.
 Échauder, v. a. cuis. öblögetni; 2. leforrázni; 3. megégetni; pr. chien —é ne revient pas en cuisine, kárán tanul az ember; 4. s'—, v. r. megégetni, megforrázni magát; fig. s'—les doigts, rajta veszteni.
 Échaudoir, m. drap. forrázó teknő.
 Échaudoire, f. bouch. vágóhíd.
 †Échaudole, v. bardeau.
 Échaudure, f. méd. égésfajdalm.
 Échauffaison, f. méd. hevítés.
 Échauffant, e, a. hevítő.
 Échauffe, f. cham. izzasztó; 2. tan. izzasztó.
 Échauffé, m. écon. izzasztószag; 2. —, e, a. izzasztó.
 Échauffement, m. méd. fölmelegedés; fölhevítés.
 Échauffer, v. a. melegíteni, fűteni; fig. fölhevíteni; 2.

Echauffourée

s'—, v. r. megmelegedni; járhevülni; fig. megharagudni; fam. il s—e dans son harnais, tűzbe jő.
Echauffourée, f. fam. balgaság, ostoba tett; 2. cseleptaté.
Echauffure, f. méd. hőpör.
Echauguette (ghète), f. foit. őrtorony.
Echaux, m. p. écon. csapolya.
Echeable, a. com. lejáró.
Echéance, f. com. lejárat.
Echec (é-chèke), m. jeu. sakk; fig. il est — et mat, oda van; 2. kudarc, veszteség; 3. —s, pl. jeu. (é-chè), sakkjátszma; sakkábrák.
Échée, v. écheveau.
Echelage, m. cout. lábtőjog.
Echeler, v. a. cout. pelengerezni.
Echelette, f. lábtőka; székezőldal; orn. falmászó fakúsz.
Échelier, v. rancher.
Echelle, f. latorja; pr. v. sentir; — double, szedő latorja; — de corde, kötéldácsoló; arith. fokozat; — sociale, rangsor; géom. fokasz, fokmérő; mus. hangsor; t. t. — de couleurs, színfokozat.
Échelon, m. fok; fig. polc.
Echelonner, v. a. mil. lépcső alakban fölállítani.
Échenal, écheneau, échenet, m. ereszcatorna (csak fából).
Échène, f. échénéis, échénéide, m. icht. bicskahal.
Échenillage, m. jard. hernyászás.
Écheniller, v. a. jard. hernyászni.
Échenilleur, m. agr. hernyászó; orn. hernyász-futrinka.
Échenilloir, m. jard. hernyász-olló.
Écherpillier, v. a. rabolni; —ie, f. rablás.
†Échète, échette, f. cout. örökség.

Echets

Échets, m. pl. jövedék.
Écheveau, m. motring; fig. démêler un —, kuszált ügyet rendbe hozni.
Échevelé, e, a. kuszált, kócos (haj).
†Échever, v. n. sződni, me- nekülni. [ka]
Échevette, f. com. m. bábocs.
†Échevin, m. városi tanácsnok.
†Échevinage, m. tanács-hivatal.
Échif, ve, a. vén. nagyéhes.
Échiffre, m. arch. lépcsőfal.
Échignole, f. passem. orsó.
Échillon, m. vízforgatag (keleten).
Échinacée, f. bot. csutkakúp.
Échine, f. an. hátgerinc; —né, e, a. bot. tüskés; —née, f. cuis. felsár; —ner, v. a. derekát leverni; fig. = q. des coups, vkít jól elverni; fam. agyonverni; s'—, v. r. derekát törni; fig. magát agyondolgozni; —nides, m. pl. z. tüskés fergek; —nite, f. h. n. kőkagyló; —non, m. écon. aludtfej-köcsög; —nope, f. —nopode, f., —nops, m. bot. laptaborz; —oïdès (échio-i-dèce), f. bot. festő atracél.
Échiqueté, e, a. bl. kockás.
Échiquier, m. jeu. sakk-tábla; en —, adt. keresztben.
Échium (-ome), m. bot. kigyósziz.
Écho (éko), m. vízhang.
Échoir, v. n. ir. háramlani, jutni: 2. lejárni; pal. eni (büntetésbe); 3. bien ou mal —, jól vagy rosszul járni.
Échome, f. mar. evezőszög.
Échomètre (-ko-), m. mus. hangmérő.
Échoneler, v. a. agr. zabot gyűjteti.
Échoppe, m. bódé, fasátor; aff. bőkesz; grav. karctű.
Échopper, v. a. grav. karctűvel dolgozni.

Éclat

Échoppier, ère, s. szatocs.
Échouage, échouement, m. mar. partra hánnyatás.
Échouer, v. n. mar. zátonyra jutni; 2. hajótörést szenvedni; fig. kudarcot vallani; 3. v. a. zátonyra juttatni.
Échymose, f. chir. kék folt.
Écimable, a. jard. botolható.
Écimage, m. jard. botolás.
Écimer, v. a. jard. botolni.
Éclabousser, v. a. szárral befecskesíteni; fig. lenézni.
Éclaboussure, f. sárfolt; fig. et fam. kudarc.
Éclaffer, v. éclater.
Éclair, m. villám; fényvilla-nds; fig. passer comme un —, villámsebességgel hajtani stb.: chi. pill.
Éclairage, m. kivilágítás.
Éclairci, m. e. f. tisztás.
Éclaircir, v. a. megvilágítani. földeríteni; fényesíteni; 2. tisztálni; 3. vigdályítani, gyéríteni; ritkíteni; 4. fig. megmagyarázni, földeríteni; t. t. bonn. bolyhozni; corr. fényíteni; 5. s'—, v. r. tisztulni, derülni; ritkulni; fig. fogyni; tisztába jöni.
Éclaircissement, m. fölvilágosítás; 2. nyilatkozat.
Éclaircisseur, m. sodrony-csiszoló.
Éclaire, f. bot. gódirc.
Éclairement, m. világítás.
Éclairer, v. a. megvilágosítani; 2. fig. fölvilágosítani; 3. kiábrándítani; 4. világitni; fig. —q. vigyázni (valakire); lesni (vkít); mil. katonai; jeu. —le tapis, a tételt maga elé tenni; 5. v. n. világitni; csillogni; chi. pillogni; 6. imp. villámlani.
Éclairiette, f. bot. ékes csilla.
Éclairer, m. fölvilágosító; mil. —s, csatár; mar. vezérhajó.
Éclaté, e, a. h. n. szárnya-szegett. [comb]
Éclanche, f. bouch. ürít.
Éclancher, v. écrancher.
Éclat, m. szálka; forgács; 2. fény; it. fig.; 3. fig.

Écolant

nagyszerűség, pompa; 4. csattanás, ropogás; hang; fig. föltünés; 5. láрма, zaj; botrány; 6. minér. — de cuivre, rézfény.
 Écolant, e, a. fényes, fénylő, ragyogó; csattanó; fig. föltűnő; szembeszökő; 2. m. bij. mesterséges gyémánt; orn. kurukuru.
 Écolante, f. artif. fényróp-pentyű.
 Éclaté, e, a. hasadt, repedt.
 Éclater, v. n. szétpattanni, szétszakadni, robbanni; repedni; hasadni; kitör-ni; 2. ragyogni; it. fig. 3. ropogni, csattanni, hang-zani; fig. kifakadni; ki-törni; 4. nyilvánulni; 5. met. lepattanni; 6. v. a. jard. hasogatni; 7. s'—, v. r. hasadni, szétrobbanni.
 Éclèche, m. téo. szétarabola-s.
 Éclectique, s. a. phil. elv-gyűjtő; válogató; —ment, adv. válogatva.
 Éclectisme, m. phil. elvgyűj-tés, válogatóság.
 Éclie, m. faszálka.
 Éclichement, v. éclèche.
 Éclicher, v. démembrer; 2. v. éclipser.
 Éclipse, f. phys. fogyatko-zás; fig. eltűnés; it. elho-mályosodás.
 Éclipsement, m. eltűnés; el-tűrlés.
 Éclipser, v. a. astr. elhomá-lyosítani, elsötétíteni; it. fig. téo. szétarabolni; 2. s'—, v. r. elsötétetni; fig. el-tűnni. [2. a. napűti.
 Écliptique, f. astr. pályakör;
 Éclisse, f. chir. csontküllő; artil. — des bombes, roncsa darab; bois. szelmény; van. hasogatott fűzfacsésző; gyékénykas.
 Éclisser, v. a. chir. csont-küllő közé illeszteni; 2. szétosztani, törni; 3. v. éclabousser.
 Éclogé, m. ant. pásztordal.
 Écoloppé, e, s. a. bēnavéko-nyú, nyomorék; fam. il est toujours —, göthős.

Écolopper

Écolopper, v. a. bēnítani.
 Éclore, v. n. ir. kikelni, ki-bívní (tojásból); jard. fa-kaadni, feselni, nyilni; fig. virradni; it. napfényre jutni.
 Écllosion, f. kikelés, kibúvás (tojásból); jard. kifaka-dás, kinyílás.
 Écluse, f. hydr. zsilip.
 Éclusee, f. navig. zsilipviz.
 Écluser, v. a. navig. zsilipen áthajózni; 2. zsilippel el-látni.
 Éclusette, f. bot. bolond-gomba.
 Éclusier, m. zsilipmester.
 Écobuage, m. agr. tarlóper-zselés; erdőégetés.
 Écobue, —bure, f. agr. pá-zsítszelő.
 Écobuer, v. a. agr. perzseleni; égetni.
 Écochelage, m. agr. rend.
 Écocheler, v. a. agr. rendet vágni.
 Écocher, v. a. boul. dagasz-tani.
 Écofrai, —roi, —ret, m. t. t. szabódeszka.
 Écoinson, m. arch. sarokkő; am. sarokszekrény.
 Écoisson, m. agr. rövid ba-rázda.
 Écolage, m. oskolapénz.
 Écolâtre, m. cath. hittanár.
 École, f. iskola; — militaire, katonai növelde; — pri-maire, elemi iskola; — normale, tanító-képezde; p. faire l'— buissonnière, iskolát kerülni; dire les nouvelles de l'—, kifecsegni vmit; bot. — de botani-que, füvészkert; mar. gya-korló hajó; 2. peint. mo-dor. [vadás.
 Écoletage, écolletage, m. ki-váltság.
 Écolite, f. orf. nyak.
 Écoleter, écolleter, v. a. ar-til. kivájni.
 Écolier, ère, s. tanítvány; fig. kezdő; pap. papier —, hitvány papir.
 Écollage, m. corr. húsolás.
 Éconduire, v. a. ir. kitas-tani, kivezetni; 2. elutasítani.

Écorchure

Éconduisement, m. kiutasít-tás; elutasítás.
 Économat, m. igazgatóság; igazgatói lak.
 Économe, a. gazdálkodó, ta-karékos; 2. s. gazda; gaz-daasszony; 3. gazdász; 4. z. gyökerező-egér.
 Économie, f. gazdaság; ta-karékoság; fig. — politi-que, államgazdaság; arch. beosztás; lettr. fölsoztás.
 Économique, a. gazdasági; takarékos; 2. f. gazdálko-dás mestersége; 3. végre-deleti végrehajtó; —ment, adv. gazdaságosan; taka-rékosan.
 Économiser, v. a. gazdál-kodni; takarékoskodni.
 Économiste, m. államga-zdász.
 Écope, f. mar. vizlapát; jard. jelelő-vas.
 Écoquerche, f. arch. csuszta-tófa; 2. állásgerenda.
 Écorce, f. jard. kéreg, héj; fig. külső; pr. il ne faut pas mettre le doigt entre le bois et l'—, ne bántsd ami nem éget; tan. csáva.
 Écorcement, m. écon. meg-hántás.
 Écorcer, v. a. hámozni; 2. s'—, v. r. hámlani.
 Écorché, m. peint. bábú.
 Écorche-cul, à —, adt. seg-gen csúsztatva; fig. kényze-ritve; illemtlenül.
 Écorcher, v. a. lenyúzni, megnyúzni; fejteni; 2. horzsolni; jard. megsérte-ni; sculp. levakarni; kar-colni; fig. elcsúfítani, elron-tani; pr. autant vaut ce-lui qui tient que celui qui —e, együtt kapott, együtt függ; — le renard, okádni; 3. fig. nyúzni — fosztani; csalni-lopni; 4. s'—, v. r. vérig vakarózni; kizebesedni.
 Écorcherie, f. nyúzgyep; fam. rablóbarlang.
 Échorcheur, m. dőgnyúzó; fig. csalo, embernyúzó.
 Écorchure, f. karcolás; 2. karc.

Ecoerier

Écoerier, m. tann. *coerpajta*.
 Écoere, f. mar. *meredek part*.
 Écorner, v. a. *szarvát letörni*; 2. *szögletétől megfosztani*; *legyalulni*; fig. *lecsipni*; *megnyíróbálni*; 3. *mil. megrohanni*.
 Écornifier, v. a. *élősködni*.
 Écornifierie, f. *élősködés*.
 Écornifleur, se, s. *tányérnyaló*.
 Écornure, f. arch. *csonka szöglet*.
 Écossais, se, s. *skót*; pr. *fier comme un —, büszke mint a páva*.
 Écosser, v. a. *jard. kifejteni*.
 Écosseur, se, s. *köpesztő*.
 Écot (é-ko), m. *költség (étel-italra)*; fig. *il a bien payé son —, megtette a magát*; 2. *társaság*; p. *allez parler à votre —, otthon parancsoljon*.
 Écotage, m. agr. *leindázás*.
 Écotard, v. *porte-haiban*.
 Écôter, v. a. agr. *leindázni (dohányt)*.
 Écouage, m. cout. *halott-kemlet (erőszakos halál-nál)*; 2. *útak, folyók stb. vizsgálása*.
 Écouane, —ène, —enne, f. *mon. pénzráspoly*.
 Écouaner, v. a. *mon. pénzt megreszelni*.
 Écouanette, f. *tab. fogaslemez*.
 Écouer, v. a. *farkát rövidre vágni*; *chien —é, kusza eb*.
 Écouffle, m. orn. *kánya*; 2. *v. cerf-volant*.
 Écoulement, m. *lefolyás*; *méd. — de semence, ondó-folyás*; *com. kelet*.
 Écouler, v. n. *lefolyani*; 2. *v. a. — le cuir, corr. vizes bőrt kisimítani*; 3. *s'—, v. r. kifolyni*; fig. *mulni*; *el-széledni*; *mil. visszavonulni*.
 Écoupe, écoupée, f. *mar. hajóseprő*; 2. *min. doroszló*; 3. *agr. vaslapát*.
 Écourgée, v. *escourgée*.
 Écourgeon, v. *escourgeon*.

Ecourter

Écourter, v. a. *kurtítani*; fig. —é, *megnyíróbált*.
 Écoussage, m. *faienc. folt*.
 Écoutant, e, v. *auditeur*.
 Écoute, f. *rácseszék*; *fort. szeleldőlyuk*; *mar. vitorlakötél*; fig. *être aux —s, leselkedni*.
 Écouter, v. a. *hallgatóni*; *hallgatni*; *figyelni*; 2. *meghallgatni*; 3. *s'—, v. r. magát elkényeztetni*; pr. —e *s'il pleut, leszheted*.
 Écouteur, se, s. *fam. hallgatózó*.
 Écouteux, a. m. *man. hőkendő*.
 Écouuille, f. *mar. hajóablak*.
 Écouillon, f. *mar. ablakföld*.
 Écouitoir, m. *hallcső*.
 Écouvette, f. *seprő*; fig. *chevaucheuse d'—s, boszorkány*.
 Écouvillon, m. *boul. pemet*; *artil. ágyutörő*.
 Écouvillonner, v. a. *kittörölni*.
 Écraigne, f. *fonógyűlde*.
 Écran, m. *ellenző*; fig. *servir d'— à q., vkit oltalmazni*; *verr. tűzellenző*.
 Écrancher, v. a. *drap. ráncokat kisimítani*.
 Écrasant, e, a. *szétzúzó, szét-törő*; fig. *lesújtó, lealázó*.
 Écrasement, m. *szétzúzás, rombolás*; fig. *lealázás*.
 Écraser, v. a. *szétzúzni, szétrombolni*; fig. *lesujtani*; *megsemmisíteni*.
 Écrémage, m. *verr. lehabzás*; *écon. fölözés*.
 Écrémér, v. a. *écon. fölözni*; *verr. lehabozni*; fig. *a javát elszedni*.
 Écrémoire, m. *écon. fölözökandál*.
 Écrénage, écréner, v. *crénage* etc.
 Écrénor, m. *fond. d. car. metsző-kés*.
 Écréter, v. a. *lebontani*; *écon. — un coq, kakas tarját levágni*.
 Écrevisse, f. *h. n. rák*; p. *il va à reculons comme les —s, rákparipán jár*; *éplu-*

s'Écouler

cher des —s, aprósággal kibeldülni; 2. *vörösré etgett kö*.
 Écrier, v. a. *tir. tisztítani*.
 s'Écrier, v. r. *félkialtani*.
 Écrieur, m. *tir. sodromytisztító*.
 Écaille, f. *péch. halrekeez*.
 Écorin, m. *ékszekrényke*.
 Écorinier, m. *ékszekrény-készítő*.
 Écrire, v. a. *írni*; 2. *beírni*; *leírni*; 3. *levelet írni*; *hírt adni*; 4. *magát írásban leköteleni*; fig. *il est écrit, el van határozva*; 5. *fogalmazni*.
 Écrisée, f. *lap. gyémántpor*.
 Éorit, m. *írás*; 2. *kézírás*; 3. *kézirat*; 4. *pl. füzet*; 5. *en —, par —, adv. írásban*.
 Écriteau, m. *főirat*; *raglap*.
 Écritoire, f. *írószék*; *jur. greffier de l'—, törvényszéki írnok*.
 Écriture, f. *írás*; 2. *kézírás*; p. *il entend les —s, okos ember*; 5. *irat*; 4. *szent írás*; 6. *t. t. com. pl. tözskönyvek*; *tenir les —s, könyveket vezetni*; *prat. pöríratok*.
 Écritu. er, v. a. *másolni*.
 Écriturier, m. *másoló*.
 *Écrivailleur, v. n. *firkálni*; —ie, f. *firkálás*.
 Écrivailleur, se, s. *mázoló*.
 Écrivain, m. *író*; 2. *írnok*.
 Écrivassier, etc. v. *écritvalier, etc.*
 Écrive, f. *manuf. csáforta*.
 Écrivreur, se, s. *írvágyó*.
 Écrou, m. *méc. csavartok*; *jur. foglyok lajstroma*.
 Écrouelles, écrophules, f. *méd. gőrvély*.
 Écrouelleux, v. *écrophuleus*.
 Écrouer, v. a. *jur. foglyok lajstromába beírni*.
 Écrouir, v. a. *chi. edzeni*.
 Écrouissage, écrouissement, m. *edzés*.
 Écroulement, m. *beomlás*; fig. *hanyatlás*.
 s'Écrouler, v. r. *beomlani*; fig. *megsemmisülni*.

Écroûter

Écroûter, v. a le pain, meg-hámozni.
 Écru, e, a. manuf. nyers;
 toile — e, kallatlan vászon;
 2. nyersség.
 Écruer de bois, f. pl. e. f. cserje.
 Ecsarcome, m. ecsarcoose, f. chir. husang.
 Ectype, f. num. pénzlenyomat.
 Écu, m. paizs; bl. címerpaizs: 2. tallér; pr. c'est le père aux — s, annyi a pénz, mint a polyva.
 †Écuage, m. féo. robotpénz;
 2. chev. címerjog.
 Écuil, m. szikla; fig. akadály; veszély.
 Écuille (kuè-le), f. csésze; 2. pl. edény; pr. il a bien plu dans son —, álmában jött a szerencséje; bot. — d'eau, köldökfű.
 Écuillée, f. — de bouillon, egy csésze leves.
 Écuissier, v. a. e. f. hasogatni.
 Écuyer, v. a. félretaposni.
 Éculon, m. cir. merítő kazán.
 Écume, m. hab; szedés; fond. plomb d'—, felzékölom.
 Écumant, e, a. habzó.
 Écume, f. hab, tajték; 2. nyál; chi. salak; écon. — printanière, ökörnyál; — de mer, tajt; jeu. hamis kocka.
 Écumer, v. n. habzani, tajtékezni; 2. v. a. habot szedni; fig. — le pot, eltávolítani (ami alkalmatlan); aller — les marmites, elősködni; — les mers, kalózkodni.
 Écumeresse, f. raff. hab-szedő.
 Écumette, f. hab-szedő szita.
 Écumeur, m. hab-szedő; fig. — de marmite, tányérnyaló.
 Écumeux, se, a. poét. habzó, tajtékos.
 Écumaire, f. cuis. hab-szedő.
 Écurement, m. sírólás.
 Écurer, v. a. sírolni.
 Écureuil, m. z. evet; — vo-

Écureur

lant, repülő mókus; icht. kék csikos sügér.
 Écureur, se, s. síróló.
 Écurie, f. istálló, ól; fig. et fam. piszkos odú.
 Écusson, m. bl. címerpaizs; méd. fűtősző; bot. greffer à —, szemre oltani.
 Écussonnable, a. szemezhető.
 Écussonner, v. a. jard. szemezni.
 Écussonnoir, m. szemzőkés.
 Écuyage, m. paizshordozás.
 Écuyer (-kui-), m. chev. csatlós; 2. lovag; 3. lovasszemeszter; 4. idomár; lo-var; 5. udvari lovag; 6. — tranchant, szelédő; — de bouche, tálnok; — de cuisine, konyhamester; jard. fakaró; agr. mellék-sarjadék.
 Écuyère, f. man. lovarnő.
 *Édacité, f. poét. — du temps, az idő emésztő ereje.
 Édenté, e, a. h. n. fogatlan; peigne —, csorba fésű; 2. — s, m. pl. h. n. kőrödők.
 Édenter, v. a. fogat húzni; csorbitani.
 Édictal, e, a. felsőségi.
 Édifiant, e, a. mar. épületes.
 Édificateur, m. építkező.
 Édification, f. építés; 2. mor. épületelesség, áhitat.
 Édifice, m. épület.
 Édifier, v. a. építeni; fig. alkotni; 2. mor. épülni; 3. fig. kielégíteni, megörvendeztetni; 4. tudósítani, hírül adni.
 Éditer, m. rendelet, rendelmény.
 *Éditer, v. a. kibocsátani; 2. — un livre, könyvet kiadni.
 Éditeur, m. kiadó; libraire —, könyvkiadó.
 Édition, f. kiadás.
 Édossier, v. a. levakarni.
 Édredon, m. com. dúnpehely.
 Éducateur, trice, s. nevelő; écon. — d'abeilles, méhész.
 *Édurable, a. nevelhető.

Effectuer

Éducation, f. nevelés; écon. — d'abeilles, méhészet.
 Édulcoration, f. chi. édesítés.
 Édulcorer, v. a. chi. megédesíteni.
 Édule, a. bot. megehető.
 Éduquer, v. a. pop. nevelni.
 Éfaufiler, etc. v. effiler, etc.
 Éffaçable, a. eltörölhető.
 Effacement, m. kiirtás.
 Effacer, v. a. kitörölni; kihúzni; fig. megsemmisíteni; 2. fig. elhomályosítani; chap. vegyíteni; 3. s'—, v. r. elenyészni; megfakulni.
 Effaçure, f. kitörlés.
 Effanage, m. legalyazás.
 Effaner, v. a. legalyazni; 2. lezarolni.
 Effaré, e, a. megzavarodott, megrémült.
 Effarer, v. a. megrémíteni, megzavarni; 2. s'—, v. r. megrémülni; megzavarodni. [bentő.
 Effarouchant, e, a. megdöb.
 Effarouché, e, a. man. bokros.
 Effaroucher, v. a. elriasztani, elijeszteni; pr. — les pigeons, a verőket elriasztani; fig. elidegeníteni; 2. s'—, v. r. megijedni, megriadni.
 Effarvante, — vette, f. orn. fűzike.
 Effaucheter, v. a. agr. zabot gyűjtteni.
 Effautage, m. tonn. ócska donga.
 Effectif, ve, a. való, valódi; com. paiement —, készfizetés; c'est un homme —, hiteles férfit; 2. m. —, álladék.
 Effecton, m. math. megjé-
 blés.
 Effectivement, adv. valóság-
 gal; csakugyan.
 Effectrice, a. f. hatásos.
 *Effectuation, f. foganatás, valóztatás.
 Effectuer, v. a. foganatosít-
 ni, eszközölni; com. — une commission, megrendelést teljesíteni; 2. s'—, v. r. va-
 lósulni.

Effélures

Effélures, f. pl. gant. *hul-ladékok*.
 Effémiation, f. *elgyöngítés; elgyöngülés; fig. elpuhulás*.
 Efféminé, e, a. *elpuhult; nőies; 2. m. lágy ember; —ment, adv. elpuhultan*.
 Efféminer, v. a. *elpuhítani; elgyöngíteni; 2. s'—, v. r. elpuhulni; elgyöngülni*.
 Effervescence, f. chi. *pezsgés; fig. fölhevülés*.
 Effervescent, e, a. chi. *pezsgő; fig. tété —e, szeles, szeleburdi*.
 Effet (é-tè), m. *hatás; 2. jur. foganat, következmény; 3. teljesítés; pr. plus de paroles que d'—s, nagyobb fiistje, mint lángja; à quel —? mivégre? 4. ingóság; com. értékpapírok; — commun, közvagyon; —s, butorzat; 5. en — adt. valóban*.
 Effeuillage, m. *effeuillaison, f. jard. lelevelezés*.
 Effeuiller, v. a. *jard. lelevelezni; 2. s'—, v. r. leveleit hullatni*.
 Efficace, a. *működő; théo. hathatós; 2. f. hathatóság, erő; —ment, adv. hathatósan, erősen*.
 Efficacité, f. *hathatóság, erő*.
 Efficient, e, a. *did. ható*.
 Effigie, f. *kép; num. fej; en —, adt. kőleg*.
 Effigier, v. a. *képleg kivégezni*.
 Effilage, m. t. t. *foszlás*.
 Effilé, m. *rojt; 2. —, e, a. rojtos; fig. nyulánk, karcsú; jard. vékony*.
 Effiler, v. a. *kifosztatni, kitépni; 2. s'—, v. r. foszlani*.
 Effiloche, effiloque, f. t. t. *nyílt selyem*.
 Effiloquer, v. a. *kitépni*.
 Effilures, f. pl. *foszlék, foszladék*.
 Effolier, v. *effaner*.
 Effanqué, e, a. man. *elsanyargott*.
 Effanquer, v. a. *elcsigázni; horl. vékonyra reszelni*.

Effleurage

Effleurage, m. cham. *szőrtől megisztítás*.
 Effleurier, v. a. *horzsolni, karcolni; fig. érinteni; fölhozni; cham. szőrt szedni; fleur. leszakítani*.
 Effleurir, v. a. chi. *kivirágolni*.
 Effloer, v. *effleurier*.
 Efflorescence, f. chi. *kivirágzás; bot. virágzás; méd. kütég*.
 Effluence, f. phys. *kiömlés*.
 Effluent, e, a. phys. *ömlő*.
 Effluer, v. n. phys. *ömleni*.
 Effluve, f. phys. *gőz, pára*.
 Efflux, effluxion, f. méd. *magzatvesztés*.
 Effondrement, m. agr. *for gatás*.
 Effondrer, v. a. *jard. forgatni; 2. betörni, benyomni; cuis. bétét kivenni; 2. s'—, v. r. szüppedni; beszakadni*.
 Effondrilles, f. pl. écon. *üledék; cuis. töpörtő*.
 Efforcément, adv. *erőlködve*.
 s'Efforcer, v. r. *à, erőlködni; 2. s'— de, fáradni*.
 Efformier, v. n. *kifakadni, kibuzogni*.
 Effort, m. *erőködés; 2. remek; 3. áldozat; 4. dans l'—dudélat, a harc hevében*.
 Effouil, m. cout. *növedék*.
 Effracteur, m. jur. *betörő*.
 Effraction, f. jur. *betörés*.
 Effraie, v. *frénaie*.
 Effrayant, e, a. *rettentő, iszonyú, rémítő*.
 Effrayer, v. a. *megrémíteni, megijeszteni; 2. s'—, v. r. megrémülni, megijedni*.
 Effréné, e, a. *zabolátlan; szilaj*.
 *Effrénement, m. *zabolátlan-ság, féktelenség*.
 Effrénement, adv. *zabolátlanul, féktelenül*.
 Effriter, v. a. agr. *terméketleníteni; 2. s'—, v. r. terméketlenedni*.
 Effroi, m. *elszőrnyedés, elborzadás*.
 Effronté, e, a. *arcátlan, szemérmetlen; 2. s. une —e, szajha; —ment, adv. arcátlanul*.

Égarer

Effronterie, f. *arcátlanság, szemtelenség*.
 Effroyable, a. *rémítő, rettenetes; 2. szörnyű; —ment, adv. rettenetesen, szörnyen*.
 Effroyer, v. *frotter*.
 Effruiter, v. a. *jard. leszedni; 2. a. gyümölcs kifejldését akadályozni*.
 Effus, e, a. bot. *előmlött*.
 Effusion, f. *ömlés; — du sang, vérontás; fig. — du coeur, szív-ömlékezés; phys. ár, övnlés*.
 Éfourneau, m. *tőkeszánkó*.
 Égal, e, a. *egyenlő; 2. mindegy; bot. hasonló; 3. maradó, nem változó; 4. sik, egyenes; fig. egyenletes; II. —, e, s. il est mon —, velem egysorsú; 2. à l'— de, adt, épügy . . . mint*.
 Égalé, e, a. fam. *fehér pettyes*.
 Également, adv. *egyenlően, egyiránt, úgy mint; 2. prat. kiegyenlítés*.
 Égaler, v. a. *kiegyenlíteni; math. egyenlítani; 2. egyenlítani; 3. fölérni; 4. összehasonlítani; 5. s'—, v. r. egyasorba állani vkivel*.
 Égalisation, f. *prat. kiegyenlítés*.
 Égaliser, v. a. *prat. kiegyenlíteni*.
 Égalisoir, m. t. t. *lőpor-szita*.
 Égalité, f. *egyenlőség; 2. hasonlóság, egyidomosság*.
 Égalures, f. pl. *fauc. fehér pettyek*.
 Égard, m. *figyelem, tisztelet; 2. avoir — à qeli., tekintetbe venni; 3. en —, amennyiben; 3. à l'— de, arra nézve, illetve; it. à l'— de, hasonlítva*.
 Égardé, e, a. *megvizsgált*.
 Égarement, m. *eltévedés; 2. — d'esprit, tévelygés; örült-ség*.
 Égarer, v. a. *eltévelyíteni; fig. eltántorítani; elcsábítani; 2. megzavarni; örültté tenni; 3. eltenni (té-*

Égandir

vedéssből): pal. papiers
—és, hiányzó iratok; 4.
s'—, v. r. eltévedni; fig.
eltántorodni; s'— dans
son discours s. kicsapon-
gani.
Égandir, v. a. gyönyörköd-
tetni; 2. s'—, v. r. gyö-
nyörködni; it. erdőben va-
dászni.
Égayement, v. gaité.
Égayer, v. a. fölvidíteni; fig.
kellemessé tenni; 2. s'—,
v. r. fölvidetni; — son
deuil, a mely gyászt leten-
ni.
Égelo, f. égelo, m. bot. har-
kócafa; vörös berkenye.
Égide, f. myth. Minerva
patnya; fig. étalom.
Églander, v. a. man. miri-
gyet kivágni (ló nyelve
alul).
Églanduleux, se, a. an. mi-
rigytelen.
Églantier, m. bot. csipkeró-
zsabokor; 2. csipkegomba.
Églantine, f. csipkerózsa.
Église, f. egyház; — catho-
lique, katolikus egyház;
2. templom; balayer l'—,
utolsóinak távozni a temp-
lomból; 3. papság, egyhá-
zi rend.
Églisier, m. b. pap.
Églogue, f. pástori költe-
mény.
Égobine, f. görbe ráspoly.
Egoger, v. a. un peau, meg-
nyesni.
Égohine, f. artil. félkézfü-
rés.
Égoiser, v. n. önzeni.
Égoïsme, m. önzés.
Égoïste, s. a. önző.
*Egoistique, a. önzőleges;
—ment, adv. önzőleg.
Égorger, v. a. torkát szegni;
— un porc, disznót ölni;
2. megfojtani, meggyilkol-
ni; fig. megbuktatni; tönk-
re tenni.
*Égorgeur, m. öldöklő, gyil-
kos.
Égosiller, v. a. v. égorger; 2.
s'—, v. r. torokszakadva
kiabálni.
Egostime, m. énség.

*Égotiste

*Égotiste, m. önző.
Égougeoir, m. póce.
Égout, m. arch. csorgó;
droit d'—, eresztog; 2.
pöccsatorna; fig. sötrep-
dek gyűlőhelye; suc. ször-
pös víz.
Égouttage, h. lecsöpögtetés.
Égoutter, v. a. lecsöpögtetni;
2. v. n. et r. lecsöpögni.
Égouttoir, m. cuis. csöpög-
tető deszka; szűrő.
Égoutture, f. lecsöpögés; fig.
utolsó mű.
Égraffigner, v. égratigner.
Égrappage, m. bogyózás.
Égrapper, v. a. lebogyózni.
Égrappoir, m. vign. bogyózó
ráspoly; expl. fővenytisz-
tító rostély.
Égratigner, v. a. karcolni,
karmolni; call. firkálni;
manuf. bolyhozni; s'—, v.
r. megkarcolni.
Égratigneur, se, s. manuf.
bolyhozó.
Égratignoir, m. bolyhozó
vas.
Égratignure, f. karcolás;
soier. bolyhozás.
Égravillonner, v. a. jard.
gyökereket megnyesni és
tisztogatni.
Égrefin, m. icht. kerékhal;
fig. ravasz kópé.
Égrenage, m. lebogyózás.
Égrené, f. charp. kapocs.
Égrené, e, a. orn. magevő.
Egrener, v. a. szemet szedni;
lebogyózni; coutel. ra-
soir —é, éles borotva; 2.
s'—, v. r. agr. kinullani, ki-
pereggni; fig. szétmorzsa-
lódni. [magtartó].
Égrenoire, f. ois. fakalt; 2.
Égrillard, e, a. élénk, vidor;
2. —, e, s. pajkos kópé.
Égrilloir, m. iszapgereblye.
Égrillage, m. lap. köszörlé-
s.
Égrisée, f. lap. gyémántpor.
Égriser, v. a. köszörlíteni
(gyémántot).
Égrisoir, m. lap. gyémánt
mozsár.
Égrugeoir, m. famozsár;
écon. bugagereben.
Égruger, v. a. megtörni; da-

Élagage

rálni; écon. lenbugát ge-
rebezni.
Égrugeure (-grujure), f. tö-
ret, zúzat.
Égneulé, e, s. pop. otromba,
durva; écon. pot —, csor-
ba fazék.
Égneuler (-gheu-), v. a. un
vaisseau de terre, de verre,
cserep, üvegedény nyakát,
jülét ötni; 2. s'—, v. r.
rekedésg kiabálni; artil.
ce canon s'est —é, kilövött
(kopott) ágyú.
Éguillette, f. mar. árbocdúc;
2. —s, pl. mar. vitorlakö-
telek; mil. vállbojt.
Égypte, f. géo. Egyiptom;
pr. sortir de l'—, pappá
lenni; retourner en —,
régí hűbába vissza esni.
Eh! i. ejnye! 2. — bien!
nos tehát.
Éherber, v. a. jard. gyomlál-
ni.
Éhonté, v. impudent.
Éhouper, v. a. jard. leboto-
lni.
Ehrétie (-cie), f. bot. dicsőfü.
Eider (â-d'r), m. orn. dun-
nalúd.
Eisen-Glanz (ai-zenne-
glants'), m. minér. vas-
fényle; —glimmer, m. vas-
kovand; —ram, m. vas-
por.
Eis-spath(a-iss-chepâte), m.
minér. vaspát.
Éjaculation, f. physio. ki-
fecskendezés; dév. fölfo-
hászkodás; phys. kiözo-
lés.
Éjamber, v. a. le tabac, agr.
leindázni.
Éjard, v. érable.
Éjarrer, v. a. chap. kitépni.
Éjection, v. déjection.
Éjonir, v. réjonir.
Élaboration, f. méd. képző-
dés.
Élaborer, v. a. méd. képez-
ni; fig. tökéletesíteni; 2. s'—,
v. r. méd. képződni; fig.
tökéletesedni.
Éleagnus (-gnauce), m. bot.
vad olajfa.
Élagage, m. jard. nyesés,
nyesülék.

Élaguer

Élaguer, v. a. jard. nyezni; fig. megrövidíteni.
 Élagueur, m. jard. nyeseő.
 Élais, m. bot. olajpálma.
 Élambication, f. chi. ásványvizek vegyébontása.
 Élan, m. szökés, ugrás, neki rugaszkodás; fig. gerjelem; 2. z. jávörgím.
 Élancé, e, a. man. sugár, sudár; iron. c'est une créature —ée, olyan mint a komlóruád.
 Élancement, m. nyilalás; dév. emelkedés.
 Élancer, v. n. nyilalni; 2. s'—, v. r. rohanni, rárohanni; s'— sur son cheval, nyeregbe pattanni; dév. fölemelkedni.
 Élanceur, m. orn. királyka.
 Élaphe, m. en : arras-bogár.
 Élargir, v. a. tágitni, szélesíteni; fig. bővíteni; 2. szabadon bocsátani; 3. kiosztani; II. v. n. et s'—, v. r. tágulni, terjedni; it. fig. 2. mar. menekülni; üzöbe venni.
 Élargissement, m. tágitás, szélesítés; 2. szabadon bocsátás.
 Élargisseur, f. betét.
 Élasticité, f. rugékonyság.
 Élastique, a. rugékonny.
 Élaté, m. bot. fenyőpálma; —érie, f. bot. pattang; —érine, f. chi. rugony; —érium (-iome), m. bot. ugorkás magrugó; —ine, f. bot. látonya.
 Électeur, m. választó.
 Électif, ve, a. választható.
 Election, f. választás; 2. adóörvényszék; théo. kiválasztás: l'— à la grâce, rendeltetés.
 Électivité, f. választhatóság.
 Electoral, e, a. választó fejedelmi; bonnet —, választó fej. kalap.
 Electorat, m. választó fej. méltóság; választó fejedelemség; 2. választói jog.
 Electrice, f. választó fejedelemsé.
 Electrice, m. phys. vil-

Électro'chimie

lany-rendszer; —cité, f. villanyosság; —que, a. villanyos; —sable, a. villanyozható; —sant, e, a. villanyozó; fig. buzditó; —sation, f. villanyozás; —ser, v. a. villanyozni; fig. bátorítani; —seur, m. villanyozó.
 Electro'chimie, f. did. villanyvegyészet; —graphie, f. vil. leírás; —logie, f. vil. tan; —lysation, f. vil. bontás; —lyte, m. válandék; —magnétique, a. vil. ledelejes; —magnétisme, m. vil. delezesség; —mètre, m. vil. mérő; —moteur, trice, s. vil. mozditó; —phore, m. vil. tartó; —scope, m. vil. mutató.
 Électuaire, m. pharm. nyelet.
 Élégamment, adv. díszesen.
 Élégance, f. csín; 2. díszesség, ékesség.
 Élégant, e, a. ékes; csinos; díszes; 2. s. piperkőc.
 Élégi'aque, a. párversi; —e, f. gyászköltemény; —graphie, m. búdal-író.
 Élément, m. phys. elem; 2. pl. első elemek; relig. kenyér és bor.
 Élémentaire, a. elemi; le feu —, elemtűz.
 Élémí, m. jószagú gyanta.
 Éléphant, e, s. elefánt; pr. faire d'une mouche un —, a szálkát gerendának nézni.
 Éléphantiasis (-thi-a-zise), f. méd. fenerüh.
 Élévation, f. emelés; 2. magaslát, halom; astr. emelkedés; cath. Úr fölmutatása; II. fig. emelkedettség; 2. magasztosság; fűnység; 4. hanglejtés.
 Élévatoire, élévateur, m. chir. fenékvonó.
 Élève, s. tantvány.
 Elever, v. a. fölemelni; —sa voix, hangosabban beszélni; fig. — sa voix contre q., vki ellen felszólalni; it. fig. magasztalni; com. fölruगतatni (árt); 2. föl-

Eloge

építeni (házat); fölrakni (falat); 3. fölnevelni; fig. nevelni; 4. s'—, v. r. föl-emelkedni; támadni; voire compte s'élève, à 400 fr., számlája 400 frankra rúg; 5. — contre q., vki ellen támadni; 6. elbizakodni; 7. kipattogzani, kipörsegni.
 Éleveur, m. agr. rur. marhatenyésztő.
 Élevure, f. hópör.
 Élidor, v. a. gr. kilökní, kihagyni.
 Éligibilité, f. választhatóság.
 Éligible, a. választható.
 Élimer, a. elköptatni; fig. gyöngtteni; 2. s'—, v. r. elköpni.
 Élimination, f. alg. kiküszöbölés.
 Éliminer, v. a. alg. kiküszöbölni; fig. nyakáról lerázni; 2. kitörölni (jegyzékből).
 Élire, v. a. ir. választani; dév. kiválasztani.
 Élisant, e, a. választva.
 Élisson, f. kilökés, kihagyás.
 Élite, f. java, színe (valamének).
 Éliter, v. a. com. kiválasztani.
 Élixation, f. pharm. lassankinti főzés.
 Élixir, m. pharm. gyógyital; fig. java (vmének).
 Elle, pron. f. ő; elle n'a pas d'argent sur —, nincs pénz nála; elle n'est pas chez —, nincs honn.
 Éllebore, m. pharm. hunyor; pr. il a besoín d'—, bogara van; 2. — blanc, fehér zászpa.
 Élléborine, f. bot. tavi bibak.
 Éllips'e (él-), f. gr. bencsonkítás; géo. körkör; —oide, m. géom. peténd.
 Élliptique, a. géom. körkörös; gr. kihagyásos; —ment, adv. körkörösen, kihagyással.
 Élocher, v. a. un arbre, gyökerétől megfosztani.
 Élocution, f. rhét. eladás.
 Éloge, m. dicsbeszéd; —fu-

***Elogiaste**

Émancipateur

Embaucheur

nébze, gyászbeszéd; 2. dicsőret, dicsérés.
 *Elogiaste, élogiste m. derűre borura dicső.
 *Élogier, v. a. magasztalni.
 *Élogieux, se, a. dicsteljes.
 Éloigné, e, a. messze, távol; it. fig.
 Éloignement, m. eltávozás; eltávolítás; 2. ellenszenv; 3. feledékenység, elhanyagolás; 4. távollét; 5. hézag, köz; 6. távolság, messzeség.
 Éloigner, v. a. eltenni, félre tenni; eltávolítani; 2. késleltetni, elhalasztani; 3. elidegeníteni; elvonni; 4. s'—, v. r. eltávozni; ki-kerülni; 5. elhanyagolni; eltérni.
 Élongation, f. astr. távszög.
 Élope, élops, m. icht. köcsöge.
 Élophore, m. ent. orsony.
 Éloquemment (-ka-man), adv. ékezen szólva.
 Éloquence, f. ékesszólás.
 Éloquent, e, a. ékesszóló; fig. sokat mondó.
 Elu, m. relig. kiválasztott; 2. megválasztott; h. d. F. adóhivataltok.
 Élucidation, f. did. fölvilágosítás.
 Éluider, v. a. fölvilágosítani.
 *Élucubrateur, m. éjjel dolgozó.
 Éluibration, f. did. éjjel dolgozás; éjjeli munka.
 Éluder, v. a. kitérni; — la loi, törvényt kijátszani.
 Élusif, ve, a. kitérő; sikertelenítő.
 Élytre, m. et f. szárnytakaró.
 Émacyation, etc. v. amaigrissement etc.
 Émail, m. zománc; 2. zománcmű.
 Émailler, v. a. zománcolni; fig. díszíteni.
 Émailler, m. zománczó.
 Émaillage, f. zománcolás; 2. zománcmű.
 Émanation, f. közönlés; fig. kifolyás; keletkezés; phys. — électrique, villanyfolyamok.

Émancipateur, trice, a. föl-szabadító.
 Émancipation, f. föl-szabadítás; polgárosítás.
 Émanciper, v. a. föl-szabadítani; polgárosítani; 2. fig. s'—, v. r. nagyon elbizakodni; merésznek, vakmerőnek lenni; magát túltenni (vmin).
 Émaner, v. a. kifolyni, eredni.
 Émargement, m. oldaljegyzés.
 Émarger, v. a. szélét levágni; 2. com. rovatolni; 3. fig. et abs. jegyzékbevetett pénzt fölvenni.
 Émargené, e, a. bot. csipkés; crist. metszett szélű.
 Émasculatation, f. kiherélés.
 Émasculer, v. a. kiherélni.
 Émayer, v. n. bámulni.
 Émayoler, v. a. nyírlombokkal ékíteni.
 Embabillé, e, a. pop. locska.
 Embabouiner, v. a. fam. rábeszélni.
 Embâcle, m. jégtorlat.
 Embadurnoser, v. a. zavarba hozni; 2. s'—, v. r. ártani (önmagának).
 Embailonner v. bailloner.
 Emballage, m. göngyölés; csomagolás; borítékvázson; csomagolási díj; ficelle d'—, málhafonál.
 Emballer, v. a. csomagolni; it. abs. útra készülni.
 Emballeur, m. csomagoló; 2. pop. szájhős.
 Embandé, e, a. enfant —, pólyás gyermek.
 *Embander, v. a. bepólyázni.
 Embarbé, e, a. burl. szakálos.
 Embarber, v. a. riv. — le pont, híd alatt elhajózni.
 Embarcadère, embarcadour, m. mar. rakodó hely.
 Embarcation, f. mar. vízi jármű.
 Embärer, v. a. riv. zátomyra akadni.
 Embargo, m. mar. hajózár.
 Embarillage, m. com. hordóba rakás.
 Embariller, v. a. hordóba rakni.

Embarquement, m. hajóra szállás; h. szállítási költség.
 Embarquer, v. a. hajóra szállítani; rakni; 2. fig. be-bonyolítani; 3. s'—, v. r. hajóra szállni, ülni; fig. belé elegyedni, beléfogni.
 Embarras (an-ba-), m. akadály; nehézség; 2. fig. zavar; 3. fig. teher; 4. fig. szorultság; — d'esprit, habozás; méd. szorulás.
 Embarrassant, e, a. akadályos, hátráltató; zavarba ejtő.
 Embarrasser, v. a. elrekeszteni, elzárni; 2. akadályozni; 3. fig. összezavarni; 4. fig. zavarba hozni; 5. s'—, v. r. belékeveredni; nyugtalankodni; aggódni; megzavarodni; zavarba jöni.
 Embarrer, v. a. csípővassal megfogni; 2. s'—, v. r. man. rekeszrudon áthágni.
 Embarrure, f. chir. koponyasérv; man. rekeszrud áthágása.
 Embasement, m. arch. alapfal.
 Embâtage, m. nyergelés.
 Embatailler, v. a. mil. csatarendbe állítani; 2. s'—, v. r. cs. rendbe állni.
 Embâter, v. a. sel. hídnyerget készíteni; nyergelni; fig. megterhelni nyakába varrni.
 Embâtonner, v. a. fam. botat ellátni; arch. colonne — ée, vesszős oszlop.
 Embattage, m. maré. megvasalás.
 Embattoir, m. maré. nyílás (kerékvasalásához).
 Embattre, v. a. maré. megvasalni (keréket).
 Embauchage, m. embauchement, m. fogadni (munkást); mil. ravaszul toborzani; it. szökrese csábitani.
 Embaucheur, m. szegődítő

Embauchoir

őreglegény; mil. toborzó; lélekáros.
 Embauchoir, m. cord. sámfa.
 Embaument, m. bebalzsamozás.
 Embaumer, v. a. bebalzsamozni; 2. illatosítani.
 Embaumeur, m. bebalzsamozó.
 Embéguiner (-ghi-), v. a. föl-kötőt föltenni; 2. pop. fejét bekötöni; 3. q. fam. vkivel vmit elhíttetni; être —é d'une femme, nőbe boldundulni.
 Embellir, v. a. szépíteni; föl-cifrázni; 2. v. n. et v. r. s'—, szépülni.
 *Embellissant, e, a. szépítő, díszítő.
 Embellissement, m. díszítés, szépítés.
 Embériser, f. orn. sármány; — verdier, citrom sármány.
 s'Emberlucquer, v. r. fam. erősen föltenni magában vmit.
 Embesogner, v. a. q. munkát szerezni vkinek; être —é, munkával túlterhelve lenni.
 Embéter v. a. elbutítani; 2. pop. unatkozni.
 Embeurrer, v. a. vajjal bekeni.
 Emblaison, f. agr. vetés ideje.
 Emblaver, v. a. gabonával bevetni.
 Emblaves, f. pl. cout. bevett föld.
 Emblavure, f. gabonavetés.
 d'Emblée, adv. rohammal.
 Emblématique, a. jelképes.
 Emblème, m. jelkép.
 †Embler, v. a. lopni.
 Embloquer, v. a. tabl. szarut lapítani; fig. halomra hányni.
 Embobiner, embobeliner, v. enjölér.
 Emboche, f. makkoltatás; —r, v. a. makkoltatni.
 Emboire, v. a. de cire, d'huile, viaszszal, olajjal beitatni.

Emboiser

Emboiser, v. a. pop. rábeszél.
 Emboiseur, se, s. pop. ámitó.
 Emboltement, m. összefoglalás.
 Emboiter, v. a. összefoglalni; 2. s'—, v. r. egymásba illelni.
 Emboiture, f. ereszték; 2. egymásba illesztés.
 Embonpoint, m. testesség; 2. fig. életerő.
 Embordurer, v. a. keretbe foglalni.
 Embossage, m. mar. keresztben horgonyozás.
 Embosser, v. mar. keresztben horgonyozni.
 Embossure, f. mar. embossage; 2. két kötelet össze-foglaló bog.
 Embouché, e, a. mal. fam. locskos szájú.
 Embouchement, m. mus. ajaklat.
 Emboucher, v. a. mus. ajakolni; fig. — la trompette, hősköteményt írni; 2. be-tanítani; 3. s'—, v. r. tor-kallani.
 Embouchoir, m. fuvóka; cord. sámfa.
 Embouchure, f. géo. torkolat; artill. csőszáj; mus. fuvóka; ajaklat; pot. kályha-tyúk; verr. palack szája.
 Emboucler, v. a. csatolni.
 Embouer, v. a. beszélni.
 Embouffeter, v. a. man. ősz-sze illeszteni.
 Embouquement, m. mar. csatorna nyílása.
 Embouquer, v. n. mar. csatornába hajózni.
 Embourber, v. a. sárba vinni; fig. bebonyolítani; 2. s'—, v. r. sárba jutni; fig. bajba keveredni.
 Embourrer, v. rembourrer.
 Embourrure, f. tap. kitömés; tömlő.
 Emboursement, m. erszénybe dugás.
 Embourser, v. a. bezsebelni; félre rakni.
 Emboursure, v. embossure.
 Embouti, m. orf. vert munka.

Embrocation

Emboutir, v. a. orf. kipo-hítni; brod. broderie —le, dombor hímzés; marécl. meghántani (16 patáját); serr. domborítani.
 Emboutissoir, m. szegvas.
 Embranchement, m. charp. gerendák és farazatfák össze illesztése; font. fo-rasztás; adm. mellékút.
 Embrancher, v. a. galyak-kal átfonni; arch. csapolni; 2. s'—, v. r. egyesülni (utakról).
 Embraquer, v. a. mar. be-házní (kötelet).
 Embranchement, m. tűzvész; fig. lázadás.
 Embraser, v. a. fölgujtani; fig. lángba borítani; 2. s'—, v. r. meggyuladni.
 Embrassade, f. ölekezés.
 Embrasement, m. ölelés; 2. nőzés.
 Embrasser, v. a. ölelni; man. szorítani; 2. fig. körül venni; elfoglalni; 3. fig. magában foglalni; 4. vál-lalálni; vállalkozni; 5. pályát választani; — un parti, mely párthoz állani.
 Embrassoires, f. pl. orf. fo-l.
 Embrassure, f. lantnyereg.
 Embrasure, f. fort. űrés; 2. arch. ablakmélyedés; 3. — de fourneau, lombik nyaka.
 Embrelage, m. artil. anneau d'—, bőréc karika.
 Embreler, v. a. artil. — l'affût sur l'avant-train, az ágyútalpat a bőréchez kapcsolni.
 Embrener, v. a. b. leszarni; 2. s'—, v. r. fig. il s'est —é, rozsz ügybe elegyedett.
 †Embreuver, v. a. itatni.
 Embrèvement, m. charp. horony.
 Embréver, v. a. charp. ho-ronyba illeszteni.
 *Embrigadement, m. dan-dározás.
 *Embrigader, v. a. dandá-rokra osztani.
 Embrocation, f. csepfüzdő; chir. dörzslés olajjal.

Embrochement

Embrochement, m. cuis. *nyárra húzás*.
 Embrocher, v. a. cuis. *nyárra húzni*; —q., *fölnyársolni* vkit.
 Embrouillement, m. zavar.
 Embrouiller, v. a. zavarni, *összezavarni*; 2. s'—, v. r. *sötétülni*; fig. *megzavarodni*; *sodrából kijöni*; *keveredni* (vbe).
 Embrouilleur, se, s. *bonyolító*.
 Embruiné, e, a. agr. blé —, *hideg permetegtől megcsipett gabona*.
 Embrumé, e, a. *ködös*.
 s'Embrumer, v. r. *ködelni*.
 Embruncher, v. a. couv. *földni*.
 Embrunir, v. a. peint. *barátni*; s'—, v. r. *barátnulni*.
 Embryon, m. an. *méhmagzat*; fig. *törpe*; bot. *bélcel*.
 Embu, v. *emboire*.
 Embûche, f. *kelepce, tör*.
 Embûché, e, a. *lesben álló*.
 Embûchement, v. *embûche*.
 Embûcher, v. a. vén. *erőbe visszaizni*; s'—, v. r. *erőbe vonulni*.
 Embuscade, f. *leshely*.
 Embusquer, v. a. *tört vetni*; 2. s'—, v. r. *lesbe állni*.
 Émécher, v. a. perr. *fürtök-re oszlani*.
 Émendation, f. pal. *javítás, újítás*.
 Émender, v. a. pal. *javítani; újítani*.
 Émeraude, f. minér. *smaragd*.
 Émerandin, e, a. *smaragd nemű*; sm. *színű*.
 Émeraudine, f. ent. *aranyos cserebűty*.
 Émergence, f. phys. *point d'—, kimerülési pont*.
 Émergent, e, a. chron. *année —e, időszámolási év*; phys. *kilépő*.
 Émeri, m. minér. *csiszoló*.
 Émerillon, m. orn. *pacsirta vadászó sólyom*. [fürge
 Émerilloné, e, a. *vidor*,
 Émerite, a. m. *érdemült*.

Émersion

Émersion, f. astr. *kibukkadás (csillag)*; phys. *kimerülés*.
 Émerveillement, m. *csudálkozás*.
 Émerveiller, v. a. *csudálkozásra indítani*; s'—, v. r. *csudálkozni*.
 Éméticité, f. méd. *hánytató erő*.
 Émétine, f. chi. *hánytadé*.
 Émétique, s. a. méd. *hánytató*.
 Émétiser, v. a. *hánytatóval vegyíteni*; 2. *hány. kitisztítani*.
 Émettre, v. a. *kibocsátani; forgalomba hozni; pal. beadni*; com. *intézni*.
 Émeu, m. fauc. *madárganéj*; 2. orn. *szalagáz*.
 Émeut, v. émeu 1.
 Émeute, f. *lázongás*.
 *Émeuter, v. a. *lázítani*.
 *Émeutier, m. *lázító*.
 Émeutir, émeuter, v. n. *ganagítani*.
 Émier, émietter, v. a. *morzszálni*; 2. s'—, v. r. *szétmorzszalódni*.
 Émiettement, m. did. *szétmorzszálás*.
 Émigrant, e, s. a. *menekülő*.
 Émigration, f. *menekülés*.
 Émigré, e, s. a. *menekült*.
 Émigrer, v. a. *menekülni, kicándorolni*.
 Émincé, m. —ée, f. cuis. *hússzeletke*.
 Émincer, v. a. cuis. *apró szeletekre vagdalni*.
 Éminemment (-na-man), adv. *kitünőleg; voltaszerint*.
 Éminence, f. *magaslat; domb*; an. l'— de Vénus, *gyönyördomb*; 2. *eminencia*.
 Éminente, e, a. *kiálló, magas*; fig. *kitünő*; 2. *fenyegető (veszély)*.
 Éminentifér, v. a. **Éminencia* címet adni.
 Émissaire, m. kém; 2. *térítő*.
 Émission, f. *kibocsátás; dr. a. fogadástétel*; phys. *kifolyás*.

Emmenotter

Emmagasinage, (an-), m. *betakarítás; com. térber*.
 Emmagasiner, (an-), v. a. *betakarítani*.
 Emmailloetter, (an-), v. a. *be-pólyázni*.
 Emmaladir (an-), v. a. *megbetegedni*.
 Emmaller (an-), v. a. *csomagolni*.
 Emmancher (an-), v. a. *megnyelezni*; fig. *intézni, elintézni*; peint. *mal —é, rozsul tagosított*; 2. v. n. *a csatornába hajózni*; 3. s'—, v. r. *elintézve lenni*.
 Emmancheur, (an-), m. *nyélkészítő*.
 Emmanchüre, f. coutur. *újjlyuk*.
 Emmanequiner (an-ma-neki-), v. a. jard. *a tövestől kivett növényt átültetés végett kosárba rakni*.
 *Emmantelé, e, (an-), a. *köpenybe burkolt*; fort. *fallal kerített*; 2. f. orn. *corneille —e, varju*.
 *Emmanteler (an-), v. a. *köpenybe burkolni*; fort. *fallal körül venni*.
 *Emmarchement (an-), m. *charp. bevágás*; 2. *lépcsők fokok rendezése*.
 Emmarcher (an-), v. a. *bevágni*.
 *Emmarer (an-), v. n. *mosárba sülyedni*.
 Emmariner, v. *amariner*.
 Emmécher (an-), v. a. t. t. *gyutacsccsal ellátni*.
 *Emmédaillé, e, (an-), a. *éremmel díszített*.
 Emmélé, e, (an-), a. *bonyolódott, kusztáló*.
 Emméler (an-), v. a. *péché. összekuszálni*.
 Emménagement (an-), m. *fölszerelés*.
 Emménager (an-), v. n. et s'—, v. r. *beköltözni; magát berendezni*.
 Emménagogue, (an-), s. a. *havi tisztulást előmozdító*.
 Emmener (an-), v. a. *elvinni, elvezetni*.
 Emmenotter (an-), v. a. *bi-lincselni*.

Emmenseur

Emmenseur (an-), v. a. *ap-
rúra vagdalni*.
Emmeublement, etc. v.
ameublement, etc.
Emmenlage (an-), m. agr.
bogyázás.
Emmeuler (an-), v. a. agr.
bogyászni.
Emmi (an-mi), prép. köze-
pette.
Emmieller (an-miè-), v. a.
mézzel bekenni; *vegyíteni*;
fig. paroles —ées, mézes
mázos szavak.
Emmiellure, (an-miè-), f.
maréch. méztapas.
Emmitouffler, v. a. fam. be-
bűnyalni; 2. s'—, v. r. be-
burkolózni.
Emmortaiser (an-), v. a.
chap. összecsapolni.
Emmotté, e, (an-), a. jard.
arbre—, földestől kivett fa.
Emmurer (an-), v. a. befa-
lazni.
Emmuseler (an-), v. a. száf-
kosarat rátenni.
†Emmusquer (an-), v. a.
pézsával balzsamozni.
Émoeller (é-moè-), v. a. ve-
lőt kivenni.
Émoi, m. aggodalom, gond.
Émollient, e, méd. lágyító;
2. —s, m. lágyító szer.
Émolitif, v. émollient.
Émolument, m. haszon, nye-
reség; 2. fizetés, díj; mel-
lék jövedelem.
Émolumenter, v. n. jur.
hasznót húzni.
Émolumenteux, se, a. jöve-
delmező. [utak.
Émonctoire, m. an. ürítő
Émondage, m. jard. tisztí-
tás; écon. diószedés.
Émonde, f. ch. madárganj.
Émonder, v. a. jard. tisztó-
gatni; écon. diót szedni.
Émondeur, m. jard. fatisz-
tító; écon. diószedő; agr.
rosta.
Émorceler, v. a. szétdara-
bolni.
Émorfiller, v. a. coutel. el-
fenni.
Émotion, f. v. émeute; 2.
megindulás; hevület; 3.
méd. borzongás.

Émotionner

Émotionner, v. a. megindít-
ni.
Émotter, v. a. agr. rögöket
tördelni.
Émottour, m. agr. szóró la-
pát.
Émottoir, m. agr. kölcnc.
Émoucher, v. a. legyeket el-
hajtani; agr. szemet szed-
ni.
Émouchet, mouchet, m. orn.
hím karvaly.
Émouchette, v. émouchoir 2.
Émouchoir, m. légyverő; 2.
szunyogháló.
Émoudre, v. a. ir. köszörül-
ni; fig. combattre à fer
émoulu, hevesen küzdeni;
frais —u du collège, most
jött az egyetemről.
Émoulerie, f. t. t. köszörü-
lés.
Émouleur, m. köszörűs.
Émoussage, m. agr. lemoha-
zás.
Émousser, v. a. tompítani;
fig. elgyöngíteni; jard. le-
móhozni.
Émoustiller, v. a. élénkíteni.
Émouvoir, v. a. ir. fölindít-
ni; ingerelni; megindítani;
2. fölverni (port); pr. sa
bile est aisée à —, köny-
nyen fölháborodik az epéje;
3. — à sédition, lázadásra
ingerelni; 4. s'—, v. r. mo-
zogni, háborogni; elérzé-
kenyedni; forrongni.
Empaffer, v. a. pop. megza-
báltatni; 2. s'—, v. r. meg-
zabálni.
Empaillage, m. kitömés (szal-
mával); 2. fonás.
Empaillement, m. écon.
szalmakészlet.
Empailler, v. a. fonni (szal-
mával); jard. bekötni; 2.
begyöngyözni; 3. kitömmi.
Empailleur, m. tömő; fonó;
kötő (szalmával).
Empalement, m. karizás.
Empaler, v. a. karózni.
s'Empaletoquer, v. r. bebur-
kolózni.
Empan, m. arasz.
Empanacher, v. a. forgóval
ellátni.
Empané, e, a. hegyes, éles.

Empereur

Empanner, v. a. mar. meg-
állítani.
Empanon, m. charp. gyám-
fa; char. —s, rúdszár-
nyak; sell. nyeregfa.
Empaqueter, v. a. csomagol-
ni; s'—, v. r. beburko-
lózni.
s'Emparer, v. r. elfoglalni;
fig. meggyőzni, megszabo-
lázni.
†Emparlier, m. ügyvéd.
Empasme, m. illatos hintő
por.
Empasteler, v. a. izaccsal
festeni.
Empatement, m. arch. alap-
fal; alapzat; 2. lejték.
Empâtement, m. ragadóság,
sikeresség; nyálkáság;
lúdtömés (tésztával);
peint. festéktapasztolás.
Empâter, v. a. ragadósá,
tésztásá tenni; 2. nyálka-
sítani; 3. écon. ludat töm-
ni; peint. tapasztolni.
Empatronner, v. a. pártfo-
gót adni; s'—, v. r. párt.
venni.
Empaumer, v. a. jeu. lapdát
fölfogni és vissza lütni; fig.
— un affaire, ügyesen bán-
ni (vmivel); — la parole,
szót emelni; — q., körmei
közé keríteni; ils ont —é,
bolonddá tették; vén. — la
voie, nyomra akadni.
Empaumure, f. keztyű belse-
je; vén. szarvkoszorú.
Empéau, m. jard. oltás; olt-
vány.
Empêchement, m. akadály;
akadályozás.
Empêcher, v. a. akadályozni;
tartóztatni; 2. s'—, v. r.
tartózkodni.
Empeigne, f. cord. felbőr.
Empellement, m. hydr. re-
kesz.
Empenné, e, a. föltollazott;
bot. tollagos.
Empennelage, m. mar. mel-
lék horgonyozás.
Empennelle (-nè-le), m. mar.
mellék horgony.
Empenner, v. a. föltollazni.
Empereur, m. császár; icht.
kardhal; 2. du Japon, icht.

Emperler

császárfürt fogú; 3. z. gö-
liát kigyó.
Emperlex, v. a. gyöngyökkel
ékíteni.
Empesage, m. keményítés;
ennek dja.
Empeser, v. a. keményíteni;
fig. homme —é, peckes
ember; style —é, nehézkes
irály.
Empeseur, se, s. keményítő.
Empester, v. a. ragályosítani;
fig. v. infecter.
Empêtrer, v. a. une bête,
békózni fig. fam. bonyoli-
tani (vkit vmibe); je lui ai
—é cette femme, a nyaká-
ba varrtam e nőt; il est
—é, zavart; 2. s'—, v. r.
man. iştirangba bonyolód-
ni; fig. hálóra kerülni.
Empetrum (-ome), m. bot.
mámorka; 2. — noir, fekete
áfonya.
Empêse, f. nyomosság, nyo-
matosság; rhét. style —é,
dagályos irály.
Emphatique, a. nyomatékos;
—ment, adv. nyomatéko-
san.
Empiéger, v. a. kelepcebe
keríteni.
Empiéner, v. a. járásra
kényszeríteni.
Empierrement, m. pav.
alapzat; 2. porondozás,
mintázás.
Empiètement, m. beavatko-
zás.
Empiéter, v. a. beléavatkoz-
ni; fig. jogába vágni.
Empiffrer, v. a. pop. tömni;
2. fam. meghizlalni; 2.
s'—, v. r. tele tömni magát;
elházní.
Empiger, v. a. szurokkal be-
kenni.
Empignon, m. apr. kártkóc.
Empilement, m. fölkipozás;
fölhalmozás.
Empiler, v. a. rétegezni; kú-
pozni.
Empirance, f. com. v. avarie;
2. mon. becsleszállítás.
Empire, m. uralom, hatalom;
2. uralkodás; birodalom;
3. kormány; 4. császárság;
5. ország; tout — se sou-

Empirement

leva, az egész ország föl-
lázadt.
Empirement, m. rosszabbu-
Empirer, v. a. rosszabbítani;
2. v. n. rosszabbulni.
Empirique, s. a. tapasztala-
lati; —ment, adv. tapaszta-
latilag.
Empirisme, m. phil. tapaszta-
latatiság.
Emplacement, m. ács-udvar;
2. elhelyezés.
Emplacer, v. a. elhelyezni;
sel. feltölteni.
Emplaigner etc. v. lainer
etc.
Emplastration, f. tapasztolás;
jard. szemzés.
Emplastrer, v. a. jard. szem-
zeni.
Emplâtre, m. pharm. tapaszt;
jard. — d'ente, faviasz;
fig. fam. mettre un — à q.,
vmít elsimítani; p. mettre
un — sur une jambe de
bois, falra borsót hányni.
Emplâtrer, v. a. dor. tala-
jozni.
Emplâtrier, m. pharm. ta-
paszzekrény.
Emplette, f. vásárlás, bevá-
sárlás; vétel.
Emplir, v. a. tölteni, meg-
tölteni; 2. s'—, v. r. meg-
tölteni.
Emploi, m. használat; al-
kalmazás; fin. elhelyezés;
com. számbavétel; fig. fö-
lösleges ismétlés; 2. hívá-
tal, tiszttség; th. szerep.
Employable, a. használ-
ható.
Employé, m. hivatalnok,
tisztviselő.
Employer, v. a. használni;
alkalmazni; fordítani (v.
mire); 2. com. beszámíta-
ni, betudni; pr. c'est bien
—é! úgy kell neki! 3. hí-
vatalt adni; 4. s'—, v. r.
foglalkodni; járadozni;
alkalmazkodni.
Emplumer, v. a. föltollazni;
2. s'—, v. r. megtollasodni;
fig. il s'est bien —é, dere-
kasan megszedte magát.
Empoçes, empocées, f. pl.
méc. tengelyfészek.

Emporteur

Empoche, v. a. bezsebelni,
zsébre rakni; com. zsé-
kolni.
Empoignement, m. pop.
megragadás, nyakon csé-
pés; letartóztatás.
Empoigner, v. a. megragad-
ni, megfogni; 2. pop. le-
tartóztatni, elfogni.
Empointer, v. a. manuf. v.
pointer; 2. épíngl. hegye-
zni.
Empointeur, m. épíngl. he-
gyező; manuf. tűzdelő.
Empois, m. keményítő.
Empoisonnement, m. meg-
mérgezés; mérgekeverés.
Empoisonner, v. a. mérget
adni (vkinek); megéltetni
(vkit); 2. megmérgezni
(vmít); 3. la belle-dame
—e, a nadragulya halálos
mérge; 4. fig. megrontani;
elcsábítani; megmérge-
síteni; megkeseríteni; 5. elcsa-
varni, félremagyarázni.
Empoisonneur, se, s. mérge-
keverő; ext. kotyvasztó;
fig. csábító.
Empoisser, v. a. beszurkolni;
2. bepiszkolni.
Empoisonner, v. a. péch.
halivadékkal megrakni.
Emporétique, a. pharm. pa-
pier —, szűrő papiros.
Emporté, e, a. heves, indula-
tos; 2. s. c'est un —, hir-
telendi; feslett ember.
Emportement, m. kitörés;
fölindulás; heveskedés, erő-
szak; b. p. noble —, nemes
buzgalom.
Emporte-pièce, m. t. t. át-
verő vas; ceint. karika-
vágó; corr. dikis; fig.
cela est un —, ez érv ellen
mit se lehet fölhozni; mar-
dosó gúnyíró.
Emporter, v. a. elvinni, el-
hordani, elrakni; 2. magá-
val vinni; 3. elragadni; 4.
elűzni; eltüntetni; 5. fig.
elragadni, magával ragad-
ni; 6. kieszközölni, véghe-
zenni; 7. l'—, felülhalad-
ni, felülmúlni; 8. le poids
—e la balance, a súly meg-
bilitenti a mérleget; fig.

Empoter

— la blanche, *eldönteni*; 9. mil. *elfoglalni, bevenni*; fig. cella — e la pièce, *ez már tulságos*; c'est un homme qui —, *kegyetlen rágalmaszó*; 10. *magával vonni*; la condamnation à mort — e la confiscation des biens, *halálos ítélet magával vonja a birtok elkobzását*; pr. autant en — e le vent, *falra dorsót hányni*; vous ne l'emporterez point en paradis, *lesz még szédős látgy kenyér*; 11. s'—, v. r. *fölindulni, fölgerjedni, megharagudni*; man. *megvadulni*.
Empoter, v. a. *jard. edénybe rakni*; cuis. *sült húst lébe tenni*.
Empoudre, v. a. *beporozni, behinteni*.
Empouille, f. pal. *lábán álló gabona*. [sztni].
Empourpré, e, a. *poét. bibor*.
Empoutrière, f. charp. *padlógerenda*.
Empreindre, v. a. *ir. ki-nyomni*; mon. *verni, bányolni*; fig. *visszatükrözni*.
Empreinte, f. *lenyomat*; *pénzveret*; fig. *képmás*.
Empressé, e, a. *szorgalmas, serény*; 2. *szolgálatkész*; 3. *buzgó*; 4. *elfoglalt*; 5. *faire l'—, buzgólkodni*.
Empressionement, m. *buzgalom, szorgalom*; *sietség*; *szolgálatkészség*.
s'Empresser, v. r. *buzgólkodni, törekedni*; *iparkodni*. [kád].
Emprimerie, f. tan. *csávas*.
Emprisonnement, m. *bebörtönzés*; *fogság*.
Emprisonner, v. a. *bebörtönözni*; *elfogni*, *letartóztatni*.
Emprunt (an-preun), m. *kölcsön*; *kölcsönzés*; fig. *visage d'—, mesterkélt arc*.
Emprunter, v. a. *kölcsönözni*, *kölcsönvenni*; fig. *venni*.
Emprunteur, se, s. *kölcsönvevő*.
Empycoose, f. *physiol. lelkesítés, buzdtítás*.

Empuantir

Empuantir, v. a. *debűdösíteni, debűzolni*; 2. s'—, v. r. *megbűdösödni*.
Empuantissement, m. *megbűdösödés, poshadás*.
Empy'ème, m. *méd. mell-gennygyűlem*; —reumatique, a. *chi. kozmás*; —reume, m. *chi. kozmasság*.
Émulateur, trice, s. *vetélkedő*.
Émulation, f. *vetélkedés*.
Émule, m. *versenyitárs*.
Émuler, v. a. *vetélkedni*.
Émulgent, e, a. *an. szívó*.
Émulsif, ve, a. *pharm. suc—, tejnye*.
Émulsine, f. *chi. fejedék*.
Émulsion, f. *pharm. fejet*.
Émyde, f. z. *folyami teknőc*.
En, prép. *ba, be, ban, ben, ra, re*; — *haut, fönn*; — *avant, elől*; — *dehors, kívül*; 2. être — *bonne humeur, jókedvűnek lenni*; 3. être — *deuil, gyászolni*; perles — *poire, körte alakú gyöngyök*; 4. — *conscience, jó lélekkel*; II. —, pron. *abból, róla, hozzá, stb.*; 2. *sans relation, à qui — avez-vous? kire haragszik? il ne sait où il — est, nem tudja hányadán van*; où — *voulez-vous venir, hová céloz ezzel?*
Énallage (—na), f. gr. *idő v. beszéd mód kihagyása*.
Enaigrir (an-), v. a. *megsavanyítani*; 2. s'—, v. r. *megsavanyodni*.
Enamérer (an-), v. a. *megke-szeríteni*.
†Enamouré, e, (an-), a. *szerelmes*.
*Enarrer, v. a. *hosszasan elbeszélni*.
†Enaser, v. a. *orrát levágni*.
En belle, adv. *mar. tirer —, közepébe löni*.
Encadenasser, v. a. *lakattal bezárni*.
Encadrement, m. *keretbe-foglalás*.
Encadrer, v. a. *keretbe foglalni*; fig. *beosztani*.
Encager, v. a. *kalitba zárni*; fig. *bebörtönözni*;

Encelade

jard. tövisekkel körül keríteni. [let].
*Encaisse, m. fin. *pénzkész*.
Encaissement, m. *ládába rakás*. com. *pénzbehajtás*.
Encaisser, v. a. *ládába rakni*; com. *pénzt behajtani*; fig. *vallée —é, völgykattan*.
Encalypte, f. bot. *szűkfogas*.
Encan, m. *árverés*; vendre à l'—, *árverezni*.
Encanailler (—na-lié), v. a. *söpredék néppel összehozni*; 2. s'—, v. r. *csülkhe néppel társalogni*.
Encapuchonnement, m. *beburkolás*.
Encapuchonner, v. a. *alakozni*; 2. s'—, v. r. *beburkolózni*; man. *ce cheval s'—, e ló behúzza fejét*.
Encaquer, v. a. *hordóba rakni*; fig. *összeszorulni*.
Encaqueur, m. *heringrakoló*.
Encarter, encartonner, v. a. *rel. hajtogatni*.
Encassure, f. charp. *rovátk*.
Encastelé, e, a. *keskeny koponyájú*; man. *szorospatajú*; fig. *üresagyu*.
s'Encasteler, v. r. man. *pataszorulást kapni*.
Encastelure, f. man. *pataszorulás*.
Encastiller, v. a. *összefoglalni*.
Encastrement, m. *összefoglalás*. [ereszteni].
Encastrer, v. a. arch. *be-Encaume, m. méd. égésfolt*.
Encaustique, a. *peint. beégett*; tableau —, *viaszfestmény*; 2. l'—, *színmáz*.
Encavement, m. *pincébe rakás, korcsolyázás*.
Encaver, v. a. *pincébe ereszteni*.
Encaveur, m. *korcsolyás*.
Encendre, v. a. *ir. bekeríteni*.
Enceint, e, a. *bekerített*; 2. *femme —e, viselds*; elle est —e, *teherben jár*.
Enceinte, f. fort. *bástya*; 2. *kerítés*; vén. *elkövülés*.
Encenturer, v. engrosser.
Encelade, m. ent. *vöröslábu futonc*.

Encéliste

Encéliste, f. méd. *bélob.*
 *Encellulé, e, a. *cellába zárt.*
 *Encellulement, m. *cellába zárás.*
 *Encelluler, v. a. *cellába zárni.*
 Encens (an-çan), m. *tömjén; fig. il aime l'—, szereti a magasztalást; pr. selon les gens l'—, milyen a vendég, olyan a vendégség.*
 Encensement, m. *cath. füstölés.*
 Encenser, v. a. *füstölni; fig. tömjénezeni, magasztalni; 2. v. n. man. fejét fölvetni.*
 Encenseur, m. *fig. magasztaló, dicsőítő.*
 Encensier, v. romarin.
 Encensoir, m. *cath. füstölő; fig. egyházi hatalom.*
 Encéper, v. a. *békóba verni; fig. zavarba ejteni; 2. s'—, v. r. akadályokba keveredni.*
 Encéphal'e, s. a. méd. *agy...; vers —s, agygyiliszták; —ique, a. l'organe —, agyvelő; —ite, f. méd. agylob.*
 Enchainement, m. *láncolás; fig. láncolat, összefüggés.*
 Enchaîner, v. a. *láncolni; láncra verni; fig. leláncolni, lekötve tartani; 2. s'—, v. r. összefüggni.*
 Enchainure, f. *láncolat.*
 Enchalage, m. *sal. fölrlétegezés (fál).*
 Enchaler, v. a. *sal. fölrlétegezni (fát).*
 Enchanteler, v. a. (du vin) *ászokfára rakni; (du bois) föltrakásolni.*
 Enchantement, m. *varázslás; bűbáj; formule de l'—, varázsigé; 2. varázslat; 3. megigézés; fig. elragadtatás, gyönyör; öröm.*
 Enchanter, v. a. *megigézni, megbabonázni; fig. maison —ée, bájós ház; 2. fig. elbájosolni; elragadtatni.*
 Enchanterie, v. *enchante-ment.*
 Enchanteur, —teresse, s. *bűvész, varázsló; 2. a. igéző; bájoló.*

Enchapeler

Enchapeler, v. a. *kalapot föltenni.*
 Enchaperonner, v. a. *becsuklyázni; fauc. — l'oiseau, kápát kötni (súlyom fejére). [gyenített.]*
 †Encharboté, e, a. *megszé-Encharger, v. a. hévvel ajánlani.*
 Encharner, v. a. *pántolni; 2. v. n. v. incarner.*
 †Enchartrer, v. a. *bebörtö-Enchasser, v. a. dobozba ten- ni; 2. foglalni; fig. bele- szöni, becsusztatni.*
 Enchâssure, f. *foglalás; fog- latvány; fig. közbetétel, közbeszúrás.*
 Enchaussenage, m. *még. me- szezés. [meszezni.]*
 Enchaussener, v. a. *még.*
 Enchaussennoir, m. *cham. meszezőkád.*
 Enchausser, v. a. *jard. szal- mával vagy ganéjjal be- földni.*
 Enchaussumer, enchaussa- moir, v. *enchausse-ner, etc.*
 Enchaux, m. *még. meszlé.*
 Enchemiser, v. a. *rel. bori- tékba tenni.*
 Enchère, f. *ár-igéret; 2. folle —, bánatvásár; p. il payera la —, majd megisz- sza a levét.*
 Enchéris, v. a. *többet ígérni; fölverní; fig. felülmulni; 2. drágítani; 3. v. n. drá- gúlni.*
 Encherissement, m. *árföl- emelés; drágulás.*
 Enchérisseur, m. *legtöbbet ígérő.*
 Enchevalement, m. *bát. gyámdállvány.*
 Enchevêtrement, m. *man. föl- kantározás.*
 Enchevêtrer, v. a. *man. föl- kantározni; arch. fölke- rendővel összekötni; 2. s' —, v. r. man. kötésekbe ke- veredni; fig. affaire —ée, bonyolódott ügy.*
 Enchifrènement, m. *rekedő nátha. [okozni.]*
 Enchifrener, v. a. *nátkát*

Encontre

Enchiridion (-ki-), m. *kézi- könyv.*
 Enchymose (-ki-), méd. *vér- akadmány.*
 Encirer, v. a. *riasztolni.*
 Enclave, f. *terület; 2. ben- vidék.*
 Enclaver, v. a. *berekeszteni; arch. csapra eresztani.*
 Enclin, e, a. *hajlandó.*
 Enclitique, f. *gr. simuló szócska.*
 Enclore, enclosre, v. a. *ir. bekeríteni; berekeszteni.*
 Enclos, m. *kerített hely; 2. kerítés, sövény; 3. —, e, a. kerített.*
 Encloître, v. n. *vén. elbújni.*
 Encloître, f. *brod. himzés széle.*
 Enclosure, m. *beszőgezés.*
 Enclouer, v. a. *man. meg- nyilazni; 2. mil. besző- gezni.*
 Enclouure, f. *maréch. meg- nyilazás; fig. akadály, gáncs.*
 Enclume, f. *forg. üllő; fig. il a le coeur dur com. une —, kőszíve van.*
 Enclumeau, —mot, m. *kézi- üllő.*
 Enclumette, f. *kis üllő.*
 Encôche, f. *horony.*
 Encochement, m. *rovás.*
 Encocher, v. a. *horonyba ten- ni; com. rovást csinálni.*
 Encoffrer, v. a. *t. bõröndbe zární; zsebrerakni; 2. v. emprisonner.*
 Encognure, —coignure, f. *zug; 2. sarokszekrény.*
 Encollage, m. *enyvezés; dor. — blanc, fehér talaj.*
 Encoller, v. a. *manuf. eny- vezni; dor. talajozni; ma- réch. forrasztani.*
 Encolleur, m. *t. t. enyvező.*
 Encolure, f. *man. nyak; fig. külső; coutur. gallér; forg. —, encollure, forraszt.*
 Encombre, m. *omladék; fig. fam. akadály.*
 Encombrement, m. *eltorla- szolás, akadályozás.*
 Encombrer, v. a. *elrekesz- teni; betölteni.*
 Encontre, m. *esemény; 2. a*

Encopé

l'-de, prép. *ellen*; fig. *aller à l'-de qch., vmi ellen kifogást tenni.*
 Encopé, f. chir. *bevágás.*
 Encorbellement, m. arch. *nyuladék.*
 Encore, adv. *még*; 2. *még egyszer*; *ismét*; *továbbá*; II. conj. *mind a mellett*; 2. *csak, legalább*; 3. *—que, amár.*
 s'Encornailleur, v. r. burl. *oly nőt venni, ki hűtelen.*
 Encorné, e, a. fam. *szarvazott*; man. *javart —é, szarufekély.*
 Encorner, v. a. *szarvval döfni*; 2. *szarvval kirakni.*
 Encorneter, v. a. *papírtölcsébe tenni*; 2. s'—, v. r. *fejkötőt föltenni.*
 Encouardir, v. a. *gyávává tenni.*
 Encouder, v. a. agr. *hajlitani.*
 Encouloir, m. —e, f. drap. *zugolyfa.*
 Encourageant, e, a. *bátorító.*
 Encouragement, m. *bátorítás.*
 Encourager, v. a. *buzdítani, bátorítani; serkenteni.*
 Encourement, m. jur. *bílnetésbe esés.*
 Encourir, v. a. ir. *magára vonni.*
 Encourtiner, v. a. *függönyökkel ellátni*; fig. *fallal keríteni*; 2. s'—, v. r. *a függönyöket maga körül behúzni.*
 Encrasser, v. a. *bepiszkitni*; 2. s'—, v. r. *bepiszkálni*; fig. *lealacsonyodni.*
 Encre, f. tinta; p. c'est la bouteille à l'—, *homályos dolog*; il n'y a plus d'— au cornet, *a lélek csak háltni jár belé*; 2. — à imprimer, *nyomtató-festék*; dess. — de Chine, *tus-festék.*
 Encrenée, f. et a. f. forg. *kétszer hegített vas.*
 s'Encréper, v. r. *gyászfátyolt fölbenni.*
 Encreur, v. a. imp. *festékkal*

Encrier

bekenni; 2. v. n. *a festéket bevenni.*
 Encrier, m. *tintatartó*; impr. *festékdieszka.*
 Encroiser, v. a. *keresztbe tenni.*
 Encroûte, e, a. *kérgesült.*
 Encroûter, v. a. *bekérgezni*; mac. *vakolattal behánygni*; 2. s'—, v. r. *kérgesedni*; fig. *butulni.*
 Encuirasser, v. a. *följegyezni*; 2. s'—, v. r. *rétegesedni*; l'ordure s'est fort —ée sur sa chemise, *a piszok ujjnyi vastagon áll ingén.*
 Encuvage, encuvement, m. tann. *erjesztés.*
 Encuver, v. a. tann. *erjeszteti*; brass. *malátát keverni.*
 Encyceli'e, f. phys. *gyűrűzés (vízben)*; —que, a. com. *lettre —, körlevél.*
 Encyclopédi'e, f. did. *ismetettár*; —que, a. tanköri; —ste, m. *tankör-író.*
 Endauber, v. a. cuis. *pörkölni.*
 En-deça, v. deça.
 Endémique, a. méd. *honos*; maladie —, *honi kór.*
 Endente, endentement, m. *charp. fogazás.*
 Endenter, v. a. *charp. fogazni.*
 Endenture, f. *méc. fogazat.*
 Endetter, v. a. *adóssággal terhelni*; 2. s'—, v. r. *eladósodni.*
 Endêvé, e, s. a. *mogorva, makacs, nyakas, csökönds.*
 Endêver, v. n. *boszankodni, megharagudni.*
 Endiable, e, a. *ördögös, átkozott, pogány*; c'est une —ée, *sátán egy asszony.*
 Endiabler, v. n. *felbőszülni, dühössé lenni*; 2. faire —q., *vkít dühössé tenni.*
 Endictor, v. a. *bevádolni.*
 s'Endimancher, v. r. fam. *kicsinosítani magát.*
 Endive, f. jard. *cikória.*
 Endocriner, v. a. g. p. *oktatni, tanítani*; fig. *betanítani.*

Endroit

Endocrineur, m. iron. *tanító.*
 Endolorer, v. a. *megszomorítani.*
 Endolori, e, a. méd. *fájdalmas.*
 *Endolorir, v. a. *fájni.*
 *Endolorissement, m. *fájás; érzékenység.*
 *Endommagement, m. *károsítás; károsodás.*
 Endommager, v. a. *károsítani.*
 Endormant, e, a. *altató*; fig. *unalmas.*
 Endormeur, se, s. fig. *hizelgő.*
 Endormi, e, a. *tunya, lusta.*
 Endormie, f. bot. *csucsor*; jard. *maszlagos redősirom*; p. il a mangé de l'—, *alszik mint a gözű.*
 Endormir, v. a. ir. *elaltatni*; fig. *elámitni*; 2. *elkábítani*; *érzéketlenné tenni*; elszibbasztani; 3. fig. *untatni*; 4. s'—, v. r. *elalunni*; fig. s'— dans le vice, *elaljasodni*; s'— au Seigneur, *meghalni*; s'— sur le rôti, *ügyeit elhanyagolni.*
 Endormissement, m. *elkábítás; elkábulás.*
 Endos, v. endossement.
 Endosome, f. phys. *beszívargás.*
 Endo-sperme, m. bot. *belmag.*
 Endosse (-dôce), f. fam. *teher, baj.*
 Endossement, m. com. *forгатás.*
 Endosser, v. a. *hátára venni*; —le harnais, *katonává lenni*; fig. —q. de qch., *vkinek valamit a nyakába varrni*; 2. com. — une lettre de change, *váltót forгатni.*
 Endosseur, m. com. *forгатó.*
 Endouaier, v. a. jur. *özvegy-pénzt utalványozni.*
 Endouzainer, endouziner, v. a. *tucatonkint össze-kötni.*
 Endoyer, v. a. *újjal mutatni vkire.*
 Endroit, m. hely; 2. *à quel*

*s'Enducailler

— est il blessé? hol sebesült? 3. pop. földi; qu'il est bien de son —! mily együgyű! 4. donnez lui de cet — là, adjon neki e darabból; 5. com. l'— d'une étoffe, színoldal; fig. je lui ai prit par son — sensible, gyöngé oldalán tapintottam; 7. prat. en mon —, ellenem.

*s'Enducailler, v. r. g. p., hercegeket látogatni.

Enduire, v. a. ir. betapasztani; bekenni; 2. v. n. fane. l'oisseau enduit bien, jól emészt.

Enduisson, f. bekenés, vakolás.

Enduit, m. bát. vakolat; mézslé.

Endurant, e, a. türelmes.

Endurci, e, s. relig. megrögzött.

Endurcir, v. a. megkeményíteni; edzeni; it. fig. 2. megkeményedni; megkeményülni.

Endurcissement, m. chir. v. induration; fig. relig. megátalkodottság, konokság.

Endurer, v. a. szenvedni, eltünni; 2. eltünni, elvieselni, elszenvedni.

Énergie, f. erély; hatály, erőtéljesség; méd. — de l'ame, lélekerő.

Énergique, a. erélyes; nyomató; —ment, adv. erélyesen, hatályosan.

*Energiser, v. a. erélyessé tenni.

Énergumène, s. théo. ördögös.

Énervation, f. elgyöngítés; elgyöngülés.

Énervé, e, a. bot. bordátlan; fig. style —, gyöngé irány.

Énerver, v. a. elgyöngíteni; fig. elpuhulni; 2. s'—, v. r. elgyöngülni.

Éneyer, v. a. t. bütyköket levágni.

Enfagoter, v. fagoter.

Enfaiteau, m. bát. oromtéglá.

Enfaitement, m. plomb. ormozat.

Enfafter

Enfafter, v. a. plomb. ormozni.

Enfance, f. gyermekkor; fig. kezdet; 2. gyermekség.

Enfançon, m. gyermekcse.

Enfant, s. gyermek; être un —, tudatlannak maradni; — de la messe de minuit, ismeretlen apa gyermeke; 2. t. de flatterie, mon —, gyermekem; c'est un bon —, jó bolond; pr. c'est l'— de sa mère, szakasztott az anyja; 3. h. d. F. les —s de France, királyfiak; il est — de Paris, párisi szülött; mil. — perdu, önkénytes; 4. a. il est bien —, nagyon gyermekes.

Enfanteau, v. enfançon.

Enfantement, m. szülés; fig. vajadás.

Enfanteur, v. a. szülni; fig. szerezni, okozni.

Enfantillage, m. gyermekség; gyermekeskedés.

Enfantiller, v. n. gyermekeskedni.

Enfantin, e, a. gyermekes.

Enfariner, v. a. belisztegni; fig. fam. il est —é de chimie, konyit a vegyészethez; 2. s'—, v. r. belisztegni magát; fig. il s'est —é de q. connaissance, a tudáskosság színét viseli.

Enfêler, m. megbűvölni.

Enfer (-ère), m. relig. pokol; it. fig.; myth. —s, alvilág; t. t. bleu d'—, sötétkék.

Enfermer, v. a. bezárni (valakit, vmit); 2. letartóztatni; 3. körül venni, keríteni; 4. fig. tartalmazni; 5. s'—, v. r. bezárkózni; s'— dans un cloître, zárda-ba vonulni.

Enferrer (-fé-), v. a. keresztül szűrni; 2. vasra verni; 3. s'—, v. n. kardjába dölni; fig. magát megfogni (szóban), gondatlanul szólni.

s'Enfeuiller, v. r. jard. lombosodni.

Enficeler, v. a. chap. formá-

Enfoncer

ra vonni; 2. — le tabac, dohányleveleket fölfűzni.

†Enfieller, v. a. épével festeni; fig. megkeverteni.

†Enfiéir, v. a. büszkété tenni; 2. s'—, v. r. büszkété lenni.

†Enfiévrer, v. a. lázat okozni; fig. megrontani.

Enfilade, f. sor; fig. longue — de discours, untató fecsegés; art. batterie d'—, hosszant lövő telep.

Enfilement, m. mar. — du câble, horganykötél fölcigázása.

Enfiler, v. a. belé öltetni (cérnát a tübe); fölfűzni; utat venni; — le degré, lépcsőn le szálladni; — un discours, beszédbe ereszkedni; — q. d'un coup d'épée, karddal keresztül szűrni; 2. s'—, v. r. pr. cela ne s'—e pas com. des perles, ez nem gyermekjáték; s'—, magának kárt okozni.

Enfileur, m. épíngl. tűszűrő.

Enfin, adv. valahára, végre; 2. conj. szóval.

Enfammer, v. a. meggyújtani; fig. fölhevíteni; 2. fig. lógra lobbantani; 3. s'—, v. r. meggyülni; fig. fölhevülni.

Enflement, v. enfure.

Enfler, v. a. fölfújni, földuzzasztani; fig. bátorítani; feszíteni; 2. s'—, v. r. dagadni, puffadni; áradni; fig. fölfuvalkodni.

Enflure, f. méd. daganat; rhét. dagály; fig. puffasztás; drap. belfonál.

Enfonçage, m. tonn. fenekelés; 2. bemártás.

Enfoncé, e, a. mély, mélyen fekvő.

Enfoncement, m. betörés; 2. áttörés; háttér; mélyedés; arch. mélység.

Enfoncer, v. a. elcsüggesztetni; mélyen szántani; beverni; mélyasztani; be nyomni; fig. puffasztani; — les portes ouvertes, kérkedni; orf. kivölgyelni; tonn. fenekelni; 2. feltör-

Enfonceur

ni; *betörni*; mil. keresz-
tül törni; 3. v. n. et s'—,
v. r. elstülyedni, alámerül-
ni; takaró alá búvni; fig.
elmélyedni; esprit —é, ne-
héz fölfogási.
Enfonceur, m. *betörő*; p. —
de portes ouvertes, *kér-
kedi*.
Enfoncure, f. *mélyedés*; chir.
lyuk; van. — d'un cor-
beille, *kosár feneke*; 2. bois
d'—, *fenékfa*; — de lit,
fenékeszka.
Enfondrer, v. effondrer.
Enforcer, v. a. *megerősíteni*;
2. v. n. et s'—, v. r. man.
erősíteni.
Enforgé, e, a. *vasra vert*.
Enformer, v. a. t. t. *formára
vonni*.
Enfouir, v. a. ir. *elásni*; agr.
bedáni; fig. il ne faut pas
— le talent, *tehetségét nem
szabad elhanyagolni*; 2.
s'—, v. r. *elásni, bedáni
(magát)*; föld alá búvni;
fig. *elrejtőzni*.
Enfouissement, m. *elásás*.
Enfouisseur, m. *elásó*.
Enfourchement, m. arch.
boltfészek; jard. *oltás (ha-
sadékba)*; charp. *kirakott
munka*.
Enfourcher, v. a. *lőhátvást
ülni*.
Enfourchure, f. vén. *villa-
szarv*; tail. *kivágás (ruha
derekán)*.
Enfournage, m., —née, f.
boul. *bevetés*.
Enfournier, v. a. boul. *bevet-
ni*; pelle à —, *sütőlapát*;
p. à l'—, *eleintén*; 2. fig.
v. n. il a mal —é, *rosszul
kezde*; 3. s'—, v. r. bele-
bonyolódni.
Enfourneur, m. boul. *bevető*.
Enfourrer, v. a. *tokba tenni*.
Enfrasqué, e, a. *elámult*.
Enfreindre, v. a. *átlátni,
megszegni*.
Enfréner, v. a. man. *főlkán-
tározni*.
Enfroquer, v. a. g. p. *zárdá-
ba dugni*; 2. s'—, v. r. szer-
zetessé lenni.
s'Enfuir, v. r. ir. *megszök-*

Enfumer

ni; fig. le temps s'en-
fuit, *az idő mulik*; kifoly-
ni; csorogni.
Enfumer, v. a. *füstölni, föl-
füstölni*; 2. *kifüstölni*; 3.
agr. v. fumer.
*Enfunester; v. a. *vésztho-
zódva tenni*.
Enfutailler, v. a. com. *hor-
dóba rakni*.
Engagé, m. mil. *ujonc*.
Engageant, e, a. *kellemes,
kedveltető*; 2. —s, m. pl.
mod. *szalagszokor*; 3. —s,
f. pl. mod. *női kézlő*.
Engagement, m. *elzálogosí-
tás*; 2. *kötelezettség*; 3.
hadfogadás; fölpénz; sze-
gődtetés; mil. *kéztusa*; 4.
szerelmi viszony.
Engager, v. a. *elzálogosítani*;
biztosítékot adni; fig. —
sa foi, *szavát adni*; — son
coeur, *szerelmessé lenni*;
2. *rábirni, rávenni*; mil.
— le combat, *harcot kez-
deni*; toborzani; *fölfogad-
ni*; *lekötelezve lenni*; 3.
s'—, v. r. *igérkezni*; *köte-
lezkedni*; *szolgálatba ál-
lami, elszegődni*; com.
adósságba merülni; *kezes-
kedni*; *megakadni (vbe)*;
fig. *beléereszkedni, beleéle-
gyedni*. [zálogos.
†Engagiste, m. *zálogtartó*.
Engainant, e, a. bot. *sarus*.
Engainer, v. a. *hüvelybe
tenni*; 2. bot. —és, bu-
rokba rejtett; —és, f. pl.
sarus növények.
Engaller, v. a. teint. *gubacs-
csal festeni*.
Enganner, v. a. *elcsábítani*.
Engarant, m. mar. *rakódó
kötél*.
Engarder, v. a. *megtiltani*;
2. *elvonni, visszatartóztat-
ni*; 3. s'—, v. r. *tartózkod-
ni*.
Engarrotté, e, a. maréch.
marján sebesült.
Engastriloque, m. *hasbe-
szélő*. [szélés.
Engastrimysme, m. *hasbe-
szélő*.
Engaver, v. a. *étetni*; 2. v.
empâter (3); 3. s'—, v. r.
pop. megzabálni.

Engorger

Engance, f. *faj*; fig. *fajzat*;
it. *férgek, tetvek*.
Enganceur, v. *enger*.
Engelure, f. *fagydag*.
Engencé, e, a. *peint. plis
bien* —s, *jól fektetett re-
dők*.
Engencement, m. *peint. re-
dőzés*.
Engendrer, v. a. *nemzeni*;
fig. *termeszteni*; 2. *okozni,
szerezni*; p. un loup n'—e
point de moutons, *nem
messze esik az alma fájá-
tól*; 3. s'—, v. r. *credni*;
vőt kapni.
Engens, v. *engin*.
Enger, v. a. v. *embarrasser*;
it. *megterhelni*; fig. *nya-
kába varrni*.
Engerbage, m. agr. *kévész*.
Engerber, v. a. agr. *kévézni*;
2. *fölhalmozni*.
Engigner, v. *enger*.
Engin, m. arch. *emelcső*; ch.
vadászszekő; expl. *jár-
gány*; pop. *pöcs*; fig. *ra-
vasság*.
Enginer, v. *tromper*.
Engingnier, v. ingénieur;
ch. *vadász és halász esz-
köz készítő*.
Englober, v. a. *egybegyűjte-
ni*; *egyesíteni*; 2. *össze-
húzni*.
Engloutir, v. a. *elnyelni, le-
nyelni*; 2. *elpazarolni*; 3.
*odour engloutissante, foj-
tóbűz*.
*Engloutissement, m. *elnye-
lés*.
Englué, e, a. ch. *lépen ra-
gadt*; fig. *lépre került*.
Engluement, m. *fakenőcs*.
Engluer, v. a. *madárléppel
bekenni*; 2. s'—, v. r. *lépre
akadni*.
Engonceur, v. a. *ékteleníteni
(ruha által)*.
Engorgement, m. hydr. *re-
kedés*; méd. *dugulás*; com.
pangás.
Engorger, v. a. *beledugni*;
coff. *vászonnal bevonni*;
méd. *nyálkástíni*; 2. s'—,
v. r. *bedugulni*; méd. *nyál-
kásodni*; la fumée s'—e,
a füst visszaverődik.

Engouement

Engouement (-goum-an), m. méd. *fuladozás*; fig. *megáldalkodottság*; méd. *du-gulás*.
 Engouer, v. a. *fojtogatni*; être — é de qch., vmi iránt *elfogultnak lenni*; 2. s'—, v. r. *fuldoklani*; méd. *du-gulni*; fig. *belebolondulni*.
 s'Engouffer, v. r. *megrekedni*; 2. *örvénybe rohanni*.
 Engouler, engueuler, v. a. pop. *elnyelni*; *fölfalni*.
 Engoulevent, m. orn. *lap-pantyú*.
 Engourdir, v. a. *elzibbasztani*; fig. *eltompítani*; ame —ie, *érzéketlen lélek*; 2. s'—, v. r. *megmerevedni*; *elzibbadni*; fig. *eltompulni*; *elgyöngyülni*.
 Engourdissement, m. *megmerevedés*; *megmerevülés*; fig. *ellankadás*; *lankadság*.
 Engrainer, v. engrener.
 Engrais (-gré), m. agr. *hizlalás*; 2. *lúdtörmő csik*; agr. *trágya*.
 Engraisse, engraissement, m. *hizlalás*.
 Engraisser, v. a. *hizlalni*; *tömní*; agr. *trágyázni*; 2. v. graisser; 3. v. n. it. s'—, v. r. *hízni*; fig. *il s'est —é, megszedte magát*; com. *nyúlósodni*.
 Engraisseur, m. *hizlaló*.
 Engrangement, m. agr. *betakarítás*.
 Engranger, v. a. agr. *betakarítani*.
 Engravement, m. *megfenekelés*.
 Engraver, v. a. *zátoryra vinni*; 2. *vésni*, *metazeni*; 3. v. n. it. s'—, v. r. *megfenekleni*.
 Engreler, v. a. *coutur. ki-csapkézni*.
 Engrelure, f. *széldiszíték*; *csúpos szél*.
 Engrenage, m. *méc. fogazmány*; horl. *machine à —, osztókorong*.
 Engrenement, m. *meun. feléntés*.
 Engrener, v. a. *meun. fel-*

Engrenure

önteni; fig. *intézni*; 2. *maggal etetni*; 3. v. n. et s'—, v. r. *méc. belefo-gódzni*.
 Engrenure, f. horl. *belefo-gódzás*.
 Engrois, m. carr. *ékecske*.
 Engrosser, v. a. *fam. teherbe ejteni*.
 Engrosseur, m. pop. *teherbe ejtő*.
 Engrossir, v. grossir.
 Engrumeler, v. n. et s'—, v. r. *csomósodni*; *megaludni*.
 Engueniller, v. a. *rongyokba burkolni*; —é, *rongyos*.
 Engueuler, v. engouler.
 Engueuser, v. a. pop. — une femme, *nőt elcsábítani*.
 Enguichure, f. *ch. vadász-kürt fuvókája*; 2. *kürt-szj*.
 Enhardir (an-'h-), v. a. *bá-torítani*; 2. s'—, v. r. *báto-rodni*.
 Enharnachement (an-'h-), m. *fölhámozni*; *lőszerszám*.
 Enharnacher (an-'h-), v. *harnacher*; fig. *furcsán öl-tözni*.
 Enhayer, v. haie.
 Enherber (an-erbé), v. a. *be-füvesíteni*; 2. v. empoisonner.
 Enholier, enhuiler, v. a. *utolsó kenetet adni*.
 Enhydre, f. *z. vízikigyó*.
 Énigmatique, a. *rejtélyes*; =ment, adv. *rejtélyesen*; *—matiser, v. n. *talányok-ban beszélni*; —me, f. *ta-lány*.
 Enivrant, e (an-), a. *része-gítő*; fig. *kábító*.
 Enivrement (an-), m. *ittas-ság*; fig. *mámor*.
 Enivrer (an-), v. a. *megré-szegetni*; fig. *elszédíteni*; 2. s'—, v. r. *megrészegegni*; fig. *elkábulni*; p. il s'—e de son vin, *titokban issza le magát*; it. *nagyra tart-ja magát*.
 Énixe, a. *nyomós, hathatós*; —ment, adv. *hathatósan*.
 Enjabler, v. a. *tonn. fene-felkelti*.
 Enjalouser, v. a. *féltékeny-*

Enlever

nyé tenni; 2. s'—, v. r. *fél-tékenynyé lenni*.
 Enjambé, e, a. v. *enjamber*, *fam. il est haut —, hori-horgas*.
 Enjambée, f. *lépés*; *ugrás*.
 Enjamber, v. n. *nagyokat lépni*; *fam. voyez com. il —e, nézzétek mint vízi a levelet*; 2. *benyülni*.
 Enjauger, v. a. *jard. beföldni*.
 Enjaveler, v. javeler.
 Enjeu, m. *jeu. tétel*; fig. *retirer son —, visszavonulni*.
 Enjoindre, v. a. *ir. ráparancsolni*; *fejébe verni*; *pa-rancsolni*.
 Enjoler, v. a. *fam. rászédni*; *rábesszélni*.
 Enjoleur, se, s. *fam. hízogó, sündörgő*.
 Enjolivement, m. *diszítés*; *szépités*.
 Enjoliver, v. a. *diszíteni*; *szépiteni*.
 Enjolivre, se, s. *diszító*.
 Enjolivre, f. *cifraszág*.
 Enjonquer, v. a. *une voile, mar. kákvál beborítani*.
 Enjoué, e, a. *vig, jó kedvű, vidor*.
 Enjouement, enjouement, m. *vígság, jókedvűség, vidám-ság*.
 Enjouer, v. a. *vidítani*.
 Enlacement, m. *fonás, fo-nat*; *bonyolítás*; *bonyo-dalom*.
 Enlacer, v. a. *fonni, össze-fonni*; *fölfűzni*; *charp. csaplyukat fűzni*.
 Enlasure, f. *charp. csap-lyuk*.
 Enlaidir, v. a. *elrútítani*; 2. v. n. *elrútulni*.
 Enlaidissement, m. *elrúti-tás*; *elrútulás*.
 Enlangouré, e, a. *epedő*.
 Enlarme, m. *péch. abronce (húzóháló)*; —r, v. a. *péch. abronceolni*.
 Enlèvement, m. *elszöktetés, elrablás*; com. *összevásár-lás*; *prat. elvitel*.
 Enlever, v. a. *félelni*; p. cela enlève la paille, *ez döntő*; 2. *elragadni, elru-*

Enlève-

bolni, elszöktetni; berakni, behordani; guer. elfogni; 3. elvinni, elhordani; összevásárolni; 4. eltüntetni; 5. fig. elbájosolni, elragadtatni; 6. t. t. chaud. kivölgyelni; 7. s'—, v. r. fölemelkedni; com. elkelní; méd. lehámlani; pop. fölindulni.
Enlève-tartre, m. dent. fogtiszító.
Enlevure, f. forg. leütött darab (vas rudról); gant. bőrhiüladék; brod. domborodás.
Enlier, v. a. mac. összefoglalni.
Enlignement, v. alignement.
Enligner, v. a. arch. zsinór szerint dolgozni.
Enluminer, v. a. peint. színezni; 2. pirostitni; kigujtani; fig. style —é, cikornyás irány; 2. s'—, v. r. pop. — la trogne, iszákoskodni; it. v. se farder.
Enluminure, f. peint. színezés; fig. litt. cikornya.
Ennemi, e, (ène-mi) s. ellenség; ellen; 2. —, e, a. ellenes, ellenséges.
Ennobler (an-no-), v. a. meg-nemesíteni.
Ennoie (an-noa), m. z. kúszma.
Ennuí (an-nui), m. unalom; 2. gond.
Ennujant, e, (an-nui-) a. untató.
Ennuyer (an-nui-), v. a. untatni; 2. s'—, v. r. unatkozni; 3. imp. unni.
Ennuyeusement, adv. unalmasan.
Ennuyeux, se, a. unalmas.
Enombrer, v. a. árnyéket vetni.
Enoncé, m. kifejezés; prat. állítás.
Enoncer, v. a. kifejezni, előadni; prat. állítani, vallani; 2. s'—, v. r. nyilatkozni.
Enonciatif, ve, a. pal. megemlítő.
Enonciation, f. nyilatkozat; kifejezés; log. elöadás.

Enordir

Enordir, v. a. sárral bepiszkitni.
Enorgueillir, v. a. kevélyíteni; 2. s'—, v. r. kevélykedni.
Énorme, a. túlságos; szertelen; fig. hallatlan.
Énormément, adv. szörnyen; roppantul; túlságosan.
Énormité, f. túlság, szerfölöttiség; fig. borzasztóság.
Énouer, énoueur, v. noper, nopeur.
Enquérant, e, a. fam. kandi, kotnyeles.
s'Enquérir, v. r. tudakozódni; kérdezősködni; kutatni.
Enquerre, m. nyomozás.
Enquête, f. vizsgálat; — par témoins, tanuvallatás.
s'Enquêter, v. r. tudakozni; 2. gondolni, törödni vmi-vel; il ne s'—e de rien, mivel se törödik.
Enraciner, v. n. et s'—, v. r. meggyökerezni, gyökeret verni; it. fig.
Enragé, e, s. dühös, böszült.
Enrageant, e, a. boszantó.
Enragément, adv. boszantan.
Enrager, v. n. fölböszülni; dühbe jöni; passion —ée, dühös szenvedély; 2. être —é, dühösködni.
Enraser, v. araser.
Enrayement, —raiment, m. kerékkötés.
Enrayer, v. a. kereket kötni; 2. fig. v. n. fölhagyni; agr. megszántani.
Enrayoir, m. charr. löcs.
Enrayure, f. charr. kerékkötölánc; agr. első barázda; charr. fekmentes földel-szék.
Enrégimenter, v. a. mil. ezredbe osztani. [ható.
Enregistrable, a. beígtatás.
Enregistrement, enregitrement, m. beígtatás; 2. beígtatási díj; 3. ígtató-hivatal.
Enregistrer, enregitrer, v. a. beígtatni, beírni.
Enregistreur, m. ígtató.
Enrêner, v. a. un cheval, zabolázni.

Ensanglerter

Enrhumér, v. a. náthát okozni; fig. pop. c'est ce qui vous —e, ön nagyon csatlakozik; il m'—e, terhelre van; 4. s'—, v. r. náthát kapni.
Enrhumer, v. entéter.
Enrichir, v. a. meggazdagítani; 2. díszíteni; métal. díszíteni; 4. s'—, v. r. meggazdagodni.
Enrichissement, m. meggazdagítás; díszítés; díszíték; métal. díszítés.
Enrochement, m. arch. köfénék.
Enrôlement, m. toborzás; toborzási jegyzék.
Enrôler, v. a. toborzani; 2. s'—, v. r. katonává lenni.
†Enrôleur, m. toborzó.
Enroncé, e, a. tuskés, tövises; fig. bis.
Enroué, e, a. rekedt.
Enrouement, m. rekedtség.
Enrouer, v. a. rekedtté tenni; 2. s'—, v. r. elrekedni.
Enrouiller, v. a. megrozsdásítani; fig. eltompítani; 2. s'—, v. r. megrozsdásodni; fig. eltompulni.
Enroulement, m. összegöngyölés; arch. cikornya.
Enrouler, v. a. összegöngyölni.
*Enrubaner, v. a. fölszalagolni.
Enrue, f. agr. széles barázda.
Ensablement, m. behomokosodás.
Ensabler, v. a. riv. zátonyra tenni; 3. elfövényesíteni; 3. s'—, v. r. homokban megfenekezni.
Ensacher, v. a. zadkolni.
Ensacheur, m. zadkoló.
Ensafaner, v. a. sáfrány-nyal festeni.
†Ensaisinement, m. féo. birtokba ígtatás.
Ensaisiner, v. a. pal. birtokba vezetni.
Ensanglerter, v. a. bevérezni; mains —ées, vértől szennyezett kéz; fig. il a —é son rêgne, kegyetlenül uralkodott.

Enseigne

Enseigne, f. jel, ismertető-jel; p. ne te fis qu' à bon-nes —s, higgy, de lásd kinek; 2. cégér, cég; p. à bon vin point d'—, jó bor-nak nem kell cégér; dipl. pecsét; mil. lobogó; fig. marcher sous les —s de q., vki pártjához szegődni; mod. — de diamants, gyémánt rózsza; 3. —, m. zászlótartó.
Enseignement, m. oktatás; tanítás; prat. bizonyíték; 2. elbáds.
Enseigner, v. a. tanítani, oktatni; 2. elbádni; kijelölni.
Enseigneur, —eresse, s. tanító.
Ensellé, e, a. man. hajlott hátú.
Enseller, v. seller.
Ensemble adv. együtt; egy-mással; 2. egyszerre; 3. —, m. az egész; dess. peint. összhangzat; mil. összefüggés.
Ensemencement, m. agr. bevetés.
Ensemer, v. a. agr. bevetni.
†Enserrer, v. a. elzárni; jard. növényházba rakni; 2. rabszolgává tenni.
Enseuillement, m. arch. ablakkönyöklő magassága.
Ensevelir, v. a. szemfödéllel betakarni; 2. eltemetni; fig. elmerülni; être —i dans la crapule, magát a kicsapongásra adni; eltitkolni, elrejtetni; 3. s'—, v. r. fig. s'— dans la retraite, magányba vonulni.
Ensevelissement, m. betakaras (szemfödéllel); eltemetés.
Ensi'fère, s. a. kardhordó; —folió, e, a. bot. kardadlevél; —forme, a. bot. kardad.
Ensimage, m. manuf. beita-tás, beszívatas.
Ensimer, v. a. manuf. be-itatni, beszivatni.
Ensorceleur, v. a. megbűvölni, megigézni; fig. hálódá ke-ríteni.

Ensorceleur

Ensorceleur, se, s. a. bű-vész; igész.
Ensorcellement, m. bűvölés, igezés; bűvölet; fig. déli-
rer d'un —, vkit balvéle-
kedésből kivenni.
Ensouaille, f. riv. timonkö-tél.
Ensoufrage, m. t. t. kénezés.
Ensoufrer, v. a. kénezni.
Ensouffrir, m. kénkamara.
Ensouple, ensoupleau, v. ensuple.
Ensourdir, v. a. megsüke-títeni.
Ensoyer, v. a. le fil, cord. a dratvát sörtevel ellátni.
Ensuble, v. ensuple.
Ensucrer, v. a. becukrozni.
Ensuiser, v. a. fagygyúval bekeni.
Ensuite, adv. azután, erre; 2. —de, prép. mire.
Ensuisant, v. suivant.
s'Ensuire, v. r. imp. ir. kö-vetkezni; 2. eredni, tá-madni.
Ensuple, f. tiss. sugolyfa.
Entablement, m. arch. pár-kányzat; koszorúpárkány.
Entacage, m. manuf. vessz-szők bársonyszövéshez.
Entaché, e, a. ragályos; fig. leledező.
Entacher, v. a. ragályo-sítani.
Entaillage, m. bemetszés.
Entaille, f. bevágás; 2. ho-rony; org. nyílás.
Entailler, v. a. bemetszeni; rovátkolni.
Entailloir, m. luth. horony-véső.
Entailure, v. entaille.
Entalenter, v. a. kedvet ger-jeszteni.
Entamer, v. a. megsérteni, karcolni, horzsolni; meg-szegni; fig. — un discours, beszédbe ereszkedni; érin-teni, megemlíteni; guer. áttörni; 2. fig. megengesz-telni, megindítani, elragad-ni; je ne puis — cet homme, nem férhetek ez emberhez; — la réputation de q., v. kinek jó hírnevét megtá-madni.

Enter

Entamure, f. karcolás; hor-zsolt seb; szegés; szelet.
Entassement, m. halom; — halmozás; fig. halmoz.
Entasser, v. a. halmozni; halomra gyűjteni; it. fig.; homme —é, zömök.
Entasseur, m. halmozó, gyűjtő.
Ente, f. jard. oltó-ág; 2. ol-tás, szemzés; 3. olvány; 4. arch. négyszögű pillér; ch. pl. kitörtött csalmada-rak; peint. ecsetnyél.
Entées, f. pl. vén. rőtvd halladéka.
Entement, v. ente 2.
Entendement, m. ész; 2. ítélőtehetség.
Entendeur, m. hallgató; p. à bon — salut, a ki hűd-s vegye magára; à bon — peu de paroles, könnyű az okosnak beszélni.
Entendre, v. a. hallani, meg-hallani; 2. meghallgatni; 3. érteni, megérteni; 4. tudni; 5. megérteni; 6. s'—, v. r. értekezni; en-tendons — nous, értsük meg egymást; 7. je m'en-tends bien, jól tudom, mit akarok; cela s'entend, ez magától értetődik; p. il s'y entend com. à faire un coffre, érti, mint tyúk az abécét; egyetérteni; 8. — à qch., beleegyezni; 9. donner à —, értékre adni; 10. à l'—, adv. szerinte.
Entendu, e, a. v. entendre; 2. a. okos, értelmes, tapasztalt; 3. bâtiment —, jól berendezett épület; 4. bien —, adv. mindenesetre; két-ségtől; 5. bien —que, conj. oby föltétel mellett, hogy.
Entente, f. magyarázás, ér-temény; mots à double —, két értelmű szó; 2. litt. ismeret; b. a. berende-zés; *—cordiale, szívélyes egyetértés.
Enter, v. a. oltani; fig. tör-vénytelenül nemzeni; 2. fig. párosítani; il a beau-coup de vices —és sur de

Enteradènes

bonnes qualités, sok hiba párosul jó tulajdonaival; charp. kapcsolni.
 Enteradènes, f. pl. méd. bélmirigyek.
 Entère, m. méd. nyálkahártya.
 Entérinal, e, a. jur. jóváhagyó.
 Entérinement, m. pal. elfogadás.
 Entériner, v. a. pal. jóváhagyni; 2. igazolni.
 Entérite, f. méd. béllob.
 Entéro'cèle, f. méd. bélsér; —graphie, f. bélrajz; —logie, f. béltan; —mphale, f. köldöksér; —raphie, f. bélvarrat; —schéocèle (skéo-), f. bélboréksér.
 Enterrage, m. fond. mintaföld.
 Enterrement, m. temetés; 2. gyászkiéret.
 Enterrer, v. a. eltemetni; fig. elfeledtetni; 2. elánni; fig. fam. on y a —é beauc. d'argent, ez sok pénzbe került; it. — ses talents, tehetségét elhanyagolni; 3. s'—, v. r. visszavonulni; man. fejét lógatni.
 Entète, m. felső rész; lám-patartó; fejezet.
 Entêtement, m. konokság, makacosság.
 Entéter, v. a. kábítani; fig. les louanges entêtement, dicséret hiúvá tesz; 2. megnyerni; elle est —ée de sa beauté, nagyra van szépségével; viellard —é, konok, feles; 3. s'—, v. r. makacskodni; elfogulni.
 Entéteur, m. épíngl. gömbözd.
 Enthousiasme, m. lelkesedtség; lelkesedés fig. ihlet; 2. rajongás; 3. tűz, hev; 4. örömrivalgás.
 Enthousiasmer, v. a. lelkesíteni, fölbuzdítani; 2. s'—, v. r. fölbuzdulni, tűzbe jöni.
 Enthousiaste, s. a. ábrándozó; busongó.
 Enticher, v. a. rothadni, törödni; fig. fam. qui vous

Entier

a —é de cette opinion? ki verte fejébe e véleményi?
 Entier, érs, a. egész; 2. teljes; man. cheval —, csődör; 3. konok, elfogult; 4. pal. les choses ne sont pas —es, a dolgok állása változott; 5. en —, adv. egészen.
 Entiercement, v. entiercer.
 Entiercer, v. a. cout. faire un entiercement, harmadkézbé átszolgáltatni.
 Entièrement, adv. egészen, teljesen.
 Entité, f. did. lényeg.
 Entoilage, m. betét; 2. betétvarrat.
 Entoilier, v. a. betétet fölvarrni; 2. rel. vászonra feszíteni.
 Entoir, m. jard. oltókés.
 Entoisier, v. a. ölezeni.
 Entombé, e, a. sírba zárt.
 Entomo'bies, f. pl. ent. csipderek; —graphie, f. rovarrajz; —logie, f. rovartan; —logique, a. rovaratani; —logiste, m. rovarász.
 Entonnage, entonnement, m. hordóba töltés.
 Entonner, v. a. hordóba tölteni; 2. mus. hangot adni; it. — le Te Deum, a Tedeumot kezdeni; 3. —q. vkit megénekelni, magasztalni; 4. s'—, v. r. megrekedni (széltől).
 Entonnoir, m. tölcser.
 Entorse, f. chir. ficamodás; fig. fam. on lui a donné une terrible —, ugyancsak befizettek neki; it. szózavadás.
 Entortillage, m. litt. bonyolódás, bonyodalom.
 Entortillement, m. tekeredés; tekerület; fig. v. entortillage.
 Entortiller, v. a. bebonyolni, begöngyölni; fig. bonyolítani; 2. s'—, v. r. beburkolózni; tekergőzni; fölfutni; fig. bonyolódni.
 Entour, m. környék; fig. környezet.
 Entourage, m. foglaltvány.
 Entourer, v. a. körül venni;

Entre'bailler

fig. ápolni; mett. foglaltni; 2. s'—, v. r. maga körül gyűjteni.
 Entournure, f. couture. újjkivágás.
 Entourtiner, v. encourtiner.
 s'Entr'acooler, v. réc. ölelkezni; —accorder, v. s'acorder; —accouer, v. réc. egymást vádolni; —acte, m. játékköz, fölvondásköz; —admirer, v. réc. egy. bámulni; —aider, v. réc. egy. segíteni.
 Entraîlles, f. pl. belek; fig. dans les — de la terre, a föld belsejében; 2. szív; — de la miséricorde de Dieu, isteni irgalom; fam. cet homme a des —, ez jó érzelmű férfiú.
 s'Entr'aimer, v. réc. egymást szeretni.
 *Entrain, m. vidámság.
 Entraînable, a. elragadtatható.
 *Entrainant, e, a. elragadtató, vonzó.
 Entraînement, m. ord. fig. elragadtatás.
 Entraîner, v. a. elragadni; fig. elragadtatni; jur. maga után vonni.
 Entrait, m. charp. feszítőkötés.
 Entrant, e, a. megnyerő; 2. m. pl. les —s et les sortants, a ki-s bejárók.
 s'Entr'appeler, v. réc. egymást szólítani.
 Entrave, v. a. un cheval, békózni; fig. tartóztatni, akadályozni.
 s'Entr'avertir, v. réc. egymást tudósítani; —avertissement, m. kölcsönös tudósítás.
 Entraves, f. pl. békó; fig. akadály.
 Entre, prép. között; —nous közöttünk; it. fig.; 2. —ban, —ben; je le tient — mes mains, kezemben tartom.
 Entre'bailler, v. a. félíg ki nyitni; s'— baiser, v. réc. csókolózni; —bandes, f. pl. manuf. posztószél; —bas, m. egyenetlen sző-

Entrée

vés; —battes, v. —bandes;
s'—battre, v. réc. *küzdö-
ni*; —bienfaire, v. réc.
egymással jól tenni; s'—
blesser, v. réc. *egy. megse-
besíteni*; s'—chamailler, v.
réc. *civódní*; s'—chasser,
v. réc. *egymást kergetni*;
—chat, m. dans. *kereszt-
ugrás*; s'—chercher, v. réc.
egy. keresni; —choque-
ment, m. *összeütközés*;
s'—choquer, v. réc. *egy-
másba ütközni*; fig. *egy-
nak ellentmondani*; —co-
lonne, —colonnement, m.
arch. *oszlopköz*; s'—con-
naitre, v. réc. *egy. ismer-
ni*; —coupe, f. arch. *met-
szett sarok*; —couper, v.
a. *keresztül metszeni*; fig.
voix —ée, *megtört hang*;
style —é, *összejiggetlen
írás*; —cours, coutur. *sza-
bad költözhetés*; —croise-
ment, m. *átmetszés*; át-
metszet; s'—croiser, v. réc.
egy. átszelni (útról stb.);
—cuissier, m. pl. an. *comb-
sér*; s'—déchirer, v. réc.
egy. marcangolni; fig. *egy.
rágalmazni*; s'—défaire, v.
réc. *egymást lekasabolni*;
s'—dérober, v. réc. *egy.
meglopni*; s'—détruire, v.
réc. *egymást tönkre tenni*;
—deux, m. *hézag*; rel.
könyvkötő deszka; mod.
betétszelet; mar. *hullám-
üreg*; s'—devoir, v. réc.
egy. nak tartozni; s'—dé-
vorer, v. réc. *egymást föl-
falni*; s'—diffamer, v. réc.
egy. rágalmazni; s'—dire,
v. réc. *egy. nak megmonda-
ni*; s'—disputer, v. réc.
egymásközt civakodni; s'—
donner, v. réc. *egy. nak
adni*.

Entrée, f. *bejárás, nyílás*;
2. *belépés*; fig. út; it. be-
vonulás; th. *föllepés*; 3.
eljárulhatóság; megnyitás;
th. *belépti díj*; 4. *fig. ok*;
5. *fig. kezdet*; cuis. *elő-
étel*; 6. *beviteli vám*; 7.
com. *áthozat*; mar. avoir
l'—, *szabad kikötés*; serr.

s'Entr'écire

kulcslyuk; 8. d'—, adt.
mindjárt kezdetben.
s'Entr'écire, v. réc. *egy. nak
írni*; s'—embarasser, v.
réc. *egymást akadályozni*;
s'—embrasser, v. réc. *egy.
megölelni*; s'—empêcher,
v. réc. *egymást megakadá-
lyozni*.
s'Entre-fâcher, v. réc. *egy-
mást bosszantani*.
s'Entr'entendre, v. réc. *egy.
mást meghallgatni*; egyet-
értetni.
Entrefaites, f. pl. dans —,
sur ces —, e *közben*.
Entrefermer, v. a. *félig be-
zární*; —fession, m. ma-
rech. *feltörés*; s'—festoyer,
v. réc. *egy. megvendégetni*;
s'—fier, v. réc. *egymásban
bizni*.
Entrefin, e, a. com. *félfi-
nom*.
s'Entre'fouetter, v. réc. *egy.
ostorozni*; s'—frapper, v.
réc. *egymást megütni*.
Entregent (an-tre-jan), m.
ügyesség.
s'Entre-glosser, v. réc. *egy-
mást ócsárolni*.
s'Entr'égorgor, v. réc. *egy-
mást megölni*.
s'Entre'gronder, v. réc. *egy.
megszidni*; s'—haïr, v. réc.
egy. gyűlölni; s'—harce-
ler, v. réc. *egy. nyugtala-
nitni*; s'—heurter, v. réc.
egy. ba ütközni; —hiver-
nage, m. agr. *téli szántás*;
—jeu, m. com. *hézag víz
lecsapolásához*; —lace-
ment, m. *egy. ba fonódás*;
—lacer, v. a. *összefonni*;
átfonni; fig. *közbeszöni*;
2. s'—, v. réc. *egymásba
fonódni*; —lacs (—lá), m.
arch. *lanc-ékték*; serr. át-
tört cikornyadíz; —larde-
ment, m. *spékelés (tüzde-
lés szalonával)*; —larder,
v. a. *spékelni, megszalón-
dázni*; fig. —de senten-
ces, *mondatokkal megrak-
ni*; —ligne, m. *sorköz*; it.
középsor; —lire, v. a. ir.
félváltva olvasni; s'—louer,
v. réc. *egymást dicsérni*;

Entreprendre

—luire, v. n. ir. *átcsillám-
lani*; —main, m. mus. *G
hang dúdában*; s'—man-
ger, v. réc. *egy. fölfalni*;
—mêler, v. a. *vegyíteni*;
fig. *közbeszöni*; s'—, v.
s'—mettre; —mets, m.
csemege; —metteur, m.
közbenjáró; —metteuse, f.
m. p. *kerítőnő*; s'—mettre,
v. r. ir. *közbenjárni*; it.
avatkozni; —mise, f. köz-
ben *járás*; mar. *faék*;
—modillon, m. arch. *sza-
rufő köz*; s'—moquer, v.
réc. *egy. gúnyolni*; s'—
mordre, v. réc. *egymást
harapni*; —noeud, m. bot.
bötyöksér; s'—nuire, v.
réc. *egymásnak ártani*;
s'—pardonner, v. réc. *egy.
megbocsátani*; s'—parler,
v. réc. *egymással beszélni*;
értekezni; —pas, m. man.
középlépés; —passer, v. a.
pharm. *vegyíteni*; s'—, v.
réc. *egy. nak odanyújtani*;
s'—percer, v. réc. *egymást
keresztül szírní*; s'—per-
sécuter, v. réc. *egymást
üldözni*; s'—picoter, v. réc.
egy. sal kötekedni; —pi-
lastre, m. arch. *gyámosz-
lopköz*; s'—piller, v. réc.
egy. megrabolni; —plant,
m. agr. *fiatal szőlőtő*;
—planter, v. a. agr. *közbe
ültetni*; —pont, m. mar.
födélzet köz; —poser, v. a.
tárba rakni; —poseur, m.
com. *raktár-főligyelő*;
—positeur, m. com. *szál-
límányos*; —pôt, m. com.
raktár; lieu d'—, *áru-
hely*; s'—pousser, v. réc.
egymást taszítani.
Entrepreneur, e, a. *vállal-
kozó*; 2. *merész*.
Entreprendre, v. a. ir. *vál-
latkozni*; *elvédelni*; 2. *át-
venni*; 3. —q., *üldözni*;
fam. *kötekedni*; 4. *bénítani*;
il est entrepris du bras
gauche, *balkarját nem
használhatja*; 5. v. n. be-
léavatkozni; *megtámadni*;
6. s'—, v. r. pop. *civakodni*;
egymás hajába kapni.

Entrepreneur

Entrepreneur, se, s. vállalkozó; mil. szállító; 2. m. építész.
 Entrepriis, e, a. megzavarodott, megdöbben.
 Entreprise, f. vállalat; 2. bitorlás; 3. forme des —s contre la vie de q., valaki élete ellen törni.
 s'Entre-quereller, v. réc. egymással civakodni.
 Entrer, v. n. bemenni, bekocsizni, bevonulni; belépni; ráférni; 2. szolgálatba lépni; th. föllépni; 3. behatolni; fig. főfogni; 4. fölvenni, közbevetni; fig. vegyülni; 5. — en, dans qch., bebecsátkozni; előadni; kezdeni; — en colère, haragra lobbanni; — en défiance, gyanakodni; — dans la douleur de q., vki fájdalomában résztvenni.
 Entre-regarder, v. a. kinézni; 2. kandikálni; 3. s'—, v. réc. egymásra nézni; s'—regretter, v. réc. egy. óhajtani; s'—répondre, v. réc. egymásnak felelni; — sabords, m. pl. mar. bélélszészák; s'—saluer, v. réc. egymást köszönteni; s'—secourir, v. réc. egy. segíteni; —sol, m. félelemlet; —sourcils (-ci), m. szemöldök; s'—soutenir, v. réc. egy. gyámolítani; s'—souvenir, v. r. homályosan emlékezni; —suite, f. közép épület; s'—suivre, v. réc. egymást követni; s'—surprendre, v. réc. egy. meglepni; s'—tailler, v. s'entre-couper; —tailleur, f. man. horzsoló seb; s'—talonner, v. réc. egymást sorban követni: —temps, m. időköz; 2. adv. közben.
 Entretenement, v. entretien.
 Entretenir, v. a. ir. föntartani, összetartani; 2. folytatni, tartani; —q. d'espérance, vkit reményre bízni; 3. föntartani, elemezni; táplálni; 4. mu-

Entretenu

lattatni; 5. s'—, v. r. társalogni; értekezni; s'—de Dieu, Istenről beszélni; s'—avec Dieu, Istenhez fohászkodni: táplálkozni, élni; maradni, magát föntartani.
 Entretenu, e, a. nyugalmazott; 2. —e, f. kitartott nőszemély.
 Entretien, m. tartás; élelmezés; élelem; 2. föntartás, éptartás; 3. társalgás, értekezés; beszélgetés.
 Entre-tisser, v. a. manuf. beszöni, közbeszöni; —tissure, f. szövédék; —toise, f. charp. fiókgerenda; s'—toucher, v. réc. e. érinteni; s'—tuer, v. réc. egy. megölni; s'—vêcher, v. r. őszszebonyolódni; s'—vendre, v. réc. egy. eladni; 2. egy. eldrulni; s'—visiter, v. réc. egy. látogatni; —voir, v. a. ir. félig látni; fig. sejtteni; 2. s'—, v. réc. egymással értekezni; it. egy. meglátogatni; —vous, m. mac. kitöltés; —vue, f. találgatás; összejövetel.
 s'Entr'exciter, v. réc. egy. ingerelni; s'—exhorter, v. réc. egy. inteni: —'hiver, ou —hivernage, m. agr. téli szántás; s'—immoler, v. réc. e. földáldozni; s'—injurier, v. réc. egy. szidalmazni; s'—obliger, v. réc. egy. kötelezni; s'—oeillader, v. réc. egymásra kacsintgatni; —ouïr, v. n. ir. fülhegygyel hallani; —ouverture, f. vét. vállmenülés; —ouvrir, v. a. ir. félig kinyitni; 2. s'—, v. r. félig kinyitni; la terre s'—e, a föld repedezik; bot. nyitni, fakadni; s'—user, v. réc. egy. elnyitni.
 Enture, f. jard. oltóhasadék; carr. pl. átfák.
 Énucléation, f. chim. magn. kivétel; rhét. megoldás.
 Énumérateur, trice, s. felsoroló.
 Énumératif, ve, a. előszámláló.

Envie

Énumération, f. előszámlálás.
 *Énumérer, v. a. felszámlálni; előszámlálni.
 Énurésie, f. méd. húgyár.
 Envahir, v. a. magához ragadni; 2. megrohanni.
 Envahissement, m. megrohanás; elragadás.
 *Envahisseur, s. a. országrabló.
 Envasement, m. mar. beiszaposodás.
 Enveillotter, envéillotter, v. a. agr. kalangyálni.
 Enveloppe, m. boríték; bot. héj, burok; fort. előbástya; fig. látszat, külszin.
 Enveloppement, m. com. begöngyölés.
 Enveloppeur, v. a. begöngyölteni; borítékba tenni; betakarni; 2. fig. elrejtteni; discours —é, szövevényes beszéd; esprit —é, zavart elme; 3. fig. bekeríteni; 4. debonyolítani; 5. s'—, v. r. beburkolódzni.
 Envenimer, v. a. megmérge-síteni; fig. gonoszul értekezni; langue —ée, ádáz nyelvű; 2. s'—, v. r. megmérgesedni; fig. elkese-redni.
 Enverger, v. a. vesszővel fonnai, befonnai.
 Enverguer (-ghé), v. a. mar. rúdhoz kötni.
 Envergure, f. mar. vitorlák és rúdjai; h. n. két szárnycsúcs közti szélesség.
 Enverjurer, f. soie. kereszt-szövés.
 Enverrer, v. a. üvegitni.
 Envers (an-vér), m. fondakoldal; 2. prép. iránt, irányában; 3. à l'—, adv. fonákul; tomber à l'—, hanyatt esni; fig. style à l'—, csúrcsavart irány.
 Enverser, v. a. drap. csipkedni (csomókat).
 Envi, à l'—, adv. vetélkedve.
 Envider, v. a. cord. rátekergetni.
 Envie, f. irigység, kajánság; porter — à q., vkit megirigyelni; 2. sóvárság;

Enviellli

kedv; il a — de ce tableau, kedve van e festményhez; megkívánás; 3. anyajegy; 4. körömszájka.
 Enviellli, e, a. megrögzött, régi.
 Enviellir, v. vieillir.
 Envier, v. a. irigyelni; 2. sóvárogni; 3. megkívánni; †4. többet igérni (v. encherir).
 Envieux, se, s. a. irigy.
 Enviné, e, a. szőlőzöld; 2. borral ellátott.
 Environ, adv. körülbelül, mintegy; 2. —s, m. pl. környék.
 *Environnant, e, a. határos, körülfekvő.
 Environner, v. a. körülvenni; fig. környezni.
 Envis, a. elégedetlen; 2. á —, adv. kellettlenül.
 Envisager, v. a. megnézni; fig. megtekinteni, megvizsgálni.
 Envui, m. küldemény; küldés.
 Envoie! mar. szélnek!
 s'Envoyer, v. r. serr. megörbülni.
 Envoinné, e, a. fam. il est mal —, rossz szomszédjai vannak.
 s'Envoler, v. r. elröptülni; fig. hirtelen elmúlni.
 Envoyé, m. követ, küldött.
 Envoyer, v. a. küldeni, elküldeni; 2. —querir, elhozni; fig. adni; Dieu nous a —é un beau temps, Isten szép időt adott.
 Eolipyle, m. phys. szélgyolyó; båt. szélbilleentyű.
 Épacte, f. chron. holdkulcs.
 Épagneul, m. fűrész-e.
 Épais, se, a. vastag; fig. durva; 2. sürü; 3. m. vastagság; 4. adv. sürűen.
 Épaisseur, f. sürűség; vastagság.
 Épaissir, v. a. süríteni; 2. v. n. sürösödni; 3. s'—, v. r. sürülni; kövéredni; fig. búsníni.
 Épaississement, m. sürösödés. [nage, ect.
 Épalement, ect. v. étalon-

Epamprement

Epamprement, m. leindázás.
 Épamprer, v. a. jard. galyazni, leindázní.
 Épanchement, m. méd. kiömlés; fig. ömledezés.
 Épancher, v. a. kiönteni; fig. — son coeur, szívét kitárni; 2. s'—, v. r. kiömleni; torkollani; fig. ömledezni.
 Épanchoir, m. ereszcatorna.
 Épandre, v. a. kiterjeszteni; kiönteni; fig. terjeszteni; 2. s'—, v. r. terjedni; fig. terjedzeni.
 Épanneler, v. a. sculp. nagyjából faragni.
 s'Épanouir, v. r. nyílni, fakadni; fig. derülni; visage —i, derült arc; 2. v. a. fig. — la rate, fam. megrázni (nevettében); épanouissez votre coeur, tágítsaon szívén.
 Épanouissement, m. kifakadás, kinyílás; fig. — de coeur, szív-ömledezés.
 Éparcet, v. esparcet.
 s'Éparer, v. r. man. kirágni.
 Épargne, f. takarékság; takarítvány; 2. †királyi kincs; fig. kimélés; grav. taille d'—, karcmodor.
 Épargner, v. a. tartogatni; kimélni; 2. megtakarítani; 3. megkimélni; pr. il n'—e ni Gautier, ni Garguille, nem kimél meg senkit is; 4. s'—, v. r. magát kimélni; magától megvonni; 5. s'—, v. réc. egymást kimélni.
 Éparpillement, m. szétszórás, elszórás.
 Éparpillar, v. a. szétszórni, elszórni; fig. pazarolni; 2. s'—, v. r. szétszórani.
 Épars, m. pl. mar. szálfák (vitorlarúdhöz stb.); 2. —, e, a. szétszórt; cheveux —, kuszált haj.
 Éparselle, f. mar. lobogórúd; serr. ajtófélfa.
 Épart, m. van. kaskötő káka; mar. lobogórúd; phys. vilandás.

Épenthèse

Éparvin, m. vét. impók.
 Épaté, e, a. verre —, talpatlan pohár; nez —, tompa orr.
 Épater, v. a. — un verre, pohár talpát letérni; 2. s'—, v. r. mar. talajt veszteti (horgonyról).
 Épaulard, dauphin orque, m. icht. orka delfin.
 Épaule, f. an. váll; hón; fig. préter l'—, segíteni; 2. fig. il n'a pas les —s assez fortes pour cet emploi, nem felel meg e hivatalnak; pop. faire qch. par-dessus les —s, abba hagyni; charp. — de mouton, szekerke; hydr. — d'étang, tógát.
 Épaulee, f. vállal tolás; fig. faire qch. par —s, immel-ámmal végezni vmit.
 Épaulement, m. fort. mellvéd; embrasures d'un —, mellvéd löresei.
 Épauler, v. a. rokkantá ten- ni; fig. bête —ée, megesett leány; 2. fig. —q., valakit gyámoltíni; mil. fedezni; 3. s'—, v. r. rokkantá lenni.
 Épaulette, f. coutur. vállrész; taill. vállvarrat; 2. vállbojt.
 Épaullière, f. vállvas; coutur. vállszó.
 Épaure, f. fődőzet-gerenda.
 Épautier, v. a. drap. tisztítani.
 Épave, a. jur. bitang; 2. f. gazdátlan jószág; abs. —s, partra vetett holmi; droit d'—, partjog.
 Épautre, m. agr. tönköly.
 Épée, f. mil. kard; fig. il veut tout avoir à la pointe de l'—, mindent erőszakkal akar kivívni; 2. katona-rend; abs. et fig. bátorság.
 Épeiche (pè-che), f. orn. tarka harkály.
 Épeigné, e, tonn. csinolt.
 Épeler, v. a. betűzni.
 Épellation, f. bettízés.
 Épenthèse, f. gr. közbeszírás.

Éperdu

Éperdu, e. a. megdöbönt; megrémült; eszeveszett; —ment, adv. eszeveszetten, a bolondulásig, örülten.
Éperlan, m. icht. ökle.
Éperon, m. sarkantyú; fig. donner de l'— à q., ösztö-nözni vkit; h. n. fattyú-köröm; hydr. jégtdrő.
Éperonner, v. a. sarkan-tyúzni.
Éperonnier, m. sarkantyú-műves; péch. pendelháló.
Épervier, m. orn. karvaly.
Épervière, f. bot. holgyo-mály.
Éphédre, f. bot. boggyópiikk.
Éphélide, f. májfolt; szepő.
Éphémère, a. egy napi; fig. tűnékeny, mulékony; 2. —s, m. an. kérész.
Épi, m. bot. kalász; bot. —d'eau, uszány.
Épiaire, f. bot. erdei huny-nyász.
Épial, e, a. fièvre —e, forró-láz.
Épicaïser, v. a. tekintetbe venni.
Épicarpe, m. pharm. titér-tapasz.
Épice, f. cuis. fűszer; fig. c'est une fine —, ravasz kőpé; pop. chère —, bor-sos árú; prat. —s d'un procès, perdtják.
Épicéa, épicee, m. bot. luc-fenyő.
Épicer, v. a. cuis. fűszerezni; fig. prat. zsarolni.
Épicerie, f. com. fűszer áruk.
Épi'chantide (-kan-), m. an. szemzug; —chole (-k-), a. epés.
Épicier, ère, s. fűszerárus; fig. oktondi.
Épi'crâne, m. an. koponyá-hártya; —curisme, m. phil. kéjelem; —cycle, m. astr. főkkör; —démie, f. méd. járvány; —démique, a. méd. járványos; —derme, m. an. hámdbőr; —dote, f. minér. piztácla.
Épié, e. a. bot. fűzérés.
Épier, v. n. agr. kalászosod-ni; 2. v. a. kikémleni, meglesni.

Épierrer

Épierrer, v. a. agr. kövektől megtisztítani.
Épiette, f. bot. hajka.
Épieu, m. ch. vadászgerely; medvekés.
Épieur, se, s. kém.
Épigastre, m. an. fölhas.
Épigeonner, v. pigeonner.
Épi'gonate, f. an. térdkalács; —grammatique, a. villany-kás; —grammatiser, v. a. villanykát írni; —gramme, f. villanyka; —graphie, f. lett. fölírat; emlékmondat; —gyne, a. bot. nőfői; —latoire, a. pharm. szőrhul-lasztó; —lepsie, f. méd. nehézkór; —leptique, a. méd. nehéz kóros.
Épiler, v. dépiler.
Épillet, m. bot. kalászká.
Épilo'be, m. bot. csövirics; —gue, m. rhét. zárszó; —guer, v. a. fig. fam. ros-tálgatni; —gueur, m. gán-csokodó.
Épi'mane, a. et m. dühös; —manie, f. dühöngés; —mède, f. bot. póttallj.
Épinaie, f. bot. tövisbokor.
Épinards, m. pl. jard. labo-da.
Épinceler, épincer, v. a. drap. csipkedni.
Épincette, f. drap. csipkedő vas.
Épinoir, m. pav. csákány.
Épine, f. bot. tövisbokor; 2. tüske, tövis; fig. c'est une — au pied, ez bosszantó; 3. fig. pl. nehézségek; pr. il n'est point de roses sans —s, rózsaszedés tövis-sel jár; an. — du dos, hát-gerinc.
Épineux, se, a. bot. tüskés, tövises; fig. affaire —se, bajos ügy; it. esprit —, szőrszálhasogató; 2. m. icht. tüskés szarvashal.
Épine-vinette, f. bot. borbo-lyabogyó.
Épingle, f. gombostű; pr. ti-rer son — du jeu, a törből kiemenekedni; je n'en don-nerais pas une —, fabatkát se adnék érte; 2. pl. tűpénz; blanch. kapocsa.

Épi'thalame

Épingler, v. a. cart. tűvel felszúrni.
Épinglette, f. artil. úrtű.
Épinglier, m. tűműves.
Épinière, a. f. an. moelle —, gerincagy.
Épiniers, m. pl. ch. tövisbo-kor.
Épinoche, f. icht. szálkás durbancs.
Épinocher, v. a. pop. babrál-ni; 2. fig. apróságokkal bibelődni.
Épi'nomique, a. szabályelle-nes; —pactis, m. bot. bi-bak; —phanie, vízkereszt; —phore, f. méd. könyfo-lyás; —plocèle, f. méd. csepleszsérv; —ploon, m. an. rezechártya.
Épique, a. litt. elbeszélő; poème —, hősköltemény.
Épi'scopal, e, a. püspöki; —scopat, m. püspökség; —scopiser, v. n. fam. püspökség után vágyni; —sode, m. lett. közbetűt; —sodier, v. a. közbesző-ni; —sodie, a. közbe-szött; —sperme, m. bot. magtok.
Épissière, f. man. szűnyog-háló.
Épistaxis (-ice), f. méd. orr-vérzés.
Épister, v. a. pharm. péppé változtatni.
Épisto'laire, a. lett. levél...; style —, levélírdály; 2. m. levelezési könyv; —lette, f. levélke; —stome, m. an. nyílás; —stomium (-ome), m. hydr. szád, csap.
Épi'strophe, f. rhét. ismét-lés; méd. körtérlet; —style, m. arch. fögerenda; —taphe, f. litt. sir-írat; —tase, f. litt. bonyolítás; méd. lázroham kezdete.
Épite, f. mar. faék.
Épi'thalame, m. litt. nász-költemény; —thème, m. pharm. borogatmány; —thète, f. jelző; —thyme, m. bot. fűnyűg; —toir, m. mar. ékvéső; —tome, m. rövidlet; —tomer, v. a. összefoglalni.

Épître

Épître, m. körlevél; 2. levél;
3. ajánlat.
Épître, f. rhét. helyben-
hagyás; —zootie, f. vét.
marhavész; —zootique, a.
ragályos.
Épaigner, etc. v. lainer, etc.
Éploré, e, a. siránkozó.
Épluchage, épluchement, m.
t. t. tisztítás; —charp. sze-
dés.
Éplucher, v. a. cuis. szedni,
tisztítani, válogatni; agr.
kivenni (magot); drap.
csipkedni; 2. b. kitervezni;
fig. átvizagálni; 3. s'—, v.
r. b. tetvezeni; bolházkod-
ni.
Éplucheur, se, s. válogató,
tisztogató; chap. tépő; fig.
szórszállasgató.
Épluchoir, m. csipkedő vas;
van. faragó kés.
Épluchure, f. ord. pl. hulla-
dék; szemet; ganaj.
Éplumer, v. plumer.
Époinçonner, v. stimuler.
Époudre, v. a. ir. szórni.
Épointage, m. tompítás; tom-
pultás.
Épointé, e, a. ch. csipertes;
2. tompa.
Épointer, v. a. tompítani;
rel. kirojtozni; 2. s'—, v.
r. tompulni.
Épois, m. pl. ch. agancs
vége.
Éponge, f. szivacs; fig. pres-
ser l'—, megtérítésre kény-
szeríteni; vét. patkó tört
tömlő; h. n. lábizom.
Éponger, v. a. szivaccsal
letörölni.
Épongier, m. szivacsárus.
Épopée, f. litt. hősköltemény.
Époque, f. korszak, időszak;
faire —, föltűnést okozni.
Époudrer, v. a. leporozni.
s'Épouffer, v. a. pop. kereket
oldani, ellállani.
Épouiller, v. a. pop. b. tet-
vezeni, tetűt keresni; 2. se
—, v. r. tetvézkedni.
Époullardier, v. a. le tabac,
dohánycsomókat kibontat-
ni.
Époulin, espoulin, m. drap.
cséve.

Épouille

Épouille, f. drap. jólcsévézett
fonal.
Épouilleur, m. drap. csévelő.
Époumonner, v. a. elszalasz-
tani; 2. s'—, v. r. elfulad-
ni.
Épousailles, f. pl. esküvő.
Épouse, v. époux.
Épousé, e, s. vőlegény; meny-
asszony.
Épouser, v. a. nőstül; fér-
jesülni; 2. fig. állani; já-
rulni vhez; pártját fogni
vkinek.
Épouseur, m. kérő.
Époussetage, m. kefézés,
porolás, söprés.
Épousseter, v. a. porolni,
kefélni; fig. megverni.
Époussetoir, m. mett. porló
ecset; écon. tollseprő.
Époussette, f. v. vergette.
Épouti, m. drap. csomócska.
Époutier, etc. v. noper etc.
Épouvantable, a. rémítő,
szörnyű, borzasztó; —ment,
adv. rémületen, rettentően,
rettenetesen.
Épouvantail, m. madarizjesz-
tő; it. fig.
Épouvante, f. rémület, iszony,
ijedelelem.
Épouvantement, m. ijedés,
rémülés.
Épouvanter, v. a. megijesz-
teni, megrémíteni; 2. s'—,
v. r. megijedni, megrémül-
ni.
Époux, se, s. hitestárs.
Épreindre, v. a. kinyomni.
Épreintes, f. pl. székerölté-
tés; ch. hulladék; fig. nyo-
más, teher.
s'Éprendre, v. r. ir. magát
megszédíteni, lelkesedni;
il est épris, szerelmes.
Épreuve, f. kísérlet; à l'—,
próba; dess. contre —,
ellennyomat; grav. lenyo-
mat; imp. próbát.
Éprouver, v. a. kísérteni; 2.
tapasztalni; érezni.
Éprouvette, f. chir. kutasz;
com. akoló pálca.
Épucer, v. a. bolháznai; 2.
s'—, v. r. bolházkodni.
Épuche, épuchette, f. expl.
tőzreglapát.

Equi'angle

Épisable, a. kimeríthető.
Épuisement, m. kimerítés;
kimerülés; hanyatlás.
Épuiser, v. a. kimeríteni; ki-
űritni; 2. elgyöngyíteni; ki-
meríteni; fig. kifogyasztani;
agr. kiszívni; 3. s'—,
v. r. kimerülni, elerőle-
nedni.
Épuisette, f. madárháló;
pêch. szákháló.
Épouse-volante, f. hydr. me-
rető gép.
Épulide, épulie, f. chir.
ínyfekély.
Épulisotique, a. pharm. he-
gesztő.
Épurateur, m. tisztító.
Épuration, f. tisztítás; fig.
nemesítés.
Épuratoire, a. tisztító.
Épurement, m. tisztulás.
Épurér, v. a. tisztítani; kirá-
logatni; 2. s'—, v. r. tisz-
tulni.
Épurgé, f. bot. hashajtó szu-
lák.
Équanimité (-koua-), f. rész-
rehajlatlanság.
Équarrier (-ka-), v. a. parch.
kőrűlvágni.
Équarrir (-ka-), v. a. négy-
szögíteni.
Équarrissage (-ka-), m.
charp. négyaszög; boneh.
fejteti.
Équarrissement (-ka-), m.
négyaszögítés.
Équarrisseur, m. boneh.
fejtő.
Équarri-soir, m. horl. lyuk-
tágító.
Équateur (-koua-), m. astr.
egyenlítő.
Équation (-koua-), f. alg.
egyenlet; —biquadratique,
negyedfokú e.; —simple,
elsőfokú e.
Équerre (-kère), f. szögmér-
ték; serr. szögletvas; men.
szögletpánt.
Équestre (-kués-), a. statue
—, lovasszobor.
Équi'angle (-kui-), a. géom.
egyenlőszögű; —distant, e.
a. egyentávolságú; —laté-
ral, e. a. géom. egyen ol-
dali.

Équilboquet

Équilboquet (ékilboké), m. charp. *vonómérték*.
 Équilibre (-ki-), m. *egyensúly*.
 Équilibrer (-ki-), v. a. *egyensúlyozni*.
 Équille (-kil'), f. sal. *kéreg*.
 Équilleur (-ki-leur), m. sal. *tisztító*.
 Équipage, (-ki-), m. *málha, podgyász*; 2. *fogat*; 3. *öltözet*; fig. pop. il est en mauvais —, *csehül van*; arch. *építési szerek*; ch. — de chasse, *vadász eszköz*; mar. *hajó legénység*.
 Équipée (-ki-), f. *vakmerő vállalat*; *meggonddolatlan-ság*.
 Équipement (-ki-), m. *fölsszerelés*.
 Équiper (-ki-), v. a. *fölsszerelni*; fig. il a été mal —é, *megrakták*; 2. *fölruházni*.
 Équiper (-ki-), m. mar. *szer-zámszekerény*.
 Équipeur-monteur (-ki-), m. arm. *puskafegy-műves*.
 Équipollence (-ki-), f. did. *értékegyenlőség*.
 Équipollent, e, (-ki-), a. *egyenmértékű*; 2. m. *egyen-érték*; 3. à l'—, adv. *aránylag*.
 Équipoller (-ki-), v. a. *egyenlő értékűnek lenni*.
 Équiper (-ki-), f. phys. *súlyegyenlőség*; 2. fig. *egyenérték*.
 Équiper (-ki-), e, a. phys. *egyenlő súlyú*.
 Équitable (-ki-), a. *méltányos*; —ment, adv. *méltányosan*.
 Équitation (-kui-), f. *lovaglás mestersége*; *lovaglás*.
 Équité (-ki-), f. *méltányosság*.
 Équivalamment (ékivalament), adv. *egyenlő értékben*.
 Équivalence (-ki-), f. *egyenérték*.
 Équivalent (-ki-), a. *hasonértékű*; 2. m. *hasonérték*.
 Équivaloir (-ki-), v. n. ir. *hasonértékűnek lenni*; fig. *fölelni*.

Équivoque

Équivoque (-ki-), a. *kétértelmű*; 2. *gyanús*; II. f. *kétértelműség*.
 Équivoquer (-ki-), v. n. *kétértelműleg beszélni*; 2. s'—, v. r. *szavában megbotlani*.
 Érable, m. bot. *jávör*, *juharia*.
 Éradicatif, v. radical.
 Éradication, f. agr. *gyökere-restől kitépés*; 2. *teljes kirtás*.
 Érafler, v. a. *karmolni*, *karcolni*.
 Éraflure, f. fam. *karcoldás*.
 Érailler, v. a. *elhasítani*, *elrepszteni*; 2. s'—, v. r. *elrepedni*.
 raillure, f. *repedés*.
 ranthème, m. bot. *farkkóró*.
 rater, v. a. q. chir. *lépét kívágni*; fig. il est bien —é, *nagyon vidor*.
 Erbin, m. bot. *nápic*.
 Ère, f. Chron. *évszámlat*; 2. *korszak*.
 Érection, f. *földállítás*.
 Éreinter, v. a. *béna vékonyítva tenni*.
 Erésipèle, f. méd. *orbánc*.
 Ergo, conj. fam. *tehát*, *e szerint*; 2. m. fig. *következtetés*.
 Ergot, m. h. n. *sarkantyú*; *fattyú köröm*; fig. se lever sur ses —s, *pöffeszkedni*; agr. *üszög*.
 Ergoté, e, a. h. n. *sarkantyús*; agr. *üszögös*; fig. fam. il est bien —, *érti magát*.
 Ergoter, v. a. *bizonygani*; fig. *akadékoskodni*.
 Ergoterie, f. *bizonygás*.
 Ergoteur, se, s. *bizonygó*; *akadékoskodó*.
 Ergotisme, m. *karicsálás*, *szóbadar*.
 Ériger, v. a. *földállítani*; 2. s'—, v. r. *magát feltolni*.
 Érinace, f. bot. *gerben*.
 Ériox, m. icht. *sziurke lazac*.
 Érisson, v. risson.
 Ermin, m. *áruvám (keleten)*.
 Erminette, f. tonn. *kádár-bárd*.
 Ermitage, v. hermitage.

Éry'nge

Erneute, ernote, v. terre-noix.
 Ernodie, f. bot. *gerely*.
 Érosion, f. chir. *a fogak zománcának egyenetlensége*.
 Érotique, a. *szerelmi*; —ment, adv. *szerelmeskedve*.
 Éroto'mane, m. méd. *szerel-mkóros*; —manie, f. *méd. szerelmerkór*.
 Errandonner, v. r. *sebesen futni*.
 Errant, e, a. *tévelygő*, *bolygó*; 2. relig. *tévhitű*.
 Errata, m. *sajtóhibák*.
 Erratique, a. méd. *szabálytalan*.
 Erre, f. *járás*; aller belle —, *gyorsan menni*; it. fig. *fényt üzni*; 2. —s, pl. *csapa*, *nyom*. fig. *suivre les —s de q.*, *vkinek nyomába lépni*.
 Errements, m. pl. pal. *eljárás*.
 Errer, v. n. *tévelyegni*; 2. *tévedni*.
 Erreur, f. *tévedés*; pr. l'— est le partage de la condition humaine, *embe-ren szokott az megtévedni*; 2. *hiba*; 3. astr. *eltérés*; 4. *csalódás*; 5. poét. f. pl. *kanyarulatok*.
 Erroné, e, a. *téves*; —ment, adv. *tévesen*.
 Ers, f. bot. *kakukborsó*.
 Érubescence, f. *arcapírulás*.
 Érucage, f. bot. *nyúfű*.
 Érucation, f. méd. *bűfögés*.
 Éructer, v. a. *bűfogni*; fig. *szidalmazni*.
 Érudit, e, s, a. *tudós*, *tanult*.
 Érudition, f. *tudományosság*, *tanultság*; 2. *tudós megjegyzés*.
 Érugineux, se, a. méd. *rézagos*.
 Éruptif, ve, a. méd. *küteges*.
 Éruption, f. *kitörés*; méd. *kütege*.
 Éry'nge, m. bot. *iringó*; —sine, m. bot. *szegecs*; —sipélateux, se, a. méd. *orbáncos*; —thème, v. *érésipèle*; —thème, m. *bolhacspés*; —thrin, m. icht.

s'Esbanoyer

piros szárnyú keszeg ;
— *thrine*, f. bot. *klárisfa*.
s'Esbanoyer, v. r. *kicsapong-
ni*.
Escabeau, m. *számoly*.
Escabécher, v. a. *ajókot el-
készíteni*.
Escabelle, f. *számoly* ; fig. et
fam. *déranger les —s à q.,
vkit föltétlenül megza-
varni* ; remuer les —s, *köl-
tőzködni*.
Escadre, f. mar. *hajócsa-
pat*.
Escadron, m. mil. *lovasszá-
zad*.
Escadronner, v. n. mil. *szá-
zadonkint föllállani*.
Escafe, f. jeu. *rúgás (labda-
játéknál)* ; —r, v. a. *meg-
rúgni a labdát*.
Escalade, f. *megmászás ost-
romlajtórján*.
Escalader, v. a. *ostrommal
bevenni*.
Escaladon, m. *csévelő*.
Escale, f. *kikötő*.
Escalier, m. arch. *lépcső*.
Escamotage, m. *szemfény-
vesztés* ; 2. *csalás*.
Escamote, m. *szemfényvesz-
tők golyója*.
Escamoter, v. a. *eltüntetni* ;
fig. *elcsenni*.
Escamoteur, m. *szemfény-
vesztő* ; fig. *zebmetsző*.
Escamper, v. n. pop. *kere-
ket oldani* ; *elillanni*.
Escampette, f. pop. il a pris
l'—, *inába szállott a bá-
torság*.
Escapade, f. — d'écolier,
diákcsíny ; man. *hamis ug-
rás*.
Escape, f. arch. *oszlopha-
nyarék*.
Escarbillard, e. s. a. fam.
víg, jókedvű.
Escarbot, m. ent. *rovar*.
Escarboucle, f. lap. *karbun-
kulus*.
Escarcelle, f. g. p. *erszény*.
Escare, v. *escarre*.
Escargot, m. *csiga-biga*.
Escargoule, f. bot. *ehető
gomba*.
Escarmouche, f. guer. *csatá-
rozás*.

Escarmoucher

Escarmoucher, v. n. guer.
csatározni.
Escarmoucheur, m. guer.
csatár.
Escarne, f. *bőrzacskó*.
Escarner, v. a. dor. *aranyoz-
ni (bőrt)*.
Escarnison, v. *moquerie*.
Escarole, v. *scariole*.
Escarotique, v. *escarrotique*.
Escarpe, f. fort. *gát-eresz,
árok lejtéke*.
Escarpé, e. a. *meredek*.
Escarpement, m. fort. *mere-
dek eresz*.
Escarper, v. a. fort. *mere-
dekké tenni*.
Escarpin, m. cord. *tánccipő* ;
fam. *jouer de l'—, tőnkre
jutni* ; 2. pl. *kinváltató
cipő*.
Escarpine, f. mar. *szakáll-
vas*.
Escarpolette, f. *hinta* ; fig.
*tête à l'—, meggondolat-
lan*.
Escarre, f. chir. *ótvár* ; fig.
rés, repedés.
Escarrotique, v. a. *ótvár-okozó*.
Escale, f. riv. *csónak*.
Escavecade, f. mar. *állazó
megrántása*.
Escaville, v. *escargoule*.
Eschamer, v. a. *elfújni*.
Escharbot, m. bot. *sulyom*.
Escharnir, v. blâmer.
Escient (é-cian), m. à son —,
tudva, szándékosan ; 2. à
bon —, adv. *komolyan*.
Esclandre, m. *botrány*.
Esclavage, m. *rabszolgaság* ;
bij. *nyakék*.
Esclave, s. *rabszolga* ; 2. a.
rabszolgái.
Esclaver, v. a. *rabszolgává
tenni*.
Esclason, ne, a. *szláv, tót*.
Escobarder, v. r. *színesked-
ni*.
Escobarderie, —dise, f. *for-
tély*.
Escocher, v. a. boul. *tenyér-
rel veresni (tésztát)*.
Escoffier, v. a. pop. *lopni* ;
elveszteni ; *agyonütni*.
Escoffion, m. pop. *főkötő* ;
fig. il a reçu son —, *jól
megdönggették*.

Espadeur

Escogriffe, m. *utónálló* ;
grand —, kamasz.
Escompte, m. *leszámitolás*.
Escompter (es-con-ter), v. a.
leszámitolni ; 2. — sa vie,
tobzódni.
Escopepeéscope, f. mar. *szá-
póly*.
Escopette, f. *karabély*.
Escorte, f. *őrkisérlet* ; 2. ki-
sérlet.
Escorter, v. a. *kísérni*.
† Escouade, f. mil. *szakasz* ;
2. *munkácsapat*.
Escouane, v. *éconane*.
Escoup, v. *escoue* ; 2. m. agr.
lapát.
Escoupeler, v. a. jard. *he-
gyezni*.
Escourgée, f. *korbács*.
Escourgeon, m. agr. *kora-
érő árpa*.
Escousse, v. élan.
Escousser, v. *échanvrer*.
Escrime, f. *vívás* ; *vímester-
ség* ; fig. on l'a mis hors
d'—, *sarokba szorították*.
Escrimer, v. n. *vívni* ; 2. s'—,
v. r. *fáradni* ; il s'—e bien
de la mâchoire, *derekasán
eszik*.
Escrimeur, m. *vívó*.
Escroc, m. *zsebelő* ; *csaló*.
Escroquer, v. a. *rászedni*.
Escroquerie, f. *csalás, rá-
szedés*.
Escroqueur, se, s. *csaló*.
Esculus (-luce), m. bot. *rad-
gesztenyefa*.
Escuper, v. a. *arcul köpni*.
Esguiller, v. a. v. *enfiler* ;
fig. fam. — un chemin,
ügyesen elillanni.
Esmilier, v. a. maç. *csákány-
kalapácsal faragni*.
Ésoce, esox, m. icht. *csuka*.
Ésotérique, a. phil. *avatott*.
Espace, m. *tér, hely* ; 2.
időköz ; géom. *térség* ; Il.
f. impr. *térző*.
Espacement, m. arch. *hé-
zag* ; impr. *ritkítás*.
Espacer, v. a. *hézagonkint
elhelyezni*.
Espade, f. cord. *verőfa*.
Espader, v. a. cord. *törni*.
Espadeur, m. cord. *kender-
törő*.

Espadon

Espadon, m. *pallos*; icht. *dögnyhal*.
 Espadonner, v. a. *pallossal* *vívni*.
 Espadot, m. *péch. halászgámó*.
 Espagnolette, f. *kalanttyú*.
 Espalement, v. *jaugeage*.
 Espalier, m. *jard. léckorlát*; 2. v. a. *des arbres, sorba* *írányozni*.
 Espalme, m. *masztiksz-mézga*; —r, v. a. *kátrányozni*; —eur, m. *mar. kátrányozó*.
 Esparcet, m. *esparcette*, f. *bot. lucernamag*.
 Espargoutte, f. *bot. anyaméhfü*.
 Espaupe, v. *épaure*.
 Espèce, f. *log. faj, nem*; 2. *fajta*; 3. *pl. készpénz, pengőpénz*; *fam. il a des —s, van krisztusa*; 4. *t. t. jur. esemény*; *phaim. pl. fűszer*; *rhét. tény*.
 Espérance, f. *remény*.
 Espère, f. *péch. ch. à l'—, szerencsére bízva*.
 Espérer, v. a. *remélni*.
 Esperluat, m. *pop. furfangos ember*.
 Espiègle, s. a. *fam. csintalan, hamis, pajzán*; *kópé*.
 Espièglerie, f. *csintalanság*.
 Espigon d'une galère, m. *mar. eldárbo*.
 Espingole, lle, f. *arm. kurtály*.
 Espion, m. *mil. kém*; *péch. ajókháló*.
 Espionnage, m. *kémkedés*; *kémlelés*.
 Espionner, v. a. *kémlelni*; 2. *kémkedni*.
 Esplanade, f. *fort. vártér, síkam*.
 Espoir, m. *remény*; *mar. kis tengeri ágyú*.
 Espoleur, m. *manuf. csévelő*.
 Espoulette, f. *artil. gynyósdte*.
 Espringalle, f. *parittya*.
 Esprit, m. *szellem*; — *fami-lier, védszellem*; *écor. le Saint —, Szent Lélek*; 2. *lélek*; 3. *eszmé, gondolat*; 4. *ész, tehetség*; 5. *kedély*; *lelkület*; 6. *közzszellem*; 7. *eszmélet*; *fig. reprenez*

Espriter

vos —s, térjen magához; 8. *t. t. alch. —de vie, élet-szesz*; *chi. szesz*; *mod. forgó*.
 Espriter, v. a. *lelkesíteni*.
 Esquain, m. *mar. kerítés-deszka*.
 Esquicher, v. n. *et s'—, v. r. jeu. a leggyöngébb kártyát kiadni*; *fig. magyarázat elől kitérni*.
 Esquif (-kif), m. *mar. sajka*.
 Esquille, f. *csontszálka*.
 Esquinancie, f. *méd. gége-lób*.
 Esquigne, f. *man. hátgerinc*.
 Esquisse, f. *vázlat*; *it. fig. Esquisser, v. a. vázolni*.
 Esquivaille, f. *mentség*.
 Esquiver, v. a. *kitérni*; 2. *v. n. faire — q., vkit meg-szöktetni*; 3. *s'—, v. r. fam. elillanni*.
 Essade, f. *agr. kapa*.
 Essai, m. *kísérlet*; 2. *érc-kémlet*; 3. *mutatvány*; *mintá*; 4. *coup d'—, remek*.
 Essaierie, f. *mon. kémlelde*.
 Essaim (é-cein), m. *écon. raj*; *fig. sereg*.
 Essaimage, m. *écon. rajzás*.
 Essaimer, v. n. *écon. rajza-ni*.
 Essanger, v. a. *bedáztatni*; 2. *súlykolni*.
 Essarder, v. a. *száritni*.
 Essart, m. *bokor*; 2. *irtó-vány*.
 Essartage, essartement, m. *kigyomlálás*.
 Essarter, —tir, v. a. *agr. ki-gyomlálni, irtani*.
 Essayer, v. a. *megkísérteni*; *fig. próbára tenni*.
 Essayerie, v. *essaierie*.
 Essayer, m. *pénzbecs-ör*.
 Esse, f. *carr. csákány*; *carros. tengelyszeg*; *clout. huzal-egyenítő*.
 Esseau, m. *tonn. kádárbdárd*; *couv. zsindely*.
 Esselier, m. *charp. karpánt*.
 Essemer, v. a. *péch. hálót kiüríteni*.
 Esseminer, v. a. *széteszórni*.
 Essence, f. *lényeg*; *chi. lé*; *e. f. fajta*.

Estafette

Essentiel, le, a. *lényeges*; 2. *m. lényeg*; —ment, adv. *lényegesen*; 2. *különböen*.
 Esser, v. a. *épingl. felkör-alakban hajlítani*.
 Essère (écère), essera, f. *méd. csalánküteg*.
 Esseret (è-ceret), m. *charp. nyerges-árr*.
 Esserné, e, a. *papier —, se-lejt papír*.
 Essette, f. *balta*.
 Esseulé, e, a. *fam. elhagya-tott*.
 *Esseuler, v. a. *magára hagyni*.
 Essieu, m. *charr. tengely*.
 Essimer, v. a. *fam. elsová-nyítani*; *agr. kicsigázni*.
 Essogne, m. *féo. kettős hü-béradó*.
 Essogner, v. a. *cout. kettős hü-béradót fizetni*.
 Essor (é-çor), m. *fölrömpülés*; *fig. lendület*.
 Essorer (éço-), v. a. *száritni (levegőn)*; 2. *s'—, v. r. fölemelkedni*.
 Essoriller (éço-), v. a. *kurttti-ni (fülét)*; *fig. fam. rövid-re nyírni*.
 Essoucher (éçou-), v. a. *agr. irtani*.
 Essoufflé, e, a. *lelkesza-kadva*.
 Essoufflement, m. *méd. nehéz lélegzés*.
 Essouffier, v. a. *méd. elfu-lasztani*; 2. *s'—, v. r. elfu-ladni*.
 Essui, m. *écon. szárító*; 2. *homályos zománc*.
 Essuie-main, m. *écon. törül-köző*; —plumes, m. *toll-seprő*.
 Essuyer, v. a. *letörölni*; *fig. — le plâtres, uj házba költözni*; *it. vállalatnál az első kárt szenvedni*; 2. *fig. vigasztalni*; 3. *száritni*; 4. *fig. tünni, szenvedni*; 5. *s'—, v. r. törölközni*.
 Est (ête), m. *kelet*.
 Estacade, f. *karózat, cölöp-zet*.
 Estaches, m. *pl. hídkarók*.
 Estafette, f. *futár*; 2. *sür-göny*.

Estafier

Estafier, m. *bérruhás szolga*; 2. *bordélygazda*.
 Estafilade, f. *sebhely*; *szakadás*.
 Estafilader, v. a. pop. *megvagdalni*.
 Estagenterie, f. *földkunyho*.
 Estame, f. com. *sodrott gyapjú*.
 Estaminet, v. *tabagie*.
 Estampage, m. *bélyegezés*.
 Estampe, f. *rézmetaszt*; *grav. ponc*; orf. *karika-vágó*.
 Estampeur, v. a. *bélyegezni*; *lenyomtatni*; *maréché. lyukat verni*.
 Estampeur, m. sur. *kölyű*; *zúzó*.
 Estampillage, m. *bélyegezés*.
 Estampille, f. *bélyeg*; 2. *bélyegző*.
 Estampiller, v. a. *bélyegezni*.
 Estampoïr, m. orf. *lapos fogó*.
 Estampure, f. *maréché. patkólyukak*.
 Estanc, a. mar. *vízmentes*.
 Estangues, v. *étangues*.
 Estant, m. e. f. *bois en —, jönnálló erdő*.
 Estape, v. *étape*.
 Estaquet, m. pèch. *hálókötél*.
 Estateur, m. com. *engedélyező*.
 Estavillon, m. gan. *kiszabott bőr*.
 Estelaire, a. ch. *szelid*.
 Ester (-ère), m. *gyékény*; *mar. kikötő*.
 Ester, v. a. pal. — en jugement, *bíróság előtt megjelenni*; 2. *habozni*.
 Esterlet, m. orn. *sőreg*.
 Esterle, v. ester, (m.)
 Esthésie, f. phil. *érzékenysé*.
 Esthétique, f. *széptan*; 2. a. *széptani*; — ment, adv. *széptanilag*.
 Estier, v. *étier*.
 Estifet, m. pop. *cela ne vaut pas un —, fabatkát se ér*.
 Estille, f. manuf. *szövőszék*.
 Estimable, a. *tiszteletre méltó*; *cela est —, ez tiszteletet érdemel*.

Estimateur

Estimateur, m. *becsüs*; fig. *ítélő*.
 Estimatif, ve, a. jur. *becsülő*; à l'—ve, *adt. szemmérték szerint*.
 Estimation, f. *becslés*; 2. v. *estime*; 3. phil. *ideiglenes nézet*.
 Estime, f. *tisztelet*; *mar. ki-számitás*.
 Estimer, v. a. *becsülni*; 2. *tisztelni, becsülni*; 3. *vél*; it. v. n. j'—e que ..., *úgy tartom hogy ...*; 4. s'—, v. r. *magát tisztelni*.
 Estioler, v. *étioler*.
 Estiomène, a. méd. *maró*; 2. m. *koszmó*; it. *fene*.
 Estival, e, a. bot. *nyári*.
 Estive, f. mar. *nyílegyen*.
 Estoc, m. *koszperg*; 2. *kard hegye*; e. f. *törzs*; fig. *être réduit à blanc —, tönkre jutni*; 3. *törzs, nemzetség*; pop. *il n'a point de —, nincs esze*; jeu. *fogás*.
 †Estocade, f. *dákos*; 2. *karddöfés*; fig. *csalás*; *váratlan támadás*.
 Estocader, v. n. *döfni*; fig. *fam. vitatkozni*.
 Estomac, m. an. *gyomor*; 2. *creux de l'—, szivgödör*; cuis. *mellhús*.
 s'Estommaquer, v. r. *fam. boszankodni*.
 Estommir, v. *troubler*.
 Estompe, f. dess. *törölő*; 2. *törölt rajz*.
 Estomper, v. a. dess. *törölni*.
 Estouffade, v. *étouffade*.
 Estrac, v. *étroit*.
 Estrade, f. *tországút*; *battre l'—, portyázni*; 2. *emelvény*; *jard. pázsit fokozat*.
 Estragale, f. tour. *páca-vész*.
 Estragon, m. cuis. *daragant*.
 Estrain, m. tiss. *cérna bél-fonál*.
 †Estramaçon, m. *pallos*; *fam. kardvágás*; — ner, v. a. *megvagdálni*.
 Estran, m. *sík part*.
 Estrapade, f. *karós akasztófa*; *corde de l'—, törvényfa kötél*; fig. *donner l'—*

Étagère

à son esprit, *fejét törni*; 2. *man. félre-ugrás*.
 Estrapader, v. a. *lőggatni*.
 Estrapasser, v. a. *man. elfárasztani*.
 Estraper, v. *étraper*.
 Estrapontin, v. *strapontin*.
 Estrelage, m. cout. *sóvám*.
 Estrigue, f. verr. *hiűt pest*.
 Estrigueur, m. sua. *csapófa*.
 Estroffe, f. *man. fűszerkötél*.
 Estropiat, m. *fam. nyomorék*.
 Estropier, v. a. *bénítani, csontkítni*; agr. — un arbre, *fát megcsontkítni*; fig. *fam. il est —é de la cervelle, bogara van*.
 Esturgeon, m. *icht. tok*.
 Ésule, f. bot. *fűtő*.
 Et (è), conj. *és*.
 †Établage, m. *istállópénz*; *cout. helypénz*.
 Étable, f. écon. *istálló, ól*; pr. *fermer l'— quand les chevaux n'y sont plus, eső után köpönyeg*; *il leur faut une — à part, nem lehet velük boldogulni*.
 Établier, v. a. *óla állítani*.
 Établerie, f. *ólak*.
 Établi, m. *műhely*; *man. gyalupad*.
 Établir, v. a. *alapítani*; *letelepíteni*; 2. *alkalmazni, elhelyezni*; — une fille, *férjhez adni*; 3. *fölállítani, szokásba hozni*; 4. *megállapítani*; — des juges, *bíró-ságot rendelni*; 5. *arch. megjelölni*; *mar. — une voile, vitorlát kifeszíteni*; 6. s'—, v. r. *letelepedni*; *házasodni*; *szokásba jöni*.
 Établissement, m. *alapítás*; *ellátás*; 2. *letelepedés*; 3. *intézet*; *üzlet*; *jur. rendelet*; *mar. fekvés*; *dagály ideje*.
 Établisseur, m. *alapító*.
 Étage, m. *emelet*; — en galeries, *födélzsin*; fig. — frison, *fűcsaló*; *sorozat*, *osztály*; 2. *fig. fok, fokozat*.
 Étager, v. a. perr. *fokozatosan nyírni*.
 Étagère, f. am. *könyvpolt*; 2. —s, *briq., téglatarló*.

Étagne

Étagne, f. h. n. *nőstény vad-kecske*.
 Étai, m. mar. *árbockötél*; expl. *dúc*; 2. — *étaie*, f. *bát. gyámgerenda*.
 Étalement (é-tè-man), m. *megtámasztás*.
 Étaillissage, m. agr. *kacsolás*.
 Étailler, v. a. agr. *kacsolni*.
 Étaim, f. manuf. *kártolt gyapjú*.
 Étain, m. minér. *ón*; chi. *beurre d'—, ónvaj*.
 Étal, m. bouch. *mészarázék*.
 Étalage, m. *kirakat*; *sátorpénz*; 2. *céjér*; fig. *fitogatás*.
 Étalagiste, m. com. *sátoros*.
 Étale, a. mar. *álló*.
 Étaler, v. a. com. *kirakni*; fig. *fitogatni*; 2. s'—, v. r. *kinyújtózni, terjedni*.
 Étaleur, v. étalagiste.
 Étalier, m. bouch. *székvágó*; agr. *rözekeztetés*.
 Étaligue, f. mar. *horgonyhurok*.
 Étalinguer, v. a. mar. *horgonykarikához hurkolni*.
 Étalon, m. man. *csődör*; 2. *akoló*; e. f. *hajkolífa*.
 Étalonnage, étalonnement, m. *akolás*.
 Étalonner, v. a. *akolni*; *szerintezni*; mil. *egyenlő közőkre beosztani*.
 Étalonneur, m. *akoló*; *szerintező*.
 Étamage, m. *ónozás*.
 Étamer, v. a. *ónozni*.
 Étameur, m. *ónozó*.
 Étamine, f. écon. *pitlesszövet*; fig. il a passé à l'—, a *szerencsétlenség kemény próbára tette*; bot. *poróda*; com. *szitaszövet*; conf. *szűrő*.
 Étamineux, se, a. bot. *porócskos*.
 Étaminier, m. *szitakötő*.
 Étaimoir, m. et. vitr. *forrasztó deszka*.
 Étampe, f. serr. *domborító*.
 Étamper, v. estamper.
 Étamure, f. *ónozat*.
 Étanchement, m. *megállítási, csillapítási, akaddlyozási*.
 Étancher, v. a. *elállítani*;

Étanochoir

csillapítani, bedugni; fig. — *la soif, szomját oltani*.
 Étanochoir, m. tann. *tömökés*.
 Étançon, m. *oldaltámasz*; mar. *födélgerenda-támasz*.
 Étançonner, v. a. *támasztani, megtámasztani*.
 Étançot, tuskó, *tőke*.
 Étang, m. péch. *halastó*; pr. *ne voir plus qu'un —, sodrából kijöni*; fabr. — d'enclume, *oltóválu*.
 Étant, v. *estant*.
 Étape, f. *forgalmi piac*; mil. *elesegtár*; *táphely*.
 Étapier, m. mil. *élelmező*.
 Étarquure, f. mar. *vitrola magassága*.
 État, m. *állapot*; *tenir qch. en —, készen tartani*; être en — de, *képesnek lenni*; 2. *jegyzék*; *létszám*; com. *fölvétel*; *számbavétel*; guerr. — *major, tábornak*; — d'un régiment, *törzs*; 3. *költség, háztartás*; 4. *állás, kar*; *származás*; on lui disputé son —, *késébe vonják származását*; 5. *állam, álladalom*; coup d'—, *államcsíny*; 6. *esemény*; 7. —s, pl. *karok, rendek*; 8. *faire —, nagyra becsülni*; it. *szándékozni*; *számítani vre*; je n'en fais nul —, *nem tartok számot arra*.
 Étater, v. a. pal. *nyilvántartani (hitelezők pénzt)*.
 Étau, m. serr. *csavarfogó*; 2. *kalmárbódé*; bouch. v. étal.
 Étaupiner, v. a. *vakandokturást egyenlőzni*.
 Étaupinier, m. *vakondász*.
 Étavillon, v. *estavillon*.
 Étayement, v. *étalement*.
 Étayer, v. a. *támasztani*; expl. *támogatni*; mon. *pénztíteni*; fig. *segíteni*; 2. s'—, v. réc. *egymást támogatni*. [többi.
 Et caetera (ett-cé-t-ra) és a
 Été, m. *nyár*; fig. dans l'— de sa vie, *élte virágjában*; dans. egy ábra a *francia négyesben*.

Étersillon

Éteimoir, m. *oltó kúp*; fig. *kelletlen ember*; —s, *jézsuiták*.
 Éteindre, v. a. ir. *eloltani*; peint. *homályosítani*; 2. *mérsekelni, csillapítani*; fig. — *la soif, szomját oltani*; 3. *megsemmisíteni*; race éteinte, *kihalt faj*; voix éteinte, *gyöngye hang*; fin. *törleszténi*; 4. s'—, v. r. *elaludni*; *kihalni*; fig. *fogygni*.
 Ételles, ételes, f. pl. *charp. forgács*.
 Étendage, m. imp. pap. *sárazasztó színegek*; drap. *sárazasztó padlás*.
 Étendard, m. mil. *dászó*; bot. *vitrola*; mar. *lobogó*.
 Étendeur, v. *extenseur*.
 Étendoir, m. imp. *akasztórúd*; még. *sárazasztó*.
 Étendre, v. a. *kiteríteni*; *teregetni*; *kifezteni*; 2. *nyújtani*; — du beurre sur du pain, *vajat kenyérré kenni*; peint. *vigdályítani*; fig. *tágítani*; 3. *nagyítani*; *kiterjeszteni*; 4. s'—, v. r. *kiterjedni*; *elterjedni*; e. g. *terjeszkedni*.
 Étendu, e, a. *terjedelmes*.
 Étendue, f. *kiterjesztés*; 2. *terület*; tér; 3. *időköz, tartam*; 4. fig. *terjedelem*.
 Étentes, f. pl. tann. *száritó állvány*.
 Éternel, m. *Isten*.
 Éternel, le, a. örök, örökös, örökké való; 2. ext. *maradandó*; 3. f. bot. v. immodelle, —lement, adv. *mindenkor*; 2. *véghetlenül*; *szünet nélkül*.
 Éterniser, v. a. örökíteni; *hosszúra nyújtani, halogatni*; 2. s'—, v. r. *sokáig tartani*; *hosszúra nyúlni*.
 Éternité, f. öröklét; 2. öröklé valóság; 3. régi, emlékezetet haladó idő.
 Éternue, f. bot. *tippan*.
 Éternuer, v. n. *tűszszenteni, tűszkölni*; l'herbe à —, *kenyérbel cickoró*.
 Éternueur, se, s. *tűszkölő*.
 Éternument, m. *tűszkölés*.
 Étersillon, v. *étrésillon*.

Étésien

Étésien, a. m. vents —, pártás szelek.
 Étêtement, m. megnyesés.
 Étêter, v. a. megnyesni; lehegyezni.
 Éteuble, f. agr. tarló.
 Éteuf (-éteu), m. labda; pr. renvoyer l'—, szegyet szeggel.
 Éther (é-tèr), m. phys. fönleg; chi. égény.
 Éthéré, e, a. phys. légies.
 Éthérifier, v. a. chi. égény-nyé változtatni.
 Éthéro-sulfurique, m. chi. kén-égény.
 Éthique, f. did. erkölcsan.
 Éthmoïde, s. a. an. rosta-csont.
 Ethnique, a. pogány.
 Ethno-graphie, f. néprajz; —graphique, a. néprajzi; —logie, f. népisme.
 Éthuse, f. bot. mérges adáz.
 Étiage, m. hydr. alacsony vizállás.
 Étier, m. pèch. tengerparti halász-árok; vezető árok.
 Étincelant, e, a. szikrázó; 2. ragyogó.
 Étinceler, v. n. szikrázni; ragyogni; it. fig. 2. fig. cet ouvrage étincelle d'esprit, ez szelleműs munka.
 Étincelette, f. szikrácska.
 Étincelle, f. szikra.
 Étincellement, m. szikrázás.
 s'Étioler, v. r. vékony szárt hajtani.
 Étique, a. aszkóros; 2. so-vány.
 Étiqueter, v. prat. megjegyezni; com. címkézni.
 Étiquette, f. címke; pr. juger sur l'—, látszat után ítél-ni; 2. dísz-illem; diner d'—, dísz-ebéd; 3. pèch. kagylókés.
 Étirage, m. nyújtás.
 Étire, f. corr. simító vas.
 Étirer, v. a. nyújtani; corr. simítani; 2. s'—, v. r. nyuj-tózkodni.
 Étisie, f. méd. aszkór.
 Étoc (-ok), m. bot. kiszáradt tőke.
 Étocage, m. card. kártolás.
 Étoffe, f. kelme; fam. don-

Étoffer

ner dans l'—, sokat költe-ni a külszínre; 2. anyag; fig. l'— me manque qf. szükségét szenvedek; il a de l'—, tehetsége van; riv. tutajszér; 2. fig. fam. szár-mazás; ce sont des gens de même —, egy bordára szőtt emberek.
 Étoffer, v. a. fölkeszítetni; 2. berendezni, jól ellátni; man. cheval —é, csontosló.
 Étoffure, f. ét. forrasztás.
 Étoile, f. astr. csillag; astrol. csillagzat; fig. et fam. M.***, n. n. úr; bot. —jaune, sárma; fort. csillag-sánc; moll. — de mer, kül-löny.
 Étoile, e, a. csillagos; bot. csillagdad; chardon —, csillagbogács; 2. —, m. chir. vállkötő; 3. —ée, f. bot. gerepcsin.
 s'Étoiler, v. r. csillag alak-ban repedni (üvegeken).
 Étole, f. cath. leány; 2. am. nőöltöny.
 Étonnamment (é-to-na-), adv. bámulatosan.
 Étonnant, e, a. bámulatos; homme, —, rendkívüli fér-fő.
 Étonnement, m. bámulat, álmélkodás; 2. csudálko-zás; 3. fig. megrezzenés; méd. megrázkódtatás.
 Étonner, v. a. elbámitni; pr. il est —é comme un fon-deur de cloches, bámul-mintha égből pottyant volna le; 2. fig. megren-getni, megrezzeneni, megrázkódtatni; —le diamant, gyémántot megrezszteni; 3. s'—, v. r. elbámulni; csudálkozni.
 Étoqueresse, f. card. kártó.
 Étoqueteau, étoquiau, m. serr. zárkúp.
 Étou, v. étal.
 Étouffade, f. cuis. párolás.
 Étouffant, e, a. fojtó; nyo-masztó; chaleur —e, rek-kenő meleg; 2. fuldokló.
 Étouffement, m. méd. fuldoklás.
 Étouffer, v. a. megfojtani;

Étranger

elfülasztani; elfojtani; card. — la colle, enyvet higítani; 2. fig. elfojtani; csillapítani; 3. v. n. fula-dozni; fig. — de rire, meg-szakadni nevetésben.
 Étouffeur, v. giboyer.
 Étouffoir, m. boul. szénoltó; mus. tompító.
 Étoupade, f. chir. csepplod-rat.
 Étoupe, f. kóc; fig. mettre le feu aux —s, hévvel fog-ni vmához.
 Étouper, v. a. csepével ki-betömni; chap. kifoltor-ni; 2. s'—, v. r. bedugul-ni; fig. il s'—e les oreil-les, nem hallgat az okos szóra.
 Étouperie, f. daróc.
 Étoupille, f. artill. kanóc; —r, v. a. kanóccal ellátni.
 Étoupin, m. mar. ágyúfojtás.
 Étourdeau, m. fiatal kap.
 Étourderie, f. meggondolat-lanság.
 Étourdi, e, s. a. meggondo-latlan; zeleburdi; 2. à l'—, étourdiment, adv. meggondolatlanul.
 Étourdir, v. a. elkábitni; fig. elfojtani; 2. fig. megdöb-benteni, megrémíteni; 3. s'—, v. r. fejébe venni vmit; tépelődni.
 Étourdiassant, e, a. kábitó; fig. csudálatos, rendkívüli.
 Étourdissement, m. megsi-keztetés, elbódulás; méd. szédülés, kábulás; fig. ré-mülés.
 Étourneau, m. orn. seregély; man. —, cheval —, szürke.
 Étramées, f. pl. com. szákvászon.
 Étrange, a. különös, csudálatos; —ment, adv. rend-kívüli.
 Étranger, ère, a. külföldi; idegen; fig. ismeretlen, járatlan; 2. idegen, nem a dologhoz tartozó; II. s. külföldi, idegen; 2. idegen (nem rokon); 3. abs. kül-föld.
 Étranger, v. a. elűzni, elri-

Etrangetó

asztani; 2. s'—, v. r. elszokni.
 Etrangeté, f. csodálatosság.
 Etrangle, e, a. szoros, szűk; fig. litt. összevont.
 Etrangle-chien, m. bot. tákajak; 2. cinka.
 Etranglement, m. méd. megfojtás; it. összehúzódság; 2. szorosság.
 Etrangler, v. a. megfojtani; 2. szűkíteni; fig. — une affaire, ügyet felületesen végezni; 2. v. n. megfúlni; fig. eltkikkadni.
 Etranglure, f. drap. gyűret.
 Etranguillon, m. vét. torokgyík; jard. poire d'—, fajtás körté.
 Étrape, f. agr. tarlózó sarló.
 Étraper, v. a. agr. tarlót vágni.
 Étrapoire, f. agr. tarlókasza.
 Étre, v. n. aux. ir. lenni v. nek; p. on ne peu pas — et avoir été, az ember nem lehet mindig fiatal II. — de, (származás); il est de Paris, Párisból való; 2. (foglalkozás) il est de robe, jogász; 3. (tulajdon) il est d'un caractère difficile, nehéz természetű III. — à, cette maison est à moi, e ház enyém; — à faire qch., vmivel foglalkozni.
 Étre, m. lény; 2. létel.
 Étrécir, v. a. szűkíteni; 2. s'—, v. r. szűkültni.
 Étrécissement, m. étrécissement, f. keskenyedés, szűkülés; szűkítés; méd. szorongás.
 Étreignoir, m. mon. szoríttyű.
 Étrein, m. pop. alom.
 Étreindre, v. a. ir. szorosan összekötni, — húzni.
 Étreinte, f. összehúzás, — kötés; ölelés.
 Étrenne, f. újévi ajándék; 2. bevétel, vásár; 3. első használatra vnek; beavatás.
 Étrenner, v. a. újévi ajándékot adni; 2. je n'ai en-

Etrésillon

core rien vendu, vous m'—ez, még mit se adtam el, ön adja az első pénzt; 3. beavatni.
 Etrésillon, m. gyámkötés; —ner, v. a. megtámasztani.
 Étrier, m. kengyel; fig. il a le pied à l'—, a szerencse felé jár; coup de l'—, búcsupohár; bas à —s, lábtyű.
 Étrière, f. kengyelszár.
 Étrif, m. civakodás, szóvita.
 Étrille, f. lóvakaró; p. cela ne vaut pas un manche d'—, fabatkát se ér.
 Étriller, v. a. megvakarni (lovat); fig. —q., megdöntgetni vkit.
 Étriper, v. a. bouch. beleket kivenni; 2. s'—, v. r. cord. foszlani. [fig. tökéletlen.
 Étriqué, e, a. szűk, szoros;
 Étriquer, v. a. szűkre szabni.
 Étristé, e, a. ch. vékony lábi.
 Étrivière, f. kengyeliszár.
 Étroit, e, a. szűk, keskeny; fig. korlátozott eszű; 2. szigorú; 3. benső, szívbeli; II. à l'—, étroitement, adv. szűken, szorosan; it. fig. 2. szigoruan.
 Étron, m. b. szar.
 Étronçonnement, m. jard. botolás. [tolni.
 Étronçonner, v. a. jard. botolós.
 Étrousser, v. a. odaítélni.
 Étruffé, e, a. ch. sánta.
 Étruffure, f. ch. sántítás.
 Étuailles, f. pl. sal. sóraktár.
 Étude, f. tanulmány; tanulás; homme d'—, tudós; 2. mesterkélés; mesterkéltség; prat. iroda; irattár.
 Étudiant, m. tanuló.
 Étudie, e, a. mesterkelt; it. b. p. szorgalmas.
 Étudier, v. n. tanulni; II. v. a. tanulmányozni; kutatni; 2. betanulni; III. s'—, v. r. gondolkodni; magába szállni.
 Étudiale, f. írószekrényke.
 Étui, m. tok; méc. — de mathématique, rajzeszköz.

Évangélique

Étuve, f. arch. méd. fűrdőszoba; —humide, gőzfűrdő; écon. szárító.
 Étuvée, f. cuis. pörkölés; 2. — de veau, borjú-pörkölt.
 Étuvement, m. pirtítás.
 Étuver, v. a. pirtítani; cir. melegíteni.
 Étuviste, m. fűrdős.
 Étymologie, f. szószármazás; —logique, a. szószármazati; —giste, m. szóbüvár. [Úr vacsorája.
 Eucharistie (-ka), f. cath.
 Eu, e (u, ne), f. cath. Urvacsorája.
 Eu'chrasie, f. méd. egészes testalkat; —diomètre, m. chi. phys. élenymérő; —diométrie, f. chi. phys. élenymérés; —fraise, f. bot. szemfű; —pathie, f. türelmesség; —pepsie, f. méd. jó emésztés; —phémique, a. rhét. szépitett; —phémisme, m. rhét. gyöngédítés; —phonie, f. gr. széphangzat; —phonique, a. gr. jóhangzatú; —phorbe, —phorbier, m. bot. fűtej; —phrasie, f. bot. szelkacsek; —rythmie, f. arányszerűség; —stache, m. coutel. kacor, —style, m. arch. oszlopköz.
 Évacuant, évacuatif, ve, a. méd. hashajtó.
 Évacuation, f. méd. ürítés; ürülék; 2. guer. odahagyás.
 Évacuer, v. a. méd. üríteni; guer. odahagyni; 2. v. n. ürülni.
 s'Évader, v. r. megszökni.
 Évagation, f. div. szórakozottság.
 s'Évaltonner, v. r. fam. hetvenkedni; erején túl járadni.
 Évaluation, f. becslés; mon. értékszabás.
 Évaluer, v. a. becsleni; mon. értéket meghatározni.
 Évangélique, m. evangélium; —lique, a. e.m.; 2. m. protestáns; —ment, adv. evangéliomilag; —lisser, v. a. et n. e.mot hir

Évangile

detni; —liste, m. *evangyelistá*; 2. *szavazatszedő*; pal. *okirativizsgáló*.
Évangile, m. *evangyeliom*; *üdv-ige*; p. *c'est l'— du jour, a verebek is erről csipelnek*.
eltűnni.
Évanouir, v. r. *elájulni*; 2. *Évanouissement*, m. *ájulás*.
Évaporabilité, f. phys. *ki-gőzölőghetőség*; *—rable, a. phys. *ki-gőzölőghető*; —ra-tif, ve, a. phys. *ki-gőzölőg-tető*; —ration, f. phys. *le-gőzölőgés*; —ré, e, a. *köny-nyelmi*, *cselecsap*.
Évaporer, v. a. — sa bile, *haragját kiönteni*; 2. s'—, v. r. chi. *elpárologni*; fig. *cet homme s'—e en chi-mères, ez ember agyrémek-kel töri magát*; it. *cselecsa-poskodni*.
Évasement, m. *tágítás*; *tá-gulás*.
Évaser, v. a. *tágítani*; 2. s'—, v. r. bot. *terjeszkedni*.
Évasif, ve, a. *kitérő*.
Évasion, f. *szökés*; fig. —s, pl. *szabadkozás, kifogás*.
Évasivement, adv. *kitérő-leg*.
Évasure, v. *évasement*.
Évêché, m. *egyházmegye*; 2. *püspöki méltóság*; 3. *püspöki székhely*; 4. *püspöki palota*.
Éveil, m. *híradás, intézés*.
Éveillé, e, s. a. fig. *fürge, vidor*; *figyelmes, gon-dos*.
Éveiller, v. a. *felkölteni*; fig. *fölvidíteni*; 2. *támasztani, gerjesztetni*.
Événement, m. *vég, ered-mény*; p. *il ne faut pas s'applaudir du succès avant l'—, nyugtával dic-séred a napot*; 2. *esemény*; it. *cselekvény*; faire —, *föltűnést okozni*.
Évent, m. *rothadás*; 2. *sza-badlevegő*; *léghezam*; fig. *tête à —, szeleverdi, szél-házi*; com. *szerzés, rá-adás*; fort. *szelelőtyuk*.
Éventail, m. *legyező*; ém. *tűzellenző*.

Évantailler

Évantailler, évantailliste, m. *legyező-készítő*.
Évantaïn, m. *lapos kosár*.
Évente, f. chand. *gyertya-szekrény*.
Éventé, e, s. a. fig. *könnyel-mű, szeles*.
Éventement, m. *legyezés*; 2. *izetlenedés*.
Éventer, v. a. *legyezni*; 2. *szellőztetni*; 3. fig. *kiku-tatni, kipuhatolni*; 4. s'—, v. r. *zamatját, ízét vesz-teni*; *magát legyezni*.
Éventif, v. *éventuel*.
Éventiler, v. *ventiler*.
Éventoir, m. cuis. *tűzlegye-ző*; expl. *gőzű*.
Éventouse, f. *szelelőtyuk*.
Éventrer, v. a. ch. — un cerf, *kizsengeni*; bouch. un boeuf, *fejteni*; cuis. un pâté, *főlvágni*; un portefeuille, *feltörni*; une voile, *átzárni*; 2. s'—, v. r. *hasát főlvágni*; *magát megerőltetni*; fig. pop. *min-dent elkövetni*.
Éventualité, f. *esetlenség*.
Éventuel, le, a. *esetleges*.
 —lement, adv. *történetese-n*.
Éventure, f. *repedés, hasa-dás*.
Évêque, m. *püspök*; faire un — des champs, *valakit főlakasztani*.
Éverdillonner, v. a. pop. *fölvidíteni*.
Évergeter, v. a. g. p. *meglas-nakolni*.
Éversif, ve, a. *pusztító, föl-forgató*.
Éversion, f. *pusztítás, föl-forgatás*.
s'Évertuer, v. r. *fölbáto-rodni*.
Éveux, a. m. *posványos*; mar. *hasadt*.
Éviction, f. pal. *kivetés (bir-tokból)*.
Évidement, adv. *szemlato-mást, világosan*.
Évidence, f. *szembeszökés*.
Évident, e, a. *világos, szem-beszökő*.
Évider, v. a. aig. *reszelni*; arch. *kifaragni*; blanch.

Exalter

keményítőt kimosni; serr. *kihornyolni*.
Évidoir, m. *vájfűró*.
Évier, m. *moslékcsatorna*.
Évincoer, v. a. pal. *birtokból kivetni*.
Évitable, a. *elkerülhető*.
Évitement, m. *váltó (sine-ken)*.
Éviter, v. a. *kerülni, elke-rülni*; pop. *vkít vmitől megkímélni*; 2. mar. *hor-gonyon fordulni*.
Éviterité, v. *éternité*.
Évocable, a. pal. *más bíróság elé idézhető*.
Évocation, f. *örögidézés*; pal. *más bíróság elé idé-zés*.
Évolage, m. *halastó*.
Évoli, v. *étourdi*.
Évoluer, v. a. guer. *bonta-kozni*.
Évolution, f. guer. *bonta-kozás*.
Évoquer, v. a. *idézni, rá-olvasni*; pal. *más bíróság elé idézni*.
Évulsif, ve, a. chir. *kihúz-ható*.
Évulsion, f. chir. *kihúzás*.
Ex, prép. *hajdani, volt*; ex-ministre, *volt miniszter*.
Exacerbant, e, a. méd. *nő-rekedő*.
Exacerbation, f. *növekedés, súlyosbulás*.
Exact, e, a. *pontos*; it. *sza-batos*; phil. *szoros*; —ment, adv. *pontosan, szabatosan*.
Exacteur, m. ant. *jövedék-szedő*; 2. *zsaroló*.
Exactif, ve, a. *jogtalanul követelő*.
Exaction, f. *zsarolás*.
Exactitude, f. *pontososság*.
Exagérateur, m. *túlzó*; ha-zudozó.
Exagératif, ve, a. *túlzó*.
Exagération, f. *túlzás*.
Exagéré, e, a. *túlzott*; 2. s. *túlságos gondolkodású*.
Exagérer, v. a. *túlozni*.
Exaltant, e, a. *fenkölt, lelke-sült*.
Exaltation, f. *fölmagasztalás*; astr. *magaslat*; fig. *föllengés, túlzás*.
Exalter, v. a. *magasztalni*;

Exalumineux

alch. *nemesíteni*; fig. *lekesíteni*; chir. *tisztítani*; 2. s'—, v. r. *lekesülni*.
 Exalumineux, se, a. ragyogó, csillogó.
 Examen (eg-za-mène), m. vizsgálás, kutatás; 2. vizsga.
 Examineur, trice, s. vizsgáló.
 Examination, v. examen (1).
 Examiné, e, a. csekély; ma bourse est bien —ée, pénzem fogytán van.
 Examiner, v. a. vizsgálni, átvizsgálni; 2. figyelmen meg nézni; 3. s'—, v. r. önmagát megvizsgálni; fam. *elkopni*.
 Exanimation, f. halál; ájulás.
 Exanthémateux, se, a. méd. *küteges*; —thème, m. méd. *küteg*.
 Exantlation, f. phys. *kiszivattyúzás*.
 Exaspération, f. *elkeserítés*; *elkeseredés*.
 Exaspérer, v. a. *elkeseríteni*; méd. *roszabbítani*.
 Exaucement, m. *meghallgatás*.
 Exaucer, v. a. *meghallgatni*; *teljesíteni*.
 Excaléfactif, ve, a. inus. *melegítő, égető*.
 Excarnier, v. a. an. *húsát lefosztani*.
 Excavation, f. *kivájás*; gödör.
 Excaver, v. a. *kivájni*.
 Excédant, e, a. *fölszeleges*; fig. *alkalmatlan*; 2. m. *fölösleg*.
 †Excédation, f. *áthágás, kihágás*.
 †Excéder, v. a. *áthágni, szétlépni*; 2. fam. *túlerhelni*; prat. *bántalmazni*; 3. *ki-meríteni*; 4. s'—, v. r. *ki-merülni*; *jéktelenkedni*.
 Excellément (la-man), adv. *jelesen, kitünőleg*.
 Excellence, f. *jelesség, derék*; 2. par —, adt. *jelesen*; 3. *nagyméltóság*.
 Excellent, e, a. *kitünő, jeles*.

Excellentissime

Excellentissime, a. *igen jeles*.
 Exceller, v. n. *kitünni, jeleskedni*.
 Excentricité (ek-čan), f. astr. *körkivüliség*; 2. *túlzás, túlcsapongás*.
 Excentrique (ek-čan), a. géom. *különműköpü, körkivüli*; fig. *túlzó, túlcapó*.
 Excepté, prép. *kivéve, kivé-ven*.
 Excepter, v. a. *kivenni, ki-zárni*.
 Exception, f. *kivétel*; pal. *kifogás*; 2. à l'— de, adt. *kivéven*.
 Exceptionnel, le, a. *kivéte-les*; —lement, adv. *kivételesen*.
 Excès (è), m. *szerfölöttiség*; pr. l'— en tout est un dé-faut, a mi sok, káros; louer avec —, *túlságosan dicsérni*; — de pouvoir, *viszafélés*; 2. *kihágás, ki-csapongás*; prat. *bántal-mazás, erőszak*; 3. avec —, à l'—, jusqu' à l'—, adt. *túlságosan, mértékte-lenül*.
 Excessif, ve, a. *túlságos, szo-katlan, mértéktelen*; 2. *túlzott, kicsapongó*.
 Excessivement, adv. *túlsá-gosan*.
 Excessivité, f. *szertelenség, szerfölöttiség*.
 Exciper, v. n. pal. *kifogást tenni, ellenvetni*.
 Excipient, m. pharm. *köt-szer*.
 Excise, f. *italadó*.
 Excitabilité, excitable, v. *incitabilité, ect*.
 Excitant, e, a. méd. *izgató*.
 Excitateur, trice, s. *öszön-ző; békeháborító*; phys. *vilámfolyató*.
 Excitatif, v. excitant.
 Excitation, f. *öszönzés; ösz-tön; izgatás; izgalom*.
 Exciter, v. a. *izgatni*; 2. *öszönözni, buzdítani*; 3. *indítani, támasztani*; 4. s'—, v. r. *buzdulni; ger-jedni*.
 Exclamatif, ve, a. *fölkiáltó*.

Exécration

Exclamation, f. *fölkiáltás*; point d'—, *fölkiáltó jel*.
 Exclamer, v. n. *fölkiáltani*.
 Exclure, v. a. ir. *kizárni, ki-rekeszteni*; 2. *nem tűrni*; 3. s'—, v. rét. *egymást ki-zárni*.
 Excluser, ve, a. *kizárólagos*.
 Exclusion, f. *kizárás, kire-kesztés*.
 Exclusivement, adv. *kizá-rólag*.
 Excommunication, f. *théol. egyházi átok, kiátkolás*.
 Excommunié, m. *théol. ki-átkolt*; it. *megrögzött go-nosztevő*; fig. *fam. áspadt, zúldt*; it. *rongyos*.
 Excommunier, v. a. *théol. kiátkolni, átok alá vetni*.
 Excoriation, f. *chir. sebese-dés*.
 Excorier, v. a. *chir. fölkar-colni*.
 Excoitation, f. *pharm. le-hántás*.
 Excréation, f. méd. *huráko-lás; köp, turha*.
 Excrément, m. *üríték, ürü-lék*; fig. *emberek sepreje*.
 Excrétion, f. *méd. kiürítés; elválasztás*.
 Excrétoire, a. an. *elválasztó*.
 Excroissance, f. *chir. kinö-vés*; bot. *bütyök*.
 Excrucier, v. a. *zaklatni*.
 Excursion, f. *portyázás*; fig. *kirándulás*.
 Excusable, a. *megbocsátható, menthető*; —ment, adv. *menthetőleg*.
 Excusation, f. *jur. mentség*.
 Excuse, f. *mentség*; 2. *bo-csánat*.
 Excuser, v. a. *menteni, ki-menteni*; 2. *megbocsátani*; elműzőnek *lenni*; 3. *fil-menteni*; 4. s'—, v. r. *men-tegetődni*; *mentekezni*.
 Excuseur, m. *fam. mente-gető*.
 Excussion, v. *sécousse*.
 Exéat (ate), m. *kilépési en-gedély*.
 Exécration, a. *förtelmes, un-dok*; —ment, adv. *förtel-mesen; szörnyen*.
 Exécration, f. *undokság, sür-*

Exécutoire

telem, utálat; 2. pl. átkozás, káromlás.
 Exécutoire, a. théo. átkozási.
 Exécerer, v. a. megátkozni, elátkozni; utádni, gyűlölni. [ható.
 Exécutable, a. végrehajtható.
 Exécuteur, m. mus. előadó.
 Exécuteur, v. a. végrehajtani, teljesíteni; 2. mus. előadni; 3. prat. foglalni; 4. kivégezni.
 Exécuteur, trice, s. végrehajtó; 2. előadó; 3. bako.
 Exécuteur, ve, a. végrehajtó.
 Exécution, f. teljesítés, eszközlés; mus. előadás; 2. kivégezés; prat. végrehajtás.
 Exécutoire, a. prat. végrehajtói; 2. végrehajtási parancs; —ment, adv. végrehajtóilag.
 Exégése, f. magyarázat.
 Exégète, m. théo. magyarázó.
 Exégétique, a. théo. magyarázati; 2. f. alg. magyarázattan.
 Exemple, m. példa; faire un —, példát adni; 2. par —, adv. példával; fam. —! hogy is ne! ah! =! lehetséges-e!
 3. à l'— de, prép. szerint; II. f. minta.
 s'Exempler, v. r. magát alkalmaztatni.
 Exempt (exan), m. örvénytelen; 2. —, e, a. mentes, szabad.
 Exempter (exanté), v. a. fölmenteni; mentesíteni; 2. s'—, v. r. magát kivenni.
 Exemption (-an-cion), f. mentesítés; kivétel; — de tailles, adómentesség.
 Exéquature (ec-zé-kouature), m. pal. végrehajtási parancs.
 Exécerer, v. a. gyakorolni; 2. mozgást tenni; fig. alkalmazni; 3. üzni; — une charge, hivatalt viselni;

Exercice

érvényesíteni; 4. s'—, v. r. magát gyakorolni.
 Exercice, m. gyakorlat; guer. l'—, hadgyakorlat; 2. fogantatba vétel; 3. mozgás, testgyakorlás; 4. hivataloskodás; fin. közigazgatási év; 5. fáradság, munka; b. écol. földadat; dév. —s spirituels, kegyes elmélkedések.
 Exercitation, f. vetélkedés.
 Exercitoire, a. phil. gyakorlati.
 Exerciter, v. a. gyakoroltatni.
 Exercitoire, a. mar. kereseti jog.
 Exert, e, a. bot. kinyúló.
 Exfoliatif, ve, a. chir. lefosztató; —ation, f. chir. lefosztás; bot. tomler en —, leveleit hullatni; s'—er, v. r. chir. foszlani.
 Exhalaison, f. pára; párolgás.
 Exhalation, f. chi. elpárolgatatás.
 Exhaler, v. a. elpárolgottatni; kiböszöltetni; fig. kiadni, kiböszölni (haragját); 2. s'—, v. r. el—, kipárologni.
 Exhaustement, m. arch. magasság; 2. feldísz.
 Exhausser, v. a. arch. magasítani.
 Exhérédation, f. kiöröklítés; 2. kitagadási okirat; 3. kitagadottnak állapota.
 Exhéréder, v. dëshériter.
 Exhiber, v. a. jur. előmutatni.
 Exhibition, f. jur. előmutatás, benyújtás.
 Exhilarant, e, a. méd. fölvidító.
 Exhortatif, ve, a. intő.
 Exhortation, f. intés.
 Exhorter, v. a. inteni, buzdítani; előkészíteni.
 Exhumation, f. prat. kiásatás (hullát).
 Exhumer, v. a. kiásni (hullát); fig. fölfedezni; megújítani; fölleveníteni.
 Exigeant, e, a. követelő, igényteljes.

Expansile

Exigence, f. jur. kíváncsalom, kellék; 2. követelés, igény.
 Exiger, v. a. követelni, kívánni; 2. behajtani, beszédni; 3. igényelni.
 Exigible, a. követelhető; behajtható.
 Exigu, e, a. fam. szegényes, csekély; sovány.
 Exiguité, f. szegénység, csekélység.
 Exil, m. száműzés; fig. kellemetlen tartózkodási hely.
 Exilé, e, s. száműzött.
 Exiler, v. a. száműzni; 2. fig. s'—, v. r. visszavonulni.
 Exilite, f. csekélység.
 Exinette, v. taillis.
 Existant, e, a. létező; prat. meglevő.
 Existence, f. lét, élet; biztos jövedelem; prat. meglevő.
 Existencialité, f. phil. minőség; állapot.
 Exister, v. n. létezni; élni; prat. meglesni.
 Exitial, e, a. halálos, öld.
 Exoculation, f. méd. megvakulás félszemre.
 Exode, m. écri. Mózes második könyve; litt. kifejlődés; utójáték.
 Exogènes, m. pl. bot. külgyarapíak.
 Exo'mètre, m. méd. mérő; —mphale, f. méd. köldöksérv.
 Exorable, a. megkérlelhető.
 Exorbitamment, adv. rendkívül, borzasztón.
 Exorciser, v. a. üzni, idézni (ördögöt, lelket); fig. kényszeríteni.
 Exorcisme, m. ördögdűzés, lelekidőzés.
 Exorciste, m. ördögdűző.
 Exorde, m. rhét. bevezetés.
 Exosmose, m. méd. phys. kiömlés.
 Exo'stose, f. chir. csonttöboly; —térique, a. phil. nyilvános; —tique, a. bot. külföldi; gr. idegen.
 Expansibilité, f. phys. nyújthatóság.
 Expansile, a. phys. nyújtható.

Expansif

Expansif, ve, a. phys. *nyúlékony*; fig. ame —ve, *közlékény lélek*.
 Expansion, f. phys. *feszlés*; *fesztés*; fig. *közlékénység*; an. *terjedés*.
 Expatriation, f. száműzés; *kivándorlás*.
 Expatrier, v. a. száműzni; 2. s'—, v. r. *kivándorolni*.
 Expectant, e, a. s. *váró, várományos*.
 Expectation, v. *attente*.
 Expectative, f. *alapos remény*; jur. *váromány*.
 Expectorant, e, a. méd. *nyálkahajtó*.
 Expectoration, f. méd. *nyálkahányás*.
 Expectorer, v. a. méd. *nyálkát hányni*, — *köpní*.
 Expédient, m. *segítmény, segédeszköz*; 2. —, e, a. *tanácsos, hasznos, helyes*.
 Expédier, v. a. *siettetni, előmozdítani*; com. *szállítani, elszállítani, eligazítani, elutasítani*; jur. *kiadni*; fam. il fut —é bref, *nem sokat teketóriáztak vele*.
 Expéditeur, m. com. *szállító*.
 Expéditif, ve, a. *gyors, kész, ügyes*.
 Expédition, f. *előmozdítás, siettetés*; *szorgalom, gyorsaság*; il est homme d'—, *tevékeny férfiú*; com. *elszállítás*; *szétküldés*; commerce d'—, *átviteli kereskedés*; 2. mil. *hadküldés*; 3. *hitelesített másolat*; 4. *kiadmány*.
 Expéditionnaire, m. *szállító, kiadó*.
 Expéditivement, adv. *gyorsan*.
 Expeller, v. *chasser, renvoyer*.
 Expérience, f. *tapasztalás*; phys. *kísérlet*; 2. *tapasztalmány*.
 Expérimental, e, a. *kísérleti*; —ement, adv. *kísérletesen*.
 Expérimentation f. *kísérlés*.

Expérimenté

Expérimenté, e, a. *tapasztalt*.
 Expérimenteur, v. a. *kísérleti*; *mutatványozni*.
 Expert, e, a. *ügyes, gyakorlott*; 2. m. *szakértő*; —ement, adv. *ügyesen*.
 Expertise, f. jur. *megszemlélés* (*szakértők által*).
 Expertiser, v. a. *megszemlélni*.
 Expiable, a. *megengesztelhető*.
 Expiation, f. *engesztelés*; *bűnhődés*; fête d'—, *engesztelő ünnep*.
 Expiatoire, a. *engesztelő*; sacrifice —, *engesztelő-áldozat*.
 Expier, v. a. *lakolni, bűnhődni*; 2. *engesztelni, kibékíteni*.
 Expiation, f. jur. *lopás, elidegenítés*.
 Expirant, e, r. *haldokló*; fig. voix —e, *gyöngye hang*.
 Expiration, f. *lejárati*; 2. *vég*; à l'— du carême, *a böjt végével*; chi. *kidőzlés*; physiol. *lehelés*.
 Expirer, v. n. *meghalni*; fig. *megszünni*; it. *kialudni*; *elhangzani*; *véget érni*; *lejárni*; 2. did. *kilehelni*.
 Explétif, ve, a. gr. mot —, *pótszó*.
 Explicabilité, f. *magyarázhatóság*.
 Explicable, a. *megfejtethető*.
 Explicateur, m. *magyarázó*.
 Explicatif, ve, a. *magyarázó, megfejtő*.
 Explication, f. *megfejtés, megmagyarázás*; 2. *nyilatkozat*.
 Explicité, a. ecol. théo. *világos, tiszta*; —ment, adv. did. *nyilván, kifejtetten*.
 Expliquer, v. a. *megfejteti, megmagyarázni*; 2. *értelmezni*; *fejtegetni*; 3. *előadni*; 4. *kifejezni, tudatolni*; 5. s'—, v. r. *nyilatkozni*; *nyilvánulni*.
 Exploit, m. *hős tett*; fig. vous avez fait là un bel —, *megadta neki*; jur. *birói parancs*; — de saisie,

Exposer

zálogolás; fig. et fam. souffler un bel —, *birói idézést a felek előtt eltitkolni*.
 Exploitable, a. *használható*; agr. terre —, *termőföld*; jur. *zálogolható*.
 Exploitant, m. prat. *végrehajtó*.
 †Exploitatif, v. *exploitable*.
 Exploitation, f. *használás*; agr. *telkesítés*; minér. *bányászat*; jur. *birói eladás*.
 Exploiter, v. a. *használni*; művelni; expl. *kiaknázni*; e. v. *kivágni*; jur. *lefoglalni*; 2. v. n. *zálogolni*.
 Exploiteur, m. *haszonvevő*; — des mines, *bányász*; 2. *zsaroló*.
 Explorateur, m. *kém*; *kutató*; 2. a. —, trice, sonde —trice, *kutász*.
 Exploration, f. *kémelés, kutatás*; chir. *megvizsgálás*; méd. *ítér tapogatása*.
 Explorativement, adv. *vizsgálva, kutatva*.
 Explorer, v. a. mar. *vizsgálni, kémelni, fölfedezni*.
 Explosif, ve, a. *durranó, robbanó*.
 Explosion, f. *robbanás*; fig. *kitörés*.
 Expoliation, f. jard. *nyesés*; *tisztítás*.
 Expolier, v. a. bot. *nyesni, tisztítani*.
 Exponentiel, le, a. alg. *grandeur —le, hatványjeles nagyság*.
 Exportateur, m. com. *kivitel-i szállító*.
 Exportation, f. com. *kivitel*.
 Exporter, v. a. com. *kivinni*.
 Exports, m. pl. com. *kivitel-árak*.
 Exposit, m. arith. *gyökmutató*; 2. *hatványjel*; 3. prat. —, e, s. *felperes*.
 Exposé, m. *leírás, elbeszélés*; jur. *előadás*; *fejtegetés*.
 Exposer, v. a. *kiállítani*; *kitrakni*; 2. *kitenni* (*veszélynek*); 3. *irányt adni*; 4. *előadni*, *fejtegetni*; 5. *kockáztatni*; 6. s'—, v. r.

Expositeur

magát kitenni, veszélyeztetni.
 Expositeur, trice, s. hamispénz terjesztő.
 Expositif, ve, a. jur. fejtető, magyarázó.
 Exposition, f. kiállítás; 2. fekvés; 3. elbeszélés; litt. előterjesztés; 4. fejtegetés, magyarázat; 5. prat. kiállítás (bitóra).
 Expres, expresse, a. határozott, világos; 2. m. futár; 3. adv. szántszándékkal; különösen.
 Expressément, adv. világosan, határozottan.
 Expressif, ve, a. kifejező, nyomatékos.
 Expression, f. pharm. kiszajtás; kiszajtott nedű; 2. kifejezés; arith. kitétel; mus. érzés.
 Expressivement, adv. érzéssel, nyomatékosan.
 Exprimable, a. kifejezhető.
 Exprimer, v. a. kiszajtolni; 2. kifejezni; 3. s'—, v. r. magát kifejezni.
 †Exprimitif, ve, a. kifejező.
 Exprobat, f. gáncsolás, szemrehányás.
 Ex-professo, adv. szorgalommal.
 Expropriation, f. jur. kiszajttás.
 Exproprier, v. a. jur. kiszajttani.
 Expugnable (-pug-), a. ostromolható.
 Expugner (-pug-), v. a. ostrommal bevenni.
 Expulser, v. a. méd. meghajtani; prat. kiűzni.
 Expulsif, ve, a. méd. hashajtó.
 Expulsion, f. elűzés; prat. kitétel (birtokból); méd. hashajtás; hajítás.
 Expurgade, v. éclaircisement.
 Expurgation, v. émersion.
 Exquis, e, a. kitűnő, válogatott; —ement, adv. kitűnően.
 Exsanguin, e, a. méd. vértelen. [kiszáradás].
 Exsiccation, f. kiszáritás;

Exsuction

Exsuction (-suk-cion), f. méd. phys. kiszívás.
 Exsudation, f. phys. izzadás.
 Exsuder, v. n. méd. phys. izzadni.
 Extant, e, a. prat. létező.
 Extase, f. ihlettség; fig. elragadtatás, gyönyör.
 s'Extasier, v. r. elragadtatni; 2. v. a. elragadni, elbájosolni.
 Extatique, a. elragadtató.
 Extemporane, v. n. hevenyészni.
 Extenseur, m. an. nyújtó izom.
 Extensibilité, f. did. nyújthatóság.
 Extensible, a. did. nyújtható.
 *Extensif, ve, a. terjedt; —vement, adv. terjedelmesen.
 Extension, f. did. kiterjedés; 2. kinyújtás; fig. kiterjesztés; gr. par —, adt. tágasb értelményben.
 Exténuation, f. gyöngülés; pal. enyhítés.
 Exténue, e, a. elgyöngült.
 Exténuer, v. a. elerőtleníteni; prat. enyhíteni; 2. s'—, v. r. gyöngülni.
 Extérieur, m. külső; fig. ne voir que l'— d'une chose, csupán felületesen tekinteni vmit; 2. szín, külső, alak; 3. külföld; 4. à l'—, adt. külsőleg; 5. —, e, a. külső; —ement, adv. külsőleg.
 Extériorité, f. ecol. külrészfelület.
 Exterminateur, tric, s. a. pusztító, irtó; ange —, öklőlökő angyal.
 Extermination, f. irtás.
 Exterminer, v. a. irtani, elpusztítani; it. fig. 2. s'—, v. r. fam. kimerülni.
 Externe, a. külső.
 Extincteur, m. irtó, pusztító.
 Extinctif, ve, a. eloltó.
 Extinction, f. eloltás; fig. kihaltas; chi. oltás; méd. enyészés; soványság; prat.

Extravagament

megszíntetés; it. törlesztés.
 †Extirpateur, v. extincteur.
 Extirpation, f. chir. el-, kivágás; fig. irtás.
 Extirper, v. a. irtani; chir. le-, kívágni; fig. irtani, megsemmisíteni.
 Extorquer, v. a. zsarolni, kicsikarni.
 Extorsion, f. zsarolás.
 Extorzoaire, s. a. h. n. csipderek.
 Extra, m. pal. rendkívüli törvényt nap; 2. m. pl. kitérő.
 Extracteur, s. et a. m. szemelő.
 Extractif, ve, a. gr. kivonó; 2. chi. m. v. extrait.
 Extraction, f. arith. kivonás; chi. lepárolás; chir. kihúzás; 2. származás.
 Extracto'répine, m. chi. gyantavonat; —sucré, m. cukorvonal.
 *Extrader, v. a. kiadni.
 Extradition, f. pal. kitérőadás.
 Extraire, v. a. ir. kivonni; chir. kibúvni; 2. kivonatot készíteni.
 Extrait, m. pharm. vonat; chi. vonat-anyag; 2. kivonat; — de sépulture, halotti bizonyítvány.
 Extrajudiciaire, a. prat. törvénytől kívüli; —ment, adv. t. sz. kívül.
 Extra-muros (-roce), adv. városon kívül.
 Extraordinaire, a. rendkívüli; különös; prat. procédure —, fenyítő eljárás; 2. csúdlatos, túlzott, nevetséges; II. —, m. c'est un —, ritka esemény; ritkaság; 2. különös költség; 3. melléklet; 4. drap. — fins, igen finom; 5. prat. jugement à l'—, fenyítő ítélet; —ment, adv. rendkívül; prat. procédure —, fenyítőleg eljárni; 2. nevetségesen, csúdlatosan.
 Extrapasse, v. strapasser.
 Extravagamment, adv. boldogan, túlságosan.

Extravagance

Ex-voto

Façon

Extravagance, f. túlsapon-
gás, túlság.
Extravagant, e, a. túlcsa-
pongó, túlságos; 2. —, e, s.
bolond, botor.
Extravaguer, v. n. eszelős-
kodni; félre beszélni.
Extravasation, extravasion,
f. méd. kiömlés.
s'Extravaser, v. r. bot. méd.
kiömleni.
Extraversion, f. chi. elvá-
lasztás.
Extrême, a. legszélső; ki-
váló; legvégső, végső; szer-
fölötti; 2. m. túlzás, túll-
ság, véglet; —ment, adv.
szélsőség; túlságosan.
Extrême-onction, f. cath.
utolsó-kenet.
in Extrémis(in-éks-tré-mice)
adv. jur. halálos ágyon.
Extrémiser, v. a. utolsó ke-
netet adni; szentségekkel
ellátni.
Extrémité, f. vég; —s, pl.
végtagok; 2: attendre à
l'—, az utolsó pillanatig
várni; 3. être à l'—, hal-
dokolni; 4. véginség; 5.
szélsőség, túlzás; 6. à
toute —, adt. végső eset-
ben.
Extrinsèque, a. did. küll.
külső; valeur —, névérték;
—ment, adv. külsőleg.
Extumescence, v. tuméfac-
tion.
Exubérance, f. fölösleg; —
de mots, hosszadalmasság;
áradozás.
Exubérant, e, a. méd. fölős-
leges.
Exubère, a. méd. enfant —,
előtől elválasztott gyer-
mek.
Exulcération, f. méd. evese-
dés, genyedés; 2. kelés.
Exulcérer, v. a. méd. ge-
nyezteni, genyedést okoz-
ni.
Exultation, f. écr. rivalgás,
kurjongatás.
Exulter, v. n. écr. ujongat-
ni, örvendezni.
Exustion, v. brûlure.
Exutoire, m. méd. genyku-
tacs.

Ex-voto (éks-vótó), m. foga-
dásbóli ajándék.
Eztéri, m. minér. vérle.

F.

F (fe, ou èf), m. a betűsoro-
zatban 6.
Fa, m. mus. F, a hangrovat
4. zöngéje.
Fabagelle, m. bot. vadka-
porna.
Fabalie, f. bot. babszár.
Fable, f. mese; 2. cselekvény;
3. regetan; 4. il sert de —
à tout le monde, minden-
ki gúnytárgyaul szolgál.
Fabler, v. a. mesélni; 2. ha-
zudozni.
Fablier, m. mesekönyv; 2.
meseíró.
Fabrègue, f. bot. kakukfű.
Fabricant, m. gyáros.
Fabricateur, m. gyártó; —
de fausse monnaie, pénz-
hamisító; fig. — de men-
songes, hazugságkoholó.
Fabrication, f. gyártás; fig.
— d'un faux acte, okmány-
hamisítás.
Fabrique, f. jur. templom-
építés; 2. egyházi vagyon;
peint. épületek, romok; 3.
gyártás; gyártnány; fig.
egyöntetű; 4. gyár.
Fabriquer, v. a. gyártani;
fig. koholni.
Fabuleusement, adv. mesé-
sen.
Fabuleux, se, a. mesés.
Fabuliser, v. a. mesélni.
Fabanliste, m. meseíró.
Fabulosité, f. meseszerűség.
Façade, f. homlokzat.
Face, f. fam. arc; — enlu-
minée, rezés arc; 2. föl-
let, fölszin; 3. bát. hom-
lokvonat; fort. arclék;
faire — à, átellenben lenni;
com. — à ses engagements,
kötelezettségeinek eleget
tenni; 4. fig. helyzet, álla-
pot; par toutes les —s,
minden oldalról; 5. t. t.
an. fölület; mon. fej;
peint. arcvonal; horl. ko-
rongtányér; 6. à la —,

adt. szemeláttára; it. en
—, adt. szemben; de —,
adt. szemtől-szembe.
Facé, e, a. homme bien —,
deli természetű férfiú.
Facétie (-cie), f. bohóság.
Facétieusement (-ci-), adv.
bohókásan, furcsán.
Facétieux, se, (-ci-), a. bohó-
kás, furcsa.
Facette, f. metszett lap; —
oldal; an. csuklólap.
Facetter, v. a. lap. metszeni,
csiszolni.
Fâché, e, a. boszús, haragos;
je suis bien —, nagyon
sajnálom.
Fâcher, v. a. megharagítani,
boszantani; 2. büsttni;
fam. soit dit sans vous —,
sértés nélkül legyen mond-
va; 3. se—, v. r. boszan-
kodni; 4. imp. il me —e,
sajnálom.
Fâcherie, f. boszúság, harag.
Fâcheusement, adv. boszú-
san; kellemetlenül.
Fâcheux, se, a. boszús; kel-
lemetlen; 2. fâradtságos,
alkalmatlan; 3. nehézkes,
szörszálhasogató; 4. m.
alkalmatlan ember; it. al-
kalmatlanság.
Facial, e, a. t. t. an. nerf —,
arcideg.
Faciende, f. ármany.
Facile, a. könnyű; génie —,
fogékony elme; 2. engedé-
keny, társas, nyájas; 3. m.
tulengedékeny; it. könny-
nyelmű; 4. m. fam. könny-
nyűség; —ment, adv. könny-
nyen.
Facilité, f. könnyűség; com.
könnyebbités; 2. előzé-
kenység; 3. fölfogás; 4.
engedékenység.
Faciliter, v. a. könnyíteni;
előmozdítani.
Façon, f. alak, alakzat,
minta; d'une étrange —,
csudálatos módon; 2. mun-
ka; munkabér; agr. műve-
lés, munkálás; if faut trois
—s à la vigne, a szőlőt há-
romszor kell megkapálni;
pal. másolási díj; 3. vise-
let, mód; chacun à sa —

†Faconde

mindenkí a maga módja szerint; gr. — de parler, kifejezés; ce n'est qu'une —, ez csupán szólás-mód; 4. fam. de bonne —, illedelmes; pr. cela n'a ni mine ni —, se fűle se farka; 5. ord. pl. teketoria; szertartások; nehézség; it. óvatosság; cifrázkodás; 6. fajta; 7. adv. en toutes —s, minden tekintetben; II. de —que, conj. úgyannyira; 2. de —que, adv. ily módon; 3. en aucune —, adv. semmiképen.

†Faconde, f. ékeszszólás.

Faconnage, m. t. t. mintázás.

Faconner, v. a. mintázni, alakítani; agr. művelni, megmunkálni; fig. képezni; 2. szoktatni; 3. v. n. teketőrizni; 4. se —, v. r. képződni; it. szokni.

Faconnier, ére, a. szertartásos; teketőriás; 2. s. manuf. minűdsz.

Fac'similaire, a. utánzott; —similé, m. kézműs; *—similer, v. a. utánozni.

Facteur, m. luth. hangszer-gyártó; com. üzletvezető; levélhordó; alg. tényező; arith. szorozó; écon. —s couvoirs, pl. költsékemence.

Factice, a. utánzott, mesterséges; fig. mesterkélts; —ment, adv. mesterkélten.

Factieux (-ci-), m. lázító, bujtogató; 2. —, se, a. zenebonás, pártos.

Faction, f. pártoskodás, mozgalom; it. párt; mil. szolgálat; őrállás; it. lesekedés.

Factionnaire, m. guer. őr; 2. szolgálattelvő tiszt.

Factorage, m. com. műveztő fizetése; bizománydíj.

Factorerie, factorie, f. com. ügyviselőség; it. áruraktár.

Factotum (-tome), m. min-denes.

Factum (-tome), m. tény.

Facture f. com. áruszámla; 2. t. t. kidolgozás.

Facturer

Facturer, v. a. com. árújegyzékbe írni.

Facultatif, ve, a. jur. megengedhető, fölhatalmazó.

Faculté, f. tehetség, képesség; it. tulajdonság; —vitale, életerő; 2. jog; 3. tankar; 4. pl. vagyon.

Fadaise, f. izetlenség, sületlenség.

Fadasse, a. p. u. bárgyu, együgyű.

Fade, a. izeveszett, izetlen; fig. izetlen, bárgyu; sületlen (beszéd); *—ment, adv. izetlenül.

Fadeur, f. izetlenség; fig. izetlenség, bárgyuság, keletlenség.

Fagone, f. an. mell-mirigy.

Fagot, m. rőzsenyaláb; pr. vous diriez qu'il ne s'agit que de —s, polyvaként szórja pénzt; conter des —s, kérkedni; brûler le —, korszamázni; mus. búgósíp; ton. hordómű; pop. motyó.

Fagotage, m. rőzsekötés; 2. p. u. rőzse; fig. sületlenség.

Fagoter, v. a. rőzsét kötni; fig. össze-vissza hányni; izéstelemül öltözködni; 2. se —, v. r. nevetséges módon öltözködni.

Fagoteur, m. rőzsekötő; fig. gánylás; fércelő.

Fagotier, m. dőre ember.

Fagotin, m. bohóc; fig. szelcsap.

Faguenas, m. dohos szag.

Fahlerz (fa-lertse), m. minér. fakond.

Faible, a. gyöngye, erőtlen; peint. jelentéktelen; com. nem kapós; 2. fig. inga-tag; II. m. gyöngye; gyöngeség; 2. gyöngye oldal; —ment, adv. gyöngén; gyarlón; vékonyan.

Faiblesse, f. gyöngeség, erőtlenség; 2. ájulás; tomlor en —, elájulni; 3. gyarlóság; tökéletlenség; 4. csekélység.

Faiblir, v. n. gyöngülni; ingadozni, bátorságát veszteni.

Faire

Faide, m. jur. vérbozsi.

Faience, f. com. kőedény; —rie, f. kőedénygyár.

Faïencier, ére, s. kőedénygyáros.

Faillance, f. gyávasság.

Faïlle, f. com. selyemkelme; it. fejkendő.

Failli, e, a. elhibázott; à jour —, alkonyságtör; 2. m. com. bukott.

Faillibilité, f. tévedhetőség.

Faillible, a. hibázható.

Faillir, v. n. ir. tévedni; hibázni; 2. csalatkozni; 3. megszűnni; elgyöngülni; kihalni; le coeur me faut, fáj a gyomrom; 4. elhibázni; 5. —, ou à —, fam. j'ai —i mourir, majd meghaltam; com. megbukni.

Faillite, f. com. bukás, tönk.

Faim (fain), f. éhség; étvágy; pr. à qui a — tout est bon, legjobb fűszer az éhség.

Faim-calle, —valle, f. vét. éhkör.

Faine, f. bot. bikkmakk.

Fainéant, e, s. a. henyé, röst.

Fainéanter, v. a. fam. henyélni.

Fainéantise, f. henyéség.

Faire, v. a. ir. csinálni, képezni; 2. készíteni, elkészíteni; — du pain, kenyeret sütni; — du beurre, kőpülni; 3. hatni, tenni; com. — traite sur q., vkire váltót intézni; p. qui bien fera, bien trouvera, ki hogy igyekszik úgy veszi hasznát; 4. végezni, teljesíteni; elkövetni; 5. teljesíteni, megtartani, követni; — son droit, jogot tanulni; 6. — un tour de promenade, sétálni; 7. — la barbe, borotválkozni; — un jardin, kertet művelni; 8. — de, használni, rendelkezni (omivel, vki-vel); művelni; meg—, átváltoztatni; 9. idomítani, képezni, szoktatni; 10. n'avoir, que — de qch., nem használni, nélkülözhetni, nem kívánni; il n'a

Faire

plus que — de maitre, nincs többé szükségére tanítóra; 11. foglalkozni; je n'ai rien à —, nincs dolgom; 12. üzni, gyakorolni, betölteni; — la banque, pénzüllőnek lenni, bankárogatni üzni; il fait la cuisine, szakácskodik; 13. ábrázolni, képviselni, szemléltetni; — le malade, magát betegnek tetetni; — l'enfant, gyermekesködni; 14. hirdetni, mondani, elhíresztelni; on le faisait mort, azt mondták róla, hogy meghalt; — savoir, tudatni; — circuler, körfözteni; 15. okozni, alkalmat adni; gerjeszteni; 16. —tatni, —tetni; — faire, csináltatni; — imprimer, nyomtatni; — attendre, várakoztatni; 17. — l'eau, hügyozni; — son cas, szükségét végezni; 18. szerezni, keríteni; bevenni (pénzt); mar. — couler à fond, elsüllyeszteni; — eau, meghasadni; — de l'eau, ivóvizet beszerezni; 19. helyettesíteni; — bon pour q., vkiért jóállni; 20. — des recrues, újoncokat toborozni; 21. com. combien faites — vous ce chapeau? mennyire tartja e kalapot? — prix, ártszabni; 22. segíteni, használni, javára szolgálni; 23. — don, ajánlkozni; — des caresses, hizelegni; 24. (rávitelen) il n'aime pas tant le jeu qu'il faisait jadis, nem szereti annyira a játékot, mint hajdan; 25. jeu. kiadni; je viens de —, most adtam ki; 26. v. a. et n. dolgozni, foglalkozkodni, cselekedni; laisser le donc —, csak hagyja őt; hatni; p. comme il t'a fait, fais-lui, szeged szeggel; 27. mondani; je ne le veux pas, fit-il, nem akarom, mondd; fam. — dans sa culotte, magát összezarni; 28. v. n. összeilleni;

Faisable

illeni; 29. v. imp. il fait nuit, éj van; il fait froid, hideg van; II. se —, v. r. történni, megegni; se — riche, meggazdagodni; 2. képződni; lenni vmivé; 3. magát tetetni; 4. se — peindre, magát megfesttetni; v. faire (16); p. tout se fait avec le temps, türelem rózsát terem; 5. se —, javulni; 6. il se fait nuit, alkonyodik; III. —, m. tett, cselekedet; 2. peint. modor.

Faisable, a. lehetséges, eszölhető; it. szabad, megengedett.

Faisan, m. orn. fácán; —e, —de, f. fácánjérce; —deau, m. kis fácán.

Faisander, v. n. et se —, v. r. vadzagúnak lenni.

Faisanderie, f. fácánkert.

Faisandier, m. fácánör.

Faisceau, m. köteg, nyaláb; opt. — optique, sugárnyaláb.

Faiseur, se, s. készítő; — d'esprit, elménc; p. les grands discours ne sont pas les grands —s, a mely tyuk sokat kárdl, keveset tojik; 2. kerítő; écon. hamugető.

Faiselle, f. écon. sajtkáva.

Faïsserie, f. kosárfonás.

Faïssier, van. kosárfonó.

Fait, m. cselekedet, tett; je sais les —s et les gestes de cet homme, ismerem ez ember viselt dolgait; jur. voies de —, tettleges bántalom; 2. tény; au —, a dologra; être au —, jól értesülve lenni; 3. ce n'est point votre —, ez nem önnek való; 4. rész, osztályrész; iron. donner le — à q., vkit jól lehordani; 5. de —, adt. valóban; 6. en —, adv. vonatkozólag; 7. si —, adv. oh igen; 8. tout à —, teljességgel, merőben; 9. dans le —, par le —, valójában, voltaképen.

Fait, e, a. csinált, készített; cela vaut —, bevégzettnek

Falun

tekinthető; bien —, jól termett; fille —e, eladós leány; fig. il a la tête mal —e, nincs helyén az esze; 2. c'en est —, vége van; vin —, iható bor; mar. vent —, tartós szél; com. papier —, forgatott váltó.

Faltage, m. charp. földészék.

Faitard, v. fainéant.

Faite, m. bât. tetél, gerinc; 2. géo. vízvázalsték; orom, csúcs; manuf. fonákoldal; fig. legfőbb polc.

Faitière, f. gerinc-cserép; — d'une tente, sátorfa; 2. a. f. vue —, ökörszem. (padlás ablak).

Faix, m. teher; it. fig.

Falaise, f. mar. meredek part; hullámverődés; sziklahát.

Falbala, m. mod. rakott ránc.

Falbalasser, v. a. coutur. rakott ráncsal díszíteni.

Falcifolié, e, a. bot. sarlódadlevelű; —nelle, f. orn. hatla.

Falcorde, f. orn. cerkó.

Falgoterie, v. sottise.

Fallace, f. csalás.

Fallacieusement, adv. csalván.

Fallacieux, se, a. csalfa, dílnok.

Falloir, v. imp. ir. kelleni; comme il faut, illő; 2. si faut-il que, bármint legyen is; kell hogy...; II. —, szükségelni; III. —, hiányzani; tant s'en faut, koránt se.

Fallourder, v. duper.

Falot, m. nyeles-lámpa; szurokserpeny; 2. ostoba; 3. —, e, a. ostoba; nevelés; —ement, adv. ostobául.

Falotier, m. lámpagyújtogató.

Falourde, f. gallyköteg; orn. v. falcorde.

Falsifiable, a. hamisítható.

Falsificateur, m. hamisító.

Falsification, f. hamisítás.

Falsifier, v. a. hamisítani.

Falun, m. csigahéj föld.

Falunière

Falunière, f. expl. *kagylófészek*.
 Fâmé, f. hírnév. [hírhedt.
 Fâmé, e, a. hírneves; mal —, Famélique, a. telhetlen; kiéhezett; 2. —, m. telhetlen.
 Fameusement, adv. *hüresen; fam. derekasan*.
 Fameux, se, a. híres; m. p. *hírhedt*.
 Familiariser, v. a. szoktatni; 2. se —, v. r. megbarátkozni; 3. bizalmaskodni; 4. szokni (vhez).
 Familiarité, f. meghittség, bizalmosság.
 Familier, tre, a. bizalmas, meghitt; feszelen; szelid; 2. közönséges; 3. gyakorlott, folyó.
 Familièrement, adv. *bizalmasan*.
 Famille, f. család; 2. nemzettség; h. n. állatnem.
 Famine, f. éhség; fig. prendre q. par —, rövidebb pórásra fogni vkit.
 *Famosité, f. híresség; hírhedtség.
 Fanage, m. agr. szénagyűjtés; it. kaszásbér.
 Fanaïson, fenaïson, f. kaszálás ideje.
 Fanal, m. hajólámpa; 2. v. phare; 3. fig. tudományos útmutató.
 Fanatique, a. *valkbuzgó, rajoskodó*.
 *Fanatiser, v. a. bősíteni; 2. v. n. rajongani; 3. se —, v. r. rajongóvá lenni.
 *Fanatiseur, m. rajongó.
 Fanatisme, m. rajoskodás; 2. hit-, vallásdüh.
 Fane, f. jard. levél (maroké stb.); 2. száras levél.
 Famer, v. a. agr. gyűjteni (szénát); 2. hervasztani; 3. se —, v. r. hervadni; *fonyadni*; it. fig.
 Faneur, se, s. agr. szénagyűjtő.
 Fanfan, m. mon petit —, *babám*; iron. c'est un grand —, *nagy mihaszna*.
 Fanfare, f. mus. *harsonyaszó*.

Fanfarer

Fanfarer, v. n. *trombitát harsogtatni; ugrándozni; büszkélkedni*.
 Fanfaron, a. m. *fitogtató*; 2. —, ne, s. *kérkedi, nyegle; hebehurgya, szeleburdi*.
 Fanfaronnade, fanfaronnerie, f. *dicsekedés, kérkedés; hebehurgyaság*.
 *Fanfreluche, f. *hiu pompa*.
 Fange, f. sár; it. *szennyes élet; aljasság*.
 Fangeux, se, a. *sáros, iszapos*.
 Fanisme, f. *tümször*.
 Fanon, m. *lebernyeg; halhéj (bálné); man. csömb*.
 Fantaisie, f. *képzelet; képzelőtehetség; 2. képzelődés; 3. szeszély; 4. eszme; 5. ábránd; 6. mus. andalgó*.
 †Fantasier, v. *fächer*.
 Fantasque, a. *ábrándos, ábrándszerű; szeszélyes; akaratos; 2. csudálatos; 3. —, m. ábrándozó; —ment, adv. ábrándosan; csudálatosan*.
 Fantassin, m. mil. *gyalogkatoná*.
 Fantastique, v. *fantasque* (1).
 *Fantastiquer, v. n. *szeszélyeskedni*.
 Fantôme, m. *kisértet; 2. ábrány, ábránykép*.
 Faon (fan), m. vén. *szarvasborju*.
 Faonner (fa-né), v. n. vén. *borjazni*.
 Faum, m. *gazenber; pop. faire le —, fenhéjázni*.
 Faquerie, f. *fam. gáztett; pop. kérkedés*.
 Farailon, m. mar. *mellékzátony; parti torony*.
 Farais, m. pèche. *burányháló*.
 Farce, f. cuis. *töltelék; 2. bohózat; fig. bolondozás*.
 Farcer, v. n. *pop. bohóskodni*.
 Farcesque, a. *bohós, bolondos*.
 Farceur, m. *bohóc*.
 Farcein, m. *vét. féreg*.
 Farceux, se, a. *vét. féregkörös*.

Fascine

Farceinère, f. bot. *pimpó*.
 Farcir, v. a. cuis. *tölteni; 2. se —, v. r. gyomrárt megterhelni*.
 Farce'ssure, f. cuis. *töltelék*.
 Fard (fár), m. *arcsfesték; —rouge, pirosító; fig. szobóság; it. színlés, álmodás; sans —, őszintén*.
 Fardeau, m. *teher; it. fig. Fardeler, v. a. málházní*.
 Fardement, m. *kendőzés*.
 Farder, v. a. *kendőzni; fig. csúszni; elpalástolni; 2. v. n. mac. sülyedni; 3. s' —, v. r. magát kendőzni*.
 *Fardeur, m. *hímező-hámzó*.
 Fardier, m. *tőke-szánkó*.
 Farfadet, m. *myth. manó, bányarém; fig. virgonc, ugrófüles*.
 Farfara, f. bot. *szattyú*.
 Farfouiller, v. n. *motozni, firkészni; 2. v. a. összehányani*.
 Faribole, f. *bulgaság, döröcség*.
 Farinacé, e, a. bot. *liszt-nemű*.
 Farine, f. *liszt; —folle, malompor; p. ils sont de même —, egyboróban szótték; minér. — empoisonnée, egérkő*.
 Fariner, v. a. *belisztezeni*.
 Farineux, se, a. *lisztes; 2. jard. pardzs; kásás; 3. m. téisztás-étel*.
 Farinier, ère, s. *lisztárus; 2. —ère, f. écon. liszteskamra*.
 Fario, m. icht. *pisztráng*.
 Farlouse, f. orn. *rétiike*.
 Farouche, a. *vad; 2. man. bokros; ext. emberkerülő; rideg; fig. szigorú*.
 Farrage, m. écon. *kétszeres*.
 Farréage, m. *aratóréz; fig. et fam. keverék, zagyvu-lék*.
 Fascies (fa-cie), f. pl. *conch. csíkok*.
 Fascinage (fa-ci), m. *rőzugát*.
 Fascinateur, trice, a. *igéző*.
 Fascination (fa-ci-), f. *megigézés*. [szekere.
 Fascine (faci-), f. hydr. *rő-*

Fasciner

Fasciner (fáci-), v. a. megbű-
völtni; megbabonázni; 2. fig.
ámitni, elámitni.
Fasciole, m. métely.
Faséole, f. bot. babuga.
Fasier, v. n. mar. lobogni.
Fasque, f. écon. kereszt.
Faste, m. pompa, fény; fig.
góg; 2. —s, pl. évkönyvek.
Fastidieusement, adv. unal-
masan, hosszadalmasan.
Fastidieux, se, a. unalmas;
alkalmatlan.
Fastigiale, f. bot. omboly.
Fastueusement, adv. pompá-
san; gögösen.
Fastueux, euse, a. pompás;
gögös.
Fat (fate), a. m. izetlen, kac-
kias; eszelős; 2. m. balgóc;
kamasz, pimasz.
Fatal, e, a. vészeltjes, vész-
hozó; 2. döntő; 3. szeren-
csétlen; veszélyes; —ement,
adv. szerencsétlenül.
Fataliser, v. a. szerencsét v.
szerencsétlenséget előidé-
zni; 2. v. n. sorsra bízni.
Fatalisme, m. végzetihívés;
végzetesség.
Fataliste, m. végzet hívő.
Fatalité, f. végzet; balság,
baleset.
Fatidique, a. jósló.
Fatigant, e, a. fárasztó; ter-
hes; 2. unalmas, alkalmat-
lan.
Fatigue, f. fáradság; fára-
dalom, baj.
Fatiguer, v. a. fárasztani,
kimeríteni; fig. zaklatni,
háborgatni; agr. elcsigáz-
ni; 2. v. n. fáradni; 3.
se —, v. r. elfáradni, kime-
rülni.
Fatras, m. lom, limlom; fig.
— de paroles, üres szóhal-
maz.
*Fatrasser, v. n. pop. enye-
legni; hasztalanságokkal
bűvelődni.
Fatuité, f. balgaság, izetlen-
ség.
Fatum (-ome), m. sors, vég-
zet.
Fauber (-èr), m. mar. kézi
seprő. [rolni]
Fauberter, v. a. mar. su-

Fauberteur

Fauberteur, m. mar. suro'ó.
Faubloyer, v. n. ostobaságo-
kat fecsegni.
Faubourg (-bour), m. külvá-
ros.
Fauchage, m. écon. kaszá-
lás; 2. kaszásbér.
Fauchaison, m. agr. kaszá-
lás ideje.
Fauchard, m. agr. hosszú-
nyelű sarló.
Fauchée, f. agr. rend.
Faucher, v. a. kaszálni; fig.
elpusztítani; pop. — le
grand pré, gályarabságra
kerülni.
Fauchet, m. agr. szénage-
rebye; —ette, f. jard. ker-
tészkes.
Faucheur, m. agr. kaszás;
2. icht. sarló szárnyashal;
z. —, faucheux, kaszás-
pók.
Fauchou, v. étrape.
Faucille, f. sarló; bot. —
d'Espagne, vadlencse.
Faucillon, m. dim. kávor,
bicsak; bois à —, galyfa.
Faucon, m. sólyom.
Fauconneau, m. sólyomfi;
2. falkony (ágyú).
Fauconnerie, f. sólymász.
Fauconnier, m. sólymász.
Fauconnière, f. sólymász-
társnnya.
Faudage, m. drap. türet-
szál.
Fauder, v. a. drap. hosszában
összehajtani.
Faufiler, v. a. fércelni; être
—é avec q., vkivel szoros
összeköttetésben lenni; 2.
se —, v. r. megismerkedni.
Faufilure, f. coutur. fércelés.
Faulde, faude, f. e. f. mile-
hegy.
Faultrage, m. cout. legelte-
ési jog.
Faulx, v. faux (m.)
Faune, m. myth. fanemtő;
2. —, f. állatleírás.
Fauperdrieu, m. orn. csirké-
szó kánya.
Fauque, m. sav. kis gerenda.
Faussaire, m. hamisító.
Fausse, v. faux (a.)
Fausse'alarme, f. vaklárma;
—braie, f. arch. laposfödél;

Faux

fort. alsó falga; — branche,
f. jard. fattyú-ág; —fe-
nêtre, f. arch. vakablak.
Faussement, adv. hamisan;
jogtalanul.
Fausser, v. a. elgörbíteni; el-
csavarni; fig. — sa foi,
szavát megszegni; — com-
pagnie, elosonni; 2. v. n.
görbén maradni; 3. se —,
v. r. meggörbültni.
Fausset, m. mus. fattyú-
hang.
Fausseté, f. hamisság, valót-
lanság; 2. hamis hír; 3.
kétszínűség.
Faussure, f. fond. ívelés.
†Faut, m. féo. engedetlenség.
Faute, f. véttség; vétek; 2.
hiba; botlás; 3. hiány;
faire —, hiányozni; II. —,
adt. — d'argent, pénzszi-
ke miatt; — par lui, ha
elmulasztja; 2. sans —,
adt. multhatatlanul; bizo-
nyosan.
Fauteau, v. bélier.
Fauteuil, m. karosszék; fig.
céder le —, az elnökséget
másnak átadni.
Fauteur, trice, s. pártfogó,
otlalmazó.
Fautif, ve, a. hibás; 2. meg-
bízhatlan.
Faut age, v. faultrage.
Fauve, v. farkó; ch. bêtes
—s, rőt vad.
Fauvette, f. orn. papfűlmele;
— de roseaux, fűzike.
Faux (fô), f. agr. kasza.
Faux, fausse, a. hamis, va-
lótlan; 2. hamisított; csa-
ló; 3. utánozott; ál; 4. el-
hibázott; fig. céltalan;
hütlén; álnok; 5. hibás;
6. m. hamisság; hamisi-
tás; 7. adv. hibásan; ha-
misan; helytelenül; 8. à
—, adv. jogtalanul; 9.
faux, a. m. (főnevekkel):
— accord, m. mus. hamis
hangzat; — argent, m. mi-
nér. csillámkő; —bour-
geon, m. jard. tőhajítás;
—chamaras, m. bot. vad-
szálya; —étui, m. tokbo-
ríték; —feu, m. ch. elcsé-
tetés; —frère, m. áruoló;

Faveur

—fruyant, m. mellékút;
fig. kifogás; kopasz ment-
ség; —narcisse, m. bot.
kikerics; —or, m. minér.
sárga csillámkő; —teint,
m. hamis szín.
Faveur, f. kegy; jóakarát;
th. tour de —, kedvezés;
2. kegymutatás; 3. helyes-
lés; lettres de —, ajánló
levél; com. kereslet.
Favorable, a. kedvező; —
ment, adv. kedvezőleg.
Favori, te. a. kedvenc; 2. —,
te, s. kegyenc; 3. —s, m.
perr. pofaszakál.
Favoriser, v. a. kedvezni;
2. előmozdítani; 3. segí-
teni.
Féage, m. jur. hűbérlevél;
—noble, hűbérjóság.
†Féal, a. m. hű; à nos amés
et féaux, szeretett hűbeink-
nek; fam. c'est son —, ke-
belbarátja.
†Féauté, f. hűség.
Fébricitant, e, a. méd. hi-
deglelős.
Fébrifuge, s. et a. méd. láz-
elleni; 2. —, f. bot. epefű,
ezerjő.
Fébrile, a. méd. lázas.
Fécal, v. matiere.
Fèces, f. pl. chi. üledék.
Fechon, m. agr. kapa éle.
Fécond, e, a. szapora; 2. ter-
mekény; fig. dúsz.
*Fécondance, f. termékenyi-
tő erő.
Fécondant, e, a. terméke-
nyítő.
Fécondation, f. termékenyi-
tés.
Féconder, v. a. phys. fogan-
tatni; 2. termékenyíteni.
Fécondité, f. termékenység.
Fécule, f. pharm. üledék-
por. [üledék.
Féculence, f. méd. hügy.
Féculent, e, a. méd. zavaros.
Féculerie, f. derceliszt-gyár.
Féculeux, se, a. dercés.
Fédérale, e, a. szövetséges;
—liser, v. a. frigyesíteni;
2. se =, v. r. frigyesíteni;
—lisme, m. szövetségrend-
szer; *—tif, ve, a. szövetsé-
g szerinti; état =, szö-

Fédéré

vetséges állam; —tion, f.
szövetség.
Fédéré, e, s. a. szövetséges.
Féderez (fé-dre-airse), m.
minér. dárdany-ezüst.
Fée, f. myth. tündér; fam.
c'est une —, bájos.
Féer, v. a. megbívnálni.
Féerie, f. tündérezet.
Féerique, a. tündéres.
Feindre, v. a. ir. hazudni;
tettetni, színlelni; 2. kül-
teni, kigondolni; 3. [v. n.
átallani, kiteskedni; ha-
bozni; 4. sántikálni.
Feinte, f. tettetés, színlelés;
eser. viccel; vén. sántítás.
Félatier, m. verr. üvegfuvo.
Feldspath (felde-chepâte),
m. minér. tértat.
Fêle, v. felle.
Féler, v. a. repesztetni; fig.
cet homme a la tête —ée,
ez embernek bogara van;
2. se —, v. r. megrepedni.
Félicitation, f. köszöntés.
Félicité, f. boldogság.
Féliciter, v. a. köszönteni,
fölköszönteni; 2. se —, v.
r. örüvendeni, magát boldog-
nak érezni.
Felin, e, a. race —e, macska-
faj.
Félir, v. n. nyávogni.
Felle, f. verr. fuvócső.
Félon, ne, s. a. hűtlen, hit-
szegő; 2. kegyetlen.
Félongène, f. bot. gódirc.
Félonie, f. hűtlenség, hűbéri
vétség.
Félonnement, adv. hűtle-
nül.
Felouque, f. mar. nyilsajka.
Félure, f. hasadás, repedés.
Femelle, f. h. n. nőstény;
2. pl. mar. kormányrúd
horogkarikái.
Féminin, e, a. nőnemű; 2.
nőies; 3. m. gr. nőnem.
Femme (fame), f. nő; —
mariée, férjes nő, asszony;
bonne —, anyóka; — de
chambre, komorna; — de
charge, kulcsárnő; — de
ménage, gazdasszony; 2.
hitves.
Femmelette (fa-), f. egygyű-
nő; 2. elpuhult férfin.

Féodal

Fémoral, e, a. méd. comb.;
artère —e, comb-útér.
Fémur (mure), m. an. comb-
csont.
Fenaison, f. agr. szénagyűj-
tés; 2. kaszálás ideje.
Fénasse, f. écon. abrak.
Fendage, m. écon. hasítás.
Fendant, m. kardvágás felül-
ről lefelé; 2. fam. faire le
—, vasgyűrőt szemelelni.
Fenderie, f. forg. rudazás;
2. rúdhámor.
Fendeur, m. hasogató; — de
bois, fadó; p. — de na-
seaux, vasgyűrő, kérkedő;
forg. rudazó.
Fendillage, m. porcel. kar-
colás.
Fendiller, v. a. karcolni; 2.
se —, v. r. megrepedezni.
Fendoir, m. card. hajtóvas;
tonn. bodnárkés; bouch.
v. fentoir; jard. oltókés;
—vann. hasogatókés.
Fendre, v. a. hasítani; ketté
hasítani; fig. szaggatni;
spectacle à — le coeur,
szívszaggató látvány; 2.
repesztetni; átszelni; fig. ke-
resztül törni; 3. v. n. fig.
meghasadni; 4. se —, v. r.
hasadni, repedezni; écon.
magba válni; eser. kitör-
ni.
Fenestré, e, a. bot. ablak-
csés.
Fensterer, v. n. ablakozni.
Fenêtrage, m. ablakzat;
cout. ablakadó.
Fenêtré, f. ablak; p. il faut
en passer par là ou par
la —, meg kell lennie mint
az egyhádnak.
Fenêtrer, v. a. ablakokkal
ellátni.
Fenil, m. écon. szénapajta.
Fenouil, m. anizs kapor;
anizsmag.
Fenouillet, m. fenouillette,
f. anizspor.
Fente, f. hasadék, repedés.
Fentoir, m. bouch. vágókés.
Fenton, fanton, m. mac. fo-
gas köldök (vasból); cö-
vek, csap (fából).
Fenu-gréc, m. bot. fenőgrék.
Féodal, e, a. hűbéri.

Féodalisme

Féodalisme, m. *hűbériség*.
 Féodalité, f. *hűbérnökség*.
 Fer (fère), m. *vas*; il faut battre le — quand il est chaud, *ha szikrázik a tej, rajta a köpűvel*; fig. le —, *penge*; 2. — de cheval, *patkó*; bot. — à cheval, *patkósim*; — blanc, *bádóg*; — chaud, *méd. gyomorhév*; 3. s. pl. *békok*; *lánc, bilincs*.
 Féatier, v. *félatier*.
 Fer-blanc, v. *fer*.
 Ferblanterie, f. *bádógárú*.
 Ferblantier, m. *bádógos*.
 Fer-chaud, v. *fer (méd)*.
 Féret, v. *ferret*; *minér. — d'Espagne, m. vérle*.
 Ferial, e, a. litt. *hétköznapi*.
 Férie, f. litt. *hétköznap*; 2. pl. *szünnapok*.
 Férié, a. m. jour —, *ünnepnap*.
 Férin, e, a. *méd. rozsfajú*; *boul. pain —, 'fejér kenyér; torcátlan, neveletlen*.
 †Féris, v. a. *ütni*; *csupán e mondatban: sans coup —, küzdelem nélkül*; fig. *ilest féru contremoi, neheztelreám; il estf. de cette femme, halálból szereti e nőt*.
 Ferlage, m. *mar. behuzás*.
 Ferler, ferrer, v. a. *mar. behúzni (vitorlákat)*.
 Ferlet, m. *pap. iv-aggató*.
 Fermage, m. *haszonbér; bérpénz*.
 Fermant, e, a. à jour —, *alkonyatkor*; à nuit —e, *éj beálltával*; à portes —es, *kapuzáraskor*.
 Ferme, f. *bérlettársaság; major; 2. haszonbérlet; charp. földészék; II. a. erős, ingatlan; 2. szilárd; it. fig. 3. állandó; nyomatékos; 4. izmos; 5. tömör; III. adv. szilárdul; erősen; nyomatékosan; IV. i. bátran!*
 Ferme-bourse, m. *erszényszer*.
 Fermement, v. *ferme III*.
 Ferment, m. *did. erj, élesztő*.
 Fermentable, a. *kelhető*.
 Fermentatif, ve, a. *did. erjesztő*.

Fermentation

Fermentation, f. *chi. erjedés*; fig. *forrongás*.
 Fermenter, v. n. *did. erjedni*; fig. *forrongani*.
 Fermer, v. a. *bezárni*; fig. il ferme sa porte, *nem fogad*; 2. *elzárni, elrekeszteni*; fig. — le chemin, à q., *útját állni vkinek*; 3. *beke-reíteni*; 4. v. n. et se —, v. r. *becsukódni, bezáródni*.
 Fermeté, f. *keményiség*; 2. *tömöttség, tartósság*; 3. *szilárdság, erő*.
 Fermette, f. *arch. kis földélszek*.
 Fermeture, f. *bezárás, elzárás*; *com. zárlat*.
 Fermier, ère, s. *bérlő; majoros*.
 Fermoir, m. *zárkapocs*; *charp. záróvő; men. vőő; sculpt. — à dents, fogasvőő*.
 Fernambouc, m. *com. berzesenfa*.
 Féroce, a. *vad, vérszomjas*; fig. *kegyetlen, durva*.
 Férocité, f. *vadság, durvaság*; fig. *kegyetlenség*.
 Ferrage, m. *ónozási díj*; 2. *bilincselés, békóba verés*; 3. *patkolás*.
 Ferrailage, m. p. u. *vagdálózás, verekedés*.
 Ferraille, f. *coll. ócskavas*.
 Ferrailleur, v. n. *vagdalo-zni, verekedni*; fig. *fam. vesze-kedni*.
 Ferrailleur, m. *vagdalo-zó, verekedő*; 2. v. *ferretier (2)*.
 Ferrant (fé-), a. v. *maréchal*.
 Ferre, f. *vit. olló*; 2. — d'é-mouleur, *fenpor*.
 Ferrement, m. *vasszerek; vasmű*; 2. —s, pl. *ferre-mente, f. mar. vasazat*.
 Ferrer, v. a. *vasazni, megva-salni*; 2. *patkolni*; fig. *c'est un homme —é, alapo-s ismeretei vannak*; p. il avalerait des charrettes —ées, *a patkószeget is meg-emészténé*; eau —ée, *edző viz*.
 Ferret, fèret, m. *dim. fűző-hegy*.

Fesse

Ferreterie, f. *kovácsolt vas-mű*.
 Ferretier, m. *maréch. pörölly*; 2. *vaszatócs*.
 Ferreur, se (fè-), s. *vasazó*; *com. v. plombeur*.
 Ferreux, v. *ferrugineux*.
 Ferrière, f. *patkolási tarisznya*; *serr. szerszámtáská*.
 Ferrifère, ferrique, v. *ferrugineux*.
 Ferrocyanique, a. m. *chi. vasagékény*.
 Ferron, m. *com. vasrúd-áros*.
 Ferronnerie, f. *vashámor*; 2. *vasárú*.
 Ferronnier, ère, s. *kovács*; *it. vasárú*.
 Ferrotier, m. *verr. üveggyár-tó segéd*.
 Ferrugineux, se, a. *vastartalmú*.
 Ferrugo, m. p. u. *vasrozsda*.
 Ferrumination, f. t. t. *vasforrasztás*.
 Ferruminatrix (-trikse), f. *bot. anc. sebű*; 2. *auj. bi-betyl*.
 Ferrure, f. *megvasalás*; 2. *patkolás*; 3. *vasazat*.
 Ferté, v. *forteresse*.
 Fertile, a. *termékeny*; fig. *esprit —, teremő lélek*; —ment, *adv. termékenyen*.
 *Fertilisation, f. *termékenyítés*.
 Fertiliser, v. a. *termékenyíteni*.
 Fertilité, f. *termékenység*.
 Féru, v. *férir*.
 Féru-lacé, e, a. *bot. abrut üröm féle*.
 Férule, f. *vessző, virgács*; *bot. abrut-üröm*; — de Perse, *bűz-aszat*.
 Fervement, (-va-), *adv. buzgón*.
 Fervent, e, (-van), a. *buzgó, áhítatos*.
 Ferveur, f. *buzgóság, áhítatoság*.
 Fervidor, v. *thermidor*.
 Fesable, v. *faisable*.
 Fescelle, v. *ficelle*.
 Fésour, m. *sal. ásó*.
 Fesse, f. *far*; *pop. il n'y va que d'une —, immel-ámmal*.

Fesse-cahier

Fesse-cahier, m. m. p. *ír-kész.*
 Fessée, f. *ültés az ülepre.*
 Fesse'mathieu, m. *zsugori; it. uzsorás; —pinte, m. iszákos.*
 Fesser, v. a. *virgácsolni; pop. il fesse bien son vin, derekasan iszik.*
 Fesseur, se, s. fam. *segg puholó.*
 Fessier, m. pop. *segg, ülep; an. edényizom; 2. v. fais-sier; 3. —, ère, a. artère —ère, edényér.*
 Fessoir, m. agr. *pázsit-ásó, kapa.*
 Fessorée, f. agr. *kapás nap-szám.*
 Fessu, e, a. fam. *faros.*
 Festal, e, a. *ünnepélyes.*
 Festin, m. *lakoma.*
 Festiner, v. a. *lakomát adni; 2. v. n. lakmározni.*
 Festival, e, a. *lakomához tartozó.*
 Festivité, f. *ünnepiség, ün-nepély.*
 Feston, m. *virágfűzér.*
 Festonner, v. a. *kanyari-tani, ivelni; bot. feuilles —és, csipkés levelek.*
 Festoyer, v. *fétoyer.*
 Festuque, v. *fétuque.*
 Fétage, v. *faitage.*
 Fétard, m. *henyélő.*
 Fétardise, f. *henyeség, lom-haság.*
 Fête, f. *ünnep; cath. — Dieu, ünnep; 2. névnap; p. il n'est pas tous les jours —, több nap mint kolbász; 3. ünnepély; valet de —, menyegzői szolga; faire — à q., udvarolni.*
 Fêter, v. a. *ünnepelni; p. c'est un saint qu'on ne —e point, senki se törődik ve-le; 2. —q., valakinek sze-rencsét kívánni; udvarol-ni; fig. c'est un homme —é, kedvelt ember.*
 Fêteur, v. (odeur), *fétide.*
 Fétiche, m. myth. *bálvány.*
 Fétichisme, m. *természeti tárgy bálványzása.*
 Fétichiste, m. *bálvány-imá-dó.*

Fétide

Fétide, a. méd. *bűdös; odeur —, bűz.*
 Fétidier, m. bot. *bűdös dög-fa.*
 Fétidité, f. méd. *bűdösség.*
 Fétoyer, v. a. fam. *megven-dégni.*
 Fétstein (faite-cheta-ine), m. minér. *zsirka.*
 Fétu, m. *szalmaszál; p. je n'en donnerais pas un —, egy fa-batkát se adnék érte; bot. rozsnok; —panaché, tippán.*
 Fétuque, f. bot. *csenkesz; — flottante, harmat cs.*
 Feu, m. phys. *tűz; p. faire — des quatre pieds, min-dent megkísérteni; il n'y voit que du —, nem ért ő ahhoz; 2. tűzvész; fig. faire mourir un homme à petit —, életét megkeserí-te-ni vkinek; 3. kályha-, kandalló tűz; am. un —, kandallószerek; th. játé-k-dű; 4. szövétnek, lámpa stb. fénye; mar. hajólámpa; guer. tüzelés; — d'artifice, tűzjáték; 5. villám; fig. élénkség, hev; méd. gyul-ladás; lob; 6. lázadás; p. le — se met dans ses af-faires, csehl van; 7. ele-venség, tüzesség; 8. t. t. bot. — ardent, bűdös gö-nye; com. couleur de —, lángszin; II. —, e, a. bol-dogult; — mon père, bol-dogult apám.*
 Feuage, v. *fouage.*
 Feudal, v. *féodale.*
 Feudataire, s. *hűbérnök.*
 †Feudiste, m. *hűbér jogtu-dós.*
 Feuillade, f. bot. *levél, ha-raszt, lomb.*
 Feuillage, m. bot. *lombozat.*
 Feuillaison, f. bot. *lombo-sodás.*
 Feuillard, m. bl. v. *lambre-quin; ton., abroncsa; — de fer, vasabroncs.*
 Feuille, f. bot. *levél; écon. vin de deux —s, kétéves bor; 2. ív; — en train, ja-vított ív; 3. lemez; étam. tűkörlemez.*
 Feuillé, m. *peint. lombozat;*

Fiable

2. —, e, a. bot. *lombos; 3. —e, f. lugos.*
 Feuilemorte, a. *sötétárgu.*
 Feuiller, v. n. bot. *lombosodni; peint. lombozatot festeni.*
 Feuillère, f. *expl. föld-ér.*
 Feuilletet, m. men. *horony-gyálu.*
 Feuillet, m. *ívolap; h. n. ké-rő gyomor; péch. haliva-dék.*
 Feuilletage, m. *pát. leveles téaszt.*
 Feuilletter, v. a. *lapozni; 2. kikeresni; pát. gateau —é, leveles sütemény; cuis. — du lard, szalonnát szelet-kekre vagdalni.*
 Feuilletton, m. lib. *tárca; impr. szedővonasz; *—iste, m. tárcairó.*
 Feuillette, f. *átalag.*
 Feuillir, v. n. bot. *lombo-sodni.*
 Feuillu, e, a. bot. *lombdús.*
 Feuillure, f. *forgótér; charp. völgyes párkány.*
 Feurre, f. *toarre, m. alom-szalma.*
 †Feurs, m. pl. jur. *trágyá-zási költség.*
 Feutier, m. adm. *fűtőme-ter.*
 Feutrage, m. *charp. neme-zelés.*
 Feutraite, f. *cont. tárnaadó.*
 Feutre, m. *charp. nemez; 2. nemezkalap; 3. v. bourre.*
 Feutré, e, a. *nemezemű.*
 Feutrement, m. *chap. ne-mezelés.*
 Feutrer, v. a. *sell. kitönni; chap. nemezeleni.*
 Feutrier, m. *chap. nemezelo.*
 Feutrière, f. *chap. nemez-posztó.*
 Fève, f. *jard. bab; —de haricot, babuga; fig. roi de la —, ál-király.*
 Féverolle, f. *dim. mezei bab.*
 Févier, m. bot. *fai zanóc.*
 Fèvre, m. *sal. üstmester.*
 Février, m. *február.*
 Fi, i. *piha! faire — d'une chose, vmit megvetni; 2. m. vét. bélpokol.*
 Fiable, a. *megbízható.*

Fiaore

Fiaore, m. *bérkocsi*; 2. *bérkocsis*.
 Fiamette, f. *fiamète*, f. *láng-szín*.
 Fiançailles, f. pl. *eljegyzés, kézfogó*.
 Fiance, v. *confiance*.
 Fiancé, e, s. *jegyes*.
 Fiancer, v. a. *eljegyezni*; 2. se —, v. r. *jegyben járni*.
 Fiasque, m. *szalmafonatú palack*.
 Fiat (-ate), i. *legyen!* jur. — du pape, a *pápasját kezű aláírása*.
 Fibiché, f. bot. *muhar*.
 Fibre, f. an. *rost, szálag*; minér. *ér*.
 Fibreux, se, a. bot. *szálagos, rostos*.
 Fibrille (-bri-le), f. an. *rostocská*.
 Fibrine, f. chi. *rostany*.
 Fibule, f. chir. *sebkapocs*; 2. *gomb, kapocs*; 3. an. *szárcsont*.
 Fie, m. méd. *fügöly*; vét. v. *crapaud*.
 Ficaire, f. bot. *ták-ajak*.
 Ficeler, v. a. *bekötni, befűzni (zsinaggal)*.
 Ficelle, f. *zsinag*; chap. *mintazsinag*.
 Ficelier, m. com. *zsineghen-ger*.
 Fichant, e, a. fort. v. *rasant*; 2. pop. *doszantó*.
 Fiche, f. serr. *leveles sarkvas*; agr. bot. *kalászszálla*; jeu. *játékbárca*; Luth. *hegedűszeg*; mac. *vakoló kanál*; mil. *jelelő cövek*.
 Ficher, v. a. *beverni*; fig. — les yeux, *szemét lesítni*; 2. v. n. v. *raser*; II. —, pop. —e! *horddel magat!* 2. se —, v. r. je m'en —e, *nem bánom*.
 Fichet, m. *ostáblakarika*; tpapírszelet *levél pecsételéséhez*.
 Ficheur, m. mac. *vakoló*; serr. *sarkvas-csináló*.
 Fichoir, m. *kapocsfa*.
 Fichon, m. *dákos*.
 Fichtre, i. *patrvarban!*
 Fichu, m. *nyakkendő*; 2. —, e, a. pop. *ebhendí*; gaz,

Fichure

cudar; —ment, adv. *gazul, nyomorultan*.
 Fichure, f. péc. *szigony*.
 Ficoide, m. bot. *bojtvirág*.
 Ficteur, m. *viasz-öntő*.
 Fictice, a. phil. p. u. *képzelt*.
 Fictif, ve, a. *koholt, költött, tettett*; poid —s, *kémle-nehezék*.
 Fictil, e, a. *agygából készült*.
 Fiction, f. *képzelmény*; 2. *holmány*; *agyré*.
 Fictivement, adv. *képzelmi-leg*.
 Fidéicommiss, m. jur. *hitbizomány*; —saire, m. jur. *hitbizomány birtokosa*; 2. a. *hitbizományi*; —sairement, adv. *hitbizományilag*.
 Fidéijusseur, v. *caution*.
 Fidéjussion, v. *cautionnement*.
 Fidèle, a. hü; 2. *hüség*; 3. *hiteles*; —ment, adv. *híven*; *hüségesen*.
 Fidélité, f. *hüség*; 2. *igaz-lelkűség*.
 Fief (fièf), m. *hűbér*.
 Fieffal, e, a. *hűbéri*.
 Fieffant, m. jur. *hűvéd-úr*.
 Fieffatairé, s. cout. *hűbéres*.
 Fieffé, e, a. cout. *hűbéres*; 2. fig. —e, a. *frípon —, nagy gazember*.
 Fieffer, v. a. *hűbériül adni*.
 Fiel (-èl), m. an. *epe*; fig. *késerség*; *gyűlölet*.
 Fiente (fian-te), f. *ganaj*.
 Fienter (fian-) v. n. *ganajlani*.
 Fienteux, se, a. *ganajos*.
 Pier (fié), v. a. *rábizni*; 2. ord. v. r. se —, *bízni*.
 Pier, ère, a. *büszke*; 2. *vakmerő, bátor*; pop. *derék, tekintélyes*; 3. *dacos*.
 Pier-à-bras, m. pop. *kérkedi*.
 Pièremant, adv. *büszkén*; *erőtlenül, dátan*; pop. il s'est — *trompé, nagyon csalatkozott*.
 Pierliage, m. sal. *megettőlés*.
 Pierlier, v. a. sal. *megettőlteni*.
 Fierté, f. *kevélység, gög*; 2. *büszkeség*; 3. *begyesség*.
 Fierter, v. *frapper*.

Fil

Fièvre, f. méd. *láz*; fig. *le-lekháborgás*.
 Fiévreux, se, a. méd. *lázás*; 2. s. *lázbeteg*.
 Fiévroite, f. dim. *csékélyláz*.
 Fifre, m. mus. *harántsip*; 2. *harántsíp*.
 Figement, m. *megalvás*.
 Figer, v. a. *megalutni*; 2. se —, v. r. *megaludni*.
 Fignoler, finioler, v. n. pop. *cifrálni*.
 Figue, f. bot. *füge*; fam. cet homme n'est ni —, ni raisin, *se hideg, se meleg*; faire la —, *fittyet hányni*.
 Fiquerie (fighe-), f. *fűgés-kert*.
 Figuier, m. bot. *fűgefá*.
 Figue, f. ent. *fűrkész*.
 Figulin, e, a. pot. *gyúrható*.
 Figurabilité, f. phys. *alakító tehetőség*.
 Figurant, e, a. th. *hézagpótló, néma személy*.
 Figuratif, ve, a. *képleges*.
 Figurativement, adv. *théó. képlegesen*.
 Figure, f. *alak*; arc; 2. *tar-tás*; 3. *ábra*; mus. *alakzat*; rhét. *szóvirág*.
 Figuré, m. *képleges érte-mény*; 2. a. v. *figurer* (2).
 Figurement, adv. *képlege-sen, képleg*.
 Figurer, v. a. *képmásolni, ábrázolni*; 2. *jelképezni*; com. étoffe —ée, *hümes kelme*; rhét. discours —é, *virágos beszéd*; 3. se —, v. r. *kép-zelni*; II. v. n. *összeille-ni*; mus. *cikornyázni*; 2. *szerepelni*; com. *jegyzékben állni*.
 Figurine, f. peint. *mellékáb-ra*; it. *ábrácska*.
 Fil (file), m. *rost, kanaf*; 2. *szál*; *fonál*; fig. la vie de l'homme ne tient qu' à un —, *az ember élete csak haj-szálon függ*; pop. il a le —, *érti magát*; *bát. ér*; bot. — d'araignée, *fűlfű*; tiss. — de chaînette, *mellékfonál*; 3. — de métal, *sodrony*; — de perles, *gyöngyfüzér*; 4. *él*; 5. *irány*; *csapás*; fig. *beszédfonal*.

Filadière

Filadière, f. riv. komp. de-reglye.
 Filage, m. fonás; grav. edzés; 2. fonat.
 Filigramme, v. filigrane.
 Filaire, s. a. ent. —s, vers —s, sodorkák.
 Filament, m. bot. an. rost, szál.
 Filamenteux, se, a. bot. rostos.
 Filandière, f. fonó.
 Filandres, f. pl. ökörnyál; 2. vét. geryrostok; 3. mar. omboly.
 Filandreux, se, a. rostos; fig. *hosszadalmas.
 Filardeau, m. icht. rántani való kis csuka; jard. fiatal szálfa.
 Filardeux, se, a. expl. eres.
 Filasse, f. de la — delin, gerebenelt len; — de montagne, földlen; fig. fam. ce n'est que de la —, olyan mint a csepű (húsról).
 Filassier, ère, s. kender, lenkésztő; it. kereskedő.
 Filateur, m. fonóda-tulajdonos; fonó-mester.
 Filatier, m. p. u. cérnaárus.
 Filatrice, f. selyemgombolyító nő; com. fátyolselyem.
 Filature, f. selyemmolna; 2. fonás; 3. fonóda.
 File, f. sor; guer. csapat; hydr. karózat.
 Filé, m. — d'or, aransyodorony.
 Filer, v. a. fonni; fig. — une intrigue, ármányt kohlolni; card. sodorni; mus. nyujtani; tonn. — du vin, bort korcsolyázni; II. v. n. nyúlósodni; fig. — doux, óvatosan beszélni; 2. sorban menni; h. n. fonni (mint a macska); pop. kerekét oldani, elillanni.
 Filerie, f. fonóda.
 Filet, m. dim. szálacska; 2. an. nyelvfék; p. il a le — coupé, jó kereplője van; 3. bot. szálcza; it. hímszál; 4. vesepecsenye; 5. csőpp; kevés; 6. háló; it. fig. 7. man. csikózábla; fig. tenir au — q., vkit sokáig várakoz-

Fileter

tatni; 8. t. t. serr. csavarjárat; brod. rece; rel. vonal.
 Fileter, v. n. rel. aranyvonalakat csinálni.
 Fileur, se, s. fonó.
 Fil-gros, m. cord. szurkos fonál, dratva.
 Filial, e, a. gyermeki; —ement, adv. gyermekileg.
 *Filialité, f. fűség.
 Filiation, f. származás; fig. összefüggés; láncolat; 2. örökbe fogadás.
 Filicoines, s. a. ent. fonaldad csáptiak.
 Filicule, f. bot. édes gyökérű páfrán.
 Filière, f. métal. nyújtó vas; charp., serr. metszővas; fig. faire passer q. par toutes les —s, vki útjába minden-Éle akadályokat gördíteni; charp. — de comble, szarutámfá.
 Filiforme, a. fonaldad.
 Filigrane, m. orf. sodronymű; grav. vízjel.
 Filius ante patrem (fi-li-uce anté pa-trème), m. bot. szattyú.
 Fillage, m. hajadonság.
 †Fillà re, m. mostohafiu.
 Fille, f. leány; fig. ma —, gyermekem; 2. hajadon; p. de la vigne et de la — la garde est difficile, érett szőlőt és leányt nehéz őrizni; abs. kéjhölgy; — de boutique, boltos leány; apáca; église —, fiók egyház.
 Fillette, f. leányka.
 Filleule, s. keresztgyermek.
 Filoche, m. meun. malomkötél.
 Filon, m. expl. ércfelér.
 Filoselle (-zèle), f. com. kusz-maselyem.
 Filotier, ère, s. fonalárus.
 Filou, m. csaló, gazember.
 Filoutage, v. filouterie.
 Filouter, v. a. fam. csalni, lopni, csenni.
 Filouterie, f. gázság, csalás.
 Fils (fi, ou fice), m. fiú; petit fils, unoka; p. il est — de son père, szakasztott az apja.

Finesse

Filtration, f. chi. szűrés; physiol. elválasztás.
 Filtre m. chi. szűrő; an. elválasztó edény.
 Filtre, v. a. chi. szűrni; physiol. elválasztani; 2. v. n. et se —, v. r. átiszároggni.
 Filure, f. fil. fonat.
 Fimbrière, f. agr. ganaj-udvar.
 Fin, f. vég; faire une —, letelepedni; 2. halál; 3. cél, szándék; 4. à la —, adv. végre.
 Fin, e, a. finom; fig. il aime le linge —, szereti a nőket; mar. vaisseau —, gyors hajó; pop. c'est une — lame, ravasz nő; 2. kitűnő; valódi; 3. gyöngéd; 4. ravasz, dínok, furfangos; 5. m. mon. latos; fig. földolog, főpont.
 †Finage, m. pal. terület, kerület.
 Final, e, a. utó, végű; gr. lettre — e, végbetű; 2. m. mus. berekesztő; —ement, adv. prat. végre; végül.
 Finance, f. készpénz; 2. adó; 3. pl. pénzügy; 4. közjövedelem.
 Financer, v. a. adót fizetni; fam. pénzt adni, áldozni.
 *Financier, le, a. pénzügyi.
 Financier, m. bankár; fig. c'est un gros —, annyi a pénze mint a polyva; 2. kincstári hivatalnok; nemzetgazdász; 3. —, ère, a. kincstári; v. lettre, —ement, adv. pénzügyileg.
 †Finasser, v. n. fam. ravaszkodni.
 †Finasserie, f. fam. csel, furfang.
 †Finasseur, se, s. fam. csel-szövő, csempes.
 Finâtre, f. com. selejt se-lyem.
 Finaud, e, a. furfangos, ravasz.
 Finement, adv. finomul, okosan; elmésen.
 Fineri, v. a. v. financer; 2. v. n. v. mourir.
 Finesse, f. finomság; 2. ízlés;

Finet

szellem; ügyesség; 3. ravasszág; csel, fortélyosság, cselezővény, fondorkodás; pop. — coussue de fil blanc, durva csel; faire — de qch., vmit eltitkolni.
 Finet, te, s. a. p. u. ravasz, álnok; hízolgó.
 Fingard, e, a. man. bokros.
 Fini, e, part. v. finir; 2. a. tökéletes, bevégezt; 3. véges; gr. határozott; 4. m. vég.
 Finiment, m. peint. finom-ság, pontosság.
 Finir, v. a. bevégezni; 2. elvégezni, végrehajtani; 3. végezni; 4. v. n. megszünni; fig. c'est un homme — i, vége van; 5. se —, v. r. végződni.
 Finissage, finissement, m. elvégzés, befejezés.
 Finisseur, m. horl. egyenítő; épíngl. v. repasseur; 2. fig. iszákos, nagyivó.
 Finitour, m. astr. cercle —, látkör.
 Finito, m. jur. zárszámadás.
 Finot, v. finet.
 Finoterie, f. csalecske.
 Fiocchi, (fiok-ki), m. pl. bojtok; fig. être en —, diszruhában megjelenni.
 Fiole, f. palicka, üvegcsé.
 Fioler, v. a. pop. iszákoskodni.
 Fioleur, v. buveur.
 Fion, m. pop. modor, tartás; il a le —, érti magát.
 Fioritures, f. pl. mus. cikornyák.
 Fiquette (-két), fique, f. pop. par ma —! becsületesem!
 Firmament, m. astr. égbolt.
 Fisc (fisk), m. adm. közkincstár; ügyészség.
 Fiscal, e, a. adm. közkincstári; procureur —, kincstári ügyész.
 Fiscalat, m. ügyészség.
 Fiscalité, f. ügyészet.
 Fiscelle, f. kosárka.
 Fischiosome (-kio-), m. ent. hóllyagóc.
 Fiss'ulation, f. chir. boncolás; —pède, a. h. n. ha-

Fissure

sadtílábú; —rostre, a. h. n. szelt csőrü.
 Fissure, f. chir. csontrepedés; géol. repedés.
 Fiston, m. pop. fiúcska.
 Fistul'aire, a. sipolyos; —e, f. chir. sipoly; —é, e, ou —eux, se, a. chir. sipolyos; bot. csőalakú.
 Fixatif, ve, a. meghatározó.
 Fixation, f. chi. meghatározás; gr. megállapítás.
 Fixe, a. mozdulatlan; douleur —e, állandó fájdalom; vue —e, biztos tekintet; regard —, merev tekintet; idée —e, rögeszme; chi. tűzálló; jour —, meghatározott nap; 2. megállapított; prix —, szabott ár; 3. —, m. állandó fizetés; —ment, adv. merevül, mozdulatlanul.
 Fixer, v. a. megszilárdítani; meghatározni; szemügyre venni; fig. — l'attention, figyelmet gerjesztetni; chi. tűzállóvá tenni; 2. se —, v. r. megfészkelni magát; irányt venni; elhatározni magát; megtelepedni.
 Fixité, f. szilárdság; chi. tűzállóság; astr. mozdulatlan-ság.
 Flabel'ation, f. chir. szellőztetés; —er, v. a. szellőzni; —iforme, a. bot. legyezőalakú.
 Fla! i. lotty!
 Flaccidité, f. méd. petyhüdt-ség.
 Flache, f. kátyú.
 Flacon, m. palack.
 Flaconner, v. n. pop. derekasanni.
 Flagell'ation, f. h. anc. ostorozás; —er, v. a. ostorozni; 2. se —, v. réc. egymást ostorozni.
 Flageol'er (-jo-), v. n. man. remegni; —et, m. mus. fuvolka; p. il est monté sur des —s, pipaszár lábavan; org. tuyau de —, fojtott stp; —eur, m. mus. fuvolkázó; 2. hazudozó, mese-sí.
 Flaget, m. agr. cséplő.

Flammer

Flágner, v. fláner.
 Flagorn'er, v. a. et n. árulkodni; sündörködni; hízlegelni; —erie, f. hírság; sündörgés; —eur, se, s. hízelgő, sündörgő; hírsóg.
 *Flagrance, f. heveny tett.
 Flagrant, e, a. en — délit, hevenyében.
 Flair, m. ch. szimat.
 Flairable, v. odoriférant.
 Flairer, v. a. ch. szimatolni; fig. fam. il a —é cela de loin, messziről érez a sáfrányszagot.
 Flaireur, m. — de table, tányérnyaló.
 Flamand, flamman, m. orn. lángmadár.
 Flamangel, m. leánycsábító.
 Flambant, e, a. lángoló.
 Flambart, m. parázs; charc. úatszirt; mar. tengeri litérc.
 Flambe, f. bot. növisrom; sáltiliom.
 Flambeau, m. szövetség; p. il a porté le —, szolgál volt; alumer les —x de l'hymen, megönsülni; 2. faggyu v. viaszgyertya; it. karos gyertyatartó; suc. tisztító üst.
 Flamber, v. a. du linge, fehérneműt tűz fölé tartani; cuis. pörkölni; fig. il est —é, vége van; artil. kiégetni; chap. pörzölni; 2. v. n. lángolni.
 Flamberge, m. pallos.
 Flambergeant, m. orn. tengeri szalonka.
 Flambeur, a. m. tuyau —, t. t. lángcső.
 Flambo, m. icht. csikos gadóc.
 Flamboyant, e, a. villogó, lángoló.
 Flamboyer, v. n. villogni, csillámlani, lángolni.
 Flamme (flá-), f. láng; ne voir ni feu, ni —, sötét börtönben lenni; 2. fig. poét. szerelem; mar. lobogó; naréché. érvágó.
 Flammèche (flá-), f. szikra.
 Flamméque, f. heringhal.
 Flammer, v. n. lángot vetni.

Flammerole

Flammerole, f. bolygótüz.
 Flammette, f. bot. nádi szironták; chir. köpölyvas.
 Flan, m. pát. lepény; mon. vágdék.
 Flanc, m. (flan; flank), lágyék; 2. — s. pl. méhanya; fig. se battre le — pour qch., tiúságosan fáradni; pop. il se bat le —, nem tudja, mit tegyen unalmában; 3. oldal; fort. védvonal.
 Flanchet, m. oldal remek (ököré stb.); pop. être sur le —, nehéz sebet kapni.
 François, m. oldalvért (lovaké).
 Flanconade, f. escr. oldal döfés.
 Flandre, v. a. faire —, tönkre jutni s megszökni.
 Flandrelet, m. pát. lepényke.
 Flandrin, m. pop. horihorgas.
 Flanelle, f. flanel; glac. szűrő ruha.
 Flâner, v. n. pop. ügyelegni, kószálni; apróságokkal bábélni.
 Flânerie, f. ügyelgés, kószálás.
 Flâneur, se, s. pop. naplesi, járdakoptató; orn. rákászgém.
 Flanquant, e. a. fort. angle —, oldalszög.
 Flanquement, m. mil. szárnyékolás.
 Flanquer, v. a. fort. szárnyékolni; 2. fedezni; 3. pop. — un bon soufflet à q., vkit pofon ütni; 4. se —, v. r. oda állani; elesni; betolakodni.
 Flanqueur, m. mil. csatár.
 Flaque, f. pocolya.
 Flaquée, f. fam. öntés, leöntés (vízzel stb.).
 Flaquer, v. a. leönteni vkit.
 Flaqueüre, f. sell. szemfedező, vendégzem.
 Flaque, a. petyhüdt, lankadt; fig. erőtlen; 2. artil. — s d'affût, ágyútalp oldal; 4. ch. f. löportülök.
 Flatin, m. bécsek.
 Flatir, v. a. mon. karimázni.

Flatoir

Flatoir, m. mon. simító kalapács.
 Flâtrer, v. a. dühödt eb homlokát égetni; 2. se —, v. r. ven. meglapulni.
 Flâtrure, f. ven. bűvhely.
 Flatter, (fla-), v. a. hízelegni; 2. szépitni, hímezni, hámozni; 3. cirógatni; 4. kecsegtetni; 5. gyönyörködtetni; 6. se —, v. r. magát kecsegtetni.
 Flatterie, f. hízelgés; kecsegtetés.
 Flatteur, se, s. a. hízelgő.
 Flatteusement, adv. hízelgőleg. [fasztó].
 Flatueux, se, a. méd. puff.
 Flatulence, f. méd. szélkór.
 Flatulent, e, v. flatueux.
 Flatuosité, f. méd. fölpuffadás.
 Flave, a. sárgás.
 Flavéole, f. orn. citromsármány; it. pacsirta.
 Fléau, m. écon. cséplő; fig. ostor, csapás; t. t. mon. sajtóruid; mérleg-iga.
 Flébile, a. szánandó, szánalomra méltó.
 Flèche, f. nyíl; p. faire — de tout bois, mindent elkövetni; agr. — de la charue, gerendely; arch. — d'un clocher, torony csúcsa; bouch. — de lard, oldalszalonna; charr. nyújtó; icht. — de mer, cselle; méc. — de grue, csuszató fa; — d'une lance, dzsida hegye.
 Flécher, v. pulluler.
 Fléchi, e, a. hajlott, görnyedt; 2. fig. megindult, elérzékenyült.
 †Fléchier, m. nyílgyáros.
 Fléchière, f. bot. nyílfi.
 Fléchir, v. a. hajlítani, görbíteni; fig. megindítani, elérzékenyíteni; 2. v. n. hajlani, görbülni; fig. engedni, simulni; meghajolni; com. csökkenteni.
 Fléchissable, a. hajlékony.
 Fléchissement, m. hajlás.
 Fléchissure, f. an. csukló.
 Flégart, —gard, m. cout. közhely, országot.

Fleuraison

Flegmagogue, a. méd. nyálkahajtó.
 Flegmasie, f. méd. lob.
 Flegmatique, a. méd. nyálkás vérű; fig. s. a. hidegvérű, lomha.
 Flegme (flèg-me), m. méd. nyálka; it. turha; fig. hidegvérűség, lomhaság.
 Flegmon, m. méd. vérkeles.
 †Flegmoneux, se, a. méd. vérdagos.
 Fléole, f. bot. komóscsin.
 Flertoir, f. estoir, m. vésző kalapács.
 Flet, f. fetelet, flétan, m. icht. félszeguszó.
 Flétrir, v. a. hervasztani; fig. elhomályosítani; 2. fig. megbecszteleníteni, megbélyegezni; 3. se —, v. r. hervadni, fonyadni; it. fig.
 Flétrissant, e, a. becsztelenítő.
 Flétrissure, f. hervadás; hervadtság; fig. becsztelés; gyalázat; pal. megbélyegzés.
 Flette, f. riv. komp.
 Fleur, f. virág; virágzat; it. fig.; — de farine, lisztláng; 2. java, főlevminek; fam. elle a perdu sa —, elvesztette szüzességét; 3. első használat; rhét. szóvirág; 4. — cardinale, f. skarlát perkáta; — d'amour, f. bártling; — de canelle, f. fahéjvirág; — de carème, f. kükörics; — de chair, f. csormolya jantor; — de coucou, f. szurkos mécsvirág; — d'eau, f. nimfa; — de Jupiter, f. ernyős konkoly; 5. chi. — de fer, vasrügy; de soufre, kénvirág; 6. méd. — s. f. pl. tisztulás; it. — s. blanches, f. pl. fehérfoltyás; écon. — s du vin, borvirág; 7. à —, adv. vízirányos, fekkentes; à — de corde, alig.
 Fleurage, m. boul. dara-korpa.
 Fleuraison, floraison, f. bot. virágzás.

Fleurdeliser

Fleurdeliser, v. *liliumokkal* ékíteni; *megbélyegezni*.
 Fleurer, v. n. *szaglani, büzlenni, illatozni*; fig. sa réputation ne — e pas, *rossz hírből áll*.
 Fleuret, m. escr. *vitor*; com. —, ou *filoselle, kúszma selyem*; expl. *bányász fűró*.
 Fleurette, f. dim. poét. *virágocska*; 2. fig. *hízelgés*; conter des — s, *szépelegni*.
 Fleureur, m. v. *fleurette* (2); 2. — de cuisine, v. *fleurir*.
 Fleuri, e, a. *virágzó, üde, élénk*; fig. *képletes, virágos*; cath. Pâques — es, *virág vasárnap*.
 Fleurir, v. n. *virágzani*; fig. sa barbe va bientôt —, *szakála nem sokára kiütökzik*; 2. fig. *diszlenni, tenyészni*; 3. v. a. *virágokkal díszíteni*; 4. se —, v. r. *magát virágokkal díszíteni*.
 Fleurisme, m. *virágkedvelés*; fig. litt. *fény*.
 Fleurissant, e, a. *virágzó*; fig. v. *florissant*.
 Fleuriste, m. a. *virágkedvelő*; abs. —, f. *virágcsináló nő*.
 Fleuron, m. *virágdísz*; cím-kép.
 Fleuronner, v. *fleurir*.
 Fleuve, m. *folyam*; poét. le — de la vie, *életpálya*.
 Flexibilité, f. *hajlékonyság*; fig. *simulékonyság*.
 Flexible, a. *hajlékony*; fig. *simulékony, engedelmes*.
 Flexion, f. *hajlás*.
 Flexueux, se, a. bot. *bütykös, csuklós*.
 Flexuosité, f. *konyulat*.
 Flibot, m. *gyorshajó*.
 Flibustier, m. mar. *kalóz*.
 Flic-flac, m. et. i. *pocs! pacs!*
 Flie, f. men. *gyaluforgács*.
 Flimouse, f. pop. *posók*.
 Flin, m. fourb. *sikárkő*.
 Flint-glas (flint-t-glase), m. *ölműveg*.
 Flocon, m. *pehely*; — de neige, *hópihe*; — ner, v. n.

Floftotement

méd. *tapogatózni (hulladékokról)*; —neux, se, a. bot. *bolyhos*.
 Floftotement, m. cuis. *bugyogás*; 2. *hullámozás*.
 Floftotter, v. n. mar. *hullámozni*; cuis. v. *bouillonner*.
 Flonflon, m. *víg dal*.
 Floraison, f. fig. *virágzás*.
 Floral, e, a. bot. *bouton* —, *bimbó*.
 Flore, f. bot. *növényrajz*; mar. *faggyú*.
 Florence, f. com. *fénysejtem*.
 Florentine, f. soie. *florenti atlac*; maréch. *öszvérparkó*; p. escrimer à la —, *ármánykodni*.
 Florer, v. a. mar. *hajó fenekét faggyúval bekenni*.
 Florès (èce), fam. faire —, *tozódni*; it. *tetszést aratni*.
 Floreur, m. *ékfestész, földkészítő*.
 Floriculture, f. bot. *virágtenyésztés*.
 *Floride, a. *virágos*; fig. p. u. *mesterkelt*.
 Florilège, m. bot. *virágzedés*; —mane, m. *virág boldogja*.
 Florissant, e, a. bot. fig. *virágzó*.
 Floriste, m. *növényrajz-író*; 2. *virágkedvelő*.
 Floscule, f. bot. *virágocska*.
 Flossade, f. icht. *hegyes orrá cápa*.
 Flossolis, m. bot. *örvénygyökér*.
 Flot (flo), m. mar. *hullám*; 2. riv. *tutaj*; sell. pl. *bojtok*; 3. fig. *tömeg, sokaság*; ses larmes lui cou èrent à grands — s des yeux, *könyei záporként hullottak*; des — s fumeé, *füstfelhők*.
 Flottable, a. *uszthatató*.
 Flottage, m. *fauzttatás*; cout. droit de —, *fauzttatási jog*.
 Flottaison, f. mar. *víz fölötti rész (hajóé)*.
 Flottant, e, a. *úszó, lebegő*; lobogó; fig. *habozó, inga-*

Flâte

tag; fin. dette —e, *függő adósság*; peint. *hullámozó*.
 Flotte, f. *hajóraj*.
 Flotté, e, a. *uszttatott*; pop. c'est un visage de bois —, *savóképi*.
 Flottement, m. mil. *ingadozás*.
 Flotter, v. n. *úszni, lebegni*; riv. —, faire — du bois, *fát usztatni*; 2. *hullámozni, lobogni, lengeni*; guer. *ingadozni*; 3. fig. *habozni*.
 Flotteur, m. *uszttató*; 2. *fékmérleg*.
 Flottille, f. dim. *kis hajóraj*.
 Flou, s. a. peint. *lágú, gyöngéd*; 2. adv. *peindre* —, *lággyan festeni*.
 Flouer, v. a. pop. *csalni*.
 Flouerie, f. pop. *csalás*.
 Flouet, te, v. *fluet*.
 Floueur, m. pop. *csaló*.
 Flouve, f. bot. *kéthím pázsit*.
 Fluant, e, a. papier —, *itató papír*.
 Fluctuation, f. hydr. *ingás*; fig. *ingadozás, habozás*.
 Fluctuer, v. n. *árként folyni*; fig. *ingadozni, habozni*.
 Fluctueux, se, a. *hullámozó*; fig. *ingadozó, ingatag*.
 *Fluence, f. *időmulás, időtelés*.
 Fluent, e, a. méd. *foljó*.
 Fluor, v. n. *folyni*; 2. chi r. *futni, folyni*.
 Fluet, te, a. *gyöngye, beteges; vézna*.
 Flueurs, v. fleurs. (6.)
 Fluide, a. *foljó, folyékony*; 2. m. phys. *folyadék*; physio. —s, *nedvek*.
 Fluidification, f. méd. *higítás*.
 Fluidifier, v. a. méd. *higítani*; 2. se —, v. r. *higulni*.
 Fluidité, f. phys. *folyékony-ság*.
 Flustre, f. h. n. *tengeri kéreg*; sejtkorall.
 Flûte, mus. *fuvola*; fig. *ajuster ses —s, előkészületeket tenni*; p. ce qui vient par la —, *s'en retourne au tambour, ebből gyílt vagyonnak, ebből kell vesznie*; icht. *pettyes angolna*;

Flaté

mar. grönlandi lapos hajó ;
écon. vajszedő; org. jeu de
—s, fuvolamű; tap. sző-
nyeges cséve; boul. cipő.
Flüté, e, a. voix —e, fuvola
hang.
Flûteau, m. gyermekcip; bot.
hűdör.
Flûtecul, m. pop. gyógy-
szerész.
Flûter, v. n. iron. fam. fu-
volázni; pop. dözsölni; v.
a. vaját szedni.
Flûteur, se, s. mus. iron.
fuvolázó; pop. c'est un
bon —, iszákos.
Flûtiau, m. pop. pásztorcip,
fuvolya.
Flûtiste, s. mus. fuvolás.
Fluvial, e, fluviatile, a. fo-
lyami.
Flux (flû), flot, m. dagály;
—et reflux, dagály és
apály; méd. folyás, öm-
lés; fig. fam. szóhalmaz;
2. olda.
Fluxion, f. méd. csúz.
Fluxionnaire, a. csúzos.
Foerre, foerre, m. szálszal-
ma, zsúpszalma.
Focale, m. csuktyás főkötő;
2. f. géom. görbe vonal.
Focarieur, m. inus. sza-
kács.
†Focile, m. — du bras, kö-
nyök-orsó; — de la jambe,
lábazár. [omboly.
Foène, f. — marisque, bot.
Foène, foène, fouane, fouine,
f. pèche. angolna-horog.
Foetus, fétus (fé-tuce), m.
chir. méh-magzat, ébrény;
bot. — végétal, növény-
csira.
Foi, f. théo. hit; —, l'espé-
rance, la charité, hit, re-
mény, szeretet; 2. vallás;
profession de —, hitvallás;
par ma —, hitemre! 3. hü-
ség, becsületesség; laisser
q. sur sa —, vkit magára
hagyni; 4. hiedelem, hitel;
auteur digne de —, hiteles
író; 5. igazolás, bizonyítás;
féo. — et hommage, hűbér-
eskü; 6. en bonne —, à
la bonne —; de bonne —,
adt. őszintén, becsületesen.

Foible

Foible, etc. v. faible, etc.
Foie, m. an. máj; p. le coeur
leur devient —, megszép-
pennek. [etc.
Foi-menteur, etc. v. fécon,
Foin (fouein), m. écon. szé-
na; 2. —s, fű; — de l'ar-
rière saison, sarju; p. il a
du — dans ses bottes,
rendén van a szénája;
pénzes ember; II. —! i.
mi a manó! — de lui! el
vele! [villa.
Foinette, f. agr. szénahányó
Foinier, m. agr. szénadrus.
Foirande, v. mercuriale.
Foire, f. vásár, sokadalom;
p. la — n'est sur le pont,
nem sietős; 2. vásárfia; 3.
pop. hasmenés.
Foireux, se, s. a. pop. b.
szaros, fosos; jeu. coupe
—se, ügyetlen kártyaeme-
lés.
Fois, f. íz, -szer, -szor, -kor;
une —, egy ízben; par —,
néha; à la —, egyszerre;
2. lorsqu' une —, mihelyt;
3. y regarder à deux —,
jól vigyázni; 4. autant de
—, valahányszor; 5.
prendre q. à — de corps,
vkit körül nyalábolni.
Foison, f. sans art. fam. bő-
ség; 2. à —, adv. bőven.
Foisonnement, m. bāt. da-
gadás (mészről), szapora-
ság.
Foisonner, v. n. bővelkedni;
2. szaporodni.
Foissière (-cière), f. pèche. tő-
kehal-hordó.
Foitable, a. hiteles.
Fol, v. fou.
Folâtre, a. csintalan, pajzán,
enyelgő. [zánkodni.
Folâtrer, v. n. enyelegni, paj-
zálkodni, f. pajzánág,
enyelgés.
Foliacé, e, a. bot. leveles;
—aire, a. bot. levelentermő;
—ation, f. bot. hajtás.
Folichon, ne, s. a. pajkos,
dévaj; —ner, v. folâtrer.
Folie, f. örültség; 2. bolond-
ság, esztelenség; 3. rögesz-
me; 4. pl. tréfáságok; 5.
balgaság, balgatagság.

Fonceur

Folié, e, a. réteges; chi. terre
—e, mercurielle, ecetsa-
vas hamag.
Folio/laire, a. bot. levélféle;
—le, f. bot. levélke; szí-
rom; —lé, e, bot. leveles;
—leux, se, a. bot. lombos;
—lifère, a. bot. csészete-
veles.
Folio'tage, m. imp. lapszá-
mozás; —ter, v. a. imp. lap-
számozni.
Folle', f. pèche. szákháló;
—s, pl. expl. kötőmegek;
—ée, f. pèche. szákháló
zacskója; —femelle, f. bot.
agárkosbor; —femme, f.
kéjhölgy. [telenül.
Follement, adv. balgán, esz-
Foller, v. n. bolondoskodni.
Follet, te, a. dim. fam. bo-
hókás, gyermekes; feu —,
bolygótűz; poil —, pihe
szakál; fig. il n' y a que
du —, nem egyéb szalma-
tüznel; —, esprit —, zörgő
manó.
Follicu'laire, a. an. bot. tü-
sző féle; 2. m. firkász;
—le, m. bot. tüsző; mag-
tok; 2. an. bőrrigty;
chir. genyűfészek; —lé, e,
a. bot. levélalakú; —leux,
se, an. hólyagos; —line, f.
ent. örvényke; —lité, f.
chir. hólyaglob.
Follier, m. pèche. csónak
szákhálólóhalászathoz.
Folliner, folloyer, v. folâtrer.
Fomentateur, trice, s. a. bé-
ke háborító.
Fomentatif, ve, a. méd. bo-
rongatási; 2. m. melenge-
tő eszköz.
Fomentation, f. méd. boron-
gatás, melengetés.
Fomenter, v. a. méd. me-
lengetni, borongatni; 2.
táplálni, föntartani, elő-
gítani; it. fig.
Fonçage, m. tonn. feneké-
zés.
Fonçailles, f. pl. — d'un lit,
ágydeszkák; ton. fenékfa.
Fonce, e, a. tehetős, jómódú;
fig. il y est bien —, jól ért
hozzá; 2. com. sötét.
Foncer, v. n. pénzt adni, elő-

Foncet

legezni; 2. — sur q., *vkit megrohanni*; 3. v. a. teint. *sötétíteni*; tonn. *fenekelni*.
 Foncet, s. et a. m. riv. —, *bateau —, tölgyfahajó*; serr. *zárleméz*.
 Foncier, ère, a. *föld...*, seigneur —, *földesúr*; banque —ère, *földhitelbank*; 2. *alapos*.
 Foncière, f. ard. *palaréteg*.
 Foncièrement, adv. *alaposan*; 2. *valójában, valtképen*.
 Fonction, f. *hivatalos működés, eljárás*; fig. *cela fait — de...*, ez... *gyanánt szolgál*.
 Fonctionnaire, m. *hivatalnok*.
 *Fonctionnement, m. *működés (gépről)*.
 Fonctionner, v. n. *méd. működni*.
 Fond (fon), m. *alap, fenék*; faire — sur q., *számot tartani vkire*; 2. *lényeg*; fig. *beléje (vminek)*; du — de son coeur, *szíve mélyéből*; 3. t. *föld, talaj*; peint. *hátter*; sell. — du carrosse, *hátulso ülés*; 4. à —, adv. *alaposan*; au —, dans le —, *adt. voltaképen*.
 Fondage, m. *mét. olvasztás*.
 Fondalite, f. *földesuri jog*.
 Fondamental, e, a. *alap...*; pierre —e, *alapkő*; fig. *fő...*; an. os —, *kereszt-csont*; mus. son —, *alap-hang*; —ement, adv. *did. alaposan*.
 Fondant, e, a. *leves*; ém. *üveggör*; méd. s. a. —s, *oltószerek*.
 Fondateur, trice, s. *alapító*.
 Fondation, f. *alapítás*; abs. *alaptétel*; 2. *alapítvány*.
 Fonde, f. mar. *fenék*.
 Fondé, e, a. *alapos*; jogos.
 Fondement, m. *alapot*; 2. ord. pl. *alappal*; fig. *jeter les —s d'un empire, birodalom alapját megvetni*; 3. fig. *alap*; 4. fig. *ok*; an. *alfel*.
 Fonder, v. a. *alapot megvetni*; fig. *alapítani, meg-*

Fonderie

alapítani. 2. *alapítani*; 3. se —, v. r. *alapulni*; fig. *támaszkodni*.
 Fonderie, f. *öntöde; kohó*; cir. *öntés*.
 Fondeur, m. *öntő*; — de caractères, *betűöntő*.
 Fondie, m. —que, f. com. *közös raktár*.
 Fondis, fontis, m. *fonte, f. üreg*; *földszakadás*.
 Fonder, m. bouch. *olvasztó*; olvasztó-üst.
 Foudre, v. a. *olvasztani*; 2. *önteni*; fer. *fondue, fonte, öntöttvas*; beurre —u, *olvasztott vaj*; fig. *egyesíteni*; chand. — en abîme, *mártani*; 3. v. n. et se —, v. r. *olvasztani*; fig. — en larmes, *könyekre olvasztani*; it. *elsóványodni, csappanni*; jard. *elszáradni*; 4. *elsüllyedni*; fig. *eltűnni*; tout fond entre ses mains, *mindennek nyakára hág*; 5. *lezuhanni*; kitörni; fig. *törni, rohanni*.
 Fondrier, m. sal. *tűzfal*.
 Fondrière, f. *hegység*; mély út; 2. *mocsár, posvány*.
 Fondrilles, f. pl. v. *effondrilles*; mar. *moslék (hajó fenekén)*.
 Fonds, m. *jószág, telek*; biens —s, *sekköségek*; 2. *összeg*; it. *forgótűke*; fin. *értékek*; jeu. *tétel*; 3. *tőke*; it. *árutár*; 4. fig. *tehetség*.
 Fonge, m. bot. *gomba*.
 Fonger, v. n. pap. *itatni*.
 Fongible, a. jur. *súlyszerint eladó*.
 Fongie, f. h. n. *korállgomba*; —forme, a. *gombaalakú*; —neux, se, a. *gombás*; —te, f. h. n. *sejtkoráll*; conch. *bokros palánka*.
 Fongosité, f. *taplósság*.
 Fongueux, se (-gheu), a. méd. *taplódad*.
 Fongus (-guce), m. chir. *tagtaplósság*.
 Fontaine, f. *forrás*; kút; 2. *vízimű*; 3. *medence, kád*; 4. *csap*; 5. — de mer, h. n. *virágfereg*.

Forceps

Fontanier, fontenier, m. *kút-mester*; 2. *kútcsináló*.
 Fontanelle, f. *kutacska*; an. *genyktacs*.
 Fontange, f. *főkötőcsokor*.
 Fonte, f. *olvasztás*; 2. *öntés*; öntet; — de fer, ou: — noire, *öntöttvas*; —verte, *harangvegy*; sell. —s, pl. *pisztoly-tok*.
 Fontinal, e, a. *forrás...*; kút...; 2. —e, f. *fontinalis (-lice)*, m. bot. *recefog*.
 Fonds (fon), m. pl. *releg. keresztelési kö*; — medence; fig. *tenis q. sur les —, valakit emlegetni*; it. *vkít firtogatni*.
 For, m. cout. *törvényezék, bíróság*.
 Forage, m. *fúrás*; and. *akna*.
 Forain, e, a. *külföldi, idegen*; chemin —, *orazágút*.
 Forban, m. mar. *tengeri rabló*; tout. *száműzés*.
 Forçage, m. mon. *túlsúly*.
 Forçat (-sa), m. *gályarab*.
 Force, f. *erő*; la — de l'âge, *a legjobb kor*; fig. *fölény*; ügyesség; 2. *haderő*; 3. *hatalom*; 4. *erőhatalom*; 5. *szilárdság*; 6. *erőszak*; *kényszer*; maison de —, *fegyház*; mar. faire — de rames, *teljes erővel evezni*; it. fig. *mindent elkövetni*; 7. *hathatóság*; 8. *lelkierő*; 9. à —, de —, par —; *adt. travailler à —, megerőltetni magát*; enlever une fille de —, *erővel elragadni*; prendre une ville de —, *ostrommal bevenni*; à toute —, *mindenáron*; 10. —, adv. *sok...*
 Forcé, e, a. *erőszakolt*; 2. *mesterkelt*.
 Forcement, m. *kényszerítés*.
 Forcément, adv. *erőszakkal*.
 Forcené, e, s. a. *dühös, bösz, eszeveszett*; —ment, adv. *dühöngeni*.
 Forcener, v. a. *dühödté teneni*; 2. v. n. et se —, v. r. *dühöngeni*.
 Forceps (-cepse), m. chir. *fogó*.

Forcer

Forcer, v. a. erőltetni, kényszeríteni; 2. megzabolázni; csikarni, kicsikarni; 3. csotromolni, megrohanni; erőszakot tenni; 4. feltörni; megszegni; elcsavarni; 5. se —, v. r. erőlködni.

Forces, f. pl. tökeolló.

Forcet, m. zsinég.

Forcettes, f. pl. karos olló.

Forcine, f. búch. bútyók.

Forelore, v. a. ir. pal. kizárni, elutasítani.

Forclusion, f. pal. kizárás, elutasítás.

Fordrain, m. vizállást mutató fokmérték.

Forer, v. a. futni.

Forerie (for'rie), f. ágyufúratás. [ség.]

Foresterie (-ès-), f. erdősz.

Forestier (-ès-thié), m. erdősz; 2. —, ére, s. a. erdei; árbe —, vadonfa.

Foret, m. fűró; tonn. csapfűró.

Forêt, f. erdő, erdőség; fig. c'est une —, rablóbarlang.

Forfaire, v. n. pal. vétetni; 2. jur. elveszteti, eljátszani.

Forfait, m. véték, gonosztevé; 2. alku, egyezmény; à —, adt. egyre-másra.

Forfaiter, m. gonosztevő.

Forfaiture, f. pal. kötelességmulasztás; e. f. erdőrontás.

Forfante (-fann-té), m. szél-toló, kérédi.

Forfante, f. kérédes; hebehurgyaság.

Forfex (-fèkse), m. chir. olló; foghúzó.

Forgage, forgagement, forgas, m. com. zálogvisszaváltási jog.

Forger, v. a. cout. zálogot visszaváltani.

Forge, f. hámor; 2. kohó, vünye; kovácsműhely.

Forgeable, a. kovácsolható.

Forgeage, m. kovácsolás; k. mesterség.

Forger, v. a. kovácsolni; fig. koholni; p. à force de — on devient forgeron, gyakorlás teszi a mestert; 2.

Forgeron

v. r. se — des chimères, merengeni, tiündögni.

Forgeron, m. kovács.

Forgeur, m. kovács; — de couteaux, késműves; fig. c'est un — de mensonges, hazugság koholó.

Forgis, m. tir. sodronyvas.

Forhuir, v. n. ch. ősszekürtölni (kopókat).

Forhus, m. ch. ősszekürtölés; 2. apró belek.

Forjet, m. arch. hibás nyulvány; —er, v. n. kiállni, kinyulni.

Forjugement, m. igazságtalan ítélet.

Forjager, v. a. igaztalannul ítélni. [ni.]

Forjurer, v. a. cout. elhagyni.

Forlancer, v. a. ch. fölverni.

Forlignement, m. elfajulás.

Forligner, v. n. elfajulni; iron. elle a —é, megesett.

Formaire, m. pap. mintász.

se Formaliser, v. r. rossz néven venni (vmít), megítélni (vmiben).

Formalisme, m. philos. külszerűsköds.

Formaliste, m. a. szertartásos, külszerűsködd.

Formalité, f. külszerűség, bevett szokás; 2. pl. szertartás.

Form'mariage, m. jur. törv. elleni házasság; balházasság; —marier, v. a. et se —, v. r. törv. ellen házassodni.

Format (-ma), m. libr. impr. rét, r.-nagyság.

Formateur, trice, a. alakító, teremő.

Formation, f. alakítás, képzés; alakulás; alakítmány.

Forme, f. alak; idomzat; chap. kalapsám; cord. kaptafa; fauc. nőstény; 2. külalak; mód; abs. illedelem; 3. pour la —, adt. tiszteletből.

Formées, v. fumées.

Formel, le, a. alakszervi, módszeres; világos, határozott; —lement, adv. módszeresen, annak módja és rendje szerint, világosan, határozottan.

Fort

Former, v. a. alakítani, teremteni; 2. képezni; előidézni; 3. mintázni; készíteni; com. — un article, tételt beírni; — une traite, váltót kiállítani; — une question, kérdést felvetni; — une plainte, panaszt előadni; 4. állítani, földelíteni; alapítani; 5. művelni, képezni; 6. se —, v. r. képződni; alakulni; eredni, támadni, alakulni.

Formi'ate, m. chi. hangyasavas só; —caht, e, a. pouls —, gyöngé és sebes érverés; —cation, v. four-millement, —dable, a. retentő, iszonygató; —er, m. kaptás; —que, m. mar. rejtett sziklák; *—que, a. chi. acide —, hangyasav.

Formulaire, m. minta, példány.

Formule, f. minta; — de serment, eskü-m.; méd. vény, gyógyírat; jur. bélyegpapir.

Formuler, v. a. méd. vényt írni; fig. érthetően előadni.

*Formuliste, v. formaliste.

Fornicateur, trice, s. théo. paráznaalkodó.

Fornication, f. théo. paráznaalkodás.

Forniquer, v. n. théo. paráznaalkodni.

Fornites, f. pl. bot. vadfige.

Fors, prép. kivéve.

Forsenant, a. m. ch. chien —, nagyon heves eb.

Fort, e, a. erős, erőteljes; it. izmos; 2. tartós, szilárd; tömör; 3. soie —e, nehéz selyem; cuir —, vastag bőr; com. prêter son argent à denier —, magas kamatra kölcsönözni; guer. place —e, vár; man. bouche —e, kemény száju; 4. sürü; 5. dús; egésszég; fig. ordinaire —, jól ellátott asztal; 5. nehéz; szilárd; 6. —e gelée, kemény hideg; —vent, nagy szél; —e fièvre, heves láz; voix —e erős, harsány hang;

Fortement

vinaigre —, *csepő ecet*; 7. *avas*; 8. *hatalmas*; *étre* — en gueule, *sokat fecsegni*; 9. *fig. heves, forró*; *ellendülhailan*; *durva*; *sértő*; 10. *ügyes, tapasztalt*; *bátor, merész*; *se faire* — de ... *jótállani*; II. —, m. *erős*; 2. *erő*; *legerősebb oldal*; 3. *sűrűség*; *ch. fekhely*; *tanya*; 4. *fig. szakma, jártasság*; 5. *legfelsőbb fok*; *guer. erőd, váracs*; *riv. com. (à Paris), teherhordó*; III. —, *adv. erősen, szilárdul, nagyon jól, nyomatékosan*.
Fortement, *adv. v. fort (III.)*.
Forteresse, *f. vár*.
Fortifiant, *e, a. méd. erősítő*.
Fortificateur, *m. várepítészeti író*; *†várepítész*.
Fortification, *f. erődítés*; *erőd, váracs*; 2. *várepítész*.
Fortifier, *v. a. erődíteni*; 2. *erősíteni*; *szilárdítani*; 3. *se* —, v. r. *erősödni*; *szilárdulni*.
Fortin, *m. fort. csillagsánc*.
Fortitude, *f. lélekerő*.
†Fortraire, *v. a. ir. lopni*.
Portrait, *e, a. maréché. elcsigázott*.
Portraiture, *f. maréché. elcsigázás*; *méd. nádragörccs*.
Fortuit, *e, a. véletlen, váratlan*.
Fortuité, *f. véletlenség, esetlegesség*.
Fortuitement, *adv. véletlenül, esetleg*.
Fortunal, —*nat, m. mar. forgószél*; *vihar*.
Fortune, *f. szerencse*; *történet, véletlen eset*; 2. *sors*; *nous courons même* —, *mindkettőnk sorsa egyenlő*; 3. *vagyon*; 4. *helyzet, állapot*; 5. *biens de la* —, *gazdagság*; 6. *myth. szerencse-istennő*; 7. *de* —, *adt. véletlenül*; *de bonne* —, *szerencsére*.
Fortuné, *e, a. szerencsés*.
Fortuner, *v. a. boldogítani*; 2. *v. n. v. prosperer*.

Forvétu

†Forvétu, *m. rangján felül öltözködött*.
Forure, *f. serr. fűrtlyuk*; — d'une clef, *kulcsüreg*.
Fossaire, *m. h. eccl. sírásó*.
Fosse, *f. gödör*; *verem*; — d'un mort, *sírgödör*; *an. — du coeur, szívgödör*; *it. tarkó*; *expl. akna*; *tan. csáva*; 2. *basse* —, *sütétbörtön*.
Fossé, *m. árok*; *p. il faut santer le* —, *a ki mer, az nyer*.
Fosserage, *m. agr. első kaplós*.
Fossette, *f. dim. gödrücske*.
Fossile, *s. a. ásla*; 2. **fam. szabvány, ódonágos*.
se Fossiliser, *v. n. kővé válni*.
Fossoir, *m. agr. szőlőkapa*.
Fossoyage, *m. árkolás*; *holtak eláása*.
Fossoyer, *v. a. körül árkolni*.
Fossoyeur, *m. sírásó*; 2. *ent. temető bogár*.
Fou, *fol, a. m. folle, a. f. örült, bolond, eszeveszett*; *p. faire d'un* — *son mesager, ebre bízni a híjat*; 2. *bolondos, pajzán*; 3. *hizékeny*; *esztelen*; 4. *être* — de qch., *belebolondulni vmibe*; II. *fou, folle, s. bolond, örült*; *p. un* — *en fait d'autres, egy bolond százat csinál*; *tréfálózó, bolondozó*; *faire le* —, *bolondskodni*; *éch. futó*.
Fouace, *f. pát. parázsban sült pogácsa*.
†Fouage, *m. cont. tűzhelyadó, kéménypénz*.
Fouaille, *f. vén. vadászjog*.
Fouailler, *v. a. fam. folyvást ostromozni*.
Foudre, *f. phys. villám, mennykő*; 2. *m. un* — d'éloquence, *hatalmas szónok*.
Foudré, *e, a. agr. megdől*.
Foudroiement, *m. villámcsapás*.
Foudroyant, *e, a. dörgő, vilámló*; *lesújtó*.
Foudroyante, *f. villámroppentyű*; *guer. roncsa*.

Fouisseur

Foudroyer, *v. a. ledörögni*; *fig. halomra löni*; 2. *v. n. fig. dörögni, szidalmazni*.
†Foue, *f. nyáj*.
Fouée, *f. ch. fáklyasvadászat*.
Fouet (foua), *m. ostor*; 2. *suhogó*; 3. *virgács*; *h. n. — de l'aile, szárnyhegy*; *rel. férc*; *vén. fark*.
Fouetté, *e, a. jard. csikos*.
Fouetter (foua-ter), *v. a. ostromozni*; *cuis. habot verni*; *rel. fércelni*; *mac. vakolni*; 2. *v. n. ütödni, verödni*.
Fouetteur, *m. ostromozó, korbácsoló*.
Fougade, *f. erőlködés*.
Fougasse, *f. min. pattogó akna*.
Fouge, *f. ch. vadkantúrás*.
Fouger, *v. n. ch. túrni*.
Fougère, *f. bot. haraszt*.
Fougon, *m. mar. hajókonysza*.
Fougue (fou-ghe), *f. hirtelenharag*; *heveség*; *ihlettség*.
Fougette, *f. artif. rajka*.
Fougueux, *se, a. hirtelenharagú, heveskedő, indulatoskodó*; *tüzes, vad*.
Fouie, *m. bot. ecetfa*.
Fouillant, *e, a. méd. douleur* — *e, mardosó fájdalom*.
Fouille, *f. arch. körül-, föl-*
Fouille-au-pot, *m. fam. kukta*; — *merde*, *m. ent. galacsár*.
Fouiller, *v. a. földeni*; *kutatni*, *motozni*; 2. *v. n. túrni*.
Fouilleur, *m. mil. sáncásó*.
Fouillis, *m. zavar, zürzavar*.
Fouillouse, *f. pop. zseb*; *tarisznya*.
Fouine, *f. z. nyestmenyét*; *agr. szénahányó villa*; *péch. angolna-horog*.
Fouiner, *v. n. pop. ellánni*.
Fouinetier, *m. ch. nyestmenyét-vadász*.
Fouir, *v. a. ázni, földeni*.
Fouissement, *m. ázás*.
Fouisseur, *m. ent. göröncsérkernyász*.

Foulage

Foulage, m. heringek hor-
dóba rakása; 2. kallózás;
3. fő. malompénz; imp.
árnyazás.
Foulard, m. com. tarka tafo-
ta, ind tafota; it. tarka-
kendő.
Foule, f. tömeg, tolongás;
fig. être confondu dans
la —, a tömeg közt eltűnni;
2. chap. drap. kalló; kalló-
malom; fig. zaklatás; el-
nyomás; 3. en —, a la —, adv.
tömegben, tömegesen.
Foulée, f. ch. nyom, csapás.
Fouler, v. a. nyomni, le-
nyomni, letaposni; fig. —
aux pieds, lábbal taposni;
chap. kallani; 2. fig. — le
peuple, leigázni; 3. meg-
rántani (lábát); szimatol-
ni; 4. se —, v. r. megrán-
dulni.
Foulerie, f. kalló-malom.
Fouleur, m. vign. szőlőta-
posó; chap., drap. kalló,
csapó.
Fouloir, m. artil. törölőbun-
kó; törölőrud; chap. kalló-
rud.
Fouloire, f. bon. kallóteknő;
chap. kallópad.
Foulon, foulonnier, m. kal-
lós; moulin à —, kalló-
malom; terre à —, csapó-
föld.
Foulque, f. orn. hóda.
Foulure, f. chir. zúzás, fca-
modás; maréch. tőr; 2.
kallás; 3. —s, pl. v. foulée.
Four, m. boul. kemence;
gueule du —, kemence szá-
ja; pièce de —, sütemény;
2. sütőház; 3. égető-ke-
mence.
Fourage, v. fourrage.
Fourbe, f. csalás; gasság;
2. a. csalo, gaz, álnok.
Fourber, v. a. gyalázatosan
megcsalni.
Fourlerie, v. fourbe (1.).
Fourbir, v. a. tisztítani, fé-
nyesíteni.
Fourbissage, m. fourbis-
sage, f. tisztítás, csiszolás,
rezzelés.
Fourbisseur, m. kardcsiszár;
p. se battre de l'épée qui

Fourbissure

est chez le —, semmisségen
pörlekedni.
Fourbissure, f. síkírlás, csí-
szárolás; 2. fegyvergyár.
Fourbu, e, a. vét. rokkant.
Fourbure, f. vét. rokkant-
ság.
Fourcals, fourats, fours,
fourques, m. pl. mar. bő-
kony.
Fourche, f. nagy villa; — à
bois, favilla; — à fer, vas-
villa; 2. à la —, adv. felü-
letesen, hangagul.
Fourchement, adv. villa-
alakban.
Fourcher, v. n. et se —, v.
r. ágazni, elágazni; che-
min qui —e, választó;
agr. pied —é, hasadt kö-
röm, csülök; it. —, marha-
adó; fig. la langue lui a
—é, megbotlott a nyelve;
2. hasadni.
Fourchet, m. chir. tályog az
ujjak közt; vét. csontto-
boly.
Fourcheté, e, a. villádzott.
Fourchette, f. villa; pop. —
de l'estomac, mellesont;
char. alabor; chir. nyelv-
tartó; cuis. villacsont;
maréch. patakőze.
Fourchon, m. ág (villán);
jard. kacs.
Fourchu, e, a. villádad;
faire l'arbre —, tótágast
állni.
Fourchure, f. hasadék.
Fourgon, m. mil. társzekér;
boul. fűtővilla.
Fourgonner, v. a. boul. tü-
zet szítani; fam. turkálni.
Fourmi, f. hangya; pop. il
a mangé des oeufs de —,
fingik mint a ló.
Fourmillier, fourmillier, m.
z. hangyász.
Fourmilière, f. hangyaboly.
Fourmilion, m. ent. hangya-
pazér; demoiselle —, han-
gyalcs.
Fourmillant, e, a. méd. v.
formicant; 2. népes.
Fourmillement, m. viszke-
tegség.
Fourmiller, v. n. hemzsegni;
it. fig. viszketni.

Fourrer

Fournage, m. cout. kemence-
adó; 2. sütőpénz; —dj.
Fournaise, f. koh, olvasztó-
pest.
Fournau, m. kemence; min.
tűz-akna.
Fournée, f. boul. sütet; fig.
et fam. tömeges kinevezé-
sek.
Fournette, f. kis kemence.
Fournier, ère, s. kenyér-
sütő.
Fournil (-ni), m. sütőde; sü-
tőház.
Fourniment, m. artil. löpor-
tűlök; mil. fegyverszíjzat.
Fournir, v. a. ellátni, szál-
lítani, szolgáltatni, szerez-
ni; 2. bevégezni; pótolni;
3. hozzájárulni; 4. v. n.
fedezni; viselni.
Fournissement, m. com. be-
tét, tét; 2. szállítás.
Fournisseur, m. szállító.
Fourniture, f. szállítás, szál-
lítás; szükséglet; 2.
hozzávaló.
Fourquet, m. brass. szalad-
keverő.
Fourrage (fou-), m. agr. ab-
rak; 2. takarmány; 3. ta-
karmányozás.
Fourrager, v. n. takarmá-
nyozni; 2. v. a. elpusztít-
ni, elemészteni.
Fourragère, a. f. agr. plante
—, takarmányfű.
Fourrageur, m. takarmány-
szállító.
Fourrageux, se, a. agr. takar-
mánydús; takarmányféle.
Fourré, m. sűrűség.
Fourré, e, a. guer. bokros,
fadús, erdős; fig. il est —
de malice, telve van go-
noszsággal; orf. bijoux
—és, hamis ékszer.
Fourreau, m. tok, hüvely;
boriték; fig. coucher dans
son — com. l'épée du roi,
ruhástól aludni; vén. va-
dak bele.
Fourrelier (fou-), m. tokcsi-
náló.
Fourrer (fou-), v. a. bedugni,
beletolni; 2. adni (alat-
tomban); 3. becsusztatni,
közbeszúrni; fig. fejbe

Fourreur

Fragilité

*Francisation

verni; 4. — q. dans une affaire, *emely ügybe keverni*; 5. *bélelni*; 6. se —, v. r. *elbujni, elrejtőzni; betolakodni; beavatkozni; beburkolózni.*
 Fourreur, m. *szűcs.*
 Fourrier, m. *szállásoló; mil. hadírnok.*
 Fourrière (fou-), f. *fásudvar; jur. zálog-öl.*
 Fourrure, f. *szőrme; it. bunda, ködmön.*
 Fourvoi, m. *eltévedés; bolygó-út.*
 Fourvoisement (-voa-), m. *eltévelyedés.*
 Fourvoyer, v. a. *tévétra vezetni; fig. elcsábítani; 2. se —, v. r. eltévedni, tévétra kerülni; it. fig.*
 Fouteau, m. bot. *bikkfa.*
 Foutelaie, f. *bikkas.*
 Foutre, v. a. b. *nőzni; pop. va te faire —! vigyén el az ördög!*
 Foutu, e, a. b. *elveszett; 2. átkozott.*
 Foyer, m. *tűzhely; fig. pl. család, haza, ház; chir. — purulent, gennyfészek; min. hód; fig. központ; opt. góc; th. társalgási terem.*
 Frac, m. tail. *frakk.*
 Fracas, m. *szétzúzás; 2. robaj; recsegés; csörrenés, zöre; lármá, zaj; fig. föltűnés.*
 Fracasser, v. a. *szétzúzni, széttörni; 2. se —, v. r. el-törni.*
 Fraction, f. *törés; arith. törtszám.*
 Fractionnaire, a. arith. *tört.*
 Fractionner, v. a. *apró részekre osztani; 2. se —, v. r. részekre osztani; fig. szétosztani.*
 Fracturant, e, a. chir. *törő, zúzó.*
 Fracture, f. *betörés; feltörés; chir. törés.*
 Fracturer, v. a. chir. *eltörni, törni.*
 Fragile, a. *törékeny; fig. mulandó; ame —, állhatatlan lélek; le sexe —, gyönge nem.*

Fragilité, f. *törékenység; fig. állhatatlanság, mulandóság; gyarlóság; pechés de —, gyarló bűn.*
 Fragment, m. *töredék; chir. szálka.*
 Fragmentable, a. *töredékre osztható.*
 Fragmentaire, a. *töredékes.*
 *Fragmentation, f. *szétforgácsolás.*
 Fragmenté, e, a. *hasadt, széttört.*
 *Fragmenter, v. a. *szétforgácsolni; fig. szétosztani.*
 Fragmenteux, se, a. *töredékes.*
 Fragon, m. bot. *téli magyal.*
 *Fragrance, f. *illat.*
 *Fragrant, e, a. chi. *erősszagú.*
 Frai, m. *ivás; 2. ivadék, hal-ikra; — des grenouilles, békaporcnd; 3. hal-ivadék; mon. koptatás.*
 Fraiche, f. arg. *füllér; 2. à la —! fris vizet! 3. a. v. frais (II.).*
 Fraichement, adv. *hűvösen, hűvössben; fig. fam. fagyosan; 2. imént, kevéssel ez előtt.*
 Fraicheur, f. *hűvösség; üdőség; fig. elevenesség; báj; 2. fagy.*
 Fraichie, f. mar. *hús szellő.*
 Fraichir, v. n. mar. *hűvösödni.*
 Fraie, v. frai (1).
 Frairie, f. *kirándulás; vig társaság.*
 Frais, m. *hűsség; 2. pl. költés; com. kiadás; fig. recommencer sur nouveaux —, újra kezdeni; it. à moins de —, csekély fáradsággal; II. —, fraiche, a. hűvös, hús; 2. fris; jó; 3. eleven, élénk, vidám; 4. új, újdon; 5. adt. imént, kevéssel ez előtt.*
 Fraisage, v. *frasage.*
 Fraise, f. jard. *eper; — s de bois, szamóca; 2. belfodor; serr. — pointue, tolongyfuró; fort. ostromkarak; mod. nyakbodor.*
 Fraissement, m. arch. *karózat.*

Fraiser, v. a. *redőzni, redőzgetni; cuis. leküzni (bőrét); fort. karózni; pát. dagasztani; serr. fúrni.*
 Fraissette, f. impod. *kis gallér; kézfordó.*
 Fraisier, m. bot. *szamóca-róza.*
 Fraisière, f. jard. *szamóca-ágy.*
 Fraislil (frè-), m. forg. *vaspor, szénpor.*
 Fraisoir, m. for. *odjafuró.*
 Fraisse, v. *fraine.*
 Fraissine, f. arg. *köriscserje.*
 Framboise, f. jard. *málna.*
 Framboiser, v. a. *málnalével becsinálni.*
 Framboisier, m. jard. *málnabokor.*
 Franc, —che, (fran, et frank), a. *szabad; 2. ment, mentes; 3. őszinte, nyíltszívű; 4. igazi, valódi; 5. teljes, egész; 6. m. magból lett fa; mon. frank; 7. adv. szabadon, nyíltan, őszintén; kereken; peint. könynyedén; 8. egészen, teljesen.*
 Français, e, a. *francia; fig. cela n'est pas —, ez nem illő; p. à présent vous parlez —, most magyarul beszél; 2. à la —e, adt. franciásan.*
 Franc'alleu, m. *szabadjóság; —arbitre, m. sz. akarat; —archer, m. sz. lövész; —bourgeois, m. sz. polgár; arg. uri koldus; —devoir, m. hűbéradó; —hef, m. szabadhűbér.*
 Franche-maçonnerie, f. *szabadkőműveség.*
 Franchement, adv. *prat. mentesen, menten; 2. őszintén, nyíltan.*
 Franchir, v. a. *átlépni, átugrani; 2. áthágni; it. fig. mar. átszelni.*
 Franchise, f. *szabadság; mentesség; 2. menhely, menedék; 3. őszinteség, nyíltság.*
 Francin, m. *tiszta pergamén.*
 *Francisation, f. *franciásítás.*

Franciscain

Franciscain, m. h. ecel. *Ferenc-rendi*.
 Franciser, v. a. franciásítani;
 2. se —, v. r. franciásodni.
 Francjuge, m. titkos törv. bírója; —maçon, m. szabadkőműves; —maçonnerie, f. szabadkőművesség; —mitou, m. arg. ál-beteg.
 Francolin, m. orn. hegyi császár-fajda.
 Franc'parler, m. szabadszólás; —picard, m. bot. fehénydör; —salé, m. sóadómentesség; —taupin, v. taupin; —tillac, m. mar. alsó földéltet; —tireur, m. szabadlövész.
 Frange, f. rojt.
 Frangeon, m. rojtocska.
 Franger, v. a. rojtozni; II. —, ère, frangier, ière, s. rojtkötő.
 Frangibilité, f. törékenység.
 Frangible, a. törékeny.
 Frangin, m. arg. testvér.
 Frangipane, f. mandolakenyér; illatos kenőcs; chi. tej kivonatot; jard. őrsi körte.
 Frangir, v. a. arg. betörni.
 Frangule, f. barkóca.
 Franquet, f. cout. orradó.
 Franquette, f. à la —, à la bonne —, fam. teketória nélkül.
 Franquettier, m. arg. hamis játékos.
 Frappage, m. ütés-verés; épingl. gömbözés.
 Frappant, e, a. föltünő; talló, szakasztott.
 Frappart, m. agr. pörtyly; 2. —, a. m. kicsapongó.
 Frappe, f. mon. nyomat, veret.
 Frappé, m. mus. ütenycsapás.
 Frappement, m. csapás, ütés.
 Frapper, v. a. ütni, verni; vin —é de glace, jégbe hűtött bor; épingl. gömbözni; mon. pénzt verni; 2. föltünni, szembeütni; 3. sejteti; 4. se —, v. r. du-lakodni; fig. vmit fejébe verni; II. v. n. — des mains, tapasztalni; — à la porte, kopogtatni.

Frappeur

Frappeur, se, s. ütő, verő; épingl. gömböző.
 Fraque, v. frac.
 Frasage, m. boul. dagasztás.
 Fraser, v. a. serr. fúrni; boul. dagasztani.
 Frasque, f. fam. csíny.
 Frater (-ère), m. chir. borbélylegény; it. hajóborbély; 2. világi (zárdában).
 Fraternel, le, a. testvéri; —lement, adv. testvéreleg.
 Fraternisant, e, a. barátkodó, rokonszenvező.
 *Fraternisation, f. barátkodás.
 Fraterniser, v. a. barátkozni, rokonszenvezni; 2. se —, v. r. testvéresülni.
 Fraternelité, f. testvériség; 2. testvéri egyetértés; 3. szoros barátság.
 Fratesque, a. iron. papi.
 Fratricide, m. testvérgyilkos; 2. testvérgyilkosság; —r, v. n. testvérgyilkosságot elkövetni.
 Fraude, f. csalás; marchandise en —, dugóru; en — de la loi, törvényellenes.
 Frauder, v. a. csalni; csempezni.
 Fraudeur, se, s. csaló; csempező; 2. —, m. arg. mészáros.
 Fraudulent, e, a. csalfa, csalárd.
 Frauduleusement, adv. csalván, csalárdul.
 Frauduleux, se, a. csaló, csalóka.
 Frauler, v. fröler.
 Fraux, fraîches, v. friches.
 Frayer, v. a. egyengetni; fig. utat törni; 2. érinteni; coutel. rovátkálni; II. v. n. költségeket fizetni; ivni; fig. öszeférni; 2. dörzslődni; 3. se — un passage, magának utat nyitni.
 Frayer, m. coutel. rovátk.
 Frayère, f. péch. ivás ideje; ivás helye.
 Frayeur, f. ijedelem, rémulés.
 Frayeuse, f. orn. vörösbegy.
 Frayoir, m. vén. hántalékbőr.

Fréquentment

Frayonne, f. orn. varjú.
 Frayure, f. vén. hámzás.
 Fredaine, f. fam. balga csíny.
 Fredon, m. mus. rezgély, trilla.
 Fredonnement, m. mus. rezgélyezés.
 Fredonner, v. n. mus. rezgélyezni; 2. dúdolni.
 Frédure, f. allja áru.
 Frégataire, m. com. teherhordó.
 Frein, m. man. v. mors. mec. dzsefék.
 †Freindre, v. briser.
 Frelampier, m. b. ringy-rongy; gézengúz.
 Frelatage, v. frelaterie.
 Frelater, v. a. hamisítani (bort); fig. beauté —é, mesterkelt szépség; 2. se —, v. r. megromlani; it. fig.
 Frelaterie, f. hamisítás.
 Frelateur, se, s. hamisító.
 Frêle, a. gyöngye, törékeny; fig. beteges; 2. —. ou frêle, kisasszony.
 Frêler, v. a. mar. v. ferler; 2. v. n. megperzselődni.
 Freluche, f. lepkeháló.
 Frelon, m. ent. lódaráz; fig. fam. iratoru.
 †Freluche, f. selyembajtók; 2. —s, f. pl. enyelgések.
 Freluquet, m. fam. piperkőc, csélcsep; 2. a. m. ki-csíny, vézna.
 Frémir, v. n. remegni, borzadni, reszketni; 2. sustorogni; zúgni; mus. rezegni.
 Frémissant, e, a. poét. remegve.
 Frémissement, m. remegés; borzadály; 2. borzadás; 3. zúgás; méd. — du cœur, szívdobogás.
 Frender, v. n. rőfögni.
 Frêne, m. bot. kőris.
 Frénésie, f. agydüh, örvongés. [örvongó]
 Frénétique, s. a. agydühös.
 Frénollir, v. n. borzadva elájulni.
 Fréquentment (-ka-man), adv. gyakran, sokszor.

Fréquence

Fréquence, f. *gyakoriság, számság.*
 Fréquent, e, a. *bő, gyakor.*
 *Fréquentable, a. *látogatható.*
 Fréquentant, e, a. *látogató.*
 Fréquentatif, ive, a. gr. mot —, *gyakorító szó.*
 Fréquentation, f. *közlekedés, társalgás.*
 Fréquenter, v. a. *látogatni*; 2. v. n. *gyakran járni valahová; közlekedni.*
 Frequin, m. com. *hordó; écon. bödön.*
 †Frérâtre, m. *sógor.*
 Frère, m. *ivér; bon —, vig cimbor.*
 Fressaie, effraie, f. orn. *kanakú; gyöngybagoly.*
 Frésillon, v. *tröene.*
 Fresque, f. *peint. falfestés; 2. falfestmény.*
 Pressurade, f. *tulzott magasztalás.*
 Pressure, f. *bouch. zsiger.*
 Fret (fré; suiv. l'Acad. frette), m. com. *bérbeadás (hajó); 2. hajóvám; 3. rakomány.*
 Frètement, m. com. *bérbeadás; rakodás.*
 Frétre, v. a. com. *bérbeadni; rakodni.*
 Fréteur, m. *rakodó; hajógazda.*
 Frétilant, e, a. *pajkos, ugrándozó; 2. —e, f. arg. íróttol.*
 Frétilard, e, a. pop. *nyugtalan; 2. —e, f. arg. nyel.*
 Frétilardement, adv. *kellemezen, udvariasan.*
 †Frétille, f. *tőrekszalma; fig. fam. nyomorúság, csekélység; 2. arg. tánc.*
 Frétilement, m. *szökdecseles, ugrándozás.*
 Frétiller, v. a. *nyugtalanodni; izegni-mozogni; vickándozni; p. le pied lui —e, parázson áll; 2. arg. táncolni.*
 Frétillet, v. *pouliot.*
 Frétin, m. *péch. halivadék; fig. hitványság, kimustrált áru; arg. bors.*
 Frette, f. *vaspánt.*

Fretter

Fretter, v. a. *megvasazni.*
 Freux, ou grolle, f. orn. *feketevarju.*
 Friabilité, f. *dörzsölékénység.*
 Friable, a. *dörzsölékény.*
 Friand, e, a. *nyalánk; fig. sóvár, kíváncsi; —dement, adv. nyalánkul.*
 Friander, v. n. *nyalánkoskodni.*
 Friandise, f. *nyalakodás; 2. pl. nyalánság; fig. buja vágy.*
 Fricandean, m. cuis. *spékelt borjuszélet.*
 Fricarelle, f. pop. b. *kurva.*
 Fricassée, f. cuis. *vetrece; p. il est savant en —s, tudja, mitől döglök a légy; il sent de loin la —, érzi a pecsenye szagát; guer. battre la —, riadót verni.*
 Fricasser, v. a. cuis. *vagdálni; fig. pazarolni.*
 Fricasseur, m. *kotyvasz.*
 Friche, f. agr. *ugar; 2. en —, adt. ugarban; fig. mi-veetlen.*
 Fricot, m. cuis. pop. *vagdálék; húsétel.*
 Fricotage, m. pop. *tőzsde-uzsora.*
 Fricoter, v. n. pop. *jól enni-inni; fin. pénzuszorát tűzni; 2. v. a. fig. pop. elpazarolni.*
 Fricoteur, m. *tőzsde-uzsorás.*
 Friction, f. chir. *dörzsölés.*
 Frictionner, v. a. chir. *dörzsölni.*
 Frigaler, v. a. *körmökkel vaskarni.*
 Frigane, f. ent. *tavaszi légy.*
 Frigard, frigaud, m. com. *ecetelt hering.*
 Frigide, v. zone.
 Frigidité, f. jur. *tehetlenség; méd. — d'estomac, gyomorgyöngesség; 2. fagy.*
 Frigorifique, a. phys. *hidegítő.*
 Frigotter, v. *fringotter.*
 Frileux, se, a. *fagyos; fam. fázékony.*
 Frileur, se, a. arg. *nyúlászó, gyáva.*
 Friloseté, f. *fázékonyosság.*

Friser

Frimaire, m. h. de F., *dérhónap (nov. 21.—dec. 20.).*
 Frimas, m. *dér.*
 Frime, f. pop. *arc, ábrázat; faire la — à q., vkit rosszul fogadni.*
 Frimer, v. a. arg. *megbámulni (vkit); 2. v. n. dérel borítani.*
 Frimousse, f. pop. *arc, ábrázat; —r, v. arg. rászedni, megcsalni.*
 Frimousseur, m. arg. *hamis kártyás.*
 Fringale, f. *farkas-éh.*
 Fringant, e, a. *élénk, vidor, fürge; pop. gangos.*
 Fringille, f. orn. *pinty.*
 Fringotter, v. n. *csicseregni; v. a. dudolni.*
 Fringuer, v. a. *öblíteni; 2. v. n. ugrándozni.*
 Frinon, m. orn. *zöldike.*
 Friolier, f. *nyalánság.*
 Friolet, m. jard. *muskatálykörte; 2. —, te, a. nyalánk.*
 Frion, m. agr. *ekevas.*
 Friper, v. a. *sztégyűrni; 2. elkoptatni; fig. elfecsérelni; elkerülni (oskoldt); pop. mohón falni; 3. se —, v. r. elkopni.*
 Friperie, f. *zsibáru; 2. zsibvásár; —littéraire, elcsépt gondolatok.*
 Fripe-sauce, m. b. *zabáló; pop. kotyvasz.*
 Fripier, ère, s. *zsibárus.*
 Fripon, ne, s. *csaló, gazember; fam. kópé; 2. —, ne, a. csintalan.*
 Friponneau, m. *kis kópé; fiatal széptevő.*
 Friponner, v. a. *csalni, rászedni; csenni; 2. csintalanodni.*
 Friponnerie, f. *gaszág, csalás.*
 Friquet, m. orn. *fenyő-pinty; cuis. süttőlapocka; 2. —, te, s. kacérkodó.*
 Frire, v. a. ir. cuis. *sütni; 2. v. n. sülni.*
 Frisage, m. *charp. lécezet.*
 Frise, f. com. *daróc; arch. képszék.*
 Friser, v. a. *fodorítani; fig.*

Friseur

horzsolni; jard. choux —é, fodorkáposzta; pop. il a —é la corde, közel járt az akasztófához; 2. se —, v. r. göndörödni; fodoritni (magát); pop. je m'en frise, nem törődöm vele.
Friseur, se, s. fodrász.
Frisoir, m. fourb. árrvéső; perr. fodorító vas.
Frison, m. daróc; darócruha; 2. bodros sít; 3. manuf. allja gyapot; coiff. egyes fűrt.
Frisotter, v. a. göndöríteni; 2. se —, v. r. göndörödni.
Frisque, a. eleven, vidor.
Frissement, m. surrogás.
Frison, m. méd. borzadás; fig. borzadály.
Frisonnement, m. borzongás; fig. összeressenés.
Frisonner, v. n. borzadozni, borzogni; fig. remegni.
Frisure, f. fodrozat, hajfodrozat.
Friteau, m. v. friton; 2. cuis. poulet en —, rántott csirke.
Friton, m. pèche. sült hal.
Fritte, f. verr. üvegnyé; four à —, üvegnyépest.
Fritter, v. a. verr. üvegnyét égetni.
Fritture, f. cuis. rántás; 2. olvasztott vaj; 3. rántott hal.
Fritturier, m. pecsenyesütő; 2. —, ére, s. pecsenyész.
Frivole, a. hiu, léha, lenge,
*Frivoliser, v. a. hiuvá tenni.
Frivolité, f. hiúság, lengesség, ledérség; com. gyapotcsipke.
Froc (-ok), m. kámza, csuha; expl. — de mineur, bányászakadt; fig. vertu de —, férfierő, f. tehetség; p. aujourd'hui dans un casque et demain dans un —, a köpenyt szél után fordítani.
Frocard, m. kámzás barát.
Froid (-oa), m. hideg, fagy; fig. fagyosság; 2. —, e, a. hideg; avoir —, fájni; fig.

Froidement

homme —, komoly férfiu; 3. à —, adt. hidegen.
Froidement, adv. hidegen, fagyosan.
Froideur, f. hidegség; fig. egykedvűség.
Froidir, v. refroidir.
Froidure, f. hidegség.
Froidureux, se, a. fagyos; fam. fázékony.
Froissable, a. szétgyűrhető.
Froissement, m. zúzás; dörszölés.
Froisser, v. a. zúzni, szétzúzni; 2. összegyűrni; fig. megsérteni; károsítani; 3. se —, v. r. sértődni; sértve érezni magát.
Froisseur, a. t. t. zúzó.
Froissure, f. zúzás; törtet; ránc.
Frölement, m. horzsolás; 2. könnyű érintés.
Fröler, v. a. horzsolni; arg. — sur la balle, vkit ócsárolni.
Fromage, m. sajt; pop. manger du —, bosszankodni; p. jamais homme sage ne mangea —, okos ember sohase dílatja magát.
Fromageon, m. bot. pop. papsajt.
Fromager, m. sajtkáva.
Fromagerie, f. sajtház.
Fromageux, se, a. sajtos.
Fromagier, ére, s. sajtarús; s. készítő.
Froment, m. agr. búza; — de Turquie, kukorica.
Fromentage, m. gabnabér.
Fromental, m. üre; 2. —, e, a. búzanemű.
Fromenteux, se, a. agr. gabnádús.
Froncement, m. homlokráncolás.
Froncer, v. a. redőzni, ráncolni (homlokot); reddzgetni, ráncolgatni (szalagot); 2. se —, v. r. ráncokba borulni.
Froncis, fronçure, m. coutur. ránc.
Fronde, f. ant. parittya; chir. négyfejű kötelék; 2. h. de F. frond (XVII. században).

Fructidor

Fronder, v. a. parittyázni; ext. hajítani, dobni; fig. hangosan feddenni, it. — tout le jour, egész nap a kormányt szidni.
Frondeur, m. parittyás; fig. ferde bíráló; viszátkodó; it. békétlenkedő (kormány ellen); h. de F. frond-parti; 2. —, se, a. bíráló, szörszálhasogató.
Front, m. homlok; fig. arc; it. courber le —, magát meg-alázni; 2. fig. arcátlanúság, merészesség; arch. fort. homlokat; mil. arcvonal; mon. fej; 3. de —, adt. elől; szemben; egyszerre; egymás mellett; —à—, szem-től-szemben.
Frontail, v. fronteau, (sell.)
Frontal, m. chir. homlokkötelék; 2. —, e, a. an. os —, homlokcsont.
Fronteau, m. h. j. homlokkötő; sell. üstökszj.
Frontière, f. határszél; 2. a. f. ville —, végváros.
Frontispice, m. arch. oromoldal; imp. címlap.
Fronton, m. arch. orom.
†Froqué, a. kámszás.
Froqueur, m. cont. utjavító.
Frottage, m. sikárolás, surolás.
Frottée, f. cuis. reszelt kenyér; 2. ütleg.
Frottement, m. dörszölés; dörszölbés.
Frotter, v. a. dörszölni; abs. padlót kefélni; 2. bedörszölni; fig. megverni; pop. megnadrágnálni; chir. — le rasoir, fenni; 3. v. n. dörszölbödni; 4. se —, v. i. — les yeux, szemét dörszölni; társalogni, közlekedni vkivel; kötekedni.
Frotteur, se, s. suroló, sikároló.
Frottis, m. écon. padlómasz.
Frottoir, m. surlórongy; barb. törőruha; rel. simító; phys. löszörpárna.
Frou-frou, m. suhogás; fig. faire —, fényelegni.
Fructidor, m. h. de F. gyümölcs hó (aug. 18.—sept.)

Fructuensement

16.); —fiant, e. a. *termő*; —fication, f. *termékenyítés*; —fier, v. n. *gyümölcsözni*; fig. *használni*; *hasznos*; *hasznosítani*; *tenyészni*.
Fructuensement, adv. *sikeresen*.
Fructueux, se, a. *gyümölcsöző*; 2. fig. *jövedelmező*, *hasznos*.
Frugal, e, a. s. p. m. *mértéktelen*, *megelégedett*; *egyszerű*; —ement, adv. *mértéktelenen*; *egyszerűen*.
Frugalité, f. *mértéktelenség*, *egyszerűség*; *józanág*.
Fruit, m. *gyümölcs*; *termés*; fig. et fam. — défendu, *tiltott gyümölcs*; cuis. —, *csemege*; 2. *jövedelem*; *termény*; méd. *magzat*; 3. fig. *haszon*, *előny*, *nyereség*; it. *haladás*; it. *következmény*; it. —sec, *bukott tanuló*; arch. *részelés*, *lejtés*.
Fruitage, m. *gyümölcsfélé*.
Fruitager, v. n. *gyümölcsöt szedni*; fig. *hasznosítani*.
Fruiterie, f. *écon*. v. *fruítier*; 2. *gyümölcskereskedés*.
Fruítier, ère, s. a. *arbre* —, *gyümölcsfa*; *écon*. *gyümölcskamra*; *gyümölcskereskedő*.
Fruition (-ci-), f. *haszonélvezés*.
Frusquin, m. *pop*. *vagyon*, *birtok*; —er, v. a. *arg*. *öltözködni*; —eur, m. *arg*. *szabó*.
Fruste, a. *kopott*, *elmállott*; fig. *poésie* —, *ódon költészet*; 2. *mus*. *voix* —, *elgyöngült hang*.
Frustratoire, a. *prat*. *csalásándékbán*; 2. m. *fűszerező*; —ment, adv. *hasztalanul*, *hijában*.
Frustrer, v. a. *csalni*; *ámítani*.
Frustescent, f. *bot*. *megérés ideje*.
Frutescent, e, a. *bot*. *bokornemű*.
Fruticuleux, frutiqueux, se v. *frutescent*.

Fucus

Fucus (-kuce) m. *bot*. *omboly*.
Fugace, a. *bot*. *rövid tartamú*.
Fugacité, f. *mulékonyság*.
Fugitif, ve, a. *megfutamlott*; 2. s. *szökevény*.
Fugue, f. *mus*. *futam*; *fam*. *faire une* —, *kereket oldani*.
Fuie, f. *galambduc*.
Fuir, v. n. *ir*. *megfutamodni*; *menekülni*; fig. *mulni*; *com*. *caorogni*; 2. v. a. *kerülni*; 3. se — *soi-même*, v. r. *önmagát kerülni*.
Fuite, f. *futás*, *szaladás*; *prendre la* —, *megfutamlani*; 2. *mentség*.
Fulgore, m. *ent*. *villonc*.
Fulgurant, e, a. *villámló*; *csillámló*.
Fulguration, f. *phys*. *villanás*, *villanás*; *chi*. *pill*.
Fulgurite, m. *minér*. *vilámla*.
Fuligin'e, f. *korom*; —eux, se, a. *kormos*; —osité, f. *kormosság*.
Fullomanie, f. *bot*. *buja levehajtás*.
Fulmar, m. *orn*. *sirály*.
Fulminaire, a. *pierre* —, *villámkő*; —al, e, a. *villámszerű*.
Fulminant, e, a. *dörgő*; fig. *dúló*, *tomboló*; *chi*. *or* —, *durr-arany*.
Fulmination, f. *chi*. *durradás*; *dr*. *can*. *egyházi átok kihirdetése*.
Fulminer, v. a. *dr*. *can*. *egyházi átkot kihirdetni*; 2. v. n. *chi*. *durranni*; fig. *dühöngni*, *tombolni*.
Fumade, m. *agr*. *trágyásföld*; cuis. *párolt étel*.
Fumage, m. *füstölés*; *cout*. *füstpénz*. [zölgő].
Fumant, e, a. *füstölő*, *gőz*; p. il n'y a point de — sans feu, *nem zörög a haraszt szél nélkül*; un — *vendeur* —, *széltoló*; 2. *büfögés*; *ch*. *hulladék*.
Fumer, v. n. *füstölgöni*; 2. *gőzölgöni*; fig. *dúló*, *fulni*;

Fureteur

3. v. a. *füstölni*, *füstretenni*; *ch*. *kifüstölni*; 4. *dohányozni*; *agr*. *trágyázni*; 5. se —, v. r. *füstölni*.
Fumeron, m. *üszök*; 2. —s, pl. *arg*. *lábazárak*.
Fumet (-mé), m. *zamat*; 2. *vadszag*.
Fumeterre, f. *bot*. *füstike*.
Fumetreux, m. pl. *agr*. *trágyarakások*.
Fumeur, se, s. *dohányos*.
Fumeux, se, a. *bódító*, *résztető*; 2. *füstös*.
Fumier, m. *trágya*, *ganéj*.
Fumigateur, m. *chi*. *méd*. *füstölő*.
Fumigation, f. *chi*. *méd*. *füstölés*.
Fumigatoire, m. *chi*. *méd*. *füstölőszert*; 2. a. *poudre* —, *füstszert*.
Fumiger, v. a. *chi*. *méd*. *kifüstölni*.
Fumoir, m. *füstkamra*.
Fumure, f. *agr*. *juhganéj*.
Funèbre, a. *temetési*; *halotti*; *oiseaux* —, *kuvik*; fig. *komor*, *szomorú*; —ment, adv. *szomorúan*.
Funer, v. a. *mar*. *vitorlálkál* és *kötellekkel főszerelni* (*árbotot*).
Funérailles, f. pl. *temetés*, *temetség*.
Funéraire, a. *temetési*....
Funeste, a. *végzetes*; *szomorú*, *síralmas*; —ment, adv. *síralmasan*.
Funeur, m. *mar*. *kötélmeszter*.
Fungus, v. *fungus*.
Funiculaire, a. *méc*. *machine* —, *kötélgép*.
Funicule, m. *bot*. *kötéllek*.
Funin, m. *mar*. *kötélzet*.
Fur, v. *mesure*.
Furculaire, f. h. n. *örvényke*.
Furet, m. h. n. *fűró-menyét*; fig. *kiváncsi*, *szimatoló*.
Furetage, m. *ch*. *menyetezés*.
Fureter, v. n. *ch*. *menyetezni*; 2. *kutatni*, *nyomozni*, *motozni*.
Fureteur, m. *ch*. *menyetező*; fig. —, se, s. *nyomozó*; *kutató*; *hírvadász*.

Fureur

Fureur, f. düh; 2. dühöngés; 3. heves szenvedély.
 Furfure, f. méd. ótvár, kosz.
 Furibonde, e, s. a. dühös.
 Furibonder, v. n. dühöngni.
 Furie, f. düh; 2. hev, heves buzgalom; 3. myth. Furia; fig. gonosz nő; 4. méd. dühfereg.
 Furieusement, adv. dühösen; 2. fam. roppantúl, borzasztón.
 Furieux, se, a. dühös; 2. heves, szertelen; 3. bámulatos, szörnyű.
 Furin, m. mar. siktenger.
 Furoles, f. pl. bolygótüz.
 Furoncle, m. méd. vérkeles.
 Furonculeux, se, a. méd. vérkeletes.
 Furtif, ve, a. titkos, alattomos.
 Furtivement, adv. titkosan, titokban, alattomban.
 Fusain, m. bot. papsüveg.
 Fusaire, m. belgülszta.
 Fuseau, m. orsó; horl. fogas henger; conch. orsócsiga.
 Fusée, f. tele orsó; p. mérlela —, az ügyet összehangyolítani; artil. röppentyű; it. gyújtó-cső.
 Fuselier, m. orsókészítő.
 Fuser, v. n. méd., phys. elterjedni; szétfolyni.
 Fusibilité, f. olvadákonyság.
 Fusible, a. olvadékonny.
 Fusiforme, a. bot. orsódad.
 Fusil (fusi), m. arm. löfegyver, puska; 2. tűzszerzám; 3. fen-acél; 4. puskagóc.
 Fusile, v. fusible.
 Fusilier, m. milit. gyalogkaton.
 Fusillade, f. puskatüzelés; 2. agyonlövés.
 Fusiller, v. a. lelőni; agyonlőni; 2. se —, v. réc. egymást lövöldözni.
 Fuson, f. olvasztás; folyás; 2. fig. összeolvadás; egyesülés.
 Fusipore, m. bot. zákány.
 Fuster, v. n. botozni; ch. törből menekülni.
 Fustet, fuste, m. bot. ecet-szőmörce.
 Fustigation, f. megvesszőzés.

Fustiger

Fustiger, v. a. megvesszőzni.
 Fût, m. arm. puskaagy; arch. oszlopszár; rel. met-szövas; tonn. hordó; paum. labdaverő recének nyele.
 Futaie, f. e. f. szálfa; it. szálaserdő.
 Futaille, f. écon. hordó; fig. vieille —, vén szatyor.
 Futailerie, f. dongafa.
 Futaine, f. com. parket.
 Futainier, m. parket-takács.
 Futé, e. a. ravasz, fursangos.
 Futée, f. mon. ragasz.
 Futier, m. bőröndműves.
 Futile, a. haszontalan, semmis; 2. v. frivole.
 Futilité, f. haszontalanság; képtelenség, semmiség.
 Futur, m. gr. jövő idő; 2. prat. —, e, s. völegény, mátká; 3. —, e, a. jövő.
 Faturité, f. did. jövő lét.
 Fuyard, m. szökevény; 2. —, e, a. félénk, bátortalan; gyáva.
 Fy, m. vét. borsóka; 2. pop. par ma —! bizony Isten!
 Fyeux, se, a. vét. borsókás.

G.

G (je, jé), m. g, a betűsorozatban 7.
 Gabare, f. riv. dereglye; mar. teherhajó; it. vámilletek.
 Gabari, gabarit, m. mar. hajóminta.
 Gabarier, m. mar. dereglyekormányos; 2. v. n. hajóminta szerint dolgozni.
 Gabatine, f. donner de la — à q., vkit luddá tenni.
 Gabelage, m. sódó.
 Gabeler, v. a. sal. sőt szarítani; 2. se —, v. se moquer.
 Gabeleur, m. sódó-szedő.
 Gabelle, f. v. gabelage, frauder la —, sőt becsempészni; fig. —, magát kötelessége alul kivonni; 2. sódáz.
 Gabeloux, mr. v. gabeleur; 2. pop. gúnyoló, arcátlan ember.
 Gaber q., v. a. se — de q., v. r. gúnyolódni.

Gageur

Gabet (-bé), m. v. girouette.
 Gabeur, v. gabeloux (2.).
 Gabie, f. gabie, m. mar. árbockas.
 Gabier, m. mar. árbocör.
 Gabion, m. fort. sánckósár.
 Gabionnade, —nage, m. fort. mellvéd.
 Gabionner, v. a. fort. sánckosarakkal fedezni.
 Gabre, m. p. u. kanpulyka; it. fogolykakas.
 Gâche, f. serr. zárlyuk; bät. keverőrid; pät. piszkafa.
 Gâcher, v. a. bät. vakolatot habarni; fig. mázolni; mar. evezni; com. vesztetni; blanch. öblögetni.
 Gâchet, m. orn. fekete sirály.
 Gâcheur, m. bät. habaró; fig. —, se, a. mázoló; it. vesztető.
 Gâcheux, se, a. iszapos, sáros; 2. m. iron. et pop. tudatlan falusi tanító.
 Gâchis, m. iszap, sár; poccolya; fig. kellemetlen ügy; it. zürzavar.
 Gâchoir, m. pot. fazekasteknő.
 Gadële, gadelle, f. jard. egres.
 Gadelier, —dellier, m. jard. pöszméte-bokor.
 Gadouard, v. vidangeur.
 Gadoue, f. v. vidange; 2. pop. szarrakás.
 Gaffe, f. mar. csáklya; pëch. halászpözna; sal. sódhajó; fig. il avala sa —, meghalt.
 Gaffer, v. a. mar. csáklyázni.
 Gagate, f. minér. ráckő; 2. fekete puszkakova.
 Gage, m. zálog; jeu. jouer au — touché, zálogosditi játszani; 2. pl. év. hópénz; szolgálati bér; 3. fogadási zálog; 4. arg. tolvajok egyetértése.
 Gager, v. a. etn. fogadni; 2. abs. állítani; fizetést adni.
 Gagerie, f. pal. bírói záloglás.
 Gageur, se, s. fogadó.
 Gageur (-jüre), f. fogadás;

Gagier

fig. soutenir la —, vmit állítani.
 Gagier, m. harangozó (falun).
 Gagiste, m. zsoldos; milit. ezredzenész.
 Gagnable, a. megnyerhető; 2. termővé tehető föld.
 Gagnage, m. legelő; vén. legelés; pal. mezei termés.
 Gagnant, e, s. a. nyerő.
 Gagné, m. nyereség.
 Gagne'denier, m. napszámos; —pain, m. kenyérkereset; —petit, m. víndorló közsőrűs.
 Gagner, v. a. nyerni; — sa vie, életét keresni; iron. il a bien —6, jól esett neki; 2. szerezni; megkapni; jutni; hasznat húzni; 3. elnyerni; fig. — q., megnyerni vkit; it. megelőzni; 4. hatalmába keríteni; extér. kapni, megkapni; 5. elérni; fig. — au pied, les champs, kereket oldani; 6. húzni-halasztani; II. v. n. nyerni; 2. se —, v. r. terjedni; 3. szerezni.
 Gagneur, se, s. nyerő.
 Gagui (-ghil), f. pop. vig, pohók nő.
 Gai, e, a. vig, vidám, jókedvű; 2. fürgé, virgonc, eleven; világos, derült, fam. être un peu —, bekapva lenni; 3. addt. allons —! rajta!
 Galement, galement, adv. vígan, fürgén, jókedvűen; fig. örömmel, önként, engedelmesen.
 Galeté, gaité, f. vigság, jókedv, vidámság; 2. pajzánosság; 3. de — de coeur, adt. szándékosan.
 Gaillard, gaiac, m. bot. gajákfa.
 Gaillard, e, s. a. vig, vidám, tréfás; 2. eleven, vidor; 3. könnyelmű; zabóllós; 4. boros, pityókás; 5. arcátlan; merész.
 Gaillardement, adv. vígan, tréfásan; 2. könnyelműen; merészen.
 Gaillerdet, f. mar. kis lobogó.

Gaillardise

Gaillardise, f. vigság, vidámság, pajkosság; 2. fam. sikamlós, könnyelmű beszéd.
 Gaille, m. arg. gebe.
 Gaillet, v. caille-lait.
 Gaillou, m. ag. gabnacsira.
 Gaïment, v. gaïement.
 Gain, m. nyereség, haszon; 2. előny.
 Gaine, f. tok; traîne —, kékedi, nyegle; 2. hüvely.
 Gaïnerie, f. bőrtok, bőrdoboz; 2. tokgyár; 3. tokkereskedés.
 Gaïnier, m. tokcsináló; 2. bot. cercis.
 Gaïté, v. gaïeté.
 Gal, m. icht. ezüsthal; jeu. cél; p. avoir le —, előnyt nyerni.
 Gala, m. díszünnepély; díszruha.
 Galactie (-cie), f. méd. tejfolyás; —tite, f. minér. tejkő; —tode, a. méd. tejzsinó; —tologie, f. méd. tejnye-tan.
 Galamment (-la-man), adv. nyájasan, udvariasan; 2. csinosan, izlésteljesen; 3. finomul, ügyesen.
 Galanger, m. icht. békahal; 2. bot. galanyagóké.
 Galant, m. szerető, kedves, udvarló; 2. ravasz kópé; on a prit le —, megcsípték a jó madarat; 3. fürgé ifjú; 4. mod. mellbodor; II. —, e, a. udvarias, bátor, tisztességes, becsületes; 2. megelőző, szolgálatkész; 3. —e, buja, bujálkodó; 4. kellemes, izlésteljes, csinos; 5. c'est un —, rühes; —ement, adv. merészen.
 Galanterie, f. udvariasság, módoság; 2. szolgálatkészség; előzékenység; m. p. szépelgés; 3. szerelmeskedés, bujálkodás; 4. figyelem; ajándék, emlék; iron. rossz tréfa; fam. iron. bujasenyv. [édelgő].
 Galantin, m. kacki, balgóc.
 Galantine, f. bot. hóvirág.
 †Galantisier, v. a. udvarolni; szerelmeskedni.

Gall'cisme

Galbanum (-nome), m. galbán mézga; p. donner du —, kiú ígéretekkel biztatni.
 Galbe, m. arch. cikornya; 2. tzubony; 3. an. arc-szőg.
 Gale, f. méd. rüh; p. qui à la — se gratte, a ki rühes vakarózik.
 Galé, m. bot. mocsári rozsdabura.
 Galéace, galéasse, f. egy dr. bocos hajó.
 Galée, f. impr. hajó.
 Galefretier, m. pop. gézengúz.
 Galéga, m. bot. holdruta.
 Galéne, f. chi. lágyany; minér. ólommáz.
 Galéope, —pse, —psis, (-cice), m. bot. — chanvrin, tar-ka fogandótt.
 Galer, v. a. pop. vakarni; fig. iron. — q., vkit jól elverni; 2. v. n. ugrándozi; 3. se —, v. r. vakarózni.
 Galerand, v. butor (orn.).
 Galère, f. mar. gálya; p. vogue la —! szerencse neki; 2. v. bagne; men. ereszto gyalu.
 Galerie, f. arch. karzat; képcsarnok; 2. folyosó; th. nézőkarzat; expl. aknatornác.
 Galérien, m. gályarab.
 Galerne, f. északnyugoti szél.
 Galet (-è), m. minér. hőmpkő.
 Galetas, m. padlásszoba.
 Galette, f. pát. lepény; mar. tengeri kétszersült; 2. arg. oktondi.
 Galettier, m. pát. lepénysütő.
 Galeux, se, a. méd. rühes.
 Galfatre, m. b. tetves.
 Galgale, f. mar. hajóragasz.
 Galimafrée, f. cuis. vetrece.
 Galimatias (-thia), m. zagyva beszéd.
 Galine, f. icht. zsibbasztó rája.
 Galipot, m. com. fenyő mézga.
 Galle, f. bot. noix de —, gu-bacs; 2. ent. bugalegy.
 Gall'cisme, m. francia nyelv-

Gallinace

sajátos; —coles, m. pl. ent. gubonokok.
 Gallinace, f. m. mér. fekete agátkő; —é, a. orn. tyúkfaj.
 Gallinsecte, m. ent. gubóbogár.
 Gallot, m. icht. zengeri kigyó.
 Galoche, f. sarcsipő; 2. fasarkú cipő.
 Galochier, m. sarcsipész.
 Galon, m. paszomány; p. quand on prend du — on n'en saurait trop prendre, ki nád közt áll, oly sipot farag, minőt akar; conf. csemegetartó; —ner, (-loné), v. a. paszománnyal borítani; —nier, m. paszományos.
 Galop (-lo), m. vágatás; vágta; fig. alker le —, nagyzolni; donner un — à q., pop. vkit lekérdani; 2. dans. galoptánc.
 Galopade, f. man. nyargalás; fig. csekély távoles.
 Galoper, v. a. vágatni; fig. fam. — q., vkit üldözni; 2. v. n. nyargalni; fig. barangolni.
 Galopin, m. fam. járó-inas; it. kukta; fig. kőszagyerek; com. kontár; milit. nyargonc.
 Galvardine, f. esőköpeny.
 Galvander, v. a. fam. lefordani; 2. elhanyagolni (munkát).
 Gamache, f. szárharisnya.
 Gambade, f. bakeszökés, vicakándás; pop. fájre des — d'oreillers, ásitozni.
 Gambader, v. n. ugrándozni.
 Gambaleur, se, a. ugrándozó.
 Gambage, m. com. söradó.
 Gambillard, e, s. a. iron. sántikáló.
 Gambiller, v. n. fam. fityegni, evickélni.
 Gamelle (-mè-le), f. fatál.
 Gamlin, m. kősa fű; cuis. kukta; fam. kamasz; —er, v. n. kőszálni; —erie, f. gaz csiny.
 Gammare, m. h. n. vízen

Gamme

Gamme, f. mus. hangrovat; fig. changer de —, más hurokat pengetni; mettre q. hors de —, vkit sodrából kihozni.
 Ganache, f. an. ló állkapcsa; fig. fam. oktondi; pop. ócska paróka.
 Ganche, m. karos akasztófa.
 Gandolin, m. pop. fajankó, totya.
 Gangli'forme, a. an. idegdücszerű; chir. holttetem alakú; —on, m. an. idegdúc; chir. holttetem; —onique, a. an. idegdücs; système —, dücsrendszer.
 Gangrène (can-), f. méd. fene.
 se Gangrener (can-), v. r. méd. megfenésedni.
 Gangréneux, se, a. méd. fenés.
 Gangue, f. expl. ér, válkony. [kés.
 Ganivet, m. chir. kis metsző.
 Ganse, f. selyemzsineg.
 Gant (gan), m. keztyű; 2. fig. jeter le —, párbajra kihívni; it. il est souple comme un —, fát vágthatni hátán; elle a perdu ses —s, megesett; prendre des —s, óvatosan eljárni; * — jaune, piperkőc.
 Gantelet, m. vért keztyű; p. ce que le — gagne le gorgin le mange, eből jött vagyonnak, eből kell elvesznie.
 Ganteline, v. campanelle.
 Ganter, v. a. keztyűhúzni; fig. cela ne gant pas du tout, nincs nyemre; 2. v. n. ces gants gantent bien, a keztyű jól áll; 3. se —, v. r. keztyűjét föl húzni.
 Ganterie, f. keztyűs mester-ség; 2. k. bolt.
 Gantier, ère, s. keztyűs.
 Garantage, m. festés pirosító buzérrel.
 Garance, f. bot. pirosító buzér; 2. a. buzérpiros.
 Garancer, v. a. teint. pirosító buzérrel festeni.
 Garanceur, m. teint. buzér-festő.

Garde

Garancière, f. teint. buzér-föld; 2. buzérfestő.
 Garannier, m. bot. sárga ibolya.
 Garant, m. (dipl. —te, f.), kezes.
 Garantie (-thie), f. kezesség; biztosíték; 2. kártalanítás.
 Garantir, v. a. kezéskedni; 2. biztosítani, megóvni; 3. se —, v. r. magát megóvni.
 Garbin, m. mar. délnyugoti szél.
 Garbon, m. orn. fogolykakas.
 Garbure, f. cuis. kenyérléves.
 Garçailler, v. n. kurválkodni.
 Garce, f. b. kéjhölgy; 2. tledány.
 Garcette, f. man. vitorlakötél.
 Garcier, m. pop. kurafi.
 Garçon, m. fiú; 2. aglegény; com. segéd; 3. th. — d'accessoires, szertárnok; 4. arg. — de champagne, utonálló.
 Garçonaille, f. gyermekcsoport.
 Garçonner, v. n. pop. fiúk után futkosni.
 Garçonnerie, f. kicsapongó élet.
 Garçonnet, m. fiúcska; suhanc.
 Garçonnière, f. pop. feslett ledány.
 Gardable, a. megőrizhető.
 Garde, f. őr; 2. őrség; fig. il a descendu la —, meghalt; 3. testőrség; — du corps, lovas testőrség; it. arg. tetű; 4. őrizet; com. de bonne —, tartós; 5. fölügyelés; 6. prendre —, vigyázni; e. f. pagony; erdőkerület; esec. kiállítás; — de l'épée, markolatellenző; p. il s'en est donné jusqu'aux —s, torkig itta magát; jen. segédkártya; serr. őrlemez; vén. fityű köröm; II. m. testőr; fölri-gyázó; — national, nemzetőr; — de nuit, éji őr;

Garde-bois

— des sceaux, *pecsétőr*;
ch. de f. *vasuti őr*.
Garde-bois, m. *erdész*;
—bonnet, m. *süvegboríték*;
—boutique, m. *bolitőr*;
—chasse, m. *erdőkerülő*;
—côte, m. *parti őr*; —crotte,
m. *előbőr (kocsikon)*;
—écuse, m. *zsilipmester*;
—étalon, m. *ménmester*;
—feu, m. *kályharács*; —fo-
restier, m. *erdőcsész*;
—fou, m. *korlát*; *karfa*;
—foudre, *villámhárító*;
—magasin, v. —boutique;
—malade, s. 2. *betegpótló*;
—manche, m. *felűj*;
—manger, m. *élelő*;
—meuble, m. *bútorkam-
ra*; —nappe, m. *szalma-
tányér*; —porte, m. *ajtón-
álló*; —poussins, m. *écon.
csirkés kosár*.
Garder, v. a. *őrizni*; *megő-
rizni*; fig. *bonne homme*,
garde ta vache, vigyázz,
meg né csaljának; it. il
nous a fait — le mulet, hi-
ában *várakoztatott*; 2.
megvédeni, őtalmazni; 3.
— qch. *vmit megtartani*;
—rancune à q., *vki ellen*
haragot táplálni; 4. *elten-
ni*; en donner à — à q.,
vkít rászedni; 5. *teljesít-
ni, eleget tenni*; *figyelni*;
6. se — v. r. *őrizkedni*,
ővakodni.
Garde-robe, f. *ruhatár*; 2.
ruhaszekrény; 3. *árnýék-
szék*; *gyalog árnyékszék*;
4. *előkötény*; —robier, m.
ruhatárnok; —sacs, m.
pal. *iratór*; —salle, m.
escr. *előtér*.
Gardeur, se, s. *pásztor*; 2.
gyújtó.
Garde-vaiselle, m. *ezüstre*
ügyelő cséled; m. —vigne,
szőlőcsész; —vue, m.
szemellenző; *fényellenző*.
Gardien, m. h. eccl. *zárdaő*.
Gardien, ne, s. a. *őr, őrző*.
Gardiennat, m. h. eccl. *zár-
daőnökség*.
Gardiennerie, f. mar. *tüzér-
szoba*,
Gardoir, m. *kamra*.

Gardon

Gardon, m. *péch. piros szár-
nyú keze*; p. être frais
comme un —, *vickándozik*
mint a csik a varsában.
Gare! i. *vigyázz!* 2. f. riv.
öböl; ch. de f. *kerülő*.
Garement, m. *dész, díszíték*.
Garenne, f. *nyílaskert*.
Garennier, m. *nyúlörző*.
Garer, v. a. riv. *öbölben ki-
köttni*; 2. se —, v. r. *öriz-
kedni*; *kitérni*.
Gargalisme, v. chatouille-
ment.
Gargamèle f. pop. *torok*.
se Gargariser, v. r. *méd.*
gurgulázni.
Gargarisme, m. *méd. torok-
öblítő*; 2. *gurgulázás*.
Gargo'tage, m. pop. *koty-
vasztás*; —te, f. *lacikony-
ha*; —ter, v. n. *lacikony-
hába járni*; 2. *rozsol enni*;
—tier —ère, s. *ételárus, pi-
aci szakács*; 2. *kotyvasztó*.
Gargouill'ade, f. mus. *kelle-
metlen hangváltozék*; fam.
ivópohár; —e, f. *ereszcsa-
torna szája*; éperon. *zabla-
karika*; —bé, f. *vízömlés*
csatorna szájából; —ement,
m. *gurgulázás hangja*; *has-
korgás*; —er, v. n. *vízben*
pocskolni; pop. les boyaux
lui gargonillent, *korog a*
hasa; —is, m. fam. *poc-
kolás*; pop. *haskorgás*;
—ette, f. *kancsó*; *kanna*.
Gargousse, f. artil. *töltény*.
Gargoussière, f. artil. *töltény-
táska*.
Garidelle, f. bot. *ánizsvirág*;
2. v. rouge-gorge.
Garigue, f. agr. *puszta*.
Garnement, m. fam. *gézen-
güz, ebhendi, akasztója vi-
rága*.
Garni, m. arch. *hézagöltő*
kő; 2. *butorozott hónapos*
szoba.
Garniment, v. garniture.
Garnir, v. a. *ellátni, beren-
dezni*; maison —ie, *bér-
ház*; 2. *díszíteni*; fig.
*bourse bien —ie, tele er-
szény*; *főlszerelni*; agr.
les blés sont bien —is, *a*
vetés jól áll; boul. —le

Gastéro-podes

four, *kemenőben fát szá-
rítani*; 8. se —, v. r. *magát*
örizni; *ellátni*.
Garnissaire, m. *adóhátrá-
lékoshoz szállásolt katona*.
Garnison, f. *helyőrség*; 2. v.
garnissaire.
Garnissage, m. *díszítés*; *föl-
szerelés*.
Garnisseur, m. *díszítő*; *föl-
szerelő*.
Garniture, f. *készlet, tar-
tozók*; coutur. *díszíték*;
mar. *kötélzet*.
Garo, m. bot. *sasfa*.
Garou, m. bot. *tevéfa*.
Garouage, m. *feslettség, kor-
helység*.
Garouenne, m. *méc. emelő*
csiga.
Garranier, m. bot. *sárgavi-
ola*.
Garrot, m. *málhadorong*;
nyeregfa; *husáng*; orn.
csörgő ruca; man. *mar*.
Garrottage, m. *megköközés*.
Garrotter, v. a. jur. *megkö-
tözni*; fig. — q. *vkít vala-
miben megakadályozni*.
Garroun, m. ch. *vén fogoly-
kakas*.
Gars, m. fam. *legény, su-
hanc*.
Garse, f. fam. *cavira, cevere*
(serdült leány).
Garsette, f. orn. *fehértém*.
Garvance, —che, f. bot. *ba-
golyborsó*.
Garzotte, v. sarcelle.
Gast, v. gaz.
Gascalope, f. cuis. *gödbőlény*.
Gascon, ne, s. a. *kérkedő*,
nyegle, hányaveti; —nade,
f. *kérkedés, nyeglegség*;
—ner, v. n. *hazudozni*;
kérkedni.
Gaspill'age (—pi), m. *tékoz-
lás*; —er, v. a. *össze-virzsa*
hányni; 2. *tékozolni*; fig.
= son'temps, *idejét vesz-
tegetni*; —eur, se, s.
tékozló.
Gaster (gas-tère), m. *méd.*
alhas.
Gastéralgie, gastralgie, f.
méd. gyomorfájás.
Gastéro-podes, m. pl. *haslá-
buak*.

Gastérostée

Gastérostée, f. icht. szállás durbanca.
 Gastri'cisme, m. méd. gyomorcsorva; —cité, f. méd. gyomorlob kórjelei; —loque, v. ventrioloque; —que, a. an. altesti; —te, —tis, f. méd. gyomorlob.
 Gastro'adynamique, a. méd. fièvre =, posláz; —branche, f. h. a. haskopolty; —bronchite, f. méd. gyomor- és gégelob; —cèle, f. méd. gyomorséro; —cnémiens, s. a. pl. gáz-izmok; —lâtre, v. gastromane; —logie, f. főzéstani; *—mane, s. a. hashizlalo; —manie, f. hasgond; —nome, m. étművész; —nomie, f. étművészet; —tomie, f. chir. hasnyit-tás.
 Gat, m. mar. kirakodási lépcső.
 Gâteau, m. pât. lepény; p. il a trouvé la fève au —, eltalálta bibéjét; fig. par-tager le —, a nyereségben osztozni; pop. mère —, gyermekkényesztető; chir. tépodrat; écon. — de miel, lépesméz.
 Gâté'-bois, —cuir, —plâtre, m. rozszasztalos, rozscipész, rozskőmives stb.; —enfant, gyermekkényesztető; —ménage, s. házi békebontó; —métier, m. kon-tár; —papier, m. firkász; —pâte, m. rozssütő.
 Gâter, v. a. rontani; meg-károztatni; elkontározni; 2. elrontani; fig. c'est un mari trop complaisant il —e le métier, nagyon elő-zékeny férj; megnehezíti a férjek helyzetét; 3. elke-nyesztetni; 4. se —, v. r. elromlani; fig. elkorhely-kedni; elkényesedni.
 Gâterie, f. kényesztetés.
 Gâté'sauce, m. kotyvasztó; —tout, m. fajankó, totya.
 Gâteur, se, s. rontó.
 Gatillier, gattillier, bot. m. szűzfa. [gás.
 Gâtine, f. v. désert; vén. vá-

Gâtis

Gâtis, m. jur. marha okozta kár.
 Gaton, m. cord. szorítófa.
 Gattorugine, f. icht. eleven-szülő takrász.
 Gauche, f. bal; 2. à —, adt. balra; 3. a. bal; fig. ferde, ügyetlen; egyenetlen; —ment, adv. ügyetlenül, fonákul.
 Gaucher, ère, s. a. balog.
 Gaucherie, f. ügyetlenség, golyhóság, kamaszság.
 Gauchir, v. n. oldalra hajol-ni, kitérni; fig. ötlöni, ha-tolni; men. megvetemedni, homorodni.
 Gauchissage, m. meggörbü-lés.
 Gauchissement, m. hajlás, oldalra hajlás (testé).
 Gauchoir, m. kalló malom.
 Gaudage, m. teint. festés fo-gas rezedával.
 Gaude, vande, f. bot. fogas rezeda; 2. kukorisakása.
 Gaudé, m. rövid szónoklat.
 Gaudéamus (-muce), m. burl. eszem-izsom, lakmá-rozás.
 Gauder, v. a. teint. fogas rezedával festeni.
 †se Gaudir, v. r. vígadni.
 Gaudisserie, gaudisseur, v. raillerie, railleur. [etc.
 Gaudronner, etc. v. godron
 Gaufrage, m. manuf. mintá-zás; pát. kockalepény-sütés.
 Gaufre, f. sejt, lép; 2. kocka-lepény; fig. fam. être la — dans une affaire, megszo-rulva lenni.
 Gaufre, v. a. manuf. habos-ra szőni; ling. ráncokat rakni.
 Gaufreur, se, s. manuf. kel-me-mintázó.
 Gaufrier, m. pát. lepényvas; pap. mintadeszka; 2. pát. kockalepény-sütő.
 Gaufroir, m. manuf. minta vas.
 Gaufreure, f. hímestinta.
 Gaulade, m. v. gaule; 2. f. fig. feddés, megrovás.
 Gaulage, m. gyümölcszedés póznával.

Gazetin

Gaule, m. gyümölcszedő pózna; man. lovarvessző; mar. lobogórúd.
 Gauler, v. a. póznával lever-ni (gyümölcsöt).
 Gaulette, f. vesszőcske.
 Gaulis, m. e. f. magcsemete; fiatal sudarfa.
 Gaulois, e, s. a. gallus; fig. c'est un bon —, igazlelkű ember.
 Gaupe, f. m. p. csatakos nő-személy; útcái kurva.
 Gauperie, f. szenny, piszok.
 Gauplume, a. boglyas, bor-zas.
 †Gausse, f. pop. bohózat, tréfa.
 †Gausser, v. n. pop. bohós-kodni, hazudozni; 2. se — de q., v. r. vkit bolonddá tenni.
 †Gausserie, f. pop. kötekedés, ingerkedés.
 †Gausseur, se, s. gúnyoló, in-gerkedő.
 Gautier, m. erdei lakos; 2. lázító; rabló.
 Gaux, m. levegőben szárított kender; arg. tetű.
 Gavache, m. gyáva; semmi-rekellő.
 Gavé, m. arg. részeg.
 Gaveau, m. céhtárs.
 Gavette, f. tir. arany v. ezüst sodrony.
 Gavion, m. pop. torok.
 Gavon, m. mar. kis hajó-szoba.
 Gayette, f. brig. gyantás föld.
 Gaz, m. chi., phys. légszesz.
 Gaze, f. manuf. fátýolsző-vet.
 Gazei'fiable, a. chi. légszesz-képes; —fication, f. chi. l.sz.-szé változtatás; —fier, v. a. l.szeszszé változtatni; 2. se —, v. r. l.sz.-szé változ-ni; —forme, a. chi. légsz. féle.
 Gazelle, f. z. zerna, gazella.
 Gazer, v. a. fátýolszővettel bevonni; fig. fátýolt vetni vmire.
 Gazetier, m. hírlapíró; 2. hírlapárus.
 Gazetin, m. írott hírlap.

Gazette

Gazette (-zète), f. hírlap; faieno. tok.
 Gazeux, se, a. phys. légeesszemű.
 Gazier, ère, s. manuf. patyolataszövő.
 Gazon, m. gyepe, pázsit; —nag, —nément, m. gyepe-sítés; —ner, v. a. gyepe-síteni; se —ner, v. r. gye-pesedni; —neux, se, a. gye-pes.
 Gazouill'ard, csicsergő, csiri-poló; —ment, m. csiripo-lás, csicsergés; 2. = d'un ruisseau, palack csörgése; —er, v. n. csicseregni; csörgedezni; fig. gagyog-ni; —is, m. poét. csicser-gés, csiripolás.
 Geai, m. orn. szarka; — de montagne, hegyi holló; —de bataille, magnyító; —houppé, banka.
 Géant, e, s. óriás; 2. a. óri-ási.
 Géantisme, m. roppantság.
 Geigneux, se, a. nyűszörgő.
 Géhenne, f. théo. pokol.
 Geindre, m. boul. dagasztó; 2. —, v. n. nyűszörögni.
 Gel, m. bot. ragya.
 Gelable, a. megfagyható.
 Gélasin, m. an. aregdöröcs-ke.
 Gélasines, f. pl. dent. met-sző fogak.
 Gélatine, f. chi. kocsonya-dék.
 Gélatineux, se, a. kocsonyás; 2. —, m. tengeri csiga.
 Gélée, f. fagy; —blanche, dér; cuis. kocsonya; —de mer, tajt.
 Geler, v. a. fagyasztani; 2. megfagyasztani; 3. v. n. fagyni, elfagyni; 4. imp. fagy; il a —à la glace, jég-gé fagyott; 5. se —, v. r. jéggé fagyni, megfagyni.
 Geleur, m. fagyasztó.
 Gélide, a. chi. könnyen fa-gyó.
 Gélif, gélis, a. m. e. f. fagy-repedékes.
 †Gelinage, m. cout. baromfi-adó.
 Geline, f. orn. tyuk.

Gelinette

Gelinette, —notte, f. hiszlalt csirke; 2. —, —de bois, császárfa; —d'eau, hód.
 Gélissure, gélivure, f. e. f. fagyrepedék.
 Gême, f. szingyanta.
 Gêmeaux, m. pl. astr. ikrek.
 Géminé, e, a. pal. ismételt; bot. páros, kettős.
 Gémir, v. n. sohajtani, nyűszörögni; siránkozni; tur-békolni.
 Gémissant, e, a. nyűszörögve, siránkozva, sohajtva.
 Gémissement, m. sohajtás, nyűszörgés, siránkozás; turbékolás; dév. —du coeur, töredelem.
 *Gémisseur, m. nyűszörgő.
 Gemm'a (gem-ma), m. bot. rügy, bimbó; —ation, f. bot. rügyezés, bimbózás; —e (gè-me), a. minér. sel —, akna-, kőso; 2. †. drágakő; 3. bot. v. gemma; —er (gem-mé), v. n. rü-gyezni, bimbózni; —ifère, a. minér. drága kőveket termő; —ification, f. bot. rügyezés; —iforme, a. bot. bimbóalakú; —ipare, a. bot. rügyező, bimbózó; —iparité, f. bot. rügykép-zés.
 Gemmule, f. bot. bimbóc-ska, rügyecske.
 Génal, e, a. an. archoz tar-tozó.
 Génant, e, a. alkalmatlan, terhes.
 Genci'val, e, a. an. ínyhez tartozó; —ve, f. an. íny; —vité, f. méd. inylab.
 Gendarme, m. csendőr; fig. c'est un beau —, csinos lo-var; 2. szikra; joail. sötét folt a gyémántban.
 se Gendarmier, v. r. fam. megharagudni, tűzbe jöni.
 Gendarmerie, f. milit. csend-őrség.
 Gendarmeux, se, a. joail. foltos.
 Gendre, m. vő; p. faire d'une fille deux —s, kettőnek igérni, mit csupán egy kaphat.

Général

Gène, f. kín; kényszer; kin-pad; 2. kínzás; 3. nehézség; fig. gyötrelm; fesz; pénzavar; 2. —s, pl. dob-húrok.
 Génée'logie, f. származat; származatrend; —logique, a. származati; nemzékren-di; —logiste, m. íztudós; p. mentir com. un —, olyat hazudni, mint egy ház.
 Génépi, m. bot. havasi üröm.
 Génér, v. a. nyomni, feszí-ti, szorítani; akadályozni; 2. fig. terhelni, zavarni, alkalmatlankodni; korlá-tozni, gátolni; 2. se —, v. r. magát erőltetni; iron. ne vous gênez pas! csak úgy mint honn! il ne se —e pour quoi que ce soit, nem engedi magát tartó-ztatni; il faut se — qf. pour ses amis, barátain-kért néha áldozatot kell hoznunk.
 Général, m. milit. tábornok; 2. rendi főnök; 3. általá-nos, egyetemes; 4. —, e, a. fő... köz; 2. egyetemes, általános; 3. en —, adv. általában, egyetemes, ál-talános; —at, m. tábor-nokság, vezérség; 2. ren-di főnökség; —e, f. milit. köz., naggyriadal; 2. tábor-nokné; —ement, adv. álta-lánosan, közönségesen; —isable, a. egyeteműthető; —isateur, —trice, a. egyete-műtő, általánosító; —isati-on, f. általánosítás, egye-temítés; —iser, v. a. ál-talánosítani; se —, v. r. általánosodni; —ité, f. általánosság; egyetemes-ség.
 Génér'ant, e, a. nemzett, al-kotott; —ateur, m. ch. de f. gőzkazán; 2. —atrice, a. geom. alkotó; ligne = atrice, alkotó egyenes vonal; —atif, ve, a. nemző; faculté = ative, nemző te-hetség; —ation, f. nemzés; nemződés; 2. támadás, ke-letkezés; 3. nemzedék, iva-

Généreusement

dék; 4. nemzettség; 5. emberiz, embernyom; —ationel, le, a. phil. *tenyészet*; passion = le, családi szeretet; —er, v. engendrér.

Généreusement, adv. *nagylelkűleg*; *bőkezűleg*; 2. bátran, vitézül; —reux, se, a. nagy, nemes, *nagylelkű*; poét. *bátor, vitéz*; 2. *adakozó, bőkezű*; —rique, a. nemi, nembeli; —rosité, f. *nagylelkűség, nemeslelkűség*; *bőkezűség*.

Genét, m. bot. *rekettye*; 2. man. *spanyol mén*.

Genette, f. z. *nyest (keleten)*; man. à la —, adv. *rövid kengyellel*.

Genèvre, —rier, v. *genièvre*.

Genèvrette, f. *borókabór*.

Genèvière, f. orn. *fenyűrígó*.

Génial, e, a. an. *térdehez tartozó*; 2. **lángeszű*.

*Génialité, f. *lángelmesség*.

Géniculé, e, a. *térde-, könyök alakú*.

Genie, m. *nemtő, védszellem*; 2. *lángelme*; *tehetség*; 3. *szellem, jellem*; milit. *mérnökkar*.

Génieux, m. *pop. nagy kávészese*.

Genien, ne, a. an. *állhoz tartozó*.

Genièvre, m. bot. *borókafenyű*; 2. *fenyűmag*.

Génisse, genisse, f. *úszó*.

Génital, e, a. *nemző...*; parties = es, *nemzőrészek*; —teur, m. *nemző*; —tif, m. gr. *sajátító*; —toires, m. pl. an. *tők, here*; —ture, f. g. p. *gyermek-ivadék*; 2. *physiol. méhmagzat*.

Genou, m. *térd*; fig. *fléchir le —, megadni magát*; p. rompre l'anguille au —, *hátul kötni a lovat*; bot. *bütyök, iz*.

Genouillé, e, a. bot. *bütykös; csuklós*.

Genouilliére, f. *térdrvas; csizmatürem; térdaszt.*

Genouillieux, v. *genouillé*.

Genre, m. *nem; faj*; j. an. — nerveux, *idegrendszer*; 2.

Gens

fajta; 3. *írásmód*; p. on ne sait de quel — il est, *az ember nem tudja, hányadán van vele*.

Gens, s. pl. *népség*; *emberek*; 2. *szolga személyzet*.

Gent, f. *nép, nemzet*; 2. —, e, a. *burl. takaros*.

Gentiane (—cia—), f. bot. *tarnics*; —jaune, *kornisfű*; —ine, f. chi. *tarnicskeserű*.

Gentil, s. a. *pogány*; *hitetlen*; 2. —, e, a. fam. *csinos, takaros, kedves, módos*; iron. *különös*.

Gentile, f. *fehér márvány*.

Gentil'homme (janthilome), m. pl. —s —s (janthizo-me), *nemes, nemes ember*; p. — donne sa parole, bourgeois la tient, *igérni uraság, megadni parasztság*; iron. *kurta nemes*; 2. *művelt, uri ember*; —homme, v. n. *urat játszani*; —hommerie, f. fam. *nemesség*; —hommière, f. *nemes telek*.

Gentillisme, v. *paganisme*.

Gentilité, f. *pogányság*; 2. *bálvány-imádás*.

Gentillâtre, m. m. p. *kurta nemes*.

Gentillesse, f. *autrf. nemes tulajdon*; *auj. nyájasság, udvariasság*; 2. *módosság*; 3. *csinos apróságok, encsenbencs*.

Gentiment, adv. *módosan, csinosan, takarosan*.

Génuflexion, f. *térdehajítás*.

Géo'centrique, a. astr. *földközponti*; —de, f. *minér. csörgőkő*; —désie, f. *földmérés*; —désique, a. *földmérési*; —gnosie, f. *minér. földrétgan*; —gnoste, m. f. *ismerő*; —gnostique, a. f. *ismeri*; —gonie, f. f. *képződés*; 2. f. *képződéstan*; —graphie, m. f. *leíró*; —graphie, f. f. *rajz*; carte de —, *térkép*; —graphie, a. f. *rajzi*.

Géolage, m. jur. *börtönpénz*.

Géole (jôle), f. jur. *börtön*; b.-ör lakása.

Germanique

Geôlier, ère, s. *börtönőr*.

Géologie, f. phys. *földézet*; —logique, a. *földészeti*; —logiste, —logue, m. *földész*; —mance, *mancie, f. pontifólat*; —mancien, m. *pontfős*; —métral, e, a. j. *mérő*; *mértani*; —métralement, adv. *mértanilag*; —mètre, m. *mérnök, f. mérő*; —métrie, f. *mértan*; —métrique, a. *mértani*; —métriquement, adv. *mértanilag*; —ponique, a. *földmívelési*.

Gérance, f. mar. *emelő csiga*.

Geranium (—ome), m. bot. *gerely*.

Gérant, e, s. *ügyvivő, ügynök*; *rédauteur —, lapvezér*.

Gerbe, f. agr. *kéve*; *gabnatized, dézma*; p. mieux vaut le lien que la —, *a ruha többet ér gazdájának*; artif. *tűzkéve*.

Gerbée, f. agr. *takarmányszalma*.

Gerber, v. a. agr. *kévébe kötni*; 2. *boroshordókat egymásra rakni*.

Gerbier, m. écon. rur. *kéverakás*.

Gerbière, f. *szalmás szekér*; 2. *kévepajta*.

Gerbillon, m. *kévécske*.

Gerce, f. ent. *ruhamoly*; mar. *repedés (fában)*.

Gercer, v. a. *fölkarcolni, fölrepezteni*; 2. v. n. et se —, v. r. *kirepedezni, cserepedezni*; *repedezni*.

Gerceux, se, a. *repedéses, hasadékos*.

Gercure, f. *hasadék, repedék*; forg. *hőtörlet*.

Gérer, v. a. *vezetni, igazgatni*.

Gerfaut, m. orn. *kerecsen*.

Gerlan, gerlon, gerlot, m. pap. *bödön*.

Germain, e, a. *cousin —, unokavér*; jur. *frère —, testvér*; 2. —, e, s. a. *germán, német*.

Germandrée, f. bot. *tarorja*; petite —, *közönséges t.*

Germanique, a. *német*;

Germant

—ser, v. a. németesíteni; 2. se —, v. r. németesedni; —sme, m. németesség.
 Germant, e, a. bot. csirázó.
 Germe, m. bot. csira; hajítás; fig. csirája, kezdete, eleje vminek; 2. székfolt (tojásban); —r, v. n. csirázni, hajítani; fig. gyökeret verni.
 Germinal, m. h. de F. csirázás hava (márc. 21— ápr. 19.)
 Germinatif, ve, a. bot. csirázás.
 Germination, f. bot. csirázás; hajítás.
 Gerموir, m. brass. malátaszerv.
 Gersée, f. fehérítő.
 Gerzeau, m. bot. konkoly.
 Gésier, m. an. begy.
 Gésine, f. gyermekágy.
 Gésir, gir, v. n. ir. gyermekágyban fekvő; 2. v. gisant, git.
 Gesse, f. csicséri borsó; —tte, f. bot. bagolyborsó.
 Gestation, f. hasasság.
 Gestatoire, a. v. chaise (à porteurs).
 Geste, m. taglejtés; 2. pl. hűstettek; burl. on connaît vos faits et —s, ismerik viselt dolgait.
 Gesticul'ateur, trice, s. hadonázó; —lation, f. taglejtés; —ler, v. n. tagjait járattatni, epecselni.
 Gestion (gès-thion), f. igazgatás, vezetés.
 Géum (-ome), m. bot. ciklász.
 Get, m. arg. nád.
 Gèze, m. arch. földélzűg; briq. úrós téglá.
 Giare, v. giore.
 Giarende, girende, gorende, m. z. bálványkigyó.
 Gibbab, m. icht. halormóscett. [hátú].
 Gibbeux, se, a. pupos, görbe.
 Gibbosité, f. bot. ktnövés; méd. púp.
 Gibecier, m. bőröndös.
 Gibeciére, f. tűszű; vadász-táska; 2. szemfényvesztő tarisznyája.

Gibèle

Gibèle, gibelle, f. icht. kárász.
 Gibelet, m. t. t. csapfűró; pop. il a un coup de —, bogara van.
 Gibelotte, f. cuis. csirkepörkölt.
 Giberne, f. milit. tölténytáska; fig. enfant de —, katonafiu; —rie, f. tölténytáskagyár.
 Gibet, m. akasztófa; p. le — n'est que pour les malheureux, a nagy tolvaj elszalad, de a kicsiny fölakad; it. le — ne perd point ses droits, kinek akasztófa helye, nem hal a vízbe.
 Gibier, m. ch. vad; fig. fam. cela n'est pas de son gibier, ez nem neki való; gibier de potance, akasztófa cimere.
 Giboulée, f. záporosó; — de grêle, jégeső; fig. ütleg.
 Giboya, souffleur, m. z. góliát kigyó.
 Giboyer, v. n. cserkészni.
 Giboyeur, m. cserkész, vaddász.
 Giboyeux, se, a. vaddús.
 Giclet, m. bot. ugorkás magrugó.
 Giffle, f. pop. nyakleves.
 Giftmehl (ghift-mèle), f. expl. egérkő.
 Gifole, f. bot. csikos kecskerágó.
 Gigantesque, a. óriási.
 Gigot, m. bouch. cuis. ürücomb; man. ló fara; pop. étendre ses —s, lábát szétterpeszteni; mod. —s, dudorújj.
 Gigtotté, e, a. man. húsos fari.
 Gigtoter, gigtoter, v. n. rugdalózni, vergődni.
 Gigue, f. b. ugrófüles, virgonc; arq. pofadék; cuis. özcomb.
 Giguier, v. n. ugrándozi.
 Gilet, m. mellény; —ier, m. mellénycsináló.
 Gille, gilles, m. faire —, ke-reket oldani; 2. bohóc; fig. fam. oktondi, hüle.

Git

Gillerie (gil'rie), f. hüleség.
 Gillette, f. g. p. cicomázótő; historien de la reine —, rossz író.
 Gillit, m. orn. légykapó.
 Gimblette, f. pát. perec.
 Gingembre, m. bot. gyömbér.
 Gingembrine, f. gyömbérpor.
 Gingidium (-diome), m. bot. csombor.
 Ginglyme, m. an. csuklóizülés.
 Gignuer, v. gigner.
 Ginguet, s. a. torokreszelőbor; 2. —, te, a. habit —, szűk kabát; fig. un esprit —, gyöngé agyú.
 Gipe, f. foszlány.
 Girafe, f. z. nyakorjány.
 Girande, f. artif. tűzkerék; hydr. sokcsövű szőkőkút.
 Girandole, f. écon. ágas gyertyatartó; —r, v. n. fig. élc után kapkodni.
 Giratoire, a. phys. kerengő; mouvement, —, kerengő mozgás.
 Girel, m. mar. v. cabestan; 2. icht. szívárhál.
 Girelle, f. mintakorong; 2. v. girel (2).
 Giroffe, m. bot. szegfűbors; clou de —, szegfűszeg; mètre de —, magszegfű.
 Giroffé, e a. szegfűnemű; 2. f. com. szegfűháj; it. bot. színes ibolya.
 Giroffier, m. bot. szegfűborsfa.
 Girolle, v. chervi.
 Giron, m. öl, öböl; it. fig.; arch. lépcsőfok szélessége.
 Gironné, e, a. arch. marche —e, csigalépcső foka.
 Gironner, v. a. orf. kerekíteni.
 Girouette, f. szélkakas; 2. a. állhatlan, ingadozó.
 Girouetterie, f. állhatlanság.
 Girouetteux, v. girouette (2).
 Gisant, e, a. fekvő; e. f. bois —, levágott fa.
 Gisement, m. fekvés.
 Git, itt nyugszik; fam. tout — en cela, minden ettől függ.

Gîtage

Gîtage, m. charp. bordafák összeillesztése.
 Gîte, m. éji szállás, háló tanya; charp. padlógerendák; cuis. bouch. fartő.
 Gîter, v. n. et se —, v. r. meghálni; oh. lesni, lesben állni.
 Giverner, v. n. arg. éjszakázni, korhelykedni.
 Givre, m. zúzmará; bot. ragya.
 Glabre, a. bot. síma.
 Glabréité, f. bot. simaság, fény.
 Glacant, e, a. jéghideg; fig. fagyos.
 Glace, f. jég; phys. fagy-pont; fig. un air de —, fagyos arc; 2. fagyalt; 3. tükörüveg; pât. cukoröntet.
 Glacée, f. bot. jeges bojtvirág.
 Glacer, v. a. fagyasztani; fig. abor —é, fagyos fogadtatás; 2. cukormázzal bevonnai; manuf. fényesíteni; 2. v. n. et se —, v. r. megfagyni.
 Glacerie, f. tüköröntőde; 2. tüköröntés; 3. tükörkereskedés.
 Glaceur, m. manuf. fénymázoló.
 Glaceux, se, a. joail. homályos.
 Glacial, e, a. jéghideg, fagyos.
 Glacier, m. fagyalttkészítő; 2. tüköröntő; 3. géog. havas, jégcsúcs.
 Glacière, f. jégverem; it. fig.
 Glacies-mariae (gla-ciècma-rié), m. minér. kő-tüveg.
 Glacis, m. lejtő; fort. vársík; peint. máz; taill. fércvarrat.
 Glacón, m. jégdarab.
 Glais, glaise, f. verr. pestboltozat.
 Glaioul, glais, m. bot. nőszirom.
 Glaire, f. méd. nyálka; — d'oeuf, fehérnyé.
 Glairer, v. a. rel. fehérnyével bevonnai.

Glaireux

Glaireux, se, a. méd. nyálkás.
 Glaise, f. fazekas-agyag.
 Glaiser, v. a. agyaggal bevonnai.
 Glaiseux, se, a. agyagos.
 Glaisière, f. agyagverem.
 Glaisine, f. agyag-ülledék.
 Glaiteron, v. glouteron.
 Glaive, m. pallos.
 Glame, f. ocul. csipa, csipalag.
 Glanage, m. kalászszedés, tarlózás.
 Gland, m. agr. makk; parch. csaptató; tabl. kapocsfa.
 Glandage, m. e. f. makkoltatási jog.
 Glande, f. an. mirigy; it. daganat; bot. ikrá; man. —s, nyálmirigy.
 Glandée, f. écon. rur. makkolás; e. f. makkoltatás.
 Glandiforme, a. an. mirigy; makkféle; —vore, a. makk-evő.
 Glandul'e, f. an. kiemirigy; —eux, se, a. mirigyos; bot. ikrás; —iforme, a. mirigyalakú.
 Glane, f. kalászcsomó.
 Glanée, f. kacsavadászat.
 Glanement, v. glanage.
 Glaner, v. a. kalászt szedni; tarlózni; fig. böngészni.
 Glaneur, se, s. tarlózó.
 Glanis, m. icht. harcsa.
 Glanure, f. tarlózás; ennek jövedelme.
 Glapir, v. n. csaholni; fig. rikácsolni.
 Glapissement, m. csaholás; rikácsolás.
 Glaréole, f. orn. libuc, bibic.
 Glas, m. halálharang; csendítő; halottharangozás.
 Glatir, v. n. kurjantani.
 Glatissement, m. kurjantás.
 Glau, m. alom.
 Glèbe, f. fekvőjóság; téo. örökszolgaság; poét. rög.
 Glène, f. mar. kerekbe rakott alattság; pêch. halaskosár.
 Glette, f. olom-fényle.
 Glicéau, m. cernagombolyag.
 Glissade, f. sikamlás, elcsúszás.

Gloseur

Glissant, e, a. sikamlós, csúszós; it. fig.
 Glissement, m. csúszkálás (jégen).
 Glisser, v. n. elcsúszni, megcsúszni; fig. fam. valaki iránt hűtlenné lenni; p. le pied lui a —é, pórul járt; 2. csúszkálni; korcsolyázni; fig. elsurranni vmin; II. v. a. csúsztatni; fig. becsúsztatni; 2. se —, v. r. elillanni, elsurranni; leereszkedni; lecsúszni.
 Glisseur, m. korcsolyázó.
 Glissoire, f. csuszka; e. f. facuszatató, ergettyű.
 Globe, m. golyó, teke; géog. — terrestre, földteke; an. — de l'oeil, szemteke; num. ország címerének golyója.
 Globeux, se, a. bot. tekéded.
 Globule, m. golyócska.
 Gloire, f. dicsőség; désireux de —, dicsvágó; it. m. p. gög, hiúság; p. être dans la — de Bacchus, részegnek lenni; peint. dicsfény.
 Gloméré, e, a. bot. csomós.
 Glomérer, v. a. csomózni.
 Gloriette, f. kékház kék-lak.
 Glorieux, f. bot. dicsőke; icht. rája; *—s, pl. h. de F. juliusi napok (1830); —ment, adv. dicsőül, dicséretesen.
 Glorieuseté, f. gög, dölyf.
 Glorieux, m. dicsékedő, kérkedő; 2. —, se, a. dicső, dicséretes; kérkedő, dicsékedő.
 Glorifiable, a. dicsőíthető; —ance, f. öndics, kérkedés; —cation, f. théo. dicsőítés; —er, v. a. dicsőíteni; 2. se —, v. r. magát dicsőíteni, magasztalni.
 Gloriette, f. kicsinyes dicsőség.
 Glose, f. szómagyarázat, jegyzet; —marginale, oldal-jegyzék.
 Gloser, v. a. magyarázni, jegyzeteket írni; 2. v. n. rovgatni, róni.
 Gloseur, se, a. rovgató, rovvó, megrovó.

Glossaire

Glossaire, m. *magyarászó-szótár*.
 Glossateur, m. *magyarászó, értelmező*.
 Glossite, f. méd. *nyelvlób*.
 Glosso-catoche, m. chir. *nyelvtartó*; —cèle, f. chir. *nyelviszam*; —come, m. chir. *csontkiüllő*; méc. *emelőgép*; —graphie, m. litt. *nyelvbúvár*; —graphie, f. an. *nyelvineírás*.
 Glotte, f. an. *hangrés*; 2. orn. *karis*.
 Glottile, f. méd. *hangrés-lób*.
 Glottorier, v. n. *kelepelni*.
 Gloulou, m. *hurukkolás*; *kotyogás*.
 Gloulouser, v. n. *hurukkolni*; 2. *kotyogni*.
 Gloussément, m. *kotlás, kárálás*.
 Glousser, v. n. *kotlani, kárálni*.
 Glouteron, m. bot. *bojtorján*.
 Glouton, ou goulu, m. z. *torokos borz*; 2. —, e, s. a. *nagybélű, falánk*; —nement, adv. *falánkul*; —ner, v. n. *zabálni, falni*; —nerie, ou gloutonie, f. *falánkság*.
 Glu, f. ch. lép. *madárlép*; jard. *cseresznye-fanyanta*; poét. *báj, varázs*.
 Gluant, e, a. *ragadós, enykes*; pop. il a les mains —es, *könnyen kezében felejt vmit*.
 Gluan, m. ch. *lépvessző*.
 Gluber, v. a. *hámozni*.
 Gluer, v. engluer; 2. v. poisser.
 Glui, m. *fedőszalma*.
 Glumacé, e, a. bot. *pelcés*.
 Glume, v. balle (2).
 Glumelle, f. bot. *polypácska*.
 Gluten (-tène), m. h. n. *enyű*; bot. *enyek*; chi. *dágvány*.
 Glutinant, glutinatif, v. agglutinant.
 Glutine, f. chi. *növényfehérnye*.
 Glutineux, se, a. did. *ragadós; sikeres*.

Glutinosité

Glutinosité, f. *ragadósság*.
 Glycerine, f. chi. *olaj-éd*.
 Glyphe, f. arch. *horony*.
 Glyptique (gli-tique), f. grav. *kövésés*.
 Gnac, m. il y a du —, *kutya van a kertben*.
 Gnafle, f. *szerencsétlen vetés (kockán)*; p. après rafle —, *derűre boru*.
 Gniant gniant, m. *dadogó*.
 Gniolo, f. pop. *lőkés*.
 Gnome, m. myth. *földmanó*.
 Gnomique, a. *elvmondatos*.
 Gnomon, m. astr. *napmutató*.
 Gnomonique, f. astr. *napóratani*; 2. *napóratani*.
 Go, tout de —, adv. pop. *teketória nélkül*.
 Goailler, etc. v. railler, etc.
 Gobbe, f. *mérgezett falat*.
 Gobeau, gobelet, m. *bilikom, serleg*; 2. *pohárnokság*; 3. *büvész-serleg*; fig. *joueur de —, ravasz csaló*.
 Gobeleterie, f. *serleggyár*.
 Gobeletier, m. *serleggyáros*.
 Gobelins, m. pl. *szőnyeggyár (Párisban)*.
 Gobelotter, v. n. fam. *poharazni*.
 Gobe-mouche, m. orn. *zsaroly*; fig. fam. *szolgalelek*; it. *henyélő*; arg. *szabad kőmives*.
 Gober, v. a. fam. *fölfalni, elnyelni*; p. il a —é le morceau, *horogra akad*; fig. *időt vesztegetni*; 2. *elcsipni, elfogni (vkít)*.
 Goberge, m. icht. *gadóc*; 2. f. pl. *ágydeszka*.
 se Goberger, v. r. pop. *könynyülkődni; mulatozni*; 2. v. se *moquer*.
 Gobet, m. fam. *harapás, falat*; fig. *prendre un homme au —, vkít nyakon csipni*.
 Gobeter, v. a. mac. *bevakolni*.
 Gobetis, m. mac. *vakolás*.
 Gobeur, se, s. *faló; könnyen hívó*; com. riv. *rakodó*.
 Gobie, m. icht. *tölcserhal*.
 Gobillard, m. *dongafa*.
 Gobin, m. fam. *püpos*; it. m.

Gogue

p. c'est un plaisant —, *tréfás ember*.
 Goblin, m. *manó, mumus*.
 Godaille, f. pop. *dőzsölés, ivás*; —r, v. n. *iszákoskodni*; —ur, m. *iszákos*.
 Godan, m. fam. *donner dans le —, törbe kerülni*.
 Goddon, m. *pénzes ember*.
 Gode, f. orn. *tengeri sirály*.
 Godelureau, m. fam. *édeldő; hölgyrab*.
 Godenot, m. *szemfényvesztő báb*.
 Goder, v. n. *ráncot vetni*.
 Godet, m. *talpatlan pohár*; bot. à —, en —, bot. *kehely idomú*; it. *csésze; kehely*; fond. *öntőlyuk*; peint. *festőteknőke*.
 Godiche, s. pop. *oktondi*.
 Godiehon, ne, a. pop. *ostoba*; p. chanter la mère —ne, *vigan dalolni*.
 Godin, fn. agr. *fiatal bika*.
 Godine, f. lusta. *felelt életű nő*; —tte, f. *szerető; ágyas*.
 Godiveau, m. cuis. *pâté de —, vagdalthús-pástétom*.
 Godron, m. coutur. *öbölránc*; reddő vas; orf. *homorúszél*.
 Godronner, v. a. mod. *öbölráncot rakni*; 2. bot. *feuille —ée, csipkés levél*.
 Godronneur, m. orf. *homorító*.
 Godronnoir, m. orf. *völgyelő véső*.
 Godure, f. *ál-ránc*.
 Goéland, goiland, v. gode.
 Goémon, gouémon, m. bot. *omboly*.
 Goet, gouet, m. vign. *has-hajtó szőlő*.
 Goétien, ne, s. *lélekidező*.
 Goëtre, etc. v. goître, etc.
 Goffe, a. *esetlen, otromba*; 2. m. *pórnyelv*; —ment, adv. *esetlenül*; —rie, f. *otrombaság, esetlenség*.
 Gogaille, m. pop. *vendégség*.
 Gogo, à —, adv. fam. *öbben, bőségesen*.
 Gogue, f. cuis. *töltelék*; —nard, e, a. *pórias, tréfás*; 2. m. *bohóc*; —nard, v. n. *bohóskodni, pó-*

Goinfrade

rias tréfát űzni; —narde-
rie, f. aljas tréfa; —nettes,
f. pl. enyelgések; se —r,
v. r. pop. mulatozni, vi-
gadni; —ttes, f. bohózat,
tréfa; fam. être en —,
jókedvűnek lenni; 2. víg
lakoma; 3. csapszék.
Goinfrade, f. lakmározás.
Goinfre, m. pop. tobzódó;
—r, v. n. b. tobzódni;
—rie, f. b. tobzódás.
Goitre, m. méd. golyva.
Goitreux, se, a. méd. golyvás;
2. m. h. n. golyvás gyík; 3.
—se, f. orn. gödény.
Golfe, m. tengerből.
Golfiche, f. conch. gyöngy-
ház kagyló.
†Gollille, f. mod. nyakbodor.
Golis, m. e. f. sudarfa (husz
éves).
Gollette, f. chev. vértíng.
Gomichon, m. pát. almás
píte.
Gomm'age, m. mézgázás;
—e, f. mézga; =gutte, sár-
ga mézga; =résine, méz-
gagyanta; —ement, m.
mézgázás; —er, v. a. méz-
gazni; —eux, e, a. méz-
ga ..; eau =, mézga-
víz; —ier, m. bot. mézgafa.
Gonagre, f. méd. térdkösz-
vény.
Gon-al-gie, f. méd. térdfá-
jás.
Gond, m. serr. ajtószark fig.
sortir des —s, fölgerjedni.
Gondole, f. mar. sajka;
ocul. szemszilke; écon.
csobolyó; voit. paraszt
koesi; —tte, f. sajkácska.
Gondolier, m. sajkás.
Gonelle, f. ch. vadászka-
bát.
Gonfalon, gonfalon, m.
templomzászló; —ier, m.
templomz. vívó.
Gonflement, m. fölperfedés.
Gonfler, v. a. felfújni, puff-
asztani; 2. v. n. et se —,
v. r. puffadni, dagadni.
Gongron, m. méd. kemény
nyakdaganat; jard. bú-
tyók.
Gonin, m. fam. ravasz kő-
pé.

Gonio'mètre

Gonio'mètre, m. math. szög-
mérő; métrie, f. szögmér-
tan; —métrique, a. szög-
mértani.
Gonne, f. mar. tonna; it.
kátrányos hordó; —lle,
—tte, f. bl. cimerez pán-
céling.
Gonorrhé, f. méd. kankó.
Gonz, m. arg. férju; —esse,
f. arg. nő.
Gord, m. péch. halrekesz;
2. gbo. mlyút, hegytorok;
3. gyúpala-agyag.
Gordien, a. noeud —, gordi-
usi csomó; fig. fam. voilà,
c'est le noeud —, itt a bök-
kenő.
Goret, m. malac; cord. öreg
legény; mar. hajóseprő;
pop. ronda gyermek.
Goreter, v. a. mar. surolni.
Gorge, f. nyak; fig. fam.
faire grosse —, fölfuval-
kodni; 2. torok; fig. cou-
per la — à q., vkit tönkre
tenni; rendre la —, hán-
yni; it. fig. a lopott jószá-
got visszaadni; 3. kebel;
mell; 4. — de montagne,
hegyszoros; bot. cső, szár;
p. faire une — chaude de
qoh., kedvére enni, inni;
tour. görfa.
Gorge'blanche, f. orn. hont-
madár; —bleue, f. orn.
kékbegyű dalár; —de pi-
geon, a. galambszin.
Gorgée, f. korty.
Gorge'fouille, f. men. hor-
nyoló gyalu; —nue, f.
orn. zsarolycni.
Gorger, v. a. tele tölteni; túl-
terhelni, torkig étetni; fig.
on les a —és de biens, túl-
terhelték vagyonnal; 2.
se —, v. r. magát tele töl-
ni.
Gorget, m. chir. kutasz.
Gorgette, f. gallér; nyak-
mellbodor.
Gorgerin, m. cheval. nyak-
vértész.
Gorge-rouge, v. rouge-gorge.
Gorget, m. men. hornyoló
gyalu.
Gorgette, f. nyakacska; 2.
csecsemőfűkötő-szalag.

Goulet

†Gorgias, m. nyak-, mellbo-
dor.
Gosier, m. torok; 2. gégecső;
ext. ell a un beau —, szép
hangja van; orn. grand —,
gödény.
Gosiller, v. n. pop. okádni.
Gosse, f. b. tréfa.
Gosser, etc. v. se gausser etc.
Got, m. pop. tetit.
Goton f. kurva.
Gouache, gouasse, f. vízfes-
tész; vízfestmény.
Gouailler, etc. v. railler,
etc.
Goudaille, f. mar. sajkaszij.
Goudran, m. milit. szurok-
pözs.
Goudron, m. kátrány;
—nage, m. kátrányozás;
—ner, v. a. mar. kátrá-
nyozni; —nerie, f. kátrány-
gyár; —neur, m. kátrá-
nyozó; —neux, se, a. kátrá-
ny ..
Gouéper, v. n. arg. napot
lopni, henyélni.
Gouépeur, se, s. pop. nap-
lopó.
Gouet, v. arum.
Gouffre, m. torkolat, mély-
ség, nyílás; phys. —s, ör-
vény; fig. tékozló.
Gouge, f. man; serr., váj-
vész; 2. tszipa, szajha.
Gouger, v. a. mon. kivájni.
Gougère, f. cuis. túrós le-
pény.
Gougette, f. t. t. váfurócs-
ka; kis csap.
Gouin, m. mar. rongyos ha-
jóslegény; 2. —e, f. v.
gouge (2).
Goujard, m. bádogos legény.
Goujat, m. katonaszolga;
mac. napszámos; 2. otrom-
ba ember.
Goujon, m. icht. görgöcs;
fam. faire avaler le — à q.,
vkit törbe csalni; arch. fo-
gas köldök; men. cövek,
pecsek, csap.
Goujonner, v. a. men. csap-
pal összefoglalni.
Goujure, f. mar. rovátk.
Goule, f. pop. számár szája.
Goulée, f. pop. falat.
Goulet, m. mar. szoros bejá-

Gouliastre

rás kikötőbe; 2. v. goulot;
3. —te, v. goulotte.
Gouliastre, s. a. pop. nagy-
bélű.
Goulot, m. palack nyaka;
artill. v. ampoulette.
Goulotte, f. arch. csator-
nácska.
Goulou, n, v. glouton; 2. —,
e. a. jard. pois —, cukor-
borsó.
Goupille, f. horl. pecek; —r,
v. a. horl. peckelni.
Goupillon, m. cath. szentelő
ecset; 2. arg. pöcs; cart.
csirizelő pemet; écon. öb-
lőgető kefe; —ner, v. a.
écon. kefével tisztítani;
—nure, f. vign. szőlő be-
tegség.
Gourd, e, a. megdermedt,
megmerevedett (hidegtől);
fig. il n'a pas les mains
—es, szeret dolgozni; it.
szeret ütleget osztogatni.
Gourde, f. bot. lopótök; 2.
pop. fillentés.
Gourdin, m. pop. furkós bot.
Gourdiner, v. a. pop. meg-
döngetni; 2. se —, v. r.
réc. egymást megverni.
†Gourdir, v. a. megmerevedni.
Goure, f. hamisított fűszer-
árú.
Gourer, v. a. com. hamisít-
ni; 2. r. pop. megcsalni;
3. se —, v. r. csalódni.
Goureux, m. com. áruhamisi-
tó; 2. pop. csalo.
Gourgande, —dine, f. pop.
utcai kurva.
Gourmade, f. ökölcsepás;
—r, v. a. q. megverni, meg-
öklözni.
Gourmand, e, s. a. ingyenc;
jard. zöldborsó; 2. fattyú-
hajtsá.
Gourmander, v. a. megszi-
dni, pirongatni; fig. — ses
passions, szenvedélyét
megzabolázni; 2. se —, v.
réc., egymást szidni.
Gourmandiller, v. a. szelíden
megfedni. [nyalánkság.
Gourmandise, f. ingyencség,
Gourme, f. vét. takony; fig.
fam. il jette sa —, dühöng;
2. feszség.

Gourmé

Gourmé, e, a. peckes, feszes.
Gourmer, v. a. man. fölál-
lani; 2. fam. pufolni,
döngetni; 3. ízlelni; 4.
3. se —, v. r. feszeskedni.
Gourmet, m. borizelő, bor-
értő; 2. ingyenc; nyalánk.
Gourmette, f. man. állazó;
fig. fam. il a rompu sa —,
szabad folyást engedett
szenvedélyeknek; mar.
áru-ör; hajósszolgá.
Gournal, gourneau, m. icht.
kurrogó koltó.
Gouspiller, v. gausser.
Gouspin, m. pop. gyáva;
arg. írnök.
Goussaut, —ssant, s. a. man.
vastagnyakú; fig. lomha
ember.
Gousse, f. bot. hüvely;
— d'ail, foghagymagerezd.
Goussot, m. an. honalj-úr;
honalszag; arch. gyám-
kapocs; fig. il a toujours
le — bien garni, erszénye
mindig tömött.
Goussette, f. bot. hüvelyke.
Gouët, m. izlés; 2. íz; szag;
p. morceau avalé n'a plus
de —, elmúlt esőnek nem
kell köpönyeg; 3. étvágy;
II. szép-érzése; 2. hajlam;
kedv; p. des —s et des
couleurs on ne peut dis-
puter, kinek a pap, kinek
a papné; 3. szerkezet.
Gouëter, v. a. et n. ízlelni;
2. megízlelni; fig. megkí-
sérteni: it. jóváhagyni;
helyeselni; it. tetszeni; 3.
élvezni; com. marchandise
—és, keresett áru; 4. man.
— la bride, a zablához
szokni; II. v. n. ozzonnáz-
ni; III. — m. ozzonna.
Gouttant, e, a. csöpögő.
Goutte, f. csöpp; boire la —,
pállinkát inni; 2. adv. fam.
je n'y vois —, nem okos;
dom ki belőle; 3. — á —,
adv. csöppenként; II. méd.
köszvény.
Gouttelette, f. csöppecske.
Goutteux, se, s. a. köszvé-
nyes.
Gouttière, f. arch. eresz;
hátzető; sell. —s d'un

Grâce

cartosse, előbőr; an.
horny. [ható.
*Gouvernable, a. kormányoz-
Gouvernail, m. mar. kor-
mánylapát; fig. kormány-
rúd.
Gouvernant, e, a. kormány-
zó; 2. —, m. kormány-
zó.
Gouvernante, f. kormányzó-
nő; 2. nevelőnő; 3. gazda-
asszony. [zást.
Gouvernatif, ve, a. kormány-
Gouverne, f. com. szabály.
Gouvernement, m. kormány;
it. kormányzóság; it. fő-
parancsnokság; mar. ve-
zetés.
*Gouvernemental, e, a., kor-
mány . . . ; journal —, kor-
mánylap.
Gouverner, v. a. kormányoz-
ni; 2. ápolni, gondozni;
nevelni; 3. — q. uralgani,
parancsolni; comment
gouvernez-vous? miként
érsi magát? mar. kormá-
nyozni; fam. il —e bien
sa barque, jól intézi dol-
gait; p. selon ta bourse
—e ta bouche, addig nyuj-
tózál a meddig a takaró
ér; 4. se —, v. r., viselni
magát, viselkedni.
Gouverneur, m. kormányzó;
főparancsnok; 2. igazgató;
mar. kormányos.
Gouvion, m. charp. csapszeg.
Grabat, m. vacok; il est sur
le —, nyomorog; it. végét
járja.
Grabataire, a. fekvő beteg.
Grabeau, m. com. árukul-
ladék. [lás.
Grabelage, m. com. rostát.
Grabeler, v. a. com. rostálni,
válogatni.
Grabaleur, m. pharm. ros-
táló, tisztázó.
Grabuge, m. fam. civakodás,
perpatvar.
Grâce, f. kegy; hajlandóság.
2. kegymutatás; iron. la
belle —! mily nagylelkű!
3. kegyelem, megkegyelme-
zés; 4. kegyelem, irgalom,
könyörület; 5. hála; dév.
hálaíma; 6. de —, adt.

Graciable

ugyan kérem; II. báj, kecs, kellem; fig. mauvaise —, illetlenség.
 Graciable, a. megbocsátható; kegyelemre méltó.
 Gracier, v. a. jur. megkegyelmezni.
 Gracieusement, adv. bájosan, kellemesen; kegyesen.
 Gracieuser, v. a. nyájasan barátságosan bántani vkivel.
 Gracieuseté, f. szíveség, udvariasság; háladatos-ság; kegyadomány.
 Gracieux, se, a. kecses, bájos, kellemes, szeretetre méltó; barátságos, nyájias.
 Gracilité, f. — de la voix, hang tisztasága.
 Gradacion, f. rhét. fokozás; ext. fokozat.
 Grade, m. tiszteletfok; écol. rang; it. les —s, oklevél.
 *Grader v. a. rangra emelni.
 Gradille, f. arch. fogas horony.
 Gradin, m. toldófa; 2. hácsó.
 Graduation, f. did. fókítás; 2. sal. elpárolgatás.
 Gradué, m. tudornak avatott.
 Graduel, le, a. fokonkinti; —lement, adv. fokonkint.
 Grader, v. a. fokolni; 2. tudorrangozni.
 Graille, v. corneille.
 Gragne, f. grague, m. hal-rekesz.
 Grailement, m. rekedtség.
 Grailler, v. n. ch. összekürtölni; 2. h. n. károgni.
 Graillon m. maradék, hulladék; 2. márványhulladék; 3. pop. tarka; 4. pop. marie —, piszkos lotyó; 5. szalonadarak.
 Graillonner, v. n. b. köpdösní.
 Graillonneur, se, s. b. köpdöső.
 Grain, m. gabona; gros —s, ószi g.; menus —s, tavasi g.; 2. bogyó; mag, szem; p. tel —, tel pain, a milyen a mósó, olyan a törülköző; méd. árpa; fam. il a un —, bogaravan; 3. himmint (szöveten); barka (bőrön); 4.

Graine

orf. szemer; 5. phys. záporosó; serr. kövéső.
 Graine, f. bot. vetőmag; fig. fam. elle monte en —, vénül; 2. t. t. —, m. barkás bőr.
 Grainer, grener, v. a. szemlítani; 2. t. t. barkázni.
 Grainier, ère, s. magkereskedő; bot. maggyűjtő-mény.
 Grainoir, m. artil. lőpor-szita.
 Graissage, m. kenés.
 Graisse, f. zsír; fam. faire de la —, lustálkodni; minér. hegyi gyanta.
 Graisser, v. a. kenni; pop. — les épaules à q., vkit megbotozni; 2. v. n. szívósodni.
 Graisserie, f. szalonnakereskedés.
 Graisset, m. z. lombász.
 Graisseux, se, a. zsíros.
 Graissier, ère, s. zsírkereskedő.
 Gramin, m. bot. ebfű.
 Graminée, a. fűnemű.
 Grammaire, f. nyelvtan; 2. nyelvisme.
 Grammaïrien, ne, s. nyelvtudós; nyelvtanító.
 Grammatical, e, a. nyelvtani; —lement, adv. nyelvtanilag.
 Granadille, v. grenadille.
 Grand, m. nagy, nagyság; 2. nagyúr; 3. en —, adt. nagyban; fig. penser en —, nemesen gondolkozni; II. —, e, a. nagy; it. fig. 3. sok, igen sok; 4. fontos, főképent; 5. egész, teljes; 6. fő, nagy; — duc, nagyherceg.
 Grandet, te, a. fam. nagycsaka.
 Grande-marée, f. mar. szökőár.
 Grandement, adv. nagyszerűen; nagyon, fölötté.
 Grandeur, f. nagyság; math. mennyiség; 2. fön-ség, magasság.
 Grandiose, a. nagyszerű.
 *Grandiosité, f. nagyszerűség.

Grasseyer

Grandir, v. n. nőni; fig. gyarapodni; 2. se —, v. r. nagylolgyni.
 Grandiscule, a. nagyos.
 Grange, f. csűr; battre en —, csépelni.
 Granit, —e, m. minér. magla.
 Granitique, a. maglás.
 Granivore, s. a. magevő.
 Granulaire, a. szemcsés; —lation, f. minér. szemcsés; —le, f. bot. csira-szem; —ler, v. a. szemcsézni.
 Grapelle, f. bot. bojtörján.
 Graphique, a. did. ábrázolt; 2. írási; 3. szobrászati; —ment, adv. ábrázolva.
 Graphite, m. irla.
 Grappe, f. fürt; vét. pók; —lette, f. fürtöcske.
 Grapper, v. a. porrá dörzsolni.
 Grappeux, se, a. fürtös; fürtös; 2. pop. undorító, piszkos, ocsmány.
 Grappillage, m. bilingérezés; 2. csereberélés.
 Grappiller, v. n. bilingérezni; 2. v. a. csereberélni.
 Grappilleur, se, s. utól szedő; fig. csereberélő.
 Grappillon, m. fürtöcske.
 Grappin, m. mar. négyágú horgony; it. szigony; fig. mettre le — sur q., vkit hatalmába keríteni; 2. t. t. kúszvas.
 Grappiner, v. a. mar. szigonyozni.
 Grappu, v. grappeux (1.).
 Gras, se, a. zsíros; kővér, hízott; potage —, húleves; agyagos, kővér; termékeny; 2. sűrű, szívós; 3. zsíros, piszkos; 4. trágár, lucskos szájú.
 Gras-double, m. végbél; —fendu, f. vét. fehér hasfolyás.
 Grassement, adv. fam. kényelmesen; dúsan.
 Grasset, te, a. kövéres; 2. m. vét. lágyék.
 Grasseyement, m. pertégés.
 Grasseyer, v. n. peregni.

Grassouillet

Grassouillet, te, a. *húsos*; *rengő*.
 Grat, m. *tyúkkaparás*; p. je l'ai bien envoyé au —, *ajlót mutattam neki*; 2. —, e, a. *háladatos*; it. à son —, *tetszése szerint*.
 Grateau, v. gratteau.
 Grateron, f. bot. *ragadály*.
 Gratia-Dei (gra-cia-dé-i), m. bot. *réti csokorka*.
 Gratification, f. *kegyadmány*; *kárpótlás*.
 Gratifier, v. a. *megajándékozni*.
 Gratin, m. *fazékhoz égett étel*.
 Gratis, (-tisse), adv. *ingyen*; 2. *szabadjegy*.
 Grattier, —tonner, v. n. *gágnni*.
 Gratitude, f. *háladatosság*.
 Grattage, m. *levakarás*.
 Gratte, f. *vakaró vas*.
 Gratteau, m. *vakaró kés*.
 Gratte'bosse, —boësse, f. *vakaró kéfé*; —boësser, v. a. *kefével fenyíteni*; —cu, —cul m. bot. *csipke*; —langue, m. *nyelvvakaró*.
 Gratteler, v. a. *könnyedén vakarni*.
 Grattelleux, se, a. méd. *rühes*.
 Grattelle, f. méd. *száraz rüh*.
 Gratte'paille, f. orn. *kenderike*; —papier, m. *mázoló*.
 Gratter, v. a. *vakarni*; —l'épaule à q., *magát vkinél beközelegeni*; 2. *kaparni*; p. qui naît poule aime à —, *nem mészse esik fájától az alma*; s'il n'a pas de quoi qu'il en —e, *kaparj kurta neked is lesz*; 3. *levakarni, kivakarni*; fig. —le papier, *körömlöni*; 4. se —, v. r. *vakarózni*.
 Grattoir, m. *vakaró vas*; v. *kés*.
 Grattures, f. pl. *vakarék*.
 Grattuit, e, a. *önkénti, önkényes*; *ingyen*; fig. *haszonatlan*; phil. *ok nélküli*.
 Gratuité, f. *önkéntiség*; théo. *meg nem érdemlett kegyelem*.

Gratuitement

Gratuitement, adv. *ingyen*; 2. *ok nélkül*.
 Gratitude, f. tan. *husoló vas*; 2. *hurnyagapjú*; —r, v. a. *levakarni*.
 Gravas, v. gravois.
 Gravatier, m. *murnyahordó*.
 Grave, a. phys. *nehéz*; 2. *komoly*; 3. *nyomós, nyomatos*; bot. *odeur* —, *erős szag*; mus. ton —, *mély hang*; gr. accent —, *súlyék*.
 Gravelée, a. f. *cendre* —, *nyers borkő*.
 Gravelleux, se, a. méd. *húgykőves*; 2. *kövecses, porondos*; fam. conte —se, *sikamlós elbeszélés*. [cser.
 Gravelin, m. bot. *fiúrtós*.
 Gravelle, f. méd. *húgykő, vesekővecs*; 2. *száritott borseprő*; it. *borkő*.
 Gravelure, f. *trágárság*.
 Gravement, adv. *komolyan*.
 *Gravéolance, f. *bűz*.
 Graver, v. a. *vésni, metszeni, karcolni*; 2. être —é de petite vérole, *himlőhelyes*; 3. v. n. artil. *szétpattanni*.
 Graveu, m. *vésnök*.
 Gravier, m. *kővecs, porond*; méd. *húgy* —, *vesekő*.
 Gravi'fique, a. phys. *súlyosító*; —mètre, m. *súlymérő*; —métrique, a. *súlymérő*.
 Gravir, v. a. *megmászni*; v. n. *mászni*.
 Gravitation, f. phys. *nehézlés*; 2. *komolyság, méltóság*; 3. *fontosság*; 4. mus. *mélység*.
 Gravitier, v. n. phys. *nehézleni*.
 Gravoir, m. t. t. *váj-, völgyelő véső*; cir. *kupás véső*.
 Gravois, m. *pudva, purha*; 2. *törmelék*.
 Gravure, f. *vésnökség*; réz. *metszés*; rézmetszet, *karc*; fametszet.
 Gré, m. *akarat, kedv, szándék*; 2. *izlés, érzés, vélemény, tetszés*; 3. *prendre en* —, *szívesen venni*; 4. *savoir* —, *köszönettel lenni*; 5. de —, adt. *jóakarat*.

Gréler

rattal, *szívesen*; it. de —à —, *barátságos megegyezés-sel*.
 Grec, —que, s. *görög*; main-tien —, *büszke tartás*; 2. gör. nyelv; p. c'est du — pour lui, *nem az ő eszéhez való*; 3. être — en qch., *tapasztalt, ügyes*; pop. il est un peu —, *kissé fukar*; 4. *hamis játékos*; II. —, —que, a. *görög*.
 Grécaliser, v. n. mar. *éjszakelet felé hajózni*.
 Grecque, f. rel. *metsző fűrész*; —r, v. a. rel. *bemet-szeni*.
 Gredin, e, a. *nyomorult, szegény*; 2. m. *semmirekellő*; *fukar*.
 Gredinerie, f. *szegénység, nyomorúság*; *fukarság*.
 Grément, m. mar. *kötélzés*; 2. *kötélzet*.
 Gréer, v. a. mar. *kötélzeni*; *fölszerelni*.
 Greffe, m. törv. sz. *iroda*; tv. sz. *írnokság*; 2. trv. sz. *írnok*; fam. il a pris cela dans son —, *az ő agyából került ki*; II. f. jard. *oltóág*; 2. *oltás*.
 Greffer, v. a. jard. *oltani, szemre oltani*.
 Greffeur, m. jard. *oltó*.
 Greffier, m. prat. trvsz. *írnok, tollnok*; 2. ch. *fogóeb*.
 Greffoir, m. jard. *oltókés*.
 Grèze, a. et f. —, soie —, grèze, *nyers selyem*; écon. *bugagereben*.
 Grégeois, a. m. feu —, *görög-tűz*.
 †Grègue, f. *nadrág*; p. il a bien mis de l'argent dans ses —s, *jól megevezte magát*; tirer ses —s, *kereket oldani*.
 Grêle, a. *karcu*; *tiszta, csen-gő*; *rikító, éles*; an. *vékony*; II. f. *jégeső*; *tour. aranyráspoly*.
 Gréler, v. n. imp. il gréle, *jég esik*; 2. v. a. toute la contrée a été —ée, *az egész vidéket elverte a jég*; fig. fam. il a été —é, *sze-*

Grelet

rencsélendül járt; visago —, himlőhelyes arc.
 Grelet, m. maç. csákánykalapács.
 Grelette, f. mon. pénzráspoly.
 Grelin, m. mar. vontató köté; kis horgonykötél.
 Grêlon, m. nagy jégdara.
 Grêlonnage, m. cir. ikrástás.
 Grêlonner, v. a. cir. ikrástitni.
 Grelot, m. csörgő; fig. fam. attacher le —, veszélyt kockáztatni; brod. tűzdelési cérna.
 Grelotter, v. n. dideregni.
 Grelu, a. pop. szegény, nyomorult.
 Greluchon, m. választott kedves.
 Grément, v. grément.
 Grémil (-mi), m. bot. tengeri cikkszár.
 Gremille, f. icht. serinc.
 Gremillet, m. bot. egérfül.
 Grenade, f. bot. gránátalma; milit. gránát.
 Grenadier, m. milit. gránátos; bot. gránátfa.
 †Grenadière, f. milit. gránátos táska.
 Grenadille, f. bot. gulgota.
 Grenadin, m. cuis. párolt borjuszetelek.
 Grenage, m. szemítés.
 Grenaille, f. szemített érc; vasgöbcs; 2. murva.
 Grenailleur, v. a. szemíteni.
 Grenailleur, m. korpakereskedő; szemítő.
 Grenaison, m. agr. maggyűjtés.
 Grenat, m. lap. gránát; conf. citromhéj.
 Grenaut, m. icht. kurrogó koltó. [ni]
 Gremeler, v. a. corr. barkáz.
 Grener, v. n. agr. szemesezni; v. a. v. grainier.
 Greneter, v. greneler.
 Greneterie, f. magkereskedés.
 Grenetier, ère, s. magkereskedő.
 Grenier, m. magtár; —à sel, sóraktár; 2. padlás.

Grenoir

Grenoir, v. grainoir.
 †Grenon, grenou, m. hajszál; bajusz.
 Grenouillard, m. burl. kurutyoló.
 Grenouille, f. béka; pop. il n'est pas cause si les —s manquent de queue, nem találta föl a puskaport; it. lotyó. [koskodni]
 Grenouiller, v. n. pop. iszá.
 Grenouillière, f. békástó.
 Grenouillet, m. bot. mezei kőmag.
 Grenouillette, f. bot. torzsi-ka; chir. nyelvfekély.
 Grenu, e, a. magdús; barkás; pop. ripacsos.
 Grès, m. minér. fővenykhő; 2. kőagyag; 3. vñ. agyar.
 Gréseux, se, a. minér. fővenykhőnemű.
 Grésièr, f. homokkő-bánya.
 Grésil, m. daracső; varr. törött üvegdarabka.
 Grésillement, m. daracsés.
 Grésiller, v. imp. darázni; 2. v. a. ősszezsugorítani.
 Grésillon, m. daralaszt.
 Grésillonner, v. n. cirpegni.
 Grésioir, m. vitr. hornyoló kés.
 Gresserie, f. coll. fővenykhőmunka; 2. kőedény; 3. v. grésièr.
 Grève, f. lapos homokpart; 2. tér neve Párisban; pop. faire —, strikolni (bérzsarolás céljából szünetelni); 3. lábszár.
 Grever, v. a. jogtalanságot elkövetni; zaklatni.
 Griannau, m. orn. kis fajd.
 Gribouillage, m. fam. mázolás.
 Gribouille, m. oktondi; p. fin com. — qui se cache dans l'eau crainte le pluie, eső elül csurgó alá menekülni.
 Gribouiller, v. n. fam. mázolni.
 Gribouillette, f. szembekeötődi; jeter son coeur à la —, akár kit is megszeretni; 2. à la —, adt. elhányva.
 Grièche, a. pie —, tarka har-kály; =, fig. zsémbes nő.

Griler

Grief (gri-èf), m. károsítás; jogérelem; kár; 2. panas.
 Grief (-èf), ève, a. nehéz, fájdalmas; 2. sulyos, igen nagy.
 Grièvement, adv. nehezen, sulyosan, durván.
 Grièver, v. a. károsítani; zaklatni; bosszantani.
 Grièveté, f. sulyosság, nagyság.
 Griffade, f. karmolás.
 Griffé, f. köröm, karom; fig. je suis sous sa —, körmei közé kerültem; pop. il s'est fait donner sur les —s, emberére akadt; 2. nérbélyeg; bot. —d'ours, barcsakánt.
 Griffer, v. a. karmokkal megragadni.
 Griffet, v. martinet.
 Griffon (gri-), m. grifkeselyű.
 Griffonnage (gri-fo-), m. grifkálás.
 Griffonnement, m. dess. roz. vázlat.
 Griffonner (gri-fo-), v. a. et n. firkálni; 2. könnyedén vázolni; it. rozsul rajzolni.
 Griffonneur, griffonnier, m. firkáló, mázoló.
 Grignon, m. gyűrke; olajtörköly.
 Grignotement, a. pop. rágódás.
 Grignoter, v. n. pop. rágódni, rágicsálni; fig. nyertekedni.
 Grigou, m. pop. gézengű; zsugori.
 Gril (gri, ou grill'), m. rostély; dor. — à dorer, aranyszíni rács; mar. hajóda...
 Grillade, f. cuis. rostélyos; 2. rostélyon sütés.
 Grillage, m. rostély; rácsoszat.
 Grille, f. rács; — d'un couvent, nyelvrács; p. épousser une —, apácává lenni; hydr. rácsoszat.
 Griler, v. a. cuis. rostélyon sütni; 2. megperzsélni, megégetni; 3. v. n. pirítani; II. v. a. rácsosni;

Grilletier

III. se —, v. r., *pörkölődni*; *magát megégetni*.
 Grilletier, grilleur, grillageur, m. *rácskészítő*.
 Grilloir, m. drap. *rostpest*.
 Grillon, m. *tücsök*; —criquet, *kabóca*.
 Grilloter, v. n. *cirpegni*.
 Grimace, f. *fintor, fintorgás*; 2. fig. *tettetés*; 3. *tüpdárnás dobozka*.
 Grimacer, v. n. *fintorítani, fintorgatni*.
 Grimacerie, f. *fintorgatás*; *tettetés*.
 Grimacier, ère, s. *fintorkodó*; fig. *képmutató*.
 Grimaud, m. *abécés gyermek*; 2. —, e, a. *roszkedvű*.
 Grimauder, v. n. *abécét tanulni*; 2. *duzzogni*.
 Grimaudin, m. pop. *zsémbes öreg*.
 Grime, m. *abécé-tanuló*; 2. *zeugor, fősvény*; th. *vén piperkőc*.
 Grimelin, m. fam. *kis fiú*; it. *zeugor, fukarkodó*.
 Grimelinage, m. *fukar játéka*; 2. *csékély nyereség*.
 Grimeliner, v. n. fam. *fukarul játszani*; 2. *csékély nyereséget csinálni*.
 se Grimer, v. r. th. *ráncokat csinálni*.
 Grimoire, m. *bűkönyv*; pop. il *saít le —, ért a maga dolgához*; fig. *érthetelen zagyalék*.
 Grimpant, m. orn. *amerikai fakúsz*.
 Grimpant, e, a. bot. *kúszó*.
 Grimper, v. n. *mászni, kúszni*; *kapaszkodni*; 2. se —, v. r. *magasra mászni*.
 Grimpereau, m. orn. *közönséges fakúsz*; — de muraille, *falkúsz*.
 Grimpeur, m. *mászó*; 2. orn. v. *grimpereau*; icht. — d'arbres, *kuszóhal*.
 Grincement, m. *fogcsikorgatás*.
 Grincer, v. a. *csikorgatni (fogait)*; faire — l'archet, *cincogni*.
 Gringalet, m. *sovány, gyöngy ember*; *csavargó*.

+Gringottée

+Gringottée, f. *csicseregés*.
 Gringotter, v. n. *csicseregni*; pop. *fütyörészni*.
 Gringenaude, f. b. *kolonc*.
 +Gringuenotter, v. n. *csatogni (fülemülleről)*.
 Griot, m. boul. *korpaliszt*.
 Griotte, f. bot. *meggy*; cuis. *árpalisztép*; 2. expl. *vörös és sárga pettyes márvány*.
 Griottier, m. bot. *meggyfa*.
 Grippe, f. *szezesély*; fam. *elenszenv*; méd. *nátház*; — Jépus, m. pop. *poroszló*.
 se Grippeler, v. se gripper (manuf.).
 Gripper, v. a. fam. *megcsipni, megfogni, elcsenni*; *nyakon csipni*; 2. se —, v. r. *merengeni, képzelegni*; manuf. *összezsugorodni*.
 Gris, m. *szürke szín*; man. —sale, *sötétaszürke*; —brun, *seregélyaszürke*; 2. —, e, a. *szürke*; il est un peu —, *be van kapva*; vin —, *fakóbor*; il fait —, *borult idő van*; patronille —e, *éji őrjárat*; fig. fam. *faire — e mine à q., mogorván nézni*.
 Grisaille, f. peint. *halvány festmény*; 2. *szürke vázlat*.
 Grisailleur, v. a. *szürkén vázolni*.
 Grisard, m. v. *çolin(-grisart)*; 2. minér. *kemény homokkő*.
 Grisâtre, a. *szürkés*.
 Griselette, f. orn. *halászká*.
 Griser, v. a. *leitatni (vkit)*; 2. v. n. *teint. fakulni*; 3. se —, v. r. *bekapni*.
 Griset, m. orn. *tengelic*.
 Griset, f. *szürke házi öltöny*; 2. *gyapjukelme*; 3. *kétes erényű fiatal leány*; 4. orn. *pacsirta*; it. *ezüst sirály*; it. *kékbegyű magnyitó*.
 Grisoller, v. n. *énekelni (pacsirtáról)*.
 Grison, ne, s. a. *ősz fő*; man. *szürke*.
 Grissonner, v. n. *őszüllni*.

Gros

Grive, f. orn. *rigó*; *fenyűrígó*; fam. il est *sóhl com. une —, holtrészeg*.
 Grivelé, e, a. *szürke és fehér pettyes*.
 Grivelée, f. fam. *duggé*.
 Griveler, v. a. *tilos nyereséget csinálni*.
 Grivellerie, f. *tilos nyeresékedés*.
 Grivelette, f. orn. *ökörszem*; it. *háros rigócska*.
 Griveleur, se, s. *tilos nyereséget húzó*.
 Grivette, f. orn. *énekő rigó*.
 Grivois, m. *vidám fickó*; 2. —, e, a. *vidám, vidor, jókedvű*.
 Grivoiser, v. a. *dohányt reszelni*; 2. *gyanús helyekre járni*.
 Grognaud, e, s. *zsémbes, dörmögő*.
 Grogne, f. *boszuság*; pop. *morgás, dörmögés*.
 Grognement, m. *röfögés*; fig. *mormogás*.
 Grogner, v. n. *röfögni*; fig. *morgogni, dörmögni*.
 Grogneur, se, s. a. *zsémbes, komor, dörmögő*.
 Grognon, a. *házártos, zsémbes*.
 Groin, m. *dísznődj*.
 Groisil, v. grésil, (verr.)
 Grolle, f. v. freux, 2. *papucs*.
 Grommeler, v. n. *dünynyögni*.
 Grommeleux, se, a. *dünynyögő*.
 Grondable, a. *szidható*.
 Gronde, f. mus. *doromb*; 2. v. *gronderie*.
 Grondeau, m. icht. *kőmaró kolt*.
 Grondement, m. *dörgés*; *morgás*.
 Gronder, v. a. *megszidni, lefordítani*; 2. v. n. *morgogni*; fig. *dörmögni*.
 Gronderie, f. *szidás, civakodás, zsémbeskedés*.
 Grondeur, se, s. a. *civakodó, mormogó, zsémbeskedő*.
 Gros, m. *legnagyobb, legerősebb, legnagyobb, része vminek*; fig. — de l'armée, *a sereg zöme*; 2. *főmű*; fő-

Gros'bec

bevétel; com. — de Naples, *sávós selyem*; II. —, adv. sokat; III. en —, adt. nagyban; fam. tout en —, *mindössze*; IV. —, se, a. vastag; — se femme, *kövér nő*; femme — se, *viselő nő*; — bois, *hasáboz fa*; fig. être —, *kíváncsinak lenni*; 2. nagy; magas; 3. durva; — se besogne, *nehéz munka*; — pain, *feke-te kenyér*; fam. il est du — mur, *durva*; *goromba ember*; — rire, *hangos kacaj*; — vert, *sötét zöld*; 4. tetemes; mar. — temps, *viharos idő*.
Gros'bec, m. orn. *vasorrú magnytű*; — blanc, m. *ragasz*.
Grosseille, f. jard. *ribiszke*; — verte, *egres, pöszméte*.
Groseiller, m. jard. *ribiszkebokor*; — épineux, *pöszmétebokor*.
Grosse, a. v. gros; 2. —, f. *nagytucat*; jur. *okmány kiállítás*; imp. —s, —s de fonte, *öreg betűk, vezér betűk*.
Grossement, v. gros. (III).
Grosserie, f. *durva vasáru*; *nagykereskedés*.
Grossesse, f. *viselősség, nehézség*.
Grosset, te. a. *nagyocska*.
Grosseur, f. *vastagság*; *terjedelem*; méd. *daganat*.
Grossier, ère, a. *durva*; *vastag*; *esetlen, otromba*; *érzéki*; fig. *mensonge* —, *vastag hazugság*; *idée* — ère, *általános fogalom*; *műveletlen*, *neveletlen*; *goromba, botrányos*; com. *marchand* —, *nagykereskedő*.
Grossièrement, adv. *durván, gorombán, esetlenül*; 2. *nagyban, általában*.
Grossièreté, f. *vastagság, durvaság*; 2. fig. *durvaság, gorombaság*; it. *illetlenség, tudatlanság*.
Grossir, v. a. *vastagítani, nagyítani*; *erősíteni*; *emelni (hangot)*; 2. v. n. *et se —*,

Grossissement

v. r. *vastagodni, nagyobodni, nőni*; *sűrűsödni, tömörülni*; it. *szaporodni, dagadni*; *áradni*.
Grossissement, m. *nagyítás*.
Grossoyer, v. a. jur. *tisztázni, letisztázni*.
Grossulaire, m. minér. *zöld grándt*.
Grotesque, a. *természetlen*; fig. *nevetséges, csudlatos, tarkalékos*; 2. m. pl. *peint. tarkalék, tarkalékoság*; — ment, adv. *természetlenül, stb.*.
Grotte, f. *barlang*.
Grou, m. *grouette*, f. jard. *kőfenék*.
Grouetteux, se, a. jard. *köves, kövecses*.
Grouillant, e, a. pop. *hemzsegő*.
Grouillement, m. *haskorgás*.
Grouiller, v. n. *et se —*, v. r. *pop. hemzsegni*; *le ventre lui —e, korog a hasa*; *la tête lui —e, rezeg a feje*.
Grouner, v. *grogner*.
Group, m. com. *tekercs (pénz)*.
Groupe, f. *peint., sculp. csoportozat*; *csoport*; *kristályjegecek*.
Groupement, m. *csoportosítás*.
Grouper, v. a. *peint., sculp. csoportosítani*; arch. *összekapcsolni*; bot. *sorozni*; 2. v. n. *csoportosulni*; 3. se v. r. *egybegyűlni*.
Gruage, m. *cout. faizás*.
Gruau, m. *derce, dara; darapép*; 2. orn. *daruji*; sal. —x, pl. *sóvödör*.
Grue, f. orn. *daru*; p. *faire le pied de —, sokáig egg helyen állni*; fig. *oktondi, hüle*; mécs. *csiga*.
Gruet, v. a. *darálni*.
Gruerie, grurie, gruirie, f. *erdőszék*; *erdőjog*.
Gruger, v. a. *sztézni*; *rágódni, harapdálni*; g. p. *jölfalni*; *fölemészteni*.
Grugerie, f. *fam. család*.
Grugeur, m. *pop. pénzcsikaró, csaló*.

Guère

Gruller, v. n. *dideregni*; 2. v. a. *jard. megrázni*.
Grumeau, m. *rögecske, csomócska*; méd. *tejomoly*.
Grumeler, v. n. *röfögni mint vadkan*; sang —é, *aludt vér*; 2. se —, v. r. *csomósodni*.
Grumelleux, se, a. méd. *csomós*; *bütykös*; *göcsös*; bot. *gümös*.
Grumèlement, —ellement, m. méd. *gümösödés*.
Gruon, m. *daruji*.
Gruyer, m. *cout. erdőbíró*; 2. —, ère, a. *ch. faucon* —, *kigyászó keselyű*.
Grylle, f. orn. *grönländiai karakatna*.
Guasso (gou-asso), m. *vető hurok*.
Gué, m. *gázló*; fig. *sonder le —, vkit firtatni*.
Guéable, a. *átgázolható*.
Guède, f. bot. *festő csülleng*.
Guéder, v. a. *csüllenggel festeni*; b. *étellel tültérhelni (vkit)*; 2. se —, v. r. b. *megzabálni*.
Guéderon, m. *csülleng'festő*.
Guéer, v. a. *átgázolni*; 2. v. *aigayer*.
Guenille (ghé-), f. *rongy; man. szalmacsutak*.
Guenilleux, se, a. *rongyos, lompos*.
Guenillon, m. *rongyocska*.
Guenipe (ghe-), f. *csatakos, ronda nő*.
Guenon (ghe-), f. *hosszúfarú majom*; *nőstény majom*; fig. *ritű nő*; p. *pour épouser un singe il faut être —, ki kicsodás olyan-nal tart.* [majom].
Guenuche (ghe-), f. *nőstény*.
Guépard, m. z. *tigris szőrű farkas*.
Guépe, f. ent. *darázs*; fig. *taille de —, darázs karcsú*.
Guépier, m. *darázsészék; orn. gyurgyalag*.
Guépin, e, a. ent. *darázs*...; fig. *élces, ravasz*.
Guerdon, (ghèr-), m. *jutalom, díj; bér*; —ner, v. a. *megjutalmazni*.
Guère, —s, adv. *kevésbé, rit-*

Guéret

kán, nem igen; (ne s'em-
ploie qu' avec la négati-
ve).
Guéret (ghè-rè), m. *ugarföld*.
Guéridou, (ghè-) m. *gyertya-
láb*.
Guérir (ghè-), v. a. *gyógyít-
ni*; p. médecin, guérir-toi
toi-même, *kiki a maga aj-
taja előtt söpörjön*; 2. *meg-
gyógyulni*; 3. se —, v. r.,
magát gyógyítani.
Guérison, f. *gyógyulás*.
Guérissable, a. *gyógyítható*.
Guérisseur, m. *gyógyító*;
javos.
Guérite, f. *őrház*; p. *gagner*
la —, *kereket oldani*; arch.
erkélyes házfedél.
Guerlande (ghèr-), f. mar.
gömbített foglalo vas.
Guerimenter (ghè-), v. a. *zak-
latni*, *nyugtalanítani*; 2.
se —, v. r. *panaszkodni*.
Guerpir (ghèr-), v. a. *elhagy-
ni*.
Guerre (ghère), f. *háboru*;
fig. cela n'est pas de bon-
ne —, *nem szabad*; 2. *ül-
dőzés*; fig. faire la — à l'oeil,
vkít szemmel tartani; it.
fair la — aux mots, *szór-
szált hasogatni*; p. à la —
comme à la —, *a mint az*
*idők és körülmények enge-
dik*; nom de —, *dnév*.
Guerrier —ère (ghèr-), a.
háborus, harcias, hadi; 2.
s. *harcos*; 3. —ère, f. bot.
szurkosmécsvirág.
Guerroyant, e. a. *harcvágó*.
Guet (ghé), m. *őr*; éji *őr*;
mot du —, *jelző*; fig. con-
naître le —, *tudni felőle*;
2. *őrcsapat*.
Guet-apens (ghè-ta-pan), m.
les; *leselkedés*; 2. *álnok-
ság, árulás*.
Guêtre, f. *lábtyú*; fig. pop.
tirer ses —s, *elillanni*; 2.
charp. v. *décharge*.
Guêtrer, v. a. *lábtyút föl-
adni*; 2. se —, v. r., *láb. föl-
húzni*.
Guêtron, m. *lábtyúcska*.
Gnette, v. guêtre (charp.).
Guetter (ghè-té), v. a. *lesni*,
meglesni.

Guetteur

Guetteur, m. *leselkedő*; 2.
toronyőr.
Gueulard, m. fam. *kiabáló*;
zabáló; fond. *adagnyilás*;
2. —, e, a. man. *kemény-
szájú*.
Gueule, f. *torok*; être fort
en —, *locskos szájú*; mots
de —, *szátyárság*; 2. *nyi-
lás, lyuk, száj*.
Gueulée, f. fam. *tele szájjal*;
dire des —s, *szátyárkodni*.
Gueuler, v. n. *lárnázni*;
szájaskodni; pop. *bögni*,
ordítani; 2. v. a. ch., *meg-
ragadni*.
Gueuleton, m. *lakmározás*.
Gueulette, f. *verr. nyúlás*.
Gueusaillie, f. fam. *csöcse-
lék*; —r, v. n. *koldulni*.
Gueusard, m. *koldus, kol-
dus fiú*.
Gueuse, f. fond. *tusak*; com.
cérnacsipke.
Gueuser, v. n. *koldulni*; 2.
v. a. *kolduskenyeret enni*.
Gueuserie, f. *koldulás*; 2.
csalás; 3. fig. *potomság*,
nyomorúság.
Gueux, se, a., *nyomorú, sze-
gény*; 2. s. *koldus*; pop.
c'est une —se, *lotyó*; 3.
m. *semmire kellő*; 4. pop.
parázsfazék.
Gui, guy (ghi), m. bot. *fa-
gyöngy, gyimbor*.
Guichet (ghi-), m. *kapuajtó*;
kandi lyuk.
Guichetier, (ghiche —tié),
m. *tömlőctartó legény*.
Guide (ghi-), m. *vezető, ka-
lauz*; men. *gyaluszárny*;
II. f. *sell. gyeplő*.
Guide-âne, m. *vonalvezető*;
pop. *számárvezető*.
Guider, v. a. *vezetni*.
Guidon, m. autr. *század*
zászlója; 2. *zászlótartó*; 3.
arq. *irányzó*; icht. *do-
báncs*.
Guignard, m. orn. *olaszpinty*.
Guignart, m. icht. *lazac*.
Guigne, f. jard. *édes cseresz-
nye*. [da.
Guigneaux, m. *tűzfalgeren-*
Guigner, v. a. *szemügyre*
venni; 2. v. n. *sandítani*,
félszemmel lesni.

Guinda

Guignette, f. orn. *parti lile*.
Guignier, m. jard. *édes cse-
resznye*.
Guignoler, m. *cseresznyepá-
linka*.
Guignon, m. fam. *szeren-
csétlenség*; jouer de —,
szerencsétlenül játszani.
Guignonnant, e, a. *bosszantó*.
Guilboquet, m. men. *párvo-
nász*; 2. *szádfűró*.
Guillage, m. brass. *erjedés*.
Guillaume, m. men. *foglalo*
gyalu.
Guilledin (ghi-leu-), m.
man. *poroszka*.
Guillemet (ghi-lieu-mé),
m. imp. *idéző jel*; —er, v.
a. *idézőjel közé foglalni*.
Guillemot (ghi-lieu-mo-), m.
orn. *vöcsög*.
Guiller, v. n. brass. *erjedni*;
2. *megcsalni*.
Guillère, f. *rongszedő*.
Guilleret, te, a. *fürge, vidám*,
vidor; 2. *sikamlós*.
Guilléri, m. *csírtelés*; 2. *ve-
réb*.
Guillocher, v. a. *grav. ci-
kornyákat vélni*.
Guillochis, —chure, f. arch.
cikornya; jard. *téveg, töm-
keleg*.
Guilloire, f. brass. *forrkád*.
Guillotiné, f. *nyaktilló*.
Guillotinement, m. *nyakti-
lózás*.
Guillotiner, v. a. *nyaktilló-
zni*.
Guillaume, f. bot. *ziliz*.
Guimaux, m. pl. cout. *két*
fűvü (rét).
Guimbarde (ghein-), f. *tár-
szekér*; 2. *doromb*; 3. men.
hornyoló gyalu.
Guimpe, f. *mellebel*; mod.
nyakkendő; it. *himzett*
élding.
Guimpée, a. f. men. *doucine*
—, *párkánygyalu*.
Guimper, v. a. h. eccl. *apá-
cává avatni*; 2. se —, v. r.,
apácává lenni.
Guinche, f. oord. *simitófa*;
2. pop. *sajha*; it. pop.
csapszék.
Guinda, m. jard. *posztócso-
tú*.

Guindage

Guindage, m. fölhúzás; it. *csigabér*.
 Guindal, —das, —deau, m. emelő csiga.
 Guinder, v. a. fölcsigázni; fig. túlfeszíteni; 2. se —, v. r. fauc. magásra emelkedni; fig. képzelősködni; it. *nagyologni*.
 Guinderesse, f. mar. fölhúzó kötel.
 Guinderie, f. feszesség, pekesség.
 Guindoule, f. mar. hajócsiga.
 Guindre, m. manuf. gombolyító.
 Guingois, m. ferdeség, kajaszaság; 2. de —, adt. ferdén, kajszán; c'est un —, *hóbortos*.
 Guinguet, a. m. szűk.
 Guinguette, f. csapszék; 2. kétkerekű kocsi; 3. mezei lak; 4. écon. roz bor.
 Guiorer, v. n. cincogni.
 Guiper, v. a. pass. sodorni.
 Guipon, m. még. meszező pemet; mar. kenőpemet.
 Guipure, f. brod. sodrott himzés.
 Guirlande, f. virágfüzér; —r, v. a. virágfüzerekkel ékíteni.
 Guisarme, f. kétélű bárd.
 Guisarmier, m. alabárdos.
 Guise (ghi-), f. mód; 2. en —, adt. helyett.
 Guispon, v. guipon.
 Guitarin, m. bot. hegedűfa.
 Guitran, v. brai.
 Gume, gumène, gomme, f. mar. horgonykötel.
 Gummifère, a. mézgatermő.
 Gundun, —don, m. z. vándorhangya.
 Gunel, gunnel, m. icht. siklónyalakahal.
 Gurneau, m. icht. páncélos kóty.
 Gustatif, ve, a. an., iz...; nerfs, —s, iz-idegek.
 Gustation, f. izlés; 2. izelés.
 Guttural, e, a. torok...; gr. son —, *torokhang*.
 Gymnase, m. ant. torna; 2. közéletanoda.
 Gymnaste, m. tornatanár.

Gymnastique

Gymnastique, a. tornászati; 2. f. tornászat.
 Gynandre, a. bot. anyahimmes.
 Gynécée, m. ant. nőlak; —cocratie, f. nőuralom; —cocratique, a. nőuralmi; —comane, m. nők bolondja; —comanie, f. nővágy.
 Gynide, m. h. n. csira.
 Gypse, m. minér. gipsz, fősz.
 Gypseux, se, a. minér. gipsz nemű; méd. goutte — se, *láb-kőszvény*.
 Gypsifère, a. minér. gipsztartalmu.
 Gyrotoire, v. giratoire.
 Gyrene, a. f. grenouille —, *békafi*.
 Gyrie, f. szemfényvesztés; fig. tettetett fájdalom.
 Gyrin, m. ent. forgács.

H.

H (autr. a c h e, f., auj. h e, m), h, a betűsorozatban 8. Egyáltalában néma a latin eredetű szavak elején, s midőn a gyökök h-val kezdődik; a többiben hangzik. Különbben ama szavaknál, hol hangzik 'jeggyel' jelöltük.
 'Ha, i. áh! hah!
 Haberon, m. bot. hélazab.
 Habile, a. ügyes; 2. kitűnő; jur. képes; pop. szorgalmas, gyors; —ment, adv. ügyesen.
 Habileté, f. ügyesség.
 Habilissime, a. fam. nagyon ügyes.
 Habilitation, f. jur. jogképesség adományozása.
 Habilité, f. prat. képesség.
 Habilité, v. a. jur. képestetni; 2. s'—, v. r. képesedni.
 Habillage, m. cuis. elkészítés a sütőre; bouch. fejtés; cham. bőrköteg; car. színezés.
 Habillé, e, a. öltözött; habit —, *díszöltözék*; cart. carte —e, *színezett kártya*.

'Hachette

Habillement, m. ruházat.
 Habiller, v. a. öltöztetni; abs. mon tailleur —e bien, *szabóm jó munkát készít*; it. cette étoffe —e bien, *e kelme jól áll*; fig. — son visage, *kendőzni*; it. elpálistolni; pop. —q. de toute pièces, *vkit jól lehordani*; bouch. *fejteni*; cart. *színezni*; cuis. *elkészíteni*; écon. — le chanvre, *meggerbenelni*; tann. — un cuir, *cserzeni*; 2. s'—, v. r. *öltözködni*; ruhát *szerzeni*.
 Habileur, m. pell. *cserző*; 2. —, euse, s. th. *színházi szabó*.
 Habit, m. ruha; kabát; szerzetruha.
 Habitable, a. lakható.
 Habitant, e, a. prat. lakó; 2. s. *lakos*.
 Habitation, f. lakás; tartózkodási hely.
 Habiter, v. a. lakni; 2. v. n. *tartózkodni*.
 Habitation, f. segédlelkési állomás.
 Habitude, f. szokás; physiol. méd. *testalkat, kedély*; 2. *szoros ismeretség*.
 Habitude, m. segédlelkész; 2. *rendes vendég*.
 Habituel, le, a. szokott; meg-rögzött; —lement, adv. *szokás szerint*.
 Habitué, v. a. szoktatni; 2. s'—, v. r. *szokni*.
 'Habler, v. n. *kérkedni, dicsekedni*.
 'Hablerie, f. *kérkedés, nagy-zolás*.
 'Hableur, se, s. *hazudozó, nagyzó; kérkedő*.
 Hachard, m. forg. *metszővas*.
 'Hache, f. *sejsze; bárd*; h. n. —s de pierre, *vesekövek*.
 'Hache-paille, m. écon. *szecskutató*.
 'Hacher, v. a. *vagdálni*; fig. — la paille, *idegen nyelvet törni*; grav. *vonalosan árnyazni*; maç. *megfaragni*.
 'Hachereau, —ron, m. *balta*.
 'Hachette, f. *kétféjű kalapács; bárdocsk*.

'Haehis

'Haehis, m. cuis. *'vagdalt hús.*
'Hachoir, m. cuis. *vágódészka; it. vágókés.*
'Hachot, v. hachereau.
'Hachure, f. t. t. *vonalos metszés.*
'Hagard, e, a. vad, zavart, tévedező; esprit —, *durva, makacs ember.*
Hagio'graphie, a. *becikkezetlen; utólag készült; 2. szentek életirója; —graphie, f. szentek életleírása.*
'Haie ('hè), f. *sövény; — de soldats, sorfal; 2. en —, adt. egysorban.*
'Haie ! i. gyi te ! — au bout, adv. *cela lui rapport mille francs et —, ezer frankot jövedelmez neki, és még valamivel többet.*
'Haillon (ha-lion), m. *rongy, cafat.*
Haim, m. *szakálhorog.*
'Haine, f. *gyűlölet; fig. ellenszenv; 2. en —, adt. gyűlöletből.*
'Haineux, se, a. *gyűlöletes.*
'Hair, v. a. *gyűlölni; 2. utálni; 3. se —, v. r. önmagát utálni; it. v. réo. egymást gyűlölni.*
'Haire, f. *szőröntös; oh. csapós gím.*
'Haireux, a. m. *hideg és nedves; borzongós.*
'Haissable, a. *gyűlöltre méltó.*
'Haisseur, se, s. *gyűlölő.*
'Hait, m. *egészséges vidámság; 2. —é, e, a. vidám, megelégedett, vig.*
'Halage, m. *hajóvontatás.*
'Halbran, m. orn. *vad kacsafi; pop. c'est un —, állhatlan ember.*
Halbrené, e, a. v. *albrené.*
'Hâle, m. *nap heve; aszály; —bas, m. mar. vitorlarudak levétele.*
'Hale-bouline, m. mar. *tapasztalatlan matróz.*
Haleine, f. *lélekzés; poét. szellő; 2. lélekzet, lehelet; fig. faire des discours à porte d'—, alkalmatlan fecsegés; it. reprendre —, magát kifújni; it. tout*

Halenée

d'une —, *egyhuzomban; bot. — de Jupiter, ernyős konkoly; 3. en —, adt. il me tient touj. —, nincs nyugtom előle; tenir q. —, valakit bizonytalanságban hagyni.*
Halenée, f. *kellemetlen lehellet.*
'Halener, v. a. q. *megszagolni (vkt); ch. szimatolni.*
'Haler, v. a. riv. *vontatni; mar. lehúzni; ch. uszítani; agr. fölületesen szántani; 2. barnítani (napról); — le chanvre, kendert szárítani; 3. pop. elrabolni, elszöktetni; 4. se —, v. r. megbarnulni; mar. szél ellen vitorlázni.*
'Haletant, e, a. *lihegő.*
'Haleter, v. n. *lihegni.*
'Haleur, m. riv. *vontató; orn. kecskefejű.*
†Halientique, a. *halászati; 2. f. halászat mestersége.*
Haligourde, m. bouch. *dercekenyér.*
Halin, m. *péch. hálókötél.*
Halitueux, se, a. *méd. nyirkos.*
'Hallage, m. cout. *helypénz.*
'Halle, f. *áruzsarnok; dames de la —, párisi halárusnők; glac. tükröntőde; kocsiszín.*
'Hallebarde, f. *alabárd; p. cela rime com. — et mi-séricorde, illik hozzá mint számár háttára a bársony nyereg.*
'Hallebardier, m. *alabárdos.*
'Hallebreds, s. *esetlen nő; kamasz.*
Halle-croc, m. *péch. halászszigony.*
'Hallier, m. *bokor, csalt, haszraszt; ch. háló; com. csarnok-ör; sátoros kalmár.*
Hallucination, f. *méd. káprázat, révedezés; fig szemfényvesztés.*
Halluciné, e, a. *révedező.*
'Halo, m. phys. *udvar; méd. csecshomály.*
'Haloir, m. fil. *kenderszáritó.*
'Halo-mètre, m. *sómérleg.*

'Harangue

'Halot, m. ch. *tengerinyúl lyuka.*
'Halte, f. mil. *megállás; 2. pihenés; 3. i. megállj; 4. — là, adv. ne tovább.*
'Hamac, m. mar. *fluggőágy.*
Hamadryade, f. myth. *fa-nimfa.*
'Hamaux, m. pl. *péch. tágszemű hálórekesz.*
Hameçon, m. *péch. szakálhorog.*
'Hampe, f. *nyél; bot. szár; ch. szügy.*
Hamster (amstèr), m. z. *hörcsög.*
†Hanap (ape), m. *kancsó.*
'Hanche, f. an. *tomp, csípő.*
'Hanebane, v. *jusqu'ame.*
'Hangar, m. *pajta; gyakorlóház; expl. aknaszín.*
'Hanneton, m. ent. *cserebogár; fig. szeleburdi; bout. tincsrójt; —er, v. n. cserebogardázní.*
Hansard, m. jard. *kertész-kés.*
'Hansièrre, f. mar. *vontató kötél.*
'Hanter, v. a. *látogatni; közlekedni (vkiel); p. il a —é la foire, sokat tapasztalt; 2. v. n. gyakran eljárni (vhoá).*
'Hantise, f. fam. *bizalmas közlekedés.*
'Happe, f. *marokvas; 2. csá-kánykapocs; — de portes, tolózár; luth. szorított; 3. kézisajtó.*
'Happe'chair, m. *kapzsi; fig. pop. zabáló; —lourde, f. lapid. hamis gyémánt; ext. encensbence.*
'Happer, v. a. *elkapni; fig. megcsipni, elfogni.*
'Haquenée, f. *poroszká; fig. pop. c'est une grande —, esetlen nő.*
'Haquet (-ké), m. *görkocsi.*
'Haquetier, m. *taligás; it. taligás ló.*
'Harame, f. bot. *balzsamtermő nyárfa.*
'Harangue, f. *megköszöntés; megszólító beszéd; fam. fecsegés.*

'Haranguer

'Haranguer, v. a. nyilvános beszédet tartani; 2. v. n. szónokolni; buzdítani.
'Harangueur (-gheur), se, s. szónok.
'Haras, m. man. ménes.
'Harassement, m. kimerültség.
'Harasser, v. a. kifárasztani.
'Harassier, m. méneshivatalnok.
'Harcelar, v. a. zaklatni; ingerelni; guer. nyugtalanítani; 2. se —, v. r. magát kizozni; it. v. r. egy mást zaklatni; ingerelni.
'Harcelerie, f. —lément, m. zaklatás; ingerkedés.
'Harceleur, m. ingerkedő; fig. gyötrő szellem.
'Harde, f. ch. farka; 2. füzér; csatlósztj; 3. pl. ócska ruha; limlom.
Hardeau, m. bot. v. vaurien; charp. tartókötel.
Hardées, f. pl. ch. vadkár.
†Hardelle, f. fiatal leány.
'Harder, v. a. ch. összefűzni.
'Hardi, e, a. bátor, merész; 2. vakmerő; szentelen.
'Hardiesse, f. bátorság, merészség; 2. vakmerőség; szentelenség.
'Hardiment, adv. bátran, merészen; vakmerőn, meg gondolatlanul.
Hare! i. ch. hahó! 2. m. gúzs.
'Hareng (-an), m. hering; vivre d'un —, mértékletesen élni; p. la caque sent touj. —, vér nem válik vízzé.
'Harengaison, f. heringhalászat; ennek ideje.
'Harengère, f. heringárusnő; fig. szájaskodó nő.
'Harengerie, f. heringvásár.
'Harenguière, f. pèche. heringhaló.
'Hargne, v. chagrin; 2. se —r, v. se disputer.
'Hargnerie, v. dispute.
'Hargneux, se, a. mogorva; szémbes, alattomos; fig. marakodó.
Hargouler, v. a. jól megrázni, torkon ragadni.

'Haricot

'Haricot, m. bot. babuga; g. p. hétel des —s, nemzet-örök börtöne.
Haricotter, v. n. m. p. szib-áruskodni; fukarkodni.
'Haridelle, f. gebe.
'Harle, 'herle, m. orn. bukruca.
Harmonica, m. mus. hang-gora.
Harmonie, f. őszhang; őszhangzat; fig. egyetértés.
'Harmonier, v. a. őszhang-zásba hozni; 2. s'—, v. r. egyetértetni.
Harmonieusement, adv. őszhangzólag.
Harmonieux, se, a. őszhang-gú, hanggegyező.
Harmonique, a. egyező; 2. f. őszhangtan; —ment, adv. őszhangzólag.
Harmoniser, v. harmonier.
'Harmonisme, v. imitatif.
Harmoniste, m. mus. hang-szerző.
Harmotome, m. minér. mel-lékmetsző könnyű pat.
'Harnachement, m. főlhá-mozás; lószerszám; fig. quel —! mily csudálatos öltözék!
'Harnacher, v. a. voit. főlhá-mozni; 2. fig. izléstelenül öltözni; 3. se —, v. r. fig. nevetséges módon piper-kézni.
'Harnacheur, m. szíjgyártó.
'Harnais, poét. 'harnois, m. lószerszám; 2. fogat; 3. gaz. rub. készülék; mil. fegyverzet; fam. s'échauf-fer dans son —, tűzbe jönni.
Harpae, a. h. u. ragadozó; 2. —s, m. pl. ragadozók.
'Harpagon, m. fam. fősvény.
'Harpaille, v. canaille.
'Harpailler, v. n. szétozslani; 2. se —, v. r. egymással dulakodni.
'Harpailler, se, a. koldus.
Harpale, m. ent. szökcser.
'Harpe, f. mus. hárfa; fig. pop. jouer de la —, kimél-ve megfogni; it. il est pa-rent du roi David et joue de la —, gazember, csaló;

'Hâte

2. arch. fogazás; p. mena-cer q. de la —, vkit do-ronggal fenyegetni; fort. dobogó. [karcau.
'Harpé, e, a. ch. izmos és
'Harpeau, m. mar. kapó-, vető-csaklya.
Harpens, m. orn. nagy füles bagoly.
'Harper, v. a. q. qch. fam. fogni, megfogni; 2. se —, v. r. egymást megra-gadni.
'Harpeur, v. harpiste.
'Harpie, f. hárpia; fam. go-nosz nő.
Harpier, v. a. rabolni.
se 'Harpigner, v. r. dula-kodni.
'Harpin, m. riv. csaklya.
'Harpiste, s. mus. hárfa.
'Harpon, m. pêche. szigony; serr. vaskapocs.
'Harponnage, m. pêche. szigonyászás. [nyászni.
'Harponner, v. a. pêche. szigony.
'Harponneur, m. pêche. cet-szigonyász.
'Hart, f. gúzs; jur. kötel; sentir la —, az akasztófát megérdemelni.
'Hasard, —zard, m. véletlen, eset, szerencse; un meuble de —, olcsón vett bútor; 2. à tout —, v. blaque; 3. par —, adt. véletlenül; 4. veszély; nouirri parmi les —s, veszélyek közt nőtt fel. [lott.
'Hasardé, e, a. romlott, pát-gaz.
'Hasardément, v. hasard (3).
'Hasarder, v. a. kockáztatni, mérészelni, merni; p. qui ne —e rien n'a rien, a ki mer az nyer; 2. se —, v. r. magát veszélynek kitenni.
'Hasardeusement, adv. kockáztatva.
'Hasardeux, se, a. merész, vakmerő; 2. veszélyes, kockáztatott.
'Hase, f. nyul. nősténye.
Haste, f. am. dárda; 2. —é, e, a. bot. gerelyalakú.
'Hâte, f. sietség; faire —, sietni; 2. avec —, en —, adt. gyorsan; 3. à la —, adt. sietve.

'Hâtelettes

'Hâtelettes, f. pl. cuis. *ros-télyos szeletkék.*
'Hâter, v. n. *sietni*; 2. *siettetni*; 3. se —, v. r. *sietni, sürgölődni*; p. qui trop se — e se fourvoie, *lassan járj, tovább érsz.*
'Hâtereau, m. cuis. *pörkölt máj.*
'Hâteur, m. *sültekre ügyelő szakács.*
'Hâtier, m. cuis. *nyárstartó vas.*
'Hâtif, ve, a. jard. *kora, koránérő*; it. fig.
'Hâtiveau, m. jard. *korán-érő gyümölcs.*
'Hâtivement, adv. *korán.*
'Hâtivité, f. *koraérés.*
'Hâtüre, f. serr. *zárkapocs.*
'Hauban, m. arch. *álláskötél*; mar. *árboc kötélzet.*
'Haubaner, v. a. arch. *kötelekkel megkötni.*
'Haubannier, m. *szűcs.*
'Haubergenier, m. *vértkövács.*
'Haubergeon, m. *kis vértíng.*
'Haubert, m. *vértíng*; pán-cél.
'Haulée, f. pèche. *makárháló.*
'Hausse, f. *alj, aljzat, talap*; com. *szökkenés.*
'Haussement, m. *emelés (hangé)*; *vonás (vállé)*; *magosítás (talajé)*; *fölverés (árué).*
'Hausser, v. a. *fölemelni*; *magasítani*; *emelni*; *vonni*; pop. il a — é le coude, *le-itta magát*; 2. fig. — la paie, *fizetést emelni*; — le coeur à q., *bátorítani*; 3. v. n. *nőni, áradni*; com. *szökkeni*; 4. se —, v. r. *lábujjhegyre állni*; le temps se — e, *az idő derül.*
'Haussoire, f. *hydr. zúgó.*
'Haut, m. *magasság*; fig. il est tombé de son —, *nagyon megijedt*; 2. *csúcs, orom*; le — du pavé, *járda*; dime du — et du bas, *gyümölcs- és gabna-tized*; p. le — défend le bas, *valóságos madárjlesztő*; fig.

'Haut

sur le — du jour, *déltájban*; II. adv. *magasan, fön*; *hangosan*; il a été pendu — et court, *tekotoria nélkül fölkötötték*; — et bas, *végképen*; III. là —, *ott fön*; en —, *felül*; d'en —, *felülről*; par —, *fölfelé.*
'Haut, e, a. *magas*; *mély*; la mer est — e, *a tenger háborog*; 2. *felső*; 3. *világos*; *hangos*; fig. *fenhéjázó*; 4. *magasztos, nagy*; — e antiquité, *őskor*; messe — e, *nagymise*; 5. *homme* —, *gőgös ember*; man. mener un cheval — e la main, *a kantárt rövidre húzni*; fig. faire qch. —, *önhatalmulag cselekedni*; — le bras! *gyorsan!*
'Haut-à-bas, v. porte-balle.
'Hautain, e, a. *gőgös, dölgyfős*; 2. m. jard. *fölfutó szőlő*; — e ment, adv. *dölgyösen, gőgösen.*
'Haut'bois, m. mus. *bügstip*; —boiste, m. *bügstipos*; —bord, m. mar. *magas füdélzet*; —de-chausses, m. *térdig érő nadrág*; p. elle porte le —, *asszony fején a síveg*; —dessus, m. mus. *felhang.*
'Haute'-contre, f. mus. *mély felhang*; 2. — de violon, *brácsa*; —cour, f. *legfőbb törvényszék*; —futaie, v. futaie; —grive, f. orn. *léprigó*; —justice, v. justice; —lite, v. lice; —lutte, v. lutte; —marée, v. marée.
'Hautement, adv. fig. *merészen, bátran, vakmerően*; *kereken, nyíltan*; 2. *nyomatékosan, erélyesen*; 3. *gőgösen, büszkén.*
'Haute'-paie, f. *pénzpór*; —puissance, f. *nagyhatalom*; —taille, f. *tenor.*
'Hauteur, f. *magasság*; 2. *magaslat*; 3. —d'eau, *víz mélysége*; 4. *tető, csúcs*; 5. fig. *erély, szilárdság*; *gőg*; *önkény*; *kevélység, dölgyf.*

Hébraïser

'Haut'-fond, v. bas-fond; —fourneau, m. *olvasztókemence*; —gout, m. *csipős íz.*
'Hautin, m. icht. *eziisthal.*
'Haut'-justicier, v. justicier; —le corps, m. man. *ugrás*; fig. faire un —, *bámulni*; méd. —, *gyomorgörcs*; —le pied, m. mil. *számföldötti*; un —, *semmi-rekellő*; —le mal, m. méd. *nehézkör*; —pondu, m. mar. *eső felhő*; —somme, m. méd. *gutaités.*
'Häve, a. *halvány, sovány, sávos.*
'Haveau, m. sal. *súlyok.*
'Haveron, m. agr. *hélazab.*
'Havet, m. mét. *vashorog.*
'Havir, v. a. *megégetni*; 2. se —, v. r. *megégni.*
'Havre, m. mar. *kikötő.*
'Hayresac, m. *tarisznya*; *batú*; *bőrdő.*
'Hayer, v. a. et n. agr. *sővényt rakni.*
'Hazard, etc. v. 'hasard, etc.
'Hé, i. *hég*; *hé!* *oh!*
'Heaume (hő-me), m. bl. *sisak*; —r, v. a. *sisakot kovácsolni.*
'Heaumerie, f. *sisakgyártás.*
'Heaumier, m. *sisakműves.*
Hebdoma'daire, a. *hetenkinti*; —ment, adv. *hetenkint*; —dier, m. *hetes.*
Hébé, f. méd. *vénus dombja.*
Héberge, f. pal. *közöfal magassága.*
Hébergement, m. *szállásdís.*
Héberger, v. a. g. p. *szállást adni.*
Hébétation, f. *elmetompaság, tompultság.*
Hébété, m. *tompa eszű*; —b, e, a. *tompult, eltompult.*
Hébéter, v. a. *elbutítani, eltompítani*; 2. s'—, v. r. *elbutulni.*
Hébichet, m. suer. *nádrosta.*
Hébraïque, a. *héber*; —ment, adv. *héberül.*
Hébraïsant, m. *héber nyelvtudós.*
Hébraïser, v. n. h. *nyelvet tanulni.*

Hébraïsme

Hébraïsme, m. *héber nyelv-sajátság*.
 Hébreu, m. *héber nyelv*; 2. a. v. *hébraïque*.
 Hécatombe, f. ant. száz *ökönyi áldozat*; fig. *vérontás*.
 Hèche, f. *szekéroldal*.
 Hectisie, hectique, v. *hétisie*.
 Hégémo'nique, a. méd. *fonctions* = s, *állati test működései*; —nie, f. *hatálmosság*.
 Heindque (è-duc), m. *hajdu*.
 Heim, i. *nemde* ?
 Heimer (è-me), m. *akó*.
 Hein, i. *nos* ?
 'Hélas ! i. *fájdalom*; *sajnos* ! 2. m. *sohaj*, *zajgatás*.
 Hélén'ie, f. bot. *örvénygyökér*; —ne, f. chi. *örvénydék*.
 'Hélér, v. a. mar. *megszólitani*; 2. se —, v. *réc. egymást megszólítani*.
 Hélianthe, m. bot. *napvirág*.
 Hélianthe'me, —émum, m. bot. *kék demutka*; *tetemoldó szuهار*.
 Hélice, f. géom. arch. *pörge vonal*; —s, pl. *cikornyák*; astr. *nagy medve*; an. a *fül külső körvonala*.
 Hélio'carpe, m. bot. *kunkor*; —centrique, a. astr. *napközépi*; —gnostique, s. théo. *napimádó*; —graphie, m. *napleírás*; —graphique, a. n. *leírás*; —mètre, m. astr. *n.mérő*; —scoop, m. opt. *napcső*; —state, m. n. *állító*; —trope, m. bot. *napfüve*; 2. *napraforgó*.
 Hélix, v. *hélice* (an.).
 Helluation, f. *korhelyiség*, *vásotság*.
 Helmin'thes, m. h. n. *bélférges*; —thique, m. *féregszer*; —thologie, f. méd. *féregtan*.
 Hélonias, m. bot. *lónya*.
 Hélope, m. ent. *rejtény*.
 Helvelle, f. bot. *redőcsőg*.
 Helvétique, a. *helvét*; corps —, h. *szövetség*.
 Héma'gogue, s. a. *vértisz-*

Héméra-lopie

tító; —lopie, f. méd. *vér-ömleg (szemben)*; —nthé, f. bot. *vérténye*; —tite, f. minér. *vértő*; —tocele, f. méd. *vérsér*; —tographie, m. méd. *vértérő*; —tographie, f. *vértérő*; —tolde, a. méd. *vérszerű*; —tologie, f. phys. *vértan*; —tose, f. méd. *vérté változás*; —burie, f. méd. *vérhugyozás*.
 Héméra-lopie, f. méd. *farkas sötétje*.
 Héméro'calle, f. bot. *siliom*.
 Hémí... , fél... (mint előrag).
 Hémí'crânie, f. méd. *fejgörcs*; —cycle, m. *félkör*; —méroptères, m. pl. *félröpök*; —onite, f. bot. *tejfű*; —pagie, v. —crânie; —plégie, —plexie, f. méd. *szélütés féloldalon*; —sphère, m. géog. *félgömb*; —sphérique, a. *félgömbalakú*.
 Hémó'cerchne (é-mo-cérkne), m. méd. *véromlás (torokból)*; —die, f. dent. *fogvásotság*; —mètre, m. phys. *vérmérő*; —phobie, f. méd. *vériszony*; —phtalmie, f. méd. *véromlás*; —ptysie, f. méd. *vérköpes*; —rrhagie, f. méd. *vérfolyás*; —rrhinie, f. méd. *orrvérzés*; —rrhoidal, e, a. *aranyeres*; —rrhoidale, f. bot. *gódirc*; —rrhoides, f. pl. *aranyér*; —stasie, f. méd. *vérdugulás*; —statique, s. a. *vérállító*.
 Hen ? i. (hein), *hogyan ? mi-csoda ?*
 Hende'cagone, s. a. *tizenegyszög*; —syllabe, s. a. *tizenegyszótagu*.
 Hénioche, m. icht. *száraz tőkehal*.
 'Hennir (ha-nir), v. n. *nyeríteni*.
 'Hennissement (ha-), m. *nyerítés*.
 Hépar, m. chi. *kénmáj*.
 Hépatalgie, f. méd. *májbaj*.
 'Hépate, m. icht. *májhal*.
 Hépat'empyraxis, m. *májdu-*

'Hère

gulás; —ique, a. *máj...*; poudre =, *májpor*; pyrite =, *májporoná*; aloé =, bot. *májzsin aloé*; 2. f. = commune, *májfű*; —ite, f. méd. *májlob*; minér. *máj-kő*; —ocèle, f. méd. *máj-sér*; —ographie, f. *májleírás*; —ologie, f. *májtan*; —ome, m. chir. *májmérő*; —omie, f. an. *májtaglálás*.
 Hepta'gone, m. géom. *hét-szög*; —ngulaire, a. *hét-szögű*.
 Héraldique, a. *címertani*; science —, *címertudomány*.
 'Héraut, m. féo. *címerhírnök*.
 Herbacé, e, a. bot. *fűnemű*.
 Herbage, m. *növényzet*; 2. fű, *gyep*; 3. *rét*, *legelő*; droit d'—, *legelőjog*.
 Herbageux, se, a. agr. *fűdús*.
 Herbe, f. agr. *fű*; p. manger son bien en —, *sejtőlegesen vagyonára adósságot csinálni*; docteur en —, *leendő orvos*; — en lait, *tejfű*; — à l'araignée, *höltye*; — aux chats, *engem szagolj*.
 Herbeiller, v. n. ch. *legelni*.
 Herber, v. a. *fehértíni (vásznat)*.
 Herberie, f. cir. *viaszfehérítés*; 2. agr. *zöldpiac*.
 Herbette, f. *rövid és ritka fű*.
 Herbeux, se, a. agr. *gyepes*.
 Herbier, m. bot. *növénytár*; 2. *füvészkönyv*; 3. *böndő*.
 Herbière, f. *füárusnő*.
 Herbi'fère, a. agr. *fütermő*; —grade, a. h. n. *füben-élő*; —vore, a. *füevő*.
 Herbon, m. tan. *timárkés*.
 Herborisation, f. bot. *füszedés*; *füvészkedés*.
 Herboriser, v. n. bot. *füvészkedni*.
 Herboriseur, m. *füvész*.
 Herboriste, m. *növényész*; 2. *füdárus*; —rie, f. *fükereskedés*.
 Herbu, e, a, v. *herbeux*.
 'Hère, m. pauvre —, *szegény ördög*; ch. un —, *szarvasborjú*.

Héréditaire

Héréditaire, a. örökös; mal —, öröklött baj; —ment, adv. örökösileg.
Hérédité, f. örökség; örököség.
Hérétique, a. vie —, remeteélet.
Hérésie, f. h. eccl. eretnecség; p. il ne fera point d' —, nem találta föl a puskaport.
Hérétique, a. eretneki; 2. m. eretnek.
Héreux, v. haires.
Hérillard, m. z. siberiai sün.
Hérissé, m. icht. tekehal.
Hérissé, e. a. törtés, tüskés; telve, tömve; icht. homme —, szörzálhasogató.
Hérissément, m. berzenkedés.
Hérissier, v. a. fölborzasztani; 2. v. n. et se —, v. r. fölborzadni.
Hérissos, m. z. sün; manuf. tüskés henger; mec. csillagos kerék.
Hérissonne, f. zsémbes nő; 2. a. f. zsémbes; 3. —né, f. bot. narbolya.
Hérissonnement, v. hérissément.
Hérivable, a. öröklhető.
Héritage, m. örökség; 2. örökbirtok.
Héritier, v. n. örökölni; icht. fig.
Héritier, ère, s. örökös; il n'a pas encore d' —, még nincs gyermeke.
Hermaphrodite, m. himnő, csira.
Hermeline, v. hermine.
Herméneutique, a. értelemfejtési; 2. f. fejtéstan.
Hermes, f. pl. agr. gazdátlan jószág.
Hermétique, a. légmentes; arch. colonne —, hermesi szobor; —ment, adv. légmentesen.
Hermine, f. z. hölgymenyét; hölgyprém; 2. macskaprém.
Herminé, e. a. bl. hölgyprém.
Herminette, f. charp. rövid nyelű dalta.

Hermitage

Hermitage, m. remetelak; fig. il ne sort point de son —, mindig honn van; it. félreeső nyárilak.
Hermite, m. remete.
Herniaire, a. méd. sérv...; bandage —, sérvkötő.
Hernie, f. chir. sérv.
Hernieux, se, a. sérvés.
Herniole, f. bot. sérfű.
Héroïcité, f. litt. hősiesség.
Héroï-comique, a. hős-komikus.
Héroïde, f. hőslével.
Héroïfier, v. a. hőssé tenni.
Héroïne, f. hősnő.
Héroïque, a. hős, dalias; litt. poème —, hősköltemény; méd. remède —, hathatós szer; —ment, adv. daliasan.
Héroïsme, m. hősiesség.
Héron, m. orn. gém; —crète, kócsagos gém; masse de —, kócsag.
Héronneau, m. orn. kis gém.
Héronner, v. n. fam. gémezni.
Héronnier, ère, a. faucon —, gémész-sólyom; fam. femme —ère, debella.
Héronnière, f. gémtanya.
Héros, m. ant. félisten; 2. hős. [port.
Herpaille, f. vén. gimcsor.
Herpe, f. méd. sömör; écon. garatfűk; ch. fattyúkörröm.
Herpétique, a. sömörös.
Herque, f. széngereblye.
Hersage, m. boronálás.
Herse, f. agr. borona; fort. védőrács; th. lámpa-állvány; icht. —hersé, m. murrógó hal.
Hersement, v. hersage.
Herser, v. a. agr. boronálni.
Herseur, m. boronáló.
Hersoir, adv. tegnap este.
Hésitant, e, a. habozó.
Hésitation, f. akadozás; dadogás; habozás.
Hésiter, v. n. akadozni; habozni, kételkedni. [csillag.
Hesper (-ère), m. astr. est.
Hespéris (-ie), f. bot. estike.
Hétaire, f. anc. kéjhölgy.
Hétéro-clite, a. gr. eltérő;

Hexa'corde

fig. csúddaltos; különös; —doxe, a. különhittű; tévhitű; —doxie, f. különhitűség; tévtan; —gène, a. did. különmemű; —généité, f. did. különmeműség; —sciens, m. pl. bög. egyáruyak.
Hêtre, f. bot. bükk.
Heudrir, v. a. rothasztani; 2. v. n. et se —, v. r. rothadni, possadni.
†Heur, m. szerencse.
Heure, f. óra; passer un mauvais quart d' —, kellemtelenségeket szenvedni; 2. idő; —de dîner, ebéd ideje; bonne —, alkalmas idő; —indue, alkalmatlan idő; prendre —, időt határozni; donner —, időt kitűzni; 3. adt. bonne —, korán; à l' —qu'il est, jelenleg; sur l' —, legott; à toutes —s, mindenkor; j'ai vu l' —que..., megértem, hogy...; à la bonne —, szerencsére; it. nem bánom; legyen tehát; 5. —s, lit. cath. imakönyv.
†Heurer, v. a. bien, mal —, szerencsés; szerencsétlenné tenni.
Heureusement, adv. szerencsére, szerencsésen.
Heureux, se, a. szerencsés; p. n'est — que qui croit l'être, a. hívők a menyek országa; 2. boldogító; 3. boldog; 4. alkalmas; 5. kitűnő, jó; 6. s. szerencsefi.
†Heurt, m. döfés; összeütkezés. [tengelyvas.
Heurtequin, m. marokvas.
Heurter, v. a. összeütközni; megütni; fig. ellenkezni; sértetni; 2. v. n. ütközni; 3. kopogtatni; fig. —à toutes les portes, minden eszközt fölhasználni; 3. se —, v. r. magát megütni (v. be); 4. se —, v. réc. egymásba ütközni.
Heurtoir, m. ajtózörgetyű; artill. ütőkos.
Heuse, f. mar. szivattyúcső.
Hexa'corde, m. hathúros hangszer; —dre, m. géom.

Hiatule

kocka; —gone, s. a. *hat-szög*; —mètre, s. a. *poét. hatos (vers)*; —style, a. *arch. hatoszlopú*.
Hiatule, m. *icht. ajkhal*.
Hiatus (-uce), m. *an. nyílás*; *gr. táthang*; *prat. hézag*.
Hibou, m. *orn. bagoly*; *fam. il fait le —, olyan mint a tuskó*.
Hic (*hik*), m. *fam. nehézség*; *c'est là le —, itt a bökkenő*.
Hideusement, *adv. iszonyatosan, borzasztón, utálatosan*.
Hideux, se, a. *ocsmány, utálatos, borzasztó*.
Hie, f. *pav. élkéz sulyok*.
Hièble, f. *bot. földi bodza*.
Hiement, m. *charp. nyikorgás*; 2. *sulykolás*.
Hiène, f. *hiéna*.
Hier (*hié*), v. a. *pav., hydr. sulykolni*; 2. *nyikorogni*.
Hier (*ière*), *poét. i-ère*, *adv. tegnap*; *fig. rövid idő óta*; *it. homme d'—, szerecsenfi*; *it. ujonc*.
Hieracium (-ome), m. *bot. hoggyomál*.
Hiérarchie, f. *théo. papuralom*; 2. *rangrend*; —*chique*, a. *papuralmi*; —*chiement*, *adv. papuralmi*; —*ques*, m. *pl. összes papság*; *—*chisation*, f. *rangrendezés*; —*chiser*, v. a. *rangrendszerint beosztani*.
Hiéroglyphe, m. *képirat*; —*glyphique*, a. *képirati*; —*glyphiquement*, *adv. képiratilag*; —*grammatique*, a. *szentirási*; —*gramme*, m. *szentírás (egyiptomi papoknál)*; —*graphie*, f. *szt. dolgok leírása*; —*man-tie*, f. *áldozatjólás*.
Hilarant, e, a. *vidámtó*.
Hilarieux, v. *joyeux*.
Hilarité, f. *vidámság, jókedvesség*.
Hile, m. *bot. köldök*; *méd. szemdag*.
Hipnale, *boa*—, f. z. *szarvas-kigyó*.
Hippélaphe, m. z. *pejszarvas*.

Hippiatre

Hippiatre, v. *vétérinaire*.
Hippiatrique, m. *did. lóorvoslás*.
Hippo'bosque, m. *csimbe*; —*crat*, m. *filzerez bor*; —*drome*, m. *versenygér*; —*griffe*, m. *szárnyasló*; —*lithe*, f. *vét. lókö*; —*logie*, f. *lóleírás*; —*mane*, m. *lókedvelő*; —*pathologie*, f. *lókórtan*; —*potame*, m. *viziló*.
Hippurate, m. *chi. lóhúgy-savas só*; —*rique*, a. *chi. acide* —, *lóhúgysav*; —*ris*, m. *bot. uszszakál*.
Hircin, e, a. *bot. bak . . .*; *odeur* —e, *bakbűz*.
Hirondeau, —de, —*delle*, f. *orn. fecske*; p. *une* — *ne fait pas le printemps, egy fa nem erdő*; 2. *pierre d'—, fecskékő*.
Hirsuté, e, —*teux*, se, a. *bot. bolyhos*.
Hirsutie (-*thie*), f. *méd. szőrösség*.
Hirtée, f. *szörmoly*.
Hispe, f. *ent. tiáskés bogár*.
Hispide, a. *bot. borzas*; *fig. hanyag, piszkos*.
Hispidité, f. *szőrösség*; *fig. hanyagság, piszkos*.
Hisser, v. a. *mar. fölházni*; 2. *se* —, v. r. *magát föl-házni*.
Histio'dromie, f. *vitortázás mestersége*; —*dromique*, a. *hajózási*.
Histoire, f. *történet*; *peindre d'—, történetfestő*; 2. *történelem*; 3. — *naturelle*, *természetrájs*; 4. *elbeszélés*; *leírás*; *fam. que d'—! mennyi teketória! c'est une autre —, ez más dűlő*.
Historial, e, a. *történelmi, történeti*.
Historien, ne, a. *történet-író*.
Historier, v. a. *szépíteni, föl-ékitni*.
Historiette, f. *történetke*.
Historiographe, m. *történet-író*; —*graphie*, m. *tört. írás*; —*graphique*, a. *tört. irodalmi*; —*logue*, m. *rosz történetíró*.

Holá

Historique, a. *történelmi*; —*ment*, *adv. történelmi-leg*.
Histrion, m. *th. bohóc*; —*ique*, a. *bohókás*; —*ner*, v. n. *bohóskodni*.
Hiver (*i-vère*), m. *tél*; 2. *fruits d'—, téli gyümölcs*; *fig. poét. — de l'âge, hajlott kor*; 3. *hideg*.
Hivernache, m. *téli takarmány*.
Hivernacle, m. *bot. téli burok*.
Hivernade, m. *téli lakás*.
Hivernage, m. *mar. telelés*; 2. *téli kikötő*; 3. *agr. téli munka*; 4. *esőzés*.
Hivernal, e, a. *téli...*; *fleur —e, téli virág*.
Hivernache, e, a. *telelő, téli álmot alvó*.
Hivernation, f. *téli dőm*.
Hiverner, v. n. *mar. telelni*; 2. v. a. *agr. teleltetni*; 3. a'—, v. r. *hideghez szokni*.
Hober, v. *remuer*.
Hobereau, *hobreau*, m. *fauc. dlylűdés sőlyom*; 2. *kurtá nemes*.
Hoche, f. *boul. rovátk*; *sculp. csorba*.
Hochement, m. *rázás, csóválás*.
Hoché'pied, m. *fauc. vadász-sőlyom*; —*pot*, m. *cuis. husvagdalék répával, hagymával stb.*; —*quene*, m. *orn. barázdabillegető*.
Hocher, v. a. *rázni, lerázni*; *fam. — la tête, fejét rázni*; *fig. — le mors, buzdítani vkit vmire*.
Hochoer, m. *csörgetyű, kelep*; *fig. nádparipa*; *agr. kapa*.
Hodierne, a. *mai*.
Hodo'mètre, m. *utmérő*; —*métrie*, f. *útmérés*; —*métrique*, a. *útmérői*.
Hogner, v. n. *morogni*.
†Hogue, f. *domb*.
Hoguette (-*ghète*), f. *mar. kikötő nyílása*.
Hoir, m. *prat. természeti örökös*.
Hoirie, f. *prat. örökség*.
Holá, i. *hó!* 2. *lassan!*

Holcus

Holcus (-euce), m. bot. *pelyhes* cirok. [gás.
 'Holcment, m. bagolyhuhó.
 'Holer, v. n. huhogni.
 Hollandais, m. németalföldi nyelv; hydr. vízi lapát.
 Hollandille, f. com. németalföldi vászon.
 'Hom! i. hüüm!
 'Homard, m. tengeri rák.
 'Hombre, m. lombrajátek.
 'Homélaire, m. hitszónoklat-gyűjtemény. [lat-író.
 'Homélaste, m. hitszónok.
 'Homélie, f. hitszónoklat; iron. unalmas intézés.
 'Homicide, m. gyilkosság; ölés; gyilkos.
 'Homicider, v. a. gyilkolni.
 'Homilétique, a. vertus —s, a társadalmi élet erényei; 2. f. hitszónoklás.
 'Homiliaire, -aste, v. homélaire etc.
 'Hommage, m. hódolat, tisztelet; fig. rendre —, tiszteletét tenni; recevez l'— de mon respect, fogadja tiszteletem nyilvánítását.
 'Homnager, m. cout. jobbágy.
 'Hommasse, a. femme —, férjhas nő.
 'Hommasser, v. r. férfiasodni.
 'Homme, m. ember; les —s de notre siècle, századunk szüldöttjei; 2. férfú; 3. avec: de; — de guerre, harcos; — d'épée, katona; — de lettres, tudós; — de cœur, bátor; 3. férj; 4. — de foi, jobbágy.
 'Hommeau, m. emberke.
 'Hommelet, f. napszám.
 'Hommelet, v. hommeau.
 'Hommerie, f. emberi szenvedély.
 'Hommesse, f. écr. nő.
 'Homoeopathie, m. méd. hasonszenvész; —pathie, f. hasonszenv; —pathique, a. hasonszenvi; —pathique-ment, adv. hasonszenvileg.
 'Homogène, a. did. hasonmés; —généité, f. hasonmés; —logation, f. nyilvání-
 prat. bírói megerősítés;

Hon

—logue, a. géom. hason-
 newi; —loguer, v. a. prat.
 bíróilag megerősíteni; —
 nyme, a. gr. hasonhangú;
 —nymie, f. hangegyezés;
 —phone, a. gr. összhangzó;
 —phonie, f. összhangzás.
 'Hon! i. ej! nolám!
 'Hongre, m. vét. herélt.
 'Hongreline, f. com. rövid
 szoknya.
 'Hongrer, v. a. herélni.
 'Hongrie, f. Magyarország;
 2. a. fièvre de —, csömör;
 eau de la reine de —, ma-
 gyar szépítő víz.
 'Hongroyeur, m. írhász.
 'Honnête, a. becsületes; tisz-
 tességes; erényes; 2. illő,
 illedelmes; 3. udvarias,
 szívélyes; iron. — fripon,
 főgazember; 4. m. becsüle-
 tes, tisztességes; —ment,
 adv. becsületesen, stb.; iron.
 c'est — vendu, eléggé drá-
 gán van eladva; elle est —
 laide, meglehetősen rút.
 'Honneteté, f. becsületesség;
 igazlelkiség; jámborság;
 2. tisztesség, szerénység;
 3. illedelmesség; illede-
 lem; 4. udvariaság, nyá-
 jasság; 5. előzékenység;
 6. háladatoság.
 'Honneur, m. becsület; tisz-
 telet; p. à tous seigneurs
 tous —s, tisztelet annak,
 kit illet; —s funèbres, vég-
 tisztesség; faire les —s, fo-
 gadni; com. faire — à une
 lettre de change, váltót el-
 fogadni és lejártakor kifi-
 zetni; 2. faites-moi l'—
 de me dire, legyen szíves,
 mondja meg; 3. becsülés;
 4. erény, becsületesség; 5.
 szemérem, szűzesség; 6. m.
 pl. méltóság, tisztesség.
 'Honnir, v. a. g. p. gúnyol-
 ni, meggyalázni, megvetni.
 'Honnissement, m. gúnyol-
 lás, meggyalázás.
 'Honnisseur, m. rágalmazó.
 'Honorable, a. tisztességes,
 tiszteletreméltó; tekinté-
 lyes; becsülésre méltó;
 prat. amende —, nyilvá-
 nos bünbánat; pol. m. kép

Horloge

viselő; —ment, tisztessége-
 sen stb.
 'Honoraire, a. tiszteletbeli;
 címzetes; 2. m. ord. pl.
 tiszletetdíj, jutalom.
 'Honore, e, a. tisztelt, be-
 csült.
 'Honorer, v. a. tisztelni; 2.
 becsülni; 3. becsületére
 válni; 4. megtisztelni;
 com. — une lettre de
 change, váltót elfogadni,
 beváltani; 5. s'—, v. r.
 önmagát tisztelni, becsül-
 ni; 6. s'—, v. réc. egy-
 másat tisztelni.
 'Honorifique, a. tiszteletbeli.
 'Honte, f. szemérem; fausse
 —, álszemérem; il a toute
 — bue, kivetkezett min-
 den szeméremből; 2. szé-
 gyen; faire — à q., vkit
 megszégyeníteni; faire — de
 q., vkinek szégyenére válni;
 p. revenir avec sa
 courte —, kudarcot val-
 lani.
 'Honteusement, adv. gyalá-
 zatosan, csúfosan, rútul.
 'Honteux, se, a. szemérmes;
 szégyenlős; félénk, bátor-
 talan; p. il n'y a que les
 — qui perdent, szemér-
 mes koldusnak üres a ta-
 risznyája; 3. gyalázatos,
 csúfos; an. parties —s,
 szeméremtest; fig. —, szé-
 gyenfolt.
 'Hôpital, m. kórház.
 'Hoquet (-ké), m. csuklás;
 être au dernier —, haldó-
 kolni.
 'Horaire, a. óránkinti.
 'Horde, f. csorda, sereg.
 'Hordéine, f. chi. árpadék.
 'Horion, m. ütés (főre).
 'Horizon, m. astr. láthatár;
 peint. távlat.
 'Horizontale, e, a. astr. víz-
 szintes; —ement, adv. víz-
 szintesen; —ité, f. astr.
 vízirányosság.
 'Horloge, m. horl. óra; mon-
 ter une —, órát fölhúzni;
 démonter une —, órát
 szétszedni; fam. il n'est
 jamais tard à son horloge,
 lusta ember; attendre une

Horloger

heure d'—, egy álló óráig várakozni; h. n. l'— de la mort, furdance.
 Horloger, ére, s. horl. órás.
 Horlogerie, f. horl. órásság; órákereskedés. [lya.
 Hormin, m. bot. skarlát sá.
 Hormis, prép. kívül, kivéve.
 Horn-blende (-blenne-deu), f. minér. szarufény; —stein (-chetaïne), m. szarukő.
 Horo'mètre, m. óra-mérő; —mètre, f. óramérés; —scope, m. csillagvetés.
 Horreur (or-reure), f. borzadály, iszony; ítírózat, borzadás; méd. borzongás; 2. utálat; 3. félelem; 4. borzalom; szörnyűség; 5. gyalázatoság.
 Horrible, a. borzasztó, iszonyú, szörnyű, ítírózatos, rettentő; —ment, adv. borzasztóan stb.
 *Horride, a. barbe —, bozontos szakál.
 Horrique, a. méd. fièvre —, borzláz; 2. ocsánny, borzasztó; —ment, adv. borzasztóan.
 Horripilation, f. méd. borzongás.
 'Hors, prép. kívül; — d'ici! el innét! ils sont — de table, nem ülnek már az asztalnál; 2. il est — de bon sens, nincs eszén; — de prix, föltöbb drága; p. la faim chasse le loup — de bois, szűkség törvényt ront; orf. pierre — d'oeuvre, foglalatlan kő; 3. kivéve.
 'Hors-d'oeuvre, m. cuis. mellék-étel; 2. mellékes dolog.
 Horti'cole, a. kertkedvelő; —culteur, m. műkertész; —cultural, e, a. kertészeti; —culture, f. kertészet.
 Hortolage, m. konyhakerti növények; it. k. szerek.
 Hospile, m. fogadó; szállóhely; menhely; szegények háza; kórház.
 Hospitalier, ére, a. vendég-szerető.
 *Hospitaliser, v. a. vendég-szeretettel fogadni.

Hospitalité

Hospitalité, f. vendégszeretet; 2. vendégjog.
 Hostie, f. h. j. áldozat; lit. ostyá.
 Hostile, a. ellenséges; —ment, adv. ellenségesen.
 Hostilité, f. ellenségeség; 2. ellenséges indulat.
 Hôte, m. hótesse, f. vendég-lős, —nő; table d'—, közös asztal; 2. vendég; 3. gazda; fig. et poët. — des bois, erdei lakók.
 Hôtel, m. palota; — de ville, városháza; — des monnaies, pénzverde; maître d'—, udvarmester; 2. fogadó; — Dieu, kórház.
 Hôtelier, ére, a. fogadós, —nő.
 Hôtellerie, f. fogadó; it. vendéglő.
 'Hôte, f. putton; arch. — de cheminée, kürtő.
 'Hottée, f. tele puttonnal.
 'Hottreau, —ret, m. agr. fűzfakorár.
 'Hôteur, se, s. puttonos.
 Houache, —age, mar. v. sil-lage; 2. agr. v. binage.
 'Houblon, m. bot. komló; —ner, v. a. komlózni(sört); —nière, f. komlóskert.
 'Houe, f. agr. kapa; maç. —, rabot, keverő kanál; it. k. rud.
 'Houer, v. a. agr. kapálni; drap. ványolni.
 'Houerie, f. agr. kapálás.
 'Houette, f. agr. kapácska.
 'Houhou, f. m. p. pop. vieille, —, vén banya.
 'Houille, m. minér. kőszén.
 'Houiller, ére, a. terrain —, kőszéntelep.
 'Houillère, f. kőszénbánya.
 'Houilleur, m. expl. kőszénbányász.
 'Houilleux, se, a. géol. kőszéntartalmú.
 'Houle, f. mar. hullámozó tenger; écon. husos fazék.
 'Houlette, f. pásztortoboz; chand. fagyvívó kés; glac. vaslapát; t. bordél-ház.
 'Houleur, m. kurafi.

'Houspiller

'Houleux, se, a. mar. hullámozó.
 'Houlier, m. expl. kőszénbányász; 2. v. houleux, völeur; 3. —ère, f. kurva.
 'Houp! (-pe), i. pop. hej! hahó!
 'Houper, v. a. vén. kiáltani; 2. se —, v. réc. egymást szőlíteni.
 'Houppe, f. manuf. bojtt; bot. csomóta; manuf. kártolt gyapjú.
 'Houppé, e, a. bot. csomótás.
 'Houppée, f. mar. hullám-emelkedés.
 'Houppelande, f. téli köpeny.
 'Houpper, v. a. manuf. bojttal díszíteni; kártolni.
 'Houppier, m. manuf. gyapjúkártoló; e. f. nyezett fa.
 'Houque, m. bot. szagos ci-rok.
 'Hoursailler, v. n. ch. roz ebekkel vadászni.
 'Hourallerie, f. ch. roz ebekkel való vadászat.
 'Hource, f. mar. vitorlakötél.
 'Hourdage, m. maç. darabos vakolat; charp. lé-rács.
 'Hourer, v. a. maç. darabosan vakolni; charp. lé-cezni.
 'Hourdias, m. árpadara.
 'Hourdis, v. hourdage (charp.).
 'Hourét, m. ch. roz vadászebecske.
 'Hourra! i. milit. rajta! 2. örömrivalgás.
 'Hourvari, m. mar. zivatar; fig. il a essuyé un terrible —, roppant kelemetlensége volt; il y a un étrange —, csudálatos zaj van ott.
 'Housarder, v. a. huszárosan csatázni; it. lopni, rabolni.
 'Housche, f. házikert.
 †Housé, e, a. sáros, piszkos, locskos.
 †Housseaux, m. pl. topánka; p. il y a laissé ses —, ott hagyta fogát.
 'Houspiller, v. a. tépni, rán-

'Houssage	Huilerie	'Hure
cigálni, megtépni; fig. fam. il a été bien —é, ugyan-csak lehoradták; 2. se —, v. r. marakodni, civakodni.	Huilerie, f. olajraktár; olaj-kölyű.	Humectation, f. nedvesítés, hűsítés, üdítés.
'Houssage, m. törlés, porlás.	Huileux, se, a. olajos; olajozott; zsíros.	Humecter, v. a. megnedvesíteni; méd. üdíteni, hűsíteni; 2. s'—, v. r. nedvesedni; üdülni; fam. torkát áztatni.
'Housse, f. man. csótár; sel. járombőr; 2. boríték.	Huiler, m. olajos üvegcsé; olajverő. [korsó.]	'Humer, v. a. szörpölni, szűr-csölni; beszívni; it. fig.
'Housseau, m. épingl. nagy gombostű.	Huilière, m. man. olajos	Huméral, e, a. an. váll...; muscles — aux, vállizmok.
'Houssée, f. záporosd; corr. iuhbőr a járomörhöz.	†Huis, m. ajtó; prat. à — clos, zárt ajtóknál; p. le vent n'est pas touj. à l'— d'un pauvre homme, borura derű.	Humérus (-uce), m. an. váll-perec.
'Houssier, v. a. lesöpörni, porozni. [zár.]	Huissier (ui-cié), m. pal. törvénytiszt; ajtóállító.	Humescent (-messan), e, a. nedvesedő.
'Houssier, —te, m. serr. cső.	'Huit, a. nyolc; Henri — (mieux VIII.), nyolcadik Henrik; 2. m. nyolc.	Humeur, f. nedv, nedű; it. méd.; 2. kedély, hangulat; 3. szeszély; abs. rossz kedv; 4. *nedély.
'Houssine, f. man. lovag-vessző; porlópálca.	'Huitaine, f. egyheti idő.	Humide, a. vizes; poét. l'empire —, a tenger; 2. nedves; 3. m. nedv, nedvesség; —ment. adv. nedvesen.
'Houssiner, v. a. kiporolni; fam. il a été —é, megnadrágolták.	'Huitième, a. nyolcadik; —ment, adv. nyolcadszor.	*sHumider, v. se mouiller.
'Houssoir, m. tollseprő.	'Huitre, f. pèch. osztriga; p. c'est une — à l'écaille, tölkökkel ütött.	Humidifier, v. humecter.
'Housson, v. houx.	'Huïtrier, ère, s. osztriga-árus; osztrigász.	Humidifuge, a. vízhatlan.
'Hout, m. fűrészláb.	'Huïtrière, f. pèch. osztriga-pontk.	Humidifié, f. nedvesség.
'Houx, m. bot. tél magyal; petit —, egértörvis.	'Hulotte, f. fülesbagoly.	Humiliation, f. megaláztatás; megalázás; 2. pl. sértések.
'Hoyau, m. kétágú kapa.	'Huhuler, v. n. huhogni.	Humilier, v. a. megalázni, lealacsonyítani; 2. s'—, v. r. magát megalázni.
'Huge, m. vadász szakmánya.	Humain, e, a. emberi; 2. emberbaráti, nyájas, szíves; 3. m. halandó; —ement, adv. emberileg; nyájasan.	Humilité, f. alázat, alázatlanság; szerénység.
'Huaille, v. canaille.	Humanisant, e, a. szelídítő.	Humoral, e, a. méd. testi nedveket illető; fièvre —e, csúzláz.
'Huard, m. orn. ráró.	Humaniser, v. a. emberíteni, szelídíteni; 2. s'—, v. r. művelődni, szelídiülni; leereszkegni; théo. emberré lenni.	Humoriste, a. fam. szeszélyes; 2. m. nedélyes író; *—ristique, a. kedélyes.
'Huaux, m. pl. madárváz.	Humanité, f. emberiség, emberi természet; 2. emberi nem; 3. szelídség, emberiség, nyájasság; 4. nemzetek; fam. reposer son —, kényelmeskedni; 5. litt. pl. széptanulmányok.	'Humus (-uce), m. termőföld.
se 'Hubir, v. r. berzenkedni.	Humaniste, m. iskolatudós.	'Hune, f. mar. árbockosár, árbockas; 2. harangváll.
'Huche, f. sütőteknő; — à la farine, lisztelésláda; pèch. haltató.	Humanité, f. emberiség, emberi természet; 2. emberi nem; 3. szelídség, emberiség, nyájasság; 4. nemzetek; fam. reposer son —, kényelmeskedni; 5. litt. pl. széptanulmányok.	'Hunier, m. mar. főárbóc; 2. árbockas-vitorla; pèch. vatta.
'Hucher, v. a. ch. szólítani, sütyölteni.	Humanin, m. ikt. mérgező cápa.	'Huoter, v. n. rosáló moraj.
'Hucher-menuisier, m. tek-nőgyártó.	Humble, a. alázatos; 2. tiszteletteljes, engedelmes; szerény; —ment, adv. alázatosan stb.	'Huppe, f. orn. banka; 2. bűb; charp. vasfogó.
'Hucher, m. ch. vadászkiért.	Humectant, e, a. nedvesítő, üdítő, hűsítő.	'Huppé, e, a. bűbos; fig. fam. előkelő; it. ravasz.
'Hue, huau, i. gyí; gyíte!		'Hure, f. (ragadozó emlősök és halak levágott feje);
'Huée, f. ch. lárma (hajtó-vadászatkor); fig. gúnykacagás.		
'Huer, v. a. ch. lármázni; fig. kifütyölteni, kipsziszegni.		
'Huet, v. hulotte.		
'Huguenot, e, s. protestáns; 2. —e, f. cuis. főzkályha.		
'Huhule, f. orn. huhogó bagoly.		
Hui, adv. ma.		
Huile, f. olaj; — lampante, lámpa-olaj; fig. une tache de l'—, szégyenyolt.		
Huiler, v. a. olajjal bekenni; beolajozni.		

'Hurlement

— de sanglier, vadkanfő;
— de saumon, süllőfej;
fig. fam. borzas fej.
'Hurlement, m. ordítás,
üvöltés.
'Hurler, v. n. ordítani, üvöl-
teni.
'Hurlerie, f. ordítás.
'Hurleur, m. z. bögönc; fig.
sikoltozó, ordító.
Hurluberu, hurlubrelu, s. a.
hebeburgya; 2. adv. hebe-
hurgyán.
Hurtage, m. mar. horgony-
jog; h.pénz; it. kikötő-
pénz.
Hurtebiller, v. a. meghá-
gni.
'Hussard, m. milit. huszár.
'Hussarde, f. à la —, huszár-
módra; dans. toborzó.
'Husso, huso, husio, m. icht.
víza.
'Hutte, f. kunyhó; ch. hor-
dozható vadászátor.
'Hutter, v. a. milit. deszka-
sáncok alá szállásolni;
mar. vitorlákat lebecső-
tani; se —, v. r. deszkasá-
torokat építeni.
Huyan, m. orn. kakuk.
Hyacinthe, f. bot. jácint; 2.
lap. jacanyla.
Hyander, f. pl. astr. fiastyuk;
—lin, e, a. üvegféle; 2. át-
látszó; —lurgie, f. üveg-
gyártás.
Hybos, m. ent. magfűró ro-
var.
Hybride, a. h. n. korcs...
Hydatide, f. méd. vízhó-
lyag.
Hydrargyre, m. chi. higany;
—ate, m. chi. vízegy;
—aulique, s. a. science =,
vízmozgás; —auliste, m.
vízmérnök; —e, f. z. vízi-
kigyó; myth. hidra.
Hydrobèle, f. méd. borék-
vízdag; —canthares, m.
pl. ent. merülő; —cardie,
f. méd. szívburok-vízkór;
—cèle, f. chir. vizesér;
—céphale, f. méd. agyvíz-
kór; —charis, f. bot. pot-
nya; —cotyle, f. bot. gáz-
ló; —dynamique, f. phys.
vizerótan; —gène, m. chi.

Hyène

kökeny; —graphie, f. víz-
rajz; —logie, f. víztan;
—mètre, m. phys. vízmérő;
—métric, f. vízmérés;
—pathie, f. méd. vízgő-
gyászat; —phobie, f. víz-
iszony; —phtalmie, f. szem-
vízkór; —phytes, f. pl.
bot. vízi növények; —piper
(—ère), m. bot. borsos cikk-
szár; —pique, s. a. vízkő-
ros; —pisie, f. méd. víz-
kór; —pote, m. vízvő;
—prête, f. izzóláz; —rosat
(—sa), m. rózsaszörp; —sa-
ccharum (—rome), m. cuk-
rovíz; —scope, m. víz-
óra; —statique, f. víz-
nyugtan; —technique, f.
vízműtan; —thorax, m.
mellvízkór; —tique, a. iz-
zasztó; —tite, f. méd. fül-
vízkór.
Hyène, v. hiène.
Hygiène, f. éptan; —éni-
que, a. éptani.
Hygrocollyres, m. méd. szem-
víz; —mètre, m. phys. lég-
nedmérő; —métric, f.
légmérés; —métrique, a.
nedmértani; —scope, m.
nedmutató.
Hyle, m. pharm. összesgyógy-
szerek.
Hymen (—mène), ée, m. myth.
nászisten; fig. házasság;
2. an. szűz-őr.
Hyméno'graphie, f. an. ház-
tyleírás; —logie, f. ház-
tatan.
Hymnaire, m. énekeskönyv.
Hymne, m. dicsének; 2. f.
zaolosma.
Hymniste, m. dicsének-
költő.
Hyoide, a. an. szakcsont.
Hypallage, m. rhét. vizás
szórend.
Hyperbole, f. rhét. szónoki
túlzás; —lique, a. túlzó;
—liquement, adv. túlzó-
lag; *—liser, v. a. túlki-
csinítani; —loide, f. géom.
mentelékded; —réen, ne,
a. északvidéki.
Hyper'crisie, f. heves vál-
ság; —critique, m. litt.
gáncsoskodó bíráló; —du-

Hystér'algie

lie, f. szent szűz tisztelése;
—émése, f. méd. heves há-
nyás.
Hyper'ostose, f. chir. csont
dag; —sarcose, f. chir.
húskínövés; —stène, m.
minér. pálkő; —sténie, f.
méd. túlerő.
Hypne, m. bot. ágas moh.
Hypno'batase, —bate, v.
sommambulisme; —gra-
phie, f. méd. álomleírás;
—logie, f. álomtán; —psy-
chie, f. lelki álom.
Hypo'chérís, f. bot. polya-
hordó; —ciste, m. bot.
elődi növény; —condre,
m. an. légyék; 2. lépko-
ros; —condrie, f. méd.
lépkór; —cras, (—ce), m.
méd. fűszeres bor; —cri-
ser, v. n. színeskedni; v.
a. v. dissimulér; —crisie,
f. kétszínűség; it. tettetés;
díszenteskedés; —crite, s.
a. kétszínű; szenteskedő;
2. képmutató; —critement,
adv. kétszínűen, stb.;
—gastre, m. an. alhas;
—gastrocèle, f. chir. has-
dag; —gastrorixis, m.
méd. hasserv; —gée, m.
sírbolt; —glosse, m. an.
nyelv-ideg; —glosside, f.
méd. nyelvlob; —glottide,
f. nyelvmirigy; —moch-
lion, m. méo. gyámpont;
—phore, f. chir. stpoly;
—pyon, m. chir. genyszem;
—sarcide, —sarque, f. hus-
vízkór; —stase, f. méd.
hügysszáladék; —thécaire,
a. prat. hitelzálogi; —thé-
nuse, f. géom. átfogó;
—thèque, f. prat. jelzá-
log; pop. boire de —, pap-
ramorgót inni; —thése, f.
phil. föltét; —thétique, a.
föltétes; —thétiquement,
adv. fővételese.
Hysope, f. bot. izzóp.
Hyster'algie, f. méd. méhfá-
jás; —ie, f. méhgörcs;
—ique, a. méhgörcsös;
—ocèle, f. chir. nádra-
izsam; —graphie, f. méh-
leírás; —rhée, f. fehérfo-
lyás.

I.

I, m. i, a betűsorozatban 9.; fig. fam. droit com. un I, peckes.
 Jambe (i-an-be), s. a. poét. jambus, szökö.
 Jambique, a. jambusféle.
 Lambographe, m. jambusíró.
 Iatrique, v. médical.
 Ibidem (-dème), adv. ugyanott.
 Ibigaro, m. z. gyűrűs kigyó.
 Ihira, m. bot. berzesnyfa.
 Ibis (-bice), m. orn. barla, cibik.
 Icelui, icelle, pron. prat. említett, mondott.
 Ichneumon (ik-neu-mon), m. z. egyiptomi petymeg; 2. ent. gyilkos darázs; —ides, m. pl. ent. fűrkészek.
 Ichno'graphie (ik-), m. alaprajzoló; —graphie, f. alaprajz; —graphique, a. alaprajzi.
 Ichor (ikor), m. méd. seb-
 vér, genyvíz; geny.
 Ichoreux, se, a. genyes.
 Ichtyo'calle (ik-), m. icht. vizahótyag; —graphie, f. halleírás; —lithe, m. halpala; —logie, f. haltan; —phage, s. a. halevő.
 Ici, adv. itt; ide; innét; 2. most; d'ici, mostantól; d'ici — là, addig.
 Icono'claste, m. képromhó-
 ló; —graphe, m. képleíró; —graphie, f. k. leírás; —graphique, a. képleírás; —lâtre, m. méd. képmádás; —lâtrie, f. képmádás; —logie, f. képtan; —logique, a. k. tani; —logiste, m. k. leíró. [lap.
 Icos-Aëdre, s. a. géom. husz-
 létére, m. epekör.
 Ictéricoide, a. méd. fièvre —
 sárgaláz.
 Ictérique, a. méd. epekörös.
 Idatide, m. méd. nyű.
 Ide, f. icht. szélhal.
 Idéal, e, s. m. et a. eszményi; képmény; 2. képzeleti; com. monnaie —e, képze-

leti pénzérték; —ement, adv. eszményileg, eszmeszerűleg.
 Idéaliser, v. a. eszményesíteni: —me, m. dogm. eszményesség, eszmeiség; —te, m. eszmész.
 Idéauté, f. did. eszményiség.
 Idée, f. phil. eszme; fogalom; képzelet; 2. gondolat, vélemény; —fixe, rögeszme; 3. zavart emlék, képzelet; 4. képzelgés, álmodozás; 5. il me revient en — que . . ., most jut eszembe, hogy . . .; 6. fogalom.
 Idéer, v. idéáliser.
 Idémiste, m. g. p. igenlősdí.
 Identification, f. phil. azonosítás.
 Identifier, v. a. azonosítani; 2. s'—, v. r. azonosodni.
 Identique, a. did. azonos; alg egyazonos.
 Identité, f. did. azonosság.
 Idéologie, f. métaph. eszmetan; —logique, a. esz. tani; —logue, m. eszménykedő. [crasie.
 Idiocrase, —sie, v. idiosyn.
 Idiome, m. gr. nyelvsaját-
 ság; 2. beszédmód, tájnyelv.
 Idiosyncrasie, f. méd. természetű szenv; szenvkülönösség; kóros iszony.
 Idiot, e, s. a. ostoba, tudatlan, bárgyú; hüle.
 Idiotisme, m. méd. együgyű-
 ség, tudatlanság; 2. did. szójárás, tájszólás.
 Idolâtre, s. a. bálványozó, bálványimádó; fig. il est — de cette femme, az imá-
 dásig szereti e nőt; —lâtre-
 ment, adv. bálványként; —lâtrer, v. a. isteníteni; 2. v. n. bálványt imádni; 3. s'—, v. r. magát isteníteni; 4. s'—, v. réc. egymást imá-
 dni; —lâtrie, f. bálványimá-
 dás; fig. istenítés; —lâ-
 trique, a. bálványozó; —le,
 —bálványkép, bálvány.
 †Idonéité, f. did. alkalmas-
 ság.
 Idylle, f. litt. pásztordal.
 If, yf, m. bot. tiszafa.

Ignare, a. fam. tudatlan.
 Igné, e (ig-né), a. did. tűzes; 2. tűz által képzett.
 Ignescence, e (ig-nès-), a. tű-
 zet adó.
 Igni'cole (ig-ni-), s. a. tűz-
 imádó; —fère, a. tűzet ve-
 zető; —gène, v. —igné;
 —tion (-cion), f. chi. iz-
 zás; —vome, a. tűzhányó;
 —vore, s. a. tűzevő.
 Ignobilité, f. (i-nio-), did.
 aljasság, nemtelenség.
 Ignoble (i-nio-), a. aljas,
 nemtelen; expl. minéral
 —, síkőny; —ment, adv.
 aljasan, nemtelenül.
 Ignominie (i-nio-), f. gyalá-
 zat, szégyen.
 Ignominieusement, adv.
 gyalázatosan.
 Ignominieux, se, a. gyaláz-
 tos, aljas, szégyenletes.
 Ignorable (i-nio-), a. mellőz-
 hető.
 Ignoramment (i-nio-), adv.
 tudatlanul.
 Ignorance (i-nio), f. tudat-
 lanság, tudományos kép-
 zettségi hiánya; —du
 droit, a. jog nem tudása.
 Ignorant, e, a. tudatlan; 2.
 járatlan; 3. m. tudatlan;
 —ifiant, e, s. a. tudatlan-
 ná tevő; —ifier, e, a. tudat-
 lanná tett; —ifier, v. a. tu-
 datlanná tenni.
 Ignorer (i-nio-), v. a. nem ér-
 teni, nem tudni; 2. un
 homme —é, ismeretlen
 ember; 3. s'— soi même,
 v. r. önmagát nem ismerni.
 Il, pron. m. ő.
 Ile, f. sziget; 2. an. lágyék;
 3. magányosan álló ház.
 Ilée, f. méd. bélkiszárm.
 Iléo'coccal, e, a. an. vakbél-
 hez tartozó; —graphie, m.
 bélleírás; —graphie, f. bél-
 leírás; —logie, f. béltan;
 —n, m. an. csipebél.
 Iléus, v. miséréré.
 Iliaque, a. méd. csipebélhez
 tartozó; passion —, v. iléus.
 Ilion, ilium (-ome), m. an.
 csípő-, bélcsont.
 Illatif, ve, a. did. következtető.

Illation

Illation, f. ecol. következtetés.
Illégal, e, (il-l), törvénytelen; —ement, adv. törvénytelenül; —ité, f. törvénytelenesség.
Illégitime (il-l), a. törvénytelen, jogtalan; 2. igazságtalan, méltánytalan.
Illégitimeté (il-l), f. jogtalanság, méltánytalanság.
Illésé, e, a. sértetlen.
Illésibilité, f. sérthetlenség.
Illésible, a. sérthetlen.
Illetré, e, a. tamulatlan.
Illobéral, e, a. nem adakozó; fősvény, szűkkeblű; 2. aljas; —ement, adv. szűkkeblűen; —ité, f. szűkkeblűség; szolgálomlenség.
Illicite, a. tilos, tilalmas; —ment, adv. tilalmasan.
Ilmitable, a. korlátolatlan.
Ilmité, e, a. korlátlan, hártatlan.
Ilisibile, olvashatlan; —ment, adv. olvashatlanul.
Ilitéré, v. illetré.
Ilition, v. onction.
Illogique, a. észszerűtlen; —ment, adv. észszerűtlenül.
Illose, f. méd. szemforgatás.
Ilucidité, f. did. érthetlenség.
***Illuminateur**, m. kivilágító.
Illuminatif, ve, a. théo. földvilágosító.
Illumination, f. világosultság; 2. kivilágítás.
Illuminé, m. théo. ábrándozó.
Illuminer, v. a. megvilágítani; 2. kivilágítani; 3. dév. földvilágosítani.
Illusion, f. általás, ámitás; képrázolat, csalkép; —nable, a. ámitható, vakitható; —ner, v. a. ámitani, csalni; 2, s=, v. r. önmagát ámitani.
Illusoire, a. did. csalóka, látszatos, ámitó; sikertelen; —ment, adv. látszólag, stb.
Illustrateur, s. et a. m. dícsőtő, szépitő.
Illustration, f. dícsőtés; fény, dícsőség; 2. magyarázat, földvilágosítás; 3. *színezés; réz vagy fametsetekkel díszítés.

Illustre

Illustre, a. híres; dícső; nevezetes; hírhedt.
Illustrer, v. a. híressé tenni, kitüntetni; 2. *színezni; képekkel díszíteni; 3. megmagyarázni, földvilágosítani, 4. s'—, v. r. magát híressé tenni.
Illustrissime, a. méltóságos.
Illutation, f. méd. bekenés iszappal.
Ilot, —e, f. kis sziget.
Image, f. kép; abs. —s, szentképek; 2. rézmetaset; fig. fam. c'est une —, me-rev szépség; 3. képzelem; 4. lett. leírás; képletes leírás; 5. hasonlat, képmás.
Imagé, e, a. képes, képekkel teli. [adni.
Imager, v. a. képek által elő-
Imager, ère, s. képárus.
Imaginable, a. képzelhető, elgondolható.
Imaginaire, a. képzelt, képzeleti.
Imaginatif, ve, a. találékony, leleményes.
Imagination, f. képzelő te-hetség, képzelet, képzelem; 2. gondolat, ötlet; méd. pl. anyajegyek.
Imaginer, v. a. kigondolni, földtalálni; képzeln; 2. s'—, v. r. magának képzelni, képzelődni.
Imbaptisé, s. a. e, (ein-bati-), a. théo. kereszteletlen.
Imbécile (ein-), s. a. v. incapable; hageszü, hüle, ostoba; fam. l'âge —, aggkór; zsengekor; —ment, adv. ostobául, hüllén.
Imbécillité (ein-), f. értelemgyöngeség; . bárgyuság, butaság, hülyeség; 2. tré-sfam. ostobaság, együgyűség. [békés.
Imbelliqueux, se, (ein-), a. Imbéni, e (ein-), a. théo. általtalan; 2. *fig. szerencsétlen.
Imberbe, (ein-), a. szakállatlan; bot. sima.
Imbiber (ein-), v. a. dtáztatni; itatni; 2. s'—, v. r. beszívódni.

Immatriculation

Imbition (ein-), f. beszívás; beszívárgás.
Imblámable (ein-), a. did. feddhetlen. [len.
Imblessé, e (ein-), a. sértet-s'Imboire, v. s'imbiber.
Imbriague, (ein-), a. pop. ré-szeg.
Imbricée (ein-), a. f. tuile —, vajtégla.
Imbrim (ein-brime), m. orn. éjszaki bukdár.
Imbroglia (im-bro-lia), m. bonyolódás; bonyodalom.
***Imbrûlable** (ein-), a. meg-elégthetlen; rozslú égő.
Imbu, e (ein-), a. fig. átha-tott.
Imbuvable (ein-), a. ihatlan.
Imitable, a. utánozható; utánzásra méltó.
Imitateur, trice, a. utánozó; 2. s. utánzó.
Imitatif, ve, a. utánzó.
Imitation, f. utánzás; után-zat; 2. à l'— adt. példa-szerint.
Imiter, v. a. q., utánozni; m. p. majmolni.
Immaculé, e, (im-), a. théo. sepiőilen.
Immaléable (im-), a. phys. kovácsolhatlan, nyujthatlan.
Immaléabilité (im-), f. phys. kovácsolhatlanság.
Immanent, e, (im-), a. did. benséges, benmaradó.
Immangeable (im-), a. ehet-len. [ven.
Immaniable (im-), a. mere-ba; fam. l'âge —, aggkór; zsengekor; —ment, adv. elmaradhatlan, csalkhatlan; —ment, adv. elmaradhatlanul, bizonyosan.
Immarcissable (im-), a. did. romolhatlan, enyészhetlen.
Immartyrologiser (im-), v. a. a vértanúk sorába helyezni.
Immatérialiser (im-), v. a. métaph. anyagtalantítani.
Immatérialité (im-), f. anyagtalanság.
Immatériel, e, (im-), a. did. anyagtalán; —lement, adv. anyagtalamul.
Immatriculation (im-), f. anyakönyvbe ígtatás.

Immatricule

Immatricule (im'-) f. anyakönyv; —r, v. a. anyakönyvbe írni. [ség.]
 Immatrité (im'-), f. éretilen.
 Immédiat, e (im'-), a. közvetlen; —ement, adv. közvetlenül.
 Immédiation (im'-) f. közvetlenség.
 Immemorial, e (im'-), a. emléket haladó; régi; —ement, adv. régen.
 Immense (im'-), a. végetlen; határtalan; megmérhetlen; —ment, adv. végetlenül, stb.
 Immensité (im'-), f. megmérhetlenség, véghetlenség.
 Immensurable (im'-), a. megmérhetlen.
 Immerger (im'-), v. a. elmeríteni; 2. s'—, v. r. elmeríteni.
 Immergible (im'-), a. elmerülhető.
 *Immérite (im'-), m. érdemtelen; —é, e, a. érdemtelen.
 Imméritoire (im'-), a. érdemnélküli.
 Immersif, ve, (im'-), a. beáramtható.
 Immersion (im'-), f. elmerítés; pharm. beáztatás.
 Immeuble (im'-), a. prat. ingatlan; 2. fekvő vagy. Immigrant, e (im'-), s. a. bevándorolt; —tion, f. bevándorlás; —rer, v. n. bevándorolni.
 *Immi'nement (im'-), adv. közelgőleg; —nence, f. közelebbi jövő, fennforgás; —nent, e, a., közelgő, fenyegető.
 s'Immiscer (im'-), v. r. beavatkozni.
 Immiscibilité (im'-), f. vegyítethetlenség.
 Immiscible (im'-), a. chi. vegyítetlen.
 Immisericorde (im'-), f. irgalmatlanság; —dieuement, adv. irgalmatlanul; —dieux, se, a. irgalmatlan.
 Immixtion (im'-), f. pal. be-

Immobile

Immobile (im'-), a. mozdulatlan; fig. állhatatos, rendületlen; *—ment, adv. mozdulatlanul.
 Immobilier, ère (-im'-), a. ingatlan vagyont illető; 2. ingatlan vagy. —èrement, adv. ingatlanként.
 Immobilisation (im'-), f. jur. ingatlantás.
 *Immobiliser (im'-), v. a. ingatlantítani.
 Immobilité (im'-), f. mozdulatlanság; fig. tétlenség; it. állhatatosság; rendületlenség.
 Immodération (im'-), f. mértéktelenség.
 Immodéré, e, (im'-), a. mértéktelen; túlságos; —ment, adv. túlságosan; mértéktelenül.
 Immoneste (im'-), a. szerénytelen; 2. erkölcstelen, illetlen; —ment, adv. szerénytelenül, stb.
 Immolestie (im'-), f. szerénytelenség; 2. erkölcstelen, illetlenség; arcátlan-ság.
 Immolateur, v. sacrificeur.
 Immolation (im'-), f. áldozás.
 Immoler (im'-), v. a. áldozni; fig. lemondani; 2. s'—, v. r. magát föláldozni.
 Immonde (im'-), a. piszkos; écer. tisztátlan.
 Immondice (im'-), f. ord. pl. tisztátlanság, piszok; szenny, szemét.
 Immondicité, v. immondice.
 Immonayé (im'-), a. veretlen.
 Immoral, e, (im'-), a. erkölcs-tan; —ement, adv. erkölcs-telenül. [telenség.]
 Immoralité (im'-), f. erkölcs-telenség.
 Immortalisation (im'-), f. halhatlanítás.
 Immortaliser, (im'-) v. a. halhatlanítani; megörökíteni; s'—, v. r. magát halhatlanná tenni.
 Immortalité (im'-), f. halhatlanság; örök dicsőség.
 Immortel, le (im'-), a. halhatlan, örökké való, vég-telen; 2. m. écer. örökké

Impassible

való; 3. —le, f. bot. sárga gyopár.
 Immortification (im'-), f. töredelmétlenség.
 Immortifié, e, (im'-), a. töredelmétlen.
 Immuable (im'-), a. változhatlan; —ment, adv. változhatlanul.
 Immunité (im'-), f. szabadság; mentesség; menhely.
 Immutabilité (im'-), f. did. változhatlanság.
 Impair, e, (ein-), a. arith. páratlan; crist. egyenetlen; —ement, adv. páratlanul.
 Impaisible (ein-), a. nyughatlan; —ment, adv. nyughatlanul.
 Impalpabilité (ein-), f. did. tapintathatlanság.
 Impalpable (ein-), a. tapintathatlan, érezhetlen.
 †Imparager (ein-), v. a. alkalmasan összeházasítani.
 Imparcouru, e, (ein-), a. járatlan; chemin —, járatalan út.
 Impardonnable (ein-), a. megbocsáthatlan.
 Imparfait (ein-), m. gr. alig-mult, félmult; 2. —, e, a. tökéletlen; bevégezetlen; —ement, adv. tökéletlenül; alaptalanul. [ség.]
 Imparité (ein-), f. páratlan.
 Impartable (ein-), a. oszthatlan.
 Impartagé, e (ein-), a. oszthatlan.
 Impartageable, v. impartable.
 Impartial, e, (ein-par-cial), a. pl. —aux, részrehajlatlan; —ement, adv. részrehajlatlanul.
 Impartibilité (ein-), f. jur. oszthatlanság.
 Impartible (ein-), a. oszthatlan.
 Impartir, v. communiquer.
 Impasse, v. cul-de-sac.
 Impassibilité (ein-), f. did. érzetlenség; érzéketlenség; rendületlenség.
 Impassible (ein-), a. érzet-len; fig. érzéketlen; —ment,

Impassionné	Impénitent	Impignoration
adv. <i>érzetlenül; érzéketlenül.</i>	Impénitent, e, (ein-), a. théo. <i>töredelmetlen.</i>	Imperméabilité (ein-), f. phys. <i>áthatatlanság; —mé- able, a. áthatlan; vízhat- lan.</i>
Impassionné, e, (ein-), <i>szen- vedélytelen, indulatlan; —ment, adv. indulatlanul.</i>	Impenné, e, (ein-), a. tollat- lan.	Impermutableté (ein-), f. <i>el- cserélhetlenség; —mu- table, a. el nem cserélhető.</i>
Impastation (ein-passe-ta- ci-), f. maç. <i>vakolatotdal; pharm. téstévé változta- tás.</i>	Impenses (ein-), m. pl. prat. <i>költségek.</i>	Impersonnalité (ein-), f. gr. <i>személytelenség; —sonnel, e, a. gr. személytelen; —sonnellement, adv. sze- mélytelenül.</i>
Impaternel, le, (ein-), a. <i>atyaiatlan.</i>	Impératif, ve, (ein-), a. gr. <i>parancsoló; prat. kényszer- ítő; fam. hatalmas; 2. m. gr. parancsoló mód.</i>	Impertinence (ein-), adv. <i>képtelenül; illetlenül; ar- cátlanul.</i>
Impatienment (ein-pa-ci-), <i>adv. türelmetlenül.</i>	Impératrice (ein-), f. <i>császárné.</i>	Impertinence (ein-), f. <i>meg- gondolatlanság; illel- enség; arcátlanság.</i>
Impatience (ein-pa-ci-), f. <i>türelmetlenség; 2. —s, pl. fam. avoir des —s, indula- tosnak lenni.</i>	Imperceptibilité (ein-), f. <i>did. észrevétlenség.</i>	Impertinent, e (ein-), s. a. <i>goromba; arcátlan; illet- len; szerénytelen, neve- letlen.</i>
Impatient, e, (ein-pa-ci-), a. <i>türelmetlen; 2. —e, f. bot. hozzámmenyulj.</i>	Imperceptible (ein-), a. <i>ész- revétlenül.</i>	Imperturbabilité (ein-), f. <i>did. rendíthetlenség.</i>
Impatientant, e, (ein-), a. <i>türelmetlenül.</i>	Imperdable (ein-), a. <i>elveszt- hetlen.</i>	Imperturbable (ein-), a. <i>ren- dítetlen; szilárd; —ment, adv. rendíthetetlenül; szil- árdul.</i>
Impatierter (im-pa-ci), v. a. q., <i>türelmetlenné tenni; 2. s'—, v. r. türelmetlen- kedni.</i>	Imperfectibilité (ein-), f. <i>did. tökéletesülhetlenség.</i>	Impétigines (ein-), f. pl. méd. <i>sömör.</i>
Impatriotique (ein-), a. <i>haza- fiatlan.</i>	Imperfectible (ein-), a. <i>töké- letesülhetlen.</i>	Impétigineux, v. dartreux. <i>Impétrabilité (ein-), f. did. elérhetőség.</i>
s'Impatroniser (ein-), v. r. <i>fam. iron. magát befészkel- ni, befészkelődni.</i>	Imperfection (ein-), f. <i>töké- letlenség; hiányosság; —né, e, a. tökéletlen.</i>	Impétable (ein-), a. prat. <i>elérhető.</i>
*Impavide, (ein-) a. <i>rettent- hetlen.</i>	Imperforé, e, (ein-), a. méd. <i>zárt.</i>	Impétrant, e, (ein-), s. prat. <i>fölkérő, nyerő; kereső; panaszoló.</i>
Impayable (ein-), a. fam. <i>megfizethetlen; 2. fig. na- gyon furcsa.</i>	Impéria, e (ein-), a. császári.	Impétration (ein-), f. chanc. <i>megnyerés.</i>
Impayé, e, (ein-), a. <i>fizetlen.</i>	Impériale (ein-), f. <i>ernyő; mennyezet; 2. kocsai tetején való ülés; 3. kártyajáték neme; arch. csúcsos ív; —ment, adv. császári.</i>	Impétrér (ein-), v. a. jur. <i>fölkérni; megnyerni, nyer- ni.</i>
Impeccabilité (ein-), f. théo. <i>vétkezhetlenség.</i>	Impérieusement (ein-), adv. <i>parancsolólag.</i>	Impétueusement (ein-), adv. <i>hevesen; szertelenül.</i>
Impeccable (ein-) a. théo. <i>vétlen, vétkezhetlen; 2. csalatközzhatlan.</i>	Impérieux, se, (ein-), a. <i>pa- rancsoló, büszke, gögös; fig. sürgős.</i>	Impétueux, se, (ein-), a. <i>he- ves; szertelen; fig. szemé- délyes; style —, elragad- tató irálya.</i>
Impeccance (ein-), f. did. <i>vétlenség.</i>	Impérilleux, se (ein-), a. <i>ve- szélytelen.</i>	Impétuosité (ein-), f. <i>heves- ség, erőszak; 2. szertelen- ség, szenvedélyesség.</i>
*Impécunieux, se (ein-), a. <i>pénztelen.</i>	*Impériosité (ein-), f. <i>paran- csolási vágy.</i>	Impeuplé, e (ein-), a. <i>pusz- ta, lakatlan.</i>
†Impécuniosité (ein-), f. <i>pénztelenség.</i>	Impérissabilité (ein-), f. did. <i>enyészhetlenség.</i>	Impie (ein-), s. a. <i>istentelen; —été, f. istentelenség.</i>
Impéntrabilité (ein-), f. <i>phys. áthatatlanság; fig. ki- kémlelhetlenség.</i>	Impérissable (ein-), a. <i>enyész- hetlen; —ment, adv. enyészhetlenül.</i>	Impignoration (ein-), f. jur. <i>elzálogolás.</i>
Impéntrable (ein-) a. phys. <i>áthatlan; fig. kikémlel- hetlen; —ment, adv. át- hatatlanul; fig. kikémlelhet- lenül.</i>	†Impérit, v. ignorant.	
Impénitence (ein-), f. théo. <i>töredelmetlenség.</i>	Impéritie (ein-), f. <i>ta- pasztatatlanság.</i>	
	Impermanence (ein-), f. did. <i>változékonyság; állhatlan- ság.</i>	
	Impermanent, e (ein-), a. <i>változékonyság, állhatlan.</i>	

Impiteux

Impiteux, se (ein-), a. *irgalmatlan*.
 Impitité (ein-), f. did. *irgalmatlanság*.
 Impitoyable (ein-), a. *kíméletlen, irgalmatlan*; —ment, adv. *kíméletlenül*.
 †Implacabilité (ein-), f. did. *engesztelhetlenség*.
 Implacable (ein-), a. *engesztelhetlen*; —ment, adv. *engesztelhetlenül*.
 Implantation (ein-), f. an. *meggyökerezés*.
 Planter (ein-), v. n. an. *meggyökerezni*; 2. s'—, v. r. *gyökeret verni*.
 Implausible (ein-), a. *valószínűtlen*; el nem fogadható.
 Implexe (ein-), a. litt. *bonyolult*.
 †Impliable (ein-), a. *hajthatlan*.
 Implication (ein-), f. prat. *bonyolódás*; écol. *ellenét*.
 Implicite (ein-), a. did. *beleértett*; théo. *foi* —, *vakhit*; —ment, adv. *következtetve, beleértve*.
 Impliquer (ein-), v. a. *bo nyolítani, bekevern*.
 Implorant, e (ein-), a. *esedező, könyörgő*.
 Implorateur, trice (ein-), s. *kérelmező*.
 Imploration (ein-), f. *könyörgés, esedezés*.
 Implorer (ein-), v. a. *esedezni, könyörögni*.
 Immployable (ein-), a. v. *impliable*; fig. *kegyetlen, keményszívű*.
 Implnmé, e (ein-), a. *tollatlan*.
 Impoétique (ein-), a. *költőietlen*; —ment, adv. *költőietlenül*.
 Impoli, e (ein-), a. *goromba, durva; műveletlen, udvariatlan*; —ment, adv. *udvariatlanul, gorombán, durván*.
 Impolitesse (ein-), f. *udvariatlanság, durvaság*.
 Impolitique (ein-), a. *politikátlan; meggondolatlan*;

Impollu

2. *f. *politikátlanság; meggondolatlanság*.
 Impollu, e (ein-), a. *burlatiszta, mocskotalan*.
 Imponctuel, le (ein-) *pontatlan, hanyag*.
 Impondérabilité (ein-), f. *phys. súlytalanság*.
 Impondérable, (ein-) a. *súlytalan*.
 Impondéré, e (ein-), a. *méretlen*.
 Impopulaire (ein-), a. *népszerűtlen*; fig. *érthetlen*.
 Impopularité (ein-), f. *népszerűtlenség; érthetlenség*.
 Importable, a. com. *behozható*.
 Importamment, adv. *fontosan*.
 Importance (ein-), f. *fontosság, nyomosság; tekintély, befolyás*; d'—, adt. *derekasán*.
 Important, e (ein-), a. *fontos, nevezetes*; 2. m. il fait l'—, *fontoskodik*.
 Importation (ein-), f. com. *árubevitel; behozatal*.
 Importer (ein-) v. a. com. *bevinni*; fig. *becsempészni*; II. v. n. et s'—, v. r. *behozni*; 2. *fontosnak, nyomosnak lenni*; 3. abs. n'—e, *mit se tesz*; qu'—e, *mit használ*; —e, *mindegy*.
 Importun, e (ein-), *alkalmatlan; tolakodó*; 2. *vept* —, *heves szél*; chaud —, *tikkasztó hőség*; 3. m. *tolakodó, alkalmatlan ember*; —ement, adv. *alkalmatlanul*.
 Importuner (ein-), v. a. *alkalmatlankodni, tolakodni*.
 Importunité (ein-), f. *tolakodás, alkalmatlankodás*.
 Imposable (ein-), e. *adóköteles*.
 Imposant, e (ein-), a. *tekinélyes, hatályos; parancsoló*.
 Imposer (ein-), v. a. *rátenni*; dogm. — un nom, *nevet adni*; impr. *elrakni, elhelyezni*; beemelni; 2. fig. *ráróni, terhelni*; 3. *parancsolni*; fig. *elhallgattatni*;

Imprécation

megadóztatni; 4. *gerjeszteni, ébreszteni*; 5. m. p. en — à q., *okit rászedni*; abs. *hazudni*; 6. s'—, v. r. *önmagát terhelni; áldozatot hozni*.
 Imposeur (ein-), m. *megadóztató*; impr. *beemelő*.
 Imposition (ein-), f. *föltevés, rátevés (kézről)*; dogm. — de nom, *elnevezés*; impr. *beemelés*; elrakás; 2. *adókitetés, megadóztatás*.
 Impossibilité (ein-), f. *lehetlenség*.
 Impossibiler (ein-), v. a. *lehetlenné tenni*.
 Impossible (ein-), a. *lehetlen; *használhatlan*; 2. fig. m. *gagner l'—, roppant sokat nyerni*; 3. par —, adt. *esetleg*; —ment, adv. *lehetlenül*.
 Imposte (ein-), f. arch. *ívószlop, boltváll*.
 Impositeur (ein-), m. *csaló, gazember*; 2. *rágalmazó*; 3. *átnok, képmutató*.
 Imposture (ein-), f. *csalás, csalárdság*; 2. *rágalmazás*; fig. *szemfényvesztés, ámtítás*; 3. *á'nokság, képmutadás*.
 Impôt (ein-), m. *adórész; adóvám; adó*.
 Impotable (ein-), a. *ihatlan*.
 Impotence (ein-), f. *med. nőszhetlenség*.
 Impotent, e (ein-) a. *tehetlen, képtelen*; méd. *béna, nyomorék*; it. *nőszhetlen*.
 Impourvu, à l—, v. à l'improviste.
 Impourvu, e (ein-), a. *kifogyott, kipusztult*.
 Impraticabilité (ein-), f. did. *lehetlenség*.
 Impraticable (ein-), a. *lehetlen*; ohemin —, *járhatlan út*; maison —, *lakatlan ház*; *használhatlan*; homme —, *társaságtalan ember*.
 Imprécaire (ein-), a. *független, biztos*.
 Imprécation (ein-), f. *átkozódás; átok*.

Imprécatoire

Imprécatoire (ein-), a. átkos, átkozódó.
 Imprécaution (ein-), f. vigyázatlanság.
 Imprécipitamment (ein-), adv. meggondolatlanul.
 Imprégnable (ein-), a. telizhető. [telizés.
 Imprégnation (ein-), f. chi.
 Imprégner (ein-), v. a. chi. telizni; 2. s'—, v. r. magába szívni; fejébe venni.
 Impréjudiciable (ein-), ártalmatlan.
 Impréméditation (ein-), f. gondatlanság.
 Imprémédité, e (ein-), a. nem szándékos; gondatlan; —ment, adv. vaktában, meggondolatlanul.
 Imprenable (ein-) a. milit. bevehetlen, elfoglalhatatlan.
 Impréparé, e (ein-), a. készületlen.
 Imprescriptibilité (ein-), f. jur. elévülhetlenség.
 Impressible, v. impressionnable.
 Impressif, ve (ein-), a. határozó, hatályos.
 Impression (ein-), f. mon. lenyomat; it. impr.; peintr. alagy; p. noble de nouvelle —, újdonsült nemesség; 2. fig. benyomás, hatás. [érzékeny.
 Impressionnable (ein-), a.
 Impressionner (ein-), v. a. v. émouvoir; 2. benyomást tenni.
 Imprévisible, imprévoyable (ein-), a. előre nem látható.
 Imprévoyance (ein-), f. vigyázatlanság.
 Imprévoyant, e (ein-), a. vigyázatlan.
 Imprévu, e (ein-), a. véletlen, váratlan. [ható.
 Imprimable (ein-), a. nyomható.
 Imprimé (ein-), m. litt. nyomtatvány.
 Imprimer (ein-), v. a. le. nyomni; rányomni; ext. közleni; impr. nyomni, nyomtatni; 2. fig. beleoltani, elméjébe verni; 3. s'—, v. r. benyomódni.

Imprimerie

Imprimerie (ein-), f. nyomda.
 Imprimeur (ein-), m. nyomdász.
 Imprimure (ein-), f. peint. alagyzás, aljázás.
 Imprisi, e (ein-), a. fesztelen.
 Imprisé, e (ein-), a. fitymált, csekélylett.
 Improbabilité (ein-), f. did. valószínűtlenség.
 Improbable (ein-), a. valószínűtlen; —ment, adv. valószínűtlenül.
 Improbateur, trice (ein-), s. helytelenítő, rosáló.
 Improbation (ein-), f. rosálás; ócsárlás.
 Improbité (ein-), f. roszhiszelesség, hamisság; alóvalóság, becstelenség.
 Improductif, ve (ein-) a. nem jövedelmező; terméketlen.
 Improhibé, e (ein-), a. com. megengedett.
 Impromptu (ein-prompe-tu), m. pl. rögtönzött, hevenyészett.
 Impromptuaire, v. improvisateur; 2. v. facheux.
 Improperer, v. déshonorer.
 Impropice, (ein-), a. alkalmatlan.
 Improportion (ein-), f. balarány, aránytalanság.
 Improportionnel, le (ein-), a. aránytalan; —lement, adv. aránytalanul.
 Impropre (ein-), a. gr. sajátlan; rhét. képletes; —ment, adv. sajátlanul; képletesen.
 Impropreté, v. inhabilité; 2. malpropreté.
 Impropriété (ein-), f. gr. sajátlanság.
 Improspère (ein-), a. poét. szerencsétlen.
 Improuvable (ein-), a. bebizonyíthatatlan.
 Improuver (ein-), v. a. roszalni.
 Improvisateur, trice (ein-), s. hevenyésző.
 Improvisation (ein-), f. rögtönzés.
 Improviser (ein-), v. n. rögtönözni, hevenyészni.

Imputatif

Improviste (ein-) à l'—, adv. véletlenül.
 Imprudemment (ein-), adv. meggondolatlanul, oktalannul.
 Imprudence (ein-), f. oktalanság, meggondolatlanság.
 Imprudent, e (ein-), a. oktalatlan, meggondolatlan, ildomtalan.
 Impubère (ein-), s. a. jur. kiskoru.
 Impudemment (ein-pu-damán), adv. arcátlanul.
 Impudence (ein-), f. arcátlanság, szemtelenség.
 Impudent, e (ein-), a. arcátlan, szemtelen, szegyegetlen; 2. szemérmetlen.
 Impudeur (ein-), f. arcátlanság, szemtelenség.
 Impudicité (ein-), f. szemérmetlenség; fajtalanság.
 Impudique (ein-), a. fajtalan, buja, szemérmetlen; —ment, adv. fajtalanul, buján.
 Impugner (ein-), v. a. did. pal. megtámadni.
 Impuissance (ein-), f. tehetlenség, képtelenség; 2. jur. nősztehetlenség.
 Impuissant, e (ein-), a. tehetlen, gyöngye; jur. nőszhetlen; 2. erőtlen.
 Impulsif, ve (ein-), a. hajtó; fig. ösztönző.
 Impulsion (ein-), f. hajtás; lökés; fig. ösztön; ösztönzés.
 Impunément (ein-), adv. büntetlenül.
 Impuni, e (ein-), a. büntetlen. [lenség.
 Impunité (ein-), f. büntetlenség.
 Impur, e (ein-), a. tisztátalan; fig. fajtalan, buja; —ement, adv. tisztátalanul; fajtalanul.
 Impureté (ein-), f. tisztátalanság; fig. fajtalanság, bujaság.
 Imputabilité (ein-), f. théo. beszámíthatóság.
 Imputable (ein-), a. beszámítható.
 Imputatif, ve (ein-), m. hibázató.

Imputation	Inadvertance	Inaugurer
Imputation (ein-), f. beszámítás, beadás; vádolás, vád; 2. relig. tulajdonítás.	Inadvertance (ine-), f. vigyázatlanság.	Inappétence (ine-), f. méd. étvágyhiány.
Imputer (ein-), v. a. vádolni, okolni; théo. beszámítani; 2. fin. levonni, beutadni.	Inaffabilité (ine-), f. barátságatlanság.	Inapplicabilité (ine-), f. did. használhatlanság.
Imputrescible (ein-), a. rothallan.	Inaffable (ine-), a. barátságatlan, mogorva.	Inapplicable (ine-), a. használhatlan.
Inabondance (ine-), f. bőség, telenség.	Inaffection (ine-) f. közöny.	Inapplication (ine-), f. vigyázatlanság; hanyagság, szorgalmatlanság.
Inabordable (ine-), a. hozzáférhetlen; it. fig.	Inaffectueusement (ine-), adv. közönyösen, fagyosan.	Inappliqué, e, (ine-), a. nem testhez álló; nem illő; fig. szorgalmatlan, hanyag.
Inabrité, e, (ine-), a. védtelessen.	Inaffectueux, se (ine-), a. fagyos, száraz, barátságatlan.	Inappréciabilité (ine-), f. did. megbecsülhetlenség.
Inabrogeable (ine-), a. jur. eltörölhetlen.	Inaffigé, e (ine-), a. vitor, jókedvű.	Inappréciable (ine-), a. megbecsülhetlen; —ment, adv. megbecsülhetlenül.
Inabstinence (ine-), f. mértéktelenség.	Inagité, e (ine-), a. nyugodt.	Inapprêté, e (ine-), n. késztetlen.
Inacceptable (ine-), a. elfogadhatlan.	Inaimé, e (ine-), a. szeretlen.	Inapprivoisable (ine-), a. szelídíthetlen.
Inaccessibilité (ine-), f. hozzáférhetlenség.	Inalimé, e (ine-), a. szeretlen.	Inapprivoisé, e (ine-), a. szelídületlen; vad.
Inaccessible (ine-), a. hozzáférhetlen; megmászhatlan; fig. érzéketlen.	Inalimé, e (ine-), a. szeretlen.	Inapte (ine-), a. tehetlen, képtelen.
Inaccommodable (ine-), a. ki egyenlíthetlen.	Inalimé, e (ine-), a. szeretlen.	Inaptitude (ine-), f. tehetlenség, képtelenség.
Inaccompli, e (ine-), a. bevégezetlen; tökéletlen.	Inalimé, e (ine-), a. szeretlen.	†Inarticulé, e (ine-), a. tagolatlan.
Inaccordable (ine-), a. összeegyeztethetlen.	Inalimé, e (ine-), a. szeretlen.	†Inartificiel, le (ine-), a. mesterkéltlen; —lement, adv. mesterkéltlenül.
Inaccostable (ine-), a. fam. hozzáférhetlen, mogorva.	Inalimé, e (ine-), a. szeretlen.	Inartificieux, se (ine-), a. egyszerű; —sement, adv. egyszerűen.
Inaccoutumé, e (ine-), f. a. szokatlan.	Inalimé, e (ine-), a. szeretlen.	Inassiduité (ine-), f. szorgalmatlanság.
Inaccusable (ine-), a. vádolhatlan.	Inalimé, e (ine-), a. szeretlen.	†Inassimiliable (ine-), a. összeegyeztethetlen.
Inacéré, e (ine-), a. tompa.	Inalimé, e (ine-), a. szeretlen.	Inassouvi, e (ine-), a. kielégítetlen.
Inachevé, e (ine-), a. befejezetlen.	Inalimé, e (ine-), a. szeretlen.	Inattaquable (ine-), a. megátámadhatlan.
Inactif, ve (ine-); a. tétlen; méd. hatálytalan; —vement, adv. tétlenül.	Inalimé, e (ine-), a. szeretlen.	Inatteint, e (ine-), a. elértetlen.
Inaction (ine-), f. tétlenség, myst. teljes lelki nyugalom.	Inalimé, e (ine-), a. szeretlen.	Inattendu, e (ine-), a. váratlan.
Inactivité (ine-), f. tétlenség, aluszékonyság; méd. hatálytalanság.	Inalimé, e (ine-), a. szeretlen.	Inattentif, ve (ine-), a. figyelmetlen, hanyag.
Inadéquat, e (ine-a-dé-kouá-te), a. phil. hozzá nem illő.	Inalimé, e (ine-), a. szeretlen.	Inattention (ine-), f. figyelmetlenség, hanyagság.
Inadmissibilité (ine-), f. did. megengedhetlenség.	Inalimé, e (ine-), a. szeretlen.	Inaugural, e (ine-), a. beavatási.
Inadmissible (ine-), a. megengedhetlen; helytelen.	Inalimé, e (ine-), a. szeretlen.	Inauguration (ine-), f. felszentelés; fölállítás; beavatás.
	Inalimé, e (ine-), a. szeretlen.	Inaugurer (ine-), v. a. felszentelni; beavatni.

Inautorisé

Inautorisé, e (ine-), a. jogositatlan.
 Inavouable (ine-), a. bevallhatlan.
 Inblânable (ein-), a. feddhetlen.
 Incagade (ein-), f. kérdés.
 Incaguer (ein-ghé), v. a. fam. dacolni vkivel.
 Incalculable (ein-), a. kiszámíthatlan; —ment, adv. kiszámíthatlanul.
 Incalomniable (ein-), a. rágalmazhatlan.
 Incamérer (ein-), v. a. chanc. kincstári jószághoz csatolni.
 Incandescence (ein-), f. phys. izzás.
 Incandescent, e (ein-), a. izzó.
 Incantation (ein-), f. bűvölés, igézés.
 Incapable (ein-), a. képtelen, használhatlan, ügyetlen; jur. képestelen.
 Incapacité (ein-), f. képestelenség, tehetlenség, ügyetlenség.
 Incarcération, v. emprisonnement.
 Incarcérer, v. emprisonner.
 Incarnadin, e (ein-), s. a. halványpiros, testazín.
 Incarnat, e (ein-), s. a. királyvörös; hússzín.
 Incarnation (ein-), f. théo. testetülés, megtestesülés.
 Incarné, e (ein-), a. théo. megtestesült; fig. c'est un diable —, valóságos ördög.
 s'Incarnier (ein-), v. r. théo. megtestesülni; chir. húsosodni.
 Incartade (ein-), f. man. kirugás; fam. pajkos csíny.
 Incendiaire (ein-), s. gyújtogató; fig. s. a. izgató.
 Incendie (ein-), m. tűzvész; caisse des —, tűzkármentesítési pénztár; fig. zenebona; izgatás.
 Incendier (ein-), v. a. fölgyújtani.
 Incentriquer (ein-ké), v. a. központra állítani.
 In-cent-vingt-huit, m. et a. 128-ad réti.

Inoération

Inoération (ein-), f. viasszal bekenés, megviaszolás.
 Incertain, e (ein-), a. bizonytalan; 2. megbízhatlan; 3. határozatlan, habozó; —ement, adv. bizonytalanul.
 Incertitude (ein-), f. bizonytalanság, kétely; 2. pontatlanság, állhatatlanság.
 Incessable (ein-), a. véghetlen.
 Incessamment (ein-), adv. szünet nélkül, folytonosan; 2. legott, azonnal.
 *Incessant, e (ein-), a. szüntelen.
 Incessibilité (ein-), f. jur. átengedhetlenség.
 Incessible (ein-), a. jur. átengedhetlen, átruházhatlan.
 †Incession (ein-), f. járás.
 Inceste (ein-), m. vérfertőzet, vér ertelem.
 Incestueusement (ein-), adv. vérfertőzőleg. [fertőzési.
 Incestueux, se (ein-), a. vérinchantable (ein-), a. dalolhatlan.
 Incharitable (ein-), a. szertellen, könyörületlen.
 Incharité (ein-), f. szeretetlenség.
 Incicatrisé, e (ein-), a. chir. hegellen.
 Incidemment (ein-ci-da-), adv. mellesleg, közben; körülbelül.
 Incidence (ein-), f. géom. beesés; point d'—, beesési pont.
 Incident (ein-), m. közbejött eset, közbejövot; jur. mellék körülmény.
 Incident, e (ein-), a. közbejövő; op. beeső.
 Incidentaire (ein-), m. jogcsavaró.
 Inciderer (ein-), v. n. jur. kifogásokat tenni.
 Incinération (ein-), f. chi. elhamvasztás.
 Incinérér (ein-), v. a. chi. elhamvasztani.
 Incirconscriit, e (ein-), a. théo. határtalan.
 Incise (ein-), f. rhét. mondatzak.
 Inciser (ein-), v. a. bemetsze-

Incoërsible

ni; méd. hígítani; grav. kivájni.
 Incisif, ve (ein-), a. méd. osztató; maró; fig. maró, szűrő.
 Incision (ein-), f. chir. vágás, metszés.
 Incitabilité (ein-), f. méd. izgatottság.
 Incitable (ein-), a. méd. ingerelhető.
 Incitateur, trice (ein-), s. izgató.
 Incitatif, ve (ein-), a. méd. izgató.
 Incitation (ein-), f. izgatás, ösztönzés.
 Inciter (ein-), v. a. ingerelni, ösztönözni.
 Incivil, e (ein-), a. udvariatlan; illetlen, műveletlen, durva; jur. törvényellenes; —ement, adv. illetlenül, stb.
 Incivilisé, e (ein-), a. műveletlen, parasztos.
 Incivilité (ein-), f. udvariatlanság, műveletlenség, durvaság.
 Incivique (ein-), a. polgáriatlan.
 Incivisme (ein-), m. polgáriatlanság.
 Inc'émence (ein-), f. zordon-ság, szigorúság.
 Incément, e (ein-), a. kegyetlen, zordon.
 Inclinaison (ein-), f. phys. elhajlás.
 Inclinant, e (ein-), a. géom. ferde irány.
 Inclination (ein-), f. hajlás; meghajlás, bók; 2. hajlam.
 Incliné, e (ein-), a. hajlott.
 Incliner (ein-), v. a. hajlítani: — la tête, bólintani; 2. v. n. hajlani; it. fig. 3. hajlandónak lenni; 4. s'—, v. r. meghajolni.
 Inelus, e (ein-), a. mellékelt; 2. —e, f. melléklet.
 Inclusif, ve (ein-), a. befogalt; —vement, adv. bezárólag.
 Incoërcibilité (ein-), f. szabó-lázhatatlanság.
 Incoërsible (ein-), a. szabó-lázhatlan.

Incognito

Incognito (ein-co-gni-) adv. ismeretlenül.
***Incohérence** (ein-), f. phys. össze nem függés.
Incolat v. indigénat.
Incoloration (ein-), f. phys. színtelenség.
Incolore (ein-), a. bot. szín.
Incombustibilité (ein-), f. phys. megéghetlenség.
Incombustible (ein-), a. megéghetlen.
Incommensurabilité (ein-co-man-), f. phys. megmérhetlenség.
Incommensurable (ein-co-man-) a. géom. megmérhetlen.
Incommerçable (ein-), a. nem eladó.
Incommiseration (ein-), f. irgalmatlanság.
Incommodant, e, incommode (ein-co-), a. alkalmatlan, terhes; 2. szennyezhetlen; —ément, adv. alkalmatlanul.
Incommoder (ein-co-), v. a. q., alkalmatlankodni; zavartba ejteni; 2. gyöngéltetni; mar. vaisseau —é, károsult hajó; 3. s'—, v. r. fáradni.
Incommodité (ein-co-), f. alkalmatlanság; kényelmetlenség; 2. gyöngéltetés.
Incommuabilité (ein-), f. did. változtathatlanság.
Incommunicatif, ve (ein-), a. tartózkodó, elzárkózott.
Incommutabilité (ein-co-), f. prat. háboríthatlanság.
Incommutable (ein-co-), a. prat. háboríthatlan; —ment, adv. háboríthatlanul.
Incomparabilité (ein-); f. prat. hasonlíthatlanság.
Incomparable (ein-), a. hasonlíthatlan; —ment, adv. hasonlíthatlanul.
Incomparativement, v. incomparablement.
Incompassion (ein-), f. irgalmatlanság, kegyetlenség.
Incompatibilité (ein-), f. összehetlenség.
Incompatible (ein-), a. össze-

Incompatissant

férhetlen; —ment, adv. összeérhetlenül.
Incompatissant, e (ein-), a. keményszívű, irgalmatlan.
Incompétemment (ein-con-pé-ta-), adv. prat. illetéktelenül, jogosítlanul.
Incompétence (ein-), f. illetéktelenség.
Incompétent (ein-), a. prat. illetőségtelen, illetéktelen.
Incomplaisance (ein-), f. udvariatlanság.
Incomplaisant, e (ein-), a. udvariatlan.
Incomplément (ein-), m. tökéletlenség; hiányosság.
Incomplet, ète (ein-), a. hiányos, tökéletlen.
Incomplexe (ein-), a. egyszerű.
Incompréhensibilité (ein-), f. did. megfoghatatlanság.
Incompréhensible (ein-), a. megfoghatlan; fam. cet homme est —, nem lehet belőle kiokosodni.
Incompressible (ein-), a. össze nem nyomható.
Inconcevable (ein-), a. megfoghatlan; —ment, adv. megfoghatlanul.
Inconciliable (ein-), a. egyezhetlen; —ment, adv. egyezhetlenül.
Inconcluant, e (ein-), a. következtelen.
Inconcréscibilité (ein-), f. did. egyezhetlenség.
Inconcréscible (ein-), a. egyezhetlen.
Incondamnable (ein-con-da-na), a. nem kárhoztatható.
Inconditionné, e (ein-), a. rossz állapotban.
Inconditionnel, le (ein-), a. föltétlen.
Inconduite (ein-), f. rossz viselkedés.
Inconfident (ein-), m. gyanús.
Incongelé, e (ein-), a. phys. fagyatlan.
Incongru, e (ein-), a. gr. hibás, helytelen; vizás; fam. illetlen; udvariatlan, parasztos.
Incongruité (ein-), f. nyelv-

Inconstitutionnel

hiba; fig. képtelenség; illetlenség.
Incongruement, —grüment, adv. hibásan; illetlenül.
***Inconnaissance** (ein-), f. tudatlanság.
Inconnexe (ein-), a. összehetetlen.
Inconnexion (ein-), f. összehetlenség.
Inconnu, e (ein-), s. a. ismeretlen.
Inconscience (ein-), f. lelkiismeretlenség.
Inconscieusement (ein-), adv. lelkiismeretlenül.
Inconscienceux, se (ein-), a. lelkiismeretlen.
Inconsequemment (ein-con-sé-ca-man), adv. következtelenül.
Inconséquence (ein-), f. következtetlenség.
Inconsequent, e (ein-), a. következtelen.
Inconservable (ein-), a. tartatlan.
Inconsidération (ein-), f. vigyázatlanság, meg gondolatlan.
Inconsidéré, e (ein-), a. meg gondolatlan; 2. vigyázatlan; —ment, adv. meg gondolatlanul.
***Inconsistance** (ein-), f. összehetlenség.
Inconsistant, e (ein-), a. összehetetlen.
Inconsolable (ein-), a. vigasztalhatlan; —ment, adv. vigasztalhatlanul.
***Inconsolé**, e (ein-), a. vigasztalatlan.
Incomsomptible (ein-), a. elfogyaszthatlan.
Inconstamment (ein-con-sta-man), adv. állhatatlanul, ingadozó.
Inconstance (ein-), f. állhatatlanság, ledérség; 2. ingatagság; 3. változékony-ság.
Inconstant, e (ein-), a. állhatatlan, csapodár, ingatag, változékony.
***Inconstitutionnalité** (ein-), f. alkotmányellenesség.
Inconstitutionnel, le (ein-),

Incontaminé

a. alkotmányellenes; —
ment, adv. alkotmány el-
lenesen.
Incontaminé, e (ein-), a. mo-
csoktalan, tiszta.
*Incontestabilité (ein-), f. cá-
folthatlanság.
Incontestable (ein-), a. két-
ségtelen; —ment, adv.
kétségtelenül.
Incontesté, e (ein-), a. vitat-
lan.
Incontigu, üe (ein-), a. nem
szomszédos.
Incontinentment (ein-con-ti-
na-man), adv. mérsékete-
nül; buján.
Incontinence (ein-), f. mér-
sékeltenség; bujaság; méd.
— d'urine, abs. —, húgy-
ár.
Incontinent, e (ein-), a. mér-
sékellen, buja; 2. adv.
legott, azonnal, e pillanat-
ban.
Incontinuité (ein-), f. nyug-
talanság; különváltság.
Incontrollable (ein-), a. ellen-
őrizhetlen.
Inconvenable (ein-), a. illet-
len; alkalmatlan; —ment,
adv. alkalmatlanul.
*Inconvenance (ein-), f. il-
letlenség.
Inconvenant, e (ein-), a. il-
letlen.
Inconvénient (ein-), m. kel-
lemetlenség, alkalmatlan-
ság; baj; hátrány.
Inconverti, e (ein-), a. megte-
rítlen.
Inconvertible (ein-), a. vál-
tozatlan.
Inconvertissable (ein-), a.
megtérríthetlen.
Incorporalité (ein-), f. did.
testetlenség, anyagtalan-
ság.
Incorporation (ein-), f. beke-
belezés.
Incorporel, le (ein-), a. tes-
tetlen, anyagtalan.
Incorporer (ein-), v. a. beke-
belezni; egyesíteni; 2. s'—;
v. r. összevegyíteni.
Incorrect, e (ein-), a. hibás,
szabálytalan; szabálytalan.
Incorrection (ein-), f. hibás-

Incorrigé

ság, helytelenség, szabat-
lanság.
Incorrigé, e (ein-), a. javít-
atlan.
Incorrigibilité (ein-), f. did.
javíthatlanság.
Incorrigible (ein-), a. javít-
hatlan; fam. il est abso-
lument —, nem fog rajta a
szó; —ment, adv. javít-
hatlanul.
Incorrompu, e (ein-), a. rom-
latlan.
Incorroyé, e (ein-), a. tann.
cserzetlen.
Incorruptibilité (ein-), f.
phys. romolhatlanság; fig.
megvesztegethetlenség.
Incorruptible (ein-), a. ro-
molhatlan; fig. megveszte-
gethetlen.
Incorruption (ein-), f. phys.
romolhatlanság.
Incoupable, v. innocent.
Incourant, e (ein-), a. com.
nem kelendő.
Incrassant, e (ein-), a. méd.
sűrítő. [sűrítés]
Incrassation (ein-), f. méd.
Incrasser (ein-), v. a. (le-
sang), méd. sűríteni.
Incrédibilité (ein-), f. did. hi-
hetlenség.
†Incrédible, v. incroyable.
Incrédule (ein-), s. a. did. hi-
tetlen; théo. pogány.
Incrédulité (ein-), f. hitet-
lenség.
Incrée, e (ein-), a. teremtet-
len. [vedék]
Incrément (ein-), m. alg. nö-
†Incréper (ein-), v. a. fedde-
ni, szidni.
Incrimnable, etc. v. incul-
pable, etc.
Incrovable (ein-), a. hihet-
len; 2. rendkívüli; 3. m.
balgóc, piperkőc; —ment,
adv. hihetetlenül.
Incrustation (ein-), f. arch.
borítás, kirakás; 2. h. n.
kérgesedés.
Incrusté, e (ein-), a. kérgesi-
tett; berakott.
Incruster (ein-), v. a. bekér-
gezni, kérgesíteni; tabl. be-
rakni; 2. s'—, v. r. kérge-
sedni.

Indagateur

Incubation (ein-), f. h. n.
költés, kotlás; 2. méd. ki-
fejlődés. [méc]
Incube (ein-), m. lidérc, nyo-
*Incubitation (ein-), f. jobb-
oldalon fekvés.
Incuit, e, a. cuis. (ein-), főt-
len, nyers.
Inculcation (ein-), f. észre-
adás; beleoltás.
Inculpabilité (ein-), f. jur.
vádolhatóság.
Inculpable (ein-), a. jur. vá-
dolható.
Inculpation (ein-), f. pal. rá-
dolás.
Inculper (ein-), v. a. rádol-
ni; 2. s'—, v. r. önmagát
okolni; 3. it. v. réc. egy-
mást vádolni.
Inculquer (ein-), qch. à q.,
vmít vkinek fejébe verni,
ráparancsolni; belé oltani;
2. — à force de coups, be-
leverni; 3. s'—, v. benyo-
módni; 4. it. v. réc. egy-
másra parancsolni.
Inculte (ein-), a. parlag;
barbe —, kuszált szakál;
fig. műveletlen, neveletlen.
Inculture (ein-), f. parlagon
heverés; fig. neveletlenség,
durvaság.
Incunable (ein-), a. libr.
édition —, ősymtatvány.
Incurabilité (ein-), f. méd.
gyógyíthatlanság.
Incurable (ein-), a. méd.
gyógyíthatlan; —ment,
adv. gyógyíthatlanul.
Incurie (ein-), f. gondtalan-
ság.
Incurieusement (ein-), adv.
gondtalanul.
Incurieux, se (ein-), a. gond-
talan.
*Incuriosité (ein-), f. did.
gondtalanság.
Inursion (ein-), f. bot. be-
csapsás; portyázás; fig. ki-
vételes foglalkozás.
Incurvable (ein-), a. hajlí-
tható.
Incurvabilité (ein-), f. did.
hajlíthatóság.
Incurvation (ein-), f. hajlí-
tás; méd. ceontgörbület.
Indagateur (ein-), m. kutató.

Indagation	Indéfrichable	Indigeste
Indagation (ein-), f. <i>kutatás</i> .	rozatlanság, bizonytalan-ság.	Indéivot, e (ein-), a. <i>áhitat-lan; figyelemetlen, lany-ha</i> ; —ement, adv. <i>áhitat-lanul</i> .
Indague (ein-), a. <i>kardta-lan; 2. csudálatos, izléste-len</i> .	Indéfrichable (ein-), a. agr. <i>termősihetlen</i> .	Indévotion (ein-), f. <i>áhitat-lanság</i> .
Inde (ein-), m. <i>teint.indigó; 2. bois d'—, berzsenfa</i> .	Indélébile (ein-), a. <i>kitöröl-hetlen: kiírthatlan</i> .	Index (ein-dék-se), s. a. <i>doigt —, mutatóujj; arith-jellemzők; 2. tárgymu-tató</i> .
*Indébrouillable (ein-), a. <i>ki-bonthatlan</i> .	Indélébilité (ein-), f. <i>di-d.ki-törölhetlenség; fig. kiírt-hatlanság</i> .	Indextérité (ein-), f. <i>di-d.ügyetlenség</i> .
Indécemment (ein-dé-ça), adv. <i>illetlenül</i> .	Indélibéré, e (ein-), a. <i>di-d.meggondolatlan; prat. ön-kénytelen</i> .	Indicateur, trice (ein-), s. <i>jur. föladó, bevádoló; 2. an. v. index (doigt)</i> .
Indécence (ein-), f. <i>illedel-metlenség; illetlenség</i> .	Indélicat, e (ein-), a. <i>gyön-gédtelen; —ement, adv. gyöngédtelenül</i> .	Indicatif, ve (ein-), a. <i>di-d.jelentő; gr. mode —, abs.—, jelentő mód</i> .
Indécent, e (ein-), a. <i>illedel-metlen; illetlen</i> .	*Indélicatesse (ein-), f. <i>gyön-gédtelenség</i> .	Indication (ein-), f. <i>jelentés; 2. jelenség, jel</i> .
Indéchiffable (ein-), a. <i>ki-betűzhetlen; abs. olvas-hatlan; 2. érthetlen, meg-magyarázhatlan; fig. rej-télyes; —ment, adv. olvas-hatlanul, stb.</i>	Indemne (ein-dém-ne), a. <i>jur. kármentes</i> .	Indice (ein-), m. <i>jel, jel-ség</i> .
Indéchirable (ein-), a. <i>el-za-kíthatlan</i> .	Indemnisation (ein-damni-), f. <i>kártérítés</i> .	Indicible (ein-), a. <i>kimond-hatlan; —ment, adv. ki-mondhatatlanul</i> .
Indécis, e (ein-), a. <i>kétséges, bizonytalan; ingadozó, ha-bozó</i> .	Indemniser (ein-damni-), v. a. <i>kártalanítani; 2. s'—, v. r. magát kármentessé tenni</i> .	Indiction (ein-), f. <i>összehi-vás</i> .
Indécision (ein-), f. <i>határo-zatlanság; ingadozás, ha-bozás</i> .	Indemnité (ein-da-mni-), f. <i>kártalanítás</i> .	Indicule (ein-), m. <i>jelecske; dipl. ajánlólevél</i> .
Indéclinabilité (ein-), f. <i>gr. ej-tegethetlenség</i> .	Indémontrable (ein-), a. <i>bi-zonyíthatlan</i> .	Indien, ne (ein-), s. a. <i>hin-du; 2. p. faire l'échange de l'—, jó cserét csinálni; 3. —ne, f. karton, cic; it. cic háziköntös; —neur, se, s. kartongyáros</i> .
Indéclinable (ein-), a. <i>gr. ej-tegethetlen</i> .	Indéniable (ein-), a. <i>tagad-hatlan</i> .	Indifféremment (ein-di-té-ra-man), adv. <i>közönyösen; 2. különbség nélkül</i> .
Indécrottable (ein-), a. <i>tisz-títhatlan; fig. g. p. durva, vad</i> .	Indénouable (ein-), a. <i>földold-hatlan</i> .	Indifférence (ein-), f. <i>közöny, egykedvűség</i> .
Indéfectibilité (ein-), f. <i>théo.szüntelenség</i> .	Indépendamment (ein-dé-pan-da-), adv. <i>függetle-nül; 2. nem tekintve; 3. kívül</i> .	Indifférent, e (ein-), a. <i>közö-nyös, egykedvű; 2. érzé-ketlen, fagyos; 3. s. rész-rehajlatlan</i> .
Indéfectible (ein-), a. <i>szaka-datlan, szüntelen</i> .	Indépendant, e (ein-), a. <i>füg-getlen; 2. összefüggetlen</i> .	Indifférentisme (ein-), m. <i>egykedvűség, közönyelvi-ség</i> .
Indéfendable, v. indéfen-sable.	Indescriptible (ein-), a. <i>leír-hatlan; —ment, adv. le-írhatatlanul</i> .	Indigénat (ein-), m. <i>jur. ho-nosság, honosulat</i> .
Indéfendu, e (ein-), a. <i>elha-gyatott; védtelen; milit. poste —, védtelen hely</i> .	Indésirable (ein-), a. <i>őhajt-hatlan</i> .	Indigence (ein-), f. <i>szegény-ség, szűkség</i> .
Indéfensable, —sible (ein-), a. <i>tarthatlan</i> .	Indestructibilité (ein-), f. <i>di-d.szétromthatlanság</i> .	Indigène (ein-), s. a. <i>honos, honosult; it. belföldi</i> .
*Indéfense (ein-), f. <i>védte-lenség</i> .	Indestructible (ein-), a. <i>el-ronthatlan</i> .	Indigent, e (ein-), s. a. <i>szű-kölködő, szegény</i> .
Indéfini e (ein-), a. <i>határta-lan, korlátlan; 2. gr. ha-tározatlan; —ment, adv. határtalanul; korlátlanul; gr. határozatlanul</i> .	Indéterminable (ein-), a. <i>meghatározhatlan</i> .	Indigeste (ein-), a. <i>emész-tetetlen; 2. meg nem emész-tett; fig. meg nem fon-tolt</i> .
Indéfinissable (ein-), a. <i>meg-fejthetlen, meghatározhat-lan</i> .	Indétermination (ein-), f. <i>di-d.határozatlanság</i> .	
Indéfinité (ein-), f. <i>di-d.hatá-</i>	Indéterminé, e (ein-), a. <i>meghatározatlan, bizony-talan; 2. határozatlan, ha-bozó; —ment, adv. ha-tározatlanul. [hetlen]</i> .	
	Indévinable (ein-), a. <i>sejt-</i>	

Indigestion

Indigestion (ein-di-gész-thion), f. emészthetlenség.
Indignation (ein-) f. bosszankodás, neheztelés, méltatlankodás.
Indigne (ein-), a. méltatlan; 2. gyalázatos; 3. s. semmi-rekellő; —ment, adv. méltatlanul; gyalázatosan.
Indigner (ein-), v. a. bosszantani; 2. s'—, v. r. méltatlankodni; bosszankodni.
Indignité (ein-), f. méltatlanság; 2. gyalázatoság, semmirekellőség; 3. bántalom, gyalázat.
Indigo (ein-), m. bot. indigo; —terie, f. ind.-ültetmény; *ind.-gyár.*
Indiligemment (ein-di-li-jaman), adv. szorgalmatlanul.
Indiligence (ein-), f. szorgalmatlanság.
Indigent, e (ein-), a. szorgalmatlan.
Indiquer (ein-), v. a. jeleníteni; mutatni; 2. bejelenteni; kijelölni.
Indirect, e (ein-direk; —te), a. közvetett; louanges —es, rejtett dicséret; voies —es, görbe utak; vues —es, önző célok; —ement, adv. közvetve; rejtve.
Indirigible (ein-), a. kormányozhatlan.
Indiscernable (ein-), a. did. észrevehetlen.
Indiscernement (ein-), m. ítélőtehetőség hiánya.
Indisciplinable (ein-), a. fegytelen, fegyelmetlen.
Indiscipline (ein-), f. fegyelmetlenség; zabolátlan-ság.
Indiscipliné, e (ein-), a. fegyelmetlen; zabolátlan.
Indiscipliner (ein-), v. a. fegyelmetlenné tenni.
Indiscrét,ète (ein-), a. okatlan, meggondolatlan, vigyázatlan, szerénytelen, tolatkodó; 2. s. a. fecsegő; —ement, adv. szerénytelenül stb.
Indiscrétion (ein-), f. vigyázatlanság, meggondolatlan-ság, szerénytelenség; csacszkodás.

Indispensabilité

Indispensabilité (ein-) f. elkerülhetlenség.
Indispensable (ein-), a. elkerülhetlen; szükséges; nélkülözhetlen; —ment, adv. elkerülhetlenül, teljességgel, merőben.
Indisponibilité (ein-), f. jur. elidegeníthetlenség.
Indisponible (ein-), a. jur. elidegeníthetlen.
Indisposé, e (ein-), a. gyöngélkedő; 2. rossz kedvű.
Indisposer (ein-), v. a. megharagítani, rossz kedvűvé tenni; 2. betegessé tenni.
Indisposition (ein-), f. gyöngélkedés; 2. rosszkedvűség, bosszúság.
Indisputabilité (ein-), f. did. kétségtelenség.
Indisputable (ein-), a. kétségtelen; —ment, adv. kétségtelenül.
Indissolubilité (ein-), f. did. chi. földhatlanság; it. fig.
Indissoluble (ein-), a. földolthatlan; fig. elválaszthatlan; —ment, adv. földolthatlanul; it. fig.
Indistinct, e (ein-dis-tein; —teink), a. homályos, zavart, nem hallható; —ement, adv. érihetlenül; homályosan; 2. különbség nélkül.
Indistinction, v. confusion.
Individu (ein-), m. did. egyén; egyed, egyéni; prat. valaki; g. p. conserver son —, magára gondot vicselni; *—alisation, f. egyénítés; *—aliser, v. a. egyéníteni; —alisme, m. egyéniség; —alító, f. did. személyiség; —e, a. théo. elválaszthatlan; —el, le, a. did. egyéni, egyedi; —lement, adv. egyénileg.
Indivinité (ein-), f. théo. isteni tulajdonok hiánya.
Indivis, e (ein-di-vi; —vice), a. prat. osztatlan; 2. par —, adt. közösen.
Indivisé, e (ein-), a. osztatlan; —ment, adv. jur. osztatlanul.

Induire

Indivisibilité (ein-), f. did. osztathatlanság.
Indivisible (ein-), a. osztatlan; —mont, adv. osztatlanul.
Indivision (ein-), f. prat. osztatlanság.
Indocile (ein-), a. nehezfejlő; engedetlen, makacs.
Indocilité (ein-), f. nehezfejlőség; engedetlenség.
Indocte, v. ignorant; —ment, adv. tudatlanul.
Indolemmment (ein-do-la-), adv. közönyösen, gondtalanul.
Indolence (ein-) f. közöny, egykedvűség, fásultság; 2. érzéketlenség, szenvtelenség.
Indolent, e (ein-), s. a. gondtalan, érzetlen, közönyös, szunyáta; méd. fájdalmatlan.
Indomptabilité (ein-don-), f. did. szilaj-ság, zabolátlan-ság, féktelenség.
Indomptable (ein-don-), a. szilaj, féktelen; rendületlen, győzhetlen; —ment, adv. féktelenül, stb.
Indompté, e (ein-don-), a. szelidítetlen, vad; ext. dühös; it. courage —, rendületlen bátorság.
†Indoté, e (ein-), a. hozomány nélkül.
Indri (ein-), m. z. utáncs, orangután.
Indá, e (ein-), a. alkalmazatlan, illetlen; à temps —, rosszkor.
Indubitable (ein-), a. kétségtelen, tagadhatlan, bizonyos; —ment, adv. kétségtelenül, minden bizonynyal.
Inductif, ve (ein-), a. phil. behozó; következtető.
Induction (ein-), f. bizgatás, ösztönzés, ingerlés; 2. következtetés, következmény; 3. észleletek láncolata; 4. chir. tapasztalás.
Induire (ein-), v. a. ir. ingereit, bizgatni, bujtoztatni; —en erreur, elcsábítani; 2. következtetni; 3. fam.

Indulgemment	Ineffaçable	Inexpr essible
emészteni; 4. s'—, v. réc. egymást buzdítani.	hatlan; —ment, adv. kimondhatatlanul.	Inespéré, e, a. reménytelen; véletlen; —ment, adv. reménytelenül.
Indulgemment (ein-dul-ja-), adv. engedékenyen, kiméletesen.	Ineffaçable, a. kitörölhetlen; fig. elfeledhetlen; —ment, adv. kitörölhetlenül.	Inestimable, a. megbecsülhetlen; it. kiszámíthatlan.
Indulgence (ein-dul-jan-ce), f. mor. kimélet, elnézés, szelidség; 2. bűnbocsánat, bűn-engedmény; lettre d'—, búcsú-levél.	Ineffectif, ve, a. eredménytelen; —vement, v. inefficacement.	Inévidence, f. did. homály.
Indulgencier (ein-), v. a. bűcsút adni.	Inefficace, a. hatástalan; —ment, adv. hatástalanul.	Inévident, e, a. did. homályos, érthetlen.
Indulgent, e (ein-), a. kiméletes, elnéző, szelid.	Inefficacité, f. did. hatástalanság.	Inévitabilité, f. did. elkerülhetlenség, elmellőzhetlenség.
*Indulger (ein-), v. a. vkivel kiméletesen bánni; 2. s'—, v. réc. egymást kimélni.	Inégal, e, a. egyenlőtlen; caractère —, változó, ingatag jellem; chemin —, rögzős út; —ement, adv. egyenlőtlenül, stb.	Inévitable, a. mellőzhetlen, elkerülhetlen; —ment, adv. elkerülhetlenül.
Indult (ein-dul-te), m. jur. engedmény, kedvezmény, kegy-határidő.	Inégalité, f. did. egyenlőtlenség; — du caractère, ingatagság.	Inexact, e, a. pontatlan; hanyag; helytelen; —ement, adv. pontatlanul, stb.
Indument (ein-), adv. prat. jogtalanul, illetéktelenül.	Inélagamment, adv. disztelenül.	Inexactitude, f. hanyagság, pontatlanság, helytelenség.
Indurable (ein-), a. nem tar- tós.	Inélagance, f. disztelenség, izléstelenség.	Inexcusable, a. menthetlen, igazolhatlan; —ment, adv. menthetlenül.
Induration (ein-), f., endurcissement, m. chir. keményedés.	Inélegant, e, a. disztelen, izléstelen.	Inexcusable, a. foganatosíthatlan.
Indurcissable (ein-), a. megkeményíthetetlen.	Inéligibilité, f. did. megválaszthatlan.	Inexécution, f. végre nem hajítás; elmulasztás.
Industrial, e (ein-), a. ipar...	Inéligible, a. megválaszthatlan; —ment, adv. megválaszthatatlanul.	Inexorable, e, a. gyakorlatlan.
Industrialiser (ein-), v. a. iparosá tenni.	Inéloquent, e, a. nehézbeszédű.	Inexorable, e, a. gyakorlatlan.
Industrie (ein-), f. ipar; műszorgalom; chevalier d'—, iparlovag.	Inéludable, a. elkerülhetlen.	Inexorable, e, a. gyakorlatlan.
*Industriel, le (ein-), a. iparügyi; 2. s. iparos.	Inembryoné, e, a. bot. nemetlen.	Inexorable, e, a. gyakorlatlan.
Industrier et s'—, v. n. et r. ipart üzni.	Inénarrable, a. théo. leírhatlan, kimondhatlan.	Inexorable, e, a. gyakorlatlan.
Industrieusement (ein-), adv. szorgalmasan, ügyesen.	Inepte, a. alkalmatlan, kép-telen; 2. együgyű, bárgyú, illetlen; —ment, adv. kép-telenül, stb.	Inexorable, e, a. gyakorlatlan.
Industrieux, se (ein-), a. iparos, szorgalmas, iparijó.	Ineptie (i-nèp-cie), f. együgyűség, ostobaság, bárgyúság.	Inexorable, e, a. gyakorlatlan.
Induvie (ein-), f. bot. hám.	Inépuisable, a. kimeríthetlen; it. fig. —ment, adv. kimeríthetetlenül.	Inexorable, e, a. gyakorlatlan.
Inébranlabilité, f. did. rendíthetlenség.	Inéquitable, a. méltánytalan, igazságtalan; —ment, adv. méltánytalanul.	Inexorable, e, a. gyakorlatlan.
Inébranlable, a. rendíthetlen, tántoríthatlan; it. fig. —ment, adv. rendíthetle-nül; állhatatosan.	Inerte, a. tunya, renyhe; fig. dologtalan; tétlen.	Inexorable, e, a. gyakorlatlan.
Inébranlé, e, a. rendíthetlen.	Inertie (i-ner-cie), f. did. tunyaság, lustaság; mor. tétlenség.	Inexorable, e, a. gyakorlatlan.
Inéclairei, e, a. magyarázatlan, fejtelten.	Inérudit, e, a. tanulatlan.	Inexorable, e, a. gyakorlatlan.
Inédie, v. abstinence (méd.)	Inérudition, f. tanulatlanság.	Inexorable, e, a. gyakorlatlan.
Inédit, e, a. nyomtatatlan.		Inexorable, e, a. gyakorlatlan.
Ineffabilité, f. théo. kimondhatlanság.		Inexorable, e, a. gyakorlatlan.
Ineffable, a. théo. kimond-		Inexorable, e, a. gyakorlatlan.

Inexpugnable	Infécond	Information
nexpugnable (i-nèx-pugue-nable), a. legyőzhetlen, el-foglalhatlan; meghódíthat-lan; it. fig.	Infécond, e, a. terméketlen; meddő; it. fig.	határtalanság; 2. tömér-dekség, megszámlálhatlan-ság.
Inextensible, a. kinyújthat-lan.	Infécondité, f. did. terméket-lenség; meddőség; it. fig.	Infinitif, m. mode —, gr. ha-tározatlan mód.
Inextinguibilité (-tein-ghi-), f. did. kitörölhetlenség.	Infect, e (ein-fek; —te), a. dögleletes, fertezett, rot-hadt.	Infirmatif, ve, a. prat. eltör-lő, semmítő.
Inextinguible (-ghi-), a. ki-törölhetlen; elolthatlan.	Infector, v. a. fertezni, ragá-lyosítani; fig. megmételyez-ni, megrontani.	Infirme, a. gyöngye, beteges, erőtlen; 2. m. szűlő.
Inextirpabilité, f. did. kiirt-hatlanság.	Infection, f. rothadás, bűz; 2. ragály; fertezés.	Infirmier, v. a. pal. érvetle-níteni; érvényteleníteni; fig. gyöngyíteni.
Inextirpable, a. kiirthatlan; —ment, adv. kiirthatla-nul.	Infélicité, f. boldogtalanság.	Infirmie, f. mar. hajó-kó-roda; kórház.
Inextricable, a. megoldhat-lan; —ment, adv. megold-hatlannul.	Inféodation, f. hübéradás.	Infirmier, ère, s. betegápoló.
Infailibilité (ein-), s. théo. családhatlanság híve.	Inféoder, v. a. hübérré ten-ni; 2. s'—, v. r. fig. vkivel egyesülni.	Infirmité, f. gyöngeség, erőt-lenség; 2. gyarlóság, hiba.
Infailibilité, f. did. csalathatlanság; cath. családhatlanság, tévmentesség.	Inferer, v. n. következtetni; származtatni.	Infirmité, adv. bizonyta-lanul.
Infailible, a. did. csalhat-lan; cath. családhat-lan, tévmentes; —ment, adv. multhatlanul.	Inférieur, e, a. alsó; 2. cse-kélyebb; alárendelt; 3. m. alattvaló, alárendelt.	Infixer, v. a. szilárdítani, be-leilleszteni.
Infaisable, a. lehetlen.	Infériorité, f. did. aláren-deltség; csekélyebb érték.	Inflammabilité (-fla-), f. did. gyűlékonyság.
Infalsifiable, a. hamisíthat-lan.	Infernal, e, a. pokolbeli; fig. ocsmány, iszonyú; chi. pierre —e, pokolkő; —e-ment, adv. pokoli módra.	Inflammable (-fla-), a. gyu-lékony; fig. fölhevülő.
Infamant, e, a. böcstelenítő.	Infertile, a. terméketlen; it. fig.	Inflammation (-fla-), f. gyu-ladás; méd. lób.
†Infamation, f. böcstelenítés, meggyalázás.	Infertilité, f. did. terméket-lenség.	Inflammatoire (-fla-), a. gyuladás; flèvre —, loblás.
Infame, a. jur. böcstelen; 2. gyalázatos; exag. tisztát-lan, piszkos, ocsmány; 3. s. exag. c'est un —, böcste-telen ember; —ment, adv. böcstelenül.	Infestation, f. pusztítás, dú-lás; nyugtalanítás.	Inflexe, a. görbe, hajlítot-t.
Infamer, v. a. böcsteleníteni, rágalmazni, meggyalázni.	Infester, v. a. nyugtalanítani, pusztítani; megtámadni.	Inflexibilité, f. did. hajthat-lanság; makacság.
Infamie, f. böcstelenítés, meggyalázás; 2. böcstelen-ség, gyalázat; 3. szida-lom; szidalmazás.	Infiable, a. nem megbízható.	Inflexible, a. hajlíthatlan; fig. makacs; könyörtelen; konok.
Infanterie, f. milit. gyalog-ság.	Infidèle, a. hitlen; portrait —, nem hasonló arckép; mémoire —, gyöngye em-lék; 2. théo. s. a. hitetlen; —ment, adv. hitlenül.	Inflexion, f. hajlékonyság; gr. hajtogatás; ejtegetés.
Infanticide, s. gyermekgyil-kos; gy. gyilkosság.	Infidélité, f. hitlenség; hit-szegés; 2. théo. hitelenség.	Infictif, ve, a. jur. rovó, suj-tó; peine —ve, testi bün-tetés.
†Infatigabilité, f. did. fárad-hatlanság.	Infiltration, f. beszűrreme-zés; beszívárgás.	Infiction, f. pal. rárovás; bírság.
Infatigable, a. fáradhatlan; —ment, adv. fáradhatla-nul.	s'Infiltrer, v. r. beszívárogni.	Infliger, v. a. ráróni, szabni (büntetést).
Infatuation, f. önhittség.	Infime, a. fig. legalsó, ala-csony.	Inflorescence, f. bot. virág-zat.
Infatuer, v. a. önhitté ten-ni; 2. s'—, v. r. magát megzédíttetni.	Infini, e, a. végetlen, határ-talan; exag. számtalan, megszámlálhatlan; 2. m. végetlen, végtelen; 3. à l'—, adt. végtelenségig; it. fö-lötte, igen nagyon, rend-kívül; —ment, adv. végte-lenül, stb.	Influence, f. astr. befolyás; 2. hatás; 3. tekintély.
	Infinité, f. did. végtelenség,	Influencer, v. a. hatni, be-hatni, hatást gyakorolni.

Informe

s'Ingénier

Inique

latás; tudakozódás; értesítés; nyomozás.
 Informe, a. idomtalan, alak-talan.
 Informé, m. pal. birói vizsgálat.
 Informer, v. a. tudósítani, értesíteni; 2. v. n. prat. vizsgálni, nyomozni; 3. s'—, v. r. tudakozódni, utánna járni.
 Infortune, f. szerencsétlenség, balsors.
 Infortuné, e, a. szerencsétlen; it. s.; —ment, adv. szerencsétlenül.
 Infortuner, v. a. szerencsétlenné tenni, megszorítani.
 Infracteur, m. áthágó, megszegő.
 Infraction, f. jur. áthágás, megszegés; — de paix, békészegés.
 Infranchissable, a. áthághatlan.
 Infrangible, a. törhetlen.
 *Infréquence, f. forgalomhiány.
 Infréquenté, e, a. lieu —, látogatlan hely; chemin —, járhatlan út.
 Infructueusement, adv. sikertelenül, hiában.
 Infructueux, se, a. terméketlen; fig. sikertelen; hasztalan.
 Infructuosité, f. did. terméketlenség; gyümölcstelen-ség.
 Infule, f. lit. püspöksüveg.
 Infundibulé, e (-fon-), a. bot. tölcserdő.
 Infus, e, a. velezületett.
 Infuser, v. a. pharm. ráönteni; fig. beleoltani, becsepegtetni; 2. s'—, v. r. földáni.
 Infusibilité, f. did. olvashatatlanság.
 Infusible, a. olvashatatlan.
 Infusion, f. pharm. ráöntés, áztatás; 2. öntet; chir. befőcskenedezés.
 Infusoire, s. a. ázalék, ázalog.
 Ingambe, a. fam. fürge, gyors, élénk.
 Ingénereux, se, a. nemtelen.

s'Ingénier, v. r. fam. tépelődni, gondolkozni, fejét törni.
 Ingénieur, m. mérnök.
 Ingénieusement, adv. elmésen, eszesen; leleményesen.
 Ingénieux, se, a. eszes, elmés; 2. leleményes.
 Ingéniosité, f. did. elmés-ség; leleményesség.
 Ingenu, e, a. nyílt, szende, őszinte, elfogulatlan, szívélyes; féo. fief —, szabad hűbér; 2. s. a. dr. szabadnak született; th. jouer les —s, szendéket játszani.
 Ingénuité, f. őszinteség, nyíltság, elfogulatlanság.
 Ingénument, adv. nyíltan, őszintén, elfogulatlanul.
 Ingerçable, a. repedhetlen.
 s'Ingérer, v. r. merészleni, avatkozni (vmibe), tola-kodni.
 Inglobo (ein-gló-bó), adv. fam. tömegesen.
 Inglorieusement, adv. dicstelenül.
 Inglorieux, se, a. dicstelen.
 Ingouvernable, a. fam. hajthatlan, makacs.
 Ingracieuusement, adv. disztelenül.
 Ingracieux, se, a. disztelen, éktelen.
 Ingrat, e, a. hálátlan; sol —, terméketlen talaj; 2. érzéketlen; t. t. nehezen munkálható; —ement, adv. hálátlanul.
 Ingratitude, f. hálátlanság.
 Ingrédient, m. chi., pharm. vegyrész.
 Ingression, astr. v. immersion.
 Inguable (-ghé-), a. átgázolhatlan.
 Inguérissable, v. incurable.
 Inguinaire, ou: inguinal, e (-ghi-), a. chi. lágyék...; hernie —, lágyéksérv.
 Ingurgitation, f. elnyelés.
 Ingurgiter, v. engloutir.
 Inhabile (i-na-bi-le), a. jur. képtelen; —ment, adv. képtelenül.
 Inhabileté (i-na), f. did. ügyetlenség.

Inhabilité (i-na), f. jur. képtelenség.
 Inhabilité, v. a. képtelenné tenni.
 Inhabitable, a. lakhatlan.
 Inhabité, e, a. lakatlan; puszta.
 Inhabitude, f. szokatlanság.
 Inhabitué, e, a. nem szokott.
 Inharmonie, f. hangzavar.
 Inharmonieux, se, ou: inharmonique, a. rozsul hangzó.
 Inhérence, f. phil. hozzátartozás, rajtafüggés.
 Inhérent, e, a. phil. hozzákötött.
 †Inhiber, v. a. le-, eltítani.
 †Inhibition, f. jur. le-, eltiltás.
 †Inhibitoire, a. jur. le-, eltiltó.
 Inhonoré, e, a. poét. tiszteletlen.
 *Inhospitable, —talier, ère, a. nem vendégszerető.
 Inhospitalité, f. did. vendég-telenség.
 Inhumain, e, a. embertelen, kegyetlen, szívtelen; —ement, adv. embertelenül.
 Inhumaniser, v. a. kegyetlenné tenni.
 Inhumanité, f. embertelenség, kegyetlenség.
 Inhumation, f. eltemetés.
 Inhumer, v. a. eltemetni.
 Inigiste, m. jezsuita.
 Inimaginable, a. képzelhetlen; —ment, adv. képzelhetlenül.
 Inimitable, a. utánoszthatlan; —ment, adv. utánoszthatlanul.
 Inimité, e, a. utánoszthatlan.
 Inimitié, f. ellenségeség, gyűlölet.
 Inintelligence (i-nein-), f. did. esztelenség.
 Inintelligent, e, a. esztelen, oktalan.
 Inintelligibilité, f. did. ért-hetlenség.
 Inintelligible, a. érthetlen; —ment, adv. érthetlenül.
 Inique, a. méltatlan, igaztalan; gaz; gyalázatos;

Iniquité

—ment, adv. méltatlanul, stb.
 Iniquité, f. méltánytalanság, jogtalanság; mor. büntett; romlottság.
 Initiable, a. beavatható.
 Initial, e, a. gr. lettre —e, kezdőbetű; phys. la vitesse —e, kezdetbeli sebesség.
 Initiatif, ve, a. kezdeményi; 2. —ve, f. kezdemény.
 Initiation (ci-a-ci-), f. beavattás, fölszentelés; 2. fig. bevezetés.
 Initier (-ci-), v. a. fölavatni; 2. fig. megismertetni.
 Injector (ein-), v. a. chir. be-
 űőcsken-
 dezés.
 Injection, f. méd. be-
 űőcsken-
 dezés.
 Injonction, f. meghagyás, észreadás.
 Injudicieux, se, a. okatlan; —sement, adv. okatlanul.
 Injure, f. sértés, becsület-sértés; 2. szidalom, szidalmazás; 3. fig. — du temps, az idő kéjelmertlensége; it. poét. az idő romboló hatalma; —s du sort, balsors.
 Injurier, v. a. sérteni, bántalmazni; 2. s'—, v. réc. egymást szidalmazni.
 Injurieusement, adv. sértőleg.
 Injurieux, se, a. sértő, bántalmazó.
 Injuste, a. igaztalan; jogtalan; 2. m. igaztalan; —ment, adv. igaztalanul.
 Injustice, f. igazságtalanság, jogtalanság.
 *Injustifiable, a. igazolhatlan.
 Injustiflé, e, a. igazolatlan.
 Inlet, m. géo. öböl.
 Inlisible, a. olvashatlan.
 Innascibilité (ein-), f. théo. teremhetlenség.
 Innascible, a. théo. teremtetlen.
 Innaturel, le, a. természetellenes; —lement, adv. természetellenesen.
 Innavigabilité, f. mar. hajózatlanlanság; it. hajó használhatlansága.

Innavigable

Innavigable, a. hajózatlan.
 Inné (ine-né), a. did. veleszületett.
 Innécessaire (ein-), a. szükségtelen.
 Innécessité (ein-), f. did. szükségtelenség.
 Innettoyable (ein-), a. tisztíthatatlan.
 Innocemment (i-no-ça-man), adv. ártatlanul; 2. bolondjában.
 Innocence (i-no-çance), f. ártatlanság; 2. ostobaság.
 Innocent, e (i-no-çan), a. ártatlan; 2. ártalmatlan; 3. jámbor; jeux —s, zálogosdi; 4. s. pauvre petit —, szegény gyermek! fam. cuis. —s, jiatal galambok; 5. iron. ostoba, hüle; p. aux —s la main pleine, bolondoké a szerencse.
 Innocenter (i-no-), v. a. ártatlannak nyilvánítani; 2. s'—, v. r. v. se justifier.
 Innocuité (i-no), f. méd. ártalmatlanság.
 Innombrable (i-non-), a. számlálhatlan; —ment, adv. számlálhatatlanul.
 Innomé, e (ine-no-), a. nevezetlen.
 Inominable (i-no), a. nevezhetetlen.
 Innominé, e (in'no-), a. névtelen.
 Innomable (in'no-), v. Innominable.
 Innovateur, v. novateur.
 Innovation (ine-no-), f. újítás.
 Innover (ine-no-), v. a. változtatni; 2. v. n. újítani.
 Innumérable, v. innombrable.
 Inobédience, inobéissance (i-no-), f. engedetlenség.
 Inobédient, e, a. engedetlen.
 Inobservation, ou: inobservance, f. nem teljesítés.
 Inoccupation, f. téltlenség.
 Inoccupé, e, a. téltlen.
 Inoculateur, trice, s. himlőoltó.
 Inoculation, f. beoltás.
 Inoculer, v. a. méd. beoltani.
 Inodore, a. bot. szagtalan.

Insaisissable

Inoffensif, e, inoffensif, ve, a. ártatlan, senkit se bántó.
 Inofficieusement, adv. tisztellenesen.
 Inofficieux, se, a. tisztellenes; törvényellenes.
 Inofficiosité, f. jur. kötelességellenesség; jogsérelem.
 Inombrage, e. a. árnyéktalan.
 Inondation, f. áradás, vízár; fig. ár, özön.
 Inonder, v. a. elárasztani; ext. áztatni; les pleurs inondaient son visage, könnyek áztatták arcát; fig. elárasztani, ellepni.
 Inopiné, e, a. véletlen, váratlan; —ment, adv. véletlenül.
 Inopportun, e, a. alkalmatlan, terhes; —ement, adv. alkalmatlanul.
 Inopportunité, f. did. alkalmatlankodás; illetlenség.
 Inorganique, a. phys. szervesetlen.
 Inoubliable, a. feledhetlen.
 Inouï, e, a. hallatlan.
 In-pace (ine-pâc), m. élet-hossziglanti fogság.
 Inqualifiable (ein-ka), a. minősíthetetlen.
 Inquiet, ite, a. nyugtalan, aggodalmas; nyugtalankodó; 2. cívakodó.
 Inquietant, e, a. nyugtalanító.
 Inquiétude, f. nyugtalanítás; prat. v. trouble.
 Inquisiteur, m. nyugtalanítani; 2. zavarni, zaklatni; 3. jur. v. troubler; 4. s'—, v. r. nyugtalanzkodni; aggodni.
 Inquistude, f. nyugtalankodás; aggodalom; 2. nyugtalanság; 3. bizsegés.
 Inquisiteur, m. kutató, nyomozó; ent. colosse —, pompabogár.
 Inquisitif, ve, a. kutató.
 Inquisition, f. kutatás, nyomozás.
 Inruinable, a. szétromlíthatlan.
 Insaisissable, a. jur. le nem

Insalubre

foglalható; 2. fig. észre-
véletlen; —ment, adv. vé-
letlenül.
Insalubre, a. egészségtelen;
—ment, adv. egészségtelen-
ül.
Insalubrité, f. did. egészsé-
gtelenség.
Insanie, v. délire.
Insatiabilité, f. telhetlenség;
fig. forró vágy.
Insatiable, a. telhetlen; fig.
kielégíthetlen; —ment,
adv. telhetlenül.
Insaturable, a. chi. telítet-
len.
*Insavour, f. izetlenség.
Insavoureux, se, a. izetlen.
Insciemment (ein-ci-a-man),
adv. tudatlanságból.
Inscience, f. tudatlanság.
Inscription, f. beírás; prat.
— en faux, hamisítási pu-
nasz; 2. fölírat; köíírat.
Inscrire, v. a. ir. beírni; föl-
jegyezni; 2. s'—, v. r. ma-
gát beírni; prat. je me
suis inscrit en faux contre
ce contrat, jegyzőkönyvbe
véttem, e szerződés ha-
mis; fam. je m'enscris en
faux contre ce que vous
dites, ellenmondok állítá-
sának.
Inscrutabilité, f. did. kita-
nulhatlanság.
Inscrutable, a. kitanulhat-
lan.
Inscu, v. insu.
Insculper, v. a. bevésni.
Inscéable, a. phys. metsz-
hetlen.
Inseconable, a. lerázhatlan.
Insecte, m. rovar, bogár.
*Insecticide, a. rovarölő;
—fère, a. r.termő; —vore,
a. r.ölő.
Insectologie, v. entomolo-
gie; —phile, m. et a. ro-
varkedvelő.
Insecurité, f. did. bátorta-
lanság, veszély.
Insensé, e, a. okatlan, bo-
lond, öííült.
Insensibilité, f. did. érzéket-
lenség; fig. érzetlenség.
Insensible, a. érzéketlen, ér-
zetelen; 2. észrevehetlen;

Inséparabilité

lassú; —ment, adv. las-
sankint, apránkint; észre-
véletlenül.
Inséparabilité, f. did. elvá-
laszthatatlanság.
Inséparable, a. elválaszthat-
lan; —ment, elválaszthat-
lanul.
Insérable, a. beiktatható.
Insérer, v. a. beiktatni.
*Insermenté, e, s. a. h. de
F., eskütlen (elkész ki a
polgári esküt letenni vona-
kodott).
Insertion, f. beiktatás; iktá-
ték, iktatvány; 3. össze-
foglalás. [tés.
Insession, f. méd. melenge-
Insexé, e, a. bot. szemetlen.
Insidiateur, trice, s. a. lesel-
kedő, csábító.
Insidiation, f. leselkedés, csá-
bítás.
Insidieusement, adv. álno-
kul, ravaszul.
Insidieux, se, a. ravasz, álnok.
Insigne, a. fölülte nagy, rend-
kívüli, kitiűő; 2. m. pl.
jelek, jelvények.
*Insignifiance, f. kicsinyiség,
csekélység, jelentéktelen-
ség.
*Insignifiant, e, a. csekély,
jelentéktelen.
Insinuant, e, a. hizelgő, kedv-
kereső, bizalmaskodó; ér-
dekes; megnyerő.
Insinuatif, ve, a. ajánlatos.
Insinuation, f. behizelgés; 2.
beírás, bejegyzés; 3. méd.
chir. lassú betolás.
Insinuer, v. a. méd., chir.
lassan, gyöngéden betolni;
fig. finom módon tudtul
adni; insinuez lui que...,
adja értésére, hogy...;
prat. beírni; 2. s'—, v. r.
gyöngéden behatolni; ma-
gát behizelegni.
Insipide, a. izetlen; fig. sü-
letlen; csinatlan, üres;
—ment, adv. izetlenül, sü-
letlenül.
Insipider, v. a. izetlené
Insipidité, f. did. izetlenség;
fig. sületlenség.
Insipience, f. esztelenség,
öííülttség.

Insoupponné

Insistance, f. ragaszkodás,
ostromló kérelem.
Insistant, e, a. hathatós, sür-
gős, fontos.
Insister, v. n. kérelemmel
ostromolni; ragaszkodni;
2. hivatkozni, támaszkodni.
Insociabilité, f. did. rideg-
ség, összeférhetlenség.
Insociable, a. barátságtalan,
rideg.
Insocial, e, a. társaságtalan.
Insocialité, f. did. társaság-
talanság.
Insolemment (ein-so-la-
man), adv. arcátlanul,
durván, döllyösen.
Insolence, f. arcátlanság;
dölly; önhittség; dac; 2.
durvaság, otrombaság, il-
letlenség, gorombaság.
Insolent, e, a. arcátlan, szem-
telen; 2. döllyös, önhitt,
dacos, illetlen, durva; 3.
rendkívüli, hallatlan, meg
nem érdemelt.
Insoler, v. a. chi. napra ki-
tenni.
Insolite, a. prat. szokatlan;
—ment, adv. szokatlanul.
Insolubilité, f. geom. fölöl-
hatlanság; chi. olvasz-
thatlanság.
Insoluble, a. megoldhatlan;
chi. olvaszthatlan; —ment,
adv. megoldhatlanul.
Insolvabilité, f. fizetékép-
telenség.
Insolvable, a. fizetéképtelen.
Insomnie, f. álmatlanság.
Insondable, a. kipuhatolhat-
lan; fig. kitanulhatlan,
rejtélyes.
Insouciamment, adv. gond-
talanul.
Insouciance, f. gondtalanság;
it. könnyelműség.
Insouciant, e, a. gondtalan;
könnyelmű.
Insoucieusement, adv. köny-
nyelműen.
Insoucieux, se, a. gondatlan.
Insoudable, a. forraszthat-
lan.
Insoupponnable, a. gyanu-
sítatlan.
Insoupponné, e, a. gyanút-
lan.

Insoutenable

Insoutenable, a. *tárhatlan*; it. *túrhellen*; —ment, adv. *túrhellenül*.
Inspector, v. a. *szemlélni, megsemlélni*.
Inspecteur, trice, s. *főllügyelő; szemlész*.
Inspection, f. *szemléseztet; szemlézés; 2. főllügyelet; főllügyelés; milit. vizsgálat*.
Inspirateur, a. m. *ihlető, sugalló, buzdító*.
Inspiration, f. *ébreztetés, gerjesztés; javasolás, tanácsadás; 2. sugallás, ihletés; sugallat, ihlet; 3. an. beszívás, beleheles*.
Inspirer, v. a. *javasolni, tanácsolni; ébreztetni, gerjesztetni; ihletni, sugallani; did. — l'air, levegőt beszívni*.
Inspiration, f. *chi., méd. sürités. [süritni]*.
Inspisser, v. a. *chi., méd.*
Instabilité, f. *fig. állhatatlanság, változékonyság*.
Instable, a. *állhatatlan, változékonny; —ment, adv. állhatatlanul*.
Installation, f. *igdtatás; mar. berendezés*.
Installer, v. a. *igdtatni; 2. s' —, v. r. magát befészkelni; letelepedni*.
Instamment (ein-sta-), adv. *esdekelve, hathatósan, könnyörögve*.
Instance, f. *esdeklés, könyörgés; 2. f. lyamodás, folyamodvány, panas; jur. törvényeszk.*
Instant, m. *pillanat; adt. à l'—, tout à l'—, dans l'—, legott, azonnal, mindjárt; 2. —, e, a. esdeklő, sürgető; sürgős*.
Instantané, e, a. *pillanatnyi, rövid ideig tartó*.
Instantanéité, f. *did. pillanatnyi tartam*.
Instantanément, adv. *pillanatra; hirtelen*.
Instar, à l'—, adv. *módjára, szerint, mint*.
Instauration, f. *főllállítás, alapítás; megújítás*.

Instaurer

Instaurer, v. *renouveler*.
Instigateur, trice, s. *bujtógató, izgató*.
Instigation, f. *bujtogatás, izgatás*.
Instiguer, v. a. *bujtogatni, izgatni, zajdítani*.
Instillation (-sti-), f. *be-, belécsepögtetés*.
Instiller, v. a. *be-, belécsepögtetni; fig. gerjesztetni*.
Instinct (ein-stein), m. *öszön; 2. hajlam, sugallat*.
Instinctif, ve, a. *öszönyszerű*.
Instinctivement, adv. *öszönyszerűleg*.
Instituant, m. *jur. alapító*.
Instituer, v. a. *alapítani, főllállítani; pal. — un héritier, örökkössé tenni*.
Institut, m. *intézet; papi rend*.
Institutes, f. *pl. jur. bevezetés, a jogtudományok eleme*.
Instituteur, trice, s. *alapító; 2. tanító*.
Institutif, ve, a. *alapító*.
Institution, f. *alapítás; alapítvány; főllállítás; intézmény; prat. — d'héritier, örökös kinevezése; 2. nevelés, tanítás, oktatás; it. növelde, iskola; — des aveugles, vakok intézete*.
Instructeur, m. *milit. hadgyakorlati tanító; pal. juge —, vizsgáló bíró*.
Instructif, ve, a. *tanulságos, oktató*.
Instruction, f. *tanítás; abs. —, ou: — publique, közoktatási ministerium; 2. ismeret, tudomány; 3. oktatás; utasítás; 4. utasítvány; 5. fölkészítés; 6. vallatás*.
Instructionnel, le, a. *oktató; utasítást tartalmazó*.
Instruire, v. a. *ir. tanítani, oktatni; 2. tudósítani, értesíteni; prat. vallatni; 3. v. n. képezni; 4. s'—, v. r. magát képezni*.
Instruisable, a. *oktatható, tanítható*.
Instruit, e, a. *tanult, tudós*.
Instrument, m. *műszer; abs.*

Insupérable

hangszer; p. c'est un bel — que la langue, könnyebb mondani, mint megtenni; fig. eszköz; 2. prat. oklevél, okirat; 3. relig. l'ancien —, le nouvel —, az ó-, új-testamentom.
Instrumentaire, a. *jur. témoin —, mellékannu*.
Instrumental, e, a. *segítő..., mellék...; mus. hangszati; prat. okirati*.
Instrumentation, f. *m. mus. hangszerezés*.
Instrumenter, v. a. *pr. okiratokat kiállítani, kiadni, szerkesztetni; il — e fort bien, igen jó fogalmaz*.
Instrumentiste, m. *mus. zenész*.
Insu, à l'—, adt. *tudtánki-vül, nemtudva*.
***Insubordination**, f. *fegytelenség*.
***Insubordonné**, e, a. *fegytelen, fegyelmetlen, engedetlen. [ker.]*
***Insuccès**, m. *kudarcc, balsi*.
Insuffisamment, adv. *elégtelenül, nem eléggé*.
Insuffisance, f. *elégtelenség; képtelenség*.
Insuffisant, e, a. *elégtelen; ki nem elégitő*.
Insufflation, f. *méd. be-, belefúvás*.
Insuffler, v. a. *méd. be-, belefújni*.
Insulaire, s. a. *szigetlakó*.
Insulariser, v. a. *szigeltakossá tenni; 2. s'—, v. r. szigeten letelepedni*.
Insultable, a. *guer. megrohantató*.
Insultant, e, a. *bántalmazó; dölyfös; gúnyos*.
Insulte, f. *bántalom, sértés; gúny, meggyalázás; guer. megrohadás*.
Insulter, v. a. *bántani, sértetni, gúnyolni, meggyalázni; guer. — une place, erősséget megrohanni; 2. v. n. gúnyolódni: — contre q., vkire boszankodni*.
***Insulteur**, m. *szidalmazó, bántalmazó*.
Insupérable, a. *föllumíthat*.

Insupportabilité

Insupportabilité, f. did. szenvedhetlenség.
 Insupportable, a. szenvedhetlen, elviselhetlen; fig. tűrhetlen; —ment, adv. szenvedhetlenül, stb.
 Insûreté, f. bátortalanság.
 *Insurgé, m. fölkelő; lázadó.
 *Insurgence, f. fölkelés; lázadás.
 Insurgents, m. pl. milit. magyar fölkelő sereg.
 *Insurger, v. r. föllázadni.
 Insurmountable, a. áthághatlan, elháríthatlan; leküzdhetlen; —ment, adv. áthághatatlannal, stb.
 Insurrecteur, trice, a. lázító.
 Insurrection, f. fölkelés, lázadás.
 Insurrectionnaire, a. lázító.
 Insurrectionnel, le, a. lázadói.
 Insusceptible, a. képtelen; érzéketlen.
 Intabuler, v. a., q. vkit jegyzékbe írni.
 Intact, e (ein-tak-te), illetlen, érintetlen, tiszta, mocskotalan; ép, egész, sértetlen; fig. feddhetlen.
 Intactile, a. did. tapogathatlan.
 Intangibilité, f. did. érint.
 Intangible, a. érinthetlen.
 Intarissable, a. kimeríthetetlen, elapadhatlan; it. fig. —ment, adv. kimeríthetetlenül.
 Intégrable, a. math. egészíthető.
 Intégral, e, a. math. equation — e, egészleti egyenlet; 2. — e, f. egészlet; — e-ment, adv. egészen.
 Intégralité, f. teljes számság.
 Intégrant, e, a. phil. kiegészítő.
 Intègre, a. megvesztegethetlen, becsületes.
 Intégrer, v. a. math. egészíteni.
 Intégrité, f. épség, teljesség; did. sértetlenség, teljesség; 2. becsületesség, megvesztegethetlenség.
 Intellect (ein-té-lekte), m. did. értelem.

Intellectif

Intellectif, ve (-té-), a. did. értelmi.
 Intellection (-té-), f. did. fölfogás.
 Intellectuel, le, a. értelmi; 2. értelmes, eszes; —lement, adv. értelmileg.
 Intelligemment (ein-té-li-ja-) adv. értelmesen, eszesen.
 Intelligence (-té-), értelmes-ség, értelmiség; 2. ész, fölfogó tehetség; 3. szellem; 4. egyetértés; guer. titkos levelezés; 5. à l'—, adv. egyetértve.
 Intelligent, e, (-té-), a. értelmes; okos; 2. ügyes, tapasztalt, járatos.
 Intelligibilité (-té-), f. did. érthetőség.
 Intelligible, a. érthető, világos, fölfogható; 2. écol. étre —, észlény; —ment, adv. érthetően, s'b.
 Intempérament, adv. mértéktelennül.
 Intempérance, f. mértéktelenség, kicsapongás; fig. arcátlan, zabolátlan.
 Intempérant, e, a. mértéktelen.
 Intempéré, e, a. kicsapongó.
 Intempérie, f. szabálytalanság, rendtelenség.
 Intempestif, etc. v. inopportun, etc.
 Intenable, a. tarthatlan.
 Intendance, f. fölügyelés, ügyelőség.
 Intendant, e, s. fölügyelő; — de maison, házgonádok.
 Intendit (ein-tan-dite), m. prat. fővallomány.
 Intendu, e, a. méd. nem feleses.
 Intension, f. phys. hatály, érv; nyomosulás; méd. kiterjedés.
 Intensité, f. phys. hatályosság, belerő.
 Intensivement, adv. hatályosan, erősen.
 Intensivité, v. intensité.
 Intenter, v. a. jur. — un procès à q., pört kezdeni; — une accusation contre q., vki ellen vádat emelni.
 Intension, f. szándék; cél;

Intéresser

vélemény; 2. akarat; szándéklat; 3. tekintet; 4. chir. réunion par première —, hegedés, gyógyulás nélkül.
 Intensionné, e, a. szándékú, értelmű, indulatú.
 Intensionnel, le, a. célzatos, szándékos, szándékoló; —lement, adv. szándék szerint.
 Intensionner, v. a. q., vki szándékát vezetni.
 Inter-cadence (-tér-), f. méd. egyenlőtlenség; —cadent, — e, a. méd. pulsation —, egyenetlen érverés; —calaire, a. közbevetett, közbeszúrt; —calation, f. közbeszöktetés; —caler, v. a. közbeszöktetni; —ception, v. — ception; —cepter, v. a. une lettre, elcsikasztani; phys. fölfogni; —ception, f. fölfogás; elcsikasztás; —cesseur, m. közbenjáró; —cession, f. közbenjárás; —cidence, f. mus. hanglejtés; —costal, e, a. an. bordaközi; —current, e, a. közbejövő; méd. v. cadente; —cutané, e, a. bőr és hús közötti; —diction, f. h. r. — du feu et de l'eau, száműzés; tilalom; — d'un officier, tiszt fölfüggesztése; 2. prat. szájbírság; —dire, v. a. ir. tiltani, meg-, eltiltani; fig. ma fortune m'—t ces plaisirs, vagyonom nem engedi e szórakozást; 2. fölfüggesztetni, 3. megdöbenteni, megijeszteni; —dit, m. h. eccl. egyháztilalom.
 Intéressant, e, a. érdeklő, érdekes, vonzó, elragadtató.
 Intéressé, e, s. érdekelt, érdeklő, részes; 2. a. haszonleső, részrehajló; amour —, önző szerelem.
 Intéresser, v. a. q., részeltetni, vkit vmiben érdekeltetni; igénybe venni; 2. érdekelni; 3. s'—, v. r. részt venni; érdeklődni.

Intérét

Intérét, m. érdek, önérdék; érdeklődés, érdekeltetés; érdekesség; 2. abs. haszonlesés; 3. kamat; 4. kár; mettre q. hors d'— rkit kárpótolni; jur. — civils, kárpótlás.

Interférence, f. keverés; phys. sugárterelőzés, fénytörődés.

Interférer, v. n. közbejöni; összehangzani.

Interfolier, v. a. rel. tiszta lapokat kötni könyv lapjai közé.

Intérieur, m. belsége v. belje vminek; fig. cet homme connaît — de cette famille, ez ember ismeri a családd körülményeit; 2. belső szervezet; fig. gondolat; sziv; rentrer dans son —, magába szállni; II. —, e, a. belső, benső; —ement, adv. bensiöleg, belsőkép.

Intérieur (ein-té-rime), m. ideiglenség; par —, dans l'—, adt. ideiglenesen.

Intérimaire, —mistique, a. időleges, ideigleni.

Intérieurité, f. did. bensőség.

Interjecter (tér-), v. a. közbe tenni, —llíteni; —jection, f. gr. indulatszó; prat. = d'appel, föllebbezés; —jecter, v. a. közbeszólni; prat. = appel, föllebbezni; —ligne, m. sorköz; impr. ritkító vonal; 2. fig. utógondolat; —ligner, v. a. impr. sorokat ritkítani; —linéaire, a. sorközi; —linéation, f. sorközi írás; —locuteur, trice, s. közbeszóló; —locution, f. prat. közbeszóló itélet; —locutoire, a. prat. közbeszóló; —lope, s. a. —, vaisseau —, csempészahajó; —loquer, v. a. prat. közbeszóló itéletet hozni; fam. vkit zavarba hozni; —lunium (ome), m. astr. újhold szaka; —mariage, m. prat. rokonok közti házasság; —maxillaire, a. an. állcsont közti; —mède, m. th. közjáték; —mé-

Interjecter

diaire, a. did. köz...; temps —, időköz; com. commerce —, közbenbész; 2. s. közbenjáró; —médial, e, a. közbelső, közbelső; —minable, a. végtelen, örökös; —terminé, e, a. bevégezetlen; —mission, f. félbehagyás; sans —, adt. szünetnélkül; —mittence, f. méd. félbehagyás; —mittent, e, a. félbehagyó, meg-megszakadó; fièvre —, váltóláz; —nation, f. belebbezés; —national, e, a. nemzetközi; —ne, a. belső, benső; phil. sentiment —, öntudat; écol. élve —, tanintézetben lakó; —ner, v. a. belebbezni; 2. v. n. benn letelepedni; 3. s. —, v. r. szoros barátságot kötni; —nissable, a. elhomályosíthatlan; —nonce, m. pápakövet; —nonciature, f. pápakövetség; —pellation, f. jur. bírói felszólítás; 2. interpelláció; —peller, v. a. feleletre felszólítani v. kiti; —polateur, m. irathamisító; —polation, f. közbesítés; irathamisítás; 2. astr. közbeszöktetés; —poler, v. a. közbesíteni; hamisítani; math. közbe tenni; —ponctuation, f. pontozás; jelrakás; —poser, v. a. did. közbe tenni; 2. fig. s. —, v. r. közbelépni; —position, f. közbe állás; —tevé, fig. közbenjárás; —prétateur, trice, v. —prête; —prétatif, ve, a. magyarázó; —prétation, f. értelmezés, tolmácsolás, magyarázás; fordítás; —prétativement, adv. magyarázólag; —prête, s. értelmező, magyarázó, tolmács; 2. fejtegető; —préter, v. a. magyarázni, tolmácsolni; 2. fejtegetni; 3. fogadni; értelmezni; —règne, m. uralomköz, trónüresség; —rex (-rek-ce), m. királyhelyettes; —roga-

Intimé

vallat; —rogatif, ve, a. gr. kérdő; —rogation, f. kérdés; point d'—, kérdőjel; —rogativement, adv. kérdőleg; —rogatoire, m. prat. vallatás; it. raltatási jegyzőkönyv; —rogeant, e, a. gr. kérdő; v. —rogation; —roger, v. a. kérdezeni; prat. vallatani; fig. = sa conscience, lelkiismeretétől tanácsot kérni; —rompre, v. a. ir. megszakítani; félben szakítani; fig. gátot vetni; pal. akadályozni; 2. s. —, v. r. hirtelen elhallgatni; —rupteur, trice, s. a. élbenszakasztó, zavaró; —ruption, f. félbenszszakasztás, akadályozás; rhét. eltérés; —section, f. géom. átmetszet; —stellaire, a. astr. csillagközi; —stice, m. phys. tér, köz; jur. időköz; —sticiel, le, a. phys. térközi; —trigo, m. méd. feltérés; —kisebesülés; —valle, m. köz, térköz; astr. távköz; mus. hangköz; —venant, e, s. a. prat. közbenjáró; —venir, v. n. ir. közbenjöni, kijárvni; 2. beavatkozni; —vention, f. beavatkozás, közbenlépés; segédhatás; —version, f. fölforgatás; —vertir, v. a. fölforgatni; —vertissement, m. fölforgatás.

Intestat (ein-tèsta), a. et adv. p at. mourir —, végrendelet nélkül meghalni; héritier ab —, végrendelet nél. örökölni.

Intestin, m. an. bél; 2. —, e, a. belső; fig. guerre —, belharc.

Intestinal, e, a. an. bél...; canal —, bélcső; vers —aux, bélgyilaszták.

†Intestinement, adv. belsőleg.

Intimation, f. parancskölés, intőzés; idézés.

Intime, a. benső; fig. meghitt; secrétaire —, titkok.

Intimé, e, s. pal. fölebb ritt

Intimement

Intimement, adv. *bensőleg* ;
fig. *meghittlen*.
Intimer, v. a. *tudatni, tud-
tul adni* ; prat. *biróilag
jelenteni* ; 2. *idézteni* ; it.
— un concile, *zsinatot hir-
detni*.
†Intimidation, f. pal. *megfé-
lemtítés* ; 2. *rémuralom*.
Intimider, v. a. *megfélemlit-
ni* ; 2. s'—, v. r. *megijedni*.
Intimité, f. *meghittség*.
Intinction, f. théo. *belemár-
tás*. [irat, cimirat.
Intitulation, f. címzés ; föl-
Intituler, v. a. *címezni, cí-
met adni* ; 2. s'—, v. r. *ma-
gát címezni*.
Intolérable, a. *tűrhetlen* ;
—ment, adv. *tűrhetlenül*.
Intolérance, f. *tűrhetlensé-
g*. [len.
Intolérant, e, s. a. *tűrhetlen-
Intolère, e, a. tiltott*.
†Intolérer, v. a. *nem tűrni*.
Intonation, f. *hangoztatás* ;
th. *hanglejtés*.
Intendu, e, a. *nyiretlen*.
Intorsion, v. *contorsion*.
Intoxication, v. *empoison-
nement*.
Intraduisible, a. *lefordít-
hatlan*. [hatlan.
Intransportable, a. *szállít-
Intraitable, a. makacs, csö-
könös*.
Intra-muros (ein-tra-mu-
roce), adt. a *városban*.
Intransitif, ve, a. gr. *benható*.
Intransparence, f. *átláthat-
lanság*. [hatlan.
Intransparent, e, a. *átlát-
Intrepide, a. rettenthetlen* ;
solliciteur —, *fáradhatlan
kérelmező* ; —ment, adv.
rettenthetlenül. [ség.
Intrepidité, f. — *rettenthetlen-
Intributaire, a. adómentes*.
*Intrigailleur, v. a. *fondor-
kodni*.
Intrigailleurie, v. *intrigoterie*.
Intrigant, e, s. a. *cselszövő,
ármánykodó*.
Intrigoterie, f. *fondorkodás*.
Intrigue, f. *ármány, fondor-
lat, cselszövény* ; th. *bonyo-
dalom* ; fam. *szerelmiügy*.
Intriguer, v. a. *nyugtalanít-*

Intriguer

ni, zavarni ; 2. v. n. *ár-
mánykodni* ; *fondorkodni*,
áskálódni ; 3. s'—, v. r. *sündörködni* ; *tolakodni*.
Intriguer, v. *intrigant*.
Intrinsèque, a. phil. *benső,
belső* ; 2. valeur —, *belér-
ték* : —ment, adv. *belsőleg*.
Intriqué, v. *embrouillé*.
Introducteur, trice, s. *beve-
zető*. [zetési.
Introductif, ve, a. jur. *beve-
Introduction, f. bevezetés* ;
jur. *megkezdés*.
Introduire, v. a. ir. *bevezet-
ni* ; *bemutatni* ; — une
coutume, *szokást fölvenni*.
2. s'—, v. r. *magát bemu-
tatni* ; *betolakodni*.
Introït, m. lit. *mise kezdete*.
Intromission, f. phys. *beha-
tolás*. [avatása.
Intronisation, f. *püspök be-
Introniser, v. a. beavatni*.
Introuvable, a. *találhatlan*.
s'Intrure, v. r. *betolakodni* ;
becsempészni.
Intrus, e, s. a. *betolakodó*.
Intrusion, f. *betolakodás* ;
phys. v. *intromission*.
Intuitif, ve, a. *szemlélhető,
nézelelhető* ; phil. *faculté*
—ve, *szemléltető tehetség* ;
théo. vision —ve, *szemlé-
letes látomány*.
Intuition, f. théo. v. vision
intuitive ; phil. *szemlélés*.
Intuitivement, adv. *szemlé-
letesen*.
Intumescence, etc. v. gon-
flement, etc.
Inule (ine-), f. bot. *sértécsek*.
Inuline, f. chi. *örvénydék*.
Inurbanité, f. *gorombaság*.
Inusité, e, a. *szokatlan*.
Inusuel, le, a. *divatlan*.
Inutile, a. *haszontalan, hasz-
talan* ; *haszonvehetlen* ;
—ment, adv. *hasztalanul,
hiában*.
Inutilliser, v. a. *haszonvehet-
lenné tenni*.
Inutilité, f. *hasztalanság,
hiábavalóság* ; 2. pl. *ha-
szontalanságok*.
Invacillant, e, a. *szilárd, in-
gatlan*. [hanni.
†Invader, v. a. *betörni, bero-*

Investigateur

Invainen, e, a. győzetlen.
Invalable, a. *értéktelen*.
Invalleur, f. *értéktelenség*.
Invalide, a. *tehetlen, erőfo-
gyott* ; prat. *érvénytelen,
jogérvénytelen* ; 2. s. a.
milit. *rokkant* ; —ment,
adv. *érvénytelenül*.
Invalidier, v. a. prat. *érvény-
telenít*ni ; *elvetni, megse-
míteni*.
Invalidité, f. jur. *érvényte-
lenség, semmisség*.
Invariabilité, f. did. *változ-
atlanság*.
Invariable, a. *változhatlan* ;
—ment, adv. *változhatla-
nul*.
Invarié, e, a. *változatlan*.
Invasion, f. *betörés, berontás,
becsapás* ; 2. méd. *beteg-
ség első tünetei*.
Investive, f. *sértegetés, sér-
tés, sértő szó*.
Investiver, v. a. *sérteni, sér-
tegetni, szidalmazni* ; *ki-
kelni*.
Invendable, a. *eladhatlan*.
Invendu, e, a. *eladatlan*.
Invengeable, a. *megboszul-
hatlan*.
Inventaire, m. *leltár* ; *leltá-
rozás* ; 2. pop. *lapos kosár* ;
3. peint. *festéklemez*.
Inventer, v. a. *föltalálni, ki-
gondolni* ; 2. *kölni*.
Inventeur, trice, s. *fölta-
láló*.
Inventif, ve, a. *találdékony,
leleményes*.
Invention, f. *föltalálás, ta-
lálmány* ; p. la *nécessité*
est la mère de l'—, *szük-
ség leleményessé tesz* ; vivre
d'—s, *csalás után élni* ; 2.
*leleményesség, találmá-
nyosság*.
Inventorier, v. a. *leltározni*.
Inversible, a. *fölfordíthat-
lan* ; *megdönthetlen*.
Inverse, a. *megfordított* ; 2.
m. *fontásközlő* ; faire l'—,
az ellenkezőt tenni.
Inversion, f. gr. *viszázás*.
Invertueux, se, a. *vétkes, er-
kölcstelen*.
Investigateur, trice, s. *nyo-
mozó, kutató*.

Investigation

Invraisemblance

Irrésolu

Investigation, f. nyomozás, kutatás; gr. kutatmány.
 Investir, v. a. jur. fölavatni, beigatni; beruházni; guer. megrohanni, bekeríteni; fig. vkit ostromolni; zaklatni; 2. v. n. mar. kikötni.
 Investissement, m. guer. megrohadás.
 Investiture, f. féo. beruházás; fölavatás.
 s'Invéterer, v. r. megrögzenni.
 Invétu, e, a. ruházatlan; öltöztelen.
 Inviabla, a. járatlan.
 Invigilance, f. ébertelenség.
 Invincibilité, f. did. győzhetlenség.
 Invincible, a. győzhetlen; fig. obstacle —, áthághatlan akadály; argument —, dönthetetlen érv; —ment, a. győzhetlenül.
 Inviolabilité, f. sérthetlenség.
 Inviolable, a. sérthetlen; serment —, megszeghetlen eskü.
 Inviolé, e, a. sértetlen.
 †Invisibiliser, v. a. láthatatlanná tenni.
 Invisibilité, f. láthatatlanság.
 Invisible, a. láthatlan; fam. devenir —, eltűnni; —ment, adv. láthatlanul.
 Invisité, e, a. látogatlan.
 Invitateur, trice, s. meghívó.
 Invitation, f. meghívás.
 Invité, e, s. meghívott.
 Inviter, v. a. meghíni; 2. fig. fölszólítani; 3. s'—, v. r. hivataln. megjelenni; 4. it. v. réc. egymást meghívni.
 Invocation, f. folyamodás, kérés.
 Involontaire, a. önkénytelen; —ment, adv. önkénytelenül.
 Involucre, m. bot. burok.
 Involution, f. pal. bonyolítás; bonyolódás.
 Invoquer, v. a. — Dieu, Istenhez folyamodni; 2. hivatkozni.
 Invraisemblable, a. valószínűtlen; —ment, adv. valószínűtlenül.

Invraisemblance, f. valószínűtlenség.
 Invulnérabilité, f. did. sebesíthetlenség.
 Invulnérable, a. megsebesíthetlen; —ment, adv. megsebesíthetlenül.
 Iode, m. minér. iblany.
 Iota, m. gr. görög j; fig. il n'y manque pas un —, egyetlen betű sem hiányzik belőle.
 Ipécacuanha, —na, m. bot. hánytató gyök.
 Ipomopsis, f. bot. perkáta.
 Ipréau, m. bot. szilfa.
 Ips, m. ent. eszelény, kendermagbogár.
 Ipso-facto (ipso-facto), adv. tetteleg.
 Iraconde, a. hirtelen haragú.
 Irascibilité (-ras-si-), f. hirtelen harag; ingerlékenység.
 Irascible, a. ingerlékeny.
 Irato, v. ab-irato.
 †Ire, f. harag.
 †Iré, e, a. haragos.
 Iridium (ome-), m. chi. nehény.
 Iris, m. v. arc-en-ciel; 2. bot. nőszirom.
 Irisé, e, a. szivárvány színű.
 Ironie, f. rhét. gúny, gúnyor.
 Ironique, a. gúnyos, gúnyolódó; —ment, adv. gúnyosan.
 Ironiser, v. a. et n. gúnyoskodni.
 Irracomodable (ir-ra-), a. kényenlithetlen.
 Irradiation (ir-ra-cion), f. did. sugárzás, sugárlás.
 Irradier (ir-ra-), v. a. phys. sugárlani, sugárzani.
 Irraisonnabilité, f. did. esztelenség.
 Irraisonnable, a. esztelen, oktalan; —ment, adv. esztelenül.
 Irrationnel, le, a. géom. mérszerűtlen; fig. v. irrationnable.
 Irréalizable, a. teljesíthetlen.
 Irrecevable, v. inadmissible.
 Irréconciliable, a. engesztelhetlen; —ment, adv. engesztelhetlenül.
 Irréconcilié, e, a. engesztel-

Irrecouvrable, a. fin. behajlatlan.
 Irréceusable, a. elutasíthatlan.
 Irréductibilité, f. idomíthatlanság; arg. megfajthatlenség.
 Irréductible, a. chi. idomíthatlan; alg. megfajthatlan, összevonhatlan.
 Irréfléchi, e, a. meggondolatlan.
 Irréflexion, f. meggondolatlanság, vigyázatlanság.
 Irréformable, a. pal. változhatlan; —ment, adv. változhatlanul.
 Irréformé, a. változatlan.
 Irréfragable, a. cáfolhatlan; —ment, adv. cáfolhatlanul.
 Irrégularité, f. szabályatlanság, rendtelenség.
 Irrégulier, ère, a. szabálytalan, rendetlen; gr. rendhagyó; —èrement, adv. szabálytalanul, stb.
 Irréligieusement, adv. vallástalanul.
 Irréligieux, se, a. vallástalan.
 Irréligion, f. vallástalanság.
 Irrémédiable, a. orvosolhatlan; —ment, adv. orvosolhatlanul.
 Irrémissibilité, f. megbocsáthatlanság.
 Irrémissible, a. megbocsáthatlan; —ment, adv. megbocsáthatlanul.
 Irrémittant, e, a. szakadatlan.
 Irremplaçable (ir-ran-), a. pótolhatlan.
 Irremuable, a. mozdíthatlan.
 Irréparable, a. helyrehozhatlan; —ment, adv. pótolhatlanul.
 Irrepentance, f. töredelmetség.
 Irrépréhensible, a. feddhetlen; —ment, adv. feddhetlenül.
 Irrésistibilité, f. did. ellenállhatlanság.
 Irrésistible, a. ellenállhatlan; —ment, adv. ellenállhatlanul.
 Irrésolu, e, a. habozó, inga-

Irrésolution

dozó; —ment, adv. *habozva*.
 Irrésolution, f. *habozás*.
 Irrespector, v. a. *fitymálni; megvetni*.
 Irrespectueux, v. irrévérant.
 Irrétractable, a. *visszavonhatlan*. [darc.
 Irréussite, f. *felstülés, kuirrévéremment*, adv. *tiszteletlenül*.
 Irrévérence, f. *tiszteletlenség*.
 Irrévérent, e, —encieux, se, a. *tiszteletlen*.
 Irrévocabilité, f. did. *visszavonhatlanság*.
 Irrévocable, a. *visszavonhatlan*; —ment, adv. *visszavonhatlanul*.
 Irrigation, f. agr. *öntözés*.
 Irrision, f. *kigúnyolás, kikacagás*.
 Irritabilité, f. *ingerlékenység, izgatagság*.
 Irritable, a. *ingerlékeny, ingerlős, izgatag*.
 Irritant, e, a. méd. *izgató*; 2. pal. *semmitő*.
 Irritation, f. méd. *izgatás*; fig. *ingerlés, bujtogatás*; it. *fölhevülés*.
 Irriter, v. a. *ingerelni, haragítani*; méd. le vin —e, a *bor izgat*; 2. *gerjeszteni*; 3. s'—, v. r. *megharagudni*; fig. *háborogni*.
 Irroration, f. jard. v. *arrosement*; méd. *befűcskendezés*.
 Irruption, f. *berohanás, betörés*.
 Isabelle, a. man. *szögszárga*.
 Isagone, a. géom. *egyenszőgű*.
 Isatis, m. z. *jégróka*.
 Iscariote, m. *áruló*.
 Ischiagre (-ki-), m. méd. *cípőfájdalom*; —iatique, a. *cípő* . . . ; —hernie =, *cípőserv*; —ion, m. an. *cípőcsatt*; —notie, f. *soványság; cingárság*; —urétique, a. *húgyhajtó*; —urie, f. méd. *húgyrekedés*.
 Iso'cèle, a. géom. *egyenszárú*; —célisme, m. *egyenszárúság*; —chromatique, a. *egyenszínű*; —chrone,

Isolateur

a. méc., géom. *egyidejű*; —gone, a. *egyenszőgű*.
 Isolateur, m. phys. *szigetelő*.
 Isolation, f. phys. *elszigetelés*.
 Isolé, e, a. arch. *magában álló, szabad*; *elszigetelt*; *elhagyatott*.
 Isolement, m. arch. *távolköz*; phys. v. *isolation*; fig. *vivre dans l'—, elvonultan élni*.
 Isolément, adv. *elvonultan; elszigetelten*.
 Isoler, v. a. arch. *elkülönteni*; colonne —é, *magában álló oszlop*; phys. *szigetelni*; fig. *különválasztani*; 2. s'—, v. r. *különválni, félrevonulni*.
 Iso'loir, m. phys. *szigetelő állvány*; fig. *se mettre sur l'—, gógós viselet miatt elszigetelten maradni*.
 Iso'morphe, a. *egyalakú*; —morphisme, m. *egyalakúság*; —podes, m. pl. *huszlábúak*.
 Isser, v. hisser.
 Issop, i. mar. *huzd föl! húzd rá!*
 Issu, e, a. *származott*.
 Issue, f. *kijárási*; cette eau n'a point d'—, e *víznek nincs lefolyása*; fig. *út-mód, rés*; 2. *vég, végezet*; 3. *aprólék; hulladék*; 4. —s, pl. *környék*.
 Isthme (ist'me), m. géog. *földszoros*.
 Isthmite, f. méd. *gégelob*.
 Italique, s. a. impr. *dült betű*.
 Item (i-tème), adv. *úgy, szint-úgy, továbbá*.
 Itératif, ve, a. prat. *ismételt*; —vement, adv. *ismételten, újból*.
 Itinéraire, m. *útmutató*; *utikönyv*; 2. —, a. uti, *utazási*.
 Iule, m. v. *millepieds*; 2. bot. *barka*.
 Ive, —tte, f. bot. *szivfű*.
 Ivoire, m. *elefántcsont*.
 Ivoirier, m. *elefántcsont-míves*.
 Ivraie (-vrè), f. bot. *rozsok*.

se Jacter

Ivre, a. *részeg*; p. — com. *une soupe, holt-részeg*; fig. — de sang, *vérszomjas*.
 Ivresse, f. *részegség*; fig. *lelkesezés*.
 Ivrogne, —esse, s. a. *részeges, iszákos*.
 Ivrogner, v. n. *részegeskedni*.
 Ivrognerie, f. *részegeskedés*.
 Ivroie, v. *ivraie*.
 Ixentique, f. ch. *madarászás*.
 Ixocaulos (-côloce), m. bot. *szurkos mécsvirág*.
 Ixode, v. *tique*.

J.

J, m. (ji, mieux: je), J, a *betűsorozatban 10*.
 Jâ, adv. v. *déjà*; 2. †, *nem*.
 Jable, m. tonn. *dongacsán, horony, ontra*; 2. *karima, szél, oldal*.
 Jabler, v. a. tonn. *hornyolni*.
 Jabloire, f. tonn. *csínmetező*.
 Jabot, m. h. n. *begy*; pop. il a bien rempli son —, *jól megrakta bendőjét*; 2. *mellbodor*; fig. *faire —, begyeskedni*.
 Jaboter, jabotter, v. n. fam. *fecsegní, locogni*.
 Jacasser, v. n. h. n. *csörögni*; 2. fig. et iron. *csacsogni*.
 Jacasserie, f. *csacsogás*.
 Jacée des près, f. bot. *csükiüllő*.
 Jacence, f. prat. *gazdátlan-ság*.
 Jacent, e, a. prat. *gazdátlan*.
 Jachère, f. agr. *ugar*; 2. *ugarföld*.
 Jachérer, v. a. agr. *ugarolni*.
 Jacinthe, f. bot. *jácint*.
 Jacobine, f. orn. *közönséges varju*.
 †Jacoit que, conj. *ámbrár*.
 Jacre, m. raff. *pálmacukor*.
 Jactance, f. *nagyizolás, kérkedés*.
 Jactancieux, se, a. *kérkedékeny*.
 Jactateur, se, s. *kérkedő*.
 Jactation, f. méd. *hánykódás*.
 se Jacter, v. se vanter.

Jaculatoire

Jaculatoire, a. relig. oraison —, *fölfohádszkodás*; hydr. fontaine —, *szőkőkút*.
Jade, m, minér. *vesekő*.
Jadis (ja-dice), adv. *hajdan, régente*.
Jagua, m. bot. *borpálma*.
Jaguar, m. h. n. *onka*.
Jaillir, v. n. *bugyogni, kibugyogni*; *befőcskendezni*.
Jaillissant, e, a. *bugyogó, szőkő*.
Jaillissement, m. *kibugyogás*.
Jais, jalet, m. minér. *szurok-szén*; 2. *zománc*.
Jalage, m. com. *cégér-adó*.
Jalape, v. belle de nuit.
Jale, f. *teknő*.
Jalée, f. *tele teknővel*.
†Jalet, m. *kavicsgolyó*.
Jalon, m. géom. *jelölő cövek*; *mérőrid*.
Jalonner, v. a. et n. *kipécézni*.
Jalot, m. chand. *vödör*.
†Jalousé, e, a. *farácsos*.
Jalousement, adv. *féltékenyen*.
Jalouser, v. a. *féltetni*; 2. se —, v. réc. *egymást féltetni*.
Jalousie, f. *féltékenység*; — de métier, *kenyéririgység*; 2. *ablakredőny*; jard. *száaszor szép riukerc*.
Jaloux, se, a. *féltékeny*; il est — de lui plaire, *mindent elkövet, hogy tessen neki*; voiture — se, *oldalt dűlő kocsi*; milit. *place — se, veszedelmes állomás*; 2. *irigy*; 3. m. *féltékeny*.
Jamais, adv. *soha*; 2. *valaha*; 3. a —, *örökre*.
Jambage, m. arch. *alapfal*; *oszlopszék*; — s d'une porte, *ajtófélfa*; call. *alapvadás*.
Jambayer, v. n. *nagyokat lépni*.
Jambe, f. an. *lábszár*; it. *láb*; — de bois, *mankóláb*; renouveler ses —s, *újra erőre kapni*; pop. jouer des —s, *kereket oldani*; — de cà — de là —, *lőhátvást*; 2. charp. —s de

Jamber

force, *székoszlop*; — en l'air, arg. *akasztófa*.
Jamber, v. a. *gáncsot vetni*.
Jambette, f. coutel. *bicsak*; charp. *gyámfa*; donner une — à q., v. *jamber*.
Jambier, s. a. an. —s, muscles —s, *lábszár-izmok*.
Jambière, f. féo. *lábpáncél*.
Jambon, m. charc. *sódar*; — de devant, *lapocka*.
Jambonneau, m. charc. *kis sódar*.
Jan, m. *kunyhó*; *szoba*.
Jante, f. char. *keréktalp*.
Janter, v. a. char. *talpazni*.
Jantille, f. meun. *merítődeszka*.
Jappant, e, a. *csiholó*.
Jappement, m. *csiholás, csaholás*.
Japper, v. n. *csiholni, csaholni*.
Jaque, f. *zubbony*.
Jaquemart, m. horl. *óraütőbáb*; p. il est armé com. un —, *telőtől talpig fegyverben*.
Jaquette, f. *póring*; pop. secouer la — à q., *vkit jól elverni*.
Jaquier, m. bot. *kenyérfa*.
Jarbière, f. boiss. *faragókés*.
Jardin, m. kert; jeter une pierre dans le — de q., *rejtett célzásokat tenni valakire*.
Jardinage, m. coll. *kertek*; 2. *kertészség*; 3. *színfoltok (gyémántban)*.
Jardinal, e, a. bot. *kerti*.
Jardiner, v. n. fam. *kertészkedni*.
Jardinet, m. *kertecske*.
Jardineux, se, a. joal. *homályos*.
Jardinier, ère, s. *kertész, műkertész*.
Jardinière, f. brod. *himzett kézelő*; 2. *virágasztal, virágszekrény*.
Jardon, m. vét. *inpók*.
Jaret, m. *tengeri spár*.
Jargon, m. *zagyva beszéd*; 2. *tolvajnyelv*; — des oiseaux, *csicsergés*; lap. *jácangla*.

Jasse

Jarponner, v. a. *fecsegni, csevegni*; v. n. h. n. *gógogni*; fam. *badarni*.
*Jargonneur, se, s. pop. *fecsegő, csevegő*; *badaró*.
Jarnac, m. *kis tör*; p. donner un coup de — à q., *gaz csényt elkövetni*.
Jarnote, f. bot. *földi mogyoró*.
Jarre, f. *hajókorsó*; chi. phys. *kristályharang*; chap. *nyári szőr*.
Jarret, m. an. *térdhajlás*; fig. pop. *raidir le —, meghalni*; il est ferme sur ses —s, *nem engedí magát megzavartatni*; arch. *szabálytalan hajlás*; hydr. *görbítettcső*.
Jarreté, e, a. vét. *tehénlábi*; arch. *voüte —e, hajlott bottiv*.
Jarretièrre, f. *harisnyakötő*; fig. *tailler de — à q., sok do'got adni vkinek*; chir. *combkötő*; fam. *il ne lui va pas jusqu' à la —, nyomába se léphet*.
Jarreux, se, a. laine —, *bozontos* —, *allja gyapju*.
Jars, m. *gúnár*; pop. il entend le —, *érti a dörgést*; vagy: *tudja mitől döglük a légy*.
Jas, m. mar. *horgonyfa, horkeraszt*.
Jasard, v. babillard.
Jaser, v. n. *csevegni, fecsegni, locsogni*; p. — com. une flûte a neuf trous, *csőörög mint a szarka*; 2. fam. *kifecsegni, kilocsogni*.
†Jaseran, m. féo. *páncéling*.
Jaserie, f. *locsogás, fecsegés*.
Jaseur, se, s. *fecsegő, locsogó*; —, orn. *bübos rigó*.
Jasione, f. bot. *csékcskillag*.
Jasmin, m. bot. *jázzmin*; —é, e, a. *jázzmin-éle*.
Jaspe, m. minér. *jázzpis*.
Jasper, v. a. peint. *jáspist utánozni, festeni*; rel. *márványozni*.
Jaspiner, v. n. pop. *hetekenkedni*.
Jaspure, m. rel. *márványozás*; *márványozat*.
Jasse, f. *nyáj, csorda delelő*.

Jatte

Jatte, f. csésze; szilke; kis teknő; rel. csiriztartó.
 Jauge, f. com. akolófa, akoló pálca; anyamérce; charp. lábmérték; 2. akolász.
 Jaugeage, m. v. jauge (2); akolási pénz, — díj.
 Jauger, v. a. akolni; hydr. — une source, forrást mérni; fig. pop. je l'ai — é tout de suite, legott megittém tehetségét.
 Jaugeur, m. akoló.
 Jaunâtre, a. sárgás; icht. sárgás ajakkal.
 Jaune, a. sárگا; fam. faire des contes — s. hihetetlen dolgokat beszélni; méd. v. jaunisse; 2. m. sárگا szín; — d'oeuf, tojás sárgája.
 Jaunet, m. bot. boglárka; mocsári gólyahír; 2. pop. aranypénz.
 Jaunir, v. a. teint. sárgára festeni; t. t. sárgítani; 2. v. n. sárgulni.
 Jaunisse, f. méd. sárgaság.
 Javart, m. vét. csülökjekély.
 Javeau, m. e. f. homokkát.
 Javeler, v. a. agr. rendet vágni; 2. v. n. rendekben fektetni.
 Javeline, f. gyaksa; venyigekőteg.
 Javelle, f. agr. rend; it. rőzsekőteg; tonn. tomber en —, szétdőlni.
 Javelot, m. gerely.
 Je, pron. én.
 Jean, m. la St. —, Szent János napja; p. faire com. St. — qui donnait le baptême sans l'avoit reçu, csirke tanítja a tyukot kodácsolni; — logne, oktondi; — potage, paprika Jancsi; méd. mal de —, nehézkör; — lapin, tengeri nyúl; — la suite, kemény seprő; — jean, pop. ujonc.
 Jecigation, f. méd. reszketeg érverés.
 Jectisses, a. f. pl. agr. terres —, kihányt föld.
 Jejunum (jé-ju-nome), m. an. éhbél.
 Jénin, m. oktondi, számár.

Jérémiade

Jérémiade, f. jajveszékés, nyűszörgés.
 Jet, m. hajítás, dobás; 2. — d'eau, vízsugár; écon. — d'abeilles, méhraj; 3. jeu. kockavetés; fond. öntet; forg. gyűjtte; men. — d'eau, ernyődeszka; = marin, icht. vízlő; sav. lugmerítő; bot. hajítás, sarjadék.
 Jetage, m. méd. genyedés.
 Jeté, m. dans. föllépés.
 Jetée, f. arch. hydr. töltés, révgát; fausse —, ideigl. töltés.
 Jeter, v. a. hajítani, dobni, vetni; — qch. au vent; szélnek eresztetni, elszórni; kiönteni; fig. il a — é son plomb sur ce meuble, szeretne szert tenni e butorra; jeu. kiadni; fig. — qch. à la tête de q., vmit vkinek a nyakába varrni; 2. ext. — (les fondaments, d'un édifice), lerakni; — un pont, hidat verni; — q. par terre, földhöz vágni; — dans le fers, vasra verni; 3. fig. — q. dans un grand trouble, zavarba ejteni; — dans l'infortune, szerencsétlenségbe dönteni; 4. svrjazni, hajtani; chir. genyedni; écon. rajzani; 5. t. t. chand. önteni; it. fond; peint. — une draperie, redőzni; 6. se —, v. r. rohanni; megrohanni; se — à la tête, föltilakodni.
 Jeteur, m. dobáló, hajító.
 Jeton, m. jeu. játékpénz; számlapénz; bárca; être faux com. un —, képmutató.
 Jettice, a. com. laine —, selet gyapju.
 Jeu, m. játék; játszás; enyélés; tréfa; c'est un — à se rompre le cou, veszélyes vállalat; — de mots, szójáték; 2. — de cartes, kártyajáték; p. Dieu veut —, a ki másnak vermet ás, maga esik bele; à beau — beau retour, szeget szeggel; 3. tétel; 4. játékház, — hely; 5. — d'orgues, or-

Joindre

gona; it. változat; 6. vívás; 7. mec. mostér; milit. — d'une mine, akna fölrobbanása.
 Jeudi, m. csőörtök; p. la semaine des trois — s, soha napján.
 Jeun, à —, adt. éh, éhom, étlen-ítlan.
 Jeune, a. fiatal; 2. ifjú; 3. gyermekes, bárgyú; 4. ifjabb; 5. m. — s de langues, tolmács-tanoncok; — ment, adv. ch. nem rég, kevéssel ezelőtt.
 Jeune, m. h. eccl. böjt, böjtölés; fig. nélkülözés.
 Jeûner, v. n. böjtölni; 2. éhezni; p. — e bien qui ne mange rien, a szegény könnyen böjtölhet; fig. nélkülözni.
 Jeunesse, f. ifjúság p. — est difficile à passer, ifjúság boldonság; 2. fiatal-ság; 3. pop. fiatal leány; 4. ifjúkori csiny.
 Jeunet, te, a. igen fiatal.
 Jeûneur, se, s. böjtölő.
 Joille:ie, f. ékszerkereskedés; ék. művészet.
 Joillier, ère, s. ékszerész.
 Jobard, jobelin, m. burl. ostoba, buta, oktondi.
 Jobarderie, f. ostobaság, butaság, hüleség.
 Jober, v. a. tréfálni; it. magát nevetségessé tenni.
 Joberie, f. tréfa; csalás.
 Jocassee, f. orn. léprigó.
 Joerisse, m. oktondi, pimasz; kotnyeles, katapila; 2. ügyetlen ostoba szolga.
 Jodelet (-lè), m. th. bohóc.
 Joel, m. icht. földközi kalászhál.
 John, m. ich. fecskehal.
 Joie, f. öröm; fille de —, kéjhölgy; 2. vidámság, vidorság, jókedv; 3. pl. élvezek.
 Joignant, e, a. szomszéd, szomszédos, tőszomszéd; 2. †prép. mellette.
 Joindrage (jouin-), m. sütlégény díja.
 Joindre (joain-), v. a. ir. összeillesztetni, ö. foglalni, ö. állítani, ö. enyvezni, ö. varr-

Joint

ni; — les mains, kezét kulcsolni; 2. összekötni; hozzá tenni; com. hozzácsatolni; 3. egyesíteni; 4. összetalálkozni, utól, elérni; 5. v. n. összeilleni; cette porte ne joigne pas bien, ez ajtó nem csukódik jól; 6. se —, v. r. összekelni; összetalálkozni; csatlakozni.

Joint, e (joain-), v. joindre; 2. ci —, e, a. mellékel; it. adv. mellékelve; 3. —que, v. autreque.

Joint (joain-), m. an. csukló; fam. fig. trouver le —, okosan fogni vhez; arch. házag; men. ereszték; tonn. cercele de —, ideiglenes abroncs.

Jointe, v. paturon.

Jointé, e, (joain-), a. man. pórázolt.

Jointée (joain-), f. ősszmarok.

Jointif, ve (joain-), a. arch. et men. rovátkált, hornyolt, ősszeillő.

Jontoyement (joain-toá-), m. mac. házagok elsimítása.

Jointoyer (joain-toá-), v. a. mac. házagot betapasztani, bekenni.

Jointure (joain-), f. an. csukló, hajlás, iz; 2. mec. ereszték, pánt; charp. földélzug.

Joli, e, a. csinos, takaros, módos; iron. különös; fig. un — garçon, derék fiú; 2. m. csinosság, módosság.

Joliet, te, a. csinoska.

Joliète, f. pot. d'ét. sikárdeska.

Joliment, adv. csinosan, módosan; 2. vous vous êtes — trompés, ön ugyan csak tévedt.

Jolivetés, f. pl. encsenbencs; 2. kis tréfák.

Jonc (jon; jonk), m. bot. káka, szittyó; — articulé, árva káka; — marin, maggyal; — fleuri, komorka; — odorant, ernyős elecs; — de marais, árva káka; — faux, savar; botte de —,

Joncées

kákaköteg; joail. kerekgyűrű.

Joncées, f. pl. bot. kákafélék.

Jonchaie (-chè), f. bot. kákás.

Jonchée, f. hintett virágok, levelek, ágak stb. ünnepélyek alkalmával; 2. sajt-kosár; à —s, adt. teli marokkal.

Joncher, v. a. virágokat elszórni, hinteni; fig. la campagne resta —ée de cadavres, a csatatér hullakkal volt borítva.

Jonchère, f. e, f. kákacsomó.

Joncier (-cié), m. bot. spányol rekettye.

Jonciforme, a. bot. káka alakú.

Jonction (jonk-ci-), f. egyesülés; egyesület.

Jondelle, v. foulque.

Jongler, v. n. bűvészkedni.

Jonglerie, f. szemfényvesztés; fig. csalás.

Jongleur, m. autrf. kóbor zenész; 2. szemfényvesztő.

Jotte, f. jard. cékla.

Jouallier, v. n. játszadozni.

Joubarbe, f. bot. rózsás fül-fű.

Joue, f. an. pofa; pop. couvrir la —, pofot adni; p. s'en donner par les —s, vagyonát eltékozolni; 2. t. arm. puska agya.

Jouée, f. mac. fal vastagsága ablakmélyedésben.

Jouer, v. a. játszani; — bien, jól játszani; je —e sans prendre, kézből játszom; 2. — q., valakivel játszani; fig. fam. —, vkit rászedni; 3. eladni; cela fut —é à Loches, ez a darab már elavult; II. v. n. játszani, mulatni; fig. — avec sa vie, életét kockáztatni; 2. — aux échecs, sakkozni; — au billard, tekézni; fig. — des papiers, álmosnak lenni; 3. zenélni; — du clavecin, zongorázni; 4. — du drap, zsárlót lobogtatni; pop. — de la griffe, csenni,

Journaliste

lopni; it. — de l'épée à deux jambas, kereket oldani, gyáván megfutamodni; 5. t. t. la clef ne —e pas bien, a kulcs nem jól forog; faire — le canon, ágyút elsütni; les eaux jouèrent tout le jour, a víziművek egész nap működtek; III. se —, v. r. mulatni, játszani; 2. gúnyolódni.

Jouereau (jou-), m. kontár játékos; 2. cincogó.

Jouet, m. játékszer; man. zablalánc.

Joueur, se, s. játékos.

Joufflu, e, a. pofók.

Joug, m. járom; fig. rabszolgaság; 2. mérleg íga.

Jouillère, jouillière, f. hydr. —s d'une écluse, zárlip oldalfalai.

Jourir, v. a. — de qch. élvezni; — d'une femme, nőszni.

Jouissance, f. élvezet; prat. használat, haszonélvezet.

Jouissant, e, a. élvező.

Joujou, v. jouet.

Jour, m. világosság; nappal; petit —, hajnal; fig. mettre au —, nyilvánossá tenni; arch. nyílás, ablaknyílás; artill. —s, sáncokosarak közti házagok; men. repedés; à —, adt. áttört, átlátszóan; horl. mec. házag; milit. se faire —, utat törni; II. nap; — de l'an, újév napja; — du jugement, ítélet napja; de — en —, napról napra; tous les —s, mindennap; 2. —s, pl. élet, kor; des nos —s, életünkben; it. —, korunkban v. napjainkban; 3. un —, adt. egykor; 4. de Dieu! 1. ezer ördög!

Journal, a. m. livre —, naplókönyv; 2. litt. napló, jelentés; it. ujság, hírlep, napilap; 3. v. arpent.

Journalier, ère, a. naponkinti; 2. változó, szeszélyes; 3. m. napszámos.

*Journalisme, m. napi sajtó.

Journaliste, m. hírlapíró.

Journée

Journée, f. nap; 2. napszám; napibér; mentir à la —, arcátlanul hazudni; à la —, napszámba; 3. egy napi út.
 Journallement, adv. naponkint.
 Journoyer, v. n. egy napot élvezni.
 Jousion, m. icht. pörölyhal.
 Joute, f. lánzsaviadal; it. — sur l'eau, halásziadal; — de coqs, kakasviadal.
 Jouter, v. n. tornáztatni, viaskodni; fig. fam. je ne vous conseille pas de — contre lui, nem tanácslom, hogy megmérkőzzék vele.
 Jouteur, m. viaskodó, tornázó; fig. fam. vasgyűrű.
 †Jouvence, f. ifjúság.
 Jouvenceau, m. g. p. ifjanc.
 Jouvencelle, f. burl. serdülő leányka.
 Jouventement, adv. balgán, meggondolatlanul.
 †Jouxte, prép. közel...;
 szerint.
 Jovial, e, a. vidor, jókedvű.
 Jovialité, f. vidámság, vigaság.
 Joyau (joa-iau), m. ékszer, kincs, drágaság.
 Joyusement, adv. vidáman, vigan.
 †Joyuseté, f. fam. enyeltés, tréfa.
 Joyeux, se, a. vig, vidor, jókedvű, vidám; 2. örvendetes.
 Jubarte, f. icht. fecskendező fűrtfogú.
 Jube, f. sörény (oroszláné).
 Jubé, m. énekkar; p. il est venu à —, megalázta magát.
 Jubilaire, v. jubilé.
 Jubilation, f. vigalom, örömozaj, nagy öröm.
 Jubilé, a. m. vigalmi...; ecclésiastique —, vigalmi lelkész, félszázados lelkész.
 Jubilé, m. vigalom ünnep; année du —, örömvév; cath. százados ünnep.
 Jubis, m. com. kubéba, mazsola.

Juc

Juc, v. juchoir.
 Juchart, m. arp. hold, ekeallj.
 Jucher, v. n. felülteni (tyűkről).
 Juchoir, m. kakas-üldő.
 Juda, m. kandi lyuk.
 Judaique, a. zsidó, zsidós; fig. hamis, állok; —ment, adv. zsidósan.
 Judaiser, v. n. zsidóskodni; fam. csálni.
 Judaïsme, m. zsidóság.
 Judas (juda), n. p. et m. Júdás, áruló; poil de —, vöröshaj.
 Judée, f. arbre de —, bot. cercis, Júdás fája.
 Judelle, judèle, m. orn. szárcsa.
 Judicatif, ve, a. gr. v. indicatif; prat. jogérvényes ítéletet tartalmazó.
 Judication, f. phil. ítélet hozatala.
 Judicature, f. bírói hivatal.
 Judiciaire, a. pal. bírói...; 2. f. fam. ítélő tehetőség; —ment, adv. bírósággal.
 Judiciensement, adv. értelmesen, okosan, ítéletesen.
 Judicieux, se, a. ítéletes, józan ítéletű; okos, értelmes.
 Juge, m. jur. bíró; 2. műbíró, műismerő.
 Jugement, m. ítélés; ítélet; jour du —, ítélet napja; autr. — de Dieu, Istenítélet; 2. vélemény, véleményezés; 3. ítélő tehetőség; ész.
 Jugeoline, jugoline, f. bot. zezámfű.
 Juger, v. a. ítélni, határozni, ítéletet mondani; il a été —é, kimondták reá az ítéletet; 2. dönteni; bírálni; 3. következtetni; vélteni, hinni; képzelni.
 Jugère, v. juchart.
 †Jugerie, f. bírói hivatal; 2. *gáncsoskodás, szörszállhasogatás.
 Jugeur, se, s. g. p. fanyeső, eleve ítélő.
 Jugulaire, a. an. torok...; gége...; nyak...; veine —, nyak-ér.

Jurer

Jugulateur, m. v. égorgneur; fam. terhes, unalmas ember.
 Juguler, v. a. v. égorgger; fig. v. pressurer; 2. fam. vkinek terhére lenni.
 Juif, ve, s. a. zsidó; fig. uzso-rás; p. riche comme un —, dúsgazdag; à la —ve, adt. zsidósan...
 Juillet (juliè), m. július hó.
 Juin, m. junius hó.
 Juiverie, f. zsidónegyed; 2. uzso-ráskodás.
 Jujube, f. bot. mellbogyó.
 Jujubier, m. bot. jujubafa.
 Jule, m. ent. soklábú.
 Julep (-èpe), m. méd. hűvösítő ital.
 Juliane, julienne, f. bot. es-tike.
 Julien, ne, a. calendrier —, juliánféle naptár; à la —ne, adt. ügyetlenül; cuis. —ne, f. füleves.
 Julis, m. icht. szivárvány.
 Jumeau, jumelle, s. iker.
 Jumeler, v. a. charp. mar. kideszkázni, kibélelni.
 Jumelle, f. t. t. artif. kettős röppentyű; opt. színházi látcső.
 Jument, f. kanca; mon. pénzajtó.
 Juncago (jon-) m. bot. huca.
 Jungermann (on-), f. bot. mion.
 Jupe, f. szoknya; alsó szoknya.
 †Jupitriser, v. n. kicsapongani.
 Jupon, m. rövid alsó szoknya.
 Jurable, a. féo. esküköteles.
 Jurableté, f. féo. eskükövetelés joga.
 Jurande, f. esküdség.
 Jurat, m. esküdt.
 Juratoire, a. hites.
 Juré, m. jur. esküdt.
 Juré, e, a. meghitelt; 2. —e, f. bírói illeték.
 Jurement, m. eskü; it. átok, átkozódás.
 Jurer, v. a. eskünni; 2. v. n. hitet tenni; je vous —e qu'il n'en est rien, biztosítom, hogy nem úgy van;

Jureur	Justiciable	Laboratoire
3. káromkodni, szitkozódni; 4. összeillen; 5. ordítani.	Justiciable, a. törvényszék alatti; 2. s. je ne suis pas votre —, nem tartozom az ön bírói illetősége alá.	Képi, m. milit. katonasípka. Kératile, f. tüllök.
Jureur, m. esküvő; káromkodó.	†Justiciement, m. kivégeztetés.	Kermés, m. karmazsinszindogár; grainé de —, berzsen vérfürt; 2. —minéral, piskola.
Juri, v. jury.	Justicier, v. a. kivégezni.	Kermesse, f. búcsú, templomnap.
Juridiction, f. törvényhatóság; 2. törvényhatósági kerület; 3. törvényszék.	Justicier, m. igazságszolgáltatás. [felelős.]	Kionite, f. chir. nyelvcsaplob.
Jurisdictionnel, le, a. törvényhatósági.	Justifiable, a. igazolható; Justificateur, m. f. de car. kellőítő; 2. igazoló.	Klebschiefer (klèb-chi-fre), f. minér. ragpala.
Juridique, a. bírói, törvényszéki; jogi; —ment, adv. jogilag.	Justificatif, ve, a. pal. védő, védelmező, mentő.	Knautie (-cie-), f. bot. kasupa.
Juriconsulte, m. törvénytudós, jogtudós.	Justifier, f. igazolás; védelem, védelmezés; imp. sorzáras.	Knor-ahn (-'hane), m. orn. afrikai tüzok.
Jurisprudence, f. jogtudomány, jogászat.	Justification, v. a. igazolni; fölmenteni; 2. bebizonyítani; 3. in.pr. kellőíteni; igazítani; 4. se —, v. ñ. magát igazolni.	Koetschwasser (queuschevassere), m. szilvorum, szilvapálinka.
Juriste, m. jur. törvénytudó; jogász.	Juteux, se, a. leves, nedves, szotyvas.	Ko'lirythe, f. minér. agyagragla. [kő.]
Juron, m. fam. kedvenc szójárás; 2. fam. káromkodás.	Juvenil, e, a. fiatal, ifjú; —ement, adv. fiatalon.	Koréite, f. minér. szalonna.
Jury, m. esküdtszék; 2. bíráló bizottság. [alul.]	Juvenilité, f. ifjúság, fiatal-ság.	Koulik, m. orn. nagycsőrű borsevő.
Jus, m. lé; nedv; 2. adv. Jusant, m. mar. apály.		Kramer (-mre), m. bot. szinkely.
Jusée, f. tan. csáva; cuirs à la —, felbőrök.		Kupfer-kiess (coup'-fre-kise), m. minér. rézkovand.
Jusque, prép. ...ig; 2. még; il aime — à ses ennemis, még elleneit is szereti.		Kyrielle, f. lit. létánia, litánia; fig. unalmas történet.
Jusquiam, m. bot. burok, maszlagos redőszírom.		Kyste, m. an. tömlődag.
†Jussion, f. fejedelmi parancs.		
†Justaucorps, m. kabát.		
Juste, s. a. igazságos, becsületes; jogos; 2. áhitatos, buzgó; 3. coutur. válling; II. a. helyes; habit —, testhez álló ruha; fig. olcsó; 2. szűk; —ment, adv. igazságosan; 2. épen.	K. [antrf. ka, auj, ke], K, a betűsorozatban 11.	L. [antrf. elle, èle; auj. le], m. L, a betűsorozatban 12.
Justesse, f. helyesség; pontosság.	Kaa, m. bot. sárga gyömbér.	Là, m. mus. A (hang)..
Justice, f. igazság; 2. jog; jogosság; 3. igazságszolgáltatás; se faire —, ön-magát elítélni; se faire — à soi-même, önbíráskodni; bosszút állni; faire —, ítélni, büntetni; rendre —, igazságot szolgáltatni; 4. hatóság; 5. bírói illetőség; — de paix, békebíró-ság.	Kahouanne, f. z. óriás tajkonc.	Là, v. le.
	Kakatou, —toes (-toa-), m. orn. búbos kajdác.	Là, adv. itt, ott; 2. oda; 3. ça et —, itt-ott; 4. de —, innét, onnét; 5. de ça et de —, ide-oda; 6. dès —, azóta; 7. là —, csak úgy lassan, imígy-amígy, meg lehetősen.
	Kakerlaque, —lac, f. fehér mör.	Labbe, v. stercoraire (orn.).
	Kaleidoscope. m. búvcső, képcső.	Labelle, f. bot. nyelv.
	Kali, v. soude.	Laberdan, m. beszózott, száraz tőkehal.
	Kalk-sinter (-sine-tre), m. minér. mészcsepe.	Labeur, m. poét. munka.
	Kalo-phite, f. bot. epres-savar.	Labial, e, a. gr. lettre —e, ajkbetű; an. glandes —es, ajkmirigyek.
	Kanaster (-tèr), m. com. kacsodohány; dohánykosár.	Labile, a. mémoire —, gyöngye emléktettség; 2. bot. törékeny.
	Kanguroo, m. z. ugróc, kenguru.	Laboratoire, s. vegyműhely; 2. fűtőlyuk.
	Karmesse, v. kermesse.	
	Kaucheteux, se, a. minér. széndús.	
	Kavauche, f. icht. kárász.	
	Kélotomie, f. méd. sérvvágás.	

Laboriensement

Laboriensement, adv. *fárad-
ságosan*.
Laborieux, se, a. *munkás,
tevékeny; fáradtságos; ne-
héz, bajos*.
Laboriosité, f. did. *munkás-
ság, tevékenység*.
Labour, m. agr. *mezei mun-
ka; bêtes de —, ígás mar-
ha; 2. mezei munka díja*.
Labourable, a. agr. *mível-
hető*.
Labourage, m. agr. *földmű-
velés; szántás-vetés; 2.
szántásbér; 3. riv. kira-
kodás*.
Labourer, v. a. *megmunkál-
ni; szántani; ásni, ka-
pálni; fig. föltűzni; it. —
le papier, fáradtsággal ír-
ni; com. kirakodni; pop.
— sa vie, kinlódni*.
Laboureur, m. agr. *földműve-
lő, szántó-vető*.
Labre, m. icht. *szádla*.
Laburne, v. aubour.
Labyrinthe, m. ant. *tömke-
leg; jard. csalkert; fig. il
est dans un facheux —,
nagy zavarban van*.
Lac (lak), m. géog. *tó*.
Lacer, v. a. *fűzni, befűzni;
ch. kcsolatni; mar. — une
voile, vitorlát behúzni; 2.
se —, v. r. magát fűzni*.
Lacérable, a. *szétszaggat-
ható*.
Lacération, f. *szétszaggatás*.
Lacérer, v. a. *szétszaggatni*.
Laceret, m. charp. *perge-
fűró*.
Laceron, v. laiteron.
Lacert, m. icht. *ripacshal*.
Lacet, m. *fűzőszalag, — zsi-
nór; ois. ch. hurok*.
Laceur, m. pèch. *hálóköti*.
Laceure, v. laçure.
Lâche, a. *tág, laza; avoir le
ventre —, hasmenésben
szexwedni; mar. vaisseau
—, hibás hajó; fig. renyhe,
lusta; bot. petyhüdt; 2.
gyáva; 3. m. gyáva; gya-
lázatos*.
Lâcher, v. a. *tágtítani, meg-
ereszteni; — pied, megfut-
ni; it. —, gyöngének mu-
tatkozni; 2. elbocsátani,*

Lâcheté

*kibocsátani, elereszteni; fig.
— un livre, kiadni, kibo-
csátani; ch. uszítani; 3.
v. n. son fusil viut à —,
fegyvere elsült; 4. se —, v.
r. tágulni; fig. fam. illet-
len szavakat kibocsátani*.
Lâcheté, f. *gyávaság, fé-
lénkség; gyalázatoság; it.
†lankadtság*.
Lacier, v. a. q. *valakit behá-
lózni*.
Lacis, m. *hálózat*.
Laco, m. *hurokszíz, vetőhu-
rok*.
Laconique, a. *egyszavú; rö-
vidteljes, velős; — ment,
adv. röviden, velősen*.
Lacôniser, v. a. *gazdálkodva
élni; 2. v. n. röviden be-
szélni*.
Lacônisme, m. *egyszavuság;
rövidteljesség*.
Lacrym'able, a. *sírátható;
— al, e, a. an. köny...;
sac —, könytműlő; — a-
toire, m. an. könyvedény;
†— ule, f. könyvecske*.
Lacs (lâ), m. *zsinór; fig. il
est tombé dans le —, hu-
rokba került; 2. manuf.
himes vászon*.
Lac'tation, f. *szojtatás; — té,
e, a. tejszerű, tejes; an.
veines —ées, tej-erek;
astr. voie —e, tej-út; —ée,
f. z. fehérhasú vipera;
—tescent, e, a. bot. tejes;
—tifère, a. bot. tejűs;
—tifique, a. méd. tejké-
szítő; —tifue, f. bot. tövis-
alj galóca*.
Lacune, f. *litt. hézag*.
†Lacunette, v. cunette.
Lacure, f. *fűzés; szalaghur-
kolás*.
Lacustral, e, a. bot. *plante
—e, vízinövény*.
Ladanium (—ome), m. *szuhar-
mészga*.
Ladite, v. dire (13).
Ladre, a. *bélpoklos; borsó-
kás; fig. fam. zsugori, fős-
vény; II. —, sse, s. fig.
fővény, fukar*.
Ladrerie, f. *bélpoklosság; 2.
bélpoklosok kórodája; fig.
fukarság, zsugoriság*.

Laique

Laemmergeyer (lai - mre-
gaierre), m. orn. *orvály*.
Lagan, m. mar. *tengerhulla-
dék*.
Laganiste, m. *köleskenyér*.
Lago'céphale, m. icht. *teke-
hal; —graphie, f. nyúl-
leírás; —is, m. icht. lom-
pos tasza; —pède, m. orn.
hófajd; —pis, m. bot.
madársódi; —stome, s.
nyúlajak*.
Lague, f. mar. *hajónyom*.
Lagune, f. *tengerese*.
Lagurier, m. bot. *tolka-
lász*.
Lai, e (lè; lê-e), a. *világi;
poét. m. panaszdal*.
Laiche, m. agr. *komócsin;
—coupante, sás; 2. gi-
lizta*.
Laid, e (lè; lède), a. *rút;
ocsmány; 2. fam. illet-
len*.
†Laidange, f. prat. *szóbánta-
lom*.
Laidanger, v. a. prat. *szóval
bántalmazni*.
Laidasse, f. pop. *rút nő*.
Laidement, adv. *rútul*.
Laidier, v. laidanger.
Laideron, f. fam. *rút leányka*.
Laidneur, f. *rútság; fig. ocs-
mányoság*.
Laidir, v. a. *rútítani; v. n.
rútulni*.
Laie, f. z. *vademe; e. f. v.
baliveau; maç. fogaspö-
röty*.
Lainage, m. *gyapju-áru; it.
gyapju; drap. bolyhozás*.
Laine, f. *gyapju; p. dé-
battre de la — d'une
chèvre, dióhéjon kocódni*.
Lainer, laner, v. a. *boly-
hozni*.
Lainerie, f. *gyapjuáru; écon.
rur. nyíróhely. com. gyap-
jukereskedés*.
Laineur, laneur, se, s. *posz-
tóbolyhozó*.
Laineux, se a. *gyapjas; bot.
szőszös; 2. mécan. —se, f.
bolyhozó gép*.
Lainet, ère, s. *gyapjufonal-
kereskedő; it. készítő*.
Laique (la-i-ke), s. a. *világi;
it. avatlan*.

Lais

Lais (lè), m. e. f. *magsemete*, *utófa*.
 Laisse, f. *chi. fűzér*; fig. *mener q. en —, vkit pórázon tartani*; chap. *kalapzinór*; mar. — s de la mer, *uszadék*.
 Laissées, f. pl. vén. *hulladék (fekete vadaké)*.
 Laisser, v. a. *hagyni*; *elhagyni*; 2. *otthagyni, elfeledni*; 3. *letenni, kézhez adni*; 4. *odahagyni*; fig. *rábízni*; 5. *átengedni*; *hátarahagyni*; 6. *megengedni*; *tűrni, engedni*; 7. *hagyománnyozni*; 8. *melldögni*; 9. *m. vous avez le — ou le prendre, öné a választás*; — *aller, fesztelenség*; — *passer, menet-jegy*; 10. *se —, v. r. se — tomber, összerogyni*; *se — aller, hátrahagyni*; it. *magát elhanyagolni*.
 Lait, m. *tej*; — *de beurre, író*; *petit —, — clair, savó*; fig. *il sait connaître mouches à —, ravaszabb hogy se mutatkozik*.
 Laitage, m. *écon. tejes étel*.
 Laitange, laite, f. h. n. *hal-tej*.
 Laité, e, a. h. n. *carpe —, him ponty*; fig. *poule — e, golyhó, nyulszívű*; 2. — e, f. *ch. ellet*.
 Laiterie, f. *écon. tejeskamra*.
 Laiteron, laceron, m. *bot. csorboka*.
 Laiteux, se, a. *tejnemű, tej-féle*.
 Laitier, m. *écon. tejkereskedő*; *minér. üvegajt*.
 Laitière, f. *tejesasszony*; 2. *cette vache est bonne —, jó fejű tehén*.
 Laiton, m. *métal. sárgaréz*.
 Laitue, f. *jard. saláta*.
 Laize, f. *manuf. szélesség*.
 Lamanage, m. *mar. kalauzolás*; *kalauz-díj*.
 Lamanda, m. h. n. *gőliát-kigyó*.
 Lamineur, m. *mar. kalauz*.
 Lamantin, lamentin, m. h. n. *manát-rozmár, mar-konc*.

Lambeau

Lambeau, m. *rongy, csafat*; fig. *töredék*; chap. *nemez-bél*; vén. *hántalékbőr*.
 Lambiche, f. *orn. parti lile*.
 Lambin, e, s. *késedelmező, babrdó*.
 Lambiner, v. n. *fam. babrálni, késlelkedni*.
 Lambinerie, f. *fam. babrálás, késedelmezés*.
 Lambis, m. *conch. botrog csiga, púpos botrog*.
 Lambourde, f. *charp. gerinc*; it. *mestergerenda*.
 Lambrequins, m. pl. bl. *saklombok*.
 Lambria, m. *arch. deszkázat*; 2. — *de revêtement, bélelt*; fig. *céleste —, égboltozat*.
 Lambrissage, m. *deszkázás*; *gipszezés*.
 Lambrisser, v. a. *pallózni, deszkázni*; *bélelni*.
 Lame, f. *lemez*; 2. *lánna*; 3. *penge*; p. *bonne —, ügyes vívó*; *fine —, ravasz nő*; *arm. — à canon, puska-cső*; *mar. hullám*; *mon. laprúd, rudacs*; *org. — d'étain, ónlemez*; *tiss. takácsborda*.
 Lamé, e, a. *lánnázott*.
 Lamelle, f. *bot. levélke*; h. n. *fulánk*.
 Lamellé, e, lamelleux, se, a. *bot. leveles, pikkelyes*; *minér. réteges*.
 Lamentable, a. *sajnálható, szánakozásra méltó*; *mort —, nyomorult halál*; — *ment, adv. siralmasan, nyomorultan*.
 Lamentation, f. *jajgatás, jajveszéklés*.
 Lamentier, v. a. *megsiratni, siratni*; 2. v. n. *nyöszörögni*.
 Lamie, f. *icht. emberevő cápa*.
 Lamier, m. *manuf. lánnász*; *bot. — blanc, árvasalán*; — *pourpré, piros tótkanaf*.
 Laminage, m. *lapítás*.
 Lamineur, f. *bot. moszat*.
 Laminer, v. a. *lapítani*.
 Laminerie, f. *tech. lapító műhely*.

Lanceron

Lamineur, m. *lapító*.
 Laminoir, m. *lapító mű*.
 Lamon, m. e. f. *berzenfa*.
 Lampadaire, m. *lámpatartó*.
 Lampante, a. f. *huile —, tisztált olaj*.
 Lampas (lan-pá-ce), m. *marécl. nyelvfekély*; *com. hímes selyemszövet*; *pop. humecter le —, torkát áztatni*.
 Lampe, f. *lámpa*; fig. *il n'y a plus d'huile dans la —, ereje kifogyott*.
 Lampée, f. *pop. kupa*.
 Lampier, v. a. *hirtelen kiinni*; *abs. il aime à —, szeret poharazni*.
 Lamperon, m. *lamp. bélcső*.
 Lampette, f. *bot. konkoly*.
 Lampion, m. *lámpapohár*; 2. *lámpácska*; *fort. — à parapet, szurokaerpenyő*.
 *Lampionner, v. a. *lámpapoharakkal kirakni*.
 Lampiste, m. *lámpagyáros*; — *rie, f. lámpagyár*.
 Lampons, m. pl. *pop. bordal*.
 Lampourde, f. *bot. bojtorján*.
 Lampresse, f. pl. *péch. töveshal-háló*.
 Lamproie, f. *icht. töveshal*.
 Lamproyon, — *prillon, m. icht. orsóhalacska*.
 Lampsane, f. *bot. válupikk*.
 Lampyre, m. *ent. villonc, nyárkezdeti cserebűly*.
 Lançage, m. *mar. tengerre eresztés*.
 Lance, f. *dzsida, gerely, kelevéz*; — *d'étendard, zászlónyel*; *chir. gerely*; *artill. ágyúkanál*; *bot. — d'eau, heverő szatyán*.
 Lancéolé, e, a. *bot. lándzsalakú*.
 Lancer, v. a. *dobni, hajítani*; *ch. fölverni, fölhajítani*; *mar. vízre —, tengerre dobcsátani*; 2. m. *ch. fölvetés, fölhajítás*; 3. *se —, v. r. rohanni*; *abs. je me lance, kockázatom*.
 Lancérier, v. a. *lándzsával szúrni*.
 Lanceron, v. *lançon*.

Lancetier

Lancetier, m. lánzsatok.
 Lancette, f. chir. gerely, érvágó kés; grav. kupás véso; bouch. mézszároskés.
 Lancier, m. dzsida-gyáros; 2. dzsidás; fig. iron. chaud —, kérkedő; arg. útca-seprő.
 Lancière, f. meun. zúgó.
 Lancinant, e, a. méd. szag-gató.
 Lancination, f. méd. szagga-tás; nyilalás.
 Lanciner, v. n. méd. szag-gatni; nyilalni.
 Lançoir, m. meun. zsilip-dezka.
 Lançon, m. fővenybúvár.
 Landan, m. bot. kenyérfa.
 Lande, f. puszta.
 Landie, f. bot. vízi nimfa.
 Landier, m. cuis. vasmacs-ka; p. il est froid com. un —, valószínűség.
 Landreux, se, a. beteges, gyöngye.
 Laneret, m. örgébics.
 Langage, m. nyelv; 2. beau —, szép beszéd; 3. beszéd-mód; 4. külsőség.
 Langard, e, s. a. nagyzó, kérkedő.
 Lange, m. pólya; pelenka; imp., pap. nemez-rongy.
 se Langourer, v. r. epedni.
 Langoureusement, adv. epe-dőleg, epedve; erőltetül, bágyadtan.
 Langoureux, se, a. erőltet, gyöngye, bágyadt; epedő.
 se Langourir, v. lamenter, v. n.
 Langouste, f. tengeri sáska.
 Languard, v. langard.
 Langue, f. nyelv; p. où la dent souffre va la —, kinek kinek az ő bibéje fáj; fig. — de miel, mézes szájú; 2. il a la — grasse, hebeg; it. trágár ember; quelle —! mily szájhős; donner du plat de la —, vkit elbo-londítani; 3. donner — à q., vkit lehordani; prendre —, tudakozódni; p. il tire la — d'une pied de long, se ki se be, mint az ajtó-jélf; géog. — de terre,

Languetto

földbenyulás; 5. —, — hon-groise, magyarnyelv; — — mēre, anya nyelv; 6. mēc. —, languette, mérlegnyelv; chir. fogreszelő.
 Languetto, f. billentyű; an. hangrés; bot. szalag; mac. kemény-közfal; coutur. ro-vátka.
 Languetto, e, a. rovátkált, csipkézett.
 Langueur, f. bágyadság, lankadság; fig. csüggedt-ség, csüggettség, kedvet-lenség; 2. epedés, vágy, vágyódás; méd. — d'esto-mac, gyomorgyöngeség.
 Langueyage, m. vét. disznó-nézés.
 Langueyer, v. a. vét. disznó-nyelvet nézni; fig. kikém-lélni, kikérdezni.
 Langueyeur, m. vét. disznó-nézés.
 Languidité, f. epedés.
 Languiet (-ghie), m. füstölt disznónyelv.
 Languir (-ghir), v. n. sorvad-ni, fogyni; fig. fonnyadni; 2. kizozni; fig. epedni; senyedni; sovárogni; 3. pangani.
 Languiement, adv. lankad-tan, bágyadtan; sováro-gva; epedve.
 Languiement, e, a. lankadt, bágyadt; gyöngye, erőltet; sovárgó, szerelmes; com. pangó.
 Laniaire, a. an. dents — s, vág-, előfogak.
 Lanice, v. bourgeois (2).
 Lanier, m. örgébics nősténye.
 Lanière, f. sell. szíj; — d'un fouet, ostorszíj.
 Lani-fère, a. h. n. gyapjas; — gère, v. laineux (bot.).
 Lanquerre (-kère), m. uszódv.
 Lanquette, v. pourpier.
 Lansquinage, m. arg. sirás.
 Lansquiner, v. n. arg. sirni; 2. esni (esőrdől).
 Lanter, lenter, v. a. chaud. mintázni.
 Lanterne, f. lámpa, lámpás; — sourde, tolvajlámpa; opt. — magique, bűlámpa; méc. forgács; artil. töl-

Lapinière

tőkand; — s, pl. fig. bo-hóságok.
 Lanterné, e, a. sorvadt; ki-gúnyolt.
 Lanterneau, m. sál. töltés; arch. kupola-lámpa.
 Lanterner, v. a. haszonta-lanságokat fecsegni; *h. de F., lámpára fölakasz-tani; v. n. fam. késedel-mezni, késedezni.
 Lanternerie, f. fam. késle-kedés, késedezés; it. ostoba fecseges.
 Lanternier, ère, s. lámpa-gyáros; lámpa-árus; lám-tisztító; l. gyújtogató; fig. fam. balga, dőre; it. kése-delmező.
 Lanternon, m. arch. áttört kúptető.
 Lantiponnage, m. pop. que de —! mennyi trécselés!
 Lantiponner, v. n. pop. tré-cselni; 2. v. lanterner.
 Lanture, lanture, f. chaud. mintázás.
 Lanturlu, i. pop. csiricsári!
 Lanugineux, se, a. bot. sző-szős.
 Lanusure, f. plomb. ólom-alj.
 Lapas, — pate, — patum, v. patience (bot.).
 Laper, v. a. fölnyalni; v. n. csoszogni.
 Lapercau, m. fiatal tengeri nyúl.
 Lapi-cide, a. ent. köfejtő; — daire, m. kővész; 2. a. köirati; — dation, f. meg-kövezés; — der, v. a. meg-kövezni; it. fig. — descent, e, a. kőnemű; — dification, f. chi. megkövesülés; — di-fier, v. a. chi. meg —, elkö-víteni; 2. se —, v. r. meg-kövíteni; — difique, a. chi. megkövítő; phys. kőtermő.
 Lapin, m. z. tengeri nyúl; p. il est brave com. un —, kicsitpe magát mint vőle-gény; pop. être en —, a bakon ülni; — e, f. z. tenge-ri nyúl nősténye; pop. c'est une — e, valószínű emse.
 Lapinière, f. écon. tengeri nyulkert.

Lapis

Lapis (-pice), —lazuli, f. minér. *lazurkő*.
 Lapmude, f. *iramszarvasbőr ruha*.
 Laps (lap-ce), m. prat. *időkőz*.
 Laquais, m. *inas, szolga*; p. malice de —, *durva tréfa*; 2. couch. *kerti csiga*.
 Laque, f. *lakkmezga*.
 Laqueton (lak'-ton), m. *inas-ka*.
 Laqueux, se, a. *lakkszerű*.
 Larcin, m. *lopás*; —er, v. n. *lopni*.
 Lardon, m. arg. *nadrág-zseb*.
 Lard (lar), m. charc. *szalonna*; p. il y a du —, *kutya van a kertben*; charp. — du bois, *forgács*; minér. pierre de —, *szalonnakő*.
 Lardacé, e, a. méd. *szalonnás*.
 Lardage, m. cout. *szalonnadás*.
 Lardenne, lardelle, lardelle, f. orn. *széncinke, bártcinege*.
 Larder, v. a. *spékelni*.
 Larderasse, f. mar. *silány kőtel*.
 Lardère, v. *mésange*.
 Lardier, m. *szalonna-kamra*.
 Lardite, f. minér. *szapankő*.
 Lardoire, f. cuis. *spékelőtű*.
 Lardon, m. charc. *szalonnaszelet*; fig. *kötekedés*.
 Lardonner, v. a. v. larder; fig. *kötekedni*.
 Lare, m. orn. *strály*.
 Lares, m. ord. pl. ant. *házi istenek*.
 Large, a. *széles*; bő; — bles-sure, *mély seb*; fig. conscience —, *tág lelkiismeret*; 2. —, m. *szélesség*; mar. *nyílt tenger*; 3. au —, *adt. tágasan*; 4. au long et au —, *adt. körös-körül*; 5. du long et du —, *adt. mindenfelől*.
 Largement, adv. *dúsan, elegendően, derekasan; teljesen*.
 Largosse, f. *ajándék*; faire —s, *bőkezűnek lenni*; pié-

Largerette

oes de —, *koronázati pénzek*.
 Largerette, f. rub. *keskeny szalag*.
 Largeur f. *szélesség*.
 Largue, m. v. large (mar.); pop. *nő*.
 Larguer (-ghé-), v. a. mar. *megereszteni*; 2. v. n. mar. *meghasadni*; fig. *hozzáadni*; folytatni.
 Larigot, m. mus. *furulya*; pop. boire en tire —, *inni mint a kefekötő*.
 Larme, m. *köny*; 2. fam. *csöppecske*; —s de plomb, *madár göbcs*; bot. — de Job, *kőcsep*.
 Larmette, f. dim. *könyecske*.
 Larmier, m. arch. *csatornás földel*; peint. *szemzug*; man. *halánték*.
 Larmières, f. pl. h. n. *szemgödör*.
 Larmolement, m. méd. *szemfolyás*.
 Larmoyant, e, a. *siránkozó*.
 Larmoyer, v. n. *siránkozni*.
 †Larris, m. *parlagföld*.
 Larron, —nesse, s. *tolvaj*; p. il s'entendent com. —s en foire, *egy követ fujnak*; it. bon — est qui — emble, *nehéz ott lopni, hol a gazda tolvaj*; lib.; rel. *sza-márful*; — d'honneur, *csábító*; —neau, m. fam. *kis tolvaj*; —ner, v. a. et n. *lopni*; —nerie, *lopás*.
 Larve, f. h. n. *pondró*.
 Larvé, e, a. méd. *lappangó*; fièvre —e, *lappangó láz*.
 Larvicide, a. chenille —, *hernyász*.
 Laryng-algie, f. méd. *gége-lób*.
 Laryngé, e, laryngien, ne, a. an. *gége...*; art.re —e, *nyakér*.
 Larinx (-rein-xe), m. an. *áddmcsutkaja*.
 †Las (lá), v. *hélas*.
 Las, se, a. *fáradt, kimerült*; 2. *megunt, unatkozott*; pop. — d'aller, *tusta*.
 Lasagne, f. cuis. *laska*.
 Lascif, ve, a. *fajlatan, buja*; 2. *trágár, ocsmány*.

Latiter

Lascivement, adv. *fajlatanul, stb*.
 Lascivité, f. *fajtalanság, bujaság*; 2. *bujavágy*.
 Laser (la-zère), m. pharm. *búz-aszat*; bot. *bordamag*.
 Lasquette (-kète), f. kis *hőlgymenyét*; *hőlgybőröcske*.
 Lassant, e, a. *fárasztó*.
 Lasser, v. a. *fárasztani, gyöngíteni, erőleníteni*; 2. *untatni, terhelni*; 3. se —, v. r. *elfáradni*; *megunni*; *kimerülni*.
 Lasseret, m. serr. *kettős csavar*; charp. *csappfűrő*.
 Lasserie, f. van. *vékony fonat*.
 Lassier, m. pèche. *tölcserháló*.
 Lassière, f. *sövényháló*.
 Lassitude, f. *fáradtság, bágyadság, kimerültség; unalom, unatkozás*.
 Last, laste, m. mar. *teher*; 2. *rakomány*.
 Latanier, m. bot. *legyezőpálma*.
 Latèbres, v. cachette.
 Lateur, e, a. jur., man. *rejtett, titkos; láthatlan*.
 Latéral, e, a. *oldalag*; arch. *parties —es, oldalrészek*; —ement, adv. *oldalvást*.
 Lathyris, m. bot. *fajvirág-mag*.
 Laticauda, m. h. n. *széles farkú kigyó*.
 Latin, e, a. *latin*; pop. — de cuisine, *huszárdiakság*; it. il entend son —, *érti a dörgést*; mar. voile —e, *háromszögű vitorla*; —eur, m. *vaskalapos*; —iser, v. a. *latinosítani*; 2. v. n. *latinul beszélni*; —isme, m. *latinoság*; iste, m. *latin*; —ité, f. *latinság*.
 †Latipède, a. h. n. *széles lábú*; —penne, a. *széles szárnyú*; —rostre, a. *széles csőrű*.
 Latitable, a. *eltitkolható*.
 Latiter, v. a. pal. *eltitkolni*; 2. se —, v. r. *elbujni, elrejtőzni*.

Latitude

Latitude, f. géog. *szelesség*; mor. *kiterjedés*.
Latitudinaire, m. théo. *sabad szellemű*.
Latrie, f. théo. *culte de —, egy Isten imáddása*.
Latrines, f. pl. *árnyékszékek*.
Lattage, v. lattis.
Latte, f. *léc*.
Latter, v. a. *lécezni*.
Lattis, m. *lécezet*.
Laudanum (-ome), m. chi. *dlomszer*; p. *donner du — à q., valakit derűre borura dicserni*.
Laudateur, m. *magasztaló*.
Laudatif, ve, a. *dicserő*.
Laudation, f. *dicbeszéd*.
†Laude, f. com. *vásáradó*; 2. —s, pl. cath. *dicseinek*.
Laure, f. pop. *bordélház*.
Lauré, e, a. num. *babérral koszorúzott*.
Lauréat, a. m. poète —, *koszorus költő*.
Laurencie, f. bot. *omboly, hinds*.
Lauréole, f. bot. *boroszlán*.
Laurier, m. bot. *borostyán, borostyánfa*; — *casse, indiai fahéj*; — *bois jaune, sárga szömörce*; — *rose, ragyabura*; fig. *flétrir ses —s, dicadségét elhomályosítani*.
Laurine, —ée, f. bot. *borostyánfélék*.
Lauriot, v. loriot.
Lavabo (-b6), m. lit. *kézműs; törölközőcske*; 2. am. *mosdó-asztal*.
Lavage, m. *mosás*; mét. *ércmosás*; 2. *moslák*.
Lavanche, v. avalanche.
Lavande, f. bot. *levendula*.
Lavanderie, v. buanderie.
†Lavandier, m. *mosómester*.
Lavandière, f. *mosónő*; 2. orn. *barázdabillegető*.
Lavanèse, f. bot. *gályas*.
Lavage, v. avalanche.
Lavaret, m. icht. *tavi pisztráng*.
Lavasse, f. *zapor, felhőszakadás*; fig. fam. *il lui a donné une bonne —, derekasan megpirongatta*; arch. *cserépszindely*.

Lavature

Lavature, f. bot. *paizessajt*.
Lave, f. minér. *láva*.
Lavé, e, a. *mosott*; couleur —e, *hagyott szín*.
Lavée de laine, f. drap. *egy rakás mosott gyapju*.
Lavège, lavezze, f. minér. *fazékkő*.
Lave-main, m. écon. *mosdótál*.
Lavement, m. *mosás*; pharm. *al-törlet*.
Laver, v. a. *mosni, megmosni*; — *la barbe, beszappanozni*; p. à — *la tête d'un âne on y perd sa lessive, falra borsót hányni*; 2. fig. p. une main —e *l'autre, kéz kezét mos*; écon. *lúgozni*; charp. *simára faragni*; 3. se —, v. r. *mosdani*; fig. *magát igazolni*; se — *la gorge de qch., mitse törödni vmivel*.
Laverie, v. lavoir.
Laveton, m. com. *kalló-huladék*.
Lavette, f. écon. *mosogató rongy*; corr. *kenőrongy*.
Laveur, se, s. *mosó*; *mosogató*; expl. *iszapoló*; 2. —, m. *légszisztisztító készítlék*.
Lavis, m. peint. *mosás*.
Lavoir, m. *mosóda*; — *de cuisine, mosogató-dézs*; arch. *mosléknyelő*; expl. *ércmosás*.
Lavure, f. *öblögető víz*; fam. *vizenyős leves*; 2. — *de gants, keztyűmosás*; orf. mon. *ércvakarcs*.
Laxatif, ve (lak-ça), a. *hasajtó*.
Laxité, f. méd. *tágulás*; *litt. *terjedelmesség*.
Laye, laie, f. org. *szelgyűjtő*; constr. *fogas pöröly*.
Layer, v. a. — *un bois, erdei fát kijelölni*; 2. maç. *fogas pörölylyel vágni*.
Layeterie, f. *dobozkészítés*.
Layetier, m. *dobozműves*.
Layette, f. *fiók*; 2. *doboz*; 3. *pótyanemű*.
Layeur, m. e f. *fajelölő*.
Lazagne, v. lasagne.
Lazaret, v. hôpital.

Légalisation

Lazulite, v. lapis.
Lazzi (lad-zi; la-zi), m. th. *tréfás némajáték*.
Le, la, les, art. *az, a*; 2. pron. *öt, öket, azt, azokat*.
Lé, m. *kelmeszélesség*; riv. *hajóhúzó út*.
†Léans, adv. *ottbenn*.
Léard, m. bot. *fekete nyárfa*.
Lebesche, m. mar. *délnyugoti szél*.
Lèche, f. cuis. *szeletke*; bot. v. laiche.
Lèche/frion, m. *nyalánkság*; —*frite*, f. cuis. *nyárs alá való tepsi*; p. ils ont bn dans une —, *ismét kibé-kültek*.
Lécher, v. a. *nyalni*; fig. *mesterkéltni*; it. *c'est un ours mal —é, esetlen ember*; it. — *l'ours, a pört nyújtani*; 2. v. n. *torkoskodni*; 3. se —, v. r. *magát nyalni*; 4. à lèche doigts, *adt. fam. gyéren, szilken*.
Lèche-sel, m. écon., ch. *nyalató*.
Leçon, f. *lecke*; oktatás, *tanítás*; 2. *föladat*; 3. *utasítás*; p. je lui ai bien fait sa —, *derekasan lehordtam*; 4. *olvasásmód*.
Lecteur, —trice, s. *olvasó*; *fölolvasó*; 2. m. cath. *olvasó kanonok*.
Lecticaire, m. ant. *halottvivő*; 2. h. r. *hordszék készítő*.
Lectonnaire, m. anc. lit. *gyűjték imakönyv*.
Lectoir, m. *olvasó-állvány*.
Lectrice, v. lecteur.
Lecture, f. *olvasás, fölolvasás*; th. *olvasó próba*; 2. *olvasmány*; 3. *tanulmányozás*; *olvasottság*.
Lède, lédon, lédum (-ome), m. bot. *szuhar*; it. —, *léda, lédier, vadrozmarin*.
Légal, e, a. *törvényes*; *jójos*; —ement, adv. *törvényesen*.
Légalisable, a. pal. *bebizonyítható*; *kimutatható*.
Légalisation, f. pal. *hitelesítés, megerősítés*.

Légaliser

Légaliser, v. a. pal. *hitelesíteni; törvényszerűsíteni; megerősíteni.*
 Légalité, f. *törvényesség; jogszerűség.*
 Légal, m. h. eccl. *pápai követ.*
 Légataire, s. jur. *hagyományos, hagyományzó.*
 Légation, f. *követség.*
 Lége, a. mar. *rakatlan.*
 Légendaire, m. *legenda-író.*
 Légende, f. *legenda, hitrege; 2. körirat.*
 Léger, ère, a. *könnyű; p. il est — d'un grain, bogaravan; 2. könnyed; 3. ügyes; 4. könnyelmű; 5. csekély, jelentéktelen; 6. kellemes, könnyen érthető; 7. tde —, adt. v. légerement; 8. à la —ère, adt. gondtalanul.*
 Légerement, adv. *könnyen; halkán; fölületesen; könnyedén.*
 Légereté, f. *könnyűség; 2. fürge, gyorsaság; ügyesség; 3. könnyelműség; csapodárság.*
 Légion, f. h. r. *légión; h. n. — d'honneur, becsületrend.*
 Légionnaire, m. h. r. *légión tagja; h. m. becsületrend lovagja.*
 Législater, v. n. iron. *törvényt csinálni; —lateur, trice, s. törvényhozó; h. m. törv.hozó testület tagja; —latif, ve, a. törvényhozói; h. de F. corps —, törv.hozó testület; —lation, f. törvényhozás; —lative, ment, adv. törvényhozóilag; —lature, f. törvényhozó gyűlékezeti; —te, m. törvénytudós; 2. jogász.*
 Légitimaire, a. *kötelestérshoz tartozó; 2. s. törvényszerű örökös.*
 Légitimation, f. *hitelesítés, igazlás; dipl. meghatalmazás.*
 Légitime, a. *jogszerű, törvényszerű; 2. jogos, igazságos; II. jur. —, f. kötelestérshoz; —ment, adv. jogszerűen, törvényszerűen.*

Légitimer

Légitimer, v. a. *törvényesíteni; 2. hitelesíteni; fig. igazolni, menteni.*
 Légitimiste, m. et a. *jogszerűs; 2. h. de F., Bourbonpárti.*
 Légitimité, f. *törvényszerűség, jogszerűség.*
 Legs (lè), m. *hagyomány.*
 Léguer, v. a. *hagyományozni; it. fig.*
 Légume, m. jard. *főzelék; bot. hüvelyes vetemény.*
 Légumier, v. potager.
 Légumine, f. chi. *hüvelydék.*
 Légumineux, se, a. *hüvelyes.*
 Légumiste, m. jard. *konyhakertész.*
 Lemma, m. bot. *lepcse.*
 Lemme, m. math. *kölcson-tét.*
 Lemming, lemmar, m. z. *vándor-egér.*
 Lemnique, m. h. anc. *via-dorkoszoru; dipl. pecsét zsinórja; gr. kötjel.*
 Lemnuncule (lem-non-), m. riv. *halászcsonnak.*
 Lemur, v. maki.
 Lemures, m. pl. anc. *kisértetek.*
 Lemuriens, m. pl. z. *majmócok.*
 Lendemain, m. *következő nap, másnap.*
 Lendore, s. fam. *álomszusék.*
 Lénifier, v. a. méd. *enyhíteni.*
 Lénir, v. adoucir.
 Lénitif, m. méd. *enyhítő szer; 2. —, ve, a. enyhítő.*
 Lent, e, a. *lassu, lusta; —ement, adv. lassan; p. hâte-toi —, lassan járj, tovább érsz.*
 Lente, f. h. n. *serke; bot. sárkerek.*
 Lenter, v. a. chaud. — un chaudron, *üstre cikornyákat kalapálni.*
 Lenteur, f. *lassuság.*
 Lenticulaire, f. bot. *tóborot-ta; 2. a. lencsédéd.*
 Lenticule, v. lemna.
 Lentiforme, a. *lencsealakú.*

Lessive

Lentille, f. jard. *lencse; — d'eau, békanyál; minér. — de pierre, lencsekőve; opt. verre —, lencseüveg; méd. szepőlő.*
 Lentilleux, se, a. méd. *szepőlős.*
 Lentisque, m. bot. *masztiksza; opt. miroir —, gyűjtőüveg.*
 Léo, m. bot. *vadbogács.*
 Léonin, e, a. *oroszlánszerű; poét. vers —s, fűzfaversék.*
 Léontodon, m. bot. *pitypang.*
 Léonure, f. bot. *pompásbándi.*
 Léopard, m. z. *párdus; fig. beauté —e, kegyetlen szépség.*
 Lépas, m. conch. *csészecsiga.*
 Lépidion, —dium (ome), m. bot. *zsáza.*
 Lépidopode, a. *pikkelyes lábú; —ptère, a. pikkészárnyú; —te, f. icht. tükrös ponty.*
 Lèpre, f. méd. *bélpokol.*
 Lépreux, se, a. *bélpoklos.*
 Léproserie, f. méd. *bélpoklosok kórháza.*
 Lepture, m. ent. *hegyesfarú.*
 Lequel, laquelle, a. ki, mely, melyik; 2. pron. 1el. a ki, a mely.
 Lerne, lernée, f. *kopoltyúféreg.*
 Lérot, m. z. *cser-pölyű.*
 Lèse, a. crime de — *majesté, fölségsértés.*
 Léser, v. a. *megsérteni, megdántani; megcsalni, meg rövidíteni.*
 Lésine, f. *zsugoriság.*
 Lésiner, v. a. *fukarkodni.*
 Lésinerie, f. *zsugoriság, fukarság, jillérezés.*
 Lésineur, se, a. *fukar, zsugori.*
 Lésion, f. jur. *sérelem; meg rövidítés; csald; 2. chir. sebesítés; sértés.*
 Lessivage, m. *lúgozás; szapuló.*
 Lessive (lé-ci), f. *lúg; sza-*

Lessiver

pulás; fig. vesztesség; 2. mosni való fehérnemű.
 Lessiver, v. a. szapulni; t. t. lúgozni.
 Lest (lèste), m. phys. lég-hajóhomok; mar. súlyteher.
 Lestage, m. súlyteher-rakodás.
 Leste, a. fürge, eleven; könynyű, lenge; fig. ügyes; meggondolatlan; —ment, adv. gyorsan. stb.
 Lester, v. a. mar. súlyteherrel megrakni; fam. bien —é, jóllakott; 2. fig. se —, v. r. jóllakni; it. komoly és gondolkozóvá lenni.
 Lesteur, m. súlyteher-rakodó; 2. súlyteherhajó.
 Lestrigon, m. emberevő.
 Leth, last, lest, v. cargaison.
 *Léthál, e. a. halálos.
 Léthalité, f. chir. haláloság.
 Léthargie, f. méd. bódalom; álomkór; fig. érzéketlenség, egykedvűség.
 Léthargique, a. méd. álomkóros; fig. lomha.
 Létiñer, v. réjouir.
 Lettre, f. betű; 2. írás; 3. hangzó; 4. expliquer qch. à la —, vmit szó szerint magyarázni; 5. levél; com. — de change, váltó; 6. pl. okirat; p. avoir —s de qch., bizonyosnak lenni v. miről; 7. pl. tudományok; saintes —s, szentírás.
 Lettré, e. a. tudós, olvasott.
 Lettrine, f. impr. jegyzetbetű; it. lapcím.
 Leucite, v. amphotigène (minér.).
 Leucocéphale, a. fehérfejű; —come, m. bot. fehérvirágú gránátfa; —derme, a. f. bőrrű; —me, m. chir. f. szemfolt; —phres, m. pl. azalekok; —pode, a. bot. f. száru; —ptère, a. f. szárnyú; —rrhé, f. méd. folyás.
 Leur, pron. pers. nekik; 2. pron. a. — maison, házuk; 3. —, pron. poss. az övé.
 Leurre, m. fauc. tollvász; 2. fig. csalétek.

Leurrer

Leurrer, v. a. fauc. tollvászhoz szoktatni; 2. fig. csalogtatni; 3. se —, v. r. önmagát ámítani.
 Levage, m. com. áruadó; vign. kötözés; charp. fölállítás.
 Levain, m. kelesztő; 2. kovász; boul. — artificiel, élesztős kovász; 3. — de la fièvre, lázanyag; 4. gyomornedv.
 Levant, a. le soleil —, kelő nap; à soleil —, hajnalban; 2. —, m. kelet; cout. tel. pierre du —, fénypala.
 Levantin, e. s. a. géog. keleti.
 Levé, m. mus. felvétel, kéz-emelés.
 Levée, f. betakarítás, gyűjtés; aratás, szüret; milit. ujoncozás; — en masse, népfölkelés; géom. fölvétel; hydr. gát; jeu. ütés; mar. háborgó tenger; pal. — du scellé, pecsét feltörése; 3. il est venu à la — de la séance, az ülés végén jött. [szelb.]
 Leve-gazon, m. jard. pázsit.
 Lever, v. a. emelni, fölemelni; fölhúzni; — les épaules, vállat vonni; — le sabre sur q., kardot rántani; fig. j'en leverais la main, eskü tennék erre; — le pied, megfutni; — le nez, büszkélkedni; fam. prendre q. au pied —é, vkit szavadnál fogni; — boutique, boltot nyitni; 2. — le scellé, pecsétet levenni; — l'écorce d'un arbre, fát hántani; — la table, asztalt elhordani; fig. — des doutes, kételyeket elhárítani; — l'interdit, tilalmat vissza vonni; 3. levadni; 4. gyűjteni, betakarítani; — la dime, dézsmát beszedni; 5. t. t. jard. kiszakítani; ch. föl-hajtani; fig. — le lièvre, vmit szóba hozni; mar. — l'ancre, horgonyt húzni; milit. — le camp, táborni fészkelni; II. v. n. kikelni; keleni; III. se —, v. r. föl-

Liaisonner

keleni; IV. —, m. fölkelés. [mutatás.]
 Lever-Dieu, m. cath. Úrföl-leveur, m. adószedő.
 Levier, m. emelőbrúd, emelcső; horl. egyenítő.
 Levière, f. péch. hálókötél.
 Lévigation, f. porrá törés.
 Lévigier, v. n. pharm. porrá törni.
 Lévi'pède, a. könnyű lábú; —roste, s. a. orn. könnyű csőrű.
 Levraudé, e. a. zaklatott.
 Levrauder, v. a. fig. zaklatni, hajtani.
 Levraut, m. nyulacska.
 Lèvre, f. ajak; fig. j'ai le mot sur les —s, a szó ajkamon lebeg; chir. —s d'une plaie, seb széle.
 Levret'te, f. z. nőstény agár; —té, e. a. agárlábu; —t r. v. n. agáriszni; —terre, f. ch. agáridomítás; 2. agárvacok; —teur, m. agáridomító.
 Lévreux, se, a. vastag —, duzzadt ajakú.
 Lévrèche, levronne, f. ch. kisebb nőstény agár.
 Lévrier, m. agár; fig. courir com. un —, gyors lábunak lenni; it. rendőrkém.
 Levron, m. fiatal agár.
 Levûre, f. sörelesztő; cuis. szalonnabőr.
 Levûrier, m. élesztő-árus.
 Lexico'graphe, m. szótáríró; —graphie, f. szótárírás; —graphique, a. szótártíródalmi.
 Lexique, m. szótár; 2. a. manuel —, kézi szótár.
 Lézard, m. z. gyík.
 Lézarde, f. constr. falrepedés; 2. nőstény gyík.
 Lézardé, e. a. repedt.
 Liage, m. cout. seprő-ádó; milit. löporkeverék.
 Liais, m. minér. aprószemű mükő.
 Liaison, f. kapcsolat; fam. karmok; mac. vakolat; 2. összeköttetés; — des idées, eszméláncolat; 3. viszony.
 Liaisonner, v. a. mac. összeilleszteni.

Liant

Liant, e, a. hajlékony; fig. *simulékony*.
 †Liard, m. *fillér*; bot. *fekete nyárfa*.
 Liarder, v. n. fam. *fillérenkint adakozni*; it. *zsugorkodni*.
 Liardeur, se, s. *zsugori, fillérkedő*.
 Lias (-ace), m. géol. *márga*.
 Liasse, f. *nyaláb, köteg*; fabr. *motring*.
 Libage, m. bát. *durván faragott terméskő*.
 Libanote, m. bot. *szarvas emreke*.
 Libation, f. anc. *italáldozat*; fam. *faire des — s, dőzöldni*.
 Libelle, m. *gúnyirat*; jur. *keresetlevél*.
 Libeller, v. a. prat. *kidolgozni, szerkesztetni*.
 Libelliste, m. *gúnyíró*.
 Libellule, v. demoiselle (3).
 Liber (-ère), m. bot. *hám, hancsa*.
 Libéra, m. cath. *halotti ima*.
 Libéral, e, a. *adakozó*; 2. h. m. *szabadelvű*; —ement, adv. *adakozva; bőkezűleg; szabadelvűen*; *—iser, v. a. *szabadelvűvé tenni*; 2. se =, v. r. *szabadelvűvé lenni*; —isme, m. *szabadelvűség*; —ité, f. *bőkezűség; adakozósság*.
 Libérateur, trice, s. *szabadító, megmentő*.
 *Libératif, ve, a. *szabadító*.
 Libération, f. jur. *megszabadítás, fölmentés*.
 Libérer, v. a. jur. *megszabadítani, fölmenteni*; 2. se —, v. r. *megszabadulni*.
 Liberté, f. *szabadság*; 2. *függetlenség*; 3. *fesztelen*, *könnyűség*.
 *Liberticide, s. a. *szabadsággylókos*.
 Libertin, e, a. *ledér*; kicsapongó; 2. relig. *szabadonc*.
 Libertinage, m. *ledérség, kicsapongás*; 2. *állhatlan*, *könnyelműség*; relig. *szabadoncság*.

Libertiner

Libertiner, v. n. fam. *ledérkedni*; *korhelykedni*; 2. se —, v. r. *kicsapongó életet folytatni*.
 Libidineux, se, a. *fajtalán, buja*.
 †Libidinosité, f. *bujaság, fajtalanság*.
 Libraire, s. *könyvtáros*; —bouquiniste, *ódonász*.
 Librairie, f. *könyvkereskedés*.
 Libration, f. astr. *libegés*.
 Libre, a. *szabad*; 2. *független*; 3. *fesztelen*; 4. *chemin —, nyílt út*; 5. *gondtalan*; 6. *szerénytelen, arctalan*; —ment, adv. *szabadon, stb.*
 Lice, f. *versenyter*; fig. fam. *entrer en —, vkivel kötekedni*; man. *korlát*; ven. *szuka*; fig. *buja nő*.
 Licence, f. *engedmény*; com. *szabadalom*; écol. *tudonc*; 2. *szabadság*; 3. *zabolátlanság, kicsapongás*; call. —s, *cikornyák*.
 Licenciement (li-çan-ci-man) m. mil. *leköszönés; elbocsátás*.
 Licenciér, v. a. *elbocsátani*; 2. se —, v. r. *merészkedni, vakmerősködni, bátorkodni*.
 Licenciement, adv. *szabadon; kicsapongva, zabolátlanul*.
 Licentieux, se, a. *kicsapongó, korhely, zabolátlan, trágár*.
 *Licet (-ette), m. *engedetlen*.
 Licette, lisette, f. tess. *lancolás*.
 Liche, f. *cápu*.
 Lichen (li-khenne), m. bot. *zuzmó*; méd. *símmőr*.
 Licher, v. a. pop. *iszákoskodni*.
 Licheur, se, s. pop. *iszákos*.
 Liciet, m. bot. *varjútövisbenge*.
 Licitation, f. *árverés, árverés*.
 Licitatoire, a. prat. *árverési*.
 Licite, a. did. *szabad, meg-*

Lieu

engedett; —ment, adv. did. *szabadon*.
 Liciter, v. a. prat. *árverezni*.
 Licol, v. licou.
 Licopode, m. bot. *kapocs korpafű*.
 Licorne, f. myth. *egyszarvu*; —de mer, v. narval.
 Licou, m. sell. *kötőfék* gens de sac et de —, *gyanus csőcselék*; fig. g. p. *kötél*; il traine son —, *előbb-utóbb akasztófára jut*.
 Lie, f. *seprő*; fig. —du peuple, *népsőpredék*; 2. —, a. f. *ridor, vig*; faire chère —, *lakmározni*.
 Liège, m. *dugaszcsér, parafa*; minér. —de montagne, *kőbőr*.
 Liéger, v. a. pèche. *parafával ellátni*.
 Liégeois, se, a. *parafanemű*.
 Lien, m. *kötél*; 2. pl. *béka, lánc*; 3. —du sang, *vérokrokosság*; chir. *pólya*.
 Liénite, f. méd. *léptőb*.
 †Lienterie, f. inéd. *hasfolyás*.
 Lier, v. a. *kötni, összekötni*; 2. *megkötni*; *megkötözni*; fig. j'ai les mains —ées, *akadályozva vagyok*; 3. *összeillesztetni*; egybeolvasztani; 4. —une conversation, *társalgást kezdeni*; nous sommes fort —és, *jól ismerjük egymást*; 5. je ne suis point —é, *nem vagyok lekötelve*; 6. se —, v. r. *szövetkezni*; fig. *magát lekötöni*; fig. *összefüggni*.
 Lierne, f. arch. *bolt-él*; charp. *keresztkötés*; hydr. *kötőgerenda*; bot. *csigolyafűz*.
 Lierner, v. a. charp. *kereszt-kötéssel ellátni*.
 Lierre, m. bot. *repkeny*.
 †Liesse, f. vivre en joie et en —, *tozódásban élni*.
 Lieu, m. tér, hely; 2. *vidék*; hely; —de plaisance, *kéj-lak*; 3. *helyszíne*; 4. *helyiségek, szobák*; 5. *rang-sorozat*; 6. *származás, család*.

Lieue

lád; un homme de bas —, *alacsony származásu ember*; 7. je tiens cela de bon —, *jó forrásból meritettem*; it. il me tient — de père, *atyámat helyettesíti*; 8. alkalom, ok; 9. avoir —, *történni*; 10. au — de, *prép. helyett*; 11. au — que, *conj. míg, ellenben*.
Lieue, f. *mértföld*; fig. vous en êtes à cent —s, *ön nagyon távol van attól*.
Lieur, m. *agr. kévekötd*.
Lieuenance, f. *mil. helyetteség; hadnagyság*.
Lieuenant, m. *mil. helyettes; hadnagy*; — colonel, *alezredes*; — civil, *polgári bíró*; — criminel, *bűnügyi bíró*.
Lièvre, f. *nyúl*; p. prendre le — au collet, *megragadni az alkalmat*; ce n'est pas là que git le —, *itt a bökkenő*; — cornu, *agyrem*.
Lièvretau, m. *nyulacaka*.
Ligament, m. *an. szálag*.
Ligamenteux, se, a. *an. szálagos; bot. kanafos, rostos*.
Ligatif, ve, a. *gr. összekötő*.
Ligature, f. *chir. ér-pólya, ér-kötő*; 2. *érkötés; impr. kötőbetű*.
†Lige, m. *féo. hűbérpénz*; 2. —, a. *hűbéri*.
†Ligeance, f. *féo. személyes hűbérszolgálat*.
†Ligée, f. *féo. hűségeskü*.
†Ligement, *adv. hűbéril*.
†Lignage, m. *prat. család, származás*; 2. *cout. fadó*.
†Lignager, m. *rokon, atyafi*.
Ligne, f. *geom. vonal*; en droite —, *egyenes vonalban*; fig. *ösvény*; 2. *impr. sor*; 3. t. t. *zsinor*; péch. *pécher à la —, horgászni*; 4. *vonás*; 5. *mil. sorkatonaság; csatavonal*; gén. *származási vonal; ág; mus. hangjegyvonal*; opt. — d'aspect, *látvonal*; icht. *bar-nahátú gadóc*.

Lignée

Lignée, f. *gén. nemzettség*.
Ligner, v. a. *vén. v. aligner*; 2. *vonalozni*.
Lignette, f. *péch. hálófó-nal*.
Ligneul, m. *cord. dratva*.
Ligneux, se, a. *bot. fás*.
†Lignier, v. *bûcheron*.
Ligni'fère, a. *bot. fát termő*; —fication, f. *bot. fásulás*; se —fier, v. r. *fásulni*; —forme, a. *bot. faféle*; —vore, a. *insecte —, fa-moly*.
Ligue, f. *szövetség; h. de F. liga*.
Liguer, v. a. *szövetkezni*.
Ligueur, m. *szövetséges; h. de F. ligapárti*.
Ligule, f. *ent. dobóka; tonn. —s, keskeny dongák*.
Lilas (-lâs), m. *bot. orgona-lila*; 2. a. *lilaszín*.
Limace, f. *moll. földi csiga*; *méc. vízcavar*; arch. *escalier à —, csigalépcső*.
Limaciforme, a. *csigaalakú*.
Limaçon, m. *csiga*; arch. *escalier en —, v. limace*.
se Limaçonner, v. a. *behúzni szarvát*.
Limaille, f. *serr. reszelék*.
Limaire, m. *icht. tinnhalacska*.
Limanchie, f. *méd. éhezés*.
Limande, f. *charp. vékony és lapos fadarab*; men. *széles vonasz*.
Limas, m. h. n. *házatlan csiga*; it. *kerti csigabiga*.
Limation, f. *reszelés; reszelékké változtatás*.
Limatule, f. *serr. reszelőcske*.
Limbe, m. *ast., math. szél*; 2. *karima*; 3. *cath. elő-menny*.
Lime, f. *serr. reszelő*; fig. c'est une — sourde, *alamu-szi*; ent. — bois, *fajur-dancs*; com. v. *limon* (2).
Limer, v. a. *reszelni*; it. fig. 2. se —, v. r. *drap. kopni*.
Limette, eau de —, f. *conf. citromlél*.
Limeur, se, s. *serr. reszelő*.
Limier, m. *ch. vizsla*; fig. *rendőr-kém*.

Linceul

Limitatif, ve, a. *prat. korlátozó*.
Limitation, f. *korlátolás, megszorítás*.
Limitativement, *adv. korlátozva*.
Limite, f. *határ*; fig. *homme sans —, szabadlân ember*.
Limiter, v. a. v. *borner*; 2. *megszabni, szabályozni*.
Limitrophe, a. *határos*.
Limodore, m. *bot. gérbic*.
Limoges, m. *pl. orf. ouvrage de —, zománcnemű*; fig. *convoi de —, túlságos bölksök*.
Limoine, f. *bot. konyaszilene*.
Limon, m. *iszap; agyag*; fig. nous sommes tous formés du même —, *mindnyájunkat egy kovácsból gyúrtak*; 2. *jard. com. citrom; charr. villás tengely*; arch. *lépcsőfoglalo*; —ade, f. *citromlé*; —sèche, *citrompor*; —adier, *ère, s. kávé*; —er, v. a. *cuis. —poisson, forró vízben tisztítani*; 2. v. n. e. f. *vastagodni*; —eux, se, a. *iszapos*; —ie, f. *ent. réti tipoly*; —ier, m. *taligásló*; fig. *teherhordó*; bot. *citromfa*; —ière, f. *caross. villástengely*.
Limoselle, f. *bot. iszaprojt*.
Limosin, limousin, m. p. *rave du —, alacsony, kövér nő*; zese de —, *borba mártott kenyér*; arch. *vakoló kőműves*; —age, m. *durva vakolás*; —e, f. *bot. fehér kökörcsin*; —eur, v. n. *durván vakolni*; —eur, m. *arg. olomtolvaj (tetők-ről)*.
Limpide, a. *tiszta, átlátszó*.
Limpidité, f. *tisztaság, átlátszóság*.
Limure, f. *reszelés*; 2. *re-szelt munka*.
Lin, m. *agr. len*; —de lièvre, *bot. v. cuscute*.
Linaigrette, f. *bot. gyapú*.
Linaire, f. *bot. len*.
Linceul, m. *szemfödél*; 2. *†lepedő*.

Linceux

Linceux, se, a. lennemű.
 Lincoir, v. linsoir.
 Linéaire, a. vonalos; alg. équitation —, vonalos egyenlet; bot. vonaldad.
 Linéal, e, a. jur. egyenes vonalban.
 Linéament, m. vonások, vonalmak; 2. —s, v. traits.
 Linéature, f. peint. vázlat.
 Linet, m. com. gyócs; —te, f. bot. lenmag.
 Lingarelle, f. h. eccl. vállruha.
 Linge, m. fehérnemű, vászonnemű; — de table, asztalnemű; fam. paquet de — sale, csatakos, ronda.
 Linger, ère, s. vászonkereskedő.
 Lingerie, f. vászonkereskedés; 2. mosókamra.
 Lingot, m. rúd; — d'or, aranyrúd; impr. sorzáró.
 Lingotière, f. rúdídma, öntőke.
 Lingotter, v. n. ét. rudazni.
 Lingoumbaud, m. moll. tengeri rák.
 Lingual, e (-gonal, e), a. nyelv...; gr. consonnes —es, nyelvhangzók.
 Lingue (lein-ghe), m. icht. barnahátú gadóc.
 Linguiste (-gu-i), m. nyelv-értő; —stique, f. gr. nyelv-értés; 2. a. ny. értési.
 Linier, ère, s. lenkereskedő; 2. —, ère, a. len...; 3. —ère, f. lentermőföld.
 Liniment, m. méd. híg kenőcs.
 Linition, f. bekenés.
 Linon, m. com. fátylezővet.
 Linot, te, s. orn. kenderice; fig. fam. une tête de —te, tőkő; siffler la —te, derékasan inni; it. tömlőben lenni.
 Linoir, m. arch. póc, kandalló, tető-póc.
 Linteau, m. charp. ablakiv.
 Liomen, lumme, m. orn. karakatna.
 Lion, ne, s. z. orcszlán; fig. c'est un vrai —, bátor férfit; it. c'est une —ne,

Liparis

dühös nő; 2. —, ne, s. pi-perkőc, —ceau, m. oroszlánfi.
 Liparis (-rice), m. icht. taeza.
 Lipo'me, m. méd. szalonnapdag; —psychie, —thymie, f. méd. aléltség, gyöngeség; —thymique, a. alélt, gyöngé.
 Lippe, f. gamba, pittyed ajak; pop. il fait la —, duzzog.
 Lippée, f. fam. teli szájjal; 2. franche —, ingyen evés; p. c'est un chercheur de franchises —s, tányérnyaló.
 Lippitude (lip'-pi-), méd. szemfolyás.
 Lippu, e, s. a. pittyed ajak.
 Liquater, liquation (-coua-), v. ressuier, ressuage.
 Liquéfaction (-kué-), f. olvasztás.
 Liquéfier (-ké-), v. a. olvasztani; 2. se —, v. r. olvasztani.
 Liqueur (-ké-), m. jard. sóska.
 Liqueur (-keur), f. folyadék; vin de —, édes bor; 2. édes pálinka, lél-ital.
 Liquidambar (-ki-), m. bot. folyékony ambra; 2. jó illatú csipafa.
 Liquidateur, rice (-ki-), s. a. számfejtő.
 Liquidation (-ki-), f. beszámolás, leszámolás.
 Liquide (-ki-), s. a. folyadék; folyó; poét. la plaine —, a tenger; gr. consonnes —s, folyó hangzók; jur. világos, helyes, igazolt; admin. italadó; —ment, adv. folyólag; világosan.
 Liquider (-ki-), v. a. com., jur. elő—, leszámolni; tisztába hozni; 2. se —, v. s'acquitter.
 Liquidité (-ki-), f. folyóság.
 Liquoreux, se (-ko-), a. édes, édeses.
 Liguoriste (-ko-), m. szeszgyáros.
 Lire, v. a. ir. olvasni, el—, fölovasni; 2. tanulmányozni; écol. magyarázni; mus. — la musique, rö-

Lit

tönözve játszani; 3. fig. — dans le coeur, szívből olvasni; imp. — sur le plomb, szedést olvasni.
 Lirio-dendron (-dén-), m. bot. tulipános pompafa.
 Lis (lis; li, dans: fleur de li), m. bot. lilium; h. de F. les —ne filent pas, nő nem ülhet francia trónon; bl. fleur de — (li), Bourbon címer.
 Lisable, a. olvasható.
 Lisérage, m. brod. szegélyezés.
 Liséré, m. brod. himzett szegély, szelet.
 Lisérer, v. a. szegélyt csinórozni.
 Liseret, liseron, m. bot. szulák; —empenné, skarlát perkáta.
 Liset, te, s. ent. kendermagbogár; 2. bot. —te, f. cseberi borsó.
 Liseur, se, s. olvasó.
 Lisible, a. olvasható; —ment, adv. olvashatóan.
 Lisière, f. posztó—, szövet-szél; 2. jártató, vezeték; fig. on le mène à la —, pórázon tartják; 3. megye, határ, szél; expl. vilag.
 Lissage, m. manuf. simítás.
 Lisse, f. mar. bordafa; manuf. simítópad; 2. t. t. —, m. simaság; II. —, a. sima.
 Lissé, m. conf., cuis. sült cukor.
 Lissier, v. a. simítani, fenyíteni; cart. perche à —, simító rúd; amandes —ées, cukrozott mandulák.
 Lisseron, liceron, m. tiss. szugoly, zugolyfa.
 Lissette, f. simító csont.
 Lisseur, se, s. manuf. simító, fenyítő.
 Lissoir, m. simító kő; —acél; cord. simítófa.
 Lissure, f. simítás, fenyítés; simaság, fény.
 Liste, f. jegyzék, sorjegyzék.
 Listel, listeau, m. arch. párkány, párkányzat.
 Lit, m. ágy; des enfants de

Litanies

deux —s, kétféle házasság-ból való gyermekek: — brisé, f. felbontott házasság; fig. — de la rivière, folyó medré; 2. réteg; mar. — du vent, szél iránya.
 Litanies, f. pl. lit. litánia; iron. mettre q. dans ses —s, vkinek roszt kívánni; fig. unalmas elbeszélés.
 Litéau, m. charp., men. heveder; ch. farkastanya; 2. —x, pl. tiss. színes szélék.
 Liter, v. a. pêch. rétegenkint rakni; manuf. posztoszeleket zsinórral szegni.
 Lingerie, f. ágynemű.
 Liteur, se, s. szegő, beszegő.
 Litharge, f. olomtajt; — d'or, aranymázla.
 Lithochrome, m. színes könyomó; —chromie, f. szín. könyomás; —colle, f. kőragaszt; —labe, m. chir. köfogó; —lisation, f. kőkutatás; —logie, f. kőtan; —logue, m. kőismertő; —phage, m. kőfűró csiga; —tome, m. chir. kővágó kés; —tomie, f. kővágás; —tomiste, m. kővágó; —xyle, m. kővült fa.
 Litière, f. alom; p. faire — de qch., pazarolni; 2. hordszék; 3. selymér ganéja.
 Litigant, e, a. pal. pörlekedő.
 Litige, m. pal. pör, pörlekedés, pörös ügy.
 Litigieux, se, a. pörös.
 †Litiscontestation, f. prat. felelet a vádra; —pendance, f. pal. pör tartama.
 Litorelle, f. bot. parti szin-tező; martika.
 Litorne, f. orn. fenyves maddár.
 Littéraire, a. irodalmi, tudományos; —ment, irodalmilag.
 Littéral, e, a. betűszerinti; it. szószertint; math. calcul —, betűvetés; —ement, adv. betű-, szószertint; —ité, f. betűszerinti fordítás.
 Littérateur, m. tudós, könyvész; —trice, f. íróő; —

Littoral

—ture, f. irodalom; 2. tudományosság; könyvisme.
 Littoral, e, a. parti; 2. —, m. géo. partvidék.
 Liturgie, f. egyházi szertartás; 2. nyilvános isteni tisztelet; —gique, a. szertartást; —giste, m. szertartás-író.
 Lièvre, f. kocsikötél; charp. bókony.
 Livarde, f. simító kötél; 2. mar. előárboc.
 Livèche, f. bot. levestikon.
 Livide, a. olomszínű, sávos.
 Lividité, f. olomszín.
 Livraison, f. com. szállítás; libr. fizet.
 Livrancier, m. com. áruszállító.
 Livre, m. könyv; 2. jegyzék, napló; 3. mű; h. n. bendő; II. —, f. font; p. il ne faut pas cinq quarterons pour faire une —, sok beszédnek sok az alja.
 Livrée, f. anc. fizetés; 2. bérruha; cselédség; 3. — de la marié, nászszalagok; 4. ch. szörme; h. n. kerticsiga.
 Livrer, v. a. szállítani; ki-, átadni; 2. martalékul adni, hagyni; 3. se —, v. r. magát oda adni; bízni vkiben.
 Livret, m. könyvecske; arith. egyszeregy.
 Lixiviation, f. chi. kilugozás; —el, le, a. chi. kilugozott.
 Lizer, v. a. drap. szél ében húzni.
 Lobe, m. an. — de l'oreille, fülcimpa —s au cerveau, agykarély; 2. bot. karaj.
 Lobé, e, a. bot. karajos.
 Lobi-fère, a. bot. karajtermő; —pède, a. h. n. karajlábú.
 Lobulaire, a. bot. karajalakú.
 Lobule, m. an. karélyka.
 Local, e, a. helyi, helybeli, helyszerű; 2. —, m. helyiség, helyzet, fekvés; —ement, adv. helyszerűen.
 *Localisation, f. elhelyezés.

Loger

*Localiser, v. a. did. helyszíni: elhelyezni.
 *Localité, f. helyiség; helybeliség; 2. hely.
 Locataire, s. lakó; bérlakó.
 Locateur, se, s. bérbeadó.
 Locati, —s (-tice), m. pop. bérlő; bérkocsi.
 Locatif, ve, a. bérlő; va-leur —ve, lakbér; bérpénz.
 Location, f. pal. bérbeadás.
 Loch, loc (lok), m. mar. futammérő.
 Loche, f. icht. hajszos tergélye; — d'étang, cák; — de mer, tölcsérhal.
 Locher, v. n. maréch. csőrögni; j'entends un fer —, patkót hallok csőrögni; fig. il a touj. q. fer qui —e, mindig akad vmi baja; 2. arg. hallgatózni.
 Lochet, m. agr. ásókapa.
 Lochetage, m. agr. kapálás.
 Locheter, v. a. agr. kapálni.
 †Locman, v. lamaneur.
 Locomobilité, f. helyváltoztatási tehetőség; —motif, ve, a. helyváltoztatási; —motion, f. helyváltoztatás; —motive, f. mozdony.
 Loculaire, a. bot. sejtes; —ation, f. bot. sejtesség; —e, m. h. n. sejt; ter-szény.
 Locution, f. did. kifejezés, beszédmód.
 Lodier, m. paplan.
 Lods (lô), m. pl. prat. droit de — et ventes, eladási illeték.
 Lof, m. mar. széloldal, szeltáj.
 Logarithme, m. math. arányszám, szorzszám; —mique, a. arányszámi; 2. f. arányszámtan.
 Loge, f. kunyhó; th. páholy; 2. —s des petites maisons, cellák tébolydákban; —s d'un ménagerie, ketrecek; — d'un chien, ebvacok.
 Logeable, a. lakható; lakályos.
 Logement, m. lakás, szállás; guer. sáncolat; 2. milit. elszállásolás.
 Loger, v. a. szállást adni;

Logette

fig. il a — é le diable dans sa bourse, a lapos mennykő ütötte meg erszényét; 2. táboroztatni; 3. v. n. lakni; — chez soi, tulajdon házában lakni; fig. — à la belle étoile, a csillagos ég alatt szállásolni; 4. se —, v. r. magának házat építeni, berendezni; guer. magát eldancolni.

Logette, f. kunyhócaka.

Logeur, se, s. bútorozott szobákat bérbeadó.

Logical, e, a. elmészeti.

Logicien, m. elmész.

Logique, f. elmészet; 2. a. okszerű; elmészeti; —ment, adv. okszerűen, elmészetileg.

Logis, m. lakás; allons au —, menjünk haza; 2. corps de —, főépület; 3. fogadó.

Logistique, v. algebre.

Logo'diarrhee, f. szőőzön;

—graphie, m. gyorsíró;

—graphie, f. gyorsírázat;

—griphe, m. szőőjtvény;

—machie, f. did. szőővitázás;

—machiste, m. szőőszál-

hasogató; —mètre, m.

aránymérő; —phile, a.

hosszadalmas.

Lognette, f. riv. házó kötel.

Loi, f. törvény; homme de —, jogtudós; faire la —, törvényt szabni; — des nations, nép jog; — civile, polgári jog; 2. hatalom, törvényhatóság; fam. il est sous la — de sa femme, Anda-Pál hadából való; 3. mon. súly és érték.

†Loigner, v. éloigner; 2. m. fakészlet.

Loimique, v. contagieux.

Loin, adv. távol, messze; fam. je le vois venir de —, sejttem már mit akar; fig. revenir de —, nagy veszélyből menekülni; 2. conj. du plus — qu'il m'en souviene, a mennyire emlékszem; 3. prép. távol, messze; — de moi la pensée, távol legyen tőlem a gondolat . . .; p. — des yeux, — de coeur, mit a szem

Lointain

nem lát, a szív hamar feledi; 4. bien —, távol attól; 5. — à —, de —, de — en —, adt. helytől-közzel; rövid távolságban.

Lointain, e, a. távol eső, távol levő; 2. m. távolság; peint. távlat.

Loir, m. z. morga, morgály; p. il dort com. un —, alszik mint a gőzű.

Loirot, v. lerot.

Loiser, v. n. mar. villanni.

Loisible, a. szabad, megengedhető.

Loisir, m. szabad idő, ráérkezés; 2. à —, adt. tetszés szerint.

Lombaire, a. an. ágyék. . .

Lombard, m. jelzálogbank,

zálogbank.

Lombes, m. pl. an. ágyék.

Lomboyer, v. n. sal. süritni.

Lombric, m. méd. bégilisztá; h. n. földi giliszta; 2. z. kúszma; —ale, a. an. giliszta alakú.

Lompe, m. icht. lompos tásza.

Lonchite (-ki-), f. bot. bordalap, veselke.

Londerrette, f. pop. gyanus erkölcsű nő.

Long, ue, a. hosszú; —ue vue, távcső; 2. hosszadalmas, sokáig tartó; 3. lassu, cet ouvrier est bien —, e munkás nagyon lassú; fam. il en sait bien —, ravasz kópé; 4. m. hosszúság; tirer de —, kerekket oldani; it. —ue, f. hosszú szótag; il en sait les —ues et le brèves, érti a dörgést; 5. le —, du —, au —, tout au —, adt. hosszában; bőven; körülményesen; 6. à la —ue, adt. idővel, utóbb; 7. de —ue main, adt. régóta.

*Longanime, a. türelmes; nagylelkű; —ment, adv. türelmesen.

Longanimité, f. türelem; 2. türelmesség; megnyugvás.

Longe, f. cuis. vesepecsenye; jelsár; 2. man. kötőfék,

Loque

fékszár; caross. otorazij; carr. kaskótel.

Longer, v. a. vmi hosszában elmenni; 2. elterjedni.

Longévité, f. hosszú élet.

Longévive, a. hosszú életű.

Longicaude, a. hosszú farkú; —corne, a. hosszú szarvú; —mane, a. h. kezű;

—mètre, m. taill. hossz-

mérték; —métric, f. hossz-

mértan.

Longin, m. saint —, lassú ember; —ner, v. n. fam.

késedelmezni.

Longipède, a. hosszú lábú;

—penne, a. h. szárnyú;

—rostre, a. h. csőrű.

Longis (-ji), m. mar. árbocudár; 2. v. longin.

Longitude, f. géo. hosszúság.

Longitudinal, e, a. an. fracture —e, hasadékos törés;

—ement, adv. hosszában.

Longiuscule, a. hosszúkás.

Longtemps, adv. sokáig.

Longue, v. long.

Longuement, adv. sokáig; unalmasan, hosszadalmasan.

Longuerie, f. hosszadalmas-

ság; lassuság.

Longuerine, f. mar. keresztbe rakott ja.

Longuet, te, a. fam. hosszúkás; chir. —tes, f. kes-

keny kötelék; arg. dohánytekerce.

Longueur, f. hosszúság; 2. hosszasság; fig. coup de —,

régóta forralt árulás; 3. lassuság, hosszadalmasság;

4. en —, hosszában.

Lonicère, f. bot. lonc.

Lonse, v. losse.

Lonsard, m. bot. legyező pálm.

Looch, looc, lok, m. pharm. mellészörp.

Lopin, m. pop. darabka, falat; —er, v. a. szét darabolni.

Loquace (-koua-), a. beszédes; —ment, adv. beszédesen. [desség.]

Loquacité (-koua-), f. beszé-

Loque, f. fam. rongy.

Loquèle	Lote	Louvet
Loquèle (-kue-), f. fam. <i>beszédeség</i> .	Lote, lotte, f. orn. <i>folyami menyhal, menygadóc</i> .	Loueur, se, s. <i>bérbeadó; bér-lő</i> ; 2. v. louangeur.
Loquence (-kan-), f. <i>beszédeség</i> .	Loterie, f. <i>sorsjáték, lutri</i> ; fig. le mariage est une —, a házasság kockajáték.	Loup (lou), m. <i>farkas</i> ; — doré, <i>sákdí, aranyfarkas</i> ; — de mer, v. loup marin; fig. — des eaux douces, <i>csuka</i> ; p. quand on parle du — on en voit la queue, <i>farkast emlegetnek kert alatt jár</i> ; it. la lune est à l'abri des —s, <i>ebugatás nem hallik menyországba</i> ; it. à chair de — sauce de chien, <i>kemény fát kemény ékkel hasítják</i> ; it. le — mourra dans sa peau, <i>kutyából nem lesz szalonna</i> ; chir. <i>rákfekély</i> ; cost. <i>dárszony álca</i> ; fig. fam. <i>hitelező</i> .
Loquet (-kè), m. <i>kilincs, kádfa</i> .	Lotier, m. bot. <i>babó, kerep</i> ; — odorant, <i>kék lóhere</i> .	Loup-cervier, m. z. <i>hiúz</i> ; 2. <i>tőzsde uzsorás</i> .
Loqueteau, m. <i>kollantyi</i> .	-Lotion, f. pharm. <i>öblögetés</i> ; méd. <i>sebvíz</i> .	Loupe, m. méd. <i>tömlődag</i> ; bot. <i>göcs</i> ; fond. <i>vaskenyér</i> ; lun. v. <i>lentille</i> .
Loqueter, v. a. <i>kilincselni</i> ; 2. <i>rongyot szedni</i> ; fig. <i>sze-génységet tettetni</i> .	Lotionner, v. a. <i>öblögetni, kimosni</i> .	Loupeux, se, a. bot. <i>göcsös</i> .
Loqueteux, se, a. fam. <i>rongyos</i> .	Lotir, v. a. <i>felosztani</i> ; ré-szekre <i>osztani</i> ; 2. <i>kisor-solni</i> .	Loup-garou, m. méd. <i>farkassá vált ember</i> ; fig. <i>emberkerülő</i> .
Loquette (-kète), f. <i>rongyoc-ska</i> ; péch. <i>középszelet</i> .	Lotissage, m. <i>ércpróba</i> .	Loup-marin, m. icht. <i>farkas-hal</i> .
Lorandier, m. agr. <i>szántó-béres</i> .	Lotissement, m. <i>kisorolás</i> .	Lourd, e (lour, lour-de), a. <i>nehéz, sulyos</i> ; fig. <i>bajos, keserves</i> ; 2. <i>esetlen, otrom-ba</i> ; fig. <i>lassú, lusta</i> ; 3. <i>durva, goromba</i> .
Loranthé, f. bot. <i>fakín</i> .	Lotisseur, m. <i>kisoroló</i> .	Lourdaud, e, s. <i>fajankó, mulya, golyhó</i> .
Lorgnade, f. <i>kancsalítás; kacsingatás</i> .	Lotto, m. <i>lottójáték</i> .	Lourdauderie, f. <i>golyhóság, mulyaság</i> .
Lorgne, a. je ne suis pas si —, <i>nem vagyok oly o-toba</i> .	Lotoire, m. conch. <i>fűves csiga</i> .	Lourdement, adv. <i>sulyosan, nehezen, esetlenül</i> ; dur-ván.
Lorgner, v. a. <i>kancsalítani; kacsintani</i> ; fig. <i>vmít szem-ügyre venni; szemüvegezni</i> .	Lotor, m. z. <i>mosómedve</i> .	Lourderie, f. <i>kamaszság</i> .
Lorgnerie, v. <i>lorgnade</i> .	Lotte, v. <i>lote</i> .	†Lourdeur, f. <i>nehézség</i> ; fig. <i>esetlenség, nehezkesség</i> .
Lorgnette, f. <i>szembüveg</i> ; — d'o-péra, <i>látcső</i> .	Lotus, lotos (-uce, -oce), m. bot. <i>celtis</i> .	Lourpidon, f. <i>vén banya</i> .
Lorgneur, se, s. <i>kacsingató</i> .	Louable, a. <i>dicséretes, dicsé-retre méltó</i> ; dipl. <i>tekin-tetes</i> ; méd. <i>jó egészséges</i> ; †—ment, adv. <i>dicséretesen</i> .	Loutre, f. <i>vidra</i> ; petite —, <i>nyérc</i> .
Lorgnon, m. opt. <i>szemcsip-tető</i> .	Louage, m. <i>bér, bérlet, bér-lemény</i> ; laquais de —, <i>bér-szolga</i> .	Louve, f. <i>nöstény farkas</i> ; bāt. <i>kőfogó</i> ; †fig. <i>rima, szajha</i> .
Lori, m. orn. <i>vörös kajdacs</i> ; — caïres, f. icht. <i>csontpik-kelyűek</i> ; —n, m. mar. <i>horgonyjelölő</i> ; —ot, m. icht. <i>sárgarigó</i> ; boul. <i>pe-met teknő</i> .	Louager, v. <i>locataire</i> .	Louver, v. a. bāt. <i>megfűrni</i> .
Lormerie, f. <i>szerkovácsmű</i> .	Louange, f. <i>dicséret; dicsé-rés</i> .	Louvet, te, a. man. <i>ordas</i> .
Lormier, m. <i>szerkovács</i> .	Louanger, v. a. fam. <i>dicsér-ni</i> .	Louvetteau, m. <i>fiatal farkas</i> ; bāt. <i>kőfogó ék</i> .
Lormure, f. pop. <i>szürke gyík</i> .	Louangeur, se, s. <i>dicsőítő, magasztaló</i> .	Louvetier, v. n. <i>fiazni</i> ; 2. <i>manuf. gyaratni, kártolni</i> .
Lors (lór), adv. v. <i>alors</i> ; 2. <i>dès —, azóta</i> ; 3. <i>pour —, most már</i> ; 4. — de, <i>írép. akkoriban</i> .	Louche, a. <i>kancsal, sanda</i> ; fig. <i>képtelmű, gyanus</i> ; f. agr. <i>trágyakanál</i> ; tourn. <i>pergőfűró</i> .	
Lorsque (lorce-que), conj. <i>midőn; még akkor is</i> .	Louchement, m. <i>loucherie</i> , f. <i>bandzsalság, sandaság</i> .	
†Los (lós), m. <i>dicséret</i> .	Loucher, v. n. <i>sandítani, kancsalítani</i> .	
Losange, m. géom. <i>ferdény, csúrló</i> ; 2. <i>metsett lap</i> .	Louchet, m. jard. <i>ásó</i> .	
Losanger, v. a. <i>csúrlókre osztani</i> .	Loucheur, se, s. <i>sandalgó</i> .	
Losangerie, f. <i>süindörgés</i> .	Loudier, v. <i>lodier</i> .	
Losangier, m. <i>süindörgő</i> .	Louer, v. a. <i>bérbeadni; bé-relni</i> ; p. il est à —, <i>meg-kapható</i> ; 2. se —, v. r. <i>el-szegődni</i> ; II. v. a. <i>dicsér-ni, magasztalni</i> ; Dieu soit —é! <i>hála Istennek!</i>	
Losse, f. tonn. <i>szádfuró</i> .	2. se —, v. r. <i>önmagát di-csérni</i> ; se — de q. <i>vkivel megelégedve lenni</i> .	
Lot (lo), m. <i>rész, jutalék, illeték</i> ; com. <i>kótyavetélés</i> ; 2. <i>sorsjegy</i> .		

Louveterie

Louveterie, f. ch. farkasvadász-szerszám; ennek helye.
 †Louvétier, m. ch. fővadászmester far. vadászatonál.
 Louveur, m. mac. kőfűrő.
 Louvière, f. ch. farkasverem.
 Louvorage, m. mar. laboradás.
 Louvoyer, v. n. mar. laboradni; fig. késelegni, hízní halasztani.
 Lover, v. a. mar. tekercebe rakni.
 Loyal, e, a. igazi, valódi, törvényszerű; 2. fig. igazelmű; man. cheval —, szelíd ló; —ement, adv. igazelműen.
 Loyauté, f. igazelműség, becsületesség.
 Loyer, m. házbér, lakbér; 2. bér, fizetés; jutalom; napszám.
 Luberne, f. nőstény párdúc.
 Lubie, f. fam. különös, bohókás ötlet; il a des —s, megbombolt a kereke.
 Lubieux, v. capricieux.
 Lubin, v. loup-marin.
 Lubinie, f. bot. csövírics.
 Lubricité, f. bujaság.
 Lubrifier, v. a. méd. nyirkossá tenni; bekenni.
 Lubrique, a. buja; —ment, adv. buján.
 Lucane, m. ent. szarvasbogár.
 Lucarne, f. padlás-ablak, fődélflyuk.
 Lucide, a. világos, tiszta, derült; méd. intervalles —s, önszemeleti közh; —ment, adv. tisztán, világosan.
 Lucidité, f. tisztaság, világosság.
 Lucifer (ère), m. hajnalcsillag.
 Lucifuge, a. fénykerülő; —nocte, a. bot. éjjel virágzó.
 Lucratif, ve, a. jövedelmező.
 Lucrre, m. v. gain; 2. orn. csz.
 Luctueux, se, a. méd. fájdalmas.

Lucubrateur

Lucubrateur, —tion, v. élucubrateur, etc.
 Lucubrer, v. n. éjjel dolgozni.
 Luette, f. art. nyelvcsap.
 Lueur, f. fény, csillámlás; 2. fig. szikra, sugár; il n'a pas la moindre — de bons sens, egy szikra esze sincs.
 Lugubre, a. szomorú, komor, gyászos; cris —, jajkiáltás; —ment, adv. gyászosan, stb.
 *Lugubrer, v. a. komorítani, szomorítani.
 Lui, pron. ő; neki; parlez-lui, beszéljen vele; szóljon hozzá.
 Luire, v. n. ir. fényleni, világitni; ragyogni; it. fig. Luisant, m. fény, ragyogás; II. —, e, a. fénylő, ragyogó, csillámló; ver —, nyár kezdeti cserebűly; 2. fényes.
 Luites, f. pl. ch. vadkan heréje.
 Lumbago, lombagie, f. méd. lágyékfájás.
 Lumière, f. világosság; fény; fig. l'ouvrage ne verra point la —, a munka nem fog megjelenni; 2. gyertya, gyertyafény arm. gyűlyuk; éb. —s, csaplyuk; math. irányzó; 3. fig. ismerés; ismeret; értelem; 4. fig. fővilágosítás; fogalom.
 Lumignon, m. gyertyahamu.
 Luminaire, m. éer. világosság; 2. coll. egyházvilágítás; 3. fam. látás.
 Lumineusement, adv. világosan, tisztán.
 Lumineux, se, a. világitó; fig. értelmes; c'est un esprit — derült eszű; vérité — se, érthető igazság.
 Luminique, a. világitó.
 Lump, m. icht. lompos tasza.
 Lumps (lompee), m. raff. rögcsukor.
 Lunaire, a. astr. hold...; cadran —, holdóra; 2. f. bot. holdruta-ozmund.

Lutant

Lunaison, f. holdváltás.
 Lunarien, ne, s. a. holdlakos.
 Lunatique, a. man. holdvak; méd. holdkóros.
 Lundi, m. hétfő; la saint —, szent heverd el napja.
 Lune, f. astr. hold; p. elle a des —s, tücskei vannak; icht. ezüst hal; minér. pierre de —, köüveg.
 Lunette, f. opt. szemüveg; 2. —s, pl. pápaszem; fig. prenez vos —s, nézze meg jobban; 3. — d'approche, távcső; arch. — d'un pri-vé, árnyékszék tükre; cuis. mellcsont; man. szemellenző.
 Lunettier, ère, s. opt. pápaszemkészítő; 2. —ère, f. bot. paizspár.
 Lunule, f. icht. felszeguzó; 2. —s, pl. astr. Jupiter és Saturn csatlósai (holdjai).
 Lupin, m. bot. csillagfűrt, fügebab.
 Lupinaire, m. fügebabárus.
 Lupinastre, m. bot. pimpó.
 Lupoge, f. orn. banka.
 Lupuline, f. bot. zörgő lóhere.
 Luride, a. halottszíni, halálápadt.
 Luron, ne, s. a. erőteljes, vidor.
 Lustrage, m. fényítés; manuf. fényítő gép.
 Lustratif, ve, a. fényítő.
 Lustre, m. fény; it. fig.; am. csillár; bot. — d'eau, seprőjeneszter; chap. ne-mez kefe; h. anc. év-ötöd.
 †Lustrer, v. a. fényíteni, fényesíteni.
 Lustreur, se, s. t. t. fényesítő.
 Lustreux, se, a. fényes, ragyogó.
 Lustrier, m. csillárkészítő.
 Lustrine, f. com. fényeslyem.
 Lusturon, m. pop. durva, neveletlen ember; 2. —, ne, a. ostoba, együgyű.
 Lut (lute), m. chi. ragasz.
 Lutant, e, a. ragasztott.

Lutation

Lutation, f. ohi. ragasztás.
Luth (lute), f. lant.
Luthier, m. luth. lantkészítő.
Lutin, m. zörgő manó; fig. il ne dort non plus qu' un —, folyvást talpon van; 2. —, e, a. v. idor, eleven, fürge, pajzán, pajkos.
Lutiner, v. a. fam. kinezni, zaklatni; 2. v. n. zörömbölni, dörömbölni.
Lutte, f. gymn. küzdés; versenyharc; fig. vetélkedés.
Lutter, v. n. küzdeni, birkózni; it. fig.; 2. meghágni.
Lutteur, m. küzdő.
Lutus (-tuce), m. szalmakunyhó.
Lutation, f. chir. ficamodás, menülés.
Luxe, m. fényűzés, pompa; 2. dísz.
Luxer, v. a. chir. ficamítani; 2. se —, v. r. ficamodni, menülni.
Luxueux, se, a. fényes, fényűző; pompás.
Luxure, f. théo. fajtalanság.
Luxuriance, f. jard. bő tenyészet.
Luxuriant, e, a. bot. buja.
Luxurier, v. n. bot. hűján tenyészni.
Luzerne, f. agr. német lóhere; —r, v. a. lucernát vetni.
Luzernière, f. agr. lucernaföld.
Lycée, m. felső iskola; arg. böltem.
Lychnis (lik-nice), m. bot. mécsvirág.
Lycion, lycium (-ome), m. bot. fanyár.
Lycogale, f. bot. füte; —pe, m. bot. vízi peszér; —pode, m. bot. korpafű; —pside, f. bot. nyakó.
Lymexie, m. ent. szű.
Lym'ne, m. i. ht. rája; —néé, f. conch. iszapcsiga.
Lymph'atique, a. an. vaisseaux —s, nyírk-edények; —e, f. an. nyírk.
Lynx (leinks), m. hiúz.

Lyre

Lyre, f. mus. anc. lant; fig. költészet.
Lyrique, a. lantszerű, lantos; 2. m. dalköltészet.
Lyron, m. bot. vízi hídor.
Lysimachie, f. bot. lizinka.
Lyssa, m. méd. ebdüh.
Lytrum, v. corneille (bot.).

M.

M, (me), m. M, a betűsorozatban 13.
Maca, f. pop. vieille —, vén kerítő.
Macaque, m. z. cerkaf, pofitru.
Macaron, m. pât. cukros mandola-sütemény; 2. arg. áruló.
Macaroni, m. cuis. olasz laska; pharm. ólomkór elleni szer.
Mace, f. bot. v. macis; jeu. tét.
Macération, f. pharm. pálasztás; dév. sanyargatás.
Macérer, v. a. chi. áztatni; dév. sanyargatni; 2. se —, v. r. önmagát sanyargatni.
Macéron, m. bot. angyalika.
Machaon (-ka-), m. ent. fecskéfarkú pillangó.
Mâche, f. v. blanchette; pop. faire la —, sokat enni, falni.
Mâchedru, m. pop. faló, zabáló.
Mâchefer (-fère), m. forg. vaspör.
Mâchelière, a. f. dent —, zápfog.
Mâchemouire, f. mar. kétszersült darabka.
Mâcher, v. a. rágni; fig. il —e à vide, folyik a nyála; it. — les morceaux à q., vmít vkinek a szájába rágni; 2. pop. falni, zabálni; 3. v. n. fig. — de haut, étvágy nélkül enni.
Machette, f. v. hulotte; bouch. mészároskés.
Mâcheur, se, s. rágó; — de tabac, bagózó; 2. grand —, nagyevő.

Maçon

Macheuré, e, a. bekormozott.
Mâchicatoire, m. rágyszer.
†Machicot, m. h. ecol. temploménakes; 2. roz. énekes.
Machicotage, m. mus. cikornyázott temploménak.
Machicoter, v. a. un chant, éneket cikornyázni.
Machin, m. pop. izé...; j'étais là avec —, ott voltam... izével.
Machinal, e, a. gépszerű; —ement, adv. gépszerűen.
Machinateur, trice, s. fondorkodó.
Machination, f. fondorkodás.
Machine, f. gép; — architectonique, emelő gép; 2. mozgony; fig. remekmű; fam. — ronde, világgyegetem; 3. fig. fogás; indító ok.
Machiner, v. a. th. gépekefelállítani; fig. fondorkodni.
Machinerie, f. t. t. gépkészítés; gépezet.
Machineur, v. machinateur.
Machinisme, m. th. gépészet.
Machiniste, m. th. gépész.
Machinoir, m. cord. vargakes.
Machlis (-klice), m. z. jávorgim.
Mâchoire, f. an. állkapocs, állcsont; pop. jouer de la —, derekasan falni; fig. c'est une —, durva ember.
Mâchonnement, m. rágcáslás, mammogás.
Mâchonner, v. a. fam. rágicsálni, mammogni.
Mâchonneur, se, s. rágicsáló.
Mâchu'rat, m. impr. maszatol; —re, f. drap. folt; pop. piszok; —rer, v. a. pop. bepiszkolni; it. rágalmazni; impr. maszatolni.
Macis, m. bot. szerezsendió virág.
Mâclage, m. verr. üveggyurma vegyítése.
Mâcle, v. macro.
Mâcler, v. a. verr. üveggyurmat vegyíteni.
Maçon, m. kömvés; fig. c'est un vrai —, valódi maasztoló.

Maçonnage

Maçonnage, m. *kőművesmunka*.
Maçonner, v. a. *falazni, falat rakni*; 2. *befalazni*; 3. *fig. maszatozni*.
Maçonnerie, f. *falazat, falmű*; 2. *építkezési hivatal*.
Maçonnique, a. *szabadkőművesi*.
Maçouage, m. *kendertilolás*.
Maque, m. *tiló, kendertörő*.
Maquer, v. a. *tilolni*.
Maquerie, f. *ard. észak felé hajló ér (palabánydokban)*.
Macre, f. *bot. sulyom*.
Macreuse, f. *an. közönséges bukrucsa*; p. *avoir un sang de —, érzéketlennek lenni*.
Macrobe, m. *hosszuéletű*; —bie, f. *hosz. élet*; —biotique, f. *éptan, hosz. élettan*; —cerque, a. *hosz. farkú*; —cosme, m. *phil. világegyetem*; —glosse, a. *hosz. nyelvű*; —phthalme, a. *górszemű*; —ptère, a. *hosz. röpű*; —ule, f. *orn. szárcsa*.
Maculation, f. *impr. bepiszkítás*.
Maculature, f. *impr. hibás nyomás*; libr. *takaró papír*.
Macule, f. *falt, piszok*; astr. *napfalt*.
Maculer, v. a. *rel. bepiszkítani*; 2. *v. n. fogni (színnel)*.
Macusson, m. *bot. földi mogyoró, csunya*.
Madame, f. *pl. mesdames; asszony*; p. — *vaut bien*, Mr. et Mr. *vaut bien —, egyik eb a másik kutya*.
Madarose, f. *méd. pillaszűr hullása*.
Madéfaction, *madéfier*, v. *humectation*, etc.
Mademoiselle, f. *pl. mes —s, kisasszony*.
Madrague, f. *pêch. hűlő tinnahalászathoz*; 2. *tinnahalászat*.
Madré, e, a. *pettyes, eres*; 2. *fig. ravasz, fortélyos*.

Madrépore

Madrépore, m. *csillagburány*.
Madrrier, m. *hydr. tölggyerenda*; arch. *vánkosfa*.
Madrigal, m. *litt. pásztortvers*; 2. —gaux, m. *pl. szépelgések*.
Madrure, f. *ér, szál, ros (fában)*.
Maëstral, *mistral*, m. *mar. északnyugoti szél (földközi tengeren)*.
Mafflé, e, *maflu*, e, a. *posók*.
Magasin, m. *tár, raktár*; marchand en —, *nagykereskedő*; 2. *gyűjteték, készlet*; 3. *kocsiláda*; 4. *litt. tudománytár*; —age, m. *raktárbér*; *raktározás*; —er, v. *emmagasíner*; —ier, m. *raktárnok*; 2. *tárkönyv*.
Magdaléon, m. *pharm. tekercs, rúd*.
Magie, f. *bűvészet*; —noire, *ördögösség, boszorkányság*; 2. *fig. varázshatás*.
Magique, a. *igéző, varázsló*.
Magister (tère), m. *iskolatanító*.
Magistral, e, a. *parancsoló, leckéztető*; *vaskalapos*; fort. *ligne —e, fővonal*; —ement, adv. *parancsolóan*.
Magistrat, m. *tisztviselő*; 2. *városi hatóság, elöljáróság*; —ure, f. *tisztviselőség*; bírói *hivatal*; 2. *bírói méltóság*.
Magnan, m. *selymér, selyembogár*; —ier, m. *selymertenyésztő*; —erie, f. *sely. tenyésztés*.
Magnanime, a. *nemeslelkű, nagylelkű*; —ment, adv. *nagylelkűleg*.
Magnanimité, f. *nagy-, nemes lelkűség*.
Magnat (ma-nia), m. *ország-nagy*.
Magné'sie (mag-né-), f. *chi. keser-éleg*; —site, f. *chi. keserőc*; —sium, m. *chi. keserény*.
Magné'tique (nié'-), a. *phys. delejes*; —tisation, f. *méd. delejezés*; —tiser, v. a. *de-*

Maigrir

lejezni; —tiseur, se, s. *delejező*; —tisme, m. *phys. delejesség*; —tologie, f. *phys. delejtan*; —tomètre, m. *phys. delejmérő*.
Magnificat (mag-ni-fi-catt), m. *lit. ének a Szent Szűz tiszteletére*; p. *corriger le — à matines, okit ok nélkül feddeni*.
Magni'ficence, f. *pompa, nagyság*; 2. *fényezés*; fig. *magasztosság*; —fier, v. a. *magasztalni, dicsőíteni*; —fiqne, a. *pompás, nagy-szerű*; dicső; 2. *fényes; díszes*; —ment, adv. *pompásan, etb.*; —tude, v. *grandeur*.
Magot, m. *z. pávián*; c'est un vrai —, *esetlen*; 2. *fam. kincs*.
Magyar (ma-gi-are), s. a. *magyar*; *—iser, v. a. *magyarosítani*.
Mai (mè), m. *május hava*; 2. *májusi fa*. [jen!]
Maidieu, i. *Isten úgy segél*.
Maie, f. *mar. csepegtető rostély*; fond. —, *mée, tekno*; 2. *sajto feneke* boul. *sütő tekno*.
Maigre, m. *soványság*; icht. *fecskehal*; riv. *folyó száraz medre*; II. —, a. *sovány, vézna*; cheval *char-gé de —, gebe*; 2. *hitvány, silány*; fig. — *suget, csekély ok*; cath. *jour —, bűjti nap*; arch. *angle —, hegyes sarok*; mar. *navire —, szűk hajó*; call. *caractère —, vékony betű*; peint. *couleur —, halvány szín*; III. —, *adt. manger —, bűjtölni*; *mangez-vous en — ou en gras? bűjti ételt vagy húst eszik?*
Maigrelet, *maigret*, —te, a. *fam. kissé sovány*; t—ement, adv. *soványan*.
Maigreur, f. *soványság*; fig. *silányság*.
Maigrir, v. a. *charp. vékonyra faragni*; *vékonyítani, karcsúvá tenni*; 2. *v. n. soványodni, megsoványodni, véznuhni*.

Maigne

Maigne, mène, f. savó; 2. ient. v. ombre.
Mail m. car. sulyok; écon. cséplő.
Maille, f. bonn. szem; 2. chemise de —, páncéling; bot. bimbó; chir. szemfolt.
Mailleau, m. fond. kis kőtis.
Mailler, v. a. recézni; agr. fölszántani; plumes —ées, tarka tollak; 2. v. n. bimbósodni; rügyezni.
Maillerie, f. kölyű.
Maillet, m. kőtis, sulyok; tonn. nyújtó pörty; pap. ütőkos; man. talgás ló.
Mailleter, v. a. mar. szegekkel kiverni; eszkábálni.
Mailleur, m. péch. háló-kötő.
Maillier, m. láncmives.
Mailleur, f. fauc. tarka fol-tok.
Mailloche, f. fakőtis.
Mailon, m. lánczem; rub. rézkarika.
Maillet, m. pólya; th. test-színi, szűk, szövött nadrág.
Mailotin, m. h. anc. buzogány.
Main, f. kéz; fig. donner les —s à une chose, megegyezni vbe; battre des —s, tap-solni; p. il faut aller bride en —, lassan járj tovább érsz; II. se tenir la —, ősz-szetartani; pop. il a la — croche, könnyen kezében se-lejt vmit; vendre hors la —, szabad kézből elad-ni; gens de basse —, pór-nép; guer. coups de —, megrohanás; il a une belle —, szép írása van; p. à plus — l'ouvrage avance, több kéz hamar kész; faire sa —, lopni; sous —, titok-ban; III. t. t. bot. inda; horl. órákulcs; jeu. ütő; impr. kacsó; orf. orros fo-gó; pap. com. — de pa-pier, egy konc papir; pound. — de cuivre, rézlapát; fig. — de justice, az igazság jogára.
Mainassise, f. pal. lefogla-lás; pop. user de —, vkit megverni; — brune, f. pap.

Maint

kártyapapir; —oulante, f. arch. lépcsőkorlát; — de Dieu, f. sebtapas; — d'oeuvre, f. munkabér; — ferme, f. jur. földbér; — fleurie, f. pap. cifra pa-pir; — forte, f. fegyveres erő; — levée, f. jur. don-ner —, lefoglalást meg-szüntetni; — mettre, v. a. ir. = un serf, jobbágyat felszabadítani; — mis, m. szabados; — mise, v. maiu-assise; — mortable, a. cout. holt kézi; — morte, f. cout. holt kéz.
Maint, e, a. fam. némely.
Maintenant, adv. most, je-lenleg.
Maintenir, v. a. ir. megtar-tani, megőrizni, föntarta-ni; 2. állítani; 3. se —, v. magát föntartani, meg-őrizni.
Maintenue, f. prat. hatósági oltalom.
Maintien, m. megtartás, fön-tartás; 2. magatartás, il-ledelem, illem.
Mairanie, f. bot. medveszőlő.
Maire, m. polgármester, vá-rosi főnök.
Mairie, f. polgármesteri hi-vatal, városi főnökség.
Mairin, m. charp. tölgyszál-sa. [de hát.
Mais, conj. de; 2. hanem; 3. Mais (ice), m. törökbúza, kukorica.
Maison, f. ház, lakház; ház-tartás; faire sa —, ház-tartását berendezni; p. le charbonnier est maitre à sa —, mindenik úr a maga házában; petite —, kéj-lak; petites —s, tébolyda; — rus-tique, major, tanya; 2. család; 3. társaság; társ-ház; 4. kereskedelmi cég; 5. la — du roi, udvartar-tás; 6. nemzetség, származás. [épület fa.
Maisonage, m. e. f. szálfá.
Maison'née, f. egy ház la-kói; fam. háztartás; — ner, v. n. házat építeni; 2. v. a. szállást adni; — nette, f. házikó.

Mal

Maistrance, f. mar. alsóbb rendű tengeri tiszt.
Maitre, m. úr; fig. chercher —, pártot keresni; p. tel —, —, tel valet, kutyá gazda, ebszolga; 2. parancsoló; 3. tanító; 4. mester; 5. tu-lajdonos; 6. mester, fő-mester; — Jacques, min-denes; 7. fölügyelő; grand —, főudvarmester; — clerc, öreglegény; 8. le — autel, főoltár.
Maitresse, f. urnő; 2. — d'é-cole, tanítónő; 3. — cou-turière, varrónő; 4. petite —, divathölgy; 5. kedves, szerető; 6. fő . . . ; bát. — muraille, főfal.
Maitrise, f. mesterjog; 2. nagymesteri méltóság.
Maitriser, v. a. legyőzni, le-igázni; uralkodni; (on . . en . . .); 2. se —, v. r. na-gán uralkodni.
Majesté, m. fölség; 2. nagy-ság, fonség; 3. votre —e, fölséged.
Majestueusement, adv. föl-ségesen, méltósággal.
Majestueux, se, a. fonséges, méltóságtejes; ácsd.
Majeur, e, a. nagykorú; 2. —s, v. ancêtres; 3. fontos, túlnyomó; fig. il y a force —, ez elkerül etlen; 4. mus. ton —, kemény hang.
Majeure, f. log. fötélet fötét.
Majorat, m. mil. őrnagy; 2. a. aide —, segéd tiszt; 2. a. état —, táborkar.
Majorat, m. előfőség; első szülőtti jog.
Majordome, m. főudvarmes-ter; mar. élémester.
Majorique, f. com. festett cse-rép-edény.
Majorité, f. nagykorúság; 2. mil. őrnagyi állás; 3. több-ség.
Majuscule, s. a. gr. nagy-betű; 2. cath. előnékes.
Maki, m. z. rémke.
Mal, m., pl. maux, rossz, gonosz; 2. bűn; mettre une femme à —, nőt elcsé-bítani; 3. fájdalom, baj; mar. — de mer, tengeri

Mala'chie

betegség; 4. kár vesztés; p. qui — veut, lui vient, a ki másnak vermet ds, maga esik bele; 5. baj, szerencsétlenség, baleset; 6. fáradtság, fáradalom, munka; 7. icht. harcra; II. —, adv. rozsul; helytelenül; III. —, e, a. v. maladroitt.

Mala'chie, f. ent. kantaris; —chite, f. minér. rézkő; —cie, f. méd. megkivándás (viselő nőknél).

Malaco'phylle, a. bot. lágy levelű; —ptère, a. lágy rüplű; —steose, f. méd. csontlággyulás.

Malactique, v. émollient.

Malade, a. beteg; aimant —, elgyöngült delej; 2. —, s. beteg; —ment, v. maladivement.

Maladie, f. betegség; 2. pop. ragály; 3. kórság, káros vágy.

Maladif, ve, a. beteges.

Maladivement, adv. betegesen.

†Maladrerie, v. léproserie.

Maladresse, f. ügytelenség; fig. oktalanság.

Maladroitt, e, a. ügyetlen, esetlen; —ement, adv. ügyetlenül.

Malagme, m. méd. lágyító borogatás.

Malagmer, v. amalgamer.

Malanquette, v. cardamome.

†Malaisance, v. embarras.

Malaise, m. kéjtelenség, kéjtelenség, alkalmatlanság; 2. nyomor; szegénység.

Malaisé, e, a. nehéz; 2. kéjtelmen, alkalmatlan; 3. megrongált állapot, szegénység; —ment, adv. fáradtságos, kéjtelmenül.

Malaiser, v. génér.

Malandre, f. méd. bélpoklos dag; maréch. v. solandre.

Malandreux, se, a. e. f. tetves, redves; man. békaváros.

Malapre, m. imp. ügyetlen szedő.

Mal-à-propos, adv. roszkor.

Malard

Malard, m. orn. vad kacsér.

Malaventure, v. mésaventure.

Malavisé, e, s. a. gondatlan, vigyázatlan; —ostoba, tanulatlan.

Malaxation, f. pharm. lágyítás.

Malaxer, v. a. pharm. lágyítani.

Malbáti, e. s. a. rozsultermett, idomtalan; fig. se senir tout —, rozsul érezni magát.

Maltorough (mal-brouk), m. z. hupmajom.

Malbouche, v. médisant.

Malcontent, e, a. elégtelen.

Malcontentement, m. elégtelenség.

Maldisant, v. médisant.

Mallot, m. icht. gadóc.

Mäle, m. férfit; him; kan; fam. c'est un vilain —, ocsmány ember; 2. —, a. him; bot. fleur —, himvirág; 3. fig. férfias; erőteljes.

Mal'beste, f. mar. mohozó szekerce; —bête, f. fam. kárörvendő; embertelen, szörnyeteg; 2. myth. szörny; —bosse, f. nagy giimő; méd. dögvész, csu-mó; 2. la —! i. vigyen el a manó!; —bouche, f. büdös száj; 2. —, a. v. médisant.

Malédiction, f. átok; megátkozás; 2. —! átkozott!

Maléfaim, f. farkas-éh.

Malé'fice, f. megigézés, bosszorkányság; —ficié, e, a. megigézett; fam. aszkóros; a természet által elhanyagolt; †—fichier, v. a. fam. nyúzni, összekarcolni; —ficieusement, adv. igézőleg; —ficiels, se, a. igéző, varázsló; —frique, a. astr. rozsz befolyású.

Maleheure, à la —, adv. v. malheureusement; 2. p. va —t'en à la —, vigyen el a hóhér.

Malemort, f. pop. siralmas halál; 2. méd. veszélyes bélpokol.

Malheur

Malencontre, f. fam. szerencsétlenség.

Malencontreusement, adv. szerencsétlenül.

Malencontreux, se, a. fam. szerencsétlen.

†Malengin, m. csalds, álnok-ság.

Mal-en-point, adv. fam. rozsul, rozsz állapotban.

Malentendu, m. félreértés; 2. tévedés; 3. —, e, a. félreértett.

Malennit, f. álmatlan éj.

Maléolence, f. kellemetlen olajszag.

Malepeste, i. patvarban! teringettét!

Malérage, f. autr. düh; 2. féktelen vágy.

†Maléstrin, v. imprudent.

Mal-être, m. rozszullét.

†Maletrousse, f. cout. gyümölcs és marhaadó.

Malévole, a. rozszakaratú, nehezeltő, idegenkedő.

Malfacon, f. t. t. fam. hiba; 2. fig. csalds, sikkasztás.

Mal'faim, v. malefaim; —faire, v. n. ir. rozszat elkövetni; —faisance, f. gonoszság, rozszaság; —faisant, e, a. gonosz, rozsz; 2. egész-telen, káros; —fait, e, a. idomtalan; —faiteur, trice, s. gonosztevő.

Malfamé, e, a. fam. hirhéd, rozshírú.

Malgracieusement, adv. gorombán, barátságtalanul, műveletlenül.

Malgracieux, se, a. fam. műveletlen, goromba, barátságtalan.

Malgré, prép. akarat ellen; 2. dacára; mind a mellett, hogy; ellenére; 3. —que, conj. (csupán: avoir igével) = j'en aie, minden fáradozásom ellenére.

Malhabile, a. ügyetlen, okatlan; —ment, adv. ügyetlenül, okatlanul.

Malhabilité, f. ügytelenség.

Malherbe, f. bot. fogasir.

Malheur, m. szerencsétlenség; 2. baleset; les —s de la vie, az élet viszontag-

Malheure

ságai; p. un — ne vient jamais seul, szerencsétlenség karöltve jár; 3. — à, — sur, i. faj! — aux impies, faj az istentelenekek! 4. par —, adt. szerencsétlenségre.

Malheure, à la —, v. malheureusement.

Malheureusement, adv. szerencsétlenül; 2. szerencsétlen módra.

Malheureux, se, a. szerencsétlen; p. il est — en fricassé, mindenben szerencsétlen; passion —, szerencsétlen szerelem; 2. boldogtalan; 3. vészthozó; 4. nyomorult, rozsz; 5. középszerű; II. —, se, s. szerencsétlen; 2. boldogtalan, nyomorult, alávadó, gonosztevő; 3. —se, f. kicsapongó nő.

Malhonnête, a. illetlen; becstelen; 2. udvariatlan, miveletlen; —ment, adv. illetlenül, stb.

Malhonnêteté, f. illetlenség; udvariatlanság; illemtelenség; becstelenség; 2. —s, pl. durvaságok.

Malice, f. gonoszság, rossz-ság, gonoszlelkűség; 2. álnokság; —noire, elvetem-dett gonoszság; 3. pajzán-ság, pajkosság, ingerkedés.

Malicieusement, adv. gonoszul, g. módra; il interprète tout —, mindent rozszra magyaráz.

Malicieux, se, a. gonosz, rozsz, álnok; pajzán, ingerkedő.

Mal'corium (-ome), m. bot. grándátalma-héj; —forme, a. alma alakú.

Malignement, adv. gonoszul, kajánul, gúnyolva.

Malignité, f. gonoszság, kaján-ság; 2. ártalmasság; rosszlelkűség.

Malin, a. m. maligne, a. f. kaján, gonosz, rozsz, álnok; ravasz, kárörvendő; fam. iron. il est — com. une chouette, ostoba mint a bűd; 2. ártalmas, káros; fièvre maligne, veszedel-

Maline

mes láz; 3. le —, gonosz, kaján, rosszlelkű.

Maline, f. mar. szökö-ár.

Malines, f. pl. com. mechelni csipke.

Malingre, a. fam. gyöngye, be-teges.

Malingrier, v. sacristain.

Malintentionné, é, a. rozsz-indulatú, gonosz lelkű; 2. s. pl. rozsz érzelműek.

Malique, a. chi. acide —, al-masav.

Malis, m. méd. rozsfajú-fe-kély.

Malitorne, s. a. fam. tuskó, fajankó, kamasz, totya.

Mal-jugé, m. pal. helytelen, téves ítélet.

Mallard (ma-lar), m. fenkö-vecske.

Malle, f. bőrdönd; uti táska; p. il porte sa —, püpos; 2. levélpósta; 3. árucsomag.

Mallé'abiliser, v. a. nyujthatóvá-, kovácsolhatóvá ten-ni; —abilité, f. kovácsol-hatóság, nyujthatóság; —able, a. kovácsolható. nyujtható: —iforme, a. kalapács szerű.

Mallement, adv. durván, go-rombán.

Mallemolle, f. com. indiai csalánszövet.

Malléol'aire, a. an. boka...; —ole, f. an. boka.

Malle-poste, f. postakocsi; levélpósta.

Malletier, m. táskakészítő.

Mallette, f. bőrdő, szütyő, zajda.

Mallier (ma-lié), m. taliga-ló; 2. rudas ló.

Malmaison, f. bot. vadhig-viric.

Malmenier, v. a. elgyalázni, elverni. [(méd.).

Mal-mort, v. malemort

Malotru, e, s. idmotalan, esetlen.

Malpasser, v. a. com. rozszul könyvelni.

Malpeigné, m. ronda, lompos, rongyos.

Mal-peste, v. malepeste.

†Malplaisant, e, a. kellemet-len, boszantó.

Malvoisie

Malpropre, a. ronda, piszkos, tisztátalan; 2. méltatlan; —ment, adv. tisztátalanul, stb.

Malpropreté, f. rondaság, pi-szok, tisztátalanság.

Malsain, e, a. egészségtelen; 2. ártalmas; man. veszé-lyes.

Malséant, e, a. illetlen, il-lemtelen.

Malsemaine, v. menstrues.

Malsemé, e, a. vén. bois —, egyeneiten agancs.

Malsonnant, e, a. théo. bot-rányos; 2. rozshagzattú, fülhasító.

Mal-subtile, m. vén. csira-dagadd.

Malt (malte), m. brass. ma-láta.

Maltage, m. brass. malátá-zás.

Mal-talent, v. rancune.

Malte, ordre de —, m. mál-tai rend; faire des —, szük-ségből bűjtölni.

Malter, v. a. brass. malátáz-ni.

Malteur, m. brass. malátu-készítő.

Malthe, m. minér. földszu-rok; vitr. üvegragasz.

Malthée, f. tengeri denevér.

Maltôte, f. fin. pénzszarolás, zaklatás; it. nyomasztó adó; 2. fam. parasztnyú-zó.

†Maltôtier, m. fin. parasztnyú-zó; it. adószedő.

Maltraiter, v. a. méltatlanul, rozszul bántani; il —e sa femme, rozszul bántik nejé-vel; 2. megrövidíteni, káro-sítani; 3. lehordani, bántalmazni.

Malvacée, e, a. f. bot. málva-félé; 2. —s, f. pl. bot. mál-vák.

Malveillance, f. rozszakarat; ellenszenv.

Malveillant, e, s. a. rozsz aka-ratú, rozsz érzelmű.

Malversation, f. sikkasztás, eltökítés, lopás.

Malverser, v. n. sikkasztani, eltökíteni. [bor.

Malvoisie, f. com. málvazi

Malvoulu

Malvoulu, e, a. gyűlölt.
Maman, f. mama, mamám;
pop. — teton, szoptatós
dajka; grand'—, nagy-
mama.
Mamant, m. őselefánt.
Mamelle, f. an. emlő.
Mamelon, m. an. caecs-bim-
bó; auréole du —, caecs-
homály; —s, pl. sző-
mölcske; jard. gyümölcs-
bimbó; guer. domb; mi-
nér. babagkő.
Mamelonné, e, a. bot. sző-
mölcsös.
Mamelu, e, s. a. nagymellű.
M'amie, mamie, f. fam. kin-
csem. [alakú.
Mamillaire, a. an. szőmölcs-
Mammaire, a. an. emlő . . . ;
veines —s, emlőerek.
Mammi'fère, s. a. emlős;
—forme, a. emlőalakú;
—te, f. méd. emlőlób.
Mammon, m. éet. kincsbál-
vány.
Mammouth, v. mamant.
Mammule, f. bot. kehely..
Mammeseux, v. mamelu.
M'amour, m. szerelmem, ga-
lambom, babám.
Mamzelle, f. pop. leányasz-
zony.
Manant, m. prat. lakos, la-
kó; it. paraszt; 2. durva,
goromba.
Manoeille, f. voit. hámiga-
lanc.
Manche, m. nyél, fogantyú;
fig. branler au —, haboz-
ni; — de la charrue, eke-
szarv; —d'un violon, hegedű
nyaka; II. —, f. ruhaujj;
fig. tirer la —à q., vkihez fo-
lyamodni; it. tenir q. dans
sa —, vkit hatalmában tar-
tani.
Mancherons, m. pl. char.
ekeszarvak.
Manchette, f. kézeld, kézfo-
dor; fig. prendre des —s
pour parler à q. vktől
ovatosan bánni; it. faire
des —s à q., vkin csinyt
ejteni; pop. marquis de
la —, koldús; fam. che-
valier de la —, önfertőző.
Manchon, m. karmantyú; fig.

Manchonnier

faire le —, sindörökdöni;
vitr. üveghenger.
Manchonnier, m. vitr. hen-
germűves.
Manchot, m. csonka kezű,
félkezű; fig. il est — de la
langue, nehezen forog a
nyelve.
Mancie, mance, f. jóslás, jö-
vendőlés.
Mandant, m. jur. meghatal-
mazó.
Mandat, m. jur. meghatalma-
zás; elfogadási parancs; 2.
utalvány.
Mandataire, m. jur. megha-
talmazott; polit. képviselő.
Mandater, v. a. jur. elfoga-
tási parancsot kiadni.
Mandateur, m. milit. segéd-
tisz; it. rendelőnyes.
Mandatum (-ome), m. cath.
lábmósás nagycsüttörtökőh.
Mande, f. málhakosár.
Mandelstein (manne-delle-
chétaine), m. minér. mon-
dola kő.
Mandement, m. rendelet;
parancs; 2. utalvány; pal.
idézés; —exécutoire, vég-
rehajtási rendelet.
Mander, v. a. jelenteni, tu-
datni; írni; üzeni; 2. hi-
vatni.
Mandibulaire, a. an. áll . . .
Mandibule, f. an. állkapocs.
Mandoline, f. mus. man-
dula.
Mandragore, f. bot. altató
nadragulya.
Mandrague f. péch. tinnhal-
háló.
Mandrerie, f. van. kosárfo-
nat.
Mandrier, m. van. kosárfonó.
Mandrille, m. z. kézlábma-
jom.
Mandrin, m. t. t. artif. — à
cartouches, tiltóöv; — à
canon de fusil, csőfűrő;
serr. lyukásó vas.
Manducable, v. mangeable.
Manducation, f. evés, rágás.
Manéage, m. mar. ingyen
munka.
Manège, m. lovarda; fig. for-
tély, fogás; il entend le —,
ért a maga dolgához.

Maniaque

Manégé, e, a. man. idomí-
tott.
Mânes, m. pl. árnyak; hol-
tak szelleme.
Manette, f. mac. vasnyél;
agr. szűrővas; bökesz.
Manga'nèse, m. minér. cel-
érec; —nique, a. chi. acide
—, cselsav.
Mangeable, a. ehető.
Mangeaille, f. eleség; fam.
il est touj. occupé de —,
mindig evéssel foglalkozik.
Mangeant, e, a. evő.
Mangeoire, f. jászol; p. tour-
ner le cul à la —, hátul
kötni a lovat.
Mangeotter, v. a. etn. rági-
csálni.
Manger, v. a. enni; fig. vou-
loir en —, kötekedni; le
soleil —e les nuages, a
nap eloszlatja a ködöt; —
l'ordre, megbízást elha-
nyagolni; 2. elfecsegni,
elgárogolni; fig. les fem-
mes le —ent, a nők tönk-
re teszik; 3. la rivière —
ses bords, a folyó elmosa
partjait; le soleil —e les
couleurs, a nap elhalá-
nyítja a színeket; fig. écri-
ture —ée, eltöröltött írás;
4. v. n. enni; étkezni;
salle à —, étterem; 5. gr.
se —, v. r., l'e muet se
—e, a néma e elnyelődik;
II. —, m. evés; étel.
Mangerie, f. vendégeskedés;
2. fig. zsarolás; zaklatás.
Mange-tout, m. tékozló.
Mangeur, se, s. evő; pop.
zsaroló, nyúzó; fam. — de
charrettes ferrées, vasgyu-
ró, nagygzoló; — de crui-
fixes, szenteskedő; orn. —
d'abeilles, gyurgyalag.
Mangeure (-jüre), f. rágás;
— de souris, egérrágás;
ch. eledel.
Mangonisation, f. méd.
gyógyszerhamisítás.
Mangonneau, m. guer. anc.
paritya.
Maniable, a. kezelhető.
Maniacal, e, a. méd. délire
—, téboly. [lyodott.
Maniaque, s. a. méd. tébo-

Manichoire

Manichoire (-k-), m. cordon. *simítófa*.
 Manicle, f. fond. *posztónyíró olló nyele*; 2. v. menottes.
 Manicolle, f. pëch. *merítőháló*.
 Manicou, m. z. *erszéyes fahordó*.
 Manicule, f. méd. *csőndes téboly*.
 Manie, f. méd. *őrültség, téboly*; 2. *kórság, szenved, düh*; 3. *csudálatosság*; 4. *rögcszeme*.
 Maniement, m. *megtapintás*; 2. *mozgás*; guer. *fegyverkezelés*; fig. *vezetés*.
 Manier, v. a. *megtapintani*; *kézbe venni*; t. t. *boul. dagasztani*; mar. — un navire, *hajót kormányozni*; fin. *kezelni*; 2. fig. *vezetni*; *igazgatni*; 3. v. n. *man. járn*; 4. au —, *adt. tapintásról*.
 Manière, f. mód, szokás; 2. *fam. féle*; une — de demoiselle, *kisasszony-féle*; peint. *modor*; 3. *mesterkéltetés*; mesterkéltetés; 4. mód, módosság, viselet; 5. de — que, *adt. úgyhogy*; 6. de — à, *oly módon*, *hogy*; 7. par — de dire, *adt. beszédképen*.
 Maniéré, e, a. *mesterkélt*.
 Maniérer, v. a. *mesterkéltni*.
 Manieur, m. com. *forgató*; —se, v. *prostituée*.
 Manifestation, f. théo. *isteni jelentés*; 2. *nyilatkozás, nyilvánítás, hirdetés*.
 Manifeste, a. *tudvalevő, nyilvános, szembeöltő*; 2. m. *nyilatkozvány, nyilvánítvány, közhirdetmény*; com. *bevallási jegyzék, rakomány-jegyzék*; —ment, *adv. nyilvánosan, stb*.
 Manifest, v. a. *nyilvánítani*; 2. se —, v. r. *nyilatkozni*.
 Manigance, f. *fogás, fortély*.
 Manigancer, v. a. *fam. fortélyoskodni, forralni*.
 Maniguet, f. bot. *paradicsmag*.

Maniguère

Maniguère, f. pëch. *angol-na-rekesz*.
 Manilier, m. *kosárkészítő*.
 Maniluve, f. méd. *kézfürdő*.
 Maniode, m. méd. *örjüngés*.
 Maniollé, f. pëch. *nagy merítőháló*.
 Manipulateur, m. pharm., chi. *kezelő*; —lation, f. *kezelés, készítés*; —le, m. *cath. karkötő*; pharm. *marok*; *—ler, v. a. et n. *chi. pharm. kezelni, készíteni*; —leur, m. *titkos közbenjáró*.
 Manique, f. *kézbőr*; il est de la —, *csizmafoltózó*.
 Manis, m. z. *tobzoska*.
 Maniveau, m. *laposkosár*.
 Manivelle, f. *forgatú, bódá, hajtó*; méc. *könyökcso*.
 Manne (má-ne), f. bot. *man-na*; fig. — céleste, *égi szózat*.
 Manne (má-ne), m. *hosszú kosár*; — d'enfant, *bölcsőkosár*; — à marée, *halas-kosár*.
 Mannequin, m. *kézikosár*; peint. *minta-báb*; —age, m. *műfaragvány épületeken*; —é, e, a. *peint. erőltetett, feszes*.
 Mannet, m. z. *ugrány*.
 Mannette, f. *kézi kosárka*.
 Manoeuvre, m. *napszám*.
 Manoeuvre, f. *kézimunka*; mar. *kötélzet*; 2. *mozgás, mozdulat*; mil. *hadmozgalom*; fig. *méd. fogás*; fig. *eljárás*.
 Manoeuvre, f. *szakmány, eljárás*.
 Manoevrer, v. a. *mar. kormányozni*; it. v. n. *mozgatozni*; mil. *hadgyakorlatokat tenni*; fig. *szorgalmazni*; it. *fondorkodni*.
 Manoeuvrier, m. *kormányos*.
 Manoir, m. *pal. poét. fam. lakás*.
 Mano'mètre, —scope, m. *phys. légsúlymérő*; —métrie, —scopie, f. *phys. légsúlymérés*.
 Manoque, f. *dohánycsomó*.
 Manoule, m. com. *keleti len*.
 Manouvrier, v. *manoeuvrier*.
 Manque, m. *hiány*; 2. —de,

Manture

adt. hiányában; mil. *hiányozás*.
 Manquement, m. v. *manque*; 2. *hiha, mulasztás*.
 Manquer, v. a. *elhízázni*; *elmulasztani*; ouvrage —é, *hiányos mű*; poète —é, *megbukott költő*; II. v. n. *hibázni*; ch. *son fusil a —é, fegyvere elcsettent*; 2. — de qch., *vmiben hiányt szenvedni*; — de foi, *savát megszegni*; 3. — à q., *à qch., lemondani*; *mulasztani*; 4. *gyöngöltni*; 5. *hiányozni*; 6. *elfeledni*; 7. —de, il a —é de tomber, *majd elesett*; 8. se — à soi-même, v. r. *magát kitenni, önmaga ellen vetni*.
 Mans, m. agr. *violaszín nünike*.
 Mansarde, f. arch. *németalföldi háztető*; 2. *padlás-szoba*; 3. *toló-ablak*.
 Manseau, m. orn. *örvesgalamb*.
 †Mansionnaire, m. h. eccl. *templom-őr*.
 Mansuètement, adv. *szeliden*.
 Mansuetude, f. *jóság, szelidség*.
 Mante, f. h. anc. *gyászpalást*; h. eccl. *apácafátyol*; 2. *ágyterítő*; 3. h. n. *sáska*.
 Manteau, m. *köpeny*; fig. *s'envelopper de son —, vélszélyben nyugodtan várni sorsát*; arch. — de cheminée, *füstfogó*; 2. fig. *írtiggy*.
 Mantelet, m. *köpenyke*; ca-ross. *ernyőbőr*; guer. *vaktó*.
 Manteline, f. *burkony*.
 Mantién, m. mar. *evezőnyél*.
 Mant'que, f. com. *vadkan zsírja*.
 Mantil (-thi-le), m. *asztalterítő*.
 Mantille, v. *manteline*.
 Mantonnet, m. *zárhorog*.
 Manture, f. mar. *hajót verdeső hullámok*; tir. *megégett sodrony*.

Manuaire

Manu'aire, a. droit de —, *ököljog*; —baliste; v. arbalète; —code, m. orn. *paradicsommadár*; —el, m. *kézikönyv*; —el, le, a. *kézi...*; ouvrage =, *kézimunka*; —elle, f. *forgattyú*; —ellement, adv. *sújtékezőleg*; —facture, f. *kézműgyár*; 2. *kézmű, kézműzet*; —facturer, v. *fabriquer*; —facturier, m. *kézműves*; —mission, v. *affranchissement*; —miter, v. *affranchir*; —s (ue), m. *dire son in =, lelkét Istennek ajánlani*; —scrit, m. *kézirat*; —tention, f. *főntartás*; 2. *vezetés*; 3. *guer. életmiház*; —tentionner, v. a. *guer. életmi szereket beszerezni*; 2. *kezelni*; 3. *főntartani*.
Mapper, f. *törölrongy*.
Mappemonde, f. *világabrosz, térkép*; 2. g. p. *nagy mell*.
Mapper, v. a. *törölgetni*.
Maqualette, f. *kis buzogány*.
Maquereau, m. icht. *kőmakár*; 2. pl. *égésfoltok*.
Maquereau, —relle, s. *kerítő*; —rellage, m. *kerítés*.
Maqui, v. *maki*.
Maquignon, m. *lőcsiszár*; fig. *fam. hajhász, alkusz*; *kerítő*; —nage, m. *lőcsiszárság*; fig. *kerítés*; —ner, v. a. *lőcsiszárságot űzni*; fig. *keríteni*.
Maquilleur, m. *péch. ladik makárhalászatához*; 2. *szabadsütlő*.
Marabout, m. *török szerzetes*; pop. *c'est un vilain —, ocsmány ember*; mar. *gályavitorla*; 2. *éktoll*; 3. *cuis. kávékanna*.
Marager, maraicher, m. *konyhakertész*; 2. —, ère, a. *kerti*.
Marais, m. *mocsár*; ingovány; jard. *konyhakert*; *zöldséges*.
Maran, m. *méd. bélpoklos mór Spanyolországban*; 2. —e, f. *kurva*. [tés.
†Marance, f. *könnyű büntet-*

Marander

Marander, v. a. mar. *kormányozni*; *péch. halászatra indulni*.
Marasme, m. *méd. aszkór*.
Marasmoide, a. *méd. aszkóros*.
Marasquin, m. com. *cseresznyemagszez*.
Marâtre, f. *mostoha anya*; ext. *kegyetlen anya*; fig. la nature a été — envers cet hom., a természet mostohán bánt ez emberrel.
Maraud, e, s. *gazember, tolvaj*; —age, m. *rablásra indulás*; —aille, f. *pop. gzenép*; —e, f. *guer. zsákmánylás, rablás*; ext. *gyűlölcslapás*; —er, v. n. *zsákmányolni, rabolni*; —eur, m. *rabló katona*.
Marbre, m. *márvány*.
Marbrée, f. icht. *folyami orsóhal*.
Marbr'er, v. a. *márványozni*; rel. *baquet à —, márványozó teknő*; —erie, f. *márvány földolgoztatás mestersége*; —eur, se, s. v. *dominotier*; —ier, m. *márványozó*; *márványműves*; —ière, f. *márványbánya*; —ure, f. *márványozás*; *márványozat*.
Marc (mar), m. com. *marka (suly)*; 2. *törköly*; —d'olives, *olajsonkoly*; —de café, *kávé alj*.
Marcaige, m. *cout. halilleték*.
Marccassin, m. *vadsüldő*.
Marcescence, f. *bot. hervadás*.
Marcescent, e, a. *méd. soványodó, fogyó*; *bot. hervadó*.
Marcescible, a. *did. hervadag*.
Marchage, m. *pot. agyag tiprása*; 2. *cout. közös legettési jog*.
Marchais, m. icht. *ívott hering*.
Marchand, e, s. *kereskedő*; 2. *vevő*; *tromper le —, olcsón vásárolni*; 3. a. *eladó*; *kereskedelmi*; *rivièrè —e, hajózható folyó*;

Marcotte

capitain —, *kereskedelmi hajó kapitánya*; —ailler, v. a. *sokáig alkudozni*; —ailleur, se, s. *alkudozó*; —ement, adv. *kereskedemileg*; —er, v. a. *alkudni, alkudozni, cigánykodni*; fig. *ne pas = sa vie, nem kímélni életet*; *ne pas = q., nem sokat teketőrizni vkivel*; 2. v. n. *tétovázi, habozni*; —ise, f. *áru*; 2. *kereskedelem*.
Marche, f. *menés, hadmenés mozdulat*; sonner la —, *indulót fújni*; fig. *maga-viselet*; *járás*; *tartás*; *milit. induló*; 2. *arch. lép-csöfök*; *vén. — du loup, farkas nyoma*.
Marché, m. *piac, vásártér*; 2. *vásár*; 3. *vásári nép*; 4. *vételár, piaci ár*; *bon —, olcsó*; fig. *en être quitte à bon —, menten maradni*; p. *mettre la — à la main à q., vkinek kitennt a szűrét*; *cours du —, piaci ár*.
Marche'palier, m. *arch. lép-csöszak*; —pied, m. *föl-lépő, küszöb, hágsó*; *riv. hajózható part*.
Marcher, v. n. *menni*; lépni: —com. *frères mineurs, páronkint menni*; *milit. indulni*; fig. —*droit, őszintén eljárni*; *le temps —e, az idő múlik*; p. *quand l'argent —e tout va bien, meggy a kerék ha hájazod*; II. v. a. *chap. —la capade, a nemezsőrt kidolgozni*; *pot. —la terre, az agyagot meggyúrni*; III. m. *járás*; *manuf. taposás*.
Marchette, f. *ch. kollantyni*; *soier. hágony*.
Marcheur, se, s. *gyalogló*; *briq., agyagygyártó*; *mar. vitorlázó*.
Marcheux, m. *briq. taposó verem*.
Marchoir, m. *pot. taposó műhely*.
Marciage, m. *cout. hűbér-jog*; *féjog*.
Marcottage, m. *jard. bujtás*.
Marcotte, f. *jard. bujtóság*.

Marcotter

Marcotter, v. a. jard. *bujtani*, *homlítani*.
 Marootin, m. écon. *rözsényalábka*.
 Mardi, m. *kedd*.
 Mare, f. *pocsolya*; — de sang, *vértócsa*; 2. *szőlőkapa*.
 †Maréage, m. mar. *matrózbér*.
 Maréage, m. *mocsár, láp, ingovány*.
 Maréageux, se, a. *lapos, ingoványos; mocsáros levegő*.
 Maréchal, m. *kovács, patkoló kovács, orvoskovács; milit. tábornagy*; — de logis, *szállásmester*.
 Maréchalat, m. *tábornagyi méltóság*.
 Maréchallerie, f. *patkoló kovácság*.
 †Maréchaussée, f. *milit. lovas poroszló*; 2. *építész*.
 Maréché, e, a. jard. *melon* —, *cserhéjú dinnye*.
 Marée, f. mar. *apály és dagály*; haute —, *dagály*; basse —, *apály*; p. ce qui vient de flot, s'en retourne de —, *a mint jött, úgy elment*; II. com. *sózatlan tengeri halak*.
 Marer, v. a. vign. *kapálni*.
 Mareton, m. orn. *bubos ingaruca*.
 Maréyeur, se, s. *tengeri halárus*.
 Marfil, morfil, m. *elefánt fog*.
 Margajat, m. fam. *pöttön*.
 Marganitique, morganitique, v. *marriage*; — ritaire, f. conch. *gyöngykapyló*; — rifère, a. *gyöngytermő*.
 Margay, m. z. *onka*.
 Marge, f. *lapszél*; fig. il a de la —, *van fölösleges ideje*; bot. — d'une feuille, *levél széle*.
 Margelle, f. maç. *fedő, földék*.
 Margeoir, m. verr. *üveggpest tolattyúja*.
 Marger, v. a. imp. *hézagozni*; *szélezni*; verr. — le four, *betapasztani*.
 Margeur, m. verr. *pesttaspasztó*.
 Marginal, e, a. *szél...*, *oldal*;

Marginé

glosses —es, *oldaljegyzetek*.
 Marginé, e, a. bot. *karimás, párkányos*.
 Marginer, v. a. *oldaljegyzeteket írni*.
 Margot, m. orn. *karakatona*; 2. f. v. *pie*; fig. —, *marginon, csacska nő*; it. *festett erkölcsű*.
 Margotter, v. n. *rikácsolni*; 2. *pitypalatylolni*.
 Margouillis, m. *pocsolya, tócsa*; fig. *laisser q. dans le —*, *akit cserben hagyni*.
 Margousier, m. bot. *cédrusakác*.
 Margritin, m. *himző gyöngy*.
 Marguerite, f. bot. *százszorszép rükcser*; reine —, *sárma*; 2. *éc. gyöngy*; p. il ne faut pas jeter les —s devant les porceaux, *nem doznó orrára való az arany percek*; mar. *bog (hajóköteleken)*; méd. *szemdag*.
 Margueritelle, f. bot. *ökörszem aranyvirág*.
 Marguillerie, f. *egyháznagyi hivatal*; it. *egyházi levéltár*.
 Marguillier, m. *egyháznagy, templomaty*.
 Mari, m. *férj*; p. *aujord'hui* —, *demain marri, a szerencse változó*; —able, a. *eladó, férjhez mehető*.
 Mariage, m. *házasság*; — de Jean de vigne, *ágyasság*; — morganatique, *balházasság*; 2. *lakodalom*; 3. *hozomány, möring*.
 Marie, f. bot. *savar*; — grailon, f. *pop. ronda nő*.
 Marié, e, s. *völegény, menyasszony*.
 Marier, v. a. *esketni; házasítani*; fig. *egyesíteni*; — les couleurs, *a színeket vegyíteni*; 2. se —, v. r. *házasodni*; fig. *egyesülni*; 3. se —, v. réc. *összekelni*.
 Mariettes, f. pl. bot. *csongyűke*.
 Marieur, se, s. fam. *házasságszerző*.
 Marigot, m. v. *maréage*; pop. *courir au —, henyélni*.

Marmittier

Marin, m. *tengerész*; 2. —, e, a. *tengeri*; loup —, *icht. farkashal*; il a le pied —, *szokva van a tengerhez*; it. fig. *nem jó ki sodrából*.
 Marinade, f. cuis. *beecetelt*.
 Marine, f. *tengerészet*; 2. *tengeri hatalom*; 3. *tengerpart*; 4. *tengeri íz*; — szag.
 Mariner, v. a. cuis. *ecetezni, beecetelni*.
 Marinier, m. *tengerész*.
 Marionnette, f. *sodronybáb*; fig. *c'est une vraie —*, *olyan mint a bábu*.
 Marisque, m. bot. *gódirc*; 2. —, *marisse, chir. fűgöly, fűgesüly*.
 †Marisson, v. *tristesse*.
 Marital, e, a. prat. *férji*; —ement, adv. *férjileg*.
 Maritambourg, m. bot. *golgota*.
 Maritime, a. *tengeri*; peuple —, *tengermelléki nép*.
 Maritorne, f. fam. *idomtalan nő*.
 Marivaudage, m. litt. *dagályos irály*.
 Marivauder, v. n. *dagályosan írni*.
 Marjaut, a. m. *vidor*.
 Marjolaine, f. bot. *majoranna*.
 Marjolet, m. fam. *siheder*; it. *édeltő*; *piperkőc*.
 Marlin, m. *fejse*.
 Marmaille, f. *gyemecskoport*.
 Marmelade, f. conf. *gyümölcslep*; fig. *mettre qch. en —*, *vmi darabokra vágadni*.
 Marmenteau, a. e. f. bois —, *kéjberek*; —x, m. pl. *díszfák*.
 Marmite, f. écon. *húsofafék*; soeurs de la —, *írgalmas nénék*; la — bout dans cette maison, *e házban jól élnek*; peint. *festékholtyag*.
 †Marmiteux, se, a. *nyomorult*; 2. m. *il fait le —, szegénységet színlel*.
 Marmittier, m. *nyársforgató, pecsenyeforgató*.

Marmiton

Marmiton, m. kukta; —ner, v. n. burl. kuktálkodni.
 Marmonner, v. a. pop. mormolni, dünyögni.
 Marmoréen, ne, a. márvány nemű; —rine, f. márványlámpa; —risation, f. márványképzés.
 Marmose, v. manitou.
 Marmot, m. z. cerkof, pofűrű; icht. tengeri spár; 2. torzkép; fig. v. croquer (2.); 3. m. p. voilà un beau —, csinos fattyú.
 Marmontage, m. mormogás.
 Marmoteur, se, s. mormogó, dünyögő.
 Marmotte, f. h. n. morga, morgály; 2. fejkendő; 3. fig. c'est une belle —, csinos cavira; 4. adm. levélhordó táskája.
 Marmotter, v. a. fam. dünyögni.
 Marmouset, m. torzarc.
 Marnage, m. agr. márgatrágózás.
 Marnat, m. conch. pettyes származású csiga.
 Marnaux, m. pl. pèche. hódaháló.
 Marne, f. agr. csapóföld, marga.
 Marner, v. a. agr. márnával trágyázni; 2. apadni; la mer —é, a tenger apad.
 Marneron, m. márgaásó.
 Marneux, se, a. márgás.
 Marnière, f. márgabánya.
 Marno'bitumineux, se, a. márga- és szuroktartalmú; —charbonneux, se, a. m. és széntart.; —sablonneux, se, a., m. és homokt.
 Maronage, m. e. f. bois de —, épületfa.
 Maroquin, m. szattyán; 2. pop. c'est un plaisant —, csudálatos ember; —age, m. szattyánkészítés; —er, v. a. szattyán módra készíteni; —erie, f. v. —age; 2. szaty. áru; 3. szaty. gyár; —ier, m. szattyános.
 Marotte (-ro-te), f. csörgőspaka; 2. fig. nádkaripa, pálcáló; p. à chaque fou

Marouchin

plait sa —, bolondnak is tetszik az ő fakardja; c'est sa —, ez a bogara; —er, v. n. szeszélyeskedni.
 Marouchin, m. peint. roz iracs.
 Maroufle, m. pimasz, semmirekellő; 2. f. peint. festészenyv.
 Marouffier, v. a. peint. enyvezni.
 Maroute, f. bot. büdöske.
 †Marpaud, e, a. ostoba, együgyű.
 Marquage, m. jeu. följegyzés.
 Marquant, e, a. jelzett, jelzetes; fölitiendő.
 Marque, f. jegy; 2. bélyeg; 3. nyom; jel; 4. jelvény; díszjel; e. f. arbre de —, hajkolt fa; — d'infamie, gyalázat bélyege; 5. emlékjel; jeu. bárca; 6. ismerv; bizonyíték; t. t. bélyegvas; com. árjel; mon. pénzjegy.
 Marquer, v. a. jelölni, megjelölni; bélyegezni; e. f. meghajkolni; mil. — un camp, táborhelyet kijelölni; 2. jegyezni; 3. jelezni, megjelezni; 4. kijelenteni; értékre adni; 5. tanusítani; 6. cet homme est —é, ez ember rozz hibern áll; il est né —é, jeggyel született; gout —é, hajlam; II. v. n. mutatni; jard. ces oeilllets marquent, e szegfűk bimbóznak; cet ouvrage —é, e munka fölitiendő.
 Marqueter, v. a. pettyezni; 2. kirakni.
 Marqueterie, f. rakmű; scie de —, szelvényfűrész; fig. egyveleg munka.
 Marqueteur, m. rakműves.
 Marquette, f. — de eire, rajviasztábla; pêche. fiatal tentaféreg.
 Marqueur, se, s. bélyegző; bill. teke-őr; mil. hadírnok.
 Marquis (-ki), m. őrgrof; iron. un — de Carmagnole, önhitt ember; —at, m. őrgrof

Marsile

grófság; —e, f. artif. röp-pentyű; guer. sádtortériő; ernyővászón; 2. őrgrofűb-né; 3. kis napernyő; —er, v. a. őrgrofű tenni; 2. v. n. őrgrofot játszani; 3. se —, v. r. magát őrgrofű tenni.
 Marquoir, m. coutur. szabóvonalaz; it. vászonszelet előrajzhoz.
 Marraine, f. keresztanya.
 Marre, f. agr. szőlőkapa.
 Marrement, v. dommage.
 Marrenneur, se, s. agr. kapás.
 Marrer, v. a. agr. kapálni.
 Marri, e, a. fam. szomorú; j'en suis fort —, nagyon sajnálom.
 Maïron, m. bot. gesztenye; — glacés, cukrozott gesz.; pop. il est allé rôtir les —s, kifosztották; 2. szőkevény néger; imp. titokban nyomtatott könyv; man. sötét pej; 3. a. m. couleur —, gesztenyesszín.
 Marronner (ma-ro-), v. a. perr. nagy fűrtökbe fodorítani; imp. titokban nyomni; fin. kontárkodni.
 Marronnette, f. orn. vízi guvac.
 Marronnier, m. bot. gesztenyefa; — d'Inde, vadgesztenyefa; 2. eltévedt utasok kutasója a szt. Bernát-hegyen.
 Marrube, m. bot. pemet; — aquatique, vízi peszérc.
 Mars (marce), m. március; Notre-Dame de —, Gyümölcsoltó Boldogasszony; agr. —, tavaszi rozz.
 Marsaigue, f. pêche. heringháló.
 Marsais, marsage, m. agr. tavaszi búza.
 Marsau, —saült, m. bot. rekettyefűz.
 Marsèche, m. bot. tavaszi árpa.
 Marsellaïse, f. com. marsellji füge; 2. mus. szabadságinduló.
 Marsette, f. bot. komócsin.
 Marsile, f. bot. békanyál.

Marsonin

Marsonin, cochon, porc, pourceau de mer, m. icht. barna cselle; disznóhal; pop. vilain —, förtelmes ember.

Marte, v. martre.

Marteau, m. forg. kalapács; p. il est entre le — et l'encume, két tűz közé szorult; — de forge, pöröly; icht. pörölyhal; 2. — de porte, kapu-zörgettyű; fig. graisser le —, a kapust megvesztegetni.

Martel, m. nyugtalanság; gyanu; fam. il en a — en-tête, bogara van.

Martelage, m. e. f. hajkolás; h. n. almozás, fészkelés.

Marteler, v. a. forg. kalapácsolni; fig. v. tourmenter; 2. v. n. fam. almozni.

Martelet, m. kalapácska.

Marteleur, m. forg. hámos.

Marteline, f. fond. csákánykalapács.

Martellement, m. mus. rezge, trilla.

Martereau, m. luth. zongorakalapácska.

Martial, e, a. harcias; loi — e, haditörvény; cour — e, haditörvénytörvény.

Martin, m. orn. jegely; pop. faire la saint —, vigan élni.

Martiner, v. a. kalapácsolni.

Martinet, m. orn. házi fűcske; — pêcheur, v. martin; 2. kézi gyertyatartó; 3. virgács; korbács; forg. hutapöröly.

Martingale, f. man. ugrató szij; jeu. jouer à la —, az elveszett tételt megduplázni; — r, v. n. v. jouer à la martingale.

Martinolle, f. h. n. lombász.

Martre, f. z. nyest; 2. nyest-prém.

Mart'yr, e, s. vértanu; fam. il est du commun des — s, nem sokat ér; 2, fig. áldozat; 3. tűrő, szenvedő; —yre, f. vértanuhalál; 2. fig. kín, szenvedés; —yrer,

Marum

v. a. zaklatni; —yriser, v. a. kinózni; —yrolage, m. vértanúk könyve; —yrolgie, f. vértanúk története.

Marum (-rome), m. bot. engem szagolj.

Mascaret, m. riv. szökbőr.

Mascaron, m. arch. torzkép.

Masculiflore, a. bot. himvirágos; —n, e, a. himnemű; gr. le —, himnem; —niser, v. a. gr. himnemesíteni; fig. férjiasítani; —nité, f. férjasság.

†Masement, m. cout. törvényszéki kerület.

†Masnage, v. ménage.

Masque, m. álca; escr. sodromy-álca; 2. szín, ürügy, örv; II. f. pop. c'est une vilaine —, ocsmány arc.

Masquer, v. a. álcázni; 2. fig. elpalástolni, elrejtetni; 3. elfődni, eltakarni; mar. être —é par le vent, a széllet előlől kapni; II. v. n. álcás bálba menni; III. se —, v. r. álcot fölteni; fig. alakoskodni.

Massacre, m. mészárlás, vérontás; gyilkolás; öldöklés; pop. c'est un —, konztár ember.

Massacrer, v. a. mészárolni, gyilkolni, öldökölni; fig. elrontani.

Massacreur, m. vérontó, gyilkos, öldöklő.

Masse, f. tömeg; 2. anyag; sokaság; csoport; rakás; összesség; 2. — d'armes, buzogány; 3. kalapács; sulyok; 4. fig. nép.

Masse, f. jeu. tétel.

Masse-more, v. mäche-moure.

Massepain, m. conf. édkenyér, marctpán.

Mässer (má-cé), v. a. jeu. tenni, rakni.

Masser, v. a. chir. kenni (hátat); mil. tömegben fölállítani; peint. csoportozni; 2. se —, v. r. csoportosulni; t. t. tömegesedni.

Masséter (-té), s. a. an. rágozom.

Mat

Massette, f. expl. bányász-pöröly; bot. —, masse d'eau, gyékény; bákány. Massicaut, m. cout. boradó. Massicot, m. pot. mázla, gélét, olmacs.

Massier, m. fogarvivő.

Massif, m. arch. alapfal; fond. olvasztó pest belseje; hydr. agyaggát; jard. sürűség; II. —, ve, a. tömör, tömött; 2. merő, csupa; fig. durva, goromba; —vement, adv. tömören, stb.

Massivité, f. tömörség.

*Massolot, v. a. bunkóval leütni.

Massue, f. bunkó; fig. faire de sa tête —, törni magát; bot. mousse rampante à —, kapcsos korpafű.

Mastic, m. bot. masztiksz mézga; 2. ragasz.

Mastication, f. rágás; meg-rágás.

Masticatoire, s. a. méd. rágó szer.

Mastigadour, m. maréch. itató zabla.

Mastiquer, v. a. ragasztani, forrasztani.

Mastite, f. méd. szömlöcskő; emlődag.

Mastoide, a, an. csécs-alakú.

Masturbation, mastupration, f. önfertőztetés.

†Masurage, m. cout. házadó.

Masure, f. omladék; fig. nyomorult kunyhó.

†Masurier, m. cout. házadó-szedő.

Mat (mate), m. éch. matt; fig. donner échec et — à q., vkit végképen elgyőztetni; II. mât (má), m. mar. árboc; fabr. — d'un parasol, napernyőnyél; guer. — d'une tente, sátorfa; — d'un fourneau de charbonnier, máglyarúd; III. mat, e, (mate), a. erőtlen, bágyadt, lankadt; peint. coloris —, halvány színezet; 2. nehéz, tömör; pain —, szalonnás kenyér; son —, tompa hang; 3. m. halovány, jénytelen.

Matador

Matador, m. bikaölő, mata-
dor; tekintélyes, vagyonos
férj. ^[telek.]
Matafion, m. mar. vitorlakö-
Mátage, m. mar. árbocozás.
Matamore, m. kérkedő; tá-
nyérnyaló; 2. rabszolga-
börtön; agr. buzaverem.
Matasse, f. a. com. soie —,
termékselyem; 2. termék-
gyapot.
†**Matassin**, m. szemfényvesztő;
2. — s pl. alakos tánc;
—táncos; —ade, f. szem-
fényvesztés; —er, v. n.
alakoskodni.
Mate, f. gyanus emberek gyűl-
helye (Párisban); enfans
de la —, tolvajok, zsebmetszők.
Maté, m. kukoricakása.
Mâteau, m. selyemköteg.
Matelas, m. derekalj; szőrpárna;
—ser, v. a. letűzdelni;
—sier, ère, s. matrác-
készítő; —sure, f. ca-
ross. kocsiúszon.
Matelot, m. mar. matróz; 2.
—, vaisseau —, védhajó,
kísérő hajó; —age, m.
matrózdíj; —e, f. cuis.
matrózleves; halászlé; 2.
matróztánc; 3. à la —, adt.
matróz módra.
Matéologie, f. did. titokku-
tatás.
Mater, v. a. éch. mattá ten-
ni; 2. fig. elgyöngyíteni; ki-
meríteni; it. lealázni, 3.
fauc. idomítani.
Máter, v. a. mar. árbocozni.
Matérat m. orn. hosszú far-
kú cinege.
Mátereau, máterel, m. mar.
szálfa.
***Matériali'ser**, v. a. did.
anyagítani; megtestesíteni;
2. se —, v. r. megtestesül-
ni; —sme, m. anyagelvi-
ség; —ste, m. anyagelvis;
2. a. anyag elvi; —té, f.
anyagiaság.
Matériaux, m. pl. constr.
anyagszer; it. fig.
Matériel, le, a. anyagi, tár-
gyi; 2. durva; fig. esetlen,
nehézkés; —lement, adv.
écol. testileg; 2. durván.

Maternel

Maternel, le, a. anyai; —le-
ment, anyailag.
†**Materniser**, v. n. az anyá-
hoz hasonlítani.
Maternité, f. anyaság; 2. —,
hôpital de la —, szülészde.
Mâteur, m. árboccsindló;
maître —, ár. mester.
Mathématicien, m. mennyi-
ségtudós; —que, f. meny-
nyiségtan; 2. a. meny-
tani; —quement, adv.
meny. tanilag.
Mathésio'logie, f. neveléstan;
—logique, a. nev. tani.
Mathurin, m. keresztés ba-
rát; g. p. malade st. —,
őrült.
Matière, f. szer, anyag; phil.
—première, alap-anyag;
mor. testiség; méd. geny;
II. fig. tárgy; jur. —civile,
polgári ügy; III. en —,
adt. illetőleg, illetve.
Matin, m. reggel; de grand
—, kora reggel; ce —, ma
reggel; étoile du —, haj-
nalcsillag; 2. ebéd előtt;
3. adv. korán.
Mátin, e, s. házi kutya; 2.
pop. tais toi —, hallgass
te kutya!
Matinage, m. görbület.
Matinal, e; a. jókor kelő;
—ement, adv. korán, jó-
kor.
Mátineau, m. házi ebecske.
Matinée, f. reggel, délelőtt;
dormir la grasse —, vilá-
gos reggelig alunni.
Mâtiner, v. a. koslatni; 2.
fig. megszüdni, lehordani.
Matines, f. pl. cath. reggeli
mise; p. il peut y avoir
un retour de —, nyugtával
dicsérd a napot; it. le re-
tour vaudra bien —, sze-
get szeggel.
Matineux, v. matinal.
Matir, v. a. orf. fénytelenít-
ni.
Matité, f. méd. hangtompas-
ság; 2. lankadság.
Matites, m. pl. minér. ba-
bugkő.
Matoir, m. orf. grav. fény-
telenítő véső.
Matois, e, s. a. fam. ravasz,

Maubèche

furfangos; —ement, adv.
furfangosan.
Matoiserie, f. furfangosság,
ravaszság; 2. csalás; gaz-
ság.
Maton, m. drap. csomócska;
écon. aludt tej.
Matou, m. h. n. kandúr; fig.
c'est un vilain —, vissza-
tasztító ember.
Matras, m. nyilvessző; chi.
gőreb.
Matricaire, f. bot. anyaméh-
fű.
Matrical, e, a. anya...
Matrice, f. an. anyaméh;
fond. de car. betűminta;
métr. —originale, anya-
mérce; mon. bélyegtő.
Matricide, s. anyagyilkos;
anyaggyilkosság.
Matriculaire, m. anyakönyv-
be irt.
Matricule, f. anyakönyv.
Matrimonial, e, a. prat.
házassági.
Matrissage, m. t. t. papír
nedvesítése.
†**Matrologue**, m. község
könyve.
Matronal, e, a. bot. szépvi-
rágú, jóillatú.
Matrone, f. prat. bába; 2. —
romaine, római hölgy; 3.
iron. c'est une respecta-
ble —, koros nő; 4. pop. bor-
délyowó.
Matte, f. chi. kő; — de cui-
vre, rézmedve; 2. pèch.
— de thons, tinnhalsereg.
Matter, v. a. coutel. vasat
nyujtani; 3. orf. — l'or,
fénytelen aranyat anyval
bekenni.
Matton, m. arch. égetett pal-
lókő.
Maturant, e, maturatif, ve,
a. chir. érlelő.
Maturation, f. bot. megérés;
chir. érlelés.
Mature, f. mar. árbocok; 2.
árbocfa; 3. árbocozás.
árbocműhely.
Maturité, f. ére'ttség; fig.
agir avec —, meggondolva
cselekedni.
Matutinal, e, a. hajnali...
Maubèche, m. orn. libuc.

†Maublere

†Maublere, m. ostoba, pimasz.
 Maudire, v. a. ir. átkozni, megátkozni.
 Maudissable, a. átkozatos.
 †Maudisson, v. malédiction.
 Maudit, e, a. átkozott; 2. m. écr. elátkozott.
 Mange, maugère, f. mar. bőrtömlő.
 Maugréer, v. n. pop. szitkozódni.
 †Maupiteux, se, a. kegyetlen; faire le —, ok nélkül jajgatni.
 Maurette, f. bot. fekete áfonya; 2. festőfü.
 Maurin, a. a. pigeon —, orn. feketefejű poszáta.
 Mausolée, m. síremlék; 2. cath. ravatal.
 Maussade, a. utálatos, viszsztatasztó; mogorva; ügyetlen; izléstelen; unalmas; borult; —ment, adv. utálatosan, stb.
 Maussaderie, f. utálatosság, tisztatlanság; mogorvaság.
 Mauvais, m. rozsz, gonosz; faire le —, fenyegetőzni; 2. — adv. rozsul; il fait —, rozsz idő van; trouver — que, rozszalni, hogy...; 3. —, e, a. rozsz, gonosz; —e tête, nyugtalan ember; — livre, veszedelmes könyv; 2. káros, ártalmas; 3. szomorú, bajos; cela n'est pas si —, ez jó; 5. les temps sont —, mostoha idő; trouver —, rozszalni, rozsz néven venni; 6. expliquer —, balul magyarázni.
 Mauvaise-herbe, f. bot. foga-sír.
 Mauve, f. bot. mályva; — de jardin, mályvarózsa.
 Mauvette, f. bot. szőlőfü.
 Mauviette, f. orn. pacirta; fam. manger com. une —, keveset enni.
 Mauvis (-vi), m. orn. boros-rigó.
 Maxill'aire (mac-oil-lère), a. an. áll...; os —, állcsont; —iforme, a. állkapocs alakú.
 Maxime, f. szabály-elv.
 Maximer, v. maximum.

Maximum

Maximum (-ome), march. legnagyobb érték; legtöbbje vminek.
 Maxon, m. h. n. feles bömbösz.
 Maye (maie), f. olajos teknő.
 Mazarin, m. verr. ivópohár.
 Mazette, f. gebe; fig. lusta, álomszuszék; it. kontár.
 Me, pron. engem, nekem; —voici, itt vagyok; 2. (avéc-élision) vous m'offrir de, ön ajánlja hogy...
 Méadia, f. bot. hulláng.
 Méandre, m. téveg, tömkeleg; 2. s. pl. eltérések; 3. fogás, mentesség; 4. virágággyak szegélyzete; 5. poét. folyó kanyargása.
 Méant, s. a. folyó.
 Méat (méate), m. an. vezeték.
 Mécanicien, m. gépész, erőművész; —cisme, m. gépiesség; —cité, f. did. géplegesség; —que, f. géptan, erőtan; 2. gépezet; 3. gyármű; —que, a. erőtani, géptani; külművi; —quement, adv. erőtanilag; stb.; —ser, v. a. géppé alkotni; pop. untatni; —sme, gépezet, műalkat.
 Mécène, m. pártfogó, műpártoló.
 Méchamment, adv. gonoszul, rozsz szándékkal.
 Méchanceté, f. gonoszság; 2. rozsaság; gyzaság; 3. rágalalmazás; 4. illet'enség; 5. pajkosság.
 Méchant, m. gonosz, rozsz; vous êtes un —, ön nagy kópé; 2. —e, a. rozsz, gonosz, nyomorult; —e épigramme, rozsz élvers; épigramme —e, csipős élvers; 2. jüge —, igazságtalan bíró; —e langue, rágalmazó; 3. sovány, nyomorult, elégtelen.
 Méche, f. mérsbél, gyertyabél; 2. mil. gyújtó, gyutacs; artill. kanóc; fig. découvrir la —, gyanupörrel élni; men. — du rabot, gyalvas; perr. fürtöcske; fig. pop. il n'y

Mécontentement

a pas —, nincs haszon mellette.
 Méchéance, f. szerencsétlenség, balsors.
 †Méchef, m. baleset.
 Mécheoir (-cho-ar), v. a. ir, rozsul, balul sülni el.
 Mécher, v. a. tonn. megkénnezt, kénezt.
 Mechocan, m. bot. fehér jalap.
 Méchoisir, v. n. rozsul választani.
 *Mécier, v. a. rozsul idézni.
 Méco-mètre, m. géom. hossz-mérő; —métrique, a. hossz-mérő.
 Mécompte (-con-te), m. számolási hiba, — tévedés; fig. il a trouvé bien du —, nagyon csalatkozott.
 se Mécompter (-con-té), v. r. hibásan, tévesen számolni; fig. csalatkozni.
 Méconate, m. chi. mákony-savas só.
 Méconduire, v. a. ir. elcsábítani, eltévelyíteni.
 Méconial, e, a. máknedds.
 Méconjecture, f. alaptalan vélelem; —r, v. n. alaptalanul vélekedni.
 Méconrôle, f. chi. mákony; —nique, a. chi. acide =; mákonysav; —nite, v. oolithe; —nium (-ome), m. chi. mákony; 2. méd. magzatszurok.
 Méconnaissable, a. ismerhetlen.
 †Méconnaissance, f. hálatlanság.
 Méconnaissant, e, a. hálátlan.
 Méconnaître, v. a. ir. félre ismerni; meg nem ismerni; fig. megtagadni; 2. nem méltányolni; 3. se —, v. r. magáról megfeledkezni.
 *Méconseiller, v. a. rozsz tanácsot adni.
 *Méconstruction, f. rozsz szerkezet.
 *Méconstruire, v. a. ir. rozsul építeni. [en.
 Mécontent, e, s. a. elégedet.
 Mécontentement, elégedetlenség; elégtelenség.

Mécontenter

Mécontenter, v. a. *elégedetlenné tenni*; 2. se —, v. r. *elégedetlenkedni*.
 †Méoréance, f. *hitetlenség; istentelenség*.
 Mécreant, e, a. *hitetlen; istentelen*.
 Mécroire, v. n. ir. *nem hinni*.
 Mécroyant, v. *mécreant*.
 Médaille, f. *érem, emlékpénz*;
 fam. c'est une tête à —, *erőteljes vonású arc*; it. c'est une vielle —, *vén csoroszlya*; 2. *búcsu jüllér*.
 Médailleux, m. *érmész, éremképi*.
 Médallier, m. *éremszekrény*.
 Médalliste, m. *éremgyűjtő*.
 Médallion, m. *nyakérem, mellpénz*.
 Médecin, m. *orvos*; — d'eau douce, *ügyetlen orvos*; 2. *fig. gyógyyszer*.
 Médecine, f. *orvostudomány*;
 — légale, *törvényeségi gyógytan*; 2. *gyógyyszer*.
 Médeciner, v. a. *orvosságot rendelni; beadni*.
 Médi'aire, a. bot. *közép* ...;
 —al, e, a. *közép* ...; impr. lettre =e, *közép betű*;
 —an, e, a. an. *közép* ...;
 veine =e, *középer*; —ante, f. mus. *középhang*; —astin, m. an. *mellgátor*;
 —at, e, a. *közvetett*; =ement, adv. *közvetve*;
 —ateur, trice, s. *közbenjáró*; —ation, f. *közbenjárás*; —atiser v. a. *közvetíteni*.
 Médica'go, m. bot. *csigacső*;
 —l, e, a. *méd. orvosi*; 2. vertu =e, *gyógygyőr*;
 =ment, m. *méd. orvosság, gyógyyszer*; —mentaire, a. *méd. gyógy* ...; —menter, v. a. *méd. gyógyszert beadni; it. rendelni*; 2. se =, v. r. *gyógyszert bevenni*; —menteux, se, a. *gyógyító*; —stre, m. *kuruzsoló*; —tion, f. *gyógyyszer hatása*; 2. *gyógymód*.
 Médici'nal, e, a. *gyógyszeres*; —nier, m. bot. *ebvész*.
 Médico'cre, a. *középszerű*; 2.

Médipontin

bien —, *rossz; csekély*;
 homme —, *korlátozott elméjű*; —ment, adv. *középszerűen*; 2. *félig*; —crité, f. *középszerűség*; 2. *értelmelenség*; —nner, v. a. arch. *összehasonlítani; összevetni*.
 Médipontin, m. mar. *kötélhágcsó*.
 Médire, v. n. ir. *rágalmazni, megszólítani*.
 Médi'sance, f. *rágalmazás; rágalom*; 2. *rágalmazó*;
 —sant, e, s, a. *rágalmazó*.
 Médita'tif, ve, s. a. *elméledő*; —tion, f. *elmélés, elmélkedés*; 2. *csöndes ima*.
 Méditer, v. a. *elmélkedni, elmélni*; *gondolkozni*; 2. v. 'n. *szándékozni*; *dév. csöndesen imádkozni*.
 Méditerrané, e, a. géo. *földközi*; abs. —, f. *földközi tenger*.
 Médium (-ome), m. fam. *középut*; *eszköz*; *phys. vezetőközeg*; *bot. csengetyűke*; *mus. középhang*.
 Médius (-iuce), s. a. an. *középuj*.
 Médoc (-oke), m. *fényes kavic*; *com. vin de —, francia vörös bor*.
 Médullaire (-dul-), a. an. *velő* ...; *membrane —, velőhártya*.
 Médule, f. bot. *fabély*.
 Méduleux, se, a. bot. *bélyes*.
 *Méduser, v. a. *megrémiteni*.
 Méfaire, v. n. ir. *kárt okozni; ártani*.
 Méfait, m. *gonosz tett*.
 Méfiance, f. *bizalmatlanság*;
 p. la — est la mère de sûreté, *higyy, de lásd kinek*.
 Méfiant, e, s. a. *gyanakodó*.
 se Méfier, v. r. *gyanakodni; bizalmatlankodni*.
 Méga-céphale, m. ent. *egyetlenen gyaponc*.
 Mégarde, f. *vigyázatlanság*;
 2. par —, *adt. meggondolatlanul*.
 Mégarien, ne, a. fig. *irigy, gonosz*.
 Mégér, m. agr. *majoros; feles gazda*.

Mélano'carpe

Mégère, f. myth. *Mégéra*;
 fig. *házasrutos, gonosz nő*.
 Mégère, f. *irhász*.
 Mégir, mégisser, v. a. cham. *csodázni*.
 Mégisserie, f. cham. *irhász*.
 Mégissier, m. cham. *irhász, lágyvarga*.
 *Mégouvernement, m. *rossz kormány*.
 *Mégouverner, v. a. *rosszul kormányozni*.
 Mégue, m. écon. *zendice*.
 Méhaigner, v. *estropier*.
 Meigle, mégle, m. agr. *csókánykapa, hegyes kapa*.
 Meilleur, e, a. *jobb*; 2. le —, la —e, *legjobb*; it. m. bu-vons du —, *igyunk a legjobból*; p. le — n'en vaut rien, *fabatkát se ér*.
 Meistre, mestre, m. *főárboc*.
 Méjan, m. t. t. corbeille à —s, *osztályos kosár*.
 Méjurer, v. n. *rozsul itélni*.
 †Méla-dermie, f. *méd. sárgaság*; —gastre, a. h. n. *fekete hasi*.
 Mélage, m. *cárt. vegyítés*.
 Mélam, m. chi. *mélam*;
 —ine, f. chi. *mélamdek*;
 —pie, f. bot. *kék üstökű fíntor*; —pyre, f. bot. *csormolya fíntor*.
 Mélancolie, f. *méd. méla-kór, búkór*; 2. *büskomorság, mélabú*; se —er, v. r. *mélázni, búsongni*; —que, a. *büskomor, mélabús*; 3. *mélázó; szomorú*; =ment, adv. *búsongva, stb*.
 Mélandre, m. icht. *cskos spár*.
 Mélange, m. *vegyülék, elegy*;
 fig. *egyveleg*; *bonheur sans —, háborítatlan boldogság*; 2. *vegyítés*; —s, litt. *elegyművek*.
 Mélanger, v. a. *vegyíteni*; 2. se —, v. r. *vegyülni*.
 Mélangiste, m. *did. elegyítő*.
 Mélano'carpe, a. bot. *fekete bogycs*; —caule, a. bot. *fek. szárú*; —céphale, a. h. n. *fek. fejű*; —cère, a. *fek. szarvú*; —cerque, a. *fek. farkú*; —graphite, m. minér. *trila csillám*; —phyle,

Mélasse

a. bot. *fekete levelű*; —ptère, a. h. u. *fekete szárnyú*.
Mélasse, f. *szörplé*.
Mélastome, m. bot. *fekete afonya*.
Mélée, f. *kéztusa, összecsapás, összeverekedés*; 2. *verekedés*; 3. fig. *fam. civakodás*.
Mélène, f., vulg. *maladie noire*, f. *méd. sárgaláz*; 2. *chir. vérgomba*.
Mélequée, f. *naszpolya*.
Méler, v. a. *vegyíteni, összekeverni*; *keverni*; — le vin, *bort hamisítani*; *vin —é*, *hamisított bor*; fig. — la fusée, *összekuszálni*; — une serrure, *zárt elcsavarni*; 2. fig. *egyesíteni*; — l'agréable à l'utile, *hasznost a szükségessel*; 3. *compagnie —ée*, *elegy társaság*; II. se —, v. r. *vegyülni*; 2. *összekapni, túsára kelni*; fig. se — de qch., *vmibe avatkozni*.
Melet, m. *icht. földközi kálászhal*.
Melette, f. *icht. kús*; 2. v. *melet*. [fenyű].
Mélèze, laryx, m. bot. *vörösméli'anthe*, m. bot. *pataikai méhfű*; —ca, v. *mélique*; —crate, m. *mézes víz*; —de, f. *vét. takony*; —lot, m. bot. *szagos lóhere*, *molyfű*; —net, f. bot. *szeplén*; —nite, f. *minér. szurokkő*; —oration, v. *améloration*; —que, f. bot. *léhapot*; —sse, f. bot. *méhfű*; = *ordinaire*, *citromszagú méhfű*; = *des bois*, *mozsárvirág*; = *calament*, *hegyi méhfű*; = *du punaise*, *poloskavész*; —tire, f. *minér. mézkő*.
Melli'er, m. bouch. *kérőgyomor*; —fère, a. bot. *méztormó*; —fication, f. *écon. mézkészítés*; —tique, a. h. n. *abeille* =, *gyűjtőméh*; —flu, e, a. *mézdis*; fig. *style* =, *édeskés iránt*; —niotes, m. pl. *ent. göröncsér hernyászok*.

Mélo'die

Mélo'die, f. mus. *dallam, zöngelem*; fig. *zengzet*; —dieusement, adv. *dallamosan, zöngzetesen*; —dieux, se, a. *dallamos, zöngzetes*; —dique, a. *énekelhető*; —diquement, adv. *énekelhetően*; *—diste, m. *dallos*; —dramatique, a. th. *dalszínműi*; —dramaturge, m. *dalszínműtrő*; —drame, m. *dalszínmű*; iron. *héros de —*, *színműhős*; —graphie, m. *hangjegyző*; —graphie, f. *hangjegyzés*; —mane, s. *szenvedélyes zenekedvelő*; —manie, f. *zeneszen*.
Melon, m. bot. *dinnye*; —sucré, —sucrin, *sárgadinnye*; —d'eau, *görög d.*; —brodée, *cserhéju d.*; tranche de —, *d. szelet*; perr. —, *parókatok*; —gène, v. *aubergine*; —ifère, a. *dinnyetermő*; —iforme, a. d. *alakú*; —née, f. bot. *koronástok*; —nier, m. *d. árus*; —nière, f. d. *föld*.
Mélose, f. *chir. kutaszolás*.
Mélote, f. *gyapjas juhbőr*.
Mélouable, a. *dicséretlen*.
Mélursus (-suce), m. z. *méhszmedve*.
Mélusine, f. *házsártos nő*.
Mémarchure, f. *vét. menülés*.
Membra'ne, f. an. *hártya*; bot. *hám*; —neux, se, a. *hártyás*.
Membre (man-), m. *tag*; 2. fig. *tagtárs*; arch. *oszloptag*; rész; gr. *beszédrész*.
Membré, e, a. *il est bien —*, *jól termett*.
Membriolet, m. *tagocska*.
Membru, e, a. *fam. izmos, vaskos*.
Membrure, f. men. *keretdarab, foglalek*; charp. *fűrészelni való tőke*; com. *ölmérték*; mar. *hajóbor-dázat*; rel. *sajtódeszka*.
Même, a. az, *ugyanaz*; it. *hasonló*; 2. *moi —*, *magam*; cela s'entend de soi —, *önmagától értetődik*;

Ménage

c'est la bonté —, a *megtesztült jószág*; 3. adv. *sőt*; 4. à —, adv. *pop. boire à la bouteille, palackból inni*; 5. de —, tout de —, adv. *épügy, hasonlóul*.
†Mèment, v. même (5).
Memento (mé-mein-), m. *fam. emlékeztetőjel*; cath. *megemlékező ima*.
Mémoire, f. *emlékezet, emle*; 2. *emlékezettség*; II. *emlékirat*; *kérvény*; 2. *számla, számla-jegyzék*; 3. *költség-jegyzék*; 4. pl. *napló*.
Mémorable, a. *emlékezetes, emlékezetreméltó*; *nevezetes*; —ment, adv. *emlékezetesen, stb*.
Mémorandum (-ome), m. *emlékkönyv*; *jegyzékek könyve*.
Mémoratif, ve, *†mémorant*, e, a. *megemlékező*; *fam. je n'en suis pas bien —*, *nem emlékszem jól*.
Mémorial, m. *emlékirat*; com. — de prix du change, *folyam-jegyzék*; 2. —, e, a. *emlék*; ...; l'arithmétique —e, *fejtszámolás*.
***Mémorialiste**, m. *emlékiratkészítő*.
†Mémorieux, se, a. *düsemlekeztető*.
Menaçant, e, a. *fenyegető*.
Menace, f. *fenyegetés*; —s en l'air, *üres fenyegetések*.
Menacer, v. a. *fenyegetni*; 2. fig. *nous sommes —és d'un long hiver, hosszú tél fenyeget minket*; 3. iron. *il nous —e d'un gr. repas, nagy ebéddel fenyeget*.
Menaceur, se, s. *fenyegető*; *fenyegetőző*.
Ménade, f. myth. *bacchansnő*; fig. *c'est une vraie —, eszeveszett nő*; *douce —*, *sunya nő*.
†Ménadure, f. *cout. idézés*.
Ménage, m. *háztartás, gazdaság*; *mettre une fille en —*, *fam. leányt férjhez adni*; *fam. il a — en ville*, *szeretőd tart ki a városban*; *paine de —*, *házi ke-*

Ménagement

nyér; femme de —, *gazdasszony*; 2. *gazdálkodás*; *takarékosság*; fam. — de bout de chandelle, *gyujtagazdálkodás*; *jillérkedés*; 3. il y a quatre —s dans cette maison, *e házban négy család lakik*.

Ménagement, m. *kimélet*; *kimelés*; *ovatoság*; sans —, *adt. leplezetlenül*; 2. *takarékosság*.

Ménager, v. a. *kimélni*, *megkimélni*; abs. il —e pour ses enfants, *gyermekének gazdálkodik*; 2. —q., *vkít kimélni*; *vkivel kimélete-sen bánni*; *ügyesen vezet-ni*, *igazgatni*; 3. *kieszkö-zöltni*, *szerezni*; *előkészíte-ni*; arch. — un escalier, *lépcsőt alkalmazni*; 4. se —, v. r. *magát kimélni*, *gondozni*; se — bien avec tout le monde, *mindenki-vel békében élni*.

Ménager, ère, s. a. *gazda*, *gazdasszony*; *gazdálkodó*; 2. pop. ma —ère, *feleségem*.

Ménagerie, f. *écon. barom-akol*; *tyúkudvar*; 2. *állat-kert*; *áll. sereglet*.

Menant, e, a. *vezető*.

Menastasia, f. *méd. méh-görcs*.

Mendiant, e, s. a. *koldus*, *kolduló*; cuis. quatre —s, *asztal csemege*.

Mendieité, f. *koldusság*; 2. *koldus állapot*; *koldulás*; depôt de —, *szegények háza*.

Mendier, v. a. *koldulni*, *ké-regetni*; 2. *rimázkodni*, *kunyorálni*.

Meneau, m. arch. *ablakke-reszt*; *ablakfélkő*.

Ménechme, m. *hasonmás*; c'est mon —, *magammása*.

Menée, m. *fondorkodás*, *tit-kos csel*, *fogás*, *fortély*; chaud. *gyertya-mártás*; ven. — d'un cerf, *szarvas nyoma*; manuf. *szőr*.

Mener, v. a. *vezetni*; — une dame, *nőt kísélni*; p. c'est un aveugle qui mène l'

†Ménestre

autre, vak vezet világtalant; 2. *kisélni*, *hurcolni*; 3. *magával vinni*; 4. *beve-zetni*; 5. fig. —q., *igazgat-ni*; *kalauzolni*; fam. —q. par le nez com. un buffle, *valakiből bolondot üzni*; —mal q., *valakivel rosszul bánni*; 6. —qch., *vezetni*, *igazgatni*, *intézni*; — une vie oisive, *henye életet folytatni*; 7. — du bécail, *marhát hajtani*; 8. *kocsiz-ni*; *hajtani*; *vinni*; 9. —q., *vkít bolonddá tenni*; *ke-csegtetni*; *ámítani*; 10. *el-bágyasztani*; *megrontani*; *nyomorba dönteni*; cou-tur. — boire, *tágan varrni*.

†**Ménestre**, m. *leves*.

Ménestrel, m. *vándordalnok*.

Ménétrier, m. mus. *hege-dűs*; 2. *rosz hegedűs*, *cin-cogó*.

Menette, a. f. c'est une soeur —, *szenteskodó nő*.

Méneur, m. *vezető*; —d'ours, *medvetáncoltató*; fig. — de complot, *cinkos*, *kol-lompos*; 2. —, se, s. *dajka-szerző*; cart. — de ciseaux, *kártyavagdoló*; — se de table, *kártyavdológató* nő.

Méniane, f. arch. *erkély*.

Ménianthe, f. bot. *vidrafű*.

†**Ménil**, m. *szállás*, *tanya*; *falu*.

†**Menin**, m. *nemes apród*; fig. *kísérő*, *vezető*; —s de la mort, *fáklyavivők te-metésnél*.

Ménin'ge, f. an. *agykér*; —gette, f. an. *agyhártya*; —ginite, f. *méd. agyhár-tyalob*.

Meningo'gastralgie, f. *méd. gyomorfájás*; —gastrique, a. *méd. flèvre* =, *epeláz*; —rrhée, f. *méd. agyhár-tyafolyás*.

Ménisque, m. opt. *dombor-homorú üveg*.

Ménisse, m. bot. *holdruta-ozmund*.

Ménole, f., *fresniau*, m. *écon. köpülő*.

Méno'loge, m. h. *eccl. vér-tanu-naptár*; —logie, f.

Mentir

méd. hőszámtan; —rra-ghie, f. *vérfolyás*.

Menotte, f. fam. *kacsó*; 2. pl. *kézbilincs*, *percevas*; fig. *mettre des —s à q.*, *vkít akadályozni*; —r, v. a. *bilincselni*.

Mensal, e, a. *asztal*....; compaignon —, *asztaltárs*; 2. —e, a. f. *ligne* —, a *kéz középvonala*.

†**Mense**, f. *asztal*; *asztal-pénz*.

Mensole, v. clef (4.).

Mensonge, m. *hazugság*; —puant, *durva hazugság*; 2. fig. *tévedés*.

Mensonger, ère, a. *hazug*, *csalóka*; —gement, adv. *hazugul*.

Menstru'al, v. *menstruel*; —ation, f. *chi. jöloldás*; *méd. havitisztulás*; —e, m. *chi. osztatószer*; —el, le, a. *méd. havi*...; flux =, *havitisztulás*; 2. *chi. osz-lató*, *oldó*.

Mensurabilité, f. *géom. mér-hetőség*.

Mensurable, a. *mérhető*.

Mensuration, f. *géom. mé-rés*.

Mentagre, f. *méd. áll-sömör*.

Mental, e, a. *észbeli*; *ben-ső*; —ement, adv. *benső-leg*.

Menterie, f. *hazugság*.

Menteur, se, s. a. *hazug*; p. il est — com. *une oraison funèbre, olyat hazud, mint a ház*; 2. *csalfa*, *csalóka*.

Menthe, f. bot. *menta*; —commune, *borsos menta*; —aquatique, *vizi menta*; —coq, *zöldmenta*; —fri-sée, *fodormenta*; —pouliot, *csombormenta*; la —sau-vage, *bárzsingmenta*.

Mentiane, f. bot. *ostormén*.

Mention, f. *említés*, *megem-lítés*.

Mentionner, v. a. *prat. meg-említeni*, *érteni*.

Mentir, v. a. *ir. hazudni*; à ne point —, *az igazat mondva*; p. a *beau* — qui vient de loin, *messzünnen jöttek szabad hazudni*:

Menton

it. bon sang ne peut —, *vér nem válik vízzé.*
Menton, m. an. áll. fig. lever le —, *büszkélkedni; begyeskedni; secouer le —, orrát fintorgatni.*
Mentonnier, ère (-to-), a. an. áll. ...
†Mentonnière, f. állszalag; chir. állszorító.
Mentor (mein-), m, ment-ör; tanácsadó, tanító.
Mentule, f. tengeri pióca.
Menu, m. cuis. étlap; gens de —, *pórias származású; fam. se donner du —, vigan élni; 2. adv. apróra; II. —, e, a. keskeny, vékony; nyulánk; écriture —e, apró írás; —bois, aprófa; —e dragée, nadárgübeccs; 2. fig. csekély, jelentéktelen; —monnaie, váltópénz; —suffrages, mellékjövendelmek; it. cuis. aprólék; —es marchandiser. rövid árúk; —plaisir, zsebpénz.
Menuail, le, f. mindenféle aprópénz; 2. pèch. apró halak; 3. fam. encsenbencs.
Menufeuil, e, a. bot. vékonylevelű.
Menuise, v. cendrée (ch), ménuaille (pèch.).
Menuiser, v. a. asztaloskodni.
Menuiserie, f. asztalosság, aszt. mesterség; ouvrage de —, orf. apró ékszerek; 2. asztalosmű; jard. rácsozat.
Menuisier, m. asztalos.
Menure, m. orn. lantos madár.
Menu-vair, m. bl. szürke prém ezüst sisakvirágokkal kék mezőben.
Mépartir, v. a. két részre osztani.
Méphitique, a. chi. fojtó, dögleletes; —tis (-tice), m. chi. fojtólég; —tiser, v. a. dögleletesé, fojtóvá tenni; —tisme, m. chi. dögleleteség.
Méplacer, v. a. rossz helgre tenni.*

Méplat

Méplat, e, s. a. félig lapos.
***Méponctuer**, v. a. gr. hibásan pontozni.
se Méprendre, v. a. ir. tévedni, elhibázni.
Mépris, m. megvetés, kicsinylés; 2. ord. pl. sértő szavak; 3. au —, adt. dacára.
Méprisable, a. megvetendő; megvetésre méltó; —ment, adv. megvetőleg.
***Méprisamment**, adv. megvetőleg.
Méprisant, e, a. megvető.
Méprise, f. tévedés, hiba.
Mépriser, v. a. megvetni, lenézni.
Mer, f. géo. tenger; homme de —, tengerész; vent de —, tengeri szél; haute —, sík tenger; la — mugit, a tenger dübörög; p. labourer le visage de —, falra borsót hányni; it. szerencsét szappanozni; peint. vert de —, tengerzöld.
†Mercadent, m. tönkre jutott szatócs.
Mercandier, m. hűskufár.
Mercantile, a. kereskedelmi, kereskedői; —ment, adv. kereskedelmiileg.
†Mercantille, f. szatócság, apró tűza.
Mercelot, mercerot, m. com. házaló kalmár.
Mercenaire, s. a. napszámos, bérszolga; zsoldos; fig. bérenc; it. bérszomjas, megvesztegethető; un témoin —, fogadott tanu; —ment, adv. bérszomjasan, pénzért.
†Mercénarité, v. vénalité.
Mercerie, f. apró-árú; 2. szatócs-célh.
Merci, f. irgalom, kegyelem; crier —, kegyelmet kérni; il est sans —, irgalmatlan; fam. je vous crie —, bocsánatot kérek; 2. m. köszönet; fam. voilà le grand — que j'en ai, ez a köszönet érte; 3. Dieu —, hála Istennek; 4. à la —, adt. kegyelemre.
Mercier, ère, s. szatócs, kiskereskedő; 2. házaló.

Merise

Mercredi, m. szerda.
Mercur, m. chi. higany; 2. astr. hírnök; 3. bl. bíborszín.
Mercurial, e, a. méd. miel —, szélflüméz.
Mercuriale, foirelo, f. bot. szélflü; 2. jur. feddés; 3. —s, gabona-ár-egyzék.
Mercurialiser, v. gronder.
Mercuriel, le, a. pharm. higanyos; remédes —s, ou mercuriaux, higanyszerek, Mercurification, f. chi. kéneseítés; —fier, v. a. chi. kénestítni.
Merdaille, f. pop. gyermekcsoport.
Merde, f. pop. szar; com. couleur — -d'oie, zöldes-sárga; 2. i. menj a pokolba!
Merdeux, se, a. pop. piszkos, szaros; il sent son cas —, rossz lelkiismerete van; 2. m. pop. semmirekellő.
Merdigère, m. ent. galacsár.
Mère, f. anya; p. il veut apprendre à sa — à faire des enfants, a csirke okosabb akar lenni a tyúknál; pop. la —, anyóka; 2. anyaméh; 3. fig. ok; kezdet; szülők; 4. t. t. —des perles, gyöngyház; —perle, gyöngyecsiga; jard. anyató; 5. a. f. —goutte, előle; it. legfinomabb tálla-olaj; —laine, hátgyapju; idée —, alapeszme.
Mérelle, f. malomjáték.
***Méréussair**, v. n. kudarcot vallani.
Merger, m. agr. kőrakás.
Mérianelle, f. bot. kötör; —dien, m. astr. délkör, delelő; gnom. napóra; —dienne, f. déli nyugalom, déli álm; 2. f. et a. f. astr. délvonal; —dional, e, a. délköri; 2. s. délszaki lakos.
Mérinos (-oce), m. merinójuh; it. merinokelme.
Merise, m. jard. vadcseszenye.

Merisier

Merisier, m. jard. vadcese-
resznye.
Méritant, e, a. érdemes, ér-
deműs.
Mérite, f. érdem.
Mériter, v. a. érdemelni,
megérdemelni.
Méritoire, a. érdemes, juta-
lomra méltó; —ment, adv.
érdemesen.
Merlan, m. icht. fehérgadóc;
pop. — à frirre, fodrász-
legény.
Merle, m. orn. rigó; —vert,
zöldike; — ordinaire, fe-
kete rigó; — doré, sárga
rigó, fam. c'est un fin —,
ravasz róka; it. à d'autres,
dénicheur de —, keress
magadnak más bolondot.
Merleau, m. fiatal rigó.
Merlesse, f. nőstény rigó.
Merlette, f. bl. láb- és csőr-
nélküli madár.
Merlin, m. mar. vitorlaru-
daló; bouch. bárd; litt.
boszorkánymester.
Merline, f. rigó-kintorna.
Merliner, v. a. mar. vitorla-
rudalóval megkötni.
Merlot, m. icht. szálla.
Merluce, f. pèch. tőkehal;
it. dorsgadóc; p. manger
de la —, minden rozsat tü-
relemmel elviselni.
Merlus (-uce), m. kis tőke-
hal.
Merlut, m. még. peau en —,
szőrével v. gyapjával szá-
ritott bőr. [rés.
Merocele, f. chir. combtö-
Mérodon, m. ent. bódé.
Merrain (mé-), m. tonn. don-
gafa; vén. agancs szára.
Merveille, f. csuda, csuda-
mű; faire —s, csudát mi-
velni; bot. pomme de —,
magrúgó; 2. à —, adt. ki-
tűnően, pompásan; 3. pas
tant que de —, fam. nem
igen; il ne l'aime —, nem
oly igen szereti.
Merveilleusement, adv. csu-
dálatosan.
Merveilleux, se, a. csudála-
tos, pompás; 2. kitűnő; 3.
iron. csudás, csudáltság;
iron. piperkőc.

Mésachar

Mésachar, m. rosz. vásárlás.
Mésacheter, v. a. roszul vá-
sárolni.
*Mésadministrer, v. a. ro-
szul igazgatni.
Mésadou, m. écon. savóka-
nál.
Mésadvenance, etc. v. mé-
savenance, etc.
Més'air, m. man. félugrás;
—aise, v. malaise; —al,
m. conch. kürtcsiga; —al-
liance, f. balházasság;
—allier, v. a. rangján alul
házasítani; 2. se —, v. r.
rangján alul házasodni;
fig. magát lealacsonyítani.
Mésange, f. orn. cinege;
grosse —, barát-cinege;
bleue —, molnár cinege;
—tte, f. cinegefogó.
Més'arriver, v. imp. roszul
sikerülni; il vous mésar-
rivera de ce que vous avez
fait, rosz következése lesz
tettének; —aule, m. mel-
lékudvar; —avenance, f.
visszatetszés, kellemetlen-
ség; roszkövetkezés; —a-
venant, e, a. nem tetsző,
visszatetsző; —avenir, v.
n. imp. v. mésarriver;
—aventure, f. balsors, bal-
szerencse, baleset; —édi-
fier, v. a. boszantani; 2.
se —, v. r. meghotrány-
kozni; *—emploi, m.
rosz szokás; *—employer,
v. a. roszul használni;
*—enseigner, v. a. roszul
tanítani; —entendre, v. a.
roszul érteni; —entendu,
m. félreértés; —entère,
m. an. belfodor; —enté-
résie, f. méd. belfodorlob;
*—estimable, a. becsülésre
nem méltó; *—estime, f.
csékélylés; megvetés; *—e-
stimer, v. a. csékélyleni;
megvetni; —inférer, v. a.
helytelenül következtetni;
—intelligence, f. félreér-
tés; egyenetlenség; —in-
terpréter, v. a. félreérteni;
félremagyarázni.
Mésire, m. méd. májlob.
Meslonable (mè-), a. fed-
dendő.

Mestice

*Mésobserver, v. a. roszul
figyeln.
Mésoffrir, m. csekély ígérés.
Mésoffrir, v. n. keveset
ígérni.
Mésocarpe, m. h. n. haspa-
rárok; —scélocèle, f. méd.
belsőrr.
Mésoyage, m. agr. kapálás.
Mespile, m. bot. naspolyafa.
Mespilos (-loce), m. bot.
naspolya.
Mesquin, e, a. zsugori, fil-
lérkedő, fukar; 2. sze-
gény, nyomorgó, szegényes;
szűkkeblű; —ement, adv.
fukarul, stb.
Mesquinerie, f. fukarság,
zsugoriság.
Message, m. hír, üzenet;
megbízás; 2. leirat.
Messenger, ère, s. küldött,
hírnök.
Messagerie, f. posta hivatal;
2. posta-helyiség; 3. posta-
kocsi; gyorskocsi.
Messe, f. cath. mise; ouir
la —, misét hallgatni;
sonner la —, misére ha-
rangozni; dire la —, mi-
sét mondani; haute —,
nagy mise; petit —, cön-
desmise; première —, reg-
geli mise; pop. enfant de
— de minuit, kicsapongó
ember.
Messéance, f. illetlenség;
balhelyzet.
Messéant, e, a. illetlen, il-
lemtelen.
Mésseoir (mé-coar), v. n.
illetmentlennek, illetlennek
lenni; roszul állni; cet
ajustement ne vous mes-
siéra pas, ez öltözet jól
fog önnek állni.
Messer, v. a. misét mondani.
†Messerie, f. vidék, táj.
Messidor, m. h. de F. ara-
táshó (a francia köztársa-
ság 10. hónapja június
19-től, jul. 18-ig).
Messier, v. garde-cham-
pêtre.
†Messise, m. úr.
Messotier, m. pop. miseha-
daró.
Mestice, v. métis.

†Mestivage

†Mestivage, m. jur. bizatized.

Mestre, m. mar. főárboc; 2. †-de camp, lovassági ezredes; †-d'école, iskolamester.

†Mestrie, v. science.

†Mesuage, m. com. mezei lak.

Mesurable, a. mérhető.

Mesurage, m. mérés; expl. — d'une mine, bányamérés; 2. mérésdíj.

Mesure, f. mérték; — de capacité, köbmérték; fig. n'avoir qu'un poids et une —, mindenkivel egyformán bánti; arith. — d'un nombre, tényező; 2. mérték; prendre la —, mértéket venni; 8. t. t. arch. donner des —s, kimérni; fig. être hors de —, képtelennek lenni; mettre q. hors de —, vkit sodrából kihozni; mus. iteny; poét. versmérték; 4. fig. intézkedés; rendszabály; rompre les —s de q., vkit útjában megátolni; ne point garder de — avec q., kiméletlenül bántani; 5. à — que, szerint...; hoz... képest; 6. outre —, sans —, adt. módfelelt, szerfelelt.

Mesurement, adv. megmondolva, ovatosan.

Mesurer, v. a. mérni; kimérni, megmérni; — des yeux, szemnézni; 2. fig. intézni, rendezni; 3. se —, v. r. megmérkőzni (vki-vel).

Mesureur, m. mérő; expl. — des mines, bányamérő.

†Mésus, mésusage, v. abus.

Mésuser, v. abuser.

Métail, m. érvég.

Métairie, f. agr. majorság.

Métal, m. pl. métaux, érc; — noble, nemes érc; — de fonte, öntött érc; — natif, természetes; pince —, tonbak; fond. harangveg.

*Métalent, m. tehetséghiány.

Métalyse, f. gr. okmáslat.

Métalléité, f. ércutajdon-

Méta'carpe

ság; —ifère, a. fémtartal-mű; —iforme, a. fémala-kú; —ique, a. fém...; fémi; num. science =, éremtudomány; fin. =s, fémtértékű állampapírok; —isation, f. ércezés; —iser, v. a. ércelni; —ochimie, f. fémvegyészet; —ographie, m. fémléíró; —ographie, f. fémtan; ércis-me; —urgie, f. kohászat; —urgiste, m. ércudós.

Méta'carpe, m. an. kézközép; —morphosable, a. átváltoztatható; —morphose, f. átváltozás, átalakulás; —morphoser, v. a. átalakítani; átváltoztatni; 2. se =, v. r. átalakulni; —phore, f. rhét. hasonképlet, szövirág; —phorique, a. hasonképletes, átvitt értelményi; =ment, adv. képleg, átvitt értelményben; —phrase, f. áttétel, átírás; —phraste, m. szószerinti fordító; *—physicaille, f. nyomoruult alapbölcslem; —physicien, m. érzéktüli bölcselő; —physique, f. phil. alapbölcslem; 2. a. érzéktüli; alapbölcselmi; —physiquer, v. n. alapbölcslemmel foglalkozni; —plasme, m. gr. szóváltoztatás; —stase, f. méd. áttétel; —thèse, f. gr. vizsgálás.

Métayer, ère, s. majoros.

Météil, m. agr. kétszeres.

Métempsycose (—tamp-ciköz), f. phil. lélekvandorlás.

Météo're, m. légtűnet, légtű-nemény; fig. tűnemény; —rique, a. bot. időérző; minér. pierre =, légkö, lebvas; —risation, f. phys. légkövülés; —risé, e, a. méd. puffadt; —risme, m. méd. puffadás; —rite, v. —rique (minér.), —rographie, f. phys. lebráiz; —rolithe, v. —rite; —rologie, f. phys. légtűnettan; —rologique, a. id. jár.tani; légtűneti; —rologue, m.

Mètre

légtűnetfigyelő; —roman-cie, f. légjóslat; —ronomie, f. légtűnetkutatás; —roscope, m. astr. csillagtvácső; 2. légmérő; —roscopie, f. légmérés, légkutatás.

Métho'de, f. tanmód, tanmodor; phil. mód, mód-szer; 2. szokás; —dique, a. módszeres, rendszeres; =ment, adv. módszeresen, rendszeresen; —disation, f. módszeresítés; —dologie, f. did. módszertan; —dologique, a. módszertani; —nique, f. bot. dícsőke.

Métieu'le, f. gyöttelelem, szorongás; —leusement, adv. aggályosan, szorongva; —leux, se, a. aggályos, nyugtalan, szorongó; —lo-sité, f. aggályosság, nyugtalan-ság, aggodás.

Métier, m. mesterség; 2. ügyesség; 3. fig. foglalkodás; il a le coeur au —, hűvel üzi foglalkodását; p. que chacun fasse son —, kiki a maga mesterségét üzze; fam. elle est du —, kurválnodik; 4. t. t. —de tisserand, szövőszék; pát. forgácsfánk; 5. céh.

Métis, se (—tis-), s. a. vegy-faj (indus- és fehéről); excl. korcs.

Métisage, m. écon. viszonz-keverés.

†Métivage, mestivage, mé-tive, m. aratás.

†Métivier, m. arató.

Metle, m. bot. tüllevelűfa.

Méto'no-masie, f. rhét. névfordítás; —nymie, f. rhét. névcseré; szócseré; —nymique, a. névmáslati; —pe m. arch. gerendaköz.

Métopo'mancie, f. arc-, homlokjósítás; —mancien, ne, a. arc-, homlokjós.

Métourné, e, a. t. t. elcsavart, görbe.

Métralgie, f. méd. méhfájdalom.

Mètre, m. litt. versmérték; 2. vers, költemény.

Métrie'pathe

Meuble

Miche

Métrie'pathe, s. a. egykedvű; —pathe, f. phil. egykedvűség.
 Métrique, a. litt. versmérték; 2. s. versmértan.
 Métrite, métritie, f. méd. anyaméhlob.
 Métro'bate, m. mil. útmérő, lépésrovó; —cèle, f. méd. anyaméhsebv; —logie, f. mértékisme; —logique, a. mértéktani; —mane, s. litt. rimdühönc; —manie, f. rimdüh; —mètre, m. mus. ütemmértő; —pole, f. főváros; —politain, e. a. érseki; église = érseki egyház; —stère, m. chir. császárúvágás.
 Mets (è), m. étel.
 Mettable, a. hordható, használható; fig. meglehető.
 †Mette, f. jur. határ.
 Metteur-en-oeuvre, m. lap. ékszerész, drágakő-foglaló; fig. a ki idegen eszméket használ föl: —en-page, m. impr. tördelő; (közönségesen): metrompás.
 Mettre, v. a. ir. tenni, állítani, föltenni; —de l'eau dans le vin, borba vizet töltetni; —du bois au feu, fát tűzre rakni; —le feu à sa maison, házat fölgyújtani; —une chemise, inget föltenni; —un malade au lit, beteget lefektetni; —q. du rang des péchés oublier, vkiről végképen megfeledkezni; —tout en usage, mindent elkövetni; jur. —la main au pis, kezét szívére tenni; —q. à l'aumône, vkit koldusbotra juttatni; fam. —le feu aux affaires, a dolgokat összezonyolítani; it. —q. en feu, vkit tűzbe hozni; —à fin, bevégezni; fig. —de l'eau dans son vin, beljebb szedni a gyepölét; —en droit, följogosítani; —en terre, eltemetni; —bas, elleni; —à mal, elcsábítani; —en rouge, vörösrre festeni; II. t. t. agr. —en labour, föl-

szántani; mar. —à la voile, tengerre kelni; —à terre, partra szállni; joail. —en couleur, hamis gyöngyöknek színi adni; man. —ses dents, a csikófogat elhányni; III. se —, v. r. se —auprès de q., vki mellé állni; se —en danger, magát veszélynek kitenni; se —en frais, magát költségbe verni; s—, öltözködni.
 Meuble, a. agr. porhanyó; prat. biens —s, ingó vagyon; II. m. butor; —s de cuisine, konyha-edények; se mettre dans ses —s, szobát bebutorozni; mettre une femme dans ses —s, nőt kitartani; 2. coll. butorzat; prat. —s, ingóvagyon.
 Meubler, v. a. bútorozni; cave bien —ée, jól ellátott pince; fig. elle a la bouche bien —ée, szép fogai vannak; 2. abs. cet étoffe —e bien, e kelme jól illik bútorokhoz.
 Meuglement, meugler, v. beuglement, beugler.
 Meulard, m. coutel. nagy köszörűkő; —e, f. közép-nagyságú köszörűkő.
 Meulardeau, m. fenkő.
 Meule, f. malomkő; 2. t. t. köszörűkő; agr. boglya; asztag; épingl. tűkorong; jard. —à champignon, gomba-ágy; lap. vágókorong.
 Meuleau, m. kis köszörűkő.
 Meulerie, f. malomkővágás; it. malomkővágó műhely.
 Meulette, f. agr. petrence; kalandya.
 Meulier, m. malomkő-faragó.
 Meulière, f. pierre de —malomkő; 2. malomkő-bánya.
 Meulon, m. sal. sórakás.
 Méum (-ome), m. bot. medvetalpfü.
 Meunerie, f. molnárság; mol. lakás; magtár.
 Meunier, m. molnár; 2. ent. csótán, svábbogár; 3. —ère,

f. molnárné; orn. v. cornelle.
 Meurt-de-faim, m. éhenkórás.
 Meurtre, m. gyilkosság; ölés; fig. crier au —, igazságtalanság ellen kifakadni; it. il se défend com. d'un meurtre, makacsul tagadja.
 Meurtrier, ère, s. gyilkos; 2. —ère, f. fort. lőrés; 3. a. gyilkos, vérengző.
 Meurtrir, v. a. zúzni, horzsolni; összezúzni; még. puhítani; 2. se —, v. r. zúzódni; törödni.
 Meurtrissure, f. zúzás, kék folt; bot. törődés.
 Meute, f. coll. ch. farka.
 Mévendre, v. a. com. vesztegetni.
 Mévenir, v. n. rosszul sikerülni.
 Mévente, f. vesztegetés; 2. pangás.
 †Mex (mek-ce), m. féo. job-bágytelek.
 Mézail, m. bl. sisakrostély.
 Mézéréon, v. garou.
 Mezzabout (mé-dza-), m. mar. vészvitorla.
 Mezzanin (mé-dza-), m. mar. középp-árboc.
 Mezzanine (mé-dza-), f. arch. félemelet; 2. —s, félalak.
 Mi (partiale), fél...; köz-zép...; 2. adt. à —chemin, félútján; 3. la —janvier, január fele.
 Miasmatique, a. gerjes; ragályos.
 Miasme, m. méd. ragály; gerj.
 Miaulant, e, a. nyávgó.
 Mialement, m. nyávgóság.
 Miauler, v. n. nyávgóni.
 Mica, m. minér. csillám; kötvég.
 Mica'cé, e, a. minér. csillámos, csillámszerű; —cique, a. csil. tartalmú; —chiste, v. schiste.
 Mice, f. cout. fél, fele.
 Michaut, m. pop. il fait son —, szunyókál.
 Miche, f. boul. kenyérke.

Miché

Miché, m. pop. *ostoba, mulya, hüle; it. kurajfi.*
 Michon, m. pop. *pénz.*
 Mic-mac, m. *cseléskedés, cselszövés, cselfogás, fortély.*
 Micocoulier, m. bot. *celtis; baies de —, celtis bogyc.*
 Microcosme, m. did. *kisvilág; —logie, f. pepecselés; —logue, m. pepecselő; —mètre, m. kicsinymérő; écon. gyapjumérő; —scope, m. görcső; —sco-pique, a nagyító.*
 Midi, m. dél; en pleine —, *világos nappal; 2. géo. dél; à —, délfelé.*
 Mie, f. *morzsa; — de pain, kenyérmorzsa; 2. —, v. bonne; v. amie.*
 †Miège, m. cout. *fele (vminék).*
 Miel (èl), m. *méz.*
 Miellusement, adv. *mézesen.*
 Mielieux, se (mi-èl), a. *mézes; fig. mézes-mázos.*
 Mien, ne, a. *enyém; 2. un — frère, egy testvérem között; 3. m. magamé; les —s, rokonaim.*
 Miette, f. *morzsa; 2. falatka; 3. dim. ma —, galambcskám.*
 Mieux, adv. *jobban; le —, legjobban; il chante — qu'elle, jobban énekel mint ő; p. — vaut tard que jamais, jobb későn, mint soha; courir à qui —, versenyt futni; 2. a. m. on ne peut rien imaginer de — que... jobbat már nem lehet képzelni, mint...; 3. m. il a changé en —, jóra fordult; p. le — est l'ennemi du bien, a mi sok, az megárt.*
 Mièvre, a. fam. *pajkos, csintalan; —ment, adv. pajkosan, stb.*
 Mièvrerie, mièvrété, f. fam. *pajkosság; 2. csinta-an-ság; dévajság.*
 Mi-glaive, m. *harcbárd.*
 Migma, m. pharm. *keverék, elegy.*

Mignard

Mignard (-ar), e, a. anc. v. *mignon; auj. fam. cincifinci. szégyenkes; 2. m. nyalkafi, nyalka; point. erőltetett, keresett; —ement, adv. gyöngéden, kényesen; 2. begyeskedve; —er, v. a. elkényesztetni; fig. style trop —é, túlságosan mesterkélty irály; 2. se —, v. r. elkényesedni; elpuhulni; —ise, f. fam. finomság, gyöngédség; ta-karosság; 3. cifrázkodás, nyalkaság; mesterkéltsé-g; 4. pl. se laisser prendre aux —s d'une femme, nő bájai által hálloba ke-rülni; 5. jard. tollas szegfű.*
 Mignon, ne, a. *kedves, takaros; csinos; argent —, megtakarított pénz; péché —, kedvenc bűn; 2. m. fam. kedvenc; it. —, ne, s. kedves; —nement, adv. kedvesen, stb.; —et, m. bot. réti lóhere; —nette, f. finom cripke; com. fi-nomra tört bors; jard. csillagszegfű; pop. borra-való; h. n. éjlepe.*
 †Mignot, e, a. *csinos, kedves; enfant —, elkényesztetett gyermek; femme —e, sze-sélyes nő; —ement, adv. csinosan, stb.; —er, v. a. pop. elkényesztetni; 2. se —, v. r. elkényesedni; —le, f. fam. módosság; —ise, f. fam. hízélgés, al-jas nyájaskodás.*
 Migraine, f. méd. *fejkösz-cény.*
 Migrane, f. h. n. *teknős bot-rog.*
 Migration, f. — des peuples, *nép-vándorlás; h. n. — des oiseaux, madarak költő-zése.*
 Migratoire, a. *vándorlási.*
 Mijaurée, f. m. p. *csicsós, csicsomázott.*
 Mijoter, v. a. cuis. *pörkölni; 2. fig. fam. v. mignoter.*
 Mil (mil), a. v. mille.
 Mil, bot. v. millet. [kata.
 Milabre, m. ent. *katica, fűs-*

Mille'pède

Milan, m. orn. *kánya; —noir, csirkésző kánya; —aigle, kelecscsén; 2. —, ou: fau-con marin, ráró; —eau, m. orn. kányafi; —elle, f. orn. nüstény kánya.*
 Miliaire, a. méd. *kölsödség; fièvre —, pörsláz; phys. glandes —s, kölesmirigy.*
 Miliasse, f. *kukoricakása.*
 Mil'ce, f. *†hadügy; 2. kato-naság; 3. néphad; hon-védség; polgárkatonaság; fig. il est soldat de la —, nem viszi többre; —cien, v. mil-lice (3).*
 Milieu, m. közép; point du —, központ; 2. au — du royaume, az ország köze-pén; Dieu est au — de nous, Isten közöttünk van; 3. le — de l'été, a nyár fele; it. il vit au — des plaisirs, élvez közt töltő életét; 4. phys. közeg; 5. középút; fig. mód, út-mód.
 Militaire, a. katonai; hadi; 2. m. katonaság; —ment, adv. katonailag.
 Militante, a. f. théo. *küzdő, harcoló.*
 *Militariser, v. a. *katonává tenni.*
 *Militarisme, m. *katonai rendszer.*
 †Militier, v. n. pal. fig. *vitat-kozni.*
 Mille (mil), a. ezer; 2. év-számmál: ce fut en mil huit cent quarante huit, 1848-ban történt; 3. szá-m-talan, sok; s'enfuir à tous les —s, pokolba kotródni; pop. menteur com. tous les —s, orcátlan hazug; II. m. mértföld.
 Mille'canton, m. *péché. sügér-ivadék; —feuille, f. bot. cicfark; —aquatique, víd-ra cikkszár; —fleurs, eau de —, m. tehénhűgy; —graine, v. piment; —greux, m. bot. savar.*
 Millénaire, a. ezer...; 2. m. *évezred.*
 Mille'pède, m. h. n. *rinya; —pertuis, m. bot. linka;*

Millerine

—ret, m. mod. *rakott ránk-cú fodor*.
 Millerine, f. agr. *kölesföld*.
 Millet, m. bot. *köles*; bouillie de —, *köleskása*; méd. *kásahimű*, *kanyaró*; p. c'est un grain de — dans la gueule d'un âne, *adtál Uram esőt, de nincs köszönet benne*.
 Milli'ade (mi-), f. *évezred*; —liaire, s. a. *mértföldkő*; —arde, m. *ezer millió*; —asse, f. fam. *tömerdek-ség*, *roppant szám*; —ème, a. *ezredik*; 2. s. a. *ezred-rész*; —er, m. *ezer*; 2. à —s, par —s, *adt. ezerszáma*; II. *ezer font*; —ère, f. agr. *kölessel bevetett föld*; —on, m. *millió*; —onième, a. *milliomodik*; 2. *milliomodrész*; —onna're, s. a. *milliomos*.
 †Mi-lods, m. pl. jur. *adás-vevési illeték*.
 Milort, m. h. n. *gyűrűs kigyó*.
 Milouin, m. orn. *grönlandi réce*.
 Milphose, f. méd. *szemszörhullás*.
 Mime, m. *mimjáték*; it. *mimész*.
 Mimer, v. a. — un discours, *beszédet mimjátékkal követni*.
 Mimeuse, mimose, f. bot. *érzike*.
 Mimique, a. *mimleges*; méd. *ösztönszerű*; 2. f. *mimtan*.
 Mimo'graphie, m. *mimköltő*; it. *tró*; —graphie, f. *mimleírás*; *mimtan*; —graphie, a. *mimtan*; —logie, f. *mimelés*; —logue, m. *mimelő*.
 Mimose, m. minér. *dolerit*; 2. bot. v. *mimeuse*.
 Minable, a. fam. *nyomorúságos*, *síralmas*.
 †Minaud, v. n. *szépelegni*, *begyeshedni*; —ie, f. ord. pl. *szépelgés*, *begyeshedés*.
 Minandier, ère, v. *mijaurée*.
 Mince, a. *vékony*; fig. *re-venu bien —, sovány jöve-*

Mincer

delem; esprit —, *csekély értelem*; mine —, *jelentéktelen arc*.
 Mincer, v. a. *szétmorzsolni*; *szétdarabolni*.
 *Minceur, f. *vékonyág*.
 Mine, f. arc, *ábrázat*; *külső*; juger à la —, *külsőről ítélni*; 2. *arc kifejezés*; 3. *arcjáték*; II. *bánya*; ouvrier des —s, *bányász*; it. *válkony, ér*; *rétég*; 2. *érc*; —native, *termésérc*; fig. 3. art. fort. *akna*, *tűzakna*; fourneau de la —, *akna-kamra*.
 Miner, v. a. *fort. aknázni*; 2. *alldáni*; fig. le chagrin a —é sa santé, *a harag megemészté egészségét*.
 Minerai, m. minér. *érc*; fém; bocarder le —, *ércet zúzni*.
 Miné'ral, m. *ásvány*; 2. —, e, a. *ásványos*, *ásványi*, *érces*; eau —e, *ás-víz*; règne —, *ásvány-ország*; suc —, *gyulám*; —ralisable, a. *fémesthető*; —ralisateur, m. *fémestítő*; —ralisation, f. alch. *meg-ércesülés*; *fémestítés*; —raliser, v. a. chi. *fémestíteni*; —raliste, v. minéralisateur; —ralogie; f. did. *ásványtan*; —ralogique, a. *ásványtani*; —ralogiste, ou: —ralogue, m. *ásványász*; —ralogie, v. minéralogie.
 Minéro'graphie, m. *ásvány-leíró*; —graphie, f. *ásv.-rajz*.
 Minerve, f. myth. *Minerva*; fig. fam. il a pris cela de sa —, *ezt agyából szedte*.
 Minet, te, s. cica, *cicuka*; 2. —te, f. briq. *homokszájtár*.
 Mineur, m. expl. *bányász*; guer. *aknász*, *tűzaknász*.
 Mineur, e, s. a. jur. *kiskorú*; 2. a. *kisebb*, *csekélyebb*; call. caractères —s, *kis betűk*; mus. ton —, *lágú hang*.
 Mineure, f. log. *altétel*; écol. *vetélkedés*.

Minoterie

Mingrelín, e, s. *gyöngye, erőtlen ember*.
 Miniature, f. *parányfestés*; it. *festmény*; fig. c'est une jolie petite —, *csinos kis teremtes*.
 Miniaturiste, m. *parányfestész*.
 Minicule, f. apró részecske, *parányi rész*.
 Minière, f. *bánya*, *ércakna*; 2. *ércanya*.
 Minime, a. *parányi*, *csekély*; *jelentéktelen*; peint. couleur —, *sötétbarna szín*.
 *Minimite, f. *legkisebb rész*.
 Minimum (-ome), m. math. *legkisebb érték*.
 Ministère, m. *hivatal*; —public, *államügyész*; théo. — des autels, *egyházi hivatal*; 2. *szolgálat*; 3. *ministeri hivatal*; 4. *ministerium*.
 Ministériel, le, a. *ministeri*, *le parti —, kormánypárt*; jur. officiers —s, *hatósági hivatalnokok*; 2. m. un —, *kormánypárti*; —lement, adv. *ministerileg*.
 Ministre, m. *eszköz*; la peste, la guerre, la famine sont les —s de la vengeance divine, *a dögvész, háború, éhség az isteni bosszú eszközei*; pol. — d'État, *államminister*; 3. *követ*; 4. *lelkész*; cath. *plebános*; orn. *sármány*.
 Ministerie, f. *zárdafőnök*.
 Minium (-ome), m. chi. *ólompir*.
 Minnesinger (minné-cinegre), m. litt. *szerелеmdalnok*.
 Minois, m. fam. *arcocska*.
 Minon, v. *minet*.
 Minoratif, ve, a. méd. —, *reméde* —, *gyöngye hasajtó*.
 Minoration, f. méd. *gyöngye hasajtás*.
 *Minorer, v. a. *kisebbiteni*.
 Minorité, f. *kisebbség*; 2. *kiskorúság*.
 Minoterie, f. *lisztkevitel*; ennek helyisége.

Minotier

Minotier, m. *lisztkereskedő*.
 Mintrir, v. n. h. n. *cincogni*.
 Minuit, m. *éjféli*; la messe de —, *éjféli mise*.
 Minuscule, a. gr. *lettre —, kis betű*.
 Minutaire, m. jur. *okirat-gyűjtemény*.
 Minute, f. *perc*; 2. je reviens dans une —, *azonnal visszajövök*; fig. c'est un homme à la —, *nagyon pontos férfi*; cuis. cotelettes à la —, *gyorsított szeletek*; II. *fogalmazvány*; jur. *eredeti okirat*; call. *apróírás*; géom. *tervrajz*; méc. *fogaskerek*; 2. i. —! *lassabban! hátrább az agarakkal!*
 Minuter, v. a. jur. *fogalmazni*; fig. *vmit tervezni*.
 Minuterie, f. horl. *percmutató*.
 Minutie (cie), f. *csekélység, apróság; szörszálhasogatás*.
 Minutiusement, adv. *kicsinyesen, kicsinykedve, kislétkűen*.
 Minutieux, se, a. *kislelkű; kicsinykedő*; esprit —, *babráló*.
 Mioche, m. *pop. fiúcska*.
 Mi-parti, e, a. *félíg...*; robe — e de rouge et de noir, *félíg piros, félíg fekete szoknya*; les avis sont —s, a *vélemények két részre oszlanak*.
 Miquelot (mi-klo), m. *kol-duló zárándok*; fig. *pop. faire le —, álszenteskedni*.
 Mirabelle, f. *jard. sárga dob-zó (kerek szilva)*.
 Mirable, v. *admirable* (3).
 Miracle, m. *théo. csuda*; 2. ext. c'est un — de vous voir, *únt ritkán lehet látni*; 3. c'est un — de l'art, a *művészet ne továbbja*; h. de F. *cour des —s, csudatánya*; 4. a —, *adt. pompás, kitűnő*.
 Miracifique, v. *merveilleux* (2.).
 Miraculeusement, adv. *csudálatosan, csudásan*.

Miraculeux

Miraculeux, se, a. *csudálatos*; 2. *bámulatra méltó; rendkívüli*.
 Miraculiser, v. n. *csudát mivélni*; 2. *csudálatossá tenni*.
 Mirage, m. *phys. légtükrözés; délibáb*.
 Miralet, m. *icht. tükrös rája*.
 Mirauder, v. a. *pop. figyelemmel v. mereven nézni vkit v. vmit*.
 Mire, f. *arq. irányzó, célgomb*; v. *guidon* (3.); fig. ce n'est pas là son point de —, *nem ez a szándéka*; artill. *irányzék*; 2. *ch. agyar*; géom. *lejtőmérészer*.
 Miré, e, a. *ch. sanglier —é, vadkan fölfelé hajlott agyarral*.
 Mirement, m. *mar. la terre est en —, a part magasabbnak látszik (ködben)*.
 Mirer, v. a. *célozni*; — un oeuf, *tojást vizsgálni*; fig. il mirait cette place, *vágyott ez állomás után*; 2. se —, v. r. *magát tükröben nézni*; le paon se — dans sa queue, a *páva bilizkélkedik farkával*; fig. *tetszelegni*.
 Mirifique, v. *admirable*.
 Mirlicoton, m. *jard. későn-érő sárga duránc barack*.
 Mirliflore, m. *nyalkafi; édelgő*.
 Mirliton, m. *mus. tilinkó*.
 Mirmidon, m. *fam. pöttön, kótyonfitty*; it. *okosdi, kotnyeles*.
 Mirmillon, m. *h. anc. sarlóviador*.
 *Mirobolant, v. *myrobolant*.
 Miroir, m. *tükrő*; glace de —, *tükrő-üveg*; ce — farde, e *tükrő halványít*; fig. un — de patience, a *türelem mintaképe*; ch. *sneffszar*; it. *hold (őzfáran)*; chi. — d'âne, *holdkő*; cuis. oeufs au —, *olasz rántotta*; ent. *pávapillangó*; man. cheval à —, *tükrösziurke-ló*; opt. — *ardent, gyújtó-üveg*; riv. *vízszine*.

Misérable

Miroitage, v. *miroitement*.
 Miroitant, e, a. *játszó színű*.
 Miroité, e, a. v. *miroir* (cheval à —); icht. *carpe —e, tükrös ponty*.
 *Miroitement, m. *színjátszás; tükröződés; tükröz-fény*.
 Miroiter, v. n. *színekkel játszani; tükröződni*.
 Miroiterie, f. *tükröskereskedés; tükrőműhely*.
 Miroitier, m. *tükröcsindló; tükröskereskedő*.
 Miroton, m. *cuis. főtt mar-hahúszeletek mártással*.
 Mirtil, m. *mirtille, f. bot. ajónya*.
 Mis, m. *pal. pöriratok átadása*; jour du —, *átadás kelte*; 2. —bas, *viselt ruhák*.
 Misaine, f. *mar. alsó elővitorla*; mât de —, *előárboc*; hune du mât de —, *előárbockas*.
 Misandrie, f. *férgyűlöllet*.
 Misantrop'e, m. et a. *em-berggyűlölő*; it. *mogorva*; —ie, f. *emberggyűlöllet*; —ique, a. *emberggyűlölleti*.
 †Miscellanées, m. *pl. elegy*.
 Miscibilité, f. *did. vegyít-hetőség*.
 Miscible, a. *vegyíthető*.
 Mise, f. *kiadás*; la — et la recette, *kiadás és bevétel*; 2. *tétel*; 3. *igéret; átigéret*; 4. *forgalom; kelet*; fig. *cette excuse n'est pas de —, e mentés nem érvényes*; nouvelle —, *pótlás-szeg*; — à bord, *rakodási költség*; — à terre, *kirakodási költség*; — à prix, *árszábas*; jur. — en cause, *idézés*; — en accusation, *vád alá helyezés*; — en scène, *színpadosítás*; — en vente, *áruba bocsátás*; impr. — en pages, *elrakás, elhelyezés, törés, (ívekre)*; 2. *viselet, öltöztetés módja*.
 Misérable, a. *nyomorú, szerecséltlen*; 2. *gonosz, rossz-akarató*; 3. *nyomorult*; *rossz, silány*; 4. *s. szerencsétlen, szegény, boldog-*

† Misérableté

Missionnaire

Modalité

talán; semmiházi, nyomorult; c'est une —, elvete-medett nő; —ment, adv. nyomorultan, stb.
† Misérableté, f. nyomor, nyomorúság.
Misère, f. nyomor; inség; 2. teher, baj, alkalmatlanság; 3. tökéletlenség, gyarlóság; fig. nyomasztó teher, fáradságos munka; vallée de —, siralomvölgye; 4. ord. pl. nyomorúság, haszontalanság, csekélység.
Miséréré, m. lit. az 50. zsoltár-ének; fig. je revien-drai dans un —, legott visszajövök; 2. méd. bel-köszvény, beldugulás.
Miséricorde, f. könyörület; irgalom; 2. bocsánat; chanc. par la — de Dieu, Isten kegyelméből; être à la — de q., vkinek hatalmában lenni; 3. i. —! que vois-je? szent Isten! mit látok?
Miséricordieusement, adv. irgalmasan, irgalomból, kegyelemből.
Miséricordieux, se, a. irgalmas, kegyelmes.
† Miseur, m. választott bíró.
Misgurn, m. h. n. csik, halcsik.
Miso'game, m. házassággyűlölő; —gamie, f. ház. gyűlölés; —gyne, m. nőgyűlölő; —gynie, f. nőgyűlölés; —messe, m. mise-gyűlölő; —phane, s. a. fénykerülő; —phanie, f. fényiszony; —pogon, m. szahálgűlölő; —polème, m. háborúgyűlölő; —psychie, f. élet-unalom.
Mispickel, m. minér. mirenykova.
Misque, m. ent. gerencsérhennysz.
Missel (mi-), m. lit. mise-könyv.
Missilance, m. orn. sólyomfi.
Mission (mi-), f. küldés, megbízás; meghatalmazás; 2. rélig. küldetés; 3. coll. hitkövettség, térítőség.

Missionnaire, m. térítő, hit-térítő.
Missive, f. et a. f. körlevél; levél.
Mitaine, f. fejes keztyű; p. cela ne se prend pas sans —, nem lehet fölfújni; it. ce sont là des —s à quatre pouces, bolond hiszi azt, ed higgye; 2. leveles keztyű; verr. bádogkeztyű.
† Mitan, m. pop. középpont.
Mite, f. ent. nyű, pondró; —domestique, sajatka; —des boeufs, marhaatka.
Miter f. pèch. vidrallyuk.
Mithrax, m. lap. csilkova.
† Mithridate, m. pharm. el-lenmérég; fig. vendeur de —, szájlds.
Mitigatif, ve, a. enyhítő.
Mitigation, f. enyhítés.
Mitiger, v. a. enyhíteni.
Miton, m. karmantyú; fig. c'est de l'onguent — mitaine, mit se használ.
Mitonner, v. n. lassan forrni; 2. v. a. —q. fam. vkít ápolni; it. cirókázni; —une affaire, ügyet ovatosan elintézni; 3. se —, v. r. magát kényesztetni.
Mitonnerie, f. cuis. lassú forrás; 2. fig. v. cajolerie.
Mitouche, v. mitouche.
Mitoyen, ne (—ien), a. közép...; cloison —ne, közfal; espace —, köz ház; fig. avis —, középut.
Mitoyenneté, f. cout. határközösség.
Mitoyenniste, m. mérsékelt.
Mitoyerie (—toá-rie), f. cout. közös kerítés.
*Mitraillade, f. kartácsolás.
Mitraille, f. ócskavas; guer. kartács; 2. aprópénz.
Mitrailleur, v. a. et a. guer. kartácsolni. [szóró.]
*Mitrailleuse, f. guer. golyó-Mitral, e, a. süvegalku.
Mitre, f. cath. püspöksüveg; —de carton, eretneksüveg; arch. fél egyenszög; boîte de —, rézmérték.
Mitré, e, a. cath. püspöksüveg. [állít.]
† Mitrer, v. a. jur. bitó/ára

Mitron, m. sütőlegény.
Mitrule, f. bot. kucsmagomba.
Mitte, f. árnyékszékgyőz.
Miure, a. méd. pouls —, egyenlőtlen és gyöngülő érverés.
† Mive, f. conf. szörp.
Mixte, s. a. vegyes; fig. opinion —, különféle vélemény.
Mixtiligne, a. géom. vegyesvonalú.
Mixture (miks-thion), f. pharm. vegyítés.
Mixtionner, v. a. vegyíteni; vin —é, hamisított bor.
Mixture, f. pharm. vegyíték, keverék; —cordiale, szíre-erősítő.
Mnémonique, f. emlézet, emléktan; 2. a. emlészeti.
Mnie, f. bot. csillagmoh.
Mobil, m. et a. m. jur. don —, móringrészt átengedése.
Mobile, a. mozgatható, mozgó; fig. állhatlan, változékony; esprit —, fogékony elme; adm. garde nationale —, mozgó őrsereg; 2. m. mécan. phys. mozgószer; fig. ind-ok, indító-ok.
Mobilaire, v. mobilier (2).
Mobilier, m. coll. bútor; bútorzat, házszerrek; it. jur. ingó vagyon, ingóság; 2. —, ère, s. a. jur. ingó; saisie —ère, ingóságok lefoglalása.
Mobilisable, a. milit. mozgó-sítható.
Mobilisation (—cion), f. cout. v. ameublisement; milit. mozgósítás.
Mobiliser, v. a. v. ameublir; 2. milit. mozgósítani.
Mobilité, f. did. mozgathatóság; fig. állhatatlanság.
Mochique (—kli-), a. méd. purgatif —, hathatós has-hajtó.
Mococo, m. h. n. szöszgárga majom.
Modale, a. f. log. módozati, módbeli.
Modaliste, v. modiste.
Modalité, f. phil. módozat;

Mode

log. meghatározottság; mus. alaphang.
 Mode, f. divat; fig. être à la —, kapós; 2. szokás; parent à la — de Bretagne, távol rokon; II. m. gr. mód; pol. — de gouvernement, kormányrendszer; mus. hangnem.
 Modelage, m. sculp. mintázás.
 Modèle, m. minta; mintakép; 2. fig. példánykép.
 Modeler, v. a. mintázni; 2. se —, v. r. alkalmazkodni.
 Modeleur, m. faïence. mintász.
 Modénature, f. arch. párkányzat.
 *Modérantisme, m. mérsékelt kormányrendszer; ennek hívei.
 Modérantiste, m. mérsékelt párti.
 Modérateur, trice, s. főügyelő; vezető, kormányzó; fig. békítő; 2. mec. szabályozó, mérséklő; —tion, f. mérséklés; = d'esprit, higadtság; 3. kevesítés, kisebbítés; leengedés; enyhítés.
 Modéré, m. mérsékelt párti; 2. —, e, a. mérsékelt, mértékes; fig. esprit —, higadt ember; —ment, adv. mérsékelve, mérsékletesen.
 Modérer, v. a. mérsékelni; enyhíteni; korlátozni; 2. se —, v. r. engedni; le temps s'est —é, az idő enyhült; magát mérsékelni; tartózkodni.
 Moderne, a. ujkori, újkorbeli, mostani; 2. divatos; 3. adt. à la —, új ízlés szerint.
 *Modernier, mieux: moderniser, v. a. divatszerezíteni; 2. megújítani.
 Modeste, a. szerény; tisztes; 2. illedelmes, szérméletes, mérsékelt; couleux —, gyöngéd szín; —ment, adv. szerényen, stb.
 Modestie (-thie), f. szerénység; illedelmesség; 2. tisz-

Mod'icité

tesség, emberség, illendőség, becsületesség.
 Mod'icité, f. csekélység, silányság, jelentéktelenség; —fiable, a. változtatható, módosítható; —ficatif, ve, a. gr. határozó; v. modifier; 2. m. meghatározó; gr. határozó; —fication, f. meghatározás, megszorítás, enyhítés; 3. did. módosítás, változtatás; —fier, v. a. meghatározni, enyhíteni, korlátozni, megszorítani; 4. did. módosítani; 5. változtatni; 6. se —, v. r. megváltozni.
 Modillon, m. arch. szarufő.
 Modique, a. csekély, mérsékelt; —ment, adv. mérsékeltten.
 Modiste, s. fam. piperkőc, pipere bolondja; 2. divatárus.
 Modius, v. boisseau.
 Modulation (-ci-), f. mus. hanglejtés, zengetés, zengzet.
 Modulateur, trice, s. mus. hanglejtő, zengető.
 Module, f. arch. oszlopmérték; érem átmérője; alg., géom. mértékmintia.
 Moduler, v. a. hanglejteni; zengetni; előadni; 2. se —, v. r. a hanglejtés szabályaihoz alkalmazkodni.
 Moelle (moa-le), f. an. velő; —du cerveau, agyvelő; bot. bély; minér. —de pierre, kővelő; fig. la — d'un livre, könyv java.
 Moell'euement (moa-), adv. fig. velősen; —eux, se, a. velős; fig. erőteljes, nyomós; com. drap —, erős, tartós posztó; voix —se, kellemes, csengő hang; —on, m. carr. terméskő, bányakő; glac. —s, fűvenykövek; —onaille, f. carr. kis terméskő; —onnier, m. carr. repesztő-ék.
 †Moeuf, v. mode (II.).
 Moeurs (meur-ce), f. pl. erkölcsek; 2. szokás, életmód; hajlam; mus. zene szabályai.

Moins

Mofette, v. moufette.
 Moges de morne, f. pl. pèche. gadóc belei.
 Mogilalisme, m. mēd. ajakhangok kiejtésének nehézsége.
 Moi, s. én, engem, nekem; 2. (nyomatékból); faites —taire ces gens-là, hallgatassátok el ez embereket; 3. à —! segítség! 4. de vous à —, köztünk mondván; 5. je l'ai vu —même, saját szememmel láttam.
 Moidette, v. moilette.
 Moie, f. écon. rakás; agr. v. meule.
 Moignon, m. chir. csont, csontorka; jard. tő.
 Moilette, f. glac. nemezzel borított simítófa.
 Moinaille, f. fam. csuhás csöcselék.
 Moindre, a. kisebb; kevesebb; 2. csekélyebb; 3. alacsonyabb; 4. le —, la —, legkisebb, legcsekélyebb.
 Moindrement, v. moins.
 Moine (moa-ne), m. szerzetes; p. le — répond com. l'abbé chante, kutyaagada, eb szolgálja; écon. ágymelegítő; forg. hőllyagos hely; h. n. borjufóka.
 Moineau (moa-), m. orn. veréb; —vulgaire, házi veréb; —d'arbre, mezei veréb; —de jonc, nádi veréb; p. le — à la main vaut mieux que la grue qui vole, jobb ma egy veréb, mint holnap egy tüzök; 2. a. m. cheval —, vágott füllű ló.
 Moinerie (moa-), f. szerzetesnép; it. szerzetesség.
 Moinesse, moINETTE, f. pop. szerzetesnő.
 Moineton, moinillon, m. pop. barátocská.
 Moins, adv. kevésbé; parlez —, beszéljen kevesebbet; je l'aime —, nem szeretem annyira; —belle que..., nem oly szép mint...; 2. rien —, il n'est = que sage, nem

Moirage

mondható okosnak; 3. non — que, *ép ügy, ép oly...*, mint...; 4. à — de, *nem...* mint; 5. à — que, *hacsak*; 6. au —, du —, *legalább*; 7. en — de rien, *adt. rövideden, pillanat mulva*; II. m. *legkevesebb*; le — que vous puissiez lui payer, *a legkevesebb mit neki fizethetne...*; impr. *szűnjel*.
Moirage, m. *habosítás; habos fény*.
Moire, f. com. *habosselyem*.
Moiré, e, a. *habos; ruban —, habos szalag*; 2. m. *habos kelme*.
Moirer, v. a. *habosítani*.
Moirer, m. *habosító*.
Mois (mo-à), m. *hó, hónap*; par —, *havonkint*; trois —, *negyedév*; six —, *félév*; 2. *havi fizetés; havipénz*; méd. v. *règles*.
Moise, f. charp. *kötőfa; glaci. keverőgámó*. [tolni].
Moiser, v. a. charp. *pán-moisi, m. penészedés*.
Moisir, v. n. et r. *penészedni*; 2. v. a. *penésztíni*.
Moissure, f. *penész*.
Moison, m. jur. *felesbér*; 2. drap. *hosszúság*; 3. *akolafa*.
Moissonnier, m. *felesbérő*.
Moissine, f. *venyigényaláb szőlőfürtökkel*.
Moisson, f. *aratás*; it. fig. 2. *aratás ideje*; 3. *aratott jószág*.
Moissonner, v. a. *aratni*; p. qui sème —e, *ki mint vet, úgy arat*.
Moissonneur, se, s. *arató*.
Moite, a. *nedves, nyirkos*.
Moiteur, f. *nedvesség, nyirkosság*.
Moitié (—thié), *fele*; 2. *fél*; à — prix, *fél áron*; 3. *feleség*; fig. *c'est un homme — chair, — poisson, nincs szilárd jellege*; 4. à —, *adt. félig*; 5. de —, *adt. felében*.
Moitir, v. a. *nedvesíteni*.
Moka, moca, m. *mokkakávé*.
Molaire, meulière, mêche-lière, f. et a. f. —s, *dents —s, zápfogak*.

Molan

Molan, m. bot. *dísznövény*.
Môle, f. chir. *méh-üszög*; icht. *malomkőhal*.
Môle, m. *sarkantyúgát*; men. *minta-deszka*.
Molean, m. cham. *első zsír*.
Mole-bout, v. môle (f. icht.).
Moléculaire, a. phys. *tömeccs, részecsk, elemi*.
Molécule, f. phys. *tömeccs, részecske, tekecs*; méd. *ondóállatka*.
Molène, v. bouillon (3.).
Molequin, m. chi. *acélzöld*.
Môler, v. a. mar. *szél előtt vitorlázni*.
Molestation, f. *zaklatás*.
Moleste, a. *zaklató*.
Molester, v. a. *zaklatni, bosszantani, alkalmatlankodni*; v. vexer.
Molet, m. orf. *fogócska*.
Molette, f. man. *sarkantyútaraj*; horl. *órakerék*; expl. machine à —, *járgány*; lun. *köszörőkérék*; maréch. *talpverőlt*; pharm. peint. *mozsártörő*.
Moletter, v. a. glac. *fénytíni, csiszolni*.
Moliant, e, a. corr. *lágymoly*.
Molière, a. agr. terre —, *agyagföld*; dent —, *záfog*; 2. f. *malomkőbánya*.
Molusse, a. *elpuhult, petyhüdt*.
Molle, f. van., ton. *fűzfavessző-köteg*; abroncsköteg; icht. *tengeri compó*.
Mollé, m. bot. *borscsérje*.
Mollement, adv. *lágyn*; 2. fig. *hanyagul, renyhén, petyhüdt*; 3. *elpuhult*.
Mollesse, f. *elpuhultság, renyheség, petyhüdség*; 2. fig. *gyöngeség*; 3. *lágyság, puhultság*; 4. *bujaság*.
Mollet (mo-lè), m. rojt, *caf-rang*; 2. an. *lábikra*.
Mollet, te, a. *lágymoly, gyöngéd, finom*; cuis. *oeufs —s, lágymojás*.
Molleton (mol-), m. com. *molton*.
Mollette, v. molette (pharm.).
Mollice, f. com. *selyemszerű lágyság*.

Momie

Mollient, v. *émolient*.
Mollification, (mol-), f. *lággyítás, hígítás; lágyulás, hígulás*.
Mollifier (mol-), v. a. *méd. lággyítani; hígítani*; tumeur —ée, *lággyult kelés*.
Mollipennes (mol-), m. pl. *lágymoly*.
Mollir (mo-), v. a. *lággyulni, kásásodni*; ces pommes mollissent, *ez almák kásásodnak*; 2. fig. *ellankadni, elfáradni*; mar. le vent mollit, *a szél csöndesül*; 3. fig. *ingadozni; könnyen engedni*; les troupes mollissent, *a csapatok ingadoznak*; mar. *tágitni (kőtelet)*; 4. v. a. — une voile, *vitorlát megereszteni*.
Molliteur (mol-), m. *keserűséget előző szer*.
Molluscum (mol-come), m. méd. *pattanás*.
Mollusques (mo-), *puhánnyok*.
Molo, v. moleau.
Molosse, m. poés. anc. *adalgó (versláb)*.
Molucelle, f. bot. *cészekút*.
Molve, m. icht. *barnaháti gadóc*.
Moly, m. bot. *aranyszínű hágyma*.
Molyb'date, m. chi. *olanyvas só*; —dène, m. *olany*; —dique, a. acide = *olany-sav*; —dite, f. *minér. olomérc*.
Mom, m. *braunsveigi sör*.
Momasser, v. a. agr. *törni*.
Momenet, m. z. *elcsúszni*.
Moment, m. *pillanat*; adt. à tout —, *szűnnet nélkül*; du —, *mielőtt*; du — que, *minthogy*; en ce —, *e pillanatban, jelenleg*; par —, *néha-néha*; mécs. *határy*.
Momentané, e, a. *pillanati*; —ment, adv. *pillanatilag*.
Momerie, f. autref. *álarczkodás; álruha*; fig. *szenvelgés, tettetés*.
Momie, mumie, f. *mumia, holtaszat*; fig. *il est sec*

Momification

com. une —, száraz, mint a gereblye.
 Momification, f. tetemazárítás; fig. ősszaszás.
 Momifier, v. a. mumióvá szárítani; 2. se —, v. r. ősszaszni.
 Momme, v. mom.
 Momordique, f. bot. magrugó.
 Momoul, m. orn. aranyfácán.
 Momus (—uce), m. gúnyisten.
 Mon, ma, a. mon fils, fiam; ma fille, leányom; mes jardins, kertjeim.
 Mona'caille, f. iron. szerzetes csöcselék; —cale, a. szerzetesi, —ment, adv. szerzetes módra.
 Mona'canthe, m. icht. kétfogú; —celle, v. helvelle; —chisme, m. szeretesség; —daire, a. h. n. parányi; —s, m. pl. parányfélék; —de, f. phil. egymi; 2. h. n. termő parányok; —delphe, a. bot. egyfalkás; —delphe, f. egyfalkás nővényt; —disme, m. phil. egymiség; —diste, m. phil. egymiség híve; —dologie, f. phil. egymiségtan; —dologique, a. egymiségteni; —ndie, a. bot. egygyorodás; —ndrie, f. bot. egyhíműség; —nthé, a. bot. egygyorodás; —rchie, f. egygyorodás; 2. ország, birodalom; —rique, a. egygyoralmi, egygyuri; —rchiser, v. a. fejedelmestíteni; —rchisme, m. egygyoralmi; —rchiste, m. egygyoralmi; —rcholâtre, m. iron. fejedelem-imádó; —rcholâtrie, f. fejedelem-imádás; —rde, f. —rdin, m. bot. ápolka; —rque, m. egygyor, fejedelem; —rchène, m. bot. őrvénygyökér; —stère, m. zárdas, monostor; —stier, m. zárdas; —stique, a. zárdas, monostori.
 Monaul, m. orn. pávafácán.

Monaut

Monaut, a. m. félfüllő.
 Monceau, m. rakás, halom; fam. avoir des —x d'une chose, bővelkedni vmiben.
 Mondain, e, a. világi; földi; 2. m. világi; —ement, adv. világiasan.
 Mondanité, f. dév. világi kéj; világi hiúság; világiág.
 Monde, m. világegyetem, világ; —physique, anyagi vil.; —moral, szellemi vil.; —idéal, eszményi vil.; 2. földteke; courir le —, a földet beutazni; venir au —, szülni; mettre au —, szülni; —nouveau, ismert föld; nouveau —, Amerika; 3. emberség; le — chrétien, az összes kereszténység; 4. emberek, nép; 5. oseléség; népség; II. társadalom; le grand —, uri társaság; le petit —, köznép; de quel — venez-vous? mely földrészről jöttél il sait bien le —, tud banni az emberekkel; 2. icht. petit —, tuskéshasú; III. a. h. j. tiszta.
 Monder, v. a. tisztítani, tisztítani; kifejteni, kihánotani.
 Mondicité, v. propreté.
 Mondificatif, ve, a. méd. tisztító.
 Mondification, f. méd. tisztítás.
 Mondifier, v. déterger.
 Mondrain, m. mar. főenydomb.
 Monentéron, m. an. hurkabél.
 Monétage, v. monnayage.
 Monétaire, a. système —, pénzrendszer; —tisation, f. értékszabás; papírpénz kibocsátása; —tise, f. —rdin, m. bot. ápolka; —rque, m. egygyor, fejedelem; —rchène, m. bot. őrvénygyökér; —stère, m. zárdas, monostor; —stier, m. zárdas; —stique, a. zárdas, monostori.
 Monaul, m. orn. pávafácán.

Mono'cline

Monition, f. h. eocl. intéz, figyelmeztetés.
 Monitoire, m. intéz-lével, —irat; a. lettres —s, sürgetőlével.
 Monitorial, e, a. intéz.
 †Monnage, m. com. örlés-jog.
 Monnaie (mo-), m. pengőpénz; —au-dessous du titre, becsérték alatti pénz; papier —, papírpénz; —de change, váltópénz; battre —, pénzt verni; fig. —, pénzt szerezni; p. —fait tout, mindent meggyőz a pénz; 2. aprópénz; p. payer q. de même —, tromfot tromffal ütni; 3. —, ou: monnaie, f. pénzverde.
 Monnayage, m. pénzverés; 2. pénzverő műhely; bányalóber.
 Monnayer, v. a. pénzt verni, bányolni; 2. pénztíteni, kialakítani.
 Monnayeur, m. pénzverő; faux —, pénzhamisító.
 Monnier, m. orn. jegély.
 Mono'axifre, a. bot. egygyoralmi; —baphie, f. egygyoralmi; —céphale, a. egygyoralmi; —céros, m. z. egygyoralmi; 2. icht. narvál.
 Monocle, m. opt. szemcsipetű; h. n. kandics.
 Mono'cline, a. bot. nőshámes; —colorado, m. z. vörös bögönc; —corde, m. mus. zendmő; —cotylédone, a. bot. egygyoralmi; —dactyle, a. h. n. egygyoralmi; —delphe, m. pl. h. n. egygyoralmi; —done, v. narvál; —écie, f. bot. egygyoralmi; —émère, a. kérész; —game, s. a. jur. egygyoralmi; —gamie, f. jur. egygyoralmi; —gène, a. páratlan; —gramme, m. névjegy, névvondás; —graphie, m. egygyoralmi; —graphie, f. egygyoralmi; —graphie, a. egygyoralmi; —gyne, a. bot. egygyoralmi; —logue, m. litt. magán-

Monôme

beszéd; —logique, a. ma. gánbeszédi; —lope, m. bot. zékány; —machie, v. duel; —manie, f. méd. rögeszme.

Monôme, m. alg. egytagzat, egytagu kitétel.

Mono'pède, a. h. n. egy lábú; —pétale, —phylle, a. bot. egylevél; —pole, m. egyedáruság; 2. áru-adó; *—poler, v. a. egyedáruskodni; —poleur, m. egyedárus; 2. adóbehajító; *—poliser, v. a. et n. egyedározni; —poliste, m. egyedárus; —ptère, m. icht. egypárás.

Monorchis (—kice), m. bot. kosbor.

Mono'sperme, a. bot. egy magvú; —syllabe, a. gr. egytagú; —théisme, m. egyistenhívés; —théiste, m. egyistenhívő; —tone, a. egyhangú; peint. kifejeztelen; —tonie, f. egyhanguság; —trèmes, m. pl. h. n. csövrőssk; —trophe, m. bot. gazillat.

Mons (monce), m. pop. úr.

Monseigneur, m. méltóságos úr.

Monseigneuriser, v. a. méltóságolni; 2. se —, v. réc. egymást méltóságolni.

Monsieur (mo-cieu), pl. messieur (mè-cieu), m. úr; 2. házi úr.

Monstre, m. h. h. szörnyeteg; csudaszült; fig. szörny; kegyetlen ember; 2. fig. rémkép, váz, rémség; 3. servir des —s, ropant nagyságu halakat föltálatni; poét. les —s des forêts, ragadozó állatok; 4. v. a. roppant, nagyszerű, óriási.

Monstruusement, adv. szörnyen, természetlenül; idomtalanul.

Monstrueux, se, a. szörnyű, idomtalan; 2. rendkívüli, roppant; 3. természetellenes; fig. képtelen.

Monstruosité, f. idomtalan-

Mont

ság; esetlenség; 2. szörnyűség; it. fig.

Mont (mon), m. hegy; it. abs. —s, hegység; par —s et par vau, hegyen-völgyön; —piété, zlogház; an. — de Vénus, gyönyördomb; guer. v. pagnote.

Montage, m. fölhordás, fölrakás, fölhúzás (fű stb.); ennek bére; — des bateaux, víz ellen hajózás; soier. fölkészítés.

Montagnard, e, s. hegylakos; 2. orn. hamvas keselyű.

Montagne, f. hegy; hegység, hegylángolat; t. t. bleu de —, rézhék.

†Montagnette, f. hegyecske.

Montagneux, se, a. bérce, hegyes.

Montain, m. orn. fenyőpinty; 2. —, e, a. bot. plante —e, hegyi növény.

Montaison (des truites), f. icht. pisztrángok ivása; fou de —, időnkinti örülési roham.

†Montance, f. őszlet, ősszeg.

Montant, m. oszlop, karó, székoszlop, támasz; 2. őszlet, ősszeg; 3. ce vin a du —, e bornak zamata van; 4. várományos; fauc. prendre le —, magasra röpülni; jard. hajtás; mar. támasz, dúc.

Montant, e, a. bateau —, fölfelé evező hajó; marée —e, dagály.

Monte, f. man. hágatás ideje, helye, jegyzéke.

Montée, f. lépcső; 2. pop. fok; faire sauter les —s à q., vkit a lépcsőn lelékni; 3. följárat; följárás; voilà une rude —, ez meredek följárat; arch. — de pont, híd emelkedése; fauc. fölröpülés; coutur. nyakkivágás.

Monter, v. n. fölmenni, —mászni, —lovagolni, —kosztzni; — à l'autel, oltár elé lépni; — à cheval, lóra ülni; it. lovagolni; — à nu, szőrén lovagolni;

Montmorisme

fig. — sur les planches, színészszé lenni; p. bien bas cherit qui trop haut —e, hidd el magadat, ha veszni akarsz; mal —é, roskedvű; [2. áradni; fig. le sang lui est —é au visage, a vér arcába szökött; emelkedni; 3. szökkenni; le prix du blé est —é, a gabna ára szökkent; 4. növekedni; 5. tenni, rugni (—ra —re); cette somme —é à mille francs, ez ősszeg ezer frankra rüg; II. v. a. fölvenni, —húzni; 2. fölszerelni; — la garde, őrré menni; fig. — une garde à q., vkit megpirogatni; 3. berendezni, ellátni; — une opéra, daljátékot betanulni; — une maison, házat bebútorozni; 4. összerakni; fig. — une cabale, ármányt kohoálni; — un bouquet, csokrot kötni; — un violon, hegedűt magasabbra hangolni; 5. — sa dépense, kiadását szaporítani; 6. il avait la tête —ée, fejébe verette magának; III. se —, v. r. v. monter (v. n. 5.); 2. — en linge, magát fehérneműre ellátni; fig. — sur ses grands airs, fennen beszélni; it. tűzbe jöni; cet homme se —e aisément, könnyen megharagszik.

Monte-ressort, m. agr. rugós csavar; horl. rugonyfeszítő.

Monteur, m. arm. — en blanc, puskaágy-műves; — équipeur, puskaajátó; horl. —, —boites, óratok-műves; lap. köfoglaló.

Montgolfière, f. phys. lég-hajó, léggömb.

Monticule, m. géo. hegyecske, domb.

Montie, f. bot. semlyékhír.

Montier, m. sóbánya-ügylet.

Montivague, a. hegyek közt barangoló.

†Montjoie, m. diadalhalom.

Montmorisme, m. tányérnyalás.

Monteur

Montoir, m. lábitó (tőke v. kő a falusi fogadók előtt, melynek segítségével lóra ülhetni).

Montrable, a. mutatható.

Montre, f. óra; — à pendule, ingaóra; — de poche, zsebóra; — à carillon, zenélő-óra; — forcée, gyermek-óra; t. t. com. mustra, mutatók; 2. impr. mutatóvány-ív; orf. kirakat; p. belle —, peu de rapport, sok zaj semmiért; 3. lóvadász; 4. hadviszgalat; zsold.

Montrer, v. a. mutatni; mutatni; fig. — le chemin, példát adni; pop. — son nez q. part, körültekinteni; nézni; it. — le cul, kerekét oldani; il — la corde, végsőre jutott; 2. — du courage, bátorságot tanusítani; 3. bebizonyítani; kimutatni; 4. tanítani, oktatni; 5. se —, v. r. magát mutatni; mutatkozni; magát kitüntetni.

Montreur d'angles, m. arp. szögletmérték.

Montueux, se, a. hegyes.

Monture, f. paripa, hátsó; hátsó állat; pr. qui veut aller loin doit ménager sa —, lassan járj tovább érsz; 2. t. t. — d'un bijou, foglaltvány; — d'un fusil, puska-ág; — d'un scie, fűrészfa; — de l'épéron, sarkantyúsíj; — d'un miroir, tükör-keret; com. teher; orf. cikornyák.

Mont-voyau, m. h. n. lap-pantyú.

Monument, m. emlék, emléklél; 2. —, funéraire, síremlék.

*Monumental, e, a. emlék...; statue —, emlékoszlop.

†Mopse, m. h. n. ölel.

Moquable, a. gúnyolható.

Moque, f. mécs. görögös csiga; bádog pohár.

se Moquer, v. r. gúnyolni, csúfolni, gúnyolódva ingerkedni; 2. gyalázni, megzsolni; megvetni; dacol-

Moquerie

ni; pop. il s'en — e com. de l'an 40, nem fog rajta semmi is; 3. abs. tréfálni; 4. se faire —, magát nevetéssé tenni.

Moquerie, f. gúny; gúnyolódás; 2. képtelenség.

Moquette, f. com. kenderbársony; oh. — s, őshullák; ois. csalmadár.

Moqueur, se, s. a. gúnyolódó, csúfoló; orn. —, ou merle cendré, sokszavúrigó.

Moqueusement, adv. gúnyosan, gúnyolódva.

Moraille, v. a. verr. nyújtani; maréch. — un cheval, lovat ajazni.

Morailles, f. pl. verr. nyújtófó; maréch. ajazó vas, öncsüptető.

Morailon, m. serr. zárütköző, zárkapocs.

Moraine, f. et a. cham. dögyapjú; vét. végbélkukac; h. n. jegnesánc.

Moral, e, a. erkölcsi, erkölcs; 2. érzékült, érzékentült; 3. m. erkölcs; — e, f. erkölcsstan; 2. szidás, feddés; 3. tanulság; — ment, adv. erkölcsösen, erkölcsileg; — isation, f. erkölcsösítés; — iser, v. n. erkölcsösösködni; 4. v. a. erkölcsösíteni; feddeni, leckézni; — iseur, m. erkölcs hirdető; leckéző; — iste, m. erkölcs tanító; — ité, f. erkölcsstan; 2. erkölcsiség; erkölcsi tanulság.

Morande, m. agr. többet szőlő. [zö-halasztó.]

*Morateur, m. halogató, húspanttyú.

Moratoire, a. jur. lettre —, késlelvény; pal. intért —, késedelmi kamat.

Morbide, a. peint. chair —, gyöngéd és lágy hús; méd. beteges.

Morbidesse, f. peint. gyöngéd és lágyaság.

Morbifique, a. méd. kór...; matière —, kór-anyag.

Morbilles, f. pl. méd. kütég.

Morbilleux, se, a. méd. kütéges; fièvre — se, vörhenyláz.

Morbileu, i. teringettét!

Moreau

Morceau, m. darab; hacher en — s, darabokra vagdalni; 2. falat; doubler les — x, mohón enni; mus. zenedarab.

Morceleur, v. a. szétdarabolni; szétmorzsolni; fig. style — é, darabos irány.

Morcellement, morcèlement, m. szétdarabolás; — d'un héritage, örökség szétforgácsolása.

Mordache, f. tűzfó; t. t. szorított; körömcsevar.

Mordacité, f. did. csipősség; it. fig.

Mordailleur, v. mordiller.

Mordancer, v. a. áztatni, maratni.

Mordant, m. clout. szorított; dor. marózer; impr. csipített; 2. —, e, a. ch. harapós; fig. maró; csipős.

Mordaret, m. sell. aranyozott hámgomb.

Mordette, f. ent. cserebűly buba.

Mordiable, m. semmirekellő.

Mordicant, e, a. maró; fig. csipős.

Mordication, v. picotement.

Mordicus (-uce), adv. fam. soutenir — son opinion, makacsul ragaszkodni véleményéhez.

Mordienne, à la grosse —, adt. pop. teketória nélkül; — de vous! vigye el az ördög!

Mordillage, m. csekély harapás.

Mordieu, i. ezerördög!

Mordiller, v. a. könnyedén harapni.

Mordoré, e, a. téglaszín.

Mordre, v. a. harapni; marni; csipni; II. v. n. megharapni, beleharapni; coutur. — plus avant, bel-lebb ölteni; 2. feddeni, ócsárolni; il ne donne point à — sur lui, nem ad alkalmat feddésre; 3. rágalmaszni.

More, -sse, s. mór; traiter q. de Turc à More, vkivel ki-méletlenül bánni; gris de —, sötétszürke.

Moreau, a. m. man. cheval

Morelle

—, fekete ló; 2. abrakkosár.
 Morelle, f. bot. ebszölő, csu-
 csor; — furieuse, maszla-
 gos nadragulya; 2. orn.
 vízi varjú.
 Morène, f. bot. potnya.
 Moresque, a. mór...; danse
 —, mórtánc; peint. v. ara-
 besque.
 Morfil, m. coutel. él.
 Morfondre, v. a. meghidegít-
 ni; 2. se —, v. r. meghül-
 ni; boul. la pâte se mor-
 fond, a tészta kihűl; fig.
 hiában várni vmire.
 Morfondure, f. maréch. nát-
 ha.
 Morganatique, a. éji, rejté-
 lyes; 2. mariage —, v. ma-
 riage.
 Morgane, f. éji látvány; 2.
 phys. les palais de la fée
 —, légekép.
 Morgantique, v. morgana-
 tique.
 Morgeline, aisine, f. bot. csi-
 rizes madárhúr.
 Morgue, f. gögös komolyság;
 viszatasszító feszesség; 2.
 motozó helység fogházak
 bejárásánál; 3. hullaház.
 Morguer (ghé), v. a. dacos-
 kodni; 2. merően nézni
 rabra.
 †Morgueur, m. rabmotozó;
 2. dacoskodó.
 Morgueux, se, a. dacos, meg-
 vető.
 Moribond, e, s. a. haldokló.
 Moricaud, e, s. a. fam. bar-
 na arcú.
 Morie, f. peau de —, dögbőr.
 Morigèner, v. a. nevelni;
 enfant bien — é, jól nevelt
 gyermek; 2. megtéríteni;
 3. se —, v. r. járulni.
 Morille, v. mitrula.
 Morillon, m. orn. kanálós
 réce.
 Morine, f. vét. marhavész.
 Morion, m. vasfüveg; ent.
 futonc; lap. csehtopász.
 Morne, a. komor, sötételemű;
 fig. temps —, borult idő;
 bl. karika.
 Mornife, f. pop. pofleves.
 nyakleves.

Morose

Morose, a. komor, mogorva,
 zord.
 †Morosif, ve, a. késedelmes,
 késlekedő.
 Morosité, f. mogorvaság, ko-
 morság, zordság.
 Morphée, f. méd. tűzolt.
 Morphine, f. chi. szunyókák,
 mákonyvonat.
 Morphique, a. méd. altató;
 fig. unalmas.
 Morphinus, (-nuce), m. orn.
 saskeselyű.
 Morphologie, f. alaktan;
 —logique, a. alaktani;
 —manie, f. álomlátás.
 Morpion, m. h. n. lapostetű.
 Mors (mor, az s soha se hang-
 zik), m. man. zabola, zab-
 la; bot. — du diable, csom-
 ka gyökérű tikkantó;
 verr. — de la felle, a fűvő
 cső vége.
 Morse, m. h. n. manát-roz-
 már; 2. pav. —s, rézsant
 sorú kövezet.
 Morsulis, m. pharm. hara-
 poc.
 Mo:sure, f. chir. harapás;
 marás; — de puce, bolha-
 csipés.
 Mort, f. halál; poét. la —
 est sourde à nos cris, a ha-
 lál senkit se kímél; pr.
 point de remède contre la
 —, halál ellen nincs fű-
 kerthen; pop. il serait bon
 à aller quérir la —. jó vol-
 na halálnak; 2. kínos fáj-
 dalom; pharm. — aux
 rats, patkánymérég; 3. à
 —, à la —, adt. halálosan;
 combat à —, élet-halál
 harc; hair à —, halálból
 gyűlölni; II. m. halott;
 pâle com. un —, halálsá-
 padt; la fête des —s, ha-
 lottak napja; 2. — e, a.
 halott; c'est un homme
 —, vége van; it. halálja;
 pop. il a la gueule —e, be-
 fagyott a szája; couleur
 —e, fakószínű; —eau —e,
 álló víz; peint. nature —e,
 csendélet.
 Mortadelle, f. olasz kolbász.
 †Mortallable, a. személy
 rabi.

Mortifier

†Mortaille, f. féo. örökszola-
 ság, személyrablás; 2.
 rabszolgajog.
 Mortaise, f. charp. ereszték;
 horl. csapilyuk.
 Mortalité, f. halandóság;
 table de —, halottak jegy-
 zéke.
 Morte'gage, f. com. nem tel-
 jesen megrakodott hajó;
 —eau, f. mar. apály; fig.
 komor, tépelődő ember.
 Mortelle, v. (graine de) mou-
 tarde.
 Mortel, le, a. halálos; 2
 rendkívüli; douleur —le,
 iszonyú fájdalom; at-
 tendre deux — les heures,
 két hosszú óráig várakoz-
 ni; 3. halandó; 4. m. heu-
 reux —, boldog halandó;
 les —s, az emberi nem;
 —lement, adv. halálosan;
 2. durván, nagyon; offen-
 ser q. —, vkit érzékenyen
 megsérteni; 3. hair —, ha-
 lálból gyűlölni.
 Mortellerie, f. kötörés.
 Mortellier, m. kötőrő.
 Morte'paie, v. paie; — sai-
 son, f. com. pangás.
 Mort-gage, m. jur. holtzálog
 (midőn a hitelező húzza a
 jószág jövő'elmét, a nél-
 kül hogy az adósság tör-
 lesztődnék); 2. cont. ha-
 szonélvezet (jószágé, míg
 valamelyik testvér bizonyos
 árért meg nem veszi); it.
 zálog, melylyel elzálogosi-
 tott marhát váltanak ki.
 Mortier (-thié), m. arch. va-
 kolat; battre le —, vako-
 latot keverni; fig. fam.
 cette soupe n'est que du
 —, ez a leves valóságos pép;
 2. mozsár; artill. mozsár-
 ágyú; 3. éji lámpa.
 Mortifière, a. méd. haldós.
 Mortifiant, e, a. bántó, bo-
 szantó; epezető, szomorító.
 Mortification (-cion), f. sa-
 nyargatás, önsanyargatás;
 2. bántás, boszantás, epez-
 tés, szomorítás; dév. c'est
 la — de Dieu, ez Isten bü-
 tetése.
 Mortifier, v. a. cuis. puhíta-

Mortine

ni; chir. elszibbasztani; 2. fig. — ses passions, szenvedélyeit elfojtani; 3. fig. bántalmazni, szomorítani, megkeseríteni; 4. se —, v. r. puhulni; fig. magát sa nyargatni.
Mortine, f. tan. mirtuslevelek a bőr kikészítéséhez.
Mort'ivre, v. ivre-mort; —né, e, a. halva született; —plain, m. cham. meszes gödör; —murs, m. pl. fond. pest-falak.
Mortuaire, a. halotti; drap —, szemszédél; extrait —, halotti bizonyítvány.
Morue, f. icht., com. gadóc, tőkegadóc; —salé, sózott gadóc; 2. — sèche, ou: —en bâton, tőkehal; habiller la —, a gadóc fejét levágni s beleit kiszedni; fam. queue de —, frakk.
Morve, f. takony; 2. vét. takony; jard. rothadás.
Morveau, morvian, m. purha.
Morver, v. n. taknyosnak lenni; jard. rothadni.
Morveux, se, a. taknyos; nez —, taknyos orr; vét. cheval —, taknyos ló; 2. m. c'est un petit —, kis takonypóc.
Morvolant, m. blond. kuszma selyem.
Mosa, m. tejes pép.
Mosaique, a. zsidó . . .; 2. f. t. t. rakmű, rak-kép, irombály; or de —, festő arany.
Mosaiquist, mosaïste, m. sculpt. rakműves.
Moscateline, —telline, f. bot. pézsmakocka gyöngy.
Mosch (mosk), m. bot. pézsmánárcisz.
Moschifère (mos-ki-), a. h. n. pézsmatermő.
Moscouade, m. raff. nyers cukor.
Mosquée, f. mecset. [stique.
Mosquille, mosquito, v. mou.
Mostrée, v. savante.
Mot, m. szó; vieux —, elavult szó; — à deux entente, két értelműű szó; manger ses —s, érthetetlenül beszélni; trancher le

Motacille

—, kereken kimondani; gros —s, gorombaságok; dire des —s nouveaux, trágárkodni; 2. szó, beszéd; fam. un — s'il vous plaît, kérem egy szóra; ne dire —, hallgatni; abs. fam. —! csitt! szót se! p. quand les —s sont dits l'eau bénite est faite, az egyszer kimondott szót nem lehet zsebbe tenni; 3. ár, ajánlat; il veut être payé à sont —, nem akar engedni az árból; 4. nyilatkozat, tanmondat, tanúság; bon —, élcés ötlet; — fin, finom kifejezés; 5. guer. jelszó; fam. il se sont donné le —, egyetértének; p. voilà le — de l'énigme, eltalálta a szeg fejét; 6. à ces —s, adt. e szavakra; en un —, adt. szóval, röviden; 7. — à —, pour —, adt. szórúl szó-
Motacille, v. hoche-queue.
Motelle, f. icht. folyami menyhal.
Moteur, trice, s. a. intéző (Isten); fig. kezdő, bujtogató; an. —s, moz-idegek; mec. mozgató erő; mozdonny; 2. a. f. mozgató.
Motif, m. indok; mus. alapeszme.
Motilité, f. did. mozgató tehetség.
Motion (-ci-), f. did. mozgás; 2. javaslat, indítvány; faire une —, indítványozni.
†Motionner, v. a. v. (faire une) motion.
Motionneur, —naire, m. indítványozó.
Motival, e, a. indokoló.
Motive, ord. motrice, v. moteur (2.).
Motiver, v. a. q., indokolni.
Motrice, v. moteur (2.).
Motte, f. agr. rög, göröngy; 2. a fák tövéhez tapadt föld; ton. — à brûler, cserszak; 3. †domb, földrakás; 4. pop. v. mont (de Vénus).
Mottée, f. agr. földhányás.

Moucheté

se Motter, v. r. ch. lapulni, meglapulni.
Motteur, m. tan. cserszak készítő.
Motus (-uce), i. csitt.
Mou, m. an. borjú v. bárány tüdő; mar. tág kötéldarab; 2. — s, h. n. puhányok.
Mou, molle, a. puha, lágy; mar. vaisseau —, rozsul vitorlázó hajó; fig. erőtlen, gyöngé; it. elpuhult; it. habozó; 2. m. mar. embracer le —, kötelet feszíteni.
Mouchard, m. r. ndörkém.
Moucharder, v. n. kémkedni a rendőrség szögálatában.
Mouche, f. h. n. légy; — des maisons, házi légy; — de la viande, döglégy; — parasite, bökcs; — ba-teau, uszka; — des galles, gyilkos darázs; — à feu, sz. János bogara; — vibrante, fűrész; p. faire d'une — un éléphant, szálkát gerendának nézni; il tombe des —s d'hiver, havazik; 2. rendőrkém; fig. c'est une fine —, ravasz kőpé; 3. t. t. mod. széptő tapasz; péch. csalétek; maréch. patkótört tömlő; mec. hajtó mű.
Moucher, v. a. vkinek orrát törölni; 2. koppantani, gyertya hamvát venni; — les câbles, köteleket tisztítani; 3. lesetni; fam. la police l'a fait —, a rendőrség szemmel tartatta; 4. se —, v. r. orrát kifíni; pop. il ne se —e pas du pied, nem oly ostoba minőnek látszik.
Moucherie, f. orrfűvés.
Mouchet, f. orn. légykapó.
Moucheron, m. szűnyog; 2. gyertyaahamu.
Mouchet, m. fauvette d'hiver, f. kenderike, kenderice; 2. v. émouchet.
Moucheté, e, a. h. n. v. tacheté; écon. blé —é, üszkös búza; escr. fleur —é,

Moucheter

gombos vitor; 2. icht. csont-
hal; pettyes gyík.
Moucheter, v. a. pettyezni,
tarkázni; v. n. jard. pety-
tyesedni.
Mouchette, f. arch. pártá,
korona; charp., men. pár-
kánygyalú; 2. —s, pl.
koppantó, hamvvevő.
Moucheture, f. pettyesség;
petty; it. h. n.; arch. apró
díszítmények; chir. köpülés.
Moucheur, m. th. lámpa-
gyújtogató.
Mouchoir, m. zsebkendő; —
de cou, nyakkendő; v. fi-
chu; brigueur le —, férfi
kegye után versenyezni;
refuser le —, férfi ajánla-
tát visszautasítani.
Mouchon, m. mouchure, f.
lekoppantott gyertyahamu;
2. kifűtt takony.
Moudre, v. a. ir. őrlni; fig.
— q.. des coups, vkit meg-
döngetni; or moulu, festő-
arany.
Moue, f. arcfintorgatás; faire
la —, orrát fintorgatni;
fig. fam. faire la —, dűz-
zogni.
Mouée, f. vén. szarvasvér
(melyet kenyérrel és tejjel
vegyítve vadászeknek ad-
nak).
Mouétre, v. n. h. n. mekegni.
Mouette, f. orn. sűrű, csül-
lő; — blanche, halászska.
Mouetter, v. muetter.
Moufettes, v. moufettes.
Moufette, mofettes, f. minér.
súlyos lég, pára; expl. bá-
nyalég; h. n. —, ou: enfant
du diable, szagos görény.
Mouffard, e. s. pofók.
Mouffe, f. tfejes keztyű; v.
mitaine; 2. m. mec. gör-
gös csiga; chi., ém: hőtök,
dugla; serr. kapocs; 3.
pop. gamba.
Mouffler, v. a. q. pop. vkinek
orrát száját befogni.
Mouffettes, f. pl. plomb. for-
rasztartó.
Mouffon, m. h. n. vad juh;
it. ennek bőre.
Mouillade, f. falv. dohányáz-
tatás sós vízzel.

Mouillage

Mouillage, m. horgonytalaj;
— hely; corroy. bőrök ásta-
tása.
Mouille, i. mar. horgonyt
vess! 2. f. agr. réti for-
rás.
Mouillé, m. vízesesség.
Mouille-bouche, f. jard. cit-
romkőrtő.
Mouillée, f. pap. rothadt
rongyok.
Mouillement, m. cuis. főle-
resztés; 2. nedvesítés; áz-
tatás.
Mouiller, v. a. áztatni; ned-
vesíteni; — du linge, öblö-
getni; la rivière —e les
murs, a folyó locsolja a
falakat; p. se couvrir d'un
drap —é, öblöni-hatolni;
it. kopasz mentségeket föl-
hozni; poule —é, gyáva,
nyúló; gr. — les L et les I,
az L és I betűket lágyan
hangoztatni (ly, ny); jard.
öntözni; mar. — l'ancre,
horgonyt vetni; 2. se, — v.
r. megázni.
Mouillette, f. kenyérszelet-
kék mártogatáshoz.
Mouilloir, m. rokkacsészécs-
ke; pap. áztató teknő; it.
enyvüst.
Mouillure, f. nedvesítés, áz-
tatás, locsolás.
Mouisseau, m. mar. kötélzsi-
neg.
Moulage, m. malomgépezet,
molna; it. malompénz;
écon. famérés; it. mérő
pénz; fond. lemintázás.
Moulant, m. molnárlégény.
Moulard, v. cimolée (2.).
Moule, f. h. n. kagyló; —
de rivière, folyam k.; —
commune, mitill; — per-
ce-pierre, kőfűró csiga; —
gyöngycsiga; 2. öntő min-
ta; rompre le —, a min-
tát szétzúzni; fig. fam. le
— en est rompu, páratlan
a maga nemében; p. cela
ne se jette pas en —, ez
nem megy túl-túl módjára;
artif. — de lardon, rajka
burok; batt. d'or, lapító
minta.
Moulé, m. impr. nyomtat-

Mourant

vány; pop. lire le —é,
könyvből olvasni.
Moulée, f. fensér.
Mouler, v. a. önteni; min-
tázni; lettre —ée, nyomta-
tott betű; it. nyomtatvány-
hoz hasonló írás; p. il
croit tout ce qui est —é,
szent írásnak hiszi, mit
nyomtatva lát; arch. co-
lonne —ée, vakolatszobor;
2. se —, v. r. sur q., vki
után képződni.
Moulerie, f. fond. öntőde.
Moulette, f. kis kagylóteknő.
Mouleur, m. mintáz, idő-
mász; — en sable, gipsze-
lő; — de bois, famérő;
chand. minta öntő.
Moulière, f. péch. csigafogás;
t. t. ér malomkerékben.
Moulin, m. malom; — à vent,
szélmalom; — à bras, kézi
malom; — à foulon, kalló-
malom; — à forge, hámor;
pop. jeter son bonnet par-
dessus les —s, magát min-
denen túltenni.
Moulinage, m. soier. selyem
elkészítése a selyemmol-
nán; 2. őrlés.
Mouliner, v. a. jard. tűrni,
vájni; ais —é, születte
deszka; soier. — la soie,
selymet elkészíteni a se-
lyem-molnán.
Moulinet, m. malmocska; 2.
forgantyú, kalantyú; kor-
csolya; kereszt sorompó;
mon. nyújtó gép; meun.
szélmalom-kerék.
Moulineur, —nier m. soier.
selyemsodró.
† Moult, (-lt), adv. igen; sok.
Moulu, e, v. moudre.
Moulure, f. arch. men. pár-
kány, párkányzat
Mouquette, f. tourn. csont-
henger.
Mourailles, mourailon, v.
morailles, etc.
Mourant, e, a. haldokló; fig.
yeux —s, szenvedélyteljes
sóvár tekintet; men. sei-
er en —, részesen fű-
részelni; peint. couleurs
—es, halvány színek; 2. m.
haldokló.

Mourette

†Mourette, f. ma —, *kincsem, galambom*.
Mourgon, m. orn. *bukdár*.
Mourine, f. icht. *raja*.
Mourir, v. n. ir. *meghalni*; p. mauvaise herbe ne meurt point, *ehcsont össze-forr*; — en l'air, *akasztófára jutni*; faire — q., *kivégeztetni*; p. le renard mourra dans sa peau, *kutyából nem lesz szalonna*; 2. (túlzások:) — de chaud, de froid, d'impatience, *nagy meleget stb. kiállani*; il pensa — de rire, *azt hitvé hogy megpukkad nevéttében*; vous me faites —, *ön nagyon zaklat*; 3. *elpusztulni, elmúlni*; faire — ses passions, *szenvedélyeit elfojtani*; 4. se —, v. r. *meghalni, haldokolni*; je me meurs, *meghalok*; 5. je m'ennuie à —, *halálosan unatkozom*; il est malade à —, *haldós beteg*.
†Mouroir, m. *haldós ágy*.
Mouron, m. bot. *piros tikkosz*; — des champs, *tyukszemfű*; — d'eau, *vidra cikkszár*.
Mouronné, e, a. bot. *tikkoszféle*; véronique —ée, *deréce szigordill*.
Mourra, f. jeu. *ujjasi (olasz játék)*.
†Mousquet, m. *muskéta*, *hadi puska*; pop. il a crevé com. un vieux —, *agyon itta magát*; †—ade (mousske-) *muskétalövés*; †—aire, m. *gyalog katona*; — à genoux, *burl. klistélyvitéz (a gyógyszerészeket nevezték eként, mert hajdan ők szolgáltatták az allóviteket)*; †—erie, f. *puskatüzelés*; †—on, m. *rövid puska, karabély*.
Mousquites, v. moustiques.
Moussailon, m. mar. fam. *szolgaifű hajón*.
†Mousse, a. *tompá, életlen*.
Mousse, m. *matrózfiú*; 2. f. bot. *moh*; lit de —, *mohos hely*; —aquatique, *lepcse*; 3. *hab*.

Mousseau

Mousseau, a. m. boul. *pain —, dercekenyér*.
Mousseline, f. com. *csalánzövet*; conf. *cukoröntet*.
Mousselinier, ère, s. com. *csalánzövetkészítő; -árus*.
Mousser, v. n. le vin de Champagne —e, a *pezsgő pezseg*; la bière —e, a *sör habzik*; fig. faire — qch., *csékély dolgot magasztalni*.
Mousseron, m. bot. *keserű galóca*; —nière, f. agr. *gombaágy*.
Mousseux, se, a. *pezsgő, habzó*; bot. rose —se, *borzas rózsza*.
Moussier, m. *mohgyűjtemény*.
Moussoir, m. écon. *sajtkeverő rúd*; 2. *habarófa*; 3. *pap. hígítóhengere*.
Mousson, f. *pásztás szél*.
Moussu, e. a. *mohos*.
Moustache, f. *bajusz*; fam. vieux —, *vén katona*; fig. enlever qch. à q. sous la —, *vkinek vmit az orra elől elcsípni*; an. *orrگرد-roszke*; orn. *barátcinke*.
Moustelle, f. icht. *gadóc*.
Moustille, f. h. n. *vad menyét*.
Moustillier, moustiquaire, m. *szúnyogháló*.
Moustiques, f. pl. méd. *szúnyogpörse*; 2. m. h. n. *indiai szúnyog*.
Moût, m. vign. *must*.
Moutade, v. *duite*.
Moutard, m. pop. *neveletlen, piszkos fiú*.
Moutarde, f. cuis. *mustár*; 2. bot. grain de —, *mustármag*; —en poudre, *mustárliszt*; p. la — lui mont au nez, *forr már a méreg benne*; it. c'est de la — après diner, *eső után köpönyeg...*
Moutardelle, v. *raifort*.
Moutardier, m. *mustáribrikke*; 2. *mustár gyáros*; —árús; fam. il se croit le premier — du pape, *nagyra tartja magát*; orn. *kőfali fecske*.

Mouver

Mouté, e, a. vin —, *kénezzet bor*.
Moutaille, f. icht. *kőfürő sergélye*.
†Moutier, m. *templom*; 2. fam. *monostor*; un échappé du —, *szőkevény barát*; p. laissons le — où il est, *maradjunk a régiben*.
Mouton, m. *ürü*; pop. revenons à nos —s, *térjünk vissza előbbeni beszédünkre*; il est doux com. un —, *jámbor mint a birka*; 2. *ürühús*; 3. *ürübőr*; juh-bőr; arch. *súlyok, verőkos*; charp. *forgó tengely*; drap. — de la presse, *sajtógerenda*; 4. —, ne, a. *ürü*...; gent —ne, *juhnyáj*; fig. caractère —, *jámbor jellem*; †—nage, m. *féo. ürüdij*; †—naillé, f. *majmolás*; —ne, f. écon. *herélt juh*; *—nement, adv. *juh-, ürü módra*; —ner, v. a. *göndöríteni, fodorítani*; le temps est —é, *az eget bárányfelhők borítják*; 2. v. n. *göndörödni*; la rivière —e, a *folyó tajtékzik*; —nerie, f. *ostobaság*; —neux, se, a. *göndörödő*; *habzó, tajtékzó*; —nier, ère, a. *bárgyú, együgyű*.
Mouture, f. *örlés*; *malompénz*; *malomvám*; 2. —, blé —, *kétszerez*.
†Mouvance, f. *hűbérjog*.
Mouvant, e, a. *indító, mozgató*; 2. *mozgékony, laza*; sable —e, *futó homok*; p. la fortune est une sable —e, a *szerencse változó*; *féo. hűbérbe adható*.
Mouve-chaux, m. sucr. *keverő rúd*.
Mouvement, m. *mozgás*; mus. *üzeny*; peint. *kifejezés*; horl. — d'une montre, *jármű*; 2. *indulat, gerjedelem*; it. pl. *mozgalmak*.
Mouvementé, e, a. *változatos, változó*.
Mouver, v. a. la terre, *jard. porhanyozni, forgatni*; sucr. *keverni*.

Mouveron

Mouveron, m. sucr. *keverő lapát*; maç. *keverő rud.*
Mouvet, mouvoir, m. mouvette, f. chaud. *keverő bot, -fa.*
Mouvoir, v. a. ir. *mozgatni*; *mozdítani*; 2. fig. *indítani*; *észbenözni*; *gerjeszteni*; 3. v. n. *lőo. hűbéres lenni*; 4. se —, v. r. *mozogni.*
Moyen, m. *eszköz*; 2. *tehetőség; hatalom*; vous voulez que je les fasse, *éh le —! azt akarja, hogy megtegyem, de hogyan!* 3. pl. *gazdagság, mód*; fig. *teheték, képesség*; *erő*; c'est un homme sans —, *ez minden képesség nélküli ember*; log. —a, —a termes, *középtételek*; fig. —terme, *középut*; prat. *érv, bizonyíték*; 4. au —de, *adt. nál —nél fogva, -val -vel*; II. —, ne, a. *közép; közép-szerű*; gr. *verbe —, közép ige*; mil. —ne, f. *kis hajd-ágyú.*
Moyennant, prép. v. moyen (4. au —de).
†Moyennement, adv. *meglehetősen, imígy-amiúgy.*
Moyenner, v. a. *eszközölni*; —é, e, pop. *tehetős.*
Moyenneur, v. entremetteur.
Moyer, v. a. maç. *fűrészelni (követ).*
Moyère, f. agr. *nádas.*
Moyette, f. agr. *kis malomkő.*
Moyen, m. char. *agy*; —de roue, *kerékagy*; 2. écon. *tajás széke*; 3. jard. —x confits, *befőtt szilva.*
Mozette, v. camail.
Mu, m. *morgás (ebbé).*
Muabilité, f. did. *változékony-ság, változóság.*
Muable, a. *változó, változékony.*
†Muceance, f. mus. *hangváltozás.*
Muant, m. sal. *árok, csatorna.*
Mucénidées, f. pl. bot. *gombajélék.*
Muche-pot, —étampot, m. pop. *zúgcsapások*; à la —, pop. *titokban.*

Mucilage

Mucilage, m. *növény-nyák*; —lagineux, se, a. *nyákos*; an. glandes —ses, *takony-mirigyek*; —que, a. chi. acide —, *nyákav.*
Mucosité, f. méd. *nyálka*; bot. v. *mucilage.*
Mucro'ne, m. bot. *tüske*; —né, e, a. bot. *tüskés*; —nifolié, e, a. bot. *tüskés levelű.*
Mucus (-uce), m. méd. v. *mucosité*; —de la bouche, v. *salive*; —nasal, v. *morve.*
Mue, f. h. n. *vedlés*; mus. *változtatás*; 2. —du cerf, *elhányt agancs*; —d'un oiseau, *vedlett toll*; —du serpent, *kigyó bőre*; 3. *vedlés ideje*; 4. *baromfi hizlalo.*
Muel, m. maç. *színtező, színmérő*;
Muer, v. n. *vedleni*; 2. *változni (gyermekhangokról).*
Mueson, m. cout. *boradó.*
Muet, te, a. *néma*; sourd et —, *süket néma*; 2. *szótalan*; les grandes douleurs sont —tes, *a nagy fájdalom szótalan*; th. jeu —, *némajáték*; —à mes soupirs, *érzékenlen sóhajaim iránt*; gr. *lettres —tes, néma betűk*; II. —, te, s. *néma*; pop. —te des halles, *halas kofa.*
Muette, f. vén. *valászház.*
Muetter, v. a. *fojtani*; vin —é, *fojtott bor.*
Mufle, m. h. n. *száj, orr, fő*; pop. *donner sur le —, vkinek szájára ütni*; charr. —de la flèche d'un chariot, *nyújtófa eleje.*
Mufier, m. bot. *pintyő, ebfejű fű, borjúorrú fű.*
Muge, mugil, m. icht. *fejes bõmbõsz*; —volant, *rõpülõ hering.*
Mugir, v. h. n. *bõgni; bõgni*; fig. *la mer mugissait, a tenger dõbõrgõtt*; cet ac-teur mugit, *ez a színész ordít.*
Mugissant, e, a. *bõgõ; bõgõ; dõbõrgõ; ordító; dõrgõ.*

Multangle

Mugissement, m. *bõgés; bõgés*; fig. —des vagues, *a hullámok dõbõrgése*; —de vent, *a szél zúgása.*
Mugnet (-ghé), lis des val-lées, m. bot. *gyõngyvirág*; —de bois, *mûge*; 2. fam. *nyalkafi, piperkõc.*
Mugueter, v. a. fam. *nyal-kalkodni*; fig. —une charge, *hivatal után lótni-futni.*
†Mugnot, v. magot.
†Muid (mui), régi *ürmérték, tonna (ma: tíz hectoliter)*; fam. *il est gros com. un —, olyan mint a hordó.*
Muire, mur, f. sal. *anyalág.*
Mular, m. icht. *fecskendõ hal.*
Mulâtre, mulat, e, s. a. *ve-gyenc (hivatal után lótni-futni).*
†Mulcionsaire, m. *fejbõ béra.*
†Mulette, f. pal. *bírság*; —r, v. a. *bírsággal büntetni.*
Mule, f. papucs; chir. vét. *fagydag*; 2. *kancacszér*; ferrer la —, *dugpénzt szerezni.*
Mulet, m. *öszvér*; fig. fam. *garder le —, sokátg vára-kozni*; 2. *korcs, korcsfaj*; icht. —de mer, *bajzasz rózsahal*; h. n. *gyújtó méh.*
Muletier, m. *öszvérhajcsár*; fig. *c'est un —, goromba tuskó.*
Mulette, mulotte, f. fauc. *begy*; 2. *pép, pipite*; h. n. *kagyló.*
Mulièbre, v. fleur (6.)
Mulin (moulme), m. *porla-dék, purha.*
Mulon, v. meulon.
Mulot, m. h. n. *mezei egér*; fig. *endormir le —, csalni*; c'est un endormeur des —s, *tányérnyaló.*
Mulotter, v. a. ch. *tárni (vad-kanról)*; *kaparni (ebrol).*
Mulquinerie, f. *patyolatgyár; -mûhely.*
Mulquinier, m. *patyolatgyár; -árús.*
Mulsion, f. méd. *mézelés, mézzel vegyítés.*
Multangle, multangulaire, a. géom. *sokszögû.*

Multi'berbe

Multi'berbe, s. a. *sűrű szá-
kálú*; —capsulaire, a. bot.
soktokú; —caule, a. bot.
soktönkű, sokszárú; —co-
lore, a. *sokszínű*; —denté,
e, a. *sokfogú*; —fide, a.
bot. *sokhasadéku*; —flore,
a. bot. *sokvirágú*; —folié,
e, a. *soklevelű*; —forme, a.
sokalakú, sokképű; —la-
tère, a. géom. *sokoldalú*;
—lobé, e, a. bot. *sok karaju*.
—local, e, a. méd. *a test
több részében*; —loculaire,
a. bot. *sokrekeszű*; —mam-
me, a. h. n. *többcsesű*;
—nervé, e, a. bot. *sokgerin-
cű*; —nome, s. a. alg. *sok-
részű mennyiség*; —pare,
a. h. n. *sokszülemzetű*;
—parti, e, —partit, e, a.
bot. *sokrésű*; —pède, a. h.
n. *soklábú*; —ple, a. arith.
sokszoros; —pliable, a. sza-
porítható; arith. *szorozha-
tó*; 2. m. *sokszoros*; —pli-
ant, m. opt. v. *polyédre*;
bot. *indus fügefa*; —pli-
cande, m. arith. *szorzandó*;
dans la multiplication de
quatre par trois, quatre
est le —, *négyet hárommal
szorozva, négy a szorzandó*;
—plicateur, m. arith. *szor-
zó*; *—plicatif, ve, a. sza-
porító; —plication, f. sza-
porítás; arith. *szorzás*;
plicité, f. *sokféleség*;
—plier, v. n. *szaporodni*;
2. v. a. *szaporítani*; több-
szörösíteni; arith. *szorozni*,
szorzani; bot. *fleur = ée,
teljes virág*; —plier, v.
—plicateur; —rème, s. a.
mar. h. anc. *sokevezős*;
—sérié, e, a. bot. *sokrendű*;
—siliqueux, se, a. et. f.
bot. *sokhüvelyes*; —tige,
a. *soktörzsű*; —tude, f. *so-
kaság*; 2. *nép, köznép*;
—valve, s. et a. *sokhéjú*;
—valvé, e, a. *sok pillenpátyú*.
Mumie, v. momie.
Mungo, m. bot. *alacsony
pozdor*.
Municipal, e, a. *helyhatósá-
gi, községi*; 2. *, —, m. *köz-
ségi tisztviselő*; *—iser, v.

Municipio

a. *községi rendszert beho-
zni*; —ité, f. *helyhatóság*;
2. *város-, tanácsház*; 3.
község; 4. *községhatár*.
Municipio, m. *községi tisztvi-
selő*.
Munificence, f. *bőkezűség,
jótékonyosság*.
*Munificent, e, a. *bőkezű, jó-
tékony*. [köteles.
Munifices, m. pl. milit. *had-
jótékony*.
Munir, v. a. *ellátni, földze-
relni*; —de plein-pouvoir,
meghatalmazni; 2. se —,
v. r. *magát ellátni*; fig. se
—de patience, *tűrelmet
venni*.
Munister (-ère), munistier
(-thié), m. h. n. *bölgény*.
Munition (-ci-), f. ord. pl.
szerzék, készlet; —s de
bouche, *táppgyűtelék*; —
de guerre, *hadí szer*; 2.
pain de —, *katonakenyér*;
—naire, m. *élelmező, élel-
tárnok*; —ner, v. a. *élel-
mezni*.
Muqueux, se, (-keu), a. an.
nyálka . . . ; nyák . . .;
membrane —se, *nyálka* —,
nyákhártya; méd. *fièvre*
—se, *nyálkaldz*; chi. sub-
stance —se, *kocsonya*;
acide —, *nyáksav*; 2. m.
v. *mucilage*.
Mur, m. *bát. fal*; —de bri-
que, *téglafal*; depuis
quand êtes-vous dans
nos —s? *mióta van váro-
sunkban?* —d'appui, *karfal*;
man. *gratter le —, nagyon
közel járni a falhoz*;
mettre un homme au pied
du —, *vkít sarokba szorí-
tani*; 'escr. *parer au —,
vaktában háritani*.
Mûr, e, a. *érett*; fig. l'âge —,
férfi kor; fille —e, *eladó
leány*.
Murage, m. jur. *adó (nyil-
vános épületek fõntartásá-
ra)*; 2. *falazat*.
Muraille, f. *fal*; sauter les
—s, *falon átugrani*; fig. —,
szerzetesruhát levetni; ma-
réc. *pataház*; 2. —s, pl.
város. [lazat.
Muraillement, m. *falmû, fa-*

Murmure

Mural, e, a. *fali, fal . . .*;
bot. *plante —e, fali nö-
vény*.
Murcioen, m. milit. *öncson-
kító*.
Mûre, f. bot. *eper, fái eper*;
szeder; —de ronce, *ham-
vas szeder, földi szeder*.
Mûrement, adv. fig. *megfon-
tolva, meggondolva*; mód-
jával.
Murène, f. h. n. *pettyes an-
golna*; —myre, *hegyes
orrú angolna*.
Murénoidé, m. icht. *sikló
nyálka hal*.
Murer, v. a. *maç, befalazni*;
ville —ée, *fallal kerített
város*.
Murex (-rekce), m. conch.
tüves csiga.
Mûri, e, a. fig. *alászállt, ha-
nyatlott*.
Muria'cite, f. chi. *sósavas
mész*; *—te, m. chi. *sósa-
vas só*; =d'argent, *ezüst-
halvag*; —tique, a. chi.
sósavas; acide —, *sósav*.
Muric'ier, v. murex; —cite,
f. *kövesült tüves csiga*;
—e, f. chi. *természetes
sóvíz*.
Mûrier (-ié), f. bot. *eperfa*;
szederfa; —de haies, *sze-
dercserje*.
Murins, m. pl. h. n. *patkány-
félék*.
Mûrir, v. a. *érelni*; la soleil
mûrit les fruits, *a nap
megérleli a gyümölcsöket*;
fig. il mûrira avec l'âge,
idõvel meg fog okosodni;
2. v. n. *érni, megérni*; it.
fig.; p. avec le temps et
la paille, *les nêfles mûris-
sent, türelem rózsát terem*.
Murleau, murlot, m. vign.
(*fekete*) *szõlõ neme*.
Murmurant, e, a. *mormogó*.
Murmureur, m. et a. m.
morgó; peuple —, *zúgoló-
dó nép*.
Murmuration, f. *morgás, zú-
golódás*.
Murmure, m. *morgás*; 2.
zúgás, zúgolódás; 3. *moraj*;
le —du ruisseau, *a patak
csörgése*.

Murmurement

Murmurement, v. murmuration.
 Murmur, v. n. *zúgolódni*; *mormogni*; 2. *sugdosódni*; 3. *suhogni*; *csergedezni*; *csörögni*.
 Murucage, m. bot. *viaszbura*.
 Murume, m. bot. *borpálma*.
 Musaraigne, m. h. n. *cickány*; —d'eau, *vízi cickány*; vét. v. *charbon* (3.).
 Musard, e, s. a. *szájongó*, *szájtáti*, *mélészájú*.
 Musarder, v. *muser*.
 Musardie, f. *enyel*, *enyelgés*, *babrálás*; 2. *báméskodás*.
 Musc, ou: porte —, m. h. n. *pézmány*; 2. *pézma*; —ade, f. et a. f. bot., com. —, noix —, *szerecsendió*; jeu. *parafa golyócska* (*szemfényvesztőké*); —adelle, f. *járd. muskatálykörte*; —adet, m. com. *bakator* (*bor, szőlő*); —adier, m. bot. *szerecsendiófa*; —adin, m. conf. *pézsma-cukorka*; fig. g. p. *piperkőc*; —adiner, v. n. *piperkőkdödni*; —ardin m. h. n. *mogyorós pele*; —ardine, f. vét. *sárgaság* (*selyméré*); —ari, m. *pézsmaajácint*; —at, a. 2. g. vin =, *bakator bor*; 2. m. vign. v. *muscadet*.
 Muscellin, e, a. *pézma illatú*.
 Musci'cape, v. *gobe-mouche*; —cole, a. *mohban élő*; —forme, a. h. n. *légyalalkú*; —pula, v. *attrape* (2. orn.); —vore, a. *légyevő*.
 Muscle, m. an. *izom*; —du visage, *arc-izom*.
 Musclé, e, a. an. *izmos*; it. *peint.*, *sculpt.*
 Muscologiste, m. bot. *mohleirő*.
 Muscu'laire, a. an. *izom*...; veine —, *izomlér*; 2. f. grande — de la cuisse, *combütr*; *—lature, f. an. *izomrendszer*; —le, m. ant. *védernyő*; 2. v. *musculaire* (f.); —leux, se, a. an. *izmos*; 2. *homme* —, *erős*

Muse

ember; —lite, f. conch. *kővesült folyami kagyló*.
 Muse, f. myth. *Múza*; fig. *költészet*; it. —s, *szépirodalom*; vén. — du cerf, *üzekedés eleje*.
 Museau, m. h. n. *orj*; pop. un casse —, *ökölcspás arca*; it. elle a un joli —, *csinos arca van*; riv. *hajó orra*; men. *székkar*; 2. a regorge —, *adt. pop. j'en ai =, torkig laktam*.
 Musée, m. *múzeum*; 2. *olvasókör*.
 Museler, v. *emmuseler*; fig. il faut — ce calomniateur, *el kell hallgatni a rágalmozót*.
 Muselière, f. *szájkosár*; 2. v. *muserolle*.
 Muser, v. n. *babrálni*, *pepecselni*; vén. *üzekedni*.
 Muserolle, f. *sell. orrfék*.
 Muset, v. *musaraigne*.
 Musette, f. mus. *duda*; joueur de —, *dudás*; milit. *társznya*.
 Muséum (-ome), muséon, v. *musée*.
 Museur, m. *babráló*, *pepecselő*.
 Musical, e, a. *zene*...; zenei, *zenészeti*; art —, *zenészet*, *hangszat*; soirée —e, *zeneestély*; —ement, adv. *zenészetileg*.
 Musicien, ne, s. *zenész hanggész*.
 Musif, ve, a. *mozaik*...; *írombályi*, *rakművi*; phys. or —, *foncs arany*.
 Musique, f. *zene*, *zenészet*; 2. *zeneszerzés*; *hangjegyek*; 3. *zenedarab*, *dallam*; fig. — de chiens et de chats, *fülhajtó láрма*; it. — de saints innocents, *hamis zene*; it. pays de —, *hegyes-völgyes táj*; 4. *zenekar*.
 Musiquer (-ké), v. n. *zenélni*.
 Muso'mane, m. *zenedühönc*; —manie, f. *zenekórság*.
 Musquer, v. a. *pézsma*val *vegyíteni*, *bekenni*; gants —és, *pézsma*szagú *kezttyű*;

Myagre

fig. *orateur* —és, *édeskés szónok*; parole —és, *hizelgő szavak*; toute —ée, *adt. udvariasan*; 2. se —, v. r. *magát pézsma*val *illatosítani*.
 Musquinier, v. *mulquinier*.
 Musse, f. ch. *bűvölyik*, *kuszkó*; 2. a — pot, pop. v. *mucho-pot*.
 †Musser, v. *cacher*.
 Musi'tation, f. *méd. halk mormogás*; —tateur, m. *mormogó*.
 Mustapha, m. fam. *quel —! mily vaskos fiú!*
 Mustelins, m. pl. h. n. *me nyétfajok*.
 Musule, m. bot. *fahéjfa*.
 Mutabilité, etc. v. *variabilité*, etc.
 Mutage, m. t. t. (du vin), *kénezés*.
 Mutation, f. *változás*; *változtatás*.
 Muter, v. *muetter*.
 *Mutilateur, trice, s. a. *csontkító*.
 Mutilation, f. *chir. csontkítás*; it. *fig.*
 Mutiler, v. a. *csontkítani*; it. *fig.*; 2. v. *châtrer*; 3. se —, v. r. *magát csontkítani*.
 Mutille, f. ent. *mutilla*.
 Mutin, e, s. a. *makacs, önfegyű*; 2. *peuple* —, *lázongó nép*; 3. *élénk, vidor, pajkos*.
 se Mutiner, v. r. *fellázadni*; it. *makacskodni*.
 Mutinerie, f. *lázadás, pártütés*; 2. *makacsság, önfegyűség*.
 Mutique, a. bot. *kaldasztalan*.
 Mutir, v. n. h. n. *mekegni*; 2. v. *émeutir*.
 Mutisme, mutité, f. (-tisme) m. *méd. némaság*; écon. *kénezés* (*musté*).
 Mutualité, f. *kölcsönöség*.
 Mutuel, le, a. *kölcsönös*; testament —, *viszom hagyomány*; assurance —le, *viszombiztosítás*; —lement, adv. *kölcsönösen, viszont*.
 Mutule, f. aroh. *szarúfő* (*dóriai oszlopon*).
 Myagre, m. bot. *gomborka*.

Myco'tologie

Myco'tologie, f. bot. gomba-tan; —logique, a. gomba-tani; —phile, m. gomba-kezdő.
 Mye, f. conch. labany, káma.
 Myelite, f. méd. gerincagy-lob.
 Myelophthisie, f. méd. gerincagy-vész.
 Myo'graphie, m. izomleíró; —graphie, f. an. izomle-írás; —logie, f. an. izom-tan; —mancie, f. patkány-jóslás; —mancien, ne, s. patkányjós; —nite, f. méd. izomlob.
 Myo'pe, s. méd. rövidlátás; it. fig.; 2. ant. hólyagláb-bú; —pie, f. méd. rövidlátás.
 Myosote, f. bot. mizsót.
 Myria'de, f. ant. tízezer; fig. ezer meg ezer, töménytelen, számlálhatlan; —der, v. a. töményteleníteni; se — der, v. r. töménytelen részekre osztani; —pode, a. h. n. soklábú.
 Myrica, m. bot. viaszbura.
 Myrio-phille, —phillum (-lo-me), m. bot. egérfarkú cickó.
 Myrmé'cite, f. hangyakő; —coléon, —léon, m. h. n. hangyapászér; —cophage, s. a. hangyales.
 *Myrobolant, e, a. bámulat-ra méltó.
 Myrr'he, f. bot. mirha; —his, nagymagú mirhaszag.
 Myr'te, m. bot. mirtus, ir-nye; —ifère, a. bot. irnye-termő; —forme, a. irnye alakú; —ille, v. mirtille.
 Mystère, m. rejtelem; rejte-mény; cath. —s de la fois; hitrejtelmek; th. —s de la passion, egyházi, vallá-sos színjáték; 2. fig. titok; 3. nehézség, teketória, titkolózás.
 Mystérieusement, adv. titok-teljesen, titkosan.
 Mystérieux, se, a. titkos, ti-tokteljes; rejtelmes; 2. titkolózó.
 Mysti'cisme, m. relig. meren-

Myth'e

gősség, rejtelmesség; —cité, f. relig. kápránd, titok-hit; —ficateur, trice, s. áltató, ámtító; —fication, f. áltatás, ámtítás; * —fier, v. a. ámtítani, áltatni; —que, s. a. did. káprándos, hit-rejtelmes; merengősi; 2. titoktan, hitrejtelem-tan; —ment, adv. rejtelmesen, stb.
 Myth'e, m. myth. hitrege; —ique, a. hitregei, hitre-gés; * —isme, m. hitrege-tan; —ologie, f. regészeti, hitregészeti; —ologique, a. hitregészeti; —ologiser, v. n. hitregészeti magyarázni; —ologisme, m. hitregészeti rendszer; —ologiste, —olo-gue, m. hitregész.
 Mytile, mytule, m. conch. mitill.
 Myxa, f. orn. csőrzabla, káva.
 Myxine, m. icht. ragadó galyagáncs.
 Myzoxyle, m. jard. gyapjas levelész.

N.

N, (ne, m. ou enne, f.), N; a betűsorozatban 14.
 Nabab, m. nábob, keletindi-ai fejedelem; fig. igen gaz-dag ember.
 Nababie, f. nábobi méltóság; nábob hivatala; nábob la-kás.
 Nabine, f. répasföld.
 Nabis, m. ent. szemercs csi-masz.
 Nabot, e, s. fam. pöttön.
 Nacarat, s. a. királypiros.
 †Nacelette, f. kis csónak.
 Nacelier, m. csónakos; csó-nakkészítő.
 Nacelle, f. sarka, naszád; fig. — de Saint-Pierre, a ró-mai katolikus egyház; conch. kiton.
 Nache, f. fej és fark nélküli állatbőr.
 Náchon, ne, a. pop. váloga-tó, kényes (ételben).
 Naore, f. gyöngyház; 2. gyöngyöcsiga.

Naitre

Nacré, e, a. gyöngyház féle.
 Nacrer, v. a. gyöngyházfényt adni.
 Nadir, m. ast. lábpont.
 Naffe, f. eau de —, parf. na-rancsvíz, narancsvirágvíz.
 †Naffrer, v. navrer.
 Nage, natation, f. úszás; 2. à la —, adt. úszva; 3. être en —, túlságosan iz-zadni; 4. evezés.
 Nageant, e, (-jan), a. bot. fennúszó.
 †Nagé, f. úszva megtett tér.
 Nagement, m. halak úszása.
 †Nageoir, m. úszó hely.
 Nageoire, f. h. n. para-úszony; 2. úszó hólyag; écon. öblögető deszka.
 Nager, v. n. úszni; —entre deux eaux, víz alatt úszni; fig. —, kétfelé szítani; 2. vízföltött lebegni; 3. evezni.
 Nageur, se, s. úszó; riv. eve-ző legény; h. n. —s, vízi madarak.
 Nagor, m. vörös zerna.
 Naguère, naguères, adv. nem rég, minap.
 Naiade, f. myth. vízi nimfa; bot. — marine, omboly; —s, kíndr félek.
 Naïf, ve, a. szende, mester-kéltlen; 2. természetes, va-lódi; 2. fesztelen; 4. őszin-te, nyíltszívű; együgyű.
 Nain, e, s. törpe; oeuf —. szélmony, szűztojás.
 Naisage, naisier, v. rouissage, rouir.
 Naissance, f. születés; acte de —, születési bizonyít-vány; 2. származás; abs. gens de —, nemesség; — des fleurs, fakadás; — du jour, napkelet; 3. fig. ere-det, kezdet; arch. — d'une voûte, boltozat felső haj-tája.
 Naissant, e, a. eredő, szár-mazó, keletkező; arbres —s, fiatal fák; beauté —e, serdülő szépség.
 Naitre, v. n. ir. születni; son pareil est à — ritkítja párját; ext. nőni, kibújni, kiütközni; 2. fig. kezdődni, eredni; 3. vmire születni;

Naïvement

enfant bien —é, jószármazású gyermek.
Naïvement, adv. szendén, nyíltan, természetesen; együgyűen.
Naïveté, f. elfogulatlanság, természetesség; 2. egyszerűség; mesterkéltenség; 3. szendesség; jámborság; 4. együgyűség; ostobaság.
Namp, m. cout, bútor, házi eszköz; saisir les —s, lefoglalni.
Nanan, m. pop. tu auras du —, kapsz csecset.
Nandu, m. orn. amerikai szaladár, etruc.
Nanisme, m. an. törpeség.
Nanse, f. pêch. angolna varsa.
Nant, m. géo. alpesi zuhatag.
Nantaise, f. matróz köpeny.
Nantir, v. a. zálogot, biztosítékot adni; fam. il est bien —i, szénája rendén áll; 2. se —, v. r. magát biztosítani; magát vmivel ellátni.
Nantissement, m. zálog, biztositék.
Napacé, e, a. bot. répa alakú.
Napées, f. pl. myth. erdei nimfák.
Naphtaline, f. chi. szenevén.
Naphte, bitume —, m. v. petróle.
Nappe, f. asztalterítő, abrosz; fig. la — est toujours mise chez lui, az asztal mindig terítve van nála; p. il a trouvé la — mise, fölszerelt háztartást kapott nejével; — d'autel, oltárterítő; ch. szarvasbőr; it. pacírtaháló; — d'eau, széles zuhatag; it. —, csöndes vizekre.
Napperie, f. fehérnemű kamra.
Napperon, m. védterítő (asztalra).
Nappiste, m. madarász (háloval).
Naqueter, v. n. pop. ajtókat előtt sündörködni; 2. apróságokon tréálni.
Narcéone, f. chi. tompítotték.

Narcine

Narcine, f. iocht. zibbasztó rája.
Narcisse, m. bot. nárcisz; fig. c'est un —, önhitt, képzelődő, önimádó.
se Narcisser, v. r. önmagát imádni.
Narco'tine, f. chi. bódíték; —tique, s. a. méd. bódár, bódító; fig. c'est livre est un bon —, ez a könyv nagyon unalmas; —tisme, m. méd. bódítás; bódár általi mérgezés.
Nard, m. bot. magár; —, spicanard, levendula; — de montagne, ziliz; 2. magárolaj, nárdus-víz.
†Nareux, néreux, se, a. hányásra hajlandó.
Nargue, f. il dit — de cérémonies, mit se törődik a szertartásokkal; faire — à qch., vmit felül múlni; it. vmivel dacolni; 2. i. elvele! pokolba vele!
Narguer, v. a. fam. gúnyolni; dacolni.
Narine, f. an. orrlyuk; —s d'un cheval, horthy.
Narquois, e, s. a. fam. ravasz, furfangos; c'est un fin —, ravasz kópé.
Narra'teur, m. elbeszélő; —tif, ve, a. elbeszélő; —tion, f. elbeszélés; —tive, f. elbeszélés módja.
Narré, m. beszély, elbeszélés; faire le — d'une chose, vmit elbeszélni.
Narrer, v. a. elbeszélni, regélni.
Narthicoïdes, f. pl. bot. éves gurgulya.
Narval, m. h. n. agyard.
Nasal, e, a. an. orr . . . ; nerf —, orrizom; mucus —, orrnyák; gr. son —, orrhang; —ement, adv. orrhangúan. [adni.
Nasaler, v. a. orrhangot
*Nasalisme, m. orron általi beszélés.
Nasalité, f. orrhangozás; orrhangoztatás.
Nasarde, f. fricska.
Nasarder, v. a. fel'ricskázni; fig. gúnyolni.

Natatoire

Nascalies, m. pl. méd. méhkérő.
Nase, m. iocht. paduc.
Naseau, m. h. n. orrlyuk; fondre les —x à un cheval, ló horthyát fölhasítani; fam. fendeur de —x, kérkedi.
Nasi'cole, s. a. ent. orrféreg; —corne, m. h. n. szarvorrú; 2. ent. szarvorrú bogár; z. óriás teknőc.
Nasillard, e, nasilleur, se, s. a. orrán át beszélő; —er, v. n. orrán át beszélni.
†Nasillardise, auj. nasillement, nasillonnement, m. orron általi beszélés.
Nasiller, v. n. orrán által beszélni; ch. túrni.
Nasillonner, v. n. kissé orrán által beszélni.
Nasique, a. h. n. nagy orrú.
Nasitor, v. cresson (des jardins).
Nason, m. iocht. két fogú; —nement, v. nasillement; —ner, v. nasiller.
Nasse, f. pêch. varsa; 2. házóháló; fig. il est dans la —, hínárba került.
Nasement, m. zavar, zavarodás.
se Nasser, v. n. zavarba kerülni.
Nassette, f. pêch. varsácska.
Nassiere, f. pêch. varsázó hely.
†Nassiture, f. chir. tályog testen.
Nassonne, f. pêch. rákászvarsa.
Nasturce, v. cresson.
Nasturtie (cie), f. bot. pásztor-tarsolyka.
*Natabilité, f. úszási tehetőség.
Natal, e, a. születési; hazai; respirer l'air —, a hazai levegőt színi.
Natant, e, a. fennúszó.
Natation, f. úzás mestersege; école de —, úszoda; 2. úzás.
Natatoire, a. úszó . . . ; h. n. vessie —, halhólyag, pukkantú; 2. úszási hely.

Natif

Natif, ve, a. született; minér. métal —, termékcerc; fig. minőség —ves, örök-lött tehetségek; phil. étát —, természeti állapot; 2. m. benszült.

Nation (-ci-), f. nemzet; p. chaque — a ses coutumes, amennyi ház, annyi szokás; 2 földiség; —al, e, a. nemzeti; esprit —, nemzeti szellem; 2. m. pl. = aux, földiek; —alement, adv. nemzetileg; —aliser, v. a. nemzetesíteni; 2. se —, v. r. honosítani; *—alite, f. nemzetiség; hazafiság; *—icide, m. népgyilkolás; népgyilkos.

Nativité, f. h. ecol. születés; astrol. csillagok állása a születés pillanatában; faire la — de q., vkinek születéséből jósolni; 2. *—, származás. [gyó, kákö.]

Natrix, m. h. n. gyűrűski-Natrolithe, m. minér. hasá-bos könnyű pat.

Natron, natrum, m. chi. szikso. [dag.]

Natta, m. chir. szalonna-Natte, f. gyékény; 2. fonat; —de cheveux, hajfonat.

Natter, v. a. gyékénynyel borítani; —des cheveux, haját fonni.

Nattier, ère, s. gyékényfonó; gyékényárus.

Naturalibus (—buce), adt. fam. meztelenül; in puris —, anyaszűz meztelenül.

Naturalisation, f. honosítás; —ser, v. a. honosítani; 2. se —, v. r. honosodni, honosulni; —sme, m. természetesség; természetiség; 2. phil. természethívőség, természetistenítés; —ste, m. természetbúvár, természetvizsgáló; 2. phil. természetbúvár, természetisténitő; 3. kitűző (állatok); —té, f. benszülttség; droits de —, honjog, honiség.

Nature, f. természet; 2. teremtettség; 3. tulajdonság; 4. természeti mivolta vmi-

Naturel

nek; 5. érzés, gerjelem; 6. vérmérséklet; 7. hajlam, tehetség; 8. osztón; 9. peint. dessiner d'après —, természet után rajzolni; 9. lény, lényeg; —humaine, emberi nem; l'état de —, természeti állapot; fam. il est dans l'état de —, egészen meztelen; (nemző részek; 10. faj, nem; lap. diamant de —, csiszolatlan gyémánt.

Naturel, m. természeti tulajdonság mivolta; 2. testalkat; 3. lelkiület; 4. érzés; it. emberiség, szánalom; 5. tehetség, teheték; 6. természetesség; son jeu manque de —, játékában nincs természetesség; 7. —s d'un pays, őslakosok.

Naturel, le, a. természetes; jur. enfants —s, törvénytelen gyermekek; les parties —les, nemző részek; 2. valódi, való; 3. egyszerű, mesterkétlen, őszinte; méd. accouchement —, rendes szülés; —lement, adv. természetesen, természet szerint; 2. könnyedén, könnyen; 3. őszintén, mesterkétlenül, nyíltan.

Naucade, m. econ. korpamoslók. [gos buzogány.]

Naucle, —léa, m. bot. csillá-Naucore, mouche scorpion, m. h. n. panarpa.

Naufage, m. hajótörés; faire —, hajótörést szenvedni; fig. kudarcot vallani.

Naufagé, e. s. a. hajótörött, hajótörést szenvedett; vaisseau —, hajórom.

Naufager, v. (faire) naufrage. [okofo.]

Naufageux, se, a. hajótörést Naulage, m. mar. hajóbér.

Nauliser, v. nolisér.

Nau-scope, m. mar. hajótávcső.

Nause, f. agr. vízhárító-árok.

Nauséabond, e, a. méd. émelygős; 2. undorító, csömörletes; fig. undok; lecture —e, untató olvasmány.

Navigner

*Nauséabondité, f. csömörletesség.

Nausée, f. méd. émelygés; fig. undor, utálat.

Nauséux, se, a. bot. undorító.

Nautier, m. pèch. halvakaróks.

Nautil'e, m. conch. révész, komposcsiga; —ier, m. conch. gályacsiga; —ite, m. h. n. kövesült gályacsiga.

Nautique, a. mar. hajózási, hajózáti; almanach —, hajó-naptár.

Nautonnier, ère, s. mar. hajós; poét. le — des sombres bords, Charon.

Naval, e, a. s. pl. masc. mar. hajó...; combat —, hajócsata; forces —s, hajóhadalom.

Navarin, m. pl. arg. karórépa.

Navée, f. riv. hajórakomány.

Nave, m. bot. karórépa; cuis. potage aux —s, répaleves.

Navetier, m. t. t. vetélő csináló.

Navette, f. bot. karórépa-mag, repce; 2. orf. füstölő, templomfüstölő; 3. tiss. vetélő; fig. faire la —, lótni-futni; faire faire la —, küldözgetni vkit; it. váltónyargalást üzni; mar. lélekvesztő (egy törzsből faragott csónak).

Naviculaire, a. bot. csónakdad; an. os —, fancsont.

Navicule, f. kishajó.

Navigabilité, f. did. hajózhatóság.

Navigable, a. riv. hajózható.

Navigant, e, s. a. hajózó, vitorlázó.

Navigateur, m. mar. tengerjáró, tengeri hajós; it. kormányos; 2. a. m. peuple —, hajósnép.

Navigation, f. mar. hajózás; 2. hajósmesterség; —cotière, parti hajózás.

Navigner (—ghé), v. n. mar.

hajózni, vitorlázni; 2. kormányozni; hajókázni.
 Navile, naville, f. hydr. vízeresztő, locsolási árok.
 Navire, m. mar. hajó; — en course, kalózhajó; — à fret, bérelt hajó.
 *Navrant, e, a. fig. szívszagató, szűmaradosó.
 Navrer, v. a. †megsebesíteni; 2. fig. megszorítani; büsíteni; cela me — le coeur, ez szívemet mardossa.
 Nazière, v. nassière.
 Ne, adv. (tagadó igekötő részecske, mely az igét mindenkori megelőzi és melyet néha pas v. point követ), il n'a pas loisir, nincs ideje; il n'écrit pas, nem ír; 2. (cesser, oser, pouvoir, faire stb. a pas és point elmarad) il n'a osé le lui dire, nem merte neki megmondani; 3. (bizonyos kérdéseknél a pas és point szintén elmarad) y a-t-il un homme dont elle ne médise? van-e ember kit nem rágalmaz? 4. (ügyszintén de, guère, plus stb.-vel) ils ne se voient guère, ritkán látják egymást; 5. (mennységet jelentő szavaknál) on ne voit goutte, mit se lehet látni; 6. (midőn que, qui és dont még egy tagadó mondatot hoz magával) je n'ai bu goutte qui ne fin aigre, egy csöppet se ittam, mely savanyú ne lett volna; 7. (que után, melyet hasonlat előz meg) il écrit mieux qu'il ne parle, jobban ír, mint a hogy beszél; 8. (que kötszóval, mely rien que helyett áll) il ne fait que rire, folyvást nevet; 9. (que kötszóval sinon helyett) il n'est timent qu'à vous, csupán öntől függ; 10. (que-vel pourquoit helyett a mondat elején) que n'êtes — vous arrivés plus tôt? miért nem jött korábban? 11. (dépuisque, il y a-val összetett időkben) il

y a six mois que je ne lui ai parlé, már jélve, hogy nem beszéltem vele; 12. (à moins que után) je ne pars pas à moins qu'il ne fasse beau, csupán szép időben utazom el; 13. (ni v. ni ni-val) je ne l'estime ni ne l'aime, se nem becsülöm, se nem szeretem; 14. (craindre que után) je crains que vous ne perdiez la gageure, attól tartok, hogy elveszti a fogadást; 15. (prendre garde után, de csupán kötmódal) prenez garde qu'on ne vous séduise, vigyázzon, ne hogy elcsábítsák; 16. (savoir után, midőn pouvoir helyett használjuk) je ne sais que devenir, nem tudom mit tevé legyek; 17. (autre és que után) je n'ai d'autre bu que de vous être utile, csupán az a célom, hogy hasznára legyek.

Né, e, v. naître.

Néanmoins, adv. mind a mellett, még is, ambar.

Néant, m. semmi; prat. mettre au —, illetéketlennek nyilvánítani; pour —, ok nélkül; fam. on ne l'a pas mis en prison pour le —, nem ok nélkül zárták be; 2. fig. semmiség; homme de —, alacsony származású ember; 3. nem; elle a une grande fortune mais de l'esprit —, vagyona nagy, de esze nincs; —eté, f. semmiség; —ise, f. tehetlenség, képtelenség.

Néarque, s. a. mar. tenger-nagy; tengerügyi hajó.

Nèble, m. vét. mêtely; 2. agr. hideg, büdös kôd.

Nébrie, f. ent. szarvasbogar.

Nébuleux, se, a. ködös; fig. l'horizon est —, szerencsétlenség fenyeget; discours —, érthetetlen beszéd; air —, komoly arc; astr. étoiles —ses, ködfoltok.

Nébulon, m. semmirekellô.

Nébulosité, f. astr. ritka kôd; fig. érthetlenség.

Nécessaire, a. szükséges, kellô, nélkülözhetlen; 2. m. szükséges, szükség; am. utiszekrény; faire le —, sürgôlôdni; —ment, adv. szükségkép, mulhatlanul.

Nécessitant, e, a. v. nécessiteux; de nécessité —e, elkerülhetlenül szükséges.

Nécessitation, f. phil. szükségesség, szükségképesség.

Nécessité, f. szükség, szükséges dolog; 2. kényeztetés; 3. fogyatkozás, szükség, szorultság; p. — n'a point de loi, szükség törvényt ront; it. faire de — vertu, kellemetlen dologhoz fogni; faire ses —s, szükségét végezni; 4. de —, adt. szükségkép; par —, szükségből.

Nécessiter, v. a. à qch., kényszeríteni; szükségessé tenni.

Nécessiteux, se, a. szűkölködô, szegény, nyomorú.

Nécrographie, m. méd. halottleírás; —graphie, f. halottleírás; —lâtre, m. halott-tisztelet; —lâtrie, f. halott-tisztelet; —loge, m. halotti jegyzék; —logie, f. halottak története; —logue, m. halott-hírlô; —mance, —mancie, f. halott-idézés; —mancien, ne, s. halott-idéző; —phage, m. ent. temető-bogár; —phobie, f. halálfélelem; —scopie, —paie, f. chir. hullavizsga.

Nécrose, f. méd. holt v. hideg fene.

Nectaire, millier, m. bot. pilis, pót, ták.

Nectar, m. myth. isteni ital; it. fig. 2. bot. méznedv; —ifère, a. bot. pilis-termb; —in, e, a. poét. nektáredes.

Nectopodes, s. a. h. n. uszonylábua.

Necydale, f. ent. hegyesfaru; 2. selymépille.

Nef (nêf), f. poét. hajó; 2.

Néfaste

templom középtere; 3. moulin à —, vízi malom.
 Néfaste, a. ant. jour —, törvényszéki szünetnap; it. gyásznap; auj. szerencsétlen nap.
 Néfle, f. jard. naszpolya.
 Néflier, m. bot. naszpolyafa.
 Négateur, m. hittagadó.
 Négatif, ve, v. did. tagadó, tagadólagoz, nemleges.
 Négation, f. did. tagadás; phil. tulajdonság hiánya.
 Négative, f. did. nemlegeség; 2. tagadó válasz; —ement, adv. tagadólagoz.
 Négativité, f. phys. nemleges állapot.
 Négobarra, m. orn. sokszarú rigó.
 Négligé, m. pongyola.
 Négligeable, a. elhanyagolható.
 Négligement, m. peint. elhanyagolás.
 Négligemment (-ja-), adv. hanyagon.
 Négligence, f. hanyagság, elhanyagolás, vigyázatlanság; litt. pongyolaság.
 Négligent, e, a. hanyag, vigyázatlan, figyelmetlen.
 Négliger, v. a. elhanyagolni, elmulasztani, elmulasztani; 2. se —, v. r. magát elhanyagolni, hanyaggá lenni.
 Négligible, a. math. elhanyagolható.
 Négoce, m. com. kereskedés, üzlet; it. forgalom; fig. cet homme fait un vilain —, ez ember ocsmány mesterséget űz.
 Négociabilité, f. com. forgathatóság (váltóé).
 Négociable, a. com. forgatható; eladható.
 Négociant, e, s. com. üzér, kereskedő; —isme, m. com. kereskedelmi szellem.
 Négociateur, trice, s. alkuozó, közbenjáró, alkusz.
 Négociation, f. alkudozás; 2. üzlet; forgalom; 3. közbenjárás.
 Négocier, v. a. com. kereskedni; üzérkedni; 2. alkudoz-

Négre

ni; közbenjárni; 3. v. n. kereskedést űzni.
 Négre, esse, s. néger, —nő; szerencsen rabszolga, —nő; —blanc, fehér rabszolga; traître q. com. un —, kegyetlenül bánni vkivel; 2. a. race —, szerencsenfaj.
 Négrerie, f. szerencsen rabház.
 Négrier, a. m. vaisseau —, szerencsen rabhajó.
 Négrillon, ne, s. kis néger, —nő.
 Négrite, s. fiatal néger, —nő.
 Négrophage, m. rabszolgaság híve; —phagie, f. rabszolga-rendszer; —phile, m. négerbarát.
 Négus, m. az abyssiniai császár címe; 2. meleg, fűszeres bor.
 Neige, f. hó; flocon de —, hópihe; pop. c'est un docteur de —, nyomorult orvos; cuis. oeufs à la —, tojásbab.
 Neiger, v. imp. havazni; fig. il a —é sur sa tête, feje megöszült.
 Neigeux, se, a. havas.
 Neille, f. tonn. ontracsin.
 Nématoidée, f. ent. sodorka.
 Némertaire, a. an. tissu —, idegfonat.
 Nénies, f. pl. h. r. gyászdalok, tordalok.
 Nenni (na-ni), part. fam. nem; c'est un homme avec qu'il n'y a point de —, ez ember mindenre igent mond; il n'y a point de —, meg kell lennie; 2. m. un doux —, bátorító tagadás.
 Nénuphare, f. bot. nimfa; —blanche, sásliliom.
 Néographe, m. írásujtató; —graphie, f. írásujtás; —logie, f. nyelvujtás, szófaragás; —logique, a. nyelvujtási; —logisme, m. v. —logie; —logiste, —logue, nyelvujtató, szófaragó; —phyte, s. hitujonc.
 Néottie, f. bot. tokafék.
 Néphélon, m. chir. szemhomály.
 Néphralgie, f. méd. vesefájás; —algie, f. méd. vesefájás; —algique, m. vesefájás elleni szer; —ésie, f. méd. vesekőr; —étique, a. méd. vese...; douleur —, vesefájdalom; 2. il est —, vesekőros; —phrite, —phritis (-tice), f. méd. veselob.
 Néphro'c'le, f. méd. vese-sér; —graphie, f. méd. veseletrő; —graphie, f. méd. veseletrás; —lithe, f. méd. vesekő; veseperond; —logie, f. méd. vesetan; —logiste, m. vesetudós, —phlegmasie, f. húgyrekedés; —plégie, f. méd. vesebénulás; —pyose, f. méd. vesegenyedés; —rrhagie, f. méd. vesevérzés; —tomie, f. chir. vesevágás.
 Népotisme, m. vérkegyelet.
 Nerf (nerfe egyes számban; nère többesben és nerf de boeuf-ban), m. ideg; —de boeuf, bikacsök; fig. il a du —, erős ember; 2. in.
 Nérion, m. bot. torokrojt.
 Nérite, f. conch. —fluviale, folyami csiga.
 Néroli, m. pharm. narancsvirág-olaj.
 *Néronement, m. kegyetlenség, kegyetlenkedés.
 *Néroniser, v. a. kegyetlenkedni.
 Neprun, noirprun, m. bot. varjútővis; —alaterne, sziklai szurdokfa; —lotos, celtis; —paliure, szárnyas benge.
 Nervaison, f. an. idegzet; idegalkat.
 Nerval, e, a. méd. ideg...; fièvre —e, idegláz.
 Nerveux, se, a. izmos; 2. idegdús; an. tunique —se, idegburok; papille —se, idegszömlöcs; 3. méd. ideg...; malade —se, idegkór; système —, idegrendszer; bot. bordás; 4. fig. erőteljes.
 Nervi'folie, e, a. bot. bordázott; —motion, f. an. idegmozgás.
 Nervin, s. a. méd. idegerősítő.

Norvin

ni; közbenjárni; 3. v. n. kereskedést űzni.
 Négre, esse, s. néger, —nő; szerencsen rabszolga, —nő; —blanc, fehér rabszolga; traître q. com. un —, kegyetlenül bánni vkivel; 2. a. race —, szerencsenfaj.
 Négrerie, f. szerencsen rabház.
 Négrier, a. m. vaisseau —, szerencsen rabhajó.
 Négrillon, ne, s. kis néger, —nő.
 Négrite, s. fiatal néger, —nő.
 Négrophage, m. rabszolgaság híve; —phagie, f. rabszolga-rendszer; —phile, m. négerbarát.
 Négus, m. az abyssiniai császár címe; 2. meleg, fűszeres bor.
 Neige, f. hó; flocon de —, hópihe; pop. c'est un docteur de —, nyomorult orvos; cuis. oeufs à la —, tojásbab.
 Neiger, v. imp. havazni; fig. il a —é sur sa tête, feje megöszült.
 Neigeux, se, a. havas.
 Neille, f. tonn. ontracsin.
 Nématoidée, f. ent. sodorka.
 Némertaire, a. an. tissu —, idegfonat.
 Nénies, f. pl. h. r. gyászdalok, tordalok.
 Nenni (na-ni), part. fam. nem; c'est un homme avec qu'il n'y a point de —, ez ember mindenre igent mond; il n'y a point de —, meg kell lennie; 2. m. un doux —, bátorító tagadás.
 Nénuphare, f. bot. nimfa; —blanche, sásliliom.
 Néographe, m. írásujtató; —graphie, f. írásujtás; —logie, f. nyelvujtás, szófaragás; —logique, a. nyelvujtási; —logisme, m. v. —logie; —logiste, —logue, nyelvujtató, szófaragó; —phyte, s. hitujonc.
 Néottie, f. bot. tokafék.
 Néphélon, m. chir. szemhomály.
 Néphralgie, f. méd. vesefájás; —algie, f. méd. vesefájás; —algique, m. vesefájás elleni szer; —ésie, f. méd. vesekőr; —étique, a. méd. vese...; douleur —, vesefájdalom; 2. il est —, vesekőros; —phrite, —phritis (-tice), f. méd. veselob.
 Néphro'c'le, f. méd. vese-sér; —graphie, f. méd. veseletrő; —graphie, f. méd. veseletrás; —lithe, f. méd. vesekő; veseperond; —logie, f. méd. vesetan; —logiste, m. vesetudós, —phlegmasie, f. húgyrekedés; —plégie, f. méd. vesebénulás; —pyose, f. méd. vesegenyedés; —rrhagie, f. méd. vesevérzés; —tomie, f. chir. vesevágás.
 Népotisme, m. vérkegyelet.
 Nerf (nerfe egyes számban; nère többesben és nerf de boeuf-ban), m. ideg; —de boeuf, bikacsök; fig. il a du —, erős ember; 2. in.
 Nérion, m. bot. torokrojt.
 Nérite, f. conch. —fluviale, folyami csiga.
 Néroli, m. pharm. narancsvirág-olaj.
 *Néronement, m. kegyetlenség, kegyetlenkedés.
 *Néroniser, v. a. kegyetlenkedni.
 Neprun, noirprun, m. bot. varjútővis; —alaterne, sziklai szurdokfa; —lotos, celtis; —paliure, szárnyas benge.
 Nervaison, f. an. idegzet; idegalkat.
 Nerval, e, a. méd. ideg...; fièvre —e, idegláz.
 Nerveux, se, a. izmos; 2. idegdús; an. tunique —se, idegburok; papille —se, idegszömlöcs; 3. méd. ideg...; malade —se, idegkór; système —, idegrendszer; bot. bordás; 4. fig. erőteljes.
 Nervi'folie, e, a. bot. bordázott; —motion, f. an. idegmozgás.
 Nervin, s. a. méd. idegerősítő.

Nervosité

Nervosité, f. an. izmosság.
 Nervule, m. bot. bordácska.
 Nervuleux, se, a. bot. kiálló bordákkal.
 Nervure, f. bordázat; bot. levélborda; rub. sujtás.
 Nesciement(ness-cia-man) adv. önkénytelenül.
 Nescio-vos (ness-ci-o-voss), semmi se lesz belőle.
 Net, te (nè, nè), a. tisztá, takaros; il a les mains —tes, nem engedi magát megvesztegetni; 2. üres; nous avions gr. apéit aussi fimes-nous plats —s, jó étvágyunk volt, ki is ültettük a tá.akat; 3. mocskotalan; sima; csengő; 4. ce vin n'est pas —s, ez a bor zavaros; fig. értethető; 5. fig. tisztá; revenu —, tisztá jövedelem; 6. tisztá (súly); 7. adv. egészen; őszintén, kereken; leplezetlenül.
 Nettement, adv. tisztán, takarosan; 2. fig. érthetően; őszintén; szabadon.
 Netteté, f. tisztaság; it. fig. Nettolement, nettoyage, m. tisztítás, tisztogatás, takarítás.
 Nettoyer (nè-), v. a. tisztítani, tisztogatni, takarítani; söpörni; — le riz, a rizst megszédni; fig. kiűriteni; — les brocs, derekasan inni; — q. sans vergette, vkit jól elverni; 2. se —, v. r. jard. tisztulni.
 Nettoyeur, se, s. écon. takarító, tisztító.
 Neuf, a. kilenc; it. Charles —, IX. Károly; 2. m. kilences; it. elle est dans son —, kilencedik havában van.
 Neuf, ve (neuf, pl. neu, neuf), a. új; faire maison —ve, egészen új cselédek fogadni; 2. tapasztalatlan; járatlan; 3. à —, adt. ismét; 4. de —, adt. egészen; 5. m. új.
 Neuf-huit (neu-), m. mus. kilenc nyolcad.
 Neufme, m. cout. kilenced.

Neure

Neure, f. mar. heringcsónak.
 Neurilème, m. an. idegburok.
 Neuritique, v. nervin.
 Neutralement, adv. gr. benhatólag; —isant, e, a. chi. méd. semlegesítő; —isation, f. semlegesítés; chi. átváltoztatás; —iser, v. a. semlegesíteni; chi. átváltoztatni; mor. enyhíteni, ártalmatlanná tenni; it. elzárni; 2. se —, v. r. hatálytalanodni; —ité, f. semlegesség.
 Neutre, a. semleges; bot. nemetlen; gr. köznemű; genre —, köznem; verbe —, közép ige; 2. m. semleges.
 Neutriser, v. a. gr. közép igévé változtatni.
 Neuvaine, f. cath. kilencnapos ima.
 Neuvième, a. kilencedik; 2. s. kilencedik; 3. m. kilenced; 4. mus. f. kilencedfokú; —ment, adv. kilencedszer.
 Neveu, m. unokaöcs; poét. nos —s, unokáink.
 Névralgie, f. méd. idegfájdalom.
 Névrtériel, le, a. an. az idegek- és üterekhez tartozó.
 Névri'lémite, —lite, f. méd. ideglob; —tique, a. idegerősítő.
 Névro-gamie, f. méd. idegösszeköttetés; —graphie, m. idegleírás; —graphie, f. idegleírás; —logie, f. idegtan; —logique, a. idegtani; —myélie, f. méd. gerincagylob; —paralytie, f. idegbénulás; —pathie, f. idegkór; —ptère, m. h. n. recésörpül.
 Névrose, f. méd. idegbaj.
 Névrosthénie, f. méd. idegínger.
 Névro-tome, m. an. idegboncoló; it. szike; —tomie, f. idegboncolás.
 Nez, m. orr; p. regarder qui a le plus beau —, málszójaskodni; a napot lopni;

Nicodème

it. votre — branle, szeméből látom, hogy hazud; fam. donner du — en terre, kudarcot vallani; il s'est cassé le —, bele tört a bicskája; donner sur le — à q., vkinek orra alá borsot törni; rire au —, szeme közé kacagni; 2. az egész arc; mettre le — à la fenêtre, az ablakon kinézni; 3. szaglás; fig. il porte le — en avant, gögösködik; bot. — coupé, hálgyomakkfa.
 Ni. patie, se; il ne boit, ni ne mange, se nem eszik, se nem iszik; — moi non plus, én se.
 Niable, a. tagadható.
 Niais, e, a. fam. oiseau —, fészekfentő; 2. fig. együgyű; bárgyu; ostoba; 3. balga, meggondolatlan; 4. s. fig. oktondi; —ement, adv. östobán, együgyűen, bárgyuan.
 Niaisier, v. a. balgálkodni, dőrekedni.
 Niaiserie, f. balgaság, dőreség; ostobaság.
 †Nice, a. együgyű, tudatlan; cout. promesse —, egyszerű ígélet.
 †Niement, adv. cout. egyszerűen.
 Niceté, v. naivité.
 Nicette, f. et a. f. ostoba, együgyű.
 Niche, f. arch. fulke; 2. vak-szoba; 3. fam. csíny.
 Nichée, f. tele fészek, költet; fig. tolvaj fajzat; it. tolvaj tanya.
 Nicher, v. n. fészkelni; 2. v. a. fam. állítani, tenni, ültetni, fektetni; qui vous a —é en cet endroit? ki állított e helyre? 3. se —, v. r. fam. magát befészkelni; tolakodni.
 Nichet, m. écon. fenéktója.
 Nichoir, m. écon. madárház.
 Nichel (ni-kelle), m. minér. éltany; —natif, termék-éltany; —arsenical, éltany-mireg.
 Nicodème, m. oktondi.

†Nicorée

†Nicorée, f. *ostoba liba*.
 Nicotiane, v. *tabac*.
 Nicotianine, —ine, f. *chi. dohánydék*; —ique, a. *chi. dohánydék*.
 Nictation, f. *méd. hunyorgatás*.
 Nictet, v. n. *vét. hunyorgni*.
 Nid, m. *fészek*; p. à chaque oiseau son — est beau, a *bolomdnak is tetszik az ő fakardja*; it. s'en, aller à — de chien, *elhegedülte szent Dávid*; 3. bot. — d'oiseau, *tömjénes emreke*; 4. arg. — de corbeau, *papnövelde*.
 Nidification, f. *fészkelés*.
 Nidoreux, se, a. *méd. rot. hadt, redves üszögös*.
 Nièce, f. *unokahug*.
 Nielle, f. *bot. fekete kömény*; — des blés, *konkoly*; — coquelourde, *ernyős konkoly*; — des champs, *réti kömény*; 2. ton. —bord, *ontracsin*; — de Candie, ou: *nigelle du Levant, kerti kömény*.
 Nieller (nié-), v. a. *agr. üszögösíteni*; *grav. feketíteni*.
 Nielleur, m. *feketítő*.
 Niellure, f. *feketítés*.
 Nier, v. a. *tagadni, eltagadni*; 2. v. n. *nemmel felelni*.
 Nieule, f. *cuis. herőce, forgácsfánk*.
 Nieulieur, se, a. *cuis. herőcesütő*.
 Nif, m. *ard. palárétég föl-szine*.
 Nigaud, e, s. a. *fam. egy-ügyű, ostoba*; 2. m. *orn. kormorán*; —er, v. n. *ostobáskodni*; 2. *babrálni*; —erie, f. *fam. ostobaság, együgyűség*.
 Nigrescent, e, a. *did. feke*.
 Nigrette, f. *orn. feketerigó*.
 Nigricale, a. *bot. fekete szárrú*; —colle, a. h. n. *fek. begyű*; —corne, a. *fek. csáp*.
 Nigrin, m. *minér. ragyogla*; —e, f. *bot. szerezcsenfü*; 2. *minér. füstkovag*.

Nigri'penne

Nigri'penne, a. h. n. *fekete szárrú*; —rostre, a. *fek. csőrű*; —tarse, a. *fekete lábú*.
 Nigroil (-groal), ou: *négueil (-ghoeil-ly'e)*, m. *icht. fekete szemű spár*.
 Nigro'mance, m. *garabon-cás*; —mancie, f. *garabonca*.
 Nihilisme, m. *phil. semmis-kedés*.
 Nihiliste, m. *phil. semmis-kedő*.
 Nihilité, f. *semmiség*.
 Nille, f. *bot. inda, szőlő-inda*; *forg. bódacső*.
 Nimbe, f. *num. fényugár, fénykorona*.
 Ningas (-ga), nigua (-ga), m. h. n. *bűvöbolha*.
 Ninon, f. *fig. kacér nő*.
 Niort, prendre le chemin de —, *hazudni, fullenteni*.
 Nippe, f. *ord. pl. cicoma, pipere; encensbens*; *fam. il en a eu de bonnes —s, szép haszna volt mellette*.
 Nipper (ni-), v. a. q., *cicomázni, fölcifrázni*; 2. se v. r. *piperkézni*.
 Nique, f. *faire la — à q. qch., vmit megvetni; fitytyet hányni*.
 Niquedouille, m. *pop. egy-ügyű, bohó, ostoba*.
 Niquet, m. *csekélység, haszontalanság*; †2. —, te, a. *oiseau —, szelid, jámbor*.
 Nise, f. *ard. foszlókő, pala*.
 Nissole, f. *bot. csicszeriborsó*.
 Nitescent, e, a. *fénylő, ragyogó*.
 Nitidul'aires, m. *pl. ent. cingolán-félék*; —e, f. *ent. cingolán*.
 Nitouche, f. *sainte —, szenteskedő*; *fair la —, szenteskedni*.
 *Nitrate, m. *chi. légenc*.
 Nitraté, e, a. *chi. légsavas*.
 Nitre, f. *chi. salitrom*; —eux, se, a. *chi. salitromos*; —ière, f. *salitrom-huta*; —ification, f. *salitromképzés*; —ique, a. *chi. salitrom...*; *acide —, légsav*; —ite, f. *chi. légecszavas só*.

Noçaille

*Nitrogène, m. *chi. légény*.
 Niveau, m. *arp. math. víz-szintmérő, vízszintlő, estellő*; 2. *színvonal, fekvonal, lejt-mérlet, vízszin*; 3. de —, à —, *adt. vízszintes, fekvontes, vízirányos, fekirányos*; *fig. egy rangban*; 4. *icht. — de mer, cápa, pörtyölhal*.
 *Nivéon, ne, a. *hőfehér; havas*.
 Nivelér, v. a. *vízszintezni, lejtekelni, fekmérlegezni*; 2. *egyeníteni, egyengetni, rónázni*; *fig. egyenlően fölosztani*; *com. kiegyenlítani*; 3. *fig. babrálni*.
 Nivélerie, v. *badauderie*.
 Niveleur, m. *térszintező, fekmérlegező, lejtmérnök*; 2. *fig. babráló*.
 Nivellement, m. *vízszintezés, lejt mérés*; *szintezet, lejt-mérlet*; 2. *egyenítés, rónázás*; *fig. a javak egyenlő fölosztása*.
 Nivéole, f. *bot. kikeleti hóvirág*.
 Niverau, m. *niverolle, f. orn. hópinty*; 2. *bot. téli virág*.
 Niver, m. *com. tilos nyereség*.
 Niviforme, a. *hóalakú*.
 Nivôse, m. h. de F. *havazó (a francia köztársaság 4. hónapja, dec. 21.—január 19-kig)*.
 Nobiliaire, m. *nemes családok jegyzéke*; 2. a. *nemes; ordre —, nemesség*.
 Nobilier, ère, a. *előkelő*.
 †Nobilité, f. *birtoknemesesség*.
 Noblaille, f. *elzsegenyedett nemesség*.
 Noble, a. *nemes*; *fig. nemeslelkű, magasztos*; *an. les parties —s, nemző-részek*; 2. m. *nemes*.
 Noblereau, m. *ál-nemes*.
 Noblesse, f. *ent. nemesség*; — de robe, *könlősnemesség*; *grande —, ősnemesség*; 2. *nemeslelkűség, magasztóság*.
 Noçaille, f. *lakodalmi ünnepély*.

Noce

Noce, f. házasság; lakodalom, nász; 2. nászünnepe; habit de —, nászruha; p. n'être pas à la —, zavarban lenni; it. voyage de maitre, —s de valet, nincs itthon a macska, cincognak az egerek; 3. nász-vendégek.
 Noceur, v. n. lakodalmat ülni; pop. vigadni, mulatni.
 Noceur, m. ivótárs.
 Nocher, m. poét. kormányos.
 †Nocier, ère, a. lakodalmi.
 Noctambule, v. somnambule.
 Noctifère (-fère), m. astr. esti csillag; —flore, a. bot. éjjel virágzó; —luque, s. a. phys. éjjelvilágító; —surgie, v. somnambulisme.
 Noctule, f. h. n. bagoly-pille.
 Noctuellites, f. pl. orn. bagolyfélék.
 Noctule, f. h. n. éjjelező denévér.
 Nocturne, a. éji, éjjeli; 2. m. cath. éjjeli mise; —ment, adv. éjjel.
 *Nocuité, f. did. ártalmasság.
 Nodal, e, a. phys. rezgési; lignes —es, rezgővonalok.
 Nodorité, f. chir. gümbség.
 Nodus (-uce), m. chir. gümbs.
 Noduleux, se, a. bot. böttykös.
 Noël, m. h. eccl. karácson; 2. karácsoni ének; fig. p. quand — a son pignon, Páque a son tison, fekete karácson, fehér húsvét.
 Noeud (neu-), m. csomó, csomok, bog, görcs; mod. csokor; —d'épaule, vállsallang; —d'épée, kardbőjt; 2. fig. kötelék; —du mariage, házasság köteléke; 3. fig. akadály, gáncs, bökkenő; th. bonyodalom; 4. csomó, böttyök, görcs; 5. t. an. böttyök, iz.
 Noguet (-ghé), f. lapos kosár.
 Noguette, f. váazon-, csipke-áruszó.
 Noir, e, a. fekete; 2. feketés;

Noirâtre

fig. pop. la bête —e, pap; p. cet homme n'est pas si diable qu'il est —, ez ember nem oly gonosz mint a mindnek látszik; 3. megkékült, szederjes (ütéstől); 4. sötét, borult; 5. piszkos, szemnyes; 6. fig. komor, mogorva; 7. elvetemedett, átkozott, gyalázatos; II. m. feketé, feketeség; faire du —, sötét gondolatokba mélyedni; III. néger, szerezcsen.
 Noirâtre, n. feketés.
 Noiraud, e, a. sötét barna.
 Noirceur, f. feketeség; 2. fekete folt; 3. fig. gonosz-ság, elvetemedettség; 4. rágalom, álnokság.
 Noircir, v. a. feketíteni, feketére festeni; fig. —q., vkit rágalmazni; it. —l'esprit, sötét gondolatokat támasztani; 2. v. n. et s'—, v. r. feketedni; fig. magát megbéllegezni; 4. se —, v. réc. egymást rágalmazni.
 Noircissement, m. feketítés.
 Noircisseur, m. teint. feketé festő.
 Noircisaure, f. feketére festés; 2. fekete folt.
 Noire, f. mus. negyed hang-jegy.
 Noiron, m. jard. fekete tulipán.
 †Noirété, f. sötétség.
 Noise (noa-ze), f. civakodás, veszekedés.
 Noiseraie (noa-ze-ré), f. jard. díófaliget.
 Noiserier, m. (noá-), bot. moggyorófa.
 Noisette (noá-), f. bot. moggyoró.
 Noix (noá-), f. díó; 2. an. —du genou, térdkalács; 3. arq., roppanttyú; géom. forgató.
 Nolet, m. cour. öblös cserép; földélzug.
 Nologataire, m. rakodó.
 Noli me tangere (nó-li mé-tan-jéré), m. bot. hozzám ne nyulj.
 Nolis, nolisement, nau-

Nommé

lage, m. mar. rakodás, hajóber.
 Nolisier, v. a. mar. megrakni (hajót).
 Nom (non), m. név; com. —social, cég; 2. hír, hírnév; 3. gr. névszó; 4. au —de, adt. nevében; it. de —, névleg.
 Nomade, s. a. barangok, vándornép.
 Noman'ce, —cie, f. —névjóslás; —cien, ne, s. névjósló; 2. a. névjóslali.
 Nouble, f. vén. szarvas-farib.
 Nombrable, a. megszámlálható.
 Nombre, m. szám; 2. sokaság; gr. —singulier, egyes; —pluriel, többes; II. sok; il a —d'amis, sok barátja van; 2. an —du —, mettez-moi au —de vos amis, sorozzon barátjai közé; 3. dans le —, adt. on vend des tableaux dans le —il y a un..., festményeket adnak el, melyek között van egy...; 4. sans —, számtalan, elegendő.
 Nombrer, v. a. számlálni, megszámlálni; arith. számolni.
 Nombreusement, adv. számosan.
 Nombreux, se, a. számos; 2. jó hangzásu.
 Nombril (-bri), m. an. köldök; it. bot.
 Nomenclateur, m. névhir-dető; névismertő; —ture, f. névjegyzék; nevezéktan, műnévzet.
 Nominal, e, a. névszerinti; —ement, adv. névszerint.
 Nominalisme, m. phil. nérbeliség.
 Nominataire, s. jur. kinevezett.
 Nominateur, m. kinevező.
 Nominatif, m. gr. nevező; 2. —, ve, a. névszerinti.
 Nomination, f. kinevezés; 2. kinevezési jog.
 Nommé, e, a. fam. úgynevezett, bizonyos.

Nommément

Nommément, adv. *nevezetesen, úgyint, különösen.*
 Nommer, v. a. *nevezni; nevet adni; 2. megnevezni; 3. kinevezni; rub. kijelölni; 4. se —, v. r. magát nevezni; megismertetni; 5. à point —é, adv. éppen jókor; 6. à jour —é, a ki-tűzött időre.*
 Nomo/graphie, m. *törvénygyűjtő; —graphie, f. törv. gyűjtés; —logie, f. törv. tan; —logique, a. törv. tant.*
 Nompaire, nompareil, etc. v. *nompareil, etc.*
 Non, adv. *nem; 2. m. nem; 3. — plus, adv. nem kevésbé; ép oly kevéssé; 4. — seulement, adv. nem csupán.*
 Non'acceptation, f. com. *visz-szautatás; —activité, f. milit. szabadságolt állomány; —adressé, e, a. címtelen; —agé, e, a. prat. kiskorú.*
 Nona'génnaire, s. a. *kilencven éves; —gésime, s. et a. astr. kilencvenedik.*
 Non-aillé, e, a. h. n. *szárnyatlan.*
 Nonandre, a. bot. *kilenc-lámes.*
 Nonane, a. méd. *fièvre —, kilencnapos.*
 Nonan'te, a. *†kilencven; —ter, v. a. jeu. kilencvenet csinálni; it. kilencven évessé lenni.*
 Non-avenu, e, a. *nem lett, nem történt.*
 Nonce, m. *pápai követ; —r, v. annoncer.*
 Nonchal'amment (-la-man), adv. *hanyagon, egyked-vűen, fölsevéve; —ance, f. hanyagság, egykedvűség, lustaság 2. pongyolaság; —ander, v. a. lustálkodni, hanyagoskodni; —ant, e, a. hanyag, egykedvű, lus-ta; —antisme, m. hanyag, egykedvű viselet.*
 †Nonchaloir, v. a. *közönyös-nek lenni; 2. m. v. aban-don.*

Nonciation

Nonciation, f. *építési tila-lom.* [ség.
 Nonciature, f. *pápai követ.*
 Non'combattant, m. *milit. katonai tisztviselő; —com-parution, f. jur. makacs-ság; —complet, m. hiány; 2. —, —ète, a. hiányos; —comformité, f. össze nem hangzás.*
 None, f. *cath. kilencedik óra zárdákban.*
 Non'être, m. *non-existence, f. nem lét; —faculté, f. tehetlenség; —feuillee, f. bot. fűfü; —intervention, f. be nem avatkozás; —jouissance, f. pal. nem él-vezés; —juteur, m. nem-esküvő; —manufacturé, e, a. nyers; —marchand, e, com. nem-eladó; nem-ke-lendő.*
 Nonmain, nonne, f. g. p. *apáca; orn. pigeon —, bú-bós galamb.*
 Nonnerie, f. *szenteskedés.*
 Nonnette, f. *apáccácska; orn. szén-cinege; pát. —s, apá-ca-sítemény.*
 Non-obstant, prép. *mind a mellett, ellenére.*
 Non-oeuvre, e, a. *nyers; fer —, nyersvas; linge —, stíma vászon.*
 Non'pair, e, a. *páratlan; —paix, f. viszály, békét-lenség; —pareil, le, a. ha-szonlíthatlan; —le, f. t. t. legkisebb a maga nemében; impr. egy neme a nyomdai betűknek; petite —, apró betűk; grosse —, legna-gyobb betűk; —payement, —paiement, —palment, m. nemfizetés; —ponté, a. földéltetlen; —prix, f. po-tomár; —réussite, f. siker-telenség; —sanction, f. nem-szentesítés; —sens, m. képtelenség.*
 Nonuple, a. *kilencszeres; —r, v. a. kilencszerezétni.*
 Non'usage, m. *használat-lanság; —va'eur, f. érték-telenség; fin. behajthat-lan adóhátralék; †—vue, f. mar. sűrű köd.*

Notaire

Nopage, m. *manuf. csipke-dés, tisztogatás.*
 Nopal, m. *bot. indusfügefá.*
 Noper, v. a. f. *manuf. csip-kedni, tisztogatni.*
 Nopeur, se, s. *manuf. csip-kedő, tisztogató.*
 Nord, m. *géo. észak; faire le —, mar. észak felé vi-torlázni; 2. északi sark; 3. északi szél; —caper, m. icht. orkadelfin; —est, m. északkelet; 2. é. k. szél; —ester, v. a. mar. é.-kelet felé eltérni; —est, észak-északkelet; —ouest (nor-ouest), m. észak-nyugot; 2. é.-nyug. szél; —ouester, v. a. észak-nyugot felé el-hajlani.*
 Normal, e, a. *szabályszerű, szabályos; géom. ligne —e, merőleges vonal; —ement, adv. szabályszerűen, szá-bályosan.*
 Normalité, f. *did. szabály-szerűség.*
 Normand, e, s. a. *normán; p. répondre en —, őtöltni, hatolni; c'est un fin —, ravasz kőpé; —er, v. a. agr. szórni.*
 Noso'come, m. *méd. kórházi vizsgáló; —comial, e, a. kórházi; —génie, f. méd. betegség eredete; —graphe, m. körleírás; —graphie, f. körleírás; —logie, f. kór-tan; kórisme; —logiste, m. kórismérő.*
 Nostalgie, f. *honvágy.*
 Nostras (-trace), pl. *nostra-tés, a. bot. hazai, ben-földi.*
 Nota (nô-ta), m. *jegyzék, jegyzet; 2. —bène, adv. megjegyzendő.*
 *Notabilité, f. *jelzetesség, előkelőség, nevezetesség; 2. —s, pl. előkelők.*
 Notable, a. *tekintélyes, ne-vezetes; lésion —, tetemes sértés; 2. m. főbb rangú; —ment, adv. tetemesen, igen, nagyon.*
 Notacanthé, m. h. n. *pozdor-jány.*
 Notaire, m. *jegyző.*

Notalgie

Notalgie, f. hátfájdalom.
 Notamant (-aman), adv. különösen, mindenkélt.
 Notaresque, notarial, e, a. jegyzői.
 Notariat, m. jegyzőség; il exerce le —, jegyzősöködik.
 Notarié, e, a. acte —, jegyző által hitelesített okirat.
 Notarier, v. a. jegyző előtt megkötni.
 Notation, f. jelölés.
 Note, f. jel, jegy; 2. megjegyzés; jegyzet; 3. számla, számlakivonat; com. jegyzékek könyve; dipl. jegyzék; 4. bíró által hozott megbecstelendő ítélet; it. feddés; 5. hangjegy; fig. il chante touj. sur la même —, mindig egy hárt penget.
 Noter, v. a. jegyezni, följegyezni; megjegyezni; 2. rovásra venni; homme —é, rosszkirű ember; — q. d'infamie, vkit megbecstelíteni; mus. hangjegyezni.
 Noteur, m. hangjeggyíró.
 Notice, jegyzet; ismertetés; tudósítás; jelentés; tudomás; libr. jegyzék.
 Notification, f. közlés, tudatás, hirdetés.
 Notifier, v. a. tudatni, hirdetni, jelenteni; tudtul adni, tudósítani; dipl. bejelenteni.
 Notion, f. fogalom, észfogalom; ismeret.
 Notoire, a. köztudomású, nyilvános, tudvalevő, céges; —ment, adv. nyilvánosan, stb.; —té, v. notoriété.
 Notolane, f. bot. páfrány; —myélithe, f. méd. gerincagy-lob; —pède, v. toupin; —ptère, m. icht. tapogató, ormos angolna; —ptérigyems, m. pl. hátparások.
 Notoriété, f. nyilvánosság, köztudomás.
 Notozéphir, m. mar. délnyugoti szél.
 Notre, pl. nos, pron. —père,

Notre-Dame

atyánk; —patrie, hazánk; pop. —femme, feleségem; —maître, gazdám; II. nőtre, pl. —s, miénk; 2. abs. les —s, rokonaink; barátaink; párthúveink; fam. nous avons fait bien des —s, sok balgaságot követtünk el; 3. arg. cinkostárs, tolvajtárs.
 Notre-Dame, v. Dame (7).
 Notulation, f. oldaljegyzés.
 Notule, f. oldaljegyzék.
 Notuler, v. a. oldaljegyzést tenni.
 Notus (-uce), m. mar. déli szél.
 Nouage, v. rachitis.
 †Nouailleux, v. nouveaux.
 Nouasse, f. bot. vad szerecsen dió.
 Noudles, v. nouilles.
 Noue, f. arch. öblöstégla; 2. földézug; cornière —, földézug-csatorna; écon. párturor les —s, mocsáros réteken legeltetni.
 Nouées, f. vén. szarvasgarnaj.
 Nouer, v. a. csomót kötni; összekötni, —csomózni; fig. —une intrigue, ármányt kitalálni, szőni; chir. bandage —é, hurrkolt kötélek; litt. cette pièce de théâtre est mal —ée, e szindarab rosszul van bonyolítva; 2. bekötni; —de l'argent dans le coin d'un mouchoir, pénzt zsebkendő csúcába kötni; 3. v. n. et se —, v. r. les fruits commencent à —, à se —, a gyümölcs köt; cet enfant est —é, e gyermeknek angol betegsége van.
 Nouet (nou-è), m. —d'herbes aromatiques, illatos fűtűsző; 2. v. noulet.
 Nouette, f. couvr. ormozó tégla.
 Noueure, f. v. nouure.
 Nouveux, se, a. csomós; baton —, fűtykes v. bunkós bot; bot. bütykös, göcsös.
 Nougat, m. conf. mandolasütemény; agr. dióolaj-törköly.

Nouure

Nouilles, f. pl. cuis. metelt, laska, csik, mácsik; tailloir à —s, sóródeszka; écon. lúdtörmő-csik.
 Noulet, m. constr. zúgcsatorna.
 Nourrain (nou-), v. alevin.
 Nourrice (nou-), f. szoptatós dajka; battre sa —, jöllevője iránt hálátlannak lenni.
 Nourricerie, f. écon. állvány selymértényesztéshez.
 Nourricier, s. a. nevelő-apa; dajka férje; fig. c'est son père —, fontartója; 2. —, ère, a. fontartó, tápláló; bot. suc —, tápnedv.
 Nourrir (nou-), v. a. táplálni; fontartani; fig. style —i, gondolatdús irály; 2. tartani, eltartani; 3. szoptatni; 4. fig. nevelni, fölnevelni; 5. fig. képezni; 6. mus. —le son, a hangot ngújtani; 7. se —, v. r. táplálkozni; se bien —, jól élni; il n'a pas de quoi se —, nincs miből élnie; fig. se —d'espérance, magát reményre segített; mar. le ciel commence à se —, az ég borulni kezd; az idő viharra áll.
 Nourrissage, m. écon. —des bestiaux, marhatenyésztés.
 Nourissant, e, a. tápláló.
 Nourrisseur de bestiaux, m. écon. marhatenyésztő.
 Nourrisson, m. csecsemő; fig. tanítvány.
 Nourriture, f. táplálék; —des animaux, takarmány; écon. faire des —s, marhát tartani; maréch. belle —, szép csikó; tan. donner de la —aux cnirs, a dióknak friss csavát adni; mar. —de temps, felhős ég.
 Nous, pron. pl. —lisons, olvasunk; —voyons peu, keveset látjuk egymást; partons —? indulunk-e! dipl. mi; —, par la grâce de Dieu..., mi, Isten kegyelméből...
 Nouure, v. rachitis.

Nouveau

Nouveau, nouvel, a. m., nouvelle, a. f. új; vin —, idek bor; auteurs —x, mostani, mostankori írók; qu'y a-t-il de —? mi újság? p. au — tout est beau, új szita szegen függ; it. à nouvelles affaires, —x conseils, az idő megtanít; être — dans qch., járatlannak lenni valamiben; homme —, szerencsefi; visage —, ismeretlen arc; 2. m. il aime le —, szereti az újat; 3. adv. du vin — percé, friss csapolt bor; 4. de —, adv. újból; megegyez, újra; com. à —, új számlára.

Nouveauté, f. újdonság; 2. újság; le peuple court après les —s, a nép szereti a híreket; libr. új könyvek; 3. c'est — de vous voir, valószínű ritkaság önt láthatni; 4. újítás.

Nouvelière, a. f. állhatlan, csapodár, ledér.

Nouvelle, f. újság, hír; forger des —s, híreket koholni; une — de l'arbre de Cracovie, cselédszobából került hír; 2. pl. (különféle érdeményben); vous aurez de mes —s, ezt nem viszi el szárazon; je sais de vos —s, ismerem viselt dolgait; je puis en dire des —s, tapasztalatból mondhatom; envoyer savoir des —s de q., vkinek mintéte után tudakozódni; on n'a ni vent ni —s de cet homme, ez embernek se híre se hamva; p. point de —s, semmi se lesz belőle; 3. beszélés, elbeszélés; —ment, adv. nem rég, újra, újból.

Nouvelleté, f. pal. birtokbani háborítás újítás által.

Nouvellier, v. inconstant.

Nouvelliser, v. a. újságokat mondani.

Nouveliste, m. újdondász; it. hírhordó.

Novaculithe, f. h. n. olajkő, fenkő.

Novale

Novale, f. agr. irtomány; dime —, abs. les —s, irtomány-tized.

Novateur, trice, s. újító; 2. a. újításvágyó.

Novation, f. jur. újítás, változtatás.

Novelette, f. écon. tokjuh.

Novelles, f. pl. jur. Justinian novellái; törvénytervezet.

Novembre (-van), m. november.

Novice, s. avatonc; fig. ferueur de —, szalmatűz; mar. matrózinas; 2. a. fig. járatlan, tapasztalatlan, ujonc.

Noviciat, m. avatoncság; it. avatoncház; 2. fig. próbátét.

Novillo, m. tinó.

Novissime (-ssimè), adv. imént, épen most.

Noyale, f. com. vitorlavászon.

Noyau, m. bot. kőmag, csontár; prune qui quitte le —, magbaváló szilva; pop. il a amassé des —x, szépen megszédte magát; fond. úrtömet; 2. fig. kezdete, eredete vminek; it. java, lelke vminek.

Noyé, m. vízbefúlt; —d'eau, pap. sötét folt.

Noyer, m. bot. diófa; com. mode de —, diófaszekrény.

Noyer, v. a. vízbefulasztani; fig. — son chagrin dans le vin, bánatát borbá fulasztani; 2. elárasztani; le déluge noya toute la terre, az özönvíz elárasztá az egész földet; — son vin d'eau, borát túlságosan vizezni; mar. — la terre, a szárazföldet szem elől veszteni; peint. — les couleurs, a színeket vegyíteni; fam. víz alá merülni; 3. se —, v. r. vízbefulni; it. vízbe ugrani; fig. se — dans le sang, vérben fürödni; it. com. il se noie, kezd hitelét veszteni.

Nu, e, a. meztelen; la tête

Nuire

—e, fődetlen fő; — en chimie, egy ingben; mu-raille —e, puszta fal; arbre —, lombtalan fa; 2. fig. tiszta, leplezetlen; c'est la vérité —e, ez a tiszta igazság; it. egyszerű; 3. m. meztelen; écr. vêtir les —s, a mezteleneket fölruházni; 4. à —, adv. meztelenül; monter un cheval à —, szőrén lovagolni; fig. leplezetlenül.

Nuage, m. felhőzet; felhő; it. fig.; ocul. szemfolt.

Nuageux, se, a. felhős, fölleges; lap. pierre —se, homályfoltos kő.

Nuance, f. árnyalat; színvegyülék; —r. v. a. árnyalni; fig. ecsetelni.

Nubécule, f. ocul. szemfolt; *felhőcske.

*Nubi'fère, a. föllegtartó; *—fuge, a. fölleghajtó; föllegoszlató.

Nubil'e, a. emberkoros (ifju); eladó (leány); —eux, se, v. sombre; —ité, f. férjkor; férjhezmenő kor.

Nuci'fère, a. bot. diótörő; —frage, s. a. orn. magtörő; —vore, a. h. n. diótörő.

Nudité, f. meztelenség, fosztottság; fig. gyöngö oldal.

Nue, f. felhő; fig. élevení; jusqu' aux —s, vkit egekig magasztatni; it. faire sauter q. aux —s, valakit megharagítani; it. cet homme est tombé des —s, ez embert senki se ismeri.

Nuée, f. erős, viharos felhő; fig. szerencsétlenség, vesztély; it. falka, csapat; lap. pl. gyémánt öltök.

Nuement, v. nument.

Nuer, v. a. árnyazni, árnyékozni; árnyalni; v. nuancer.

Nuesse, f. cout. közvetlen jog; justices en —, közvetlen törvényhatóság; it. törv.hatósági kerület.

Nuire, v. a. ir. ártani; hátráltatni, rövidséget okozni;

Nuisance

2. ne pas —, je ne lui ai pas nui, *hasznára voltam*; 3. se —, v. r. önmagának ártani; 4. se —, v. réc. egymásnak ártani.
Nuisance, f. pal. megsértés, sérelem; —ibilité, f. ártalmasság; —ible, a. ártalmas.
Nuit, f. éj; il se fait —, *éjjeledik*; percer les —s, *virasztani*; — blanche, *álmatlan éj*; p. la — porte conseil, *egyet alszom rá*; 2. de —, *adt, éjjel*.
Nuitamment (-ta-man), adv. pal. *éjnek idején*; il s'en alla —, *elillant*.
Nuitée, f. pop. *éjjeli idő*; cet aubergiste demande beaucoup par —, *e fogadós sokat kér egy éjre*.
Nul, le, a. egyse, semmi; en — façon, *semmiképen*; 2. semmis, *érvénytelen, helytelen*; bot. calice —, *kehelytelen*.
Nulle, f. semmi, semmi jegy, zérus, nulla; 2. a. v. nul; —ment, adv. *semmiképen, egyáltalában nem*; pal. *érvénytelenül*.
Nulli (nulli), m. cuis. *tojás vagdalék*.
Nullificateur, m. *semmitő*; —cation, f. *semmités*; —er, v. a. *semmiteni*.
Nullité, f. prat. *semmiség*; la demande, en —, *semmiségi panasz*.
Nüment, adv. *őszintén, leplezetlenül*; pal. *közvetlenül*.
Numéraire, a. valeur —, *névérték*; 2. m. *vertpénz*; —ral, e, a. *szám...*; adjectif =, *számnév*; —rateur, f. arith. *számláló*; —ratif, m. gr. *számnév*; —ration, f. arith. *számlálás*; —rique, a. *számszerinti*; —ment, adv. *számszerint*; —ro, m. *szám*; com. *jel, árjel*; p. cet homme entend le —, *ez ember érti a maga dolgát*; —rosité, f. *számoosság*; —rotage, m. *számozás*; —roté,

Numisma'te

e, a. *számozott*; —roter, v. a. com. prat. *számozni*.
Numisma'te, m. v. —tiste; —tique, a. *éremtani, éremzeti*; 2. f. *éremtan, éremisme*; —tiste, m. *érmész, éremtudós*.
Nummu'laire (nom'), herbe aux écus, à cent maladies, f. bot. *pénzlevélű lilinka*; —lite, f. conch. *anhinga*.
Nuncupatif, ve (non-), a. jur. *testament —, szóbeli végrendelkezés*.
Nundination (non-), f. vásári kereskedés.
Nuptial, e(cí-), a. *menyekzői*.
Nuque (nuk'), f. an. *tarkó, nyakszirt*.
Nutation (-cion), f. géo. — de l'axe de la terre, a *föld tengelyének ingadozása*; astr. az álló csillagok lát-szólágos mozgása; bot. *nápfélé fordulás*.
*Nutrescibilité, f. *táplálékonyosság*.
*Nutrescible, a. *táplálékony*.
†Nutriment, v. *nourriture*.
Nutritif, ve, a. *tápláló*; suc —, *tápnedv*; faculté —ve, *táperő*.
Nutrition, f. h. n. *táplálék*.
†Nutritivité, v. *nutrescibilité*.
Nyctages, — ginées, f. bot. *méhpiisfélék*.
Nycta'lope, s. méd. *nappali vak*; *éjjellátó*; —lopie, f. *éjjellátás*; —nte, f. bot. *éji virág*.
Nyctétion, m. bot. *csucsor*.
Nymphé, f. myth. *nimsa*; poét. *tündér*; elle a une taille de —, *tündér termete van*; an. pl. *szeméremajkak*; it. *csikló*; h. n. *báb, bogárbáb*.
Nympho'mane, f. méd. *nádradűhös*; —manie, f. méd. *nádradűh*.

O.

O, m. O, a *betűsorozatban 15.*; ô, i., ô ciel! ô honte! oh ég! oh gyalázat.
Oisi's, oise, f. géo. *gyepeszi-*

Obioé

get, *gyepeny*; fig. *nyug-hely*; —tes, m. pl. *gyep-sziget lakói*.
Obédience (-ance), f. *tengedelmesség*; h. eccl. a) *szerezetesi alázat*; b) *hódolat*; c) *írott parancs vagy engedély az utazásra*; il aura demain son —, *holnap megkapja elbocsátási levelét*; d) *zárdai hivatal*; e) l'— du Pape, *pápai fenhatóság alatti tartomány*.
Obédienciel, le, a. h. eccl. *pápai fenhatóság alatt tartozó*.
Obéir, v. n. *engedelmeskedni*; 2. *fennhatóság alatt lenni*; 3. *engedni, hajlani, nyúlani*; ce fer obéit bien sous le marteau, *e vas könnyen nyúlik a pöröly alatt*.
Obéissamment (-aman), adv. *engedelmesen*.
Obéissance, f. *engedelmesség*; 2. *uralom*; *főnnhatóság*; une partie de ses États s'est soustraite à son —, *birodalmának egy része kizonta magát uralma alól*; prêtre —, *hódolni*; 3. *hatalom, parancs*; les enfants sont sous l'— de leurs parents, *e gyermekek szüleiik parancsa alatt állanak*; 4. *alázatos szolgálja*.
Obéissant, e, a. *engedelmes*, 2. *nyulékony, hajlékony*.
Obéliscal, e, a. arch. *toronyoszlopi, díszlobori*.
Obéliscotéka, bot. *csutkakép*.
Obélisque, m. arch. *díszlobor, toronyoszlop*.
Obérer, v. a. *adósságba keverni, eladósítani*; cette famille est fort —ée, *e család nagyon eladósodott*; 2. s'—, v. r. *eladósodni*.
Obésas (-sace), m. pl. *vizi ló félek*.
Obése, s. a. *kövér, hizott*; fam. *pocakos*.
*Obésigène, a. *kövértő*.
Obésité, f. *kövérség*; fig. *szellemi otrombaság*.
Obicé, e, a. *ellentett, ellentétes*.

Obier

Obligé

*Obséquieux

Obier, v. aubier (2.).
 Obiner, v. a. les arbres, jard. egymás mellé ültetni.
 Obisie, f. h. n. falangya.
 Obit (-bi), m. lit. halott mise, gyászmise; —uaire, s. a. l'—, registre —, gyász-mise-lajstrom.
 Objecter, v. a. ellenvetni, kifogásolni; 2. akadályul felhozni.
 Objectif, ve, s. a. opt. —, verre —, tárgyuveg; phil. tárgyi, tárgylagos, mileges.
 Objectio (-ci-), f. ellenvetés.
 *Objectivation, f. phil. tárgylagosítás, milegesítés; 2. tárgyasulás.
 Objectivement, adv. tárgylag, tárgylagos, tárgyszerűen.
 Objectiver, v. a. phil. tárgylagosítani; tárgyasítani; —le subjectif, saját önjét tárgyasítani.
 Objectivité, f. phil. tárgyság, tárgylagosság, önmisség; 2. tárgyszerűség.
 Objet, m. tárgy; it. fig. 2. ok, alkalmi ok; un — de douleur, fájdalom tárgya; 3. cél, szándék; l'— que je me propose, a cél melyet magamnak kitűzök . . . ; il a rempli son —, teljesíté szándékát; pop. mon —, kedvesem; 7. gr. tárgy.
 †Objurgateur, m. szemrehányó, feddő; —gation, f. szemrehányás; feddés; —guer, v. a. szemrehányást, feddeni.
 Oblat, m. relig. a szerzetnek szemelt gyermek; —eur, m. áldozó; —ion, f. áldozás; 2. áldozat.
 Oblitié, f. bot. galambóc.
 †Obligé, m. cout. ostya v. kenyéradó; —al, m. cout. prendre en —, egy évre kibérelni.
 Obligation (-cion), f. kötelesség, köteleztetés; 2. köteleztetés, udvariság; com., jur. kötvény, kötelezvény; 3. jur. köteleztetés.
 Obligatoire, a. kötelező.

Obligé, e, m. jur. adós; com. tanonc; it. fogadvány, befogadási levél.
 Obligeamment (-ja-man), adv. előzékenyen, szolgálat készen; előnyösen.
 Obligeance (-jance), f. előzékenység, szolgálatkészség, udvariság.
 Obligeant, e, a. szolgálatkés, lekötélő, előzékeny.
 Obliger, v. a. kötelezni, 2. kényszeríteni; 3. leköteleni; szolgálni; jur. lekötetni; com. — un apprenti, tanoncot fogadni; 4. s'—, v. r., magát leköteleni; vkiért jót állani.
 Obliquangle, a. géom. ferde szög.
 Oblique, a. math. ferde; fig. moyens —s, gyanús eszközök; gr. cas —, hajtogatási eset; mode —, közvetett mód; accusation —, célzatos vád; bot. feuille —, tekeredett levél; —ment, adv. ferdén, félszögösen; fig. hamisan, rejtetten; it. célzatosan, közvetve; —r, v. n. mar. megdölni; milit. ferdeirányt követni.
 Obliquité, f. math. félszög, félszak, csapinósság; astr. elhajlás; 2. ferdeség; fig. álnokság, kétszínűség.
 Oblitération, f. el-, le-, kitörlés; el-, le-, kitörölés; an. benövés; it. bedugulás; 2. fogadás, fogyatkozás (érzék v. szerveké); 3. v. rature.
 *Oblitérer, v. a. el-, le-, kitörölni; an. benövesztetni, bedugni; 2. s'—, v. r. kitörölteni; an. benöni; bedugulni; fig. avulni.
 Oblivieux, se, a. emléket rontó.
 Oblong, ue, a. hosszúka; carré —, hosszúgnégyzet.
 bot. feuille —ue, hosszúdad levél; lib. in quarto —, haránt nagy rét.
 Obnoxiation, v. soumission.
 †Obnubiler, v. n. borulni, beborulni.
 †Obombration, f. beárnyékozás; elrejtés, elfödés.

†Obombrer, v. n. beárnyékozni; elrejtetni, elfödni.
 Obortite, a. növekedő, nőb.
 Oboval, e, obové, e, a. bot. ferdén tojásdad.
 Obreptice, a. kicsalt, kiszíntelt; —ment, adv. kicsalva, kiszíntelve.
 Obreption (-cion), f. ohano. kicsalt, kiszíntelés.
 Obtron, v. aubéron.
 Obruier, v. a. lenyomni, lecsújtani; fig. elcsúggesztetni.
 Obscène (ob-sène), a. rutalkodó, lepcsés, sikamlós, fajtalan, förtelmes.
 Obscénité, f. rutalkodás, fajtalanság, trágárság, förtelmesség.
 Obscur, e, a. sötét, homályos; peint. clair —, derengő; fig. érthetlen, zavart; 2. ismeretlen, dicstelen, alacsony származású; il vie une vie —e, visszavonultan él; —ant, —antin, m. sötétkedő, homályfi; *—antisme, m. sötétkedés, homálykodás; —ation, v. obscurcissement; —cir, v. a. elhomályosítani, elsötétíteni; 2. s'—, v. r. homályosodni, sötétedni; it. fig.; —cissement, m. elhomályosodás, sötétülés; it. fig. astr. — du soleil, napfogyatkozás; —ément, adv. homályosan; fig. érthetlennül; —er, —ifier, v. obscurcir; —ité, f. sötétség, homály; 2. fig. l'— des temps, az idők homálya; it. érthetlenség; 3. magány, visszavonulás, alacsony származás.
 Obsécration (-cion), f. ant. engesztelési ima.
 *Obséerer, v. supplier.
 Obséder, v. a. —q., ostromolni, zaklatni, nyagogni; túlhatalmozni; kínozni; il est —é, ördöngös.
 Obsèques, f. pl. végítástelet.
 Obséquieusement (-ku-ieu-), adv. sündörködé, alázatosan, tulzott tisztelettel.
 *Obséquieux, se (-ku-ieu-),

*Obséquiosité

4. *szünderkődő, alázatos, tányérnyaló.*
 *Obséquiosité, (-ku-i-ő-), f. *szünderkődés, alázatosság.*
 Observable, a. *észrevehető.*
 Observance, f. *bevett szokás, szabály, szokásjog; h. eccl. rendi szabály; 2. —s ecclésiastiques, egyházi szabályok.*
 Observantin, m. h. eccl. *ferencrendi; fam. teketóriázó.*
 Observateur, trice, s. *megtartó; teljesítő; il est fidèle — des sa parole, híven megtartja; astr. csillagvizsgáló; phys. természetvizsgáló; 2. m. kém; 3. a. m. esprít —, észlelő lélek.*
 Observation (-cion), f. *megtartás, teljesítés; 2. figyélés, észlelés; 3. megjegyzés, jegyzet; milit. armée d'—, figyelő sereg; 4. se tenir en —, figyelni; it. kémkedni, leselkedni.*
 Observatoire, m. astr. *csillagszáda, csillagvizsgáló torony.*
 Observé, e, a. mar. *kiszámitott, kimért.*
 Observer, v. a. *követni, megtartani; — sa promesse, ígéretét teljesíteni; p. je lui ferai — les points et les virgules, majd megtanítom keztyűbe dudálni; 2. szemlélni, vizsgálni; 3. megjegyezni; észrevenni; figyelmeztetni; 4. lesni, kémlelni; 5. s'—, v. r. óvakodni; 6. s'—, v. réc. egymást lesni. [zö; tolakodó.]*
 *Obsesseur, m. *gyötrő, kin-*
 Obsession, f. *zaklatás, kinzás, nyakára járás, ostromlás, tolakodás; it. kin; cet homme avec ses visites me tient en —, ez ember folytonosan zaklat látogatásaival; litt. ördögösség.*
 Obsidienne, obsidienne, pi-
 erre —, f. *gátságzín, rácskő; 2. obsidienne, minér. hullókö; lave vitreuse —, ögle, láva-üveg.*

†Obsister

†Obsister, v. résister.
 *Obsolète, e, a. *elavult.*
 Obstacle, m. *akadály, akadályozás; phys. ellenállás, ellenhatás; cout. lefoglás, lezárlás; letartóztatás, fogság; guerr. nehézség.*
 Obstaclement, m. *gátlás, meggátlás.*
 †Obstaclet, v. a. cout. *lefoglálni, lezárlani; letartóztatni, elfogni.*
 Obstant, e, a. *akadályozó, gátoló; 2. prép. következtében, nál . . . , nél. . .*
 Obster, v. n. *akadályozni, gátolni, útban lenni.*
 Obstétrique, f. *méd. szülé-*
 szet.
 Obstination (-cion), f. *konok-*
 ság, fejesség, nyakasság, makacsság, megátalkodott-
 ság.
 Obstiné, e, s. a. *konok, meg-*
 atalkodott, makacs, feles;
 —ment, adv. *konokul, ma-*
 kacsul, stb.
 Obstiner, v. a. *megkonokítani, megmakacsítani, atalkodot-*
 tá tenni, csökönyösíteni; 2.
 s'—, v. r. *megátalkodni, csökönyösödni, makacsdá,*
konokká lenni, feleskedni.
 Obstipation, v. constipa-
 tion.
 Obstipité, v. torticolis.
 Obstruant, e, obstructif, ve,
 s. a. *méd. —, reméde —,*
hasszorító.
 Obstruction, f. *méd. dugu-*
 lás, rekedés, szorulás; fig.
 elzárás, akadályozás.
 Obstruer, v. a. *akadályozni;*
 — le passage, *az átjárást*
elzárni; 2. méd. dugulást
okozni; fig. hátráltatni.
 Obecto-veineux, se, a. bot.
 gerincekkel borított.
 Obtempérer, v. n. ord. prat.
 engedelmeskedni; teljesí-
 ti, eleget tenni; engedni.
 *Obteneur, m. *hivatalhaj-*
 házó.
 Obtenir, v. a. ir. *kapni, meg-*
 kapni, kieszközölni; meg-
 nyerni; — par la force,
 kiereszkölni; 2. — qch.
 vmihez jutni.

Occident

Obtension (-tan-cion), f. jur.
megnyerés, kieszközlés.
 Obtendant, e, a. *méd. eny-*
hító, csillapító; eltempítő.
 Obtendre, v. émausser.
 Obturation, v. obstruction.
 Obturer, v. obstruer (2.).
 Obtus, e, a. *tompá; fig. el-*
tompult; bot. feuille —e,
csontkult levél; — angle, a.
geom. tompa szög; — an-
gule, e, a. bot. csonka szög-
letű.
 Obus (-uce), m. artill. *tarack-*
gránát; —er, v. a. t. grá-
náttal lövöldözni; —erie,
f. tarack-öntőde; —ier, m.
tarack; —iste, m. tarack-
öntő.
 Obvenir, v. n. jur. *rámarad-*
ni, rászállani.
 Obvention (-van-cion), f. jur.
templom-, monostor-adó.
 Obvers, m. et a. m. num. —,
 cőté —, *előfél; —é, e, a.*
vmi felé fordítva; —ement,
adv. fonákul.
 *Obviable, a. *alkalmazható.*
 Obvier, v. n. *megakadályoz-*
ni, elejét venni, megelőzni.
 Obvoluté, e, obvolutif, ve, a.
 bot. *göngyölt; feuilles*
—es, tekercses levelek.
 Ocaigner (-kè-), v. a. un
 gant, *tragant mézgával be-*
kenni; illatosítani.
 Occase, a. f. astr. *amplitude*
—, nyugatköz.
 Occasion (o-ca-), f. *alkalom;*
faire naître l'—, alkalmat
nyújtani; 2. körülmény;
en toutes —s, minden kö-
rülmény közt; 3. ok, szer-
ző-ok; szin. ürügy; à mon
—, miattam, ce fut là l'—
de sa perte, ez adott okot
vesztére; milit. ütközet; 4.
d'—, adt. kézalatt, alkalmilag.
 †Occasionnaire (o-ca-), m. mi-
 lit. *portyázó, kalandor.*
 Occasionnel, le (o-ca-), a. al-
 kalmi; —lement, adv. *al-*
kalmilag, véletlenül.
 Occasionner, v. a. *alkalmat*
nyújtani; előidézni; 2.
okozni.
 Occident (oo-ci-dan), m. astr.

Occidental

Occurrent

Ocy'pète

nyugat, nyugot; —d'été d'hiver, *nyári, téli nyugat*; —équinoxial, *valódi nyugat*.
Occidental, e (oc-ci-), a. nyugati; occidentaux, peuples — aux, *európaiak*; lap. *csékély értékű*.
Occipital, e, (oc-ci-), a. an. *tarkó . . . ; nyakszirt . . .*; os —, *tarkócsont, tegcsont*.
Occiput (oc-ci-putte), m. an. *tarkó, teg*.
†Occite, v. *tuer*.
†Occise, occision, v. *meurtre, tue*.
†Occiseur, v. *meurtrier*.
†Occisif, ve, a. *vérengző*; 2. *életveszélyes*.
Occlusion, f. *méd. elzárás*.
Occultation (-cion), f. *astr. elfödés, eltakarás*.
Occulte, a. *rejtett, titkos*; philosophie —, *rejtelmes bölcsészet*; dess. ligne —, *vakvonal*; —ment, adv. *rejtve, titkon*.
†Occulter, v. a. *elrejtteni, eltitkolni*.
Occupant, e, (o-cu-), s. a. *elfoglaló; foglaltó*; —teur, trice, s. *birtokba vevő, birtokba lépő*; —tion, f. *foglalkozás, foglalatosság, foglalkodás*; quelles sont vos —s, *mivel foglalkozik?* 2. *jur. lakás; térhely*; 3. *birtokba vétel; milit. elfoglalás, megszállás*.
Oceupé, e, a. *foglaltos*.
Occuper (o-cu-), v. a. *be-, kitölteni, tért foglalni; helyettesíteni, elfoglalni; milit. bevenni, elfoglalni; megszállni; 2. foglalkodtatni; nyugtalanítani, aggasztani; 3. s'—, v. r. foglalkozni; elle aime à s—, szeret dolgozni*.
Occurrence (o-cu-), f. *eset, esemény, történet*; les —s, *körülmények*; je le ferai dans l'—, *alkalmilag megteszem*; secon les —s, a *körülmények szerint*; cette — l'a fort attristé, *ez esemény nagyon megszorította*.

Occurrent, e, a. *előforduló; alkalmi*.
†Occurrir, v. n. *előbe jöni*.
Océan, m. géo. *világtenger, oceán*; fig. — de flammes, *lángtenger*; — de pleurs, *könyek árja*; —ien, e, —ique, a. *világtengeri*.
Ocellation, f. *pávaszemek*.
Ocellé, e, a. h. n. *pávaszemekkel*.
Ocelot, m. h. n. *onkamacska*; robe d'un —, *onkamacska bőre*.
Oche, f. *charp. korong*; faire une —, *rovást vágni*; agr. körül árkolt szántóföld.
†Ochier, ocier, v. *tuer*.
Ochlo'crate (o-klo-), m. pol. *pórruralom tagja*; —cratie (-cie), f. *pórruralom, pórkormány*; = est l'abus du gouvernement démocratique, a *pór-uralom a néppuralom visszaélése*.
Ochr'acé, e, (o-kra-), a. *porvasárga*; —o-pyre, f. *sárgaláz*; —e, (okre), f. —us, m. bot. *sárga borsó*; —osie, f. bot. *sárga eperfa*.
†Ociéux, se, a. *henye, heverő, munkátlan*.
Ocle, osclade, m. cout. *nászajándék (pénzben)*; it. *özvegypénz*.
Ocozoalt, m. h. n. *mekszikói csörgőkigyó*.
Ocquisiner, v. a. *adóval terhelni*.
Ocre, ochre, m. minér. *málta, porva*; — de fer, *vasporva*; — de plomb, *ólomokra*; 2. *okraföld*.
Ocrer, v. a. *okrával festeni*.
Ocreux, se, a. *porvaféle, okvasárga*.
Octa'corde, m. mus. *nyolchúrú hangszer*; 2. a. *nyolchúrú*; —édre, m. géom. *nyolclap*; 2. a. *nyolclapú*; —gyne, —gynique, a. bot. *nyolc nővirágú*.
Octandre, a. bot. *nyolchímű*.
Octane, a. méd. *flèvre —, nyolcadnapi láz*.
Octant, m. astr. *nyolcadló*.
†Octante, a. *nyolcvan*.

†Octantième, a. *nyolcvanadik*.
Octav'e, f. lit. *ünnepi hét*; —de Noël, *karácson hete*; com. *nyolcad*; mus. *nyolcadfok*; it. *nyolcadfogás*; —ier, v. n. mus. *egyik nyolcadból a másikba átmenni*; —o, m. impr. in —, *nyolcadré*.
Octi'pède, m. et a. h. n. *nyolclábú*; —rème, f. mar. *nyolcevezetű hajó*.
Octobre, m. *október*.
Octo'corne, a. h. n. *nyolcszarvú*; —dactyle, a. h. n. *nyolc ujjú*; —game, a. jur. *nyolcszor nősiült*; —génairé, s. a. *nyolcvan éves*; —gésimo, adv. *nyolcvanadszor*; —gone, s. a. géom. *nyolcszög*; —pétale, —phyle, a. bot. *nyolclevélű*; —spore, m. bot. *nyolcújas*.
Octroi, m. jur. *engedmény, adományszó*; 2. *tűzsjog*.
Octroyer, v. a. *szabadékozni; engedményezni*.
Octuple, s. a. arith. *nyolcszoros*; —r, v. a. *nyolcszorozni*.
Oculaire, a. an. *szem . . .*; nerf —, *szemizom*; minér. *marbre —, pettyegedett márvány*; opt. *verre —, páspaszem*; prat. *témoin —, szemtanu*; —ment, adv. *szemléltomást, világosan*.
Oculation, f. jard. *ritkítás (galy v. gyümölcs)*; 2. *szemzés*.
Oculé, e, a. *szemes*; it. bien —, *éles látású*; minér. *pierre —e, szemkő*.
Oculer, v. a. jard. *szemzeni*.
Oculi'manoie, f. *szemjósítás*; —mancien, ne, s. a. *szemjós*.
Oculiste, s. a. méd. *médecin —, szemorvos*.
Oculo-musculaire, m. an. *szem-izomideg*.
Oculus'beli, —solis, m. bot. *árvacsallán*; —christi, v. oeil de christe, —mundi, v. oeil du monde.
Ocy'pète, m. ent. *szökcser*;

Ode

—thoé, m. icht. festőnc
tentaféreg.
Ode, f. poét. óda, magasdal.
Odéide, f. litt. kis óda.
Odelette, f. poét. rövid óda.
Odeur, f. szag; 2. szaglás;
fig. hír-név.
Odieusement, adv. gyűlöle-
tesen.
Odieux, se, a. gyűlöletes, gyű-
lölséges, utálatos; 2. —,
m. odiosité, f. gyűlöletesség.
Odo'mètre, m. utmérő;
—métrie, f. útmérés;
—nate, m. ent. szitakötő.
Odon'tagogue, m. dent. peli-
kánfogó, foghúzó; —tal-
gie, f. fogfájás; —talgi-
que, a. méd. remède =,
fogfájás elleni szer; —tech-
nic (tek-), f. dent. fogá-
szat; —technique, a. méd.
fogászati; —thirrhée, f.
méd. inyvérvzés; —tite, f.
bot. foguszir; 2. méd. fog-
lob.
Odon'togénie, f. méd. fog-
zás; —génique, a. fogzási;
—glyphe, m. fogvájó;
—graphie, f. dent. fogle-
írás; —loide, a. dent. fog-
alakú; —logie, f. an. fog-
tan; —logique, a. fogtani;
—logiste, m. fogász.
Odorabilité, f. diid. szagol-
hatóság.
Odorable, a. szagolható.
Odorant, e, a. illatos; 2. sza-
gos.
Odorat (-ra), m. szaglás;
—ion, f. illatozás; 2. phys.
szagolás.
Odorer, v. a. szagolni; v. n.
szagot terjeszteni; illa-
tozni.
Odori'fère, a. illatos; —fique,
a. illatozó.
Odynère, v. guèpe.
Odyssee, f. Odissea; fig. ka-
landos botygas.
Oecum'noité, f. egyetemes-
ség; —nique, a. egyetemes;
—ment, adv. egyetemesen;
—niser, v. a. egyetemesíteni.
Oedémateux, se, —tié, e, a.
méd. vizenyes.
Oedématic (-cie), f. méd. vi-
zenyesség.

Oedème

Oedème, f. méd. vizeny, víz-
dag.
Oeil (oeuil), pl. yeux (ieu),
m. szem; serviteur à l'—,
szemles; coup d'—, pill-
lantás; blesser les yeux,
a szemet sérteni; fig.
=, bosszantani; it. cela
crève les y., ez kézzel fog-
ható; szembe ötlő; it. il a
des bons y., helyesen ítél;
je m'en bats l'—, mit se
törődöm avval; p. l'— du
fermier vaut fumier, gaz-
da szeme hizlalja a jószá-
got; II. t. t. — d'une ai-
guille, tű foka; arch. —,
kerek ablak; — de la vo-
lute, csigaszem; bot., jard.
bimbó, riigy, barka; chir.
szemkötő; écon. lyuk (ke-
nyérben, sajtban); joail.
fény; meun. kőlyuk; III.
— de boeuf, arch. ökör-
szem, kerek ablak; it. bot.
ökörszemfű; — de bouc,
bot. komorka; — de bourri-
que, bot. dísznövény; — de
chat, minér. csillkova;
— de christ, bot. gerepcsin,
sárma; — du monde, mi-
nér. világszem; — de
paon, h. n. pávaszem
(tollon); — de perdrix,
com. vin de couleur d'—,
siller bor; — de vache,
bot. mezei szegfű.
Oeillade, f. kacsingatás; —r,
v. a. kacsintani.
Oeillard (eu-liar), m. coutel.
közép nagyságú köszörű-
kő.
Oeillé, e, a. szemes; minér.
agate —e, szemkő.
Oeillère, f. man szemfedező;
chir. szemfog; it. a. f. les
dents —s, szemfogak.
Oeillet (eu-liè), m. coutur.
fűző lyuk; bot. szegfű; —
double, teljes szegfű; pied
d'—, szegfűtő; —erie, f.
szegfűlágú; —on, m. szeg-
fűbujtás; szeg. bujtóvány;
agr. hajtás, sarjadék; —
onner, v. a. jard. bujtó
ágot levágni.
Oeillette, f. bot. mák; mák-
olaj.

Oeuvre

Oenanthe, f. bot. haramag,
borvirág.
Oenanthique, a. éther —,
borszag égeny.
Oenas (-ace), m. orn. vadga-
lamb; mezei galamb.
Oeno'ide, a. méd. boros;
—latif, ve, a. pharm. bor-
izü; —logie, f. écon. bor-
rázat; szőlőszet; —logi-
que, a. borászati; szőlő-
szeti; —logiste, —logue,
m. borász; —mancie, f. bor-
jóslat; —mancien, ne, s.
borjós; —mel, m. méd.
méhsör; —mètre, m. écon.
bormérő; bormérleg; —pe,
a. borhoz hasonló; —phobe,
a. boryűlölő; —phobie, f.
boriszony; —phore, m. bo-
ros kanna; it. pohárnok.
Oeso'phage, m. an. nyelcső,
bárzsing; —phagisme, m.
méd. nyelcsőgörcs; —pha-
gorrhagie, f. méd. bárzsing-
vérfolyás.
Oestr'e, m. ent. bögöly; —
des bêtes à corne, ökör-
léggy; —ides, f. h. n. bögöly-
félék; —omane, s. méd.
nádra dühönc; —omanie,
f. méd. nádradühi.
Oesipère, f. gyapjúszír.
Oeuf (euf) en — de poule,
etc. et — à la coque, etc.;
et: eu, dans: — fraîs; pl.
oeuf, m. tojás; —s de
carpe, ponty-ikra; blanc
d'—, fehérnye; jaune d'—,
tojásszéke; germe d'—,
székfolt; casser ses —s, idő
előtt szülni; II. t. t. arch.
duzzadék; h. n. — de mer,
süvences; —s de pierre, ik-
racsepekő.
Oeuv'e, e, a. ikrás.
Oeuvre, f. munka, mű; —de
la chair, nősés; p. à l'—on
connait l'ouvrier, munka
dicséri a mestert; it. la
fin couronne l'—, végén
csattan az ostor; 2. tett,
cselekedet; — pie, kegyes
tett; 3. irodalmi mű, mun-
ka; 4. mettre en —, földöl-
gozni; it. fig. mindent el-
követni; joail. foglaltvány;
alch. grand —, bölcslet

Oeuvriste

köve; arch. l'—, főépület; cuis. hors d'—, mellék étel; maître des hautes —s, bakó; manuf. main d'—, munkabér.
†Oeuvriste, m. rézmetszetgyűjtő.
Offensant, e, a. sértő.
Offense, f. sértés; 2. bűn, bűtlés; écr. seigneur pardonne nous nos —, Uram, bocsásd meg vétkeinket.
Offenser, v. a. q. megsérteni (vkít); 2. thée. vétkezni; fig. megbotránykoztatni, sértetni; je suis la partie —be, én vagyok a sértett fél; 4. s'—, v. r. rossz néven venni, magát sértve érezni.
Offenseur, m. sértető, bántó.
Offensif, ve, a. támadó; 2. —ve, f. milit. támadás; —ment, adv. támadólag.
Offerte, f. cath. bemutatás, följajánlás; —oire, m. cath. áldozatkori ima.
Office, m. kötelesség, tiszt; 2. szolgálat; szolgálattétel; 3. cath. istentisztelet; mise; faire l'—, misét mondani; 4. hivatal, tisztség; burl. il a acheté un — de trépassé, meghalt; 5. szolgálat, hivataloskodás; 6. d'—, adt. önszántából; rapport d'—, hivatalos jelentés; II. f. cselédszoba; cukrászda; 2. fehér és ezüst nemű kamra; konyhacselédség.
†Official, m. püspöki helytartó; —ité, f. szentszéki; ennek helyisége.
Officiant, e, s. a. lit. miséző; 2. hetes; 3. —e, hetes karapáca.
Officiel, le, a. dipl. hivatalos; —lement, adv. hivatalosan.
Officier (o-fi-ci-é), v. n. cath. misézni; p. il —e bien, derekasan eszik, iszik.
Officier, m. hivatalnok, tisztviselő; milit. tiszt; cuis. konyhamester.
Officière, f. h. eccl. apáca; it. gondnoknő.

Officieusement

Officieusement, adv. szolgálatkészen, szívélyesen.
Officieuseté, adv. szolgálatkészség.
Officieux, se, a. szolgálatkész, szívélyes, szíves, készséges; 2. m. sündörködő.
Officinal, e, a. pharm. orvos, gyógyászati; médicaments officiaux, készen kapható gyógyszerek.
Officine, f. pharm. szerkhely.
Offrande, f. relig. áldozat; p. quand les curés ne voudront plus d'—, holnap után kis kedden, borjúnyuzó pénteken.
Offrant, m. prat. ígérő, ajánló.
Offre, f. ajánlás, ígérés; 2. ajánlat, ígélet.
Offreur, m. ajánló, ígérő.
Offrir, v. a. ir. ajánlani, följajánlani; offrez la main à cette dame, nyujtsa karját a nőnek; il lui a offert sa main, kezével kínálta meg; 2. áldozni, áldozatul följajánlani; 3. s'—, v. r. kínálkozni; magát földáldozni.
Offusquer, v. a. elhomályosítani; 2. kápráztatni; la hâle —e le teint, a forróság megbarnítja az arcot; fig. elszédíteni; meg: avarni; ce rival l'offusquait, e vetélytárs szálka volt szemében.
Ogive, f. arch. keresztív; 2. —, ogival, e, a. góti valakü.
Ogne, f. packa (ütés tenyérre).
Ognon, v. oignon.
Ogre, m. ogresse, f. myth. farkassá vált ember, gyérmekező; fig. il mange, com. un —, eszik mint a farkas; 2. arg. csapláros; —sse, rima.
Ogrerie, f. myth. tündérmeze; 2. vágy, sóvárság, kívánság; fig. —littéraire, olvasási düh.
Oh! i. oh! ah! 2. (szánalom); oh! que le sort des rois

Oiseau

est digne de pitié! oh! mily szánalomra méltó a királyok sorsa! 3. (türelmetlenség); oh! le maudit bavard! oh! az átkozott fecsegő; 4. (vágy); oh! que le ciel vous exance! oh! hallgassa meg Isten! 5. (kérés); oh! je vous prie, oh! kérem; 6. (fenyegetés); oh! je l'attraperai encore, oh! majd kezembe kerülök még; 7. (utálat); oh! le vilain! oh! az ocsmány; 8. (tagadás); oh! je crois que vous vous trompez, ah! azt hiszem csalatkozik; 9. (szóltatás); oh! héj!
Oie (oá), f. orn. lúd; — à duvet, dummalúd; pop. envoyer q. paître les —s, vkít elkergetni; petit —, cuis. lúdaprólék; fig. —, egy nő apró kegyei.
Oignement, m. kenés, bekentés.
Oignon (o-nion), m. bot. vörös hagyma; fig. il y a de l'—, ez alatt rejlik valami; chir. bőrkéreg; —ade, f. cuis. pirított hagyma; —ée, f. cuis. hagymás mártás; —ette, f. jard. hagymácska; —ière, f. jard. hagymaágy.
Oille, oil, ouille, f. cuis. zöldleves.
Oindre, v. a. ir. kenetelni, kenni, megkenni; fölkenni.
Oing (ouein), m. cuis. disznóháj; it. disznózsír; vieux —, avas zsír, hár.
Oint (o-ein), m. fölkent.
Ointier, v. parfumeur.
Ointure, v. onguent.
Oiseau, m. h. n. madár; poét. — de Jupiter, sas; de Junon, páva; — de Vénus, galamb; p. ce n'est pas viande pour vos —s, nem a te orrodra való; ch. sôlyom; 2. à vol d'—, adt. torony iránt; bl. — becqué, langué, membré de gueule, vörös csőrű, nyelvű, lábú madár; mac. vakolatláda.

Oiseler

Oiseler, v. a. fauc. sólymá-
szatra tanítani; 2. v. n.
ois. madarászni.
Oiseleur, m. madarász.
Oiselier, m. écon. madárke-
reskedő; madártenyésztő.
Oisellerie, f. écon. madár-
tenyésztés; madarászat; 2.
madárkereskedés.
Oiseusement, adv. henyén,
heverve, dologtalanul.
Oiseux, se, oisif, ve, a. he-
nye, heverő, munkátlan;
paroles — es, üres, haszon-
talan szavak.
Oisif, ve, a. dologtalan, he-
nye, munkátlan; 2. hasz-
nálatlan, heverő; laisser
son argent —, pénztét he-
vertetni.
Oisillon, m. madárka.
Oisivement, adv. dologtala-
núl, henyén, munkátlanul.
Oisiveté, f. henyesség, mun-
kátlan, dologtalan; 2.
renyhesség, lustaság; 3.
üres idő.
Oison, n. liba; fig. fam. c'est
un — innocent, ügygyű-
ember; it. il est bon à gar-
der les — sen mue, még kon-
dásnak se jó.
Oisonnerie, f. ügygyűség,
ostobaság.
Okygraphe, m. gyorsíró;
—graphie, f. gyorsírászat;
gyorsírás; —graphique, a.
gyorsírási.
Oléagineux, se, a. olajos,
olajdús.
Oléandre, f. bot. oleander
torokrojt.
Oléastelle, f. bot. vad olajfa.
Oléocrane, m. an. könyök,
bűtyök.
Oléifère, v. oléagineux;
—fiant, e, a. olajtermő.
Oléine, f. chi. olajdék.
Oléogène, m. chi. olajany.
Oléracé, e, a. főzelék nemű.
Olfactif, ve, olfactoire, a. an.
szag ...; nerf —, szag-
ideg.
Olfaction, f. szaglás.
Ollaire, f. bot. büdös liba-
topp.
Oligarchie, f. pol. rang-
uralom; —archique, a.

Oligiste

ranguralmi; —archique-
ment, adv. ranguralmilag;
—arque, m. rangúr; rang-
uralom híve.
Oligiste, a. expl. minerai —,
zúzárc; fer —, fényle.
Oligo-chroné, s. a. rövid éle-
tű; —chyle, a. méd. nedv-
telen; —phore, a. méd.
gyöngye, lételen; —phylle, a.
bot. levéltelen; —posie, f.
méd. szomjitalanság; —psy-
chie, f. méd. elmegyön-
geség; —sperme, a. bot.
magtalan.
Olim (-lime), adv. hajdan.
Olinde, f. fourb. kardpenge
(Braziliából).
Olinder, v. n. fam. kardot
rántani.
Olindeur, v. bretteur.
Olivaire, a. olajbogyódad;
bot. fruit —, olajbogyó;
t. t. bouton —, forgatya;
—vaison, f. écon. olajbo-
gyó szedés; —vâtre, a. olaj-
szintű; —ve, f. bot. olajbo-
gyó; 2. olajfa; rameau
d'—, olajág; —vet, m. jard.
olajfaültetmény; 2. vad
olajfa; —vète, f. bot. olaj-
retek; 2. orn. pirók; —ve-
tier, m. vad olajfa; —vier,
m. bot. olajfa; —vière, f.
jard. olajfa-ültetmény;
—vifère, a. bot. olajbo-
gyót termő.
Ollaire, a. bögre alakú; mi-
nér. pierre —, faszékkő.
Ollure, f. tan. bőrhe.
Olo'graphe, a. prat. saját
kezűleg írt; —graphie, f. sa-
játkezű írás.
†Oluse, f. csalfa borkereske-
dés.
†Olusier, m. csalárd borke-
reskedő.
Olymp'e, m. anc. olimp;
—piade, f. anc. olimpiás,
négyév; —pien, ne, a.
myth. olimpi; 2. "front" —,
méltóságteljes homlok;
—pique, a. olimpiat; jeux
—s, olimpiat játékok.
Omagre, f. méd. vállkiszvény.
Om'ise, f. ent. cingolán.
Omasus, omasum, m. an.
kérő gyomor.

Omni'color

Ombel'le, f. bot. ernyő; —lé,
e, a. bot. ernyős; —li-fère,
a. bot. v. ombellé; 2. —s,
pl. ernyős növények; —li-
forme, a. bot. ernyődad.
Ombellule (-bel-lu-), f. h.
n. habarc.
Ombilic, m. an. v. nombril;
bot. bibe; it. magszömlőcs;
—al, e, a. an. köldök;
emplâtre —, köldöktapasz.
Ombiliqué, e, a. bot. köldö-
kös.
Ombre, v. ombre (II).
Ombrage, m. árnyék; fig.
gyaní, gyanakodás.
Ombr'ger, v. a. árnyékol-
vetni; 2. árnyalni.
Ombrageux, se, a. man.
bokros, jeszke; fig. komor;
gyanakodó.
Ombrati'cole, a. árnyékban
tenyésző; —le, a. árnyat
kedvelő.
Ombre, m. árnyék; poét.
les —s de la nuit, sötétség;
fig. ce son —, folyóást sar-
kában van; it. faire — à
q., vkit felül málni; 2. ol-
talom; 3. ürügy; sous l'—
d'amitié, a barátság ürü-
gye mellett; 4. látszat,
tűnet, szín; II. m. iacht-
tómolykó.
Ombrelle, f. napernyőcske.
Ombrer, v. a. peint. árnyaz-
ni, árnyékozni.
Ombrifère, a. árnyékoló.
Ombr'o-mètre, m. eszmérő.
†Ombreux, se, a. árnyékos.
Omelette, f. cuis. tojásle-
pény; 2. rántotta.
Omen (o-menn), m. előjel.
Omentésie, omentite (ti-
cie), f. méd. rezechártya-
lob.
Omettre, v. a. ir. elhagyni,
elfeledni, elmulasztani.
Omieux, se, a. rossz sej-
telmű.
Omission, f. elmulasztás;
péché d'—, mulasztási bűn;
2. el-, kihagyás.
Omnibus (-buce), m. városi
társaskocsi; fam. c'est un
—, kurva, szajha.
Omni'color, m. orn. tarka
fakusz; 2. —, e, a. tarka;

Omophage

—forme, a. minden alakú;
—gène, a. mindennemű;
—potence, f. v. toute-puis-
sance; *—potencier, v. a.
korlátlan hatalmat adni;
—potent, e, a. minden-
ható; —présence, f. min-
denüttesség; —science, f.
mindentudás; —vore, a.
minden tevő.
Omophage, a. nyershúst evő;
—phore, m. cath. rövid
püspöki palást; —plate, f.
an. váll-lapocka; —ptères,
m. pl. h. a. egyenröpük.
Omphalocèle, f. méd. köld-
döntés; —mancie, f. köld-
döntés; —mancien, ne,
s. köldökjós; —myces, m.
pl. bot. galóca-félék;
—ptre, —ptère, —ptique,
a. opt. verre —, üveglenc-
se; —rrhagie, f. méd.
köldökvérzés.
Omule, m. icht. tengeri
csuka.
On, pron. — dit, azt mond-
ják; a-t- — jamais vu?
ki látta valaha? 2. l'—, il
faut que l'— consente, bele
kell egyezniük; 3. qu'en
dira-t- —, m. pletyka, szó-
beszéd, 4. un — dit, m.
hírmás; 5. — n'est pas touj.
maître de ses passions,
az ember nem mindig pa-
rancsolhat szenvedélyei-
nek.
Onagre, f. bot. csészekürt;
2. h. n. v. zèbre.
Onanisme, m. önfertőztetés.
Onaniste, m. önfertőztető.
†Onco, onque, adv. soha.
Once, f. h. n. onka; —lle,
m. h. n. afrikai tigris.
Onciale, a. f. lettres —s,
kémléki betűk; 2. a. m.
caractères onciaux, öreg-
betűk.
Oncle, m. nagybátya.
Onction (—ci-), f. méd. ke-
nés, olajozás; cath. fölke-
nés; fig. dév. buzgóság,
hév.
Onctueusement, adv. kenet-
teljesen.
Onctueux, se, a. olajos, zsí-
ros; fig. kenetteljes.

Onctuosité

Onctuosité, f. zsírosság, ola-
josság.
Onde, f. hullám; le bruisse-
ment des —s, a hullámok
dübörgése; f. de cl. ha-
rangiga; 2. pl. manuf.
habosság (kelmén).
Ondé, e, a. hullámos, hul-
lámszerű; manuf. habos;
bot. hullámdad; perr. che-
veux —s, bodros haj.
Ondécagone, a. tizenegyszö-
gű; 2. m. tizenegyszög.
Ondée, f. phys. zápor.
Ondin, e, s. myth. vizimánó;
hablány.
Ondoiement, m. relig. szük-
ségbeli keresztelés.
Ondoyant, e, a. hullámzó;
hullámdad, hullámos.
Ondoyer, v. a. hullámsani;
fig. lobogni; la flamme
ondoie, a láng lobog; 2. re-
lig. szükségből keresztelni.
Ondulation, f. phys. hullám-
zás; 2. rezgés.
Ondulativement, adv. hullá-
mozva.
Ondulatoire, a. phys. hul-
lámdad.
Ondulé, e, ondueux, se, a.
hullámos; bot. fodros.
Onduler, v. a. hullámsani;
2. manuf. habosítani.
Onéraire, a. prat. felelős;
syndic —, felelős ügyvi-
selő.
Onéreusement, adv. terhe-
sen, alkalmatlanul.
Onéreux, se, a. terhes, su-
lyos, alkalmatlan; jur.
succession —se, adósság-
gal túlterhelt örökség.
Onglade, f. méd. körömlöb.
Ongle, m. an. köröm; fleur
des —s, körömvirág; —s
de velours, tisztátalan kör-
mök; savoir qch. sur l'—,
nagyon jól tudni vmit; il
a du sang sous les —s, tele
van bátorsággal; it. iron.
nagyon gyáva; il s'y mes
du bec et des —s, testtel
lélekkel adta neki magát;
il se défend —, kézzel láb-
bal védi magát; man. —,
pata; h. n. —s, kar-
mok.

Onosma

Onglé, e. a. bl. karmos;
d'azur à trois coqs d'ar-
gent, —s de sable, három
ezüst kakas fekete karmok-
kal kék mezőben.
Onglée, f. méd. dermedség
az ujjakban.
Onglet, m. körmöcske; bouch.
hájhártya; grav. öblös vé-
ső; brod. himzőnök gyű-
szűje; jard. sziromnyak;
rel. könyvsark; it. papir-
forgács.
Onglette, f. grav. laposvesső.
Onguéal, e, a. an. phalange
—e, ék-izület.
Onguent (—gan), m. pharm.
kenőcs; p. contre la mort
il n'y a point d'—, halál
ellen nincs fő a kertben;
agr. — de saint-fiacre, fa-
kenőcs; maréch. — de
pied, patakenőcs.
Onguiforme, a. h. n. köröm-
ded; —culé, e, a. karmos;
bot. v. onglette.
Onguile, e, s. a. h. n. patás;
—lines, f. pl. conch. kö-
römkagylók.
Onirocrite, m. álomfejtő;
—critie, —cratie, (—cie), f.
álomfejtés; —critique, m.
v. —crite; 2. a. álomfejté-
si; —dynie, f. méd. ne-
hézálom; —mancie, v.
—critie.
Oniscides, m. pl. h. n. ász-
kák.
Onitis (—tice), m. ent. gala-
csár.
Onocéphale, a. h. n. szamár-
fejű; —clée, f. bot. festő
atracél; —crotale, v. pé-
lican; —mancie, —mato-
mancie, f. névjólas; —
mastique, a. névjegyzéki.
Onomatologie, f. did. név-
tan; —logique, a. névtan;
—pée, f. rhét. hang-
utánzás; —péique, a. hang-
utánzás; —pose, f. nével-
rejtés.
Ononis (—nice), m. bot.
iglic.
Onoporde, —pordon, m. bot.
tarka bogács; bordon.
Onosma, buglose dorée, f. bot.
vértő.

Onquer

Onquer (-ké), v. n. ordítani (mint számár).
 Ontho'phage, m. ent. gala-csár; —phile, m. ent. gajnajtúrony.
 Onto'gonie, f. lényrajz; —logie, f. lényisme; —logique, a. lényisme; —logiste, —logue, m. lényész.
 Onymantie, f. olaj- és viaszjósolat.
 Onyx (-icse), s. a. oniksz.
 Onyxie, f. méd. körömlöb.
 Onze, a. tizen; 2. le —, tizenegyedik; 3. m. tizenegyes.
 Onzième, a. tizenegyedik; le — du mois, a. hó tizenegyedik; 2. s. tizenegyed-rész; —ment, adv. tizenegyszer.
 Oo'lithe, m. h. n. ikrakő; —mancie, —scopie, f. tojásjósolt; —mancien, ne, s. tojásjós; —phorite, f. méd. maghurlöb.
 Opaciser, v. a. homályosítani.
 Opacité, f. phys. átláthat-lanság.
 Opale, f. h. n. opál.
 Opalin, e, a. h. n. opálszerű.
 Opalisant, e, a. h. n. opál-szerűen csillogó.
 Opaliser, v. n. minér. opál-lani.
 Opaque, a. átláthatlan.
 Opâtre, m. ent. cingolány.
 Ope, m. arch. állástyuk.
 Opéra, m. dalmű; fam. c'est un —, bonyolódott ügy; 2. dalszínház; 3. f. mus. zenemű.
 Opéra'teur, m. műtő; 2. kuru-szó; —tif, ve, a. műkőd, ható; —tion, f. ha-tatás, hatály; 2. műkődés; chir. műtét; milit. harc-munkalat.
 Opereu'laire, a. bot. kupak...; fedő...; 2. m. bot. derekán nyíló; —le, m. bot. kupak, fedő; —lé, e, a. bot. kupakos; —lite, f. h. n. csigakő.
 Opérer, v. a. hatni; véghez-vinni; 2. műkődni; chir. metszeni; 3. s'—, v. r. ceni, történni.

Ophi'calce

Ophi'calce, f. minér. csikos-márvány; —céphale, m. icht. kigyófej; —die, f. icht. orsófark; —diens, m. pl. kigyófélék.
 Ophio'dontes, m. pl. köve-sült cápafogak; —glosse, m. bot. kigyónyelvfű; —graphie, m. kigyóleíró; —graphie, f. kigyóleírás; —lâtre, m. relig. kigyó-imádó; —lâtrie, f. kigyó-imádás; —lithe, m. minér. kövesült kigyó; —logie, f. kigyóisme; —mancie, f. kigyójósolt; —morphit, f. h. n. ammonszarva; —phage, f. kigyóevő; —pha-gie, f. kigyóevés; —rhiz, m. bot. alacsony pozdor; —scolodon, m. bot. kapor-nabokor; —sème, f. h. n. bégiliszta.
 Ophite, roche serpentine, f. h. n. kigyókő. [bor]
 Ophris (-frice), f. bot. kos.
 Ophth'algie, f. méd. szem-baj; —algique, a. szem-baj...
 Ophtal'miâtre, v. oculiste; —miatrie, f. szemészer; —mie, f. méd. szemlőb; —mique, a. oc. szem...; veine —, szemér; eau —, szemvíz; 2. m. szembeteg; —mite, m. minér. szemkő; —mitis, v. ophtalmie.
 Ophtalmo'biotique, f. ocul. szem-éptan; —cèle, m. méd. szemérv; —graphie, f. szemleírás; —lâtre, v. oculiste; —logie; f. szem-isme; —nosologie, f. szem-bajisme; —phyme, m. szemgolyódag; —ponie, f. v. ophtalmie; —ptose, f. szemiszam; —rrhagie, f. szemvérzés; —thérapeu-tique, f. méd. szemgyógyá-szat; —tomie, f. szembon-colás.
 Opiacé, c, a. méd. álom...; potion —e, álomital.
 Opiacer, v. a. pharm. má-konynyal készíteni.
 Opiat, m. mákonyyszer.
 Opiatique, a. mákonyyszerű.
 Opi'latif, ve, a. dugulást-okozó; —lation, v. obstruc-

Opposer

tion; —le, m. ent. han-gyales; —ler, v. a. v. ob-struer (2.). [ményező].
 Opinant, opinateur, m. véle.
 Opiner, v. n. véleményezni; véleményét elbadni; fam. — du bonnet, mindenre igent mondani.
 Opineur, m. arg. esküdi.
 Opiniâtre, s. a. makacs, ko-nok, megátalkodott; fig. combat —, heves harc; travail —, szakadatlan munka; —ment, adv. ma-kacsul, konokul; 2. szilárdul, állhatatosan.
 Opiniâtrer, v. a. makacsul vitatni, makacscsá tenni; 2. s'—, v. r. makacskodni.
 Opiniâtréte, f. makacsság, konokság.
 Opinion, f. gondolat, értelem; nézet; szavazat; al-ler aux —s par assis et levé, ülés és fölkelés által szavazni; 2. vélemény; je ne partage pas son —, nem vagyok vele egy véle-ményben; l'— commune, közös vélemény; mal d'—, képzelt baj; 3. —, —géné-rale, közvélemény; 4. vé-lekedés.
 Opilogie, f. méd. mákony-isme. [kony].
 Opium (-ome), m. bot. má.
 Op'o'chrisma, m. méd. seb-kenőcs; —deldoch (-dok), m. szappanlél; —panax, m. panaszszéga.
 Opportun, e (o-por-), a. illő, alkalmas; kedvező; —é-ment, adv. illően.
 Opportunité, f. illendőség, alkalmaság; it. abs. ked-vező alkalom.
 Oppotant, e (o-po-), s. a. pal.kifogásoló; it. ellenfél.
 Opposé (o-po-), m. ellenkező; phil. tous les contraires sont —s, mais tous les —s ne sont pas contraires, minden ellentét ellenkező, de nem minden ellenkező dolog ellentétes.
 Opposer (o-po-), v. a. elébe tenni, akadályozni; fig. — la force à la ruse, erőt

Opposite

használni ravaszság ellen; 2. átellenében állítani, tenni, függesztetni; fig. ellenítében állni; géom. angles —és, ellenes szögek; 3. összehasonlítani; 4. prat. s'—, v. r. ellenvetést tenni; ext. ellenkezni; ellenezni, ellenszegülni.
Opposite (o-po-), s. a. ellentét, ellenkezet, ellenkező; 2. à l'—, adt. átellenben.
Oppositif, ve, a. ellenszegülő.
Opposition (o-pozicion), f. ellenállás; akadály; pal. ellenszegülés; it. ellenvetés; 2. ellenzés, ellenkezés; dipl. parti de l'—, ellenzék; rhét. ellentét.
Oppresser (o-pr-), v. a. méd. szorítani, szorongatni; fig. elnyomni, leigázni.
Oppresseur, m. elnyomó.
***Oppressif**, ve, a. elnyomó.
Oppression, f. méd. szorongás, szorongódás; — de la poitrine, mellszorongás; 2. elnyomás, leigázás.
Opprimé, m. leigázott.
Opprimer, v. a. nyomni, elnyomni, leigázni.
Opprobre, m. szégyen, gyalázat; szégyenfolt.
Ops'gamie, f. késő házasság; — gone, a. méd. dent —, bölcsesség foga.
Opso'mane, s. a. étbolond; — manie, f. méd. étdüh; — phage, s. a. nyálánk; — phagie, f. nyálánkosság.
Optatif, ve, s. a. gr. l'—, le mode —, óhajító mód.
Opter, v. n. választani, magát elhatározni.
Opticien, m. látszerész.
Optico-mètre, m. látmérő.
Opti'macie, f. nemesi uralom.
Opti'mats, m. pl. jobb ágak; előkelők.
Optimé, adv. fam. helyesen.
Optimis'me, m. jólhivés, jóelviség; — te, m. jólhiví, jóelvi.
Option, f. választás; je vous en réfère l'—, önnek engedem a választást.
Optique, f. láttan, fénytán;

Opulemment

2. szemcsalódás; 3. szemcsalódási látvány; II. a. láttani, fénytani; angle —, látszóg.
Opulemment (-la-man), adv. bőven, dúsan.
Opulence (-an-ce), f. bőség; dúsgazdagság.
Opulent, e, a. dús, dúsgazdag.
Opuscule, m. művecske, munkácska.
Or, conj. hogy tehát; már pedig.
Or, m. minér. arany; — graphique, betüerc; 2. arany (pénz); c'est un St. Jean bouche d'—, tartózkodás nélkül beszél; c'est un homme d'—, kitűnő férfiú.
Oracle, m. ant. jósige; fig. s'exprimer en style d'—, rejtélyesen beszélni; 2. jóstancs; jósa, jóshely, jósszék.
Oraculeux, se, a. jósszerű, jóslati.
Ora'ge, m. zivatar, fürgeteg, vihar, égiháború; it. fig.; — geux, se, a. viharos, zordón, háborgó; fig. vie = se, zajos, nyugtalan élet.
Oraire, v. étole (cath.).
Oraison, f. litt. szónoklat; gr. —s, beszédrészek; dév. ima; livre d'—, imakönyv.
Oral, e, a. szóbeli.
Orang (o-ran), m. h. n. emlőr, utáncs; 2. —bleu, orn. hürosrigó.
Orange, f. h. m. princes d'—s, orániai hercegek.
Oran'ge, f. bot. narancs; fleur d'—, narancsvirág; —gé, e, a. narancsszínű; —geade, f. narancsital, narancslé; —geat, m. conf. befőtt narancshéj; it. cukrozott narancshéj; —ger, m. bot. narancsfa; 2. —, ère, s. narancsárus; 3. v. a. narancsszínre festeni; —gerie, f. jard. narancsos; narancsház; —gesse, f. conf. narancspálinka; —giste, m. narancskertész; 2. h. m. az oráni család híve.

Orchi'dées

Orang-outang (oran-outan), m. h. n. vörös emlőr, homlokmagas ember.
Orateur, m. szónok; — de la chair, hitszónok; — du barreau, tárgyaló ügyvéd.
Orationnel, le, a. log. locution —le, összetett szó.
†Orationner, v. n. ékesen beszélni.
***Orationcule**, f. g. p. kis szónoklat.
Oratoire, a. szónoki; 2. m. imaház; imaszoba; —ment, adv. szónokilag.
Oratorio (oratörío), m. lit. egyházi ének.
Orbe, a. chir. coup d'—, horzsoló lövés; zúzott seb; maç. mur —, vakfal; 2. m. —, orbite, astr. körpálya; — de la terre, földpálya.
Orbiculaire, a. kördéd, kerek; an. muscle —, zárizom; bot. kerekded; icht. —s, kerek halak; —ment, adv. kereken, köralakban.
Orbière, f. sell. kerek szem-bőr.
Orbis (-bice); m. icht. tüskés csepühál.
Orbitaire, a. an. trous —s, szemgödörök.
Orbite, m. an. — de l'oeil, szemgödör; 2. astr. v. orbe (2.).
Orbité, f. jur. gyermektelenség, magtalanság.
Or-ça, v. ça (2.).
Orcanète, orcanette, f. bot. festő-atracél.
Orchésie (-ké-), f. h. n. bolhakandics.
Orchésio'graphie (-kés-), m. táncleíró; —graphie, f. táncrajz; —graphique, a. táncrajzi.
Orchestre (-kes-), m. h. grecq., színpadi tánchely; h. r. uri ülés; h. m. zenekar.
Orchestrer, v. a. mus. zenekar számára berendezni.
Orchi'dées (or-ki-), f. pl. bot. kosborfélék; —oc'le, m. méd. heresér; —s, (-kice),

Orcite

m. bot. kosbor; —tite, f. méd. tőkgyulladás.
 Orcite, m. icht. barna szádla.
 †Ord, e, a. piszkos, ronda; v. sale, vilain.
 Ordalie, f. ordéal, m. h. m. istenítélet; l'— du fer chaud, tűzpróba.
 Ordement, v. salement.
 Ordinaire, a. rendes; szokott; 2. közönséges; vin —, asztali bor; milit. pas —, lassú lépés; 3. közészerű, mindennapi; II. m. egy-szerű élmód; il ne tient point d'— chez lui, nem hohn étkezik; it. cselédek itala; 2. szokás; cath. — de la messe, szokásos mise-imák; bén. meggyés püspök; écon. pol. posta, posta-nap; 3. adt. à l'—, szokás szerint; 4. d'—, pour —, többnyire; —ment, adv. rendszeren, közönségesen, többnyire, szokás szerint.
 Ordinal, e, a. gr. nombre —, sorszám.
 Ordinand, m. cath. avatonc, fölszentelendő.
 Ordinant, m. cath. fölszentelt-, ctmzési püspök.
 Ordinateur, v. ordonnateur.
 Ordination, f. théo. fölszentelés, egyházi fölavatás; —nulle, érvénytelen fölszentelés.
 Ordir, v. salir.
 Ordo, m. lit. egyházi imakönyv.
 Ordonnance (-do-), f. rendezés, rendezkedés, elrendezés; jur. — de dernière volonté, végrendelkezés; 2. rendelés, parancsolás; rendelet, parancsolat; milit. habit d'—, ezredbeli egyenruha; —s, rendeltvényes, parancsör; 3. utalvány; écon. — d'un médecin, orvosi vény.
 Ordonnancement, m. fizetési utalvány.
 †Ordonnanceur, v. a. fin. utalványozni.
 Ordonnateur, m. rendező; guer. commissaire —, fő-

Ordonnée

hadi biztos; it. utalványozó.
 Ordonnée, f. géom. oldal-szegevény; —s parallèles, párhuzamos oldalszegevények; 2. a. v. ordonner.
 Ordonner, v. a. rendezni, elrendezni; il a —é cette fête, ő rendezte ez ünnepélyt; p. charité bien —ée commence par soi même, minden szentnek maga felé hajlik a keze; alg. équitation —ée, rendezett egyenlet; 2. — à, parancsolni, rendelni, meghagy-ni; fin. — un paiement, fizetést utalványozni; — d'une chose, rendelkezni vmiről; cath. fölszentelni; 3. bien, jól —é, jól, roszul rendezett; tété mal —ée, zavart fő; maison bien —ée, jól fölszerelt ház.
 Ordre, m. rend; sorrend; milit. — de bataille, hadi parancs; it. csatarend; gr. nombre d'—, sorszám; 2. helyzet, berendezés; mettre —, intézkedni; it. megakadályozni; 3. kötelesség, szabály, fegyelem; — public, nyilvános biztosság; — social, társadalmi szabályok; — d'idée, eszméláncolat; 4. sereg; rang; rend; théo. —s des anges, angyalok serege; fig. c'est un esprit de premier —, első rendű lángelme; — religieux, szerzetrend; it. chev. rendjel; 5. parancs, parancsolni; rendelet; com. meghagyás, rendeltvény; payez à mon —, fizessen rendeltvényem-re; écon. pol. — du jour, napirend; milit. mot d'—, jelszó; 6. t. t. cath. fölszentelés; — mineur, alantabb egyházi fölavatás; 7. en sous —, adt. mint alárendelt.
 Ordu're, f. piszok, szenny; pop. szar; it. sópredék, szemét; fig. erkölcsi romlottság; it. il aime les —s, szereti a trágárságokat;

Oreillon

—rier, m. écon. személtá-pát; személtáda; —rier, ére, s. a. trágár, szatyár; 2. erkölccstelen, fajtalan.
 †Orée, f. szél; part; — d'un bois, erdő széle; — de la mer, tenger partja.
 Oreillard, e, orillard, e, a. maréch. hosszúfüllű; h. n. nagyfüllű denevér.
 Oreille, f. an. fül; — externe, külső fül; tambour de l'—, füldob; lobe de l'—, fülcimpa; il a del'—, jó hallása van; fig. il a les —s délicates, nem lehet vele tréfálni; 2. prêtre l'— à q., vkire figyelni; si cela vient à ses —s, ha ez megtudja; ouvrir de grandes —s, fülelni; 3. fig. avoir l'— du ministre, szabadbejárásának lenni a ministernél; il m'en a rompu les —s, te belezelle fülelmet; II. percer les —s à un enfant, gyermeknek a fülét kifúrni; baisser les —s, bátorságát vesztetni; se gratter l'—, fejét vakarni; tirer l'— à q., vkit nógatni; 2. vin d'une —, kitündő bor; c'est du vin de deux —s, ez nagyon rosz bor; III. t. t. écon. — d'une marmite, fazék füle; mar. — de lièvre, háromszögű vitorla; rel. ce livre est plein d'—s, e könyv telve van behajósokkal (számárfülekkel); bot. — d'âne, fekete nádálytő; it. — d'homme, kapotnyak; it. — de Jupiter, füles szitalap; it. — de lièvre, szingallér; it. — d'ours, cifra kankalin, medvefűl; it. — de souris, nefelejts mizsót.
 Oreiller, m. párna; p. se battre avec son —, az álom ellen küzdeni.
 Oreillette, f. fülkarika; an. —s du coeur, szívfülke; bot. pálka.
 Oreillon, oreillon, m. méd. fültályog; fülfoltyás; még. bőrhumádék; sell. bojtt.

Oreins

Oreins, adv. *nem rég, minap*.
 Orémus (-uce), m. lit. fam. *ima*.
 *Oréo-graphie, f. *hegyrajz*.
 Orer, v. n. *imádkozni*.
 Orexie, f. *méd. éhkór*.
 Orfèvre, m. *aranyműves*; — bijoutier, *ékszerész*; — joailler, *drágakövműves*; — rie, f. *ötvösművészet*; 2. *ötvösmunka*; commerce d'—, *ékszerkereskedés*.
 Orfèvre, e, a. *földolgozott, munkált*.
 Orfiller, m. *képes párna*.
 Orfraie, f. *brise-os, ossifrague, gaudaigle de mer, aigle barbes, m. orn. halászsas, csonttörő sas*.
 Orfroi, m. com. *aranyhímes kelme*.
 Organe, m. an. *szerv*; 2. *hang*; 3. *közeg*; közlöny.
 Organique, a. *szerves*; partie —, *szerves rész*.
 *Organisateur, s. a. *szervező, rendező*.
 Organisation, f. *szervezet*; fig. *szervezés*.
 Organiser, v. a. *szervezni, létszeresíteni*; fig. *földállítani*; berendezni; 2. *zongorát orgonaművel el látni*.
 Organisme, m. bot. h. n. *szerkezet*; — des végétaux, *növények szerkezete*.
 Organiste, s. *orgonás*.
 Organo'graphie, m. *szervrajzol*; —graphie, f. *szervrajz*.
 Organsin, m. soier. *sodrott selyem*; —age, m. *manuf. sodrás*; —er, v. a. *manuf. sodorni (selymet)*; —eur, m. *selyem-sodró*.
 Orgasme, m. *méd. puffadás*.
 Orge, f. agr. *árpa*; faire les —s, *árpat aratni*; it. p. faire ses —s, *megszedni magát*; sucre d'—, *árpacukor*; fig. *il est grossier com. un grain d'—, gombab ember*; II. m. —grué, *árpadara*.
 Orgeade, f. *orgeat, m. mon-dolatej*; hűsítő ital; fam. *il est froid com. une ca-*

Orgeler

rafe d'—, *olyan fagyos mint a jégcsap*.
 Orgeler, orgeler, orgueilleux, m. *méd. árpa*.
 Orgies, f. pl. ant. *bacchus-ünnepélyek*; fig. *tivornya, dinom-dánom*.
 Orgnes, f. pl. agr. *egymás mellé fektetett szalmazsúpok*.
 Orgue, m. orgues, f. mus. *orgona*; — à cylindre, — de Barbarie, — d'Allemagne, *kintorna*; 2. —s, pl. fort. *hulló rostély, véd-rács*; h. n. *korall orgona*; mar. *vízlek*.
 Orgueil (-gheuille), m. gög, *dölyf*; *nagyravágás*; p. l'— marche devant l'écrasement, *hidd el magadat, ha veszni akarsz*; 2. *nemes büszkeség*; arch. *polc, láb, polc-alj*.
 Orgueilleusement, adv. *gőgösen*.
 Orgueilleux, se, a. *gőgös, dölyfös*; fölfuvalkodott.
 Orient (-au), m. géo. *kelet*; l'— d'éte, d'hiver, *nyári, téli kelet*; fig. *une beauté dans son —, serdülő szép ség*; joail. *des perles d'un bel —, szép fényű gyöngyök*.
 Oriental, e, a. *keleti*; peuples — aux, *keleti népek*; 2. m. pl. *orientaux, keleti népek*.
 s'Orientaliser, v. r. *keleti szokásokat fölvenni*.
 *Orientaliste, m. *keleti nyelveket értő*.
 Orientation, f. *géo. tájzás*.
 Orientement, m. agr. *irányzás szél szerint*.
 Orienter, v. a. *égtájra illeszteni*; tájzani; arch. — un plan, *tervet tájékolni*; mar. — les voiles, *a vitorlákat irányozni*; 2. s'—, v. r. *tájékozni*; fig. *eligazodni*.
 Orienteur, m. astr. *délnap mutató*.
 Orifant, m. chev. *kis lovagkürt*.
 Orifice, m. *nyílás*; — d'une plaie, *seb szája*.

Orillonné

Oriflamme, m. h. de F. *királyi lobogó*.
 †Orifiant, a. *hiu, nagyrovágyó*.
 Origan, m. bot. *majorána, murvapikk*.
 Originaire, a. *származó, származási*; 2. *veleszületett, természetből való*; honos, honi; hazai; prat. demande —, *főpanasz*; demaudeur —, *fővádoló*; —ment, adv. *eredetileg, eredetileg*; kezdetben.
 Original, m. *minta*; eredeti; prat. copie sur l'—, *az eredeti után másolt*; 2. *különc*; 3. en —, *adt. eredetiben*.
 Original, e, a. *eredeti*; la lettre —e, *eredeti írás*; 2. *különc, sajtóságos*; c'est un homme —, *csudálatos ember*; —ement, adv. *különcsen, sajtóságosan*.
 Originalité, f. *eredetiség, sajtóság, sajtóság*; csudálatosság, különtség.
 Origine, origination, f. *eredet, származás, kezdet*; il est Hongrois d'—, *származására nézve magyar*; fig. *forrás, kiűfő, ok*; 2. dans l'—, *adt. v. originairement*; d'ès l'—, *mindjárt eleintén*; kezdetben.
 Originel, le, a. *eredeti*; théo. grâce —le, *őseredeti kegyelem*; péché —, *eredendő bűn*; fam. *il a le péché —, főhiba van benne*; méd. mal —, *veleszületett baj*; —lement, adv. *eredetileg, kezdetből fogva*.
 Orignal (-nial), originiac (-niac), m. h. n. *jávorgím (Kanadában)*.
 Origome, m. bot. *csomolyék*.
 Orillard, v. *oreillard*.
 Orillon, m. fig. *fülecske*; méd. v. oreillon; arch. *kihítlések*; écon. v. oreille (III.), sell. v. oreillon; *bástyafok*.
 Orillonné, e, a. fort. *bastion* —, *fokozott bástya*.

Orillonner

Orillonner, v. a. milit. *fo-
kozni (bástyát)*.
Orin, m. mar. *uszánykötél*;
péch. *háló kötele*.
Orinal, v. urinal.
Oringuer (-ghé), v. a. mar.
*horgonyt a talajból ki-
húzni*.
Orion, m. astr. *kaszhúgy*.
Oripeau, m. *pillangólemez*,
sárga sík; fig. ce n'est que
d'—, *nem egyéb látszat-
nál*.
Orithie, f. conch. *kompos
botrog*.
Orle, orlet, m. arch. *sze-
gély, karima*; hydr. *zsi-
lip*; mar. *vitórlaszegély*.
Ormaie, v. ormoie.
Orme, m. bot. *szil*; puceron
d'—, *levelész, korpafereg*;
papillon de l'—, *szilfa-
lepke*.
Ormeau, ormel, m. bot. *fiat-
tal szil*.
Ormière, f. bot. *legyező baj-
nóca*.
Ormille, f. écon. *szilcse-
mete*.
Ormin, m. bot. *skarlát sá-
lya*.
Ormoie, f. bot. *szilerdő*.
Ormateur, m. *diszítő*.
Orne, ornier, frêne sauvage,
m. bot. *vadkőris*; 2. út,
ösvény.
Ornemaniste, m. *artista* —,
diszítő művész.
Ornement, m. *diszítmény*,
éktítmény; *cifrázat, ék*;
litt. —s d'un autel, *oltár-
dísz*; rhét. —s du dis-
cours, *beszéd-ék*; fig. il
est l'— de son siècle, *szá-
zadának dísze*.
*Ornementaire, a. *diszít-
ményt, éktítményt illető*.
Ornemental, e, a. *diszítési,
éktízt*.
Ornementation, f. *diszítme-
nyek föllosztása*.
Ornementiste, m. *diszíték-
rajzoló, -készítő*.
Ornéode, m. ent. *legyező*.
Orner, v. a. *diszíteni, ékíte-
ni: fölcifrázni*.
Ornier, v. orne.
Ornière, f. *kerékvágás, ke-*

Ornitho'céphale

*réknyom; kátyu; route à
—s, vaspálya*; 2. *pályasín*.
Ornitho'céphale, m. h. n.
kövesült madárfej; —gale,
—galon, m. bot. *sárma*;
—graphe, v. ornithologue;
—logie, f. *madárisme, ma-
dártnan*; —logiste, —logue,
m. *madártudós*; —logi-
que, m. *madártani*; —
mance, —mancie, f. *ma-
dárjövés*; —mancien, ne,
s. *madárjós*; —pode, or-
nithope, m. bot. *körbecű*;
—phonie, f. *madárdal*;
—rhynque, m. h. n. *csd-
rönd*; —scope, —scopie, v.
—mance, —mancie; —
trophe, ornitrophe, m.
bot. *csutkalom*; —trophie,
f. écon. *mesterséges költés*;
madártenyésztés.
Oro'banche, f. bot. *szádor*;
=majeure, grande =, *nagy
szádor, kenderkőköröcsin*;
—be, v. ers; —bite, f. h. n.
borsókö; —gnosie, v. géo-
gnosie; —graphie, v. oréo-
graphie; —logie, v. géo-
gnosie.
Oronce, f. bot. *gúnyás pin-
tyő*.
Oronge, f. bot. v. *agaric*;
—fausse, *légyölő galóca*.
Orpailleur, v. arpaillieur.
Orphelin, e, s. *árva*; —de
père et de mère, *atyátlan
és anyátlan árva*; maison
des —s, *árvaház*; —s, m.
pl. *árvák kórháza*; —e, f.
fleur. vidabarna szegfű;
—age, m. *árvaság*; —iser,
v. a. *árvásítani*.
Orphi'e, f. icht. *hegyes orrú
csuka*; —lière, f. péch.
csukahorog.
Orpiment, m. minér. *arany-
glét*.
Orpimenter, v. a. *aranyglét-
tel festeni, vegyíteni*.
Orpin, m. bot. *büddögönye*;
—repise, *panicule, sebfű*;
—rose, *szagostövű rozsika*;
minér. —minéral, v. orpi-
ment.
Orque, v. épaulard.
†Orrible, v. horrible.

Ortolan

Orse, f. mar. *tabbal*.
Orseille, f. bot. *festőmoh*.
Orser, v. n. mar. *szél ellen
vitórlázni*; —e! *szelet
fogj!*
Ort, a. m. com. *peser* —,
göngyölyöstől mérlegelni.
Orteil, m. *lábujj*; se dres-
ser sur les —s, *lábujj-
hegyre állni*; 2. ord. *nagy-
lábujj*.
Ortho'doxe, a. *igazhitű*; fig.
helyes, valódi; —doxie, f.
igazhitőség; —dromie, f.
mar. *egyenest irány*; —dro-
mique, a. mar. *egyenest
irányú*; —épie, f. *helyes
éjtés*; —gonal, e, a. *derék-
szögű*; —gonalement, adv.
derékszögűleg; —gone, a.
geom. *függőleges*; —graphe,
f. gr. *helyesírás*; fig. et
fam. *faire une faute d'—,
bakot löni*; —graphie, f.
arch. *homlokrajz, színrajz*;
—graphier, v. a. gr. *helye-
sen írni*; —graphique, a.
gr. *helyesírási*; arch. des-
sin =, *színrajz*; astr. *vé-
getlen távi*; —graphiste,
m. *helyesírás tanítója*;
—logie, f. did. *helyes í-
rás*; —pate, m. ant.
birkózás; —pédie, f. méd.
testidomítás; —pédique, a.
testképzést; —pédiste, m.
testidomító; —pnée, f. méd.
fuladozás; —ptères, m. pl.
ent. *egyenest röptűk*.
Ortiage, m. agr. *szőlőlevelek
sárgulása*.
Ortie, f. bot. *csalán*; —bru-
lante, *közönséges csalán*;
—morte, *árva csalán*; —
rouge, *tarka foganótt*; pe-
tite —, *apró csalán*; pi-
qûre d'—, *csaláncsípés*;
com. toile d'—, *csalán-
szövet*; h. n. —de mer, *vi-
rágófereg*; jeter le froc aux
—s, *fölhagyni mesterség-
vel*.
Ortier, v. a. vét. *csalánnal
égetni*; méd. *fièvre —ée,
csalánkúteg*.
Ortolan, m. orn. *kerti sir-
mány*; —jaune, *citrom-
sármány*.

Ortygis

Ortygis, f. orn. *haris*.
 Orvale, v. ormin.
 Orviétan, m. pharm. *méregnyalat*; marchand d'—, *kuruzzsoló*.
 Orycto'gnosie, f. *áslaisme*; —graphie, m. *áslaletró*; —graphie, f. *áslarajz*; —logie, f. *áslatan*; —logiste, m. *áslász*.
 Orysophage, s. a. *rízsevő*.
 Orysse, m. ent. *fűrészbogár*.
 Oryx, m. h. n. *zergebak*.
 Os (6), m. *csont*; ext. — de la baleine, *halcsont*; il est allé porté la ses —s, *ott akarja bevégezni élete napjait*; p. jamais à bon chien il ne vient un bon —, *az érdem ritkán lel jutalmat*.
 Oscabion, oscabiorn, m. h. n. *kiton (kagyló)*.
 Oschéité (oce-ké-), f. méd. *boréklób*.
 Oschéo-cèle (oce-kéo-), f. méd. *hereséro*; —phyme, f. méd. *boréktuzdag*.
 Oscillation (o-cil-la-cion), f. mécan. *ingás, lengés, rezgés*; fig. *ingadozás*; —atoire, a. *ingó, lengő, hínáló*; mouvement —, *kanyarmozgás*; —er, v. n. *ingani, lengeni*.
 Oscitant, e (o-ci-), a. méd. *ástitő*; —tation, f. méd. *ástitőzés*.
 Oscula'teur (oce-ku-), a. m. géom. *érintő*; —tion, f. géom. *érintkezés*; point d'—, *érpont*.
 Osé, e, a. *merész, vakmerő; szemtelen*.
 Oseille, f. jard. *sóska*; —ordinaire, *mezei sóska*; —sauvage, *petite* —, —de mouton, *madárlórom*; —d'âne, *nadálytő*.
 Oser, v. a. *merészezni, merni*; 2. *bátorkodni*; 3. m. *bátor*.
 Oseraie, f. e. f. *füzes, fűzcserje*.
 Osereux, se, a. jard. *fűz*...; panier —, *fűzfakosár*.
 Oseur, m. *vakmerő, merész*.
 Osier (o-zié), m. jard. *fűz, csigolyafűz, költőfűz*; —vert,

*Osmazome

rekettyefűz; corbeille d'—, fűzfakosár; fig. *il est franc com. —, őszinte, nyílt-szívű*.
 *Osmazome, f. chi. *kocsonyadek*.
 Osmère, m. icht. *eperlanszemling*.
 Osmium (-ome), m. chi. *szagany; oxide d'—, szaganyéleg*.
 Osmonde, fougère fleurie, f. bot. *pompás ozmund*.
 Osmyle, m. ent. *pettyés fátolyka*.
 Osphalgie, f. méd. *ágyékfájás*.
 Ossature, f. *csontalkat*; arch. *farácszat*.
 Osselet (o-ce-lè), m. *csontocska*; an. *izbütyök*; jeu. *kocka*; arg. *fog*.
 Ossements (o-ce-), m. pl. *csontok; halottcsont*.
 Ossetet (o-ce-rè), m. bouch. *csontvágó kés*.
 Osseux, se (o-ceü), a. an. *csontos*; it. *csontféle*.
 Ossification (o-ci-), f. el. *megcsontosulás*; —fier, v. a. el. *megcsontosítani*; 2. s'—, v. r. *csonttá válni*.
 megcsontosodni; —figue, a. *csontostő*; —frague, v. osfraie; —fragum (-ome), m. bot. v. *brise-os*; —llon, m. h. n. *madár csontocska*; —vore, a. méd. *csontmaró*.
 Osso-mètre, v. dynamomètre.
 Ossu, e, a. *csontos*.
 Ossuaire, m. *tetemház*.
 †Ost, m. *hadvezér*; p. si l'—savait ce que fait l'—, l'—battrait l'—, *ha a volna nem volna, minden szegény gazdag volna*.
 Ostagre, m. chir. *csontfogó*.
 Ostansibie, (os-tan-), a. mutatható, *elömutatható*; —ment, adv. *mutathatólag*.
 Ostensif, ve, a. dipl. *közölhető*.
 Ostensoir, ostensoire, m. *szentségtartó; ereklyetartó*.
 Ostentateur, trice, a. *fitogtató, kérkedő*.

Otis

Ostentation, f. *kérkedés; faire —, fitogtatni*.
 Ostéo'cèle, f. chir. *sértőmlődag*; —cope, m. méd. *csontbetegség*; —dynie, f. méd. *csontfájás*; —génie, f. méd. *csontképzés, fejlődés*; —graphie, f. méd. *csontrajz*; —lithe f. h. n. *csontkő, kövesült csont*; —logie, f. *csonttan*; —logue, m. *csontász*; —malaxie, f. méd. *csontpuhulás*; —phage, s. a. *csontevő*; —phorie, f. méd. *csontszű*.
 Ostracé, e, a. h. n. *kéthéjú*.
 Ostracion, poisson coffre, m. icht. *csontpikkelyű*.
 Ostraciser, v. a. et n. *száműzni, cserépszavazat által elítélni*; 2. s'—, v. réc. *egymást száműzni*.
 Ostracisme, m. ant. *cseréptétel, száműzetés*.
 Ostracite, f. h. n. *kövült osztriga héj*.
 Ostraco'dermie, s. a. h. n. —, animal —, *héjas állat*; —logie, f. *kagylótan*.
 Osyris, m. bot. *ternye*.
 Otage, m. *kezes, tüz*.
 Otager, m. cout. *adóságért letartóztatott külföldi*.
 Otal'gie, f. méd. *fülfájás*; —gique, a. méd. *medicament—, fülfájás elleni szer*.
 Otard, v. outarde.
 Otarie, m. h. n. *sörényes foka*.
 Ôté, prép. *kivéven*.
 Ôter, v. a. *eltenni, venni; félre tenni, -rakni; levenni*; —les chevaux de la voiture, *kifogni a lovakat*; ôtez-vous de là, *álljon félre*; —e-toi de mes yeux, *takaródjál szemem elöl*; —le chapeau, *kalapot emelni*; 2. *előzni, elosztani, megszüntetni*; ôtez-moi de peine, *szabadítson meg e bajtól*; 3. —qch. à q., *vkít vmitől megfosztani, vmit vkitől megvonni*.
 Ôte-vent, v. auvent.
 Otis (-ice), m. h. n. *afrikai tizók*.

Oto'graphie

Oto'graphie, f. *fűlrajz*; —logie, f. *fűltan*.
 Oton, m. agr. *csepelt gabona polyvástól*.
 Oto'puos, f. méd. *fűlfolyás*; —rrhagie, f. *fűlvérzés*; —tomie, f. an. *fűlböncölés*.
 Ou, conj. *vagy*; *vagy-vagy*.
 Oû, adv. *hol, hová*; par — *sortir, merre távozzam*; par — *me tirerai-je d'affaire, miként meneküljek*; —que, *bárhová*; 2. la situation — je suis, *a helyzet melyben vagyok*; 3. *honnét?* 4. *mire? hová? miként?*
 Ouaiche, m. mar. *hajónyom*; *tirer un vaisseau en —, hajót vontatni*.
 Ouaille, f. h. n. *juh*; fig. *gyónó, bűnvalló*.
 Ouais (ou-è), i. *teringette*.
 Ouâte (ou-a-te), f. la ouâte és nem: l'ouâte; *gyapot, vatta*.
 Ouater, v. a. *vattázni, gya-pozni*.
 Ouatergan, m. *iszapos árok*.
 Ouâteux, se, a. *gyapotféle*.
 Ouber, m. *sólyom neme*.
 Oubli, m. *feledés; feledékenység*; it. *elfeledés, feledés, megfeledkezés*; l'— de soi-même, *önmegtagadás; önfeledés*.
 Oubliable, a. *feledhető*.
 Oubliat, v. obliat.
 †Oubliance, f. *feledékenység*.
 Oublie, f. conf. *ostya*; *csöves ostya*; —s de supplications, *kockalapény*; cout. droit d'—, v. obliat.
 Oublier, v. a. *feledni, elfeledni*; 2. *elhanyagolni*; j'ai tout —é, *mindent megbo-csátottam*; 3. ott-, *kihagyni*; *átugrani*; *kimaradni*; 4. s'—, v. r. *önmagáról elfeledkezni*; 5. s'—, v. r. *vétetni, eltévedni*.
 Oublierie, f. *ostyasütés*; *ostyasütőde*; 2. *ostya-szekrény*.
 †Oubliette, f. *földalatti börtön*; fig. *mettre aux —s, feledésnek átadni*.

Oublieur

Oublieur, m. *ostyasütő*.
 Oublieux, se, a. *feledékeny*.
 Ouche, m. agr. *gyümölcsös*.
 Oudrir, v. n. bot. *összezsugorodni*.
 Ouest (ou-este), m. géo. *nyugot, nyugat*; 2. *napnyugot*.
 Ouette, f. orn. *locska selyem farkú*.
 Ouf! i. *jaj!*
 Oui, adv. *igen*; 2. *ugy van*; 3. *úgy-úgy*; —certes, *persze*; 4. m. *igen*; fam. dire le grand —, *házasodni*; 5. —dè, v. dà.
 Oui-dire, m. *mende-monda*; ce sont des —, *nem egyéb mende-mondándi*; 2. *halomlás*; je ne sais rien que par —, *csupán hallomásból tudom*.
 Ouie, f. *hallás*; méd. —double, *kettős hallás*; 2. —s, pl. —s des oiseaux, *fill*; —s des poissons, *kopolyú*; fig. fam. il a des —s pâles, *pálista színe van*; mus. —s d'un violon, *hangrés*.
 Ouillage, m. écon. d'un tonneau, *megtöltés*.
 Ouiller, v. a., un tonneau; *megtölteni*.
 Ouillière, f. agr. *gyalogcsapás*.
 Ouïr, v. a. ir. *hallani*; —en confession, *gyóntatni*; 2. *meghallgatni*; dév. Seigneur, daignez —nos vœux, *Uram! hallgass meg kívánatainkat*; prat. *kihallgatni, vallatni*; fin. *megvizsgálni*.
 Ouistiti, m. h. n. *pézsmamajom*.
 Oulices, f. pl. charp. à —, *négyszögű*.
 Oulite, f. méd. *ínylob*.
 Oulmière, f. e. f. *szilfacsalit*.
 Oulo-rrhagie, f. méd. *íny-vérfolyás*. [vész.
 Ouragan, m. *szélvihar, szél*.
 Ourame, f. agr. *sarló*.
 Ouraque, m. an. *hígyduzma*.
 Ourdir, v. a. tiss. *bebordázni, benyűstözni (fonalat)*;

Outrage

passem. *felhúzni*; fig. — une trame, *roszban törni fejét*.
 Ourdissage, m. manuf. *benyűstözés*; 2. *ennek díja*.
 Ourdisseur, m. manuf. *benyűstöző*.
 Ourdissure, f. *fonalhúzás; bordázás*.
 Ourdre, m. *pécbog*.
 Ourelet, v. ourlet (bot.).
 Ourlet, v. a. coutur. *szegni, beszegni*.
 Ourler, m. coutur. *szegély*; arch. *párkány*; bot. *karima*; bonn. *szél*.
 Ouronologie, f. méd. *húgytan*.
 Ourque, v. orque.
 Ours (our-ce), m. h. n. *medve*; p. il a monté sur l'—, *nem ijed meg az árnyékától*; 2. —à fourmis, *hangyász*; 3. th. *kifütyölt szindarab*; —e, f. h. n. *nőstény medve*; astr. *göncöl, göncöl szekere*; —erie, f. *zsémbeskedés*; —in, *hérisson de mer, bouton, chataigne de mer*, m. h. n. *tüskés féreg, tengeri süly*; —ime, f. h. n. *cáfa szindisz*; —iné, e. a. h. n. *tüskés, tövises*; —iniens, m. pl. h. n. *medvefajok*; —on, m. h. n. *bocs*; com. *karmantyú bocs szörmejéből*.
 Ourvari, v. hourvari.
 †Ouselage, m. cout. *csók*; *nászajándék (a vőlegény részéről)*.
 Outarde, f. orn. *túzok*.
 Outardeau, m. orn. *fiók tűzok*.
 Outil (outi), m. *szerszám*; p. voilà un bel —, *valóságos kontárság*.
 Outiller, v. a. *szerszámmal ellátni*; fig. il est mal —é, *roszul van felszerelve*.
 Outrage, m. *becstelenség, gyalázás; szégyen, gyalázat*; fig. —de la fortune, *kegyetlen balsors*; it. —du temps, *az idő pusztítása*; faire —à bon sens, *a józan ésszel lábbal tapodni*.

Outrageant

Outrageant, e, a. gyalázó, gyalázatos, csúfos.
 Outrager, v. a. meggyalázní, durván sértetni; il a été —é en son honneur, becsületében sértették meg.
 Outrageusement, adv. gyalázatosan, csúfosan, sértőn; on l'a battu —, túlságosan megverték.
 Outrageux, se, a. gyalázatos, sértő, csúfos.
 Outrance, f. chev. combat à —, élet halál viadal; armes à —, éles, hegyes fegyverek; brave à —, rettenthetetlen; boire à —, túlságosan inni.
 Outre, f. tömlő.
 Outre, prép. túl; vin d'— Rhin, Rajnán túli bor; it. adv. il n'alla pas plus —, nem ment tovább; d'— en —, keresztül; il le perça —, keresztül szúrta; 2. kívül azon kívül; — cette somme, ez összesen kívül; 3. en —, adv. felül, rajta, rá, azonkívül.
 Outre, e, a. túlzott; sa morale est —e, túlságos, szigorú.
 †Outre-cuidance, f. önhittség, elbizottság; —cuidant, e, a. önhitt, elbizakodott; rigolyás, veszekedő; —cuidé, e, a. jeune homme —, elbizakodott ifjú; —cuidier, v. n. et s'—, v. r. elbizakodni.
 Outrée, f. pal. ráútés (árverésnél).
 Outrement, adv. túlságosan.
 Outremer, m. com. halványkék.
 Outre-mesure, adv. nagyon, mértékentül, túlságosan; —passe, f. e. f. határtúllépés (erdővágásnál); —passer, v. a. túllépni.
 Outrer, v. a. túlszigazni, tulhajtani; 2. megsérteni, megharagítani; —é de colère nagyon haragos, bosszús; il est —é de douleur, a fájdalom elcsigázta; 3. túlozni.
 Ouvert, e, v. ouvrir.

Ouvertement

Ouvertement, adv. nyíltan, őszintén, nyilvánságosan.
 Ouverture, f. nyílás; arch. ablak, ajtó s egyéb nyílás; bot. szájacs; 2. nyitás; kinyitás; fölbontás; expl. törés; fig. megnyitás; elbádás kezdete; — d'opéra, nyitány; faire une —, elbádást tartani; it. vmit indítványozni; faire des — indiscretes, szerénytelen közléseket tenni; je ne vois aucune —, nem látok semmiféle módot is; 4. alkalom; 5. — de coeur, nyíltszívűség; — de l'esprit, tehetség.
 Ouvrable, a. jour —, dolgoztató, hétköznapi.
 Ouvrage, m. munka; mű; corps de l'—, mű főtartalma; arch. gros —s, főfalak, alapfalak; expl. se rendre à —, bányába menni; fort. erődítmények; hydr. à seaux, merítő mű, —kerék; 2. munka, dolog; il y a de l'— pour plus d'un an, több mint egy évi munka; 3. arg. lopás.
 Ouvrager, v. a. une étoffe, manuf. kidolgozni; forg. — une mine, olvasztott fém salakjától megtisztítani.
 Ouvrant, e, à jour —, víradakor.
 Ouvreaux, m. pl. verr. pestnyílások.
 *Ouvrer, v. n. dolgozni; 2. v. a. bányolni, pénzt verni; bois —é, földolgozott fa; tiss. linge —é, hímestett asztalnemű.
 Ouvreur, se, s. th. nyitó; verr. a. fűtő golyó nyitója.
 Ouvrier, ère, s. munkás; — à façon, darab számra dolgozó munkás; impr. — en conscience, heti béres szedő; horl. fényező; éor. des —s d'iniquité, istentelenek; fig. j'ignore de qui sont ces vers, mais ils sont d'un bon —, nem tudom ugyan, hogy kitől valók e versek, de minden esetre jó költő

Oval

írta; 2. a. jur. —, v. ouvrable; cheville —ère, pecékazeg; fig. dans cette affaire c'est lui la cheville —ère, ez ügyben ő a főszemély.
 Ouvrir, v. a. ir. nyitni, kinyitni; la porte est ouverte à gueule bée, a kapu tárva áll; on a ouvert sa caisse, feltörték pénztárát; — le ventre à q., vkinek hasát fölhasítani; p. un briseur de portes ouvertes, szájhős; — une forêt, erdőben utakat csinálni; ville ouverte, nyílt város; — la séance, ülést megnyitni; — ses bras, karját kitárni; fig. — à q., vkit szívesen o'gadni; — ses jambes, lábát szét terpeszteni; — l'apêtit, étvágyat gerjeszteni; — de grands yeux, bámulni; c'est un homme ouvert, őszinte ember; — un pari, fogadást ajánlani; 2. fölbontani, föl vágni, megszegni; ch. — une bête, fejteni; gant. — le gant, bővteni; milit. keresztül törni; 3. ásni, földelni háyni; expl. — une mine, aknát munkába venni; fig. — le feu, a tüzelést megkezdni; 4. v. n. kinyitni, nyitni; les spectacle —e tard, a színház későn nyílik; 5. s'—, v. r. cette fenêtré ne s'—e pas aisément, ez ablak nehezen nyílik; la foule s'ouvrit devant lui a tömeg megnyitult előtte; cette boîte ne veut pas s'—, e szelence nem akar kinyitni.
 Ouvroir (-ro-are), m. műhely, műterem.
 Ouyra, v. condor.
 Ovaire, m. an. petefészek; bot. petény, maghón.
 Ovalaire, a. tojás alakú; an. trou —, ou: ovale, forgó csontlyuk.
 Oval, e, s. a. tojásdad, petédéd; an. v. ovalaire; iocht. m. szálkás durbancs; 2. f. manuf. sodorfa.

Ovaler

Ovaler, v. a. manuf. *sodorfával készíteni*.
 Ovarite, f. méd. *petefészek lob.*
 Ovation, f. h. v. *diadal*; fig. *ünnepélyes fogadtatás*.
 Ove, f. arch. *tojás (ily alakú díszítmény oszlopon)*.
 Ové, e, ovoïde, oviforme, a. bot. *tojás alakú*.
 Ovelle, f. icht. *ökle*; pop. *bökle*.
 Ovi'dues, m. pl. *méhcsarvak, -csövek*; — forme, a. v. *ové*.
 Ovíllé, e, a. méd. *déjections* —es, *juhbagyó alakú ürülék*.
 Ovin, m. écon. rur. *juhvalyú*.
 Ovin, e, a. écon. rur. *juh*...; race —e, *juh faj*.
 Ovípare, a. h. n. *tojós*; —vore, a. h. n. *tojásévó*.
 Ovule, m. bot. *magcsa*.
 *Oxá'late, f. chi. *sóska savas só*; —lide, —lis, oxis, m. bot. *madárlórom*; —lique, a. chi. *sóska sav*.
 Oxy'... , prép. bot. *tüskés*; chi. *savas*; — acanthe, v. aubépine; —crat, m. méd. *ecetes víz*; —crater, v. a. pharm. *vizet ecetesíteni*; —croce, m. méd. *sáfrán-tapas*.
 Oxydabilité, f. chi. *élenyíthetés*.
 Oxydable, a. chi. *élenyíthető*.
 Oxydation, f. chi. *élenyítés*.
 Oxyde, m. chi. *éleg*.
 Oxyder, v. a. *élenyíteni*; 2. s'—, v. r. *élenyedni*.
 Oxydule, m. é cs.
 Oxy'gala, m. *aludt tej*; —génable, a. chi. *élenyíthető*; —gène, m. chi. *éleny*; —mel, m. méd. *ecetméz*; —mètre, m. chi. *élenymérő*; —phénique, a. méd. *savanyús*; —regmie, f. méd. *savanyú büjögés*; —rrhodin, m. méd. *rózsacé*; —saccharum (sa-ka-rome), m. méd. *ecetes cukor*; —thymie, f. méd. *hirtelen harag*.

Oyant

Oyant, e, a. prat. *megvizsgáló*; 2. m. *számvevő*.
 Oyer, m. cuis. *libasült-árus*.
 Ozanique, a. méd. *szájtisztító*.
 Ozène, f. méd. *orrfekély*.
 Ozophylle, a. bot. *feuille* —, *büdös levél*.

P.

P (pe, pé), m. a *betűsorozatban 16*.
 Pabouche, v. *babouche*.
 Pacage, m. agr. *legelő*; —r, v. n. *cout. legelni*.
 Pacant, m. *goromba, durva, neveletlen*.
 Pacfi, m. mar. *grand* —, *nagy árbockasvitorla*.
 Pache, m. *egyesség, megállapodás*.
 Pschantique, a. méd. *sűrítő*.
 Pachirier, m. bot. *vad kakaófa*.
 Pachy'dermes, m. et a. m. pl. h. n. *sok patások, sok csülkösök*; —rhynhide, a. h. n. *vastag csőrű*; —trique, a. h. n. *vastagszőrű*.
 Pacif' re, a. h. anc. *békehozó*.
 Pacif'icateur, trice, s. *békeszerző, békéltető*; —fication, f. *békeszerzés, békéltetés*; —fier, v. a. *békéltetni, elintézni*; 2. se —, v. r. *megnyugodni*; —fique, a. *békés, békeszerető*; écr. *bien heureux les* —s, *boldogok a békülékenyek*; 2. *nyugodt, csöndés*; —ment, adv. *békésen*; csöndesen.
 Pacotille, f. mar. *hajda, szabadságharc* (bizonyos mennyiségű áru melyet a hajóslégény eladás végett vihet magával); 2. *málha, utas-podgyász*; com. *marchandise de —, selejt áru*.
 Pacquire, v. *pécari*.
 Pact'e, m. jur. *szerződés, egyesség, megállapodás*; t—ion, f. jur. *egyezmény, alku*; faire une —, ou: —ner, *egyezkedni*; —iser, v. n. jur. *szerződést, alkut*,

Paie

egyezményt kötni, szerződni.
 Pactoliser, v. a. fig. *hirtelen meggazdagodni*.
 Padelin (-lein), m. verr. *olvasztó tégely*.
 Padère, m. h. n. *pettyes umak*.
 Padou, m. com. *fátyolselyem szalag*.
 Paeon (pé-an), m. lit. *dicsének*.
 Paedarthorace, m. chir. *csontszu*.
 Paeone, f. bot. *bazsál*.
 Pagaie, f. sucr. *keverő lapát*.
 Paganello, m. icht. *fekete gobhal*.
 Paganie, f. *paganisme, m. h. anc. pogányság*.
 Page, f. *lap. oldallap*; impr. mise en —, *tördelés, rételés*; fig. *mettre hors de —, öndílóvá tenni*; 2. bot. *oldal*; impr. *fausse —, vak-cím*; mettre en —, *törni és kilőni*; fig. *c'est la plus belle — de son histoire, ez élettörténetének fénypontja*.
 Page, m. *aprád*; fig. *être hors de —, saját gazdáját válni*; tour de —, *apródcsinny*; 2. mod. *ruha csipített*.
 Pagel, m. icht. *vörös spár*.
 Pagésie, f. féo. *bérijóság*.
 Pagination, f. *lapszámozás*.
 Pagine, m. h. n. *crabe —, olótlánrak*.
 Paginer, v. a. *lapszámozni*.
 Pagne, m. *négerkötény*.
 Pagnones, m. pl. méd. *gerendély*.
 Pagnote, m. *gyáva, pulya*; p. voir un combat du mont —, *biztos helyről nézni a csatát*.
 Pagnoterie, f. *gyávaóság*; 2. *ostobaság, hülyeség*.
 Pagode, f. *bálványtemplom; bálványszobor*.
 Pagodine, f. *pagodite, m. minér. fagyóc*.
 Pague, pague, m. icht. *tengeri spár*.
 Paie (pé), f. milit. *zsold*; 2. *fizető*; c'est une mauvaise

Païement

—, rossz fizető; morte —, kegyelemdíj; fin. morte —s, adóképtelenek.
 Païement, (pé-man). païment, m. fizetés; 2. jour du —, fizetés napja; — à terme, részletfizetés.
 Païen, ne, s. a. pogány; p. jurer com. un —, pogány módra káromkodni.
 Paillage, v. païlement.
 Paillard, e, s. a. kurvás, kurafi; c'est une —e, nagy kurva; 2. m. gazember semmire kellő; 3. m. vig cimborá; —er, v. n. kurválkodni; 2. se — v. r. vígan élni; —ise, f. kurválkodás.
 Paillasse, f. szalmazsák; fig. — de corps de gardes, katonakurva; arg. has; 2. m. bohóc.
 Païlasson, m. szalmafonatu ablakfüggöny; écon. lábtörő szalmafonat; jard. szalmatakaró; orf. szalmaal.
 Païlle, f. agr. szalma; les soldats vont à la —, a katonák takarmányért mennek; fig. cela enlève la —, ez nyeri el a díjat; fam. il est dans la — jusqu' au ventre, jó állapotban van; un homme de —, jelentéktelen ember; écon. rur. — d'avoine, zab szecska; com. jaune de —, vajszín; forg. — de fer, vasszár; joail. il y a une — dans ce diamant, e gyémántban folt van; vign. vin de —, fojtott bor; arg. csipke.
 Païllé, e, a. bl. tarka.
 Païllé (pa-lié), m. agr. alom; szalma szín. [szórás]
 Païllement, m. agr. alom
 Païlleoles (pa-lié-), f. pl. minér. arany pillangó.
 Païller (pa-lié), m. agr. ganajudvar; 2. törek szalma; szalmaszín.
 Païlesson, m. manuf. könnyes szalmakalap.
 Païllet (pa-lié), a. m. halvány; vin —, halványvörös bor; siller; agr. szalmarakás.

Paillette

Paillette (pa-li-ète), pillangó, csillám, pillantyu; minér. mos-arany.
 Pailleux, se, s. szalmaárús.
 Pailleux, se, a. métal. törős.
 Paillier, m. arch. v. palier; 2. écon. rur. szalma padlás, szalmaszín.
 Paillo, m. mar. — d'une galère, kenyérkamra.
 Paillon (pa-lion), m. joail. rézfüst; orf. forrasztó vegy; ét. önlemez; boul. szakasztó kosár.
 Païllonner, v. a. ét. önlemez-zel kirakni.
 Païllot, m. kis szalmazsák; mar. írnokgályarab; it. kétszersültkamra.
 Païlloteur, v. arpailleur.
 Pain, m. kenyér; — bourgeoïis, házi kenyér; — chapelé, tejes kenyér; — de son, korpakenyér; — à chanter, pecsételő ostya; fig. manger le — hardi, szolgálni; il a du — enit, van miből élnie; il est bon com. du bon —, olyan mint a falat kenyér; c'est du bénit, ez megérdemelt büntetés; p. jamais — à deux couteaux ne furent ni bons ni beaux, két dúdás nem fér meg egy csárdában; 2. élelem, tartás, kereset; ôter le — de la main de q., vkit keresetétől megfosztani; ard. — de noeuds, palatöke; bot. arbre à —, kenyérfa; — de St-Jean, Szt. János kenyér; — de pourceau, csicska; com. — d'acier, acélrög; conf. — d'épice, mézes kalács; raff. — de sucre, cukorsüveg; sav. —s de savon, szappantábla.
 Pair, s. et a. m. hasonló; egyenlő; hason...; com. — du change, hason becs; 2. férj, pár; 3. de —, adt. hason rangban; arith. —, e, a. páros; nombre —, páros szám; 4. m. h. d. F. országnagy.
 Païre, f. pár; — d'armes, teljes fegyverzet; lit. — d'

Paix

heures, imakönyv; 2. — de oïseaux, — de tenaille, olló, csipővas; p. les deux font la —, egyik 19 a másik egy híján 20; —ment, adv. párosan.
 Païrie, f. h. de F. országnagyi méltóság.
 Païre, m. bl. villa kereszti.
 Païsibilité, f. békülékenység; csöndesség.
 Païsible, a. békés, csöndes, békülékeny, békeszerető; ext. jámbor; —ment, adv. nyugodtan, csöndesen, békésen.
 Païssant, e, a. bl. legelő; d'azur au boeuf d'argent —, legelő ezüst ökör két mezőben; 2. écon. legelés.
 Païsseau, v. échalas.
 Païsselage, m. vign. karózás; kötés.
 Païsseler, v. échalasser.
 Païsselure, païssure, f. vign. köté sás.
 Païssomme, m. mar. zátony.
 Païsson, f. e. f. makkolás, makkoltatás; makk; gant. nyújtó vas; 2. m. tan. simító vas.
 Païssonner, v. a, gant. nyujtani, kinyujtani.
 Païssonnier, m. makkoltató kándz.
 Païtre, v. a. et. n. ir. legeltetni; legelni; p. envoyer q. —, vkit megvetőleg vissza utasítani; fauc. — l'oïseau, sólymot étetni; dév. — son troupeau, nyájára örködni; 2. s'—, v. r. táplálkozni.
 Paix (pé), f. béke; en —, békében; 2. békekötés; 3. békeség, egyetértés; fig. ils ont fait la —, ismét kibékültek; laissez-moi dono la —, hagyjon békével; 4. csönd, nyugalom; pop. Dieu lui fasse —, Isten nyugtassa; il est —et aisé, nyugodt és kényelmes életet folytat; 5. i. csitt! csönd! eh, — donc! ugyan hallgassatok már! lit. kehely alja; bouch. lapocka.

Pak-fong

Paléacé

Palladium

Pak-fong, m. minér. *fehér réz*.
 Pal, m. pl. —s, ou: paux, charp. *karó*; bl. de gueules au — d'argent, *fehér karó piros mezőben*.
 †Palache, f. *pallos*.
 Palade, f. mar. *evezőcsapás*.
 Paladin, m. h. de F. *lovag*; litt. *kalandor*; *levente*.
 Palaeopêtre, m. minér. *szirti kova, szarukő*.
 Palajs, m. *palota*; phys. — d'Éole, *léghűtő gép*; an. *iny*; 2. *törvényesék*; jours de —, *törvénykezési napok*; gens de —, *törvényeséki egyének*; fig. suivre le —, *ügyvéddé lenni*.
 Palalaca, m. orn. *bengáli zöld harkály*.
 Palame, m. h. n. *uszóhártya*.
 Palamie, f. chir. *vérző hasadék*.
 Palan, m. mar. *emeltűrő, csiga*.
 Palançon, m. arch. *palloja*.
 Palanque, f. fort. *cölöpszet, karózat*.
 Palanquer, v. a. mar. *fölhúzni, csigázni (terhet)*; 2. fort. *karózni*.
 Palanquin, m. *hordszék; gyaloghintó*.
 Palastre, m. serr. *zárlemez*.
 Palatal, e, a. gr. *inyhang, ínyhallam*.
 Palatin, m. *palotagróf*; 2. — de Hongrie, *nádor*; II. —, e, a. *palotagróf*; 2. an. *iny*...; os —, *ínycsont*; 3. f. mod. *prémgallér*.
 Palatinat, m. *palotagrófság*; it. *palotagrófi méltóság*.
 Palatite, f. méd. *ínylob*.
 Palâtre, m. forg. *vékony vaslemez*; serr. v. *palastre*.
 Pale (pal; az a rövid), f. lit. *kehelyfödél*; hydr. *zúgó, zsílipadéska, rekeez, véd-tábla*; riv. *evező lapátja*.
 Pále, a. *halvány, halovány*; it est — com. la mort, *halálsápadt*; 2. *halovány (szín)*; fig. litt. *erőtlen, gyöngé*.
 Palé, e, a. bl. écu —, *külön-*

féle színű karokra osztott címerpaizs.
 Paléacé, e, a. bot. *polyvás*.
 Paléage, m. mar. *gabona forgatása*.
 Palée, f. hydr. *karózat*.
 Palefrenier, m. maréch. *lovász*.
 Palefroi, m. maréch. *díszló*; it. *női ló, poroszka*.
 Paléo'graphie, m. *ő-írástudó*; —graphie, f. *ő-írás*; 2. *ő-írástan*; —graphique, a. *ő-írat*; —logie, m. *őség-tudós*.
 Paléonto'graphie, m. *őslény-író*; —graphie, f. *őslény-rajz*; —logie, f. *őslény-isme*.
 Paléo'zoologie, f. h. n. *ősvilági áslarajz*; —zoologie, a. *áslarajz*; —zoologist, m. *áslász*.
 Paleron, m. bouch. *szügy*.
 Palesteau, palisteau, m. *rongy, csafat*.
 Palestine, f. impr. *kettős cí-cero (betűk)*.
 Palestre, f. gymn. *tornater*.
 Palet, m. jeu. *hajítókö*; -korong; pèch. — de Gas-cogne, *homokháló*.
 †Palettoque, m. *parasztrubony*; 2. mar. *matrózfosz-lány*.
 Paletot, m. házi *kabát; kucska*.
 Palette, f. jeu. *labdaverő re-ce*; meun. *kerék lapát*; boul. *keverőfa*; dor. *ara-nyozási deszkácska*; chir. *szelmény*; it. *érvágási me-dence*; orn. —, bec à cuil-lère, *kanálós gém*; fond. *keverőgamó*; mac. *keverő-rúd*; peint. *festéklap*; rel. *aranyozó kés*; arg. *kés*; it. fog.
 Páleur, f. *halványság*; — mortelle, *halálsápadtság*.
 Palier, m. arch. *nyugszak, nyugtér, lépcsőkanyarulat, lépcsőszak*; demeurer sur le même —, *ugyan azon emeleten lakni*; hydr. *szök-kut lépcsőzete*.
 Palière, f. constr. *lépcső első foka (alulról)*.

Palification, f. arch. *karó-zás*.
 Palifier, v. a. arch. *karózni*.
 Palimpseste, s. a. m. *beírt kézirat, másodíratos hártya*.
 Palin'drome, m. litt. *rák-vers, visszafutó talány*; —dromie, f. méd. *körté-ret*; —dromique, a. *körté-reti*; —gène, a. *megújuló*; —génésie, f. did. *újászü-letés; újjulás*; —logie, f. litt. *szövegméltés*.
 Palinodie, f. *visszavonás, visszahúzás*; fig. chanter la —, *szavát megmáskítani*.
 Palintocie, f. jur. *úrsorá-kamatok megtérítése*.
 Páilir, v. n. *sápadni, halvá-nyodni*; fig. son étoile pâ-lit, *szerencséje tünedezik*; 2. v. a. *halványítani*.
 Palis (-i), m. agr. *karó, kerítés karó*; bois entouré de —s, *karókkal körülvett erdő*; pèch. *karókra terített háló*; —sade, f. fort. *cölöpszet*; it. *sáncskaró*; écon. *sővény, kerítés*; = de charmes, *gyertyánkerítés*; bot. *vesszős faggal*; —sa-dement, m. fort. *cölöpö-zés*; —sader, v. a. fort. *cölöpözni*; karókkal beke-ríteni; —sage, m. cölöpözés, *karózás*; jard. *léce-zés*; 2. *lécezet*; un = trop garni, *nagyon is lombos lé-cezet*; 3. *lécezés díja*.
 Palissandre, palixandre, m. bot. *violafa*.
 Pálissant, e, a. *halványuló, halványodó, sápadó*.
 Pálissement, m. *halványo-dás, sápadás*.
 Palissader, v. a. *bokrokat lé-cezethez kötni*.
 Pálisseur, f. v. *páleur*.
 Pálissement, m. jard. *léce-ző*.
 Paliure, porte-chapeau, m. bot. *szárnyas-lenge*.
 Palixandre, v. Palissandre.
 Palladium (pal-la-di-ome), m. h. anc. *Pallas képe*; fig. *örkép, véddalak, véd-palást*; it. *ottalom*.

Pallage

Pallage (pa-la-), m. cout. *hajóvám*.
Palliateur, trice, s. *himeztető, elpalástoló*.
Palliatif, ve, s. a. méd. —, remède —, *enyhítőszert*; fig. cette réponse n'est qu'un —, *e felelet csupán ürügy*.
Palliation, f. méd. *enyhítés*; fig. *szépités, leplezgetés, palástolás*.
Pallier, v. a. *palástolni, elpalástolni, szépitgetni*; méd. *főlkületesen gyógyítani*; fig. *enyhíteni*.
Pallium (pal-li-ome), m. h. eccl. *püspöki palást*.
Palma, f. bot. *pálma, pálmaja*.
Palmaire, a. an. *tenyer...*; muscle — grêle, *vékony tenyer-izom*; h. n. —s, *kétkezők*. [savas só].
Palmate, m. chi. *himbojdek*.
Palmati'fide, a. bot. *tenyeresen hasadt*; —foliées, f. pl. bot. *madárlóromfélék tenyeres levelekkel*; —lobé, e, a. bot. *tenyeresen karéjzott*.
Palme, f. bot. *pálma-ág*; it. *barka-ág*; dimanche des —s ou des rameaux, *virágvasárnap*; fig. remporter la —, *diadalt aratni*; it. — du martyre, *vértanúhalál*; 2. *—, m. *arasz*; riv. — d'une rame, *evező lapátja*; 3. — du Christ, *pálma Christi*, m. *himboj, csudafa*.
Palmé, e, a. bot. *tenyeres*; h. n. *piéds—s, evezőlábak*.
Palmer, v. a. mar. *árbocot minden szükségtelen teherből megszabadítani*; 2. tech. *pálma alakot adni*; 3. aig. *fokozni, fűlezni*.
Palmérier, m. bot. *pálmaliget*.
Palmette, f. bot. *pálmaszár, pálma-ág*; arch. *pálmalevelalakú díszíték*.
Palmeur, m. aig. *fokozó*.
Palmier, m. bot. *pálma, pálmaja*; — dattier, *dátolyapálma*; — a coco, *kókuszfa*.

Palmi'folie

Palmi'folie, e, a. bot. *tenyeres levelű*; —ne, m. chi. *himbojdek*; —nerve, a. bot. *pálma-gerinces*; —pède, a. h. n. *úszlábrú*; —que, a. chi. *acide =, himbojdek-sav*.
Palmiste, écureuil —, m. h. n. *pálma-evet*.
Palmite, m. bot. *pálmabél*.
Palmoule, m. agr. *kétszcros árpa*.
Palmomancie, f. ant. *vesszőjósítás*; —mancien, ne, s. *vesszőjós*.
Palombe, m. orn. *örves galamb, székhács*.
Palon, m. cir. *keverőlapocka*.
Palonneau, —nier (pa-lo-), m. char. *kisefa*.
Palot, m. *parasztluskó; otromba*.
Pálot, e, a. fam. *kissé halvány*.
Palotage, m. agr. *barázdálás*.
Paloter, v. a. agr. *barázdálni*.
Páloter, v. n. fam. *elhalványodni*.
Paloteur, m. agr. *kapás nap-számos*.
Palotte, v. *paulette*.
Pálottement, m. *sápadás*.
Paloudre, m. h. n. *fűrófereg*.
Palpable, a. *tapintható, meg-tapintható*; fig. *raison —, kézzelfogható*; —ment, adv. ou lui a montré = *sa méprise, kézzelfoghatólag bizonyították be tévedését*.
*Palpatneur, m. *tapogató, tapogatózó*.
Palpation, f. *tapogatózás, tapintgatás*.
Palpe, f. h. n. *csáp*.
Pálpébral, e, a. an. *szemhéj...*; veine —, *szemhéj-ér*.
Pálpébreur, a. m. an. *szem...*; organe —, *szemszerv*.
Palper, v. n. *tapogatózni, meg-tapintani*; fam. il a —é la dot, *bezsebelte a hozományt*.

Pampre

Palpets, m. pl. h. n. *bajuszszál (halaknál)*.
Palpiste, palpeur, a. h. n. *csápos*.
Palpitant, e, a. *dobogó; rángatózó, rángatag*; fig. question —e, *égető kérdés*.
Palpitation, f. méd. *rángás*; 2. *szívdobogás*.
Palpiter, v. n. *rángani; dobogni*; le coeur lui —e, *szíve dobog*; la paupière lui —é, *szemhéja rángatózik*.
Palplanche, f. hydr. *zsilipfő*.
Palsambleu, i. *patvarban! ördögöt!*
Palsangué, i. *milliomadta!*
Paltoquet (-kè), m. pop. *otromba, goromba*.
Paludicole, paludieux, se, a. h. n. *mocsárban élő, -tenyésző*.
Palus (-uee), m. *mocsár*; les —s Méotides, *az azowi tenger*.
Pámer, v. n. et se —, v. r. *elájulni*; je pámais de rire, *majd megszakadtam nevetemben*; bl. il porte d'azur au dauphin d'or —é, *címere tátott szájú aranyos delphin kék mezőben*; brass. la barrique est —ée, *a hordó ki orrta magát*.
Pámoison, f. méd. *ájulás*; on l'a fait revenir de sa —, *eszméletre hozták aléltásgából*.
Pampe, f. bot. *gabonalevél*.
Pampelune, f. géo. *Pamplona (város Spanyolországban)*; p. il va à —, *kereket old*; va-t'en à —, *hordd el magadat*.
Pamphlet, m. litt. *röpirat*; fig. *nyomorult írka*.
Pamphlétaire, m. *röpirat-író, röpirat-író*; it. *mázoló*.
Pamphractus (-uee), m. h. n. *páncélos, pikkelyes állat*.
Pampination, f. jard. *szőlőtő hajtása*.
Pampre, m. bot. *szőlővessző; —inda*.

Pampré

Pampré, e, a. bl. il porte d'or à trois grappes de raisin de sable —ées de sinople, címere három fekete szőlőfürt zöld indákkal aranyos mezőben.
 Pan, d'un habit, m. lebbeny, csúcs, szoknyarét; arch. oldal; —s d'un toit, tető oldalai; it. fal, falazat; — coupé, metszett sarok; tour à six —s, hatszögű torny; fort. darab; men. table à —, szögletes asztal.
 Panaceau, m. art. röppentyűnyél.
 Panacée, f. méd. csudaszor, általános gyógyszer; —s, bot. v. panax.
 *Panacéiser, v. a. csudaszor-ként hirdetni.
 Panache, m. sisaktoll; forgó, tollbokréta; fleur. színes csik; cuis. — de porc, rostélyon sült disznófüle.
 Panacher, v. n. et se —, v. r. jard. csikoszodni; oeillet —é, csikos szegfű; conf. glace —ée, tarka fagyalt; 2. v. a. csikositni; icht. —é sauteur, tarka ugrány.
 Panachier, m. tollbokrétacsináló. [culée.
 Panachrante (-kr-), v. imma.
 Panachure, f. bot. színvegyület; it. színes csikok.
 Panade, f. cuis. kenyérleves.
 se Panader, v. se pavaner.
 Panage, m. makkolás; droit de —, makkoltatási jog; it. makkolási díj.
 Panagie, f. h. eccl. kenyéráldozás.
 Panaire, a. écon. kenyér...; fermentation —, kenyérelés.
 Panais (-né), m. pastenade, f. bot. pesztérnák.
 Panard, a. m. cheval —, kifelé álló első lábakkal.
 Panarille, —rine, f. bot. gyűrűs csészepörcc.
 Panaris (-ri), tourniole, malblanc, m. méd. körömméreg.
 Panasses, m. pl. kis kenyér.
 Panatelle, v. panade.

Panax

Panax, m. bot. panakesz-fű.
 Pancahier, m. jard. fodorkel.
 Pancarpe, m. h. r. állatviadál (emberek és állatok közt).
 Pancarte, f. hirdetmény, falragasz, raglap; fig. lom-papír, firka.
 Pance, v. panse.
 Pancerne, m. vértess lovas.
 Panchreste, v. panacée.
 Panchymagogue, a. méd. remédes —s, általános hasajtószer.
 Pancréas (-ace), m. an. gyomormor-, hátmirigy; —atalgie, f. méd. gyomormirigyfájás; —tique, a. an. sue —, gyomormirigy-nedv; —tite, f. méd. gyomorlob.
 Pandaléon, m. pharm. mellnyalat.
 Pandectaire, m. jur. (római) törvénytár kiadója.
 Pandectes, f. pl. jur. (római) törvénytár.
 Pandunie, v. epidémie.
 Pandiculation, f. méd. nyújtózkodás.
 Pandour, m. pandur; fig. neveletlen, durva ember.
 Panduré, e, panduriforme, a. bot. feuilles —es, hegedű alaku levelek.
 Pane, v. paone.
 Paneau, m. ton. dongaminta.
 Panégrye, —ique, m. litt. dicsebeszés; 2. iron. magasztalás; it. gúnybeszés; 3. a. magasztaló; —isme, m. derűre-borura dicserés; —iste, m. litt. dicsezőnok.
 Pannelle, f. bl. nyárlevél; il porte d'argent à 3 —s posées en pairle, címere villa keresztalakban álló 3 nyárlevél fehér mezőben; com. nyers cukor.
 Paner, v. a. cuis. zsemlyemorzásával behinteni; eau —ée, kenyérvíz.
 Panerée, f. — de raisins, egy kosár szőlő.
 Paneter, v. boulanger.
 Paneterie, f. udvari sütőde.
 Panetière, f. kenyeres tartsánya.

Panninterne

Paneton, v. panneton.
 Pangolin, m. h. n. bócláb.
 Pangonie, f. ent. cincur.
 Panie, panis, m. bot. mohar; — sanguin, pírók mohar.
 Panican, m. bot. v. érynge.
 Panicul'e, f. bot. buga, ág-bog; —é, e, a. bot. bugás.
 Panier, m. kosár; — à anse, füleskosár; p. à petit mercier, petit —, addig nyújtózni, a meddig a takaró ér; it. c'est un — peroc, a Krisztus köntösét is elkölténé; 2. — de pommes, egy kosár alma; fig. le dessus du —, legjava; 3. mod. abroncsos szoknya; 4. arg. — à salade, rabkocsi.
 Panifiable, a. kenyérré süthető.
 Panification, f. kenyérsütés, kenyérré változtatás.
 Panifier, v. a. kenyeret sütni.
 Panique, a. terreur —, vak rémület.
 Panne, f. manuf. kenderbárony; bouch. háj; charp. fődélfészék; mar. mettre en —, a vitorlákat élükkel fordítani a szél felé; fig. il reste en —, nyugodtan marad; serr. — du marteau, kalapács éle.
 Panneau, m. táblázat, deszkázat; ajtóbélés; sell. nyeregparna; ch. — aux sangliers, vadkanháló; fig. tendre un — à q., vkinek tört vetni; p. il crève dans ses —s, majd megpukkad haragjában. [vetni.
 Panneauter, v. a. ch. hálót.
 Panner (pa-), v. a. serr. lyukat verni; cuis. — de la viande, húst sulykolni.
 Panneton, serr. kulcstoll; boul. szakajtó kosár.
 Pannexterne, bot. külső magtok.
 Pannicule (pa-), f. an. izomhártya; — virginal, v. hy-men (2.).
 Panninterne, m. bot. belső magtok.

Pannoir

Pannoir, m. épingl. gömbözdő kalapács.
Pannon, m. lobogó, zászló; p. faire de son — bannière, egy fokkal magasabb rangra emelkedni.
†Pannonage, f. féo. lobogójog.
Pannoniteux, se, pannoseux, se, a. rongyos.
Pannosité, f. méd. ernyedtség.
Pannus (pan-nuce), f. méd. hályog; it. mézküteg.
Panococo, m. bot. zelnice.
Panoplie, f. h. anc. teljes fegyverzet; fig. fölbaleses pogyász.
Pan'orama, m. környékrajz; —oramatique, a. környékrajzi.
Panorpe, f. ent. panarpa.
Pantoufle, f. szörmebélés (facipőkbe); 2. arg. paróka.
Panouil, m. agr. kukoricacső.
Panphage, v. omni-vore.
Pansage, m. maréch. lovak ápolása.
Panse, f. fam. potroh, poh, pókhas; p. il a les yeux plus grands que la —, nagyobb a szeme mint a hasa.
Pansément, m. chir. elkötés, bekötés; man. — de la main, lóvakarás, kefézés.
Panzer, v. a. chir. elkötni, bekötni; pop. il est bien —é, jól megházott; it. allez-vous faire —, menjen a pokolba; — un cheval de la main, kefélni, vakarni.
Pan'sophe, a. phil. mindent tudó; —sophie, f. föbbőlcsesség.
Pansu, e, s. a. pohos, pot-rohos.
Pantagruéliser, v. n. burl. izákoskodni.
Pantalon, m. taill. bugyogó; th. bohóc; —nade, f. th. bohó tánc; fig. bohócság, bohóskodás; ext. sa douleur n'est que —, fájdalom csupa tettetés; *—nader, v. n. bohóskodni; 2. alakoskodni; tettetni; —né, e, a. ton. végig abron-

Pantanne

csolt; —ner, v. n. taill. bugyogót készíteni; —nier, m. bugyogókészítő.
Pantanne, f. pèch. halrekezz.
Pante, f. com. zsinór hagyló pénzéből; brass. szítaszövet.
Pantelant, e, a. lihegve; chair —e, rángatózó hús.
Panteler, v. n. lihegni, pihegni.
Pantène, pantenne, f. pèch. fonalsák.
Pantenne, f. mar. à la fin du combat le vaisseau se trouva en —, a harc végéig a hajónak nem volt se alattsága, se vitorlája; voile en —, lobogó vitorla.
Panter, v. a. kártra feszíteni.
Pan'thée, f. et a. f. ant. szobor különféle istenség ismertető jelével; —théisme, m. phil. mindistenhit; —théiste, m. phil. egyetemenlő; —théistiqué, a. egyetemenlőtleni.
Panthéo'-logie, f. mindistenlétan; —logique, a. mindistenlétani.
Panthéon, m. ant. mindisten háza; h. de F., dicsház (Párisban); —iser, v. a. dicsházba helyezni.
Panthère, m. h. n. párdúc; minér. pierre de —, tarkás jászpisz.
Pantière, f. ois. függőháló.
Pantin, m. ugróc; fig. fam. politikai ugróc; —e, f. soier. selyem motring; —r, v. a. motringokba kötni.
Panto'graphe, m. dess. rajzmásoló gép; —graphie, f. rajzmásolás.
Pantolment, m. fauc. keh.
†Pantois, a. m. fuladozó, ziháló; fig. hüledező; —ement, adv. lihegve, fuladozva; —er, v. n. lihegni, fuladozni, zihálni.
Panto'mètre, m. szögmérő; —mime, s. a. némajátékos; 2. f. némajáték; jouer une —, némajátékot

Papauté

elbádni; —mimique, a. némajátéki; —phage, m. mindent evő; —phagie, f. mindent evés; *—mimer, v. a. némabeszéd által kifejezni.
Pantoufle, f. cord. papucs; mettre ses souliers en —s, cipője sarkát félretiporni; pop. raisonner —, ostobaságokat fecsegni; 2. en —, adt. kényelmesen; —r, v. n. v. (raisonner) pantoufle; it. kényelmesen csvegni; —rie, f. ostoba fecsegs; it. bizalmas társalgás.
Pantouffier, m. icht. pörblyhal.
Pantriteur, m. agr. mindent zúzó.
Panurge, m. ent. göröncsérhernyász; 2. ravasz kópé; moutons de —, majmoló.
Paon (pan), m. orn. páva; p. il est glorieux com. un —, begyeskedik mint páva; bl. d'azur au — rouant d'or, sátorozó aranypáva kék mezőben; icht. — marin, páva ajakkal; ent. — de nuit, pávapillangó.
Paonace (pa-), f. mákszin.
Paonne (panne), f. nőstény páva.
Paonné, e (pa-né), a. páva-farkú.
Paonneau (pa-nô), m. fiók-páva.
se Paonner (pa-né), v. r. pöf-feszkedni.
Paonnier (pa-nié), m. páva-örző.
Paour, e, a. durva, goromba.
Papa, m. papa; fam. c'est un gros —, erőteljes öreg úr.
Papable, a. m. h. eccl. pápának választható.
Papal, e, a. pápai; dignité —e, pápai méltóság.
Papalin, m. milit. pápai katon.
Papaliser, v. n. a pápaság után versengni.
Papan, m. orn. pészmaruca.
Papauté, f. papat, m. cath. pápaság.

Papavéracées

Papavéracées, f. pl. bot. *mákfélék*.
Pape, m. cath. *pápa*; pop. nous avons fait un —, *egyét gondoltunk*.
Papegai, m. orn. *papagáj*; *kajdác*; — de paradis, *paradicsmadár*.
†Papellard, e, s. a. fam. *képmutató, szenteskedő*.
†Papellarder, —diser, v. n. *kétszínűsködni, szenteskedni*.
†Papellardise, f. *képmutatás; szenteskedés*.
Paperasse, f. fam. *bepiszkolt ócska papír, ringy-rongy papír*.
Paperasser, v. n. *ócskapapír közt kutatni*; il aime à —, *szeret firkálni*.
Paperassier, m. *írkajrka*.
Papeterie, f. *papírmalom, papírkereskedés; 2. papírgyártás; 3. íróeszköztartó kéregpapírból*.
Papetier, m. *papírgyáros*; marchand —, *papírkereskedő*.
Paphose, f. am. *nyugdgy*.
Papier (pié), m. *papír*; — brouillard, *csomagolási papír*; —marque, *bélyegpapír*; —libre, —mort, *bélyegtelen papír*; h. n. —fossile, *kőlen*; fig. brouiller le —, *haszon-talanságokat firkálni*; p. le — souffre tout, *nem mind igaz a mi írva van*; les — nouvelles, *újságok*, *hirlapok*; —journal, *napló*; ôter cela de vos —s, *ne tartson számot erre*; com. —s, *értékpapírok*; jur. *okirat*; être sur les —s de q., *vkinek adós lenni*; il est sur le — de la police, *rovásra van a rendőrségnél*; h. n. —fossile, *hegyi kéreg*.
Papier, v. n. *gagyogni*.
Papillaire (pa-pil-lère), a. f. an. *szemölcs*.
Papille (pa-pi-le), f. an. *szemölcs*; —s linguales, *nyelvszemölcsök*.
Papillé, e, papilleux, se, a. h. n. *bibircsós*.
Papillifère, a. bot. *babuga-*

Papillon

termő; —forme, a. *babuga alakú*.
Papillon (pa-pi-li-on), m. ent. *lepke, pille, pillangó*; —à tête de mort, *boszor*; fig. c'est un —, *csapodár*; it. courir après les —s, *haszon-talanságokkal bibelődni*; 2. —, ne, a. *csapodár*; —aci, e, a. bot. *lepke alakú*; —ides, m. et a. pl. ent. *lepkefélék*; —nage, m. *csapodárkodás*; —ner, v. n. *csapodárkodni*; *csapongani*; —neur, m. arg. *fehérnemű tolvaj*.
Papillotage (-pi-li-o-), m. *göngyölés (hajról); csillamlás, csillogás*.
Papillote (-pi-liote), m. perr. *hajgöngy*; p. cela n'est bon qu'à faire des —s, *csakis pipagyujtónak jó; csillám*.
Papilloter (-pi-lioté), v. n. *hunyorogni, hunyorgatni, hunyorítani*; ce style —e, *ez irány nagyon pompás*; litt. *dagályosan írni*; perr. *haját göngyölíteni*.
Papillots (-pi-li-o), m. pl. méd. *köleshimlő foltok*.
Papi-manie, f. *pápistáskodás*.
Papin, m. *pép*.
Papion, m. h. n. *közönséges ebfej*.
Papisme, m. *pápistaság*.
Papiste, m. *pápista*.
Papistique, a. *pápistas; pápista*.
Papoage, m. jur. *ősi jószág*.
Papo'lâtre, s. h. eccl. *pápa-imádó*; —lâtrie, f. *pápa-imádás*.
Papule, f. an. *vízhimlő*.
Papuleux, se, v. papillé.
Papyracé, e, a. bot. *papírtermő*.
Papyrographe, v. lithographe.
Papyrus (-uce), m. bot. *pápirpalka*.
Paguage, m. pèch. *heringek hordóba rakása*.

Par

Pâque, f. h. anc. *húsvét*; immoler la —, a *húsvéti bárányt levágni*; 2. —s, pl. *húsvét ünnepek*; semaine de —s, *nagyhét*; 3. f. pl. —s fleuries, *virágvásárnapja*; —s closes, *húsvét utáni vasárnap*; oeufs de —s, *húsvéti tojás*; fig. —, *húsvéti aján-dék*; p. se faire brave com. un jour de —s, *magát fölcicomázni*.
Paquebot (pak-bó), m. mar. *postahajó*; —à vapeur, *postagőzös*.
Paquette, m. mar. *al-vitorla*.
Paquer, v. a. com. *heringeket hordóba rakni*.
Paquerette, f. bot. *százszorszép rüker*.
Paquet (-kè), m. *bengyele, kötegcse, nyaláb*; faire son —, *utrá készülni*; it. pop. —, *kereket oldani*; p. donner un — à q., *más nyakába háritani vmit*; hasarder le —, *magát elszánni*; faire un — sur q., *vkít megszólítani*; impr. *travailer en —, hasáb számra szedni*.
Paquetage, m. *batyuzás*.
Paquet-bot, v. paquebot.
Paqueter, paqueteur, v. emp. *paqueter, emballer*.
Paquetier, m. impr. *hasábszedő*.
Paquette, f. bot. *ökörszem aranyvirág*.
Paqueur, m. pèch. *hering-rakoló*.
Par, prép. il l'a fait —crainte, *félelemből tette*; —là vous réussirez, *ez által sikerül-nie fog*; qu'entend-il —là, *mit ért ezzel?* —fraude, *csalással*; —bonheur, *szerencsére*; —la poste, *postán*; 2. il jure —sa foi, *hitére esküszik*; 3. —quartier, *negyedenként*; —pièces, *darabonként*; il a com-mencé —m'embrasser, *először is megölelt*; 4. tomber —morceau, *darabokra hullani*; 5. —la manche, *nyelénél fogva*:

Parabo'le

Paradigmatique

Parallélo'grammatique

de — la monde, *valahol a földön*; aller — le champ, a *mezőn barangolni*; 7. où allez-vous — cette pluie? *hová megy ez esőben?* 8. chanc. — le roi, a *király nevében*; de —, a *király parancsára*; II. — ci, — là, *itt-ott*; néha — néha; — deçà, *innen*; — delà, *túl*; — dedans, *bent*; — dehors, *kívül*; — devant, *elől*; — derrière, *hátul*.

Parabo'le, f. rhét. példázat; példamese; géom. *küpvonal, hajtalék*; — ordinaire, *közönséges küpvonal*; arg. *paradicsom*; — lique, a. géom. *küpvonalos; hajtalékos*; bot. *kanyaros*; litt. *poésie* =, *rejtelmes költészet*; — liquement, adv. *példázatosan; küpvonalosan*; * — lisation, f. *példázgatás*; * — liser, v. n. *példázgatni, példamésében előadni*; — loïde, a. *hajtalékdad*.

Parac'carpe, m. bot. *meddő petény*; — antèse, v. ponction; — chèvènement, m. *bevégezés*; — chever, v. a. v. *achever*; — chronisme, m. *kortévezés*; * — chute, m. *leszállító ernyő, zuharnyő*; — clet, m. *théor. vizsgáló*; — cmastique, a. *méd. fièvre* =, *enyhülő láz*; — corolle, f. bot. *párta-bokréta*; — crotte, m. *előbőr (kocsin)*; — cyanate, m. *chi. mellékkék-leny*.

Parade, f. *diszélgetés, pompázás*; 2. *dísz; pompa*; esor. *elhárítás*; fig. *il n'est pas heureux à la —, nem járta az éle viszonzásában*; mar. *föllobogózní*.

Parader, v. n. mar. *hányszor, délcegen járni*; milit. *figyverben díszelogni*; 2. *nyegléskedni*; pom-páni; *il sait —, jól jár a szája*.

Paradière, f. *péché, karóháló*.

Paradigmatique, f. *kendőzés mestersége*.

Para'digme, m. gr. *példa*; — digrammatique, f. *gipsz-szobrászat*.

Paradis, m. *paradicsom*; it. fig. p. *il se croit en —, a hetedik égben képzele magát*; pop. *sur ma part de —, lelki üdvömré*; bot. —, *arbre —, ezüsfűz*; pomme de —, *paradicsom-alma*; th. *karzat*.

Paradisier, m. orn. *paradics papagáj*.

Paradiste, m. *pompázó, díszelgő*. [hátvéd.]

Parados (-doce), m. *fort.* Para'doxal, e, a. *kiüllöködő, tanellenes, különc*; — doxe, s. a. *különösség, tetszékeltenség*; it. *csudálatos, különös*; un = *peut être vrai dans le fond, tetszékeltenség alapján való is lehet*; cette opinion est un =, *e vélemény különökös*.

Parafe, paraphe, m. *névvo-nás, névcikornya*.

Parafier, parapher, v. a. *névvo-nással jelölni*.

Parafeu, f. *verr. védfalacska*.

Paraffine, f. *chi. parafin*.

Parafoudre, v. *paratonnerre*.

Parage, m. *származás; állás, rang*; dame de haut —, *főrangú nő*; jur. *közhibér*; mar. *tengertáj, tengervidék*; la mer est très orageuse dans ces — s, *e tájon a tenger nagyon viharos*; vaisseau mouille en —, *jó helyen horgonyozó hajó*; agr. *karóleszedés (szőlőkben)*.

Parageau, parager, m. *com. közhibérés; hibértárs*.

Paraglosse, v. *glossocèle*; — goge, f. gr. *szótoldás, végbővítés*; — gogique, a. *szótoldást*; — graphe, m. *szak, szakasz; szakjel, kezdetjel, cikkjel*.

Paragrèle, m. *phys. jégvárto*.

Paraguante (-ghan), — gouan-

te, f. *ajándék, borralaló*; on l'accuse d'avoir pris des — s, *avval vádolják, hogy megvesztegetni engedte magát*.

Paraimer, v. a. *szenvedélyesen szeretni*.

Paraison, f. *verr. üvegfuwás*.

Paraisonner, v. a. *verr. üveg-fuwi, alakítani*.

Paraisonnier, m. *verr. üveg-fuwo*; après la paraison le — remet la bouteille à l'ouvrier, *fuwás után az üvegfuwo átadja a palackot a munkásnak*.

Paraitre (-rè-), v. a. *meglát-szani, megjelenni; mutatkozni*; s'il a des titres qu'il les fasse —, *ha törvényes okai vannak, tehát adja elő*; it. *ha okiratai vannak mutassa elő*; 2. v. imp. *il paraît une comète, üstökös mutatkozik*; *il parut un beau livre, szép könyv jelent meg*; *il paraît par là que... eszerint úgy látszik, hogy...; 3. föl-tiinni, fölünést okozni; szembetünni*; 4. *látszani, teszen*; cela me parut ainsi d'abord, *eleintén úgy tünt föl előttem*; it. imp. *il me paraît qu'il s'est trompé, úgy látszik nekem, hogy tévedt*; 5. m. *látszat; kül-szín*.

Para'lipomènes, m. pl. *krónikák könyve (az ő testamentomban)*; — llaïque (paralak-), a. *astr. látközi*; — llaxe, f. *astr. látköz, láthelyköz*.

Parallèle (-ral-lèl), s. a. géom. *párvonal, párhuzam, közegyen; párvonalos közegyenés, párhuzamos*; guer. *tirer une —, táborvonalat húzni*; II. m. *összehasonlítás*.

Parallélépipède (-ral-lè-), m. *geom. egyenkőzlap, négyszögű hasáb*.

Parallélisme, m. *geom. párvonalzat, párhuzamság*.

Parallélo'grammatique, a. *párlapos, egyenkőzenyes*; x*

Paralogisme

—gramme, f. géom. pár-lap, egyenközeny.
 Paralogisme, m. log. tévesztés, hibás következtetés, oktévesztés.
 Paralyser, v. a. méd. elbénítni, erejéből kiforgatni; fig. akadályozni.
 Paralytie, f. méd. szélhűdés; bénulás.
 Paralytique, s. a. méd. szélhűdt, bénult, inaszakadt.
 Paramése, m. an. növendék-űj.
 Para'mètre, m. géom. góclúr; —métrique, a. góchuro.
 Paramonnaire, m. h. eccl. egyházi javak bérleje.
 Paramont, m. ch. agancs csucs.
 Parangarie, m. urbér, robot.
 Parangon, m. minta; 2. összehasonlítás; mettre en —, összehasonlítani; joail. rubis —, rendkívüli nagyságu rubin; c'est un —, tökéletes gyémánt.
 Parangonnage, m. impr. egyenlítés.
 Parangonner, v. a. összehasonlítani; impr. egyenlítani; 2. se —, v. r. őse-t-il se — à vous? önhöz mérészi magát hasonlítani?
 †Paraniser, —nmiser, v. a. v. éterniser.
 Parant, e, a. diszitő, ékítő.
 Para'nymphaire, —nymphé, m. écol. dicsszónok; —nymphé, m. h. anc. vőfély; —nymphé, v. a. dicsszónoklatot tartani.
 Parapara, m. bot. szappanfa.
 Parapet, m. arch. gerébfal; fort. mellvéd.
 Para'phernal, pl. —naux, s. a. jur. bien —aux, a nő ingó vagyona; — phinosie, f. chir. makkörv, makkperce; —phonie, f. méd. nyelvhiba; —phoniste, m. h. eccl. karénekes; —phrase, f. körülírás; fam. rozsfakaratú értelményezés; phraser, v. a. körülírni; fam. tulozni, nagyítani; —phraseur, m. fam. nagyí-

Parapluie

tó, tulzó; —phraste, m. körülíró; —phrastique, a. magyarázó, körülíró; —phrénésie, f. méd. rekesz izom-lob okozta dühöngés; —physes, m. pl. bot. nedvszálak.
 Parapluie, m. esernyő; —tonnerre, villámhárító ernyő.
 *se Parapluier, v. r. —ez-vous, vegyen esernyőt.
 Paraselène (paracé-), f. phys. holdmés.
 Parasémato'-graphie, f. bl. cimerisme; —graphique, a. címerrajzi.
 Parasite, m. élődi, tányérnyaló; 2. a. plante —, élősd növény; —sitique, f. élődsiség, tányérnyalás.
 Parasol (para-col), m. napernyő; bot. fleur en —, ernyős virág.
 Paratonnerre, m. phys. villámhárító.
 Parâtre, m. mostoha apa; it. kegyetlen apa.
 Paravent (-van), m. tap. olaszfal; 2. ablakredőny; 3. fam. áldudvarló.
 Parbleu, i. pop. —! il a raison, valóban igaza van; —! comme vous y allez, patvarban! mennyire siet!
 Parbouillir, v. n. felforrni.
 Parc (park), m. arch. liget, park; it. vadaskert; mulató kert; agr. — de moutons, juhkosár, eszténa; écon. göböljárás; guer. ágyutanya; péch. félhold alakú halrekesz.
 Parcage, m. écon. eszténázás; cout. eszténajog; eszténabér.
 Parceau (-cô), m. t. t. egy maroknyi selyemfonal.
 Parcellaire, s. a. —, cadastre —, telekadó-jegyzék.
 Parcelle, f. részecske; payer par —s, részenként fizetni; 2. birtokrész, telek részlet; —ment, m. részletezés; tagosítás.
 Parcelier, v. a. részletezni, földarabolni; 2. tagosítani.
 Parceque, conj. mert, mivel.
 Parchasser, ou raprocher

Pardennaire

une bête, v. a. ch. vadat üzni; 2. vadat agyonkergetni, hajtani.
 Parchemin, m. com. hártya, szirony, pergamen; fig. visage de —, aszott arc; 2. nemeslelél; fam. il est fier de ses —s, nagyra van kutyabőrrel.
 Parcheminé, e, a. com. pergamenszerű.
 Parcheminer, v. a. pergamenne írni; rel. pergamennebe kötni; 2. se —, v. r. el-sárgulni.
 Parcheminerie (-mi-ne), f. pergamengyár; per. gyártás; per. kereskedés.
 Parcheminier (mi-ni), m. pergamengyártó; kereskedő.
 Parcimonie, f. takarékoság; it. fukarság.
 Parcimonieux, se, a. takarékos, fukar.
 Parconier, ère, s. cont. részes.
 Parcourir, v. a. ir. bejárni, bevándorolni, beutazni, be-lavagolni, bekocsizni; j'ai parcouru cette contrée, be-, összejárta e vidéket; fig. végig pillantani, végig nézni vmin; j'ai parcouru tout ces livres, végig lapoztam valamennyi könyvet; il parcourut de ses yeux l'assemblée, végig pillantott a gyülekezeten; mar. — les coutures, az illesztéseket megvizsgálni.
 Parcours, m. com. v. entre-cours; 2. — des bestiaux, marhacsapás, baromjajrás; it. legelőjog; 3. közös legelési jog; 4. kocsiut.
 Parcroître, v. n. it. megnöni, kinőni; bot. kiszengeni.
 Pardi, pardienne, i. pop. valóban, megtszem azt.
 Pardon, m. megbocsátás, kegyelem; kegyelmezés; lettes de —, kegyelmezési írat; 2. i. bocsánat; cath. bűnbocsánat, bocsu.
 Pardonnaible, (-do-na-), a. megbocsátható.
 Pardonnaire, m. h. eccl. búcsu-írás.

Pardonner

Pardonner (-do-né), v. a. megdöcsátani, kegyelmezni; 2. elnézni; je lui — facilement la négligence de son style, mais je ne saurais lui — les puerilités dont . . . szívesen elnézem trályának pongyolaságát, de nem döcsáthatom meg . . . ; 3. il est plus beau de — que de punir, szebb feledni, mint büntetni; 4. fam. vous êtes tout — 6, nem szükséges mentegeltőznie; 5. kimélni, megkimélni; la mort ne — à personne, a halál nem kimél meg senkit is; 6. se —, v. r. önmagának megdöcsátani.

Pardonneur (-do-), m. megdöcsátó.

Paréage, pariage, m. jur. bírtok-, jogközösség.

Paréatis (-ce), m. jur. végrehajtási parancs.

Pareau, parre, m. cir. olvasztó üst.

Parécraze, v. digression.

Paré-gorie, f. méd. enyhülés (az enyhítő szerek hatása); — gorique, a. v. anodin.

Paréil, le, a. egyenlő; ils sont —s en âge egyenlőkorúak, egykorúak; hasonlő, hason; 2. sans —, páratlan; c'est un homme —, különc; p. ils sont à billes —es, egy bordában szótték; 3. des — les choses on ne nie pas, az efféle dolgokat nem szokás tagadni; II. m. c'est un homme qui n'a pas son —, ez oly ember kinek nincsen mása; III. la —le, rendre q. la —le, szegyet szeggel; —lement, adv. hasonlóképp, szintén.

Paréire, f. bot. vadszőlő.

Parélie, parhélie, f. phys. melléknep, vaknap.

Parélie, v. patience.

Paremboule (-an-), m. rhét. közbevetett mondat.

Parement, m. díszíték, ékeség; dísz, ék; bouch. rece-

Parenchymateux

háj (bárányle); fauc. petytyek (a selyem szárnyán és nyakán); mac. — d'une pierre, kő sztnoldala; mod. ruhadíszíték; taill. újjhajtóka.

Parenchymateux, se, a. bot. húsos.

Parenchyme, m. bot. sejtiszövet, puhasejt.

Parénèse, f. did. intő beszéd.

Parénétiqne, a. did. intő; épületes.

Parent, e, (pa-ran), s. rokon; — spirituel, koma; 2. pl. szülők; fam. envoyer q. chez ses —s, vkit elutasítani; 3. elődök.

Parentage (-ran-), m. v. parenté; 2. származás.

*Parental, e, (-ran-), a. rokonni; születi.

*Parentaliser (-ran-), v. a. rokonítani, rokonosítani.

Parenté, *parentalité (-ran-), f. rokonság; ligne de —, rokonsági ág; — sprituelle, komaság; 2. összes rokonság; chi. várokonság.

Parentèle, v. parenté (2.).

Parenthèse (-ran-), betoldvány, betoldott mondat; 2. zárjel, rekesz; pop. il a les jambes en —, löcsalába van; par —, adt. mellesleg.

Parer, v. a. qch., díszíteni, ékíteni, fölcifrázni; bout. — un bouton, gombot csiszolni; jard. gereblyélni; escr. elhárítani, háritni; fig. — un coup, szerencsétlenséget kikerülni; manuf. sajtolni; mar. körülhajózni; még. hurnyázni; 2. v. n. il n'a fait que — aux coups, csupán véde magát; on ne peut — à tout, nem lehet mindent megakadályozni, elkerülni; 3. se —, v. r. piperezkedni; se — de qch., vmitől óvakodni; magát megvédeni; fig. elle se pare de vertus qu'elle n'a pas, oly értékeket fitogtat, miket nem bír.

Parère, m. com. művélemény.

Parfumer

Parerga, m. arch. mellékmű; peint. v. pendant.

Parresse, f. mort. rötség, lustaság, tunyaság; 2. fam. une douce —, szelid testi és lelki nyugalom; 3. egykedvűség.

Parresser, v. n. fam. lustálkodni, henyélni.

Parresseuse, f. bot. érzi; mod. pongyola-főkötd.

Parresseusement, adv. lustán.

Parresseux, se, a. lusta, röst, henyélő; 2. s. c'est un franc —, tunya; méd. il a l'estomac —, gyomra nem jól emészt; 3. h. n. —, ai ou hay, lajhár.

Pareur, m. manuf. csipkedő; még. hurnyázó; fab. — de drap, kallós, kallómester.

Parfaire, v. a. ir. bevégezni; kiegészíteni; 2. — une somme, összeget kiegészíteni; tökéletessé tenni.

Parfait, e, a. tökéletes; bot. fleur —, teljes virág; méd. crise —e, valódi válság; 2. m. —, gr. aligmult idő; —ement, adv. tökéletesen, teljesen; 2. végképen.

Parfilage, m. tépés; 2. tépet.

Parfiler, v. a. tépni, kitépni, tépdelni; rojtozni, kirojtozni.

Parfilure, f. tépés; tépett selem.

Parfin, à la —, v. enfin.

Parfois, adv. fam. néha, né-melykor.

Parfond, m. pêch. fenékhó-

Parfondre, v. a. egyenlően összeolvasztani; les couleurs qu'on applique sur le verre doivent être parfondues, az üvegfestésnél a színeket egyenlően kell összeolvasztani; 2. se —, v. r. összeolvadni.

Parfourissement, m. utószállítás; utószállítmány.

Parfum (-feun), m. illat; fig. jelleg; 2. illatszert.

Parfumer, v. a. illatosítani; illatozni, illatot terjesztetni; gants —s, illatozott keztyű; 2. füstölni; kifűs-

Parfumeur

tilni; 3. se —, v. r. magát illatosítani.
 Parfumeur, se, s. illatszerész; illatárus; 2. arg. árnyékszékiztató.
 Parfumoir, m. illatszelence; 2. füstölési serpenyő.
 Pargie, f. féo. pénzbiroság marhák által okozott kár után.
 Pargneau, m. pèch. kis ponty.
 Parhélie, f. phys. napmás.
 Pari, m. fogadás; 2. fogadói összeg.
 Paria, s. pária (Indiában a nép legalsóbb osztálya); fig. tengő; sőpredék ember.
 Pariade, f. ch. pársás ideje (fogoly madarakról).
 Pariage, v. paréage.
 Parier, v. a. fogadni: payer la somme —ée, a fogadott összeget kifizetni; jeu. — pour q., vkire fogadni; — à coup sûr, bizonyosra fogadni.
 Pariétaire, casse-pierre, perce-muraille, f. bot. köröntő fű; —officinale, orvosi fűfű.
 Pariétal, e, pl. — aux, m. et a. m. an. os — aux, falcsont, halántékcsonk; bot. bélháj.
 Parieur, se, s. fogadó.
 Paris, m. géo. Párizs; p. — est le paradis des femmes, le purgatoire des hommes et l'enfer des chevaux, Páris a nők paradicsoma, a férfiek purgatoriuma és a lovak pokla.
 Paristmite, f. an. torokmondula; torokmondula-baj.
 Pari-syllabique, —syllabe, a. egyenszótagú.
 Parité, f. egyenlőség; 2. hasonlóság.
 Parjure, a. jur. esküszegő; 2. m. hamis eskü.
 se Parjurer, v. r. hamisan esküdni, hitét megszegni, esküszegővé lenni; il s'est —é, hamis esküt tett.
 Parlage, m. fam. fecsegés.
 Parlant, e, a. beszélő; cet homme est peu —, ez em-

Parlementaire

ber szóval; elle est très —e, nagyon beszédes; mar. trompette —e, hangcső; fig. ce portrait est —, a megszólamlásig hasonlít.
 Parlementaire, m. guer. alkudozó, egyeztető.
 Parlamenter, v. n. guer. alkudozni, egyezkedni.
 Parlementerie, f. alkudozás, egyezkedés.
 Parler, v. n. beszélni; — du ventre, hasból beszélni; il —e gras, trágárkodik; 2. abs. il lui est difficile de bien —, a jó kifejezés sok fáradságába kerül; —juste, helyesen beszélni; —le coeur dans la main, őszintén beszélni; —à taton, össze-vissza fecsegni; —à la boule vue, meggondolatlanul beszélni; 3. on a beaucoup —d'elle, nagyon elhüszesztették; il n'a point fait —de lui, nem bír hirtre vergődni; je saurai bien le faire —, majd megoldom a nyelvet; 5. généralement parlant, adv. általában szólva; sans —de prép. nem is említve, nem tekintve; II. v. a. —honnais, magyarul beszélni; p. quand les ânes parleront latin, soha napján; fig. fam. —haut allemand, érthetetlenül beszélni; III. se —, v. r. le français se —e par toute l'Europe, a francia nyelvet egész Európában beszélik; IV. m. nyelv, beszédmód, kifejezés; quel —est cela? miféle nyelv ez?
 †Parlerie, f. beszélgetés, csevegés, fecsegés.
 Parleur, se, s. fecsegő; beau —, jó szónok.
 Parloir, m. szóterem.
 †Parloriser, v. n. cikornyásan beszélni.
 Parmanda, i. lelkenre!
 Parmi, prép. közt, közé, között; il se méla —eux, közéjük vegyült.
 Parnage, v. panage. [májfű].
 Parnassie, f. bot. boglárpót,

Paroli

Parodie, f. litt. műfonák, gúnymás, paródia.
 Parodier, v. a. un ouvrage, fonákolni; —q., gúnyolva mímelni.
 Paroliste, m. műfonákoló.
 Parodontide, a. méd. excoresance —, fogátpoly.
 Paroi, f. válaszfal, közfal; fond. —de torrefaction, szaladrács.
 Paroir, m. ton. simító vas; maréch. v. boutoir.
 Paroisse, (—roas-se), f. plébánia; 2. községi plébánia templom; pop. il est de deux —, két kulacos.
 Paroissial, e, (—roa-cial), a plébánia ...; égglise —e, plébániatemplom.
 Paroissien, ne (—roa-cien), s. egyházi község lapja; 2. m. imakönyv.
 Parole, f. gr. szó; compter toutes ses —s, meggondolva beszélni; —de Dieu, szent írás; 2. beszélés; fig. perdre la —, megnémulni; 3. hang; fig. avoir la haute —, büszke hangon beszélni; mondas, mondat, velős mondat, bölcs mondat; II. szó, beszéd; —s outrageantes, sértő szavak; iron. belles —s, hiú ígérlet; reprendre la —, úmét szót emelni; III. adott szó, ígérlet, biztosítás; —d'honneur, becsület szó; p. on prend les bêtes par les cornes et les hommes par la —, a marhát szarvánál, az embert szavánál fogják; it. quand les —s son dites, l'eau bénite est faite, az egyszerű kimondott szót nem lehet zsebbe tenni; voire —? szavát adja; 2. javaslat, ajánlat; IV. pl. se prendre des —s, össze szóalkozni; mus. —s, szöveg; guer. jelszó.
 †Paroler, v. n. beszélni.
 Paroli, m. jeu. paroli (kettőztetetlen tétel); fig. je lui ai rendu le —, apró pénzrel fizettem ki.

Paronique

Paronique, f. bot. körömfű, csésze pörcc.
 Paronomase, f. rhét. szójáték.
 Paronomasie, f. litt. szóhasználatosság.
 Paropside, m. ent. levélbogár.
 Parotide, f. méd. fülmirigy.
 Parotidée, f. et a. f. méd. —, esquinancie —, fülmirigylób.
 Parou, m. fényítés.
 Paroxysme, m. méd. roham, lázroham; — serratiques, rendhagyó rohamok.
 Parpaie, m. zárfitetés.
 Parpaigne, v. parpaing.
 Parpainot, m. h. eccl. vastag nyakú (csuf név, melylyel a hugonotákat illették); 2. pop. istentelen.
 Parpaing, (pein), m. mac. zár, köt-kő.
 Parpayer, v. a. zárfitést tenni.
 Parque, f. myth. párka; poét. la — a tranché le fil de ses jours, meghalt.
 Parquer, v. a. elzárt helyre tenni; — les boeufs, ökröket hízalórá hajtani; — des hûtres, osztrigákat hízaltni; — les moutons, juhokat esztenába zárni; 2. v. n. et se —, v. r. letelepedni.
 Parquet (-kè), m. men. kockás padlat, rakott padozat; 2. jur. törvényterem; 3. th. földszinti hely.
 Parquetage, m. padozat, deszkázat.
 Parqueter, v. a. kockapadozatosat rakni.
 Parqueterie, f. padozatmű.
 Parqueteur, m. padozatműves.
 Parquier, m. péch. tóhalász; écon. lefoglalt barmok öröke.
 Parrain (pa-), m. keresztapa; 2. arg. tanu.
 Parrainage, m. keresztapasság; 4. arg. tanuvallomás.
 Parricide (pa-), m. apagyilkos; it. anya-, testvér-, gyermek-, rokon-gyilkos;

Parsemer

királygyilkos; 2. apa, anya stb. gyilkolás; 3. a. fils —, apagyilkos.
 Parsemer, v. a. behinteni, beszórni; fig. discours — é de fleurs, cikornyás szónoklat.
 †Parsevir, v. a. kiszolgálni.
 †Parsonnier, m. gazdátárs.
 Part (par-te), m. jur. újon-született gyermek; 2. méd. — légitime, rendes szülés; ir. életre való csecsemő.
 Part (pár), f. rész; 2. fig. vous avez beaucoup de — à son amitié, nagy része van barátságában; 3. részvétel; je prends — à votre douleur, osztaozom fájdalomában; avoir — à q. affaire, valamely ügyben részt venni; 4. közlés; faire — à q. da qch. vmit vkivel közölni; 5. hely; je l'ai laissé quelque —, valahol elhagytam; je vais quelque —, valahová megyek; je l'ai lu q. —, valahol olvastam; on ne le trouve nulle —, sehol sem találják; 6. oldal; de — et l'autre le cas est embarrassant, a dolog minden oldalról csiklandós; 7. à —, adv. félre; mettez cela à —, tegye félre; c'est un fait à —, ez különös dolog; raillerie à —, tréfán kívül; 8. de — en —, keresztül...
 Partage, m. osztás; osztózás; faire —, osztozni; 2. osztályrész, örökség; 3. örökségi szerződés; fig. örökség; la gloire est le — de la vertu, a dicsőség az erény osztályrésze; les maladies sont le — du genre humain, a betegségek az emberi nem öröksége; sans —, osztatlanul; jur. szavazat-egyenlőség; ton. beosztás.
 Partageable, a. elosztható.
 Partageant, m. jur. részvevő, részes.
 Partager, v. a. osztani, elosztani; 2. kétrésze osztani; pop. — un cheveu, szőr

Parti

szálhasogatni; man. — les rênes, a gyeplőt két kézre fogni; 3. gondoskodni, megemlékezni (végre-deletileg); abs. il ne — e pas dans cet héritage, nincs része ez örökségben; 4. megoszlatni; les juges étaient —és d'avis, a bírák véleménye megoszlott; 5. osztakozni; je — e votre douleur, osztakozom fájdalomában; amour —é, kölcsönös szerelem; fig. son attention est —ée, figyelme megoszlott; 6. se —, v. r. cszlani, eloszlatni.
 Partageur, m. osztogató.
 Partance, f. mar. elindulás; coup de —, indulási lövés.
 Partant, adv. prat. következőleg, e szerint; 2. m. távozó, elutazó; milit. les —s de la garde, az őrségről fölváltottak.
 Partement, m. artif. kis röp-pentyű; mar. hajó iránya.
 Partenaire, m. jeu. játék-társ; dans. táncárs.
 Partèque, f. péch. merítő háló nyele.
 Parterre, m. jard. virágágy; gyepek hely; soier. himes damasz; th. földszin; fig. juger du — a távolból ítélni vmiről; réjouir le —, a népet mulattatni; fam. faire des —s, jobban; prendre un billet de —, el-esni.
 Parterrien, m. pop. th. földszinten levők.
 Parthérie, f. bot. anyaméh-fű.
 Parti, m. párt; homme de —, pártos, részre hajló; 2. határozás, elhatározás, szándék; quel — avez vous pris? mire határozta magát? p. c'est un — pris, egy szó mint szász; 3. eszköz, út-mód; 4. föltétel, helyzet; ajánlat, tanács; son — en sera meilleur, helyzete ez által javulni fog; qu' il accepte ce —, fogadja el ez ajánlatot; előny, haszon; tirer bon —

Partiaire

de la vie, az életet élvezni; fin. szállítási szerződés; jeu. játszma; 5. állapot, állás, pálya; — de l'épée, katonai pálya; it. abs. prendre —, katonának beállni; milit. csapat; 6. házasság (oly eladó leány ki születésénél vagy vagyonánál fogva jó szerencsét képez).

Partiaire, a. jur. fermier —, feles bérlő.

Partial, e, (-ci-), a. részre hajló; —ement, adv. részre hajlólag.

*Partialiser (-cia-), v. a. pártokra osztani; szét forgácsolni; 2. tse —, v. r. részre hajlónak lenni.

*Partialiste (-cia-), m. részre hajló bíró.

Partialité (-cia-), f. részre hajlás, részre hajlóság.

Partibilité, f. did. oszthatóság.

Partible, a. bot. ... tagú; multi —, soktagú; quinqué —, öt tagú.

Partichoir, m. manuf. szállószob.

Participant, e, a. részvevő.

Participation (-cion), f. részvétel; 2. részvétel, tudás, tudat.

Participe, m. gr. részesülő, igenév; fin. részvevő; jur. részes.

Participer, v. n. részesülni; 2. v. parti (3.). 3. vmi félenek lenni; származni; l'enthousiasme de cet homme —e de la folie, ez ember lelkesedése az örültséggel határos.

Particulaire, s. a. v. particulier; tgr. igekötő.

Particuliariser, v. a. höriülményesen, részletesen előadni, leírni.

Particularisme, m. thé. részlegesség.

Particuliarité, f. körülmény; részletesség.

Particule, f. részecske; lit. morza (ostyahulladék); gr. beszédrészecske.

Particulier, ère, a. saját,

Partie

önön, tulajdon; különbs; magán; részleges; részletes; 2. sajátos, csudálatos, különbs; c'est un homme tout —, külön; 3. il habite une maison —ère, külön házában lakik; homme —, vissza vonultan élő; elzárkózott; il n'y a rien de — entre lui et cette femme, nincsenek gyanús viszonyban; II. m. különbség; 2. magánzó; pop. un —, valaki, ember; que nous veut le —? mit akar ez ember? III. en —, adt. különösen, kiváltképen; magában, magára, külön; il est aimable en —, szülkebb körben szeretetre méltó; en général et en —, általában véve és különösen; en mon —, pour mon —, a mi engemet illet; —ement, adv. különösen; 2. kiváltképen; 3. részletesen.

Partie, f. rész; la — droite, a jobb oldal; fig. erő, tulajdonság; 2. rakás, szám, mennyiség; összeg; tétel; —rayée, kitörölt tétel; —d'un tailleur, szabó számlája; jeu. játszma; fig. cet homme fait bien ses —s, ez ember jól intézi dolgait; 3. kirándulás; társaság; 4. jur. fél, pörös fél; prendre q. à —, vkitől kárpótlást követelni; 5. pl. —s belligérantes, hadviselő felek; com. —s doubles, kétfős könyvvitel; expl. —s stériles d'un minéral, felzék; men. —s et contre —s, érc díszítékek rakművekkel; minér. —s constituantes, alkatrészek; mus. szerep; pop. cet homme tient bien sa —, ez ember megállja a sarat; 6. en —, adt. részben; részint.

Partiel, le, a. részleges, részenkénti; —lement, adv. részenként, részletesen.

Pa-tir, v. a. (csupán a határozatlan módban és részestülben); bl. il porte d'or

Parvis

et de gueules, cimere sárga és piros osztott paizs.

Partir, v. n. ir. elutazni; 2. elszaladni; elugrani; föl-röppülni; mar. —, a parttól távozni; 3. le fusil a parti, a puská elszlitt; kilőni; — d'un éclat de rire, kacajra fakadni; 4. eredni; származni; pop. cela est parti de sa boutique, az ő agyában támadt; 5. távozni; elmenni; 6. v. a. man. indítani; 7. à — d'aujourd'hui, adt. máától kezdve; 8. m. man. elindulás, indulás.

Partisan, m. pártfél, párt-hív, pártos; 2. pénzügyi bérlő; 3. milit. szabad martalóc.

Partiteur, m. arith. osztó.

Partitif, ve, a. gr. részlő.

Partition, f. did. osztás, elosztás, szét osztás; mus. hangosztadék; phys. föl-osztás. [naire]

Partner (-nère), v. parte-partio; logie, f. méd. szülészet; —logique, a. szülészeti.

Partout, adv. mindenütt, mindenhol; mindenütt; mindenhol.

Partroubler, v. a. nagyon megzavarni; v. troubler.

Partrouver, v. trouver.

Parturition, f. szülés.

Parulée, parulie, f. méd. ínydag.

Parure, f. fipere; fig. la modestie est la plus belle —, a szerénység legagebb ékeség; — de diamants, gyémánt ék; chevaux de même —, egy fajtájú lovak; fig. il sont de même —, egy bordában szöttek; t. t. maréoh. patahulladék; még. vakarék.

Parvenir, v. n. ir. jutni, eljutni, elérni; 2. la lettre ne lui parviendra pas, a levél nem fog kezébe kerülni; 3. abs. földatolni, emelkedni.

Parvenu, m. szerencsefi.

Parvis, m. pítvar, tornác; előcsarnok.

Parvité

Parvité, f. kicsinyiség.
 Pas, m. lépés; fig. il plaint ses —, nem szeret járadni; it. suivre les — de q., vkit utánozni; de ce —, tout —, adt. e pillanatban, legott, azonnal, nyomban; p. il n'y a que le premier — qui coûte, a ki mer nyer; faire un faux —, megbotlani; fig. —, hibát elkövetni; II. dans. lejtés; 2. guer. — ordinaire, körlepés; chev. — d'armes tornapárviadal; 3. nyom; 4. il n'y a qu'un — d'ici — là, csak egy ugráshyra van innét; 5. szoros, hegyszoros; it. tengerszoros; pop. il a passé le —, meghalt; III. t. t. arch. küszöb; it. lépcsőfok; bot. — d'âne, v. tussilage; tonn — d'asse, dongacsíny; IV. —, (tagadó részecské ne és non után) nem; 2. — un, egy se.
 Pasan, m. h. n. bezór kecske.
 Pascal, e, a. husvét; fètes —es, husvét.
 Pasquin (pass-kein), m. gúnyolódó, élceskedő; csúfondár; —ade, gúnyírat, csúfondár mű; ext. csúfolódás, gúnyolódás; —iser, v. a. fam. gúnyíratokat gyártani; gúnyolódni.
 Passable, a. tűrhető, megtehető; —ment, adv. tűrhetőleg, megtehetősen.
 Passade (pa-ça-), f. átutazás; p. cela est bon pour une —, egyszer megjárja; pop. à la —, kutya futtában.
 Passage (pa-ça-), m. átmenet, átjárás, átlövaglás, áthajózás; átvonulás; fam. cette route est d'un grand —, ez utat nagyon járják; fig. változás; sereg, költözés (madarakról); oiseau de —, költöző madár; 2. átutazás; elhaladás; astr. átmenet; 3. átjárat; ötez-vous du —, menjén az útból; guer. v. pas (II. 5.); it. átkelés; se frayer un —, utat törni magának;

Passager

jur. droit de —, átjárat joga; it. cout. vám, híd-vám; mus. hangfutam; még. — des peaux, kikészítés; II. hely; apporter un —, mondatot alkalmazni.
 Passager, v. a. man. szabály szerint jártatni; ir. v. n. járni.
 Passager, ère, s. utas, utazó; oiseau —, költöző madár; 2. a. mulandó; futólagos; arch. bâtiment —, ideiglenes épület.
 Passageur, v. passeur.
 Passandeau (pa-čan-), m. artill. nyolcfontos ágyú.
 Passant, e, (pa-čan), s. utas, utazó; elhaladó; cord. —s de bottines, topán fűzőlyukai; 2. —e, s. a. v. surpassant; it. járatos; chemin —, járt út; bl. il porte d'or au boeuf — de sable, címere feketé járó ökör arany mezőben.
 Passation (pa-ça-ci-), f. jur. aláírás; kiállítás; il ont fait — du contrat de mariage, kiállították és aláírták a házassági szerződést.
 Passau, m. agr. könnyű eke.
 Passavant, passe-avant (pa-ça-), m. fin. átviteljegy.
 Passe (pa-ce), f. com. pótlék; brod. szélöltés; mod. kalapkarima; it. diszték; call. rövidítési jel; escr. kitörés; dans. testmozgás; jeu. tétel; mar. hajózható víz; b. maison de —, bordélyház; arg. halálbüntetés.
 Passé, e, a. mult, elmúlt; bl. deux épées —es en sautoir, keresztbe fektetett két kard; 2. m. mult; gr. participe —, mult részestül.
 Passe-balle, —boulet, m. golyómérő; —carreau, m. taill. vasalási deszka; —cheval, m. riv. dereglye, komp; —corde, m. sell. árr; —cordon, m. fűző tű; —coudes, m. könyökig érő keztyű; —debout v. passa-

Passer

vant; —dix, m. jeu. koc-kajdék; —droit, m. elmellőzés; lecsusztatás; jogtalanság.
 Passée, f. ch. szalonkák járdása; szalonkaháló; it. nyom, csapa; taill. gomblyukszegés; brod. kettős hímzés.
 Passe-fleur, v. anémone; —lacer, v. passe-cordon.
 Passement (pa-ce-), m. paszomány; 2. collet à —, csipkegallér; pell. — au confit, bárányszőrök beázatása; tan. — blanc, fehér csáva; — de rouge, cseres csáva.
 Passementer (pa-ce-), v. a. taill. zsinórozni.
 Passementerie, f. paszománycsinálás; paszomány áru.
 Passementier, ère (thié, —ère), s. paszományos; ouvrage de —, paszomány-munka.
 Passe-méteil, m. écon. kétszeres búza; † —mur, m. artill. sugárgyű; —musc, m. h. n. pézsmamacska; —muscat, m. vign. baka-tor szőlő; —parole, m. milit. sorrendelet; —partout, m. serr. or-külés; ard. ék; th. általános szabadjegy; p. l'argent est un bon —, pénzen menny-orzást is vehetni; —passe, m. szemfényvesztés; fig. il m'a fait un tour de —, rászedett; —perle, m. tréf. gyöngysodrony; —poil, m. passem. szegélyzsinór; poiler, v. a. szegélyzsinórozni; —pomme, f. jard. szent-János alma; —port, m. ütlevél; fig. il porte son — avec lui, mindenütt szívesen látják.
 Passer (pa-cé), v. n. menni, átmenni, lóhátton; —kocsin menni; áthaladni; il ne fait que — et repasser, folyóást jó megy; —devant, elől menni; —le premier, elő lépni; faire — de main en main, kézzől kézzel adni; —chez q., vkit

Passer

alkalmilag meglátogatni; fig. il va —, haldoklik; it. — du blanc au noir, egyik túldásból a másikba esni; 2. fam. il passera par mes mains, meggyűlik a baja velem; — par les verges, veszzőt futni; 3. laisser — qch., elnézni; bűntetlenül hagyni; fig. il faut — là dessus, meg kell bocsátani; 4. en — par, il faut en — par là, bele kellett nyugodnom; jur. szavazni; il a — à la mort, halálra szavazott; fam. — e, nem bánom; 5. — pour, il — e pour un homme prudent, okos embernek mondják, itélk; mar. — au billet, a főlebb valónál jelentkezni; 6. elégnek lenni, kitelni, tartani; cet habit m'a — é six années, ez öltözet hatévig tartott; 7. elfogadni; il ne passera pas à l'examen, nem fogják vizgára elfogadni; 8. elmulni, véget érni; la vie — e rapidement, az élet gyorsan mulik; la vie — e, az élet mulandó; couleur — ée, fakult szín; cela fait — le mal de dents, ez elűzi a fogfájást; II. v. a. átkocsizni, áthajózni, átlavagolni; átúszni; — ez votre chemin, menjetek békével; fig. fam. — le pas, meghalni; it. faire — le pas à q., vkit kényszeríteni; — q., qch., vkit vmit elszállítani; — son habit, kabátját fölvenni; p. elle a — é bien des fois sa chemise par-dessus sa tête, kivetkezett minden szemérből; 2. túlmenni, túlhaladni vmin; cet homme vous — e de toute la tête, egy egész fővel nagyobb őnél; 3. — le temps à lire, olvasással tölteni az időt; — son envie d'une chose, kedvét tölteni vmin; p. la jeunesse est fort à —, fiatalság bolondság; 4. szürni, átšürni; átadni, oda-

Passerage

nyújtani; passez-moi cette bouteille, nyujtsa ide azt a palackot; com. — une lettre de change, váltót hātíratolni; forgatni; 5. elkészíteni; cuis. — du poisson par la farine, halat lisztben megforgatni; manuf. — par la calandre, mángorolni; 6. fig. felültesen érinteni; átugorni; 7. en passant, adt. sietve; it. —, melleleg; 8. com. fin. helyben jóvá hagyni; — en compte, beszámolni; — à compte, a számlába tenni; p. passez-moi la rhubarbe, je vous passerai la séné, kéz kezét mos; jur. — une obligation, kötelezvényt kiállítani; coutur. — les coutures au fer, a varratokat levasalni; III. se —, v. r. elmúlni, elenyészni; les années se passent, az évek múlnak; 2. elvirágozni, megfakulni, színtét hagyni, lehullani; ce vin se — e, e bor gyöngül; 3. megelégedni; segíteni magán; il se — e à peu, kevéssel is megelégszik; 4. tartózkodni; je me passerai bien de lui, könnyen nélkülözhetem; 5. történni; comment s'est — é votre procès? miként végződött pöre? Passerage, m. bot. csombor. Passereau, m. orn. veréb; ordre des — x, verebek rendje. Passerelle, f. orn. nőstény; veréb; 2. gyalogút. Passeresse, f. mar. alattság. Passerie, f. corr. csáva; 2. com. traité de —, határkereskedelmi szerződés. Passerinette, f. orn. papfűlemle. Passernique, f. coutel. kőszőrűkő. Passe-rose, f. bot. mályvárózsza; = parisienne, rozsnok; — route, v. passeport; — satin, m. bot. holdruta-ozmonod; — soie, f. bonn. szövötöl; — talon, m. cord.

Passivement

sarkbőr; — talonnier, m. sarkcindáló; — temps, m. időtöltés; — tour, m. bot. jácint (faj). Passets, m. pl. com. függönyös áruszekrény. Passette, f. soier. fonaltartó; 3. v. passoire. Passeur, se, s. révész. Passe-velours, queue-de-renard, m. bot. amarant, bārling; taréjfürt; — violet, m. arm. forg. az acél kék színe; — vague, f. mar. eveze megfeszített erővel; — volant, m. milit. becsusztatott katona; it. matrós; it. ágyú; fig. tányérnyaló. Passibilité, (pa-ci-), f. did. érző tehetőség. Passible, (pa-ci), a. théo. érzésképes, szenvedés képes; jur. il est — d'une amende, pénzbírágra van ítélve. Passif, ve (pa-cif), a. szenvedő, tüdő; hatástalan, fogatlan; obeissance — ve, szenvedőleges engedelmesség; gr. s. a. verbe —, szenvedőleges ige; com. tartozás, tehervagyon. Passiflore, f. bot. golgota; — florées, f. bot. golgota félfé. Passion, f. szenvedés; la — de notre Seigneur, Jézus kinszenvedése; dimanche de la —, virágvasárnap; p. souffrir mort et —, haláltizedelmeket kiállani; méd. — illiaque, v. miséréré, 2. szenvedély; 3. szerelem; kedvtelés; 4. kifejezés; phil. szenvedő állapot; 5. dor. síma keretek. Passionné, e, a. szenvedélyes; elfogult, vonzódó; — ment, adv. szenvedélyesen. Passionner (pa-cio-), v. a. szenvedélyesen kifejezni; 2. se —, v. r. szenvedélyessé lenni; 3. szenvedélyesen szeretni. Passia, m. écon. beteg helymér. Passivement (pa-ci-), adv. szenvedőleg.

***Passiver**

Patache

Paternité

*Passiver, v. a. *tétlenné, szenvedőlegessé tenni.*
 Passivité, f. myr. *szenvedőleges állapot; tétlenség; méd. szenvedő állapot.*
 Passivité, f. phil. *szenvedőlegesség.*
 Passoire, passette, f. cuis. *szűrő; cir. szita.*
 Pastel, m. dess. *száraz festék, szinkréta; 2. szinkréta-rajz; it. rajzolás.*
 Pastillage, m. conf. *cukros tészta.*
 Pasténague, f. pastenaque, m., tare ronde, f. icht. *tüskés rája.* [nye.]
 Pastèque, f. bot. *görög dinya.*
 Paster, v. páter.
 Pasteur, s. a. *pásztor; 2. lelki pásztor; lelkész.*
 Pastiche, m. peint. *utánképze, utánzás; mus. össze tákolt opera.*
 Pastillage, m. conf. *cukorkák.*
 Pastille, f. conf. *golyócska; — à brûler, illatgolyócska, füstölő golyócska.*
 Pastophores, m. pl. ant. *bálványhordozók; 2. bálványfátyol; 3. fig. papok; — phorie, f. bálványhordozók lakása; 4. templom csarnoka.*
 Pastoral, e, a. *pásztori; pásztor . . . ; poème —, pásztor-költemény; chanson —e, pásztor-dal; bâton —, juhászbot; it. fig. pásztorbot; 2. m. püspökök szerkönyve; 3. —e, f. poét. pásztor-költemény; —ement, adv. fig. mint jó lelki pásztor.*
 Pastorat, m. *lelkészség.*
 Pastorelle, f. mus. *pásztor-dal.*
 Pastoricide, m. h. eccl. *lelkészgyilkos.* [ség.]
 Pastosité, f. peint. *erőtéljes.*
 Pastour, pastourau, —relle, s. *fiatal pásztor, juhász, —nő.*
 Pastrements, m. pl. com. *marhabőrök.*
 Pât (pá), m. fauc. *solyom-elesség; donner le — aux*

oiseaux, a söllymokat etetni.
 Patache, f. mar. *örhajó; 2. gyorshajó; 3. vámhajó.*
 Patachou, m. *örhajó-vezető.*
 Patagau, patague, m. conch. *óridás ötl.*
 Patagion, m. h. n. *denevér-szárny.*
 Pataqués (-kess), pataqui-pataqués (-kiess), m. az s és t betűk hibás alkalmazása a szavak végén.
 Pataraffe, f. fam. *cikornya; írka; írkalás.*
 Patata, patara, m. pop. *lódobogás.*
 Patate, f. bot. v. pomme (de terre).
 Patatras, i. puff!
 Pataud, m. *uszkár; pop. il est à nage —, megszedte magát.*
 Pataud, e, s. fam. *vaskos tuskó; quelle femme —e! mily tenyeres-talpas nő!*
 Patauger, v. n. *pacskolni, gázolni; 2. pop. hebehurgyáskodni.*
 Pâte, v. patte.
 Pâte, f. tézta; faire lever la —, a tésztát keletni; — bien pétrie, jól dagasztott tészta; fig. mettre la main à la —, a konyhában segéd kezét nyújtani; 2. t. cord. *csirisz; grav. — de verre, üveggýmánt; peint. peindre dans la —, a színeket vastagon fölkráni; pap. rongypép; pât. — d'Italienne, olaszcsik; pot. — à fourneau, kályhata-pasz.*
 Pâté, m. *pástétom; fig. pop. faire un —, pocát csinálni (tentafolt); it. hámsan keverni a kártyát.*
 Pâtée, f. *hízaló csik; 2. moslék (ebeknek).*
 Patelet, valide, m. *péch. gadóc.*
 Patelin (-lein), m. fam. *sündörködő, farkcsóváló; mé-tal. kémle tégely; 2. —, e, a. hízelgő, hízelkedő, színeskedő.*

Patelinage, m. *sündörködés, farkcsóválás, hízelgés.*
 Pateliner, v. n. *sündörködni, sündörögni, hízelkedni; 2. ravaszkodni.*
 Patellinerie, v. patelinage.
 Patelineur, se, s. *sündörögő, sündörködő, lízelgő.*
 Patellimanes, m. pl. ent. *fütoncok.*
 Patement (-ta-man), adv. *nyíltan, nyilvánosan.*
 Patène, f. h. eccl. *kehely-tányér; kehelyfedő.*
 Patenôtre, f. lit. pop. *miatyánk; it. imák; p. il dit la — de singe, motyog magában; 2. pop. pl. olvasó; hydr. v. chapelet (de pieux); péch. parafa karikák (hálón).*
 Patenôtré, e, a. bl. *olvasó alakú; croix —e, olvasó alakú kereszt.*
 Patenôtrerie, f. *olvasó-árak.*
 Patenôtrier, m. *olvasó-mives; 2. —, ère, s. képmutató, szenteskedő.*
 Patent, e (pa-tan), a. *nyílt, nyilvános; chanc. acquit —, utalvány a kincstárra; 2. —e, f. szabadalmazvány; oklevél.*
 Patentable, a. *szabadékdíj alá eső.*
 Patented, e, a. *szabadalmazott.*
 Patenter, v. a. *szabadalmazni.*
 Pate-pelu, patepelu, v. patte-pelu.
 Páter, paster, v. n. *vén. lièvre qui —e, nyúl, mely sárt hord lábán cord. csírizelni.*
 Pater (-tère), m. *miatyánk; fig. il ne sait pas son —, mit se tud; 2. olvasó szeméi.*
 Patère, f. ant. *áldozási csesze.*
 Paterne, a. g. p. *atyai.*
 Paternel, le, a. *atyai; —lement, adv. atyailag.*
 Paterniser, v. a. *atyájához hasonlítani.*
 Paternité, f. théo. *atyaság; —spirituelle, komaság.*

Pâteux

Patinable

Patron

Pâteux, se, a. *tészás*; vin —, *zavaros, nyúlós bor*; diamant — *homályos gyémánt*; chemin —, *agya-gos út*.

Pathétique, a. *szenvelmes, szenvedelmes*; 2. m. *szenv, szenvedelem, ünnepélyesség*; faux —, *dagályosság*; an. —s, nerfs —s, *sodor-idegek*; —ment, adv. *szenvedelmesen, szenvedelmesen, ünnepélyesen*.

Pathicisme, v. prostitution. Patho-génésie, —génie, f. *méd.körkeletkezéstani; kór-jeltan*; —logie, f. *kórtan*; —logique, a. *kórtani*; —logiste, m. *kórtudós*; —pée, f. *rhét. v. pathétique (m.)*. Pathos (-toce), m. *litt. v. pathétique (m.)*; 2. *dagály*.

Patibulaire, a. *akasztóházhoz, vesztőhelyhez tartozó*; fourches —s, *akasztófa*; il a le visage —, *akasztófára való*; 2. m. *fam. —, gyilkos történet*.

Patibule, f. *jur. pelengére állítás*.

Patiment (-cia-man), adv. *türelmesen*.

Patience (-ci-an-ce), f. *türel-m*; p. — de capucin, *bir-katürelm*; 2. *prendre en —, türelmessel elviselni*; 3. i. —! *türelm! bot. —, erdei sóska, lórom*; —aigüe, *terjőke*; —des marins, *vízi lórom*; —des jardins, *rhubarbe des moines, parajlórom*; —rouge, *le sang de dragon, véres lórom*; an. *hónlap-izom*; t. t. *gombtisztító műszer*.

Patient (-ci-an), m. *halálra ítelt*; fig. *méd.beteg*; did. *l'agent et le —, a ható és essenveteg*.

Patient, e (-ci-an), a. *türel-mes*; 2. *elnéző; tüdő*; 3. *béketűrő; did. szenvedő, szenvedeteg*. [lenni.]

Patienter, v. n. *türelmessel*. Patin, m. *magas és hegyes sarkú cipő*; 2. *korcsolya*; charp. *polc-alj*.

Patinable, a. *korcsolyázható*; 2. *térítésre méltó*.

Patnade, f. *kézszerítés*.

Patinage, m. *éríteni, tapo-gatni, megtapintani*.

Patine, f. *métal. zöldrözda*. Patinement, m. v. *patinage*; 2. *korcsolyázás*.

Patiner, v. a. *durva módon tapogatni; pocsolni, mon-csolni*; 2. v. n. *korcsolyázni*.

Patinerie, f. *korcsolya-gyár-tás*.

Patineur, m. *fig. tapogató (illetlenül)*; 2. —, se, s. *korcsolyázó*.

*Patinier, m. *korcsolyaké-sztő*.

Pâtir, v. n. *szenvedni, tűrni, elszenvedni*; 2. —de qch., *vmi miatt szenvedni, la-kolni*; 3. *kárt szenvedni*. Patira, m. h. n. *pézmány*; tail. *vasaló szőnyeg, pok-róc*.

Pâtirage, m. *cout. legelőjog*. Pâtis, m. *écon. rur. legelő*.

Pâtissage, m. v. *pâtisage*; boul. *dagasztás*.

Pâtisser (pâ-ti-cé), v. n. *boul. sütni*.

Pâtisserie (pâ-ti-), f. *boul. sütemény*; 2. *pástétom sü-tőde*; 3. *pástétomsütés*.

Pâtissier, ère (pâ-ti-), s. *pás-tétomsütő*.

Pâtissoire (pâ-ti-çoa-re), f. *sütőasztal*.

Patois (-toâ), m. *köznyelv, pórnyelv*; 2. *csevet*.

Patoiser, v. a. et n. *th. pa-rasztnyelven beszélni*; 2. *it. utánozni*.

Pâton, m. *écon. tömőcsik*; pot. *agyaggöröngy*; pap. —s, *pl. csomók*.

Patou, v. *casse-tête*.

Patouille, f. *mar. lebegő kö-télhágcsó*.

Patouillet, m. *expl. törköpü*.

Patouilleur, m. *expl. ércvá-lasztó*.

Patouilleuse (-tou-lieuse), f. *mer —, háborgó tenger*.

Patour, m. *csaló*.

Patraque, f. *fam. ócska, ko-pott gép, gépezet*; fig. *fam.*

c'est une vieille —, vén csoroszlya; agr. *burgonya (neme)*; 2. a. *fam. il de-vient —, vénül*.

Pâtre, m. *pásztor*.

Patres, ad (ad'patræe), adv. *aller —, meghalni*.

Patriarcal, e, —chal, a. *pa-triárkai*; fig. *ősi*; ext. *moeurs —es, törzscsaládi erkölcsök*.

Patriarcat, m. h. *eccl. patri-árkaság, főpüspökség*.

Patriarche, m. h. *anc. patri-árka*; *törzsatyja*; fig. *tíz-teletreméltó agg*; h. *eccl. főpüspök*.

Patrice, m. *patricius, főpol-gár*.

Patriciat (-cia), m. h. r. *fő-polgári méltóság*; 2. *főpol-gári rend*.

Patricien, ne, s. a. h. r. *fő-polgár*; 2. h. m. *patricius, köztársasági nemes*.

Patricie, f. *haza; szülőföld*.

Patrimoine (-moa-), m. *csa-ládózság, örökség*; 2. —, *paternel, apai örökség*.

Patrimonial, e, a. *jur. apai, nemzeti*; biens patri-moniaux, *nemzeti*; ra-gyon; —ement, adv. *apai-lag*.

Patrimonialiser, v. a. *örök-síteni*.

Patriote, m. *hazafi*; 2. a. f. *hazaszerető*.

Patrioterie, f. *tüzlött hazafi-ság*; it. *ál-hazafiság*.

Patriotique, a. *hazafiai*; —ment, adv. *hazafilag*.

Patriotisme, m. *hazaszeret-et, hazafiság*.

†Patrociner, v. n. *vkít tör-vény elött védeni*; *fam. csacsozni, hosszasan rábe-szélni*.

Patron, ne, s. *védasztent*; 2. *pártfogó*; *fam. il est —de la case, úr a házban*; *mar. hajógazda*; *hajómester*; *fig. il est le —de la bar-que, felelőse az ügyben*; *fam. bonjour —, jó napot barátom*; *bén. védúr, kegyúr*; *jur. szószóló, vé-dő*; *öregmester*; II. *min-*

Patronage

ta; t. t. szabásminta; fig. példa.
 Patronage, m. jur. védura-
 ság; h. eccl. kegyuri jog;
 fig. pártfogás; peint. min-
 tázás.
 Patronat, e, a. védészeti;
 kegyuri.
 Patronal, m. h. r. úrjog; fig.
 ottalom; pártfogás.
 Patroniser, v. a. hajómester-
 kedni, mint hajómester
 szolgálni.
 Patronné, e, a. mintázott.
 Patronner, v. a. mintametsz-
 vény után festeni; 2. g. p.
 arcképezni; 3. *ottalomba
 venni; a társadalomba be-
 vezetni.
 Patronnesse, f. bálanya.
 Patronnet, m. pop. süttőinas;
 pincérinas.
 Patronneur, dessinateur, m.
 rub. himrajzoló.
 Patronymique, a. nom —,
 vezetéknév, családnév.
 Patrouillage, m. pop. mon-
 csolás, dísznókodás.
 Patrouille, f. milit. őrzőjárat;
 2. őrző, őrszem; boul.
 pemet.
 Patrouiller, v. n. őrt járni,
 őrszemkedni; fam. mon-
 csolni, dísznókodni; peint.
 — un pinceau, ecsetet for-
 gatni (a festéklapon); 2.
 tisztátalanul bántani vmi-
 vel.
 Patrouillés, v. patrouillage;
 2. pop. v. bourbier.
 Patrouillotisme, m. túlzott
 szolgálati buzgóság (nem-
 zetőről).
 Patte, f. láb, talp; — de
 chat, macskatalp; — d'oi-
 seau, karom; call. — s de
 mouche, serkebetűk, ser-
 keírás; fig. grosse —, nagy,
 durva kéz; fam. marcher
 à quatre — s, négykézláb
 járni; it. range ta — gar-
 çon, el onné a kacsóddal,
 fu; it. mettre la — sur
 q., vkit elverni, megdön-
 getni; tomber sous le —
 de q., vkinek körmei közé
 kerülni; coups de —, gú-
 nyolódás; graisser le — a

Patte'-pelu

q., vkit megvesztegetni; 2.
 — s d'une ancre, horgany-
 köröm, horgany-szárnny; —
 d'un verre, polkár talpa;
 arch. kapocs vas; bot. —
 d'oise, libatopp; — de lion,
 palástfül; mus. vonalzó toll;
 bouch. húshorog; suc. cu-
 korsüveg feneke; taill. pánt.
 Patte'-pelu, e, s. szenteske-
 dő; pop. alamyási; — pe-
 lue, f. család, gazság.
 Patter, v. a. mus. vonalozni.
 Pattu, e, a. borzas lábú;
 pigeon —, gatyásgalamb.
 Patulé, e, a. bot. elálló.
 Pâturage, m. legelő; droit
 de —, legelőjog.
 Pâture, f. takarmány; ele-
 del, táplálék; fig. foglal-
 kozás; 2. legelő; legelő
 hely; vaine —, közös le-
 gelő.
 Pâtureau, v. pâture (2.).
 Pâturer, v. n. legelni.
 Pâtureur, m. milit. abrakol-
 tató.
 Paturin, m. bot. pázsitfű.
 Paturon, m. maréchal. békó,
 nyűg.
 Patura, v. syphilis.
 Pauci—, bot. kevés ...; cse-
 kely ...; — denté, e, a. h.
 n. kevésfogú; — flor, a. bot.
 kevésvirágú; — folié, e, a.
 bot. kevéslevelű; — radié,
 e, a. bot. csekély sátoros.
 Paucité, f. csekélység.
 Paucrain, m. teherhordó.
 Pauforceau, m. pèch. háló-
 cövek.
 Paulette, f. jur. özvegy-adó.
 Pauletter, v. a. özvegy-adót
 fizetni.
 Paume, f. an. tenyér; 2. ma-
 rok; un cheval de seize
 — s, tizenhat markos ló;
 3. —, jeu de la —, labda-
 játék.
 Paumelle, f. agr. tavaszi ár-
 pa; serr. sarkvas; corr.
 v. pommelle.
 Paumer, v. a. la gueule à q.,
 pop. valakit ököllel arcul
 csapni; prat. fölvetni, árt
 szabni; 2. v. n. arg. —
 d'autout, bátorságát el-
 vesztetni.

Pavanier

Paumet, m. mar. vitorlaké-
 szítők gyűsűrje.
 Paumier, m. maître —, lab-
 damester.
 Paumille, f. ois. csalmadár-
 póznácska.
 Paumillon, m. agr. ekeföl-
 hérc-tartó.
 Paumoyer (-moa-ié), v. a.
 forgatni; — son sabre,
 kardot forgatni.
 Paumure, v. empaumure
 (vén.); it. épris.
 *Paupérisme, m. elszegénye-
 dés; szegénységi ügy.
 Paupière, f. an. szempilla,
 szemhéj; fig. fermer la —,
 alunni; it. meghalni; it.
 — à q., vkinek szemét be-
 fogni; 2. szemszór, pillá-
 szór. [lemez.
 Paupoire, m. verr. simító
 Pause, f. szünet, nyug; mus.
 nyuggel; fond. d. cl. ha-
 rangszél. [telni.
 Pausier, v. n. mus. szünet.
 Pausiménie, f. méd. a havi
 tisztulás megszűnése; it. a
 nők érett kora.
 Paussilles, m. ent. csáp-
 ikerfélék.
 Paussus, m. ent. csáp-iker.
 Pauvre, a. szegény; pays —,
 terméketlen föld; 2. szegé-
 nyes; fig. langue —, hiá-
 nyos nyelv; 3. sajnálatra
 méltó; 4. nyomorult, ügye-
 fogott, rossz; 5. s. szegény,
 szűkölködő; — ment, adv.
 szegényül, szegényesen.
 Pauvresse, f. fam. szegény-
 koldusnő. [gényke.
 Pauvret, te, s. fam. sze-
 génykedő.
 Pauvreté, f. szegénység, szűk-
 ság, ügyefogyottság; p. en
 grande — il n'y a pas lo-
 yauté, szűkség törvényt
 bont; 2. nyomorúság, ha-
 szontalanság.
 Pavage, m. kövezet; kövezés;
 fin. droit de —, kövezet-
 várn.
 Pavanage, m. büszkélkedés;
 nagyozás, pöffeszkedés.
 se Pavaner, v. r. büszkélke-
 dni, nagyozni, pöffeszkedni.
 Pavanier, m. büszkélkedő,
 pöffeszkedő.

Pavé

Pavé, m. kövezet; 2. du —, *út*; 3. kövezett út; cet homme est sur le —, ez embernek nincs hajléka; it. elvesztette hivatalát; fig. tomber sur le —, elszegényedni; haut du —, járda; fig. fam. brûler le —, lóhalálában vágatni.
 Pavement, m. kövezés.
 Paver, v. a. kövezni; p. les rues en sont —ées, annyi mint a kurtá kutya.
 Pavesade, f. pavier, m. mar. autr. védernyő; it. milit. védfonat.
 Pavéur, m. kövező.
 *Pavide, v. timide.
 Pavie, f. jard. duránci barack.
 Pavillon, m. sátor; am. ermyős v. sátoros nyoszolya; it. — du tabernacle, szentségtartó; mar. lobogó; fig. baisser le —, megadni magát; it. se ranger sous le — de q., magát vkinek oltalma alá helyezni; an. — de la trompe, méhcső nyílás; arch. kéjlak, nyári lak, kerti ház; bl. — d'armoiries, címerpalást.
 Pavillonner, v. a. mar. lobogót főlhúzni; 2. v. n. pop. bohóskodni.
 Pavois, m. paizs; mar. védernyő.
 Pavoiser, pavier, v. a. et n. mar. védernyővel beagatni; it. löllobogózni.
 Pavonaire, f. h. n. pávatoll.
 Pavonesque, a. h. n. páva-féle.
 Pavot, m. bot. mák; —sauvage, pipacs; graine de —, mákfej; mákmag.
 Payable, a. fizetendő; lettre de change — à vue, látra fizetendő váltó.
 Payant, e, a. fizető; carte —e, költség-számla.
 Paye, Payement, v. paie, paiement.
 Payen, v. païen.
 Payer, v. a. fizetni; 2. megfizetni, kielégíteni; expl. a munkásokat kifizetni; 3. se faire —, szolgálatát áru-

Payeur

ba bocsátani; 4. fig. lakolni; 5. — en cabrioles, igérettel fizetni; 6. — de retour, viszonzni; — de raisons, okokat fölhozni; — de sa personne, életét kockáztatni; 7. fig. meghálálni; p. tant tenu, tant —é, milyen a munka, olyan a jutalom; 8. se —, v. r. magát kifizettetni.
 Payeur, se, s. fizető.
 Pays (pè-i); m. tartomány, vidék; courir le —, barangolni; haut —, felföld; bas —, alföld; 2. — catholique, katolikus ország; p. autant de —, autant de guises, a mennyi ház annyi szokás; 3. haza; szálló föld; — étranger, külföld; nous sommes du même pays, földik vagyunk; 4. recevoir des nouvelles de son —, hazulról híreket venni; fam. il est bien de son —, nagyon ostoba; it. de quel — venez-vous? hát még ezt se tudja; 5. géo. ország; 6. pop. tirer —, elillanni; it. gagner —, haladni; fig. battre du —, nagy utazást tenni; 7. —, e, pop. földi.
 Paysage, m. táj, vidék; peint. tájkép; peindre de —, paysagiste, tájfestész.
 Paysan, ne, s. paraszt, —nő; féo. jobbágy; fig. goromba, durva ember; 2. a. parasztos; à la —ne, adt. parasztosan.
 Paysandaille, f. paraszt csöcselék.
 Paysannerie, f. parasztság.
 Péache, f. expl. halvő.
 Péage, m. jur. vám; vámház.
 Péager, m. vámszedő; vámbérlő; 2. a. m. chemin —, vámút.
 Péagier, m. vámköteles.
 Peat, m. agr. szőlőkapá.
 Peau (pó), f. an. bőr; 2. felbőr, hártya, hám; fam. la — lui démange, verést érez; viszket a háta; 3.

Pechers

fig. il a peur de sa —, félti életét; II. bőr; — corroyée, kikészített bőr; — crue, nyersbőr; 2. burok, héj.
 Peau-de-chienner, v. a. t. t. főkabórral simítani.
 Peausserie (pó-ce-rie), f. bőrkereskedés; 2. bőrkészítés; bőráru.
 Peaussier (pó-cié), m. bőrgyártó, bőrkészítő.
 †Peautre, m. envoyer q. au —, vkit elkergetni; 2. mar. v. gouvernail.
 Pec, a. m. com. hareng —, deszozott hering; 2. géo. f. hegycsúcs.
 Peccable, a. tléo. bűnös, vétkez.
 Peccadille, f. csekély véték, apró bűn.
 Peccant, e, a. vétkező; tméd. ros, ártalmas.
 Peccata, m. fig. ostoba, barom, csacsi.
 Peccari, m. pop. töredelmes bűnvallás.
 Pechblende (pek-blenn'-de), minér. szurokkő.
 Pèche, f. bot. őszibarack; II. halászat; halászás; 2. halászat-jog; it. fogás; ext. — des perles, gyöngyhalászat.
 Pêché, m. bűn; — mortel, halálos bűn.
 Pécher, v. n. vétkezni, bűnt elkövetni; p. autant pêche celui qui tient le sac que celui qui met dedans, ha orgazda nem volna, tolvaj se lenne; 2. hibázni, vétetni; fig. ce vin pêche encore en couleur, e bornak még nincs meg valódi színe.
 Pécher, m. bot. barackfa.
 Pêcher, v. a. halászni; 2. — des écrivisses, rákászni; — du bois, uszadékfát szedni.
 Pêchère, f. hydr. víztartó.
 Pécheresse, v. pêcheur.
 Pêcheresse, a. f. jur. trève —, halász fegyverszünet.
 Pêcherie, f. halászhely.
 Pecherz (-ertse), m. minér. téglaleérc.

Pécheur

Pécheur, resse, s. *bűnös*; une femme pécheresse, *tévedt nő*.
 Pécheur, se, s. *halász*, —*nő*; h. n. martin —, *jegély*; it. —, *kormorán*.
 Pechy'agre, f. méd. *könyök-köszvény*; —agrique, a. *könyök-köszvényes*.
 Pécore, f. p. u. *állat, barom*; fig. fam. *ostoba ember*.
 Pecque, f. fam. *tudákos, kotnyeles*.
 Pequement, m. cham. *must, melybe szattányt áztatnak*.
 Pectate, m. chi. *aludéksavas só*.
 Pecten-veneris, m. an. *fancsont*; bot. *henyecsenge-tyűke*.
 Pectine, f. chi. *aludéksav*.
 Pectiné, s. a. m. an. *fancsont*; —, muscle —, *fancsont-izom*; h. n. —s, *fejetlen puhányok*; 2. —, e, a. bot. *csipkés*; feuilles —es, *csipkés levelek*.
 Pectineux, m. an. *fancsont-izom*.
 Pectini'-branche (-ti-ni), a. icht. *csipkés kopoltyuak*; —cornes, m. pl. h. n. *csipkés szarvuak*; —er, m. *fésűcsiga állatja*; —folié, e, a. bot. *csipkés levelű*.
 Pectinite, f. h. n. *kövesült fésűcsiga*.
 Pectoral, e, a. béchique, a. méd. *mell*...; sirop —, *mellszörp*; icht. *poissons pectoraux, hasparások*.
 Péculat (-la), m. jur. *penztartó*.
 *Péculateur, m. *penztartó-vaj*.
 Pécule, m. jur. *szerzett vagyon*.
 Péculier, ère, a. jur. *esclave —, vagyont bíró rabszolga*; 2. *különös*.
 †Pécone, f. pénz; disette de —, *penzszükség*.
 Pécuniaire, a. *penz*...; amende —, *penzbírság*; intérêt —, *penzérdek*; —ment, adv. *penzbelileg*.
 Pécunieux, se, a. fam. *penzes*.

†Pédagme

†Pédagme, m. mar. *számoly*.
 Péda-gogie, f. did. *nevelészet, neveléstan*; nevelő-intézet; —gogique, a. *nevelészeti*; —gogiquement, adv. *nevelésszerűen*; —gogue, m. *nevelő, iskolamester*.
 Pédale, f. org. *lábító*.
 Pédanchone (-konhe), f. méd. *torokgyík*.
 Pédane, f. bot. *bordon*.
 Pédané, e, a. jur. *juge —, albiró*.
 Pédant, m. *vaskalapos (pedáns)*; 2. —, e, s. a. *szórszálhasogató*; —aille, f. v. *pedanterie*; 2. coll. fam. *vaskalapos népség*; —er, v. n. fam. *iskolázni, leckézni, feddani*; —erie, f. *vaskalaposság*; 3. *leckezés*; *feddés*; 4. *iskolatudákság*; —esque, a. *vaskalapos*; *szórszálhasogató*; —ment, adv. *iskolásdiassan*; —iser, v. n. fam. *vaskalaposkodni, szórszálhasogatni*; —isme, m. *fejesség*; *tudákoság*.
 Pédar'-chie, f. iron. *gyermekuralom*; —chique, a. *gyermekuralmi*; —throcace, f. méd. *gyermekköszvény*.
 Péderaste, m. *gyermekfertőtlenítő*.
 Péderastie (-thie), f. *gyermekfertőtlenítés*.
 Pédestre (-dès-tre), a. statue —, *állósobor*; 2. cours —, *gyalogjárás*; —ment, adv. *gyalog járni*.
 Pédi'aire, a. bot. *feuille —, láb-alaku levél*; —al, e, a. orn. *gatyás*; —celle, m. bot. *kocsán*; —cellé, e, a. bot. *kocsános*; *pockos*; *nyeles*; —culaire, a. méd. *maladie —, tetvesség*; 2. f. bot. *tetűfű*; —culation, f. méd. *tetvesség*; —cule, m. bot. *kocsánka, száracskas*; *csuta, csoma*; —culé, e. a. bot. *pockos*; *nyeles*; —cure, s. et a. méd. —, *médecin —, tyukszem-orvos*; —eux, se, a. an. *láb*...; muscle —, *láb-*

Peigner

izom; —-fère, a. h. n. *egyldbu*; —-forme, a. *láb-alaku*; —-lège, a. h. n. *himporgyújtó*; —-fluve, m. *méd. lábvíz*.
 Pédomètre, v. *hodomètre*.
 Pédon, m. *gyalogkövet, küldönc*.
 Pédonculaire, a. bot. *kocsánon termő*.
 Pédoncule, m. bot. *kocsán*.
 Pédonculé, e, a. *kocsános*; *csumás*.
 Pédo'-nosologie, f. *gyermek-kórtan*; —phile, m. *gyermekbarát*; —phlébotomie, f. méd. *érvágás gyermekek*; —trophie, f. méd. *gyermektáplálás*; *szoptatás*.
 Pégase, m. myth. *szárnyas ló*; fam. *elle monte sur —, verseket ír*; bl. d'azur au — d'argent, *ezüstös szárnyas ló két mezőben*; icht. *sárkány-pegáz*.
 Pégó'-mancie, f. ant. *kútjósítás, forrásjósítás*; —mancien, ne, s. *forrásjós*; 2. a. *forrásjóslati*.
 Pégot, m. orn. *havasi poszáta*.
 Peignage, m. de laine, *gyaratolás*; de chanvre, *gerebenezés*.
 Peigne, m. *fésű*; pop. *donner un coup de — à q., vkit megtépázni*; brosse à —, *fésűkefe*; — pour les chevaux, *lófésű*; — de cardeur, *kárt*; — de couvreur, *gereben*; — de tisserand, *borda*; h. n. —, *pélerine, fésűcsiga*; *maréoh. patakos*.
 Peigné, m. fig. fam. *mal —, piszkos, ronda ember*; 2. —, f. pop. *il se sont donné une bonne —, derekasan megtépték egymást*.
 Peigner (pè-nié), v. a. *fésűlni*; — de la laine, *gyaratolni*; fig. fam. *il est —é, à la diable, borzas, kócos*; ext. *ce jardin est bien —é, e kert tisztán van tartva*; 2. fig. fam. *megtépni, tépázni*; fam.

Peignette

— q. à la turque, vkivel kegyetlenül bántani; 3. se —, v. r. fészülködni; 4. se —, v. réc. ces deux femmes se sont bien —ées, e két nő derekasan megtépte egymást.
 Peignette, f. fésűcske.
 Peigneur, m. gyáratoló; cord. gerebenező.
 Peignier, m. fésűs; fésűárus.
 Peignoir, m. fodorítóköpeny; it. fűrdőköpeny; 2. chir. borbélyzacskó.
 Peignon, m. cord. kártkóc.
 Peignure, f. mar. kicsavart kötél vége; 2. —s, pl. fésűhaj.
 Peille, pile, prie, empile, f. péch. horogszíneg; fenékhorog; 2. —s, pap. rongyok.
 Peillier, v. chiffonnier.
 Peindre, v. a. ir. festeni, lefesteni; kifesteni; 2. leírni, ecsetelni, elbadni; fig. la bonté de son coeur est peinte sur son visage, szívének jóssága arcáról olvasható; call. szépen írni; 3. se —, v. r. magát festeni; visszatükröződni.
 Peine, f. szenvedés; —amoureuse, szerelmi kín; théo. —s de l'enfer, pokoli kínok; 2. jur. büntetés; 3. fáradtság; cuis. garçon de —, járó inas; p. point de plaisir sans —, rózsaszédés tövissel jár; it. grande — nul profit, hegedült arról szt. Dávid; 4. nehézség; j'ai de la —, nehezre esik; 5. nyugtalan-ság, aggodalom; it. szűk-ség; II. à —, adv. alig; 2. à grand —, nagynehezezen, szűken, szegényül.
 Peiné, e, a. szomorú, kedvetlen; aggodalmas, nyugtalan.
 Peiner, v. a. aggasztani, nyugtalanítani, szomorítani; boszantani; 2. —qch., fáradni; style —é, cikornyás irály; écriture —ée, mes-

Peineux

terkelt írás; 3. v. n. je penais à écouter cet homme, fáradtságomba került ez embert meghallgatnom; 4. fáradni; 5. se —, v. r. iparkodni, fáradozni, magát törni.
 Peineux, se, a. v. pénible; pop. semaine —se, nagy-hét.
 Peintade, peintadeau, v. pintade.
 Peintre, s. festész; 2. — en bâtiments, szobafestő; fig. ecsetelő.
 Peintreau, m. mázoló, rozsfestész.
 Peintresse, f. festésznő.
 Peinturage, m. mázolás; máz.
 Peinture, f. festészet; 2. festvény, festmény; —à l'huile, olajfestmény; —à pastels, színrajz; —à fresque, fal-festmény; 3. festék; fig. en —, adt. látszatból, színből; 4. fig. leírás, ecsetelés; faire une mauvaise — de q., vkit rozsz színben ecsetelni.
 Peinturer, v. a. befesteni.
 Peintureur, v. barbouilleur.
 Peinturlurer, v. a. pop. mázolni, maszatolni.
 Péjoratif, ve, a. rozszabbító.
 *Péjoration, f. rozszabbítás.
 Pélache, f. manuf. durva kenderbársony.
 Pelade, f. méd. hajhullás; még. laine —, maratott gyapjú.
 Pélage, m. h. n. szőr színe; chien de — gris, szürkeszínű kutya.
 Pélagie, f. méd. sömörös csúz.
 Pélagien, s. a. m. vízi madarak; 2. —, ne, a. poisson, oiseau —, tengeri hal, —madár; *immensité —ne, tengerszerű kiterjedés.
 Pélagique, a. tengeri; poisson —, tengeri hal.
 *Pélagoscope, m. opt. vízi-lücső; —scopte, f. vízkutató.
 Pélamide, f. icht. szép makár.

Pelletrer

Pélamidière, f. péch. makárháló.
 Pelard, a. m. com. bois —, hántott fa.
 Pélargone, f. bot. isztragor.
 Pélasgique, a. bât. construction —, vakolat nélküli fal.
 Pélastre, m. ársólapja.
 Pelauder, v. peloter.
 Pêle, v. péne.
 Pelé, m. pop. tarfejű; it. jelentéktelen ember.
 Pêle-mêle, adv. összevissza; 2. m. rendetlenség, zűrzavar.
 Peler, v. a. megkoppasztani, szőrét kitépni; cet homme est tous —é, ez ember egészen kopasz; 2. meghámozni, meghéjázni; lehántolni; 2. v. n. et se —, v. r. hámlani.
 Pélerin, e, s. zarándok; fig. furfangos, ravasz ember; 2. —e, f. mod. vándorgalér.
 Pélerinage, m. zarándoklás; aller en —, zarándokolni.
 Pélerinai, e, a. zarándok-szerű.
 Péletrage, m. bőrdzár.
 Pelette, f. lapátocska.
 Pélican, m. orn. gódeny; bl. d'azur au — d'or, sárga pelikán két mezőben; charp. kapocsvas; chir. pelikánfogó; artill. hatfontos ágyú.
 Pélín, m. még. v. plain; tan. oltott mész.
 Pelisse, f. pell. bunda, szőr-més burkony.
 Pelisson, m. szőrmével bélelt szoknya.
 Pellâtre, v. pelastre.
 Pelle, f. lapát; p. la — se moque du fourgon, vak veti világtalanmak; jard. — à eul, lapát alakú szék; riv. evező lapátja.
 Pellée, pellerée, pelletée, f. egy lapáttal.
 Pelleron, m. boul. bevett lapátka.
 Pelletrer, v. a. écon. föl-hányi, forgatni (gabonát).

Pelleterie

Pelouse

Pendre

Pelleterie, f. szücs mesterség; 2. szücsüru; szörme; 3. szörmekereskedés.
 Pelletier, ère, s. szücs; marchand —, szörmekereskedő; p. tous le renards se trouvent chez le —, a halál mindnyájunkat egyesít.
 Pelleversage, m. agr. ásás.
 Pelleveiser, v. a. agr. ásní.
 Pelleversoir, m. agr. ásó.
 Pelli'culaire (pel-li-), a. hártya-alaku; —cule, f. hártya; — d'un oeuf, tojás hárttyája; bot. magháj; —culeux, se, a. hárttyás.
 Pellisson, v. pelisson.
 Pellucide, a. an. állátszó.
 Peloir, m. még. hiszoló.
 Pélo-mancie, f. myth. sárjóslat; —mancien, ne, s. sárjós.
 Pélore, f. bot. fűnyűg.
 Pelote, f. peloton, m. gombolyag; 2. tűpárna; varrópárna; fig. — de neige, hóteke; il a fait sa —, szép vagyont szerzett; écon. szénrakás; artil. la — à feu, fénygolyó, jelgolyó; chand. —s de cotton, gyertyabél; még. köteg; h. n. — de mer, tengeriabda; maréch. hóka; csillag.
 Peloter, v. n. labdázni; hótékékkal dobálózni; 2. —q, fam. vkit jól elverni; fig. il a été bien —é, ugyan csak sarokba szorították.
 Peloteur, m. labdázó; 2. —, euse, s. gombolyagkészítő; 3. —euse mécanique, gombolyító gép.
 Peloton, m. gombolyag; v. pelote; p. c'est un ramasse —, szoknyahűs; guer. szakasz; fig. csapat; se mettre en —, kucorodni, kuporodni.
 Pelotonner (to-né), v. a. fölgombolyítani; 2. se —, v. r. gombolyodni, csomóba állni.
 Pelou, m. agr. lemorzsolts kukoricás. [csiga]
 Pelourde, m. conch. kőfűró

Pelouse, f. pázsit, gyp; 2. pihe.
 Peltaire, f. bot. szárbőlő paizstok; it. parlagi tarsolyfű.
 Pelti-folié, a. bot. paizsos levelű; —forme, a. paizsos; —gère, m. bot. lapony.
 Pelu, e, a. szőrös.
 Peluche, f. manuf. kenderbársony.
 Peluché, e, a. gyapjas; szőrös; bársonynemű.
 Pelucher, v. n. gyapjasodni; it. foszlani.
 Pelucheux, se, a. foszlott.
 Pelure, f. héj.
 Penader (pé-na-), v. n. ván-szorogni; sárban botor-káláni.
 Penaille, m. burl. papcsoport; papgyűlde.
 Penallerie, f. coll. szerzetesség.
 Penailon, m. fam. rongy; pop. c'est un —, csuklyás barát; it. —, rút kéjenc.
 Pénal, e, a. jur. büntető; code —, büntetőtörvénykönyv.
 Pénalité, f. büntetés; büntet-hetőség.
 Pénance, pénancier, v. pénitance, pénitancier.
 Penard (pe-nard), m. fam. vén bűnös; c'est un vieux, vén nős nyomorék; it. ce vieux — en conte encore aux filles, e vén kéjenc még udvarol a leányoknak.
 Pénates, s. a. pl. ant. házi istenek; fig. lakás.
 Penaud, e (pe-né), a. fam. megrökönyödött; megszegyenült; megijedt, elképedt.
 Penaux, v. péneaux.
 Penchant, e, a. lejtős, mene-teles; fig. fortune —e, ingadozó szerencse, vagyon.
 Penchant (pan-), m. lejtő, lejtősség, ereszkedő; —escarpé, doux, meredek, lankás hegyoldal; fig. être sur le — de sa ruine, bu-

kása szélén állni; 2. fig. hajlam; hajlandóság.
 Penchement, m. hajlás; —de tête, fejbíllentés.
 Pencher, v. a. hajtani; meghajtani; 2. v. n. hajlani; le terrain va en penchant, a talaj lejtős; 3. fig. hajlandónak lenni; bot. char-don —é, tarka bogács; 4. se —, v. r. lehajolni.
 Pendable, a. akasztani való; c'est un —, akasztófára való.
 Pendage, m. expl. hajlás.
 Pendaion, f. pop. akasztás, fölakasztatás.
 Pendant, m. fülönfüggő; peint. pármás, párdarab, mellékdarab; fig. hason-más; II. —, prép. közben; —l'hiver, télközben; III. —que, conj. míg, miközben; IV. —, e, v. pendre.
 Pendar, m. jard. ősi körte.
 Pendar, e, s. fam. akasztó-fa címere, akasztófára való.
 Pendeloque, f. függelék; fig. rongy.
 †Pendement, v. pendaion.
 Pendentif, m. arch. támaszív.
 Penderie, f. v. pendaion, még. szárasztóhely; it. szárasztó pózna.
 Penderoles, f. trombitazsinór.
 Pendeur, m. orn. örgébics.
 Pendiller, v. n. fam. fityegni, lógni; lobogni.
 Pendiloché, m. tag.
 Pendoir, m. bouch. szalonnakötél.
 Pendre, v. a. akasztani, föl-akasztani; fig. il a pendu son épée au croc, lemondott a hadi szolgálatról; 2. — un criminel, bűnöst fölakasztani; il a été pendu haut et court, minden tekintetű nélkül fölakasztották; II. v. n. függni, lógni; 2. lelőgni; voire cotillon pend, alsó szoknyája ki látzik; oreilles pendantes, lelógó fül; III. se —, v. r. magát fölakasztani

Pendu

tani; fig. il y a de quoi se —, *ez kétségbeesítő*.
 Pendu, m. akasztott; il a l'air d'un —, *olyan mint ki az akasztófa alul szabadult ki*.
 Pendule, m. mec. inga; 2. f. ingaóra. [órás.
 Pendulier, m. horl. inga.
 Penduliste, m. éb. óraszek-szerényműves.
 Péne, m. serr. zárretesz; mar. vitorlarúd vége.
 Peneaux (pe-nó), m. pl. ronggy, csafat.
 Pénée de tabac, f. pop. egy szippantat burnót.
 Pénén, a. m. géol. ércszegény.
 Pénétrabilité, f. did. átjárhatóság, áthathatóság.
 Pénérable, a. áthatható, átjárható.
 Pénétrans, e, a. átható; fig. l'esprit —, *éles elme*; orie —, *fülhasító kiáltás*; discours —, *hathatós beszéd*.
 Pénétratif, ve, a. did. átható, beható, hatható.
 Pénétration, f. át-, behatás; fig. éleselméjűség.
 Pénétrér, v. a. behatni, áthatni; il est — de sueur, *átjárta az izzadság*; fig. kikutatni, eltalálni; belátni; 2. behatolni, átjárni; 3. fig. megindítani; il a l'air —é, *nagyon megindultnak látszik*; II. v. n. — dans la confiance de q., *vkinek bizalmát megnyerni*; je ne pu — jusqu'au ministre, *nem juthattam a ministerig*.
 Pénible, a. fáradalmas, bajos; 2. kínos, gyötrelmes; sacrifice —, *súlyos áldozat*; —ment, adv. *fáradalmasan, bajosan, nehezen*.
 Péniche, m. mar. fegyverzett naszád.
 †Pénicille, m. ecset.
 Pénil, v. pubis.
 Péninsulaire, s. a. félsziget lakója.
 Péninsule (pe-néin-), f. géo. félsziget.

Pénis

Pénis (-ice), m. an. szeméremtag; — de la femme, v. clitoris.
 Pénisson, v. niais.
 Pénitence, f. bűnbánás, bűntörés; sacrament de —, cath. bűnbánat szentsége; 2. théo. töredelem; 3. veszezlés; faire — de... veszezkélni; fig. —, lakolni; voulez-vous faire — avec nous? *megelégszik csekély asztalunkkal?* 4. büntetés.
 Pénitenciel, v. pénitentiel.
 †Pénitencier (-tan-), m. cath. bűnvallató; jur. — militaire, *katona-fogház*.
 Péniteur, e (-tan-), a. bűnbánó, veszezkélő; cath. gyónó.
 Pénitentiaire, a. javítószabályok; 2. m. elítéltek fogháza.
 Pénitentiaux (-tancio), —titelles, a. pl. bűnbánati.
 Pénitentiel, m. lit. bűnbánatkönyv.
 Pénitissime, a. nagyon viszárvomult.
 Pennache, v. panache.
 †Pennade (pè-), f. rágás; —r, v. a. rágni.
 Pennage (pè-), m. fauc. tollazat.
 Pennati-fide, f. bot. v. pinatifide; —lobé, e, a. bot. tollagos bordákkal.
 Penne, f. fauc. szárnytoll; ch. nyiltolla.
 Penné, e, a. bot. pelyhes.
 Penni-forme, a. an. tollalaku; —pède, a. h. n. gatyáslábu.
 †Pennon (pè-), m. zászló; mar. szélmutató.
 †Pennonage (pè-), m. zászlótartási jog.
 †Pennonceau (pè-), m. zászlócseka.
 Pénombre, f. astr. félárny.
 Pénonceler, v. a. et n. szélmutatót szétbontani.
 Pensant, e, a. gondolkozó; bien —, *jó-érzelmű*.
 Pensée, f. gondolkodás; 2. gondolat; 3. vélemény; 4. szándék, cél; 5. exerce son corps et sa —, *testét és lelkét gyakorolni*; ve-

Penta-chiles

nir en —, *eszébe jutni*; arch. peint. vázlat; bot. háromszíni viola; couleur de —, *viola barna*.
 †Pensement, m. nyugtalan-kodás, aggodalom.
 †Penser, m. poét. gondolkodás; gondolat.
 Penser, v. n. gondolkodni; être pensant, *gondolkodó lény*; bien —, *mal —, jól, rosszul vélekedni*; 2. okoskodni, vélekedni; itél-ni; megfontolni; 4. vigyázni; óvakodni; il se perdra s'il ne —e à lui, *semmivé lesz, ha nem vigyáz magára*; 5. szándékozni; 6. hinni, vélekedni; 7. j'ai —é mourir, *majd meghaltam*; un poutre pensa le-tuer, *egy gerenda majd agyonlütötte*; II. v. a. gondolni; 2. képzelni, kigondolni; 3. hinni, itélni; on —e cela de lui, *azt hiszik felőle*; façon de —, *vélekedés*; gondolkodás módja.
 Penseur, m. gondolkodó.
 Pensif, ve, a. gondolkodó.
 Pension, f. táplalék; 2. táplálék; vous cherchez votre montre, elle est en —, *óráját keresi, zálogban van*; 3. nevelőintézet; 4. növendékek; 5. évpénz; nyugdíj; 6. arg. étren en —, *börtönben lenni*.
 Pensionnaire, s. étérő; nö-vendék; 2. nyugdíjas.
 Pensionnat, m. v. pension (3.), —normal, v. école-normale.
 Pensionné, e, s. v. pensionnaire (2).
 Pensionner, v. a. q. v. kit nyugdíjazni.
 †Pensis, e, v. pensif.
 Pensivité, f. búskomorság; aggodalom.
 Pensum (pein-some), m. föl-adat (büntetésből).
 Penta-chiles (pain-), m. pl. h. n. ötpatások; —corde, m. mus. öthúros hang-szer; —dactyle, m. ichi-

Pentandre

ötújjas hal; 2. s. a. *ötújjjú*; — decagone, m. géom. *tizenötöség*; — èdre, m. géom. *ötalaj, ötlap*; — hexaèdre, s. a. crist. *ötazögű hatalj*; — glotte, a. *ötnyelven irt*; — gone, m. et a. m. géom. *ötözög*; — gyne, a. bot. *ötanyás*; — gynie, f. bot. *ötanyáság*; — mètre, a. poét. *ötös (vers)*.
Pentandre (pain-), a. bot. *ötítmes*.
Penta- (*passé* (pain-), m. mée. *ötgörgős csigasor*; — *pétalé*, e, a. bot. *ötlevelű*; — *pharmoque*, m. méd. *ötalkatrészű gyógyszer*; — *sperme*, a. bot. *ötmagu*; — *style*, — *stique*, m. arch. *ötözlöpu*; litt. *ötösoros költemény*; — *syllabe*, a. et m. *ötazótágu*.
Pentatome (pain-), m. h. n. *csizmaz, poloska*.
Pente (pan-), f. *lejtő, lejtősség, ereszkedő*; — *douce, lankás hegyoldal*; le terrain va en —, *a talaj lejtős*; 2. — *des eaux, vízérés*; 3. — *du lit, ágy-pérkányzat*; arch. — *de comble, tető lejtője*; fabr. *tabac mis à la —, fűlfűzött dohányylevelek*.
Penté-costal, e, a. *pínlküsdí*.
Pentecôte (pan-), f. lit. *pünkösd*.
Pentenne, v. *pantenne*.
Penture (pan-), f. serr. *sarkvas, sarkpánt*.
Pénuitième (-thième), s. a. gr. *végelőtti-, véginnenső tag*.
Pénurie, f. *nyomor*; abs. *pénzszűkség*.
Pépasme, m. méd. *érlelés, nedvek érlelése*.
Pépastique, pepsique, a. méd. *érlelő*; remède —, *érlelőszert*; système —, *emésztési rendszer*.
Pépétiller, v. n. *ragyogni*.
Pépíe, f. ois. *píp*; fam. elle n'a pas la —, *jól perrega nyelve*.
Pépier, v. n. h. u. *pípelni*.
Pépin, m. bot. *mag*.

Pépinière

Pépinière, f. écon. *növényiskola, tenyészed*.
Pépinieriste, m. et a. m. jard. *jardinier —, gyümölcskertész*.
Pépíte, m. minér. *termés arany*.
Pépilis (-plices), péplion, péplide, poulpier de marais, m. bot. *locshúr*.
Pépo, pépon, v. potiron.
Pepsie, f. méd. *érlelés, tápanyedvek érlelése*.
Pepsis (-cice), m. ent. *göröncsér-hernyász*.
Pépuyer, v. *bégayer*.
Pèque, v. *pecque*.
Péragation (-cion), f. astr. *holdpálya*.
Pérambulation (-cion), f. jur. h. d'Angl. *erdőmérés*.
Pérapetale, m. bot. *levélhajlás*.
Péraphylle, m. bot. *kehelyhajlás*.
Pérato-scopie, f. myth. *lég-titniményjósolás*; — *scopien*, ne, s. *légt. jó*.
Pérçage, m. mar. *fúrdás*.
Percalle, f. com. *gyolcs*.
Percant, e, a. *éles, hegyes*; fig. *froid —, átható, csípős hideg*; cris —s, *fülhasító kiáltás*; yeux —s, *éles szem*.
Perce, f. luth. *sípfüró*; —s d'une flûte, *furulya lyukai*; 2. en —, *adt. vin en —, csapolt bor*.
Perce-à-main, m. luth. *kézi fúró*; —beurre, m. *vajszedő*; —bois, m. ent. *famoly, szú*; —clou, m. mar. *szegefűró*; —crâne, v. *perforatíf*.
Percée, f. percé, m. *átvágat, átágás (erdőben)*; fond. *ereszt*.
Perce-feuille, v. *oreille-de-lièvre*; —forêt, m. fam. *szenvedélyes vadász*; —fournaise, m. *fond.eresztő vas*; —lettre, m. *papírfúró*.
Percement, m. *átfúrdás, átágás*.
Perce-meule, m. *contel. kőfúró*; —mousse, f. bot.

Perces

párrád; — *muraille*, v. *pariétaire*.
Perce-mure, m. corr. *bőrva-karé*.
Perce-neige, f. bot. *kővirág*; —oreille, f. ent. *fülbogár, olla*.
Percepier (-pié), m. bot. *kőtör*.
Perce-pot, f. orn. *közönséges foncor*.
Percepteur, m. *pénzszedő*; — *des impôts*, *adószedő*.
Perceptibilité, f. did. *beszedhetőség*; 2. *észrevehetőség*; 3. *érezhetőség*; 4. *láthatóság*; 5. *foghatékonyság*.
Perceptible, a. *beszedhető*; *észrevehető*; *érezhető*; *látható*; *fogható*.
Perceptif, ve, a. *faculté —ve, képzelő erő*.
Perception, f. *bevétel*; *beszedés*; phil. *érzeles, fölfogás*.
Percer, v. a. *átfúrni, áttörni, átlukasztani, átadni*; ext. les os lui percent la peau, *csupa csont és bőr*; — du vin, *bort csapolni*; pop. il est bas —é, *csehül van*; mar. — un navire, *ágyúlyukakat alkalmazni*; 2. *áthatni, behatni*; il a été —é jusqu'aux os, *bőríg ázott*; 3. — une porte, *ajtót törni*; fig. — la foule, *a tömegben keresztül törni*; *magának utat törni*; 5. la lumière —e les ténébres, *a világosság eloszlatja a sötétséget*; 6. v. n. *küitközni, hibázni*; *fölfakadni*; *nyilvánulni*; *átlátni*; ch. le cerf —e, *a szarvas iramodik*; 7. *fölfatolni*; 8. se —, v. r. *magát keresztül szúrni*.
Percerat, pescerat, m. *icht. rája*.
Percerette, f. p. u. ton. *csapfúró*.
Perce-roche, f. h. n. *kőfúrócsiga*; —ronde, f. *rúd-körző*.
Perces, f. pl. luth. *fuvola lyukai*.

Perceur

*Perceuter

Péremptoriser

Perceur, m. mar. *fűrő* (munkás); épingl. *fokfűrő* (szerszám).

Percevoir, v. a. *fölvenni, bevenni; beszélni; phil. észlelni, észlelni, fölfogni.*

Perchant, m. ois. *csalmadár.*

Perche, f. *rúd; — d'une houblonnière, komlórád; fig. elle est com. une —, olyan mint a komlórád; arch. keresztboltozat oszlopai; arp. mérőpózna; ch. tűlök; fauc. madárpózna; icht. sügér; it. petite — de rivière, serinc; it. — de rivière, folyami sügér; it. — de mer, tengeri sügér; ois. —s, lépf.*

Perché, m. ch. *tírer les faisans au —, fácánokat ágakról lelőni.*

Perchée, f. vign. *barázda; 2. csapat, falka; 3. madárhurok, csapda.*

Percher, v. n. et se —, v. r. *elűlni; les poules perchent, a tyúkok elűlnek; fig. il est touj. —é sur ses aïeux, nagyra van öseivel; 2. m. tan. szárító állvány.*

Perchette, f. agr. *fagyám.*

Percheur, euse, a. h. n. *elűl; 2. —euse, f. v. farlouse.*

Pe-chis, m. jard. *karókerítés; 2. e. f. tíz-tizenöt éves fa.*

Perchoir, m. écon. *kakas-ülő; rudacska (kalitkában).*

†Perclose, à la —, adv. *valahára, végre.*

Perclus, e, a. béna, bénult, szélhűdt; fig. pop. *il a le cerveau —, ostoba, tökkel ütött.*

Péremptère, m. orn. *dögkeselyű.*

Perçoir (-so-are), m. *fűrő; expl. váj-árr; it. — à couronne, karika-fűrő; tonn. szádfűrő.*

Percussion (-ku-cion), f. did. *csapás; csappantás; lökés; arq. fusil à —, csapantypus puská; méd. —*

de la poitrine, mellkopogtatás. [kopogtatni].

*Perceuter, v. a. *űlni; 2. méd.*

Perdable, a. *elveszhető, elveszthető.*

Perdant, m. *vesztes, vesztőfél; 2. —, e, a. vesztő.*

Perdeur, se. a. v. *perdable.*

†Perdiablé, e, a. *örökkös.*

Perdition (-ci-), f. fam. *elprédálás; 2. romlás, romlottság; théo. chemin de —, a bűn övénye; mar. être en —, a partra hányatás veszélyében lenni.*

Perdre, v. a. *ir. veszteni; elveszteni; — son argent, pénzt elveszteni; 2. — sa vie, életét elveszteni; c'est un homme perdu, vége van; p. vous ne perdez rien pour attendre, a mi halad, el nem marad; 3. j'ai perdu l'envie d'y aller, elmúlt a kedvem, hogy oda menjek; ne perdez pas cet enfant de vue, ne téveszse szem elől e gyermeket; fig. — de vue qch., vmiről lemondani; 4. — le temps, az időt vesztenni; heures perdues, szabad idő; 5. — son chemin, eltéveszteni; a la piste, nyomot téveszteni; — la file, a sorból kijöni; — le fil, sodrából kijöni; fig. il perd pied, nem tudja mittevő legyen; it. — la tête, megzavarodni; fam. c'est une tête perdue, bogara van; 6. abs. ce marchand perd sur ses étoffes, e kereskedő károsodik cikkei mellett; 7. semmivé tenni; megbukatni; 8. megrontani, elcsábítani; 9. elrontani, károsítani; elpusztítani; pays perdu, pusztá vidék; tirer à coup perdu, vaktában löni; à corps perdu, behungyt szemmel; homlok egyenest; II. se —, v. r. elveszni; 2. eltévedni; 3. le vaisseau s'est perdu, a hajó törést szenvedett; 4. il se perdait dans la foule, eltűnt a tö-*

meg közt; 5. eloszlani, elpárologni; fig. fam. se — dans les nuages, érthetetlenül beszélni; je m'y perd, eszem eláll; 6. magát semmivé tenni; p. il joue à se —, vesztének rohan; peint. ces couleurs se perdent, e színek összeolvadnak.

Perdreau, m. orn. *fogolyfiók.*

Perdrian, m. *határkő.*

Perdrier, perdrieur, m. *fogolyvadász.*

Perdrigon, m. jard. *vörös szilva.*

Perdrix (-dri), f. orn. *fogoly; —gris, horjő; —blanche, hófajd; —rouge, császár-madár; pop. — de gascogne, foghagyma.*

Perdurable, a. *örökké tartó; —ment, adv. örökké.*

Perdurer, v. n. *örökké tartani.*

Perdu, v. *perdre.*

Père, m. *atya, apa; 2. ő; poét. le — du jour, nap; 3. páter; pop. bon jour —, jó napot öreg; it. un — douillet, kényenc; it. — la joie, vig cimborá; de — en fils, adt. jiról-fira, ivadékról-ivadékra.*

†Pérégrin (-grein), m. *idegen; vándor.*

Pérégrination (-cion), f. *vándorlás; zarándoklás.*

Pérégriner, v. n. *vándorolni, zarándokolni.*

Pérégrinité, f. jur. *külföldiség; 2. idegen kifejezés (nyelvben).*

Pérégrino-manie, f. *utazási kórág.*

Pérelle, f. *minér. kőkéreg.*

Péremption (pé-ramp-cion), f. jur. *elévülés, érvénytelenülés.*

Péremptoire (pé-ramp-toare), a. jur. *érvénytelenítő, semmítő; 2. döntő, ügydöntő; 3. m. pl. cout. ügydöntő határnapok; —ment, adv. eldöntőleg; ügydöntőleg, végvetőleg.*

Péremptoriser, v. n. com. *ügydöntő határnapot szabni; fig. meghosszabbítani.*

Pérenne

Pérenne, a. bot. *évelő*, *tar-tós*; fontaines —s; ki-
apadhatlan források.
Pérennial, pérenniser, v.
perpétuel, perpétuer.
Pérennité, f. *tartósság*.
Péréquation (-koun-cion), f.
teljes kiegyenlítés; egyen-
lő adófólosztás.
Pérétérion, f. chir. *csavar-
fűró*.
Per fas et nefas (père-fasse
et néfasse), adv. jur. *meg-
engedett és tiltott módon*;
jogos és jogtalan úton.
Perfectibilité, f. did. *töké-
lyeteshetőség; tökélytesed-
hetés*.
Perfectible, a. *tökélytesít-
hető, tökélytesedhető*.
Perfection (-cion), f. *tökélye-
tesség; 2. tökély, tulajdon*;
3. en —, adt. *tökéletesen*;
teljesen.
Perfectionnement, m. *töké-
lytesedés*.
†Perfectionnement, adv. v.
perfection (3.).
Perfectionner, v. a. *tökélete-
síteni, kiképezni*; 2. se —,
v. r. *tökéletesedni, kép-
ződni*.
Perfeuillé, v. *perfolié*.
Perfide, a. *hűtlen, hűségte-
len*; 2. *hamis, álnok*;
—ment, adv. *hűtlenül, ál-
nokul*.
Perfidie, f. *hűtlenség, hűte-
lenség; álnokság; árulás*;
becstelenség.
Perfolié, e, a. bot. *feuille*
—e, *átal nőtt, gallérozó*
levél.
Perforant, e, a. an. *átszegő*.
Perforateur, m. chir. *főveny-
zűző*.
Perforatif, perforatoire, per-
ce-crâne, m. chir. *agyfűró*,
lékesz; 2. —, ive, a. *átfűró*.
Perforation, f. *átfűrés*.
Perforer, v. a. t. t. *átfűrni*.
Pergée, pergie, f. cout. *pénz-
bírság marhakár miatt*.
Pergonite, pergonte, f. bot.
fehér rükerc.
Péri'-adynie, f. méd. *gyo-
morfás*; —anthe, m. bot.
lepel; —blysie, f. méd.

Péricillitant

szemmeresztés; —bole, f.
méd. *küteg*; arch. *udvar-
tér*; —brosse, f. méd. *szem-
héjtályog*; —carde, m.
an. *szívburok*; —cardi-
aire, a. an. ver —, *szűpö-
feteg*; —cardite, f. méd.
szívburoklob; —carpe, m.
bot. *magtok*; —chondre,
—condre, m. an. *porchár-
tya*.
Péricilítant, e, a. *veszélyben*
forgó.
Péricilítation, f. *veszélyben*
forgás.
Périciliter, v. a. *veszélyben*
forgogni.
Péri'-clymène, —ménon, m.
bot. *bubos lonc*; —condre,
v. *périchondre*; —crâne,
m. an. *koponya-hártya*,
agyhártya.
Périculosité, f. *veszélyesség*.
Périer, m. orn. *bubos pa-
csirta*.
Péri'-dion, m. bot. *hüvely*;
—dot, m. joail. *aranykő*;
hamis smaragd; —drome,
m. ant. *oszlopfolyosó, csar-
nok*; —gée, m. et a. m.
astr. *földközeli*; —gone,
m. bot. *lepel*; —gyne,
—gynique, a. bot. *csészé-
kelti*; —hélie, m. astr.
napközeli.
Péril, m. *veszély*; —de mort,
életveszély.
†Périller, v. *périciliter*.
Perilleusement, adv. *veszé-
lyesen*.
Périlleux, se, a. *veszélyes*,
veszedelmes; *kétes, kétsé-
ges*; fig. *saut —, merészlet*,
merész tett.
Périmet, v. n. jur. *érvényte-
lennélni*.
Péri-mètre, m. géom. *kör-
nyület*.
Périnéal, e, périnéeen, ne, a.
an. *lágycék...*; *algát...*;
hernie —e, algát-sérv.
Période, f. astr. *forgás, kör-
forgás*; 2. chron. *időszak*,
korszak; méd. —lunaire,
hószám; 3. gr. *mondat*,
tagos mondat; II. m. *leg-
magasabb fok*; 2. *időköz*,
idő; arith. *szak, szakasz*.

Péri'-toine

Péri'-odique, a. *időközi, idő-
szaki*; méd. *fièvre —, vál-
tótáz*; litt. *ouvrage —*,
folióírat; gr. *körmonda-
tos*; *kerekded*; —ment,
adv. *koronkint, korszaki-
lag*; *körmondatilag*;
—diste, m. *folióírat szer-
zője*; —oste, m. an. *csont-
hártya*; —ostite, f. méd.
csontihártyalob; —ostose,
f. an. *csontihártya-dag*;
—pétie (-cie), f. p. u. *hír-
telen változás*; litt. *fordu-
lat, kifejlődés*; —phérie, f.
géom. *körület, körzet*;
—phrase, f. rhét. *körül-
írás*; —phraser, v. n. *körül-
írni*; —phrastique, a. *kör-
rülírat*; —plogue, —plocia,
m. bot. *tekerés*; —pneu-
monie, f. méd. *tüdőlob*;
—pneumonique, s. a. *tüdő*
lobban szenvedő; —ptose,
m. méd. *válságos pilla-
nat*; —pyème, f. méd.
gennyfészek.
Péris, v. n. *mulni, megszün-
ni*; tout périt ici bas, *mín-
den elmúlik e földön*; 2.
elvészni, életét veszteni
(erőszakosan); il ne peut
manquer de —, *el kell*
vesznie; 3. *rombadolni*; *öss-
szeroskadni*; fig. *la liberté*
*périt par la licence, a fék-
telenség a szabadság sirja*;
4. *elmerülni, hajótörést*
szenvedni; 5. v. a. *pop.*
megölni; il le périsa, *utóbb*
is megöli.
Péri'-sciens, m. pl. géo. *kör-
árnyékiak*; —scopique, a.
opt. *körülmutató*; —sper-
me, m. bot. *bélrejtő*;
—spermé, e, a. *magtokos*;
—sporange, m. bot. *mag-
porhéj*.
Périssable (péri'-ça), a. mu-
landó, mulékony.
Périssologie, f. rhét. *szóha-
lom, szóár*.
Péri'-stères, m. pl. orn. *ga-
lambfélék*; —style, m.
arch. *oszlopszat*.
Périte, péritie, v. *habile, ha-
bilíté*.
Péri'-toine (-toan), m. an.

Perle

bélhártya, hashártya; —tonite, f. méd. bélhártyalob; —trochon (-kon), m. méc. emelő-gép.
 Perle, f. h. n. gyöngy; pêche de —s, gyöngyhalászat; —s fausses, üveggyöngy, viaszgyöngy; mère de —, gyöngyház; impr. gyöngybetű; manuf. —s, fűző gyöngy; fam. cela ne s'enfile pas comme des —s, nem lehet csak úgy fűlni; c'est la — des femmes, a nők díszze.
 Perlé, e, a. gyönggyel díszített; it. gyöngyalakú; bl. couronne —, gyöngyös ágú korona; cuis. bouillon —, zsíros leves; o: ge —, árpadara.
 Perler, v. a. gyöngyalakú cukorkákkal körül rakni.
 Perlette, f. gyöngyöcske.
 Perlière, f. gnaphale perlé, bot. kétlaki gyopár.
 Perlimpinpin, v. poudre.
 Perlite, f. minér. gyöngyle.
 Perluau, m. pl. arch. szurkosfenyő-fáklyák.
 Perlucide, a. phys. nagyon átlátszó.
 *Perluster, v. a. átvizsgálni, megvizsgálni.
 Permanement (-na-man), adv. állandóan, folytonosan, folyvást.
 Permanence (-nan-ce), f. állandóság, maradás; dipl. folytonosság.
 Permanent, e, (-man), a. állandó, állandós, megmaradó; örökké tartó.
 Perméabilité, f. did. áthatóság, átjárhatóság; 2. átlátszóság.
 Perméable, a. phys. corps —, áthatható; átlátszó.
 Permettable, a. megengedhető.
 Permettre, v. a. ir. megengedni; 2. túrni; 3. j'irai vous voir dès que mes affaires me le permettent, meg fogom látogatni mi-helyt ügyeim engedik; s'il m'est permis de parler ainsi, ha szabad eként szó-

Permis

lanom; 4. se —, v. r. magának megengedni; bátor-ságot venni.
 Permis, m. engedélylevél.
 Permission (-mi-cion), f. engedély; p. abuser de la —, kilépni a hámfából; 2. avec votre —, engedelme-vel; expl. — écrite de faire une fouille, társási enge-dély.
 Permissionnaire, m. milit. szabadságos.
 Permissionner, v. a. milit. szabadságotni.
 Permixon, f. vegyíték; ve-gyítés.
 Permutabilité, f. did. elcse-rélhetőség.
 Permutable, a. gr. cserél-hető.
 Permutant, m. javadalom-cserélő; les deux —s, cse-rélő felek.
 Permutation (-cion), f. java-dalomcsere; gr. betűcsere.
 Permuter, v. a. javadalmat cserélni; gr. elcserélni, ki-cserélni.
 Permuteur, v. troqueur.
 Pernet, m. v. baronet; p. faire le —, urat játszani.
 Pernette, f. faïenc. három-szögletes edény.
 Pernicieusement, adv. ártal-masan, veszedelmesen.
 Pernicieux, se, a. ártalmas, káros, veszélyes; méd. fi-èvre —se, forróház; jard. branche —se, fattyú-ág; langue —se, rághalmazó nyelv.
 Pernio, v. engelure.
 †Pernocter, v. n. éjelenkint döszölni.
 Péroné, m. an. lábcsár, szár-csont.
 Péronien, ne, a. an. láb-szár ...; musele —, láb-szárizom.
 Péronnelle (péro-), f. fam. csacska nő.
 Péroraison, f. rhét. végszó.
 Pérorer, v. n. rögtönözve szó-nokolni.
 Péroureur, m. szóvivő, alkal-mi szónok.
 Pérou, m. fig. pop. kincs; ce-

Perplexité

n'est pas le —, ez nem nagy kincs.
 Perpeire (pèr-pèr), f. icht. tarsony.
 †Perpendicle, v. plomb.
 Perpendiculaire, a. et f. füg-gélyes, függőleges, merőle-ges; bot. racine —, törz-szökér; —ment, adv. füg-gőleg, merőlegesen.
 Perpendicularité, f. függ-lyesség, függőleges irány.
 Perpendicule, m. géom. füg-gély, függvonal; 2. v. plomb.
 Perpétration, (-cion), f. jur. elkövetés; véghezvitel, fo-ganatosítás.
 Perpétrer, v. a. jur. elkövet-ni, véghez vinni, foganato-sítani.
 Perpétres, f. pl. cout. kőszí-gi jóság; közlegelő; kö-zös jóság.
 Perpétuation, f. did. örökké való fennmaradás, elza-porítás, terjesztés; szapo-rodás, terjedés.
 Perpétuel, le, a. örökös; foly-tonos, szünet nélküli; je suis dans un étonnement — de sa conduite, nem győzőm bámulni viseletti; ériger un monument —, örökös emléket állítani; —le-ment, adv. folytonosan, örökösen, szünet nélkül.
 Perpétuer, v. a. megörökíteni, tenyészteni; c'est la géné-ration qui —e les espèces, a nemzés örökíti meg a fa-jokat; 2. se —, v. r. szapo-rodni, tenyészni, terjedni.
 Perpétuité, f. örökké tartás, folytonosság; 2. —, adv. örökre, örökidőkre; élet-hossziglan.
 Perpignage, m. mar. a bor-dafák függélyes fölállí-tása.
 Perpigner, v. a. mar. — les couples, a bordafákat füg-gélyesen fölállítani.
 Perplexe, a. hűdedező, zava-rodott; habozó; situation —, bonyolódott helyzet.
 Perplexité, f. zavarodás, ag-godalmas habozás; meg-

Perprendre

döbbenés, meglepetés; ré-
mülés, megrettenés.
Perprendre v. a. cout. kö-
zös vagyont bitorolni.
Perprinse, —prise, —prison
f. cout. bitorlás.
Perquisiteur (-kui-), m.
chanc. bizonyítvány, tanu-
sítvány, hitelesítvény.
Perquisiteur (-ki-zi-), m.
ad. nyomozó, kutató.
Perquisition (-ki-zi-), f. nyo-
mozás, kutatás; procès-
verbal de —, vizsgálati
jegyzőkönyv.
Perré, m. gyámsfal.
Perreau, m. cir. melegítő
ist.
Perrille, v. pérille.
Perriche, v. perruche.
Perrier, m. ard. köfejű, pa-
lafejű.
Perrière (-pè-), f. kö-, pala-
bánya; fond. —, perrier,
törővas.
Perrique (pé-), m. orn. fiók
papagáj.
Perron (pé-), m. arch. elő-
csarnok.
Perroquet (pé-ro-kè-), m.
orn. papagáj, kajdacs;
pop. de la soupe à —, bor-
ba mártott kenyér; it. c'est
un —, ostoba jecsegő; bot.
grain à —, vadásfrány-
mag; icht. — de mer, éj-
szaki alka; it. — vert,
ajakhal; men. tábori szék.
Perrot, m. manuf. bélfonal.
Perryer, v. n. követ törni.
Perruche (pé-), m. orn. zöld-
kajdacs; it. nőstény papa-
gáj.
Perruque (pé-), f. alhaj,
vendéghaj; — à bourse,
táskás paróka; tête à —,
paróka-láb; fig. önféjű
vén ember; 2. a. il faut qu'
il soie bien —, a mult sző-
zadből kell lennie.
Perruqué, e, a. parókázott.
Perruquier, m. parókacsi-
náló.
Pers, e, a. zöldes kék.
Perserutateur, m. nyomozó,
kutató.
Perserutation (-cion), f. ku-
tatás, nyomozás.

Perscruter

Perscruter, v. a. nyomozni,
kutatni.
Perse, f. com. cic.
Persécuteur, e, a. tolatkodó.
Persécution, v. a. üldözni; 2.
tolakodni, alkalmatlan-
kodni; 3. sürgetni.
Persécuteur, trice, s. üldöző;
2. c'est un fâcheux —, al-
kalmatlan tolatkodó; 3. a. m.
il est animé d'un zèle —,
valóságos tolatkodási buz-
góság lelkesíti.
Persécution (-cion), f. üldö-
zés; 2. tolatkodás.
Persévramment, (-ra-man),
adv. állhatatosan, állan-
dóan.
Persévérance, f. állhatatos-
ság, kitartás; állandóság.
Persévérant, e, a. állhatatos,
kitartó, állandó.
Persévérer, v. n. megmarad-
ni, szilárdul maradni; 2.
abs. j'e persévère, megma-
radok mellette; 3. méd.
tartani; son mal persé-
vère, betegsége nem tágit.
Persicaire, f. bot. cikszár;
— âcre, cseplez látonya.
Persicote, f. minér. barackkő.
Persicot, m. barackszesz.
Persienne, f. men. ablak-
redőny.
Persiflage, m. gúnyolódás,
fulánkolás, csipdesés.
Persifler, v. a. gúnyosan di-
csérni, gúnyolni, bolonddó
tartani; 2. v. n. gúnyolód-
ni.
Persifleur, m. gúnyolódó,
gúnyos dicsérő.
Persil (per-si), m. jard. pet-
rezselyem; fig. grêler sur
le —, gyöngék ellenében
hatalmaskodni; bot. — de
bouc, tömjénés pimpinella;
— des fous, mérges adáz;
— des rochers, zizon; —
de marais, torzsika.
Persillade, f. cuis. du boeuf
à la —, marhahús petre-
zelyemmel.
Persillé, e, a. com. fromage
—, zöldfoltos sajt.
Persistance, f. tartósság; fig.
állhatatosság, szilárdság,
kitartás.

Perspective

Persistent, e, a. bot. tartós;
feuilles —es, tartós levelek.
Persister, v. n. megmaradni;
— à nier, konokul tagadni;
2. abs. je —e, megma-
radok véleményem mellett.
Personnage (per-so-), m. sze-
mély, egyén, férfit; oh! le
plaisant —! oh! mily nevet-
séges ember; trancher du —,
nagyuralt játszani; th. jel-
lem; szerep; tapisserie à
—s, ábrás szőnyeg.
Personnaliser (per-so-), v. n.
példálózni, célszokat ten-
ni; 2. v. personnifier.
*Personnalisme, m. önzés; 2.
célszátosság, példálózás.
Personnalité (per-so-), f. did.
személyesség; 2. személyi-
ség; egyéniség; 3. önsze-
retet, önzés; 4. személyes-
kedés.
Personne (per-so-), f. egyén;
— de condition, úri egyén;
— libre, fesztelen egyén; 2.
alak, külső, egyéniség; 3.
théo. les trois —s divines,
aszent Háromság; 4. en —
en propre —, személyesen;
gr. személy; II. pron. sen-
ki; fam. il n'y a plus —
au logis, bogara van; 2.
valaki.
Personné, e, a. bot. corolle
—, szájbefogott párta.
Personnel, m. személyiség;
2. személyes tulajdon, jel-
lem; milit. le — du soldat,
a katona külseje, minősé-
ge; adm. személyzet; II.
—, e, a. személyes; th. en-
trée —le, szabad bejárás;
2. önző; —lement, adv.
személyesen.
Personnification, f. szemé-
lyesítés.
Personnifier, v. a. személye-
síteni.
Perspectif, ve, a. peint. táv-
lati.
Perspective, f. opt. távcső,
látcső; 2. távtan; 3. peint.
távtat, távtátrány; — lini-
aire, vonali látirány; — à
vue d'oiseau, madártáv-
lat; 4. kilátás, messzeli-
fig. remény, kilátás.

Perspicace

Perspicace, a. élelméjű.
 Perspicacité, f. éles elme.
 Perspicuité, f. érthetőség, világosság.
 Perspirable, a. méd. kigőzőlőhető.
 Perspiration, v. transpiration.
 Restriction, f. chir. be-, összekötés.
 *Persuadable, a. rábírható, rábeszélhető.
 Persuadant, v. persuasif.
 Persuader, v. a. q. rábeszél-, meggyőzni; 2. — q. à qch., elhíttetni, rávenni; 3. se —, v. r. hinni, képzelti, je ne puis me —, nem képzelhetem magamnak.
 Persuasible, a. bebizonyítható; 2, v. persuadable.
 Persuasif, a. rábeszélő, meggyőző; 2. hízegő.
 Persuasion, f. rábeszélés; il la — sur les lèvres, a rábeszélés szól ajakáról; 2. meggyőződés.
 Perte, f. veszteség; it. kár, károsodás; 2. romlás, bukás; ext. — du Rhône, a Rhone folyó eltűnése; théo. — de l'âme, az örök üdvösség elvesztése; 3. — d'une bataille, vereség; — de temps, idővesztetés; méd. — de sang, vérvesztés; 4. —, adt. veszteség; à — de vue, beláthatlan; fig. raisonner à —, ostobaságokat fecsegni; en pure —, adt. hiában, hasztalanul.
 Pertébrant, e, a. méd. mar-dosó.
 *Pertinace, a. konok, makacs.
 Pertinacité, v. opiniástrét, persévérance.
 Pertinément (-na-man), adv. illően, illőleg, helyesen.
 Pertinence, f. prat. illőség, helyesség.
 Pertinent, e, a. illő, helyes, találó, kellő.
 Pertise, f. ügyesség.
 Pertuaux, v. perluaux.
 Pertuis (per-tui), m. hydr.

†Pertuisage

zsilip; géo. hegyszoros; tengersizos; — d'une digue, gátnyílás.
 †Pertuisage, m. cout. csap-pénz.
 †Pertuisane, f. arm. kelevész.
 †Pertuisanier, m. mar. kelevész; 2. gályarab-őr.
 †Pertuisanon, m. kis kelevész.
 †Pertuiser, v. a. kelevézzel ledőfni; bois —é de vers, sziette fa.
 Perturbateur, trice, s. békebontó, háborító, zavaró; 2. a. méd. médeicine —trice, a betegség folyamát akadályozó gyógyszer.
 Perturbation, f. did. lelki háborgás, elmenyugtalan-ság; astr. pályazavar.
 Perturber, v. a. nyugtalanítani.
 Pérule, f. bot. bimbóhártya, rügyburok.
 Pérulé, e, a. bot. hártvás.
 Pervenche, f. bot. örökszöld; bercse; körtike.
 Pervers, e, a. romlott, megromlott; âme —, gonosz lélek; 2. m. istentelen; —ement, adv. gonoszul.
 Perversion, f. mor. romlottság; le luxe conduit à la — des mœurs, a fényűzés erkölcsi romlást idéz elő; méd. megromlás, rothadás; it. megzavarás.
 Perversité, f. gonoszság, megátalkodottság; 2. erkölcsi romlottság.
 Pervertir, v. a. megromtani, elcsábítani; — l'ordre des choses, fölforgatni; fig. elcsavarni; 2. se —, v. r. megromlani, elveszni.
 Pervertissable, a. elcsábítható.
 Pervertissement, m. rontás, csábítás.
 Pervertisseur, m. csábító, rontó.
 Pesage, m. mérlegelés; mérlegpénz, mázsabér.
 Pesamment (pza-man), adv. nehezen, nehezképpen; it. fig.
 Pesance, v. fácherie.
 Pesant, e, a. nehéz; 2. ne-

Pesle-mesler

hezkes; fig. cet homme est —, ez ember unalmas; it. cet homme a le bras —, derekasan tud útni; le boeuf a la marche —e, az ökörnek lassú lépése van; fig. esetlen, ügyefogyott; 3. bajos, alkalmatlan, kelletlen, nyomasztó; méd. avoir la tête —e, szédülés; 4. teljes mértékű, teljes súlyú; 5. adt. készpénzben.
 Pesanteur, f. súly; — universelle, súlyerő; it. kölcsönös vonz-erő; 2. il fut étourdi de la — du coup, a csapás ereje elzavarta; 3. baj, szorulás, nyomás; — d'estomac, gyomorhaj; — de tête, szédülés; fig. — d'esprit, nehéz fej; phys. — spécifique, fajszúly.
 Pésat, m. agr. szárított borsószár.
 Pèse-acide, f. phys. sav-mérleg.
 Pèse, f. mérés, mérlegelés; 2. méret; écon. apportez la — d'aujourd'hui, hozzátok el a mai méret szám-láját; épingl. nyomó súly; arch. nyomás súlya.
 Pèse-esprit, v. aëromètre; — lait, m. tejmérő; — li-queur, m. vízmérleg; — moût, v. oenomètre; — vent, v. barosanème; — sel, m. sómérő; — vin, v. oenomètre.
 Peser, v. a. mérni, mázsolni, mérlegelni; fig. megfontolni; 2. v. n. nyomni, súlyándk lenni; man. ce cheval pèse à la main, e ló kemény száju; cet homme pèse à la main, ez ember nehéz fölfogású; cet homme me pèse sur le bras, ez ember terhemre van; cela lui pèse, ez aggasztja; gr. hangsúlyozni; mécs. lenyomni; fig. kiemelni.
 Pesette, f. v. vesce; 2. pénz-mérleg.
 Peseur, m. mázsáló; mázsa-mester.
 Pesle-mesler (pè-le-mè-lè), v.

Pesogne

a. össze-vissza hánygni, halomra hánygni.
 Pesogne, f. vét. lábbetegség (juhoknál).
 Peson, — à contre poids, m. csapó mérleg, körtefont; — à ressort, szénamérleg.
 Pessaire, m. chir. méhtartó, méhkarika.
 Pesse, pèce, picée, m. bot. szurkos fenyű.
 Pesseau, v. painseau.
 Pesselage, m. vign. karózás; cout. karóvágási jog.
 Pessimisme, m. rozselviség.
 Pessimiste, m. rozselvi.
 Pesson, v. paission.
 Pessonnure, f. cham. bőrhuladé. [föladó].
 Pestard (pès-), m. árulkodó.
 Peste, f. méd. dögvész; ext. járvány; fig. c'est une —, erkölcsrontó ember; p. il diit — et rage de moi, kigyót békát kiált reám; 2. a. il est un peu —, tele van hamissággal; 3. —, la — de, pokolba ...; 4. —! i. teringettét.
 Pester, v. a. fam. szidalmazni, döroggni, káromkodni; p. il — e entre cuir et chair, suba alatt mutat figét.
 †Pesterie, v. emportement.
 Pestifère, a. did. dögleletes; air —, dögleletes levegő.
 Pestiféré, e, a. dögvészes; 2. m. dögmóros.
 Pestiférer, v. a. dögleletessé tenni, megdögleztetni.
 Pestillence (-lan-), f. dögvész; fig. éor. être assis dans la chaire de —, tévtanokat hirdetni. [letes].
 Pestilent, e, (-lan), a. dögle.
 Pestilential, le (-ciel), a. dögvészes, dögmóros.
 †Pestilentieux, se, a. v. pestilential.
 Pet (pè), m. fing; faire un —, fingani; bot. — d'âne, tarka bogács; cuis. felfűvott kása; p. chanter à l'âne, il vous fera des —, jótét-tért jót ne várj; mod. — en l'aire, háló zubbonyka; it. —, piperkőc; arg. bot-rány.

Pétacule

Pétacule, f. bővereklye.
 Pétalaire, m. h. n. tárka síkló.
 Pétale, m. bot. szírom.
 Pétalé, e, a. bot. szirmos.
 Pétaliforme, a. bot. szírom-képű.
 Pétalocheire (-kère), m. ent. szemetes csimaz.
 Pétalo-pède, a. bot. rozmarin levelű; —somes, m. pl. icht. gadócsfélék; —stome, m. h. n. bélféreg.
 Pétarade, f. pop. fingás; fam. il m'a répondu par une —, gúnyos hangon felelt; 2. iron. céltalan dgyúzás.
 Pétarasse, f. mar. kalapács-fejsze.
 Pétard, m. artil. roncsa; ar-tif. béka; arg. segg; it. pó-foncsapás; it. pisztoly.
 Pétarder, v. a. milit. roncsá-val fölvetni.
 Pétardier, m. roncsás.
 Pétase, m. ant. ernyős ka-lap; — ailé de Mercure, Merkur kalapja.
 Péta-site, v. tussilage.
 Pétaud, v. cour (3.).
 Pétaudière, petaudière, f. fam. sa maison est un —, házában mindenki úr akar lenni.
 Pétéchial, e, a. méd. paté-csós; fièvre — le, patécs-láz.
 Pétéchies, f. pl. méd. fekete himlő, patécs.
 Pét-en-l'air, v. pet (mod.)
 Pétenuche (-te-nu-), m. com. silány fátolselyem.
 Péter, v. n. fingani; p. — plus haut que le cul, b. nagyozolni; fig. — dans la main, vkit cserben hagyni; bois qui pète dans le feu, a tűzben pattogó fa; p. la gueule du juge en pètera, majd a bíró fog határozni.
 Pétérie, f. bot. hamvas sze-der.
 Péteur, se, s. fingó; p. on l'a chassé comme un —, csú-foan kilökték; arg. vaddó.
 Péteuse, v. rosière.
 Péticulaire (-thi-), a. méd. fièvre —, patécsos láz.

Petitionnaire

Pétillage, m. com. kereske-delmi rendezetek.
 Pétillant, e, a. pattogó; gyön-gyöző; 2. ragyogó, fénylő; sang —, pezsgő vér.
 Pétillement, pétillement, m. pattogás, stb.
 Petiller, pétiller, v. n. ro-pogni, pattogni; le sang lui — e dans les veines, a vér pezseg ereiben; fam. il — e de ...; ég a vágytól...; abs. ses yeux pétillent, szeme ragyog.
 Pétiolaire (-cio-), a. bot. csup-ka alakú. [szár].
 Pétiole (-cio-), f. bot. csupka.
 Pétiole, e, (-cio-), a. bot. csupkás.
 Pétiolule (-cio-), m. bot. szá-racsk, kocská.
 Petit, m. kicsiny; jelenték-elen ember; 2. adt. un —, keveset, szikrát; en —, ki-csinyen; 3. à —, adt. las-sankint; II. kölyök, fiók; fam. fű.
 Petit-argent, m. fehér arany, platina; — barrage, m. com. csíkos vászon; —bois, m. meu. keresztlécek; — chène, v. germandrée.
 Petit, e, a. kicsiny; porter de —s cheveux, rövid ha-jat hordani; 2. csekély; gyöngye; —esprit, szörzál hasogató; —génie, korlátolt elme; 3. nyomorult, nem-telen, pórás; 4. fig. csön-des, magányos, visszavonult; se faire —, magát megalázni.
 Petite-fille, f. v. fille; —oie, —olonne, f. com. vitorla-vászon.
 Petitement, adv. kisszerűleg; szegényül.
 Petitesse, f. kicsinység; 2. csekélység; fig. — de coeur, gyávaság; — d'âme, aljasság; — d'esprit, szűk-keblűség.
 Petit-fils, v. fils; fond, m. mar. hajógerinc; —gris, m. pellet, szörme.
 Pétition (-ti-ci-), kérvény.
 Pétitionnaire (-cion-), s. ké-relmező, folyamadó.

Pétitionnement

Pétitionnement, (-cion-), m. *folyamodás*.
 Pétitionner (-cion-), v. n. *folyamodni*; 2. követelni.
 Petit-lait, m. *savó*; —métier, m. *pát. apró ostya*; —millet, m. *kőlesszem*; —neveu, m. *unokaöcs fia*; —e-nièce, f. *unoka öcs leánya*.
 Pétitoire, e, a. jur. *igényke-reset*.
 Petit-pied, m. *maréch. pataméreg*; —que, m. *impr. pontos vessző*.
 Petits-enfants, m. *unokák*; —pieds, m. *écon. baromfi, apró marha*.
 Pétoffet, v. *fadaise*.
 Pétole, f. h. n. *gyűrűs kigyó*.
 Péton, m. dim. *lábacska*.
 Pétoncle, f. *conch. szüvény*; —velu, *buboréksíga*.
 Pétreau, v. *dragon*.
 Pétre, oiseau de tempête, m. orn. *vészmadár, hősza*.
 Pétreux, se, pétéré, e, a. an. *szikla . . .*; os —, *szikla-csont*.
 Pétrifiant, e, a. *kövesítő*.
 Pétrification (-cion), f. *kövesítés*; 2. *kövület*.
 Pétrifier, v. a. *megkövütni*; fig. il resta —é, *megkövülten állt*; 2. se —, v. r. *megkövülni*.
 Pétrin (-trein), m. *sütő teknő*; p. il est dans le —, *két tűz közé szorult*.
 Pétrinal, v. *poitrinal*.
 Pétrir, v. a. *dagasztani*; fig. il est tout —i d'orgueil, *merő gőg*; —ame —ide fange, *aljas lélek*.
 Pétrissage, pétrissement, m. *boul. dagasztás*.
 Pétrisseur, m. *dagasztó*.
 Pétrissoir, v. *pétrin*.
 Pétrôle, m. minér. *kőolaj*.
 Pétrologie, f. h. n. *ásványtan*; —logique, a. *ásványtani*; —pharyngien, a. m. an. *muscle* —, *falcson-tizom*; —silex, m. minér. *hegykova*; —résinite, *tü-lökkő*; —staphylin, m. an. *fogizom*.
 Pétulamment (-la-man-),

Pétulance

adv. *hevesen, heveskedve*; *pajkosan, pajzánul*.
 Pétulance, f. *heveség*; *heveskedés*.
 Pétulant, e, a. *heves*; *szertelen*; *élénk*; *pajzán*.
 Pétun, m. bot. v. *nicotiane*; g. p. *preneur de —, nagy dohányos, nagy pipás*; bout de —, orn. *nyúvész*.
 Petuner, v. n. *fam. döhá-nyozni, füstölni, pipázni*.
 Pétunie, f. bot. *csucsor*.
 Pétun-sé, pétunt-sé, pétuzé, m. f. minér. *porcellán-kő*.
 Peu, adv. *manger —, keveset enni*; il est — aimable, *nem igen szeretetre méltó*; sous — de jours, *rövid idő múlva*; 2. m. *kevés, csekélység*; 3. se contenter de —, *kevéssel megelégedni*; homme de —, *jelen-téktelen ember*; 4. — à —, *adt. lassankint, észrevétlenül*; dans —, *legközelebb*; 5. pour —que, conj. *ha csak kissé*; 6. si —, *aussi —, trop —, addig a meddig*; oly kevés; 7. un —, *tant soit —, egy kicsit*, csak nagyon keveset, *egy szikrát, egy csöppet*; it. *kissé*; 8. à — près, à — de choses près, *majd nem; körül belől*.
 Peucédane, peucédan, m. bot. *kénköves kocsord*.
 Peucédanine, f. chi. *kocsordany*.
 Peuplade, f. *gyarmat, nép-ség*; faire une —, *gyar-matot telepíteni*; pèche — d'un étang, *tóba helyezett ivadék*.
 Peuple, m. *nép*; 2. *nép-ség lakosság*; *pórnép*; 2. *écon. halivadék*; jard. *hagymagumó*; II. a., air —, *póri-as kisló*.
 Peuplement, m. *écon. szaporítás*.
 Peuplier, v. a. *népesíteni*; 2. *szaporítani*; toutes les nations ne peuplent pas également, *nem minden nemzet szaporodik egyen-*

Pharaon

lően; 2. se —, v. r. *népe-sedni*; *szaporodni*.
 Peuplerage, m. bot. *nyárfaliget, nyárfacserje*.
 Peuplier (-plié), m. bot. *nyárfa*; —blanc, *fehér nyárfa*; —noir, *fekete nyárfa*; —tremblant, *rezgenyár*; —baumier, *balzsamtermő nyárfa*.
 Peur, f. *félelem, ijedtség*; faire — à q., *vkit megijez-tetni*; fam. il est mis à faire —, *olyan mint a madárrijesztő* 2. j'ai — de vous incommode, *attól tartok, hogy alkalmatlan-kodom*; 3. de —que, conj. *nehogy*, *abbeli félelmében*.
 Peureux, se, a. *félénk*; 2. m. c'est un petit —, *nyúló*.
 Peut-être, adv. *talán*; 2. m. *fam. il n'y pas de —, ez nem szenved kétséget*.
 Pezize, f. bot. *szitalap*.
 Phacite, f. minér. *lencsekő-vecs*.
 Phaéton, m. *hintó*; fig. *fam. kocsis*; astr. *szekeres*; —iser, v. *hasarder*.
 Phagédène, f. *méd. maró kelés*.
 Phagédénique, a. *méd. maró*; eau —, *étető víz*.
 Phagre, v. *pagre*.
 Phalacrose, f. *méd. hajhul-lás*.
 Phalange, f. anc. *zárt or, csatarend*; an. *ujjperc*; bot. —, *phalangère, kölye*.
 Phalangiens, m. pl. h. n. *kaszáspók-, falangyafé-lék*.
 Phalangite, m. bot. *vetési aranyvirág*.
 Phalaris, m. bot. *polyra-csukk*.
 Phalarope, m. orn. *vízi gu-vat*.
 Phalène, f. h. n. *éjpile*; —de laitue, —urine, *cája szindisz*.
 Phalénites, m. pl. h. n. *föld-mérők (éjlepék)*.
 Phallusie, f. h. n. *főcsege*.
 Pharamineux, v. *étonnant, merveileux*.
 Pharaon (-ra-on), m. *jeu*.

Phare

fáró; h. n. pou de —, *buvóbolha*.
Phare, m. *világító tűz*; 2. *világító torony*.
Pharisaïque, a. ébr. *képmutatói, színeskedői*.
Pharisaïsme, m. *képmutatás, színeskedés*.
Pharisien, m. h. j. *farizeus*; fig. *szenteskedő, képmutató*.
Pharmacet, m. ant. *gyógyszerész*.
Pharmaceutique, f. *méd. gyógyszerészet*; 2. a. *gyógyszerészeti*.
Pharmacié, f. v. *pharmaceutique* (f.); 2. *gyógyszertár*. [rész.]
Pharmacien, m. *gyógyszertár*.
Pharmaco-'chimie, f. *gyógyszerészet*; —*lithe*, f. *minér. egérkő*; —*logie*, f. *gyógyszertan*; —*logique*, a. *gyógyszertani*.
Pharmacope, v. *pharmacien*.
Pharmaco-'pée, f. *gyógyszerészség*; it. *gyógyszertár*; —*pole*, m. *gyógyszerárú*; —*posie*, f. *folyadék gyógyszer*; —*thèque*, f. *gyógyszertár*.
Pharyngé, e, *pharyngien*, ne, a. an. *torok* . . . ; ar-tère —e, *torok-útér*.
Pharyngite, f. *méd. toroklob.*
Pharynga-'graphie, m. *torokleíró*; —*graphie*, f. an. *torokrajz*; —*logie*, f. *toroktan*; —*lyse*, f. *torokszélhűtés*; —*rrhagie*, f. *torokvérzés*; —*spasme*, m. *torokgörcs*; —*tome*, f. *chir. gégegerely*; —*tomie*, f. an. *gégemetázás*; *torokboncolás*.
Pharynx (-reinke), m. an. *torok, gége, nyelvéklő*.
Phuse, f. astr. *fényváltózat, változat*; fig. *változvány, változati fok*.
Phaséoloïde, m. bot. *paszulyfélék*.
Phasme, m. h. n. *sáska*.
Phasque, m. bot. *zápagy*.
Phébus (-bu-ce), m. fig. *szódagály*.

Phellandre

Phellandre, v. *ciguë* (aqua-tique).
Phello-drys (-drice), m. bot. *dugaszcsér*.
Phénigme, m. méd. *hólyag-húzó szer*.
Phénix (-ni-kse), m. astr. *féniksz*; fig. *tűnemény*.
Phénoménal, e, a. *tűneményszerű*.
Phénomène, m. did. *légtűnemény*; 2. *tűnet, jelenség*; fam. *cúda*.
Phénoméno-'graphie, f. *tűnetrajz*; —*graphique*, a. *tűnetrajzi*; —*logie*, f. *tűnettan*.
Philadelphie, a. *testvérbarát*.
Philantheurs, m. h. n. *virágvágyiak*.
Philan-'throphe, m. *emberbarát*; —*thropic*, f. *ember-szeretet*; —*thropique*, a. *emberbaráti*; —*thropique-ment*, adv. *emberbaráti-lag*; —*thropisme*, m. *emberbarátság elve*; —*thropomane*, m. *tulzó emberbarát*.
Philargyrie, v. *avarice*.
Philharmonique, m. mus. *zenekedvelő*; it. a. *zenekedvelő*.
Philippique, f. *fegybeszéd*; fig. il a fait une — contre moi, *hevesen kikelt ellenem*.
Phillyrée, f. bot. *sziklai szódokfa*.
Philo-'biosie, f. *méd. életkedv*; —*calie*, f. *tisztaság-szeretet*; —*cryse*, f. *aranyvág*; —*doxe*, m. *konok*; —*gynie*, f. *nőkórság*; —*logie*, f. did. *nyelvészet*; 2. *bibliai nyelvbuvárlás*; —*logique*, a. *nyelvészeti*; —*logiquement*, adv. *nyelvészeti-lag*; —*logue*, m. did. *nyelvész*; —*loguer*, v. n. *nyelveket kutatni*; *—*mathie*, f. *tudvány, tudvágyalom*; —*mathique*, a. *tudvágyalmi*; —*mèle*, f. *poét. csalogány*; —*pherme*, s. a. *fényimádó*; —*phanie*, f. *fényimádás*; —*sophaille*, f. iron. *ből-*

Phlox

csek céhe; —*phailler*, v. n. *bölcsét játszani*; —*sophale* a. *pierre* —, *bölcsék köve*; iron. il ne trouvera pas la pierre —, *ez se fogja a puskaport fölaltalni*; —*sophaste*, —*sophâtre*, v. *philosophiste*; —*sophe*, s. a. *bölcselő*; 2. *világi bölcs*; écol. *bölcsész*; —*sopher*, v. n. *bölcselkedni*; 2. *okoskodni*; 3. *eszeskedni*; —*sopherie*, v. *philosophie*; —*sophesque*, a. iron. *tourbe* —, *bölcsék céhe*; —*sophie*, f. *bölcsészet*; faire sa —, a *bölcsészetet hallgatni*; —*sophique*, a. *bölcselmi*, *bölcsészeti*; —*sophiquement*, adv. *bölcselmileg*; cela est écrit —, ez *alaposan van megírva*; —*sophiste*, m. *álbölcs*; *—*technie*, f. *műszeret*.
Philtre, m. h. anc. *varázstital*; *dájtál*; 2. v. *filter*; méd. igen nagy *jelső ajak*.
Philtro-'mane, s. *méd. szerelemittas*; —*manie*, f. *szerelmedüh*.
Phimosis (-zice), f. *méd. spanyolgalér*. [zás.]
Phlasme, *phlase*, f. *chir. zú-*
Phlébo-'graphie, m. an. *vér-érleíró*; —*graphie*, f. *vér-ér-rajz*; —*graphique*, a. *vér-ér-rajzi*; —*logie*, *vér-érisme*, —*tan*; —*rragie*, —*rhagie*, f. *méd. vér-ér-sér*; —*tome*, m. *chir. érvágó*; *érvoncoló*; —*tomie*, f. *chir. érvágás*; 2. *érvoncolás*; —*tomiser*, v. a. *did. éret vágni*; se faire —, *eret vágatni (magnán)*; —*tomiste*, v. *phlébotome*.
Phlegmagogue, etc., v. *flegmagogue*, etc.
Phlegmonoïde, v. *flegmonoux*.
Phlogistique, s. a. *chi. tűz-anyag*; 2. a. *méd. gyulókony*.
Phlogo-pyre, f. *méd. lobláz*.
Phlogose, f. *méd. rőphév*.
Phlox, *flox*, m. bot. *lángvirág*.

Piailler

Piailler, v. n. fam. *rikácsol-
ni, rikakanni, ordítózni*;
it. *lármaázni*; cette femme
—e continuellement, e nő
folyvást zsemhel.
Piaillerie, f. *rikácsolás, ki-
abálás, lármaázás*.
Piailleur, se, s. *rikácsoló,
kiabáló, rikkanó*.
Pianelle, f. *lábbeli*.
Piane-piane, v. piano.
Pianiste, s. mus. *zongorász*;
2. méd. *bujasenyves*.
Piano, adv. mus. *lassan,
csöndesen*; 2. m. luth. —,
—forte, *fortépiano, zon-
gora*.
Piarder, v. a. agr. *trágyát
vegyíteni*.
Piat, piot, m. ois. *fiók-
szarka*.
Piaulard, m. pop. *ordító,
kiabáló*.
Piaulement, m. *pipelés*; 2.
pop. *pityergés*.
Piauler, v. n. *pipelni*; 2. pop.
pityeregni.
Piauleur, v. piaulard.
Piaulir, m. *csicsérgés*.
†Pibole, f. mus. *duda*.
Piboule, f. bot. *fekete nyár-
fa*.
Pic (pik), m. orn. *harkály*;
—vert, *zsolna*; —bleu-
âtre, *magtörő holló*; 2.
csákány-kapa; expl. *ásó-
kapa*; 3. géo. *hegycsúcs*;
jeu. faire —, *hatvanast csi-
nálni*; 4. à —, *adt. függé-
lyesen, egyenesen*.
Pica, m. méd. *vágy, megki-
vándás (nehézkés nőnél)*.
Picaule, m. orn. *szajkó*.
Picadil, m. verr. *sárga vagy
sötétzöld üveg*.
Picarel, m. picarelle, f. *sévé-
reau, m. icht. vörösparás
tengeri spár*.
Picassure, f. faïenc. *ólom-
foltok*.
Pication (-cion), f. pharm.
szuroktapasz.
Picaveret, picavert, m. orn.
kenderice.
Picchion, v. échelette (orn.).
Piciforme (pic-ci), a. szu-
rok...; houille —, *szu-
rokszén*.

Picéa

Picéa, v. pesse.
Pichet, é, picher, m. *csücs-
kő korszó*.
Pichichy, m. icht. *fejés nagy-
agyú hal*.
Pichon, pichots, m. h. n.
tigrismacska; pop. *ba-
bácska*.
Picoler, m. serr. *zárhorog*.
Picorée, f. milit. *portyázás,
rablás*; ext. *gyümölcslo-
pás*; fig. les abeilles vont
à la —, *a méhek ellepik a
virágokat*.
Picorer, v. n. fam. *portyáz-
ni, rabolni*; fig. les abeil-
les vont —, *a méhek gyűj-
tenek*; 2. *rabolni, lopni
(gondolatokat)*.
Picoreur, m. milit. *portyázó,
rabló*; fig. fam. v. pla-
giaire. [csipés.
Picotage, m. méd. *nyílalás*.
Picot, m. buch. *tuskó*; 2.
mod. *csúp*; carr. *csákány-
kalapács*; pèche. *szákháló*.
Picote, v. variolo.
Picotement, m. méd. *nyíla-
lás, csipés*.
Picoter, v. a. *nyílalni, csip-
ni*; 2. *csipkedni, megcsp-
kedni*; fig. pop. il est —é
de petite vérole, *a himlő
főlszántotta*; brod. *csú-
polni*; fig. il l'a —é toute
la journée, *egész nap in-
gerelte*; 3. se —, v. r. in-
gerkedni.
Picoterie, f. fam. *ingerke-
dés, kötekedés*; 2. *cívó-
dás, zsörtösködés*.
Picotin, m. écon. *mérce*; ce
cheval mange deux —s
d'avoine par jour, *e ló két
mérce zabot eszik meg na-
ponkint*.
Picride, f. bot. *földpe*; —
épervière, *ékes magva-
rótt*.
Pie, f. orn. *szarka*; p. il
donne à manger à la —,
zsebre rakja nyereségét;
II. a. v. oeuvre (2.); 2.
man. —, cheval —, *szepe
v. légyzűrke ló*; h. n. pi-
geon —, *babos galamb*.
†Piéca, de —, adv. *régen,
régóta*.

Pied

Pièce, f. *darab*; tomber par
—s, *elhullani*; fam. c'est
une — de chair, *valóság-
gos hústömeg*; fig. mettre
q. en —s, *vkít rágalmaz-
ni*; écon. *la kosztály*; toute
d'une —, *egy darabból*;
fig. il a dormi cette nuit
toute d'une —, *félbesza-
kítás nélkül aludt*; it. elle
est toute d'une —, *szesz*;
it. il est toute d'une —,
önfejtő; fond. —s, *fűrő
hulladék*; hydr. *vízcső*;
II. folt; mod. *ellenző*; 2.
—de drap, *darab posztó*;
—de vin, *hordó bor*; 3.
—d'orfèvrerie, *ötvösmun-
ka*; —de charpente, *ács-
munka*; 4. *szoba*; travail-
ler à la —, *darabszámlra
dolgozni*; III. mű, *munka*;
—de théâtre, —, *színda-
rú*; fig. csíny; prat. ok-
irat; IV. *pénzdarab*; p.
donner à q. la monnaie
de sa —, *tromfot tromfal
útni*; éch. *sakkábra*.
Piécer, v. a. cord. *foltozni*.
Piécette, f. méd. *májlob*.
Pied (pié), m. an. *láb*; aller
à —, *gyalog járni*; tendre
le —, *gáncsot vetni*; cuis.
petits —s, *szárnyas vadak*;
pop. aller ou le roi va à
—, *szükségét végezni*; it.
marcher sur le — à q.,
vkivel civakodást kezdeni;
it. mettre le — dans la
vigne du seigneur, *magát
leinni*; h. n. *pata*; köröm;
oh. *csapa, nyom*; 2. fig.
aller de son — gaillard,
az apostolok lovain járni;
haut le —, *könnyelmű*;
croire tenir Dieu par les
—s, *tülságosan örüdeni*;
être sur le bon — avec q.,
vkivel barátságban élni;
3. mettre sur —, *földliti-
ni, szervezni*; mettre sous
les —s, *megvetni*; mettre
en —, *fölségíteni*; bon —,
bon oell, vigyázatok; 4.
fig. vous êtes encore sur
vos —s, *még szabad vá-
lasztása van*; perdre —,
talajt veszteni; pop. un —

Piédestal

plat, közönséges ember; 5. alj; — d'oillet, szegfű-tő; charp. — cornier, sarok-palló; 6. — d'un lit, ágy lába; — d'une balance, mérlegvilla; — de cire, viaszalak; 7. lábmérték; fam. il a eu un — de nez, fricskát kapott; poét. vers-láb; p. si vous lui donnez un — il prendra quatre, kinek újját kapja, annak karját is kéri; 8. sur le —, adt. ... kint; szerint; sur ce — là, ez esetben; 9. à —, adt. gyalog; — à —, adt. lassankint; 10. t. t. — à-terre, szállóhely, alkalmi szállás; — d'Alexandre, bot. fogasir; d'alouette, szarkaláb; — bot, v. bot; — de chat, piros tixszem; méc. — de chèvre, feszítőrud; bot. baktopp; — de ocoq, bot. szíronták; — d'étable, forg. ülső töke; — droit, arch. falgyám; — de griffon, bot. béka boggyó takta; — de lièvre, bot. herrehura; — de lion, bot. oroszlántalp; — de lit, bot. pereszlen; — de mouche, call. v. patte de mouche; impr. idézőjel; — d'oiseau, bot. körbecs; — d'ours, bot. medvelábfű; — de pigeon, bot. galambgerely; — de poule, bot. ehfü; — rouge, orn. gólic; — de veau, bot. kontyvirág.

Piédestal, m. arch. talapat; oszlopszék.

Piedouche, m. arch. képláb, kép-al.

Piège, m. kelepce, tör; fig. il a donné dans le —, hálóbába került.

Pierraille, f. kövecs.

Pierre, m. St. —, szt. Péter; p. être hardi à nier com. un St. —, arcátlanul tagadni.

Pierre, f. kő; — fière, kemény kő; — franche, egészséges kő; — nette, faragott kő; II. — s d'attente, arch.

Piertée

fogazás; fig. — d'achoppement, botránykő; III. se battre à coup de —, kavicsokkal dobálózni; pop. jeter la — et cacher le bras, titokban ártani vkinek; la — en est jetée, a kocka fordult; IV. — acide, minér. timkő; — d'aérolites, lebkő, égkő; V. — précieuse, abs. —, drágakő.

Piertée (pié-), f. hydr. kőcsatorna.

Pierrieres (pièr-ries), f. pl. drágakövek; ékszer.

Pierrette (pié-), f. dim. kővecske; 2. h. n. nőstény veréb.

Pierreux, se (pié-), a. köves; 2. s. méd. fővenyőbeteg.

Pierrier (pié-rié), m. kőmozásr.

Pierrière (pié-), f. fort. kőrakás.

Pierrot (pié-), m. bohóc; 2. v. moineau.

†Piétaille, v. piéton.

Piété, f. jámborság, áhitatosság, vallásosság; 2. gyermekiet szeretet; 3. kegyelet.

Piéter, v. n. jeu. lábát a kijelölt helyre tenni (tekészéssel); 2. v. a. q. à qch., vkit vmire előkészíteni; bizgatni; 3. se —, v. r. ellentállni.

Piétinage, m. taposás.

Piétinement, m. dobogás, topogás, doborgás.

Piétiner, v. n. fam. dobogni; evickélni, vergődni; 2. v. a. taposni.

Piétisme, m. rélig. szenteskedés, kegyesinlelés; 2. h. eccl. kegyesség, áhitatosság.

Piétiste, m. h. eccl. áhitatoskodó, kegyeskedő; fam. szenteskedő.

Piéton, ne, s. gyalogló; adm. gyalogposta; milit. v. fantassin.

Piétonner, v. n. gyalogolni.

Piètre, a. fam. roz, hitvány, silány; — ment, adv. silányul stb.

Pignoratif

Piètrerie, f. pop. hitványság; kimustrált áru.

Piétrir, v. n. lágyulni.

Piette, f. orn. sekete fejű buvár.

Pieu, m. karó, cövek; arg. ágy.

Pieusement, adv. áhitatosan, vallásosan; 2. croire — qch., vmit vakonta elhinni.

Pievre, m. óriás habarc (csupán Hugo Viktor használja a «Travailleurs de mer» című regényében); fig. tévedni nő.

Pieux, se, a. áhitatos, vallásos, istenfélő; 2. jámbor, gyöngéd; ext. de — ses largesses, kegyes adományok; iron. — se croyance, vakhit.

Piezates, m. pl. ent. hártásröpiék.

Pifre, sse, s. nagytű, zabáló; 2. hasók, pohók.

Piffre, se —, v. empiffrer.

Pigache, f. ch. vadkan nyom.

Pigachie, f. ch. vadkanvadászat.

Pigamon, m. rue des prés, fausse rhubarbe, f. bot. virnanc.

Pigeon, m. h. n. galamb; — privé, szelíd-galamb; — messenger, posta-galamb; p. c'est un —, oktondi; it. balek.

Pigeonne, f. fam. galambom, galambocskám.

Pigeonneau (pi-jo-nó), m. fiokgalamb; fig. balek.

Pigeonner (pi-jo-), v. n. mac. gipszelni.

Pigeonnier (pi-jo), m. galambdúc; 2. galambkedvelő.

Pigment, m. an. festékanyag.

Pignaresse, f. gerebenző.

Pignocher (pi-nio-), v. n. fam. rágdógni.

Pignon, m. mac. tűzfal; pop. il a — sur rue, saját háza van; — d'Inde, szelíd fenyőfa; méc. hajtókerék.

Pignoratif, ve (pigne-no), a.

Pignorer

jur. contrat —, zálogkötés.
 Pignorer (pigue-no), v. n. jur. elzálogosítani.
 Pigrièche, v. grièche.
 Pilage, m. zúzás, törés.
 Pilastre, m. arch. falgyám, laposzló, faldísz.
 Pile, f. rakás, halom; hydr. hidoszló, hidláb; phys. — galvanique, galvánoszló; 2. zúzóteknő; fig. mettre q. à la — au verjus, valakit rágalmazni; écon. olajos teknő; pèche. horogzsinag; pop. il n'a ni croix ni —, egy fillérje sincs; jeu. croix ou —? fej vagy írás?
 Pilée, f. drap. kallózás, ványolás.
 Piléole, f. bot. magtokburok.
 Piler, v. a. zúzni, törni; fig. pop. il ne fait que —, egész nap eszik.
 Pilerie, m. sucr. zúzóda.
 Pilette, f. tözegrakás.
 Pileur, m. t. t. zúzó, törő; expl. — de minerais d'essais, kémleltörő; fig. pop. faló, zabáló.
 Pilier, m. maç. gyámfal; —butant, gyámozsló; jur. autr. pelengér; man. rekeszrúd; fig. se frouer au —, mások hibáit utánozni; pop. c'est un — de cabaret, kocsmahős.
 Pili-fère, a. h. n. szőrös; —forme, a. an. hajdad.
 Pillage, m. fosztogatás, dúlás, rablás; fig. tout y est au —, minden összeviszva van hányva.
 Pillard, e, a. fam. rabló, dúló, fosztogató; ch. chien —, harapós eb; 2. m. c'est un grand —, nagy rabló; nagy zivány.
 Piller (pi-lié), v. a. fosztogatni, zsákmányolni, rabolni; ce chien —e tous les passants, e kutya mindenkit megharap; 2. se —, v. réc. egymást sértegetni; pop. egymás hajába kapni.

Pillerie

Pillerie, f. fam. rablás, zaklatás.
 Pilleur (pi-lien), m. rabló, zsákmányoló, fosztogató; fig. orvtró, kiiró.
 †Pilloter (pi-lío), v. a. itt-ott fosztogatni, kicsinyben rabolni.
 Piloir, m. tan. kölyű.
 Pilon, m. mozsártörő; expl. — de bocard, zúznyl; mar. alacsony, de meredek part: pap. tan. v. piloir.
 Pilonage, m. did. zúzás, törés; — du verre, ügnye keverés.
 Pilonner, v. a. — le verre, az üvegnyét keverni.
 †Pilori, m. jur. pergőkalit; szégyenház; it. pelengér; h. n. pézsmavidra.
 Pilorier, v. a. un filon, szégyenházba zárni; pelen-gére állítani; it. fig.
 Pilorment, m. pelengérre állítás.
 Piloselle, oreille de rat, bot. egérfül holgyomál.
 Pilot, m. arch. v. pilotis; org. szellentyű; sal. só-rakás.
 Pilotage, m. arch. cölöpözés, becölöpözés; 2. cölöpzet; bois de —, cölöpfa; mar. kalauzolás; kormányzás; it. kalauz-új.
 Pilote, m. kormányos; maître —, főkormányos; 2. hajó-halauz, révkalauz; icht. ragadó gályagáncs.
 Piloter, v. a. arch. cölöpözni, becölöpözni; mar. kalauzolni; 2. *fig. vezetből szolgálni.
 Pilotin, m. mar. kormányos tanonc.
 Pilotis, m. arch. cölöp; bā-tir sur —, cölöpzetre építeni; fig. —, ügyeit alaposan rendezni.
 Pilulaire, m. bot. sárgolyó; ent. tavaszi cserebűly; 2. a. labdacsdad.
 Pilule, f. méd. labdacs; p. faire avaler la — à q, vki-vel keserű falatot nyeltetni.

Pincé

Pilulier, m. pharm. labdacscsésze; 2. labdacsgép.
 Pimart janne, m. orn. sárga rigó.
 Pimbèche, f. fam. csicsós, csicsomázott.
 Pimeliaires, f. pl. ent. szalonnabogár félek.
 Pimélie, f. ent. szalonnabogár.
 Piment (-man), m. bot. szegfűbors; it. tüdőfű; it. molyfű.
 Pimentade, m. cuis. borsleves.
 Pimpant, e, a. fam. csinos, ékes, kackás; faire le —, nyalkáskodni.
 Pimperouée, f. fam. csicsós; c'est une vraie —, cifra-kata.
 Pimprelocher, v. a. fam. haját nevetésgesen földcíválni.
 Pimprenelle, f. bot. pimpi-nella.
 Pin (pein), m. bot. fenyő, lucfenyő; pomme de —, fenyőtoboz.
 Pinacle, m. arch. orom, pártázat; fig. mettre q. sur le —, vkit az egekig magasztalni.
 Pinacothèque, f. képtár.
 Pinaie (pi-né), f. bot. fenyves.
 Pinasse (pi-na); f. mar. sajka.
 Pinastre, m. bot. közönséges fenyű.
 Pincage, m. agr. metszés, fattyu hajtások lecsipdése.
 Pince (pein-ce), f. pata éle; 2. csűrök; 3. rakott ránc; dent. vakarókés; chir. csípőfogó; drap. v. épinoette; expl. feszítő rúd; 4. csípővas; pop. craindre la —, az elfogatástól félni; auner à —, szűken mérni; 5. ent. fülbemászó; maç. emelő rud.
 Pince-sans-rire, m. fam. alamuszi, sunya.
 Pincé, e, a. negélyezett, tetetett, mesterkéli; 2. mus. pengető.

Pinceau

Pinceau (pein-çô), peint. *ecset*; fig. il a un beau —, *szép modora van a festésben*; dor. — à mouiller, *nedvesítő pemet*; phys. —optique, *fénykép*.
Pinceautage, m. javítgatás. Pinceauter, v. a. manuf. *ecsettel javítani*.
Pincée, f. csipet; une de — *tabac, egy szippantat burtót*; je n'en veux qu'une petite —, *csak egy kis csipetet kérek*.
Pince-maille, m. fam. *zsugori, fukar*.
Pincement, m. jard. (*fattyú hajítások*) *csipdesés (e), lecsipdesés*.
Pincer, v. a. csipni, megcsipkedni; it. lecsipni, lecsipkedni; 2. megragadni; q. vole mes fruits je le pincerai, *vki lopja gyümölcsömet, de megcsipem*; fig. être —é, *lakolni*; 3. le froid —e, *a hideg mardos*; mus. pengetni; fig. fam. élcelni, csipkedni; c'est un —e sans-rire, *alamuszi ember*; jard. lecsipdesni.
Pincette, f. csipő, fogó; baisez-moi, à la —, *adjon csipő-csókot (az arc két oldalát megcsipve csókolni)*; chir. csipesz.
Pincetter, v. a. csipő-fogóval kitépni.
Pinceur, se, s. fam. csipkedő.
Pinche, f. h. n. sövényes tömke, oroszlán majom.
Pinchebeck, m. minér. rézarany.
Pinçon, m. csipés, kék folt; orn. v. pinson.
Pinçure, m. drap. töret, türet.
Pinéal, e, a. an. toboz...; glande —e, *toboz-mirigy*.
Pinède, m. e, f. fenyű-cserje.
Pinetier (pi-né-thié), m. e. f. v. pinède; 2. fenyű-erdő.
Pingouin, m. orn. magelláni mankó; — huppé, *bóbitás rüptelen*.
Pingre, m. *zsugori*; kiállhatlan szörszálhasogató; 2.

Pingue

ocsmány külsejű ember; 3. a. gonosz; arcátlan.
Pingue, v. pinque.
Pinier, m. bot. *fenyűmon-dula*; it. szelid fenyőfa.
Pinine, f. chi. *fenyűmészga*.
Pinique, a. chi. acide —, *fenyvedéksav*.
Pinque, m. mar. három födelű sajka.
Pinson, m. orn. pinyőke; — commun, *drva piny*; — des Ardennes, *fenyő-piny*; — des neiges, *hópiny*; — royal, *vasorru magnyító*.
Pinsonnée, f. ois. *éjjeli piny-fogás*.
Pinsonnière, f. orn. *cinége*.
Pinsoteuse, f. manuf. *cicfes-tő nő*.
Pintade, poule de Numidie, f. orn. *gyöngytyúk*.
Pintadeau, m. orn. *fiok gyöngytyúk*.
Pintage, m. mértékszerintezés fog.
Pintail, m. h. n. tengeri fél-szeg uszó.
†Pinte (pein-te), f. kanta (mérték Franciaországban, körülbelül 3-5 liter); 2. tirer —, *csapolni*; payer —, *vki helyett fizetni*; pop. mettre — sur chopine, *leinni magát*.
Pinter, v. n. pop. *dorbéználni*.
Pintereau, m. fam. *mázoló*.
Piochage, m. agr. *kapálás*; it. *kapásdíj*.
Pioche, f. agr. *kapa*; kétágú kapa; *kővágó csákány*.
Piocher, f. agr. *kapálni*; fig. fam. *szorgalmasan dolgozni*; pop. — q., *vkít jól megdöngetni*.
Piochu, m. orn. *közönséges fakúsz*.
Piocheur, se, s. agr. *kapás*; fig. fam. *szorgalmas munkás*.
Piochon, m. charp. *ácsfejaze*; agr. v. pioche; pèche. *hálókaró*.
Pioler, v. piauler.
Pion, m. ech. *paraszt*; pop. c'est un pauvre —, *szegény ördög*; 2. *tygalogkatona*;

Pique

3. *oskolafelügyelő*; 4. *karika (ostábla-játékban)*.
Pionner (pio-), v. a. ech. *parasztot elűzni*.
Pionnier (pio-nié), m. *utász, árkász*.
Piot, m. pop. *bor*; il aime le —, *szeret poharazni*.
Pioulque, m. *szivattyú*.
Pipable, a. *megcsalható*.
Pipage, m. cout. *csap adó*.
Pipe, f. *nagyhordó (15 hectoliter)*; 2. *pipa*; — d'écumede mer, *tajtékpipa*.
Pipeau, m. poét. *pásztor-síp*; 3. ois. *nádsíp*; cal-síp; it. *lépvessző*; fig. *fogas, fortély*.
Pipée, f. ch. *madárfogás csalással*; fig. prendre q. à la —, *vkít törbe keríteni*.
Piper, v. a. ois. *csalogatni (sípval)*; fig. *játékban csalni*.
Piperesse, f. et a. f. *csalónő*.
Piperie, f. pop. *csalás*; il y a de la —, *kutya van a kertben*.
Piperin, m. chi. *borsadé*.
Pipérítés, f. bot. *borsfélék*.
Pipérítés (-tice), m. bot. *bors*.
Pipet, m. orn. *légycsapó szaroly*.
Pipette, f. *pípacska*.
Pipeur, m. *madarász*; 2. *hamis játékos*; pop. c'est un grand —, *nagy kozák*; it. — pieffé, *kitanult gazember*.
Pipi, f. orn. *bübos pacirta*; pop. faire —, *pisálni*.
Pipiment, m. *csicsergés*.
Pipier, v. n. h. n. *csiripolni*.
Pipoir, m. meun. *ékszorityú*; 2. ois. *csalsíp*.
Pipoté, a. m. *cicomázott*.
Pipot, m. *mézes hordó*.
Piptonichie, f. méd. *köröm-hullás*.
Piquant, m. bot. *tüske*; fig. *érdekesség*; 2. —, e. a. *szúrós, hegyes, tüskés*; vin —, *csípős bor*; sauce —e, *isletes, fűszeres mártás*; fig. *mardosó*; it. *élces*; c'est une femme —e, *érdekes nő*.
Pique, f. milit. *dzrida*; fig. vous en êtes à cent —s,

Piqué

távolról se találta el; mar-
négociér à la longueur de
la —, a partóló lőtávolságra
horgonyozni; 2. dzsi-
dás; 3. fig. fam. harag; II.
jeu. le roi de —, pik (zöld)
király; p. voilà bien ren-
trer — de noires, illik mint
bársony nyereg számára há-
tára.
Piqué, m. brod. tűzdelt öl-
tész.
Pique-assiettes, m. tányér-
nyaló; —boeuf, m. agr.
ökörhajcsár; 2. orn. mar-
havágó; —mine, m. expl.
ércrúzó; —mouche, m.
orn. barátcinege; —nique,
m. társasmulatság; offrir
sa table pour un —, ha
jöttök lesztek, ha hoztok
eszték.
Piquer, v. a. szúrni; p. cet
homme ne sent rien quand
ou le —e, vastag az arc-
bőre, mint a bocsor tal-
pa; maréch. — un che-
val, lovat megnyilazni; 2.
marni; csipni; coutur.
tűzdelni; cuis. spékelní;
boul. farine —é, dohos
liszt; charp. megvágni;
écon. — une futaille, hor-
dót megfűzni; man. sar-
kantyuúzni, megsarkan-
tyuúzni; ép. — les papiers,
a papírt megtűzni; fig. pi-
quer des deux, nyakrafőre
sietni; p. — les coffres,
az előszobákban leskelő-
dni; 2. ce fromage —e, e
sajt csipős; — la curiosité,
a kíváncsiságot fölébresz-
teni; fig. — q., vkit meg-
sérteni; quelle mouche le
—e? vajjon mi fűrja
agyát? 3. se —, v. r. ma-
gát sértve érezni; it. se —
de qch., vmiben bíszkél-
kedni; il se —e d'être
brave, bíszke arra, hogy
bátor; magát megszurni.
Piqueron, m. sulyok; '2.
tüske.
Piquet (-kè), m. jelölő cö-
vek; —s d'une tente, sá-
torfák; fig. aller planter
le — chez q., vkinél lete-

Piqueter

lepedni; mettre les che-
vaux aux —s, a lovakat
kipányvázni: milit. tábori
őr; őrszem; II. pikéjárték.
Piqueter, v. a. karózni.
Piquette, f. écon. lőre, csi-
gér; it. fickó.
Piqueur, m. cuis. spékelní;
arch. pallér, műlátó; ch.
pecér; man. lovász; it. —
de maquignon, idomár;
2. — de table, tányér-
nyaló; 3. cord. —, se, s.
bőrvarró.
Piquier, m. milit. dzsidás.
Piqure (-kù), f. szűrés; ma-
rás; csipés; maréch. nyi-
lázás; 2. tűzdelés.
Pirabe, m. icht. repülő-he-
ring.
Pira-pède, m. icht. repülő
fecskéhal.
Pirate, m. kalóz, tengeri
rabló.
Pirater, v. n. kalózkodni.
Piraterie, f. kalózkodás, ten-
geri rablás; ext. zsarolás.
Piratique, a. kalóz...; vais-
seau —, kalózhajó.
Pire, a. rozabb; 2. legro-
szabb; 3. m. legroszabb;
il aura du — dans cette
affaire, veszteni fog ez
ügynél.
†Pirement, adv. rozabbul.
Piriforme, a. körtéd.
Pirogue, f. vajt csónak.
Pirol, pirolle, f. bot. harmat-
os hegyéke.
Pironette, f. malom; kerék;
jouer à la —, malmosdít
játszani; p. qui a de l'ar-
gent, a des —s, mindent
meggyőz a pénz; dans.
körforga; fam. il a payé
ses créanciers par des —s,
kopasz mentségekkel fizette
ki hitelezőit; horl. körded
inga.
Pirouetté, *pirouettement,
m. dans. körforgás.
Pirouetter, v. n. dans. fo-
rogni, körforgást csinál-
ni; fig. fam. on l'a fait
— d'une rude manière,
derekasan megkergették;
it. il n'a fait que — pen-
dant deux heures, két óra

Pisser

óta mindig egy tárggyal
beszél.
Pis (pi), adv. rozabbul; 2.
m. legroszabb; faire à q.
du — qu'on peut, vkinék
mindenképen a legroszab-
bat akarni; 3. le — aller,
legroszabb eset; je serai
votre —, legroszabb eset-
ben forduljon hozzám; 4.
qui — est, adt. sőt mi-
előbb; 5. de mal en —, de
— en —, adt. mindig ro-
szabbul; 6. tant —, annál
roszabb.
Pis, m. h. n. tölgy (állatok
emléje); 2. temlő, csecc.
Pisang, m. com. paradicsom-
füge.
Piscantine, v. piquette.
Piscatoire, a. halászati.
Piscine (pis-), f. éor. tó;
ant. halastó; cath. öblö-
gető víztartó (a sekrestyé-
ben); mosdótál (a törö-
köknél).
Pisé, m. bāt. tömött föld,
vert föld; bātir en —, v.
piser.
Piser, v. n. vert földdel épí-
teni; 2. földet döngölni.
Piseur, m. et a. m. bāt. —,
maçon —, fecskerakó (tö-
mött földdel építő kőmi-
ves).
Pisiforme, a. borsódad.
Pisolithe, f. minér. pisztácia.
Pison, m. maç. sulyok.
Pissaspalle (pi-cass-), m.
minér. kővaj, kátrán.
Pissat (pi-ça), m. húgy, pis,
pes; 2. ord. du — de che-
val, lóhúgy.
Pisse-froid, m. fam. fagyos,
érzéketlen ember; it. pop.
nősztehetlen.
Pisséfol, m. szurok-olaj.
Pissement, m. méd. — de
sang, vérhugyozás.
Pissenlit (pi-can-li), m. bot.
pitypang; salade de —,
pitypang-saláta; 2. —,
pisse-en-lit, pop. ágyba-
peselő.
Pisser (pi-cé), v. n. húgyoz-
ni, vizelni; pot à —, éji-
edény; pop. — contre le so-
leil, hiában fáradni; pèch.

Pisse-sang

faire — les harengs, a heringeket lecsöpögtetni; 2. v. a. — du sang tout clair, vért húgyozni.
 Pisse-sang, v. fumeterre.
 Pisseur, se, s. húgyozó; h. n. tüves csiga.
 Pissite (pi-ci), m. minér. szurokkó.
 Pissoir (pi-coir), m. húgyozó; 2. húgyedény.
 Pissote, —te, f. écon. folyóvályu.
 Pissoter (pi-ço), v. n. húgyozgatni.
 Pissotière, f. vizelési zug; 2. iron. rossz szokókut.
 Pistache, m. pisztác; —s sauvages, hályog-makk; —s de terre, földi mogyoró; conf. —s en surtont, cukrozott pisztác.
 Pistachier m. bot. pisztácsfa; de Chio, — lentistique, masztikcsfa.
 Piste, f. nyom, csapa; ext. suivre q. à la —, vkinek nyomát követni; man. lónyom.
 Pister, v. a. nyomozni, nyomát követni (vkinek).
 Pistie (-thie), f. bot. deréce.
 Pistil, m. bot. terme, nőce, anyaszál.
 Pistolade, m. fam. pisztoly-lövés.
 Pistole, f. com. pisztól (aranypénz; 10 frank); p. il est coussu de —s, annyi a pénze, mint a polyva; 2. külön lakás börtönben; 3. arm. mordály.
 Pistoler, v. pistoletter.
 Pistolet (-lé), m. pisztoly; p. les fourreaux tirent com. les —s, a tanítványok versenyezhetnek tanítójukkal; arq. karabély.
 Pistoletter, —leter, v. a. pisztolytal megölni.
 Pistolier, m. arm. pisztoly-műves; pisztolylovész.
 Piston, m. hydr. szivattyúcső; 2. milit. gyutacs; fusil à —, gyutacspuska.
 Pitance, f. fam. adag (zár-

Pitancerie

dákban); aller à la —, élelmi szereket vásárolni.
 Pitancerie, f. jur. élmezési hivatal (zárdákban).
 Pitancier, m. jur. konyhamester.
 Pitaud, e, s. pop. iron. paraszt tuskó.
 Piteusement, adv. nyomorulttan, nyomorúságosan; crier —, ordítani.
 Piteux, se, a. fam. inséges, nyomoru, siralmas; szomorú; il est dans un — état, szánalomra méltó állapotban van.
 Pithaque, m. h. n. kézláb majom.
 Pithorne, m. orn. fenyő-pinty.
 Pitiable (-thia-), a. szánandó.
 Pitié (-thié), f. szánalom; avoir —, szánakozni; megszánni: c'est grand — si ..., kár volna, ha...; 2. il raisonne à faire —, nyomorulttan okoskodik; il chante à faire —, rosszul énekel; regarder q. en —, vkít lenézni; it. szánalmat érezni vki iránt; 3. lelencház.
 Pitois, m. peint. borzecset (vigályításra).
 Piton, m. serr. gyűrűs csavar; gbo. hegycsúcs; mar. csavarszeg.
 Pitoyable, a. szánakozó; 2. szánakozásra méltó; 3. nyomorult, rossz; autr. lieux —s, kórodák; † —ment, adv. v. piteusement.
 Pittoresque (pi-to-res-ke), a. festői; —ment, adv. festőileg.
 Pituitaire, a. an. nyálka...; membrane —, nyálkahártya; glande —, nyálkamirigy.
 Pituide f. méd. nyálka.
 Pituiteux, se, a. méd. nyálkás; fièvre —se, nyálkázás.
 Pityriase, f. méd. fejkorpa.
 Pityroide, a. méd. korpás.
 Pityte, f. h. n. kövesült fenyűfa.

Place

Pivert, v. pic-vert.
 Pivette, f. orn. gypi csirke; 2. bot. első hajtás.
 Pivite, v. vanneau.
 Pivoine (-voa-ne), m. orn. pirók, süvöltő; 2. —, pione, f. bot. bazsál, pünkösdi rózsza.
 Pivot, m. méc. csap; fig. c'est le — sur lequel se tourne toute l'affaire, ez az ügy sarkpontja; bot. törzsgyökér, szivgyökér; pot. járó báb.
 Pivotal, e, a. phil. sarkalatos.
 Pivotant, e, a. agr. bot. racines —es, függőleges szivgyökerek.
 Pivote, f. orn. gyöngyvér.
 Pivoter, v. n. bot. szivgyökérereszteni; 2. csap körül forogni; faire — une machine, gépet megindítani, mozgásba hozni.
 Pivre, f. agr. burgonyabetegettség.
 Pizzicato (pite-ci), m. v. pinéc.
 Placabilité, f. did. engesztelhetőség.
 Placable, a. engesztelhető.
 Placage, m. men. rakmű; fig. fam. összeszedett, összebengészett munka; mac. híg vakolat.
 Placaque, m. constr. agyagvakolat.
 Placard, m. bëllet; — feint, vak bëllet; jur. falragasz; it. gúnyirat; impr. épreuve en —, hasábos kefelevonat.
 Placarder, v. a. hirdetményt kiragasztani; — q., rki ellen gúnyiratokat terjesztetni; fig. ils l'ont —é de toutes manières, derekasán megrostálták.
 Place, f. hely; je fus blessé à la main voisi la —, kezemen sebesültem, itt a nyoma; se faire —, se faire faire —, magának helyet csinálni, — csináltatni; fam. cela n'est point tout-à-fait à sa —, ez nem éppen illendő; II. hivatal, állás; il est hors des —, nincs hivatala; homme en —, ál-

Placebo

lamhivatalnok; supposez que vous soyez en ma —, *föltéve, hogy helyzetemben volna*; fam. je ne voudrais par être à sa —, *nem szeretnék bérében lenni*; III. tér, piac; 2. szőlősmód, kifejezés; domestique de —, *bérszolga*; guer. — d'armes, *fegyverhely*; gyűlhely; — d'armes, *erőd*; milit. — de bouche, — de fourrage, *eleség*, *takarmanynyadag*; IV. kereskedelmi hely; jours de —, *tőzsdénapok*.
Placebo (pla-cé-bô); m. udvaronc; *it. hízlelgő*; aller à —, *magát behízelegni*.
Placement, m. *elhelyezés*; it. *elhelyezett tőke*.
Placenta (-cène-), m. an. *szülep*; fig. bot. *szik*.
Placer, v. a. állítani, tenni, *elhelyezni*; com. *eladni*; escr. *alkalmazni*; fig. cette réponse n'est pas bien —é, *e felelet nincs helyén*; illetlen; — une personne, *vkít ellátni*; il est bien —é, *jó hivatala van*; man. être —é à cheval, *jól megülni a lovat*; 2. se —, v. r. *elhelyezkedni*; it. *szolgálatba állni*.
Placer (cè), v. *pétition*; 2. v. *tabouret*.
Placier, ère, s. com. *tér*.
Placité, e, a. jur. *helyben hagyott*; 2. m. *törvényeszéki ülés*.
Placide, a. *békeszerető*; v. *calme, doux, pacifique*.
Placidité, f. *szívélyesség*; *kedélyesség*; *jó indulat*; *szelid lelkiület*.
Placier, ère, s. *helybérld*.
Plafond, m. *mac. fölep*; mar. *hajófenék*; pát. *tepsit*.
Plafonnage, m. *fölepezés*; it. *fölep gipszelése*.
Plafonner (pla-fo), v. a. *fölepezni*; *fölepet cifrázni*.
Plafonneur (pla-fo-), m. *fölepező*; *fölepfestő*.
Plage, f. mar. *lapos part*; poét. *táj*; géo. *világtáj*.
Plagiaire, a. *auteur —, orv-*

Plagiat

író; 2. m. c'est un —, *ki-író*; jur. anc. *gyermekrabló*.
Plagiat, m. *orvrat*; jur. *gyermekrablás*.
Plagieux, m. *icht. felszegűsző*.
Plaid (plè), m. jur. *védbeszéd*; p. peu de chose, peu de —, *említésre se méltó*; 2. tenir les —s, *törvényeszéki ülést tartani*; 3. cort. *skót köpeny*; it. *nagy kendő*.
Plaidable, a. prat. jour —, *törvéynap*; cause —, *védhelő ügy*.
Plaidant, e, a. avocat —, *védő ügyvéd*; parties —es, *pörös felek*.
Plaidier, v. n. *pörölni, pörlekedni*; *pört vinni*; 2. *védni*; 3. v. a. q., *vkít bepörölni*.
Plaideur, se, s. *pörlekedő*; fig. *civakodó*.
Plaidoirie, f. *ügyvédség*; *ügyvédi hivatal*, *állás*; 2. *pör, pörvezetés*.
Plaidoyable, a. jur. jour —, *határnap*.
Plaidoyer, m. jur. *védbeszéd*.
Plaie (plè), f. *méd. seb*; bot. *repedés*; 2. *sebhely*; pop. il ne demande que — et bosse, *folyvást keresi a civakodást*.
Plaignant, e, a. jur. *panaszoló, vádló*; la partie —e, *vádló fél*.
Plain, e, a. *sík*; chambre de — pied, *egysorban levő szobák*; fam. cela va de —, *ez minden nehézség nélkül megeshetik*; com. *sima*; még. *mészakád*; tan. *mészverem*; it. *mészle*; 2. litt. — chant, *egyházi ének*.
Plainage, m. tan. *meszezés*.
Plaindre, v. a. ir. *megsajnálani, szánni*; *sajnálani*; il ne plaint point l'argent, *nem kiméli a pénzt*; il plaint le pain à ces geus, *még a kenyeret is trigyli cselédjeitől*; 2. se —, v. r.

Plaisant

panaszkodni; se — de q., *vkí ellen panaszkodni*; jur. *panaszt emelni*.
Plaine, f. *síkság*; *pusztá*; poét. — céleste, *égboltozat*; manuf. *stímtő szerző*.
Plaint, m. *nyöszörgés*.
Plainte, f. *jajpanasz, jajgatás*; litt. *gyászdal, búdal*; 2. *panasz, vád*; jur. *vádirat*.
Plaintif, ve, a. *panaszos*; 2. *homme —, siránkozó ember*.
Plaintivement, adv. *panaszosan, siránkozóan*.
Plaire, v. a. ir. *tetszeni*; le vert plaît aux yeux, *a zöldszín jól esik a szemnek*; 2. v. imp. que vous plaît-il? *mi tetszik önnek?* il ne me plaît pas que... *nem akarom, hogy...*; 3. s'il vous plaisait, *ha méltóztatnék*; 4. croyez, s'il vout plaît, *que je sais bien...*, *higgye meg, kérem, hogy jól tudom...*; 5. je compte partir demain s'il plaît à Dieu, *Isten segítségével holnap utazni szándékozom*; plaît-il? *mit mond?* 6. plût à Dieu, conj. *adná Isten*; 7. à Dieu ne plaise, *Isten őrizzen*; II. se —, v. r. il se plaît à la campagne, *szereti a falut*; il se plaît à contre dire, *szeret ellenkezni*; 2. se — à soi-même; *önmagával megelégedve lenni*; III. se — l'un à l'autre, v. réc. *egymásnak tetszeni*.
Plaisamment (-za-man), adv. *furán, furcsán, bohókásan*; *vigan, tréfásan*; 2. *nevetésesen*.
Plaisance, f. *kedv, gyönyör*; maison de —, *kéjlak*; *nyárilak*.
Plaisant, e, a. *kellemes*; 2. *fura, furcsa, bohókás*; 3. *különös, nevetséges, szereénytelen*; 4. m. *vig cimborá*; fam. le — de, *a legfurcsább*; le — de l'aven-

Plaisanter

ture fut que... a legfurcsább az volt e dologban, hogy...
 Plaisanter, v. n. tréfálni, tré, álózni; enyelegni; ce que je dis n'est que pour —, csupán tréfából mondom; 2. v. a. fam. c'est un homme qui ne — e pas, ez ember nem érti a tréfát; — q. gúnyolni, gúnyolódni.
 Plaisanterie, f. tréfa, enyelgés; cela est dit par —, tréfaként van mondva; p. — à part, tréfán kívül; 2. gúny, gúnyolódás; s'exposer à la —, magát gúnynak kitenni.
 Plaisantin, m. bohóc, cselcsap; 2. fig. bolondozó, tré, ás ember.
 Plaise, m. icht. hatbibircsós félszegúszó.
 Plaisir (plè-zir), m. gyönyör, jó kedv, mulatság, öröm; p. nul — sans peine, nincsen öröm bű nélkül; 2. élv, élvezet; gyönyörködés; ch. —s du roi, királyi vadász-kerület; 3. akarat; tetszés; ce n'est pas mon — que cela soit, nem akaratomból történik; bon —, önkény; régime du —, önkény-uralom; 4. szíveség; b. à —, adt. kedv szerint; it. par —, időtöltésből; tréfából.
 Plamage, m. cham. csá-vázás.
 Plamée, f. tan. csáva.
 Plamer, v. a. még., tan. csá-vázni.
 Plamerie, f. még. csávázás; tan. csávakád.
 Plamure, f. pop. pof, pofon-csapás.
 Plan, m. géom. lap, terület; phys. sulyák; 2. terv, terrarajz; fig. szándék.
 Plan, e, a. sík; lapos; arith. nombre —, egyenszám; opt. — convexe, dombor-lapos; it. — concave, homor-lapos.
 Planché, f. deszka; fam.

Planchoier

s'appuyer sur une — pourrie, bizonytalan segítségbe bízni; th. monter sur les —s, szénásszé lenni; mar. riv. jours de —s, veszténapok; maréch. öszvértapátó; II. grav. lemez; lib. rézmetszet; jard. ágy.
 Planchoier, v. a. pallózni, deszkázni.
 Plancher, m. arch. padozat; it. deszkázat; frotter un padozatot sikárolni; — parqueté, kockapadló; rakkott padló; brosse à —, padlókefe.
 Plancher, v. a. coutel. az ollót hosszában közörülni.
 Planchette, f. dim. charp. deszkácska; géom. mérasztal; math. — ronde, szög-mérő; mod. válsuháng, halcsont; tour., van. mell-deszka.
 Plançon, plantard m. jard. fűzcsemete; 2. constr. épületfa.
 Plane, f. char. vonókés, faragókés; ép. vakarókés; plom. metszőkés.
 Planer, v. a. egyeníteni, simítani; orf. marteau à —, simító pöröly; 2. v. n. lebegni; le milan — e, a vércse lebeg; fig. belátni.
 Planettaire, a. m. csillagrend-szer; années —s, bolygó évek.
 Planète, f. astr. bolygó; p. il est né sous une bonne —, burokban született.
 Planétolabe, m. astr. csillagmérő.
 Planette, f. van. simító vas.
 Planeur, m. orf. simító.
 Planète, f. géo. fensík.
 Planier, v. plateau.
 Planifolié, e, a. bot. széles levelű; —mètre, m. géom. síkmérő; —métré, f. géom. síkmértan; —pennes, m. pl. h. n. lapos röpük; —rostres, m. pl. h. n. lapos csőrűk; —sphère, m. astr. lapgömb, gömbrajz.

Plantigrade

Planoir, m. orf. simító-acél.
 Planobre, planorbis (-bice), m. h. n. tányérka.
 Plant, m. agr. bujtóvány, ültetvény-ág; 2. ültetvény.
 Plantade, m. faiskola.
 Plantage, m. agr. ültetmény; 2. ültetés. [fűfelék.
 Plantaginées, f. pl. bot. uti-Plantain, m. bot. utifű; — peyllion, bolhafű; — petite, keskeny utifű; — dé-coupé, varjuláb; — de Crête, bérci utifű.
 Plantaire, a. an. talp...; muscle —, talpizom; 2. —s, m. pl. talponjárók.
 Plantanier, v. bananier.
 Plantard, v. plançon.
 Plantat, m. agr. egyéves szőlő-ültetvény.
 Plantation, f. agr. ültetés; 2. ültetvény; com. gyarmat.
 Plante, f. bot. növény; 2. rásza, palánta; 3. fű, gyógyszű; 4. — dupied, an. lábtalp.
 Planté, m. pop. bőség, bőcelkedés; à —, adt. v. abon-damment.
 Planter, v. a. jard. ültetni; terre bien —ée, szép fák-kal beültetett talaj; 2. dugdosni, rakni; fig. p. vienne qui — e, sont des choux, meg kell lennie, ha csákányosd hull is; II. rakni; földállítani; — un drapeau, zászlót tűzni; — des pieux, karókat verni; — des cornes à q., vkinet szarvakat rakni; fig. fam. être —é q. part, vhol mozdulatlanul állni; — q. en q. endroit, vkit valahord lesbe állítani; — là q., vkit cserben hagyni; cette maison est bien —ée, e háznak jó fekvése van; man. poil —é, borzas szőr; fig. — qch. au nez de q., vmit vkiné szemére vetni; 2. se — devant q., v. r. fam. vki elé állni.
 Planteur, m. ültető; 2. gyarmatos; iron. — de choux, kurta nemes.
 Plantigrade, s. a. h. n. tal-

Plantoir

pon járó; —vore, s. a. h. n. *nővényező*.
 Plantoir, m. jard. *ültetőfa*.
 Planton, m. milit. *rendelvényes, parancs-őr*; it. il est de —, *szolgálatban van*.
 Plantulation, f. bot. *kifejldés; csiraképződés*.
 Plantule, f. bot. *csira, sziv*.
 Plantureté, v. *abondance*.
 Plantureusement, adv. fam. *bőven, bőségesen*; fam. *derékasan*.
 Plantureux, se, a. fam. *dús, bő, bőséges*; pays —, *termékeny vidék*.
 Planure, f. forgács, *gyaluforgács*.
 Plaque, f. lemez; am. — d'argent, *ezüst falgyertyatartó*; e. f. *jel, jegy, bélyeg*; fourb. — de l'épée, *markolat-ellenző*; perr. *síma fonat*.
 Plaqué, m. orf. *lemezelés*.
 Plaqueminier, m. bot. — lotier, *celtis*.
 Plaquier, v. a. *lemezelni; szelvényezni, fa-lapozni*; — au plâtre, *gipszezni*; pop. — qch. à q., *vmi vkinek nyakába varrni*; corr. cuirs —és, *vastag, száraz bőrök*; orf. bijoux —ée d'argent, *ezüsttel lemezelt ékszer*.
 Plaqueresse, v. *ploquereses*.
 Plaqueette, f. com. *fillér*; p. cela ne vaud pas une —, *fabatkát se ér*; rel. *kötteke*; arch. *kiálló párkányzat*; drap. *gyapjugarató*.
 Plaqueur, m. men. *szelvényező*; art du —, *szelvényezés mestersége*.
 Plaqueis (-ki), m. arch. *hibás rakmű*.
 Plaron, m. h. n. *cickány*.
 Plasmateur, m. did. *képező*.
 Plasmatiose, f. pot. *agygaképzés mestersége*.
 Plastique, a. phil. *képi, képes; képlési; agyagképlést*; 2. phys. *vertu —, alkotó erő*.
 Plastron, m. milit. *mellvért*;

Plastronner

escr. *mellbőr*; fig. il est le —, *ő a kötekedés tárgya*; arq., serr. *mellemző fűráshoz*; chir. *mellpólya*; — d'une tortue, *melltakjok*.
 Plastronner (plas-tro), v. a. *mellvértet föladni*; 2. se —, v. a. *magát vértetni*.
 Plat, m. tál; serr. — d'une balance, *korpona*; verr. — de verre, verre en —, *üveg-lemez*; 2. tál *étel*; oeufs sur le —, *siült tojás*; 3. *asztalpengz*; fam. avoir un rien entre deux —s, *sokat várni és mit se kapni*; mar. *fatál*; II. lap, *lapos oldal a vminek*; — d'un cou-teau, *kés lapja*; fig. il fait merveille du — de la langue, *sokat ígér, de keveset teljesít*.
 Plat, e, a. *lapos, síma, egyenes*; — pays, *lapály*; pays —, *síkság*; bâtiment —, *lapos hajó*; cheveux —s, *síma haj*; il a la bourse —e, *erzénye lapos*; mar. calme —, *szélesönd*; 2. vin —, *ízetlen bor*; fig. *közön-séges, esetlen*; c'est un — sujet, *pórias egyén*; 3. à — ventre, *adt. se coucher à* =, *henyeségre adni mag-gát*; être à — du q., *sün-dörködni*; à — e terre, *adt. se coucher à* =, *a pusztára földre fekünni*; à —, tout à —, *adt. il nia tout à* —, *kereken tagadta*; tout —, *adt. egész hosszában*.
 Platage, m. com. *helypengz*.
 Platain, platin, m. *lapos part*.
 Platane, plane, m. bot. *platanfa*; — occidental, *virginiai boglárfa*.
 Platatim (-time), adv. burl. *tálat tál után*.
 Plat-bord, m. mar. *hajópárkány*.
 Plate, f. bl. *ezüst fillér*; riv. komp. *dereglye*.
 Plateau, m. lap; deszka; — de balance, *mérlegdeszka*; écon. *asztaldisz*; tálcá; expl. —x d'argent, *ólom-*

Plâtrerie

csap; phys. — *électrique, villamkorond*; 2. — d'une montagne, *főnsík*.
 Plate-bande, f. jard. *szegélyes virágágy*; arch. *ablakkél*; — de compartiment, *párta, korona*.
 Platée, f. arch. *alapfal*; 2. pop. — de viande, *nagy tál hús*.
 Plate-forme, f. arch. *lapos tető*; artill. — de batterie, *ágyazat*; charp. — de comble, *felső ráma*; —longue, f. ch. *fűzőszij*.
 Platement, adv. fig. *közön-ségesen*; tout —, fam. *ke-reken, őszintén*; nyiltan mondvá.
 Platerie, f. *lapos edény*.
 Plateron, v. *bordelière*.
 †Plateur, f. *laposság*.
 Platière (-thi-), f. e. f. *utat átszelő patakcsa*.
 Platiassme, m. *hibás kijtés*.
 Platile, f. com. *sileziái gyolcs*.
 Platine, f. écon. *szárítólemez*; arm. *puskaszerszám*; serr. *zárlemez*; pop. *nyelv*.
 Platine, m. minér. *éreny, fehér arany*.
 Platinifère, a. minér. *éreny-tartalmú*.
 Platitude, f. fig. fam. *aljas-ság*.
 Platole, f. écon. *köcsög*.
 Plâtrage, m. *gipszmunka*.
 Plâtras, m. *gipsztörmelék*.
 Plâtre, m. *gipsz, fűsz*; car-rière de —, *gipszbánya*; — au panier, *szitált fűsz*; moule de —, *fűszminta*; 2. *gipsz-leöntet*; p. battre q. comme —, *vkít jól el-verní*; cette femme a de — sur le visage, *e nő festi magát*.
 Plâtre-ciment, m. *gipsz-ra-gasz*.
 Plâtrer, v. a. *gipszezni*; gip-szel bevonni; cloison —ée, *gipsz válaszfal*; agr. *gip-szel trágyázni*; 2. fig. *el-palástolni*; paix —ée, *ál-béke*; 3. se —, v. r. *magát kendőzni*.
 Plâtrerie, v. *plâtrière*.

Plâtreux

Plâtreux, se, a. gipszemű, gipszfélé.
 Plâtrier (-trié), m. gipszműves, gipszeld.
 Plâtrière, f. gipszbánya.
 Platronoir, platrouer. m. gipszvakoló kanál.
 Platy-carpe, m. bot. bigebecőféle; —céphale, a. h. m. laposfejű; —cérates, m. pl. h. n. széles szarvuk; —cerque, a. h. n. laposfarku; —dactyle, a. lapos-újjú; —gastre, a. laposhasu; —phylle, a. bot. széleslevelű; —pode, a. h. n. tepszi lábu; —rostre, a. h. n. lapos csőrű.
 Plaubage, plumbago, v. dentelaira.
 †Plausibilité, f. did. valószínűség.
 Plausible, a. elfogadható, látszólagos, valószínű; meglehető; —ment, adv. elfogadhatólag, valószínűleg, láthatólagosan.
 Plausiter, v. n. h. n. turbékolni; szárnynyal csattogni.
 Pléban, m. káptalan által kinevezett plebános.
 Plèbe, f. h. r. közpolgár; nép; 2. h. n. köznép.
 †Plébé, e, a. pórias, aljas.
 Plébéien, ne, s. a. h. r. közpolgár; közpolgári; li. m. polgári.
 *Plébicide, m. népgyilkos.
 Plébiscite, m. h. r. néphatározat; 2. általános szavazás.
 Plécoste, m. icht. páncélos harcsa.
 Pléiades, f. pl. astr. fiastyúk.
 †Pleige, m. jur. kezes; —r, v. a. kezeskedni.
 Plein, m. telj; le — et le vide, a telj és az ür; arq. mettre en —, célba találni; szegyet löni.
 Plein, e, a. tele, telj; p. — comme un oeuf, teleded tele; fig. il est —, tökéletes; il est — de vin, ré-szeg; pop. elle a toujours le ventre —, minduntalan nehézkes; 2. fig. dúis; 3. fig. j'ai le coeur —, szívem

Pleinement

telve van; visage —, ke-rek, telt arc; voix —e, csengő hang; 4. teljes; —pouvoir, teljhatalom; mar. —e, dagály; 5. en —, adt. en — jour, világos nap-pal; en — mer, sik tengeren; 6. à —, adt. telje-sen.
 Pleinement, adv. tökéletesen, egészen, teljesen.
 Plenièrre, a. f. teljes; cath. indulgence —, teljes bűnbocsánat.
 Pléni-potentiaire, s. a. meghatalmazott; —prébendé, v. prébendé.
 Plénitude, f. méd. bőnedvűség; 2. — de coeur, magasztos érzelem.
 Pléonasmé, m. gr. szófölség, szó-ár.
 Pléonastique, a. gr. szófölségi, szóári.
 †Plessis, m. kélak.
 Pléteux, m. épingl. görbitő fogó.
 Pléthore, f. méd. vérbőség, nedvbőség.
 Pleurard, v. pleureur; 2. m. zeugori, fukar.
 Pleure, v. plèvre; 2. — misere, v. pleurard (2.).
 Pleurer, v. n. sírni; könnyezni; de quoi pleurez-vous? miért sír? les yeux lui pleurent, szeme könnyezik; 2. v. a. siratni; on ne l'a —é que d'un oeil, csak szinből siratták; 3. se —, v. r.; on se —e soi-même en pleurant les autres, másokat siratva, minmagunkat siratjuk.
 Pleurerie, f. sírás, siránkozás.
 Pleures, f. pl. hullott juhok gyapja.
 Pleuresie, f. méd. oldalnyilalás.
 Pleurétique, pleuritique, a. méd. oldalnyilalást; il est —, oldalnyilalásban szenved.
 Pleureur, se, a. síró, siránkozó; 2. halottkísérő; 3. a. m. v. saule.
 Pleureux, se, a. síró; sirán-

Pliable

kozó; il a les yeux tout —, kisért szeme van.
 Pleurique, a. méd. mellhártyához tartozó.
 Pleurite, f. méd. mellhártyalob.
 Pleurnicher, v. a. iron. fam. pityeregni, siránkozni; 2. sírást tettetni.
 Pleurnicheur, se, s. siránkozó, pityergő.
 Pleuro-œle, m. méd. mell-sérvi; —cyste, m. h. n. tengeri süly; —necte, m. icht. félszeguszó; —spasme, m. méd. mellgörcs.
 Pleurs, m. pl. könny; fig. es-suyer ses —s, vigasztalódni; — de terre, talajvíz; poët. — de l'aurore, harmat.
 Pleutre, m. pop. kamasz, pimasz, gézengúz.
 Pleuvin, v. caution.
 Pleuvir, v. pleiger; 2. v. surpasser.
 Pleuvir, v. n. et imp. ir. esni; il pleut, esik; fig. il a plu du sang, véreső hullott; pop. je n'en ai non-plus qu'il en pleut, annyi részem sincs benne, mint a körmöm feketéje; p. il y a bien plu sur sa friperie, egészsége nagyon alászállt.
 Plèvre, f. an. mellhártya.
 Plexiforme, —a. an. fonalszerű.
 Plexus (-ksuce), m. an. idegfonal.
 Pleyon (plé-ion), m. vign. gúzs; cout. gerbes de —, szalmakötél; jard. szalmatakaró.
 Pli, m. hajlás, görbület; — de la jambe, lábcukló; 2. ránc; türet; formation des —s, ráncrakás; peint. redőzet; fig. szokás; donner un bon — à une affaire, ügynek jó fordulatot adni; 3. levélhorék; sous ce —, mellékelve; fig. fouiller dans tous les —s et replies du coeur humain, az emberi szív legbensőbb redőit kutatni.
 Pliable, a. hajlítható.

Pliage

Pliage, m. hajlítás, görbítés; görbület, ránc; rel. *hajtogatás*.
Pliant, e, a. hajlékony; chaise —e, tábori székek.
Plica, v. plique.
Plie, v. plaise.
Plié, m. dans. térahajítás.
Pliement, v. pliage (rel.).
Plier, v. a. ráncolni; össze-hajítani; fig. fam. — la toilette, lopott ruhával kerekelt oldani; card. hajlítani; cir. — les bougies, fölcsvart; milit. — les tentes, sátorokat fölvezetni; — bagage, visszavonulni, hátrálni; fig. cet homme a —é bagage, kerekelt oldott; it. meghalt; 2. hajítani, görbíteni, hajlítani; fig. — q. à la règle, vkít rendhez szoktatni; II. v. n. et se —, v. r. sous l'autorité, magát alávetni; 2. hajlani, meghajlani, görbülni, görbedni; hajlodozni, hajlongatni; fig. — à tout vent, minden benyomásnak engedni; 3. fig. hátrálni; 4. se — à la volonté de q., vki akaratának engedni.
Plieur, se, s. manuf. hajtogató.
Plinger, plonger, v. a. chand. mártani.
Plingeure (-jüre), f. chand. mártás.
Plinthe, f. (néha m.), arch. széklap; — d'une base, talp; 2. it. falhveder; székpárkány.
Ploir, m. hajtogató csont; briq. gerincserép minta; tiss. görbítő vas; lay. görbítő fogó.
Plique, f. méd. lengyelfürt.
Pliqué, e, a. méd. lengyelfürtös, fürtkóros.
Plis (pli), m. drap. levágott állatok gyapja.
Plissage, phissement, m. ráncolás; ráncolat.
Plissé, e, a. bot. ráncba szedett; 2. m. coutur. rákott ránc.
Plisser, v. a. ráncot rakni;

Plissure

2. v. n. et se —, v. r. ráncot vetni; cette étoffe —e, se —e, e kelme ráncot vet.
Plissure, f. ráncrakás; rákott ránc.
Ploc, m. tehénzör.
Plocage, m. card. kártolás, gyaratás; mar. kátrányozás.
Plocaries, f. bot. zuzmófélék.
Plomb (plon), m. minér. ólom; fig. fam. il n'a ni poudre, ni —, mindenben hiányt szenved; — de vitres, ablak-ólm; métal. — d'oeuvre, üreg-ólm; — de ressuage, csur-ólm; minér. — argentifère, ólfényle; fig. il a du — dans la tête, higgadt férfu; 2. t. t. arch. függélyező; fig. jeter son — sur qch., vmit szemügyre venni; mar. — de sonde, rétegmérő; fond. mal de —, kohókór; 3. à —, adt. függőlegesen; fig. cette observation tombe à — sur lui, e megjegyzés nagyon illik rá; it. m. v. aplomb.
Plombage, m. ónozás; agr. boronálás.
Plombagine, f. chi. olanyfényle.
Plombaginées, f. bot. ólomcsfélék.
Plombateur, v. plombeur.
Plombé, e, a. ólomszínű; fig. tête —e, könnyelmű ember; 2. rel. ólomszínű máz; 3. —e, f. teint. miniom; arch. függőleges vonal; péch. háló-ólm.
Plomber, v. a. pot. mázítani; vaisselle —ée, mázított edény; arch. — une mur, falat függélyezővel mérni; com. ólmozni; dent. ki-ólmozni; jard. — une terre, döngetni.
Plomberie, f. ólomöntés; ólomunka; 2. ólomöntés.
†Plombeur, m. cham. pecsételő; 2. com. ólmozó.
Plombier, m. ólomöntő; 2. —, ère, a. ólomféle, ólom-

Plumage

nemű; pierre —ère, ólomkő.
Plombifère, a. minér. ólmos.
Plomboir, m. dent. ólmozóműszer.
Plommer la vaisselle de terre v. plomber (pot.).
Plongeant, e, a. felülről lefelé.
Plongée, f. lejtősség.
Plongement, m. alámerülés.
Plongeon, m. orn. bukruc; — de mer, hosszanbukó; artif. vízi rajka; faire le —, lebukni, leguggolni; it. il fait le —, kerekelt old.
Plonger, v. a. mártani, be-mártani; — q. dans la misère, vkít nyomorba dönteni; 2. elmerülni, elbukni; machine à —, buvárharang; chand. chandelle —ée, mártott gyertya; 3. se —, v. r. fig. merülni, elmerülni.
Plongeur, m. buvár.
Plonure, f. mázított edény.
Ploque (plok), f. card. kártolt gyapju.
Ploquer, v. a. drap. gyapjut elegyíteni; 2. se —, v. r. bonn. kuszálódni.
Ploqueresses, f. pl. card. kárt.
†Plorcis (-ci), m. könyek; szomorúság; jajgatás.
Plot, m. nehéz szármoly.
Ploutre, m. agr. henger; —r, v. a. agr. hengerrel zúzni; hengerelni.
Ployable, a. hajlítható.
Ployage, m. hajlítás, hajtás.
Ployer, v. a. ord. plier, hajlítani.
Ployon, v. pleyon.
Pluche, v. peluche.
Pluie, f. eső; temps de —, esős idő; fig. nos espérances s'en vont en —, reményünk füstbe megy; p. après la — vient le beau temps, borura derül; it. il est à couvert de la —, rendén van a szénája.
Plumaceau, v. plumasseau; plumeau.
Plumage, m. tollazat.

Plumail

Plumail, m. tollseprő.
 Plumaire, a. bot. pelyhes.
 Plumart, m. charp. alj, aljázat; 2. v. plumail.
 Plumasseau (-ma-ceau), m. luth. tollcső; cuis. v. plumail, méd. tépet-ecset.
 Plumasserie (-macerie), f. tollpiperés; ouvrage de —, toll-ék.
 Plumassier, ère, s. tollpiperész; tollék-árus.
 Plumbago (plon-), m. bot. v. dentelaire; minér. ólom-bánya; lap. ólomszín.
 Plume, f. toll; —menue, pelyhely; fig. il y a laissé des —s, nem vitte el szárazon; passer la — par le bec de q., vkit bolonddát tenni; il est au poil et à la —, mindenne alkalmas; mod. abs. structoll; 2. abs. toll, írottoll; 3. fig. irály, írásmód; it. iró.
 Plumeau, v. plumasseau.
 Plumée, f. tentába mártott toll; carr. völgyelés, öblözés.
 Plumelle, v. cornette (bot.).
 Plumer, v. a. koppasztani; fig. — q., vkit kifosztani; még, levakarni (gyapjút); 2. m. papírazálag.
 Plumet (-mè), m. plum. dísz-toll; iron. érelen fickó.
 †Plumetis (-thi), m. fogalmazvány; brod. broder au —, gyapottal himezni.
 Plumeux, se, a. bot. szárnyas, tollagos.
 Plumitif, m. jur. törvényszéki jegyzőkönyv; greffier du — vagy la plume, törvényszéki írnok.
 Plupart, f. legnagyobb rész; 2. pour la —, adt. leginkább, többnyire, nagyrészt; 3. la — du temps, leggyakrabban.
 Pluraliser, v. a. gr. többesben használni.
 Pluralité, f. többség; 2. sok-ság, többesség.
 Pluriel, le, s. a. gr. többes.
 Pluri-flore, a. bot. sokvirágú; —loculaire, a. bot. sokrekesztű; —partite, a.

Plus

bot. sokrésztű; —pétale, a. bot. sokszemű.
 Plus (plu; pluz), a. több; 2. (mint fokragozás) —grand, nagyobb; le — petit, legkisebb; 3. il y a —, adt. azonfelül; it. —, sőt mellette; 4. de — ou —, mindinkább; au —, tout au —, legjöllebb; — ou moins, körülbelül; 5. sans —, adt. minden további...; d'autant —, annál inkább; 6. s. legtöbb; alg. meg; a — b, a meg b.
 Plusage, m. drap. tépés, tépegetés. [tépni.
 Pluser, v. a. la laine, drap.
 Plusieurs, a. pl. több; —fois, több ízben; 2. — d'entre eux y consentirent, többen közülük beleegyeztek; 3. abs. — tiennent, sokan azt képzelik; —ont cru, némelek azt hitték.
 Plus-offrant, e, s. legtöbbet ígérő; —pétition, f. jur. túlzott követelés; —que-parfait, m. gr. régmúlt idő.
 Plutôt, adv. inkább, előbb.
 2. au —, adt. mihamarabb.
 Pluvial, m. h. eccl. misere-ruha; it. esőköpeny; 2. —, e. a. eső...; eaux —es, esővíz; bot. souci —, peremér.
 Pluvian, pluvier, m. orn. esőszalonka; —doré, póling; petit —, libuc; p. elle est grasse com. un —, olyan, mint a duda.
 Pluvieux, se, a. esős; 2. vent —, esős szél.
 Pluviner, v. n. imp. perme-tenni.
 Pluvio-mètre, m. phys. eső-mérő; —métrographie, f. esőmérés.
 Pluviose, m. h. de F. esőhó (a francia köztársaság 5. hónapja, jan. 20. febr. 19.).
 Pneumatique, f. phys. v. pneumatologie; 2. a. lég...; machine —, légszivattyú.
 Pneumato-cèle, f. méd. lég-sérv; —logie, f. szellem-tan; —logique, a. szellem-tani.

Poêle

Pneumo-cèle, v. pleurocèle; —gastrique, m. an. gége; —graphie, f. an. tüdőle-írás; —logie, f. an. tüdőt-an; —logique, a. tüdőtani.
 Pneumonalgie, f. méd. tüdő-fájás.
 Pneumonie, v. péri pneumonie.
 Pneumonique, a. méd. remède —, tüdőszér; 2. il est —, tüdőlobos.
 Pnigme, puix, m. méd. fojtó hurut.
 Poaillier (poi-), m. harang-torony; 2. meun. korongvas.
 Poc-à-poc, adv. lassankint.
 Pochade, f. peint. vázlat.
 Pochard, e, a. arg. részeg; —erie, f. arg. részegség.
 Poche, f. zseb; fam. mettre en —, zsebre rakni; 2. zsák; call. cikornya; ch. nyulháló; cuis. begy; pêche. zsákháló.
 Pocher, v. a. — les yeux à q., vki szemét kékre verni; call. cikornyázni; cuis. oeufs —és, sült tojás.
 Pocheter, v. a. zsebben hordani.
 Pochetier, m. bőrdönső.
 Pochette, f. zsebecske; p. belles —es et rien dedans, fenn az ernyő nincsen kas.
 Pocket (po-kette), m. zseb-szótár.
 Podagraire, petit gérard, herbe à gérard, herbe à la goutte, angélique sauvage, f. bot. baktopp.
 Podagre, f. méd. köszvény; 2. s. a. köszvényes.
 Podi-mètre, m. hosszsmérő; —métrie, f. hosszsmérés.
 Podo-mètre, v. odo-mètre; —zoaires, m. pl. ent. sok-lábúak.
 Podure, f. h. n. maróka.
 Poêle (poál), m. halotti lepél; 2. menyasszonyi fátyol; 3. mennyezet; 4. —, poile, m. kálgha; —de fonte, öntött vaskályha; —faïence, cserépkályha; 5. szoba.

Poêle

Poêle (po-al), f. *serpenyő*; queue de la —, *serpenyő nyele*; p. tomber de la — dans la braise, *eső elül csurgó alá menekülni*; pot. *égető kemence*.
Poêlée (poa-), f. *egy serpenyővel*.
Poêlerie (poa-), f. *fűtési és világítási eszközök*; 2. *kályhakereskedés*.
Poêlette (poa-), f. *sucr. serpenyőcske*; 2. *chir. v. poilette*.
Poêler (poa-lié), m. *kályhaszínaló*; 2. *serpenyős*.
Poêlon (poa-), m. *cuis. serpenyőcske*; expl. — de liquation, *caurüst*.
Poëlonnée (poa-), f. *tele serpenyővel*.
Poème, poëme, m. litt. *költemény*; *dalljáték szövege*.
Poésie, f. *költészet*; 2. *költői hev*; 3. — *dramatique, szinköltészet*; 4. pl. *költemény*.
Poétastre, m. litt. *fülszaklító, versfaragó*.
†Poëste, e, a. *hatalmas, magas*.
Poëte, poëte, m. *költő*.
Poëtereau, m. fam. v. *poétastre*.
†Poëtresse, f. *költőnő*.
Poétique, a. *költői*; fig. licence —, *hazudozás*; 2. *költőművészet, költészet*: —ment, adv. *költőileg, költészetileg*; iron. *díner* —, *koplatni*.
Poëtiser, v. n. *verselni, verseket faragni*; 2. v. a. *költészesíteni*.
Poëtireau, v. *poétastre*.
Poge, m. mar. *kormányfél (hajó jobb oldala)*; 2. *cout. droit de —, heringadó*.
Poger, v. *pouger*.
Pogonias (-niace), m. *icht. márná*; astr. *üstökös csillag*.
Poids (poá), m. *súly*; *nehézség*; 2. *nehézség*; *súlymérték*; — d'un kilogramme; 3. *fig. nyomaték, jelentőség*.
Poignant, e, a. *fig. nyilaló*.
Poignard (poa-niar), m. *tőr,*

Poignarder

gyilkol; *péch. középnagyságú csuka*; fig. il a le — dans le coeur, *bű emészti szívét*.
Poignarder, v. a. *meggyilkolni, törrel leszúrni*; fig. *fam. la curiosité le —e, a kíváncsiság zaklatja*.
Poignardins, m. pl. *királygyilkosok*.
Poignée, f. *tele marokkal*; *maroknyi*; *fam. prendre une — de feu, kissé melegedni*; 2. — *de verge, vesszőkötég*; *donner une — de main à q., vkitel kezét szorítani*; *une — de monde, maroknyi nép*; 3. *à —, adt. marokszámra*; II. *maroklat, nyél, fogantyú*.
Poigner, v. a. *zaklatni, kinnozni*.
Poignet, m. an. *kéztd, kézcsukló*; *coutur. — d'une chemise, ingszél; ingselegy; it. kézelő*.
Poil, m. an. *szőr*; — *follet, pihezőr*; 2. *haj*; *son — grissonne, haja őszül*; 3. *szakál*; *se faire le —, szakált nyírni*; *ard. — noir, fekete palakó*; 4. *man. monter le cheval à —, szőrén lovagolni*; *manuf. toile à 3 —s, három nyitós vászon*; *fig. il est brave à trois —s, hatalmas verkedő*; *méd. le — des mamelles, tejgomoly*; *fig. avoir du — à q., vkit megkoppasztani*.
Poilette, poëlette (poa-), f. *vérmencede*.
Poillier, v. *poailler (meun.)*.
Poiloux, m. pop. *semmire kellő, gézengúz*; 2. *pop. szőrös mint a medve*.
Poilu, e, a. *szőrös*.
Poinçon, m. *ár*; *bij. — de diamant, gyémántos hajtű*; *bot. fej, torzsa, cső*; *charp. szaruacsúcs*; *ferbl. dombrító*; *grav. árvésű*; *mac. kövész*; *manuf. bélyeg*; *mon. bélyeg*.
Poinçonement, m. *szerintezés*.
Poinçonner, v. a. *szerintezni*.

Pointe

Poindre, v. a. *ir. szúrni*; p. oignez vilain, il vous poindra, *poigmez vilain, il vous oindra, keményfát kemény ékkel hasítják*; fig. *quel taon vous point? ugyan mi sürja agyát?* 2. v. n. *kicsírázni, kibújni*; *fakadni*; *ütközni*; *le jour commence à —, a hajnal hasadni kezd*; *pitymallik*; p. on voit déjà où l'épine veut —, *látni való ki apja fia* d.
Poing (poein), m. *ököl*; *fam. il a la tête plus grosse que le —, egész betegsége nem egyéb tettetésnél*; *flambeau de —, kézi szövétnék*; *faire le coup de —, dulakodni*.
Point (poein), m. *coutur. öltés*; 2. *varrás, himvarrás*; 3. *csipke*; 4. *gr. pont*; *bl. mező*; *bot. petty*; 5. — *de vue, kildítás*; *ce tableau n'est pas dans son — de vue, e festvény nem jó helyen függ*; *szempont*; II. *tétel, kérdés*; 2. *nehézség*; *főpont*; *rhét. rész, szakasz*; 3. *állapot, helyzet*; 4. *pont, fok*; *il est au plus haut — de sa gloire, dicsőségének legmagasabb fokát érte el*; 5. *le — d'honneur, a becsület dolga*; 6. *pillanat*; *il est sur le — de sortir, épen távozni készül*; 7. *à —, adt. jókor*; *pop. à votre — et aisément, csak úgy mint othon*; 8. *de — en —, adt. pontosan, szórul szóra*; 9. *de tout —, en tout —, adt. minden tekintetben*; *fam. ils l'ont accomodé de —, derekasan elverték*; III. *adv. de négation: en voulez-vous? je n'en veux —, akar belőle? nem*; *il n'a — d'argent, nincs semmi pénze*; 2. — *du tout, épen nem; semmi képpen se*.
Pointage (poein-), m. *mar. pontozni*; *artil. irányozni*.
Pointal (poein-), m. *charp. gyámgerenda*.
Pointe (poein-), f. — *d'un*

Pointeau

aiguille, *tű hegye*; fig. emporter qch. à la — d'épée, *vmít kieroőszakolni*; 2. — d'un clocher, *torony csúsa*; — d'une montagne, *hegyorma*; 3. c'est vin n'a pas de —, *e bor-nak nincs zamatja*; fam. il a une — de vin, *be van kapva*; abs. — d'esprit, *élces gondolát*; *elmeél*; II. t. t. ard. *csákánykapa*; bl. *cimerpaizs alsó csúsa*; clout. *pecsek*; coutur. *pálha, ereszték*; fauc. *emelkedés*; fort. — de bastion, *bástya-fok*; grav. *karetű*; joail. *kopács*; man. *oldalugrás*; rel. *gyalukés*; tour. *esztergázó véső*; III. en —, adt. *cuocsosan, hegyesen*. [fűrő ár.
Pointeau (poein-), m. horl. Pointement, m. v. pointage (artill.); crist. *hegyezés*.
Pointer, v. a. *szúrni, döfni*; bouch. *leszúrni*; 2. *irányozni*; aig. *hegyezni*; bord. *kiszurkálni*; com. *pontozni*; manuf. *fércelni*; II. v. n. *előjönni, kiütökö-zni*; fauc. *emelkedni*; man. *ágaskodni*.
Pointerelle (poein-), f. ent. *rügyevő*.
Pointerolle (poein-), f. expl. *bányavéső*.
Pointeur (poein-), m. artill. *irányzó*.
Pointil (poein-thi), m. verr. *pontozó vas*.
Pointillage, m. grav. *ponto-zás, pettyezés*; il réussit dans le —, *pointillé, jól érti a pontozást*; fig. *zaklatás*. [gárdosság.
Pointille, f. *agyarkodás, fo-*
Pointillé, v. pointillage.
Pointiller, v. n. *pontozni, pettyezni*; bot. *feuilles —ées, pettyes levelek*; 2. fig. *szórszálhasogatni*; ap-róságokon *kocódni*; II. v. a. q. *vagdálózni, élcesked-ni*; III. se —, v. réc. *egy-mást vagdalni, élcelni*.
Pointillerie, f. *vagdálózás, kötekedés, élcelés*.

Pointilleux

Pointilleux, se, a. *akadémikus, szórszálhasogató*.
Pointu (poein-), m. icht. *fürtfogú*; 2. arg. *éresk*; 3. —, e, a. *hegyes*; fam. c'est un esprit —, *fogárdos, el-més*.
Pointure (poein-), f. impr. *ívsezegek*; mar. *vitórlaró-vidítés*.
Poire, f. jard. *körte*; fam. entre la — et le fromage, *csemege közben*; artil. — à feu, *gőzgolyó, vakító gömb*; bout. *makk*; ch. — à pou-dre, *lőportűlők*.
Poiré, m. *körtemust*.
Poireau, m. bot. *metéltő hagyma*; maréch. v. cra-paud; méd. v. verrue.
Poirée, f. bot. *cékla*.
Poirier, m. bot. *körtefa*; fig. je l'ai vu —, *ismertem mi-dőn még meztelen lábbal járt*.
Pois, m. jard. *borsó*; p. après les fêtes et le jeu, les — au feu, *több nap mint kolbász*; 2. minér. *szemecs-vas-érc*.
†Poiser, v. n. *súlyosnak, ter-hesnek lenni*.
Poison, m. *méreg*.
Poissard, e (poa-çar), a. *pórias, aljas*; —e, f. *halárusnő*; it. *aljas, durva nő*; *—er, v. n. *sztikozódni*; *aljaskodni*; —erie, f. *aljasság, dur-vaság*.
Poissee, f. artil. *szurokba már-tott rőzse*; 2. arg. *tolvaj*.
Poisser, v. a. *beszurkolni, szurokba mártani*; 2. *be-kenni, bepíszkolni*; 3. arg. *lopni*; 4. v. n. *szurko-sodni*.
Poisseux, se, s. a. fam. *szur-kos; szurtos*.
Poisson (poa-çon), m. *hal*; fam. il est ni chair ni —, *se hideg, se meleg*; p. don-ner un petit — pour en avoir un gros, *sapkát cse-rélni süvegen*.
Poissonnage (poa-ço-), m. *fő. haladó*.
Poissonnaille (poa-ço-), m. *péch. fam. apró halak*.

Polastre

Poissonnerie (poa-ço-), f. *hal-piac*.
Poissonneux, se, (poa-ço-), a. *haldús*.
Poissonnier, ère (poa-ço-), s. *halárus*; 2. —ère, f. cuis. *halas serpenyő*.
Poissonnure (poa-ço-), f. car-ton. *űrűbőr-hulladék*.
Poitrail, m. man. *szügy*; sell. *szügyelő*; charp. *által-gerenda*; t. t. *melleszka*.
Poitrinaire, s. a. méd. *mell-beteg*.
Poitrinal, e, a. an. *mell ...; nagoires —es, mellparák*; 2. m. guer. *karábely*.
†Poitrinater, m. guer. *pus-kás*.
Poitrine, f. an. *mell*; 2. *szügy*; 3. *mell (beneseje, fő-leg tüdő)*; cet orateur n'a pas de —, *e számoknak nincs jó hangja (tüdeje)*.
Poitrinière, f. rub. *zugolya*; paum. *melleszka*; sell. *mellöv*.
Poivrade, f. cuis. *borsos lé*.
Poivre, m. bot., cuis. *bors*; fig. *cela est cher comme —, méreg drága*.
Poivrer, v. a. cuis. *borsozni*; pop. il est —é, *bujakóros*.
Poivrette, v. nielle.
Poivrier, m. bot. *borscserje*; écon. *borstartó*; arg. *iszá-kos*.
Poivrière, f. *borsos millye*; *fűszertartó*; fort. *kőből épült őrház*; arg. *országút*.
Poix, f. *szurok*; — résine, *gyanta*.
Poix-résiner, v. a. *ércet szu-rokkal bevonni*.
Polacre, f. mar. *vitórlás de-reglye*; 2. m. *lengyel ne-mes*.
Polaire, a. astr. *sark ...; étoile —, északi csillag*; *cercle —, gönckör*.
Polarisation, f. phys. *sarki-tás, göncölítés*.
Polariser, v. a. phys. *sarkít-ni, göncölni*.
Polaryté, f. phys. *irányítás, göncösség*.
Polastre, m. plomb. *forrasztó serpenyő*.

Polatouche

Polissonner

Poly-'acanthé

Polatouche, m. h. n. röpiülő mokus.
Polder (-dre), m. géo. németalföldi pusztá, elgátolt föld.
Pôle, m. astr. gönc, föld-sark.
Polémique, a. vitászi, vitatkozó; écrivain —, vitász; 2. f. vitázás; tanvita.
Polémoine (-moane), f., polémonium (-ome), m. bot. nádi szironták.
Polémo-scope, m. opt. hadi távcső.
Polenta (-lenne), f. kukoricakása.
Poli, m. simaság, fényesség; fény; 2. —, e, a. sima, fényes; fig. udvarias, művelt, nevelt.
†Poliatre, m. méd. városi orvos.
Police, f. rendőrség; 2. rendőri hivatal; 3. rendőri bíróság; — correctionnel, fegyrendőrség.
Policef, v. a. rendezni, rendbe hozni; rendes alkotmányt adni.
Policeur, v. législateur.
Polichinelle (-chi-), m. bohóc; fond. kámpós pizkavas.
Policien, m. tabl. simító nemz; fam. rendőrhivatalnok.
Policier, ère, a. rendőri; 2. *m. rendőr.
Polières, f. pl. sel. hídnyereg-szíjak.
Poliment, m. sikárlás, simítás, fényítés; 2. †simaság, fény; 3. adv. fam. udvari-
asan.
Polion, polium (-ome), m. bot. csombor.
Polir, v. a. sikárolni, csiszolni, simítani; fig. finomítani; 2. se —, v. r. simává lenni.
Polissable, a. simítható, csiszárolható.
Polisseur, se (po-li-ceur), a. sikároló, csiszároló, simító.
Polissoir (-coar), m. simító szerzám; — d'acier, síkár acél; rel. síkárfog.
Polisson, ne (-li-çon), s. csa-

vargó; utcai rima; 2. s. a. neveletlen; pizkos, ronda, cafatos; 3. f. arg. nyelv.
Polissonner (-li-çoné), v. n. dévajkodni; paráználkodni; trágárkodni.
Polissonnerie (-li-ço-ne-rié), f. neveletlenség; paráználkodás; trágárság; dévajkodás.
Polissure (-li-çu-), f. csiszolás, sikárolás, csiszárolás; fényesség, simaság.
Politesse, f. udvariasság, műveltség; fam. brûler la —, az udvariasság ellen vétetni; — de marchand, önző udvariasság; 2. faire une — à q. vkivel sziveséget tenni.
Politico-mane, m. kormányi dolgokat feszegető; korcamapolitikus; —manie, f. kormányi dolgok feszegetése.
Politie (-oie), f. polgárisodás.
Pottique, a. állam...; gouv-
vernement —, államszer-
vezet; 2. m. államférfi; országtudós; it. a. okos, ravasz; 3. ovatos, ildomos; II. f. országtudomány, országlát, országtan; 2. okos-ság, ildomoság, ravasz-ság; —ment, adv. politi-
kailag, országtanilag; 2. ravaszul, ildomosan.
Politiquer, v. n. kormányi dolgokat feszegetni; politi-
tikáról okoskodni.
Politiquerie, v. politico-ma-
nie.
Politiqueur, v. politico-ma-
ne.
Pollage, m. cout. tyúkadó.
Pollen (pol-lène), m. bot. himpor.
Pollicitation (pol-li-), jur. ígélet, ígérés.
Pollu, e (pol-lu), a. szentség-
telenített.
Polluer (pol-lué), v. a. szent-
ségteleníteni.
Pollution (pol-lu-cion), f. szentségtelenítés; méd. magömlés; — volontaire, önfertőzés.

Polo-graphe, m. égleirő; —graphie, f. égleirás.
Polosse, m. réz és ón ötvény.
Poltron, s. a. gyáva; nyulfi.
Poltronesque, a. gyáva, pu-
lya; —ment, adv. gyáván,
pulyán.
Poltroniser, v. n. gyáváskod-
ni, pulyáskodni.
Poltronnerie, f. gyáváság, pu-
lyaság, félénkség.
Poly-'acanthé, a. bot. soktü-
ves; —adelphe, a. bot. sok-
falkás; —andre, f. litt. hí-
res emberek éleleirása; 2. a. bot. plantes —=, sok
himes növények; —andrie,
f. litt. sokféjűség; —angi-
que, a. bot. sokrekeszű; —
anthe, m: —anthée, f. litt.
virágzedés; —anthé, e, a.
bot. sokvirágú; —archie,
f. pol. sokuralom; —arthé-
mum (-mome), m. bot. szir-
onták; —carpon, m. bot.
polcsa; lit. egyházi törvé-
nyek gyűjteménye; —cé-
phale, a. sokfejű; —chnème
(-kné-), m. bot. torzon;
—cholie, f. méd. epeláz;
—chreste (-krès-), a. sok-
féle hasznosságú; —chro-
me (-kró-), a. sokszínű;
többeszínű; 2. méd. hosz-
szantartó; —chyle, a. méd.
aliment —, táplálós étel;
—cotyledon, e, a. bot. több
karajú; —dactyle, a. an.
sok újjú; —dipsie, f. méd.
heves szomjúság; —dore,
m. ent. pozdorjány;
—èdre, m. geom. soklap;
opt. csűrűs üveg; —gala,
m. csésze szárny; —gala-
ctique, a. méd. tejűs;
—galées, f. pl. bot. csésze-
szárnyfélék; —galie, f. méd.
tejűség; —game, s. a.
soknejű; —gamie, f. sok-
nejűség; —glotte, a. gr.
sok nyelvű; több nyelven
trt; fig. iron. c'est un —,
valóságos nyelvgep; orn.
—, sokszavú rigó; —gone,
s. a. geom. sokszög; —go-
nées, f. pl. bot. csikász
félék; —graphie, s. sokat
író; —graphie, f. titkos

Pomatique

írás; —gyne, a. bot. több anyás; —mathe, did. m. sokat tudó; —mathie, f. did. sok tudás; —morphe, a. an. sok alakú; —nème, m. icht. víjjas hal; —né-sie, f. szigetcsoport; —no-me, m. alg. soktag, soktagzat; —onyme, a. sok-név; —pe, m. h. n. habarc; chir. pöfeteg; —pé-tale, a. bot. soklevelű; —phage, s. a. nagyétű; —phagie, f. méd. farkas-éh; —phore, a. méd. erős, erősítő; —piaire, a. h. m. habarcféle; —pode, m. bot. páfrány; —ptère, m. h. n. sokpatások; —pyrène, a. bot. sokmagú; —sacrie, f. méd. túlkövérőség; —sper-mie, f. méd. ondóbbőség; —style, a. arch. több osz-lópú; —syllabe, s. a. gr. soktagú; —syndéton, m. rhét. kötszóhalmaz; —technique (-tik-), a. mű-egyetemi; école —, mű-egyetem; —technicien, m. műegyetemi hallgató; —théisme, m. théo. sok is-tenség; —théiste, m. théo. sok istenhívő; —tric, f. bot. páprád; —urie, f. méd. tulságos hugyozás.

Pomatique, m. h. n. kerti csigabiga.

Pomi-fère, a. bot. almás; arbre —, almafa; —forme, a. bot. almaalakú.

Pommade, f. kenőcs, hajke-nőcs; 2. pop. almapite.

Pommader, v. a. kenni, ha-jat kenni.

Pomme, f. jard. alma; an. — d'Adam, Ádám csutkája pop. on l'apaiserrait avec une —, könnyen békíthető; —de pin, fenyűtoboz; —de terre, burgonya; t. t. gomb, gomb.

Pommé, m. écon. almapuszt; fig. fam. fou —, tökéletes bolond.

Pommeau (po-mó), m. fourb. markolatgomb; an. — gras de la jambe, lábikra; sell. nyeregkápa.

se Pommeler

se Pommeler (po-), v. r. bá-rányfelhőkkel beborulni; temps —é, bárányfelhős idő; man. cheval gris —é, almásszürke. [ka.]

Pommelette, f. jard. almács-Pommelière, f. vét. tüdőlob; tüdővész.

Pommelle (po-mèle), f. carr. hasítóék; corr. szárfa.

Pommer (po-), v. n. jard. fejesedni.

Pommeraiie (pom-rè), f. jard. almáskert.

Pommeter, v. piétiner.

Pomette (po-), f. gömböcske; gombocsa; ruha-, kalap-fogas; an. os de la —, já-romcsúcs; coutur. bog.

Pommier (-mié), m. jard. almafa.

Pomo-logie, f. gyümölcsis-me; —logique, a. gyümöl-csészeti; —logue, m. gyü-mölcész.

Pomoyer, v. a. cord. kötele-t vizsgálni.

Pompe, f. pompa, dísz; fény; — funebre, gyászpompa; II. t. t. szivattyú; — d'in-cendie, tűzszivattyú; chir. — à sein, csécpszivattyú; écon. — de celliers. lopó, lopdók; szivócső.

Pomper, v. a. szivattyúzni; fam. — un secret, titkot ki-csalni; —q., vkit faggatni; 2. v. n. pop. inni, hörpen-teni.

Pomperie, f. szivattyú-, kút-csindlás; 2. szivattyú-mű.

Pompette, a. pop. részeg.

Pompeusement, adv. pom-pásan, fényesen; dagályo-san.

Pompeux, se, a. pompás, fé-nyes, díszes; dagályos; üres.

Pompholyx (-lik-se), m. chi. gálma.

Pompier, m. szivattyú; 2. tűzoltó.

Pompile, m. icht. csikos nagy agyú hal; 2. ent. görön-csér hernyász.

Pompon, m. mod. dísz; fej-dísz; fig. cikornya; pop. gyözelmi jel.

Pondre

Pomponner (pon-po-), v. a. díszíteni, ékíteni; fig. ci-kornyázni; 2. se —, v. r. cifrázkodni.

Ponant, m. nyugat; mar. at-lanti ocedn.

Ponantais, ponantin, a. m. nyugoti.

Ponçage, m. leszénporozni.

Ponce, pierre —, f. síkárkő; 2. dess. szénporozó pemel.

Ponceau (-ço), m. bot. v. co-quelicot; 2. kirdlyevörös; arch. kis híd.

†Poncet, m. hidacska.

Poncer, v. a. leszénporozni; síkárkővel síkárolni; com. jelölni, megjelezni.

Ponceux, se, a. síkárkőes.

Ponche, v. punch.

Poncirade, f. bot. méhfű, mézelke.

Poncire, m. bot. ádám almá-ja (citromfaj).

Poncis (-ci), m. dess. rak-metszvény szénporozáshoz; fig. vakzokás.

Ponction, f. chir. csapolás; it. hólgyagszúrás.

Ponctuage, m. hibás máz.

Ponctualité, f. pontosság.

Punctuation, f. gr. pontozás.

Ponctué, m. icht. pettyezett páncélos kolt.

Ponctuel, le, a. pontos, ren-des; —lement, adv. pinto-san, rendesen.

Ponctuer, v. a. gr. pontozni; e. v. n. savoir —, helyesen pontozni; bot. feuille —ée, pettyes levél; gr. virgule —ée, pontos vessző.

Pondaison, f. écon. tojás; tojás ideje.

Pondag, m. expl. lejtős akna.

Pondage, m. tonnapénz.

Ponderable, a. mérlegelhető; súlyos.

Ponderant, v. lourde.

Pondération, f. phys. súly-egyen; it. fig. [ritm.]

Pondérer, v. a. fig. súlyegye-†Pondérosité, v. poida.

Pondeur, se, ord. f. tojós madár; tojós tyúk.

Pondre, v. a. tojni; fam. il pond sur ses oeufs, rendén van a szénája.

Poney

Poney, m. man. *törpe ló*.
Ponger, v. n. corr. *szivárogni*; cuir —é, *taplós bőr*.
Pongitif, ve, a. méd. *nyílaló*.
Pont, m. arch. *híd*; —flottant, *tutaj*; —levis, *dobogó, fölvonó híd*; taill. —levis d'une culotte, *nadrágellenző*; mar. *födélzet*; —aux ânes, *kopasz mentség*; II. —s et chaussées, *híd és útéptészet*.
Pontanier, v. pontonnier.
Ponte, v. pondaison.
Ponté, m. arm. *nyakló, kanyarvas*; 2. —, e, a. mar. *födels*.
Ponter, v. n. jeu. *kártyára rakni*.
Pontet, m. sell. *nyeregfa*.
Ponteur, m. jeu. *kártyarakó*.
Pontife, m. h. anc. *főpap*; cath. *souverain —, pápa*.
Pontificale, m. lit. *egyházi szabály*; 2. —, e, a. *főpapi*; —ement, adv. *főpapi, püspöki díszben*.
Pont-neuf, m. egy *híd neve Párisban*; 2. pop. *utcai dal*; 3. arg. *officier du —, tolvaj, zsebmetsző*.
Ponton, m. milit. *hajóhíd*; it. *hiddereglye*.
Pontonage, m. tout. *hidvám*.
Pontonnier, m. cout. *hidvámazódó*; riv. *révész*; milit. *hidász*.
Popel, m. h. n. *tüskés forgonc*.
†Popine, f. *csapszék*.
†se Popiner, v. r. *cifrálni*.
Poplicé, e, poplitique, a. m. *térdhajlási*.
Populace, f. *pór nép*; la plus vile —, *népsöpredék*.
Populacerie, f. *pórtasság, pórtias viselet*.
*Populacier, m. *néphizelő*; 2. —, ère, a. *aljas, közönseges, pórtias*.
Populage, populago, m. bot. *mocsári golyahír, golyavirág*.
Populaire, a. *nép...*; erreur —, *néptévedés*; homme —, *népszerű ember*; il est

Populariser

—, *népszerű*; it. *népbarát*; —ment, adv. *népszerűleg*; *aljasan, pórtiasan*; *népszerűen*.
Populariser, v. a. *népszerűsíteni, közhasznúvá tenni*; 2. se —, v. r. *népszerűsíteni*.
*Popularisme, m. *néphizelés, úépkecsgetés*.
Popularité, f. *népszerűség, népiesség*; *közérthetőség*; 2. *népkegy*.
Population, f. *népesség*.
Populéum (-one), m. pharm. *nyárfakenőcs*.
Populeux, se, a. *népes*.
Populicide, a. *népvesztélyes*; 2. m. *népgyilkos*.
Populine, f. *chi. rezgenye*.
Populo, m. pop. *kövércse-csemd*.
*Populosité, f. *nagy népiesség*.
Pore (por; pork), m. *disznó*; it. fig.; fam. *il est com. le — à l'auge, úgy él mint hal a vízben*; icht. —marin, *közönséges delfin*.
Porcelaine, f. minér. *porcellán*; 2. *porcellán edény*; conch. —, *babos csillór*; man. cheval —, *porcellán tarka*.
Porcelainier, ère, s. *porcellánkereskedő*.
Porcelet, v. cloporte.
Porcellion, m. h. n. *ászka*.
Porc-épic (por-ké-pik), m. h. n. *tarajos süllő*.
Porchaison, f. *porchaiton*, m. ch. *disznó kövérség, háj*.
Porche, f. arch. *előcsarnok*.
Porcher, ère, s. *kanász*; il jure com. un —, *szitkozódik mint a kanász*.
Porcherie, f. *disznóól*; 2. fig. pop. *disznóság*.
Porcin, m. h. n. *disznóféle*.
Pore, m. méd. *likacs*; phys. —s, *hézagok*.
Poreux, se, a. *likacsos*.
Porgy, m. orn. *csergő ruca*.
Porisme, v. corollaire.
Porno-graphe, m. *erkölcstelen könyv írója*.
Porosité, f. did. *likacsosság*.

Porte-affiche

Porphyre, m. minér. *pety/gyurmag*.
Porphyre, e, a. minér. *petylés*.
Porphyrisation, f. *sztédörzslés petylekövön*.
Porphyriser, v. a. *sztédörzslni*.
Porracé, e (po-ra-), a. méd. *hagymazöld*.
Porreau, v. poireau.
Porrigo, m. méd. *koszmó*.
Porse, f. pap. *rizsma*.
Port, m. mar. *kikötő*; fig. *il est dans le —, megboldogult*; it. —de salut, *menhely*; II. *hordképesség*; 2. *vitel, postabér*; lettre franche de —, *bérmentes levél*; III. *tartás*; ill. *de-delem*; illem; bot. *növés*.
Portable, a. *hordható*; 2. *viselhető*.
Portage, m. *hordás*; riv. *víz-zuhatag*.
Portail, m. arch. *kapuzat, díszkapu*; *templom homlokzata*.
Portant, m. serr. —s d'un coffre, *bőrönd fülei*; 2. —, e, a. *(csupán bien v. mal igehatározóval)*; *il est bien —, jól érzi magát*; elle est toujours mal —e, *mindig gyöngélkedik*.
Portatif, ve, a. *hordozható*; dictionnaire —, *zsebszótár*; fam. *il n'est pas —, lomha*.
Porte, f. *ajtó*; —cochère, *kapu*; fausse —, *vakajtó*; it. *titkos ajtó*; refuser la — à q., *vkít elutasítani*; nous sommes logés —à —, *egyénél mellett lakunk*; *szomszédok vagyunk*; passez-moi la —, *takarodjék*; fam. *mettre la clef sous la —, titkon távozni*; 2. de —en —, *adt. házról házra*; it. à —s ouvrières, *kapunyitáskor*; 4. à —close, *titokban, tanuk nélkül*; II. h. m. *török kormány*.
Porte-affiche, m. *ragkeret*; —arquebuse, m. *puskatöltő*; —assiette, m. *táltartó*

Portée

karika; — auge, m. nap-számos; — baguette, m. töltővessző-karika; — balance, m. mérlegrúd; — balle, m. házaló; — ban-nière, m. templomi zászló-vívó; — barres, m. maré-ch. fékkarika; — bonnet, m. sapkaszíj; — cahiers, m. irattáska; — charge, m. ostornyél; — chausse, m. nadrágtartó; — cigare, m. szivartáska; 2. szivarszo-póka; — clefs, m. tömlőc-tartó; foglyár; — corps, m. artill. nyerges kocsi; — coton, m. komornok; fig. farkcsóváló, sündör-köd; — crayon, m. rajz-ón-tartó; — croix, m. lit. keresztvivő; — crosse, m. lit. pásztorbot-vívó; man. pisztolytok; — cu-lotte, m. parancsoló nő; — Dieu, m. cath. beteget megáldozó pap; — drapeau, m. milit. zászlótartó.

Portée, f. ellet; 2. lőtávolság; 3. közellét; cela est à la — de ma main, kezem ügyében van; 4. tehetőség; fig. hord-erő; charp. gerenda hosz-szúsága.

Porte-enseigne, v. porte-drapeau; — épée, m. kard-bajt; — éperon, m. sarkantyúsíj; — épine, v. porc-épic; — étendard, m. porte-drapeau; 2. zászlótok; — étrier, m. sell. kengyel-szíj; — faix, m. teherhor-dó; — fer, m. patkótok; — feu, m. artill. gyűcsötte; — feuille, m. tárca; fig. miniszteri állomás; fin. állampapír; 2. laptárca; — flambeau, m. fáklya hor-dó; — glaive, m. h. m. kardrená; — grève, m. ki-kötőmester; — guidon, v. porte-drapeau; — guignon, m. szerencsétlen ember; pop. halálmadár; — hau-ban, m. mar. oldal-vitorla rád; — laine, m. bot. gya-pú; — lance, m. milit. dsi-daszíj; — lettre, m. levél-táska; — malheur, v.

Portement

porte-guignon; — man-teau, m. ruhaiszák; — masse, m. jogarvivő. Portement, m. hordás. Porte-missel, m. lit. mise-könyvtartó; — mitre d'or, v. chardonneret; — mon-naie, m. érszény; — mon-tre, m. órapárna; 2. zseb-órátartó; 3. —s, horl. óra-kirakat; — mois, m. sell. zablatartó; — mou-chettes, m. koppantó talp; — mousqueton, m. kara-bélyhorog; 2. órahorog; — musc, m. h. n. pész-mány.

†Portenteux, se, a. iszonyú, szörnyű förtelmes.

Porte-or, v. portor; — outil, m. tok (fejsze, bárd stb. élére); — page, m. imp. lap-alj; — panier, m. ko-sárhordó; — pièce, v. emporte-pièce; — pierre, m. chir. pokolkő-tartó; — presse, m. rel. sajtótá-lap; — queue, m. uszály-hordó.

Porter, v. a. hordani; vinni: it. fig.; fam. vous voilà tout porté, éppen jókor jött; it. il ne le portera pas loin, nem viszi el szírazon; fig. — q., vkit támogatni; 2. elszállítani; — q. en terre, vkit eltemetni; — q. par terre, vkit földhöz vág-ni; com. beírni; 3. elbir-ni; 4. magával hordani; viselni; fig. — la chape, vkire sokáig várakozni; il a — é les couleurs, inas volt; p. elle — e le haut-de-chausses, asszony fején a süveg; 5. tartani; 6. ter-jeszteni; ces montagnes portent leurs cimes jusque dans les nues, e hegyek a felhőkig terjesztik csúcsu-kat; — malheur, szeren-csétlenséget hozni; — la main au chapeau, kalapot emelni; — un coup à q., vkire ütést mérni; fig. cette chose — e coup, e do-log nagy hatást idéz elő; it. káros befolyású; quelque

Porterien

part que je — e la rue, bár merre nézek is; fig. — ses vus bien haut, magasra törekedni; où portez-vous vos pas? hová megy? — q. à qch., vkit vmire serken-teni; fig. cette poutre — e trente pieds, e gerenda 30 láb hosszú; 7. teremni; cet arbre — e de bons fruits, e fa jó gyümölcsöt terem; — intérêt, kamatot hajtani; abs. ce billet a — e, sorsjegy nyert; it. hordani (magzatot); 8. elviselni, eltűrni, szenvedni; lakol-ni; 9. — amitié, barátsá-got táplálni; — honneur à q., vki iránt tisztelettel viseltetni; — témoignage, tanuskodni; — son juge-ment sur qch. vmiről véle-ményét kinyilatkoztatni; 10. tartalmazni; szólni; la loi — e, a törvény azt mondja; II. v. n. cette poutre — e sur la muraille, e gerenda a falon fekszik; mar. les voiles portent, a vitorlák duzzadnak; 2. hor-dani (löfegyver); tous les coups ne portent pas, nem minden lövés talál; fig. je ne vois pas où — e ce dis-cours, nem értem, hogy e beszéd hová céloz; ce vin — e à la tête, e bor része-git; tirer à bout portant, közelről lötni; fig. dire qch. à —, vmit vkinek szemé-re lobbantani; III. se —, v. r. menni; on s'y — e, ott nagy a tolongás; le sang s'est — é à sa tête, a vér fejébe tolt; 2. se — bien, magát jól érezni; 3. hajlandónak lenni; 4. üzni vmit; prat-se — partie contre q., rki ellen pórt kezdeni.

Porter (-tre), m. brass. angol sör.

Portereau, m. hydr. védgát; charp. emelő rúd.

Porte-respect, m. fenyegető fegyver; 2. dászjel; tiszteletjel; fig. rémkép.

†Porterie, f. kapus-szoba.

Porterien, m. külvárosi polgár

Porte-sceptre

Porte-sceptre, m. *jogarvivő*; fig. *uralkodó fejedelem*; —sel, m. sal. *sókas*; —si-
ège, m. caross. *kocsitá-
massz*; —six, m. ch. *hat
ágú szarvas*; —sonde, m.
chir. *kutaszcső*; —tapis-
serie, m. *függönykeret*;
—torche, v, flambeau;
—tube, m. conch. *csőves
csiga*; —trêfle, m. arg.
nadrág.
Porteur, se, s. *kihordó*; át-
adó; com. — d'une lettre
de change, *váltótulajdo-
nos*; fam. — de rogatons,
fűzfapoéta; maréch. —,
cheval —, *málhaló*.
Porte-valise, m. *nyeregpar-
na*; —vent, m. expl. *lég-
cső*; org. *szélcső*; —verge,
m. *pálcavivő*; —vis, m.
arq. *csavarlemez*; —voix,
m. phys. *szócső*.
Portier, ère, s. *ajtónálló*;
kapus; 2. a. jument, bre-
bis portière, *tenyészkanca,
jerke*.
Portière, f. *kocsiajtó*; 2.
ajtófüggöny.
Portion (-cion), f. *rész*; 2.
adag; — congrue, *tized-
illeték*.
Portioncule, f. *részecske*.
Portionnaire (-cion-), s. a.
részes.
†Portionner (-cion-), v. a.
el-, kiosztani.
Portique (-thik), m. arch.
*oszlopcsarnok, oszlopsiká-
tor*.
Port-libre, m. *szabad kikötő*.
Portoir, m. h. eccl. *éthordó
deszka*; 2. —, —e, vign.
putton.
Portor, m. minér. *aranyeres
fekete márvány*.
†Portraire, v. a. *archépezni,
képmásolni*; 2. se —, v. r.
önmagát festeni.
Portrait (-trè), m. *archép,
képmás*; faire un —, v.
portraire; —en pied, *élet
nagyságú archép*; fig. il est
le —deson père, *szakasztott
az apja*; 2. *leírás, ecsetelés*.
Portraitre, portraitiste, m.
archépfestő.

Portraitique

Portraitique, a. *archépszerező*.
Portraiture, f. peint. *archép.
festés*; livre de —, *rajz-
könyv*. [féle.
Portulacé, e, a. bot. *porcsin*.
Porures, f. pl. orf. *hólyagok*.
Posage, m. t. t. *fölállítas*.
Posaune, m. mus. *tárogató*.
Pose, f. arch. *lerakás*; milit.
éji őr; peint. *állás*; dans.
tartás.
Posé, e, a. *komoly, meggon-
dolt*; illedelmes.
Posément, adv. *figyelmesen,
meggondolva*; lassan; ille-
delmesen.
Poser, v. a. *állítani, tenni*;
fektetni; milit. — la senti-
nelle, *őrt fölállítani*; fig.
— les armes, *fegyvert le-
tenni*; 2. *megszabni*; föl-
adni; megállapítani; po-
sons que... *tegyük föl...*;
3. v. n. *fekünni, nyugodni*;
dor. *fölrakni*; peint. *min-
tául ülni*; fig. *szenvelegni*;
4. se —, v. r. *leülni*; it. *lete-
lepedni*; **magát fölteni*.
Poseur, m. arch. *körakó*;
fig. fam. *szenvelő ember*.
Positif, m. gr. *elsőfok*; org.
kézorgona.
Positif, ve, a. *bizonyos, vilá-
gos, határozott*; 2. phil.
állító, állítólagos; igenle-
ges; 3. did. *tételes, téte-
ményes*; tényszerű; tény-
leges.
Position (-cion), f. *állás, fe-
kvés*; arith. *tétel*; dans.
tartás; milit. *hadállás*;
fig. *helyzet*.
Positivement, adv. *határo-
zottan, világosan*; tényle-
gesen.
Positivité, f. phys. *tényle-
gesség*. [ható.
Possédable (po-cé-), a. bir-
Possédé, e, (po-cé-), s. théo.
öröngős.
Posséder (po-cé-), v. a. bir-
ni; fam. — q., *vkít magá-
nál látni*; fig. *jártasnak
lenni vmiben*; it. l'ambi-
tion le possède, *a nagyra-
vágás erőt vett rajta*;
théo. le démon le pos-
sède, *az ördög büjt belé*; II.

Poster

se — soi-même, v. r. *magát
mérsekelni, magán ural-
kodni*; fam. il ne se pos-
sède pas de joie, *magán
kívül van örömben*.
Possesseur (po-cè-ceur), m.
birtokos; alch. a *bölcsek
kövének föltáldója*.
Possesif (po-cè-cif), a. gr.
tulajdonító.
Possession (-po-cè-cion), f.
birtok; — artificielle, *köz-
vetett birtok*; 2. *jószág*; 3.
élvezés, birás; lit. *ördön-
gösség*.
Possessionnel, e (po-cé-cio-),
a. jur. *birtokos*.
Possessoire (po-cè-coa-re),
m. jur. *birtokjog*; 2. a.
birtokjog; —ment, adv.
birtokjogilag.
Possibilité (po-ci-), t. lehe-
tőség.
Possible (po-ci-), a. *lehetsé-
ges*; fam. autant que —,
a mennyire lehet; 2. m.
lehetség; 3. adv. *talán,
lehet, meglehet*; 4. au —,
igen sok.
Post, posch, m. icht. *putra-
fejes kolty*.
Postal, e, a. *pósta...*
Post-brachial, m. v. méta-
carpe; — communion, f.
lit. *áldozás utáni ima*; —
date, f. *utókelezés*; *utóke-
let*; —dater, v. a. *utí-
keltezni, hátrább napolni*.
Poste, f. *pósta*; 2. *postalo-
vak*; courir la —, *postán
utazni*; fig. —, *elhirtelen-
kedni*; 3. *postaház*; 4.
postállomás; 5. *postaló-
vágás*; 6. *postahivatal*;
ch. *posta (golyó)*; com.
tétel; it. *részlet*.
Poste, m. expl. — de mineur,
szakmány, műszak; 2. mi-
lit. *őrhely*; 3. *hivatal, ál-
lomás*. [ró.
Postels, m. dl. *takácsvaka-*
Poster, v. a. *föl-, kiállítani*;
fam. nous voilà bien —és,
bele kerültünk a lébe; 2.
fam. *hivatalba tenni*; mi-
lit. *elhelyezni*; 3. se, v. r.
milit. *elhelyezkedni, föl-
állni*.

Postérieur

Postérieur, e, a. utóbbi, későbbi; 2. hátsó; 3. m. fam. le —, *alfel, segg*; —ement, adv. utóbb, később.
à Posteriori, adv. log. utólag. [biság.
Posteriorité, f. prat. utóbb.
Posteriorité, f. utóbbiság, utóivadék; 2. utókor.
Postface, f. végző.
Posthite, f. méd. makktyló. [dag.
Posthencie, f. méd. makktyló.
Posthume, s. a. árvaszüllött, utószülett.
Postiche, a. hozzá tett; hamis, ál; litt. rozszul alkalmasított; milit. caporal —, helyettes káplár; 2. m. travailler en —, álfogat, álhatat stb. készíteni; 3. festménymásolás.
Postille, f. hűszó, széljegyzet (biblián).
Postillon (pos-ti-lion), m. postakocsi, postalegény; 2. levélhordó; 3. orn. kamcsatkai karakamna.
Postiquerie, f. gyermekes gonoszság.
Post—poser, v. a. hátra tenni, hátra helyezni; rel. hibásan kötni; —position, f. utánét; rel. hibás kötés; —scriptum (tome), utóírat.
Postulant, e, s. versenyző; kérelmező.
Postulat, m. philos. követelő mondat; kíváncsán; 2. kérelmezés, versenyzés.
Postulateur, m. h. eccl. sürgető.
Postulation, f. követelés; 2. szorgalmazás, sürgetés; jur. előadás.
Postuler, v. a. utánna járni, kérelmezni; bñ. követelményezni; 2. v. n. pörös felet képviselni.
Posture, f. testtartás, magatartás; állás.
Pot, m. fazék; bögre; — de chambre, éjjeli edény; — de fleurs, virágcerép; — à fleurs, virágedény; 2. kupa; 3. abs. hűs fazék; — pourri, cuis. egyveleg, mismás; fam. il est bête

Potable

com. un —, ostoba mint a lud; it. c'est un — sans anse on ne sait par où le prendre, olyan mint a fülellenfазék, nem lehet hozzá férni; prat. — de vin, áldomás; artif. — áfeu, rajka-edény; manuf. kallóteknő; †milit. vas főveg.
Potable, a. iható.
Potage, m. cuis. leves; 2. pour tout —, adt. au lieu d'un grand souper il nous a donné un méchant dindon —, pompás vacsora helyett sovány pulykával vendégtelt meg, ez volt az egész; iron. pour renfort de —, hogy a baj teljes legyen.
Potager, m. cuis. rostélyos tűzhely; leveses bögre; jard. konyhakert; 2. —, ère, a. jard. herbes potagères, zöldség.
Potamo-géiton, v. épi d'eau; — graphie, m. folyámléíró; —graphie, f. folyámléíró; —phile, m. h. n. folyami botrog.
Potasse, f. chi. hamuszír.
†Potation, f. ivás.
Pote, a. main —, dagadt kéz; 2. f. lábmelegítő.
Poteau, m. charp. pallódeszka; 2. karó; écon. útmutató; fam. vastag láb-szár.
Potée, f. tele fazék; pop. il ont une — d'enfants, egy sereg gyermekük van; 2. — d'étain, ónmész; fond. díszagyg; — de montagne, részkék.
Potelé, e, a. hűs, rengő, rezgő, pozsgás.
Potelet, m. charp. karócska.
Poteleur, m. bormérő (kiszáját termelési méri).
Potelot, m. chi. olany-fényle.
Poteneé (-tan-oe), f. akasztófa; 2. t. t. mankó; arq. góclap; charp. válfa v. vas; maréch. mérő rúd.
Potencé, e, a. bl. croix — e, kajamkereszt.
*Potent, e (-tan), a. erős, egészséges, erőteljes.

Pouce

Potentat (-tan-ta), m. hatalmasság; il se croit —, il tranche du —, nagy urat játszik.
Potentiel, le, (-tan-ci-), a. méd. rejtett hatású; can-tère —, pokolkő; phys. froid —, rejtett hideg; gr. verb —, tehető ige.
Potentille, f. bot. pimpó; — argentine, ezüst hátú fű.
Potera, m. pèch. csalétek nélküli horog.
Poterie, f. fazekas áru; 2. établir une —, fazekasműhelyt állítani; 3. fazekas mesterség; 4. cserép-áruékszékcső.
Poterne, f. mellék ajtó.
Poteyer (-té-é), potoyer (-toa-é), v. a. ét. belül bekenni.
Potier (-thié), m. fazekas; — d'étain, ónműves.
Potin, m. fond. rézarany; — jaune, sárgaréz.
Potine, v. sardine.
Potinières (-thi-), f. pl. pèch. ájokháló; it. ennek szemel.
Potion, f. méd. gyógyital.
Potiron, pépon, m. jard. tök; 4. bot. nagy galóca.
Potreau, m. kis gerenda.
Potron-jquet, —minet, m. dès le —, pop. hajnalban.
Poturon, v. potiron.
Pou, m. tetű; — de l'homme, fejtetű; — du boeuf, marhatka; — du bois, kopogó termesz; pop. il est laid comme un —, valószínű madárijesztő; h. n. — aquatiques, uszka; — de baleine, cet falangya; — de mer, tengeri szárláb; — de Pharaon, ővő boha.
Pouacre, s. a. pop. ronda, piszkos.
Pouacrerie, f. pop. fukarság, zsugoriság; it. rondaság, piszok.
Pouah, i. piha!
Pouce, m. hüvelyk; pop. jouer du —, pénzt szálalni; it. lakolni; fam. j'aime-rais autant baiser mon —, még kezemet a mozgatom miatta; II. hü-

Pouce-évent

velyk (mérték); p. si on lui en donne —, il en prendra long com. le bras, kinek róját kapja, annak karját is kéri.
Pouce-évent, helyesebben: —avant, m. com. auner avec —, a rősmérésnél egy hüvelynyi ráadást adni; —pied, m. habarnica.
Poucettes, f. pl. hüvelytyű.
Poucier, m. s. s. gyűszű; serr. kilíncafeje.
Pou-de-soie, m. manuf. nehéz selyemkeme.
Poudette, f. agr. fanyeső kés.
Pouding, m. cuis. polenta (angol téisztás étel).
Poudre, f. por; farine qui sent la —, dohos liszt; tabac en —, burnót; II. gyógygyör; ch. — de plomb, göbcs; man. battre la —, tipegni; III. hajpor; IV. lőpor; V. porzó.
Poudrer, v. a. hajporozni; 2. se —, v. r. magát hajporozni.
Poudrier, f. lőporkészítés.
Poudrette, f. jard. porganéj.
Poudreux, se, a. poros; pop. c'est un pied —, gézengúz; it. pied —, szökevény katoná.
Poudrier, m. porzótartó; mar. fővenyóra; 2. lőporgyármok; écon. szita; 3. lőporkamra fölügyelője.
Poudrière, f. ch. lőportülek; 2. lőpormalom; it. lőportár; 3. v. poudrier (1).
Pouf, i. puff! 2. a. sculp. marbre —, törékeny márvány; 3. m. dudar; pop. à —, hitelbe; it. faire —, nagyozolni.
Pouffer (pou), v. n. — de rire, kacajra fakadni.
Pouille, m. szitok.
Pouillé, m. jur. járadékjegyzék.
Pouiller, v. a. pop. szidal-mazni; 2. se —, v. r. tet-vezkedni; 3. se —, v. réc. egymást szidni.
Pouillère, f. arch. tyűk-terec ajtó.

Pouillerie

Pouillerie, f. ruhatár (kóró-dákbán); 2. szegénység, nyomor.
Pouilleusement, m. méd. tetvesség.
Pouilleux, se, a. tetves; charp. rőkőnyfoltos; 2. m. ringyrongy ember.
Pouillier, pouillis, m. koldús-tanya; 2. tetűfészek.
Pouillot, m. orn. fűzike.
Poul, souci, m. orn. ökör-szem.
Poulaille, v. volaille.
Poulailler (-la-lié), m. tyűk-terec, tyűk-ól; fig. fam. on a sonné l'alarme dans tous les —s, valameny-nyi kománasszony mind föllázadt; 2. tyűkárús, tyűkász; 3. tyűkász-kocsi; iron. c'est un —, ócska cséza; 4. arg. lak-tanya.
Poulailerie, f. écon. tyűk-vásár; baromfi-vásár.
Poulain, m. csikó; h. n. tengeri ló, csikóka; méd. —, poulin, dob; com. málha-korsolya.
Poulaine, f. mar. hajó-orr; 2. mod. souliers à la —, hegyorru cipő.
Poularde, f. cuis. húzlalt csirke.
Poule, f. tyűk; 2. — de bru-yère, fajdjérc; — d'Inde, nőtény pulyka; — des marais, zöldlábú hód; p. c'est le fils de la — blanche, burokban született; peau de —, borsos bőr.
Poulet (-lè), m. csirke; — d'Inde, pulyka; arg. —, ló; it. ostoba ember; 2. —, te, mon —, ma —te, galambom, babám; 3. sze-relmes levél.
Poulette, f. csirke; oeuf de — tyűktojás; fig. fam. cavira, cevere (serdülő leány); fam. c'est une étrange —, veszedelmes nő.
Pouliehe, f. kancacsikó.
Poulichon, m. szopós csikó.
Poulie, f. mécan. hüvely

Poupetier

a csigasornál, görgőtok; am. — de l'oeil, szemten-gely.
Poulier, v. a. mécan. görgő csigával fölhúzni, 2. m. mar. főveny-zátony.
Poulterie, f. mécan. csiga gyártás.
Pouleur, m. csiga-gyártó.
Poulin, v. poulain; —e, v. pouliehe.
Pouliner, v. n. csikózni; arg. szűlni.
Poulinière, a. f. jument —, tenyészkanca; it. v. por-tière (2.); 2. pop. szapora nő.
Pouliot, m. bot. csombor-menta; 2. mécan. kis görgő csiga.
Poulnee, f. tyűk-, galamb-ganéf.
Poulot, te, s. galambocská, babácska.
Poulpe, f. did. vastaghús (állati testen); jard. —, — pulpe, bél, hús.
Poulpeton (poupe-ton), m. cuis. hús-gölbédény.
Poulpetonnière (poupe-to-), f. cuis. pároló fazék.
Pouls (pou), m. méd. ér-verés; fig. le — lui bat, megszeppent.
Poultre, v. poutre (2).
Poumon, m. an. tüdő.
Poumonique, v. pulmonique.
Poupard, m. pólyás gyer-mek.
Poupard, m. h. n. ollótlan rák.
Poupe, f. mar. far, tat; fig. il a vent en —, rendén van a szénája; an. os de la —, homlokcsont; ch. emlo (ragadozóké).
Poupée, f. bábú, baba, báb; écon. guzaly; mod. fejkötő-báb; perr. paróka-báb.
Poupegais, m. pávakiáltás.
Poupelin, m. pát. vajas sü-temény; —or, v. a. ciró-gatni, dédelgetni.
Poupelinier, m. cuis. ser-penyű.
Poupetier, m. bábműves; bábárús.

Poupeton

Poupeton, v. poulpeton.
 Poupiettes, f. pl. cuis. töltött borjuszlet.
 Poupin, e, a. csicsomázott; 2. s. pipere bolondja.
 Poupiner, v. a. cicomázni.
 Poupon, ne, s. babácska.
 Pour, prép. számdra; végett; ért; miatt; 2. — lors, adt. akkor majd; 3. conj. — sage qu'il soit, bármily okos legyen is; 4. conj. — peu, hacsak.
 Pour-boire, m. borra való.
 Pourceau (-çô), m. diazón; c'est un vrai —, csak hasánnak él; p. c'est semer des perles devant les —x, nem diazón orrára való az aranypercec; h. n. — de mer, v. marrouin.
 Pour-cent, m. fin. százóti.
 †Pourchas, m. hajtóvadász.
 †Pourchasser, v. a. vadat hajtani; fig. fam. kono-
 kolni törekedni vmi után.
 Pourfendeur, m. fam. iron. grand — de géants, vasgyűrű.
 †Pourfendre, v. a. ketté vágni (karddal).
 Pourfiler, v. a. különféle szövéssel vegyíteni.
 Pourget, m. écon. méhkasragasz.
 Pourparler, m. értekezés.
 Pourpier, m. jard. porcsin; — de mer, parti maglapél.
 Pourpoint, m. zubbony; fam. il lui a dit à brûle —, orra alá pörkölte; pop. il a bien rempli son —, derékasan megtöltötte bendőjét; it. mettre la main sur le — à q., valakit nyakon csipni; it. l'eau est entrée dans ses souliers par le col de son —, a vízbe fult.
 †Pourpointerie, f. zubbonykészítés.
 †Pourpointier, m. zubbonykészítő.
 Pourpre, m. bíbor; bíborszín; méd. kanyaró; II. f. h. n. bársonycsiga; 2. bíborfesték; 3. bíborkel-

Pourpre

me; fig. királyi méltóság.
 Pourpre, pourprin, m. bot. bíborpiros.
 Pourpré, e, a. bíborszínű; méd. fièvre —e, patécsos láz.
 Pourprendre, v. prendre.
 Pourprier, m. h. n. bársonycsiga (állatja).
 †Pourpis, m. kerület, környület.
 Pourpure, f. sötét bíborszín.
 Pourquoi, conj. miért? 2. adv. mi végre?
 Pourrette (pou-), f. jard. eperfa-bujtató.
 Pourri (pou-), m. rothadás.
 Pourrir (pou-), v. n. rothadni; 2. v. a. rothasztani; fam. c'est une planche —ie, nem lehet benne bízni; temps —i, nedves idő; 3. se —, v. r. v. pourrir (v. n.)
 Pourrissage (pou-ri-ça), m. pap. beáztatás, pálasztás.
 Pourrissoir (pou-ri-çoar), m. pap. pálasztó kád.
 Pourriture (pou-ri-), f. rothadás; fabr. forrkád.
 Poursil e, m. icht. barna delfin.
 Poursuite, f. üldözés; kergetés; 2. utánajárás, kérés, megkérés; 3. pl. prat. törvénytörési eljárás; frais de —, pörköltések.
 Poursuivable, a. üldözhető.
 Poursuivant, m. kereső, kérő, sürgető; — d'amour, anc. kóbor levente.
 Poursuivre, v. a. ir. üldözni; kergetni; jur. — q., vkit törvénybe fogni, bevádolni; it. — qeh., szorgalmazni, keresni; 2. utána járni, kérni; 3. folytatni; 4. se —, v. r. folyamatban lenni.
 Pourtant, conj. mind a mellett, még is; pedig.
 Pourtour, m. arch. kerület, környület.
 Pourvoi, m. prat. föllebbezés; fölfolyamodás.
 Pourvoir, v. a. ir. ellátni; fig. fölruházni; gondos-

Pousser

kodni; 2. v. n. akadályozni, gátot vetni; intézkedni; bétölteni; 3. se —, v. r. prat. bevádolni; fölfolyamodni; magát ellátni; magáról gondoskodni.
 Pourvoirie, f. szállítmány, raktdár.
 Pourvoyance, f. szállítás; szállítási hivatal.
 Pourvoyeur, euse, s. szállító.
 Pourvu, m. javadalmas; 2. —que, conj. amaz esetre, ha ugyan, ha csak.
 Pousal, pl. pousaux, m. péc. pendelháló.
 Poussé, f. jard. hajtás, sarkadé; maréch. keh; minér. v. mouffette; pop. poroszló, fogdmeg.
 Pouss-balle, m. töltővessző; —caillon, m. pop. csendőr; —cambrure, m. cord. ívelő; —cul, m. pop. poroszló, fogdmeg; it. hátramaradtak; it. targonca.
 Poussée (pou-cé), f. nyomás; fig. donner la — à q., vkit zaklatni, izni; 2. pop. sür-gős munka.
 Pousse-fiche, m. szakálás sarkvas; —pied, v. pousse-pied.
 Pousser (pou-cé) v. a. lökni, nyomni, szorítani, tolni; pop. — le temps avec l'épaule, időt nyerni; — les ennemis, az ellent visszanyomni; man. — un cheval, lovat hajtani; 2. ki-ütni, dobni; — la porte, az ajtót becsapni; 3. beverni; 4. — une allée, sétányt meghosszabbítani; — les frontières, határti tágitani; — son travail, munkáját hévvel folytatni; — son chemin, szerencsétjét megalapítani; — des cris, kiáltozni; fig. — q., valakit zavarba ejteni; — q. à bout, vkit iszonyúlag fölháborítani; 4. — q., vkit segíteni; pártfogolni; elősegíteni; 5. — q., vkit serkenteni; la misère l'a —é, a nyomor birta rá; vét. cheval —é de nourri-

Pousset

ture, megrabált ló; II. v. n. — aux ennemis, az el-
lent megtámadni; fig.
poussez! előre! 2. hajtani,
arajzni; man. kehegni;
riv. — de fond, csákiyáz-
ni; vign. vin —é, zavaros
bor; III. se —, v. r. föl-
hatolni.
Pousset (pou-cé), m. com.
marhasó.
Poussette, f. jeu. gombostű-
játék.
Pousseur (pou-cœur), se, s.
lökő, taszító; 2. v. argue.
Poussier (pou-cié), m. szén-
por; maç. köpor.
Poussière (pou-ciére), f. por;
fig. faire de la —, szelet
csapni, kérkedni; it. tirer
q. de la —, vkit a semmi-
ből fölemelni.
Poussiéroux, se (pou-cié), a.
v. poudreux; it. porserű.
Poussif, ve (pou-cif), a. ma-
réch. kehes; 2. m. fig.
fam. szuszogó.
Poussin (pou-cein), m. pizse,
apró csirke.
Poussinière (pou-ci-), f. astr.
fiastyúk; écon. tyúkborító.
Poussoir (pou-çoar), m. dent.
törővas; tir. kis fogó.
Pouste, m. lassandó má-
kony.
Poutie (-cie), f. porfolt.
Poutieux, se (-cieu), a. túl-
ságosan tisztá.
Poutis, v. guichet.
Poutre, f. arch. gerenda; 2.
—, poutre, harmadfű-
kanca.
Poutrelle, f. kis gerenda.
Pouture, f. écon. darált élet.
Pouvoir, v. a. ir. hatni . . . ,
hetni . . . ; — marcher,
mehetni; il se pourrait
que l'affaire manquaît, a
dolog meghiusulha; na; 2.
je n'en puis plus d'avoir
cœur, egészen kimerültem
a futástól; 3. fam. je ne
puis mais de leur querelle,
nem vagyok oka civakodá-
suknak; 4. puissent vos
projets réussir! adja Ie-
sten, hogy terve sikerüljön;
II. v. a. tehetni, birni; III.

Pragmatique

v. imp. il se peut, megle-
het; se peut-il? lehet-
séges-e? IV. m. hatalom;
tehetség; 2. befolyás; pal.
meghatalmazás; cath. en-
gedély; phys. erő.
Pragmatique, a. okfajító, oko-
zatos.
Prairial, m. h. de F., a fran-
cia köztársaság 9. hónapja
május 20.—jun. 18.; 2. —,
e. a. bot. réti . . .
Prairie, f. rét.
Praline, f. conf. pörkölt man-
dola.
Praliner, v. a. conf. cukor-
ban pörkölni.
Pralineur, m. conf. mando-
lapörkölt.
Prame, f. dereglye.
Praticable, a. eszközölhető,
megeshető; használható;
chemin —, járható út;
fig. társas, barátságos.
Praticien, m. jur. jártas
ügyvéd; méd. gyakorló
orvos.
Pratique, f. did. gyakorlat;
2. szokás; eljárás mód;
tapasztalat, jártasság; 3.
pl. —s de dévotion, imád-
ság, áhitat; 4. cény, csel,
fogás, fortély; 5. okiratok;
bírói eljárás; méc. hang-
cső; ch. csörgettyű; II.
vevő; méd. gyakorlat; je
lui donnerai bien de la
—, majd sarokba szorítom
őt; III. a. gyakorlati;
mar. pilote —, gyakorlott,
jártas kalauz; —ment,
adv. gyakorlatilag.
Pratiquer, v. a. gyakorolni,
teljesíteni; 2. gyakorkod-
ni; üzni; 3. — q., társal-
kodni; 4. elcsábítani,
megvesztegetni, bujtogatni;
cet homme était —é d'a-
vance, ez embert eleve be-
tanították; arch. alkál-
mazni; — un chemin,
utat törni.
Pré, m. rét; autr. küzdőter.
Préachat, m. com. elővásár-
lás, elővétel; előleges fizetés
(szállitás fejében).
Préacheter, v. a. com. elő-
vásárolni.

Précenteur

Préage, v. paturage.
Préalable, a. előleges, előre-
való; 2. au —, adt. előbb,
először is; —ment, adv.
előlegesen, egyelőre, előre.
Préalégue, a. előbb-, fön-
nebb említett.
Préambulaire, a. bevezetési.
Préambule, m. bevezetés;
előszó; ext. szószőn.
Préambuler, v. n. hosszadal-
mas bevezetést csinálni;
fam. teketóriázni.
Préau, m. fogház; zárda-
udvar. [való.
Préavis, m. előleges tudni
Prébende, f. bën. karjavada-
lom, egyházjavadalom; 2.
karhivatal, kartisztás; 3.
segélydíj, segélypénz.
Prébendé, m. et a. m. jára-
dékos, járadék-élvező.
Prébouisset, v. fragon.
Précaire, a. kegybeli; kétes,
bizonytalan, ingadozó; —
ment, adv. kedvezés kő-
vetkeztében.
Précarité, f. bizonytalanság.
Précaution (-cion), f. ovato-
ság, ovakodás; 2. elővi-
gyázat.
Précautionné (-cio-), e, a.
vigyázatos, meggondolt,
ovatos, szemes; —ment,
adv. vigyázva, szemesen,
meggondolva, ovakodva.
Précautionner (-cio-), v. a.
óvni, megóvni, figyelmeztet-
ni; 2. se —, v. r. ova-
kodni.
Précautionneux, se, a. v.
précautionné.
Précédemment (-da-man),
adv. eleve, előbb; fönnebb.
Précédence (-dan-), f. meg-
előzés.
Précédent, e (dan), a. előb-
beni, előbbi, megelőző; 2.
m. előzmény.
Précéder, v. n. előre menni,
lovagolni; 2. megelőzni;
3. elől menni, járni.
Préceinte, v. lisse (mar.).
Précellence (-cél-lance), f.
felsőbbség; felülmulás.
Préceller (-cél-lé), v. a. fö-
lülmulni.
Précenteur, v. préchantre.

Précepte

Précepte, m. szabály, rendszabály; 2. parancsolat.
 Précepteur, m. házi tanító, nevelő; ext. tanító.
 Préceptorial, e, a. tanítási, oktatási.
 Préceptorat (-ra), m. tanítói rend.
 Préceptorial, e, a. tanítói.
 Préchantre, m. lit. előnékes; kántor.
 Préchanterie, f. lit. kántorság.
 Prèche, m. hitszónoklat, prédikáció; fig. se rendre au —, a protestáns vallásra áttérni; 2. protestáns imaház.
 Prêcher, v. a. hitszónokolni, prédikálni; ext. hirdetni; fig. — d'exemple, jó példával előljárni; fam. il ne fait que —, folyvást papol; 2. inteni; 3. dicsérni, magasztalni.
 Prêcheresse, f. h. ecol. Dommonkos rendi apáca.
 Prêcheur, m. h. ecol. Dommonkos rendi szerzetes; iron. voilà un mauvais —, rossz hitszónok.
 Précieuse, f. szenvedő nő; ciccomázott; —ment, adv. gondosan; hiven.
 Précieux, se, a. drága, értékes; pompás; fig. il n'y a rien de si — que le temps, mi se drágább az időnél; 2. becses; 3. keresett, szenvedő; mesterkelt; cifra; 4. m. le — de son style me fatigue, irmodórának keresettségé utat.
 †Préciosité, f. szenvedés, erőltettség.
 Précipice, m. örvény, mélység; 2. fig. romlás, végveszély; il marche sur le bord du —, romlásnak indúl.
 Précipitamment (-ta-man), adv. sietve, gyorsan, hirtelenkéve.
 Précipitant, m. chi. ülesztő-szer.
 Précipitation (-cion), f. gyorsaság, stetés; stetség; hirtelenkedés; elhamarkodás;

Précipité

2. chi. ülesztés, lecsapás, ülepítés.
 Précipité, m. chi. csapadék, leválmány.
 Précipiter, v. a. lelökni, letaszítani; st. s. — ses pas, lépéseit siettetni, sietni; fig. les débanches l'ont —é dans la misère, a kicsapongás nyomorba döntötte; 2. elsiettetni, elhamarkodni; chi. ülepíteni, ülesztetni; 3. se —, v. r. dölni, lerohanni; rohanni, megrohanni; sietni, elhamarkodni; chi. ülepíteni.
 Précipiteux, se, a. hirtelen haragú, heves.
 Précipuité, f. préciput, m. jur. előleg; 2. par —, adt. előlegesen.
 Précis, m. lényeg; rövid tartalom, foglalat; 2. —, e, a. szabott, megsabott, kitűzött; 2. szabatos; —é-ment, adv. szabatosan, határozottan, pontosan, helyesen; 2. vous allez partir pour Paris? —, ön Párisba utazik? oda; et c'est — que je ne veut pas, épen ezt nem akarom.
 *Préciser, v. a. kitűzni, meghatározni, megszabni.
 Précision, f. szabottság, szabatosság; pontoság.
 Précité, e, a. földézett, előbb érintett.
 *Préciter, v. a. előbb megnevezni.
 †Préclôture, v. enclos.
 Précocce, a. jard. kora, korán-érő; idő előtt, eleveért; fig. hamarkodó, hirtelenkedő; enfant —, korákos.
 Précocité, f. koraság, korán-ság; koraérés.
 Précogité, v. prémédité.
 Précòmpter (-conté), v. a. előlegesen levonni.
 Préconception (-cep-cion), f. did. első, meggondolatlan fölfogás.
 Préconcevoir, v. a. ir. did. elővéleményt táplálni.
 Préconisation (-cion), f. bèn. kihirdetés.

Prédication

Préconiser, v. a. bèn. kihirdetni; fig. magasztalni, dicsérni; méd. — un remède, ajánlani.
 Préconiseur, m. h. ecol. kihirdető; 2. —, se, s. magasztaló, dicsérő.
 Préconnaissance, f. did. előismeret.
 Précurseur, m. théo. előjáró; fam. előposta.
 Prédateur, trice, s. marta-lóc; rabló.
 Prédatrix, v. fouille-merde.
 Prédécédé, m. előbb meghalt.
 Prédécéder, v. n. prat. előbb meghalni. [meghalás]
 Prédécès (-cè), m. prat. előbb
 Prédécesseur (-cè-ceur), m. előd; 2. pl. ösök.
 Prédétermination (-thi-na-ci-), m. théo. elővégzetten.
 Prédétermination (-thi-na-cion) f. théo. elővégzet, előrendeltetés.
 Prédéstiné, e, s. a. théo. választott; fam. il a un visage de —, angyal arcú van; 2. —e, f. v. fatalisme.
 Prédéstinier (-thi-né), v. a. théo. eleve elrendelni.
 Prédéterminant, e, a. eleve elrendelő.
 Prédétermination (-cion), f. théo. eleve elrendelés.
 Prédéterminer, v. a. théo. eleve elrendelni.
 Prédial, e, a. jur. jószágot és birtokot illető.
 Prédicable, a. log. mondható, alkalmazható.
 Prédicament, m. mondomány; 2. v. catégorie; fam. il est en mauvais —, rossz hirben áll.
 Prédicant, m. m. p. protestáns lelkész; 2. —e, f. hitszónok.
 Prédicateur, m. hitszónok; 2. fig. — de fausses doctrines, általok hirdetője.
 Prédication, f. hitszónoklás; hirdetés; 2. hitszónoklat; fig. la vertu de nos ancêtres est une — perpétuelle, őseink erénye folytonos utánzásra készít minket.

Prediction

Prediction (-cion), f. megjövendölés, jóslás; 2. jóslat; méd. v. pronostic.
 Prédilection (-cion), f. előszeretet, hajlandóság.
 Prédire, v. a. ir. jövendőlni, jóslni; fig. je lui avais prédit, előre megmondtam neki. [készítő].
 Prédisposant, e, a. méd. elődisponer, v. a. méd. előkészíteni; it. fig.
 Prédisposition (-cion), f. méd. előkészítés.
 Prédominance, f. méd. túlnyomóság.
 Prédominant, e, a. túlnyomó, kitünő; méd. symptôme —, főjelenség.
 Prédomination (-mi-cion), f. túlnyomóság; it. uralkodás; it. elharapozás; elhamarkodás.
 Prédominer (mi-), v. a. túlnyomónak lenni; uralkodni; erőt venni; cuis. kitűlni.
 Prééminence (-nan-ce), f. elsőség; előjog.
 Prééminent, e, a. kitünő, magas, magas, magas.
 Préempter (-an-pe-), v. a. jur. elővásárolni.
 Préemption (-anp-cion), f. jur. elővétel; droit de —, elővételi jog.
 Préétablir, v. a. did. eleve meghatározni.
 Préexcellence, f. kitűnőség, feletmulhatlanság.
 Préexistant, e, a. előbb meglevő, létező.
 Préexistence, f. előbb létezés. [tezni].
 Préexister, v. a. előbb lé.
 Préface, f. előbeszéd, előszó; fam. bevezetés; it. cath.
 †Préfacier, m. előbeszéd szerzője.
 Préfatiuncule (-cion-), f. rövid előszó.
 *Préfectoral, e, a. főnöki.
 Préfectorat, m. főnöki melőtség.
 Préfecture, f. főnökség; 2. főnökség tartama; 3. főnöki hivatal.
 Préférable, a. elsőbbséget érdemlő; —ment, adv. kitű-

Préférence

nőleg, jelesen, főképp, kiválság.
 Préférence, f. előny, elsőség; 2. előjog; prat. instance de —, elsőbbségérti folyamodvány; 3. pl. kitüntetés, kiváló tisztelet.
 Préférer, v. a. elébe helyezni, főlebb becsülni; 2. v. n. je préférais mourir, plutôt que de la trahir, inkább meghalnék, hogy se elárulnám; 3. se —, v. r. önmagát többre becsülni, csupán magát tekinteni.
 Préfet, m. főnök; écol. előjáró; főügyelő.
 †Préfète, f. főnökné.
 Préfice, f. ant. virrasztó, gyászoló asszony.
 *se Préfigurer, v. r. eleve képzelni.
 Préfinir, v. a. pal. kitűzni, meghatározni.
 Préfix, e (-fic-s), a. kitűzött, meghatározott.
 Préfixe, a. gr. előképző.
 Préfixion, f. pal. kitűzés, meghatározás.
 *Préfluraison, f. bot. bimbózás. [rügyezés].
 Préfoliation (-cion), f. bot.
 Prégaton, m. tir. húzóvas.
 Pré-gazon, m. agr. mesterséges rét.
 Prégant, e (prég-), a. méd. heves; sürgős.
 Prégation (prég-na-ci-on), v. gestation.
 *Préhension (-cion), f. elővétel, elfoglalás.
 Préjudice, m. kár, rövidség, sérelem, hátrány; 2. sans — de mes droits, jogaim főtartása mellett.
 Préjudiciable, a. káros, hátrányos, ártalmas.
 Préjudiciaux, v. dépens.
 Préjudiciel, le, a. pal. question — le, előleges kérdés.
 Préjudicier, v. a. ártani, károsnak, hátrányosnak lenni.
 Préjugé, m. előítélet; elővélemény; jur. kedvező jel; előjel.
 Préjuger, v. a. pal. előlegesen elhatározni; fig. — une question, elhamar-

Préméditer

kodva itélni; 2. gyanítani, sejtteni; következtetni.
 *Préjugiste, m. előítéletes ember.
 Prélart, m. mar. kátrányozott ponyva; 2. ócska vitorla.
 se Prélasseur, v. r. fam. begyeskedni; puffeszkedni.
 Prélat (-la), m. h. ecol. egyháznagy, főpap, egyházi fejedelem.
 Prélation (-cion), f. elsőégi jog (gyermeké atyja hivatalára); théo. elővételi jog.
 Prélature, f. egyháznagyi hivatal.
 Prêle, presle, asprele, queue-de-cheval, f. bot. kannamosó, surlófü; — aquatique, uszány.
 Prélèges (-lê), m. jur. előhagyomány.
 Prélégner (-ghé), v. a. jur. előlegesen hagyományozni.
 Prêler, v. a. t. t. kannamosóval sikárolni.
 Prélèvement, m. jur. előleges levonás, -elvétel.
 Prélever, v. a. jur. eleve levonni, elvenni.
 Préliminaire, a. előszövényi; discours —, előbeszéd; 2. —s, m. előzetek; —ment, adv. v. préalablement.
 Prélire, v. a. ir. impr. első ízben olvasni.
 Prélonge, f. artil. vontatókötél.
 Prélude, m. mus. előzene; fig. bevezetés.
 Préluder, v. a. mus. bevezetést játszani; fig. — à qch., vmihez előkészülni.
 Prématuré, e, a. koraért; fig. esprít —, kora okos; mort —e, kora halál; elhamarkodott; —ment, adv. idő előtt, korán; elhamarkodva.
 Prématurité, f. ord. fig. kora érettség.
 Prême, m. com. elővétel; 2. vörrokon.
 Préméditation (-cion), f. meggondolás; 2. szándékoság.
 Préméditer, v. a. eltkélni,

Prémices

eleve meggondolni; action — ée de longue main, *rég meghatározott tett*.
 Prémices, f. pl. agr. *első termés*; fig. je vous consacre les — de mes études, *önnek szertelem tanulmányaim szöngéit*.
 Premier, ère, a. *első*; abs. au —, *az első emeleten* 2. il se jeta dans l'eau la tête la — ère, *fejével ugrott a vízbe*; 3. *legtekintélyesebb, legkitünőbb*; 4. *satisfaire aux — s besoins de la vie az élet nélkülözhetlen szükségleteinek eleget tenni*; 5. il recouvra sa — ère santé, *ismét visszanyerte régi (előbbi) egészségét*; 6. blanch. — bleu, *kékítő*; ton. — en bouge, *szádbroncs*; impr. — ère, *első levonat*.
 Prémièrement, adv. *először*.
 Prémises (mi-ces), f. pl. log. *előttét, előzet, előzvény*.
 Prémontéré, m. *fehérbarát*.
 Prémotion, v. *prédétermination*.
 Prémunir, v. a. *megóvni, biztosítani*; 2. se —, v. r. *magát megóvni, biztosítani*.
 Prémunissement, m. *prémunition, f. óvás, biztosítás*.
 Prenable, a. *elfoglalt, meghódítható*; fig. il n'est — ni par promesses, ni par or, *nem lehet megvesztegetni se ígéretek, se pénz által*; it. *megtámadható*.
 Prenant, e, a. *vevő, fölvevő*.
 Prendre, v. a. *fogni, megfogni*; — sa chemise, *ingét fölvenni*; fig. *hozzáferni*; 2. — les armes, *fegyvert ragadni*; — parti avec q., *vkinek szolgálátába állani*; — parti contre q., *vki ellen pártot ütni*; — parti, *katonává lenni*; 3. *lopní, ellopní, elvenni*; on a pris ma montre, *ellopták órámat*; il est venu me —, *értem jött*; 4. *elfogni, elfoglalni, beven-*

Prendre

ni, elvenni; le voleur est pris, a *tolvajt elfogták*; — une ville de vive force, *várost ostrommal bevenni*; fig. il s'est laissé — à l'hameçon, *hóroggra került*; pour qui me prenez-vous? *kinek tekint?* 5. — cœur à l'ouvrage, a *munkát hűvel folytatni* fig. — pour bon tout ce qu'on dit, *bólandjában mindent elhinni*; 6. — l'ennemi, *az ellent megtámadni*; — q. la main dans la poche, *vkít tetten kapni*; la fièvre le pris, a *láz erőt vett rajta*; 7. fig. vous avez mal pris la chose, *őh rosszul fogta föl a dolgot*; — à gauche, *balul érteni*; 8. le tailleur a mal pris cette étoffe, a *szabó rosszul szabta ki a kelmét*; fig. — qh. bien ou mal, *jól vagy rosszul kezdeni vmit*; 9. prenez ce petit présent, *fogadja el a kis ajándékot*; — à intention, *kamatra kölcsön venni*; — de l'âge, *öregedni*; 10. — du café, du thé, *kávét, teát inni*; je n'ai encore pris rien, *még mit se ettem*; — du tabac, *burnótozni*; 11. — à droit, *jobbra fordulni*; fig. fam. — à travers choux, *fejével a falnak rohanni*; — la poste, *postán utazni*; ch. — les devants, *nagy került tenni*; — la main, *az elsőbbséget elfoglalni*; mar. — terre, *kikötni*; — la mer, *tengerre kelni*; fam. abs. prenez que cela arrive, *tegye föl, hogy megtörténik*; à tout —, *adt. egészben véve, általában véve*; fam. où avez-vous pris cela? *hol hallotta ezt?* 12. il prend sur son sommeil, *álmától fosztja meg magát*; il prend beaucoup sur lui, *sokat vállal magára*; 13. — les avis, *véleményeket gyűjteni*; — pied, *feneket érni*; fig. —

Préoccupation

piéd sur qch., vmire bízni magát; — q. en pitié, *vkít megcsánni*; — feu, *meggyuladni*; fig. —, *haragra lobbanni*; 14. — garde, *vigyázni*; prenez garde à vous, *vigyázzon magára*; — mesures, *intézkedni*; — une maladie, *betegséget kapni*; 15. — chair, *husosodni*; II. v. n. *tenyészni*; fig. cet ouvrage prend, *ez a mű tetszik*; cette couleur ne prend pas, *ez a szín nem fog*; fig. cet homme ne prend à rien, *ez ember mivel se törődik*; écon. le lait commence à —, a *tej kezd megalunni*; III. v. imp. il lui pris un dégoût, *utálai vett erőt rajta*; bien lui a pris, *jól esett neki*; il lui prendra mal un jour, *még egykor rosszul fog járni*; IV. se —, v. r. à qh., *vmiben megakadni*; it. *vbe fogózni*; fig. il ne sait où se —, *nem tudja, hogy mitevő legyen*; ils se sont pris de paroles, *civakodásba elegyedtek*; se — à q., *vkít megtámadni*; s'en — à q., *vkít hibáztatni*; se — de vin, *megrészegetni*.
 Preneur, se, s. *fogó, megfogó*; guer. *hódító*; 2. — de tabac, *burnótozó*; prat. — d'une maison, *házbérlő*.
 Prénom (-non), m. *kereszt-név*.
 Prénation (-cion), f. *did. előfogalom*.
 Préoccupation (-cion), f. *elővélemény; elfoglaltság, előitélet*.
 Préoccuper, v. a. *elfoglalni*; cette idée le — a toute la journée, *ez eszme egész nap foglalkoztatja*; 2. *elfoglalttá tenni*; 3. se —, v. r. *elfoglalni*.
 Préoliers, m. pl. *konyhakertész (Párisban)*.
 Préopinant, e, s. *első szavazó*.
 Préopination (-cion), f. *méd.*

Préopiner

kétes vélemény; 2. *korábban kimondott vélemény. Préopiner, v. n. elsőnek szavazni.
Préordonnance, f. előleges parancs.
Préordonner, v. a. eleve parancsolni.
Préparage, m. előkészítés.
Préparatif, m. készület.
Préparation (-cion), f. előkészítés; cuis. készítés módja; pharm. készítmény; 2. parler sans —, készületlenül beszélni.
Préparatoire, a. előkészítő; jugement —, előleges ítélet; áutr. donner la question —, kénpadra vonni; 2. m. előkészület, bevezetés.
Préparer, v. a. készíteni, megkészíteni; — une maison, házat berendezni; 2. előkészíteni; 3. — les voies à q., vkinek utat törni; 4. se —, v. r. pour qch., à qch., készülni vmire.
Prépondérance, f. túlnyomósság.
Prépondérant, e, a. mérc. többet nyomó; fig. túlnyomó.
Préposé, m. előjáró.
Proposer, v. a. q., előjáróvá tenni.
Préposition (-cion), f. gr. előjáró, névelő, viszonyozó.
Prépositionnel, le, a. gr. névelői.
Prépotence, f. túlhatalom.
Prépuce, m. an. makkyú.
Prérrogative, f. előjog, előség; 2. ext. előny, kiváltság.
Près, prép. közel; s'asseoir — de q., vki mellé ülni; il loge — de l'église, a templom mellett lakik; 2. fam. il demeure — la porte St. Antoine, a szt. Antal kapunál lakik; 3. adv. il loge ici —, közelben lakik; cette chose le touche de —, e dolog közélről érdeklí; tenir q. de —, vkit folyvást zaklatni; 4. à

Présage

cela —, adv. kivéve, nem számítva; 5. majdnem, körülbelül.
Présage (-za-), m. előjel, előjelenység, előjelentés.
Présager (-za-), v. a. előre jelezni, előre megmondani, megjósolni; gyanítani.
Pré-salé (-ça-), m. agr. sós rét, tengeről áztatott rét.
Presbyopie, v. presbytie.
Presbyte, presyope (prèce-), m. opt. messzelátó; 2. a. vue —, messzelátás.
Presbytéral, e (prèce-), a. h. eccl. papi; bénéfice —, papi javadalom; 2. maison — e, plébánia-lak.
Presbytère (prèce-), m. papház, paplak; h. eccl. egyházugyűlés; it. a. pápa kegyadománya.
Presbytérien, ne, s. a. h. eccl. presbiter (angol valásfelekezet).
Presbytie (prèce-bi-cie), f. presbytisme, m. opt. messzelátás.
Prescience (pré-ci-ance), f. théo. előrelátás, előretudás.
Prescient (pré-cian), a. m. théo. előretudó.
Prescinder (pré-cein-), v. n. eccl. mellőzni, tekintetbe nem venni.
Prescindié (pré-cein-), m. agr. az ugar első szántása.
Presciuto (pré-chiou-tó), m. cuis. vékony sódarszelet.
Prescriptible (prèce-crip-thi-), a. jur. elévülhető.
Préscription (prèce-crip-ci-), f. jur. elévülés; 2. rendelet, rendszabály; méd. orvosi rendelvénny.
Prescrire (prèce-), v. a. ir. előszabni, meghagyni, rendelni; 2. elévésíteni, 3. v. n. elévülni.
Préséance (pré-cé-), f. elnök-ség.
Présence (pré-zan-ce), f. jelenlét; fig. — d'esprit, lélekjelenlét; théo. mindentűsség.
Présent (pré-zan-), m. aján-

Présenter

dék; p. à petit — petit merci, milyen a mosdó, olyan a törölköző; II. gr. jelenidő; 2. jelen; 3. pl. jelenlevők; 4. à —, adt. jelenleg, most; pour le —, most már.
Présent, e (pré-zan), a. jelen; gr. participe —, jelenrészesülő; 2. jelenlevő; fig. cet homme n'est jamais —, ez ember mindig szórakozott; méd. remède —, rögtönható szer.
Présentable (-zan-), a. ajánlható földalható; földalható, bemutatatható.
Présentateur, trice (-zan-), s. bén. javasló, bemutató.
Présentation (-zan-ta-cion), f. bén. bemutatás, javasolás; javaslat; jur. greffier, greffe des — s, törvényszéki írnok; —iroda.
Présentement (pré-zan-té-man), adv. jelenleg, most; tout —, e pillanatban.
Présenter (-zan-), v. a. átadni, átnyújtani, ajánlani, följajánlani; megkínálni; — le bras à une dame, nőnek karját nyújtani; milit. — les armes, tisztelgni; — un ami à q., barátját bemutatni vkinek; — ses hommages à q., vkinél tisztelkedni; fig. ce projet — e bien de difficulté, e terv sok nehézséggel jár; man. — un cheval, lovat elővezetni; II. se —, v. r. magát bemutatni; vki előtt megjelenni; tisztelkedni; il se — e de bonne grâce au combat, bátran megy a csatába; 2. szembeölelni; ce nom n'est — e pas maintenant à ma mémoire, e név nem jut most eszembe; cela ne s'est pas — é, nem volt alkalmam rá; se — pour une place, hivatalra ajánlkozni; III. v. imp. il se — e beaucoup de difficulté, számtalan nehézség mutatkozik.

Présentateur

Présentateur (-zan-), m. be-mutató; átadó.
 Préservateur, m. dor. védő-pest; 2. —, trice, a. védő, megelőző, elhárító.
 Préservatif (-zer-), s. a. méd. óvszer, óvószer, védszer, óvszer.
 Préservers, v. a. megőrizni, megővni, megvédeni; 2. se —, v. r. v. se garantir.
 Présidence (-zi-dan-ce), f. el-nökség; 2. elnöklet, elnöki hely; 3. géo. elnöki kerület.
 Président (-dan), m. elnök.
 †Présidentat, e (-zi-dan-), a. elnöki.
 Présidente (-zi-dan-), f. el-nőkné; 2. m. p. elnök.
 Présider (-zi-dé), v. a. et n. elnökölni; 2. v. n. vezetni, igazgatni, kormányozni.
 Présidial (prè-zi-), m. tarto-mányi törvényszék; 2. tar-tománynagyi lak; 3. tar-tománynagyi méltóság; 4. —, e, a. tartománynagyi, -törvényszéki; †—ement, adv. tartománynagylag, -székileg.
 Presle, v. préle.
 Présomptif, ve (prè-zonp-), a. jur. elővélt, elővételes; héritier —, sejtőleges örökös.
 Présomption (prè-zonp-cion), f. előhír, elővélemény; sejt-telem, gyanítás; mor. ön-hittség; képzelődés.
 Présomptivement (prè-zonp-), adv. sejtőlegesen.
 Présomptueusement (prè-zonp-), adv. önhittén, kaj-fosan, garral.
 Présomptueux, se (prè-zonp-), a. önhitt, elbizakodott, főnhéjazó.
 Presque (prè-ce-ke), adv. majd, majdnem, csaknem.
 Presqu'île (prè-ce-kile), f. géo. félsziget; 2. földbe-nyulás, földnyelv.
 Pressage (prè-ça-), m. saj-tolás.
 Pressamment (prè-ça-man), adv. szorgosan, sürgősen.
 Pressant, e (prè-čan), a. to-

Presse

lakodó; hathatós; argu-ment —, fontos érv; dou-leur —e, heves fájdalom; 2. sürgős, sürgetés, sietős.
 Presse (prè-ce), f. tolongás; fam. la — y est, kapva kapnak rajta; mécs. sajtó; fig. cet homme est en —, ez ember szorult állapot-ban van; impr. könyv-sajtó; milit. — des mate-lots, matróz-fogdosás.
 Pressé, e (prè-cé), a. sürgős, sürgetés.
 Pressément (prè-cé-man), adv. sürgősen, sürgetősen; sietve.
 Pressensation (prè-čan-ça-cion), f. did. előérzet; mécs. — magnétique, dele-jes sejt-telem.
 Pressentiment (prè-čan-thi-man), m. sejt-telem; előérzet; avoir un — de fièvre, lázrohamot érezni.
 Pressentir (prè-čan-), v. a. sejteni, előérzeni; 2. ku-tatni, puhatolni.
 Presser (prè-cé), v. a. nyom-ni, sajtolni; fig. il ne faut pas — un mot, nem kell a szót oly szorosan venni; le tailleur presse sur les coutures, a szabó levasálja a varratokat; 2. összeszo-rítani; tissu —é, sűrű szö-ve; 3. szorítani, zaklatni; fig. —q., vkit ostromolni; 4. mar. matrózokat fog-dosni; 5. sürgetni, siet-tetni; kényszeríteni; 6. être — de . . ., sóvárogni, vágyani; être — d'argent, pénzszükében lenni; 7. v. n. cette lett:e —e, e levél sürgős; 8. se —, v. r. to-longni, tolakodni; it. v. se háter.
 Pressette (prè-céte), f. pap. simítósajtó.
 Presseur (prè-ceur), euse, s. manuf. szövetnyomtató.
 Pressier (prè-cié), m. impr. könyvnyomtató; it. mál-hakötő; 2. mar. matróz-fogdosó.
 Pressif, ve (prè-cif), a. nyo-mó.

Prestigieux

Pression (prè-cion), f. phys. nyomás.
 Pressirostre (prè-ci-), a. h. n. lapos csőrű; 2. —s, m. pl. h. n. laposcsőrűek rendje.
 Pressis (prè-ci), m. cuis. ki-sajtolt hús v. növény-lé.
 Pressoir (prè-coir), m. bor-sajtó; 2. borház.
 †Pressorier (prè-ço-rié), m. csész.
 Pressura, pressure (prè-çu-), m. méd. kördömméreg.
 Pressurage (prè-çu), m. bor-sajtolás; du —, vin de —, cséger, löve.
 Pressurer (prè-çu-), v. a. sajtolni; fig. zsarolni.
 Pressureur (prè-çu-), m. sző-lőtaposó; borsajtoló; — d'olives, olajverő.
 Prestance (prè-tance), f. je-lesség, deliség.
 Prestant (prè-tan), m. org. főipzat.
 Prestation (prè-s-ta-cion), f. szolgáltatás; pal. — de serment, eskütétel; jur. adó, bér; it. — en nature, szakmány szolgálat; mi-lit. szállítás.
 Preste (prè-s-te), a. gyors, mozgalmas, fürgé, serény; fig. il est — à la replique, nem marad adós a felelet-tel; 2. i. fam. allez et dé-pêchez-vous —! kotródjék és siessen! —ment, adv. gyorsan, sebesen, fürgén, stb.
 Prester (prè-s-tère), m. v. trombe (de terre); 2. h. n. mérges kigyó.
 Prestesse (prè-s-tè-ce), f. gyorsaság, fürgeség, se-rényesség; mozgalmasság; fig. — de l'esprit, gyors fölfogás.
 Presti-digitateur (prè-s-), m. szemfényvesztő; —diga-tion, f. szemfényvesztés.
 Prestige (prè-s-), m. myth. düvésszet; fig. káprázolat.
 Prestigiateur (prè-s-), m. bü-vész.
 Prestigieux, se (prè-s-), a. szemfényvesztő.

Prestimonia

Préter

Prévoir

Prestimonia (près-), f. jur. magánalapítvány.
 Prestolet (près-to-lè), m. szegény pap.
 Présuccession (près-suc-cess-) f. jur. örökséget megelőző jog.
 Présunable (près-zu-), a. gyanítható, föltehető; — ment, adv. gyaníthatólag, hozzávetőleg.
 Présuner (près-zu-), v. a. gyanítani, hozzávetni; 2. v. n. bízni; vélekedni.
 Présupposer (près-çu-pozé), v. a. föltételezni; —é que ... , föltéve, hogy ...
 Présupposition (près-çu-po-zicion), f. föltétel.
 Présure (près-zure), f. oltó, tejoltó.
 Prêt (près), m. fin. kölcsönzés, kölcsönadás; 2. kölcsön; — gratelit, kamat nélküli kölcsön; com. — à la grosse aventure, hajóskölcsön, hajózalog; milit. zsold.
 Prêt, e, a. kész.
 Pretantaine, pretentane, f. . courir la —, fam. kószálni, ügyelegg; pop. elle court la —, e nő egerészni (kalandok után) jár.
 Prêté, m. p. c'est un — rendu, szegyet szeggel.
 Prétendant, e, s. követelő, igénylő, jogtartó; 2. — au trône, trónkövetelő; 3. leánykérő.
 Prétendre, v. a. jogot tartani, követelni, igényleni; 2. — à qch., valami után vágygni, versenyezni, törekedni; 3. állítani; akar- ni; 4. szándékozni; ki- vanni.
 Prétendu, e, a. állítólagos, vélt, gondolt; 2. s. fam. voilà son —, itt van vőlegé- nye; —ement, prétendu- ment, adv. föltéve.
 Prête-nom, m. névkölcsönző.
 Prétentivement (-tan- cieu-), a. negélyezett, mes- terkélt; követelő, igény- teljes.
 Prétention (-tan-cion), f.

követelés, igény; il est sans —, igénytelen; cette femme a encore des —s, e nő még tetszeni vágyik.
 Préter, v. a. kölcsönözni, kölcsön adni; on ne —e qu'aux riches, csak a gaz- dagnak van hitele; 2. — secours, segílyt nyújtani, segítni; — serment, eskü tenni; 3. — son nom à q., vkinek nevét oda adni; — l'oreille à q., vkit meghall- gatni; p. — une charité à q., vkit rágalmazni; fam. — le collet à q., valakivel megmérkőzni; 4. v. n. en- gedni, nyulni; ce cuir —e, e bőr nyulik; fig. ce sujet —e beaucoup, e tárggyról sokat lehet mondani; 5. se —, v. r. részt venni; tünni; alkalmazkodni; en- gedni.
 Préterit (-ri; -rite), m. gr. mult; 2. a. m. jur. héritier —, mellőzött örökös.
 Prétérition (-cion), f. jur. el- mellőzés.
 Préteur, se, s. a. kölcsönző, kölcsönadó; fig. la fourmi n'est pas — se, nem ba- ránya a kölcsönadónak.
 Prétexte (près-téks-te), m. ürügy, örv; II. f. h. r. bi- borral ékített díszpalást.
 Prétexter (près-téks-té), v. a. palástolni, hímözgetni, el- titkolni; örvül adni, ürü- gyül fölhozni.
 Prétintaille, f. coutur. fodor, rakott ránc, csipkeszegély; fig. mellékes dolgok, mel- lék költségek.
 Prétintailier, v. a. coutur. díszíteni; fig. style —é, fam. sallangos írásmód.
 Prétra, m. icht. korcs ökle.
 Prétrage, m. iron. papság.
 Prétraille, f. iron. papcsöcsé- lék, papfajzat.
 Prétre, m. relig. pap; 2. cath. lelkész.
 Prétrasse, f. ant. papnő.
 Prétrise, f. cath. papság; papi hivatal.
 Preuve, f. bizonyíték, bi- zomylat; fig. il a fait ses

—s, kiálta a próbát; em- ber a talpán; litt. ok- adat. [Levente.
 Préux, s. a. bátor, vitéz;
 Prévaloir, v. n. ir. elsőnek, erősebbnek lenni; la pro- tection a prévalu sur le mérite, a pártfogás győ- zött az érdemen; 2. se —, v. r. hasznára fordítani; visszaélni; com. se — d'une somme sur q., vkire összeget intézvényezni.
 Prévaricateur, m. köteles- ségszegő, tisztfeledő; 2. a. m. magistrat —, tisztfe- lőd hivatalnok.
 Prévarication (-cion), f. kö- telességmulasztás, tisztfe- ledés.
 Prévariquer (-ké), v. n. kö- telesség ellen tenni, tisztét mulasztani.
 Prévât, m. bot. keserű ga- lóca.
 Prévenance, f. előzékenysé- g, megelőző sziveség.
 Prévenant, e, a. előzékeny, szolgálatkész, szíves.
 Prévenir, v. a. ir. megelőzni; 2. — q., vki iránt előzé- kenységet tanúsítani; it- , vkit maga részére meg- nyerni; 3. előbb érkezni; — le mal, a baj elejét venni; 4. megnyerni, ré- szére elődítani; pal.homme prévenu de crime, büntet- tel vádolt; 5. — q. de qch., sur qch., vkit vmiről érte- síteni; 6. se —, v. r. elfo- gúlni.
 Préventif, ve, a. megelőző; mesures —ves. óvszer, előző szer; arestation —ve, vádlott elfogatása.
 Prévention (-cion), f. előité- let, elővélemény; jur. il est en —, vád alatt áll; 2. élébe vágás.
 Préventivement, adv. meg- előzőleg.
 Prévenu, e, s. jur. vádlott.
 Prévigile, f. utolsó előtti est.
 Prévision, f. théo. előrelá- tás; 2. —s, pl. várakozás; sejtélem.
 Prévoir, v. a. ir. fam. előre

Prévôt

látni; sejteti; óvintézkedéseket tenni.
 Prévôt, m. előjáró; főnök; főpolgármester; város bírája; — d'une salle d'armes, d'une salle de danse, elővivő, előtáncos; bén. nagyprépost; — d'un régiment, ezredporkoláb.
 Prévôtal, e, a. cour — e, fő-törvényszék.
 Prévôté, f. h. eccl. prépostság; 2. bíróság; törvényszéki kerület.
 *Prévoyable, a. előrelátható.
 Prévoyance (-voa-ian-ce), f. előrelátás; 2. ovatosság.
 Prévoyant, e, a. előrelátó, ovatos. [vendég]
 Prié (pri-é), m. meghívott
 Prie-Dieu, m. imola, ima-zsamoly.
 Prier (pri-é), v. a. kérni; 2. kikérni; 3. — q. à dîner, vkit ebédre hívni; 4. imádkozni; 5. se —, v. réc. egymást kérni; — meghívni.
 Prière, f. kére, könyörgés; 2. ima, imádság; 3. arg. szűzesség.
 Prieur, m. h. eccl. perjel.
 Prieural, e, a. h. eccl. perjeli.
 Priore, f. h. eccl. perjelnö.
 Prieuré, m. h. eccl. perjelség.
 Primage, v. prime (mar.).
 Primaire, v. école.
 Primate (-ma), m. h. eccl. primás.
 Primatial, e (-cial), a. h. eccl. primási.
 Primatie (-cie), f. h. eccl. primáság.
 Primate, f. elsőség; jeu. kiadó; fig. gagner de —, vkit megelőzni.
 Prime, f. arith. törzs tizedrésze; astr. — de la lune, újhold; escr. első vífogás; mar. —, süveggép; — d'assurance, biztosítási díj; pèche. sardines de —, éjjel fogott apró ajkók; impr. előnyomat; II. a. agr. kora, korai; 2. fam. de — abord, mindjárt, eleintén.
 Primer, v. n. elsőnek lenni;

Primerole

főbbrangunak lenni; 2. — q., vkit megelőzni; fölül-mulni.
 Primerole, v. primevère.
 Primerose, f. bot. mályváróza.
 Prime-saut (de), adt. fam. tüstént, legott.
 Primeur, f. érettség első ideje; 2. — s, pl. koraérő gyümölcs.
 Primevère, f. bot. tavaszi kankalin; 2. —, v. printemps.
 Primicier (-cié), m. h. eccl. legidősebb; 2. egyetemi rektor.
 Primi-pare, f. et a. f. méd. először szülő; — parité, f. először szülés.
 Primitif, ve, a. ősi, eredeti; kezdetleges; jur. curé —, főplebános; gr. mot —, törzsszó; phys. couleurs —ves, alapszínek.
 Primitivement, adv. eredetileg. [ség]
 Primitivité, f. kezdetlegesség.
 Primogéniture, f. jur. első szülöttség.
 Primordial, e, a. jur. titre —, legrégebb okirat; bot. branche —, főág; —ement, v. primitivement.
 Primulacées, f. pl. bot. kü-körics-félék.
 Princard, m. orn. árva pinty.
 †Prinçault (prein-có), m. első döfés, vágás, ütés.
 Prince, m. fejedelem; fam. il est ben —, jámbor ember; 2. herceg; cath. —s de l'église, egyházfejedelmek.
 Princesie, f. fam. hercegi méltóság; it. hercegi modor.
 Princesse, f. hercegnő; —né; fam. elle fait la —, büszkélkedik.
 Princier, m. v. primicier.
 2. —, ère, a. fejedelmi; hercegi.
 Principal, m. iskola-igazgató, rektor; pal. fővád, főök; 2. com. vadosság; it. tőke; 3. lényeg, fődolog; 4. v. patron; II. —,

Prisée

e, a. fő; első; jur. — ob-ligé, főadós; —ement, adv. főleg, főképen; külö-nösen.
 Principauté, f. iskolafőnök-ség.
 Principauté, f. fejedelmi, hercegi méltóság; 2. hercegség; 3. fejedelemség.
 Principe, m. eredet, kutató; dès le —, elejétől fogva; 2. chi. ősananyag; 3. alap-elv, alaptétel; philos. — de connaissance, megismerési alap; mor. elv.
 Principicule, m. iron. hercegecske.
 Principié, e, a. chi. prince-pes —s, ősananyagból össze-tett alkotórészek.
 Principion, principiot, v. principicule.
 Printanier, ère, a. tavaszi; 2. —ère, f. cuis. zöldleves.
 Printemps (prein-tan), m. tavasz; kikelet.
 Prionote, m. icht. fecské-hal.
 Priorat, m. h. eccl. perjelség.
 Priorité, f. elsőbbség, előbb-valóság; écon. pol. első-ség, előny.
 Prisable (-za-), a. jutalomra-méltó.
 Prisée (-za-), m. árszábas, becslés.
 Prise (-ze), f. elfoglalás, meg-vétel; 2. szákmány; 3. nyél, fogantyú, fül; fig. donner — sur soi, kitenni magát; 4. être en —, az el-fogatás v. elfoglalás veszélyében forogni; il est hors de —, nem lehet hozzá férni; fig. ils ont eu — ensemble, összekaptak, szóvitájuk volt; ils en vinrent aux —s, hajba kaptak egymással; être aux —s avec la mort, élet-veszélyben forogni; it. a halállal küszködni; pal. — de corps, elfogatás; — d'armes, lázadás; — d'eau lecsapolás; 5. méd. adag; — de tabac, szippantat.
 Prisée (-zé), f. árbecslés; p. elle est demeurée pour

Priser

la —, pártában maradt; 2. *burnótozás*.
 Priser (-zé), v. a. *megbecsülni, fölvetni, árt szabni*; combien prisez-vous cet étoffe, mire tartja e kelmét? 2. *becsülni, nagyra becsülni, magasztalni*; 3. *burnótolni, szippantani*; 4. se —, v. r. *önmagát becsülni*; fam. *magát nagyra tartani*.
 Priseur (-zeur), m. jur. *becsüs*; 2. —, euse, s. fam. *burnótoló*.
 Prismaticque (price-ma-), a. géom. *hasábos, hasábi*.
 Prismatoïde (price-), prismoïde, a. *hasábolható*.
 Prisme (price-me), m. géom. *hasáb, szögoszlop*; phys. *sugártörő*.
 Prison (-zon), f. *börtön*; pop. il est dans la — de saint Crépin, szorítja a csizmájá; 2. *börtönbüntetés*.
 Prisonnier, ère (-zo-), s. *fogoly, rab*; p. faire un —, egy falat kenyér előtt és utánna bort inni.
 Privable, a. jur. *megfosztható*; 2. *megszelídíthető*.
 †Privance, f. *szelidség; meghittség*.
 Privatif, ve, a. gr. *hiányító, csonkító*; jur. *kirekesztő, kizáró*.
 Privation (-cion), f. *vesztesség; megfosztás, nélkülözés; théo. tartózkodás*.
 Privativement, adv. *kizárólag*.
 Privauté, f. *meghittség, bizalmasság*.
 Privé, v. latrines.
 Privé, e, a. *magán*; vie —e, *magán élet*; prison —e, *titkos börtön*; 2. *szelid*; fig. *défelez-vous de lui, c'est un canard —, ne higgyen neki, mert lépze csalja*; 3. fam. *bizalmas, meghitt*.
 Privément, adv. p. u. *bizalmasan, meghittten*.
 Privé, v. a. *megvonni, megfosztani, elvenni*; 2. *megszelídíteni*; 3. se —, v. r.

Privilege

magát megfosztani; magától megvonni.
 Privilège, m. *kiváltság; szabadalom*; 2. *kiváltsági, szabadalmi levél*; jur. *elsőbbségi jog*.
 Privilégié, e, s. a. *kiváltságos, szabadalmas, szabadalmazott*; jur. *tlieu —, szabadhely*; fig. *kiváló*.
 Privilégier, v. a. *szabadalmazni, kiváltságolni*.
 Prix (pri), m. *ár; becs*; — fait, *kialkudott ár*; vendre à non —, *becsértéken alul eladni*; fig. *c'est un homme sans —, megbecsülhetlen férfiú*; jutalom; díj; 2. *pályadíj*; fig. *emporter le —, a többbit fölülni*; 3. —, pour —, *adt. aránylag*; au —, *adt. ahhoz képest*.
 Pro-abeilles, f. pl. h. n. *mu*.
 Probabilité, f. *valószínűség*.
 Probable, a. *valószínű*; 2. m. *préferer le certain au —, a bizonyost a valószínű elé tenni*; —ment, adv. *valószínűleg*.
 Probant, e, a. pal. *törvény álló, hiteles*; it. *raison —e, bizonyító ok*.
 Probation (-cion), f. h. eccl. *temps de —, próba-idő*.
 Probatoire, a. *kísérleti*.
 Probe, a. *becsületes, derék, igaz, jó*.
 Probité, f. *igazlelkűség, becsületesség, jámborság, feddhetlenség*.
 Problématique, a. *kérdeményes, kérdéses*; 2. *kétséges, kétes; bizonytalan*.
 Problème, m. math. *főladat*; philos. *kérdemény*; fig. *rejtvény*.
 Proboscéphalé, e, h. n. or-
mányos, orjas.
 Proboscidiens, m. pl. h. n. *ormányosok*.
 Procédé, m. *eljárás, viselet, cselekvés*; abs. il ne connaît pas les —s, *nem tud emberséget*; it. il a des —s avec tous ses voisins, *minden szomszédjával civakodik*.

Proclamation

Procéder, v. a. *eredni, támadni*; 2. *eljárni*; 3. *bánni*; pal. *pörlekedni*; litt. *haladni*; cela procède bien, *ez jól halad*.
 Procédure, f. *eljárás, törvénykezési eljárás*; 2. *pöriratok*.
 Procère, a. bot. *magas*.
 Procès (-cè), m. *pör, ügy*; faire un — à q., *vkít pörbe keverni*; faire le — à q., *vkít pörbe fogni*; fig. faire le — à q., *vkít elítélni*; fam. sans aucune forme de —, *minden teketória nélkül*; 2. *pöriratok*; 3. an. *nyújtvány, nyulvány*.
 Processif, ve (-cè-cif), a. *pörlekedő*.
 Procession (-cè-cion), f. *körmenet, dúcsujrás*; fig. fam. *c'est une — continue, folytonos lótas futás*.
 Processionnaires (-cè-cio-), f. pl. h. n. *vándorhernyók*.
 P. ocessionnal, processionnel (-cè-cio-), m. lit. *buszujárási imakönyv*; —lement, adv. *körmenetileg*.
 Procès-verbal, m. jur. *jegyzőkönyv*; —verbaliser, v. n. *jegyzőkönyvet fölvenni*.
 Prochain, m. *felebarát*.
 Prochain, e, a. *közellevő; legközelebbi*; la semaine —e, *a jövő hét*; —ement, adv. *prát. legközelebb*.
 Proche, a. *közel*; 2. il est mon — parent, *közelről rokonom*; 3. m. pl. *c'est un de nos —s, egyik rokonunk*; 3. prép. — de chez moi, *közel lakásomhoz*; 4. de — en —, *adt. il va m'endire de — en —, házról-házra jár köldölni*; couper le bois —, *fát fu után kivágni*; fig. —, *laskankint*.
 Prociidence, f. *méd. sérv, iszam*.
 Proclamateur, m. *hirdető, kikiáltó*.
 Proclamation (-cion), f. *kidáltvány; hirdetmény; kikiáltás; szózat*.

Proclamer

Proclamer, v. a. *kikáltani*;
— une loi, *törvényt kihirdetni*; fig. *figotgatni*; 3. se —, v. r. *föllepní*.
†Proclive, a. *hajlandó*.
Proclivité, f. did. *hajlanó-ság*.
Procné, progné, f. poét. *fecske*.
Procumbant, e, a. bot. *heverő, kussadó*.
Procommissaire, m. p. u. *biztoshelyettes*.
Procrastination, v. ajournement.
*Procrastiner, v. a. et n. *elnapolni*; *elhalasztani*; *halogatni*. [zés.
Procréation (-cion), f. nem-
Procréer, v. a. *nemzeni*.
Proctagre, proctite, f. méd. *végbél-lób*.
Proctalgie, f. méd. *végbél-fájdalom*.
Procto-rrhagie, f. méd. *végbél-vérfolyás*; —trupe, m. ent. *furdancs*.
Procureur, m. h. n. *örvagyám Velencében*.
Procuration (-cion), f. *meghatalmazás*; *megbízás*; 2. *meghatalmazó-level*.
Procuratrice, f. *meghatalmazott nő*.
Procure, m. h. eocl. *gondnok*; 2. *gondnokság, gondnok lakása*.
Procurer, v. a. *szerezni, megszerezni*.
Procureur, m. *ügyvéd, ügyész*; p. il a pris Jacques des Loges pour son —, *ill a berek, nád a kert*.
Procureuse, f. jur. *ügyészné*; pop. *kerítőnő*.
Prodigalement, adv. *pazarul*.
Prodigalité, f. *pazarlás, tékozlás*; 2. *túlsgos bőkezűség*.
Prodige, m. *csuda*; 2. *remek, ázs, szin*.
Prodigueusement, adv. *csudálatosan*; *rendkívül, szerfölött*.
Prodigieux, se, a. *csudálatos*; *rendkívüli, szerfölötti*; *szörnyű*.

Prodigue

Prodigue, s. a. *pazar*.
Prodiguer (-ghé), v. a. *pazarolni*; il prodigue sa vie, *nem kíméli életét*.
*Prodigueur, m. *pazarló, fecserlő*.
Proditeur, proditition, v. *traître, trahison*.
Proditoirement, adv. *pal. hitetlenül, árulatosan*.
Pro-drome, m. méd. *előjel*; 2. litt. *előszó, előbeszéd, bevezetés*.
Producteur, m. *kiállító, előállító, készítő, gyártó*; écon. *termelő*; — de bestiaux, *tenyésztő*.
Productibilité, f. did. *termeszthetőség*; *készíthetőség*.
Productible, a. *termeszthető, készíthető*.
Productif, ve, a. *termelő, termő*; *hasznos*.
Production (-cion), f. *termelés*; *készítés, gyártás, előállítás*; *termény*; *gyártmány, készítmény*; —s de l'art, *remek művek*; an. *nyulvány*; *prat. előmutatás*.
Produire, v. a. *ir. nemzeni, szülemzeni*; 2. *termeni*; *termeszteni*; 3. *hasznot hajtani, jövedelmezni*; cet argent ne produit pas d'intérêts, *e pénz nem hajt kamatot*; 4. *készíteni, előállítani, gyártani*; 5. *okozni, szerezni, szülni*; pal. *előmutatni*; — des témoins, *tanukat állítani*; 6. — q., *bevezetni, megismertetni*; arith. *produisants, v. facteur*; 7. se —. v. r. *magát bevezetni; megismertetni*.
Produit, m. *kereset, jövedelem, haszon*; 2. —s, *termék, termény*; *gyártmány*; arith. *szorozat*; *prat. törmény*.
Proème, v. préface.
Proéminance, f. *kinyúlás, kiállás, kidülledés*.
Proéminent, e, a. *kiálló, kinyúló*.
Proéminer, v. *prominér*.

Profiter

Profanateur, trice, s. (f. p. u.) *szenstégtelenítő*.
Profanation (-cion), f. *szenstégtelenítés*.
Profane, a. *szenstégtelen*; 2. *világi, nem egyházi*; le — vulgaire, *az avatlan nép*; 3. m. *istenkáromló, istengunyoló*; ant. les —s, *az avatlanok*.
Profanément, adv. *avallanul*; *szenstégtelenül*.
Profaner, v. a. *szenstégteleníteni*; 2. fig. *visszaelni*.
†Profectice, profectif, ve, a. jur. *öröklött*.
Proférer, v. a. *beszélgni, mondani, előadni, kiéjteni*.
Profès, esse (-fè), a. *fogadalmazott, avatott*.
Professor (-fè-cé), v. a. *valani*; — un métier, *mesteréget űzni*; 2. *tanítani, hirdetni*.
Professeur (-fè-ceur), m. *tanár*; fig. *terjesztő, hirdető*; 2. *gyakorló, űző*.
Profession (-fè-cion), f. *megvallás*; *vallomány*; 2. *állás*; *hivatal*; *foglalkozás*; *életmód*; *mesterség*; 3. *fogadalom*.
Professionnel, le (-fè-cio), a. *iparos, iparmű, ipariüzleti*.
Professoral, e (-fè-ço-), a. *tanári*.
Professorat (-fè-ço-ra), m. *tanárság, tanári hivatal*.
Proficiat (-ciate), m. je vous souhaite un bon —, *szerencsés sikert kívánok*; fam. *kedves egészségre*.
Profil, m. peint. *arc-él*; — d'une ville, *város oldalrajza*; arch. *szelvény*.
Profiler, v. a. arch. *szelvényezni, átmetszetben rajzolni*.
Profit (-fi), m. *nyereség, haszon*; *besogne fait à —, tartós munka*; 2. v. progrès; it. *siker*; fèo. —s de fiefs, *hűbérjövédék*.
Profitable, a. *hasznos, nyereséges, jövedelmes*; — ment, adv. *hasznosan, jövedelmesen*.
Profiter, v. n. *nyerni, hasz-*

Profrterole

Prohibition

Promotion

not házni; jövedelmezni; faire — son argent, pénzét forgatni; 2. földhasználni, használni, javára fordítani; p. les biens mal acquis ne profitent point, ebből gyűlt marhának ebből kell vesznie; 3. gyarapodni; előmenetelt tenni, haladni; 4. nőni, erősödni, tenyészni.

Profrterole, f. cuis. hamupogácsa.

*Profligateur, m. üldöző, fenytő.

Profond, e, a. mély; 2. fig. mély, rejtett; douleur — e, tartós fájdalom; obscurité — e, sürü sötétség; 3. — e, f. arg. pince; it. zseb; — ément, adv. mélyen; — er, v. a. alaposan megvizsgálni, kutatni.

Profondeur, f. mélység; 2. arch. szélesség; 3. fig. terjedelem, alaposág.

Profondité, a. m. mar. vaisseau —, mélyen járó hajó.

Profus, e, a. pazar; — ément, adv. pazarul.

Profusion (-zion), f. pazarlás, fecsemlés.

†Progénie, v. race.

†Progéniture (-jé-), f. ivadék.

Prognostic, v. pronostic.

Programm, m. écol. értesítvény; előrajz; szerrend.

Progrès (-grè), m. haladás, előhaladás; 2. terjedés; előmenetel.

*Progresser (-grè-cé), v. n. haladni, előhaladni.

Progresseur (-grè-ceur), a. m. haladást.

Progressibilité (-grè-ci), f. did. tökéletesíthetőség.

Progressible (-grè-ci-), a. tökéletesíthető.

Progressif, ve (-grè-cif), a. haladó, előmenő.

Progression (-grè-cion), f. math. haladvány, sorzat.

Progressivement (-grè-ci-), adv. haladva, haladólag.

Prohiber, v. a. tiltani, tilalmazni, eltíltani.

Prohibitif, ve, a. did. tiltó, tilalmi.

Prohibition (-cion), f. tiltalom; tiltás, eltíltás.

Prohibitivement, adv. tiltólag.

Proie (proá), f. zsákmány; oiseau de —, ormadár; fig. martalék, ragadomány, préda; 2. il est en — à ses domestique, szolgáló megrabolják, meglöpjék; fig. être en — à ses passions, szenvedelmeinek martaléka válni.

Projectile, m. mec. löveték, löket; 2. a. mouvement —, hajító mozgás.

Projection (-cion), f. mec. vetés, vetődés; géo. — orthographique, végtelen távi vetület.

Projecture, v. saillie.

Projet (-jè), m. javaslat, terv; 2. fogalmazvány.

Projeter, v. a. javasolni, tervezni; 2. vetni; 3. se —, v. r. kiemelkedni, kinyulni; peint. kiválni.

Projeteur, se, s. tervező, javasló; 2. hajító.

Prolabia, m. an. ajakszél, szájszél.

Projection (-lek-cion), f. kellemes fölszólítás.

Prologomènes, f. pl. did. előleges tudni való.

Prolepse, f. rhét. megelőzés.

Prolétaires, m. tengődő, tengőc.

*Prolétariat, m. tengődőség; it. nép söpredéke.

Prolifère, a. bot. sarjazo.

Prolification (-cion), f. bot. sarjazás.

Prolifique, a. did. tenyésző; it. vertu —, nemző erő, tehetség.

Prolixe, a. terjedelmes, hosszadalmas; — ément, adv. hosszadalmasan.

Prolixité (-lik-ci-), f. hosszadalmasság, terjedelmesség.

Prologue, m. előbeszéd, előszó; 2. th. megnyitó beszéd; it. előjáték.

Prolongation (-cion), f. meghosszabbítás; halasztás; mus. nyújtás.

Prolonge, v. prélonge.

Prolongement, m. an. nyulvány.

Prolonger, v. a. meghosszabbítani; hosszúra nyújtani; 2. elhalasztani; 3. arch. szélesbíteni, tágitni; mar. farolni; 4. se —, v. r. hosszabbodni, kiterjedni.

*Promenable, a. hordozható.

Promenade, f. sétá, sétálás; — à cheval, en carrosse, sétalovaglás, -kocsizás; 2. sétány; fam. ce n'est qu'une —, csupán egy útrás.

Promener, v. a. sétáltatni, körülvetelni, járítani; fig. — ses yeux, körültekintgetni; 2. se —, v. r. sétálni; pop. va-te —, vigyén el az úrdög.

Promeneur, se, s. sétáló; sétáltató, vezető.

Promenoir, m. sétatér.

Promesse, f. ígéret; com. ígérvény.

Prometteur, se, s. fam. ígérő.

Promettre, v. a. ir. ígérni, megígérni; p. chose promise, chose due, ígéret adományt vár; 2. jövedőlni, hirdetni; 3. v. n. fig. reményt nyújtani; 4. se —, v. r. reménykedni; it. fölfogadni; 5. se —, v. réc. egymásnak ígéretet tenni.

Prominence (-mi-nan-), f. magasodás, magaslat.

Prominent, e, a. magasodó, kinyuló.

Prominer, v. n. kiállni, kinyulni, magaslani.

Promis, e, s. jegyes, mátka.

Promiscuité, f. vegyület.

Promiscüment, adv. összevissza.

Promission (-mi-cion), f. écr. terre de —, ígértföldre; fig. —, János pap országa.

Promontoire, v. cap (géo.).

Promoteur, trice, s. (s. f. p. u). előmozdító; fig. — d'une querelle, bujtogató, bizgató; jur. ügyész.

Promotion (-cion), f. előléptetés, előmozdítás.

Premouvoir

Premouvoir, v. a. ir. előmozdítani, előléptetni.
 Prompt, e (pron), a. gyors, sebes; com. pontos; 2. l'esprit —, fogékony elme; 3. hirtelen, heves; il a la main —e, kész a verekedésre; 4. sürge, virganc; —ement, adv. gyorsan, sebesen stb.
 Promptitude (pron-thi), f. gyorsaság, sebesség, készség; pontosság; 2. hirtelenség, hevesesség; it. kitörés.
 Promptuaire (pronp-tu-), m. jur. — du droit, a jogtudományok kézi könyve; it. eszme-gyűjtemény.
 Promulgation (-cion), f. közlés, kihirdetés.
 Promulguer (-ghé), v. a. közzétenni, kihirdetni.
 Pronateur, m. et a. m. an. —s, muscles —s, borító izom.
 Prône, m. lit. predikáció, szentbeszéd; fig. fam. intés.
 Prôner, v. a. lit. predikálni; fig. tulságosan magasztalni; pop. papolni.
 Prôneur, m. lit. predikátor; 2. fig. —, se, s. magasztaló; fam. fecsegő.
 Pronom (-non), m. gr. névmás.
 Pronominal, e, a. gr. névmási; —ement, adv. névmásilag.
 Prononcé, m. jur. — du jugement, ítélethirdetés.
 Prononcer, v. a. kiejteni, kimondani; — ses vœux, fogadalmat tenni; it. ohaját kifejezni; 2. eladni, elmondani; — une harangue, beszédet tartani; 3. ítéletet hozni; 4. v. n. le sort a —é, a sors nyilatkozott; it. vous n'avez qu'à —, csupán parancsolnia kell; fig. caractère —é, szilárd jellem; 5. se —, v. r. nyilatkozni.
 Prononciation (-cion), f. kiejtés; 2. eladás; 3. jur. — du jugement, ítélet kihirdetése; — de vœux, fogadalomtétel.
 Pronostic (-noce-thik), m.

Pronostiquer

előjel, gyanítató jel; 2. jóslás, jóslat; phys. időjárás.
 Pronostiquer, v. a. előre megmondani, jóslolni.
 Pronostiqueu, se, s. (f. p. u.) fam. jó, próféta.
 Propagande, f. h. eccl. térítő-társulat, térítőség; fig. terjesztés. [térítő].
 Propagandiste, m. h. eccl.
 Propagateur, trice, s. (f. p. u.) szülemző, terjesztő.
 Propagation (-cion), f. szülemzés, szaporítás, tenyésztés; fig. terjesztés.
 Propageable (-jable), a. méd. ragályos, ragadós.
 Propager (-jé), v. a. szaporítani, tenyészteni; fig. terjeszteni; 2. se —, v. r. méd. terjedni; it. tenyészni, szaporodni.
 Propagine, propagule, m. bot. hímport.
 Propension (-pan-cion), f. phys. hajlás; fig. hajlam, vonzalom.
 Prophète, prophétesse, s. próféta, jó; fig. fam. — demalheur, balsors jóslója.
 Prophétie (-cie), f. jóslás; 2. jóslat, jóslmány.
 Prophétique (-thik), a. látnoki; —ment, adv. látnokilag.
 Prophétiser (-thi-zé), v. a. jóslolni, jövendőlni, jövendőt mondani; fam. je vous avais bien —é, hisz előre megmondtam önnek. [son].
 Prophylactice, v. contrepoin.
 Prophylactique, a. méd. hártó, hártólagos; 2. f., v. hygiène.
 Propice, a. kegyelmes; 2. kedvező, szerencsés, alkalmas; 3. à la —, adv. kellő, tetsző.
 Propitiation, propiciation (-cia-cion), f. théo. engesztelő áldozat.
 Propitiatoire, —ciatoire (-cia-to-are), a. engesztelő.
 Proplastique (-place-), a. fond. art —, mintázás, képezés.
 Propolis (-lice), f. h. n. sonkoly, ragasz, lépragasz.
 Proportion (-cion), f. arány;

Propre

math. egyarány; 2. à —, en —, par —, adt. aránylag, aránylagosan.
 Proportionnalité (-cio-na-), f. did. arányszerűség, arányosság.
 Proportionnel, le (-cio-nel), a. arányos, aránylagos; math. egyarányos; lignes —les, arányvonal; —lement, adv. math. egyarányosan.
 Proportionnément, v. proportion (2.).
 Proportionner (-cio-né), v. a. arányozni, arányosítani; 2. se — à qch., v. r. alkalmazkodni.
 Propos (-pô), m. beszéd, beszélgetés; csevegés, szöbeszéd; 2. javaslat; 3. feccség, csacsogás; je m'en souviens —, nem törődöm a mende-mondákkal; 4. szándék; 5. à — adt. jókor; mal à —, hors de —, rosszkor; 6. à —, il a jugé à — de partir, tanácsosnak vélte, hogy elutazzék; il ne dit jamais rien à —, soha se beszél helyesen; it. m. alkalmas idő; 7. à —, igazság; most jut eszembe; 8. à — de, minthogy épen; à — de rien, minden ok nélkül; 9. à tout —, minden pillanatban.
 Proposable, a. javasolható.
 Proposant, m. protestáns papi jelölt.
 Proposer, v. a. előterjeszteni, javasolni, fölterjeszteni; eladni; ajánlani; 2. föladni; 3. — q. pour exemple, mintául állítani; 4. v. n. théo. kiejteni, fejtegetni; 5. se —, v. r. föltenni magában; se — un but, célt tűzni ki magának; p. l'homme —e et Dieu dispose, szegény ember szándékát boldog Isten bírja.
 Proposition (-cion), f. javaslat, előterjesztés; 2. javaslat, előterjesztmény; it. ajánlat; fölétel; math. föladat; gr. tétel.
 Propre, a. tulajdon, saját;

Propret

amour —, v. amour (3.); 2. ugyanaz, ugyanaz; II. gr. sajátlagos, voltaképeni, tulajdonképi, igazi, valódi: le sens — d'un mot, szó sajátlagos értelménye: 2. alkalmas, illő, megfelelő; cet habit n'est — que les dimanches, ez öltözet csupán vasárnapokra való; 3. — à, használható; III. tiszta, takaros; IV. m. sajátság, sajátosság, sajátzerklőség, tulajdonság; jur. — s, pl. ingatlan vagyon; földbirtok; 2. — s, saját vagyon; 3. f. raff. cukornedv-ist; V. — ment, adv. sajátlag, sajátképen, tulajdonképen; 2. parler —, határozottan beszélni; 3. — dit, sajátlag véve; 4. tisztán, takarosan; 5. ügyesen, csinosan; 6. à — parler, — parlant, adv. igazán mondvá.

Propret, te (-prè), a. fam. cicomás; 2. m. c'est un —, pipercök.

Propreté, f. tisztaság; mus. csin.

Propriétaire, s. tulajdonos; — ment, adv. sajátlag, tulajdonilag.

Propriété, f. tulajdon, birtok; 2. tulajdonság; 3. sajátság, sajátosság; gr. valódi értelmény.

Proprio-motu (pro-prió-mó-tu), fam. il a fait cela —, önszántából tette.

Propylées, f. pl. arch. anc. előcsarnok.

Prorata, au —, adv. prat. aránylag.

Prorogatif, ve, a. pal. elhalasztó, elnapoló.

Prorogation (-cion), f. jur. halasztás; haladék; 2. elnapolás.

Proroger, v. a. jur. meghosszabbítani; 2. elnapolni.

Prosaique (-zai), a. prózai, folyóbeszédbeli; 2. *közönséges, köznap, költőietlen; — ment, adv. prózailag; közönségesen.

Prosaïser

Prosaïser, g. p. prosailler, v. n. prózában írni.

Prosaïsme (-za-ism), m. litt. költőietlenség, prózaiság; fig. mindennapiasság.

Prosateur, trice (-za-), s. próza-író.

Proscénium (proce-cé-niome) m. ant. előszín.

Proscripteur (proce-), m. száműző.

Proscription (-cion), f. száműzés, számkivetés; fig. — d'un mot, szó elvetése; — d'un usage, szokás eltörlése.

Proscrire, v. a. ir. száműzni, számkivetni; il est proscriit, földönfutó; ext. elűzni, üldözni: 2. eltávolítani; fig. — un usage, szokást eltörlőlni.

Proscrit (proce-), m. száműzött; fig. il a une figure de —, ocsmány arca van.

Prose, f. litt. kötetlen beszéd, próza; p. il fait de la — sans le savoir, több szerencséje van mint esze.

Prosecteur, v. disséqueur.

Prosélyte (-zé-), m. h. eccl. térthitű; faire des — s, téríteni; cout. honosított idegen.

Prosélytisme (-zé-), m. tértői vágy, apostolkodás.

Prosembryon (pro-zan-), m. bot. bélcikl.

Proser, v. a. prózában írni.

Prosodie (-zo-), f. gr. hangsúlytan; hangsúlytan.

*Prosodier (-zo-), v. a. et n. mus. hangsúlyozni.

Prosodique (-zo-), a. hangméretes, hangsúlyos.

Prosopalgie (-zo-), f. méd. arcfájás; fájdalmas rángás.

Prosopo-graphie (-zo-), m. személyleíró; — graphie, f. f. személyleírás.

Prosopopée (-zo-), f. rhét. v. personification.

Prospectus (prose-pek-tuce), m. libr. előrajz, ismertetés.

Prosopère (proce-), a. poét. kedvező, kegyes, jószágos.

Protéine

Prospérer (proce-), v. a. boldogulni, sikerülni.

Prosperité (proce-), f. boldogság, jólét; fam. il a un visage de —, kellemes külseje van; 2. pl. szerencsés eset, siker.

Prosternation (proce-tèr-nacion), f. Prosternement, m. leborulás, térdre esés, földig hajlás.

se Prosterner (proce-tèr-né), v. r. leborulni, térdre borulni, földig hajolni.

†Prostibule (proce-thf-), v. bordel.

Prostituée (proce-thi-), f. kéjhölgy.

Prostituer (proce-thi-), v. a. fajtalanságnak árul adni; elle — e elle-même sa fille, ő maga árulja leányát; fig. il a — e son honneur, megbecsületénitette magát; 2. se —, v. r. magát árul adni, meggyalázni.

Prostitution (proce-thi-tucion), f. fajtalankodás; kurválkodás; lieu de —, kurvalak, rimaház; fig. meggyalázás.

Prostration (proce-tra-cion), f. v. prosternation; méd. teljes elgyöngülés.

Protase, f. litt. bevezetés.

Protasique, a. litt. bevezetési.

Prote, m. impr. nyomda-vezető (köz. faktor).

Protecteur, trice, s. pártfogó; védő; 2. a. pártfogói.

Protection (-cion), f. pártfogás; ótalom; 2. pártfogolás.

Protégé, e, s. pártfogolt, védenc.

Protégement, m. inus. pártfogási szenv.

Protéger, v. a. oltalmazni, védeni, ótalom alá venni; elmозdítani; pártfogolni; 2. se —, v. r. önmagát védeni, oltalmazni; 3. se —, v. réc. egymást pártfogolni.

Protéiforme, a. sokalakú.

Protéine, m. chi. fehérnyedék.

Protestant

Protestant, e (-tèce-), s. a. h. eccl. *protestáns*.
 Protestantisme (-tèce-ten-this-me), m. h. eccl. *protestáns vallás*.
 Protestation (-tèce-ta-cion), f. *erős hittel állítás, biztosítás; 2. ígéret, ígérés; 3. óvás, tiltakozás*.
 Protester (-tesse-té), v. a. *erős hittel állítani, bizonyítani; com. — une lettre de change, váltót ovatolni; 2. v. n. nyilatkozni; óvást tenni; tiltakozni*.
 Protêt (-tè), m. com. *óvás, váltó-óvás; — faute d'acceptation, el nem fogadás miatti óvás; — faute de paiement, nem fizetés miatti óvás*.
 Proto'-cole, m. jur. *jegyzőkönyv; 2. mintakönyv; —graphie, f. eredeti írat; 2. arch., dess. tervrajz; —martyr, m. h. eccl. első-, fővértani; —médecin, m. főorvos; —médicat, m. főorvosi hivatal; —notaire, m. chanc. főjegyző; —pathie, f. méd. eredeti betegség; —pope, m. h. eccl. főpap; —thrône, m. h. eccl. pátriarka első helyettese; —type, m. mintakép; első lenyomat; 2. fond. de car. szögmérő*.
 Protubérance, f. an. *púp, domborulat*.
 Protuteur, m. jur. *gyám-társ*.
 †Prou, adv. *sokat, elegendően; 2. m. haszon, nyereség; fam. bon — lui fasse! sok szerencsét neki! it. — fasse! amen! úgy legyen!*
 Proue, f. mar. *hajó orra; donner la —, irányt adni; an. os de la —, seggesont*.
 †Prouesse, f. *hőstett; fig. fam. on vante vos —s, viselt dolgairól beszélnek*.
 Prouvable, a. *bebizonyítható*.
 †Prouvaire, m. *pap*.
 Prouver, v. a. *bebizonyítani*, kimutatni; il cotte et —e, a mit mond, be is bizonyítja; 2. mutatni, elárulni; cette réponse —e de l'esprit, e felelet észre mutat; észt árul el; 3. se —, v. r. bebizonyulni, bebizonyodni.

Provéditeur

Provéditeur, m. autrf. *fővigyázó*.
 Provenance, f. com. *termény; gyártmány; készítmény*.
 Provenant, e, a. *eredő, keletkező, származó*.
 Provençale, f. jeu. *fair la —, egy játék kártyát az asztalra dobni*.
 Provende, f. *eleség; écon. kétszeres; it. takarmány*.
 Provenir (-ve-nir), v. n. *eredni, keletkezni, származni; 2. hasznot hajtani*.
 †Provenu, m. *haszon, nyereség, jövedelem*.
 Proverbe, m. *közmondás, példabeszéd*.
 Proverbial, e, a. *példabeszédi; mus. népdali; —ement, adv. példabeszédként*.
 *Proverbialiser, v. a. *példabeszéddé alakítani*.
 Providence (-dan-oe), f. *Gondviselés; fig. fam. il est ma —, ő védangyalom*.
 Providentiel, le (-dan-ciel), a. *gondviseléseszerű; —lement, adv. gondviseléseszerűleg*.
 Provignage (-nia-), *provi-gnement (-vi-nieu-man), m. agr. bujtás, homlitás (szőlő)*.
 Provigner, v. a. *ag. bujtani, homlitni (szőlőt); 2. v. n. szaporodni, gyarapodni*.
 Provin, m. *bujtó-ág, bujtvány*.
 Province, m. *tartomány; vidék*.
 Provincial, m. h. eccl. *tartományi főnök, provinciális; iron. vidéki; 2. —, e, a. tartományi; vidéki*.
 Provincialat (-lá), m. h. eccl. *tartományfőnökség*.

Prudence

Provincialement, adv. *vidékieken*.
 Provincialisme, m. gr. *tájéző, tájbeszéd, tájzsolás*.
 Proviseur, m. *gondviselő; 2. sáfár, gondár; 3. előjáró, főnök; 4. arg. foglyár, ömlőcőr*.
 Provision, f. *szükség, eleség; készlet; com. tüzsdij, üzér-dij; 2. —s, pl. szükségletek; 3. kinevező levél; jur. par —, egyelőre, ideiglenesen*.
 Provisionnel, le (-zio-), a. *előleges; —lement, adv. előlegesen*.
 Provisoire (-zoa-re), a. pal. *ideiglenes, ideigleni; 2. m. ideiglenes; —ment, adv. ideiglenesen; fam. addigis*.
 Provisorat, m. *oskolai felügyelőség*.
 Provisorerie, f. *főgondviselőség*.
 Provocateur, trice, s. *kihiró; agent —, izgató*.
 Provocatif, s. a. —s, —remède —s, *izgatószer*.
 Provocation (-cion), f. *ingerlés, izgatás; inger; hajlam; izgalom*.
 Provocatoire, a. *méd. v. critique (jour)*.
 Provoquer (-ké-), v. a. *kihívni; ingerelni; —le sommeil, elaltatni; l'opium —e le sommeil, a mákony altat; 2. —à; —à vomir, hányásra ingerelni; —q. à se battre, vkit párbajra kihívni*.
 Proxénète, m. ant. *alkuz; 2. auj. kerítő*.
 Proximité (prok-ci-), f. *közeliség; —de sang, vérrokonság*.
 Prouer (proa-ié), pruyer, preyer, m. orn. *sordély*.
 Pruant, e, a. *viszketeg*.
 Prude, f. et a. *szemérmeskedő, álszemérmes, rártató*.
 Prudemment (-da-man), adv. *okosan, észlelyesen, bölcsen*.
 Prudence (-dan-ce), f. *okosság, észlely, ildom; jur.*

Prudent

értelem ; écr. — de la chair, világi okosság.
 Prudent, e (-dan), a. okos, észélyes, értelmes ; 2. helyes, ildomos.
 Pruderie, f. álszemérem ; begyesség, rártartósság.
 †Prud'homme, m. becsületes, derék férjü ; prat. szakértő, műértő ; 2. anc. ügyvéd ; 3. mar. házassági fölügyelő.
 †Prud'homme, f. becsületeség, igazlelkűség.
 Prudoterie, f. g. p. nevetségesség, begyesség ; it. álszenkedés.
 Prue, f. flot. gúzs.
 Prune (-i-ne), f. bot. hamv.
 Pruné, e, prunieux, se, a. bot. hamvas.
 Prunacé, e, a. bot. szilvanemű ; 2. —es, f. pl. szilvafélék.
 Prune, f. bot. szilva ; — qui quitte le noyau, magbaváló szilva ; — d'abricot, barackszilva ; — datte, törökszilva, datolya ; fam. suis-je donc venu pour des —s, hát soksemmiért jöttem ?
 Pruneau, m. écon. aszalt szilva ; pop. c'est un petit —, kis fekete boszorkány.
 Prunelaie, f. jard. szilvás.
 Prunelée, f. cuis. szilvaszak. -pép.
 Prunelet, m. écon. kökénymust.
 Prunella, f. méd. anc. torok, nyelvészárság.
 Prunelle, f. bot. kökény ; an. ivhártya ; szemteke ; fam. joner de la —, kacsingani, vkire szerelmes pillantásokat vetni.
 Prunellier (-ne-lié), m. bot. kökényfa, -bokor ; eau distillée des fleurs de —, kökényvirág-víz.
 Prunette, f. szilvácska ; 2. csontárgyümölcs.
 Prunier (-nié), m. bot. szilva ; pop. il est sot comme un —, rögzött buta.
 Pruniforme, a. bot. szilvalakú.

Prurigineux

Prurigineux, se, a. méd. viszketeg, viszketeges.
 Prurigo, m. méd. bőrvirág, kütég.
 Prurit (-ri), m. méd. viszketegség, viszketeg ; 2. csiklandék.
 Prusse, v. bleu (de prusse).
 Prussien (-ci-ain), m. pop. alfel, segg.
 Prussienne, f. et a. f. arch. —, cheminée à la —, orosz kandalló.
 Prussique, a. cli. acide —, kéksav.
 Pruyer v. proyer.
 Psallete (psa-), f. lit. karénekes iskola.
 Psallidie, v. charançon.
 Psalmiste (psal-mis-te), m. théo. zsoltáriró.
 Psalmistique, a. litt. zsoltár...
 Psalmodie, f. litt. zsoltáréneke ; 2. unalmas, egyhangu szavalás.
 *Psalmadiation (-cion), f. v. psalmodie (2.)
 Psalmodier, v. n. zsoltárt énekelni ; 2. v. a. unalmasan előadni, szavalni.
 Psalmo-graphie, m. zsoltáriró ; —graphie, f. zsoltártírá.
 Psaltérion, m. mus. cimbalom.
 Psamme, f. bot. tengernád, homoknád.
 Psammisme, m. méd. homokfürdő.
 Psaume (psó-me), m. théo. zsoltár.
 Psautier (psó-thié), m. théo. zsoltárkönyv ; 2. vét. százrétű gyomor.
 Psellisme, psellotis, f. méd. dadogás, hebegés.
 Pseudamantes, f. pl. lap. csehkő.
 Pseudo-, ál, hamis ; —ambroisie, f. bot. pikkelyes tormá ; —apocin, m. bot. bigebecő ; —asphodèle, f. bot. csonttörő hőllye ; —digitale, f. bot. posóka ; —eupatoire, m. bot. kender-pakóca ; —galène, m. minér. horg-tütle ; —

Ptérygion

graphie, m. hamisító ; —graphie, f. hamisítás ; —ligustrum (-trome), m. bot. zelnice ; —logie, f. hazugság ; család ; —logue, m. hazug ; —médécin, m. kurukszó ; javos ; —nyne, a. álnevű ; 2. m. álnev ; —nymie, f. litt. álneviség ; —rhubarbe, f. bot. virnanc.
 Psittacin, ne, a. orn. papagáj-féle.
 Psosse (pçoace), m. an. ágyék-izom. [lob.
 Psote, f. méd. ágyékizom.
 Psora, f. ou m. psore, f. méd. v. gale ; 2. bot. zuzmó.
 Psorique, m. et a. rühnemű ; rühelleni szer.
 Psorophthalmie, f. méd. szemhéj-rüh.
 Psycha-gogie, f. ant. lélekidézés ; —gogique, a. ant. lélekidéző ; 2. méd. fölélesztő-szer ; —gogue, m. lélekidéző.
 Psyché, f. mod. állótükr.
 Psychique, a. philos. lelki.
 Psycho-gnosie (-ko-), f. phil. lélekerőtan ; —logie, f. phil. lélektan ; —logique, a. lélektani ; —logique-ment, adv. lélektanilag ; —logiste, —logue, m. lélektudós.
 Psychromètre, v. thermomètre.
 Psychtique, a. méd. hústör.
 Psylle, f. ent. kermes.
 Ptarmique, f. bot. pártamag ; 2. s. a. méd. v. sternutatoire.
 Ptéla, m. bot. hármas leve-lű alásfa.
 Ptéride, f. bot. repő.
 Ptéro-carpe, m. bot. szárnyas mak ; 2. = santal, szantálfa ; —dactyle, m. h. n. röpűj ; —pés, m. pl. h. n. kézsárnyúak ; —phore, m. ent. tollpille ; —pode, a. h. n. szárnylábú ; 2. = s, m. szárnylábúak.
 Ptérygion, ongle, m. méd. körmömmereg ; 2. h. n. orrcimpa.

Ptilose

Ptilose, f. méd. szemszór-
hullás.
Ptine, m. ent. furdances.
Ptisane, v. tisane.
Ptyalagogue, v. salivant.
Ptyalisme, v. salivation.
Puanment (pu-a-man), adv.
bűdösen; fig. fam. mentir
—, arcátlanul hazudni.
Puant, m. v. putois; 2. fig.
arcátlan hazug; 3. —, e,
a. bűdös.
Puanteur, f. bűdösség, bűz.
Pubère, a. emberkoros; el-
adó, férjhez illő.
Puberté, f. emberkor; férj-
hezemő kor.
Pubescence (-besse-çance),
f. bot. szősz; an. pihe-
szőr.
Pubescent, e (-besse-çan), a.
bot. szőszös; an. pihező-
rős.
Pubien, ne, a. an. fancsont
...; arcade —ne,
fancsonthajlás.
Pubis (-bi-ce), os —, m. et
a. m. fancsont; it. v. mont
(de Vénus).
Public, que (-ik), a. köz,
nyilvános; l'esprit —, köz-
szellem; közérzet; édifí-
ces —s, államépületek; 2.
közösen ismert, köztudo-
mású, városszerte; II. m.
közügy; közönség; it. né-
ző, hallgatóság; 2. en —,
adt. nyilvánosan.
Publicain (-kein), m. h. r.
vámszedő; vámbérlő; fam.
les —s, uzsorások.
*Publicateur, m. hirdető.
Publication (-cion), f. hırde-
tés, kihirdetés; lib. ki-
adás.
Publicisme, m. államjogtan.
Publiciste, m. államjogta-
nár; államjogász.
Publicité, f. nyilvánosság.
Publier, v. a. hirdetni, kihir-
detni; — des bans, jegye-
seket kihirdetni; libr. ki-
adni.
Publiquement, adv. nyilván-
osan.
Puce, f. h. n. bolha; — de
terre, maróka; it. földi
kullancs; — de sable, bű-

Puceau

vó bolha; p. mettre la — à
l'oreille de q., vkit nyug-
talanságba ejteni; 2. a.
couleur —, sötétbarna; 3.
— à l'oreille, arg. hite-
lező.
Puceau (-cô), m. g. p. szűz-
legény; expl. charbon —,
tisza szén.
Pucelage, m. szűzesség; h.
n. babos csüllő.
†Pucelette, f. fiatal leány.
Pucelle, f. szűzleány; les
doctes —s, a műsák; icht.
garda; bot. névtelen ví-
rág; 2. a. használatlan;
ujdonat új; fille —, szep-
lőtlen szűz.
Puceron, m. h. n. levelész,
korpaféreg; 2. arg. buja-
senyv.
Puchage, m. sal. merités.
Pucher, v. n. sal. meríteni.
Puchette, f. expl. kotró-
háló.
Puchoux, puchet, m. sal.
merítőkandál.
Puehoir, m. sal. merőke.
Puchot, v. trombe.
Puddler, v. a. t. t. — la
font, olvasztott vasat ka-
varni; fourneaux à —,
kavarpest.
Pudendum (-denne-dome),
m. szeméremtest.
Pudeur, f. szemérmesség; 2.
szemérem.
Pudibonde, s. a. szemérmes;
szégyenlős; rougeur —,
szégyenpir.
*Pudibonder, v. a. megpirít-
ni, rápirítani.
Pudicité, f. szemérmesség.
Pudique, a. szemérmes, tisz-
taerkölcsű; bot. plantes
—s, érzike-félék; —ment,
adv. szemérmesen.
Pué, m. manuf. fércelés.
Pueil, m. e. f. bois en —, új
erdővágás.
Puer, v. n. bűzölni, bűdösle-
ni; 2. pop. undorodni; le
vin lui —e, undorodik a
bortól; 3. v. a. bűzleni.
Puéril, e, a. gyermekes;
—ement, adv. gyermeke-
sen.
Puériliser, v. a. gyermeke-

Puits

istni; 2. se —, v. r. gyer-
mekesedni.
Puerilité, f. gyermekeség; 2.
gyermekkor.
Puerpéral, e, a. méd. fièvre
—e, gyermekágybeli láz.
Pugilat (pu-ji-la), m. ant.
öklözés.
Pugile, m. ant. öklöző.
*Pugnacité, f. harcovágy.
Puifant, e, a. méd. ge-
nyesztő.
Puifné, e, a. cadet, te, a.
ifjabb; 2. s. c'est mon —,
ez öcsém; jur. —s, utószü-
lött.
Puis (pui), adv. azután, az-
tán; fam. hát aztán!
Puisage, m. merités.
Puisard (-zar), m. arch. pö-
ce; szemétdörr.
Puiselle, puisette, (-zette),
f. bouch. meritőkandál.
Puiser (zè), v. a. meríteni;
it. fig.; mar. szivárogni.
Puisseur, m. meritő.
Puisoir (-zoar), m. salp. me-
rőke.
Puisotier (-zo-thié), m. arch.
pöccsináló; kutkotró.
Puisque (puice-ke), conj.
mivel, minthogy; miután.
Puissamment (pui-ça-man),
adv. hatalmasan, erélye-
sen, hathatósan; il rai-
sonne —, helyesen okosko-
dik.
Puissance (pui-çan-ce), f.
hatalom, tekintély; 2. ha-
talmasság; 3. uralkodás;
4. fam. il devient une —,
nagy urrá lesz; 5. lélek-
erő, lelki tulajdon; géo.
fok, emelvény; math. hat-
vány; phys., mec. mozga-
tó erő; méd. — d'un mé-
dicament, gyógyszer ha-
tása.
Puissant, e (pui-çan), a. ha-
talmos; erős; — vin, erős
bor; 2. gazdag; dúis; 3.
hathatós; 4. erőteljes;
fam. pop. izmos, vastag;
5. tout —, mindenható; 6.
m. hatalmas, tehetős.
Puits (puí), m. kút; — à
poulie, gémes kút; p. il
faut puiser tandis que la

Pulicaire

corde est au —, *ha szikrázik a tej rajta a köpülvel*; expl. — souterrain, *erezke*.
 Pulicaire, f. bot. *csikszár*; 2. a. méd. *fièvre —, patécsos láz*.
 Pullulation (pul-lu-la-cion), f. *elgyökerezés; burjánzás; 2. szaporodás*.
 Pulluler (pul-lu-lé), v. n. *elgyökerezni, buján nőni; jard. sarjadzani; fig. elterjedni*.
 Pulmonaire, a. an. *tüdő*...; phthisie —, *tüdőlob*; 2. f. bot. *tüdőfű*; — des chènes, *bércizuzmó*; — des français, *holgyomál*.
 Pulmoné, e, a. h. n. *tüdőkarellylyal lélekedő*.
 Pulmonie, f. méd. *tüdővész*.
 Pulmonique, s. a. méd. *tüdővész*.
 Pulpation (-cion), f. pharm. *kocsonyosodás*.
 Pulpe, f. bot. *hús, bél*; pharm. *fagyalék, kocsonya*; an. — du cerveau, *agyvelő*.
 Pulper, v. a. pharm. *kocsonyává változtatni*.
 Pulpetter, v. a. *síkoltozni*.
 Pulpeux, se, a. bot. *húsos*; an. *velős*.
 Pulpitum (-tome), m. th. *előszin*.
 Pulpoire, m. pharm. *lapítókanál*.
 Pulsateur, a. m. h. n. *pou —, famoly, kopogó természet*.
 Pulsatif, ve, a. méd. *lúktető*.
 Pulsatille pulsatile (-thi-le), herbe auvent, *passe-fleur, coquelourde*, f. bot. *leánykőkörcsin; fekete kükircs*.
 Pulsation (-cion), f. méd. *érlektetés*.
 Pulsatoire, a. méd. *érverést okozó*.
 Pulsif-loge, —mètre, m. méd. *útér-mérő*; —mancie, f. méd. *útér-jóslás*.
 Pulsion (-cion), f. phys. *lendület*.
 Pultacé, e, a. cuis. *kásaszerü, kásás*.

Pulvérin

Pulvérin, pulévrin, m. guer. *gyújtószerszám*; 2. jard. *csecevkörte*; hydr. *permeteg*.
 Pulvérisation (-cion), f. *porítás, porrádörés*.
 Pulvériser, v. a. *porítani, porrádörni*; fig. *semmivé tenni*; 2. se —, v. r. *porrá változni*.
 Pulvérulent, e (-lan), a. phys. *porhanyagó*; bot. *hamvas*.
 Pumicin (-cein), m. com. *pálma-olaj*; it. bot. *olajpálma*.
 Punaïs, e, s. a. *büdös orró*.
 Punaïs, f. h. n. *poloska, büdösféreg, csimaz*; — aquatique, *uszka*; pop. *plat comme une —, ostoba, nyomorult*; 2. t. t. *pecek*; 3. arg. *rima, szajha*.
 Punaïsie, f. méd. *orrbüdöség*.
 Punesot, v. putois.
 Punch, v. ponche.
 Punir, v. a. *büntetni, megbüntetni*.
 Punissable (pu-ni-ça-), a. *büntetésreméltó*.
 Punisseur (pu-ni-ceur), m. *büntető*.
 Punition (-cion), f. *büntetés, megbüntetés*.
 Punitoire, a. jur. *intéret —, v. moratoire*.
 Puoterie, v. pyurie.
 Pupaler, pupuler, v. n. *cső-röggni*.
 Pupillaire (pu-pil-lè-re), a. *árva*...; *árvabeli*; 2. an. *membrane —, szemhártya*.
 Pupillarité, v. minorité.
 Pupille (-pil-le), s. *gyámsfi; leány*; fig. *növendék*; 2. f. an. v. *prunelle*.
 Pupiller, v. n. *kiáltani (mint a páva)*.
 Pupion, m. agr. *oldalhajítás, fattyúhajítás*.
 Pupitre, m. *támasz, tám, polc*.
 Pupivore, m. h. n. *bugaevő*.
 Pupu, v. huppe (orn.).
 Pur, e, a. *tiszta, csupa, merő; egészséges; derült, tiszta*; 2. *valódi*; 3. *valóságos*; prat. — et simple, *föltétlen*; 4. en — *perzte*,

Purgerie

hasztalan, hiu; vos *conseils sont —, tanácsai hasztalanok*; 5. *háborítlan, nyugodt*; mor. *ártatlan, mocskotalan*; 6. *szeplőtlen*; 7. à — et à plein, v. plein.
 Puraque, f. icht. *szibbasztó rája*.
 Purée, f. cuis. *átszűrt, át-tört főzelék*; potage à la —, *borsóleves*; fam. — de septembre, *szőlőnedv*; pop. *il aime mieux la — que les pois, nem a szőlő, hanem a nedve kell neki*.
 Purement, adv. *tisztán, hibátlanul*; vivre —, *mocskotalan életet folytatni*; 2. *csupán*; 3. — et simplement, *minden föntartás nélkül, föltétlenül*.
 Purer, v. a. brass. *tisztítani*.
 Pureté, f. *tisztaság*; fig. *helyesség*; 2. mor. *ártatlanság, szüzesség*.
 Purette, f. minér. *vasasporzó*.
 Purgatif, ve, s. a. méd. *hashajtó*; théo. vie —ve, v. *illuminatif*.
 Purgation (-cion), f. méd. *hashajtás*; 2. *hashajtó*; 3. expl. *tisztítás*; méd. v. *règles*; arg. *védbeszéd*.
 Purgatoire, m. cath. *tisztítóház (purgatorium)*.
 Purge, f. com. *tisztítás (ragályos helyről jött áruké)*; 2. fam. *hashajtó ital*; 3. prat. *fölmentés (jelzálog alul)*.
 Purgeoir (-joar), m. hydr. *szűrőkút*.
 Purgement, m. méd. *hashajtás*.
 Purger, v. a. méd. *hasat hajtani*; *hashajtót beadni*; fig. *megtisztítani; tisztázni*; — sa conscience, *gyónásra menni*; suc. *tisztálni*; 2. se —, v. r. *tisztulni*; méd. *hashajtót bevenni*; jur. se — *parserment, ártatlanságát esküvel bizonyítani*.
 Purgerie, f. suc. *tisztáló*.

Purification	Putassier	Pyro-'phage
Purification (-cion), f. <i>igazolás</i> ; cath. — de la St. Vierge, <i>gyertyaszentelő Boldogasszony</i> ; méd. <i>tisztítás</i> .	Putassier (-ta-cié), m. <i>kurafi</i> .	bot. f. —e, <i>campanule —e, erdei raponc</i> .
Purificateur, m. lit. <i>kehelytakaró</i> .	Putatif, ve, a. jur. <i>vélt, gondolt</i> .	Pyramidaliser, v. a. <i>gulaalakot adni</i> .
Purifier, v. a. <i>tisztítani</i> ; szűrni; 2. se —, v. r. <i>tisztulni</i> ; szűrődni.	Putativement, adv. <i>vélhetőleg</i> .	Pyramide, f. géom. <i>lobor, gula, csúcs-oszlop</i> ; gent. <i>tágitó</i> .
Puriforme, a. méd. <i>genyemű, eves</i> .	Putéal, e, a. kút ...; eau —e, <i>kútvíz</i> .	Pyrafter (-tère), m. bot. <i>vackorfa</i> .
Purin, m. agr. <i>ganajlé</i> .	Puterie, f. <i>kurva-élet</i> .	Pyrauste, m. h. n. <i>tűzpile, vacsoravesztő</i> .
Purisme, m. <i>nyelvtisztálás</i> ; <i>buzgalom</i> .	*Putide, a. <i>biüdös, dögletes</i> .	Pyrene, f. bot. <i>kovály</i> .
Puriste, m. <i>nyelvtisztáló</i> .	Putier (-thié), m. bot. <i>zelnice</i> .	Pyrethre, m. bot. <i>pártamag</i> .
Puritain, m. h. eccl. <i>tiszta hívő</i> .	Putine, f. <i>kurvácska</i> .	Pyréthique, a. méd. <i>láz elleni</i> .
Puritanisme, m. h. eccl. <i>puritán-tan</i> .	Pitois, m. h. n. <i>görény</i> ; — rayé, <i>szagos görény</i> .	Pyréto-'logie, f. méd. <i>láztan</i> : —logique, a. <i>lázteni</i> ; —logiste, m. <i>lázlelő</i> .
Puron, m. <i>savó</i> .	Purput, v. <i>pupu</i> .	Pyrique, a. tűzi; jeux —s, <i>tűzijáték</i> .
Purot, m. agr. <i>ganajlé-mendence</i> .	Putréfactif, ve, a. <i>rothasztó</i> .	Pyrite, f. minér. <i>kovand, kéneg</i> ; —martiale, <i>vaskovand</i> ; —arsénicale, <i>mi- renyková</i> .
Purpuracé, e, purpurin, e, a. <i>biborszínű</i> ; fièvre —e, v. <i>pourpre</i> ; 2. f. —e, <i>bibor-disz</i> .	Putréfaction (-fak-cion), f. <i>rothadás, poshadás</i> ; <i>rothatatag</i> .	Pyriteux, se, a. minér. <i>kovanemű</i> .
Purpurite, f. h. n. <i>kövesült báronysárga</i> .	Putréfait, e, a. méd. <i>rothadt</i> ; sang —, <i>poshadt vér</i> .	Pyritiser, v. a. minér. <i>kovandd változtatni</i> ; 2. se —, v. r. <i>kovandd változni</i> .
Purulence, f. méd. <i>genyedés, evesedés</i> .	Putréfier, v. a. <i>rothasztani</i> ; 2. se —, v. r. <i>rothadni</i> ; <i>revesedni, poshadni</i> .	Pyro-'boliste, m. artif. <i>tűzművész</i> ; —bologie, f. artif. <i>tűzművészet</i> ; —bologique, a. <i>tűzművészeti</i> ; —chre (-kre), f. h. n. <i>szarvasbogar</i> ; —chroides, m. h. n. <i>szarvasbogar-félék</i> ; —ci-trate, m. chi. <i>kozmás citromsav</i> ; —gallique, a. chi. <i>acide</i> —, <i>kozmás gubacsav</i> ; —gène, v. <i>volcanique</i> ; —lâtre, s. a. <i>tűzimádó</i> ; —lâtrie, f. <i>tűzimá-dás</i> .
Purulent, e, a. méd. <i>eves</i> .	Putrescent, e, a. <i>rothadó, poshadó</i> .	Pyrole, f. <i>verdure d'hiver, bot. télizöld</i> .
Pus (pü; puzé), m. méd. <i>genyedség, ev</i> .	Putrescibilité (-resse-ci-), f. <i>rothatagság, poshatagság</i> .	Pyro-'logie, f. <i>tűztan</i> ; —logique, a. <i>tűztani</i> ; —logue, m. <i>tűztanár</i> ; —mancie, f. <i>tűzjós</i> ; —mancien, ne. s. <i>tűzjós</i> ; —mérie, f. <i>mi-nér. ková, tűzkő</i> ; —mètre, m. phys. <i>tűzmérő</i> ; —métrie, f. <i>tűzmérés</i> .
Pusilanime (pu-zi-la-), a. <i>kislelkű, csüggeteg</i> ; —ment, adv. <i>kislelkűen</i> .	Putrescible, a. <i>rothatag, poshatag</i> .	Pyrop, piropé, m. minér. <i>cseh-gránát</i> .
Pusilanimité, f. <i>csüggedtegség</i> .	Putride, a. <i>rothadt, poshadt, pállott</i> ; fièvre —, v. <i>adynamique</i> .	Pyro-'phage, v. <i>ignivore</i> —phore, m. chi. <i>gyulany</i>
Pustule (puce-), f. méd. <i>genyedék</i> .	Putridité, f. méd. <i>rothadás, poshadás</i> .	
Pustulé, e, a. méd. <i>genyedé-kes</i> .	Putt, i! eh! —! que m'im-porte cela? eh! mi közöm ehhez?	
Pustuleux, m. h. n. <i>varan-gyos béka</i> ; 2. —, se, méd. v. <i>pustulé</i> ; bot. <i>lichen</i> —, ou: <i>pustulé, kormos zuzmó</i> .	Pyenite (pic-), f. minér. <i>rudas-topáz</i> .	
Put, e, a. <i>ocsmány, gyalázatos, durva</i> ; femme <i>pute</i> , v. <i>putain</i> .	Pycnotique, a. méd. <i>nedvsűrítő</i> .	
Putage, v. <i>putanisme</i> .	Pygmée, m. fig. <i>törpe</i> .	
Putain, f. <i>sajja, kurva, kéj-hölgy</i> ; fils de —, <i>kurafi</i> .	*Pygméen, ne, a. <i>törpe</i> .	
Putaniser, v. n. b. <i>kurválkodni</i> .	Pyloré, m. an. <i>gyomorcsuk</i> .	
Putanisme, m. <i>putasserie</i> , f. b. <i>kurválkodás</i> ; 2. <i>kurva-élet</i> .	Pyo-'celie, f. méd. <i>hastályog</i> ; —génie, f. <i>genyképződés</i> ; it. v. <i>abcés</i> ; —ptyisie, f. méd. <i>genyképzés</i> ; —rrha-gie, —rrhé, f. méd. <i>geny-folyás</i> .	
	Pyose, f. méd. <i>genyszem</i> .	
	Pyrale, f. ent. <i>ilonca, sodró-bogár</i> .	
	Pyramidal, e, a. <i>loboros, gu-lás</i> ; fig. fam. <i>óriási</i> ; 2.	

Pyrose

—scaphe, m. mar. ké-
mény nélküli gőzös; —
scope, m. phys. hővmuta-
tó; —scopie, v. pyro-man-
cie.
Pyrose, pyrosis (-zice), f.
méd. gyomorhév.
Pyro-'technie (-tek-), f. did.
tűzművészet; —technique,
a. tűzművészeti.
Pyrotique, a. méd. marató.
Pyroxène, m. minér. fényle.
Pyrrhonien, ne (pi-ro-), s. a.
kétkedő.
Pyrrhoniser (pi-ro-), v. n.
phil. kétségeskedni.
Pyrrhonisme (pi-ro-), m.
phil. kétségeskedés; ké-
telkeltan.
Pythagorique, a. arith.
table —, egyszerűegy.
Python, m. h. n. óriás kí-
gyó.
Pyurie, f. méd. genyhugyo-
zás.

Q.

Q (ku, ke), m. Q, a betűsoro-
zatban 17.
Quabebes, v. cubèbes.
Quacamayas (koua-kama-
iace), m. orn. mekszikói
papagáj.
Quacre, etc. v. quaker, etc.
Quadernes (-ka-), m. pl. jeu.
mind a négy.
Quadragesimaire (koua-), s. a.
negyven éves; 2. nombre
—, negyvenes szám.
Quadragesimal, e (koua-), a.
negyvenmapi; jeûne —,
nagybőjt.
Quadragesime (koua-), m.
nagybőjt; dimanche de la
—, bőjt első vasárnapja.
Quadrain, quadran, v. qua-
train, cadran.
Quadrangle (koua-), f. p. u.
négyyszög.
Quadrangulaire, quadran-
gulé, e (koua-), a. géom.
négyyszögű.
Quadrat (ka-dra), m. impr.
v. cadrat; 2. —, e (koua-),
a. astr. opposition —e,
negyedfény.

Quadratureur

Quadratureur (koua-), m. iron.
a körnégyzet kutatója.
Quadratin, v. cadrat.
Quadratique (koua-), a. alg.
négyzetes.
Quadratoriste (koua-), m.
peint. falfestész, fresko-
festész. [négyzetvonal.
Quadratrice (koua-), f. géom.
Quadrature (koua-), f. géom.
négyzesítés, négyzsögítés;
chercher la — du cercle, a
kör négyzetét keresni; astr.
negyedfény; peint. falfes-
tész, freskofestész.
Quadrette (ka-), f. bot. recse.
Quadri- (koua-), a. négy....;
—ailé, e, a. h. n. négy szár-
nyú; —articulé, e, h. n.
négytagú; —capsulaire, a.
bot. négykopácsú; —co-
lore, m. orn. négy színű
sármány; 2. a. bot. négy-
színű; —corne, a. h. n.
négy szarvú; —cuspidé, e,
a. négyhegyű; —digité, e,
h. n. négyujjú; —ennal, e,
v. quatriennol; —folium
(—foliome), m. bot. négy-
levelű cillár.
Quadrige (koua-), m. ant.
négyesfogat (egymás mel-
lett befogott négy ló, kagy-
lólakú kétkerekű kocsi
elé); —latéral, e, a. géom.
négyoldalú; —latère, m.
négyyszög. [tánc.
Quadrille (ka-), f. négyes-
Quadri-'culaire (koua-), a.
bot. négyrekeszű; —mane,
a. h. n. négykezű; —nervé,
e, a. bot. feuille —e, négy-
bordás levél; —parti, e, a.
négyrésztű; —partition
(—thi-cion), f. négyrésze-
osztás; —penne, a. négy-
szárnyú; —phyllé, a. bot.
négylevelű; —rème, m.
ant. négyvezős gálya.
Quadriseaieul, e (koua-), s.
dédősök.
Quadri-'sulce (koua-), s. a.
h. n. négyvágás; négykör-
mű; —syllabe, a. gr. négy-
szótagú; —valve, —valvé,
e, a. bot. négynyílású;
—vasculaire, a. bot. négy-
kelyhű.

Quand

Quadrugée (koua-), f. agr.
négylovas napszám.
Quadrumane, s. a. h. n.
négykezű.
Quadrupède, a. h. n. négy-
lábú; —s domestiques,
négylábú háziállatok.
Quadruple (koua-), s. a.
négyszeres; dipl. — al-
liance, négyes szövetség.
Quadrupler (koua-), v. a.
négyeszeresni, négyezni.
Quadruplique, f. prat. ne-
gyedik felelet.
Quai (ké), m. hydr. rakpart,
műpart, köpart; maître
du —, partmester, rakpart-
főügyelő.
Quaiage, quayage (ké-), m.
droit du —, partvám.
Quaker, quacre, m. quake-
resse (koua-), f. kvaker
(1650. Fox György csizma-
dia által alapított vallás-
felekezet).
Quakérisme, quakérianisme
(koua-), m. kvakerség.
Qualificateur (ka-), m. h. m.
nyomozó, vizsgáló.
Qualificatif, ve (ka-), a. gr.
mot —, melléknév.
Qualification (ka-cion), f.
minősítés, címzés.
Qualifier (ka-), v. a. minő-
síteni, nevezni; kinyilat-
koztatni; 2. címezni; 3.
c'est une personne —é,
tekintélyes egyén; pal.
crime —é, súlyos büntetett;
vol —é, betöréssel párosult
éjjeli lopás; 4. se —, v. r.
magaát nevezni, címezni.
Qualité (ka-), f. minőség,
milyenség, tulajdon; ce vin
à de la —, e bor kitünő
jóságú; 2. hajlam, termé-
szet; 3. méltóság, tekinté-
ly; 4. cím, jogcím.
Quamoclite (koua-), m. bot.
skarlát perkáta.
Quand (kan), adv. midőn;
it. mikor? depuis —, mi-
óta? à —, mikorra? jus-
qu'à —, meddig? 2. conj.
habár; it. ha; 3. —et
—, prép. pop. il parti —
et — nous, velünk együtt
utazott el.

Quanie

Quanie (koua-), f. *hálórúha, hálóing*.
 Quanquan, v. *cancan*.
 Quanquanner, v. *bavarder, caqueter*.
 Quanquancier (kan-ka-nié), m. fam. *gonosznyelvű*.
 Quant à (kante-à), adv. *illetve, illetőleg*; 2. — moi, — soi, m. fam. *se tenir sur son =, nagy ovatos-sággal felelni*; se mettre sur son =, *begyeskedni*.
 Quantes (kan-te), a. f. pl. toutes et — fois, toutes fois et —, *valahányszor*.
 Quantième (kan-thi-è-), a. *hányadik*; 2. m. *kelet*; *lő napja*; montre à —, *kel-tet mutató óra*.
 Quantité (kan-thi-té), f. col. *menyiség*; it. *sokaság*; it. adv. il a — de meubles, *sok bútor van*; 2. *nagyság*; géom. — continue, *egységes mennyiség*; gr. *idő-mérték*; *tagmérték*.
 Quarantain (ka-), m. bot. *nyaraló ibolya*.
 Quarantine (ka-), f. coll. fam. *negyven*; jeûner la —, *negyvennapig böjtölni*; mar. faire la —, *vesztig időt tartani*; fig. mettre q. en —, *vkivel minden összeköttetést megszakítani*; 2. *vesztigház*; *vesztigzár*.
 Quarante (ka-), a. *negyven*; 2. m. le nombre —, *negyvenes szám*.
 Quarantième (ka-ran-thi-è-me), a. *negyvenedik*; 2. m. *negyvenedrész*.
 Quararibés (-ka-), m. pl. bot. *mályva-félék*.
 Quarderonner (kar-dé-ro-né), v. a. charp. — une poutre, *gerenda éleit kerekíteni*.
 Quaresme, v. *carême*.
 Quarré, etc. v. *carré, etc.*
 Quarlet (kar-lè), m. málható.
 Quart (kar), m. *negyed*; fam. il n'a pas un — d'écu, *fabatkája sincs*; — de papier, *negyedrét papírlap*; mar. *ör*; relever le —, az

Quartager

ört fölváltani; II. —, e, a. *negyed*; ch. sanglier en son — an, ou quartan, *negyedéves süldő*; fièvre — e *negyednapos láz*.
 Quartager (kar-), v. a. agr. *negyedszer kapálni*.
 Quartaine (kar-), a. f. fièvre —, *negyednapos láz*.
 Quartanier (kar-ta-nié), m. ch. *negyedéves süldő*.
 Quartaux (kar-tó), m. *negyedtonna*.
 Quart-bouillon, m. cout. *sóadó*; — de marque, m. arg. *hét*; — d'heure, m. *negyed óra*; fig. *pillanat*; — de grâce, *rövid halasztás*.
 Quarte (kar-te), f. escr. *negyed dűfés*; mus. *negyed*.
 Quartelage (kar-), m. féo. *negyedjog*.
 Quarternier, v. *quartinier*.
 Quarter (kar-té), v. n. escr. *oldalugrás által kikérielni*.
 Quarteron (kar-), m. *negyedfont*.
 Quartetto (kouar-tè-tó), m. mus. *négys (zene)*.
 Quartier (kar-thié), m. *negyed*; bois de —, *háromszor fűrészelt tűzifa*; — de l'anné, v. *trimestre*; gén. *ösök*; II. *rész, darab*; — s de pierre, *kockakő*; cord. — de soulier, *sarkbőr*; vét. — s du pied, *pataház*; III. *városnegyed*; it. *szomszédság*; IV. *guer. szállás, tanya*; — des vivres, *tábori süttőde*; — général, *főhadiszállás*; 2. *kegyelem*; fam. *demandeur* —, *kegyelmet kérni*; V. à —, *adt. félre*.
 Quartier-maître, m. milit. *szállásmester*; mar. *sajkámester*.
 Quartile (kouar-thi-le), a. v. *quadrat* (astr.).
 †Quartinier (kar-), m. *fer-tálmester, negyedmester*.
 Quarto (kouar-), m. in —, *negyedrét*.
 Quarz, quartz (kouar-tse), m. minér. *varla, kovarc, bányavirág*.

Quatre

Quartzeux, se (kouar-tseu), a. minér. *varlanemű*.
 Quartzifère (kouar-tsi-), a. *varlás. bányavirágos*; — forme, a. *varla-alakú*.
 Quasi (ka-si), adv. fam. *szinte, mintegy, majdnem*.
 Quasi-chose (ka-si), f. *dib-dabság, haszontalanság*; — contrat (kasi-contra), m. pal. *színkötvény*; — déln, m. pal. *önkéntelen kihágás*; — liberté, f. *ál-szabadság*.
 Quasiment, v. quasi.
 Quasimodo (ka-zi-), f. la —, le dimanche de —, *huvét utáni első vasárnap*; p. renvoyer les gens à la —, *holnapután his kedden, borjonyúzó pénteken*.
 Quasquet (kouas-ké), m. agr. *gereblye*.
 Quassie (koua-cie), f. *quassier* (koua-cié), m. bot. *keserfa*.
 Quaternaire (koua-), a. *négys*; nombre —, *négys szám*.
 Quaterne (ka-), m. *négyszerű* (köz. *kvaternó*).
 Quaterné, e (koua-), a. bot. *négyszeres*.
 Quaternité (koua-), f. *négység*.
 Quatorzaine (ka-), f. pal. *kéthét*.
 Quatorze (ka-), a. *tizen-négys*; pop. faire en — 15 lieues, *csigahátán utazni*; com. rente au denier —, *7/8 száztóli*; 2. *tizennegyedik*; Louis —, (jobban: XIV.) *tizennegyedik La-jos*.
 Quatorzième (ka-), a. *tizennegyedik*; — ment, adv. *tizennegyedszer*.
 Quatrain (ka-), m. mon. *fil-lér*; poét. *négysoros vers*.
 Quatre (ka-tre), a. *négys*; deux fois deux font —, *kétszer kettő négy*; 2. *negyedik*; Henri —, (IV.) *negyedik Henrik*; le — mal, *május negyediké*; fig. se mettre en — pour q., *vkért mindent elkövetni*; fam. se tenir à —, *nagy*

Quatre-coins

néhezen tartóztatni magát; it. elle est faite comme — tous, *utálatos és ocsmány nő*; II. m. négy, négyes szám.
 Quatre-coins (ka-), m. arg. zsebkendő; — cornes, m. ielt. hegyesorrú rája; — dents, v. tétra-odon; — mendiants, m. száraz csemege; — temps, m. cath. kántorbőjt; — vingt, a. nyolcvan; — vingt-dix, a. kilencven; — vingt-dixième, a. kilencvenedik; — vingtième, a. nyolcvanadik; — voleurs, m. pharm. foghagymás ecet; — yeux (katre-zieu), m. h. n. erszényes fiáthordó; 2. arg. pápaszemes.
 Quatricolor (ka-), m. jard. négyszínű tulipán.
 Quatrième (ka-), a. negyedik; ch. — tête, *ötéves gim*; 2. m. negyedik; vous ferez le —, *ön lesz a negyedik*; ext. faire la —, a negyedik osztályt tanítani; — ment, adv. negyedszer.
 Quatriennal, e (ka-tri-èn-nal), a. négyéves; it. négy-évenkint.
 Quatrinome (koua-), m. alg. négytagzat.
 Quatto (kouato), m. z. kéz-láb-majom.
 Quatuor (koua-), m. mus. négyes (dal).
 Quayage, v. quaiage.
 Que (ke), pron. kit, melyet; 2. qu'est-ce que c'est? mi az? que veut-il? mit akar? 3. fam. je n'ai — faire de vous dire, *nem szükséges önnek mondanom*; je n'ai — faire à cela, *mit se törődöm avval*; 4. mint; it. csupán; it ne dit — des sottises, *merő ostobaságokat mond*; 5. mily; qu'elle est belle! mily szép! 6. miért; — n'est il pas plus soigneux? miért nem gondosabb? 7. ha; qu'il fasse le moindre excès, *il tombe malade*,

Quédec

hacsak a legcsekélyebb kihágást követi is el, *legott megbetegszik*; 8. mint; un homme tel — vous, *oly ember mint ön*; 9. midőn; 10. conj. il y a longtemps — je ne l'ai vu, *már régóta nem láttam*; retirez-vous qu'il ne vous maltraite, *távozzék, nehogy bántalmazza*.
 Quédec (ké-dek), f. bot. por-honrojt.
 Quel, le (kèl), a. ki, mily, milyen; — temps fait-il? mily idő van? — le heure est-il? hány óra?
 Quelconque (kèl-kon-ke), a. semmi; il ne lui ai de-meuré chose —, *mije se maradt*; il n'a mal —, *sem-mi baja sincs*; 2. valamely; bármely; dites-moi une raison —, *mondjon valamely okot*; fam. d'une manière —, *bármely módon*.
 Quellement (kè-le-man), adv. tellemment —, *úgy-úgy, meglehetősen, tűrhetőleg*.
 Quelly (kè-li), m. z. afrikai párdúc.
 Quelque (kèl-ke), a. en savez-vous — chose, *tud valamit felőle*? fam. — sot! *nem vagyok oly ostoba*! 2. cela présente — difficulté, *ez némi nehézséget nyújt*; il lui en coûtera — s pistoles, *néhány aranyába fog kerülni*; 3. — s efforts qu'il fasse, *bármiként erőlködjék is*; 4. körülbelül; il y a — 5 ans, *körülbelül öt éve*.
 Quelquefois (kèl-ke-foá), adv. néha, némelykor, néhanéha, *hébekeorba*.
 Quelqu'un, e (kèl-kun), s. pron. némelyik; 2. abs. valaki; 3. — s, ph. néhányan; többen.
 Quemadero (koué-ma-dé-ró), m. máglya.
 †Quémand, e, quémandeur, se (ké-), s. csavargó koldús.
 Quémander (ké-), v. a. et n. csavarogva koldulni.

†Questabilité

Qu'en dira-t-on, v. on (3).
 Quénikier (ké-ni-kié), m. bot. kukuba.
 Quenneçon (kè-ne), m. bot. bűdös montika.
 Quenotte (ke), f. fam. gyermekfog, fogacska.
 Quenouille (ke-), f. guzaly; rokka; p. fiez votre —, *seperj a magad ajtaja előtt*; fig. cette maison est tombée en —, *e ház női kézre ment át*; 2. — s d'un lit, *ágyláb*; bot. —, enique, v. ehardon (bénit); — sauvege, *tótáfrány*; manuf. — s, *gyapotgyarató*.
 Quénouilléc (ké-), f. tele guzalylyal.
 Quenouillette (ke-), f. rokokóska; fond. dugaszrúd.
 Quérable, v. réquérable.
 Querce (ker-), f. t. t. kőkés.
 Quercerelle, quercelle, cer-cerelle, cresserelle, v. créc-celle (orn.).
 Quercitrin (ker-), m. chi. festőtölgyedék.
 Querelle (ke-rè-le), f. civakodás, veszekedés, szóvita; pörpatvar; entrer dans une —, *civakodásban részt venni*; épouser la — de q., *vkinek pártját fogni*; p. une — d'allemand, *ok nélküli civakodás*; — de chien, *rosszul végződő pörpatvar*.
 Quereller (ke-ré-lé), v. a. veszekedni, civakodni, pörlekedni; 2. szidni, megszidni, lehordani; pal. — un testament, *végrendelet ellen kifogást tenni*; 3. se —, v. réc. egymással veszekedni.
 Querelleur, se (ke-ré-leur), s. veszekedő, civakodó, pörlekedő; oh. chien —, *fam. harapós eb*.
 Querir, quérir, v. a. ir. hozni, elhozni; allez — le médecin, *menjen az orvosért*.
 †Quésiteur (ké-), m. vizsgáló bíró.
 †Questabilité (kes-), f. megvizsgálhatóság.

Questable

†Queux

Quinquagésime

Questable (kès-), a. megvizsgálható.

Questeur (ku-ès-), m. h. r. kincstárnok; 2. h. m. számvevő, gondnok.

Question (kès-thion), f. kérdés; 2. földat; vita-tárgy; mettre qch. en —, vmit kétségbe vonni; ceci ne fait pas —, ez kétségtelen; 3. szó, beszéd; de qui est-il —? kiroi van szó? c'est l'homme en —, ő a tudvalevő férfiú; 4. kánpad; kínvallatás; chambre de la —, kínvallatós kamara; — préalable, kivégeztetés előtti kínvallatás.

Questioncule (kès-thion-), f. g. p. kérdéscske.

Questionnaire (kès-thionère), m. kínvallatós.

Questionner (kès-thion-né), v. a. kérdezni, kikérdezni; 2. abs. m. p. il ne fait que —, folyóvást kérdezősködik; 3. se —, v. réc. egymást kikérdezi.

Questionneur, se (kès-thionneur), s. kérdező; c'est une — se insupportable, tűrhetetlen kérdezősködő.

Questure (ku-ès-), f. h. r. kincstárnoki hivatal; h. m. gondnoki hivatal.

Quête (kè-), f. keresés; ch. nyomozás; 2. alamizsna-gyűjtés.

Quêter (kè-té), v. a. ch. nyomozni; fig. — des louanges, dicsőretet hajhászni; 2. alamizsnát gyűjteni.

Quêteur, se (kè-), s. alamizsna-gyűjtő; frères —s, kolduló-barátok; fig. tola-kodó kérelmező.

Quétif, v. vil.

Queue (keü), f. fark; le chien flatte de la —, az eb csóválja farkát; fig. — de l'hiver, a tél vége; p. prendre le roman par la —, hátul kötni a lovat; II. t. t. arg. — de rat, ke-rekráspoly; bill. tekepál-ca; bot. szár; it. csutka; — d'un moulin à vent, szélmalom csapfája; cou-

tel. ráspoly; écon. fark; coutur., mod. robe à — trainante, hosszú-uszályu szoknya; ferr. cibak; tonn. hordó neme (20 hektoliternyi); II. bot. — de renard, bársonka; it. — de souris, mizura; icht. — noire, feketefark; orn. — rouge, füstfarku bille-gény; bot. — de lion, pompásbundi; bot. — de pourceau, kénköves kos-sord; bot. — de rondelle, köldökfű; IV. mil. utó-csapat; csapat utója; fig. faire —, sorba állni; 2. il est à la —, a legvégén áll; 3. fam. il a les gendarmes en —, a csendőrök nyomá-ban vannak; 4. — à —, adv. egymás után.

†Queux (keü), m. szakács; 2. écon. farkó.

Qui (ki), pron. ki, mely, az; 2. abs. kicsoda? fam. un je ne sais —, egy valaki; 3. —que, bárki; it. il n'y a — que ce soit, senki sincs itt.

Quia (kui-a), à —, fam. il est à —, nem tud több fe-lelni; on l'a mis à —, el-hallgattatták.

Quibus (kui-buce), m. pop. il a du —, van mit apri-tania a tejbe.

Quiconque (ki-kon-), pron. mindenki, bárki.

Quidam (ki-dan), m. quidane. f. pal. bizonyos va-laki. [ség.

Quiddité (kui-), f. phil. mi-quider, v. cuider (2.).

Quiescent, e (kui-è-çan), a. gr. lettre —, néma betű.

†Quiet, ète (kui-è), a. nyu-godt. [blement.

Quièrement, adv. v. paissi-quitude (kui-é-); f. nyugalom, csend; 2. egykedvűség.

Quignet (ki-), m. birs.

Quignon (ki-), m. fam. il mangea un gros — de pain, nagy karaj kenyeret evett.

Quilaja, quillai (ki-), m. bot. szappanfa.

Quilboquet, v. équilboquet. Quillard (ki-liar), m. kúpjá-tékos, tekéző.

Quille, f. teke; jouer aux —s, tekézni (köz. kugliz-ni); fig. il se plante là comme une —, peckesen tartja magát; gant. újj-sám; ard. ék; mar. — d'un vaisseau, hajógerinc.

Quillé (ki-lié), m. agr. rozsa.

Quiller (ki-lié), v. n. a ledön-tött tekeket föllállítani.

†Quilleter (ki-lieu-), v. n. peckesen állni.

Quillette (ki-liète), m. agr. fűcsmete.

Quillier (ki-lié), m. kúphely, kúpoda; 2. abattre tous les —s, mind a kilenc kú-pot letökní; char. kerék-agyfűrő.

Quillon (ki-lion), m. fourb. bódavéd, markolat-ellenző.

†Quinaud, e (ki-nó), a. v. penaud; 2. m. szakács.

Quinauderie (ki-nó-), f. unal-mas, kacskás viselet.

Quincaille (kein-), f. rövid-árú; 2. rézpénz.

Quincailerie (kein-), f. fi-nom acél- és rézárú; rö-vidárú-kereskedés.

Quincailier (kein-), m. rö-vidárú-kereskedő; vassza-tócs.

Quinconce (kein-), échiquier, m. ferdény-, csürlődés alak.

Quinconcial, e (kvín-), a. agr. csürlődés.

Quinconneau, v. cabillots.

Quine (kine), m. jeu. két ötös, mind az öt; 2. öt-nyerő (köz. kvinternó).

Quiné, e (kiné), a. bot. öt-lapú.

Quinique (ki-), a. chi. acide —, sinasav.

Quinine (ki-), f. chi. sinadék.

Quinquagénnaire (ku-ein-koua-), s. a. ötvenéves; h. r. ötven ember parancsoka; it. ötven ház fölügye-lője; 2. ötven szerzetes fő-nőke.

Quinquagésime (ku-ein-koua-jé), f. dimanche de

Quinqué

la —, *farsang vasárnapja*.
 Quinqué (ku-ein-kué), quintuor (ku-ein-tuor), m. mus. *ötös (dal; zene)*; bot. — capsulaire, *ötökú*; — flore, a. bot. *ötvirágú*; — folié, a. bot. *ötlevelű*; — lobe, a. *ötcsapatos*.
 Quinquenelle (ku-eink-), f. jur. *ötévi késlelvény*.
 Quinquennal, e (ku-ein-kuen'-nal), m. *ötéves*.
 Quinquennalité (ku-eink-kué-), f. *ötéves időtartam*.
 Quinquennium (ku-ein-kuen'-niome), m. *öt év, öt évi időszak*.
 Quinquerème (ku-ein-ku-é-), f. mar. *ötevezős gálya*.
 Quinqué-valve (kuein-kué-), a. bot. *ötakupákú*.
 Quinquina (kein-ki-), f. méd. *sinahéj*.
 Quinquinatiser (kein-ki-), v. a. —q., *vkinek sinahéját rendelni*.
 Quint (kein), m. pal. *ötöd*; 2. a. m. *ötödik*; Charles —, *ötödik Károly*.
 Quintal (kein-tal), m. mázsa; mar. charger au —, *málhás árúkat rakodni*.
 Quintalage (kein-), m. féo. *véka-adó*.
 Quintane, v. quinte (3.).
 Quintau (kein-), m. kéverakás.
 Quinte (kein-te), f. mus. *ötöd (hang)*; 2. —, alto, *öreghegedű (köz. brácsa)*; escr. *ötöddöfés*; méd. *fojtó-hurut*; fig. il a des —s, *bogaraí vannak*; man. *hirtelen megállás*; 3. a. *fièvre —, ötödnapos láz*.
 Quintefeuille (kein-te-), f. bot. *pimpó*; bl. — de gueules, *vörös ötlevelű virág*.
 Quinter (kein-), v. a. mon. — l'or, *próbás aranyt bélyegezni*; 2. v. n. mus. *ötödkben haladni*.
 Quintessence (kein-té-çance), f. *legjava vminek*.
 Quintessencer, quintessencier (kein-té-çan-), v. a.

Quintoux

fig. *okoskodni; mesterkélteni*; 2. m. v. *distillateur*.
 Quintoux, se (kein-), a. csudálatos, *szeszélyes*; man. cheval —, *bokros ló*.
 Quintil, e (kuein-), a. ast. aspect —, *ötödfény*; 2. litt. *ötösor stanza*.
 Quintuple (kuein-), s. a. *öt-szörös*.
 Quintupler (kein-), v. a. *öt-szörözni, öt-szörösíteni*.
 Quinzaine (kein-), f. tizenöt; körülbelül tizenöt.
 Quinze (kein-ze), a. tizenöt; pop. il fait passer douze pour —, *bolonddá teszi az embert*; 2. *tizenötödik*; Grégoire — (jobb. XV.), *tizenötödik Gergely*.
 Quinzième (kein-), s. a. *tizenötödik*; 2. *tizenötöd-rész*; mus. *kettős nyolead*; —ment, adv. *tizenötöd-ször*.
 Quissage (ki-o-ça-ge), m. tan. *simítás*.
 Quiosse (ki-o-ce), f. tan. *simítóvas*.
 Quiosser (ki-o-cé), v. a. tan. *simítani*.
 Quiproquo (ki-pro-ko), m. fam. *tévesztés*.
 Quigueron, v. vidangeur.
 Quirriter (kuir-rité), v. n. *röfögni*.
 Quis, quisse (kuice), pierre vitriolique, f. minér. *kénkovand, hatlapú vaskovand*.
 Quiscale (kuice-), m. orn. *fűrész, hernyász*.
 Quittance (ki-tan-ce), f. *nyugta, nyugtatvány, elismervény*; fig. fam. *donner — à q., vkit elutasítani*.
 Quittancer (ki-tan-cé), v. a. *nyugtatni, nyugtatványozni*.
 Quitte (ki-te), a. törlesztve; — en payant, *fizetés által törlesztve*; 2. à —, adv. *jouer à —, vagy: double, dupla vagy semmi*; fig. —, *mindent kockáztatni*; com. nous sommes — à —, *nem tartozunk egymásnak*; fam. *faisons — à —,*

Quoi

egyenlítőük ki kölcsönös követeléseinket; p. — à — et bons amis, *szegődött bér, osztott koc*; II. ment, *szabad*; je suis bien aise d'être — de cette affaire, *örvendek, hogy ez ügyet leráztam nyakamról*.
 tse Quitteler (ki-), v. r. *megállni*.
 †Quittement (ki-), adv. prat. *adósságtól menten*.
 Quitter (ki-té), v. a. *elválni*; je viens de le —, *most váltam el tőle*; il a —é son maître, *távozott gazdájától*; son portrait ne me —e pas, *arcképét folyvást magamnál hordom*; son image ne me —e pas, *arca emlékemben van*; 2. *elhagyni*; fig. — le droit chemin, *az egyenes útról letérni*; 3. *levetni, letenni*; *megválni*; *lemondani*; 4. *elbocsátani, eleresztani*; 5. *átengedni*; fam. je vous —e la place, *magára hagyom*; 6. — une entreprise, *vállalatról lemondani*; 7. *főlszabadítani, fölmenteni*; *elengedni*; 8. v. n. jeu. *visszalépni*; 9. se —, v. réc. *egymástól elválni*.
 Quitterie, f. fam. *elválás, elbucsuzás*.
 Quitteur, se, s. *elváló; elhagyó*.
 Quitus (kui-tuce), m. fin. *végnyugta*.
 Qui-vive, i. guer. *ki vagy?* fig. être sur le —, *vigyáznunk magára*.
 Quoaiiler (koa-lié), v. n. *maréch. farkát csóválni*.
 Quodlibétaire, quodlibétique (kod-). f. et a. écol. —, *question —, iskolai földadat*.
 Quoi (koa), pron. mely; pour —, *miért, a miért*; de —, *miből*; fam. il a de —, *van pénze*; 2. mi; sur —, *de —, miről*; à —, *mi-re*; it. *mivel*; en —, *miben, mivel*; 3. m. un je ne sais —, *izé; bizonyos valami*; 4. i. *hogyan!*

Quoique

Quoique (koa-ke), conj. *ám-bár, noha*.
 Quolibet (ko-li-bè), m. *ízelen, pörias élc*.
 Quolibétier, quolibétiste (ko-), m. *élcavadász, el-ménc*.
 †Quoquart (ko-kar), m. *ön-hitt*.
 †Quoquelu (ko-ke-), a. m. *dicsvágyó*.
 Quote (ko-te), f. — part, *há-nyad*.
 Quotidien, ne (ko-thi-dian), a. *mindennapi*; écr. *don-nez-nous aujourd'hui notre pain* —, *mindennapi kenyérünket add meg nekünk ma*; fig. *c'est son pain* —, *ez rendes szokása*; —nément, adv. *naponként*.
 Quotient (ko-cian), m. *arith. osztat, osztmány, hányad*.
 Quotisation, v. cotisation.
 Quotité (ko-thi-), f. *rész, há-nyad*.
 Quoter (ko-), v. n. *horl. dörzsölni, ütödni*.

R.

R (re, m. erre, f.) *R*; a *betű-sorozatban 18*.
 Ra, m. *mus. dobpergés*.
 Rabachage, m. *f. f. földsele-ges ismétlés*.
 Rabache, m. *cost. térdbu-gyogó*.
 Rabácher, v. n. *fam. újra elbeszélni, földselesen is-mételni*; 2. v. a. *fam. il -e toujours la même chose, mindig egy hírt penget*.
 Rabácher, v. rabáchage.
 Rabácheur, se, s. *szóismétlő, szószaporító*.
 Rabaillet (-lié), m. *orn. vér-cse*.
 Rabais (ra-bè), m. *com. le-rovat, leengedés*; *vendre au —, leszállított áron árulni*; fig. *mettre q. au —, vkit megszólalni; rágal-mazni*; 2. fig. *se donner au —, fajtalanlankodni*.

Rabaissement

Rabaissement, m. *leszállítás, csökkentés (árúé)*; — des impôts, *adóleszállítás*; 2. fig. *becsmérlés, lealacso-nyítás*.
 Rabaisser, v. a. *alább tenni, állítani; lejjebb függeszteni*; — la voix, a *hangot mér-sékelni*; *fam. — son vol, más hurokat pengetni*; — l'orgueil à q., *vkinek gög-jét megtörni*; *jard. — un arbre, fát nyezni*; 2. — q., *vkit lealacsonyítani*; — les monnaies, a *pénz értékét leszállítani*; 3. se —, v. r. *magát megalázni*; 4. se —, v. 1éc. *egymást rágalmaz-ni, lealacsonyítani*.
 Raban, m. *mar. vitorlakötél*.
 Rabaner, rabanter, v. a. *mar. v. enverguer*.
 †Rabaster (ra-bace-), v. a. *pokoli lármát csapni, za-jongni*...
 Rabat, m. *lehajtó gallér*; *ch. chasse au —, hajtóva-dászat*; *char. vonómérték*; *com. levonat, leszámitolat*; 2. *†köpeny*.
 Rabatage, m. *göngysúly*; 2. *cspkedés (csomóké posztó-ról)*.
 Rabat-joie (ra-ba-joá), m. *fam. örömháborítás*; 2. *fam. c'est un —, örömhá-borító*; 3. a. *mogorva, dur-cás, mord*.
 Rabattement, m. *jur. — d'un défaut, elmarasztalási ité-let megsemmisítése*; *it. az eladási ár leszállítása*.
 Rabattoire (-toare), m. *ard. palakalapács*.
 Rabattre, v. a. *ir. leverni*; *lebontani*; *lecsapni*; *épée rabattue, tompa kard*; 2. *leengedni*; *levonni*; *fam. csökkenteni*; *it. il y a beaucoup à — de ce qu'il dit, nem mind igaz a mit mond*; *it. tout compté, tout rabattu, mindent jól megfontolva*; 3. *eser. — un coup, döfést elhárítani*; *fig. — les coups, a fölin-gerelt kedélyeket csillapít-ni*; 4. *agr. — les sillons, a*

†Rabobeline

borozdákat betölteni; *jard. — un arbre, fát megnye-sni*; *taill., coutur. — les plis, a redőket levasalni*; *fig. — l'orgueil, a gögöt megtörni*; *ch. — le gibier, vadat hajtani*; *coutel. marteau à —, lapító kala-pács*; *pal. — un défaut, elmarasztalási itéletet meg-semmisíteni*; *II. v. n. for-dulni, befordulni*; *ch. ce chien rabat lieu, ez eb jól csahol*; *fauc. lecsapni*; *III. se —, v. r. leereszkedni*; *milit. kifejtőzni*; *földlá-ni*; *az irányt hirtelen meg-változtatni*; *fig. hirtelen elhallgatni és másról be-szélni*; *après avoir parlé des choses indifférentes il se rabatti sur la politique, miután közönséges dolgok-ról beszélt volna, hirtelen a politikára tért át*.
 Rabbín (ra-bein), m. *zsidó pap*; 2. *rabbi (az illető neve előtt, pl. rabbi Löw)*.
 Rabbínage (ra-bi), m. *iron. rabbi tanulmányok*.
 Rabbínique (ra-bi-), a. *zsidó papi*.
 Rabbínisme (ra-bi-), m. *rabbi tan*.
 Rabdo-mance, —cie, f. *vesz-szőjóság*; —mancien, ne, s. *veszsjós*.
 Rabalaiserie, f. *litt. illetlen tréfa*.
 Rabétire, v. a. *elbutítani*; 2. v. n. *elbutulni*.
 Rabette, f. *bot. v. navette*; 2. *repceolaj*.
 Rabiau, m. *mar. maradék a kancsóban*.
 Rabiauter, v. n. *mar. a ma-radékat kiinni*.
 Rabillage, v. rhabillage.
 Rabirole, rabioule, v. rave.
 Râble, m. *nyúlhat*; 2. *szén-vonó, kuruglya*; *boul. asz-tag*; *glac. keverő gamó*.
 Râblé, e, râblu, e, a. *zömök, szélesváltú*.
 Râbler, v. a. *glac. szítani, piz-kálni*.
 †Rabobeline, v. a. m. p. *be-tapasztani*; 2. *foltozni*.

Rabonnir

Rabonnir, v. a. javítani; 2. v. n. javulni.
 Raborder, v. a. mar. másodszor szigonyozni.
 Rabot (ra-bó), m. men. gyalu; füt du —, gyalutok; fer du —, gyaluvas; — à baguette, hornyoló gyalu; — denté, fogas gyalu; 2. azénvonó; mac. mészkeverő.
 Raboter, v. a. gyalulni; fig. javitgatni; it. c'est un jeune homme où il y a bien encore à —, ez ifjú még sok jaragni való van.
 Raboteur, m. men. párkánygyaluló.
 Raboteux, m. icht. villafarku koltó; 2. —, euse, a. göröggyös; rögös; bot. condor; men. bütykö; csomós.
 Rabougrir, v. n. jard., e. f. eltörpülni, satnyulni; fig. fam. petit homme —i, satnya férfit; 2. v. a. törpíteni; 3. se —, v. r. elsatnyulni.
 Rabougrissement, m. e. f., jard. eltörpülés; törpeség.
 Rabouillère, f. házi nyílfészek; fig. szurdik, rejtett hely.
 Raboutir, v. a. — deuxorceaux de velours, két bársonydarabot összevarni.
 Rabrouer, v. a. q. fam. rá-támadni, neki esni, ráförmedni.
 Rabroueur, euse, s. szigoru, kegyetlen feddő.
 Racaille, f. gaz, ringyrongynép; fig. fam. ragyva, allja, sejtje vminek; com. il ne vend que de la —, csakis sejt portékát árul; payer en —, rézpénzben fizetni.
 Racanette, f. orn. jégruca.
 Racoiser, v. acoiser.
 Racommodage (ra-ko-mo-), m. javítás, foltozás; javított, foltozott munka.
 Racommodement (ra-ko-), m. kibéklítés.
 Racommoder (ra-ko-), v. a. javítani, foltozni; 2. meg-

Raccommoder

igazítani, helyrehozni; fig. javitgatni; 3. kibéklíteni; 4. se —, v. r. kibéklíteni; 5. se —, v. r. egymás közt kibéklíteni.
 Raccommodeur, se (ra-ko-), s. foltozó.
 Raccord, raccordement (ra-kor-), m. arch. kapcsolat; összekötés; hydr. — des tuyaux, csövek összeillesztése; 2. raccord, fig. összeegyeztetés.
 Raccorder (ra-kor-), v. a. arch. összekapcsolni, összekötni; peint. festményt javítani; fig. kibéklíteni; v. raccommoder; it. egybeilleszteni, összeolvasztani.
 Raccouplement (ra-cou-), m. visszapárosítás.
 Raccoupler (ra-cou-), v. a. viszontpárosítani.
 Raccourci (ra-cour-), m. peint. rövidítés; 2. en —, adt. rövidítve, kivonatilag.
 Raccourcir (ra-cour-), v. a. rövidíteni, megrövidíteni; — le bras, karját visszahúzni; man. a kantárt rövidre fogni; fig. kevesbitni; arg. lefejezni; 2. v. n. et se —, v. r. rövidülni; it. leguggolni.
 Raccourcissement (ra-cour-), m. rövidítés.
 Raccourir (ra-cou-), v. n. visszaszaladni.
 Raccours (ra-cour), m. com. összezugorodás, rövidülés.
 Raccoutrage (ra-cou-), m. ablaküvegek tisztítása.
 †Raccoutrement (ra-cou-), m. foltozás, javítás.
 †Raccoutrer (ra-cou-), v. a. foltozni, megfoltozni.
 †Raccoutreur, se (ra-cou-), s. foltozó.
 se Raccoutumer (ra-cou-), v. r. fam. visszaszokni.
 Raccroc (ra-cro-), m. jeu. coup de —, szerencsés lökés; 2. par —, adt. önkénytelenül.
 Raccrocher (ra-cro-), v. a. ismét fölraggatni, visszaakasztani; 2. visszakapni; où avez-vous —é ce domestique, honnét szedte

Racheter

föl e szolgát! fam. — les passants, a járókelőket becsalogatni; 2. se —, v. r. fig. se — à q., à qch., vkihez ragaszkodni; magát behízelegni; 3. fam. magán segíteni; 4. vmibe kapcsolkodni; 5. se —, v. r. é. ismét kibéklíteni.
 Raccrocheuse (ra-cro-), f. pop. ringyó, utcakurva.
 Race, f. nemzetség; család; poét. la — future, a jövő nemzedék; fam. — méchante, gonosz fajzat; it. méchante —, könnyelmű fajzat; 2. h. n. faj, fajta; la — de chiens, eb faj; c'est un cheval de —, telivér ló; p. les bons chiens chassent de —, nem messze esik az alma fájától; it. abs. il chasse de —, szakasztott az apja.
 Racémeux, se, racémifère, racémiflore, a. bot. fürtös virágú.
 Racémique, a. chi. acide —, szőlősav.
 Racer, v. n. fáját szaporítani.
 Rachalandise, m. vedők visszaszerzése.
 Rachalander, v. a. com. vedőket visszaszerezni.
 Rachat, m. visszavásárlás; — des captifs, foglyok kiváltása.
 Rache, f. mar. — de gondron, kátrányalja; méd. kozmó.
 Racher, v. a. — une broderie, himzést kipontozni; 2. charp. a körző hegyével jelezni (köz. cirkalmazni).
 Rachetable, a. visszavásárolható, visszaváltható.
 Racheter, v. a. visszavásárolni; 2. megváltani; 3. il avait vendu ses meubles, il en a —é d'autres, eladta butorait, de ismét mást vett; 4. kiváltani; 5. helyrehozni, jóvá tenni; arch. kijavítani; it. két különféle nagyságú boltozatot összekötni; 6. je voudrais l'avoir —ée de beaucoup, sokat adnék érte, ha még

Racheux

megvolna; 7. se —, v. r. magát kiváltani, megváltani.
 Racheux, se, a. charp., éb. csomós, bütykös; méd. koszmós.
 Rachevage, m. tőkelyetesítés.
 Rachèvement, m. chand. utolsó mártat.
 Rachever, v. a. chand. az utolsó mártatot adni; mét. kijavítani, bevégezni.
 Racheveur, m. fond. javító, befejező.
 Rachialgie (ra-chi-), méd. álmokör; 2. hátgerinc-fájdalom.
 Rachialgite (ra-chi-), f. méd. hátgerinclob.
 Rachidien, ne (ra-chi-), a. méd. nerfs —, hátgerinc-izom.
 Rachis (ra-chi-ce), m. méd. hátgerinc; bot. füzérszár, orsó.
 Rachisagre (ra-chi-za-), f. méd. gerinc-köszvény.
 Rachitique (ra-chi-), s. a. méd. angolkóros; agr. özszezsugorodott.
 Rachitis (-tice), jobban: rachitisme, m. méd. angolkór.
 Racinage (-ci-), m. teint. díófaszt; 2. bot. gyökerezés.
 Racinal (-ci-), m. charp. fenékkerenda, talpgerenda; küszöbgerenda; racinaux de comble, székkerendák; jard. racinaux, cövek.
 Racine (-ci-), f. bot. gyökér, tö; éb. ér; gr. gyök, gyök-szó; fig. il veut prendre —, nem akar tágitani; 2. gyök-növény; — d'une dent, fog töve; 3. alap, eredet; bot. — de disette, fehér cékla; — de (la) peste, mérregölő krepin.
 Raciner (-ci-), v. a. bot. gyökerezni, gyökeret verni; 2. teint. díófasztinnal festeni.
 Racle, m. bot. fűnyűg; 2. f. briq., simító deszka; mar. vakaró vas.
 Racleé, f. pop. egy rakás ve-

Racle-boyau

Racle-boyau, v. racle (p.).
 Racler, v. a. vakarni, reszelni, ráspolni; con. v. rader; p. ce vin, ce médecin — e les boyaux, e bor, ez orvos szerei hascsikardást okoznak; fig. c'est un racle-boyau, cincogó, rozsz hegedős.
 Raclerie, f. mus. cincogás.
 Racleur, m. mus. cincogó.
 Racloir, m. vakaróvas; jard. kertész-lapát; 2. — e, f. com. csapófa.
 Racleure, f. vakarék; reszelék.
 Racodiace, e (-ko-), a. bot. gombanemű.
 Racolage (-ka-), m. toborzás.
 Racoler (-ka-), v. a. toborzani; fig. fam. megszerezni, fölcsipni.
 Racoleur (-ko-), m. toborzó.
 *Racontage, m. csevegés.
 Raconter, v. a. mesélni; elbeszélni; 2. en —, hosszadalmasan elbeszélni.
 Raconteur, se, s. elbeszélő.
 Racornir, v. a. keményíteni; le vin racornit les fruits, a bor keménynyé teszi a gyümölcsöt; 2. se —, v. r. megkeményedni.
 Racornissement, m. keménység, szívóosság.
 Racoupler, v. raccoupler.
 Racque, m. écon. törköly.
 Racquerir (-ra-), v. a. visszaszerezni.
 Raquit (ra-ki), m. kiegyenlítés.
 Racquittable (ra-ki-), a. prat. visszaszerezhető, visszaváltható.
 Racquitter (ra-ki-), v. a. — q., jeun, vki számára az elvesztett pénzt visszaszerezni; fig. kárpótlást nyerni; 2. se —, v. r. magát kárpótolni.
 Rade, f. horgonyzó, rév, réupart; 2. arg. fiók.
 Radeau (-dó-), m. tutaj, talp.
 Rader, v. a. mar. rév szélére állítani; com. lecsapni, megcsapni (vékát).
 Radeur, m. com. só-, gabonamérő.
 *Radiable, a. kihatározható.

Radotine

Radiaire, a. h. n. sugáros; 2. m. pl. sugár állatok.
 Radial, e, s. a. an. könyök-orsó; nerf —, könyökorsó-izom.
 Radiant, e, a. phys. sugárzó.
 Radiation (-cion), f. phys. sugárzás; fin., prat. kitörlés.
 Radical, m. did. szerves gyök, eredet, alap; gr. — d'un mot, szó gyöke; 2. — e, a. bot. gyökerezés; alg. quantité — e, gyökmenyiség; méd. guérison — e, gyökerezés, gyógyulás; — e ment, adv. gyökerezés, alaposan; did. eredetileg.
 Radicant, e, bot. gyökerező.
 Radication (-cion), f. did. gyökerezés.
 Radicellaire, a. bot. gyökérszerű.
 Radicelle, f. bot. gyökerecske.
 Radi'cole, a. bot. nyűgös, másra gyökerező; — forme, a. gyökéred.
 Radicle, f. bot. gyökércsira; it. gyökrojt; an. rostocsk.
 Radié, e, a. bot. sugáros, sátoros; fleurs — ses, sátoros virágok.
 Radier (-dié), m. hydr. zslip-rács; 2. v. a. v. rayer; it. v. n. v. rayonner.
 Radieux, se, a. ragyogó, csilámló; phys. corps —, sugárzó test.
 Radiole, f. bot. berze.
 Radio-mètre, m. astr. sugármérő; — métrique, a. sugármérő.
 Radis (ra-di), m. jard. hónapos retek; gros — noir d'hiver, fekete retek, téli retek.
 Radius (-di-uce), m. an. v. Radoire (-do-re), f. com. csapófa.
 Radotage, m. ostoba fecsegés; 2. il est tombé dans le —, eszelősködik.
 Radoter, v. a. eszelősködni, félrebeszélni.
 Radotine, f. fam. eszelősködés; ostobaságok beszélése.

Radoteur

Radoteur, se, s, eszelős, he-
beurrgya.
Radoub (-doub), m. mar.
javítás, kiácsolás, tatáro-
zás.
Radoubert, v. a. mar. kija-
vítani, tatározni; artif. —
la poudre gâtée, a romlott
lőport átdolgozni; 2. se —,
v. r. fig. fam. ismét magá-
hoz térni, erejét vissza-
nyerni.
Radoubeur, m. mar. tata-
rozó.
Radoucir, v. a. enyhíteni;
fig. — q., vkit lecsöndestíteni;
airs radoucis, szerelmes
arc; 2. se —, v. r. enyhül-
ni; se — après une femme,
nőbe szeretni.
Radoucisement, m. enyhü-
lés; fig. enyhítés; fam.
szépelgés.
Radresse, f. ösvény, gyalog-
csapás.
Radsume, m. bot. japáni
babuga.
Raf, m. mar. szökö ár.
Rafale, f. mar. szélroham;
2. arg. szegénység, nyo-
mor.
se Raffaisser (ra-), v. r. is-
mét sülyedni, ereszkedni.
Raffaux (ra-), a. m. törpe,
nyomorék.
Raffe, v. rafle.
Raffermir (ra-), v. a. ismét
megerősíteni; fig. helyre-
állítani; 2. se —, v. r. meg-
erősödni.
Raffermissement (ra-), m.
helyreállítás, megerősítés,
helyreállítás, megerősödés.
Raffes (ra-), m. pl. tan. hul-
ladék.
Raffetier (ra-), v. a. tatároz-
ni, csinosítani.
Raffiler (ra-), v. a. gant. az
újjakat kerekíteni; arm.
puska kovát élesíteni.
Raffinade (ra-), m. com. fi-
nom, finomított cukor.
Raffinage (ra-), m. finomítás,
tisztítás.
Raffiné, e (ra-), a. ravasz,
ügyes.
Raffinement (ra-), m. fig.
mesterkélés, bölcselkedés,

Raffiner

szűrszálhasogatás; mester-
kéltség.
Raffiner (ra-), v. a. tisztálni;
vég-üzni; cuivre mal —é,
rosz színrez; — le papier,
a papírtisztítást hígítani; fig.
gondolkozni, fejét törni;
it. m. p. mesterkélteni; szűr-
szálhasogatni; 2. se —, v.
r. finomulni; okosodni.
Raffinerie (ra-), f. tisztáló,
finomító-gyár; — d'acier,
acélkészítés; 2. v. raffi-
nage.
Raffoler (ra-), v. n. fam. bo-
londul belé szeretni; aime-
t-elle la musique? elle en
raffole, szereti a zenét? bo-
londul utána.
†Raffolir (ra-), v. n. megbo-
londulni.
Raffutage (ra-), m. chap. tel-
jes elkészítés.
Raffûter (ra-), v. a. chap.
teljesen elkészíteni.
Raffage, m. suc. érdesség,
durvaság.
Rafle, f. agr. szőlő-kocsány;
bot. — du maïs, kukoricá-
kór; jeu. faire —, páros
kockát vetni; fam. faire —
chez q., vkitől mindent el-
hordani.
Raffier, v. a. fam. elkapkod-
ni, elragadni.
Raffieux, se, a. suc. sucre
—, érdes cukor.
Raffouer, v. a. mar. megfe-
neklett hajót elindítani.
Raffraichir, v. a. lehűteni;
soier. — la soie, selyem/o-
nalat folyóvízben megmos-
ni; 2. — un crayon, írónt
megfaragni; méd. — le
sang, a vért csillapítani;
fig. cela raffraichit mon
sang, ez megnyugtát; mé-
tal. — le cuivre, rezet szí-
nelni; — le fer, vasat készle-
ni; milit. un canon, cső-
vet tisztítani; 3. se —, v. r.
lehűlni, meghűvösödni;
üdülni; csillapulni.
Raffraichissant, e, s. a. méd.
hűstő, üdítő.
Raffraichissement, m. hűsít-
és, hűvösítés; hűsülés,
üdülés; fig. il a besoin de

Ragrée

—, nyugalomra van szük-
séte; 2. milit. eleség, éle-
lem.
Raffraichissoir (-chi-çoare),
raffraichisseur, m. suc.
hűtő-kád.
Raffûter, v. raffûter.
Ragaillardir (ra-ga-liar-), v.
a. fam. ismét fölvidíteni;
2. se —, v. r. ismét fölvi-
dulni.
Rage, hydrophobie, f. méd.
víziszony, düh; fig. c'est
une —, ez iszonyu; 2. ha-
rag, düh; 3. szenv, kór-
ság, vágy; 4. faire —,
dűlni; fam. mindent elkö-
vetni; pop. faire — des
pieds de derrière, kézzel-
lábbal tparkodni; it. dire
—, rágalmazni; 5. — des-
dents, arg. hitelező.
Rager, v. a. fam. haragudni.
Rageur, m. fam. haragos,
durcs.
Raggonner, v. bougonner.
Ragot, m. rúdhorog; ch. két
éves vadkan; fam. fair des
—s, rágalmazni, pletykál-
ni; 2. —, e, a. köpcös, zö-
mök, vaskos.
Ragoter, v. n. pop. morogni,
dünnyögni.
Ragounner, v. bougonner.
Ragoût, m. vagdalék; fig.
inger; il ne trouve de —
que dans le mal, csupán a
roszban leli kedvét.
Ragoûtant, e, a. étvágyas,
ízletes; fam. voilà une
femme bien —e, nagyon
kellemes nő.
Ragoûter, v. a. étvágyat újra
gerjeszteni, étvágyat visz-
szaszerezni; 2. se —, v. r.
étvágyát visszanyerni.
Ragoûtiste, m. jó szakács.
Ragrafer, v. a. újra bekap-
csolni.
Ragrandir, v. a. megnagyít-
ni, megnagyobbítani; 2. se
—, v. r. megnagyobbodni.
Ragrément, m. megnagy-
ítás, helyreállítás.
Ragrée, v. a. jard. simára
vágni; arch. simítani;
égészen bevégezni; peint.
egybeolvasztani; 2. se —,

se Raguer

v. r. magát újra berendesni.
 se Raguer (-ghé), v. r. mar. surlódni.
 Raguet (-ghé), m. com. kis tőkegadóc.
 Raguet (-ghète), f. bot. sós lórom.
 Raie (rè), f. vonds; 2. csik; agr. barázda; perr. — de chair, választék; 2. icht. rája; — bouclée, tiúskés rája; III. à la —, adt. általában.
 Raieton (rè-ton), m. icht. kis rája.
 Raifort, m. bot. torma; 2. jard. v. radis.
 Rail (rè), m. vaspályasín.
 Railé, e (rè-lè), a. ch. chiens bien —s, egyenlő nagyságú ebek.
 Raille f. v. rabot; 2. arg. rendörkém.
 Railler (ra-liè), v. a. megtréfálni, ingerelni (vkít); 2. abs. gúnyolódni; 3. tréfálni, enyelegni; 4. v. n. et se —, v. r. tréfálni, tréfálózni.
 Raille (ra-lieu-rie), f. tréfa; gúny; gúnyolódás; fam. la — en est-elle? szabad tréfálni? 2. entendre —, tréfát üzni; 3. entendre la —, tréfához érteni; 4. fam. c'est une —, ön tréfál; — a part, tréfán kívül.
 Raillleur, se (ra-lieur), s. a. tréfás, tré alódó; bolondozó; 2. gúnyolódó.
 Railure, f. ép. rovátka varró-tűn. [retni].
 Raimer, v. a. fam. újra sze-
 Rain, m. e. f. p. u. erdőszél, mesgye, határ; 2. bot. lombos, virágos ág.
 †Raine, rainette, f. h. n. kecske-béka; lombász.
 Rainer, v. a. men. hornyolni.
 Raineau, m. arch. kötőgerenda.
 Rainette, f. h. n. v. raine; f. de car. metszőkés.
 Rainoire (rè-noare), f. men. horonygyalu.
 †Rainoise, f. arm. hosszú kabély.

Rainure

Rainure (rè-), f. men. horny, rovátka; an. horny.
 Raiponce, réponce, f. bot. rajonc; p. manger des —s, jótállás miatt tönkre jutni.
 †Raire, réer, v. n. v. bramér; 2. v. a. raire le poil, haját kurtára nyírni; p. un bar-bier rait l'autre, kéz kezét mos.
 Rais (rè), m. char. küllő; 2. †—s, pl. poét. sugarak.
 Raisin (rè-zein), m. agr. szőlő; — d'ours, medveszőlő; 2. bot. — de bois, v. airelle; — de mer, bogdó pikk; — barbu, v. cuscute; — de loup, v. morelle; icht. — de mer, festőnc ikrája.
 Raisiné (rè-zi-nè), m. szőlőszak, szőlőpép; 2. arg. embervér.
 Raison (rè-zon), f. phil. ész; 2. értelem, okosság, elme; p. il n'y a ni rime ni — à ce qu'il dit, se füle se farka; log. être de —, képtelenség; 3. jog, igazság, méltányosság; p. la — du plus fort est toujours la meilleur, a ki bírja, az marja; comme de —, igazság szerint; plus que de —, kellettén túl; 4. elégtétel; faire — d'une santé, állani valakinek (áldomásnál); rendre — de qch., vmiről számot adni; com. — de commerce, cég; 5. ok érv; fam. point tant de —s, vége legyen a kifogásoknak; 6. indok, indító ok; à plus forte —, annál inkább; 7. adt. à telle fin que de —, nem várt esetre; à — de, aránylag; en — de, tekintve; 8. alg., arith. arány.
 Raisonnable (rè-zo-), a. okos, eszes; 2. méltányos; ille-delmes; 3. tisztességes; mér-sékelt; illő; il a une pen-sion —, tisztességes nyug-dija van; 4. megleshetős; —ment, adv. okosan, esze-sen; stb.
 Raisonné, e (rè-zo-), a. okada-tolt, indokolt, körülményes.

Ralinguer

Raisonnement (rè-zo-), m. ité-lőhetőség, ítélberő; 2. log. okoskodás, észkövetkeztetés; 3. v. raison (5. fam.); 4. sok beszéd.
 Raisonner (rè-zo-), v. n. itél-ni; következtetni; 2. okoskodni; fam. — comme un coffre, ész nélkül beszélni; mar. magát igazolni; II. qf. v. a. tanulmányozni; III. m. okoskodás.
 Raisonneur, se (rè-zo-), s. kutató; okoskodó; fecsegő.
 Rajennir, v. n. megijedni, megijulni; 2. qf. v. a. meg-iffitni, megijaszítani; jard. fíteleveníteni; fig. fam. a szakált leborotválni; 3. se —, v. r. magát ifjábbnak vélni, mondani.
 Rajennissant, e, a. fiatalító, ifjító.
 Rajennissement, m. megif-jítás; megijodás.
 Rajestement, m. p. u. hely-redlítés, megigazítás, ki-javítás.
 Rajuster, v. a. hasznave-tővé tenni, helyreigazítani; rendbehozni; fig. megja-vítani; it. kibékitni; 2. se —, v. r. öltözetét rendbe-hozni.
 Rálant, e, a. hörgő.
 Râle, m. orn. haris, guvat; — d'eau, vízi guvat; 2. hörgés; le —, vagy: râle-ment de la mort, halál-hörgés; pop. il est au —, haldoklik.
 Ralentir (ra-lan-thir), v. a. lassítani; fig. mérsékelni; csökkenteni; 2. se —, v. r. gyöngültni; lassulni; csök-kenni.
 Ra entissement, m. lassítás; lassulás; fig. csökkentés, csökkenés.
 Râler, v. n. méd. hörgögni; it. v. ronfler; 2. ord. hö-rögni, haldoklani.
 Râleur, se, v. rálant.
 Ralingue (-lein-), m. mar. vitorlaszegély; pèche, sze-gélykötél.
 Ralinguer (ra-lein-ghè), v. n. mar. vitorlát szelnek

se Raliter

irányozni; 2. vitorlát szegni.
se Raliter, v. r. újra megbe-
 tegedni.
Raller, v. n. v. raire; 2. tcs-
 szogni.
Ralliement (ra-li-man), m.
 guer. csatarend helyreállí-
 tása; mot de —, jelszó.
Rallier (ra-lié), v. a. guer.
 ismét összegyűjteni; egye-
 sítetni; mar. — à la terre,
 parthoz közeledni; 2. se —,
 v. r. ismét összegyűlni, egye-
 sülni.
Rallonge (ra-), f. toldat.
Rallongement (ra-), m. tol-
 dás.
Rallonger (ra-), v. a. tolda-
 ni, meghosszabbítani; — le
 temps, időt nyerni.
Rallumer (ra-), v. a. ismét
 meggyújtani; fig. újra
 fölhevíteni, ismét lángra
 lobbantani; 2. se —, v. r.
 ismét meggyuladni.
Ramadouer, v. amadouér.
Ramadoux (-dou), m. h. n.
 egyiptomi petymeg.
Ramage, m. madárszózat;
 fig. csacsogás; jur. mellék
 vonal az anyai ágról; ma-
 nuf. lombozat; velours à
 —, virágos bársony.
Ramager, v. n. p. u. szólni
 (madarakról); cout. fái-
 zási jog.
Ramaigrir, v. a. et n. ismét
 soványítani; ismét sová-
 nyodni.
Ramaigrissement, m. ismét
 elsoványodás; soványodott-
 ág.
Ramaillage (-ma-lia-), m.
 cham. irhagyártás.
Ramailler (-ma-lié), v. a.
 irházni; 2. foltozni, javí-
 tani.
Ramaire, a. raméal, e, a.
 bot. ágon-ülő.
Ramart, v. renard (porcma-
 rin).
Ramas (-má), m., m. p. hal-
 maz.
Ramasse (-má-ce), f. hegyi
 szán.
Ramassé, e (-ma-cé), a. zö-
 mök, köpcös.

Ramasser

Ramasser (ra-ma-cé), v. a.
 összeszedni, gyűjteni; 2.
 összekapkodni; ce sont
 des gens —és, gyűlévész-
 nép; fig. — ses forces,
 minden erejét rátenni; 3.
 fölvenni, fölzedni (föld-
 ről); se faire —, csuszam-
 hegyről magát leeresztetni;
 4. —q., vkit hegyi szánon
 vinni; 5. pop. elverni,
 megpáholni; 6. se —, v. r.
 összehúzódni, kuporodni;
 it. összegyülekezni; it. föl-
 kelni (hirtelen esésből);
 7. m. p. cela ne vaut pas
 le —, szót se érdemel.
Ramasseur (-ma-ceur), m.
 hegyi szánkász; 2. m. p.
 gyűjtőgető.
Ramassis (-ma-ci), m. e. f.
 apró rőzse; 2. iron. fam.
 limlom.
Ramassoir (-ma-çoare), m.
 t. t. lapocka.
Rambourage (ram-bou-), m.
 drap. festett gyapju vegyi-
 tése.
Rame, f. jard., e. f. karó,
 babkaró; gofit de —, kel-
 lemten mellékiz (diny-
 nyéknél); drap. posztófe-
 szítő; falenc. keverő rúd;
 mar. evező; fig. être à la
 —, súlyos munkát végezni;
 pap. — de papier, rizsma
 papír; lib. mettre un
 livre à la —, könyvet sajt-
 takurónak használni.
Raméal, v. ramaire.
Rameau (-mó), m. ág; fig.
 présenter le — d'olivier,
 békét ajánlani; cath. di-
 manche des —x, virágva-
 sárnapja; 2. an. ágazat;
 expl. télér; hydr. ér.
Ramée, f. agr., jard. rőzse-
 ág; it. szénapetrencze; it.
 verte —, zöld ágakból ál-
 litott levélszín; e. f. lom-
 bos rőzse.
Ramenable, a. visszavezet-
 hető.
Ramendable (ra-man-), a.
 dor. kijavítható.
Ramendage (ra-man-), m.
 dor. kijavítás; 2. fölra-
 kott aranylap.

Ramolade

Ramender (ra-man-dé), v. a.
 dor. kijavítani; péch. —
 un filet, hálót foltozni;
 teint. utánfesteni; agr. —
 une terre, újra trágyázni;
 pop. les boulangers ont
 —é le pain, a sütők leszá-
 lították a kenyér árát; 2.
 v. n. csökkenni; le vin a
 —é, a bor ára csökkent.
Ramener (-ma-né), v. a.
 visszahozni, visszavezetni;
 2. újra elhozni; fig. rend-
 behozni; méd. — un ma-
 lade, beteg t megmenteni;
 3. se —, v. r. man. ce che-
 val se ramène bien, e ló
 jól tartja fejét.
Ramenter, v. rallier.
†Ramentevoir (-voare), v. a.
 újra emlékeztetni; 2. se
 —, v. r. újra emlékezni.
Ramequin (-kein), m. pât.
 túrólepeny; cuis. vese-
 vagdalké.
Ramer, v. a. jard. karózni;
 pois —és, karós borsó;
 drap. v. arramer 2. v. n.
 mar. evezni; fig. keserve-
 sen dolgozni.
Ramereau (-rő), m. orn. fia-
 tal örvesgalamb.
Ramette, f. impr. hízagta-
 lan keret.
Rameur, m. evező.
Rameuter, v. a. ch. ismét
 összefűzni.
Rameux, se, a. bot. ágas,
 ágasbogas.
Ramier, m. et a. m., —, pi-
 geon —, örvesgalamb; e.
 f. —s, galy, szeltörte fa; 2.
 fig. szerető, kedves.
Ramification (-cion), f. bot.
 p. u. elágazás; it. fig.
 se Ramifier, v. r. elágazni.
Ramille, f. buch. galy, rő-
 zse; bot. fattyú-ág.
Raminagrobis, m. buja kép-
 mutató.
Ramingue (ra-mein-ghe), a.
 man. csökönyös.
Ramondrir, v. amoindrir.
Ramoir, m. coff. simítóké.
Ramoitir, v. a. ismét meg-
 nedvesíteni; 2. se —, v. r.
 újra megnedvesedni.
Ramolade, v. rémolade.

Ramollir

Ramollir (ra-mo-lir), v. a. meglágyítani; fig. elgyönyögtetni, elpuhítani; 2. se —, v. r. meglágyulni; fig. elágyulni.
 Ramollissable (-li-ça-), a. lágyítható.
 Ramollissant, e (-li-çan-), a. lágyító; méd. v. emollient.
 Ramon, v. balai.
 Ramonage, m. kéménysöp-rés.
 Ramondié, f. bot. csupasz-szerű farkkóró.
 Ramoner, v. a. kéményt söpörni; 2. v. n. pop. v. bougonner.
 Ramoneur, m. kéményseprő.
 Rampant, e, a. csúszó-mászó; it. fig.; arch. arc —, lejtős ív; bot. plante —e, kúszó növény; 2. m. arch. lejtő.
 Rampe, f. arch. lépcsőszak; lépcsőforduló; it. lépcsőkar, lépcsőtám; jard. lejtős följárat.
 Rampement, m. csúszás, mászás.
 Ramper, v. n. csúszni, mászni; fig. sündörködni; arch. hajlani; bot. kúszni.
 Rampise, m. men. kartám-készítő.
 Ramponer, v. n. mértékletlenül inni, iszákoskodni.
 †Ramponner, v. railler.
 †Ramponnes, v. raillerie.
 †Ramponneur, v. railleur.
 Ramule, ramuscule, m. bot. ágacska.
 Ramure, f. h. n. agancs, címer, szarvazat; 2. bot. ágazat.
 Ran, m. vign. barázda.
 Rancart, adv. au —, félre; mettre qch. =, vmít félre tenni.
 Rance, a. avas.
 Rance, f. ton. dzsok.
 Ranche, f. charp. egyágu lajtörja foga.
 Rancher, m. egyágu lajtörja.
 Ranchier, ranger, rangier, m. bl. kaszapenge.
 Rancidité, f. avas iz.
 Rancier, v. n. avasodni, meg-avasodni.

Rancissure

Rancissure, f. avas iz.
 Rancion, f. váltásdíj; fam. c'est la — d'un roi, ez rop-pant összeg.
 Ranconnement, f. kiváltás; fig. zsarolás.
 Ranconner, v. a. váltásdíjat fizetni; fig. zsarolni; meghúzni.
 Ranconneur, se, a. fig. zsaroló, pénzcsikaró.
 Rancune, f. neheztelés, gyűlölség, boszankodás; fam. sans —! harag nélkül!
 Rancuneux, se, rancunier, ère, s. a. neheztelő, gyűlöl-kődő.
 †Rancurer, v. n. panaszkodni.
 Randon, m. ch. földött erdei út; tã —, adt. hevesen.
 Randonnée, f. ch. kerülő (melyet a fölhajtott vad tanyája körül tesz); fig. fam. faire une grande —, hosszú utat tenni egyhu-zomban.
 Rang, m. sor; impr. útca; — de trois, quatre caisses, útca 3—4 betűszekrénynyel; milit. rend; 2. rang; 3. állás, méltóság; 4. hely.
 Rangée, f. sor; — d'arbres, fasor.
 Ranger, v. a. rendezni; rend-be hozni; — des batail-lons, zászlóaljakat föllál-lítani; 2. sorozni; 3. félre tenni, útból eltenni; 4. fig. —q. à la raison, vkit észre téríteni; fam. abs. —q., valakit megzabolázni. bl. d'azur à deux lions —és d'or, két aranyos oroszlán egymás mellett kék mező-ben; mar. — la côte, a part mellett vitorlázni; 5. se —, v. r. sorba állni, föllátni; félre állni, helyet adni; rangez-vous, adjon helyet; se — du parti de q., vki pártjára állni.
 †Rangourir, v. languir.
 Ranguillon (rau-ghi-lion), v. ardillon (impr.).
 Ranimer, v. a. újra életre hozni, magához téríteni; fig. serkenteni; it. fölvi-díteni; fölélesztetni; báto-

Rapette

ritni; 2. se —, v. r. ismét föllevenedni; föllobbanni, fölleledni.
 Ranquer, v. n. ordítani (mint tigris).
 Ranule, v. grenouillette (chir.).
 Rapace, a. ragadozó, raga-dozni vágyó; oiseau —, orvmadár; fig. fam. c'est un homme —, diásvágyó ember; 2. —s, m. pl. h. n. ragadozó madarak; raga-dozók.
 Rapacé, e, a. bot. répa-alaku.
 Rapacité, f. ragadozási vágy, dúrágy; it. fig.
 Râpage, m. reszelés; 2. va-kolás.
 Rapaiser, v. a. ismét lecsön-devítini, megnyugtítani; se —; v. r. ismét megnyu-godni.
 Raparier, v. a. ismét páro-sítani.
 Rapatelle, f. com. lőszörsző-vet.
 Rapatoir, m. vakarókés.
 Rapatriage, rapatriement, m. ismét megengesztelés, meg-engesztelődés.
 Rapatrier, v. a. ismét meg-engesztelni, kibékitni; 2. se —, v. r. megengesztelbő-ni, kibékitni; 3. se —, v. réc. egymással kibékitni.
 Râpe, f. reszelő; arq. — en bois, fűrészpóly; men., sculp. rás-póly; 2. bot. v. rafle; vét. pók, inpók.
 Râpé, m. écon. szembor; 2. derde-burnót.
 Râper, v. a. reszelni; fig. habit —é, szőrekepott ka-bát; 2. rás-polni.
 Rapetasser (-ta-cé), v. a. fol-tozni, javítani.
 Rapetasseur (-ta-ceur), m. foltzó.
 Rapetisser (-ti-cé), v. a. et n. kissebbíteni; kissebbed-ni; rövidíteni, rövidülni; 2. se —, v. r. fig. magát megalázni; cette étoffe se —e dans l'eau, e kelme összehúzódik a vízben.
 Rapette, f. bot. magiszák.

Raphanie

Raphanie (ra-fa-), f. méd. *bizekór*.
 Raphanistre (-fa-), rapistre, m. bot. *repcsén-retek*.
 Raphidie (-fi-), f. ent. *fűszínog*.
 Rapide, a. *gyors, sebes, ragadó*; fig. *style —, folyékony, elragadtató* *irmódor*; *narration —e, futólagos elbeszélés*; 2. m. *folyamrohanat*; 3. **kis zuhatag*; 4. —ment, adv. *gyorsan, sebesen, rohanva, ragadólag*.
 Rapidité, f. *sebesség, ragadoosság, hirtelenség*; fig. *la — de l'éloquence, az ékes-szólás élénksége*.
 Rapiécement, m. *foltozás; foltozat*.
 Rapiécer, v. a. *foltozni, javítani*.
 Rapiécetage, m. *foltozat; fércmű*.
 Rapiéceter, v. *rapiécer*.
 Rapière, f. *arm. vitéz*; 2. *iron. békanyúzós*; fam. *prendre la —, katonává lenni*.
 Rapiéreur, m. *radó, verekedő, vasgyűrő*.
 Rapin, m. *peint. festéktörő; napazámos; adogató; rozsz festés, mázoló*.
 Rapine, f. *rablás; ragadozás; ragadomány, zsákmány; martalék*.
 Rapiner, v. a. et n. *fam. lopni; sikkasztani*.
 †Rapinerie, v. *rapine*.
 Rapineur, m. *tolvaj, gazember*.
 Raponce, m. bot. *raponca*.
 Raponcles, f. pl. bot. *raponca-félék*.
 Rapontique, f., rapontic, rhapsontic, m. bot. *raponca-rabarbara. kalaplórom*.
 Rappareillement, m. *újboldítószerezés*.
 Rappareiller, v. a. *man. újra folószerezni*.
 Rappariement, m. *újra párosítás*.
 Rapparier, v. a. *újra párosítani*.
 Rappel (ra-), m. *visszahívás, visszazólitás; milit. ősz-*

Rappeler

szehtívás; battre le —, ősz-szehtívót dobolni; pol. — à l'ordre, *rendreutasítás*.
 Rappeler (ra-pe-lé), v. a. *újra szólitani*; 2. ord. *visszahívni, visszazólitani*; fig. *fam. ce vin —e son buveur, e bor itatja magát*; fig. — q. à la vie, *vkít magához téríteni*; pol. — à l'ordre, *rendreutasítani*; 2. *emlékeztetni*; 3. se —, v. r. *emlékezni*.
 Rappliquer (ra-pli-ké), v. a. *peint. p. u. — des couleurs, a színeket újra föl-rakni*; 2. se —, v. r. —, à l'étude, *ismét a tanulmányoknak adni magát*.
 Rappointis (ra-poain-ti), m. *serr. finom lakatosmű*.
 Rapport (ra-por), m. *jövedelem; p. c'est belle montre et peu de —, sok zaj semmiért*; 2. *állítás, vallomás, vallomány; jelentés; ch. faire le —, hírt adni a vadról*; 3. m. p. *hírhordás, árulkodás, pletykaság*; jur. *hozzájárulás*; pal. *előadás*; 4. *hasonlatosság, egyenlőség, összhangzás*; 5. *viszonyulás, összeköttetés; összefüggés*; chi. *vegyrokonság*; 6. *meg-egyezés; viszony; arith. geom. arány; bij., men. pièces de —, rakott művek*; jard. *terres de —, fölholdott föld*; fig. *versszakadék; toldozmány; méd. bőfűgés*; II. par — à, *adt. illetve*; 2. par — du, *hoz ... hez ... képest*.
 Rapportable (ra-), a. *jur. örökségi tömeghez tartozó*.
 Rapporter (ra-), v. a. *visszahozni, visszavezetni, visszazavinni*; 2. *hozni, magával hozni*; fig. *szerezni*; — beaucoup de gloire, *sok dicsőséget szerezni (magának)*; agr., jard. — des terres, *földet hordani*; coutur. *toldani*; horl. *igazítani*; jur. *hozzájárulni*; II. *elmondani; jelen-tetni*; 2. *ismételni, kiplety-*

Rapuroir

kálni, hírül vinni; 3. *alkalmazni, fölhozni*; 4. *irányozni, fordítani*; 5. *származtatni, tulajdonítani*; 6. *jövedelmezni, hasznosítani*; com. *átírni*; jur. — une loi, *törvényt visszavonni, eltörölni*; pol. *előadni*; III. se —, v. r. *összhangzani, megegyezni*; se — (s'en) à q. de qch., *vmiben vkire hivatkozni*; abs. *je m'en —e, nem feleslegtem*; 2. *vonatkozni*.
 Rapporteur (ra-), m. *jur. előadó; geom. szögmérő*; 2. —, se, s. *kihordó, pletykáló, árulkodó*.
 Rapprendre (ra-), v. a. *újra meg—, betanulni*.
 Rapprovoiser (ra-pri-voa-zé), v. a. *újra megszelidíteni*.
 Rapprochage (ra-), m. *jard. nyelés, nyírbólds*.
 Rapprochement (ra-), m. *közeledés, közelítés; egysítés*; fig. *összeegyeztetés, hasonlítás; kibékülés; jard. nyelés*.
 Rapprocher (ra-), v. a. *ismét közelíteni; közelebb hozni, —húzni, —tenni, —állítani*; l'amour —e les distances, *a szerelem nem tekint rangra*; 2. *kibékíteni*; fig. *összeegyeztetni*; ch. *kinyomozni*; jard. *nyesni*; 3. se —, v. r. *ismét közeledni; közeledni; közeljőni*; 4. se —, v. réc. *egymáshoz közeledni, kibékülni*.
 †Rapsoder, v. a. *fam. hanyagul, rendetlenül foltozni*; fig. *meggondolatlanul beszélni, összeüggés nélkül fecsegni*.
 Rapsodie, rhapsodie, f. m. p. *fércmű*.
 Rapsoder, se, s. *rozsz foltozó*.
 Rapsodiste, m. *toldozó, bön-gész író*.
 Rapsodo-mancie, f. *versjóslás*; —mancien, ne, s. *versjós*.
 Rapt (ra-pte), m. *nőrablás*.
 Rápure, f. *reszelék*.
 Rapuroir, m. *salp. salitron-kazán*.

Raque

Raque, f. mar. vitorlarúd-tartó.
se Raquer, v. r. mar. dörzölődni.
Raquette (ra-kè-), f. labda-
 verő recse; bot. v. nopal;
 • charp. fűrész; milit. röp-
 pentyű.
Raquettier (-thié), m. labda-
 receműves; 2. milit. röp-
 pentyűs.
Rare, a. ritka; iron. cela
 est —, ez csúddlatos; 2.
 méd. pouls —, lassú érve-
 rés; phys. corps —, ritka,
 laza test.
Raréfactibilité, f. phys. rit-
 kíthatóság.
Raréfaction (-cion), f. did.
 ritkítés.
Raréfiable, a. phys. ritkít-
 ható.
Raréfiant, e, raréfactif, ve,
 a. méd. ritkítő.
Raréfier, v. a. phys. ritkít-
 ni, hígítani; 2. se —, v. r.
 ritkulni, hígulni.
Rarement, adv. ritkán.
Rarescence (ra-ré-çance), f.
 méd. hígultság, hígás.
Raréité, f. ritkaság; hiány;
 2. küllönőség, ritkaság;
 3. —s, pl. ritkaságok, ré-
 giségek.
 ***Rarissime**, adv. fam. fölöt-
 tébb ritka.
Rarité, f. phys. vékonyság,
 ritkaság.
Rarrivée, f. ismét megérke-
 zés.
Rarriver, v. n. ismét megér-
 kezni.
Ras (ra), m. com. rása; tir.
 sodronyhúzó vas; géo. elő-
 heggy, fok; 2. —, e, a.
 nyírt; csupasz; sima;
 écon. mesure —e, csapott
 mérték; —e campagne,
 lapály; fam. faire table
 —e, mindent fölfalni; mar.
 bâtiment —, lapos jár-
 mű.
Rasade (-za-), f. színigelt
 pohár.
Rasant, e (-ra-zan), a. fort.
 ligne —e, védvonal; feu
 —, elcsapó tűz.
Rascation (-cion), f. méd.

Rase

földoklás; 2. hákogás, hu-
 rákolás.
Rase, f. mar. hajószurok;
 chi. fenyőlép-olaj.
Rasement, m. milit. földig
 lerontás.
Raser, v. a. nyírni, lenyírni;
 2. borotválgni; fig. — un
 bâtiment, épületet földig
 lerontani; 3. horzsolni,
 érinteni, súrolni; fauc. le-
 begni; maréch. a csikófo-
 gakat elhullatni; mar. —
 la côte, a parthoz közel el-
 haladni; 2. se —, v. r. bo-
 rotválkozni; ch. meglap-
 pulni.
Rasette (-zette), f. org. hang-
 villa; agr. v. ratissoire.
Rasibus (ra-zi-buce), prép.
 pop. közel hozzá, közvetlen
 mellette.
Rasoir (-zoare), m. borotva;
 morfil d'un —, borotva
 éle.
Raspailon, m. icht. durda.
Raspation (race-pa-cion), f.
 chi. szétdőrgölés, szétresze-
 lés.
Raspoire, v. rugine.
Rassade (ra-ça-), f. verr.
 üveggöngy.
Rassasiable (ra-ça-zi-), a.
 fam. ki —, megelégtíthető.
Rassasiant, e (ra-ça-zian), a.
 jóllaktató.
Rassasiement (ra-ça-zi-man)
 m. megelégtetés; jóllakás;
 fig. elélttség.
Rassasier (ra-ça-zié), v. a.
 jóllaktatni; fig. kielégít-
 ni; 2. se —, v. r. jóllakni;
 fig. megenni vmit.
Rasse (ra-ce), f. forg. szén-
 kas, szeneskosár.
Rassée (ra-cé), f. forg. tele
 szénkas.
Rassemblement (ra-čan), m.
 gyűjtés, egybegyűjtés; öss-
 szeszedés; 2. csődülés, to-
 longás.
Rassembleur (ra-čan-), v. a.
 egybegyűjteni, összeszedni,
 összehozni; men. összeil-
 lesztetni, összerakni; opt.
 gyűjteni; 2. se —, v. r.
 gyűlekezni, összecsődni.
Rassessoir (ra-çoare), v. a. ir.

se Ratatiner

— une pierre, helyére visz-
 szatenni; fig. lecsillapít-
 ni; 2. se —, v. r. vissza-
 ülni; ismét leülni; fig.
 tisztulni; lecsillapodni;
 magához térni.
Rasséréner (ra-cé-ré-), v. a.
 ismét kideríteni; fig. fölvi-
 dámítani; 2. se —, v. r. ki-
 derülni; fig. fölvidulni.
Rassiéger (ra-cié-jé), v. a.
 újra ostromolni.
Rassis, e (ra-ci), a. pain —,
 száraz kenyér; fig. de sens
 —, vagy: de sang —, nyu-
 godtan; 2. higgadt, ko-
 moly; 2. m. maréch. uj-
 szegekkel fölvert ócska
 patkó.
Rassortiment (ra-çor-thi-
 man), m. v. sortiment.
Rassortir (ra-çor-), v. a. com.
 újból rendezni, ismét ren-
 dezni.
Rassoter (ra-ço-), v. a. fam.
 pop. bolondítani, bolondá-
 tenni; ámtítani; il est tout
 — de cette fille, bolondul
 e leány után.
Rassurant, e (ra-çu-), a. meg-
 nyugtató; bizalmat keltő.
Rassurer (ra-çu-), v. a. ismét
 megerősíteni, megalmasz-
 tani; fig. megszilárdítani:
 it. megnyugtadni, bátoré-
 got adni; 2. se —, v. r.
 megerősíteni, megszilárdul-
 ni; megnyugodni; lecsilla-
 podni.
 †**Rasure** (ra-çu-), f. hajnyi-
 rás.
Rat (ra), m. h. n. patkány;
 pharm. mort aux —s, pat-
 kányméreg; fig. pop. — de
 cave, borízlelő; p. prendre
 des —s par la queue, er-
 szényfejtés mesterségét ű-
 ni; fig. ce fusil a pris un
 —, e puska elcsettent; fam.
 il a des —s, bogara van;
 it. avoir des —s, élcelő;
 "fiatal karénekes"; cir.
 — de cave, font viaszgyer-
 tya; mar. tutaj; arg. —
 de prison, ügyvéd.
Ratafia, m. füzerezpálinka.
se Ratatiner, v. r. összezsu-
 rodni; pomme — ée, össze-

Ratatouille

aszott alma; visage —é, aszott, reddő arc.
 Ratatouille, rata, f. cuis. hús és főzelékegyveleg; pop. kotyvadék.
 Rate, f. an. lép; p. s'épanouir la —, vígadni, haránsy kacajt ülni; 2. h. n. nőstény patkány.
 Râteau, m. agr. gereblye; irtókapa; horl. queue du —, tengetyszára; serr. örtemes.
 Rátelag, m. agr. gereblyélés.
 Rátelée, f. agr. egy gereblyével; fam. dire sa —, nyiltan, leplezetlenül beszélni; it. il lui a dit une — d'injures, gorombuságokkal halmazta.
 Ráteler, v. a. agr. gereblyélni; 2. irtani; gyomlálni.
 Rátélet (-lè), m. tiss. borda.
 Ráteteur, se, s. agr. gereblyélő.
 †Ráteteux, se, a. méd. rászotos, lépvész, lépkóros.
 Rátelier, m. jászolrás; fam. il mange à plus d'un —, több zsíros hivatala van; p. mettre le — bien haut à q., vkit rövid pórásra fogni; bon. kallódeszka; écon. ruhafogas; fig. fam. fogsor.
 Ratément, m. elcsettenés.
 Rater, v. n. elcsettenni; fig. fam. bakot löni; 2. v. a. elhibázni, nem találni; fig. il a —é cette charge, nem kapta meg e hivatalt.
 Ratier, ère (-thié), s. pop. merengő, töprenkedő.
 Ratière (-thière), f. patkánykelepce.
 Ratificatif, ve, a. jóváhagyó.
 Ratification (-cion), f. megerősítés, jóváhagyás.
 Ratifier, v. a. megerősíteni, jóváhagyni.
 Ratillon (ra-thi-lion), m. h. n. kis patkány; 2. icht. kis tiúskés rája.
 Ratinage, m. fodorítás; gön-dörítés.
 Ratiner, v. a. fodorítani, gön-döríteni.

†Ratiocination

†Ratiocination, etc. (-cion), f. v. raisonnement, etc.
 Ration (-cion), f. milit. étadag; — de fourrage, takarmány-adag.
 Rationalisme (ra-cio-), m. phil. észhittan, okhittan.
 Rationalité (ra-cio-), f. did. okszerűség.
 Rationaliste (ra-cio-), m. philos. észhitű.
 Rationnel, le (ra-cio-), a. did. észszerű, okzeres, okszerű; quantité —le, végszerű mennyiség; 2. észleges; —lement, adv. észszerűen, okszerűen; észleg; végszerűen.
 Rationner (ra-cio-né), v. a. milit. adagokkal ellátni.
 Ratis (-thice), m. bouch. bélzsír.
 Ratissage (-thi-ça-je), m. jard. gyomlálás; — d'un cuir, vakarás; — d'un escalier, súrolás.
 Ratisser (-thi-cé), v. a. gyomlálni; vakarni; súrolni.
 Ratissette (-thi-cette), f. briq. vakarófa; forg. vakaróvas.
 Ratissoir (-thi-çoar), m. org. vakaró-sodrony.
 Ratissoire (-thi-çoare), f. jard. irtókapa; boul. vakarókés.
 Ratissure (-thi-çu-), f. hulladék, vakarék.
 Raton, m. cuis. tűróslépény; 2. fam. cicuskám, mókuskám, stb.; 3. h. n. mosómedve; 4. arg. bolti tolvaj.
 Ratoncule, f. bot. mizura.
 Ratoner, v. n. cincogni.
 Rattacher (ra-), v. a. fölülteni, ismét fölkapcsolni; fig. összekötni, egybeolvasztani; 2. se —, v. r. — à, vonatkozni.
 Ratte à la courte queue, v. campagnole.
 Ratteindre (ra-), v. a. ir. ismét utolérni.
 Rattendrir (ra-), v. a. ismét meglágyítani, lágygyá, porhanyóssá tenni; fig. meg-

Ravander

indítani, elérzékenyíteni; 2. se —, v. r. meglágyulni; fig. elérzékenyedni.
 Ratte-rousse, f. h. n. mezei egér.
 Rattiser (-thi-zé), v. a. le feu, újra élesztani, piszkálni; fig. — le feu de la discorde, viszályt szítani.
 Rattraper (ra-), v. a. fam. ismét megcsápní, rajtakapni, utolérni; 2. fam. visszakapni, visszanyerni; 3. fam. újra hálóba keríteni.
 Rature, f. kihúzás; ét. —s d'étain, ónreszelék.
 Raturer, v. a. un mot, kihúzni, kitörölni.
 Ratureur, m. vakaró.
 Raucité, f. rekedtség.
 Raunir, v. vernisser.
 Raque, a. rekedt.
 Rauquer, v. n. ordítani.
 Ravage, m. dúlás, pusztítás; it. fig.; 2. fam. faire —, lármát csapni.
 Ravager, v. a. dúlni, pusztítani.
 Ravageur, m. dúló, pusztító; 2. pop. rongyszedő; 3. parti rablók (a Szajna partján); 4. —, se, a. orage —, pusztító vihar.
 Ravale, m. agr. borona.
 Ravalement, m. maç. vakolás; vakolat; fig. p. u. lealacsonyítás, megalázás; lealacsonyodás, megaláztatás; jard. botolás.
 Ravaler, v. a. ismét lenyelni; fig. on lui fera bien —, még lakolni fog ezért; 2. ismét lehúzni, leverni, leeresztetni; jard. botolni; agr. boronálni; maç. vakolni; 3. fig. lealázni, lealacsonyítani; 4. v. n. ch. agancsot eresztetni; 5. se —, v. r. magát lealacsonyítani.
 Ravandage, m. foltozás, javítás; fig. fércmű; kontármunka.
 Ravander, v. a. foltozni, javítani; fig. rakosgatni, babráltni; 2. fig. fam. szidni, korholni; it. ostobasá-

Ravanderie

gokat fecsegni; 3. v. n. meggyézőseket tenni.
 Ravanderie, f. fam. ostoba fecsegés, üres beszéd.
 Ravaudeur, se, s. foltozó; fig. fam. ostoba fecsegő.
 Ravaux, m. pl. ch. lombos póznák (fáklyás vadászathoz, melyekkel a madarakat verik le).
 Rave, f. bot. répa; — mále, fejeér répa; — femelle, karórépa.
 Ravelin, m. fort. vértgát; fam. mangeur de —s, vasgyuró; szőjkhős.
 Ravenelle (ra-vai), ravenaille, f. fleur. sárga viola.
 Raverdoir (-doar), m. brass. vegylékád.
 Ravestan, m. verr. üvegkosár.
 Ravier, m. agr. répasverem.
 Ravière, f. agr. répaföld.
 Ravigote, f. cuis. mogyoró-hagymalé.
 Ravigoter, v. a. pop. erősíteni, üdíteni; 2. se —, v. r. erősödni, üdültni.
 †se Ravigourer, v. r. új erőt venni.
 Ravilir, v. a. gyalázni, meggyalázni, lealacsonyítani; 2. se —, v. r. magát meggyalázni, lealacsonyítani.
 Ravilissement, m. lealacsonyítás, legyalázás.
 Ravin, m. hegytorkolat, hegyzug, örvény; 2. mély út.
 Ravine, f. hegyi folyam; esőpatak; 2. völgyzug.
 Raviner, v. a. mély utat ásni.
 †Ravineux, se, a. öblös, örvényes.
 Ravir, v. a. elrabolni, elragadni, elhurcolni; fig. megbecsteleníteni; it. kiragadni; 2. elragadtatni, elbájosolni; fam. être ravi de qch., vminek nagyon örövendeni.
 se Raviser, v. r. meggondolni, véleményét megváltoztatni; vous vous ravisez, majd meggondolja.
 Ravissant, e, a. ragadozó; fig. elragadtató, bájos.
 Ravissement, m. elrablás,

Ravisser

elragadás, elhurcolás; 2. elragadtatás, öröm.
 Ravisser, m. nőrabló, nőorzó; 2. rabló, bitorló.
 Ravitaillement, m. isméti élelmezés, élelemmel való ellátás.
 Ravitailler, v. a. élelemmel ellátni.
 Raviver, v. a. ismét fölélesztetni; föleleveníteni; új fényt adni; fig. cette nouvelle a —é ses espérances, e hír föléleszté reményét; 2. se —, v. r. megújulni, erősödni, üdültni, elevedni.
 Ravoir, v. a. ir. ismét megkapni, visszakapni; 2. visszavenni; 3. fig. se —, v. r. üdültni, erőt venni.
 Ravoier, v. a. féo. jobbdagy birtokát lefoglalni.
 Ravonailles, f. pl. bot. takarmányrépa.
 Ravonet, m. bot. hónapos-retek.
 Rayage (ré-ia-), m. agr. barázda.
 Rayement (rè-man), m. karcolás.
 Rayer (ré-ié), v. a. karcolni, megkarcolni; — un canon, csövet vonni; canon —é, vontcsövű ágyút; 2. csikolni, sávolni; étoffe —é, csikos szövet; II. kitörültni, kihúzni; fig. rayez cela de vos registres, ne tartson számat erre.
 Rayeur (rè-ieur), m. vonalzó gép.
 Ray-grass (rè-i-gra-ce), m. bot. borsóhús perje.
 Rayon (ré-ion), m. phys. sugár; fig. — d'espérance, reménysugár; géom. félátmérő; jard. barázda; char. kerék-kiüllő; écon. — de miel, lépméz; it. arg. csipke; opt. — visuel, lát-sugár.
 Rayonnage (ré-io), m. agr. mesgyézés.
 Rayonnant, e (rè-ion-), a. sugárzó; fig. ragyogó.
 Rayonné, e (ré-ion-), a. sugáros, fényes.

Réalisation

Rayonnement (ré-ion-), m. sugárzás.
 Rayonner (ré-ion-), v. n. sugározni, ragyogni, fényleni; fig. kiemeltni.
 Rayure (ré-iure), f. csik; charp. —s, pl. szarufák.
 Raz (rá), m. géo. áramlat.
 Ré, m. mus. d. (a hangrovat második zöngéje).
 Réabsorber, v. a. ismét elnyelni; phys. ismét magába szívni.
 Réacquérir, v. a. visszakapni, nyerni, szerezni.
 Réacteur (ré-ak-), m. et a. m. visszaható.
 Réactif, ve (-ak-thif), a. ellenható.
 Réaction (-ak-cion), f. phys. visszahatás, ellenhatás.
 Réactiver (-thi-), v. a. újra fölélesztetni, föleleveníteni.
 Réactivité (-thi-), f. fölelevenítés, fölélesztés.
 Réadjuger, v. a. pal. visszaítéltni.
 Réadmettre, v. a. ismét helybenhagyni.
 Réadmission (-cion), f. isméti helybenhagyás.
 Réadopter, v. a. visszafogadni.
 Réadoption (-dop-cion), f. visszafogadás.
 Réafficher, v. a. újra hirdetni.
 Réaggravation (-cion), f. réaggrave, m. féo. utolsó intéz.
 Réagir, v. a. phys. ráhatni, ellenhatni.
 Réagissant, e, a. ellenható.
 Réajournement, m. prat. p. u. második idézés.
 Réajourner, v. a. másodszor idézni.
 Réal, e, a. école —e, jobb: polytechnique, műtanoda.
 Réalgar, réalgal, m. chi. sárga miakénle.
 Réalisabilité, f. did. valósíthatóság.
 Réalisable, a. valósítható.
 Réalisateur, se, s. valósíttó, létesítő.
 Réalisation (-cion), f. valósíttás, létesítés; valósulás.

Réaliser

Réaliser, v. a. *valósítani, létesíteni*; com. *készpénzt forgatni*; 2. se —, v. r. *valósítani, létesíteni*.
 Réalisme, m. phil. *való elviség, valóság*.
 Réalité, f. *valóság*; 2. en —, adt. *valóban*.
 Réallongement, m. *ismételt hosszabbítás, nyújtás*.
 Réapparition (-cion), f. *isméti megjelenés*: — d'une fièvre, *láz visszatérése*.
 Réappel, m. pal. *másodföllebbezés*; it. *ellenföllebbezés*.
 Réappelant, e, pal. *ellenföllebbező*.
 Réappeler, v. a. pal. *másodszor föllebbezni*.
 Réapposer, v. a. le scellé, *újra lepecsételni*.
 Réapposition (-cion), f. *újra lepecsételés*.
 Réappréciation (-cion), f. adm. *ismételt becslés*.
 Réapprécier, v. a. adm. *újra becselni*.
 Réarmer, v. a. *újra ezüstitni*.
 Réargumentation (-cion), f. *újabb indokok fölhozása*.
 Réarmement, m. milit. *újra fegyverkezés*; mar. *újra szerelés*.
 Réarmer, v. a. *újra fegyverezni*.
 Réarpage, m. e. f. *isméti fölmérés*.
 Réarper, v. a. e. f. *újra fölmérni*.
 Réaspirer, v. a. *újra beszívni*.
 Réasservir, v. a. *újra meghódítani, leigázni*.
 Réasservissement, m. *újra leigázás*.
 Réassignation (-ci-nia-cion), f. jur. *ismételt idézés*; 2. com. *újabb utalványozás*.
 Réassigner (-ci-nié), v. a. *újra idézni*; 2. com. *újra utalványozni*.
 Réassurance, f. adm. *isméti tűzkármentesítés*.
 Réassurer, v. a. *újra biztosítani*.
 Réattelage, m. *második fogat*; *másodszori befogás*.

Réatteler

Réatteler, v. a. *újra befogni*.
 Réattiser, v. *ratíser*.
 Réavis (-vi), m. *második jelentés*; it. *intés*.
 Rebailler (-ba-lié), v. a. *újra bérbeadni*.
 Rebailler (-bá-lié), v. a. *újra ástitozni*.
 Rebaiser (-zé), v. a. *újra megcsókolni*; mon. *után ráspolni*.
 Rebaïsser (-cé), v. a. *újra leereszteni, letenni*; 2. se —, v. r. *újra lehajolni*.
 Rebander, v. a. *újra fölhúzni*; bekötni; mar. *újra megfordítani*.
 Rebannir, v. a. *újra száműzni*.
 Rebannissement, m. *isméti száműzetés*.
 Rebaptisant, e (-bathi-), s. théo. *keresztességismétlő*.
 Rebaptisation (-ba-thi-zacion), f. *másodkeresztelés*.
 Rebaptiser (-ba-thi-zé), v. a. *újra keresztelni*.
 Rebarbatif, ve, a. fam. *barátságatlan, zsémbes, viszszatasztó*.
 Rebarber, v. a. *ellenkezni, szembezállni*.
 Rebardement, m. jard. *lejtőstés*.
 Rebarder, v. a. jard. *lejtősitni*; mus. *végversét ismételni*; 2. cuis. *szalonnaszeletekbe burkolni*.
 Rebat, m. ton. *ismételt abroncsolás*.
 Rebáter, v. a. a málhanyerg *újra föltenni*; új nyerg *csináltatni*; fig. *újra leigázni*.
 Rebátir, v. a. *ismét építeni*; *fölépíteni*.
 Rebattoir, v. doleau.
 Rebattre, v. a. ir. *ismét megverni*; *kiporolni*; fig. *elcsépelni*; il rebat souvent la même sujet, *mindig egy bakot nyúz*; briq. *taposni, gyúrni*; jeu. *újra keverni*; 2. se —, v. r. ch. *ismét nyomra akadni*.
 Rebattret, v. doleau.
 Rebauder, v. n. mar. *farolni*.

Rebord

Rebaudi, v. gaie.
 Rebaudir, v. a. ch. *círogatni*.
 Rebec (-bek), m. *rosz hegedű*; fig. *visage de —, torzarc*.
 Rebellion (-cion), f. *lázadás*.
 Rebelle, s. a. *lázadó*; *makacs, konok*; fig. *c'est une beauté —, fagyos szépség*; expl. *roche —, kemény kő*; *métal —, nehezen kovácsolható érc*.
 se Rebeller (r'bè-lé), v. r. *föllázadni*; fig. *ellenkezni*.
 Rébellion (ré-bé-lion), f. *lázadás*; jur. *ellenállás, ellenkezés*.
 Rebenir, v. a. *újra fölszenetelni*.
 se Rebéquer (-ké) v. a. fam. *ellentmondani, feleselni*.
 se Rebiffer, v. a. pop. *makacskodni, ellenszegülni*.
 Rebiner, v. a. agr. *újra ugarolni*.
 Reblanchir, v. a. *újra bemezselni*; 2. v. n. *újra fehéredni*.
 Reblanchissage, m. *újra fehérités*.
 Rèble, rièble, m. bot. *ragadály*.
 Reblesser, v. a. *ismét sebesíteni*; 2. se —, v. r. *magát újra megsebesíteni*.
 Reboire, v. a. ir. *ismét inni*; brass. — *son eau, a vizet beinni (szaladról)*; faire —, *újra áztatni*.
 Rebondi, e, a. telt, *pozsgás*; elle est grasse et —e, *neki hizott*; II. —e, f. *lökés, rázás, rengés*; 2. *harangszó*.
 Rebondir, v. a. fig. *ismét talpra állni*; 2. v. n. *viszszapattanni*; *ismét fölugarant*.
 Rebondissant, e, a. *visszaütődve, visszapattanva*.
 Rebondissement, m. *viszszapattadás*.
 Rebord (-bor), m. szél, *párkány*; *karima*; bot. *levél széle*; 2. *gallér, hajtóka*.

Reborder

Reborder, v. a. újra be-szegni.
 Rebottement, m. jard. is-méti botlás (az ojtásig).
 Rebottier, v. a. a csizmát uj-ra fölhúzni; jard. újra bo-tolni.
 Rebouchement, m. pop. is-méti bedugás, bedugulás.
 Reboucher, v. a. újra bedug-ni; 2. se —, v. r. ismét be-dugulni; it. meggörbül-ni.
 Rebouillir, v. a. újra forrni; faire —, újra felforrasztani.
 Rebousage (-za-), m. chap. fölékítés; ékítmeny.
 Rebousier (-zé-), v. a. chap. ismét díszíteni; fam. el-csenni; pop. megezdni; arg. megbámulni.
 Reboulanger, v. a. újra sülni.
 Rebourgeonnement, m. agr. új bimbózás.
 Rebourgeonner, v. n. agr. ismét bimbózni, fakadni.
 Rebours (r'bour; r'bourze), m. szörmente elleni irány; fig. fam. ellentét, ellenke-zet; 2. — d'une voiture, elbűlés; 3. au —, à —, adt. fonákul; arg. démenage-ment à —, szökés.
 Rebours, e, a. fam. csökönös; drap. fils —s, fonákul sod-rott szálak; bois —, ros-tos fa.
 Rebouter, v. a. card. a kárt szegeket beverni; pop. fica-módást helyreigazítani.
 Rebouteur, m. helyretevő, beigazító (menült tagé).
 Reboutonner, v. a. ismét be-gombolni.
 †Rebras, m. újjhajtóka; gan. keztyűhajtóka; fig. enten-dement à double —, ala-pos értelem; catholique à —, rajongó, vakhitű ka-tholikus.
 Rebrassement (-bra-ze-man), m. isméti forrasztás.
 Rebraser (-zé), v. a. újra forrasztani.
 Rebrasse, e, a. fölggyűrt új-jal.
 Rebrasser (-cé), v. a. — ses

Rebrécher

manches, ujjasát fölggyű-rni; bl. prémezni.
 Rebrécher, v. rattraper.
 Rebricher, v. a. cout. tanu-vallomást újra fölölvadni.
 Rebrider, v. a. újra fölkan-tározni.
 Rebrocher, v. a. újra da-gasztani; rel. újra fűzni.
 Rebroder, v. a. himzést ja-vítani.
 Rebroiement, rebroiement, m. isméti szétörzszölés.
 Rebrouiller (-brou-lié), v. a. újra összekuszálni; össze-hányyni; bras-s. szaladot keverni.
 Rebroussement, m. szörrel-le-nében keféls; géom. víz-szaforodulás.
 Rebrousse-poil, à —, adt. szörmente ellen; fig. fo-nákul.
 Rebrousser, v. a. szörmente ellen kefélni, fésülni, simo-gatni; fig. hirtelen vissza-fordulni.
 Rebroussette, f. drap. borzazó fésű.
 Rebruyer (-broa-ié), v. a. újra szétörzszöl-ni, törni, morzsolni.
 Rebrûler, v. a. újra meg-égetni; dist. másodszor főzni; 2. v. n. újra égni.
 Rebrunir (-bru-nir), v. a. újra simítani, vasalni.
 Rebuffade (-bu-), f. fam. rátámadás, ráförmedés, rá-rivalkodás.
 Rébus (-buce), m. szójáték, rejtvény, képtalány; fig. écrire en —, képletes kife-jezésekben írni.
 Rebus (-bu), m. durva eluta-sítás; 2. selejtje, alja (vmi-nek); fig. c'est le — du genre humain, az emberek sötéredéke.
 Rebutade, f. visszautasítás, elutasítás.
 Rebutant, e, a. visszataszító, kellemetlen; undok; szen-vedhetlen.
 †Rebute, f. doromb.
 Rebuter, v. a. durván, meg-vetőleg elutasítani; vissza-vetni; 2. elijeszteni; man.

Recélé

csökönöztetni; 3. kellemet-len benyomást okozni; ses manières rebutent chacun, modora elriaszt mindenkit; 4. se —, v. r. elcsiggedni, bátorlóságát veszteni.
 Recacher, v. a. ismét elrej-teni, eldugni; 2. se —, v. r. il a quitté cette maison, pour se — ailleurs, távo-zott e házból, hogy másutt rejtőzzék el.
 Recacherer, v. a. újra lepő-csételni.
 Recalcitrant, e, s. a. csökö-nös, makacs, akaratos.
 Recalcitrer, v. n. man. ki-rugni; fig. makacskodni, akaratoskodni.
 Recaler, v. a. men. simítani, simára gyalulni; varlopes à —, szimlő gyalu; 2. pops durván elutasítani, ráför-medni, rávalkodni; 3. se —, v. r. pop. ismét lábra kapni; il se recale, hely-zete javul.
 Recaloir, m. men. simító-gyalu.
 Recamer, v. a. manuf. újabb virágokat szőni a szövetbe.
 Récapitulateur, trice, s. is-métlő.
 Récapitulation (-cion), f. tar-talomismétlés, végismétlet.
 Récapituler, v. a. újartal-mazni, tartalmat ismételni.
 Recarboniser (-zé), v. a. — l'acier, chl. az elvesztett szénnyel újra visszaadni.
 Recarder, v. a. újra kár-tolni.
 Recarreler, v. a. újra pallóz-ni; cord. ócska csizmát újra talpalni.
 Recasser (re-ká-óé), v. a. agr. buzaföldet aratás után föl-szántani; 2. még egyszer szántani; 3. cham. kiké-sztini.
 Recassis (-câ-ci), m. agr. for-gatványföld.
 Recéder, v. a. ismét átlen-gedni.
 Recel, v. recélement.
 Recélé, m. prat. örökségtár-gyak eltitkolása, eliskasz-tása.

†**Recélée**

†**Recélée**, f. búv hely; à la —, adt. titkon, alatiomosan.
Recèlement, m. jur. eltitkolás.
Recéler, v. a. eltitkolni, elrejtteni; 2. elsikkasztani, eldugni; 3. rejtve tartani; fig. tartalmazni, rejtleni; 4. v. n. ch. le cerf recèle, a szarvas búvik.
Recéleur, se, s. orgazda; p. s'il n'y avait point de recéleurs, il n'y aurait point de voleurs, ha orgazda nem volna, tolvaj se lenne.
Recoement(ré-ça-man), adv. nem rég, újlag; közelébb.
 ***Recence**(-can-ce), f. did. ujság, frissesség.
Recense(-can-ce), f. második kémle.
Recensement(re-can-ce-man), m. jur. tanuvallatás; com. áruvizsgálás; — du peuple, népszámlálás.
Recenser(re-can-cé), v. a. tanukat vallatni; com. árukat vizsgálni.
Récent, e (ré-can), a. új, újdön; avoir la mémoire — e de qch., vmire még jól emlékezni.
Recépage, **recepago**, m. e. f. kivágás, irtás; jard. botolás.
Recépée, **recepée**, f. e. f. irtvány.
Recéper, **receper**, v. e. f. kivágni, irtani; hydr. cövekeket egyenlővé vágni; jard. botolni; vign. szőlővesszőt tövén metszeni.
Recépissé, m. prat. térítvény.
Receptacle, m. gyűhely; arch. gyűjtő szekrény; bot. magtok.
Recepte, v. recette.
Receptibilité, **receptivité**, f. did. fogékonyság, befogadóság.
Receptif, ve, a. an. fogékony.
Reception(-cion), f. kézhezvétel; 2. fogadtatás; fogadás; it. bevezetés.
Rececerler, v. n. gyűrtüzeni.

Rececerler

Rececerler, v. a. tonn. újra abroncsolni.
Receçr, v. recez.
Recette, f. bevétel; la mise et la —, kiadás és bevétel; p. je n'en fais ni mise, ni —, számba se veszem; 2. behajtás, beszédés; 3. pénztár, beszédés helye; mnd. szer; it. — en formule, orvosi rendelmény.
Recevabilité, f. did. elfogadhatóság.
Recectier(ré-cé-thié), m. titkos szer birtokosa.
Recectière, f. orgazdanő.
Recevable, a. elfogadható.
Receveur, se, s. beszedő; adószedő; 2. páholynyitó.
Recevoir(-voar), m. salp. tisztálókád.
Recevoir, v. a. ir. elfogadni; 2. bevenni, megkapni; 3. kézhez venni, kapni; it. elfogadni; II. — un soufflet, pofot kapni; — un domage, kárt szenvedni; — des éloges, dicséretet aratni; 2. — des marchandises, árut szedni; 3. fölvenni, magába venni; 4. föl fogni; III. — un ambassadeur, követet fogadni; il reçoit bien son monde, jól fogadja vendégeit; 2. befogadni; 3. bevezetni, beigatni, jogtatni.
Receçz, **recès**, m. országgyűlési végzés.
Rechafauder, v. n. bát. új állványt építeni, állítani.
Rechampir, v. a. dor. ólomhóval javítani; peint. kiemelni, szembetűntetni.
Réchampissage, m. kijavítás ólomhóval.
Rechange, m. banq., viszálytő.
Rechanger, v. a. újra cserélni, megváltoztatni, változtatni.
Rechauter, v. a. még egyszer dalolni; fig. ismételni, fölmondani.
Réchappé, m. — de la potence, akasztófa címere, akasztóóra való.
Réchapper, v. a. fam. újra

†**Rechef**

megszökni, ellállni; me nekülni (bajból).
RechARGE, f. új töltés; 2. à la —, adt. venir à la —, ismételt kérésekkel ostromolni; en —, megerősítés.
Rechargement, m. ismételt rakódás.
Recharger, v. a. újra megterhelni, megrakni; ismét rakódni; ismét megtölteni; újra támadni; — q. de qch., vkit vmivel újra megbízni.
Rechasser, v. a. ismét elűzni, elkergetni, elcsapni; visszahajtani; visszavereni; 2. v. n. fam. gyakran vadászni.
Réchaud(-chô), m. écon. szénlábás, szénszerpény, ágymelegítő; guer. szurokszerpény; teint. színmártalék.
Réchauf, m. jard. meleg trágya.
Rechauffage, m. ismételt megújítás, fölfrissítés.
Réchauffé, m. melegített étel; fig. megújítás, ismétlés.
Réchauffement, m. jard. megmelegítés; 2. v. réchauf.
Réchauffer, v. a. meg —, fölmelegíteni; agr. — une couche, melegágyba friss trágyát rakni; man. serkenteni; 2. se —, v. r. újra megmelegedni; fig. élnékülni.
Réchauffoir(-foar), m. cuis. melegítő tűzhely.
Rechaussement(-chô-ce-man), m. jard. föladás, fölhányás; földhányat föld.
Rechausser(-chô-cé), v. a. harsnyát és cipőt újra ráadni; jard. — une plante, növény körül a földet fölkapálni; dent. fogakat rani; 2. se —, v. r. harsnyát újra fölházni.
Rechaussoir(-chô-coar), m. métal. rudverőte; mon. pénz kalapács.
Rèche, a. durva; fig. homme —, mogorva ember.
 †**Rechef**(re-chê), m. válto-

Recherchable

zás; de —, adv. újra, ismételtén.
 Recherchable, a. pal. vizsgálat alá való; 2. *megvizsgálható.
 Recherche, f. vizsgálás, kutatás; kérdezősködés; fig. iparkodás, törekvés; 2. kercsettség; mesterkélttség; peint. szorgalom; 3. tudakozás, tudakozódás; pal. bírói nyomozás; 4. versenyzés, megkérés; conv. — d'une toit, háztető kijavítása; mus. előjáték, bevezetés (orgonán).
 Recherché, e, a. keresett, mesterkelt; parure —, cicoma; homme —, szívesen látott férfiú; peint. figure —e, szorgalommal kidolgozott alak; 2. m. v. recherche (2.).
 Rechercher, v. a. újra keresni, fölkeresni; 2. kutatni, vizsgálni; tudakozódni; 3. bíróság nyomozni; 4. versenyezni, megkérni; peint. szorgalommal kidolgozni.
 *Recherté, f. ismételt drágaság.
 Rechigné, e (-nie), a. komor, mogorva.
 Rechinement (-chi-nien-) m. szájpittyesztés, mogorválkodás; it. mogorva arc.
 Rechigner (re-chi-nié), v. n. fam. boszus arcot mutatni; száját pittyesztetni; jard. csenevészni.
 Rechigneux, se, s. szájpittyesztő.
 †Réchin, e, v. rechigné.
 Rechinser (-chein-cé), v. a. drap. tisztára mosni, öblögetni.
 †Rechoir, v. a. ir. ismét elcsúgni; fig. visszaesni.
 Rechute, f. ismételi esés; fig. visszaesés; fort. sáncmelvevény.
 Récidif, ve, a. jur. visszaeső.
 Récidive, f. visszaesés (bűnbe); méd. kórtétet.
 Récidiver, v. a. visszaesni.
 Récif, rescif, resiff (ré-cif), m. mar. zátor, sziklahát.
 Reciner, v. n. ozzonálni.

Récipé

Récipé, m. méd. orvosi rendmény.
 Réciplane, m. géom. szög-mérő.
 Réciplane (pian-), m. versenyző, kérelmező; je-lölt.
 Récient (-pian), m. chi. bura.
 Réci-procacion (-ka-cion), f. viszonzás; phys. irányváltás.
 Réci-procité, f. viszonzosság, viszontagosság.
 Réci-proque, a. viszonzos, viszontagos; gr. verbe —, visszaható ige; log. hasonlósági, hasonlósági; —ment, adv. viszonzosan, viszontagosan, kölcsönösen.
 Réci-proquer (-ké), v. a. g. p. viszonzozni.
 Recirer, v. a. újra fénymázolni.
 Recision (-zion), f. did. el-, levágás.
 Récit, m. elbeszélés; fam. faire un grand — de q., csuda dolgokat beszélni v. kiról.
 Récitant, e, a. mus. partie —e, főhang.
 Récitateur, se, s. fölolvásó.
 Récitatif (-thif), th., mus. énekbeszéd, zenei szavalds.
 Recitation (-ta-cion), f. második idézés.
 Récitation (-cion), f. elmondás, fölmondás.
 Réciter, v. a. elmondani, fölmondani, előmondani; 2. elbeszélni.
 Réciteur, m. g. p. mesélő, elbeszélő.
 Réclamateur, m. visszakövetelő; ellenmondó.
 Réclamation (-cion), f. visszakövetelés; kifogás, ellenmondás.
 Réclame, f. impr. autr. ürszó, végszó; oiscl. csalékép; 2. *dicsérő, ajánló cikk, jelentés vagy hirdetés (reklám).
 Réclamer, v. a. hívni, szólítani, fölhozítani; 2. visszakövetelni; visszakívánni, igényelni; II. v. n. ki-

†Récollecteur

fogást tenni; ellenmondani; 2. vmi ellen folyamodni; 3. se — de q., v. r. vkire hivatkozni.
 Réclamer (-clan-pé), v. a. mar. kideszkázni, kibélni (árbocot).
 Réclinaison (-cli-nê-zon), m. astr. eltérés.
 †Réclinaison, v. inclination.
 Récliné, e (-cli), a. bot. hajlott.
 Récliner (-cli-), v. a. astr. eltérni.
 †Reclor, v. refermer.
 Reclouer, v. a. ismét be-segezni.
 Reclure, v. a. it. elzánni (zárdába); 2. se —, v. r. elzárkózni.
 Reclus, e, s. remete.
 †Reclusage, v. prison.
 Recluserie, f. remetelak, re-metecella.
 *Reclusion, réclusion (-zion), f. elzárás, bezárás; 2. fegy-ház-büntetetés.
 Reclusionnaire, réclusionnaire (-zio-), a. jur. fegy-ház-büntetésre ítelt.
 Recocher, v. a. la pâte, boul. tenyérrel veregetni.
 Recognner (re-co-nié), v. a. ismét beleverni; fig. pop. visszaverni, visszaüzeni, visszalökni; it. durván elutasítani.
 Recognitif, ve (-cog-ni-), a. jur. jóvá-, helybenhagyó.
 Recognition (-cog-ni-cion), f. p. u. kipuhatolás, kutatás; 2. jóváhagyás, helybenhagyás, elismerés.
 Recoiffer (-coa-), v. a. fejéket ismét rendbe hozni; 2. se —, v. r. fejéket ismét rendbehozni.
 Recoin (re-kouein), m. rejtek-hely, kuckó; fam. —s du coeur, a szív rejtekkei.
 Récolement, m. jur. tanuval-lomás ismételt fölolvadás.
 Récoiler, v. a. prat. — des témoins, tanuknak vallo-másukat még egyszer föl-olvasni; it. összehasonlítani.
 *Récollecteur, trice (col-lek-), s. a. gyűjtő.

Récollecion

Recompleter

†Reconsulter

Récollecion (-col-lek-cion), v. recueillement.

Recollement, m. ujra enyvezés.

Recoller, v. a. ujra enyvezni.

Recollette (re-ko-), f. orn. locska-selyemfarku.

se Récolliger (ré-co-li-jé), v. r. v. se recueillir.

Récoltable (ré-kol-), a. agr. aratható.

Récolte (ré-kol-), f. agr. aratás; — morte, igen rossz aratás; 2. gyűjtés, szedés; aratás ideje.

Récolter (ré-col-), v. a. aratni; begyűjteni, gyűjteni, szedni; p. qui parle sème, qui écoute récolte, ne szőlő szájam, nem fáj fejem.

Recommandable, a. ajánlható; — ment, adv. ajánló módon.

Recommandaresse, — deresse, f. dajkaszerző.

Recommandataire, m. hitelező, kinek adása börtönben van.

Recommandation (-cion), f. ajánlás; ajánlat; lettre de —, ajánló-levél; 2. tisztelet.

Recommandataire, a. ajánló.

Recommander, v. a. ajánlani; fig. pop. il a été bien — é au prône, ugyan-csak megszapulták; 2. parancsolni, ráparancsolni, észére adni; it. inteni; 3. prat. — un prisonnier, le tartóztatás meghosszabbításáért folyamodni; 4. se —, v. r. magát ajánlani.

Recommencement, m. p. u. újakezdés.

Recommencer, v. a., v. n. ujra kezdeni; fig. fam. c'est toujours à —, soha se lesz vége.

Recompense (-con-pan-ce), f. jutalom; 2. qf. fig. büntetés, lakolás; 3. kárpótlás; 4. en —, adt. ellenben; e helyett; kárpótlásul.

Recompenser (-con-pan-cé), v. a. jutalmazni, megjutalmazni; 2. qf. fig. lakolni, bűnhődni; 3. kárpótolni,

kármentesíteni; 4. se —, v. r. magát kárpótolni.

Recompleter, v. a. ismét kiegészíteni.

Recomposer, v. a. ismét összerakni, tenni; ujra kidolgozni; impr. — une page mise en pâte, szét-hullott oldalra ujra szedni.

Recomposition (-cion), f. impr. új-, másodszori szedés; 2. ismét kidolgozás; összerakítás.

Recompter (re-con-té), v. a. ujra számlálni; átszámlálni; átszámolni.

Réconciliable, a. engesztelhető, kibékíthető.

Réconciliateur, trice, s. békítő, békeszerző.

Réconciliation (-cion), f. kibékítés, kibékülés; cath. — d'une église, ujra főtiszteltetés; 2. ismétli gyónás az áldozás előtt.

Réconcilier, v. a. kibékíteni, kiengesztelni; cath. — une église, egyházat ujra fölszentelni; 2. se —, v. r. kibékiilni, engesztelődni.

Réconduction (-duk-cion), f. prat. — tacite, hallgatag bérletmegújítás.

Reconduire, v. a. ir. elkísérni, visszakisérni; 2. m. p. elutasítani, ajtót mutatni.

Reconduite, f. kíséret; iron. elutasítás.

Reconfesser (-fé-cé), v. a. ujra gyóztatni; 2. se —, v. r. ujra gyónni.

Reconfirmer, v. a. litt. ujra bérálni; it. prot. ujra beavatni; fig. megerősíteni; helybenhagyni.

†Réconfort (-for), m. vigasz, vigasztalás.

Réconfortatif, v. fortifiant.

Réconfortation (-cion), f. méd. erősítés; erősödés.

Réconforter, v. a. ismét erősíteni; fig. vigasztalni.

Reconfrontation (-cion), f. jur. ujra szembeállítás.

Reconfronter, v. a. jur. ujra szembeállítani.

Reconnaissable (re-co-nè-ça-

ble), a. ismerhető, megismerhető; észrevehető.

Reconnaissance (re-co-nè-çance), f. ráismerés; fig. megbánás, elismerés; 2. hála, háladatoság; it. jutalom, megjutalmazás; 3. megtekintés, megvizsgálás; milit. szemrevétele, kém-szemle; mar. óvójel; 4. com. térítvény, elismer-vény; it. hajó-fuvarlevél, raklevél; jur. elismerés.

Reconnaissant, e (re-con-nè-san), a. hálás, háladatos.

Reconnaître, v. a. ir. ráismerni; se faire —, kitértet bizonyítani; fig. elismerni, átlátni, megérteni; 2. hálásan megemlékezni; it. viszonzni, meghálálni; 3. kikutatni, nyomozni, kémlelni; com. adósságot elismerni; jur. — un enfant, elismerni; II. se —, v. r. magát megismerni; fig. il se reconnaît dans son fils, képmását látja fiában; megjavulni; 2. magához térni; se — en quelque endroit, amely helyre ismét ráismerni; 3. eligazodni.

Reconquérir, v. a. vissza-, elfoglalni; fig. — l'estime de q., vki becsülését kivívni.

Reconquête, f. visszafoglalás; 2. p. u. visszafoglalt tárgy.

Reconsolidation (-cion), f. chir. ujra begyógyulás; fin. ujra megállósítás.

Reconsolider, v. a. chir. ismét begyógyulni; fin. v. consolider.

Reconstitution (-thi-tu-cion), f. prat. járadék átruházása.

Reconstruction (-cion), f. ujra fölépítés.

Reconstruire, v. a. ir. ujra fölépíteni.

Reconsultation (-cion), f. ujjabb tanakodás.

†Reconsulter, v. a. ujra tanácsot kérni; ujra tanakodni, meggondolni.

Reconter

Reconter, v. a. *ismét elbeszélni*.
Recontracter, v. a. *ujraszerződni*; 2. se —, v. r. *ismét összehízádni*.
Reconvenant, e (-ve-nan), s. a. *prat. viszonzvádó*.
Réconvenir, v. a. *ir. pal. viszonzkeresetet indítani*; 2. v. n. *ismét megegyezni*.
Réconvention (-van-cion), f. *pal. viszonzkereset, ellenvád*.
Reconventionnel, le (re-con-van-cio-), a. *pal. viszonzkereseti*.
Reconvocation (-cion), f. *ujra összehívás; másodík behívás*.
Reconvoyer (-ké), v. a. *ujra egyt. ehítni*.
Recopier, v. a. *ujra lemásolni*.
Recoquillement, m. *egymásba fonódás*.
Recoquiller (-ki-lié), v. a. *csigadad alakban összecsaparni, meggörbíteni*; bot. *fenülles —é, összezúgordított levelek*; 2. se —, v. r. *görbédni, görbültni, bodorodni*.
Record (-cor), m. *jur. bizonyosság, tanúság*.
Recordation, v. *souvenir*.
Recorder (-cor-), v. a. p. *önmagának fölmondani; gondolkozni*; it. *betanulni*; *prat.* — les témoins, *tanukat kihallgatni*; 2. se — avec q. v. r. *vkivel tanakodni*.
Reordeur, m. *jur. szemtanu*.
Recorriger, v. a. *ismét kijavítani*.
Recors, m. *pl. jur. tanu*; un huissier avec ses —s, *törvénytisztogató és két tanuja*.
Recoucher, v. a. *ismét lefektetni*; — son ennemi, *ellenességét ismét leteríteni*; *jard.* — une branche, *ágat lehajlítani*; 2. se —, v. r. *ismét lefekünni*.
Recoudre, v. a. *ir. ujra összevarrni*; fig. *vers reousus, összefoldozott versek*.

Recoulement

Recoulement, m. *charp. ujra megtoldani*.
Recouler, v. a. *ismét folytani*; it. v. a. *ismét átazúrtani*.
Recouleuses, a. f. *pl. palackok, melyeknek tartalma a dugón átazúródott*.
Recoupage, m. *agr. az ugar második szántása*; 2. *kevert bor*.
Recoupe, f. *arch. kőhulladék*; *boul.* —, *recoupette, korpa, utóliszt*.
Recoupé, e, a. *écon. kevert*; *agr. másodszor munkált*.
Recoupement, m. *arch. fal-fok*.
Recouper, v. a. *ismét megmetezni, megnyesni*; *taill. ujra szabni*.
Recoupette, f. *boul. v. recoupe*; it. *fekete korpaliszt*.
Recourber, v. a. *meggörbíteni, meghajlítani*.
Recourir, v. a. *it. ujra futni, szaladni*; *visszafutni*; 2. — à q., à qch., *vkhez, vmihez folyamodni, fordulni*; *il fallut* — à la force, *erőt kelle használni*; — aux manuscrits, *a kéziratban utánnézni*; 2. v. a. *mar.* — les coutures d'un vaisseau, *hajószekabáit szemügyre venni, megvizsgálni*.
†Recourir, v. a. *ir. ismét visszahozni, elvenni*.
Recours (re-cour; re-courze), m. *menedék*; 2. *jur. visszkereset*.
Recousse, f. *visszafoglalás, visszavétel*.
Recouvrable, a. *fin. behajtható, beszédhető*.
Recouvrement, m. *visszanyerés, visszakapás*; *fin. behajtás*; 2. *földel, boríték*; *horl. óratok*.
Recouvrir, v. a. *ir. ismét beledni, betakarni, beborítani*; fig. *elpalástolni, szépitni*; 2. se —, v. r. *le temps se —e, az ég ujra borul*.
Recrachier, v. a. *ismét kiköpní*.
Récréance, f. *bén. pörös ja-*

Recretter

vadalom ideiglenes élvezése; *dipl. lettres de —, visszahívó-level*.
Récréancer, v. a. *bén. az ideiglenes élvezést biztosítani*.
Récratif, ve, a. *fam. gyönyörködött, mulattató*.
Recréation (-cion), f. *did. ujra teremtés*.
Récréation (-cion), f. *gyönyörködés, mulatás, szórakozás; it. szórakozás, üdülés*.
Recréer, v. a. *ujra teremteni*; it. *ujra életbeléptetni, létesíteni*.
Récréer, v. a. *gyönyörködtetni, mulattatni, szórakoztatni*; 2. se —, v. r. *gyönyörködni, szórakozni; pihenni*.
Récrement, m. *méd. vagy: humeurs recrémentenses, f. elválasztott nedvek*.
Recrépiment, *recrépissage*, m. *mac. ismét bevakolás*.
Recrépier, v. a. *mac. ujra bevakolni*; fig. *visage —é, kendőzött arc*.
Recreuser, v. a. *ujra ásní, mélyebbre ásní*; *mar. kotorni*; *ponton* à —, *kotrógép*.
Recribler, v. a. *ujra szitálni*.
se Récrier, v. a. *főnhangon zúgolódni, panaszkodni*; 2. *ch. hangosabban csaholni*.
Récrimination (-cion), f. *viszonzvád*; 2. *viszonzkodás*.
Récriminatoire, a. *pal. plainte —, ellenvád*.
Récriminer v. n. *viszonzkodni, szemrehányásokat tenni*; *pal. vizzonzvadt emelni*.
Récrire, v. a. *ir. ujra írni, ismét írni, még egyszer írni*; *átírni*; 2. *válaszolni*; fig. *át dolgozni*.
Recroître, v. n. *ir. ujra nőni*.
se Recroqueviller, v. r. *összezúgordodni, fölgöngyölödni*.
Récrouer, v. a. *a foglyok könyvébe ujra beírni*.
Recrotter, v. a. *ujra beszerezni*.

†Recroyance

†Recroyance (-cro-a-iance), f. prat. szabadonbocsátás kezesseg mellett.
 Recru, m. e. f. sarjadék.
 Recru, e, a. tikkadt, fáradt, kimerült.
 Recrudescence (-dèce-çan-), f. méd. rosszabbulás; fig. erőszakos ujtás.
 Recrue, f. e, f. v. recru; milit. besorozott ujoncok; 2. ujoncozás; 3. ujonc; fig. növedék.
 Recrutement, m. toborzás.
 Recruter, v. a. milit. ujoncozni; toborzani; teint. fölfrissíteni; 2. se —, v. r. magát kiegészíteni.
 Recruteur, m. toborzó, ujoncozó; 2. pol. kortes.
 Recta, adv. épen.
 Rectangle, a. géom. egyen-szögű; parallélogramme —, abs. —, egyenszög.
 Rectangulaire, 2. géom. v. rectangle; section — du cône, egyenszögű kúpmetszet; —ment, adv. egyenszögűen.
 Recteur, m. egyetemi igazgató, rektor; 2. plebános (Franciaország északnyugoti vidékén).
 Rectification (-thi-fi-ca-cion) f. helyreigazítás, megigazítás; chi. tisztálás; géom. egyenesítés.
 Rectifier (-thi-fié), v. a. igazítani, megigazítani, helyreigazítani; chi. tisztálni, újra párolni; géom. egyenesíteni, kiegyeneszeni; 2. se —, v. r. tisztulni; helyreigazodni.
 Recti-flore, a. bot. egyenes virágú; —grade, a. h. n. főleggyenedett járású; —ligne, a. géom. egyenes vonalú; —nerve, a. egyenbördájú.
 Rectité (-thi-), f. méd. végbéllob.
 Rectitude (-thi-tu-), f. — des mœurs, romlatlanság; —des jugements, igazság, valódiság; — d'esprit, őszinteség; géom. egyeneség.

Recto

Recto (rek-tò), m. a levél első oldala.
 Rectograde, a. egyenes vonalban járó.
 Rectoral, e, a. rektori, igazgatói.
 Rectorat (-ra), m. rektorság; rektori hivatal.
 Rectorerie, f. h. eocl. plebánia.
 Rectrices, f. pl. h. n. farktollak.
 Rectum (-ome), m. an. végbél.
 Reçu, m. nyugta.
 Recueil (-keu-), m. gyűjtemény; 2. v. accueil.
 Recueillement (re-keu-lieu-man), m. elmélkedés, gondolkodás.
 Recueillir (-keu-), v. a. ir. gyűjteni, szedni, aratni; — de foin, szénát gyűjteni; 2. összeszedni; 3. következtetni; 4. befogadni (valakit), megvendégetni; péch. — le hareng, heringet fogni; 5. se —, v. r. elmélkedni; magába szállni.
 Recueilleire (re-keu-liaor), m. cord. cséve.
 Recuire, v. a. újra főzni, sütni; — le fer forgé, kovácsolt vasat frisselni; — des pots, fazekakat kiégetni; glac. four à —, hűtőpest.
 Recuit, m. forg. kiizzajítás, kitüzesítés; megfuttatás; 2. —, e, a. méd. nyúlós, sürű, égett.
 Recuite, f. t. t. újraégetés; — du verre, hűtés.
 Recuiteur, m. mon. tüzesítő.
 Recul (re-kul), m. artil. visszazapattatás, visszahőködés.
 Reculade, f. farolás; 2. visszazalépés; it. fig.
 Reculé, e, a. távol, félreeső; fig. ce peuple est bien —, a nép nagyon hátramaradt.
 Reculée, f. fam. feu de —, izeztő tűz; 2. mélyedés.
 Reculement, m. farolás, hátrálás; sell. keréklánc, ke-

Redédier

rékkötő lánc; it. farhám, farszj.
 Reculer, v. a. visszatalolni, húzni, állítani, tenni; II. v. n. visszamenni, futni, lépni, hátrálni, farolni; fig. meghökkenni; 2. kitérni; habozni; III. se —, v. r. visszazalépni; IV. m. horl. ráspoly.
 à Reculons, adv. hátra, hátrafelé; fig. ses affaires vont —, ügyei hanyatlának; p. gagner sa vie — comme le cordiers, rák; a-rípán járnai.
 Récupérable, a. visszanyerhető.
 †Récupération, v. émersion.
 Récupérer, v. a. visszazakanni, visszanyerni; 2. se —, v. r. magát kárpótolni, veszteséget helyrehozni.
 Recurance, m. vign. harmadik kapálás.
 Recurer, v. a. tisztítani, fényesíteni; vign. — la vigne, szőlőt harmadszor kapálni.
 Réusable, a. visszavethető; 2. gyanus.
 Réusation (cion), f. prat. visszavetés.
 Réusser, v. a. prat. visszavetni.
 Rédacteur, m. szerkesztő.
 Rédaction (-cion), f. szerkesztés.
 Rédactrice, f. lapszerkesztő.
 Redanser (-cé), v. a. et n. újra táncolni.
 †Rédarguer, v. a. korholni, gáncsolni, feddeni.
 †Rédargution (-cion), f. cáfolás; 2. feddés, gáncsolás.
 Reddition (rèd-di-cion), f. átadás; — de compte, számadás; — d'un arrêt, ítélet kimondása.
 Redditionnaire (rèd-di-cio-), m. et a. számadó.
 Redébattre, v. a. újra megtámadni, kifogásokat tenni.
 Redéclarer, v. a. újra kinyilatkoztatni.
 Redécroître (-dè-cro-a-), v. n. másodszor fogyni.
 Redédier, v. a. újra aján-

Redéfaire

lani; 2. cath. — *une église, templomot újra felszentelni.*
 Redéfaire, v. a. *ismét kinyitni; felbontani.*
 Redéjeuner, v. a. *még egyszer reggelizni.*
 Redélibérer, v. a. *újra tanakodni, tanácskozni.*
 Redélivrer, v. a. *újra megszabadítani; 2. újra kiállítani, kiadni.*
 Redemander, v. a. *újra, még egyszer kérdezni; 2. ord. visszakövetelni.*
 Redémentir, v. a. *meghazudtolásra meghazudtolással felelni.*
 Redemeurer, v. a. *je demeuré autrefois dans cette maison, je vais y —, hajdan e házban laktam, most újra odamegyek lakni.*
 Redémolir, v. a. *ismét lebontolni, lebontani.*
 Rédempteur (ré-danp-teur), m. théo. *megváltó.*
 Rédemption (ré-danp-cion), f. théo. *megváltás; 2. kiváltás (foglyoké).*
 Redépêcher, v. a. *újra elküldeni.*
 Redéranger, v. a. *ismét háborgatni.*
 Redescendre (-dé-can), v. a. *et n. ismét lebecsátani, leeresztetni, levenni; it. ismét lemenni.*
 Redessiner (-dé-ci-né), v. a. *újra rajzolni.*
 *Redevabilité, f. *tartozás; lekötettség.*
 Redevable, a. *adós, tartozó; 2. je lui suis — de la vie, neki köszönhetem életemet; 3. m. je suis votre —, adósa vagyok.*
 Redevance, f. *földbér; — en blé, gabnabér.*
 Redevancier, ère, s. *bérfizető.*
 Redevenir, v. n. *ir. ismét lenni; il redevint pâle, újra elárgadt.*
 Redévider, v. a. *ismét legombolyítani.*
 Redevair, v. a. *háttraléktan lenni.*

Rédhibition

Rédhibition (ré-di-bi-cion), f. jur. *visszaszolgáltatás, visszaadás joga.*
 Rédhibitoire (ré-di-bi-toaire), a. jur. *visszaadást előidéző; la pousse et la morve sont des cas —s pour la vente d'un cheval, a keh és takony oly hibák, melyek visszaadásra jogosítják föl a vevőt.*
 Rédiger, v. a. *szerkesztetni, írni; 2. összevonni.*
 se Rédimer, v. r. *magát meg, kiváltani.*
 Rédimibilité, f. *visszavárhatalás, törleszthetés.*
 Rédimicule, m. h. r. *nyakkötb; it. öv.*
 Redingote, f. *lovaglási öltöny; felkabát.*
 Redire, v. a. *ir. újra mondani; ismételni; cet écho redit nettement 4 syllabes, e viszhang tisztán ismét négy szótagot; 2. kifecsegni, kilocsogni; 3. gáncsolni, kifogást tenni; 4. trouver q. à —, valakit hiányolni; vki távollétét, hiányát érezni, sajnálni.*
 Rediseur, se, s. *ismétlő; 2. kifecsegető, kilocsogó.*
 Redissoudre, v. a. *ir. ismét el-, fölolvasztani.*
 Redistribuer, v. a. *ismét, újra kiolvasztani; pal. — un procès, a pöriratokat más elbádonak adni.*
 Redistribution (-cion), f. *újra kiosztás.*
 Redite, f. *ismétlés.*
 Redits, m. pl. *pletyka.*
 Réditive, a. *újászülletett, új életet nyert; fig. kiirhatlan.*
 Redompter, redomter (-don-) v. a. *ismét megzabolázni, leigázni.*
 Redondance, rédonance, f. *did. terjedelmesség, hosszadalmasság; szóár; méd. — d'humeurs, nedvfölösleg, nedvbőség.*
 Redondant, e, rédonant, e, a. *fölösleges, szükségtelen; 2. hosszadalmas.*
 Redonde, f. agr. *járom.*

Redresse

Redonder, rédonder, v. a. p. u. *bővelkedni; 2. qt. ce discours — e des citations, e beszédhen hemzsegnek az idézetek.*
 Redonner (-do-), v. a. *riszsaadni; 2. visszaszerezni; 3. v. n. ismét hálába kerülni; guer. ismét, újra támadni; fam. la pluie — e de plus belle, az eső újra jobban kezd; 4. se —, v. r. fam. magát ismét szentelni vmire.*
 Redorer, v. a. *újra megaranyozni.*
 Redormir, v. n. *ir. ismét aludni.*
 Redorte, f. bl. *d'azur à trois —s d'or en trois pals, három aranyos ágkoszorú három cöveken kék mezőben.*
 Redotation (-cion), f. *újra javadalmazás.*
 Redoter, v. a. *újra javadalmazni.*
 Redonblé, m. agr. *másodkápálás.*
 Redoublement, m. *megkettőztetés; méd. roham; t. t. — de voie, kettős út.*
 Redoubler, v. a. *megkettőztetni; 2. növesztetni; coutour. — un habit, kabát-nak új bélést adni; 3. v. n. növekedni; fam. — de jambes, sielni.*
 Redoul, redoux (re-dou), roudou, m. *corroyère, herbe aux tanneurs, f. bot. ecetszörmörce, ecetfa.*
 Redoutable, a. *rettentő, rettetes, iszonyú.*
 Redoute, f. *fort. várac, vár-fok, négyszögű sánc; 2. h. m. rigadó, rigarda; it. alarcos táncvigalom.*
 Redouter, v. a. *rémülni, ijedezni; félteni, tartani valamitől.*
 Rèdre, m. péch. *heringháló.*
 Redressage, m. *újra egyenesítés; főleggyenesítés; 2. chir. testidomítás, testképzés.*
 Redresse, f. mar. *fölhúzó kötel.*

Redressement

Redressement, m. v. redressage; fig. jóvátétel, helyrehozás.
Redresser, v. a. ismét ki-, főlegyenésíteni; 2. ismét fölállítani; — q., vkit útbaigazítani; fig. megigazítani, helyrehozni, jóvátenni; iron. megfeddni; — au jeu, játékban csalni; — les torts, az elnyomottaknak segíteni; — les griefs, visszaéléseket megszüntetni; bot. tige redressése, ísmét főlegyenésedett szár; mar. megfeszíteni; még. — les peaux, bőrtket nyújtani; 3. se —, v. r. főlegyenésedni; fam. cette fille se — e, e leány cicomázza magát; it. gondot fordit magára; il se — e, fõntartja az orrát.
Redresseur, se, s. földlító; chev. levante; iron. ócsárló; pop. csaló, tolvaj; hamis játkos.
Redressoir (-coare), m. ét. simító.
Redrüge, m. jard. utóhajtás.
Redruger, v. a. jard. az utóhajtasokat lecsipkedni.
Redü, m. járandóság.
Réductibilité, f. fölözslathatóság, oszthatóság.
Réductible, a. fölözslatható, osztható, elosztható; alg. cette équation est —, ez egyenlet visszavihető; jur. kevesbíthető; chi. színtíthető.
Réductif, ve, a. chi. elődlító; it. színtíthető.
Réduction (-cion), f. — d'une ville, város meghódítása; arith. átváltoztatás, visszavitel; astr. átvzetés, átritál, áttétel; chi. — d'un métal, fémiszíntés; chir. helyretevés, beléigazítás; fin. kevesbítés; géom. arányítás, szeresítés, kisebbre vétel; jur. leszállítás; 2. majorház (kikeresztelkedett indusoké).
Réduire, v. a. ir. — une province, tartományt meghó-

Réduit

dítani; fig. — q. à la raison, vkit észretéríteni; — un cheval, lovat megzabolázni; 2. kényszeríteni; — q. au silence, vkit elhallgaltatni; — q. à l'extrémité, vkit végletekre vinni; 3. megszorítani, korlátozni; 4. leszállítani; takarékoskodni; 5. összevonni; arith. átváltoztatni; chi. színtíni; fig. on l'a réduit en poudre, végképen megcáfolták; chir. be-, helyreigazítani (menillést); géom. arányítani, szeresíteni, kisebbre venni; jur. leszállítani, keresbítni; pharm. elpárologtatni, süritni; 6. se —, v. r. elpárologni, befõni; fig. magát megszorítani, takarékosan élni; szorítkozni; fam. tous ces discours se sont réduits à rien, minden beszéde haszontalan volt; abs. je me réduis, rövid leszek.
Réduit (-dui), m. hely, tartózkodási hely; 2. zug, szobácska; 3. gyűlhely.
Réductif, ve, a. gr. megkettőztető.
Réduplication (-cion), f. gr. megkettőztetés; rhét. ismétlés.
Réductivement, adv. megkettőztetve.
Réédification (-cion), f. újra építés.
Réédifier (-fié), v. a. újra építeni.
†Réédiction (-cion), f. második kiadás.
Réel, le, a. valódi, igazi; paiement —, készpénzfizetés; jur. droit —, dologi, dologbani jog; 2. homme —, megbízható férfiú; II. m. valódiság, igazság, való.
Réélection (-cion), f. újbóli választás, ismétli megválasztás.
Réelizable, v. újra rálasztható.
Réelire, v. a. ir. újra megválasztani.
Réellement, adv. valóban,

Refaire

igazdni, valósággal; fam. c'est — incroyable, ez csakugyan kihellen.
Réemigration (-cion), f. ismétli kivándorlás.
Réémigrer, v. n. újra kívándorolni.
Réemployer, v. a. újra használni.
Réengendr, v. a. újra nemzeni; 2. újra kibékíteni.
Réencemencement, m. agr. újbóli vetés.
Réencemencer, v. a. agr. újra vetni.
Réer, raire, v. bramer.
Réexaminer, v. a. újra vizsgálni.
Réexpédier, v. a. com. újra szállítani.
Réexportable, a. újra kivihető.
Réexportation (-cion), f. com. ismétli kivitel; pol. ismétli száműzés.
Réexporter, v. a. com. újra kivinni; pol. újra száműzni.
Réexposer, v. a. újra kiállítani.
Réexposition (-cion), f. ismétli kiállítás.
Refächer, v. a. újra boszantani; 2. se —, v. r. újra boszankodni.
Refaçon, m. új alak.
Refaçonner, v. a. átalakítani, új alakot adni.
Réfaction (-cion), f. com. vámlengedés; 2. árleengedés.
Refagoter, v. a. burl. ismét helyredállítani; il a — é sa fortune, ismét helyredállító vagyonát. [vedni].
Refailir, v. a. ismét té.
Refaire, v. a. ir. ismét csinálni; helyreigazítani; kijavítani; — qch. à neuf, vmit megújítani; 2. újra kezdeni; jeu. újra osztani; 3. erősíteni; milit. pihentetni; — des corps, csapokat újra szervezni; cuis. — une langue, nyelvet lefõzni; ét. lapítani; 4. se —, v. r. erdõhöz jutni; ismét felidülni.

Réalisable

Réalisable, a. helyreigazítható.
 Réaisage, m. tann. csaválás.
 Refait, m. jeu. c'est un —, a játszma nem dönt el.
 Refaucher, v. a. agr. újra kaszálni.
 Réfection (-cio-), f. étkezés; 2. ord. prat. kijavítás (épületről).
 Réfectionner (-cio-né), v. n. enni, étkezni.
 Réfectoire (-toa-re), m. étterem (zárdában); à l'heure du —, étkezés idejékor.
 Réfectoirier, ère, s. asztalterítő; h. eccl. —ère, kulcsárnő.
 Réfecture, f. cout. fázási jog.
 Refend (re-fan), arch. mur de —, válaszfal; charp. bois de —, hasogatott fa.
 Réfendoir (-doare), m. card. hajlító vas.
 Refendre, v. a. újra hasítani; charp. hosszában tűrészelni; card. — les cardes, a kárt fogait görbíteni.
 Refendret, m. ard. hasítóélek.
 Référé, s. pal. ideiglenes bírói rendelkezés sürgős esetekben.
 Référénaire, m. chanc. előadó.
 Référer, v. a. vonatkoztatni, viszonyítani; 2. tulajdonítani; 3. v. n. pal. jelenteni, tudósítani, előadni; 4. se —, v. r. vonatkozni; hivatkozni.
 Refermer, v. a. ismét betenni, bezárni; le vent a —é la porte, a szél ismét becsapta az ajtót; chir. — une plaie, sebet behegeszteti; 2. se —, v. r. újra becsukolni, bezárni.
 Referrer, v. a. újra patkolni.
 Referrissage, m. agr. harmadik kapálás.
 Reféter, v. a. ismét ünnepelni; 2. még egyszer ünnepelni.
 Refeuiller, v. a. mar. kettős hajlékot csinálni.

Refeuillure

Refeuilléter, v. a. még egyszer átlapozni.
 Refeuillure, f. men. kettős hajlék.
 Reficher, v. a. újra beverni; mac. fal házait bevakolni.
 se Refiger, v. r. újra megaludni, megsűrűsödni.
 Refiltrer, v. a. újra átszűrni.
 Refin, m. com. legfinomabb, legjava.
 Refixer, v. a. újra kitűzni, meghatározni.
 Reflamber, v. a. újra perzselni; 2. v. n. ragyogni.
 Reflatter, v. a. újra hízelegni.
 Réfléchi, e, a. okos, meggondoló, eszméletes; crime —, szándékos bűn.
 Réfléchir, v. a. phys. visszavetni, visszaverni, visszataszítani; mouvement —i, visszapattadás; II. v. n. visszapattanni, visszautódni, visszaverődni; gr. verbe —i, visszaható ige; 2. fig. gondolkodni, megfontolni; III. se —, v. r. visszatükröződni.
 Réfléchissant, e, a. phys. visszavető, visszasugárzó; 2. fig. gondolkozó, megfontoló.
 Réfléchissement, m. phys. visszfény; 2. visszsugárzás; 3. viszhang.
 *Réfléchisseur, se, s. p. u. elméletek szerzője; 2. gondolkozó, fontolgató.
 Réflecteur, m. et a. m. phys. sugárverő.
 Reflet (-flé), m. peint. visszfény.
 Réfléter, a. peint. visszasugározni.
 Refleurir, v. n. újra virágozni, virítani.
 Refleurissement, m. újra virágzás.
 Réflexe, a. phys. visszapattanó.
 Réflexibilité, f. phys. visszapattanhatóság.
 Réflexible, a. phys. visszapattanható. [megfontoló].
 Réflexif, ve, a. gondolkozó,

Réformé

Réflexion, f. opt., phys. visszaverődés, visszaverés, visszavetődés; méc. visszapattadás, visszautódás; mar. instrument à —, magasságmérő; fig. elmélkedés, meggondolás; it. észrevétel.
 Réflexivement, adv. meggondolva.
 Refluer, v. n. visszafolyani; fig. visszahatni.
 Reflux (-flü), m. apály; fig. la fortune a son flux et —, a szerencse változó.
 †Refociller, v. a. ismét átmelegedni; it. ismét meggyógyulni.
 Refonder, v. a. les frais de contumace, az elmarasztalást bírságot megfizetni.
 Refondre, v. a. újra olvasztani, újra önteni; fig. átdolgozni; it. il est difficile de — tout un peuple, nehéz a nép szokásait egészen megváltoztatni; arch. — un bâtiment, egy egész épületet kijavítani; 2. se v. r. megváltozni.
 Refonte, f. mon. újra öntés; újra olvasztás; fig. átdolgozás.
 Reforemment, m. újra fűrés.
 Reforer, v. a. újra fűrni.
 Reforgement, m. újra korácsolás.
 Reforger, v. a. újra korácsolni.
 Réformable, a. javítható.
 Réformateur, trice, s. javító; théo. egyházjavító; 2. a. javító.
 Reformation (-cion), f. változtatás, ismételi képzés.
 Réformation (-cion), f. jartás; — des monnaies, pénz újra verése; théo. egyház-, vallásjavítás.
 Réforme, f. javítás, változtatás; javítmány; 2. megszüntetés; théo. vallásjavítás; milit. elbocsátás; habit mis à —, viselt ruha; écon. il vit dans une grande —, rendes életet folytat. [mátus].
 Réformé, e, s. h. eccl. refor-

Reformer

Reformer, v. a. *ujra képezni*; — un régiment, *ezredet alakítani*; 2. se —, v. r. *képződni, alakulni*.
 Réformer, v. a. *javítani*; — un arrêt, *birói ítéletet megváltoztatni*; — le luxe, a *fényűzést megszorítani, korlátozni*; — un abus, *visszaélést megszüntetni*; — les monnaies, *pénzt újra verni*; — des troupes, a *hadsereget kevesbíteni*; — les chevaux, *lovakat kimustrálni*; — la religion, a *vallást javítani*.
 *Réformider, v. a. *félni valamitől*.
 Refortifier, v. a. *ismét meg erősíteni*; fig. *új erőt adni*.
 Refouetter, v. a. *ismét ostromozni*; cuis. *habot verni*.
 Refouillement, m. *ujra ásás, jóllásás*.
 Refouiller, v. a. *ujra földáni*.
 Refourir, v. a. *agr. újra ázni*.
 Refouillage, m. vign. *taposás*.
 Refoulement, m. *lefolyás*; — de la fumée, *füst visszazaverése*.
 Refouler, v. a. *ismét kállózni*; — la vendange, *szőlőt taposni*; artil. — la charge, a *öltést az ágyuba tölni*; ch. — un taillis, *erdőt újra kutatni*; mar. — la marée, *dagály ellen vitorlázni*; le vent — e la fumée, a *szél visszaveri a füstöt*; 2. v. n. *lefolyani*; la marée — e, az *apály kezdődik*.
 Refuloir (-loare), m. artil. *töltő rúd*.
 Refourbir, v. a. *ujra fényezni*.
 Refournir, v. a. *ujra ellátni*; 2. se —, v. r. *magát ellátni vmivel*.
 Réfractaire, a. *ellenszegülő, engedetlen*; chi. *nehéz olvadási*; expl. *pierre —, tűzálló kő*; 2. m. *milit. szökevény*.
 Réfracter, v. a. phys. *törni, megtörni*.
 Réfraction (-cion f. phys.)

Refrain

opt. *sugártörés, sugárzások*.
 Refrain, m. *versismélet, viz-sor*; p. cent le — de la ballade, *mindig egy kért penget*.
 Refranchir, v. a. *ujra átugrani*; 2. se —, v. r. mar. le vaisseau se *refranchit, a hajó könnyebbül (szivattyuzás által)*.
 Réfrangibilité, f. phys. *törhetőség*.
 Réfrangible, a. phys. *törhető*.
 Refrappement, m. mon. *ujra verés*.
 Refrapper, v. a. *ujra kopogtatni*; — des monnaies, *ujra verni*.
 Refrayer (-fré-ié), v. a. pot. *símítani*.
 Refrein, m. mar. *hullámtörés*.
 *Réfrénation (-cion), f. *megszelidítés; megfékezés*.
 Réfréner, v. a. mor. *megszelidíteni; *megfékezni*.
 Réfrigérant, e, réfrigératif, ve, s. a. *méd. hűsítő; chi., écon. hűtőedény, hűtőüst*.
 Réfrigération (-cion), f. chi. *lehűtés, hűtés; méd. hűsítés*.
 Réfringent, e (re-frein-jan-), a. phys. *törő, megtörő*.
 Refrire, v. a. ir. cuis. *ujra rántani*.
 Refriser, v. a. *ujra fodorítani*.
 Refrognement, renfrognement (-fro-nieu-man), m. *homlokráncolás, kedvetlenség*.
 se Refrogner, renfrognement (ran-fro-nié), v. r. *il se refrogná, homlokát ráncolta*; homme — é, *mogorva ember*; visage — é, *kedvetlen arc*.
 Refroid (-froa), m. tann. *hűsítő*.
 Refroidir (re-froa-dir), v. a. *meg-, lehűteni; hűsíteni*; fig. *higgadni*; arg. *megölni (vkit)*; 2. v. n. ki. *hűlni*; fig. *csökkenni, langyulni*; 2. se —, v.

Regagner

r. *meghűvösödni; meghűlni*.
 Refroidissement (re-froa-diceman), m. *lehűtés; kihűlés*; fig. *fagyosság, egykedvűség; méd. meghűlés*.
 Refroidissoir (-coare), m. écon. *hűtőszekély*.
 Refroisser (-froa-cé), v. a. agr. *ugarba vetni*.
 Refrotter, v. a. *ismét dörzsölni; sürolni, kefélni*; fig. *elverni, megverni*.
 Refuge, m. *menhely*; maison de —, *szegények háza*; it. *javító-intézet*; 2. *menedék*; fig. *ürrűg, kifogás*.
 Réfugie, m. *menekült*.
 se Réfugier, v. r. *menekülni*; fig. *elvonulni, félrevonulni*.
 Refui, m. ch. *búvhely*.
 Refuir, v. n. ch. *csapkodni*.
 Refuite, f. ch. *vadjárás*; fig. *halogatás; mentekedés*.
 Refus (refu), m. *tagadó válasz; megtagadás, elutasítás* la chose n'est pas à mon —, *a dolog nem tőlem függ*; fam. cela n'est pas de —, *ezt szívesen elfogadom*; ch. *cerf de —, három éves gtm.*
 Refusable (-za), v. *megtagadható*.
 Refuser (-zé), v. a. *megtagadni*; ne me refusez pas, *ne utasítson el*; II. *el nem fogadni, elvetni, visszautasítani*; III. se —, v. r. *magától megtagadni, elvonni; ellendülni*; ma fortune se — e à une si grande dépense, *vagyonom nem enged meg ily nagy költsékezt*.
 Réfusion, f. päl. *faire la — des fraies, a költségeket visszatéríteni*.
 Réfutable, a. *megcáfolható*.
 Réfuteur, m. *cáfoló*.
 Réfutation (-cion), f. *megcáfolás; cáfolat*.
 Réfutatoire, a. *cáfoló*.
 Réfuter, v. a. *megcáfolni*; abs. *meggyőződhetni*.
 *Regagner, v. a. *visszanyerhető*.
 Regagner, v. a. *visszanyer-*

Regaillarder

ni; fig. megszerezni; 2. — q., vkit részére hódítani; guer. visszafoglalni; — l'avantage, előnyt nyerni; 3. ismét elérni; visszaérkezni.
Regaillarder (-ga-liar-dé), v. a. fölvidámltni; 2. se —, v. r. fölvidámltni; mar. erősebben jüni.
Regain, m. agr. sarju; fig. fam. egészséges külső.
Régál, m. lakoma, vendégség; fig. je me fais un — à vous voir, mindig örvendek, ha láthatom.
Régálade, f. boire à la —, a poharat fenékgig üríteni; 2. fam. faire une bonne —, jó, élénk tüzet rakni; 3. megvendéglés.
Régalage, m. v. régálement (arch.); 2. brod. hibás csipkék javítása.
Régaland, e. a. fam. iron. mulatságos.
Régale, m. org. emberhang; 2. úrjog, fölségi jog; 3. a. f. chi. eau —, választóvíz.
Régálement, m. jur. kiegyenlítés; arch., jard. egyenítés.
Régaler, v. a. jur. kiegyenlítani, egyenlően kiosztani; arch., jard. egyeníteni; II. —q., vkit, megvendégléni; fig. gyönyörködtetni; 2. megajándékozni; pop. on le régala de vingt coups de bâton, ütleggel fogadták; III. se —, v. réc. egymást megvendégléni.
Régaleur, m. arch. egyenítő.
Régalien, a. m. droit —. v. régale (2.); fief —, királyi hűbér.
†Régaliste, m. jur. királyi hivatalos.
Regard (-gar, még akkor is, ha magánhangzó követi); m. tekintet; avoir un —, vmit megcsudálni (nehézes nőkről); astr. távolság; 2. au —, adt. hoz... hez... képest.
*Regardable, a. megtekinthető.
Regardant, m. -néző; 2. —,

Regarder

e, a. fam. túlságosan gazdálkodó; vous êtes trop —, ön nagyon szigoruan veszi a dolgot.
Regarder, v. a. nézni, ránézni, megnézni, megtekinteni; — bouche béante, bámulni, rábámulni; il — de près, rövidlátó; fig. la maison — e à l'orient, a ház keletfelé áll; sa fenêtre — e sur le jardin, ablaka a kertre nyílik; 2. tekintetbe venni, meggondolni; megfontolni; 3. illetni, tartozni; cela ne me — e pas, ez nem tartozik rám; pour ce qui — e cette affaire, ami ez ügyet illeti; II. v. n. — à qch., vigyázni vmire; y — de près, szigoruan venni; il ne faut pas y — après lui, ő benne bízhatni; III. se —, v. r. magát nézni; 2. magát tekinteni; IV. se —, v. réc. egymást nézni, bámulni; †V. m. tekintet.
†Regardure, f. látvány.
Regarnir, v. a. újra díszíteni; 2. ce taillis est trop clair il faut le —, a cserje nagyon ritka, be kell ültetni; 3. ismét ellátni valamivel.
Régates, f. pl. csónakverseny.
se Regadir, v. r. ismét örvendéni, mulatni.
Regayer (re-ghé-ié), v. a. fil. gerebenezni.
Régayer (ré-ghé-ié), v. a. ismét mulatni; 2. se —, v. r. ismét mulatni.
Regayoir (re-ghé-ioare), m. fil. gereben.
Regayure (re-ghé-iure), f. fil. kóc, csepű.
*Regazonner (-zo-), v. a. bepázsítani; 2. se —, v. r. ismét bepázsítozni.
Regel (-jèle), m. újabb fagy.
Regeler, v. n. ismét fagygni.
Régence, f. kormányosság; 2. écol. előadás ideje.
Régénérateur, trice, s. a. újító alkotó.
Régénération (-cion), f. újító

Registre

alkotás; újraszülés; le sacrement de la —, a kereszttség.
Régénér, v. a. újító alkotni; chi. ismét helyreállítani; théo. újáteremténi; 2. se —, v. r. újraszüléni.
Régent, e, s. a. kormányzó; écol. nyilvános tanár.
Régenter, v. n. nyilvános előadásokat tartani; 2. v. a. tanítani; fig. parancsolni.
*Régenteur, m. parancsolgató.
Regermer, v. a. bot. újra sarjazni.
Régicide, m. királygyilkosság; it. királygyilkos.
Régie, f. ügyvitel, kezelés; kormányvitel, igazgatás; 2. igazgatási helyiség; it. igazgatási tiszt.
Regimbement (-jem), man. m. kirugás; fig. csökönőség.
Regimber, v. n. kirugni; fig. makacszkodni.
Régime, m. életrend, étmérsek; vivre de —, szigorú életrendet tartani; 2. kormányalkat, kormányrendszert; — féodal, hűbérrendszert; 3. gr. vonzat.
Régiment (ré-ji-man), m. milit. ezred; fam. il a un — de valets, egész sereg szolgát tart.
Reginglettes, f. pl. ch. apró madárhurok.
Région (ré-jion), f. táj, vidék; földv; fig. kör.
e Régioné (é-ré-ji-o-né), adt. impr. egymás mellett.
Régionnaire, s. a. diácer —, kerületi esperes.
Régir, v. a. kormányozni; 2. igazgani, vezetni.
Régisseur, m. kormányzó, igazgató; 2. színházi rendező.
Registtaire (re-jice-), m. irattárnok.
Registrata (-re-jice-), m. pal. irattári kivonat.
Registration (re-jice-tracion), f. lajstromozási díj.
Registre (re-jice-tre), registre,

Registrer

m. lajstrom, jegyzék, sorozat; fig. il tient un bon —, mindent jól megjegyez magának; p. il est sur mes —s, lesz még szőlő lágy kenyér; org. legettyű; it. ráltozat; méc. szelentyű.
 Registrer (ré-jis-tré), registrer, v. a. beigatni, beírni, bejegyezni.
 Réglable, a. rendezhető.
 Règle, f. vonalzó; charp. irányléc; 2. fig. szabály, rendszabály; it. il vit sans —, rendetlenül él; 3. rend, törvény, szokás: être en —, rendben lenni; p. il n'y a point des —s sans exception, a mennyi a szabás, annyi a kifogás; méd. —s, havitisztulás; 4. rendi szabály.
 Réglé, e, a. vonalzott; fig. rendez, szabályos; pontos, határozott, szabályszerű; ordinaire —, mindennapi étel; méd. cenne fille est —e, e leány tisztulását kezdi kapni.
 Règlement, m. rendelet, szabály, szabályzat; 2. határozat.
 Réglement, adv. rendesen, szabályosan, pontosan, szabályszerűen.
 Règlementaire, a. szabályszerű.
 Réglementer, v. n. túlságosan rendszabályozni.
 Régler, v. a. vonalozni; 2. fig. berendezni; rendezni, megállapítani; — sa dépense sur son revenu, költségeit a bevételhez alkalmazni; p. sa vie est —é comme un papier de musique, nála minden úgy megy mintha zsinórón húznák; II. rendbe hozni, elintézni, elvégezni; 2. elhatározni; megállapítani, megszabni; pal. utasítani; carlon. megnyirbálni; com. lezárni; mar. — les voiles, a vitorlákat irányozni; méc. szabályozni; III. se —, v. r. magát valaki után rendezni, igazítani;

Réglet

it. vmi után szabni, tartani.
 Réglet, m. impr. ritkító vonal; arch. szíjacs; men. sarokpánt.
 Réglette, f. impr. szedővonal.
 Régleur, m. vonalzó.
 Régliste, f. bot. édesgyökér; — sauvage, reglissier, édeslevelű baka; — des montagnes, hérei lóhere.
 Régloir (ré-gloare), m. hangjegyvonal; cord. simítófa.
 Régure, f. vonalok; vonalzat; mus. hangjegyvonalok.
 Régulant, e (ré-nian), a. uralkodó; fig. goff —, divatos izlés.
 Règne, m. uralkodás; h. n., phys. les trois —s de la nature, a természet három országa; it. le — organique, a szerves világ; 2. —, trirègne, pápai hármaskorona.
 Régner, v. a. uralkodni; uralgani; országolni.
 Régnicole (reg-ni-), m. ben-szülött, országlakos.
 Regonflement, m. áradás; 2. árvíz.
 Regonfler, v. n. áradni; 2. v. a. ismét áradni.
 Regorge, à —, adt. v. museau (2.).
 Regorgement, m. kiáradás.
 Regorger, v. n. kiáradni, kiömleni; fig. fam. faire — qch. à q., valakit vminek visszaadására kényszeríteni; it. — de richesses, dúsgazdagnak lenni.
 Regouler, v. a. pop. ráförmelni, ráiralkodni; it. pop. torkig lakni; it. ne m'en parlez pas j'en suis —é, ne is emlegesse, torkig ágyak vele.
 Rogourmer, v. a. ismét fölállni.
 Rogouter, v. a. újra izlelni; 2. j'ai goûté et —é, kétszer vacsoráltam.
 Regracier, v. n. újra meggyelmezni.

Regretter

†Regradiller, v. a. perr. fodorítani.
 Regrat (-gra), m. p. u. zsidóru; 2. sükufár-bódé.
 Regrappier, v. n. böngészni.
 Regrattage, m. arch. vakarás.
 Regratter (-gra), v. a. ismét fölvakarni; arch. — une muraille, falat tisztogatni; g. av. — une planche, rézlemez lecsiszolni; 2. v. n. sával kufárkodni; fig. lecsipkedni, elcsipkedni; il —e sur tout, mindenből elcsíp vmit.
 Regratterie, f. kufárórú; it. kufárkodás.
 Regrattier, -re, a. zsidóru, kufár; fig. c'est un franc —, zsugori; it. m. p. tol-dozó, gánylár, böngész író; les —s de la littérature, az irodalom rongyszedői.
 Regréer, v. a. mar. a kitél-zetet kijáratani.
 Regrefier, v. a. bot. ismét oltani.
 Regréler, regrélouer, v. a. — la cire, a viaszt még egyszer szalagozni; 2. agr. ismét elverni (jégről).
 Regrés (-grè), m. jur. vissza-lépés (javadalomba).
 Regression (-grè-cion), f. rhét. mondat megfordítása.
 Regret (re-grè), m. sajnálós; j'ai — à ce tableau de ne l'avoir pas acheté, sajnálom, hogy e festményt meg nem vettem; 2. sajnálat, fájdalom; il l'a quitté avec beaucoup de —, sajnálattal távozott tőle; il est mort au grand — de tout le monde, az egész világ legnagyobb fájdalmára meghalt; 3. megbánás; 4. —s, pl. panaszkod; 5. orf. hamu; 6. à —, adt. nem szívesen, nem örömet.
 Regrettable, a. szánandó, szánakodásraméltó; —ment, adv. szánalomra méltóan.
 Regretter, v. a. szánni, meg-szánni; sajnálni, fájlalni; bánni; 2. se —, v.

Regrignes

rés. egymást szánni, saj-
nálni.
Regrignes (-gri-ni-é), f. pl.
cuis. töpörítő.
Regrimper, v. a. vissza-
mászni.
Regros, m. tan. durva cser,
cserhéz.
Regressir, v. a. grav. vonalo-
kat szélesbítni.
Régue, f. agr. v. sillon.
Régulier (-ghi-lié), v. a. zsi-
neggel öltetni.
Reguinder (-ghein-), v. a.
arch. újra fölhuzni, csi-
gázni; 2. se —, v. r. fauc.
újra fölemelkedni.
Régularisation (-za-cion), f.
szabályozás, rendezés.
Régulariser (-sé), v. a. fig. sza-
bályozni, rendezni.
Régularité, f. szabályosság,
szabályszerűség, rendesség.
Régulateur, m. méc. szabá-
lyozó, mérőélő; horl. óra-
szabályozó; it. billegő
(zsebórákban); függély
(álló órákban); fig. —,
trice, s. rendező, igazgató;
2. —, trice, a. rendező,
szabályozó.
Régule, m. chi. anc. szin-
fém; 2. v. roitelet.
Régulation (-cion), f. rende-
lés, intézkedés, meghatá-
rozás.
Régulier, ìre, a. rendes;
szabályos; pontos; reli-
gieux —, szerzetes pap;
clergé —, szerzetesség; ha-
bits —, szerzetruha; ob-
servation —, rendi sza-
bály; gr. verbe —, rendes
ige; pal. szabályszerűségi;
2. m. h. eccl. szerzetes; 3.
—érement, adv. rendesen,
szabályosan, pontosan.
Régurgitation (-cion), f. is-
mét lenyelés; 2. düfögés.
Régulation (-cion), f.
visszahelyezés; — de no-
blesse, nemesség vissza-
adása; — de mariage, új-
ra esketés.
Régulationnaire (-toare), a.
jur. visszahelyeztetendő.
Régulation, f. jur. újra fize-
télképessé lett kereskedő.

Réhabilitér

Réhabilitér, v. a. visszahe-
lyezni; fig. vkinek becsi-
létét visszaszerezni; 2. se
—, v. r. régi jogaiba visz-
szalépni; fig. a tisztelést,
becsülést visszaszerezni.
*Réhabitable, a. újra lak-
ható.
*Réhabiter, v. a. újra lakni.
*Réhabitable, a. újra szok-
tatható.
Réhabituér, v. a. újra szok-
tatni; 2. se —, v. r. újra
megszokni.
Rehacher, v. a. újra vágni,
vagdalni.
Rehanter, v. a. ismét meglá-
togatni; újra társalkodni.
Rehasarder, v. a. újra koc-
káztatni.
Rehaussement, m. föleme-
lés; magasbitás; fin. ér-
tékszökkenés.
Rehausser (re-hó-cé), v. a.
fölemelni, magasbitni; fig.
— le courage à q., vkinek
bátorságát edzeni; le prix
du blé est —é, a gabna
ára emelkedett, szökkent;
— les tailles, az adót
emelni; peint. pillogtatni;
fig. emelni, kiemelni; it.
magasztalni.
Reheurter, v. a. ismét meg-
lökni, hozzáütödni.
*Réhumilier, v. a. újra meg-
alázni; lealacsonyítani;
2. se —, v. r. magát meg-
alázni. [műmeder.
Beillère (ré-liè-re), f. hydr.
Réimportation (ré-ain- -cion)
f. écon. pol. újra behozatal
(áru).
Réimporter (ré-ain-), v. a.
újra behozni (áru).
Réimposable (ré-ain-), a. is-
mét megadóztató.
Réimposer (ré-ain-), v. a. újra
megadóztatni; impr. újra el-
rakni, tördelni.
Réimposition (ré-ain- -cion)
f. új adókitetés; impr. új-
ra elrakás; tördelés.
Réimpression (ré-ain-pré-
cion), f. impr. új lenyomat.
Réimprimable (ré-ain-), a.
újra nyomatható, kiad-
ható.

Réinvoquer

Réimprimer (ré-ain-), v. a.
újra nyomtatni.
Rein, m. an. vese; 2. pl.
dgyék, vékony; fam. pop.
donner un tour de —s à
q., vkin gonosz cinyt ejte-
ni; it. il n'a pas les —s
assez forts, ezse nem ter-
jed annyira.
Réincorporer, v. a. ismét be-
kebelezni, hozzácsatolni.
Reine, f. királynő; király-
né; p. faire la — d'Égypte,
büszkélkedni; h. n. páva-
pillangó; — des serpents,
jósólár, bálványkigyó; écon.
— abeille, anyaméh.
Reinette, pomme de —, f.
jard. bóralma.
Réinfecter, v. a. újra meg-
fertezni, ragályosítani.
Réinsérer, v. a. újra beje-
gyezni. [letni.
Réinspírer, v. a. újra ih-
Réinstallation (-cion), f. új-
ra beigtatás. [tatni.
Réinstallér, v. a. újra beig-
Réinstitution (-cion), f. újra
intézkedés. [tatni.
Réinstruire, v. a. p. u. újra
Reinté, e, a. ch. vállas.
*Réintégrer, a. visszahe-
lyezhető.
Réintégrand, f. jur. vissza-
helyezés (birtokba).
Réintégration (-cion), f. vis-
zahelyeztetés (birtokba).
Réintégrer, v. a. jur. vissza-
helyezni (birtokba v. hi-
vatalba).
Réinterrogation (-cion), f.
újra vallatás, kikérdezés.
Réinterroger, v. a. újra kér-
dezni, vallatni.
*Réintroduire, v. a. ir. ismét
bevezetni; bemutatni.
*Réintroduisible, a. újra be-
vezethető; bemutatható.
*Réinvestir, v. a. fon. újra
körülvenni, megrohanni;
2. újra bombázni.
Réinviter, v. a. újra meg-
hívni. [meghívás.
Réinvitation (-cion), f. újra
Réinvocation (-cion), f. má-
sodszori fölszólítás.
Réinvoquer, v. a. ismét föl-
szólítani.

Réitérable

Réitérable, a. ismételt.
 Réitératif, ve. a. ismétlő.
 Réitération (-cion), f. ismétlés.
 Réitérativement, adv. ismételten, még egyszer.
 Réitérer, v. a. ismételni.
 Reitre, m. német lovas; fig. fam. un vieux —, vén róka.
 Rejaillir, v. a. kiümleni; fecseccenni; 2. visszaugrani, pattanni; fig. háramlani.
 Rejaillissement, m. fecseccetés; 2. visszaverődés.
 Rejanner, v. n. inus. gúnyosan majmolni.
 Rejaunir, v. a. ismét sárgára festeni, sárgítani; 2. se —, v. r. ismét sárgulni.
 Rejection (-cion), f. p. u. visszavetés.
 Rejet (re-jé), m. jard. hajtás, sarjadék; fin. pótlék; it. pótlás; pal. elvetés. visszautasítás; écon. raj.
 Rejetable, a. visszavethető; visszavetendő.
 Rejeteau, rejingot, m. arch. ablak-csatornácska.
 Rejeter, v. a. még egyszer dobni, visszadobni; 2. visszavetni, visszautasítani; 3. kihányni, kivetni; fig. kihúzni; fin. adót kivetni; 4. kidobni, elűzni; fig. háritani, mást okozni; jard. újra kihajtani, sarjazzni; II. se —, v. r. fig. a tárgytól eltérni.
 Rejeton, m. jard. csemete; fig. pcét. ivadék, csemete.
 Rejetoner, v. a. écon. kacsolni; 2. v. a. agr. sarjazzni, hajtani.
 Rejoindre (-joain-), v. a. ismét összehozni; összevonzani; 2. utolérni; milit. csatlakozni; 3. se —, v. réc. ismét egyesülni, találkozni; fig. egymást utolérni.
 Rejointoyement (-joain-toa-man), m. arch. a repedések kijavítása.
 Rejointoyer (-joain-toa-ié),

Rejouer

v. a. arch. repedéseket kijavítani.
 Rejouer, v. a. ismét játszani.
 Réjoui, e, s. un gros —, vig cimbora.
 Réjouir, v. a. örvendeztetni; 2. mulattatni; 3. se —, v. r. mulatni, örvendeni.
 Réjouissance, f. mulatság, öröm; bouch. nyomaték, nyomtaték.
 Réjouissant, e, a. mulattató, vig, gyönyörködtető.
 Rejouvenir, v. rajeunir.
 *Rejurer (-jé), v. a. újra itélteni.
 Rejustifier, v. a. újra igazolni.
 Relabourer, v. a. agr. újra munkálni.
 Relâchant, s. a. méd. ernyesztő, lankasztó.
 Relâche, m. szünetelés; pihenés, nyugvás; souffrir sans —, szünet nélkül szenvedni; th. szünet; 2. f. mar. veszteglés; it. nyughely.
 Relâché, e, a. ernyed; homme fort —, igen hanyag ember.
 Relâchement, m. ernyedés; táguulás; enyhülés; fig. renyheség; lankadás, csökkenés.
 Relâcher, v. a. táguolni; ereszkedni; — un prisonnier, foglyot szabadon bocsátani; — de ses droits, jogaiból engedni; 2. mar. v. n. vesztegelni; kikötni; 3. se —, v. r. ernyedni, lankadni; tágujni; se — l'esprit, szórakoztatni.
 Relais (re-lè), m. váltott lovak; előfogat; fig. en —, egymás után; fam. être de —, alkalmazás nélkül lenni; 2. pihenés; lóváltás; 3. ch. pihent falka; jur. v. alluvion.
 Relaisser (-lè-cé), v. a. ch. meghajtani.
 Relan, m. ch. inus. újra fölhajtás, fölkergetés.
 Relancer, v. a. ch. újra fölhajtani, fölkergetni, fölverni; fig. háborgatni; 2.

Relayer

—q., leszidni, rendreutasítani.
 *Relanguir (-ghir), v. n. újra epedni.
 †Relanquair, v. délaissier.
 Relaps, e, (re-lap-se), s. a. théo. elpártolt; 2. autr. visszaesett bűnös.
 Relargage, m. sav. vegyítés (olaj és lúg).
 Rélargir, v. a. ismét tágitani.
 Rélargissement, m. újra tágitás.
 Relater, v. a. pal. előadni, jelenteni, megemlíteni; 2. v. relatter.
 Relateur, m. pal. p. u. előadó, jelentő; v. rapporteur; 2. p. u. utazásíró; 3. p. u. kivonatgyűjtő.
 Relatif, ve, a. viszonylagos; illetőleges; viszonyos; gr. pronom —, visszamutató névmás; 2. m. viszonylagosság.
 Relation (-cion), f. vonatkozás, vonatkozat; 2. viszony, összeköttetés; 3. jelentés; elbeszélés; arch., peint. arány; arith. géom. v. raison.
 Relationnaire (-cio-), m. v. relateur (2.).
 Relativement, adv. viszonylag, viszonyosan, illetőleg.
 *Relativité, f. viszonyosság, viszonylagosság.
 Relatter, v. a. újra lécezni.
 Relaver, v. a. újra mosni.
 Relaxation (re-lak-ça-cion), f. méd. ernyedtség, petyhüdség; dr. can. — des peines, büntetés enyhítése, végképeni elengedése; pal. — d'un prisonnier, fogoly szabadon bocsátása.
 Relaxé, e (-lak-cé), a. chir. muscle —, tágujt izom.
 Relaxer (-lak-cé), v. a. pal. ismét szabadon bocsátani.
 Relayer (re-lé-ié), v. n. lovat váltani; 2. v. a. föl-váltani; 3. se —, v. réc. egymást föl-váltani.
 Relayer (re-lé-ieur), m. adm. előfogatokat tartó.

Relécher

Relécher, v. a. ismét nyalni, megnyalni.
 Relecture, f. inus. ismétli át-olvasás.
 Relégation (-cion), f. jur. torautasítás, el-, kiigazítás.
 Reléguer (re-lé-ghé), v. a. elutasítani; fig. ces usages sont —és au village, e szokások csupán faluba ille- nek; 2. se —, v. r. vissza- vonulni.
 Relent (re-lan), m. cuis. do- hos szag v. íz.
 se Rêler, v. r. chand. csa- varalakban repedni.
 Relevance, m. pap. tisztítás.
 Relevailles, f. pl. cath. gyer- mekágyasnak beavatása.
 Relevé, m. did. p. u. ismét földállítás; ch. guetter le —, lesni midőnről vad búv- helyét hagyja el; com. — de compte, számlakivonat; maréch. patkó levétele és ujjra fölszegezése; cuis. közben hozott étek; II. —, e, a. sculp. ouvrage —, dombormű; 2. előkelő, ma- gasztos, magas állású; sen- timents —s, nemes érzel- mek; 3. cuis. jól fűszere- zett; 4. —e, f. prat. dél- után; à deux heures de —, két órákor délután; it. gyermekágyból fölkelt nő.
 Relèvement, m. ujjra földá- lítás.
 Relève-moustache, m. ém. lapos fogó; —quartier, m. cord. cipőhúzó.
 Relever, v. a. ismét fölvenni, földállítani; jeu. — les mains, az ütéseket maga elé rakni; mar. — l'ancre, a horgonyt ismét fölhozni; cath. — une femme, gyer- mekágyas nőt fölavatni; 2. ismét helyreállítani; fig. — une famille, család- ot fölszégetni; — le cou- rage, a bátorságot fölélesze- teni; 3. fölemelni, maga- sabbra emelni; fig. — la tête, új bátorságot venni; — une broderie, himzést élenkíteni; — sa condition,

Releveur

helyzetét javítani; 4. bi- rálni, megróni; —q., vki- nek odafelelni, odavágni; 5. eh. — un défaut, abs. —, az elvesztett nyomot is- mélt megtalálni; jur. — un appel, föllebbezést szorgal- mazni; —q. d'un engage- ment, valakit adott szava alul fölmenteni; milit. föl- váltani; II. v. n. — de maladie, fölgyógyulni; fig. — de q., vkitől függni; ch. legelni; III. se —, v. r. ismét fölegyenesedni; föl- kelni; 2. az ágyból ki- szállni; fig. megjavulni; mar. a parttól távozni.
 Releveur, s. a. an. —s, mus- cles —s, emel-izom.
 Reliage, m. ton. abronco- zás.
 Relicher, v. a. pop. nyalo- gatni; 2. pop. enni.
 Relief (re-liêf), m. sculp. dombormű; fig. tekintély, tisztelet, dicsőség; fort. magaslat; cuis. — de table, asztalmaradék; féo. hűbérilleték.
 Relier (re-lié), v. a. ismét összekötni; rel. — un livre, könyvet bekötni; ton. ab- roncsolni.
 Relieur, se, s. könyvkötő.
 Religieuse, f. h. n. házi fecs- ke; —ment, adv. istene- sen, áhitatosan, valláso- san; 2. lelkiismeretesen; szentül.
 Religieux, se, a. istenes, val- lásos; 2. istenfélő, kegyes, áhitatos; 3. lelkiismeretes, szent; 4. vie — se, maison — se, zárda; élet, zárda; 5. s. szerzetes, apáca.
 Religion (re-li-jion), f. val- lás; pop. — de St. Jo- seph, házasság; 2. hit; 3. se faire une —, köteles- ségév tenni; 4. szerzet.
 Religioneaire (re-li-jio-nère), s. h. de F. református.
 *Religionner (re-li-jio-né), v. a. vallásossá tenni.
 *Religiosité (re-li-jio-zi-té), f. vallásosság, vallásos ér- zet.

Reluire

Relimage, m. ismétli resze- lés.
 Relimer, v. a. ujjra reszelni; fig. — un ouvrage, simo- gatni, utolsó igazítást tenni.
 Reliquaire (re-li-kère), m. ereklyetok.
 Reliquat (-ka), m. fin. hátra- lék; com. v. solde; 2. ma- radék.
 Reliquataire (re-li-ka-tère), s. a. hátrálékos.
 Relique (-lik), f. cath. erek- lye; fam. on n'a pas grande foi à ses —s, nem bíznak benne; 2. sty. s. maradék, maradvány.
 Reliquer (-ké), v. a. v. re- tarder.
 Relire, v. a. ir. ismét, ujjra elolvasni, átolvasni; il a lu et relu les anciens, több ízben olvasta a régi író- kat.
 Reliure, f. rel. kötés; 2. könyvkötőmunka.
 Relocation (-cion), f. jur. ujjra bérbeadás; 2. ismétli kibérlés.
 Relods, m. pl. lods et —, prat. eladási és viszont el- adási díj.
 Reloger (-jé), v. n. ismét lak- ni; il va — dans la mai- son qu'il occupait autre- fois, ismét ama házba megy lakni, melyben régebben la- kott; 2. v. a. —q., vkit is- mélt beszállásolni.
 Relouage, m. pèch. hering- ivás.
 Relouer, v. a. ujjra bérbea- dni; it. bérbe venni; 2. v. sous-louer; 3. ismét, ujjra dicsérni.
 Relueter, v. n. p. u. magót erősen védeni.
 Reluire, v. n. ir. ragyogni, fényleni, csillámlani; p. tout ce qui reluit n'est pas or, nem mind arany a mi fénylik; 2. fig. kitün- ni; ces persécutions n'ont servi qu'à faire — d'avan- tage son innocence, ez ül- döztetések még inkább ki- tiöntették ártatlanságát.

Reluisant

Reluisant, e. a. fénylő, ragyogó, csillámló; arnes —es, fényes fegyverek; elle a le visage tout — de rouge, arca csakigy ragyog a pirositótól.

Reluquer (-kè), v. a. fam. megbámulni; pillogni, ráhunyorítani; fig. fam. il — e cette maison, szemet vetett e házra (vagyik utánna).

Reliqueur, ense (-keur), s. p. u. pillogó, ráhunyorgató.

Relustrer, v. a. újra fényesíteni; chapeau —é, újra fényítet kalap.

Remâcher, v. a. újra rágni; it. kérődzni; les ruminants remâchent leur aliments, a kérődzők újra megrágják edelüket; fig. fam. — long temps une pensée, gondolatot meghánytorgatni.

Remaçonner, v. a. újra falazni; ce mur a été mal —é, e falat rosszul javították. [cham. hisolás.

Remaillage (-ma-lia), m.

Remailler (-ma-lié), v. a. cham. hisolni.

Rémailler (-ma-lié), v. a. újra zománcolni.

Remaisonner, v. a. házat újra fölépíteni.

Rémanation (-cion), f. phys. visszaverődés.

Remander, v. a. újra jeleníteni; 2. újra parancsolni.

Remandure, f. sal. sómü; seize cuites font une —, tizenhat főzet képez egy müvet.

Remanences (-nan-), f. pl. remanents (-nan-), m. pl. e. f. hulladékfa, galyfa.

Remanger, v. a. újra enni; il a à peine diné il va déjà —, alig ebédelt, már ismét enni akar.

Remaniement, —iment, m. átdolgozás kézzel; — d'un toit, újra fődés; — d'un pavé, újra kövezés; impr. — d'une page, újra törés; fig. átdolgozás, javítás.

Remanier

Remanier, v. a. ismét megfogni, megtapintani; átdolgozni; il a bien —é ces étoffes avant de faire un choix, sokat tapogatta e kelméket míg választott; — un pavé, kövezetet át-rakni; boul. újra dagasztani; couv. — à bout, újra lécezni; impr. újra tördelni; fig. átdolgozni, javítani.

Remarchander, v. a. újra alkudni; újra alkudozni.

Remarcher, v. a. ismét menni; 2. v. n. ismét el-, kiindulni.

Remarier, v. a. újra esketni; újra megházasítani; 2. se —, v. r. újra házasodni.

Remarquabilité (-ka-), f. nevezetesség.

Remarquable (-ka-), a. nevezetes, megjegyzésre méltó; perte —, rendkívüli kár; elle est — par sa laideur, riúsága által tűnik ki; —ment, adv. nevezetesen.

Remarque, f. megjegyzés, jegyzet; észrevétel; fam. ma — subsiste, észrevételemet nem cáfolták meg.

Remarquer (-ké), v. a. még egyszer, újra megjelölni; 2. észrevenni, vigyázni, figyelni; megjegyezni; 3. megkülönböztetni, kiintetni; il se fait — dans cette campagne, e hadjáratban kiintette magát; ch. —e! vigyázz!

Remarqueur (-keur), m. ch. viola; 2. m. p. rovogató, rovó.

Remasquer (-ké), v. a. ismét alakozni, alakosítani; földöröcsézni; 2. se —, v. r. újra álcát fölvenni, magát beálcázni.

Remasticage, m. ismétli összeragasztás.

Remastiquer (-ké), v. a. újra összeragasztani.

Remâter, v. a. ismét földöröcsézni.

Remballage (-ran-), m. újra málházás, csomagolás.

Rembourrer

Remballer (ran-), v. a. újra málházni, csomagolni; abs. les marchands ont déjà —é, a kereskedők már be-rakodtak.

Rembarquement (ran-), m. ismétli hajóra szállás, szállítás.

Rembarquer (ran-bar-ké), v. a. ismét hajóra szállítani, rakni; 2. se —, v. r. ismét hajóra szállni; fig. se —, újra kockáztatni; bele fogni, beleelegyedni.

Rembarrer, v. a. ord. fig. visszaverni, visszataszítani; it. —q., fam. vkit elutasítani; on l'a —é bien, derekasan rendreutasították.

Remblai (ran-blé), m. arch. töltés, föltöltés; on a fait un — dans cette cour, ez udvart föltöltötték.

Remblaver (ran-), v. a. agr. másodszor bevetni.

Remblavure (ran-), m. agr. másodszor bevetett föld; 2. másodszori bevetés.

Remblayage (ran-blé-ia-) m. jard. betöltés.

Remblayer (ran-blé-ié), v. a. törmelékkel betölteni.

Remboitement (ren-boá-), m. chir. visszaigazítás, helyreterés.

Remboiter (ran-boá-té), v. a. chir. visszaigazítani, helyreterenni; méc. — des tuyaux, csöveket visszaigazítani; 2. se —, v. r. helyreigazodni.

Rembouser (ran-bou-jé), v. a. ismét megtölteni, tele-tölteni.

Rembourrage (ran-bou-), m. tap. kipárnázás; 2. töm-ször; drap. festett posztó kallása.

Remboursement (ran-bou-), m. tap. kitömés.

Rembourrer (ran-bou-), v. a. kitömni; kipárnázni; corps —é, kitömött fűződerék; fig. fam. —q., vkire rári-valkodni; it. pop. il a bien —é son pourpoint, ugyancsak megtönte ben-dőjét; 2. drap. festett

Rembourreir

posztót kallani; 3. se —, v. r. pop. derekasan enni.
 Rembourroir (ran-bou-roar), m. sell. tömőfa.
 Rembourrure (ran-bou-), f. sell. v. rembourrage (2.).
 Remboursable (ran-), a. visszafizethető, megtéríthető; it. visszatérítendő.
 Remboursement (ran-), m. visszafizetés, visszatérítés; it. kárpótlás.
 Rembourser (ran-), v. a. visszafizetni, visszatéríteni; it. kárpótolni, helyrehozni; fig. — un soufflet. pofot zsebre rakni; 2. se v. r. magát kifizettetni.
 Rembraser (ran-bra-zé), v. a. újra meggyújtani; lángokra lobbantani.
 Rembrasser (ran-bra-cé), v. a. ismét megölelni; megcsókolni; 2. se —, v. r. ismét ölelkezni; 3. se —, v. r. egymást megölelni.
 Rembrocher (ran-), v. a. újra fölnyársalni, nyársra húzni.
 Rembrunir (ran-bru-), v. a. peint. sötétebbre festeni; fig. — un réoit, elbeszélésnek komor színt adni; fam. air —, komor arc; 2. se —, v. r. le ciel se rembruait, az ég borúl; fig. elkomorodni.
 Rembrunissement (ran-bru-ni-ce-man), m. — des couleurs, színek sötétsége; fig. komorság.
 Rembuchement (ran-), m. ch. visszaterés a tanyára.
 Rembucher (ran-), ch. v. embucher; 2. se —, v. r. ch. v. s'embucher.
 Remède, m. szer, orvoszer, gyógyszer; iron. c'est un — à tous maux, ez a gyógyszer mit se ér; — de bonne femme, háziszér; être dans les —s, gyógyszerrel élni; p. aux grands maux les grands —s, kemény fát kemény ékkel hasítják; chir., méd. prendre un —, allóvetet venni; 2. eszköz; ce mal n'est pas sans —, e bajon

Remédiable

lehet segíteni; p. il y a — à tout, hors à la mort, halál ellen nincs fű a kertben; jur. — de droit, párvosolat. [eszközölhető].
 Remédiable, a. segíthető.
 Remédier (dié), v. n. segíteni; gátolni, gátot vetni; fig. elosztatni; mar. — à des voies d'eau, hasadékokat betömni.
 Reméditer, v. a. et. n. még egyszer, újra meggondolni.
 Remèil, m. ch. forrásvíz.
 Remèler, v. a. újra összekeverni, vegyíteni; 2. se —, v. r. újra összebonyolódni; fig. ce brave s'est remèlé plusieurs fois parmi les ennemis, e vitéz több ízben rohant az ellen közé.
 †Remembrance, v. souvenir.
 †se Remembrer, v. se res-souvenir.
 Remémoratif, ve, a. p. u. emlékeztető; signe —, emlékjel.
 Remémoration (-cion), f. újra emlékezés, emlékehozás.
 †Remémorer, v. a. újra emlékeztetni; emléke hozni; 2. se —, v. r. újra emlékezni.
 Reménée (-me-né), f. arch. ablak, ajtó-ív.
 Remener (-me-né), v. a. ismét visszavezetni.
 Remerciement, — ciment, m. köszönet; agréer — en mes très-humbles —s, fogadja legalázatosabb köszönetnyilvánításomat.
 Remercier, v. a. megköszönni, köszönetet mondani; fam. il peut bien — Dieu que...; hálát adhat Istennek, hogy...; 2. visszautasítani; 3. elbocsátani.
 Réméré, m. jur. visszavétel, visszavásárlás; faculté de —, visszavásárlási jog.
 Rémérer, v. a. jur. visszavásárolni. [rés].
 Remesurage, m. utánmérés.
 Remesurer, v. a. utánmérni, újra mérni.

Remis

Remettage, m. soier. két mellékfondal előkészítése.
 Remetteur, m. com. rendelő, intézőnyes.
 Remettre, v. a. ir. visszatenni, visszaállítani; — une armée sur pied, hadsereget ismét fölállítani; — à la taille, ismét megadózni; — q. dans le bon chemin, vkit helyes útra igazítani; — en ordre, rendbehozni;
 2. ismét helyreállítani; quelques jours de repos l'ont remis, néhány napi nyugalom helyrehozta;
 3. megnyugtatni, megvigasztalni; 4. ismét átadni, kézbeadni; on lui a remis sa montre, visszaadták óráját;
 5. elhalasztani; il remet de jour en jour, egyik napról a másikra halasztja; cet homme me remet sans cesse, ez ember folyvást vigasztal;
 6. elengedni; megbocsátani; 7. átengedni, átruházni, rábízni; — une charge, hivatalt letenni; chand. — la chandelle, harmadszor mártani; chir. — une membre, menült tagot helyreigazítani; II. se —, v. r. se — à table, ismét asztalhoz ülni; se — au lit, ismét lefekünni; se — en qch., vmire emlékezni; se — d'une maladie, betegségből fölüdülni; fig. se — d'une perte, veszteséget kiheverni; remettez-vous, térjen magához.
 Remeubler, v. a. újra buto-rozni.
 Rémiges, f. pl. et a. f. pl. h. n. —, pennes —, evezőtollak.
 Rémiscence (re-mi-ni-can-ce), f. emlékeztény, utánhangzat.
 Rémiscence (-céré), m. lit. a bőjt második vasárnapja.
 Remirer, v. a. figyelemmel szemlélni.
 Remis, e, a. man. újra időmított.

Remise

Remise, f. átadás, kézbesítés, kiadás, visszaadás; 2. com. küldemény; 3. halasztás, haladék; sans —, sans aucune —, haladék-talanul; 4. leengedés; jur. elengedés; fin. beszédési díj; 5. kocsiút; carrosse de —, bérkocsi; it. bérkocsi; fam. il est sous la —, nincs állása, foglalkozása; it. nyugalomba tette magát; ch. nyughely; it. bűvhely.
Remiser, v. a. une voiture, kocsi a szin alá állítani.
Remisse, a. mus. son —, gyöngye, tompa hang.
Remissible (ré-mi-ci-ble), a. megbocsátható, elengedhető; ce crime-là n'est pas —, e bűn nem érdemel kegyelmet.
Rémission (ré-mi-cion), f. elengedés, megbocsátás; 2. megkegyelmezés; kegyelem; lettre de —, abs. —, kegyelem-levél; n'attendez aucune — de lui, ne vártjon kegyelmet tőle; un homme sans —, kegyetlen ember; méd. alábbhagyás, szünetelés; 3. sans —, adt. szünet nélkül.
Rémissionnaire (ré-mi-cion-nère), m. jur. megkegyelmezett.
Remissoriale (ré-mi-cio-), a. f. lettre —, jur. bíró elé utasító rendelet.
Remittent (-tan), e, a. méd. alábbhagyó, szűnő, gyöngülő.
Remiz, penduline, f. orn. függő cinke.
Remmaillage, llement (-ran), m. tric. szemek fölszedése.
Remmailler (-ran-), tric. fölszedni (szemeket).
Remmailloter (-ran-), v. a. ismét bepólyázni.
Remmancher (-ran-), v. a. újra megnyejezni.
Remmener (-ra-me-), v. a. ismét visszavinni, vezetni.
Remobiliser, v. a. milit. ismét mozgósítani. [tázn].
Remodeler, v. a. újra min-

Rémolade

Rémolade, rémoulade, f. cuis. fűszeres lé; fűszeres mártás; 2. vét. patake-nőcs. [remoulat].
Rémolar, —d, rémoler, v.
Rémole, f. mar. őrvény.
Rémollient, e, remolliatif, remollitif, ve, v. émollient.
Remondage, m. soier. mel-lékfonalak el. levágása.
Remonder, v. a. soier. mel-lékfonalakat el. levágni (a szövészekén); 2. t. t. újra megtisztítani.
Remontable, a. felszerelhető; 2. cord. fejelhető.
Remontage, m. arm. ismét összedállítás; carr. bois de —, bogdárfa; cord. fejelés; talpálás; horl. ismét földhízás; boul. darakorpa.
Remontant, m. ceint. kard-szíz hasított része; 2. —, e, a. riv. víz ellenébe.
Remonte, f. milit. chevaux de —, pótlóvak; 2. pótlóvak bevásárlása; 3. ismételt hágtatás.
Remonter, v. n. ismét földmenni, földmászni; — sur son cheval, ismét lóra ülni; — sur mer, ismét ten-gerre kelni; — sur le trône, ismét trónra lépni; 2. emelkedni; fig. iron. il —e au déluge, nagy fene-keket kerít; la rente —e, a járadék szökken; fig. ses actions remontent, hely-zete javul; mar. — au vent, szél mellett cirkál-ni; cost. cet habit —, ez a kabát szorít; II. v. a. — la rivière, víz ellen hajó-zni; 2. felszerelni; il a —é sa maison, felszerelte házar-tását; — un fusil, puskát agyazni; — une montre, órát földhúzni; fig. — la tête à q., vkít észre térí-ti; cord. fejelni; méc. összedállítani; milit. pótló-vakkal ellátni; III. se —, v. r. magát a szükségsek-kel ellátni; fig. peu à peu il se remonta, lassankint magához tért.

Remoucher

Remontrance, f. elbeter-jesztés, figyelemztetés; 2. — paternelle, atyai intés; jur. kifogás.
Remontrer, v. a. előterjesztést tenni, figyelemztetni; 2. inteni, meginteni; 3. p. c'est Gros-Jean qui veut — à son curé, csirke akar okosabb lenni a tyúknál; ch. nyomot mutatni; 4. se —, v. r. ismét mutatkozni.
Remonture, f. coutur. váll-darab nőruhán.
Rémora, rémore, m. icht. ragadó gallya-gáncs; grand —, bicakahal; fig. fam. késedelem, akadály.
Remordre, v. a. újra harap-ni; il l'a mordu et re-mordu, egymás után több-kben megharapta; 2. les méchants n'ont point de repos, leur conscience les remord à tout moment, a gonoszoknak nincs nyu-galmuk, lelkiismeretük folyvást zaklatja; 3. v. n. ismét pedzeni; ismét mar-ni; fig. ismét támadni; fam. il ne veut plus y —, nem akar többé hozzá jogni.
Remords (re-mor), m. 'lelki-furdalás.
Remorquage, m. remorque, f. mar. vontatás; câble de —, vontató kötel; fig. se mettre au —, jobban; à la remorque, minden be-folyásnak engedni.
Remorquer (-ké), v. a. mar. vontatni; ancre à —, von-tató horgony.
Remorqueur, m. vontató ha-jó; 2. a. m. appareil —, vontató készülék.
Remors, v. mors (du diable).
Rémotion (-cion), f. méd. a. kór-ok ellátolása.
à Remotis (-thies), adt. fam. mettre qch. à —, vmít fél-re tenni.
Remoucher, v. a. ismét kop-pantani; pop. lehordani; 2. arg. szemé közé nézni; 3. se —, v. r. orrát ismét kifújni.

Remoudre

Remoudre, v. a. ir. ismét őr-
leni.
Rémoudre, v. a. ir. újra kö-
szörülni.
Remouiller, v. a. ismét beáz-
tatni, megnedvesíteni; boul.
— le levain, újra kovászt
tenni; 2. v. a. mar. újra
horgonyt vetni.
Remouillure, f. boul. új ko-
vásztétel.
Remoulade, v. remolade.
Remoulage, m. boul. derce-
korpa.
Remoulat (-la), m. mar. eve-
zőmester.
Remouleur, m. contel. kö-
szőrűs; 2. ord. v. gagne-
petit.
Remourir, v. n. kettős ha-
lált szenvedni.
Remous (-mou), m. mar.
hajónyom; 2. örvény.
Rempaillage, m. székfondás.
Rempailler, v. a. szalmával
ismét fonni, körül csavar-
ni, kitönni; 2. — des chais-
ses, szék fonatait kija-
vítani.
Rempailleur, se, s. szék-
fonó.
Rempaquement (-pak-man),
m. pèche. heringek ismét
berakása.
Rempaquer (-ké), v. a. pèche.
heringeket berakolni.
Rempaqueteur (-pak-té), v. a.
árakat ismét berakolni.
Remparement, v. rempart.
se Remparer, v. a. guer. ma-
gát elszáncolni; 2. vissza-
foglalni.
Rempart (ran-par), m. sánc,
földsánc, földbástya; pop.
coureuse de —, útcakurva;
fig. cette place est le — de
toute la province, e vár az
egész tartomány védbás-
tyája; je lui fit — de mon
corps, testemmel védtem őt.
Rempîetre, v. a. tric. — de
bas, harisnyát megfejezni.
*Remplaçable, a. helyettesít-
hető.
Remplaçant, m. milit. he-
lyettes; fournir un —, he-
lyetteszt állítani.
Remplacement, m. helyette-

Remplacer

sítés; fin. ismét elhelye-
zés.
Remplacer (ran-), v. a. he-
lyettesíteni; pótolni, kipó-
tolni; fin. ismét elhelye-
zni; 2. se —, v. r. com. ma-
gát áruval ellátni; 3. se
—, v. réc. egymást helyet-
tesíteni; it. fölváltani.
Remplage (ran-), m. écon.,
toun. megtölteni; vin de
—, töltelék bor; charp.
pièces de —, házag-geren-
dák; maç. — de muraille,
házagtöltő kövek.
Rempli (ran-), m. coutur.,
tap. szegély, behajtás; 2.
—, e, a. tele, teli; ce bois
est — de gibier, az erdő
tele van vaddal.
Remplier (ran-pli-é), v. a.
coutur. behajtani.
Remplir (ran-), v. a. ismét
megtölteni, teletölteni; 2.
utánna töltögetni; 3. ord.
megtölteni, teletölteni;
cette nourriture remplit
beaucoup, ez étel nagyon
tápláló; kiegészíteni; ki-
tölteni; — une place, hi-
vatalt betölteni; — son
devoir, kötelességét telje-
síteni; — l'attente, a vára-
kozásnak megfelelni; —
son temps, idejét fölhasz-
nálni; 4. ellepni; la fu-
mée remplit cette chambre
a füst ellepi e szobát; être
—i de soi-même, nagyra
tartani magát; coutur.
kivarrni; II. se —, v. r.
megtölteni; abs. pop. se —,
sokat enni, inni; fig. se
— d'espérances vaines,
hiú reményeket táplálni.
Remplissage (ran-pli-ça-je),
m. écon. maç. v. rem-
plage; coutur. csipkék ja-
vitása; litt. il y a beau-
coup de — dans cet on-
vrage, e műben sok a hé-
zagtöltő.
Remplisseuse (ran-), f. cou-
tur. csipkefoltozó.
Remploi (ran-ploa), m. jur.
faire le — d'une somme,
összeget újra kamatoztatni,
kamatra elhelyezni.

Remue-ménage

Remployer (ran-ploa-é), v. a.
ismét alkalmazni; ismét
fölhasználni.
Remplumer (ran-), v. a. újra
föltollazni; 2. se —, v. r.
ismét tollasodni; fig. fam.
il commence à ce —, hely-
zete javulni kezd; it. meg-
erősödni.
Rempocher, v. a. ismét zseb-
rerakni.
Rempoisonnement (ran-poa-
zo-ne-man), m. ismét meg-
mérgezés.
Rempoissonner (ran-poa-
zo-né), v. a. újra megmérge-
zni; 2. se —, v. r. magát
még egyszer megmérgezni.
Rempoisonnement (ran-
poa-ço-ne-man), m. pèche,
v. repeuplement; 2. hal-
ivadék tö számára.
Rempoissonner (ran-poa-
ço-né), v. repeupler.
Remporter (ran-), v. a. is-
mét el- vagy visszavinni,
venni, hozni; 2. on le
remporta tout percé de
coup, szúrásokkal telve
vitték el; 3. quel fruit
remportera-t-il de tout
cela? mi haszna lesz neki
mind ebből?
Remporteur (ran-), m. fam.
több díjat nyert tanít-
vány.
Rempotage (ran-), m. jard.
átültetés más cserépbe.
Rempoter (ran-), v. a. jard.
más cserépbe átültetni.
Remprisonnement (ran-), m.
ismét elzárás, fogságba
tétel.
Remprisonner (ran-), v. a.
újra elzárni, letartóztatni.
Remprunter (ran-), v. a. új-
ra kölcsönözni, kölcsön-
venni.
Remuable, a. inus. mozgat-
ható; fig. megindítható,
ellágyítható.
Remuage, m. keverés, há-
nyás, ásás, forgatás; —
du vin, bor lefejtése.
Remuant, e, a. nyugtalan;
fig. zavargó.
Remue-ménage, m. költöz-
ködés; fig. fam. zavar, ren-

Remuement

detlenség; 2. nyugtalan, élénk gyermek; fig. zavart fő.

Remuement, —üment, m. mozgás; elmozdítás; — des terres, föld elhordása; fig. mozgalom, nyugtalanság, zavarás.

Remuer, v. a. mozgatni, megmozgatni, elmozdítani; — du b'é, gabnát forgatni; il — e beaucoup d'argent, sok pénzt forgat; — le vin, bort lefejteti; — la vaisselle de q., vkinek ingóságait bírólal lefoglatatni; fam. — son camp, kereket oldani; — de la terre, földet hordani; it. fort. földelni; — un enfant, bepólyázni; — les passions, a szenvedélyeket fölizgatni; p. — les pucés à un enfant, gyermeket megvirgácsolni; II. v. n. mozogni; mozdulni; ne remuez pas, meg ne mozduljon; 2. nyugtalankodni, zavarogni; 3. se —, v. r. sürögni-forogni, fáradni; mozdulni.

Remuette, f. agr. az ugar első fölészántása.

Remueur, m. szőrő, forgató; 2. — de ménage, béke-rontó.

†Remugle m. dohos szag.

Rémunérateur (-mu-né), m. théo. forbátoló, viszonzó, megfizető; 2. sty. s. —, trice, s. megjutalmazó.

Rémunératif, ve, a. megfizető, jutalmazó.

Rémunération, v. récompense.

Rémunérer, v. a. v. récompenser.

Remuseler, v. a. a szájkosarat, zablát ismét föltenni.

†Rémusser (-mu-cé), v. a. eldugni, elrejtetni, eltitkolni.

Renâcler (re-na), v. n. pop. dulni-falni; fig. fam. il — e à cette besogne, undorodik e munkától.

Renager (re-na), v. n. újra úszni.

Renaissance

Renaissance (re-nè-can-ce), f. fig. újra születés; arch. style de la —, a közép- és ókor építészetének együttese.

Renaissant, e (re-nè-can), a. újra éledő, újra létesülő; megújuló; nature — e, újra virágzó természet.

Renâitre (re-nè), v. n. ir. újra létesülni, nőni, teremni; fig. — au bonheur, ismét boldoggá lenni.

Renal, e, a. an. vese...; nerf —, veseizom.

Renanthère (re-nan-), m. bot. kosbor.

Renard (re-nar; a d soha se hangzik), m. h. n. róka; icht. —, porcmarin, ramart, mérges cápa; fig. fam. c'est un fin —, ravasz kópé; pop. hányás; arg. csempész; bot. queue de —, csákos amarant; mé-tal. vassalak, vasszar.

Renarde (re-nar-), f. h. n. nőstényróka.

Renardé, e, a. ellillatozott.

Renardeau, m. h. n. kis róka.

Renarder, v. a. ravaszkodni; 2. pop. hányni, okádni.

Renarderie, f. ravaszkodás; ravaszág.

Renardier, m. rókavadász; 2. —, ère, a. ravasz, csal-fa, álnok; 3. —ère, f. rókalyuk, rókabarlang.

Renardin, e, a. alamuszi, ravasz.

Renardiner, v. n. ravaszkodni.

Renardise, f. ravaszág, furfangosság, fortélyosság.

Renardiser, v. n. ravaszkodni, furfangoskodni, fortélyoskodni.

Renarrer (re-nar-), v. a. burl. ismét elmesélni.

Renasquer, v. renâcler.

Renaud, m. pop. láрма, botrány.

Renaviguer (re-na-), v. n. ismét hajózni.

Renaissance, renaissement (ran-ké-), m. — des oranges, narancsfák átrakása;

Rencorser

— des marchandises, áruk elrakatolása.

Rencaisser (ran-ké-cé), v. a. jard. átrakni; com. elrakatolni.

Renceint (ran-), m. — e, f. ch. újra bekerítés.

Renchainer (ran-), v. a. újra leláncolni.

Renchéri, e (ran-), s. fam. rátartós, negélyes, begyeskedő.

Renchérir (ran-), v. a. megdrágítani; 2. se —, v. r. sur q., többet igérni; túl igérni; it. fig. —, vkin túltenni.

Renchérissement, v. enchérissement.

Rencloitrer (ran-), v. a. ismét zárdába tenni; m. p. bezárni; 2. s'—, v. r. zárdába vonulni.

Renclouer (ran-), v. a. milit. ismét beszegezni.

Rencognement (ran-co-nieu-), m. sarokba zzorítás.

Rencogner (ran-co-nie), v. a. fam. sarokba zzorítani; 2. se —, v. r. pop. sarokba bújni.

Rencontre (ran-), f. találkozás, össetalálkozás; aller à la — de q., vki elé menni; marchandise de —, véletlenül vett áru; horl. route de —, akaszkerék; 2. milit. ütközet; civakodás; fig. plaisante —, tréfás ötlet; 3. en tout —, minden alkalommal; que peut-il faire de mieux en pareille —? tehet-e jobbat ily körülmények közt? II. autr. m. alkalom; 2. arg. vol à la —, örülopás.

Rencontrer (ran-), v. a. találni, találkozni; abs. il — e heureusement sur toutes choses, mindig szerencsés ötlei vannak; expression —ée, találós kifejezés; ch. nyomra akadni; 2. se —, v. r. találkozni; 3. se —, v. réc. egymással találkozni.

Rencorser (ran-), v. a. cou-

Rencourager

tur. *derekat varni* (szoknyára).
Rencourager (ran-), v. a. *ismét fiúbatortítni*.
Rendable (ran-), a. jur. *viszsaadandó*.
Rendage (ran-), m. mon. *bányoló-adó*; 2. *chauf. nappali eredmény (éjjel-nappal égő pestről)*; 3. v. *fermage*; 4. *écon. pol. jövővellem, kereset, haszon; termény; termés*.
Rendant, e (ran-), s. *számadó*.
se Rendetter (ran-), v. r. *ujra eladósodni*.
Rendeur, se (ran-), s. *viszsaadó*; — *de petit soins, előzőkeny férfiú*.
Rendez-moi (ran-), m. arg. *csalás váltásnál*; —vous (ran-dé-vou), m. *légyott, találka*; *manquer au —, a légyottot elmulasztani*; 2. *gyűlhely*.
Rendormir (ran-), v. a. *ir. ismét elaltatni*; 2. *se —, v. r. ismét elalunni*.
Rendormissement (ran-), m. p. u. *ismét elaltatás; elalvás*.
Rendossier (ran-do-cé), v. a. *ismét hátritolni*; 2. *fig. je rendossai mon humilité, ismét alázatossá lettem*.
Rendoublement (ran-), re. *doublement, m. coutur. behajtás*.
Rendoubler (ran-), v. a. *coutur. behajtani*; 2. arg. *bélelni*.
Rendre (ran-), v. a. *viszsaadni*; *grand merci jusqu' au —, köszönöm, míg viszszaeladhatom*; *fig. je lui ai rendu mon amitié, ismét megajándékoztam barátságommal*; *man. — la bride, a kantárt megereszteni*; *fig. — la main, szigorával alábbhagyni*; 2. *átadni, átsegélyeztetni*; *nous voilà bientôt rendus, nemcsakára megérkezünk*; *ce chemin rend à tel village, ez út e faluba vezet*;

Rendu

II. — *justice, igazságot szolgáltatni*; *fam. c'est un rendu, ez visszatörles*; *Dieu vous le —e!, Isten fizesse meg!* — *combat, támadásnak ellen állni*; 2. — *considerable, tekintélyessé tenni*; *le fard la rend affreuse, a pirosító ocsmánynya teszi*; III. *jöv. védelmezni, hasznát hajtani*; *sa plaie commence à —, sebe gyógyulni kezni*; *cette fleur rend une odeur agréable, e virág kellemes illatot terjeszt*; 2. *átadni (magát megadni)*; 3. *kihányani, okádni, kiadni (alul, felül)*; *fig. — l'ame, meghalni*; 4. — *raison d'une chose, vmiről számot adni*; *it. megmagyarázni*; — *un arrêt, ítélet mondani*; *th. — un rôle, szerepet játszani*; IV. *se —, v. r. menni valahová*; *fig. les fleuves se rendent à la mer, a folyók a tengerbe ömlenek*; 2. *se — agréable, magát kellemessé tenni*; *magát megadni*; *il ne se rends jamais, soha se enged*; *it. soha se ismeri el hibáját*.
Rendu (ran-), m. *szökevény*.
Renduire (ran-), v. a. *ir. újra bemázolni*; *ujra bevakolni*.
Renduireir (ran-), v. a. *ujra megkeményíteni*; 2. *se —, v. r. ismét megkeményedni*; *fig. megátalkodni*.
Rendurissement (ran-), m. *isméti megkeményítés*; *megkeményedés*.
Rène, f. *kantárszár*; *fig. tenir les —s d' l'Empire, kormányozni*.
Rénégat, e (re-né-ga), f. *hitehagyott*.
Rénégation (-cion), f. *önmegtagadás*; *lemondás*.
Reneiger (re-né-), v. a. *ismét havazni*.
Rénette, f. *maréch. körömhántó, patahántó*; *coffr. simítóvas*; *sell. lyukászó vas*.

Renforcement

Rénetter, v. a. *maréch. meghántani, lefaragni*.
Renettoyer (-nè-toa-ié), v. a. *ujra tisztogatni*; *tisztítani*.
Renfantiler (ran-), v. n. *ujra gyermekessé lenni*.
Renfattage (ran-), m. *tetől kijavítása*.
Renfatement (ran-), m. *palatető ormozása*.
Renfatter (ran-), v. a. *tetőt élt, ormozatot javítani*.
Renfermé (ran-), m. *odeur de —, nyirkos, gőzös szag*.
Renfermer (ran-), v. a. *ujra bezárni*; *ujra bebörtönözni*; 2. *magában foglalni*; *tartal-mazni*; *fig. ces paroles renferment un grand sens, e szavaknak mély értelműk van*; 3. *összefoglalni*; *fig. titokban tartani, eltitkolni*; *man. — un cheval, lovát szorítani*; 4. *se —, v. r. ismét beszárkózni*; *fig. se — dans sa famille, családja körében maradni*; *it. fig. se — en soi-même, magához térni, magát észrevenni*; *je me —e dans ma petite sphère, csakély hatáskörömré szorítkozom*.
Renfiler (ran-), v. a. *ismét befüzni*; *fölfűzni*.
Renflammer (ran-), v. a. *ujra lángoltatni*; 2. *se —, v. r. újra lángokba borulni*; *fig. dès qu'il la revit sa passion se renflamma, mi-helyt megpillantotta, szenvedélye újra föllobbant*.
Renflé, e (ran-), a. *fölfűt, hovádt*; *bot. feuille —e, húsos levél*; *arch. colonne —e, kipohadt oszlop*.
Renflement (ran-), m. *durmadtság, hováds*; *arch. domborodás*; *avoir du —, domborodni*.
Renfier (ran-), v. n. *duzzadni, hovádni, dagadni*; *kelni*; *pâte bien —ée, jól kelt tészta*; *arch. domborítani*.
Renforcement (ran-), m. *aroh. mélyedés, falmélyedés*; *impr. kikezdés*; *fam. kalap becsapása*.

Renfoncer

Renfoncer (ran-), v. a. *ujra beszükolni*, melyekre *verni*, nyomni, lökni, mártani; tonn. *fenekelni*; impr. *kikezdeni*.
 Renforcement (ran-), m. *megerősítés*.
 Renforcer (ran-), v. a. *megerősíteni*; — l'ordinaire d'une maison, *háztartás közönséges (vagy napi) költségeit szaporítani*; boul. — la pâte, a *tésztát süríteni*; fig. c'est un paysan — é, *előkelő paraszt*; un bourgeois — é, *fölfuvalkodott polgár*; manuf. tafe-tas — é, *sajatafota*; 2. se —, v. r. *megerősödni*; ügyesebbé lenni.
 Renformer (ran-), v. a. *gant. keztyűt tágitni*; 2. *ismét alakítani*.
 Renformir (ran-), v. a. *maç. javítani, tisztítani*.
 Renformis (ran-for-mi), m. *maç. javítás, új vakolat*.
 Renformoir (ran-for-moare), m. *gant. keztyűfordító, bővítő*.
 Renfort (ran-for), m. *guer. segédsereg*; jur. — de caution, *biztosíték szaporítósa*; mar. *horgonysszín*.
 se Renfrogner v. refrogner.
 Rengagement (ran-), m. *isméti visszatérés (dologra, párthoz)*; *szolgálat megújítás*; *új hadszegődés*.
 Rengager (ran-), v. a. *ujra zálogba tenni, elzálogosítani*; *vmibe bonyolítani*; fig. — son coeur, *ismét szerelmessé lenni*; guer. — le combat, a *harcot megújítani*; 2. se —, v. r. — dans un procès, *ujra pörbe bocsátkozni*; — dans une cabale, *cselesdvénybe bonyolódni*; le combat se rengagea, a *harc újra elejét vette*; il se rengagea, *ujra bedült*.
 Rengaine (ran-), f. pop. *visszaütastás*; *rendreütastás*.
 Rengainer (ran-), v. a. — son épée, *kardját a tokba*

Rengendre

visszadugni; fig. — son compliment, *dókját visszataratani*.
 Rengendrer (ran-jan-), v. a. *ujra nemzeni*; 2. se —, v. r. *teremni*.
 Rengorgement (ran-), m. *begyeskedés*; *pöffeszkedés*.
 se Rengorger (ran-), v. r. *begyeskedni*; voilà une femme bien — ée, *nagyon rátartós nő*; ext. depuis qu'il est dans cette place il se — e fort, *mióta e hivatalban van, nagyon fölfuvalkodik*; fig. fam. il se — e, *fontoskodik*.
 se Rengouffrer (ran-), v. r. *ismét örvénybe rohamni*.
 Rengrainement (ran-), m. *meun. újra fölönteni (garatra)*.
 Rengrainer, v. rengrener.
 Rengraisser (ran-), v. a. *ujra hízalni*; *kövértetni*; on a — é ce cheval avec du son, e *lovat korpával kövértették*; 2. v. n. *ismét kövéredni, hízni*; il — e à vue d'oeil, *szemlátomást hízik*; 3. se —, v. r. v. rengraisser (v. n.); fig. fam. il commence à se —, *helyezte javulni kezd*.
 †Rengrégement (ran-), m. *szaporodás, növekedés*.
 †Rengrégér (ran-), v. a. *szaporítani, növelni, megroszszabítani*; 2. se —, v. r. *növekedni, rozszabulni*.
 Rengrénement (ran-), m. *mon. újra verés*.
 Rengréner (ran-), v. a. *mon. — une médaille, érmet verni*.
 Rengrener (ran-), v. a. *meun. újra fölönteni (garatra)*.
 Renhardir (ran-hardir), v. a. *ujra bátorítani*; 2. se —, v. r. *ujra bátorodni*.
 Reniable (re-ni-), a. *megtagadható*.
 Reniement, renifment (re-ni-), m. *megtagadás*.
 Renier (re-ni-é), v. a. *megtagadni*; 2. — son père, *atyját eltagadni*; 3. *lemondani*; chrétien — é, *hiteha-*

Renommée

gyott keresztény; moine — é, *prébék szerzetes*; 4. — Dieu, *Istent káromolni*.
 Renieur, se (re-ni-), s. (f. inus.), *istentagadó*.
 Reniflard (re-ni-), m. t. t. fam. *szelentyű*.
 Reniflement (re-ni-), m. *szaglálódás, szimatolás*.
 Renifler (re-ni-), v. a. *szaglálni, szimatolni*; ne reniflez pas mouchez-vous, ne *szaglálódjék, fújja ki az orrát*; — du tabac, *bur-nótolni*; le cheval — e, a *ló horkant*; fam. il — e, *vonakodik*.
 Reniflerie, v. reniflement.
 Renifleur, se (re-ni-), s. *szimatológató*.
 Réni-forme, a. *veséded*.
 Reniqueur (re-ni-), m. *manuf. kallós*.
 Renitence, f. phys. *ellenállás*; méd. *mirigydag keménysége*.
 Renitent, e (re-ni-), a. méd. *ellenálló (az új nyomásának)*; fig. *makacszkodó, ellenességű*.
 Reniveler (re-ni-), v. a. *ujra szintezni, lejtmerlegezni*.
 Renivellement (re-ni-), m. *isméti szintezés*.
 Renjamber (ran-), v. a. *ujra lépni, állépni*.
 Renmanteler (ran-), v. a. *a keményt javítani*.
 Renne, rhenne (rè-ne), m. z. *iramszarvas*; bois de —, *iramszarvas agancsa*.
 Rennes, caillou de —, *békató*.
 Renoircir (re-noar-), v. a. *ujra fehéritni*.
 Renoisier (re-noa-), v. r. *ci-vakodást, pörpatvart újra kezdni*.
 Renom (re-non), m. *hír, hírnév*; un homme de —, *híres férfi*; une femme de mauvais —, *rossz hírből álló nő*.
 Renommé, e (re-no-), a. *híres, neves, nagyhírű*; fam. un — buveur, *hírhedt ivó*.
 Renommée (re-no-), f. jó *hírnév*; p. bonne — *vaut*

Renommer

mieux que ceinture dorée, jó hírnév többet ér gazdagságnál; 2. hír, nesz, szószéle.
 Renommer (re-nou-), v. a. újra kinevezni; 2. híressé tenni; 3. tse —, v. r. vkire hivatkozni.
 Renonçant (re-non-), m. jeu. le — perd le jeu, ki a színt eltagadja játékát veszté.
 Renonce (re-non-), f. jeu. hiányzó szín.
 Renoncement (re-non-), m. megtagadás, lemondás; vivre dans au grand — de soi-même, nagy önmeztagságban élni.
 Renoncer (re-non-), v. a. à qch., v. n. lemondani vmiről; 2. dév. — à soi-même, önmagát megtagadni; vmivel föltagadni; jeu. a színt eltagadni; it. valamely színben hiányt szenvedni; 3. v. a. eltagadni, el nem ismerni, megtagadni. [s. lemondó].
 Renoncateur, trice (re-non-), Renonciation (re-non-cia-cion-), f. lemondás.
 Renonculation, e (re-non-), a. bot. szírontákfélé; 2. —es, f. pl. szíronták-félék.
 Renoncule (re-non-), f. bot. szíronták.
 Renonculier (re-non-cu-lié), m. jard. teljes virágú vad-cseresznye.
 Renoper (re-no-), v. a. une étoffe, újra csipkedni.
 Renouée (re-nou-), f. bot. csibehúr; — persicaire, hódos csikazár.
 Renouement, renouément (re-nou-), m. fig. megújítás.
 Renouer (re-nou-), v. a. újra összecsomózni, kötni; 2. átfűzni; cheveux —és de perles, gyöngyökkel átfűtött haj; fig. — un traité, szerződést megújítani.
 †Renouveau (re-nou-vé), m. fam. tavasz.
 Renouvelable (re-nou-), a. megújítható.

Renouveler

Renouveler (re-nou-), v. a. megújítani; megváltoztatni; új alakot adni; 2. ismételni; 3. v. n. növekedni; — de force, új erőt venni; fig. il —lle de jambe, megújult hévvel fog hozzát; fam. cette chose est —ée des Grecs, ez már régi dolog; 4. se —, v. r. megújulni; újra kezdődni.
 Renouvellement (re-non-), m. megújítás; — de la lune, újhold; 2. növekedés, erősödés, növedék; 3. ismétlés.
 *Renovateur, trice, s. a. újító.
 Renovatif, ve, a. megújító.
 Renovation (-cion), f. megújítás.
 Renseignement (ran-cé-nieu-man), m. jelentés, értesítés, tudósítás, fölvilágosítás; tudakozódás; utbaigazítás; jur. à titre de —, az igazság kipuhatólásaért.
 Renseigné, e (ran-cé-nié), a. értesült.
 Renseigner (ran-cé-nié-), v. a. újra tanítani, mutatni; 2. fam. utasítani, útbaigazítani; fölvilágosítani.
 Rensemencement (ran-), m. agr. isméteti vetés.
 Rensemencer (ran-), v. a. agr. újra vetni.
 Rentable (ran-), m. jövedelmező.
 Rentamer (ran-), v. a. újra kezdeni, megkezdni; fig. — un sujet, tárgyat újra fölhozni; 2. újra megfogni, megcsapolni, megtörni.
 Rantassement (ran-), m. újra földhalmozás; halmozat.
 Rentassé, e (ran-ta-cé), a. zömök, vackos.
 Rantasser (ran-ta-cé), v. a. újra földhalmozni; 2. se —, v. r. újra összegyűlni.
 Rente (ran-), f. járadék, kamat-jövedelem; 2. bér-jövedelem; 2. — à fonds perdu, életjáradék.
 Renter (ran-), v. a. jövede-

Rentrer

lemmel ellátni; étre bien —é, nagy jövedelmet bérni; 2. jard, újra oltani.
 Renterrement (ran-), m. újra eltemetés.
 Renterer (ran-), v. a. újra eltemetni.
 Rentier, ère (ran-), s. járadékos, járadékélvező; it. tőkepénzes; féo. bérfizető.
 Rentoilage (-toa-), m. csipkével isméteti díszítés.
 Rentoilier (-toa-lé), v. a. rászonnal újra beszegni; valamire vázsnat varrni; it. vászonra ragasztani.
 Renton, rentou (ran-), m. charp. ereszték, rovaték, illeszték.
 Rentonner (ran-), v. a. ismét hordóba tölteni.
 Rentortillement (ran-), m. isméteti begönggyölés.
 Rentortiller (ran-), v. a. újra begönggyölni; 2. se —, v. r. il se rentortilla dans son manteau, ismét köpenybe burkolózott.
 Rentou, v. renton.
 Rentrage (ran-), m. behordás, betakarítás.
 Rentrainer, v. a. újra behúzni, bevonnai; fig. újra berezteni.
 Rentraine, v. a. ir. contour. hozzá varrni; beöltögetni.
 Rentrature, f. contour. öltögetett varrás.
 Rentrant, a. m. géom. angle —, kiálló szög.
 Rentrayage (ran-tre-ia-), m. újra öltögetés; újra hozzávarrás.
 Rentrayer (ran-tré-ié), v. a. bivalybőröket ismét összehvarrni.
 Rentrayer, se (-tré-jeur), s. védszegélyező; föltető.
 Rentrée, f. visszatérés; th. újra föllépés; jeu. váltott kártya; 2. v. rantrage.
 Rentrer, v. n. ismét bemeni; ismét hazajöni; fam. — en danse, újra hozzáfogni (vmithez); milit. — dans l'alignement, a sorba visszalépni; fig. — dans son bien, vagyondát ismét

Renvahir

elfoglalni; — en charge, *hivatalba lépni*; — dans les bonnes grâces de q., *rkinek kegyét megnyerni*; — en folie, *ismét megőrülni*; — q. dans la poussière, *akit fenyegetésekkel halmozni*; dév. — en soi-même, *magába szállni*; 2. befolyjni; méd. variole —ée, *visszaverődött himlő*; fig. il est mort d'un chagrin —é, *titkos bíban halt meg*; bill. *elveszni*; jeu. *kártyát váltani*; II. v. a. *betakarítani, behordani*.

Renvahir, v. a. *újra megrohanni, birtokba venni*.

Renvahissement, m. *isméti megrohanás; birtokbarétel*.

Renveloper, v. a. *újra begöngyölni*.

Renvenimer (ran-ve-ni-), v. a. *újra rosszabbítani*; 2. se —, v. r. *újra rosszabulni*.

†Renverdie, f. litt. *tavaszi ford*; 2. *ellenséges támadás*.

Renverger, f. van. *ismét észszefonni, beléfontni*.

Renvergeure, f. van. *fonott szél*.

Renvers (ran-vèr), m. *couv. palatetőzés*.

Renversable, a. *átfordítható, földönthető*.

Renverse (ran-), à la —, *adt. hátra, hátra felé*; tomber à la —, *hanyatt esni*.

Renversement (ran-), m. *földöntés, fölborítás; fölfordítás; fölborlás; lerontás; fig. fölfordítás; 2. rendetlenség; észzeviszakhányás; fig. — d'esprit, lelki zavar; it. örület*.

Renverser (ran-), v. a. *földönteni, fölborítani, fölfordítani; lerontani*; — en allant en voiture, — en courant à cheval, *elgázolni*; — un mur, *falat lebontani*; lèvres —ées, *gombás ajak*; mar. *átvakolni; 2. fölfordítani; it. fig. fam. la marmite est —ée*

Renverseur

dans cette maison, *e házban szűkben élnék*; physionomie —ée, *zöldt arc*; II. se —, v. r. *hanyatt esni*; it. v. réc. *egymást megrohanni*.

Renverseur (-ceur), m. *burl. fölfordító*.

Renvi (ran-), m. *jeu. túligéret*.

Renvier (ran-), v. n. *jeu. túligérni*; 2. v. *renchérir*.

Renvoi (-voa), m. *visszaküldés; 2. elbocsátás; jur. elutasítás; phys. visszavetés*.

Renvoyer (-voa-ié), v. a. *visszaküldeni; 2. visszautasítani; ismét visszaküldeni*; — un domestique, *szolgát elbocsátani*; 3. *igazítani, utasítani, utalni*; fam. — q. bien loin, *akit kereken elutasítani*; gr. *származtatni, leszármaztatni*; 4. *elnapolni; elhalasztani*; pal. — un accusé, *vádlottat fölmenteni*; 5. *visszalökni*; phys. *visszavetni*.

Réoccupation (-cion), f. *visszafoglalás*.

Réocuper, v. a. *visszafoglalni*; 2. *újra foglalkoztatni*.

Réopiner, v. n. *még egyszer szavazni*.

Réordination (-cion), f. *isméti felszerelés*.

Réordonner, v. a. *théo. ismét fölzentelni*; 2. *újra parancsolni*.

*Réorganisateur, trice, s. a. *ujonszervező*.

*Réorganisation (-cion), f. *ujon szervezés*.

*Réorganiser (-zé), v. a. *ujon szervezni*.

Réouverture, f. *újra megnyitás*.

Réoxydation (-cion), f. *phys. újra élenyítés*.

Réoxyder, v. a. *phys. újra élenyíteni*.

Repaire, m. *barlang; fészék; fig. tolvaj, zsivány, rabló-tanya; ch. hulladék (vadak ganajozása)*.

Réparation

Repaire, v. n. *ch. pihenni*.

Répaissir, v. a. *még jobban süríteni*; 2. v. n. *még jobban sürösödni*.

Répaississement, m. *sürítés, besürítés; 2. sürösödés*.

Repaître, v. n. *ir. táplálkozni*; 2. v. a. *táplálni; abrakoltatni; fig. — ses yeux, szemét legeltetni*; — q. de belles paroles, *akit szép szavakkal hitegetni*; 3. se —, v. r. *táplálkozni; fig. gyönyörködni*; it. il ne se repait que de vent, *csupán hü dolgokkal foglalkozik*.

Repaître, v. repêtrir.

Repâir, v. n. *újra elsápadni*.

Repamer, v. a. *blanch. folyóvízben sulykolni*; 2. se —, v. r. *újra eldőlteni*.

Répandre, v. a. *künteneni*; — des larmes, *könyeket hullatni*; — du sang, *vért ontani*; fig. il y a eu bien du sang de répandu, *sok pénzt kártyáztak el*; 2. el-, szét-, kiosztani; 3. *terjeszteni, szétterjeszteni*; vulg. avoir la bile répandue dans le sang, *sárgaságban szenvedni*; fig. *terjeszteni*; II. se —, v. r. *terjedni; kiömleni; elterjedni*; il cherche à se —, *keresi a társaságokat*.

Repanser, v. a. *újra bekötni*.

Repapilloter (-lio-), v. a. *hajgönggyekkel újra becsavarni (haját)*; fig. *kijavítani*; 2. se —, v. r. *fig. fam. les affaires se repapillotent, az ügyek ismét rendbe jönnek*.

Réparable, a. *helyrehozható, jóvátehető; javítható*.

Reparage, m. *drap. második nyírás; it. előkészítés; orf. simára reszelés*.

Réparage, m. *javítás*.

Repaître, v. a. *ir. ismét megjelenni; mutatkozni*.

Reparateur, trice, e. (f. u.), *javitó*; iron. — des torts, *hivatalan közbenjáró*.

Réparation (-cion), f. *javi-*

Réparatoire

tás; 2. elégtétel; — d'honneur, becsület-visszaállítás; e, f. — a lá bűche, erdőbírság.
 Réparatoire, a. javító; javítási.
 Reparcourir, v. a. ir. újra bejárni, befutni; átolvasni.
 Réparer, v. a. kijavítani; II. helyrehozni, jóvá tenni; helyreállítani; — un dommage, kárpótolni; 2. se —, v. r. helyreállni.
 Reparer, v. a. újra ékitni, díszíteni; 2. se —, v. r. magát újra cicomázni.
 Répareur, m. moull. javító.
 Reparier, v. a. újra fogadni.
 Reparler, v. a. újra beszélni; megbeszélni.
 Reparon, m. tiss. másodmínőségű kender.
 Repart, v. repartie.
 Repartage, m. újra osztás, el-, kiosztás.
 Repartager, v. a. újra el-, kiosztani.
 Repartement, — timent, m. kivétel, fölosztás.
 Repartie (-thié), f. viszonzás; cela est sans —, erre nem lehet válaszolni.
 Repartir, v. n. visszautazni, ismét elutazni; 2. vizsgozni.
 Répartir, v. a. el-, kiosztani; kivetni.
 *Répartissable, a. el-, kiosztható.
 Répartiteur, m. kiosztó; expl. becsmester; 2. a. m. com-missaire —, adó kivétel.
 Répartition (-cion), f. kiosztás, szétoztás; — des impôts, adó kivétel.
 Reparton, m. ard. palatőke.
 Repas (-pá), m. evés; étel; heure du —, evés ideje; — en maigre, bőjt étel; — en gras, húsetel; p. faire un — de brebis, száraz kenyeret ebédelni.
 Repassage (re-pa-ça-), m. vasalás; 2. újra örlés; 3. sürű kártolgyaratolás; 4. kültőző madarak második

Repasse

visszatérése; 5. jard. utak gyomlálása.
 Repasse (-pace), f. boul. korpás liszt; dist. faire la —, a pálinkát másodszor fejteni.
 Repasser (-pa-cé), v. n. ismét átjönni, menni, visszamenni, elmenni (mellett); 2. v. a. ismét átvezetni, vinni, menni; — les étoffes par la peinture, kelméket még egyszer megfesteni; — du linge, vasalni; pop. — le buffle à q., vkit megdöngetni; fam. il a été bien —é, jól lehordták; — des rasoirs, újra fenni; chaud. simára kapálni; fond. — les crasses, a salakot újra olvasztani; II. — qch. dans sa mémoire, vmit emlékébe idézni; — sa leçon, leckét ismételni.
 Repasseresse (-pá-ce-rè-ce), f. drap. sürű kárt.
 Repasseur (-pa-ceur), m. coutel. műköszörűs; 2. —, se, s. épl. csiszoló, pallérozó; 3. — se, f. vasalónő.
 Repassette (-pa-cette), f. card. simító kárt.
 se Repassionner (-pa-cio-né), v. r. v. se passionner.
 Repatrier, v. n. a hazába visszatérni; 2. v. a. a hazának visszaadni.
 Repaumer, v. a. drap. újra beavatni; 2. vízben kimosni; 3. arg. újra elfogni.
 Repavement, m. ismétli kövezés.
 Repaver, v. a. újra kövezni.
 Repayment (-pé-ié-), m. tismételt fizetés.
 Repayer (-pé-ié-), v. a. újra megfizetni.
 Repêcher, v. a. újra kihálászni, kifogni; fig. fam. —q., magát vkin megbozulni.
 Repeigner (-pè-nié-), v. a. ismét fésülni, megfésülni.
 Repeindre (-pain-), v. a. újra festeni, megfesteni, mázolni; 2. ráfesteni.
 Repeint, m. ráfestés.

Répertoire

Repeler, v. a. meig. szörét vakarni.
 Repeloter, v. a. újra fölgebölni.
 Rependre (-pan-), v. a. újra fölakasztani.
 Repenelle (-pe-nelle), f. oisel. csaptató.
 Repenser (-pan-cé), v. a. újra meggondolni.
 Repentailles, v. repentir, pénitence.
 Repentance (-pan-), f. dév. bűnbánat, megbánás.
 Repentant, e (-pan-), a. bűnbánó.
 Repenti, e (-pan-), a. v. repentant; 2. —s, f. h. m. veszeklőház; les —, veszeklő nők.
 Repentin, m. burl. büntető, veszeklő.
 Repentir (-pan-), m. bánat, bánás, megbánás.
 se Repentir (-pan-), v. r. dév. megbánni, bánatot érezni; — de ces péchés, bűneit megbánni; 2. je me suis repenti de..., sajnáltam, hogy...
 Répéition, m. épl. ár.
 Répérants, m. pl. t. t. se lejtkőc.
 Repercer, v. a. újra fúrni, átúrni, átlukasztani, áttörni; bij. ouvrage —é, áttört mű.
 Reperceur, se, s. bij. áttörő.
 Répercussif, ve, s. a. méd. visszahajtó.
 Répercussion (ré-pèr-kucion), f. méd. visszahajlás; phys. visszavetés.
 Répercuter, v. a. méd. visszahajtani; phys. visszaverni; 2. se —, v. r. visszaverődni.
 Reperdre, v. a. ismét elveszteni.
 Repère, repaire, m. arch. jel; charp. jegy.
 Répertoire (ré-pèr-toa-re), m. lelkönyv, leltár; com. lajstrom; arch. — anatomique, csontváz-terem; th. műsorozat; fig. fam. c'est un vrai —, valódi élő krónika.

Repeser

Repeser (-zé), v. a. *ujra mérlegelni*; fig. *ujra megfontolni*.
 Répétailler (-ta-lié), v. a. m. p. *magolni*; it. *untig ismétetni*.
 Répéter, v. a. *ismételni*; m. p. *cet homme répète, ez ember fecsegő*; opt. *sokszorosítani*; 2. th. *próbát tartani*; 3. *visszakövetelni*; s'il y a des frais je les répète sur vous, *ha költségek lesznek, önön követelem*; jur. — des témoins, *tanukat másodszor vallatni*; 4. se —, v. r. *ismétléseket tenni*; cela se répète tous les jours, *ilyesmi mindennap megtörténik*. [altantó].
 Répétiteur (-thi-teur), m.
 Répétition (-thi-cion), f. *ismétlés*; horl. *montre à —, ismétlő óra*; jur. — des frais, *költségek visszakövetése*; th. *próba*.
 Répétitionner (-thi-cio-), v. a. *ujra folyamodni*.
 Répétrir, v. a. *ujra dagasztani*; fig. *teljesen átváltoztatni*.
 Repeuplement, m. *ismét benépesítés*; *benépesedés*; — d'un bois, *erdőültetés*.
 Repeupler, v. a. *ujra népesíteni*; 2. se —, v. r. *ujra népesedni*.
 Repic (-pik), m. *jeu. faire —, kilencvenest csinálni*; fig. *faire q. — et capot, vkit elhallgattatni*.
 Repiler, v. a. *ujra törni, zúzni*.
 Repincer, v. a. *pop. ujra nyakon csipni*.
 Repiquage, repiquement, m. *constr. kövezett országút javítása*; agr. *átültetés*; *contur. ujra tűzdelés*.
 Repiquer (-ké), v. a. *constr. kövezett országútát javítani*; *contur. ujra tűzdelni*; agr. *átültetni*.
 Repit (-pi), m. *határidő, haladék*; fig. *un peu de — s'il vous plaît, egy kis türelmet kérek*.

Repité

Repité, v. *sanvé*.
 Replacement, m. *visszaállítás, tevés, rakás*.
 Replacer, v. a. *visszaállítani, tenni, rakni, helyezni*; 2. se —, v. r. *visszaállni, ismét leülni*.
 Replaidier, v. a. *ujra védni törvényezék előtt*.
 Replain, m. agr. *művelt, bevetett föld*.
 Replanchéier, v. a. *ujra pallozni*.
 Replanir, v. a. men. *simára gyalulni*.
 Replanissement, m. men. *simára gyalulás*.
 Replantation (-cion), f. *ujra plantálás*.
 Replanter, v. a. *jard. ujra beültetni, plantálni*.
 Replâtrage, m. *ujbóli gipszelés*; fig. *cette excuse n'est qu'un —, ez a mentés nem egyéb szépítésnél*.
 Replâtrer, v. a. *ujra gipszelni*; fig. *kopasz mentségeket fölhozni*; 2. se —, v. r. *magát kendőzni*.
 Replâtreur m. *gipszelő, csirizelő*; fig. *mentegető*.
 Réplé, a. m. bot. *beszegett*.
 Replet, te, ère, a. *kövér, vastag, vérmes*.
 Replétion (-cion), f. *bőned-visség*; *bénéf. teljes ellátás*.
 Repleurer, v. a. et n. *ujra sírni*.
 Repleuvor, v. n. imp. *ujra esni, esőzni*.
 Repli, m. *kettős ránc*; *hajtóka*; 2. pl. *görbület*; fig. *redő, rejtek*; it. *je me perds dans les —s de cette affaire, nem igazodhatom el ez ügy bonyodalmai közt*.
 Repliable, a. *redőzhető*; it. *görbűthető*.
 Replicard, e, a. *civakodó, makacs, ellenkező*.
 Repliment, m. *redőzés, összehajtás*; *redőzet*.
 Replier, v. a. *ismét redőzni, összehajítani*; *guer. hátrálatni*; 2. se —, v. r. *görbülni*; *guer. zárt sorokban*

Répondre

visszavonulni; fig. *más bizonyítékokhoz folyamodni*; it. *magába szálni*.
 Réplique, f. *válasz, viszonválasz*; jur. *másod panasz*; th. *végző*.
 Répliquer (-ké), v. a. jur. *viszonválaszt adni*; *mon avoué a parlé, le vôtre a répondu, le mieu répliquera, ügyvédem beszélt, az öné felelt, az enyém viszonválaszt fog adni*; 2. *válaszolni*; *viszonzani*; 3. *ellenvetni, el'envetést tenni*.
 Replisser, v. a. ir. *ismét ráncolni, ráncba szedni, rakni*.
 Replonger, v. a. *ujra bemártani*; *áztatni*; fig. *la guerre nous —e dans de nouveaux malheurs, a háború új szerencsétlenségeket hoz reánk*; 3. v. n. *alámerülni*; 2. se —, v. r. *ujra elmerülni*; il s'est —é dans la débauche, *ujra kicsapongásnak adta magát*.
 Repolir, v. a. *ujra csiszolni, fényíteni*; fig. *kiigazítani, utolsó simogatást tenni (műven)*.
 Repolissage, m. *ujra fényítés, csiszolás*.
 Repolon, m. man. *kanyar*.
 Repomper (re-pon-pé), v. a. *ujra szivattyúzni*.
 Reponchonner, v. a. *teint. festékekkel föleleveníteni*.
 Repondant, m. *écol. vitató*; jur. *kezes*; *donner —, kezest állítani*.
 Repondre, v. a. *ujra tojni*.
 Répondre, v. a. et n. *felelni*; it. *gf. viszonzni*; 2. abs. — à propos, *találósan válaszolni*; *felelni*; je ne veux point d'un valet qui répond, *nem akarok oly szolgát, ki felel*; *écol. — en philosophie, a bölcslemből vitatkozni*; II. *hozza illeni, összhangzani, megegyezni*; il s'est blessé au coude et la douleur lui répond au petit doigt,

Répons

könyökét sebesíté meg és a fájdalom kisujjáig hatol; 2. la sonnette répond dans sa chambre, a csöngetyi szobájáig hallatszik; il y a un chemin sous la terre qui répond dans la forêt, e földalatti út az erdőig vezet; 3. viszonozni; — au salut de q., vki-nek köszöntését viszonozni; il n'a pas répondu aux espérances, nem felelt meg a reményeknek; man. ce cheval répond aux éperons, e ló enged a sarkantyúnak; écon. rur. cette graine répond, a vetés mozog; 4. megfelelni; le succès ne répondit pas à notre attente, a siker nem felelt meg várakozásunknak; 5. — pour q., vkiért kezeskedni; — de q., valakiért jótállani; fam. je le lui dirai je vous en réponds, biztosítom önt, hogy meg fogom neki mondani; III. se —, v. réc. egymásnak felelni; fig. nos coeurs se répondent, szívünk megértik egymást.

Répons, m. cath. feleldének, énekfelelet.

Réponse, f. felelet, válasz; p. telle demande telle —, milyen a kérdés, olyan a felelet; it. le silence vaut une —, hallgatás ráhagyás; 2. cáfolás; cáfolat; 3. válaszlével; prat. viszonozás.

Reponse, f. ismétli tojás.

Repopulariser, v. a. újra népszerűsíteni; 2. se —, v. r. újra népszerűsödni.

Report, m. com. átvitel.

Reportage, m. com. feltized.

Reporter, v. a. visszavinni, visszahozni; átvinni; fig. elmondani, elcsevegni, utána mondani; 2. fig. se —, v. r. magát visszagondolni.

Repos (re-pó; re-poz), m. phys. nyugvás; mozdulatlanosság; laissez — moi en —, hagyjon békén; 2. nyu-

Reposée

godalom, nyugalom; le — est doux après le travail, munka után édes a nyugalom; 3. nyugodtság, csönd; fig. dormir en —, gond nélkül lenni; 4. alvás; arch. — d'escalier, nyugszak, lépcső-forduló; jard. pad; fig. nyugpont; arq. mettre un fusil en son —, puska sárkányát leereszteni; poét. közepnyug, metszet; it. versnyug; expl. nyugállás, to-rokpad.

Reposée, f. ch. tatty, fekhely.

Reposer, v. a. nyugtatni, nyugodni hagyni, letenni; teint —é, üde arcszín; — la tête, fejét lenyugtatni; fig. cette espérance — e l'ame, e remény vigasztalja a lelket; II. v. n. nyugodni, alunni; avez-vous bien —é? jól aludt? aller —, lefelelni; 2. pihenni; cath. le saint sacrement y —e, a szentség van ott el'ève; fig. ce raisonnement ne —e sur rien, ez okoskodásnak nincs alapja; 3. leülepedni; 4. se —, v. r. nyugodni, pihenni; 5. se — sur q., bízni vkiben.

Reposoir (-po-zoar), m. cath. nyugoltár; 2. nyughely; fabr. —, diabolotin, szűrő kád.

Reposséder (-poce-), v. a. újra bírni.

†Repostement (-poce-), adv. lopva.

Repotencé, e. a. bl. croix —e, kettős kajam kereszt.

Repoudrer, v. a. újra beporozni.

Repougnier, v. a. agr. másodszor metszeni.

Repous (-pou), m. maç. téglaporrall vegyített vakolat.

Repouser (-zé), v. a. újra házasodni.

Repoussable, 2. visszalökhető, visszavethető.

Repoussant, e. a. fig. vissza-taszító, undok; 2. m. arg.

Reprendre

pisztoly; it. —e, f. lőpor.

Repoussement (-ce-man), m. arm. visszalökés.

Repousser (repou-cé), v. a. visszalökni, ütni, hajtani; elutasítani: pop. il a été —é à la barricade, kerekken megtagadták tőle; 2. megboszulni; viszonzni: viszaadni; — une tentation, kísértésnek ellenállni; — une demande, kérelést visszautasítani; bot. újra hajtani, sarjazni; ch. le cerf —e, a szarvas agancsát hullatja; 3. v. n. arq., ce fusil —e, ez a fegyver rög; arg. il —e comme un fusil de rempart, büdös a szája.

Repoussoir (re-pou-çoar), m. charr. szegvas; — du dentiste, foghúzó; bij. homorító véső; sculpt. kövész.

Repoustage (-pouce-), m. rázás.

Repouster (-pouce-té), v. a. rázni.

Reprécipiter, v. a. ismét lezuhanni, rohanni.

Représensible, a. megróható, gáncsolható.

Représensif, ve, a. feddő, gáncsoló.

Représension (ré-pré-ancion), f. feddés, megrózás, megdorgálás.

Reprendre, v. a. visszavenni; visszafogadni; fig. le malade a repris le dessus, a beteg ismét helyre állt; 2. ismét megfogni, kézhezkeríteni; méd. la fièvre l'a repris, a láz újra erőt vett rajta; si je vous y reprends, ha rajta kaplak titeket; 3. ismét hordani, folytatni; abs. válaszolni, viszonzni; th. ismételni, ismét színpadra hozni; jur. — une instance, folyamodványt szorgalmazni; coutur. öltögetni, foltoztatni; maç. aláfújni; 4. —q., vkit megdorgálni; it. rozsalni, kifogásolni;

Répreneur

5. v. n. ismét gyökeret verni, meggyökerezni; fig. magához térni; la rivière a repris, a folyó fagyni kezd; 6. se —, v. r. magát észrevenni; hibáját kijavítani; la plaie se reprend, a seb heged, összeforr.
- Repreneur, se, s. ócsárló, gáncsoló.
- Représaille, f. ord. pl. viszázat; fig. user de —s, szegyet szeggel, fántom fánt.
- Représailler (-za-lié), v. n. viszátorlani.
- Représentant (-zan-), m. képviselő, helyettes; pol. — du peuple, népképviselő.
- Représentatif, ve, (-zan-), a. képviseleti.
- Représentation (-zan-ta-cion), f. előmutatás, előterjesztés; peint. ábrázolás; cath. mettre une — dans une église, templomban gyászravatalt fölállítani; th. előadás; 2. tekintély; 3. képviselés; 4. ellenvetés.
- Représenter (-zan-té), v. a. előtűntetni, előmutatni; bemutatni; jur. előadni; dess.; peint. ábrázolni; 2. esetelni, leírni, lerajzolni; th. előadni; 3. képviselni, helyettesíteni; abs. il — e bien, jól betölti helyét; it. il — e bien, urasan él; it. il — e bien, nagy urat játszik; it. il — bien, sokat mutat; 4. figyelmeztetni; 5. emlékeztetni hozni; 6. se —, v. r. ismét megjelenni, mutatkozni; képzelní; gondolni, vélni.
- *Répressible (-pré-ci-), a. megakadályozható, gátolható.
- Répressif, ve (-pré-cif), a. megakadályozó, hátráltató, gátoló.
- Répression (-pré-cion), f. megakadályozás, hátráltatás, gátolás.
- Repréter, v. a. újra kölcsönözni, kölcsönadni.
- Repriser, v. a. újra kérni; viszont meghívni (ebédre).

Réprimable

- Réprimable, a. helyrehozható, megzabolázható; megakadályozható.
- Réprimandable, a. gáncsolható, feddhető, ócsárolható.
- Réprimande, f. megrovás, feddés; c'est un grand faiseur de —s, szeret dorgálni.
- Réprimander, v. a. megróni, feddni, gáncsolni, dorgálni.
- Réprimement, e. a. akadályozó, gátló.
- Réprimer, v. a. — les abus, a visszaéléseket megakadályozni, azok elejét venni; — l'insolence, a vakmerőséget megzabolázni; 2. lecsöndesíteni, elnyomni, lecsillapítani; méd. csillapítani.
- Repris, m. — de justice, pal. egy ízben már büntetett egyéniség.
- Reprise, f. visszavétel, visszafoglalás; — d'un ouvrage, folytatás; — d'un procès, pör megújítása; th. ismétlés; arch. aláépítés, aláfalazás; com. künnlevőség, künnlevő pénz; coutur. javítás; bot. hízóka; mar. visszafoglalt hajó; mus. ismétlés; ismétlőjel; peint. újra festés; par —, adt. helylyel-közzel; it. à plusieurs —s, több ízben.
- Repriser, v. a. et n. újra becsülni; coutur. újra kijavítani.
- Réprobateur, trice, s. roszaló.
- Réprobation (-cion), f. roszálás; théo. kárhoztatás; kirekesztés.
- Reprochable, a. feddendő, hibás; pal. félrevetendő; gyanus.
- Reproche, m. szemrehányás; chaque état a son —, minden helyzetnek meg van a maga kellemetlensége; homme sans —, kifogástalan férfi; pal. kifogás; adt. sans —, soit dit sans

Reptile

- , szemrehányás nélkül legyen mondvá.
- Reprocher, v. a. szemére vetni, lobbantani, hányni; pal. — des témoins, tanukat félrevetni; 2. se —, v. r. szemrehányásokat tenni magának; vmit megbánni.
- Reprocheur, se, s. p. u. szemrehányó.
- Reproducteur, trice, a. újra termő, újra nemző.
- Reproductibilité, f. did. tenyésztési erő, -képesség.
- Reproductible, a. tenyésztethető, újra szaporítható.
- Reproductif, ve, a. écon. pol. tenyésztő, szaporító.
- Reproduction (-duk-cion), f. tenyésztés, elszaporítás; 2. újra növés, termés; la — de cette année est très-hâtive, ez évben a gyümölcsök korán érnek; fig. utánnomás.
- Reproductivité, f. tenyésztési képesség; visszapótló erő.
- Reproduire, v. a. ir. újra tenyészteni; újra hajtani; pal. újra elő-, fölhozni, előadni; — q. à la cour, vkit az udvarnál ismét bemutatni; 2. se —, v. r. újra teremni, tenyészni; előfordulni; újra megjelenni.
- Repromettre, v. a. ir. újra megígérni; 2. se —, v. r. ec. egymásnak új ígéreteket tenni.
- Repromission, f. théol. igézés; ígéret.
- Réprouvable, a. kárhoztatható, elvethető.
- Réprouvé, m. elátkozott, elkárhozott; il a un visage de —, visszataszító, vészjósló arca van.
- Réprouver, v. a. kárhoztatni; elvetni; théo. elátkozni.
- Reprouver, v. a. ismét, újra bebizonyítani.
- Reptation (rèp-ta-cion), f. h. n. csúszás, mászás.
- Reptatoire (rèp-), a. h. n. csúszó, mászó.
- Reptile, a. csúszó, mászó; 2.

Reptilivore

m. h. n. hüllő, kétéltű; fam. c'est un —, álnok gonosztevő.
 Reptilivore, a. h. n. hüllőt evő.
 Repu, e, a. jóllakott; fig. on m'a fait des compliments et donné des promesses, me voilà bien —, bókoltak és ígéreket tettek, úgy annyira, hogy torkig vagyok vele.
 Républicain, e, s. a. köztársasági; 2. orn. afrikai pintyőke.
 Republicaniser (-ka-), v. a. köztársasággyá tenni; köztársasági érzelmeket terjesztetni; 2. v. n. köztársasági érzelműnek lenni.
 Republicanisme (-ka-), m. köztársasági érzelem.
 Républicide, s. a. köztársaság-gyűlölő.
 République, s. köztársasági lakos.
 République, f. köztársaság; 2. qf. állam; fig. — des lettres, tudományok országa; it. kör, társaság.
 Répudier, v. n. ismét hirdetni; kiadni.
 Répucé, m. ois. hurok.
 Répudiable, a. elvethető, eltaszitható.
 Répudiation (-cion), f. elhajtás, elűzés, nőtávoztatás; la — s'appelle divorce parmi les chrétiens, a nőtávoztatást a keresztényeknél elválásnak nevezik; 2. jur. — d'une succession, örökség visszautasítása.
 Répudier (-dié), v. a. jur. — sa femme, nejét elűzni; it. — une succession, örökséget visszautasítani; fig. elvetni.
 Repue, f. étetés; étetés ideje; evés, étkezés; franche —, ingyen ebéd.
 Répugnance (ré-pu-nian-ce), f. ellenzetesség; ellenkedés; utálat.
 Répugnant, e (-pu-nian), a. ellenző, ellenkedő; it. utálatot gerjesztő.
 Répugner (ré-pu-nié), v. n.

Répullulation

ellenkezésben lenni, ellenkezni; 2. utálatot, undort érezni; cet homme me —e, utálok ez embert.
 Répullulation (-cion), f. chir. taplóssodás, buja növényesség seb körül).
 Répulluler, v. n. buján nőni, újra nőni, szaporodni; fig. les erreurs ont —é depuis peu, a tévtanok rövid idő óta nagyon elharapóztak.
 Répulsif, ve (-cif), a. phys. visszalökő, ellökő; fig. visszasztatító.
 Répulsion (-cion), f. phys. visszalökés; fig. ellenszenv, utálat.
 Repurgatif, ve, a. méd. ismét hajtó; 2. m. ismételt has-hajtó-szer.
 Repurger, v. a. méd. újra tisztítani, üríteni (hasat).
 Repus, e, a. elrejtett, lefátyolozott; dimanche —, virágvasárnap.
 Reputation (-cion), f. hírnév; il est en mauvaise —, rossz hírben áll; 2. abs. tekintély, tisztelet; 3. tekintély.
 Réputer, v. a. tekinteni vminek; il est —é pour homme de bien, vagyonos embernek tekintik.
 Requant, m. com. örökség elajándékozása; negyed negyede (elárverezett telkes jószág becsárából).
 Requéable (-ké-), a. com. visszakövetelhető.
 Requéant, e (-ké-), s. a. pal. kereső, folyamodó.
 Requéir (-ké-), v. a. ir. keresni, folyamodni, kérni; 2. követelni; kívánni; — la force armée, a' hadsereget összehíni; fig. l'âge requis, a kellő kor; 3. megkeresni; rendelni; 3. aller —, ismét keresni.
 Requête (-kè-), f. jur. folyamodvány; kereset; il a été débouté de sa —, keresetét visszautasították, elvetették; ch. újra nyomozás; 2. fam. kérelem, kére, kívánság; j'ai fait

Resalnement

droit à sa —, teljesítettem kérelmét; être de —, kérésnek lenni.
 Requête (-kè-), m. ch. vadaszkiallás (ebek visszahívására).
 Requête (-kè-té), v. a. ch. újra nyomozni.
 Requiem (re-kui-ème), m., —, on : messe de —, gyász-mise.
 Requin (re-kein), m. icht. cápa; 2. arg. vámtiszt.
 se Requinquer (re-kein-ké), v. r. iron. piperészkedni.
 Requent (re-kein), m. cont. ötöd ötöde.
 Requirer (-ki-), v. a. ismét fölszerelni; 2. se —, v. r. magát fölszerelni.
 Réquise (-ki-ze), f. chose de —, p. u. keresett, ritka valami; être de —, v. r. requête (2.).
 Réquisition (-ki-zi-cion), f. megkeresés; jur. jegyzőkönyvbe fölvevett kereset; it. megkeresvény (államügyészség); 2. követelmény; letartóztatás; — des vivres, élelmiszerek beszedése.
 Réquisitionnaire (-ki-zi-cion-nè-re), s. et a. m. letartóztatott, beszédett; h. de F. ujonc.
 Réquisitionner (-ki-zio-né), v. a. megkeresni; beszélni; letartóztatni.
 Réquisitoire (-ki-zi-toaire), m. prat. folyamodvány; megkereső levél; 2. üld-levél, nyomozó-levél.
 Réquisitorial, e (-ki-zi-), a. prat. megkereső.
 Requitter (-ki-), v. a. ismét elhagyni.
 Rére, v. raire.
 Rêrefief, v. arrière-fief.
 Resacquer (-za-ké), v. a. mar. — l'ancre, horgonyt fölhúzni.
 Resacer (-ça-crè), v. a. újra fölszentelni, fölavatni.
 Resaigner, v. resaigner.
 Resaille, f. agr. aratás ideje.
 Resaisir, v. resaisir.
 Resalnement (-ça-), m. vi-szon-üdvözlés.

Resaluer

Resaluer, ressaluer (-ça-), v. a. *viszon-köszönni, üdvö-zölni*; 2. se —, v. *réc. egy-mást viszon-köszönteni*.
 Resangler, ressangler (-cangl-), v. a. *ismét övezni*.
 Resarcler (re-çar-), v. a. *jár-d. ujjra gyomlálni, irtani*.
 Resarcir (re-çar), v. a. *brod-inus. kelme szövetét tü-rel javítani*.
 Resarcoissure (re-çar-), f. *brod. inus. tüvel javított szövés*.
 Resasser, etc. v. *ressasser, etc.*
 Resaucer (-ço-cé), v. a. *cuis. — qch., vminek új mártást adni; fig. ujjra bemártani, megnedvesíteni*.
 Resauter, v. *ressauter*.
 Resaveter (-ça-), v. a. *ujra foltozni*.
 Rescampir, v. a. *peint. ismét kiemelni*.
 Rescellement (-cèl-man), m. *ujra lepöcsételeés*.
 Resceller (-cè-lé), v. a. *ujra lepöcsételezni*.
 Rescif, v. *récif*.
 Rescindaut (re-cain-), m. *pal. eltörlési kérelem; 2. —, e. a. pal. semmitést okozó*.
 Rescinder (re-cain-), v. a. *pal. megsemmisíteni, eltörölni; il a fait — l'obligation, a kötvényt érvénytelené nyilvánította*.
 Rescision (re-ci-zion), f. *bi-rói megsemmisítés, érvénytelenítés; lettres de —, semmiének nyilvánítás*.
 Rescisoire (ré-ci-zoa-re), m. *prat. pörös ügy főtárgya; 2. a. jur. semmitő; döntő*.
 †Rescousse, f. *segítés, segítség*.
 †Rescousser, v. *secourir*.
 Rescription (rèce-crip-cion), v. *assignation, mandat (2.)*.
 Rescrit (rèce-kri), m. *jur. visszairat, válasz; 2. h. eccl. —s du pape, pápai rendeletek*.
 †Réséance, v. *résidence; 2. v. bourgeoisie*.

†Réséantir

†Réséantir, v. n. *lakni; szé-kelni*.
 †Réséantise, f. *lakhely; székhely*.
 Réseau (ré-zô), m. *ch. vadászhaló; mod. coiffe de —, recefbkötő; h. n. recéskiggyó*.
 Résécher (-cé-), v. a. *ismét száritni*.
 Resection (-cèk-cion), f. *chir. csont végének levágása*.
 Réséda, herbe mauve, f. *bot. rezeda; — odorante, szagos rezeda*.
 Résédacé, a. *bot. rezedanemii*.
 Réségál, résigál, réalgar, m. *chi. sárga mirkénecs*.
 Reseller, resseller (-cè-lé), v. a. *ujra nyergelni*.
 Resemeler, resemelage, resemer, v. *ressemeler, etc.*
 †Réséquer (-cè-ké), v. a. *kihúzni, kitörölni; chir. csont végét levágni*.
 Réservation (-cion), f. *jur. föntartás, kikötés*.
 Réserve (ré-zèr-), f. *jur. jogtartalék, föntartás, föntartagó; ch. canton de —, vadászkerület; com. kikötvény; e. f. arbres de —, magcsemétek; bois de —, tilos erdő; guer. armée de —, tartalékhad; 2. tartózkodás, ovatosság; je n'ai aucune — pour lui, nincs titkom előtte; 3. en —, adt. tartalékban; 4. à la —, adt. kivéve; 5. sans —, adt. kivétel nélkül, minden esetben*.
 Réservé, e (ré-zèr-), a. *tartózkodó, ovatos; 2. s. elle fait bien la —e, nagyon rátartós*.
 Réserver (ré-zèr-), v. a. *kihötni, föntartani; 2. elteni, megőrizni; elhalasztani; félretenni; megkímélni; II. se —, v. r. magának föntartani, kikötni*.
 Reservir, resservir (re-cèr-), v. a. *ismét föltálatni; 2. v. n. ismét használni; 3. se — de q., de qch., v. r. használni, igénybe venni*.

Résilier

Réservoir (ré-zèr-voare), m. *medence; pèch. víztartó, vízfogó; an. — des larmes, könnytömlő; — de l'urine, húgyhólyag*.
 Reseuil, m. *pèch. halász-háló*.
 Résidant, e (-zi-), a. *lakó*.
 Résidence (-zi-dance), f. *lak-hely, székhely; 2. tartózkodási hely; 3. ügyvivőség*.
 Résidant (ré-zi-dan), m. *ügytsizt, ügyvivő*.
 Résider (ré-zi-dé), v. n. *lakni; fig. il croit que toute le sagesse —e dans sa tête, azt hiszi, hogy ő a legokosabb ember a földön; voici où —e le mal, itt rejlik a baj; 2. abs. udvart tartani; székelni*.
 Résidu (-zi-), m. *hátralék, maradvány; chi. üledék; expl. — des minerais bo-cardés, salak érc*.
 Resiffler (re-ci-), v. a. *ujra fűtyölni*.
 Résignable (ré-zi-nia-), a. *jur. átadható, átruházható, átengedhető*.
 Résignant (ré-zi-nian), m. *résignateur, trice, s. át-ruházó, átengedő; lemondó*.
 Résignataire, s. a. *jur. át-vevő*.
 Résignation (ré-zi-nia-cion), f. *jur. átadás, átruházás; 2. lemondás; 3. megnyugvás; dév. önmegadás*.
 Résigner (ré-zi-nié), v. a. *lemondani; dév. — son ame à Dieu, lelkét Istennek ajánlani; 2. se —, v. r. magát megadni, megnyugodni*.
 Résigner (re-zi-nié), v. a. *ismét aláírni*.
 Résiliation (ré-zi-lia-cion), f. *prat. megszüntetés*.
 Résiliement, résiliment, v. *résiliation*.
 Résilier (ré-zi-lié), v. a. *prat. megszüntetni; érvénytelené, semmiének nyilvánítani; 2. v. n. prat. visszalépni; visszavonni*.

Résille

Résille, f. mod. *hajrecc* (Spa-nyolországban).
 Résine (ré-zi-ne), f. chi. *gyanta*.
 Résiné, e (ré-zi), a. mar. *gyantával bekenet*.
 Résinéine (résí-), f. chi. *kolofonium-olaj*.
 Résiner (ré-zi), v. a. mar. *gyantával bekenni*.
 Résineux, se (ré-zi-), a. *gyantás*.
 Résinier (-zi-nié), m. *fenyűgyanta-szedő*.
 Résinifère (ré-zi-), a. bot. *gyantával bekenni*.
 Résinifère (ré-zi-), v. r. *gyantával változni, gyantásodni*.
 Résiniforme (-zi-), a. bot. *gyanta alakú*.
 Résinule (ré-zi-), f. chi. *jegőgyanta*.
 Résipiscence (ré-zi-pi-čan-ce), f. théo. *magába térés, javulás; megbánás*.
 Résistance (ré-zice-tance), f. *ellenállás; 2. fig. ellenszegülés; 3. fig. fam. il a fait une belle —, vitézül véde magát; man. csökkönőség*.
 Résister (ré-zice-té), v. n. *ellenállani; la coutume y. résiste, ez szokás ellenére van; 2. magát védeni; man. csökkönösködni; 3. fig. ellenszegülni; — à l'adversité, a balsors ellen küzdeni; 4. eltűrni, elviselni, elbírní; 5. se —, v. réc. egymásnak ellentállni*.
 *Résistibilité, f. *ellenállhatóság*.
 Résistible (ré-zice-), a. *ellentállható*.
 Résixième (re-zi-zie), m. *cout. eladási illeték hatodja*.
 Résolu, e (ré-zo-), a. *elzánt, elkölt, elhatározott; p. il est — comme Barthole, helyén van a szíve*.
 Résolubilité (-zo-), f. *jur. föloldhatóság*.
 Résoluble (-zo-), m. *did. föloldható, fölbontható*.

Résolument

Résolument (ré-zo-lu-man), adv. *teljeszeggel, egyáltalában; 2. bátran, elzántan*.
 Résolutif, ve (-zo-), s. a. *méd. osztató, osztatószer; prat. v. condition*.
 Résolution (-zo-lu-cion), f. *chi. oldás, föloldás; chir. elosztás; jur. megszüntetés; 2. megoldás; határozat, szándék; 3. elzántság; 4. avec —, adt. bátran, merészen*.
 Résolutoire (-zo-lu-toare), a. *prat. fölbontható, megszüntető*.
 Résolvant, e (-zol-), méd. v. *résolutif*.
 Résomptif (ré-zonp-), méd. v. *restaurant*.
 Résonnance (ré-zo-), f. *mus. hangzat, viszhangzat; chir. koponyatörés*.
 Résonnant, e (ré-zo-), a. *hangzó, viszhangzó; voix —e, csengő hang*.
 Résonnement (ré-zo-ne-man), *viszhangzás, viszhang*.
 Résonner (re-zo-né), v. n. *viszhangzani, hangzani*.
 Resonner (ré-zo-né), v. n. *újra csöngetni*.
 Résorbant, e (-zor-), a. *pharm. magába szívó*.
 Résordement, v. *résurrection*.
 Résorption (-peion), f. *magabaszívás; méd. felszívás*.
 Résoudre (ré-zou-dre), v. a. *ir. phys. megoldani, megfejteni; méd. osztani, elosztani; 2. határozni; —q., valakit határozatra bírni; eldönteni; jur. — un contrat, szerződést érvénytelennek nyilvánítani; 3. se —, v. r. phys. föloldódni, fölolvadni; fig. tout ce qu'il dit se résout à rien, a mit mond, nem egyéb üres fecsegésnél; fig. magát elszánni, elkölti*.
 Respect (réce-pé; réce-pek), m. *ívonatkozás, rávitel, viszony, tekintet; cette*

Respirer

proposition est vraie sous divers —s, ez ajánlat több tekintetben helyes; 2. ord. *tisztelet, hódolat; g. p. il lui a perdu le —, tiszteletlenül viseltetett irónyában; sauf le —, tisztelettel legyen mondva; 3. donner du — à q., vkit megtisztelni; salut et —, üdv és tisztelet; rendre ses —s, tiszteletét tenni*.
 *Respectabilité (réce-pek), f. *tiszteletreméltóság*.
 Respectable (réce-pek-table), a. *tiszteletreméltó; —ment, adv. p. u. tisztességesen*.
 Respecter (réce-pek-té), v. a. *tiszteelni, tiszteletben tartani, becsülni; fig. megkimélni; 2. se —, v. r. önmagát tisztelni; 3. se —, v. réc. egymást tisztelni*.
 Respectif, ve (réce-pek-tif), a. *kölcsönös; illető*.
 Respectivement (réce-pek-ti-veman), adv. *kölcsönösen, viszont; illetőleg*.
 Respectueusement (réce-pek-), adv. *tisztelettel, tiszteletteljesen*.
 Respectueux, se (réce-pek-), a. *tiszteletteljes, tisztességes, tisztos*.
 Respirabilité (réce-), f. *phys. lehelhetőség, lélekkelhetőség*.
 Respirable (réce-), a. *phys. lehelhető, beszíhaló*.
 Respirant, e (réce-), a. *phys. lélekző*.
 Respirateur (réce-), m. *méd. lélekzési gép*.
 Respiration (réce-pi-ra-cion), f. *lélekzés; lélekzet; lehellés, lehellet*.
 Respiratoire (réce- toare), a. *lélekzési; organes —s, lélekzési szervek*.
 Respirer (réce-pi-), v. n. *lélekzeni; lehelletet venni; il ne —e plus, már meghalt; tout ce qui —e, minden a mi él; fig. fam. je —e! könnyebben érzem magamat; 2. v. a. bejűni; fig. il ne —e que la joie,*

Resplendir

csupán élvekre gondol; it. — le sang, *vér után vágy-ni*; elle — e après le retour de son fils, *fiának visszatértét óhajtja*.
 Resplendir (rèce-plan-dir), v. n. st. a. *ragyogni, csillog-ni, csillámlani*.
 Resplendissant, e (rèce-plan-di-can), a. *ragyogó, csil-logó*.
 Resplendissement (rèce-plan-di-ce-man), m. *ra-gyogás, csillogás*.
 †Resplendre, v. resplendir.
 Responsabilité (rèce-pon-ça-), f. *felelősség*.
 Responsable (rèce-pon-ça-), a. *felelős*; p. on n'est pas — dans ses pensées secrètes, *tarka lótól, gondolattól nem fizetnek vá-mot*.
 Responsif, ve (rèce-pon-cif), a. pal. *válaszoló*; lettre —ve, *válaszirat*.
 Responcion (rèce-pon-cion), f. *rendi pénzek*.
 Ressac (re-çak), m. mar. *hullámtörés, hullámtörés, hullámvérődés*.
 Ressacer, v. ressacer.
 Ressaigner (re-cè-nié), v. a. chir. *ismét eret vágni*; 2. v. n. *újra vérezni*.
 Ressaisir (re-cè-zir), v. a. et se —, v. r. *ismét megfogni*; *újra elfoglalni, hatalmába keríteni*.
 Ressaluer, v. resaluer.
 Ressasser (re-ça-cé), v. a. *újra szitálni*; fig. — la conduite de q., *vkinek viselkedését szigorúan megvizsgálni*; fam. — toujours la même chose, *mindig egy hűrt pengetni*.
 Ressasseur (re-ça-ceur), se, s. *örökös ismétlő*. (vány.)
 Ressaut (re-ço), m. arch. *nyul*.
 Ressauter (re-ço-té), v. n. *újra ugrani*; *viszsaugrani*; arch. *kinyúlni kiállni*.
 Resseant, e (re-céant), a. jur. *megtelepült*; 2. m. *főo-helyhez kötött jobbágyság*.
 †Resseantir (re-cé-an-), v. n. *főo. helyhez kötni lenni*.

†Resseantise

†Resseantise, v. résidence.
 Ressecher, v. resécher.
 Ressel (re-cèl), m. sal. ma-radvány só.
 Resslerer (re-cè-lé), v. a. man. *újra nyergelni*.
 Ressemblance (re-çan-), f. *hasonlatosság; hasonlat*; c'est la vraie — de son père, *szakasztott az apja*.
 Ressemblant, e (re-çan-), a. *hasonló*; portrait —, *jól talált arckép*.
 Ressembler (re-çan-blé), v. n. *hasonlítani*; 2. se —, v. r. fam. *hasonlítani*; 3. se —, v. r. *egymáshoz hasonlítani*; p. les jours se suivent, mais ils ne se ressemblent pas, *a szerencse kereke változó*; it. qui se ressemble, s'assemble, *a ki kicsodás, olyannal tart*.
 Ressemelage, m. cord. *újra talpalás*.
 Ressemeler, v. a. cord. *újra talpalni*.
 Ressemer, v. a. agr. *újra vetni*.
 Rescence (re-çan-), m. parf. *szappantészta*.
 Ressenti, e (re-çan-thi), a. arch. *peint., sculp. élesen kiváló*.
 Ressentiment (re-çan-thi-man), m. *utóérzés*; 2. *neheztelés; bosszúvágy*.
 Ressentir (re-çan-thir), v. a. érezni; II. se —, v. r. *utóérzésének lenni*; il se res-sent de la mauvaise édu-cation qu'il a reçue, *megé-látszik rajta a rossz neve-lés, melyben részesült*; 2. se — de qch., *vmiben részt venni*; se — d'une injure, *bántalmat megbosszulni*; il m'a joué un mauvais tour, mais il s'en ressentira, *gonosz csínytet követett el rajtam, de lakolni fog érette*.
 Resseurant, e (re-cé-ran), a. méd. *összehúzó, hasszorító*; fig. *szívet szorító*.
 Resserrement (re-cère-man), m. *összehúzás, dugulás*;

Ressortir

méd. *hasszorulás*; fig. — de l'argent, *pénz heverte-tése*; it. *szívszorulás*.
 Resserrer (re-ce-ré), v. a. *ismét, szorosabbá össze-húzni, kötni, csatolni, gombolni*; fig. cet événe-ment ressera encore les noeuds de leur amitié, *ez esemény még szorosabbra fűzendi barátságuk köte-lékét*; litt. *összehúzni, rö-víditni*; 2. *ismét bezárni*: la place est fort —ée, *a vár szorosan van bekerít-ve*; méd. être —é, *dugult hasúnak lenni*; 3. se —, v. r. *szűkülni, összehú-zódni*; méd. *bedugulni*: fam. et fig. en temps de disette chacun se resserre, *szükség idejében mindenki takarékosabban él*; le temps se —e, *a hideg nü-vekedik*.
 Resservir, v. réserver.
 Ressif, v. récif.
 Ressiner (re-ci-), v. n. *ozson-nálni*.
 Ressiner (re-ci-), m. *ozsonna*.
 Ressonder (re-çon-), v. a. *újra kutatni*; fig. —q., *vkit újra kipuhatolni*; 2. se —, v. r. *egymást ki-puhatolni*.
 Ressort (re-çor), m. *rugalom, feszerő*; 2. *rugó, ru-gony*; — à boudin, *csiga-rugony*; fig. il ne se remue que par —, *valóság-os sodronybáb*; méd. donner du — à l'estomac, *a gyomort erősíteni*; fig. donner du — à l'esprit, *a szellemet rugékonnyá ten-ni*; b. a. *lendület*; 2. fig. *indító-ok, indok*; faire jouer tout ses —s, *minden erejét megfeszíteni*; 3. jur. *űr-vényhatóság; kerület*; fig. cela n'est pas de mon —, *nem szakmához tartozik*.
 Ressortant, e (re-çor-), a. *ismét távozó*; numéro —, *újra húzott szám*.
 Ressortir (re-çor-), v. n. ir. *újra távozni*; fig. *kiválni*: emelni; 2. *következtetni*;

Ressortissant

il ressort de ce qui précède, que . . . a mondatokból kiviláglik, hogy . . . 3. jur. vmely hatóság alatt állani.

Ressortissant, e (re-çor-ti-çan), a. jur. hatóság alá tartozó.

Ressouchement (re-çou-), m. e. f. gyaníthatólag lopott faderekak összeillesztése a törzsszel.

Ressouder (re-çou-), v. a. újra forrasztani; fig. ismét kijavítani.

Ressoudure (re-çou-), f. ismétli forrasztás.

Ressource (re-çour-ce), f. segédesszköz, segédforrás; il est perdu sans —, menthetlenül vége van; Dieu a été ma seule —, Isten volt egyedül menedékem; fig. c'est un homme de —, tud magán segíteni; teleményes férfit; fam. faire —, magát újra fölszolgátni; faire — de tout, mindent pénzre tenni.

†Ressouvenance (re-çou-), f. emlékezet.

Ressouvenir (re-çou-), m. emlékezés; 2. utóféjdalom.

se Ressouvenir (re-çou-), v. r. emlékezni; 2. imp. észbe jutni; à présent il m'en ressouvient, most már jut eszembe; 3. meggondolni.

Ressuage (re-qua-), m. — d'un mur, izzadás; métal. csurítás; fourneau de —, csurhő.

Ressuer (re-çué-), v. n. száradni, kiszáradni; 2. v. a. aszalni; métal. csurtatni; mon. üzni.

Ressui (ré-qui), m. ch. nyughely; sal. szárító.

Ressuiment (ré-çui-man), m. agr. száradás.

Ressusciter (ré-çu-ci-), v. a. föltámasztani; ismét életre hozni; ce remède l'a —é, ez a szer megmentette a haláltól; fig. cette bonne nouvelle l'a —é, e jó hír új életet adott neki; 2. v. n. föltámasztani; Jézus

Ressuyer

Christ est —é, Jézus Urunk föltámaszt.

Ressuyer (re-çui-dé), v. a. újra szárítani; megtörölni; 2. se —, v. r. megszáradni.

Restagnation (réce-tag-nacion), f. inus. méd. v. débordement.

Restant, e (réce-tan), a. megmaradt; poste —e, postán maradvá; 2. m. com. hátralék; maradék.

Restaupage (réce-tó-), restoupage, m. manuf. tömőtögetés.

Restaur (ré-ce-tóre), m. mar. v. ristorante.

Restaupage, v. restaupage.

Restaurant, e (ré-ce-tó-), s. a. méd. erősítő; 2. táplaleves; 3. vendéglő.

Restaurateur, trice (réce-tó-), s. helyreállító; 2. vendéglős.

Restauratif, ve, a. p. u. v. restaurant.

Restauration (réce-tó-racion), f. helyreállítás; arch. javítás; fig. megújítás; h. de F., Restauráció (a Bourbonok visszahelyezése 1815-ben).

Restaurer (réce-tó-ré), v. a. ismét helyreállítani, helyrehozni; arch., sculp., peint. megújítani, javítani; 2. se —, v. r. fam. étel-ital által új erőt venni.

Reste, m. maradék, maradvány; fig. il n'a eu que mon —, csupán azt kapta a mi nekem nem kellett; s'il avait un — de pudeur, ha csak parányi szemérmé volna; aucun — de justice, semmi nyoma az igazságnak; le porteur vous dira le —, az átadó megmondja önnek a többi; pop. — de gibet, akasztófára való; fam. donner le — à q., vkinek a nyakára hágni; p. coucher de son —, mindent kockáztatni; 2. être en —, hátralékban lenni; fig. je suis en — avec lui, adósa

Restreindre

vagyok; 3. de —, adt. untig-elég; je vous entends de —, nagyon is jól értem önt; fam. que de —, nagyon is; 4. au —, du —, egyébiránt; különben.

Rester (réce-té), v. n. maradni, megmaradni; 2. imp. —e à examiner si . . . , megvizsgálandó, vajjon . . . ; —e à savoir s'il y consentira, kérdés, vajjon beleegyezik-e; 3. hátramaradni; il ne peu — nulle part, sehol sincs maradvány; 4. son bras resta paralytique, karja bénult maradt; p. il y est —é pour les gages, a csataterén esett el; 5. en — là, a mellett, annál maradni; mus. nyújtani.

Restipulation (réce-thi-pulacion), f. kölcsönös megállapodás, kikötés.

Restipuler (réce-thi-), v. a. kölcsönösen megállapítani, kikötni.

Restituable (réce-thi-), a. pal. visszahelyezhető; helyrepoltható; visszaadható; 2. visszaadandó.

Restituer (réce-thi-), v. a. visszahelyezni, visszatéríteni; 2. visszaadni; fig. — l'honneur, a becsületet visszaszerezni; — un texte, szöveget kiegészíteni; arch. — un édifice, épületet ismét helyreállítani.

Restituteur (réce-thi-) m. litt. kiegészítő, helyreállító; 2. régi vélemények megújítója.

Restitution (réce-thi-tucion), f. helyreállítás; megterítés; visszaadás; jur. visszahelyezés; litt. kiegészítés; arch. helyreállítás.

Restor, v. restaur.

Restorne, restormer, v. contreposition, etc.

Restoupage, v. restaupage.

Restreindre (ré-ce-), v. a. összehúzni, dugulást okozni; fig. megszorítani, korlátozni; 2. se —, v. r. szorítani; abs. il ne sait pas

Restrictif

se —, nem tud takarékoskodni.
 Restrictif, ve (rè-ce-), a. korlátozó, megkorlátozó.
 Restriction (rè-ce-trik-cion), f. korlátozás, megkorlátozás; sans — aucune, minden föntartás nélkül.
 Restrington, e (rè-ce-trein-jan), restrington, ve, s. a. méd. összehúzó.
 Resultant, e (rè-zul-), a. ki-folyó, következő.
 Résultat (rè-zul-ta-), m. eredmény, látat; következ-mény; következés.
 Résulter (rè-zul-sé), v. n. folyt, következni; 2. abs. eredni.
 Résutation (-cion), f. rövid-lezés.
 Résumé (rè-zu-), m. rövid kivonat; rövidlet; tartalom-adás; au —, en —, adt. egészben véte, össze-véte.
 Résumer (rè-zu-), v. a. össze-zevoni, rövidletetni; 2. se —, v. r. je me — e en demandant que..., rövidre fogom szavaimat, kérdeve, hogy...
 Résumeur (rè-zu-), m. rövidle-tető.
 Résumiste (rè-zu-), m. litt. kivonatok írója.
 Résumpite (rè-zonp-te), f. écol. vetélkedés.
 Résumpité (rè-zonp-té), a. m. écol. p. u. hittudor, ki utolsó vetélkedését tar-totta.
 Résumption (rè-zonp-cion), f. écol. p. u. összefoglalás, rövidle-tetés.
 Résure (rè-zu-re), roque, rave, f. pèch. ájok csal-étek; 2. it. ájokháló.
 *Résurgir, v. n. ismét megje-len, támadni.
 Résurrecteur, trice, a. föl-támasztó; fig. potion — trice, erősítő ital.
 Résurrection (rè-zu-rek-cion), f. föltámadás; abs. hirtelen gyógyulás; arg. fegyház.
 *Résurrectionisme (rè-zu-

Résurrectionnel

rek-cio-), m. halottrab-lás.
 Résurrectionnel, le (rè-zu-rek-cio-), a. föltámasztási.
 *Résurrectionniste (rè-zu-rek-cio-), m. halottrabló (Angliában, kik a halot-takat kiassák és orvosok-nak adják el).
 Retable, m. arch. oltárkép kerete.
 Rétablir, v. a. helyre állítani; —q. dans sa charge, vkit hivatalába visszahelyezni; — ses affaires, helyzetét javítani; litt. v. restituer; com. újra beiktatni; 2. se —, v. r. helyredőlni, egész-séget visszanyerni; fig. is-mét tekintélyre vergődni.
 Rétablissement, m. helyre-állítás; visszahelyezés.
 Retailleur, m. chir. ugra körülmetélt.
 Retaille, f. hulladék, nyire-dék; t. t. horony (malom-kővön).
 Retaillement, m. — des ar-bres, ismétli nyírás; 2. +kö-rülmetelés.
 Retailer, v. a. újra nyerni; — un habit, rozsol szabott ruhát újra szabni; — une lime, reszelőt kivagdálni.
 Rétailler, v. a. újra kirakni, kifüggesztetni, kiállítani.
 Retaler, v. a. pen. — une peau, bőrt a husló-kasza hátával tisztítani.
 Retaper, v. a. chap. fölkarimázni, föllezlezeni; perr. fölbrodroszni, göndöríteni; fig. pop. il a été bien —é, de-rekasan megrostálták.
 Retard (re-tar; még magán hangzó előtt is), m. hala-dék; 2. être en —, késedelmezni.
 Retardant, e, a. akadályozó; késedelmező; phys. v. re-tardatrice.
 Retardataire, m. et a. fin. késedelmes adós; milit. —, conscrit —, késlekedő ujong; it. maradozó; sza-kadozó.
 Retardatif, ve, a. horl. inus. későnjáró.

Retenir

Retardation (-cion), f. phys. lassítás, lassulás; 2. prat. v. retard, retardement.
 Retardatrice, a. f. phys. force —, akadályozó, las-sító.
 Retardement, m. késés, kés-lekedés, késedelmezés.
 Retarder, v. a. késleltetni; 2. megakadályozni, késlel-ni, lassítani, föltartóztatni; 3. v. n. késni; hátrama-radni; 4. se —, v. réc. egy-mást akadályozni.
 Retâter, v. a. újra megta-po-gatni; fig. újra kipuha-tozni; fam. elevenére ta-pintani.
 Retâter, v. a. újra megbe-csülni.
 Reteindre, v. a. ir. újra fes-teni.
 Réteindre, v. a. ir. újra el-oltani, megoltani.
 †Retenail, m. akadály, gát.
 Retenable (-te-na-), a. em-lékben tartható.
 Retenance, v. retenue.
 Rétendeur (-tan-), m. drap. teregető; kifeszítő.
 Retendre (-tan-), v. a. újra feszíteni, kihúzni, kinyí-jtani.
 Rétendre (ré-tan-), v. a. újra kiteríteni.
 Retenir (-te-nir), v. a. ir. visszakapni, megkapni; fam. il voudrait bien — ce qu'il a dit, szeretné vissza-vonni a mit mondott; 2. visszatartani, eltartóztat-ni, elhúzni; cout. donner et — ne vaut, ajándékjó-szágot nem szabad vissza-tartani; — ses vieilles ha-bitudes, régi szokásait megőrizni; 3. megtartani; pop. j'en retiens part! fele az enyém! jard. — un arbre, fát rövidre nyerni; II. lefoglalni, bérelni, fo-gadni, fölfogadni; — date pour un contrat, szerző-déskötéshez napot kitézni, 2. föltartóztatni; —q. à souper, valakit vacsorára megasztalni; —q., vkit le-tartóztatni; 3. visszatar-

Retenter

tóztatni; 4. — qch., vmit emléken tartani; III. v. n. abs. écon. il faut en-
rayer, ce cheval ne retient pas, kereket kell kötni, e
ló nem tart; hasasodni,
fogadni; IV. se —, v. r.
magát tartóztatni, tartó-
kodni; magának fõntar-
tani; fogózni; man. bok-
rosodni.
Retenter (-tan-), v. a. ujsra
megkísérteni.
Rétenteur (-tan-), m. eltar-
tatózó, elhúzó.
Rétentif, ve (-tan-thif), a.
an. összehúzó.
Rétention (ré-tan-cion), f.
pal. kikötés; fõntartás;
jur. droit de —, zálogolási
jog; méd. — d'urine, abs.
—, húdrekedés.
Rétentionnaire (ré-tan-cio-),
m. pal. p. u. v. rétenteur.
Retentir (re-tan-thir), v. a.
hangzani, zengni, megkon-
dulni, harsogni, visszhang-
zani; fig. terjeszteni.
Retentissant, e (-tan-ti-çan),
a. visszhangzó, zengő, har-
sogó.
Retentissement (re-tan-ti-
ce-man), m. visszhangzás,
zengés, harsogás, dörömbö-
lés.
Rétentum (ré-tan-tome), m.
prat. titkos tóldalék; fig.
tartálékgondolat.
Retenu, e (-te-nu), a. tartóz-
kodó.
Retenue (-te-nû), f. tartóz-
kodás, ovatosság; c'est un
homme sans —, gondat-
lan ember; charp. támasz-
fa; féo. — féodale, elõjog
(vétetre); fin. levonás;
—ment, adv. szerényül,
ovatosan, tartózkodva.
Rétépore, f. h. n. recésbu-
rány.
Rétersage (-tèr-ça-), m. agr.
második munkálás.
Réterser (-tèr-cé-), v. a. agr.
másodszor munkálni.
Rétiaire (ré-ci-ère), m. ant.
recevador.
Réticence (ré-ti-çan-ce), f.
mellözés, elhallgatás, ki-

Réticulaire

hagyás; gr. points de
—, gondolatjelek.
Réticulaire, rétifforme (-thi-),
a. recealaki.
Réticule (ré-thi-), m. rece.
Réticulé, e (ré-thi-), a. re-
cés; brod. point —, rece-
öltés.
Rétif, ve (-thif; -thive), a.
csökönyös; fig. fam. ma-
kacs, önfejű; 2. m. il
fait le —, makacskodik.
Rétiforme, v. réticulaire.
Rétine (ré-thi-ne), amphi-
bles troidé, f. an. recehá-
tya (szemé).
Rétinite (ré-thi-), f. minér.
folyékony szurokkő; méd.
recehátya-lob.
Rétinitique (-thi-), a. minér.
szurokkő tartalmú.
Retirade (-thi-), f. fort. metsz-
lékgát.
Retiration (re-thi-ra-cion), f.
impr. visz-nyomat; visz-
nyomás.
Retiré, e, a. félreeső, magá-
nyos; il mène une vie fort
—e, visszavonultan él; il
est —é, visszavonult; nem
fogad látogatást.
Retirement (-thi-re-man), m.
méd. összezugorodás; 2.
visszavonás.
Retirer (-thi-ré), v. a. ujsra
húzni; visszalõni; impr.
lenyomatot csinálni; 2.
visszahúzni; kihúzni; fam.
— son haleine, lélekzetét
visszatartani; —q. du pé-
ril, vkit a veszélybõl kira-
gadni; impr. — une forme
de la presse, kiemelni;
—q. chez soi, vkinek men-
helyet adni; fig. —q. du
vice, vkit büntõl megóvni;
3. fig. — son amitié à q.
barátságát vkitõl megvon-
ni; écon. bevenni; il a
—é mille francs de son
jardin, ezer frankot vett
be kertje után; fig. — de
la gloire de qch., vmi után
dicsõséget aratni; II. se
—, v. r. elmenni, távozni,
lelépni, visszavonulni; p.
se — à la Mazarine, kere-
ket oldani; 2. retirez-vous

Retardage

d'ici, takarodjék innét;
abs. il s'est —é, nyugu-
lomba lépett; 3. il s'est
—é dans ses terres, jószá-
gaira vonult; abs. se —,
hazamenni; 4. se — dans,
sur, menekülni; hátrálni;
5. összezugorodni, össze-
húzódni; 6. apadni; it. v.
n. mar. la mer —e, a:
apály kezdõdik.
Retirons (-thi-), m. pl. card.
kártkóc.
Retirote (-thi-), f. iron. kény-
szerült visszavonulás.
Retirure, f. ét. gödröcske
öntött ónművekben.
Rétitèles (-thi-), f. h. n. re-
cészõb pókok.
*Rétiver, v. n. makacskodni,
ellenkezni.
*Rétiveté, f. makacsság.
Rétoire (-toare), m. vét. hi-
lyagtapasz.
Refoisier (-toare-zé), v. a. ujsra
fõlmérni.
Retombe, retombee (-ton-),
f. arch. — d'une voûte,
boltív felsõ hajlása.
Retomber (-ton-bé), v. n.
ujsra, ismét eselni; fig. —
dans une faute, bûnbe
visszaesni; 2. lehullani:
la balle est —ée en ces
endroits, a golyó e helyen
hullott le; ce jet d'eau —e
à plomb dans le bassin,
e vízugár függõlegesen
hull vissza a medencébe;
fig. la honte en retom-
bera sur vous, a gyalázat
redatok fog hátramlani; p.
qui crache contre le ciel,
il lui retombe sur le vi-
sage, számár-ordítás, eb-
ugadás nem hallik mennyor-
szágba.
Réton, m. icht. sima raja.
Retondeur, se, s. manuf.
ujsra nyíró; 2. —s, pl. h.
de F. franciországi rab-
lók a 13. és 15. században.
Retondre, v. a. manuf. ujsra
nyírni; arch. — un mur,
falat simára vakarni;
sculpt. fers à —, simítóvas.
Retordage, retordiment, m.
soier. sodrás.

Retordeur

Retordeur, se, s. manuf. *sodró*.
 Retordoir (-daire), m. manuf. *cérnamolna*.
 Retordre, v. a. *ujra csavar-ni, kicsavarni*; 2. *sodorni*; fam. je lui donnerai bien du fil à —, *nem viszi el szárazon*.
 Rétorquable (-ka-), a. log. *visszahárítható*.
 Rétorquation (-ka-cion), f. *visszatorlás*.
 Rétorqueo (rè-tor-kué-ô), m. fam. *visszahárítás*.
 Rétorquer (-ké), v. a. log. *visszahárítani, visszator-lani*.
 Retors, e (-tor; -torce), a. *sodrott*; fig. c'est un homme —, *ravasz róka*.
 Rétorsif, ve, a. log. *visszahárító*.
 Rétorsioin (-cion), f. log. *visszatorlat*.
 Retorsoir (-çoare), m. cord. *hajítókerék*.
 Retorte, v. corneue.
 Retortiller, v. a. *ujra sodor-ni, fonni, csavarni, hurkolni*.
 Retouche, f. *peint. javítás, kijavítás, átdolgozás; grav. újra vésés*.
 Retoucher, v. a. *ismét érin-teni, megfogni; eltalálni*; grav. *ujra vésní*; 2. v. a. et n. litt. *még egyszer átnéz-ni és javítani; peint. kija-vítani*.
 Rétouper, v. a. pot. *ujra ki-készíteni*; agr. — une haie, *sővényt kijavítani*.
 Retour, -m. la boule alla donner contre une pierre et abbatit plusieurs quilles à son —, *a teke köhez csapódott és visszavesze több bábót sodort el*; tours et —s d'une rivière, *folyó görbületei és tekervényei*; 2. *visszatérés, jövet*; par le — du courrier, *forduló postával*; fam. il a tous-jours l'esprit de —, *gondolatában mindig honn van*; — des oiseaux de passage, *vándormadarak megjövése*;

Retournage

fig. cet homme est sur son —, *ez ember öregszik*; dév. faire un — à Dieu, *Istenhez megtérni*; 3. fig. la jeunesse se passe sans —, *az ifjuság múlik s nem tér vissza többé*; cet homme a des facheux —s, *ez embernek bogarai van-nak*; 4. jur. droit de —, *háramlási jog*; 5. fig. *visszatorlás, viszonzoszu*; p. à beau jeu, beau —, *a mi-lyen a mosdó, olyan a tö-rölköző*; II. *visszatérés*; banq. compte de —, *visz-számla*; ch. —s du cerf, *szarvas cselvetései*; — de chasse, *vadászslakoma*; com. —, charge de —, *visz-teher*; phys. choc en —, *utócsapás (villámé)*.
 Retournage, m. *kisfordítás*.
 Retourne, f. jeu. *trompf*.
 Retourner, v. n. *visszafor-dulni, visszatérni, vissza-utazni*; fig. — en ar-rière, *visszalépni*; dév. v. vomissement; — à la charge, *ujra támadni*; 2. v. n. imp. fig. vous ne savez pas de quoi il —e, *ön nem tudja, mi történik*; miről van szó; 3. v. a. megfordítani; — q., *vkít rá-beszélni*; fig. fam. c'est un habit —é, *hitehagyott*; chand. — la chandelle, *a gyertyát másodszor már-tani*; jard. — la terre, *föld-et forgatni*; 4. se —, v. r. *visszafordulni*; fig. fam. il sait se —, *tud magán se-gíteni*.
 Retournure, f. chand. *máso-dik mártás*.
 Retracement, m. p. u. *ismé-telt, megújított ecsetelés*.
 Retracer, v. a. *ismét, újból, másként rajzolni*; fig. *ecsetelni*; tout le —e à mes yeux, *minden emlé-kembe hozza őt*; 2. se —, v. r., ce fait se —e à mon esprit, *ez esemény előttem lebeg*.
 Rétractable (-trak-), a. *visz-szavonható*.

Retraiter

Rétractation (-trak-tu-cion), f. *visszahúzás, visszavonás*; 2. *újából átdolgozás*.
 Rétracter (-trak-), v. a. *visz-szavonni, visszahúzni*; 2. se —, v. r. *véleményét megváltoztatni*.
 Rétractile, a. h. n. ongles —s, *behúzható karmok*; ext. force —, *összehúzó erő*.
 Rétractilité, f. did. *össze-húzhatóság*.
 Rétraction (-trak-cion), f. *méd. összehúzás*.
 Retraindre, v. retraindre.
 Retraire, v. a. ir. prat. *visz-szaváltani, visszavásárol-ni*; 2. *ismét fejni*; 3. se —, v. r. *összezsugorodni*.
 Retrait, e, a. agr. blé —, *összezsugorodott gabona*.
 Retrait, m. jur. *visszavá-sárlás, visszaváltás*; — d'un projet de loi, *tör-vénnyajvatlat visszavétele*; 2. v. latrines; 3. v. re-traite (4. arch.).
 Retraite, f. *hazamenés*; mi-lit. *takarodó*; battre la —, *takarodót dobolni*; guer. *visszavonulás*; se battre en —, *visszavonulva har-colni*; fig. battre en —, *más hurokat pengetni*; it. il bat en —, *haza megy*; ch. sonner la —, *a falkát visszakiűrtölni*; 2. *elvo-nultság, magányosság, nyugalom*; faire une sage —, *okos módon visszavo-nulni*; 3. *nyughely*; don-ner — à q., *vkinek mene-déket adni*; — de voleurs, *tolvajfészek*; 4. *nyugpénz, nyugdíj*; it. *kegyelemdíj*; arch. — d'un mur, *fal vékonyodása*; banq. *visz-váltó*; birod. *himzésraj*; expl. *nyugszak*; téo. *pót-adó*; agr. *ganraj-gödör*; tan. *timcsáva*; escr. *hát-rálás*.
 Retraiter, v. a. p. u. *ujra értekezni*; 2. *milit. elbo-csátani*; 3. *corr. a mész-gödörből kivenni*; 4. v. n. inus. *takarodót fűni*; *visszavonulni*.

Retranchement

Rétrécissement

Rets

Retranchement, m. kevesbítés, csökkentés; megszorítás, korlátozás; — des abus, visszaélések megszüntetése: aroh. deszkafal; deszkarekesz; guer. sáncolat; fig. forer q. dans ses —s, vkit sarokba szorítani.

Retrancher, v. a. kevesbitni, csökkenteni, megszorítani, korlátozni; eltörölni; poét. elips. Dieu le retrancha lui-même et vous mit à sa place, *Isten maga törölte ki őt az élők sorából és tette őnt helyébe*; 2. ohir. — un membre, tagot csontkítani; jard. nyezni, vágni; litt. kihúzni; méd. — le vin à un malade, a bort betegnek eltüntetni; — des abus, visszaéléseket megszüntetni; oath. kiközösíteni; 3. guer. — un camp, tábornak elhagyni; 4. se —, v. r. magát megszorítani, takarékosan élni, takarékoskodni; fig. j'aurais plusieurs raisons à dire, mais je me —e à celle-ci, több okom volna ezt mondanom, de én csupán erre szorítokozom; guer. magát elhagyni; fig. il se —e toujours dans cette seule défense, mindig ez egy védelmet hozza föl.

Retravailler, v. a. újra dolgozni, átdolgozni.

Retrayant, e (-tré-ian), s. prat. visszavásárló, beváltó.

Rètre, v. reitre.

Rétréci, e, a. fig. esprit —, korlátozott elme; bot. feuille —e, keskenyülő levél; crist. cristal —, szűkült kristály.

Rétrécir, v. a. szűkíteni, keskenyíteni; tric. fogyasztani; fig. la servitude rétrécit l'ame, a szolgaság elnyomja a lelket; man. megszorítani; ch. — l'en ceinte de chasse, a vadászatot félbeszakítani; 2. v. n. et se —, v. r. szűkíteni, keskenyülni, összehúzódni, összehúsgorodni.

Rétrécissement, m. szűkítés, keskenyítés; szűkülés, keskenyedés; összehúzódás; összehúsgorítás; összehúsgorodás; fig. — de l'esprit, a szellem korlátozása; — des talents, a tehetség gyöngülése.

Rétrécisseur, se, s. t. t. szűkítő, keskenyítő.

Rétreindre, v. a. ir. chaud., orf. homorítani.

Rétréinte, f. chaud., orf. homorítás.

Retrempe, f. ismételt bemártás, edzés; l'acier amolli par le feu se durcit de nouveau à la —, a tűz által meglágyult acél ismét megkeményedik, ha izzón mártják a vízbe.

Retremper, v. a. újra edzeni; it. fig.; 2. se —, v. r. edződni.

Retresser (-tré-cé), v. a. újra fonni, átfonni.

Rétribuer, v. a. q. vkit megjutalmazni.

Rétribution (-cion), f. megjutalmazás; jutalom; 2. illeték, papilleték.

Retrié, m. pap. harmad alja.

Retrier, v. a. újra válogatni, kiválogatni.

Rétriller, v. a. újra vakarni, kefélni (lovat).

Rétroactif, ve, a. visszaható; effet —, visszahatás.

Rétroaction (-cion), f. visszahatás.

Rétroactivité, f. visszaható erő.

Rétroagir, v. a. visszahatni.

Rétrocédant, e, s. a. jur. viszont átengedő.

Rétrocéder, v. a. prat. viszont átengedni.

Rétrocessif, ve, a. jur. viszont átengedhető.

Rétrocession (-cécion), f. viszont átengedés; méd. visszaverődés; an. — du coccyx, a farcsíkcsont visszahúzódása a szülésnél; 2. physiol. hátrálás.

Rétrocessionnaire (-cécio-), s. viszont engedményezett.

Rétrofléchi, e, —flexe, a. bot. hátragörbült.

Rétroflexion (-flek-cion), f. hátragörbülés.

Rétrogradation (-da-cion), f. astr. hátrálás.

Rétrograde, a. hátráló.

Rétrograder, v. n. hátrálni; fig. v. reculer.

Rétrogressif, ve, a. inus. v. rétrograde.

Rétrogression, f. v. reversion; 2. *hátramenés.

Rétropulsion, v. rétroversion.

Retrouquer (-ke), v. a. visszacserélni.

Rétrospectif, ve, a. hátratekintő.

Retroussage, m. vign. negyedik kapálás.

Retrousse, f. t. t. második sajtolás.

Retroussement, m. fölsimítás, fölkités, fölgűrész, föltűrész.

Retrousser, v. a. fölkitni, fölfonni, fölsimítani; ismét fölkitni, fonni, simítani, föltűrni, gűrűzni; fig. nez —é, fites orr; 2. fölemelni, fölfogni; retroussez votre robe, csipje föl szoknyáját.

Retroussis (re-trou-ci), m. chap. karima; tail. hajtás; habit bleu avec des —s rouges, kék kabát vörös hajtókával; cord. bottes à —, jobb —a revers, hajtókás csizma.

Retrouvaille, f. lelet.

Retrouver, v. a. újra találni, föllelni; 2. j'ai —é ma montre, ismét megtaláltam órámat; fig. je ne le —e pas, nem ismerem; 3. se —, v. r. je me —e dans une situation aisée, ismét kényelmes helyzetben vagyok; 4. se —, v. réc. egymást megtalálni.

Rétroversion, f. méd. az anyaméh hátrafordulása.

Rets (rè), m. rece; hál;

Rétudier

fig. *tör, kelepce*; char. — de la charrue, *ekeszarv*.
 Rétudier, v. a. újra tanulni.
 Retuer, v. a. fig. újra elrontani, *semmivé tenni*.
 Rétus, e (ré-tu), a. bot. horpadt.
 Réturner, v. a. chir. ismét melegengetni, horongatni.
 Réunion (-u-mion), f. összeegyeztetés; chir. — des lèvres d'une plaie, *seb széleinek behegesztése*; fig. kibékités; jur. egyesítés; it. — des preuves, bizonyítékok összeállítása; 2. társas összejövétel; gyűlde.
 Réunir (-u-nir), v. a. egyesíteni; újra egyesíteni; chir. behegesztetni; jur. — un domaine à la couronne, államjóságot a koronával egyesíteni; it. — des preuves, bizonyítékokat gyűjteni; fig. — deux peuples, két népet kibékiteni; 2. — toutes ces forces pour..., minden erejét összeszedni, hogy...; 3. se —, v. r. csatlakozni; egyesíteni; ils ce sont réunis sur ce point, megállapodni.
 Réussin, m., —e, f. kettészénaavas szikló.
 Réussir (ré-u-cir), v. n. szerencsésen járni; sikerülni; jól végződni; agr. teremni, megteremni.
 Réussite, f. siker; 2. eredmény.
 Revalidation (-cion), f. ismétli érvényesítés.
 Revalider, v. a. prat. újra érvényesíteni.
 Revaloir (-loare), v. a. ir. visszafizetni, viszonzni.
 Revanche, f. viszonzás, elégtétel; 2. bosszú; 3. en —, adt. viszonzásul; helyette.
 Revancher, v. a., q. fam. vkit védeni, segíteni; 2. se —, v. r. viszonzni; magát kárpótolni.
 Revancheur, m. p. u. védő, bosszúálló.
 Révasser (ré-va-cé), v. n. nyugtalanul almodni; fam. felületesen gondolni vmire.

Révasserie

Révasserie, f. nyugtalan almodás; fig. agyrém.
 Révasseur, m. fam. álmodozó.
 Rêve, m. álom; fig. agyrém.
 Révêche, a. fanyar; fig. barátságtalan; kelletlen; durva; 2. f. com. béléstlan; 3. f. durvaság, barátságtalanság.
 Réveil, m. ébredés; fig. il a en un fâcheux —, kellemetlenül ábrándult ki; horl. ébresztő óra; monter le —, az ébresztőt fölhúzni; milit. riadó, riadal; it. 196 fontos ágyú.
 Réveil-matin, v. réveille-matin.
 Réveillée, f. glac. egész nap-szám.
 Réveille-matin, m. horl. v. réveil; fam. c'est un fâcheux —, kellemetlen csöndszavaró; fig. d'est un agréable —, kellemes fölébredés; bot. mezei katáng; poét. kakas.
 Réveiller (ré-vè-lié), v. a. ébresztetni, fölébresztetni; fig. eszméltre hozni; 2. — les passions, a szenvedélyeket fölizgatni; buzdítani; — l'attention, a figyelmet magára vonni; ce met —e l'appétit, ez étel étvágyat gerjeszt; II. se —, v. r. fölébredni; fig. megújulni; magához térni.
 Réveilleur (ré-vè-lieur), m. ébresztő; h. m. éjt ór.
 Réveillon (ré-vè-lion), m. éjjeli vacsora.
 Révélation (-cion), f. kinyilatkoztatás, nyilatkozás; 2. théo. — divine, isteni jelentés.
 Révèlement, v. révélation (1.).
 Révéler, v. a. kinyilatkoztatni; fölfedezni; il révélé la conjuration, elárulta az összeesküvést; théo. kijelenteni; 2. se —, v. r. nyilatkozni; nyilvánítni.
 Revenant, m. pop. kísértet;

Revenir

2. —, e, a. kellemes, megnyerő.
 Revenant-bon, m. melléknyereség; 2. pénztári maradvány; fig. előny.
 Revendage, m. zsibárusodás; zsibárusság; jur. elárverezett ingóságok.
 Revendeur, se, s. zsibáros; —nő.
 Revendicable, a. did. visszakövetelhető.
 Revendication (re-van-dica-cion), f. jur. visszakövetelés; — de marohandise, útban levő áruk lefoglalása.
 Revendiquer (re-van-di-ké), v. a. jur. visszakövetelni; igényelni.
 Revendre, v. a. ismét eladni; fig. fam. il en a à —, bőven van neki; pop. —q., vkit megcsalni; 2. arg. fecsegni.
 Revenir, v. n. ir. visszatérni; ces bois reviennent bien, e cserje szépen hajt; fig. cela m'est revenu dans l'esprit, hirtelen eszembe jutott; 2. visszajönni; il va —, azonnal visszajő; fam. il semble — de l'autre monde, mit se tud a történelekről; vulg. imp. il revient dans cette maison, e hátsban kísértet jár; mod. felbőffenni, felbőffogni; 3. ismét visszajönni; les troupes reviennent à la charge, a csapatok újra támadnak; fig. il revient toujours à la charge, nem tágt; fam. revenons à nos moutons, térjünk vissza előbbeni tárgyunkra; it. il revient toujours sur la même corde, mindig egy hírt penget; 4. — en santé, ismét meggyógyulni; — en faveur, ismét kegybe jutni; — à la vie, eszméltre térni; le vin fait — le coeur, a bor erőst; — d'une maladie, felüdülni; fam. il en est revenu d'une belle, szerencsésen

Revenoir

menekült; it. abs. il revient à vue d'oeil, szemlétomást javul; 5. fig. cet homme ne revient jamais, ez ember sohase tágit; m. p.c'est un homme dont je suis bien revenu, megoáltoztattam ez ember iránti jóvéleményemet; — sur le compte de q., jobban vélekedni vkiről; faire —q., vkit kibékitni; 6. hasznót hajtani; használni, segíteni; il lui revient de sa maison mille écus par an, háza ezer tallért jövedelem ez évenként; 7. oet habit lui revient à cinq louis, ez öltözet öt aranyába került; cela revient à même, mindegy; 8. son humeur me revient, kedélye teteszik nekem; cette couleur revient à l'autre, e szín illik a másikhoz; 9. il me revient de toutes parts que..., mindenfelől hallom, hogy...; ch. cerf revenu de tête, agancsot hajtott szarvas; cuis. faire —, főlforraltatni; jur. faire — sur q., vki ellen keresési keresetet indítani; tan. cuir. revenu, meglágyult bőr.

Revenoir (-noare), m. horl. tüzesítő vas.

Revente, d'une maison, f. viszonteladás; 2. meuble de —, szibárusnál vett bútor.

Reventier (-van-thié), m. sal. sókufár.

Revenu (-ve-nu), m. jövedelem; —s casuels, véletlen jövedelem; ch. — de cerf, szarvas új agancsa; fig. avoir du — en sens commun, józan ésszel birni.

Revenue (-ve-nu), f. e. f. sarjadék; vén. étetés ideje.

Revenure (-ve-nu), f. agr. szőlőtőke második hajtása (fagy után).

Réver, m. poét. ábrándozás.

Réver, v. n. álmodni; 2. félre beszélni; eszelősködni;

Réverbérant

fig. ostobaságokat beszél; 3. elmélázni, elgondolkozni; fig. — à la Suisse, gondolatok nélkül merengeni; 4. meggondolkozni, fontolgatni; 5. v. a. álmodozni; fig. il ne —e que fortune, csupán vagyon után törekedik.

Réverbérant, e, a. visszasugárzó.

Réverbération (-cion), f. visszasugárzás; — des rayons du soleil, verőfény; 2. fig. nous n'étions ses amis que par —, csupán közvetve voltunk barátjai; 3. fig. emlék; les douces —s de la jeunesse dans un âge avancé, a fiatalság édes emléke hajlott korban.

Réverbère, m. visszugárzó, tűkörlámpa; ch. chasse au —, jáklyás vadászat; chi. feu de —, visszaverő tűz; fourneau de —, visszaverő pest.

Réverbérer, v. a. et n. visszazugárzani; visszaverődni.

Revercher, v. a. ét. ön-öntvényt javítani.

Reverdie, f. mar. sebes ár, szökő ár.

Reverdir, v. a. újra, még egyszer zöldre festeni; 2. v. n. ismét zöldülni; fig. je l'ai trouvé tout reverdir, egészen megifjodottnak találtam; pop. planter là q. pour —, vkit hiában várakoztatni; 3. les dardres dont il se croyait guéri commencent à —, a sömör ismét kiütözik rajta.

Reverdissement, m. ismétli zöldre festés.

Révéremment (-ra-man-), adv. v. respectueusement.

Révérence (-ran-ce), f. tisztelet, tiszteletadás; pop. sauf —, engedelemmel mondvá; 2. tisztelendő (cím); 3. bók, meghajlás; faire la — à q., vkinél tiszteletét tenni; pop. tirer sa — à q., vkit köszönteni;

Réversible

fig. iron. je vous tire ma —, redm ugyan ne számítsan magam. faire la —, megbotlani.

Révérentielle, a. f. v. crainte (théo.).

Révérencieusement, adv. tiszteletteljesen.

Révérencieux, se, a. fam. g. p. bókogató, sündörködő; fig. homme —, alázatos sérifu.

Révérénd (ré-vé-ran), e, a. tisztelendő; 2. m. mon —, nagyon tisztelendő uram.

Révéréndissime, a. főtisztelendő; l'illustrissime et — archevêque, méltóságos és főtisztelendő püspök.

Révérer, v. a. tisztelni, becsülni; tisztelgetben tartani; 2. se —, v. r. önmagát tisztelni; 3. se —, v. réc. egymást tisztelni.

Réverie, f. ábránd, képzelgés; 2. eszelősség.

Revernir, v. a. újra firmácsolni, kencezni.

Reverquier, v. revertier.

Revers (-vèr), m. fonákold; le — de la main, kézfeje; mon. — d'une médaille, érem hátlapja; fig. le — de la médaille, árnyoldala vminek; 2. fig. — de fortune, baleset; tail. coutur. hajtóká; guer. prendre l'ennemi de —, az ellent hátulról megtámadni.

Réversal, e (-vèr-cal), letres —es, hitkötelezvény.

Reverseau (-vèr-ço), m. arch. csorbat.

Reversement, v. transbordement.

Reverser (-vèr-cé), v. a. ismét beléönteni, belétölteni; mar. v. transborder.

Reversi, —s (-vèr-ci), m. kártyajáték neve, melyben az nyer, kinek legkevesebb ütése van.

Réversibilité (-vèr-ci), f. jur. visszazállhatóság, háramlandóság.

Réversible (-vèr-ci), a. 2. hármló, rászálló, maradé.

Réversion

Réversion (-vèr-sion), f. jur. háramlás, szállomás, maradás, jutás; droit de —, esendőség.
 Reversoir, m. hydr. vízeresz, zúgó.
 Revertier (-vèr-thié), m. triet. puf-játék.
 Revestiaire (re-vèce-thi-ère), m. lit. szekrestye.
 Revêtement, m. fort. bétet; — de maçonnerie, falbélés; arch. támaszfal.
 Revêtir, v. a. ir. ruházni, fölruházni; fig. un gueur revêtu, dílyfős ember; 2. — un habit, kabátot fölvenni; fig. elajátítani; 3. öltöztetni; fig. — q. d'un charge, valakit hivatalba tenni; it. fig. — ses pensées d'un style brillant, gondolatait változtatott kifejezéssel díszíteni; prat. — un écrit d'une signature, iratot aláírással ellátni; arch. — une muraille de carreaux de porcelaine, falat porcellán kockákkal borítani; féo. hűbérül adni; fort. — une fossée, árok lejtjét téglával megrakni; tonn. — des tonneaux, hordókat abroncsolni; men. — les murs, falat deszkázni; 4. se —, v. r. öltözködni.
 Revétissement, m. fölruházás; arch. v. revêtement; 2. —, revêtue, v. investiture; 3. jur. viszontadmányozás.
 Rêveur, se, s. a. gondolkozó, merengő; 2. szörszálhagató.
 Revidage, m. ismételt kiürítés.
 Revider, v. a. újra, ismét kiüríteni, kiinteni; lap. — un trou, lyukat tágítani; 2. egymás közt kufárkodni.
 Revient (-vi-ain), m. com. gyári ár.
 Revigorer, v. a. ismét megerősíteni; 2. se —, v. r. ismét megerősödni.
 Reviguer, — quer (-ké), v. a. drap. öblíteni, kiöblíteni.

Reviguer

Reviguer, — queur (-keur), m. drap. öblítő.
 Revirement, m. mar. com. v. virement; fig. — de tendresse, gyöngédség átruházása.
 Revirer, v. n. mar. v. virer; — dans les eaux d'un vaisseau, amely hajó nyomában megfordulni; fig. fam. véleményt, pártot változtatni; guer. l'armée revira tout-à-coup, a hadsereg hirtelen fordult és támadott.
 Reviser (-zé), v. a. átnézni; ismét átnézni, átvizsgálni.
 Réviseur (-zeur), m. vizsgáló; — de comptes, számvizsgáló.
 Révision (-zion), f. megvizsgálás, áttekintés, vizsgálat, átnézés; — de compte, számvizsgáló; 2. áruk elárverezése.
 Revisit (-zite), m. átvizsgáló.
 Revisiter, v. a. újra átnézni, átvizsgálni, megvizsgálni; méd. — un malade, beteget újra látogatni; adm. második vizsgálat alá venni; 2. se —, v. réc. egymást újra meglátogatni.
 Revivification (-cion), f. ohi. újra fölfrissítés.
 Revivifier, v. a. újra fölleveníteni, föléllesztetni, életrehozni.
 Revivre, v. n. ir. újra föl-éledni, megelevenedni; 2. faire — q., vkit újra föl-élesztetni, életrehozni; fig. faire — les droits d'une maison, család jogait újra érvényesíteni; 3. élénkíteni; le vernis fait — les couleurs, a fénymáz újra élékké teszi a színeket.
 Révocabilité (-ka-), f. jur. visszavonhatóság.
 Révocable (-ka-), a. jur. visszavonható; megmásítható.
 Révocatif, v. révocatoire.
 Révocation (-cion), f. jur. visszahúzás, visszavonás, megmásítás.

Révolution

Révocatoire (-ka-toaire), a. jur. visszavonó, megmásító.
 Revoici (-voa-), prép. ismét itt; le — de nouveau, ismét itt van.
 Revoilà (-voa-), prép. ismét ott; le — bien malade, ott van ni, már meg újra nagyon beteg.
 Revoin, v. regain.
 Revoir (-voare), v. a. ir. viszont látni; it. m. fam. adieu, jusqu'au revoir, isten veled, a viszontlátásig; 2. átnézni, átvizsgálni, áttekinteni; 3. megvizsgálni; 4. —, adt. megvizsgálandó; oh. — d'un oerf, szarvas nyomát újra megtalálni; maréch. újra sárhítni, meghágni; 4. se —, v. réc. egymást viszont látni.
 Revoler, v. a. visszaröppölni; fig. je — e vers lui, szetek feléje, hozzá; 2. ismét lopni, visszalopni; 3. se —, v. réc. egymást újra meglopni. [szélcsapás]
 Revolin (-lein), m. mar.
 Révoltant, e, a. lázasztó, láztó; un abus —, iszonyú visszaélés; assemblage de couleurs —, szémsértő színvegyülek.
 Révolte, f. lázadás; zendülés; fig. ellenszegülés.
 Révolté, m. lázadó, zendülő.
 Révolter, v. a. lázítani, fölláztatni; 2. v. n. il a fait — toute la province, fölláztotta az egész tartományt; gouverneur — é, elpártolt kormányzó; 3. megharagytatni; 4. se —, v. r. fölláztatni; méltatlankodni; 4. se —, v. réc. egymást lázítani.
 Révolu, e, a. bevégzett, elmult.
 Révolution (-cion), f. astr. forgás, keringés, körülfutás; — vraie, valódi keringés; — des saisons, az évszakok visszatérése; méd. cette nouvelle lui a causé une grande —, e hír

Révolutionnaire

nagy változást idézett elő állapotában; fig. változás; fölforgatás; lázadás; 2. abs. forradalom.
 Révolutionnaire (-cio-nè-re), m. forradalmár; 2. a. forradalmi; lázadási.
 Révolutionner (-cio-né), v. a. fölláztatni; fig. fölforgatni; megváltoztatni; 2. se —, v. r. föllázkodni; it. v. réc. egymást fölláztatni.
 Révolutionniste, p. u. v. révolutionnaire.
 Revomir, v. a. újra hányni, okádni; 2. visszavetni, lökni, hányni; la mer revomit les objets qu'elle a englouti, a tenger ismét kiveti a tárgyakat, melyeket elnyelt.
 Révoquer (-ké), v. a. visszahúzni; visszavonni; fig. — en doute, kétségbe hozni.
 Revouloir (-loare), v. a. ismét akarni.
 Revoyager (-voa-ia-), v. a. újra utazni.
 Revu, e, v. revoir.
 Revue, f. kutatás, vizsgálat, átvizsgálás; milit. szemle, hadi szemle; fam. nous sommes gens de —, gyakran összejövünk.
 Révulser, v. a. méd. elhárítani.
 Révulsif, ve, a. méd. elhárító; 2. m. faire usage des —s, elhárító szereket használni.
 Révulsion (-cion), f. méd. elhárítás.
 Rez (ré), prép. abatre — terre, a földet egyenlővé tenni, lebontani; 2. m. — de chaussee, földszin; arch. — mur, fal belső oldala; — terre, földterület.
 Rhabillage, m. kijavítás; meun. — de la meule, malomkövágás.
 Rhabillement, m. kibékietés; 2. v. rhabillage.
 Rhabiller, v. a. újra felöltöztetni; meun. — une meule, malomkővet újra

Rhabilleur

vagdálni; chir. une — partie luxée, menült részt helyreigazítani; pèch. — un filet, hálót kijavítani; 2. új ruhával ellátni; fig. rendbehozni; kiegyenlíteni; 3. se —, v. r. ismét felöltözködni.
 Rhabilleur, se, s. javító, foltozó; 2. fig. békiető; 3. kiíró, irat-orr.
 Rhacome, m. bot. rojtvirág.
 Rhagades, f. pl. méd. repedések (ajakon stb.).
 Rhagostis (-goce-tice), v. corispermé.
 Rhamnier, v. nerprun.
 Rhamnoide, rhamnée, f. bot. benge; 2. —s, pl. bengefélék.
 Rhamphastos, v. toucan.
 Rhaphanèdon, raphé, rhapsodie, f. bot. kalaplórom.
 Rhapsode, etc. v. rapsode, etc.
 Rhazut, m. bot. farkasgégevirág, likasir.
 Rhéadé, e, a. bot. pipacsféle.
 Rhéas, m. bot. pipacs.
 Rhénan, e, a. rajnai.
 Rhéteur, m. h. anc. szónok; 2. it. népszónok; h. m., m. p. il n'est point orateur, ce n'est qu'un —, nem szónok, csupán műbeszélő.
 Rhétorification (-cion), f. p. u. szónoki képekkel visszaélés.
 Rhétoricien, m. szónok.
 Rhétorique, f. szónoklat, szónoklattan; professeur en —, szónoklat-tanár; 2. fam. ékesszólás; 3. m. p. szópompa, szócikornya.
 Rheuma'mètre, m. phys. folyammérő; —métrique, a. folyammérő.
 Rhexie (rek-ci), f. bot. recse, recse-virág.
 Rhexis (rek-cice), m. méd. érszakadás; fölszakadás (kelésről).
 Rhicnose (rik-), f. méd. redősdés, ráncosodás (asz-kórnál).

Rhomboidal

Rhinalgie (ri-), f. méd. orrfájás.
 Rhinalgique (ri-), a. méd. orrfájási.
 Rhinanthoïdes, —toïdes (ri-), f. pl. bot. laporfélék.
 Rhinanthus (-tuce), —the, m. bot. lapor.
 Rhinenchyte (ri-nan-), f. méd. orrfecskendő.
 Rhinite (ri-), f. méd. orrlöb; 2. —s, m. pl. h. n. orrmányosok (négytagú bogarak).
 Rhinobate, m. icht. rája; 2. ent. szarvorrú bogár; —carcinome, m. méd. orrfene; —céros (-roce), m. h. n. szarvorrú; fig. nez de —, kiálló orr; 2. =oiseau, porte-corne, csorrszarvú; 3. =nasicorne, v. rhinobate (2.)! —rrhagie, f. méd. orrvérzés; —rrhagique, a. méd. orrvérzési; —trague, m. ent. közcin-cér.
 Rhipipore, m. h. n. szarvasbogár.
 Rhisotrogue, m. ent. futonc.
 Rhizo'graphe, m. gyökérleíró; —graphie, f. did. gyökérrajz; —morphe, a. bot. gyökérféle; —phage, a. gyökérévő; —phagie, f. gyökérévés.
 Rhodes, f. bot. rózsafa.
 Rhodia, f. bot. rózsagyökér.
 Rhodiacon, m. méd. rózsatapasz.
 Rhodin, e, a. méd. rózsával készített.
 Rhodiola, v. orpin-rose.
 Rhodite, f. h. n. rózsaklár.
 Rhodium (ro-diome), m. minér. rőteny.
 Rhodo'dendron, m. bot. ragyabura; —mel, m. méd. rózsaméz.
 Rhombe, rhomboïde, m. géom. ferdény, csűrő; 2. icht. kővi félszegűszo.
 Rhomboidal, e, rhomboïde, a. géom. ferdényded, csűrőded.

Rhubarbe

Rhubarbe, f. bot., méd. *ra-barbara*.
 Rhum (rome), m. com. *rum*.
 Rhumapysse, f. méd. *csúzláz*.
 Rhumatique, a. méd. *csúzos*.
 Rhumatisant, e (-zan), rhumatisé, e (-zé), s. a. *csúzos beteg*.
 Rhumatisme (-thice-me), m. méd. *csúz*.
 Rhumb, v. *rumb*.
 Rhume, m. *nátha*.
 Rhummerie (ro-merie), f. *rumkészítés; rumgyár*.
 Rhus, v. *sumac*.
 Rhyas (ri-ace), m. méd. *könyhullatás*.
 Rhythme (rit-me), m. *hangidom, hanglejtés; gördület*.
 Rhythmique, a. *hanglejtéses; gördületes*.
 Rhytodose, f. méd. *szemvész*.
 Riailerie, f. fam. *kacagás, nevetés*.
 Riaille, f. agr. *terméketlen, rossz föld*.
 Riant, e, a. *nevettő, vig; kellemes; idees —es, vidám gondolatok; 2. m. litt. p. u. la source du —, vidám-ság forrása*.
 Riaule, f. expl. *csáklya*.
 Ribage, m. bot. *csicséri-borsó*.
 Ribambelle (-ban-), fam. *elle a amené une — d'enfants, egy egész sereg gyermeket hozott magával; une — d'injures, szitok-halmaz*.
 Ribaud, e, s. a. *kurafi; kurvás; kurva; h. d. F., zabolátlan katona*.
 Ribaudaille, f. *gyáva katona*.
 Ribaude, f. cuis. *tésztában sült alma*.
 Ribaudéau (-dó), m. milit. *vasalt székér*.
 Ribaudequin (-kein), m. ant. *hajítógép*.
 Ribauder, v. n. *kurválni*.
 Ribauderie, f. m. p. u. *kurválkodás*.

Ribaudie

Ribaudie, f. *fajtalanság; fessétség*.
 Ribandure, v. *anguille (ma-nuf.)*.
 Ribe, f. écon. *tülő, kender-törő; 2. —, ribet, conf. veres ribiszke*.
 Riblage, m. t. t. *élesítés*.
 Ribler, v. a. t. t. *élesíteni; 2. éjjel köszölni*.
 Riblerie, f. *katonarablás; 2. fajtalanság*.
 Riblette, f. cuis. *sült vagy kirántott húszelet; it. szalonmás lepény*.
 Ribleter, v. *ribler (2.)*.
 Ribleur, m. pop. *éjjelező, éj-kőr*.
 Riblons, m. pl. *acélreszelék*.
 Ribon-ribaine, adt. pop. *akarva nem akarva; minden áron; bármibe kerül-jön is*.
 Ribord (ri-bor), m. mar. *másodszekázat*.
 Ribordage, m. mar. *összetű-közés általi kár; 2. össze-űtközés miatti kárpótlás*.
 Ribot, ribo, m. lait. *kőpülő*.
 Ribotage, m. ribote, f. pop. *lakmározás, faire —, v. riboter*.
 Riboter, v. n. pop. *lakmározni, dorbézolni, tivor-nyázni*.
 Riboteur, se, s. pop. *lakmározó, dorbéz, tivor-nyázó*.
 Ricanement, m. fam. *gúny-kacagás; gúnykacaj; vi-gyorgás*.
 Ricaner, v. n. fam. *vicso-rogni, vigyorogni, gúnyol-va kacagni, nyihogni*.
 Ricanerie, v. ricanement.
 Ricaneur, se, s. a. fam. *vi-csorgó, vigyorgó, nyihogó*.
 Ric-à-ric (rik-à-rik), adt. fam. *pontosan; mind egy fillérig; pop. payer q. —, vkit csip-csup módra kifi-zetni*.
 Ricarde, f. h. n. *szüvény*.
 Rich (ri-che), m. h. n. *hiúz; 2. kékes tengeri nyúl*.
 Richard (ri-char, még ma-gánhangzó előtt is), m. fam. *pénzes ember; 2. orn.*

*Rictus

magtörő holló; ent. pom-pabogár.
 Riche, a. *gazdag; p. homme chiche n'est jamais —, a fővénynek soha se elég; fig. — en mérite, érdem-dús; — en taille, tekinté-lyes termetű; 2. qf. dús; moisson —, dús aratás; matière —, bő anyag; 3. menbles —s, nagyszerű bútor; 4. m. le — et le pauvre, a gazdag és a sze-gény; h. n. selyemnyúl*.
 †Riche-conleur, f. méd. *sár-gaság*.
 Richement, adv. *gazdagon; pompásan; dúsán; pop. elle est — laide, nagyon is rút*.
 †Richéome, m. úr.
 Richesse, f. *gazdagság, bő-ség; p. l'épargne est une grande —, aranyokat nem gyűjt, ki a fillért meg nem becsüli; 2. termékenység; 3. pl. entasser des —s, kincseket felhalmozni; 4. pompa*.
 Richissime, a. *dús-gazdag*.
 Ricin (-cein), m. bot. *csoda-fa, himboj; huile de —, himboj-olaj*.
 Rieimate (-ci-), m. chi. *him-bojsavas só*.
 Rieinées f. pl. h. n. *atka-félék*.
 Ricinier, v. ricin.
 Rieinique, a. chi. *acide —, himbojsav*.
 Rieinoide (-ci-no-), f. *noix des barrades, pignon d'In-des, v. pignon; 2. v. mé-dicinier*.
 Ricket (ri-kè), m. méd. *nyo-morék*.
 Ricocher, v. n. *visszaugró, hátráló lövéseket tenni*.
 Ricochet (ri-co-ché), m. *rug-lókés; p. il a de quoi faire des —s, van miből rugda-lózni; artill. batterie à —, ugró tűztelep*.
 Ricochon, m. mon. *pénzverő inas*.
 Ricotte, f. écon. *kecskesajt*.
 *Rictus (rik-tuce), m. nagy szájltyuk.

Ridains

Rieniste

Rimberge

Ridains, rideaux, m. pl., ridelles, f. pl. pëch. redő-alakú magaslátok a tenger fenekén.
Ride, f. ranc, redő; 2. bodros hullámka.
Rideau (-dó), m. függöny; fig. il faut tirer le — sur ces temps malheureux, fátyolt kell vetni e boldogtalan időre; p. tirez le —, la farce est jouée, ez a dollog vége; arch. gyámfal; milit. kis domb; fort. védőrok.
Ridéés, f. pl. ch. vén rőtvad hulladék; 2. pacsirtaháló.
Rideler, v. a. char. székelődal; pëch. v. ridains.
Rider, v. a. redőzni, ráncolni, ráncosítani; mar. — les voiles, a vitorlákat összehúzni; 2. v. n. ch. csaholás nélkül nyomozni; 3. se —, v. r. ráncosodni.
Ridicule, a. nevetségesség; 2. m. nevetség; cela est d'un parfait —, ez igazán nevetségesség; en —, adt., tourner q. —, vkit nevetségessé tenni; 3. autr. c'est un —, nevetségesség ember; 4. mod. un —, szatyor; 5. —ment, adv. nevetségesen.
Ridiculiser, v. a. fam. —q., qch., vkit, vmit nevetségessé tenni; 2. se —, v. r. magát nevetségessé tenni; it. v. r. egymást kigúnyolni.
Ridiculissime, a. nagyon nevetségesség.
Ridiculité, f. nevetségesség.
Ridëble, v. grateron.
Rien, m. semmi; ne faire —, nem tenni semmit is; il n'est bon à —, semmire se jó; p. on ne fait —, pour —, a Krisztus koporsóját se őrtették ingyen; abs. c'est un homme de —, szerecsen; p. marchand de tout et faiseur de —, sokat akar a szarka, de nem bírja a farka; II. m. qf. csekélyesség; potomság; en moins de —, villámgyor-

san; 2. qf. y a-t-il — de si beau? van-e szebb ennél? 3. pl. semmiség; 4. arg. rahfölügyelő.
Rieniste (rié-ni-ce), s. semmisködő, nihilista.
Rière-ban, m. hadfölhívás; —fief, m. utóházbér; 2. örökségi adó; —guet, m. éjibr; —vassal, m. utóházbérés.
Rieur, se, s. nevető, kacagó; 2. c'est un grand —, nagyon szeret nevetni; vig ember; 3. gúnyoló, csúfoló.
†Riez, m. cout. roz legelő.
Riffer, v. égratigner.
Riflard (ri-flar), m. men. durva gyábi; car. fogas védő; grav. ráspoly; pop. roppant nagy esernyő; arg. gazdag ember.
Rifleau (-fif), m. ard. idegen kőér.
Rifler, v. a. dor., sculpt., grav. a síkárreszelővel reszelni; boul. pain —é, másodsütetű fehér kenyér; 2. pop. zabálni, falni; mohón enni; 3. karcolni, karcolni.
Rigaou, m. orn. vörösbegy.
Rigaudonner, v. a. ugrándo-
zni.
Rigaux, —gauds, m. pl. maq. kövesmész.
Rigée, f. agr. magról termesztett szőlővessző.
*Rigide (ri-ji-de), a. telesdedteli; plaine de — glaçons, jégdarabokkal telt mező; fig. szigorú; théo. merev; —ment, adv. szigorúan.
Rigidité, f. szigorúság; méd. merevedség, merevenség.
Rigidule, a. did. kissé merev.
Rigolage, m. v. raillerie; agr. barázdálás, árkolás.
Rigole, f. arch. térítő válu, csatorna; — d'irrigation, öntöző csatorna; jard. agr. barázda; arg. kacaj; kacagás; sans —, komolyan.
Rigoler, v. a. et n. barázdát, árkot húzni; 2. v. n. tré-

fálni, vigadni; arg. kacagni, nevetni.
Rigolet, m. lakodalmi vendégség, nászszakoma.
*Rigolette, f. varró, ri-dám nő; kacagó.
Rigoleur, se, s. gúnyoló; tréfáló, bolondozó; 2. gyönyörleső, kéjszónár; 3. arg. kacagó, nevető, mulató.
Rigorisme, m. szigorkodás; litt. szépszeti, széptani szigorkodás.
Rigoriste, s. a. szigorkodó.
Rigoteau (-tó), m. conv. fél-tégla.
Rigoureusement, adv. szigorúan; durván; cáfolhatlanul.
Rigoureux, f. szigor, kérelhetlenség, kiméletlenség, durvaság.
Rigoureux, se, s. szigorú; 2. kemény; un tourment —, súlyos kín; kérelhetlen; jur. preuves — ses, megcáfolhatlan, tagadhatlan bizonyítékok.
Rigueur (ri-gheur), f. szigorúság; tenir — à q., vki-vel szigorúan bánti; — du froid, a hideg keménysége; 2. juge de —, rendes bíró; juges de —, albirák; cette règle est de —, e szabálytól nincs eltérés; jouer de —, szabályszerint játszani; fig. — du sort, a sors kegyetlensége; à la —, à la dernière —, à toute —, en —, en toute —, adt. szigorúan, a legnagyobb szigorúsággal, szigorúan véve; komolyan véve.
Rillette, f. cuis. vagdalt dinóhús.
Rimaille, f. p. u. rimelés; versfaragás; roz versek.
Rimailler, v. n. rimelni, roz verseket gyártani.
Rimailleux (ri-ma-lieux), m. rimfaragó, rimelő.
Rimasser, v. rimailler.
Rimasserie, v. rimaille.
Rimasseur, v. rimailler.
Rimberge, bot. v. mercu-riale.

Rime

Rime, f. *rim*; — masculine, *himrim*; — féminine, *nőrim*; 2. *vers*, *költemény*; p. n'y avoir ni — ni raison, *se füle se farka*.
Rimeur, m. *rimfaragó*.
Rimeux, se, a. *hasadékos*, *hasadozott*.
Rimoyer, v. *rimailler*.
Rincage, m. *öblítés*, *öblögetés*.
Rinceau (rein-çô), m. *arch.*, *sculpt.* *lombdísz*.
Rince-bouche, m. *écon.* *szájöblögető*.
Rincée, f. *pop.* *rákás verés*; it. *esőszakadás*, *esőömlés*.
Rincelotte, v. *rinçure*.
Rincer (rein-), v. a. *öblíteni*, *kiöblíteni*; *pop.* il a été bien —, *derekasán meg-rakták*; *drap.* *kimosni*; *öblögetni*; 2. *ráncolni*, *összeráncolni*; *arg.* *lopni*; *rabolni*; 3. se —, v. r. *száját öblíteni*; it. v. *réc.* *pop.* *egymást elverni*, *megpáholni*.
Rinçoir (rein-çoare), m. *öblögető edény*.
Rinçure, f. *moslék*; fig. on a mis trop d'eau dans ce vin, ce n'est que de la —, *nagyon sok vizet töltöttek e borbá, nem egyéb öblögető víznél*.
Ringard (rein-gar), m. *forg.* *emelcsővas*, *emelővas*; 2. *vasalt bunkó*.
Rinstruire, v. a. *ir.* *újra tanítani*; 2. se —, v. r. *újra tanulni*.
Riole, f. *faire la —*, *pop.* *vigadni*; *arg.* *kirándulás*; it. — a *vigne*, *paradicsom*.
Rioler, v. a. *tarkabarkára mázolni*.
Riorte, v. *viorne*.
Riote, f. v. *débat*, *querelle*; 2. *pop.* *tréfálás*, *enyelgés*.
Rioter, v. n. *pop.* *nyihogni*; il ne fait que —, *folyóvást vigyorgog*.
Rioteur, se, s. *pop.* *nyihogó*, *vigyorgó*.
Rioteux, se, a. *érzékeny*; 2. *házsártos*, *veszekedő*.

Ripage

Ripage, m. *mac* *levakarás*.
Ripaille, f. *faire —*, *lakmározni*; 2. *arg.* — d'aver-gots, *rántotta*.
Ripailleux, m. *pop.* *szabáló*, *nagybéli*.
Ripe, f. *mac.*, *sculp.* *vakaró vas*; *vakarókés*.
Riper, v. a. *levakarni*; 2. v. n. *mar. csúszni*.
Ripiphore, m. *ent.* *szarvas-bogár*.
Ripoire, f. *cord.* *kender- és lőszörkötél*.
Ripopée, f. *iron.* *zagyvalék*; fig. *fam.* *összefüggésnélküli elmeszülemény*.
Riposte, f. *fam.* *gyors, talpraesett viszonválasz*; fig. il lui donna un démenti la — fut un soufflet, *meg-hazudtolta, s feleletül po-fot kapott*; *escr.* *viszdő-fés*; *man.* *kirugás sarkantyúzás alkalmával*.
Riposter, v. n. *viszonválaszt adni*; *válaszolni*; *escr.* *utándőfni*; 2. v. a. — qch., *emít felelni*.
Riposton, m. *orn.* *bukdár*.
Ripuaire, a *jur.* loi —, *parti törvény*.
Rique-rac, v. *ric-à-rac*.
Riquet, m. v. *grillon*; — à la houe, *m. púpos hátú*.
Rire, v. n. *ir.* *nevetni*; *faire un conte pour —*, *vig történetet elbeszélni*; il a failli crever de —, *majd megpukkadt nevetésben*; et de —, *és aztán kacagni kezdtek*; *fam.* — de bout des dents, *kelletlenül nevetni*; — dans sa barbe, *alattomba örvendeni*; 2. fig. *ragyogni*, *kellemesnek lenni*, *örvendeni*; II. *vigadni*, *vigadozni*; *mulatni*; p. rira bien qui rira le dernier, *végén csattan az ostor*; it. tel qui rit vendredi, dimanche pleu-rera, *derüre boru*; 2. *tré-fálni*; *dire qch. pour —*, *emít tréfából mondani*; 3. — de qch., *mit se törődni*, *figyelt hányni*; *fam.* *cette muraille rit, e fal tátong*;

Risolette

III. se — de qch., v. r. *vmin nevetni*; IV. m. *nevetés*; — moqueur, *gúnykacaj*.
Ris (ri; rize), m. *nevetés*; *poét.* les grâces et les — la suivent partout, *dáj és öröm követik mindenüvé*; *cuis.* — de veau, *borjú-mellmirigy*; 2. *agr.*, *bot.* v. *riz*.
Risade (-za-), f. *mar.* *vitorla rövidítése*.
Risave, v. *ivraie*.
Risée (-zé), f. *kacagás*; 2. *gúnyolódás*; *gúny*; 3. *qf.* *gúny tárgya*; 4. *mar.* *szél-roham*.
Riser (-zé), v. a. *mar.* *vitorlát behúzni*.
Risette, f. *fam.* *kellemes nevetés*.
Risibilité, f. *phil.* *nevetetőség*, *nevetési tehetség*.
Risible, a. *phil.* *nevethető*; 2. *neve:séges*; 3. *nevetni való*; — ment, *adv.* *nevetésesen*.
Risquable (rice-ka-), a. *veszedelmes*, *merészletes*; *kockáztható*.
Risque (rice-ke), m. *veszély*; 2. f. à tout —, *vaktába, véletlenre, merészbé*; 3. *com.* *kockázthatás*, *veszélyeztetés*; à ses —s, *saját károsodására*.
Risquer (rice-ké), v. a. *mer-ni*, *merészkedni*, *kockáz-tatni*; p. qui ne risque n'a rien, *a ki mer az nyer*; fig. — l'abordage, *lépést kockáztatni*; 2. se —, v. r. *magát kockáztatni*, *veszélyben forogni*.
Risser, v. *riser*.
† Rissir (-cir), v. n. *elvonulni*, *hátrálni*.
Rissole (-ço-le), f. *cuis.* *vagdalthús pástétom*; *péchl.* —, *reissole*, *ajókháló*.
Rissoler (-ço-lé), v. a. *cuis.* *barnára sütni*; fig. *visage —é*, *napbarnította arc*; 2. se —, v. r. *cuis.* *barnulni*.
Risolette (ri-ço-), f. *cuis.* *píritós*.

Risson

Risson (ri-çon), m. mar. *negyágú horgony*.
†Riste (ri-ce), m. gallér.
Riste-perle, v. dauphinelle.
†Rister (rice-té), v. éperonner.
Ristorne, ristourne (rice-), f. com. *biztosítékjeggy megsemmisítése; it. a biztosíték leszállítása*.
Ristorner, ristourner (rice-), v. contre-passer.
Rit (rite), rite, m. égl. *szer-tartás; 2. pl. rites (és nem: rits), egyházi szokás, rend, rendtartás*.
Ritournelle, f. mus. *ismétlés, ritornel; fig. iron. il a parlé longtemps, mais ce n'était qu'une —, sokáig beszélt, de folyvást egy bakot nyüzött*.
Rittage, m. agr. *szántás korhány nélkül*.
Ritte, f. agr. *eke korhány nélkül*.
Ritter, v. a. agr. *simán szántani*.
Ritton, m. agr. *kardalakú ekevas*.
Rituel, m. *szerkönyv; 2. a. m. szertartási*.
Rivage, m. *tengerpart, mart; com. droit de —, parti vám; 2. riv. —, v. lé (riv.)*.
Rival, e, s. *vágytárs; versenytárs; 2. a. nations —es, vetélykedő nemzetek; 3. it. v. riverain*.
Rivaliser, v. n. *versenykezni; 2. se —, v. réc. egymással versenykedni*.
Rivalité, f. *vágytársaság, vetélykedés; versenykedés*.
Rive, f. *folyó-, patak-, tópart; 2. — d'un bois, erdő széle; 3. riv. v. lé (riv.)*, pop. *papír széle; boul. pain de —, kiszült kenyér*.
River, v. a. — un clou, charp. *szeg hegyét behajítani; marteau à —, szegző kalapács; clou —é, v. rivet; maréch. fer à —, szegcsiptető; fig. fam. — le clou à q., valakit letor-*

Riverain

kolni; 2. v. n. parázni-kodni.
Riverain, s. a. *partlakos*.
Riverette, f. *folyócska*.
Rivet (ri-vè), m. charp., coutel. *cövekszeg, szegecs; arch. csúcsfödél széle; 2. arg. gyermekfertőző*.
Rivetier (ri-ve-thié), m. ceint., cord., v. emporte-pièce.
Rivière, f. *folyó; it. qf. folyam; géo. la — de Gènes, Génua partja; lap. — de diamants, gyémántzsínór; p. c'est porter de l'eau à la —, tengerbe vizet hordani*.
Rivoir (-voare), rivois, m. t. *t. szegző kalapács*.
Rivure, f. serr. *pántpecsek; coutel. v. rivet*.
Rixe (rik-ce), f. *civakodás, pörpatvar, veszekedés; 2. qf. szóváltás*.
Rixer (rlk-cé), v. n. *civakodni, veszekedni*.
Riz, ris, rys (ri), m. bot. *rizs, rizskása; — sauvage, v. joubarbe; faire du —, rizskását főzni*.
Rizièrre, f. agr. *rizsföld*.
Riz-pain-sel (ri-pène-cèle), m. pop. *élelmezési irnok*.
Rob, m. pharm. *befőzött lé*.
Robe, f. *ruha, felső ruha, öltöny, szoknya, hossznya; — de noce, menyasszonyi ruha; — de palais, bírói köntös; — de chambre, háló köntös; uszály; fig. gens de —, bírói kar; noblesse de —, köntös nemesség; prendre la —, papi, bírói, ügyvédi pályára lépni; je porte respect à sa —, tisztelem állását; renvoyer q. à la — desoie, vkinek származását szemére vetni; bot. héj, burok, hüvely; charc. hurok; ce chat a une belle robe, e macskának szép bőre van; — des oiseaux, tollazat; p. — de velours et ventre de son, cifra ruha üres has; arg. fe-gyencköntös*.

Rocaille

Robelage, m. chap. *simogatás*.
Rober, v. a. chap. *simogatni (fókabírral); com. — la garance, pirosító buzért hámozni*.
Roberie, f. p. u. *ruhaterem*.
Robert (ro-bèr), m. fam. *c'est un vrai —, nagyon is el-néző férj; h. n. — le diable, v. vanesse; cuis. sauce —, savanyú mártás vöröshagymával*.
Robette, f. cath. *rövid ször-ruha*.
Robin (-bein), m. m. *p. jog-csavaró, törvénycsavaró; 2. fam. ürü; pop. falu bi-kája; p. toujours souvient à — de ses flûtes, ifjú szokás, öreg gyakorlás; fam. il est des parents de —, gyáva ember*.
Robinerie, v. raillerie.
Robinet (ro-bi-nè), m. csap; pop. *quand une fois le — est laché, il à de la peine à finir, mihelyt fecsegní kezd, nem egy könnyen hallgat el*.
Robinetterie, f. *csapgyár*.
Robinier (-bi-nié), m. bot. *v. acacia*.
Robino-'cratie (-kra-cie), f. *köntös, hosznyauralom, —cratique, a. köntös, hosz-nya-uralmi*.
Roblot (-bló), m. pèch. *qf. kis skomber; it. skomber-háló*.
Roborant, roboratif, v. cor-roboratif.
Robuste, a. *erős; plante —, töves növény; santé —, tartós egészség, foi —, szilárd hit; it. g. p. köny-nyenhibó; —ment, adv. p. u. erősen, hatalmasan*.
Robusticité, f. *épség, erős-ség*.
Roc (rok), m. *szikla; ke-mény kőzet; bl. torony; ech. v. tour*.
Rocaille, f. coll. *kagylómű*.
Rocailier (ro-ka-lié), v. a. *kagylóval kirakni*.
Rocailleux (-ka-lieur), m. *odorműves*.

Rocailleux

Rocailleux, se (-ca-lieu), a. *kőves*; fig. *rögös, durva*.
 Rocambole, échalotte d'Espagne, f. bot., jard. *spanyol mogyoróhagyma*; fig. fam. *java, legjava vminek*.
 Roch (saint), (rok), *szent Rókus*; donner des bénédictions de =, *vkít megátkozni*.
 Roche, f. *szikla*; expl. *bányatámasz*; fig. un homme de la vieille —, *a régi világból való ember*; briqlés —s, *egymáshoz égett, megüvegesedett téglák*; chand. *forrasztartó*; minér. — *amphibolique, fekete gránit*.
 Rocher (ro-ché), m. *szirt, szikla*; fig. fam. *parler aux —s, falra borsót hányni*; an. *sziklacson*; brass. *élesztő tajt*; e. f. *haraszt*; h. n. *tüves csiga*; jard. — de champignon, *gombacsoport*; orf. *bőrís*.
 Rocher, v. a. orf. *bőrissal behinteni*; 2. v. n. brass. *tajtékozva, habozva kelni*.
 Rochet (ro-ché), m. *szűkűjű miseing*; h. d'Angl. *peer-köpeny*; horl. *roné à —, zárkerék*; arg. *pap, plebános*.
 *Rocheux, se, a. *sziklás*.
 Rochier, m. orn. *kőfali sólyom*; 2. icht. *szirti cápa*.
 Rochoir (-choare), m. orf. *bőrisszelenc*.
 Roc noir, m. minér. *fekete somla*.
 Rococo, m. et a. *ó-divatú*; *cikornyás*.
 Rodage, m. *barangolás, kóborlás*.
 Rodentes (-dan-), m. pl. h. n. *örülk*.
 Róder, v. n. *barangolni, kóborolni*; 2. v. a. — la noix, arg. *a roppantyút megördíteni*.
 Rodet (-dè), m. charp. *vízirányosan fekvő malomkerék*.
 Rodeur, m. *harangoló, kóborló, csavargó*.

Rodemond

Rodomond (-mon), m. *nyegle, szájhős*.
 Rodomontade, f. *nyegleség; kérkedés*.
 Rogations (-cion), f. cath. *nyilvános imák; trois jour des —, keresztjáró napok*.
 Rogaton, m. ord. pl. fam. *maradék; fölnelegített étel*; fig. *irka-firka*.
 Roger-bontemps, m. pop. *vig cimbora*.
 Rognage, m. agr. *metésés*.
 Rogne, f. méd. *megrögzött rüh*; jard. *fakosz*.
 Rogne-cul, v. rognoir.
 Rognement, m. rel. *körülvágás*.
 Rogne-pied, m. maréch. *patahántó*.
 Rogner, v. a. meg. *elvágni; megnyesni*; fig. fam. *megrövidíteni, elvonni*; it. — les ongles à q., *vkít kurta pórásra fogni*; 2. se —, v. r., qch. *elvonni magától*.
 Rogneur, se, s. *pénznyírbáló*.
 Rognieux, se, a. méd. *rühes*; pop. *nyomorult*.
 Rognoir, m. charp. *metész-szer; t. t. metszővas*.
 Rognon, m. *vesepecsenye*; pop. *mettre la main sur les —s, kezét csipőjére tenni*; 2. here.
 Rognonner, v. n. pop. *dörnyögni*.
 Rognure, f. *pénznyír-bálás; 2. hulladék, vágás, nyíradék*; fig. fam. pl. *toldalékok*.
 Rogomme, m. pop. *gugyi, papramorgó (pálinka)*.
 Rogue, a. fam. *fölfuvalkodó*; 2. —s, f. pl. *halikra*.
 Roguerie, f. *fölfuvalkodás*.
 Roi, m. *király*; pop. *loger dans la maison du —, börtönben lenni*; cath. *jour des —s, vízkereszt*.
 Boide, plus ord. *raide, a merev; tomber — mort, szörnyet halni*; 2. *sebes; meredek*; fig. *konok, makacs*; 3. *adt. sebesen, gyorsan*; — ment, adv. *mereven; szigoruan*.

Romp

Roider, raideur, f. *merevedtettség; fig. sebezesség; 2. gyorsaság, sebesség; 3. meredekség; fig. szigorúság*.
 Roidillon, raidillon, m. *halom*.
 Roidir, raidir, v. a. *merevíteni, feszíteni*; 2. v. n. *merevülni*; 3. se —, v. r. *megmerevedni*; fig. *magát edzeni*.
 Roitelet (roa-tlé), m. fam. *királyka*; orn. *ökörszem*.
 Rôle, m. autr. *tekeres*; 2. *jegyzék, lajstrom*; fig. à tour de —, *egymás után*; th. *szerep*.
 Rôler, v. n. prat. fam. *ívet tele firkálni*.
 Rôlet (rô-lé), m. ord. fig. *tekereske; th. szerepke*.
 Rolle, f. chauf. *szénvonó*; orn. —, *rollier, karicsaszalakóta*.
 Romain, e, s. et a. *római*; impr. *öreg írás*; 2. — e, f. *körtefont*.
 Roman, m. litt. *regény*.
 Romance, f. poét. *regéc, románc*.
 Romancier, ère, s. litt. *regényíró*.
 Romanesque (-néce-k), a. litt. *regényes*; — ment, adv. *regényesen*.
 Romaniser, v. n. g. p. *regényt írni*.
 Romaniste, v. romancier.
 Romantique, a. *regényes*.
 Romantisme, m. *regényesség*.
 Romarin, m. bot. *rozmarin*.
 Rompement (-man), m. *szédő zaj*; fig. — de tête, *fejörés*.
 Romp, v. a. irr. *törni, szét-, fel-, betörni*; autr. *keréketörni*; fig. — une lance pour q., *vkít védelmezni*; — l'eau à un cheval, *ló ivását félbeszakítani*; fig. — l'eau à q., *vkinek akadályokat támasztani*; ext. *megromtani*; imp. v. *distribuer*; grav.

Ronce

megsemmisíteni; lecsiszol-
ni; 2. megtörni; föltartóz-
tatni; fig. félbeszakítani;
3. szakítani, szakasztani
(vkiel); fam. — la paille,
alkut megszegni; — sa
maison, cselédségét elbo-
csátani; ch. — les chiens,
a farkát viasszaszólítani; it.
fig. —, civakodást félbe-
szakítani; 4. meghiúsítani;
fig. megtörni; 5. fig. beta-
nítani; man. idomítani; 6.
v. n. törni, eltörni; 7. à
tout —, adt. legfőlebb; 8.
à bâtons rompus, adt. da-
rabonkint; 9. se —, v. r.
törni, szétörni, megtörni.
Ronce, f. bot. szederjcsérje;
fig. pl. akadályok; icht.
tüskésrája.
Ronceaie, f., ronceoi, m.
e. f. szederjcsérje.
Ronceux, se, a. bütykös, cso-
mós.
Roncein, e, s. gebe; —ière, f.
gebe-öl.
Rond (ron), m. kerek, kerekesség,
kör; 2. —, e, a. kerek,
gömbölyű; fig. — et franc,
észinte és nyílt; toile — e,
szűr vászon.
Rondache, rondelle, f. kerek
paizs.
Ronde, f. milit. őrzéskor; fig.
faire la —, ólálkodni, les-
kelődni; mus. együtemű
hangjegy; it. —, — de
table, körének; 2. à la —,
adt. köröskörül.
Rondeau, m. poet. kördal;
boul. süttő lapát.
Rondelet, m. pásztorbot; 2.
—, te, a fam. pozsgás, vas-
tagocskák; tömött.
Rondelin, m. vaskos ember.
Rondelle, f. milit. kerek
paizs; charr. — d'essieu,
rúd kereke; sculp. kerek-
vesső; brass. sörös horodcs-
ka; icht. kerek fűrtfogó;
bot. kapornyak.
Rondette, f. bot. földi boros-
tyán.
Rondeur, f. kerekesség, göm-
böltség; fig. észinteség,
nyíltság. [pálma].
Rondier, m. bot. legyező

Rondin

Rondin, m. furkós bot; e. f.
dorongfa.
Rondine, rondire, f. icht. fecs-
kehal; arg. gomb; it.
gyűrű.
Rondiner, v. a. q. pop. vkit
elverni; arg. begombolni.
Rondir, v. a. kerekíteni; mar.
irányt változtatni.
Rond-point, m. arch. félkör-
alaku tér; it. körönd.
Ronflant, e, a. zúgó; dörmü-
gő; hápogó; fig. kérkedő;
hitegető.
Ronflement (-man), m. hor-
tyogás.
Ronflier, v. n. hortyogni;
man. horkanni; le canon
ronfle, az ágyú bömböl.
Ronfleur, se, s. a. hor-
tyogó.
Ronge-maille, m. patkány.
Rongement, m. rágás.
Rongeoter (-jo-té), v. n. rá-
gicsálni.
Ronger (-jé), v. a. rágni,
meg-, elrágni; fig. — son
frein, haragját elnyelni;
2. — q., vkit kiszarolni; 3.
se —, v. r. epekedni.
Rongeur, a. m. fig. rágó,
mardosó, epező; h. n. — s,
örlok.
Rongnoner (-nio-né), v. n.
ordítani (tigrisről).
Roquelaure (rok-löre), f.
utazási köpeny.
Roquer (ro-ké), v. n. éch. to-
ronyhúzást tenni.
Roquet (ro-ké), m. h. n. korcs
fitorka (ebfaj); 2. rő-
vid köpeny.
Roquetin (rok-tein), m. soier.
selyemorsó; tir. — de la-
mes, lányaorsó.
Roquette (ro-ké-te), f. bot.
inda, kacs; mar. faire la
—, röppentyűvel jelt adni.
Rorage, m. econ. kender-áz-
tatás.
Rorifère, a. an. vaisseaux
— s, tápcsövek; bot. plante
—, harmathozó növény.
Rorqual (-kale), m. icht. or-
ka-delfin.
Ros, rot (ro), m. tiss. borda.
Rosacé, e, a. bot. rózsá-
nemű.

Rostre

Rosage, m. rosagine, f. v.
laurier-rose.
Rosaire (-zèr), m. cath. ol-
vasó.
Rosat (-za), a. pharm. ró-
zsa...; sirop —, rózsá-
szörp.
Roshif (roce-), m. cuis. rosté-
lyos; arg. angol.
Rose, f. bot. rózsák; 4. m.
rózsaszín; it. a. rózsá-
színű.
Rosé, e (-zé), a. rózsapiros;
fig. üde, rózsás.
Roseau (ro-zó), m. bot. nád.
Rose-croix (roze-croa), f.
alch. rózsá-frigyes.
Rosée (-zé), f. harmat; fig.
— du ciel, ég áldása.
Roselière (-ze), f. nádás.
Roselle (-zèle), f. orn. boros-
rigó.
Rosaie (-ze-rè), f. rózsás-
kert.
Rosereaux (-ze-rò), m. pl.
pell. süvegcsörme.
Rosette, f. fig. rózsácska;
com. vörös tetta; horl.
igazító tárcsa; minér.
szinéz; mod. boglár.
Rosiclaire, m. minér. ezüst
tűnt.
Rosier (-zié), m. bot. rózsá-
tő; rózsabokor.
Rosière, f. v. bouvier (orn.);
3. rózsaleány.
Rosir, v. a. rózsává tenni; 2.
v. n. rózsává lenni.
Rosoir (ro-zoar), m. luth.
lyukvédő.
Rosse, f. gebe; icht. vörös-
szárnyú keszeg; luth. kis
fuvola.
Rossée, f. fam. titleg.
Rosser, v. a. q. pop., elver-
ni, megpáholni, megnadrá-
golni.
Rossignol (ro-ci-niol), m.
orn. csalogány, fülemüle;
serr. tolvajkulcs.
*Rossignolement (-ci-), m.
csalogánydal.
Rossignolet (-ci-), m. fiók-
csalogány.
Rossolis (ro-ço-li), m. bot.
harmatfű.
Rostre (roce-), m. chir. or-
ros-fogó; h. n. v. bec.

Rostré

Rostré, e, a. csőréd.
 Rot (rô), m. bűfőgés.
 Rôt (rô), m. sült.
 Rotacisme, m. méd. gr. peregés.
 Rotage, m. tail. gombszegély.
 Rotation (-cion), f. mec., phys. kerengés, forgás.
 Rotatoire, a. mec. kerengő.
 Roter, v. n. bűfőgni.
 Roteur, se, s. bűfőgő.
 Rôti, m. cuis. pecsenye; arg. bélyeg.
 Rôtie, f. pirított kenyér.
 Rotifère, rotateur, m. h. n. örvényke.
 Rôtir, v. a. sütni; 2. pirítani; fig. perzsélni; 3. v. n. et se —, v. r. sülni; fig. sütkérezni.
 Rotis (-ti), m. agr. irtomány.
 Rôtissage (rô-thi-çaje), m. cuis. sütés; expl. v. torrefaction.
 Rotisser, v. défricher.
 Rôtisserie (rô-thi-çerie), f. sütőde; lacikonyha.
 Rôtisseur, se (rô-thi-çeur), s. ételárus; piaci szakács.
 Rôtissoire (rô-thi-çoar), f. cuis. pecsenyesütő kemece; it. pecsenyeforgatógép.
 Rot-je, m. orn. hojsza, vészmadár.
 Botonde, f. arch. körönd; mod. v. kerekgallér.
 Rotondité, f. phys. v. ron-deur.
 Rotoquer, v. a. e. f. ismét meghajkolni.
 Rotule, f. an. térdkalács.
 Roture, f. jur. polgári rend; 2. polgárság.
 Roturier, ère, s. a. polgári; nem nemes; famille —ère, polgárcsalád; mine —ère, közönséges arc.
 Roturièrement, adv. polgárilag, közönségesen; it. m. p. aljasan.
 Rouable, m. boul. szénvonó, aszág.
 Rouage, m. coll. kerékhzet.
 Rouan, a. m. man. almás-szürke; —vineux, fakópej.

Rouanne

Rouanne, f. charp. hasgató kés; font. — de pompe, védőfűrő.
 Rouanner, v. a. tonn. hasgató késsel megjelölni; mar. kifűrni.
 Rouanette, f. charp., ton. kis hasgató kés.
 Rouble, m. briq. egyenítő.
 Rouché, ruche, f. mar. hajógerinc.
 Rouck, rock, m. griffmadár.
 Roucou, m. bot. orléánfa; it. com. sárgapiros festék.
 Roucouer, v. a. orléánnal festeni; 2. se —, v. r. magát sárgapirosra befesteni.
 Roucoulement, m. turbékolás.
 Roucouler, v. n. turbékolni; it. fig.
 Roucou, m. bot. ecetfa.
 Roue, f. kerék; fig. elle fait la —, büszkélkedik; it. je suis sur la —, parázson állok; pot. — des potiers, korong.
 Roué, m. fig. akasztófára való; it. féslelt ember.
 Rouelle, f. cuis. szelet; agr. ekekerék; ton. abroncskötég.
 Rouer, v. a. jur. keréken törni; fig. — q. des coups, vkit jól elverni; 2. se faire —, kerekék alá jutni.
 Rouerie, f. gazság, gaztett.
 Rouet (rou-è), m. rokka; fam. mettre q. au —, vkit zavarba hozni.
 Rouette, f. gúzs.
 Rouge, m. vörös szín; 2. pirosító; orn. füstfarkú billegény; icht. piros szemling; II. a. piros, vörös.
 Rouge-aile, f. orn. csipegő rigó.
 Rougeâtre, a. vörhenyeges.
 Rougeau (-jô), m. agr. üszög.
 Rougeaud (-jô-), e, s. a. fam. piros arcú.
 Rouge-bourse, —gorge, m. orn. vörösbegy.
 Rougeole (-jole), f. méd. kanyaró; vét. bányahimlő.
 Rougeotte (-jotte), f. h. n. tengeri féreg.

Rouler

Rouge-queue, m. orn. csipke madár.
 Rouget, v. rouge (licht.).
 Rougeur (-jeur), f. pirosság; — de joues, arcpír; 2. méd. hőpör.
 Rougir, v. a. pirosra festeni; forg. megtilzesíteni; izzóvá tenni; chap. pirosítani; 2. v. n. pirosodni; fig. elpirulni.
 Rougissure (-ji-çure), f. r. részín; jard. rozsdá.
 Roui, m. (kender, len) áztatás; 2. cette viande sent le —, e hús pörzsöszagú.
 Rouille, f. chi. rozsdá; agr. üszög.
 Rouillé, e, a. agr. üszögös; bot. rozsdás.
 Rouiller, v. a. rozsdástenni; 2. v. n. et se —, v. r. rozsdásodni; fig. tespedezni.
 Rouilleux, se, a. bot. rozsdászind.
 Rouillure, f. megrozsdásodás; rozsdá.
 Rouir, v. a. écon. áztatni (kendert).
 Rouissage (rou-i-ça-je), m. écon. (kender) áztatás.
 Rouissoir, rouitoir, v. rou-toir.
 Roulade, f. fam. legurulás; cuis. töltött szeletek; mus. futály.
 Roulage, m. gördülés; gördítés; 2. fuvarozás; fuvarbér; maison de —, szállítási tőza.
 Roulant, e, a. gördülő; 2. m. arg. bérkocsi.
 Rouleau (-lô), m. tekercs; 2. t. t. henger, görfa; pát. sodrófa; écon. mángorlófa; arch. —x, csigacifrázat.
 Roulée, f. pèch. orsóhalháló; 2. pop. egy rakás verés.
 Roulement, m. fűlsodrás, föltekergetés; — d'yeux, szemforgatás; milit. — du tambour, dobpergés; it. arg. —, ebugatás; fig. szemlélyváltoztatás.
 Rouler, v. a. hengeríteni, gördíteni; — les yeux, szemét

Roulette

forogni; fig. — doucement sa vie, kényelmes életet folytatni; 2. földszinti, földkergetni; II. v. n. hengeregni; gurogni; forogni; fam. — sur l'argent, pénzben bővelkedni; fig. tout — e lá-dessus, minden ettől függ; 2. barangolni; fig. élélni; III. se —, v. r. tekeregni, hengerelni.
 Roulette, f. kerekese; — d'enfant, járó kocsi; 2. lit à —, göröggy; 3. görkarika; jeu. birbics.
 Rouleur, m. ent. sodróbogar, ilonca; com. házaló; briq. targoncás; expl. csil-lér.
 Rouleuse, f. ent. sodróher-nyó.
 Roulier, m. fuvaros.
 Roulière, a. f. route —, sze-kérút; 2. f. v. blande.
 Roulis (-li), m. mar. lóba-lás.
 Roulon, m. charp. létrafok; men. korlátozóslap.
 Rouloul, m. orn. koronás galamb.
 Roulure, f. e. f. repedékes-ség.
 Roumer, v. n. morogni.
 Roupie, f. fam. takonycsöpp; 2. arg. poloska.
 Roupieux, se, a. csepegő orrú.
 Roupiller, v. n. fam. szende-regni, szunyókálni; arg. alunni.
 Roupilleur, se, s. álomszu-szék.
 Rouque, m. tolvaj; arg. pénzkioldozó.
 Rouquet (-kè), m. ch. kan-nyúl.
 Roussable (rou-ça-), a. pêche-lieux —s, heringfűstölő he-lyek.
 Roussaille, f. icht. apró fehér keszeg.
 Roussâtre (-çâtre), a. vörhe-nyeges.
 Rousseau (rou-câ), m. et a. m. vöröshajú.
 Rousseline, f. orn. nádi pa-cirta.

Rousserolle

Rousserolle, f. orn. nádi rigó.
 Roussette (rou-cèt-te), f. icht. pettyes cápa; 2. h. n. — vampire, tölcser orrú de-nevér; 3. orn. kenderike.
 Rousseur (rou-ceur), f. vörös-ség; 2. —s, pl. szeplő.
 Roussi (rouci), m. com. ba-garia; 2. pörzsszag.
 Roussiller (-ci-), v. a. pör-zsölni; 2. fig. fölhevíteni.
 Roussin (rou-cein), m. csö-dör.
 Roussir (-cir), v. a. barnít-ni; vörössé tenni; cuis. pörkölni; berántani; 2. v. n. barnulni.
 Routailler, v. a. ch. haj-tani.
 Route, f. út, országút; milit. feuille de —, hadút-levél; 2. fig. pálya; 3. à van de —, adt. sietve, nyakra-főre.
 Router, v. routiner.
 Routier (-thié), m. mar. út-mutató (könyv); fig. vi-eux —, tapasztalt férfit; 2. —ère, a. f. carte —, uti térkép.
 Routine, f. gyakorlottság, jártasság; fam. ócska-, vakszokás.
 Routiner, v. a. p. u. betanít-ni, rászoktatni, jártassá tenni.
 Routinier (-thi-nié), m. m. p. tapasztalt férfit; 2. —, ère, esprit —, közönséges ember.
 Routinièrement, adv. szokás szerint.
 Rutoir, m. écon. kenderáz-tató.
 Rouverin, a. m. forg. fer —, tűztörékény vas.
 Rouvieux, m. et a. m. ma-réch. rüh.
 Rouvre, roure, m. bot. tölgy.
 Rouvrir, v. a. ir. ismét ki-nyitni; 2. se —, v. r. is-mét kinyitni.
 Roux (rou; rouz), —sse (rouce), a. vörös; vörös-sárga; p. barbe —sse et noirs cheveux, ne t'y fie

Rubasse

pas si tu veux, vörös ku-tya, vörös ló, vörös ember egy se jó; agr. —vents, hideg, áprilisi szelek; 2. m. vörössárga szín; cuis. barna vajás lé.
 Royal, e (roa-ial), a. kirá-lyi; fig. fam. kitűnő, de-rék; 2. bâtiment —, pom-pás épület; II. s. pap. re-gál-papír; com. bélésvá-szon; —ment, adv. kird-lyilag.
 Royaliser (roa-ia), v. a. pol. királyságot tenni; 2. se —, v. r. pol. királyságot lenni.
 Royalisme (roa-ia), m. pol. királyság.
 Royaliste (roa-ia-), m. et a. pol. királyság.
 Royaume (roa-ió-me), m. királyság; p. au — des aveugles les borgnes sont rois, eszeveszett vármegyé-nek bolond az ispánja.
 Royauté (roa-ió-té), f. ki-rályság, királyi méltó-ság.
 Roie (roâ), f. agr. barázda.
 Royer (roa-ié), m. v. con-tigu; 2. inus. kerék-gyártó.
 Royoter (roa-ió-té), v. a. jar-megkapálni.
 Ru, m. meder.
 Ruade, f. man. rúgás, rug-dosás; fig. fam. goromba-ság.
 Ruage, m. falusi szokás.
 Ruau, m. folyam rohanat.
 Ruban, m. szalag; bot. — d'eau, buzogánybaka; méd. galandféreg; arg. — de-queue, országút.
 Rubané, e, a. bot. csikos; minér. agate —e, csikos agát.
 Rubaner, v. a. cir. szala-gozni.
 Rubanerie, f. szalagszövés; it. szalagárak.
 Rubanier, ère, s. szalagsző-vő; szalagkereskedő.
 Rubanté, e, a. szalagozott; it. szalagnemű.
 Rubarbe, v. rubarbe.
 Rubasse, f. minér. füstko-

Rubas

vag; 2. a. *pirosra festett*.
 Rubat, m. agr. *céphadaró, csép*.
 Rubéfaction (-fak-cion), f. *méd. vörösítés*.
 Rubéfiant, e, a. *méd. vörösítő*.
 Rubéfier, v. a. *méd. vörösíteni; 2. se —, v. r. méd. vörösdni; mar. esőre váltózni*.
 Rubélique, a. *méd. vörhenyes*.
 Rubicau, a. m. *maréeh. ser-te szőrű*.
 Rubicond, e, a. *face —e, rez-es arc*.
 Rubification, v. *rubéfaction*.
 Rubis (-bi), m. *joail. rubin; p. faire — sur l'ongle, egy csőppig kiinni; pop. vi-sage de —, bibircsós arc*.
 Rubrique, f. *vörös irag; 2. dr., litt. rovatcím; fölzet; fig. cselfogás; 3. rovat; 4. szabály; szokás*.
 Ruche, f. *écon. méhkas; ling. bodor*.
 Ruchée, f. *tele kassal; 2. raj*.
 Rucher, v. a. *ling. bodrozni; 2. m. méhház, méhes*.
 Rucheur, m. agr. *szénagyűjtő*.
 Rudánier, ère, a. *pop. goromba, durva*.
 Rude, a. *darabos; durva; fanyar; rögs; 2. nehéz, fáradságos; 3. barátság-talan; nyers; goromba; 4. heves, erőszakos; 5. zord, zordon; fig. kemény, súlyos; 6. szigorú, kegyet-len*.
 Rudération (-cion), f. *arch. durva falazat; it. kavics-kövezet*.
 Rudesse, f. *darabosság, érdesség; ext. rekedtség; 2. durvaság, műveletlenség; gorombaság; szigor*.
 Rudiment, m. *első elemek*.
 Rudoyement (-do-man), m. *rátamadás, rárivalkodás*.
 Rudoyer (-do-a-ié), v. a. *fam. rátamadni, rárivalkodni*.
 Rue, f. *útca; 2. bot. ruta*.

Ruée

Ruée, f. *écon. rur. atom*.
 Ruelle, f. *kis útca, mellék útca; — d'un lit, ágyköz; h. m. női hálószoba*.
 Rueller, v. a. *vign. töltetni, borítgatni*.
 Ruer, v. a. *hajítani, lökni; közé ütni, csapni; 2. v. n. rugni; 3. se —, v. r. meg-rohanni, megtámadni vkit*.
 Rueur, se, s. *dobó, lökő; it. rugdálózó*.
 Ruflen, m. *pop. kurafi*.
 Rugine, f. *chir. csontsi-mító*.
 Rugir, v. a. *ordítani*.
 Rugissant, e (-čan), a. *or-dító*.
 Rugissement (-ce-man), m. *ordítás*.
 Rugosité, f. *bot. ráncosság*.
 Rugueux, se (-gheu), a. *bot. redős, ráncos*.
 Ruiller, ruiler, v. a. *charp. megjelölni*.
 Ruine (-i-ne), f. *romlás, rom-badulás; fig. maradvány; 2. rom; 3. romlás, végrom-lás, végveszedelem, pusztu-lás, elpusztulás; hanyat-lás*.
 Ruiner, v. a. *lerombolni, le-rontani; 2. földulni, el-pusztítani; 3. tönkre tenni, megsemmisíteni; 4. se —, v. r. roskadozni, romlás-nak indulni; tönkrejutni; magát tönkre tenni*.
 Ruineusement, adv. *vesze-delmesen, ártalmasan*.
 Ruineux, se, a. *roskatag, rozszant; 2. ártalmas, ve-szedelmes*.
 Ruinure, f. *bát. hornyolás*.
 Ruisseau (rui-ço), m. *patak; 2. meder; 3. sárcsatorna; fig. cela traîne dans le —, elcsépeelt dolog*.
 Ruisseler (-ce-lé), v. n. *csör-gedezni; szivárogni; csu-rogni*.
 Ruisset (-ce-lé), m. *patak-csa*.
 Rumb, rhumbe (rombe), m. *mar. szélvonal*.
 Rumeur, m. *zenebona; lár-ma, zaj; 2. hír, közhér*.
 Ruminant, e, a. *kérődző*.

Sabine

Rumination (-cion), f. *kérődzés*.
 Ruminer, v. a. *kérődzni; fig. meg-, átgondolni*.
 Rummerie (rome-), f. *rum-sfőzés*.
 Rupestral, e, a. *sziklai, hegyi*.
 Ruptoire, m. *méd. marószér*.
 Rupture- f. *törés; szakadás; fig. fölbomlás; coutel. re-pedés*.
 Rural, e, a. *mezei*.
 Ruse, f. *csel, fortély; pop. il a un sac plein de —, ra-vasz róka*.
 Rusé, e (-zé), a. *ravasz, for-télyos; 2. m. ravaszdi*.
 Ruser (-zé), v. n. *ravaszkod-ni, fortélyoskodni; 2. v. a. csalni*.
 Rustaud, e, s. a. *paraszto-s; goromba; 2. m. ch. vizsla*.
 Rustauderie, f. *kamaszság, pimaszság*.
 Rusticage (ruce-thi-), m. *arch. hig vakolat*.
 Rusticité (ruce-ti), f. *parasz-tosság, durvaság*.
 Rustique (ruce-tik), a. *falusi, mezei; 2. vad, mivelet-len, parlag; fig. goromba, durva, paraszto-s; —ment, adv. parasztosan*.
 Rustiquer, v. a. *arch. nagy-jából faragni*.
 Rustre, s. a. *goromba, durva, műveletlen*.
 Rut (rute), m. *ch. üzekedés, rühetés, bakzás; 2. ennek helye*.
 Rutacé, e, a. *bot. rutaféle*.
 Rye (rai), m. *géo. part*.
 Rysique, v. *détersif*.

S.

S (esse, èzo), m. et f. s, a *betűsorozatban 19*.
 Sa, v. son.
 Sabbat (sa-ba), m. *szombat; 2. boszorkány-gyűlés; fig. fam. lármazaj*.
 Salbataire (sa-ba), s. a. *szombatos*.
 Sabine, f. *bot. nehézszagú boróka*.

Sable

Sable, m. *homok, fűveny*; mar. *banc* —, *zátony*; fig. *jeter un verre en —, poharat egyhajításra kiinni*; méd. *húgyfőveny*; arg. *tűzifa*.
 Sabler, v. a. *homokkal behinteni; fűvenyezni*.
 Sableur, m. *fond. fűveny-mintáz*; 2. *pop. nagy ivó*.
 Sableux, se, a. *homokos*.
 Sablier, m. *mar. fűvenyóra*; 2. *porzótartó*; 3. *homokkerekedő*.
 Sablière, f. *fűvenybánya*; charp. *talpgerendá*.
 Sablon, m. *kőpor*.
 Sablonner (-blo-), v. a. *kőporral sírolni*.
 Sablonneux, se (-blo-), a. *homokos*.
 Sablonnier, ère, s. *kőporárus*; 2. f. *kőporbánya*; ford. *mintázó láda*.
 Sabord, m. *mar. ágyulék*.
 Sabot, m. *facipő*; pop. *elle a caasé son —, becsülete csorbát szenvedett*; 2. *pata*; 3. *csiga, hajlócsga*; 4. t. t. *kerékkötő*; fig. *fam. rozsz hegedű*; bot. *cipőcím*.
 Saboter, v. n. *csigázni*; 2. v. a. *drap. kállózni, ványolni*; pop. *elhányani, elrontani vmit*.
 Saboteur, se, s. *facipőben járó*; pop. *kontár*.
 Sabotier, m. *cókós*.
 Sabouler, v. a. *pop. ráncigálni*; fig. *pop. lehor-dani*.
 Sabre, m. *kard*.
 Sabrenas, v. *saboteur* (pop.).
 Sabrenasser, sabrenauder, v. a. *pop. v. saboter* (2. pop.); 2. *elrontani*.
 Sabrer, v. a. *kaszabolni, vagdalózni*.
 Sabre-tache, f. *milit. tarsoly*.
 Sabreur, m. *vasgyuró*.
 Saburre, f. *méd. nyálka, tisztatlanság (nyelven, belekben)*; mar. *nyügteher*.
 Sac (sak), m. *zsák; zacskó*; milit. *tárisznya*; p. *autant pêche celui qui tient*

Saccade

le —, *que celui qui met dedans, ha orgazda nem volna, tolvaj se lenne*; pop. *mettre q. au —, vkit elhallgattatni*; an. — la-crymal, *könytömlő*; fig. *vider son —, szivét kitárni*; fig. *pop. bendő*; 2. *péch. szákháló*; 3. *cul-de-sac* (ku-d'-çak), *vakútea*; 4. — (sâ), m. *rablás, szákmánylás*.
 Saccade (sa-ka-), f. *rántás (zablával)*; fig. *megrázás*; fam. *szidas*; call. *rendetlen trás*.
 Saccader (sa-ka-), v. a. *man. ráncigálni*; fig. *style —é, szakgatott írásmód*.
 Saccage (sa-ka-), m. *lom, tarattyú*; cout. *gabnadó*.
 Saccagement, v. *sác* (4.).
 Saccager (sa-ka-), v. a. (*une ville*), *megrabolni*; fam. *összevisszahányani*.
 Saccageur (sa-ka-), m. *rabló*.
 Saccatier (sa-ka-thié), m. *szénhordó*.
 Sacchari-fère (sak-ka), a. *bot. cukortartalmú*.
 Saccharum (sak-ka-rome), m. *bot. cukornád*.
 Saccophore (sak-ko-), m. *bot. puszpáng*.
 Sacerdoce, m. *papság*.
 Sacerdotal, e, a. *papi*.
 Sacher, v. *ensacher*.
 Sachet (-chè), m. *dim. zacskó*; méd. *fűtüssző*; illat-párna; 2. —, te, s. *szerzetes, apáca a bűnbánók rendéből*.
 Sacoche, m. *nyeregtáska*; 2. *tűszü*.
 Sacome, m. *arch. párkányzat*.
 Sacquier (sakié), m. *gabna-fölgyelő; sómérő*.
 Sacramental, e, —mentel, e, a. *lit. szentségi*; —ement, —ellement, adv. *szentséglel*.
 Sacre, m. *fölkenés; fölszen-telés*; orn. *kéklábú vadász-sólyom*.
 Sacré, e, a. *szentelt, szent*; 2. m. *szent*; 3. arg. *csendőr*.

Sagesse

Sacrement (-man), m. *relig. szentség*; pop. *mon saint —, feleségem*.
 Sacrer, v. a. *főlkenni; fölszentelni*; 2. v. n. *szikázódni, káromkodni*.
 Sacrifiable, m. *áldozható*.
 Sacrificateur, m. *áldozó pap*.
 Sacrifice, f. *áldozat*; *áldozás*.
 Sacrifier, v. a. *áldozni*; fig. *hódolni*; 2. *áldozatot hozni*; 3. se —, v. r. *magát föláldozni*.
 Sacrilège, m. *szentségtelenítés*; 2. *cath. szentségtörés*; II. a. *istentelen, szentségtörő*; —ment, adv. *istentelenül, szentségtelenül*.
 Sacripant, m. *kérkedő, száj-hős*.
 Sacristain (-crice-), m. *lit. egyházi*.
 Sacristie (-crice-thie), m. *sekretye*; 2. *misedű*.
 Sacristine (-ti-ne), f. *sekretyésnő*.
 Safran, m. *bot. sáfrán*; pop. *en être au —, a dol-log végére jutni*.
 Safrande, f. *sáfránszín*.
 Safraner, v. a. *sáfránnal festeni*.
 Safranier, ère, s. *gézengúz, semmirevaló*; 2. —ère, f. *écon. sáfrán-termesztés*.
 Safre, a. *falánk, nagyehető*; it. *autrf. kedves, csinos*; it. *fajtalan*.
 Saffre, m. *tót sáfrány*.
 Sagace, a. *éleselméjű*; —ment, adv. *éles elmével*.
 Sagacité, f. *éles elméjűség*.
 Sage, a. *bölcs, eszes, okos*; 2. *tartózkodó, mérsékelt*; 3. *szemérmes, szerény, tisztességes*; 4. *szendé, szelíd, jámbor*; II. m. *bölcs, okos*; —ment, adv. *okosan, stb*.
 Sage-femme, f. *bába, szülésznő*.
 Sagesse, f. *bölcsesség, okosság, értelem*; p. —et *jeunesse ne vout pas en-semble, fiatalság bolond-ság*; 2. *mérséklet, higgadt-ság*; 3. *szemérmesség, sz-*

Sagotte

rénység; 4. szelídség, jámborság, engedelmesség.
 Sagotte, f. bot. nyílfű.
 Sagination (-cion), f. écon. hízalás.
 Sagittaire (sagi-), m. astr. nyílas; orn. kityászó keselyű; h. r. íjász.
 Saignant, e (cè-nian), a. vérző.
 Saignée (cè-nié), f. chir. érvágás; 2. lecsapoló árok; 3. lecsapolás.
 Saignement (cè-nieu-man), m. vérzés.
 Saigner (cè-nié), v. a. chir. érvágni; 2. lecsapolni; agr. vízmentesíteni; bouch. — un porc, disznót ölteni; fig. zsarolni; 2. v. n. vérezni; fig. gyáváskodni; 3. se —, v. r. áldozatot hozni.
 Saigneur, se, s. fam. érvágó, érvágás barátja.
 Saigneux, se, a. véres.
 Saillant, e (sa-lian), a. arch. kiálló, kinyúló; fig. kitűnő.
 Sailler, v. a. mar. tolni, húzni.
 Saillie, f. lövelés, szökés; fig. kitörés; it. ötlet; 2. domborulat; arch. nyulvány.
 Saillir, v. n. v. jaillir; 2. v. a. hágni, sárhútni; II. v. n. ir. kiállni, kinyulni.
 Sain, e, a. egészséges; fig. helyes, eszes; 2. m. ch., szalonna; —ement, adv. egészségesen, stb.
 *Saineté, f. egészség.
 Sainfoin, m. bot. spanyol lóhere.
 Saint, e, a. szent; arg. avoir l'hôtel — Julien, jó szállást bérni; 2. jámbor, áhitatos; 3. —, e, s. szent; p. un petit — de bois, képmutató; —ement, adv. szentül.
 Sainte-barbe, f. mar. lőpor-kamra.
 Saineté, f. szentség.
 Saindre, m. cout. droit de —, legelőjog.
 Saisie, f. prat. lefoglalás.
 Saisine (cè-zi-ne), f. prat.

Saisir

birtokbavétel; birtokbaig-tatás; mar. vitorlakötél.
 Saisir, v. a. megragadni, elkapni; 2. fig. fölfogni, megérteni; mar. megkötni; fig. fölhasználni; abs. être saisi, megdöbbenni, megijedni; 3. prat. lefoglalni.
 4. se — de q., v. r. vkit hatalmába keríteni, elfogni, elzárni.
 Saisissable, a. pal. lefoglalható.
 Saisissant, e, a. megragadó; pal. lefoglaló.
 Saisissement, m. fig. megdöbbenés, rémülés, ijedelem; — de coeur, szívszorulás.
 Saison, f. évszak, idény; com. marchande des quatre —s, gyümölcs- és zöldségárusnő; 2. en temps et —, adt. alkalmas időben; it. hors de —, rossz-kor.
 Salace, a. h. n. sós; 2. inus. v. libertin.
 Salacité, f. h. n. sóság; méd. bujaság.
 Salade, f. cuis. saláta; p. — de Gascon, akasztott kötele; fig. fam. donner une — à q., vkit lehordani; milit. sisak; arg. zavar.
 Saladier, m. saláta-tál; salátakosár; arg. mosdótál.
 Salage, m. sózás; 2. sóvám.
 Salaire, m. díj; bér.
 Salaison (-lè-zon), m. besózás; 2. besózott (hús, hal).
 Salamandre, f. h. n. göte.
 Salant, e, a. sós.
 Salarien, v. a. q., fizetni vkit.
 Salaud, e (-lò, -lòde), s. a. piszkos, szennyes; it. trágár; fajtalan.
 Sale, a. piszkos, tisztátalan; cöte —, sziklás part; fig. szátyár, trágár.
 Salé, m. besózott hús; 2. —, e, a. sós; fig. csipős, élcés; it. arcátlan.
 Salement, adv. piszkosan, szennyesen.
 Salep, m. bot. kosbornyák.

Salon

Saler, v. a. qch., szőni, beszőni.
 Salété, f. piszkos, tisztátalanság; fig. trágárság.
 Saleur, m. szóó.
 Salgotter, v. a. agr. botolni.
 Salicaire, f. bot. vérzike.
 Salière, f. écon. sótartó; man. szemüreg.
 Salifère, a. minér. sótartalmú.
 Saligaud, e (-li-gò; -gote), s. a. pop. piszkos.
 Salignon, m. sóróg.
 Saligot, v. macre.
 Salin, m. glac. növény-lúgos; sav. hamuszír; 2. —, e, a. sós; II. —e, f. sófűzde; 2. sóbánya; 3. p. u. sózott hús.
 Salinier, m. glac. hamuszírfűzde.
 Salir, v. a. bepiszkolni; fig. beszennyezni; 2. se —, v. r. magát bepiszkítani; fig. lealacsonyodni.
 Salissant, e, a. piszkító.
 Salisson, salicon, f. pop. maszatos, piszkos.
 Salissure, f. piszkos, mocskos; it. fig.
 Salivaire, a. an. glandes —s, nyálmirigy.
 Salivation (-cion), f. chir. nyálfolyás.
 Salive, f. nyál.
 Saliver, v. n. pökdösni.
 Saliveux, se, a. méd. nyálkás.
 Salle, f. terem; — du commun, cselédszoba; 2. pofatömlő.
 Sallette, f. inus. bögréske; it. p. u. termecske.
 Salmarine, f. salmarin, m. icht. szemling.
 Salmiac, m. szalamia.
 Salmigondis (-dì), m. vetrege; fig. zaggyalék.
 Salmis (-mi), m. cuis. vagdalkák nyárson sült madárhúsból.
 Salmone, m. icht. lazac.
 Saloir, m. sóedény; it. sózókád.
 Salon, m. társalgási terem; fig. előkelő társaság; abs. képtár.

Salope

Salope, a. fam. piszkos, lucskos, csatakos; 2. f. ronda nő; —ment, adv. rondán, stb.
 Saloperie, f. tisztátlanság; fam. trágárság.
 Salopète, f. gyermekellenző.
 Salorge, m. com. sóraktár.
 Salpêtre, m. salitrom; fam. hirtelen haragú.
 Salpêtrier, v. a. salitromot főzni.
 Salpêtrerie, f. salétromfőzde; 2. salétromkészítés.
 Salpêtreux, se, a. salitromos.
 Salpêtrier, m. salitromfőző; 2. —ére, f. salitromfőzde; it. fegyház Párisban.
 Salseparille, f. méd. szárca-gyökér; bot. homokkő.
 Salsifis (-fi), m. jard. leány-kökörcsin.
 Salsugineux, se, a. méd. sós; agr. sósföldben termő.
 Saltimbanque (-tain-), m. jóvos; fig. bohóc.
 †Saluade, m. g. p. bók.
 Salubre, a. did. egészséges, üdvös.
 Salubrité, f. egészség.
 Saluer, v. a., q. köszönteni; fam. — en enfant de choeur, ügyellenül bókol-ni; 2. tisztelni; it. kezét csókolni; 3. tiszteltetni.
 Salure, f. sósság; sósz.
 Salut, m. jóllét, üdv, szeren-cse, boldogság; 2. szabadu-lás, menekvés; 3. théo. üdvösség, lelkiüdv; II. üd-völzet, köszöntés; cath. zárma.
 Salutaire, a. üdvös, hasz-nos; —ment, adv. üdvö-sen.
 Salutation (-cion), f. fam. üdvözlés, köszöntés; cath. v. angélique.
 Salvations (-cion), f. pl. prat. védirat.
 Salve, f. üdvözlés; it. sor-lívás.
 Samedi, m. szombat.
 Sancir, v. n. mar. elmerülni.
 Sanctifiant, e, —cateur, trice, a. szentesítő.
 Sanctification (sank-ti-fi-ka-

Sanotifier

cion), f. div. szentesí-tés.
 Sanctifier (sank-ti-), v. a. div. szentesíteni; szentelni; que votre nom soit —é, szenteltesse meg a te ne-ved.
 Sanction (-cion), f. megerő-sítés, jóváhagyás, szente-sítés.
 Sanctionner (-cio-né) v. a. szentesíteni; jóváhagyni, megerősíteni.
 Sanctuaire, m. szentség; fig. egyház; 2. szentély.
 Sandal, santal, m. bot., com. szantalfa.
 Sang (san), m. vér; mettre q. en —, vkit véresre ver-ni; 2. faj, származás.
 Sanglade, f. ostorcsapás.
 Sanglant, e, a. véres; cuis. nyers.
 Sangle, f. öv; heveder; lit de —s, tábori ágy.
 Sangler, v. a. övezni; heve-derezni; fig. megverni va-lakit; fam. il a été —é, porul járt; 2. se —, v. r. magát flúzni.
 Sanglier, m. h. n. vaddis-znó; icht. barna delfin; arg. pap.
 Sanglot, m. zokogás; sel. terhelőszij.
 Sanglotement, m. zokogás; méd. csuklás.
 Sangloter, v. n. zokogni.
 Sangsue (san-sü), f. h. n. naddály.
 Sanguificatif, ve (-ghui-), a. méd. vértermő.
 Sanguification (san-ghui-fi-ka-cion), f. méd. vérter-mődés.
 Sanguin, e (-ghein), a. vér-mes; 2. vérpiros; bot. csontfa.
 Sanguinaire (-ghi-), a. vér-szomjas.
 Sanguinelle, v. sanguin (bot.).
 Sanguinolent, e (-ghi-), a. méd. vérrel vegyített.
 Sanguipurge (-gui), a. méd. vértisztító; —sorbe, f. bot. orvosi vérfő; —suge, s. a. h. n. vérszopó.

Sapotier

Sanicle, f. bot. ötlevelű fo-gasir.
 Sanidode, f. méd. szűkme-l-lőség.
 Sanie, f. méd. vizenyős ge-nyedség.
 Sanieux, se, a. méd. hig-ge-nyes.
 Sanitaire, a. egészségi.
 †Sanité, f. egészség, épség.
 Sans, prép. nélkül.
 Sans-coeur, m. pop. becste-len; it. arcátlan ember; —culotte, m. h. de F. bu-gyogótlan; —dent, f. vén, zsémbes nő; —fleur, f. jard. fügealma.
 Sansonnet, v. étourneau.
 Santé, f. egészség.
 Santoline (-li-ne), f. bot. sep-rüruta.
 Santonine, f. bot. gilisztá-mag.
 Sanve, f. bot. vetési repce.
 Saoul, saouler, v. soûl, soû-ler.
 Sapa, m. écon. szőlőpép.
 Sape, f. milit. árkászás; al-út.
 Saper, v. a. milit. árkászni; fig. aldászni.
 Sapeur, m. milit. árkász.
 Saphir, m. minér. zafír; icht. durda.
 Sapidité, f. phys. izletesség.
 †Sapience (-pian-), f. böl-cesség.
 Sapientiaux (-ciô), a. m. pl. écr. les livres —, a bölcses-ség könyvei.
 Sapin, m. bot. fenyőfa; fig. fam. bérkocsi; arg. csendőr.
 Sapine, f. arch. fenyődeszka; —gerenda.
 Sapinière, f. bot. fenyves.
 Saponaire, savonaire, savo-nière, f. bot. szappanfű.
 Saponifier, v. a. chim. szap-panná változtatni; 2. se —, v. r. szappanná vál-tozni.
 *Saporation, f. phil. izelés.
 Saporifique, a. did. ízlő.
 Sapote, sapotille, f. bot. ká-saalma.
 Sapotier (-thié), sapotillier, m. bot. kása almafa.

Saquebute

Saquebute, v. trombonne.
 Saquer, v. a. mar. *nehezen mozogni*.
 Sar, m. bot. *sósörpe*; *hindr*.
 Sarbacane, f. *fűcső*; fig. *parler par —, más szójával beszélni*.
 Sarbotière, f. *fagylaltedény*.
 Sarcasme, m. *szófulánk*.
 Sarcastique, a. *fulánkös, mardosó, gúnyos*.
 Sarcelle, v. cerelle.
 Sarclage, m. *jard. gyomlálás*.
 Sarcler, v. a. agr. *gyomlálni*.
 Sarcleur, se, s. agr. *gyomláló*.
 Sarcloir, m. agr. *irtókapa*; *gyomvas*.
 Sarclure, f. agr. *gyom, burján, gaz*.
 Sarco-cèle, m. méd. *hússérv*; —logie, f. an. *hústán*; —mateux, se, a. méd. *húsanyos*; —me, —ma, m. méd. *húsany*; —phage, m. *kő-, diszkoporsó*; 2. méd. s. a. *marósszer*; —tique, v. *anaplérotique*.
 Sardin, jardin, m. mar. *felső nyílt karzat*.
 Sardinial, sardinau, sardnier, m. sardinière, f. *péch. ajókháló*.
 Sardine (-di-), f. *icht. ajók*.
 Sardoine (-doane), f. *sardonyx, m. lap. karniól*.
 Sardonien, sardonique, a. *ris —, farkasnevetés*.
 Sargue, sarguet, sargo, m. *icht. csikos spár*.
 Sarigue, m. h. n. *erszényes fahordó*.
 Sarion, m. *málhagyékény*.
 Sarione, f. *icht. szemling*.
 Sarmatique, a. méd. *plique —, lengyelfűrt*.
 Sarment (-man), m. agr. *szőlővessző, venyige*.
 Sarmenteux, se, agr. *venyigés*; bot. *inadás*.
 Sarper, v. a. agr. *sarlóval aratni*.
 Sarrasin, sarazin, m. agr. *tataréka*; 2. fort. —, —e, v. *herse*.
 Sarrau, sarrot, m. *vászon*.
 Sarrette, serrette (sa-; sè-),

Sarriette

f. bot. *festő zsoltina*; méd. *állcsukulás*.
 Sarriette (sa-), f. bot. *szátor-ja*; *csombor*; *borsfű*.
 Sa. table, a. agr. *irtható*.
 Sartie (-thie), m. mar. *kötélzet*.
 Sartis (-ti), m. mar. v. *sartie*, 2. *péch. húzókötel*.
 Sarve, f. *icht. pirosszárnýú ponty*.
 Sas (cá), m. *szita*; hydr. *vízvezézet*.
 Sasin (sa-zein), m. orn. *pompály, légyamadár*.
 Sasse, f. mar. *vízlapát*; meun. *pütt*.
 Sassement, m. *szitálás*.
 Sasser, v. a. *szitálni*; fig. *meghányni vetni, megvizsgálni*.
 Sasset (ca-cé), m. *szitácska*.
 Satan, m. *sátán*; —é, e, a. *pop. átkozott, pogány*; —ique, a. *fam. sátáni*.
 Satellite (sa-tel-), m. *testör*; astr. *hold, mellékbolygó*.
 Satiété (sa-cié-té), f. *túltelület*; fig. *eltelttség*.
 Satin, m. *atlac*; —ade, f. *félatlac*; —age, m. *atlacszövés*; rel. *simítás*; —aire, m. *manuf. atlacszővő*; —er, v. a. *atlacmódra szőni*; rel. *simítani*; 3. v. n. *atlachoz hasonlítani*; —eur, se, s. *simító*.
 Satir'e, f. *gúnyvers*; fig. *gúny*; —ique, a. *gúnyos*; =ment, adv. *gúnyosan*; —iser, v. a. p. u. *gúnyorolni*; 2. v. n. *gúnyolni*.
 Satisfac'tion (-cion), f. *kielégítés, megnyugtatás*; 2. *kielégétel, —toire, a. dogm. kielégítő*.
 Satisfaire, v. a. ir. *kielégíteni*; 2. *elégítélt adni*; 3. v. n. *eleget tenni*; 4. se —, v. r. *vágyait kielégíteni*.
 Satisfaisant, e (-fè-zan), a. *kielégítő*.
 Satisfait, e, a. *megelégedett*.
 Sative, a. agr. *magról termesztett*.
 Saturation (-cion), f. *ch. telítés*; —rer, v. a. *ch. telíteni*.

Saupou'dration

Satyr'e, m. myth. *liget-isten*; fig. *un vieux —, öregbujá*; h. n. *orangután*; —riase, =sis (-zi-ce), m. méd. *nőszdüh*; —rion, m. bot. *kosbor*.
 Sauce, f. cuis. *mártás*; lé; fig. *fam. faire la — à q., vkit lehordani*.
 Saucer, v. a. cuis. *lébe mártani, mártogatni*; pop. —q., *valakivel megvetőleg bánni*.
 Saucière, f. cuis. *mártáscsésze*.
 Saucis'se, f. *charc. kolbász*; min. *gyűbél*; —son, m. *charc. hurka*; fort. *rőzscakévek*; min. v. *saucissee*.
 Sauf, ve, a. *sértetlen, ép*; 2. *pép. menten, sértetlenül*; it. *fontartva*; it. *kivéve*.
 Sauf-conduit, m. *men-level*; 2. *védkiesség*.
 Sauge, m. bot. *szálya*.
 Saugeoire (-joare), f. *sal. sósokosár*.
 Saugrenée, f. cuis. *borsófű-zelék*.
 Saugrenu, e, a. *fam. képtelen, neveléséges, botor*.
 Saule, m. bot. *fűz*; —pleureur, *szomorúfűz*.
 Saulet, m. orn. *fűzike*.
 Saumâtre, a. eau —, *rosz édesvíz*.
 Saumier, m. *péch. lazacszigony*.
 Saumon, m. *icht. lazac*; cir. *olvasztó teknő*; plomb. *darab*; —é, e, a. *lazacnemű*; truite =e, *galóca*; —eau, m. *icht. kis lazac*; —elle, f. *péch. csalétek*.
 Saumurage, m. *sózás*.
 Saumure, f. *sólé*.
 Saun'age, m. *sókereskedés*; —é, f. *ch. pacsiirtafogás*; —er, v. n. *sót főzni*; —erie, f. *sóráktár*; 2. *sóffőzde*; 3. *sóffőzés*; —ier (-nié), m. *sódrus*; *sóffőző*; —ière, f. *sóshordó*.
 Saupe, m. *icht. sárga csikos spár*.
 Saupiquet, m. cuis. *fűszeres lé*.
 Saupou'dration (-cion), f.

Saur

behintés (sóval); —drer, v. a. *behinteni* (sóval); ext. *behinteni* (egyébél).
 Saur, sauret, a. m. com. hareng —, füstölt hering; —e, a. m. man. világos pej; —er, v. a. füstöltni; —in, m. péch. füstölt tejelő hering; —issage, m. péch. heringfüstölés; —isserie, f. péch. füstölőhely; —issœur, m. péch. heringfüstölő.
 Saussaie, f. bot. fűzcsérje.
 Saut (só), m. ugrás; fam. faire le —, magát elhatározni; 2. esés; hydr. zuhatag; 3. — de loup, farkasverem.
 Saute, f. mar. — de vent, szélváltozás.
 †Sauteler, v. n. ugrálni, szökdelni.
 Sautelle, f. vign. bujtvány.
 Santer, v. n. ugrani; faire — la cervelle à q., vkinek golyót agyába röpíteni; — la tête à q., vkinek fejét levágni; faire — q., vkit megbukítani; 2. fig. — au cou de q., vkinek nyakába borulni; — à la gorge de q., vkit torkon ragadni; — aux yeux, szembe tenni; mar. le vent a —é, a szél megváltozott; 3. v. a. átugrani; fig. — le bâton, kényszerülve lenni.
 Sautereau, m. göröngyös út.
 Sauterelle, m. h. n. szökcső; it. sáska; charp. szögletmérő; arg. bolha.
 Sauter, se, s. ugró; fig. ezermester; 2. —se, f. könnyelmű leány.
 Sautillant, e, a. ugrándozó.
 Sautillement, m. ugrándozás.
 Sautiller, v. n. ugrándozni.
 Sautoir, m. bl. Andorkereszt; horl. zárkúp; mod. hurkolt kendő.
 Sauvage, a. vad; 2. ragadozó; 3. terméketlen, parlag; 4. műveletlen; fig. durva, nyers; faragatlan; méd. feu — szent Antal tűze.

Sauvageon

Sauvageon (-jon), m. jard. vad csemete.
 Sauvagerie, f. phil. őszállapot; fam. durva jellem; 2. remete-lak.
 Sauvagin, e, s. a. vadíz, vad-szag; 2. —e, f. ch. vízi madarak; pell. vaddbőr.
 Sauve-garde, f. oltalom; 2. védlevél; mar. timonlanc; —r, v. a. oltalmazni.
 Sauvement, m. mar. szerencsés megérkezés; féo. droit de —, mentőbér.
 Sauver, v. a. megmenteni; théo. megváltani; 2. elhárítani; 3. elrejtteni, elpalástolni; II. se —, v. r. menekülni; 2. mentegetőzni; 3. fam. eltávozni; 4. magát kárpótolni.
 Sauve-raban, v. torde.
 Sauvetage, m. mar. megmentés.
 †Sauveté, f. biztonság.
 Sauve-vie, f. bot. kőruta bor-dalap.
 Sauveur, m. megmentő; théo. abs. Megváltó (Jézus).
 Savamment (-va-man), adv. szakértőleg; bölcsen.
 Savane, f. géo. jenyves; 2. rétság.
 Savant, e, s. a. tudós; 2. jól értesült; tapasztalt.
 Savantasse, m. p. tudós behurgya.
 Savate, f. pacsmag, csoszogó papucs; 2. f. levélhordó; 3. pop. kontár; —rie, f. vargatarattyú.
 Saveneau, m. savenelle, f. péch. húzóháló.
 Saveter, v. a. pop. elkontározni; —ie, f. ócska láb-beli.
 Savetier (-thié), m. foltozóvarga; pop. kontár.
 Saver, f. íz.
 Savoir, v. a. ir. tudni; que je sache, tudtommal; 2. érteni; 3. v. pouvoir; 4. tapasztalni; 5. —, à —, tudniillik; II. m. tudományosság, tudás; — faire, m. élni tudás; tevékenység — vivre, m. életrevalóság.

Scandix

Savon, m. szappan; fig. donner un — à q., vkit lehordani; —nage, m. beszappanozás; —ner, v. a. beszappanozni; 2. szappannal mosni; fig. —q., vkit lehordani; —nerie, f. szappanfőzde; —nette, f. szappanteke; arg. seggpofa; —neux, se, a. szappanos; —nier, m. szappanos; —nière, f. v. saponaire; 2. szappanfőzde.
 Savourement, m. p. u. izlelés.
 Savou'rer, v. a. izlelni; szür-csölni; —ret, m. cuis. velős csont; —reusement, adv. izletesen; —reux, se, a. izletes, jóízű.
 Savoyard, m. fig. durva ember; it. kéményseprő; arg. bőrrönd.
 Saxatile, a. sziklat, kövek közt termő.
 Saxi-frage, a. méd. kötőrő; 2. f. bot. kötőr.
 Scabellon, m. talap.
 Scabi'e, f. méd. kosz, ótvár; —euse, f. bot. sikkantyú; —eux, se, a. méd. ótvarfélé; ótváros.
 Scabre, a. érdes.
 Scabreux, se, a. rögös, göröngyös; 2. ord. fig. vesztélyes; csiklandós.
 Scabrosité, f. bot. érdesség.
 Scaline, a. an. páratlan oldalú.
 Scalpel, m. chir. szike.
 Scalper, v. a. fejbőrt lenyúzni.
 Scalvine, v. calebasse, gourde.
 Scammonée, f. bot. hashajtó szulák.
 Scanda'le, m. botrány; —leusement, adv. botrányosan; —leux, se, a. botrányos; —liser, v. a. botránoztatni; 2. se —, v. r. megbotránozni.
 Scander, v. a. poét. tagolni.
 Scandix, m. aiguille, f. bot. baraboly; —cerfeuil, kerti turbolya; —peigne de Vénus, tűmagu turbolya.

Scape

Scape, f. mar. *horgonysszár*.
Scaphandre (-fan-dre), m. *uszóruha*.
Scapin, m. fig. *versfaragó*.
Scapulaire, m. *vállruha*; 2. a. an. *lapocka* ...
Scarabée, m. ent. *bogár*; — disséqueur, *porva*; — rout, v. hannelton; — pulsateur, *furdancs*.
Scaramouche, m. litt. *bohóc*.
Scari'eux, se, a. bot. *aszott*; — ficateur, m. chir. *köppölyvas*; 2. agr. *kártolókeke*; — fication (-cion), f. chir. *köppölyözés*; jard. *bevágás*; — fier, v. a. chir. *köppölyözni*.
Scarlatine, f. et a. f. méd. *füèvre* —, *vörhenyláz*.
Sceau (cè), m. *pócsét*.
Scal (cèl), m. pal. v. sceau.
Scélérat, e (cè-), s. a. gonosztevő; — esse, f. gonosz-ság, istentelenség.
Scellage (cè-), m. glac. *összeragasztás*.
Scellé (cél-lé), m. bírói *pócsét*.
Scellement (cél-man), m. maç. *erődítés*.
Sceller (cél-lé), v. a. *lepócsé-telni*; 2. *összeragasztani*; maç. *megerősíteni*.
Scelleur (cél-leur), m. chanc. *pócsétlő*.
Scène (cène), f. *színpad*; fig. *paraitre à la* —, *nyilvánosan föllépni*; 2. *jelenet*; 3. *látvány*; fig. *drámai művészet*.
Scénique (cè-ni-ke), a. *színpadi*.
Scénite (cè-), m. *sátorlakos*.
Scénographie (cè-), m. *disztiménnyfestő*; — graphie, f. *disztiménnyfestés*; — pégies, f. *sátoros ünnep*.
Scepticisme (cèp-ti-), que, s. phil. *kétkedőség*; — que, s. a. *kétkedő*; — =ment, adv. *kétkedően*.
Sceptre (cèp-tre), m. *jogar*.
Schacal (cha-), m. h. n. *sakál*.
Schelot (che-lo), m. saun. *kazános*.

Schéma

Schéma (ské-), m. géom. *alakrajz*; * — tiser, v. a. *alakolni*.
Schéno-'bate (ské-), m. ant. *köttéláncos*; — batée, f. *köttéláncolás*.
Schésis (ské-zice), f. méd. *természeti testalkat*.
Schismati'que (chice-), s. h. eccl. *szakadár*; 2. a. *szakadási*; — ser, v. a. h. eccl. *elszakadni*.
Schisme (chice-me), m. h. eccl. *szakadás*.
Schist'e (chice-te), m. minér. *pala*; — argileux, *agyag-pala*; — eux, se, a. *fösz-lánk, réteges*.
Schlich (chlik), m. minér. *mara, mosacs*.
Schorl (chorl), m. minér. *berzle*.
Seiage (ci-), m. *fűrészelés*.
Sciagraphie (ci-), f. *árnyék-rajz*; arch. *metaszetrajz*.
Sciagure (cia-), f. *szerencsét-lenség*.
Sciant, e (cian), a. pop. *visz-szatasztító, undoros*.
Sciastique (cia-), a. et f. méd. —, goutte —, *ágyékfájás*.
Scie (cie-), f. *fűrész*; icht. *kardhal*.
Sciemment (ci-a-man), adv. *szántszándékkal*.
Science (ci-an-ce), f. *tudomány*; 2. *ismeret*.
Sciène (ci-), f. icht. *fecske-hal*.
Scientifique (ci-), a. *tudományos*; — ment, adv. *tudományosan*.
Scier (ci-é), v. a. *fűrészelni*; agr. *sarlóval aratni*; mar. *farolni*; = le fer, *sél v. folyam ellen evezni*; pop. — q., *tolakodni*; — ie, f. *fűrészmalom*.
Scieur (ci-), m. *fűrészelő*; agr. *arató*.
Scille (ci-le), squile (ski-le), f. bot. *csilla*.
Scillote (ci-lo-), m. saun. *merítőveder*.
Seinc (ceink), m. h. n. *stinca*.
Scintill'ant, e (cein-til-lan), a. *csillámló, ragyogó; szik-*

Scroful'aire

rázó; — ation (-cion), f. astr. *csillámlás, ragyogás*; — e, f. *szikra*; — er, v. n. astr. *ragyogni, csillámlani*.
Scion (cion), m. bot. *galy, hajtás, ág*; — neux, se, a. bot. *galyas*.
Sciote, tte (cio-), f. men. *ké-zifűrész*.
Scirpe (cir-), m. bot. *káka*.
Scissile (cice-ci-), a. *hasít-ható*; — on, f. *hasadás, hasít-s*; fig. *elszakadás*; it. *megosztás*.
Scissure (cice-çu-re), f. an. *hasadék*.
Sciture (ci-), f. *fűrészpor*.
Scolaire, a. *iskola* ...; an-née —, *iskolav.*
Scol'arité, f. jur. *droit de* —, *tanulójog*; — arque, m. *iskolaigazgató*; fig. *gdn-csozkodó*; — astique, a. *iskolai*; 2. f. *iskolai bölcsé-szet*; =ment, adv. *iskolailag*; — iaste, m. *jegyzet-író*.
Scolie, f. did. *jegyzés, ma-gyarázás*; 2. *bordal*.
Scolop'ace, a. h. n. *hosszu-csőrű*; — pendre, f. ent. *rinya*.
Scombre, m. icht. *közma-kár*.
Scorbut (-bu), m. méd. *súly, vérveszély*; — ique, a. méd. *vérveszélyes*.
Scordium (-ome), m. bot. *fodorka*.
Scoti'e, f. *salak*; — du fer, *vasszar*; — fication (-cion), f. chi. *salakulás*; — fier, v. a. chi. *salakítani*; 2. se —, v. r. *salakolni*.
Scorpion, m. h. n. *bökök, skorpió*; — de mer, scor-pène, *tengeri bökök*; — ne, f. bot. v. *myosote*.
Scotie (sko-cie), f. arch. *csorga*.
Scouffin, f. écon. *olajszak-zacsó*.
Scriblage, m. card. *első kár-tolás*.
Serobieule, f. an. *szívgyö-dör*.
Scroful'aire, f. bot. *ták-ajak*;

Seroteole

—es, f. pl. v. écrouelles;
—eux, se, a. méd. górvé-
lyes.
Seroteole, f. méd. here-
séro.
Scrotum (-tome), m. an.
tökcakó.
Scrupul'e, m. kétely, ag-
gály; 2. lelkiismeretesség;
astr. fokhatvanad; —eu-
sement, adv. gondosan,
lelkiismeretesen, aggályo-
san; —eux, se, a. kétke-
dő, lelkiismeretes, aggódi;
2. m. m. pl. szórásáhaso-
gató.
Scrutateur, trice, s. a. ku-
tató; 2. m. szavazatfö-
ügyelő.
Scruter, v. a. nyomozni, ku-
tatni, vizsgálni.
Scrutin, m. szavazatszedés;
—er, v. a. et n. szavazato-
kat szedni.
Sculp'table (scul-table), a.
faragható; —tage (scul-
ta-je), m. képfaragás;
—ter (scul-té), v. a. farag-
ni, kifaragni; —teur (scul-
teur), m. képfaragó, szob-
rász; —ture (scul-ture), f.
szobrászat; 2. szobrászati
mű.
†**Scuril'e** (sku-), a. aljas;
—ment, adv. aljasan;
—ité, f. bohóskodás, bohóc-
ság.
Scutage, m. hűbéri kötele-
zettség.
Scuti-forme, a. an. paizs-
dad.
Scytode (ci-), m. h. n. kaszás
falangya.
Se, pron. magát.
Séance, f. ülés (hely és sza-
vazat gyűlekezetben); 2.
ülésszak.
Séant, m. ülés (ágyban);
2. —, e, a. üledelmes, illő.
Seau (sô), m. vödör, csöbör;
2. edény (mindenféle).
Seaugeoire (-joare), f. sal.
sólapat.
Sébacé, e, a. fagygyas, fagy-
gyülemű.
Sébes'te, m. bot. fekete
mellbogyó; —tier (-thié),
m. jujubafa.

Sébile

Sébile, m. boul. teknő; vign.
kád.
Sec, sèche, a. száraz, aszott;
2. aszalt; 3. argent —,
kézpénz; 4. fagyos; ba-
rátságtalan; II. m. szá-
raz; III. —, adv. boire —;
derekasan inni; à —, adt.
szárazra; fig. fam. il est
à —, kizsákmányolták.
Sécable, a. did. osztható.
Sécant, e (-kan), a. géo. át-
szelő; 2. —e, f. körszelő.
Séchage, m. szárítás.
Sèche, a. f. v. sec; 2. f. h. n.
tentaféreg.
Séchée, f. aszalás; pèche.
zsákháló.
Séchement, adv. szárazon;
fig. durván, barátságtala-
nul.
Sécher, v. a. szárítani, szá-
rasztani; aszalni; 2. ki-
szárítani; fig. letörölni; 3.
v. n. száradni; kiszárad-
ni; megszáradni; aszni;
fig. epekedni.
Sécheresse, f. szárazság; 2.
aszály.
Sécherie, f. t. t. száraztö-
hely.
Sécheron, m. agr. száraz
rét.
Séchoir, m. parf. száraztö-
deszka; t. t. v. sécherie;
sal. száraztöpezt.
Second (ce-gon), e, a. máso-
dik; másod; poét. sans
—e, páratlan; th. —s rö-
les, mellékszerepek; II. m.
párbaj-segéd, tanu; arch.
második emelet; —aire (ce-
gon-), a. mellék...; =
ment, adv. mellesleg; —e,
f. astr. másodperc; écol.
második osztály; escr. má-
sodfős; impr. másodé-
vonat; —ement, adv. má-
sodszor; —er, v. a. q., se-
gíteni, pártfogolni; —ines,
v. arrière-faix.
Secouement, secoüment (ce-
kou-man-), m. p. u. rázás.
Secouer (ce-kou-), v. a. ráz-
ni; lerázni; 2. se —, v. r.
rázkódní; pop. mozogni.
Secourable (ce-kou-), a.
segedelmes; szolgálatkész.

Séculier

Secourir (ce-kou-), v. a. ir.
segíteni, segíezni, támo-
gatni, gyámolítani; 2. se
—, v. réc. egymást se-
gíteni.
Secours (ce-koür), m. segít-
ség, segély; guer. segéd-
csapatok.
Secousse (ce-kou-œ), f. lö-
kés; rázás; zökkenés; fig.
csapás.
Secques, f. pl. mar. sekély.
Secret, ète, a. titkos, rej-
tett; méd. maladie —ète,
bujasenyv; 2. hallgatag;
titoktartó; II. m. titok;
titoktartás; 2. artil. gyü-
lyuk; mécan. rejtett rugó;
III. en —, ad. titokban.
Secrétaire, m. titkár, titok-
nok; 2. írnök; 3. írósz-
tal; —rie, f. titkos írda.
Secrétaire, m. titkárság.
Secrète, f. lit. néma ima.
Secrètement, adv. titko-
san.
Sécriter, v. a. méd. elválasz-
tani; chap. kikészíteni.
Sécration (-cion), f. méd. el-
választás; 2. ürítés; ürít-
lés.
Sécritoire, a. méd. elválasz-
tó; ürítő.
Sectaire, m. m. p. felekező.
Secte (cèkt), f. felekezet.
Secter (cèkt-té), v. a. ch.
föltagolni.
Secteur (cèk-), m. géo. ka-
raj, karéj; 2. aránykörző.
Sectile (cèk-), a. hasadékony;
osztható.
Section (cèk-cion), f. szak,
szakasz, osztály; arch. át-
metzet; chir. boncolás;
pol. városrész; *—naire,
(cèk-ci-), m. v. sectaire;
pol. titkos társulat tagja.
Séculaire, a. évszázados; 2.
százéves; —ment, adv.
száz évenként.
Sécularisation (-cion), f. vi-
lágiastítás; —ser, v. a. h.
eocl. világiastítani; —té, f.
h. eocl. világság; 2. világi
törvényhatóság.
Séculier, ère, s. a. h. eocl.
világi; —èrement, adv.
világiasan.

Sécurité

Sécurité, f. *bátorság, biztonság; nyugalom.*
 Sédatif, ve, a. méd. *csillapító.*
 Sédation (-cion), f. méd. *csillapítás.*
 Sédentaire (-dan-), a. ülő; 2. *lakos, megtelepült; — ment, adv. maradandóan.*
 Sédiment (cé-di-man), méd. *üledék; — eux, se, a. üledékes.*
 Séditiusement, adv. *lázadólag, zenebonásan.*
 Séditieux, se (-ci-), a. *lázadó, zendülő; 2. lázító.*
 Sédition (-cion), f. *lázadás, zendülés; — ner, v. a. p. u. lázítani.*
 Séducteur, trice, s. *tévtanító; 2. s. a. csábító.*
 Séduction (-cion), f. *csábítás; fig. elragadtatás.*
 Séduire, v. a. ir. *elcsábítani; 2. megvesztegetni.*
 Séduisant, e, a. *csábító.*
 Ségétal, e, a. bot. *vetési zison; sizon —, vetési zison.*
 Ségment (céghe-man), m. *géo. körszelet.*
 Ségrairie, f. e. f. *közös erdő.*
 Ségrais, m. e. f. *vágás.*
 Ségrayer (-gré-ié), m. *erdő közbirtokosa.*
 Ségrégation (-cion), f. p. u. *elkülönítés.*
 Ségrégativement, adv. *elkülönítve; egymás után.*
 Ségréger, v. a. p. u. *elkülöníteni.*
 Ségreyage (-gré-iage), m. e. f. *erdőjog.*
 Seigle (cégle), m. agr. *rozs; — batar, rozsnok.*
 Seigneur (cè-), m. *méltóságos úr; 2. hívédúr; écerle —, Isten; — iage, m. mon. bányoló-adó; — ial, e, a. uradalmi; — ment, adv. uradalmilag; — ie, f. hívéduraság; 2. uradalom; 3. votre —, méltóságod.*
 Seille (cè-lieu), f. vign. *rocska, veder.*
 Seilleau (cè-lió), m. mar. *merítő edény.*

Seime

Seime (cè-me), f. *maréch. patacsorba.*
 Sein (cein), m. an. mell; 2. ord. *kebel, emlő; 3. öl; méhanya; 4. fig. — de la terre, a föld belseje; 5. fig. szív; agy; kebel.*
 Seine (çaine), m. pèch. *gyalom.*
 Seing (cein), m. *aláírás.*
 Seizaine (cè-zaine), m. *málhazsineg.*
 Seize (cè-ze), a. *tizenhat; 2. tizenhatodik; lib. in —, tizenhatodré.*
 Seizième, a. *tizenhatodik.*
 Séjour, m. *időzés; tartózkodási hely; milit. nyugnap.*
 Séjourner, v. n. *tartózkodni; időzni; milit. nyugnapot tartani.*
 Sel, m. *só; fig. élc.*
 Séléni'te, f. *minér. holdkő; — tieux, se, a. minér. gipsztartalmu.*
 Séléno-graphie, astr. m. *holdlétró; — graphie, f. astr. holdrajz; — graphique, a. holdrajzi.*
 Sélín (-lein), m. bot. *deresle; — e (li-ne), f. méd. körömvirág.*
 Selle (cel-le), f. autr. *karatlan szék, számoly; p. de-meurer entre deux — le cul à terre, két szék közt pad alatt maradni; 2. gyalog árnyékszék; méd. hasürités; 3. nyereg; ton. faragószék.*
 Seller (cè-lé), v. a. *nyergelni; 2. se —, v. r. agr. kiszáradni.*
 Sellerie (cè-le-rie), f. man. *szerszámtár; 2. sell. nyergesmunka.*
 Sellette (cè-lè-te), f. pal. *vádottak padja; fig. tenir q. sur la —, vkit sokáig faggatni; agr. ekelő; artil. bőrcszámoly.*
 Sellier (cè-lié), m. *nyereggyártó.*
 Selon, prép. *szerint; 2. abs. kérdés, majd meglátjuk, ki tudja; 3. a mintahogy; úgy a mint.*

Séminifère

Semaille, f. *vetés; 2. vetett mag, vetés; 3. vetés ideje.*
 Semaine, f. *hét; cath. — sainte, nagyhét; 2. havimunka; 3. hetidér.*
 Semainier, ère, s. *hates.*
 Semblable (çan-), a. *egyenlő, hasonló; 2. m. pár; cet homme n'a pas —, ez embernek nincs párja; † — ment, adv. szintén, hasonlóképen.*
 Semblant (çan-), m. p. *lát-szat; fait — de, tetetni.*
 Sembler (çan-), v. a. imp. *látszani, tetszeni; 2. que vous en —? mit szól hozzá?*
 Séméio-logie, séméiotique, sémiotique, f. méd. *körjeltan; — logique, a. körjeltani.*
 Semelle, f. cord. *talp; láb (mérték); pop. battre la —, kőborolni; arch. támaszkötés; charp. alsóráma; expl. zústatp; mon. mintafiller; pát. zsemlye.*
 Semence, f. agr. *mag; 2. vetőmag; 3. — de perles, apró gyöngy.*
 Sémenaine, sémentine, f. *gilisztamag.*
 Semer, v. a. agr. *vetni; bevetni; fig. osztogatni, kiosztani; it. — des pièges, csejt vetni; it. terjeszteni.*
 Sémestr'e, a. *fél éves; 2. m. fél év; — iel, le, a. fél évenkénti; — ier, m. milit. fél évre szabadsággolt.*
 Semeur, m. agr. *vető; fig. terjesztő.*
 Semi, fél...
 Sémillant, e, a. *eleven, élénk, fúrge; fig. nyugtalan.*
 Séminaire, m. *papnövelde.*
 Séminal, e, a. an., bot. *mag...; calice —, magkehely.*
 Séminariste, m. *papnöven-dék.*
 Sémination (-cion), f. bot. *v. dissémination.*
 Séminifère, a. bot. *magtermő.*

Sémio-graphe

Sémio-graphe, m. jegyíró ;
—graphie, f. jegyírás.
Semis (ce-mi), m. agr. mag-
ról tenyésztés ; 2. magte-
nyészedé.
Semoir, m. agr. vető ruha ;
2. vetőgép.
†Semonce, f. meghívás ; 2.
ord. emlékeztetés, intés ;
dorgálás.
†Semoncer, v. a. q. fam. vkit
inteni, megdorgálni.
†Semonceur, semonneur
(ce-mo-), m. meghívó.
†Semonde, v. a. meghívni.
Semotte, f. jard. káposzta
hajtása.
Semper-virens (sain-père-
vivance), m. bot. me-
teng.
Sempiternel, le (cein-), a.
örök ; —lement, adv.
örökké.
Sempiternité (cein-), f. szün-
telenség.
†Senage, m. cout. hal-adó.
Senaire, a. hatos ; bot. hat-
szoros.
Sénat, m. tanács ; 2. écon.
rur. számlapadlás ; —eur,
m. tanácsos ; fig. marcher
en =, peckesen járni ;
—orerie, f. tanácsosi hi-
vatal ; —orial, e, a. taná-
csosi ; —rice, f. taná-
csosné.
Sénatus-consulte (cé-na-
tuce-), m. tanácsvégzés.
Séné, m. bot. szennafa.
Sénéchal, m. udvarmester ;
2. tartománybíró.
Sénéchaussée, f. tartományi
törvényszék.
Seneçon, m. bot. üszög-ör.
Sénestre, a. bl. bal.
Sénévé, m. bot. mustár.
Sénieur, m. idősebb, időskor.
Sénile, a. méd. öregsegi.
*Sénilité, f. aggkor, aggság,
agg-gyöngeség.
Sens (can ; canz), m. érzék ;
fig. appliquer tous ses —,
mindent elkövetni : plaisirs
des —, érzéki gyönyör ; 2.
ész, elme ; értelem ; 3. ér-
temény ; it. vélemény ; il
est attaché a son —, ra-
gaszkodik véleményéhez ;

Sensation

4. irány, oldal ; 5. — des-
sus dessous, adt. fam. ész-
szelvisza ; it. — devant
derrière, fonákul.
Sensation (can-ça-cion), f.
érzés ; 2. benyomás, ha-
tás ; fig. faire —, föltűnést
okozni.
Sensé, e (can-cé), a. okos,
értelmes ; —ment, adv.
okosan.
*Sensibiliter, v. a. szemlél-
hetővé tenni.
Sensibilité, f. érzékenység ;
2. érzelmesség ; 3. did.
érezhetőség.
Sensible, a. érezhető, érzel-
mes ; 2. érzékeny ; 3. gyön-
géd érzelmű ; it. ingerlé-
keny ; 4. észrevehető ;
szembetűnő ; —ment, adv.
észrevehetőleg ; érzéke-
nyen.
*Sensiblerie, f. érzélgés.
Sensitif, ve, a. did. érző ; 2.
—ve, f. bot. érzike.
Sensualis'er (can-cu-), v. a.
érzékelteni ; —me, m. phil.
érzékelviség ; —te, m. ér-
zékelvi.
Sensualité (can-cu-), f. érzé-
kiség ; 2. érzéki élvezet.
Sensuel, le (can-cu-), a. ér-
zéki ; —lement, adv. ér-
zékieleg.
Sentelet, m. fam. gyalog-
csapás.
Sentence (can-tan-ce), f.
mondat, tanmondat ; 2.
ítélet.
Sentencier (can-tan-cié), v.
a. pal. ítélni, elítélni.
Sentencieusement (can-tan-
cieu-), adv. iron. kenettel-
jesen.
Sentencieux, se (can-tan-),
a. mondatos ; tanulságos ;
szenvelő.
Sentène (can-), f. soier.
pázmakötő.
†Senteur (can-), f. szag ; it.
ord. illat.
Sentier (can-thié), m. gya-
logút ; fig. ösvény.
Sentiment (can-thi-man),
m. phil. érzemény ; 2. ér-
zés ; 3. érzet, érzület ; 4.
abs. becsületérzet ; g. p.

Sept

érzelgőség ; 5. vélemény ;
6. érzékenység ; 7. ch.
szaglás ; —al, e, a. érzel-
gős ; —alisme, m. phil.
érzelmesség, érzeménys-
ség ; —aliser, v. a. érze-
legni ; —alító, f. érzélgés,
érzékenykedés.
Sentine (can-thi-), f. mar.
hajófenék ; 2. riv. sőhajó.
Sentinelle (can-thi-), f. őr,
őrálló ; fig. relever q. de
—, vkit lefordítani ; faire
—, leskelődni.
Sentir (can-thir), v. a. et n.
ir. érezni ; 2. abs. faculté
de —, érző tehetőség ; 3. sza-
golni ; 4. szagának lenni ;
5. ízének lenni ; fam. cela
ne sent pas bon, ennek
nem jó vége lesz ; 6. mu-
tatni ; látszani ; il sent
bien, neveltnek látszik ; 7.
észrevenni, megismerni, át-
látni ; 8. érezni, tapaszt-
alni ; II. se —, v. r. ma-
gát érezni ; fig. il se sent
bien, ismeri érdemeit ; 2.
se — de qch., vmiben ré-
szesülni.
Seoir (çoare), v. n. ir. ülni ;
2. illeni ; 3. se —, v. r. le-
ülni.
Sep (œpe), m. agr. eketalp,
béldezska.
Sépar'able, a. elválasztható ;
—atif, ve, a. elválasztó ;
—ation (-cion), f. elválasz-
tás ; elválás ; 2. megha-
sonlás ; 3. abs. választfal ;
—atisme, m. h. ecol. kü-
lönködés, különélviség ;
—atiste, m. h. ecol. külö-
nődő, különvelés ; —atoire,
m. chi. különöző ; —ément,
adv. külön ; —er, v. a.
elválasztani ; 2. különvá-
lasztani, elkülöníteni ; fig.
megkülönböztetni ; 3. se =,
v. r. elválni, különválni.
Sépie, f. peint. tentaféreg fe-
kete nedve.
Sépiole, sêche —, f. h. n.
kis tentaféreg.
Sépoule, f. manuf. bőlfonal-
cséve ; —r, v. a. főlcsőrlőni.
Sept (cè ; cêt), a. hét ; 2. m.
hetedik ; 3. hetes.

Septaine

Septaine (cèp-), f. com. *rórosi terület*.
Septane (cèp-), a. méd. *fièvre* —, *hetednapos láz*.
†Septante (cèp-), a. *hetven*.
†Septantième (cèp-tan-thi-), a. *hetvenedik*.
Septembre (cèp-tan-), m. *őszelő, szent-Mihály hava; szeptember*.
Septenaire (cèp-té-), a. *hetes*; année —, *fok-év*; 2. *évheted*.
Septennal, e (cèp-tène-nal), a. *hétévenkinti*; —ité, f. *hétévi tartam*.
Septentrion (cèp-tan-tri-on), m. *észak*; —ale, a. *északi*.
Septième (cè-thiè-me), a. *hetedik*; 2. m. *hetedrés*; 3. *écol. écolier de la* —, *hetedik osztályu tanuló*; mus. *hetedhang*; —ment, adv. *hetedszer*.
Septimestre (cèp-thi-mèce-), a. méd. *enfant* —, *hetedhónapra született gyermek*.
Septique (cèp-thi-), s. a. méd. —s, *médicaments* —s, *marószerek*; odeur —, *rothadt szag*.
Septuagénnaire (cèp-tu-), s. a. *hetven éves*.
Septum (cèp-tome), m. an. *csege*.
Septuple (cèp-), s. a. *hét-szeres*.
Septupler (cèp-tu-), v. a. *hét-szerezni*.
Sépulcral, e, a. *síri*; fig. *figure* —, *kisérletes arc*.
Sépulcre, m. *sír*.
Sépulture, f. *sírhely*; *sírkert*, *temető*; 2. *temetés*.
Séquelle (sé-kèle), f. m. p. *fam. pereputy*.
Séquestration (cè-kè-ce-trac-ion), f. *lefoglalás, zár alá vétel*.
Séquestre (cè-kè-ce-tre), m. *bírói zár*; dr. *zárgondnok*.
Séquestrer (cè-kè-ce-tré), v. a. *lefoglalni, zár alá venni*; 2. *elsikkasztani*; 3. *se* —, v. r. *különválni*.
Séran, m. card. *gereben*; —çage, m. card. *gerebe-*

Séraphin

nezés; —cer, v. a. card. *gerebenezni*; —ceur, —cier, m. card. *gerebenező*; —coir, v. *séran*.
Séraphin (-fein), m. théo. *szeráf*.
Séraphique, a. théo. *szeráfi*.
Serbocæl, m. tir. *üvegheger*.
Serche, vulg. *éclisse*, f. *charp. zsinóly*.
†Serdeau (cèr-dó), m. *asztali szolgáló, fűlsgológó*; it. *konyhaszoba*.
Serein, m. *estharmat*; 2. —, e, a. *derült, tiszta*; *vidám*; 2. v. *goutte* (II.).
Sérénade, f. mus. *éjzene, esti zene*.
Sérénader, v. a. *éjzenét adni*.
Sérénité, f. *derültség*; fig. *vidámság*.
Serenne, *sereine*, f. *écon. köptűlő*.
Sérrique, m. bot. *nyúlrekettye*.
Séret (cè-rè), m. *écon. zsen-dice*.
Séreux, se, a. méd. *vizenyős, vérsavós*.
Serf, ve (cèrfe), s. a. féo. *személyrab*.
Serfouage, *serfouissance*, m. *jard. megkapálás*.
Serfouette, f. *jard. kapa*.
Serfouetter, *serfouir*, v. a. *jard. kapálni*.
Sergeant (-jan), m. bot. *vadkakaó*.
Sergent (cèr-jan), m. milit. *örmeister*; —de ville, *poroszló*; jur. v. *huissier*; men. *csavarszorítottú*; ton. v. *chien*; —aillerie, f. *inus. törvénytisztogató csö-cselék*; —er, q. v. a. *zaklatni*; it. fig.; †—erie, f. *törvénytisztogató állomás*.
Série, f. math. *sorozat*; 2. *osztály*.
Sérieusement, adv. *komolyan*; 2. *fagyosan, barátságatlanul*; 3. *buzgón, hűvel*.
†Sérieuser, v. a. *komolytá tenni*.

Serre

Sérieux, se, a. *komoly*; 2. *fontos*; II. m. *komolyság*.
Serin, e, s. orn. *cász*; —er, v. a. *madárnak kintornázni*; —ette, f. *madárkintorna*; arp. *énekes*.
Seringue, f. *fűcskendő*; —r, v. a. *fűcskendezni*.
Serment (cèr-man), m. *eskü*; 2. *szitok*.
Sermenté, v. *assermenté*.
Sermon, m. *hítségoklat*; le —sonne, *beharangoznak*; fig. *unalmas oktatás*; —naire, m. *prédikációs könyv*; 2. p. u. *hítségoklat*; 3. a. *hítségoklati*; —ner, v. a. q. *fam. vkit korholni*; —neur, se, s. *korholó, dorgáló*.
Séropile, m. chap. *selyem-nemez*.
Sérosité, f. méd. *savósság*.
Serpe, m. *jard. kerti kasza*; fort. *kacor*.
Serpent (cèr-pan), m. h. n. *kigyó*; —aire, f. bot. *sárkány-kontyvirág*; astr. *kigyótartó*; —eau, m. *kigyócska*; *jard. sarjuág*; —ement, m. *géo. kigyóvonal*; 2. **kigyózás*; —er, v. n. *kigyózn*; fig. *salut* —é, *képmutató közzintés*; —in, m. arq., *sárkány*; artil. *sugár-ágyú*; 2. —, e, a. *marbre* —, *kigylamárvány*; 3. —, e, f. *kigyla*.
Serper, v. a. mar. *horgonyt földhúzni*.
Serpette, f. agr. *kertészkesz, kacor*.
Serpigine, f. méd. *sömör*; —neux, se, a. *sömörös*.
Serpiller, v. n. *jard. nyese-ni*; —lière, f. *zsákvásson*; 2. *ponyva-ernyő*; 3. *ent. lötétű*; arg. *papi ruha*; —lon, m. *jard. kertészkes*.
Serpolet, m. bot. *kakukfű*.
Serre (cèrre), f. *nővényház*; 2. *karom*; *fam. il a la* —bonne, *derekas ökle van*; it. fig. *zsugori*; *écon. sajtó*; mett. *sajtó*; —feu, m. orf. *tűzellenző*; —file, m. mar. *végahajó*; it. milit. *vég legény*.

Serrement

Servion

Sieste

Serrement, m. szorítás; — de coeur, szívszorulás.
 Serrement, adv. p. u. szorosan; fig. gazdálkodva.
 Serre-papiers, m. trattár; it. papirkosár; —pouces, m. hüvelyktyű.
 Serrer, v. a. szorítani, nyomni; pop. — les pouces à q., vkit kurta pórásra fogni; fig. il joue —é, ovatos; — le bouton à q., vkit sarokba szorítani; mentir bien —é, arcátlanul hazudni; 2. sajtolni; össze-szorítani; ventre —é, rekedt has; mar. — la côte, part hosszában vitorlázni; 3. elzárni; bezárni; agr. betakarítani; 4. se —, v. r. összeszorítani.
 Serre-tête (cér-), m. fejszorító; it. süvegshalag.
 Serrure (cé-), f. zár; —erie (cé-rur-rie), f. lakatosmesterség; 2. lakatosmunka; —ier (cé-ru-rie), m. lakatos.
 Sert'e, f. mett. foglalás (gyémánté); —ir, v. a. mett. foglalni; —issure, f. mett. foglalvány.
 Sertule, f. bot. csomóta.
 Sérum (cé-rome), m. méd. vérsavó.
 Servage, m. féo. rabszolgaság, örökszolgaság.
 Servant, m. cath. misészolga; artil. altüzér; 2. a. m. szolgálattevő.
 Servante, f. szolgálo; 2. mellékasztal.
 Serve, f. pèch. haltartó; agr. pocseta.
 Serviable, a. szolgálatkész; —ment, adv. szolgálatkészen.
 Service, m. szolgálat; 2. szíveség, barátság; 3. hivatal; hadszolgálat; 4. isteni tisztelet; 5. cath. halotti mise; 6. fogás (étel); te. riték.
 Serviette, f. asztalkendő.
 Servile, a. szolgai; fig. szolgalelkű; —ment, adv. szolgálag. [ség.
 Servilisme, m. szolgalelkű.
 Servilité, f. szolgaiság.

Servion, m. sal. sóvondó.
 Servir, v. a. ir. szolgálni; — à table, főszolgálni; tálatni; 2. segíteni, szíveséget tenni; II. v. n. szolgálni (ra... re...); használhatónak lenni; III. se — soi même, önmagának szolgálni; 2. se — de qch., használni (valamit), élni (vmivel).
 Serviteur, m. szolga; inas; fig. — à l'oeil, szemlést.
 Servitude, f. szolgáalom; rab-ság; 2. kényszer.
 Sésame (cé-za-), f. bot. zezamfű.
 Séséli, m. bot. gurgulya.
 Sésère, f. bot. bibirka.
 Sesqui (cèce-ki), m. másfél; —altère, m. math. másfeles.
 Sesse, m. riv. vízlápat.
 Session (cè-cion), f. ülés.
 Séta, m. sörte; —cé, e, séti-forme, a. bot. borzas; sör-tés.
 Sétine (cé-thi-), f. cout. hatkaszálós rét.
 Sétipodes, m. h. n. borzas lábúak.
 Séton, m. chir. szörzsineg; 2. genyktacs.
 Seuil, m. küszöb; charp. v. sablière; mar. v. jas.
 Seul, e, a. egyedül; mus. voix —e, magánhang; 2. egyedült, egyetlen; 3. magányos; 4. m. gouvernement d'un —, v. monarchie; —ement, adv. csak, csupán; 4. legalább; 5. még csak nem is.
 Seulet, te, a. poét. v. seul (1.).
 Sève, f. bot. nedv; it. zamat.
 Sévère, a. szigorú; rideg; komoly; —ment, adv. szigoruan, stb.
 Sévèrité, f. szigorúság; komolyság.
 Sévéronde, f. arch. eresz.
 Séveux, se, a. bot. nedv...
 Sévices, m. pl. pal. méltatlankodás.
 Sévir, v. n. pal. méltatlan-kodni, rosszul bánni.

Sévissement, m. kegyetlenkedés.
 Sevrage, m. elválasztás (emlőtől).
 Sever, v. a. elválasztani (emlőtől); fig. — q. de qch., megosztani; 2. se — de qch., v. r. megvonni, lemondani, elszokni.
 Sexagenaire (cèk-za-), s. a. hatvan éves.
 Sexangulaire (cèk-čan-), a. hatszögű.
 Sexe (cèk-ce), m. nem.
 Sexuel, le, a. nemi.
 Seyer, seyeur, v. moissonner, etc.
 Si, conj. ha; 2. hacsak; 3. fam. bármily; 4. mégis, nemkülönben; 5. fam. igen; 6. vajjon; 7. adv. oly, annyira; 8. m. mus. h. a hangrovat hetedik zöngéje.
 Siam (maladie de —), m. méd. sárgaláz.
 *Sicaire, m. orgyilkos.
 Sicité (sik-), f. did. száraz-ság.
 Sidéral, e, a. astr. csillag...; csillagzati.
 Sidération (c-ion), f. méd. gutaütés.
 Sidérte, f. minér. mocsári vaskó.
 Sidéritis (-tice), f. bot. v. crapaudine.
 Sidéro-calcite, f. minér. barnamész; —graphie, m. acélmetsző; —graphie, f. acélmetszészet; —xylum (-lome), m. bot. barkóca.
 Siècle (ciè-cle), m. század; 2. idő; 3. kor, időszak; 4. dév. le — futur, örökkévalóság; 5. világ.
 Sief, m. méd. szempor.
 Siège (ciè-je), m. szék; 2. ülés; 3. bírói szék; it. törvényszék; it. székhely; guer. ostrom; ostromlás; fig. lever le —, eltávozni.
 Siéger, v. n. kormányozni; 2. székelni.
 Sien, ne (ci-ain), a. övé; 2. m. sajátja; 3. les —s, pl. rokonok. [álom.
 Sieste (cièce-te), f. déli

Sieur

Silhouett'e

Sinistre

Sieur (cieur'), m. pal. úr; 2. földes úr.
 Siffiant, e, a. gr. sziszegő.
 Siffiason (ci-fla-çon), m. orn. vízi csirke.
 Sifflement (ci-fla-man), m. fűtyölés; 2. sziszegés; 3. süvöltés.
 Siffler (ci-flé), v. n. fűtyölni; 2. sziszegni; 3. üvöltölni, zúgni; 4. sipogni.
 Sifflet (ci-flé), m. sip; coup de —, fűtty; 2. fig. kifűtyölés; fam. torok, gége.
 Siffleur, se, s. fűtyölő.
 Sigalphe, m. h. n. hernyász.
 Sigillé, e (ci-jil-), a. terre — e, pöcsétföld.
 Sigisbée, m. mellékférj.
 Signal, m. jel, jeladás.
 Signalé, e, a. nevezetes, kitűnő, fontos; jelzett.
 Signalement, m. jelzet, jelírat; személyleírás.
 Signaler, v. a. jelezni, megjelezni; 2. figyelmeltetni; mar. jelt adni; 3. bebizonyítani; 4. se —, v. r. magát kitüntetni; kitűnni.
 Signandaire, s. a. prat. —, témoin —, irnitudo tamí.
 *Signataire, s. aláíró.
 Signature, f. aláírás; impr. őrszem.
 Signe, m. ismerv, jegy; 2. intés; 3. anyajegy; méd. kórjel.
 Signer, v. a. aláírni; t. t. megbélyegezni; 2. se —, v. r. keresztet vetni.
 Signet, m. könyvjegy.
 Signifiant, e, a. jelentékeny; théo. jelentős.
 Significatif, ve, a. jelentékes, nyomatékos.
 Signification (-cion), f. értelmény; pal. közhírtétel.
 Signifier, v. a. jelenteni; 2. tudni adni, bejelenteni; pal. kihirdetni.
 Silence (ci-lan-ce), m. hallgatás; 2. csend; fig. nyugalom; mus. szünet.
 Silencieusement, adv. csendesen.
 Silencieux, se, a. hallgató; csendes. [kova.
 Silex (ci-lek-ce), m. minér.

Silhouett'e (ci-lou-), f. dess. árnyrajz; —er, v. a. dess. árnyképezni; —eur, m. dess. árnyképező.
 Sili'ce, f. minér. kovaföld; —ceux, se, a. kovanemű.
 Siliquastre (ci-li-kas-tre), m. bot. v. piment.
 Siliqu'e, f. bot. becő, hüvely; —eux, se, a. hüvelyes.
 Sillage, m. mar. hajónyom.
 †Siller, v. n. mar. vitorlázni; 2. v. a. fauc. a sólyom piláját levarni.
 Sillet (ci-lié), m. luth. nye-reg.
 Sillo-mètre, m. mar. járat-mérő.
 Sillion, m. agr. barázda; —ner, v. a. agr. barázdálni; fig. poét. áthajózni; it. redőzni.
 Silo, m. agr. verem.
 Silure, sirule, m. icht. harcsa.
 Silvie, f. bot. erdei kökercsin.
 Simagrée, f. cifrázkodás, nyalkaság; 2. fészkelkedés; tettett vonakodás.
 †Simarre (má-re), f. uszályruha.
 Simblot (cein-), m. manuf. mellékfonal.
 Simi'laire, a. hasonnemű; —larité, f. did. hasonneműség; —litude, f. rhét. hasonlat; 2. hasonlóság; —lor, m. orf. rézcink.
 Simoni'agne, a. megvesztegetési; 2. m. egyházi járadék uszolás; —e, f. szentségárulás, simonbűn.
 Simousses, f. pl. sell. kantárhojt.
 Simple (cein-), a. egyszerű; 2. egyedüli, egyetlen; 3. közönséges; 4. őszinte; it. együgyű; II. m. egyszerű; 2. együgyű; —ment, adv. egyszerűen, stb.; —sse, f. őszinteség, szelidség.
 Simplicité (cein-), f. egyszerűség; 2. együgyűség, bárgyúság; ostobaság.
 Simplifi'cation (cein-cion), f. egyszerűsítés; —er, v. a.

egyszerűsíteni; 2. se —, v. r. egyszerűsödni.
 Simulacre, m. bálványkép; 2. csalék; káprázat; fig. árnykép.
 Simula'teur, trice, s. a. tettető; —tion (-cion), f. pal. tettetés.
 Simuler, v. a. prat. ürügyölni, színlelni; com. compte —é, költött számla.
 Simulta'né, e, a. egyidejű; együtttes; —néité, f. did. együtteség; —nément, adv. együttesen; egyszerre.
 Sinapi, m. bot. mustár, repcsén; —sé, e, a. méd. mustárral vegyített; —ser, v. a. méd. mustártapaszzal gyógyítani; —sme, m. méd. mustártapasz.
 Sincère (çain-), a. őszinte, nyílt; 2. ord. pur, valódi; —ment, adv. őszintén, nyíltan.
 Sincérité, f. őszinteség, nyílt-szívűség.
 Sinciput (cein-ci-pu), m. an. hom.
 Sindon (çain-), m. ohir. kőrő, tépsodrat; 2. Krisztus szemfödél.
 *Sinécure (ci-né-), m. kenyérvivatal.
 Singe, m. h. n. majom; —de mer, csuda kimérahál; —r, v. a. fam. majmolni; —rie, f. majomcsiny; fig. majmolás; —ur, resse, a. majmoló; 2. álnok, hamis.
 se Singulariser, v. r. különbökdni.
 Singularité, f. különtség, különbesség; 2. sajátosság; egyedüliség.
 Singulier, ère, a. különös; 2. sajátosság; 3. különböző; 4. csudálatos; 5. combat —, párba; 6. s. a. gr. —, nombre —, egyes szám.
 Singulièrement, adv. különösen; föltűnően, csudálatosan.
 Sinistre, a. végzetes, szerencsétlen, rossz, mostoha; 2. m. com. szerencsétlenség

Sinon

(*tengeren*); —ment, adv. *végzetesen, stb.*
 Sinon, conj. *ha nem, különben; 2. kivéve, ha csak nem.*
 Sinople, m. bl. *zöldszín.*
 Sinters (cain-), m. pl. minér. *szivárvány.*
 Sinuê, e, a. bot. *kikanyargatott.*
 Sinueux, se, a. poét. *kigyózó, tekervényes; bot. hullámos; méd. ulcère —, sipoly.*
 Sinuosité, f. *tekervény, csavargósság; bot. kanyarulat.*
 Sinus (ci-nuce), m. an. *üreg, öböl; bot. kanyarodás; chir. genyészék; géo. math. kebel, öböl.*
 Sipède, m. h. n. *barna sikkó.*
 Siphon, m. écon. chi. *szívó, lopó; 2. mar. v. trombe.*
 Siponcle, m. ent. *föcsken-dező.*
 Sippage, m. tan. *dáncserzés.*
 Sire, m. *főlséges úr; 2. autrf. úr; faire le —, urat ját. szani.*
 Sirex (rekce), m. ent. *fűrészbogár.*
 Siriase, —sis (-zice); f. méd. *napuszúrás.*
 Siroc (-rok), siroco, m. mar. *hévészél.*
 Sirop (ci-ro), m. écon. *szörp; —er, v. a. écon. pharm. szörppel vegyíteni.*
 Siroter, v. n. pop. *szűrőszőlni, hörpölni.*
 Sirtes, f. pl. mar. *zátony; 2. sivatag.*
 Sirupeux, se, a. méd. *szörptartalmú.*
 Sis, e. prat. *fekvő, levő.*
 Sison (ci-zon), m. bot. *zizon; — chervi, mézes bolonyik; — ginseng, hunyaor.*
 Sister (cice-té), v. a. en justice, prat. *idézni; 2. se —, v. r. megjelenni.*
 Sistre (cice-), m. mus. anc. *csörgődob; 2. auj. tombora.*
 Site, m. *fekvés; peint. táj.*

Sitelle

Sitelle, sittelle, f. orn. *kur-takalapács.*
 Sitio-logie, f. méd. *tápszertan.*
 Sitôt-que, conj. *mihelyt.*
 Sittine, f. orn. *kurukuru.*
 Situation (-cion), f. *fekvés; 2. helyzet; fig. állapot; géo. tájlat.*
 Situer, v. a. *helyezni, elhelyezni.*
 Six (ci; cize), a. hat; 2. m. *hatos; it. hatodik; mus. — huit, hatnyolcad ütem; — doigts (ci-doâ), m. péc. szákháló.*
 Sixain (si-zein), m. poét. *hatsorú versszak; com. félbucát.*
 Sixième (ci-ziè-me), a. hatodik; 2. f. écol. *hatodik osztály; 3. hatod, hatodrés; —ment, adv. hatodszor.*
 Sixte (cikste), f. mus. *hatodhang.*
 Size, f. lap. *gyöngymérleg.*
 Sizerin, m. orn. *csikörkepinty.*
 Smalt, m. chi. *kobaltkék.*
 Smectite, f. smectin, smectis, m. minér. *szappankő.*
 Smill'e, f. maç. *kétágu kalapács; —er, v. a. kétágu kalapáccsal faragni.*
 Smogler, smogleur, v. contrebande (faire —), contrebandier.
 Sobr'e, a. *mértékletes; józan; egyszerű; fig. ovatos; —ment, adv. mértékletesen, stb.; —iété, sobresse, f. mértékletesség, józan-ság; fig. tartózkodás, ovatosság.*
 Sobriquet (-ké), m. *gúny-, csúfnév.*
 Soc, m. agr. *ekevas.*
 Socage, m. sal. *jegedés.*
 *Sociabilité, f. did. *társaságkedvelés.*
 Sociable, a. *társas, barátságos; —ment, adv. p. u. barátságosan.*
 Social, e, a. *társadalmi.*
 Société, f. *társadalom; 2. társaság; 3. társulat.*

Sol

Socle, m. arch. *faltő; it. lőbazat.*
 Sociétaire, f. péc. *ajókháló.*
 Socque (so-ke), m. *facipő.*
 Soda, m. méd. *gyomorhév.*
 Sodomi'e, f. *sodomai bűn; —te, m. sodomita.*
 Soeur (ceure), f. *nővér; — de lait, emnéne; 3. néne (apáca); it. — de la charité, irgalmas néne; arg. —s blanches, fogak; —ette, f. hugocska.*
 Sofa, sophá, m. *pamlag; it. kerevet.*
 Soffite, m. arch. *főleptető.*
 Soi (çoá), s. p. *magát; être —, önmagához hi maradni; 2. être à —, saját gazdájának lenni; 3. de —, magában véve; 4. en —, magában 5. à —, magához; 6. sur —, magán; it. nála; 7. chez —, honn; 8. — même, önmaga.*
 Soi-disant, e (çoá-), a. *pal. állítólagos.*
 Soie (çoá), f. *selyem; 2. sörte; 3. szőr; coutel. — d'un couteau, kés nyaka; h. n. — de mer, szordorka; maréch. dögvár.*
 Soierie (çoá-rie), f. *selyemárú; 2. selyem-kézműgyár.*
 Soif (çoaf), f. *szomj; fig. vágy.*
 Soigner, v. a. *ápolni, gondozni; th. megtapcsolni; 2. v. n. gondoskodni; 3. se —, v. r. magát kimélni.*
 Soigneusement, adv. *gondosan, szorgalmasan.*
 Soigneux, se, a. *gondos, gondoskodó.*
 Soignole, m. *szivattyúgép.*
 Soin (çoain), m. *gondosság, gondoskodni; 2. figyelem; 3. gond.*
 Soir, m. *est.*
 Soirée, f. *est; 2. estély.*
 Soit (çoá; coat), conj. *akár... akár; 2. legyen, nem bánom.*
 Soixantaine (çoá-čan-tè-nel), f. coll. *hatvan (darab); —te, a. hatvan; —ter, v. n. jeu. hatvanast csinálni; —tième, a. hatvanadik.*
 Sol, m. agr. *talaj; bl. mező;*

Solaire

mus. g, a hangrovat ötödik zöngéje.
 Solaire, a. nap...; an. musole —, feszítő-izom.
 Solamire, f. boiss. szitaszövet.
 Solandres, f. pl. vét. inpok.
 Solan'ées, f. pl. bot. csucsfélék; —ine, f. chi. csucsdörék; —um (-nôme), m. bot. csucsor.
 Solbature, f. vét. talpsérülés. [szulák.
 Soldanelle, f. bot. tengeri
 Soldat (-da), m. milit. katonaság; —esque, f. coll. katonaság; 2. a. katonás.
 Solde, f. hér, zöld; 2. m. com. egyenleg.
 Solder, v. a. com. kiegyenlíteni, kifizetni.
 Sole, f. agr. szántás; charp. aljzat; ch. pata.
 Solécis'er, v. n. gr. hibás szókötsést tenni; —me, m. gr. hibás szókötsés.
 Solleil, m. nap; cadran au —, napóra; bot. kunkor; cath. szentség; h. n. — marin, meduzafő csillagféreg; *—lé, e. a. verőfényes; *—ler, v. a. napon melegíteni; 2. se =, v. r. sütkérezni. [küllő.
 Solen (-lène), m. chir. csont.
 Solenn'el, le (ço-la-nél), a. ünnepélyes; ünnepi; szer-tartásos; —ellement, adv. ünnepélyesen; —isation (-cion), f. ünnepelés; —iser, v. a. ünnepelni; —ité, f. ünnepély.
 Solidaire, a. prat. egymásért, együttleges; —ment, adv. prat. egymásért, együttlegesen.
 Solidarité, f. prat. együttleges kötelezettség.
 Solid'e, a. szilárd, merő; 2. tartós, erős; fig. valódi, alapos; it. becsületes, megbízható; com. biztos; 3. m. szilárd test; fig. tartós; —ment, adv. szilárdul, stb.; —ification, f. chir. szilárdítás; szilárdulás; —ifier, v. a. chi. szilárdítani; 2. se =, v. r. szilárdulni.

Solidité

Solidité, f. szilárdság, merőség; fig. alaposág; prat. v. solidarité.
 †Solier, m. cout. kétemeletes ház; it. földszint.
 Soliloque (-lo-ke), m. did. p. n. magánbeszéd.
 Solin, m. arch. gerendaköz.
 Solipède, a. h. n. egyapatáju.
 Solitaire, a. magányos; 2. pusztaság; arch. szabadon álló; méd. ver —, galandóc; 3. m. remete; it. joail. magányosan foglalt gyémánt; —ment, adv. magányosan.
 Solitude, f. magány; 2. pusztaság; vadon; it. fig.
 Solivage, m. charp. gerendaföltszámitás; —e, f. charp. gerenda, fölpegerenda; = d'enchevêtrement, mestergerenda; —eau, m. charp. kis gerenda; —ure, f. arch. gerendázat.
 Solles, f. pl. hydr. fenékgere-
 renda.
 Sollici'table, (sol-li-ci-), a. p. u. kérelmezhető; —tation (-cion), f. megkeresés, kérelem; 2. szorgalmazás; 3. ajánlás; 4. ingerlés; —ter, v. a. ingerelni; serkente-
 ni; 5. szorgalmazni, szorgol-
 ni; sürgetni; kérni, fo-
 lyamodni; ajánlani; —teur,
 euse, s. szorgalmazó; ügy-
 vivő; kérelmező; ajánló;
 —tude, f. gond; gondos-
 ság; =pastorale, lelki-
 pásztorság.
 Solstice (sol-szti-ce), m. astr. napfordulat.
 Solubilité, f. fölolvashatósá-
 g; chi. oldhatóság; 2. föloldhatóság.
 Soluble, a. megoldható; chi. föloldható.
 Solution (-cion), f. föl-, meg-
 oldás; chi. oldás; méd. hasitru-
 lés; prat. fizetés.
 Solvabilité, f. fizetőképesség.
 Solvable, a. fizetőképés.
 Soma-che, v. saumâtre.
 Sombrage, m. agr. első ka-
 pálás.
 Sombre, a. komor; 2. sötét;
 fig. búskomor, szomorú.

Somptuaire

Sombrer, v. n. mar. fölfor-
 dulni; v. a. agr. mélyen
 föllesni.
 Sommage, m. f. szakmány
 málhalovakkal; com. vám
 málhalovon szállított áru-
 ért.
 Sommager, v. a. tonn. vég-
 abroncsot fölverni.
 Sommail, v. basse (mar.).
 Sommaire (ço-mè-re), a. rö-
 vid, rövides; prat. som-
 más; 2. m. rövid foglalat;
 —ment, adv. rövidlegesen;
 sommásan.
 Sommaton (-cion), f. föl-
 szolítás; prat. intés, idé-
 zés; alg. összevezés.
 Somme, f. teher; com. össze-
 szeg; 2. fig. — toute, adt.
 röviden; végül; clout. tí-
 zenkétezer szeg; 3. főtár-
 talom; II. m. álom; alvás.
 Sommeil, m. álom; 2. ál-
 mosság; —ler, v. n. szen-
 deregni; fig. hanyagul dol-
 gozni.
 Sommelier, ère, s. kulcsár;
 sáfár; 2. m. főpincér.
 Sommellerie, f. kulcsárság;
 2. pincérszoba.
 Sommer (ço-mè), v. a. föl-
 szolítani; prat. inteni; math.
 összeadni.
 Sommet (-ço-mè-), m. csúcs,
 orom, tető; an. — de la
 tête, fejtető.
 Sommier (ço-mié), m. mál-
 haló; 2. málhabőrönd; 3.
 derekalj; arch. gyámkő;
 charp. ajtófé; it. mester-
 gerenda; fin. főkönyv;
 org. sípdeszka; it. szállá-
 da; ton. végabroncs.
 Sommière (ço-), f. málhakő-
 tétel.
 Sommité (ço-mi-), f. bot.
 vég; fig. főpont; 2. v.
 sommet.
 Somnambul'e (ço-m'-nam-),
 s. a. holdkóros, alvajdó;
 —isme, m. holdkórság.
 Somni'fère (ço-m'-ni-), s. a.
 altató; —logue, a. álma-
 ban beszélő.
 Somnolence (ço-m'-no-lan-
 ce), f. méd. álmokórság.
 Somptuaire (ço-mp-), a. jur.

Somptueusement

lois —s, fényűzési törvény.
 Somptueusement, adv. pompásan, fényűzően.
 Somptueux, se, a. pompás.
 Son, sa, a. övé; 2. m. korpa; 3. hang.
 Sondage, m. túrzás, kutatás.
 Sonde, f. mar. mélymérő; chir. kutasz; maç. talajfúró.
 Sonder, v. a. mar. mérni (mélységet); fig. kipuhatólni; chir. kutatni.
 Sondeur, m. kutató, vizsgáló; mar. révkalauz.
 Songe, m. álom, álomkép; 2. en —, adt. álomban.
 Song-creux, m. fam. ábrándozó; it. alamuszi; —malice, m. kárörvendő.
 Songer, v. n. álmodni; 2. —à qch., vmire gondolni; II. v. a. álmodni vmiről; 2. —à qch., eszébe jutni (vminek).
 Songeur, m. álmodozó; 2. —, se, a. gondolkozó.
 Sonica (ço-ni-ka), adt. fig. fam. épen jókor.
 Sonnaill'e (ço-na-), f. kolomp; —er, v. a. fam. kolompolni; 2. m. kolompos.
 Sonnant (ço-nan), e, a. csengő, pengő; fig. v. malsonnant (1.).
 Sonner (ço-né), v. n. csöngeni, hangzani; —du cor, kürtölni; mus. őszhangzani; fam. elterjeszteni, hirdetni; ütni (óra); II. v. a. harangozni; csöngetni; 2. beharangozni; fig. —la retraite, visszavonulni; fam. ne —mot, hallgatni; mus. hangoztatni.
 Sonnerie (ço-), f. harangozás; harangok; 3. ütőmű.
 Sonnet (ço-nè), m. litt. hangzatka.
 Sonnett'e (ço-net-te), f. csöngetyű; 2. csörgő; fig. dérober les —s, bucsu nélkül távozni; arch. cölöpverő; —ier, m. csöngetyűműves.
 Sonneur (ço-), m. harangozó; arch. sulykcló; 2. —de cor, vadászkiürtős.

[Sonore

Sonore, a. hallatos, zengő, hangzatos; 2. csengő; —ment, adv. hangosan.
 Sonorité, f. phys. csengés.
 Sophis'me (ço-fice-me), m. log. álokoskodás; ál-ok; —te, m. log. álbölcs: —tication (-cion), f. hamisítás; —tique, a. álokoskodási; —tiquer, v. n. log. okoskodni; 2. v. a. hamisítani; —tiquerie, f. álokoskodás; 2. v. sophistication; —tiquer, m. okoskodó; 2. hamisító.
 Sopor, m. méd. nehéz álom; álmoság; —atif, ve, s. a. méd. altató; fig. unalmas.
 Sora, v. essère.
 Sorbe, f. bot. berkenye.
 Sorbet (-bé) m. conf. szörb; —ière, f. hűtőedény.
 Sorbier, m. bot. v. cormier.
 Sorcellerie (-cè-le-), f. varázslat, boszorkányság.
 Sorcier, ère, s. bűvész; boszorkány; fig. pop. vieille —ère, vén banya.
 Sordide, a. piszkos, szennyes; it. fig.; —ment, adv. piszkosan.
 Sordidité, f. p. u. piszkosság; it. fukarság.
 Sorer, sorét, v. saur, etc.
 Sorgo, m. agr. haratkása.
 Sorite, m. log. oklángolat.
 Sorne, f. métal. vassalak.
 Sornette, f. balgaság, dőreség.
 Sororial, e, a. jur. testvéri, nővéri.
 Sorori'ant, e, a. physio. dagadozó, duzzadó (kebel); —ation (-cion), f. duzzadás.
 Sort (çor), m. sors, végzet; 2. faire un —à q., vkit bődoggá tenni; 3. varázs; boszorkányság; 4. tirer au —, sorsot húzni.
 Sortable, a. alkalmas, illő.
 Sorte, f. fajta, faj; nem, féle; 2. mód; 3. de —que, en —que, conj. úgy hogy; 4. de la —, adt. ily módon; 5. en q. —, adt. úgy szólván.
 Sortie (-thié), f. kijárás; 2.

Souchet

kikocsizás; 3. kivitel; chir. —de la langue, nyelvizsam; guer. kirohanás; fig. faire une —à q., vkire ráförmedni; 4. kijárat, kijáráshely; 5. à la —, adt. távozáskor; végével.
 Sortilège, m. boszorkányság.
 Sortir, v. n. ir. eltávozni; —en carrosse, kikocsizni; —de carrosse, leszállni; 2. kilépni; 3. eljönni; terjeszkedni, terjedni; 4. —de maladie, meggyógyulni; fig. menekülni; 5. eltérni; fig. kitűnni; it. túllépni; 6. származni, eredni; 7. kiütközni; 8. au —de, prép. távozáskor; II. v. a. fam. kibocsátani, kihúzni; kivezetni; 2. prat. kapni, megkapni.
 Sosie, f. magamása.
 Sot, te, s. a. ostoba, együgyű, bárgyú; 2. m. icht. hosszú farkú rája; —tement, adv. ostobán, stb.
 Sotie (-thie), f. litt. bohózat.
 Sottise (ço-thi-ze), f. ostobaság, balgaság; 2. süllel deszd; 3. gorombaság; 4. illetlenség; —r, v. a. izetlenkedni; trágárkodni.
 Sottisier, m. fam. trágárságok gyűjteménye; 2. —ère, trágár, szatyár.
 Sou, m. garas (francia); écon. disznó-ól; à —, adt. garasonkint.
 Soubassement, m. am. ágypárkányzat; arch. alapfal; men. ablakkönyöklő.
 Souberme, f. mar. felváz.
 Soubressaut (-ço), m. man. szökés, ugrás; mód. ránkás; fig. akadály.
 Soubrette, f. th. komorna.
 Soubuse, m. orn. pacsirivadászó sólyom.
 Souche, f. tuskó, törzsek; arch. —de cheminée, kémény szája; boul. bouch. rová, rovat; gén. és; fig. fam. tuskó, ostoba.
 Souchet, m. bot. mondolapalka; com. morzsálékony kő; orn. kándós réce;

Souci

—age, m. e. f. *vágható fa kijelölése*.
 Souci, m. *gond, aggodalom*; 2. bot. *körmice*.
 Soucie, f. orn. *ökörszem*.
 se Soucier, v. r. *aggódni, törődni*.
 Soucieux, se, a. *büteljes, gondteljes*; 2. *bánatos*.
 Soucoupe, f. *szolgatál*; 2. *csészealja*.
 Soudable, a. *forrasztható*; —ge, m. *forrasztás*.
 Soudain, e, a. *hirtelen, rögtön*; —ement, adv. *hirtelen*; —eté, f. p. u. *gyorsaság, hamarság*.
 Soudard, m. *vén katona*.
 Soude, f. bot. *szakasavár*; com. *szikso*.
 Souder, v. a. *métal. forrasztani*; fer à —, *forrasztóvas*; 2. se —, v. r. an., bot. *összenőni*.
 Soudiviser, v. *subdiviser*.
 Soudoir, m. *forrasztó*.
 Soudoyer, v. *solder*.
 Soudre, v. *résoudre*.
 Soudrille, m. m. p. *korhely katona*.
 Soudure, f. *forrasztás*; 2. *forrasztás*.
 Soue, v. sou (écon.).
 Soufflage (sou-fla-), m. *üveg-fúvás*; 2. mar. *kipohasztás*.
 Souffle, m. *lehelet*; 2. *lélekzés*; 3. *szellő*; —ment, m. *fúvás*.
 Souffler, v. n. *fúni, lehelni*; 2. *lengedezni*; 3. *lihegni, lehegni, szuszogni*; fig. ne pas —, *meg se moccani*; II. v. a. *színi, meg-, elfúni*; pop. — des pois, *arcát fölfúni*; p. — le chaud et le froid, *kétféle színi*; th. *sügni*; fig. — le pion à q., *vmít vki orra elől elcsúszni*; 2. *fújatni*.
 Soufflerie, f. *fúvómű*.
 Soufflet, m. *fúvó*; 2. *pojfoncsapás*; arg. *alfel*; —ade, m. *pojfonverés*; —er, v. a. *pojfonítani*; —eur, se, a. *pojfozódo*; —ier, m. *fúvócsináló*.
 Souffleur, se, s. *lihegő*; 2.

Soufflure

fúvó; it. b. *dözsölő, ivó*; org. *orgona-nyomó*; th. *sügó*; verr. *üvegfüvő*; alch. *aranycsináló*; 3. a. m. *marécs. kehes*.
 Soufflure, f. *fond. hólyag*.
 Souffrable, a. *tűrhető, elviselhető*.
 Souffrance, f. *szenvedés*; téo. *haladék*; fig. *laisser en —, elhanyagolni*; jur. *megengedés*.
 Souffrant, e, a. *szenvedő*; fig. *türelmes*.
 Souffre-douleur, m. *fam. kín-rasszületett (ember)*.
 Souffreteux, se, a. *fam. nyomorult, szegény*; it. *szenvedő*.
 Souffrir, v. n. *ir. szenvedni*; II. v. a. *tűrni, eltűrni, el-szenvedni*; 2. *elviselni, elbírn*; fig. je ne saurais le —, *nem szenvedhetem*; 3. *megengedni, helybenhagyni*; 4. *elbírn*.
 Soufrage, m. t. t. *kénezés*; *kénbe mártás*.
 Soufre, m. m. *minér. kén, bűdöskő*; —er, v. a. *kénezn*; —ière, f. *kénbánya*; —oir, m. *kénkamra*.
 Sougard, sougorge, v. sous —, etc.
 Souhait (sou-è), m. *kívánság*; 2. à —, adv. *kívánatra*; —able, a. *kívánatos*; —er, v. a. *kívánni, óhajtni*; 2. = la bonne année, *boldog új évet kívánni*; fam. je t'en =e, *majd ha fagy*; †—eur, m. *kívánsó*.
 Souillard (sou-liar), m. *charp. gyámgerenda*; —e, f. *sav. lúgoskád*; écon. *mosogató dzsza*.
 Souille, f. *oh. dagonya, fertő*.
 Souiller, v. a. *bepiszkolni, bemocskolni*; fig. *fertőztetni*.
 Souillon, m. et f. *fam. cafatos, piszkos, mocskos*; it. *mosogató szolgálo*.
 Souillure, f. *piszok, mocskos, folt*; fig. *szenyifolt*.
 Souil (sou), m. *fam. elégség*; manger son —, *jóllakni*;

Soumis

2. —, e, a. p. u. *töltelt*; 3. ord. *ittas, részeg*.
 Soulagement, m. *könnyebbités, enyhülés*; *könnyebbités*.
 Soulager, v. a. *könnyebbitni*; *enyhíteni*; *segíteni*; 2. se —, v. r. *könnyebbitni*; abs. *szükségét végezni*.
 Soulard, soulaud, v. *ivrogne*.
 Soulasser, v. n. *mulatni*; arg. *sikkasztani*; 2. v. a. *mulattatni*. [ke piny].
 Souloier (—ci-è), m. orn. *szűr-Sótlér*, v. a. pop. *megzabol-tatni*; 2. abs. *lerészegíteni, leitatni*; 3. se —, v. r. *jóllakni*; it. *magát leinni*.
 Souleur, f. *fam. p. u. hirtelen ijedős*.
 Soulèvement, m. *bőfűgés*; *émelygés*; fig. *zendülés, lázadás*.
 Soulever, v. a. *emelteni*; *emelni*; *főlegyenestni*; *folkavarni*; fig. *fölláztatni*; it. *megharagítani*; 2. v. n. le coeur me soulève, *émelyeg a gyomrom*; fig. — une question, *kérdést fölhozni*; 3. se —, v. r. *föll-emelkedni*; fig. *föllázadni*.
 Soulgan, m. h. n. *ugrány*.
 Soulick, m. h. n. *pölyű*.
 Soulier (—liè), m. *cipő, topán*; saru; fam. mettre le pied dans tous les —s, *mindent megkisérteni*; it. être dans ses petits —s, *zavarban lenni*.
 Soulignement, m. *aláhúzás*.
 Souligner, v. a. *aláhúzni*.
 Souligneur, m. *aláhúzó*; *bi-rálgató*.
 Souligneur, se, a. bot. *fás*.
 †Souloir, v. n. *szokni*; il sou-lait dire, *azt szokta mondani*.
 Soulte, f. *jur. visszaadás*.
 Soumettre, v. a. *ir. meghódítani*; fig. *alárendelni, alávetni*; 2. se —, v. r. *meghódolni*; *magát megadni*; *engedelmeskedni*.
 Soumis, e, a. *alázatos, engedelmes*; —sion (—cion), f. *alázatosság*; 2. *engedelmesség*; *készség*; *—sion-

Soupape

naire, m. vállalkozó, szállító; *—sionner, v. a. vállalkozni.
 Soupape, f. mécan. szelentyű; billentyű, csappantyú; 2. hydr. csap.
 Soupçon, m. gyanu; 2. gyanítás, vélekedés; 3. nyom, látszat; fam. falatka; korty; —nable, a. p. u. gyanus; —ner, v. a. gyanítani; gyanakodni; 2. sejténi; —neux, se, a. gyanakvó.
 Soupe, f. cuis. leves; 2. kenyérszelet; —à perroquet, borcibere; couper la —, kenyeret a levesbe aprítani; —fabr. —de lait, sárgásfehér.
 Soupé, v. souper (m.).
 Soupente, f. sell. hintószij; arch. föleppadlás; hydr. csapdanyelv; it. zúgó.
 Souper, v. n. vacsorálni; 2. m. vacsora.
 Soupeser, sous-peser, v. a. kézzel mérni.
 Soupeur, m. vacsoráló.
 Soupier, ère, s. leveskedvelő; 2. —ère, f. écon. levestől.
 Soupir, m. sóhaj; mus. negyedszünet; —ail, m. szelőlöllyük; —ant, m. fam. szerető; 2. =, e, a. sohajtozó; —er, v. n. sóhajtani, fohászkodni; 3. sóvárogni (vmi után).
 Souple, a. hajlékony; 2. ügyes; fig. alkalmazkodó, ildomos; —ment, adv. hajlékonyan, stb.
 Souplesse, f. hajlékonyság, nyulékonyaság; tours de —s, fortély, fogás; fig. fondorlat.
 Souquenille, f. öltöke; it. ócska kabát.
 Souquer, v. a. mar. meghúzni.
 Source, f. forrás; fig. kútforrás.
 Sourceier, m. kútásó.
 Sourcil (cour-ci), m. szemöldök; men. —de porte, felsőkiiszób; —ier, ère, a. an. szemöldök...; arcade = ère, szemöldök; —ler, v. n. szemöldökét mozgatni; il

Sourd

n'a pas =é, meg se mozgult; 2. hydr. bugyogni; —leux, se, a. fig. poet. mont =, magas hegy; it. front =, reddős homlok; —lon, m. forráška.
 Sourd, v. salamandre.
 Sourd, e, a. süket; 2. tompa; bruit —, zúgás; fig. menées —es, titkos fogások; joail. pierre —e, habos kő; 3. s. süket; —muet, süketnéma; —aud, e, s. fam. nagyothalló; —ement, tompán; fig. titokban; —ine, f. luth. tompító; 2. à la —, adt. titokban.
 Sourdre, v. n. bugyogni; fig. eredni.
 Souriceau, m. h. n. egereske; —cière, f. egérfogó; fig. tör, háló.
 Sourire, v. n. ir. mosolyogni; —à q., vkire mosolyogni; it. fig.; 2. se —, v. réc. egymásra mosolyogni; II. —, souris, mosolygás.
 Souris (-ri), f. h. n. egér; faire la —, vkinek zsebét kikutatni; an. izom.
 Sourive, f. pèch. partilyuk (fa töve alatt).
 Sournois, e, s. a. alattomos; —ement, adv. alattomosan; —erie, f. alattomoság.
 Soursommeau (-ço-mô), m. com. gyümölcskosár.
 Sous, prép. alatt; it. fig. —main, kéznél; 2. alá.
 Sous-affermer, v. a. albérlébe adni; —âge, m. jur. kiskorúság; —agè, e, a. kiskorú; —aide, m. féo. alhüberszolgálat; jur. —, tollnok; —allée, f. jard. alsó sétány; —amendement, m. másodjavaslat; —bail, jur. másodbérlés; —bande, f. chir. alkötés; libr. keresztkötés; —barbe, f. maréch. áll; 2. fam. csapás az állra; fig. sértes, bántalom; —bout, m. cord. sark; —cap, m. mar. másodfölglyelő; —chante, m. segéd-kántor; —chausure, f. felcipő; —chevron,

Sous-trait

m. arch. zárgerenda; —clavier, ère, a. an. vállperc...; muscle =, vállperc-izom; —clerc, m. másodírnok; —collet, m. ton. utolsó dongacsín; —costal, e, a. an. bordaalatti.
 Souscripteur (couce-krip), m. aláíró.
 Souscription (-cion), f. aláírás; 2. előfizetés.
 Souscrire, v. a. ir. aláírni; fig. —à q., vmit helyben hagyni; 2. előfizetni.
 Sous-cutané, e, a. an. bőr-alatti; —entendre, v. a. alatta érteni; —entente, f. titkos fontartás; —épi-neux, se, a. an. gerinc alatti; —faite, m. charp. födelhátkötés; —fréter, v. a. mar. másod bérbeadni; —gorge, f. man. nyakló; —introduite, f. h. eccl. gazdaságon; —maître, m. alparancsnok; it. altató; —mentonnier, ère, a. an. áll-alatti; —occipital, e, a. an. tarkó alatti; —orbiculaire, a. bot. kerekded; —orbitaire, a. an. szemgödör alatti; —ordre, m. prat. csödtömög kiosztása alhitelezők közt; 2. alárendelt; —pied, m. man. kengyel; 2. talpaló; —prote, m. impr. másodgyezető; —pubien, ne, a. an. fancsont alatti.
 Soussigné, e, a. aláírt; alulírott.
 Soussigner, v. a. aláírni.
 Sous-sombrier (cou-çon-), v. a. mar. elmerülni; —tangent, f. géo. alérintő.
 Soustraction (couce-trakcion), f. sikkasztás; arith. kivonás. (alom).
 Soustrage (couce-), m. agr.
 Soustraire (couce-), v. a. ir. elikkasztani; elvonni; elidegeníteni; arith. kivonni; 2. se —, v. r. magát kivonni.
 Sous-trait, m. agr. szalma-alj; —ventrière, f. sell. hasló; —verge, m. man. vezetéklő.

Soutache

Soutache, f. pass. *sujtás*.
 Soutane, f. cath. *hosznnya, papköntös*; fig. *prendre la —, pappá lenni*; —lle, f. cath. *rövid papköntös*.
 Soute, f. prat. *pótlékpénz*; mar. *hajókamra*; com. v. *solde*.
 Soutenable, a. *tartható, fontartható*; guer. *megvédhető*; 2. *elviselhető, eltűrhető*.
 †Soutenance, f. *állítás*.
 Soutenant, m. ecol. *vitató*.
 Soutènement, m. mac. *támasz*; prat. *számadási támirat*.
 Souteneur, m. *bordélyos*.
 Soutenir, v. a. ir. *támogatni, támasztani, tartani*; fig. *fontartani, eltartani*; 2. *állítani*; védni; vitatni; 3. *elviselni, eltűrni*; it. fig.; 4. *gyámolítani, segíteni*; méd. *erősíteni, táplálni*; II. se —, v. r. *magát tartani, fontartani (lábán)*; fig. *cette couleur se soutient, e szín tartós*.
 Souterrains, m. *alagsor, pincesor*; fort. *várireg, bányalak*; 2. —, e, a. *földalatti*; fig. *voies —es, áltutak; fogás, fortély*.
 Soutien (-thiain), m. constr. *támasz*; it. fig.; guer. *segítség*.
 Soutirage, m. tonn. *lefejtés*.
 Soutirer, v. a. tonn. *lefejtetni*; fig. *elcsalni, elharócsolni*.
 †Souvenance, f. *megemlékezés*.
 Souvenir, m. *emlék; emlékezés*; 2. *emlékتهetség*; 3. *emlékkönyv*.
 se Souvenir, v. r. ir. *emlékezni, megemlékezni; faire —, emlékeztetni*.
 Souvent. (-van), adv. *gyakran, gyakorta*; 2. —, e, a. *némely, némelyik*.
 Souverain, e, s. *főúr*; 2. *uralkodó, fejedelem*; II. —, e, a. *legfőbb*; 2. *fejedelmi; független; —ement, adv. kitündöleg; igen nagyon*; 3. *korlátlanul*.

Souveraineté

Souveraineté, f. *legfőbb hatalom*; 2. *főlség, főuraság*; 3. *hatalom*.
 Soyeteur (çoa-ieu-), m. p. u. *manuf. selyemgyáros*.
 Soyeur, m. agr. *arató*.
 Soyense, f. bot. *selyemkrepin*.
 Soyeux, se, a. *selyemnemű*; 2. *selymes*.
 Spacieusement, adv. *tágasan*.
 Spacieux, se, a. *tágas; téres*.
 Spaciment, m. *sétálás (karthausiaké)*.
 *Spaciosité, f. *tágasság, téresség*.
 Spadassin (-da-cin), m. m. p. *vasgyűrő; radó, veszekedő*; —age, m. *verekedés*.
 Spadice, spadix, m. bot. *szár*.
 Spagirique, v. *chimique*.
 Spalme, m. mar. *kátrány*; —r, v. a. mar. *kátrányolnival; degetelni*.
 Spare, m. icht. *spár*.
 Spargane, —ion, m. bot. *baka*.
 Spargelle, f. bot. *seprőjenezster*.
 Sparié, e, a. mar. *tengerhányta*.
 Sparies, m. mar. *tengerhánnyadék*.
 Sparte, m. bot. v. *spargelle*; —rie, f. *gyékénygyár; fonat*.
 Sparton, m. [mar. *jenezsterkötél*.
 Spasmatique, a. méd. *görcsös*; —e, m. méd. *görcs*; —odique, a. méd. *görcsnemű*; —ologie, f. méd. *görcstan*.
 Spastique, v. *spasmatique*.
 Spath (che-pâte), m. minér. *pat, kovacs*; —e, f. bot. *virágburrok*; —ique, a. chi. *patos, kovacsos*.
 Spatule, f. pharm. *lapocka; orn. kanálosgém*.
 Speautre, v. *zink*.
 Spécial, e, a. *különleges*; —ement, adv. *különlegesen*; —iser, v. a. *különlegesen*; különleg kijelöl-

Spermiole

ni; —iste, m. *szak tudós*; —ité, f. prat. *különlegeség*.
 Spécieusement, adv. *látszólagosan*.
 Spécieux, se, a. *látszatos, látszólagos*.
 Spécifi'catif, ve, a. *részlegesítő*; —cation (-cion), f. *kimutatás, sorjegyzék*; —cité, f. did. *sajátosság*; —er, v. a. *részletezni*; —que, a. *fajlagos; sajátos*; —ment, adv. *fajlag, különleg*.
 Spécimen (-mènne), m. *mu-tatvány; példány*.
 Spectacle (spèk-), m. *látványosság, látvány*; 2. *szindarab; színház*.
 Spectateur, trice, s. *néző*.
 Spectre (spèk-tre), m. *kísérlet*; fig. fam. *rémkép*; h. n. *tölcserörű denevér*.
 Spécul'aire, a. minér. *pierre —, csillámkő*; —lateur, trice, s. p. u. *szemlélődő, vizsgálódó*; 2. *érzékölőtti*; 3. com. *nyerészkedő*; 4. m. *kutató; politikus*; —lation (-cion), f. *szemlélkedés, szemlélődés*; 5. com. *nyerészkedés*; 6. *politikai vélemény*; 7. *elmélet*; —latoire, f. et a. *observation* =, *csillagvizsgálat*; —ler, v. a. v. *observer*; 8. v. n. *kutatni, szemlélődni; com. nyerészkedni*.
 Speculum (-cu-lome), m. chir. *tágító*.
 Spencer (spain-cère), m. *taill. zubbony, kurтка*.
 Spergule, spargoute, f. bot. *csibehúr*.
 Sperma'ceti, m. h. n. *cetvelő, fagyány*; —tique, a. an. *ondó...*; artères —s, *ondóér*.
 Spermato'cèle, f. chir. *ondósér*; —logie, f. méd. *ondótan*.
 Sperme, m. *physiol. ondó*.
 Spermiole, v. frai (degre-nouilles).

Spot

Spet, m. icht. *hegyesorrú csuka*.
 Sphacèle, m. chir. *hideg fene*.
 Sphaigne (sfè-nieu), sphagnum (-gnome), m. bot. *moh*.
 Sphéranthe (sfé-), m. bot. *gubóvirág*.
 Sphère, f. géom. *teke, gömb*; 2. *pálya, kör*; phys. — d'activité, *hatáskör*.
 Sphéri'cité, f. *gömbidom*; —que, a. *gömbidomú*; 2. f. *gömbtan*; —ment, adv. *gömbölyűen*.
 Sphincter (sfeink-t're), m. an. *zárizom*.
 Sphinx (sfeinkce), m. myth. *afinksz*; 2. ent. *szender*.
 Spiaut're, v. zink.
 Spici'forme, a. bot. *fűzérés*; —lège, m. did. *fratgyűjtemény*.
 Spilanthe, m. bot. *csukóka*.
 Spinal, e, a. an. *gerinc*...
 Spinelle, m. joaill. *rubis* —, *halványpiros rubin*; 2. bot. *kis törvis*.
 Spinuleux, se, a. bot. *tövises*.
 Spioplette, f. orn. *püpos pacsirta*.
 Spiral, e, a. *csigádád, pörge*; —e, f. géom. *pörgevonul*; —ement, adv. *pörgén*.
 Spire, f. géom. *kunkorék, csigatekervény*.
 Spiritu'alisation (-cion), f. chi. *szezsze változtatás; szezsze változás*; fig. *szelemités*; —aliser, v. a. chi. *szezsze változtatni*; fig. *szelemitni*; —alisme, m. phil. *szelemelviség*; —aliste, m. phil. *szelemelvi*; —alité, f. phil. *szelemiség*; —el, le, a. *szelemi*; 2. *szeleműs*; 3. *elmés, élces*; dév. *lelki*; —lement, adv. *szeleműsan, stb.*; —eux, se, a. chi. *szezes*.
 Spiralin, m. icht. *ebhal*.
 Splanchnique (plank-ni-ke), a. an. *bél*...
 Splanchno-graphie, f. an. *béleltér*; —logie, f. *béltan*.

Splénalgie

Splénalgie, f. méd. *lépfájás*.
 Splendeur (splan-), f. fény, *pompa*.
 Splendide, a. *fényes, pompás*; —ment, adv. *pompásan*.
 Splénétique, a. méd. *lépfóros*.
 Splénique, a. an. *lép*...
 Splénite, —tie (-cie), f. méd. *léplob*.
 Spléno-cèle, f. chir. *lépsérv*; —logie, f. *léptan*.
 Spode, f. *hutakorom*; pharm. *csontszén*.
 Spolia'teur, trice, s. a. *rabló, zsákmányló*; —tion (-cion), f. *prat. rablás, zsákmányolás; fosztogatás*.
 Spolier, v. a. pal. *rabolni, fosztogatni*.
 Spondyle, v. *vertèbre*.
 Spongiaire, f. pl. h. n. *szivacs*; —eux, se, a. *szivacsos*; —osité, f. *szivacsosság*; —te, f. *sejtkorál*.
 Spontané, e, a. did. *önkénti, akaratlagos*; —ité, f. *önkéntiség*; —ment, adv. *önként*.
 Sporadique, a. méd. *szórva-nyos*.
 Sporte, f. *baráttarisznia*.
 Spum'escent, e, a. *tajtnemű*; —eux, se, v. *écumeux*; —osité, f. did. *tajtékoság*.
 Sputa'tion (-ci-), f. méd. *ki-köpés*.
 Squale (skoua-le), m. icht. *cápa*.
 *Squal'ide (skoua-), a. *pizkos, sáros*; —dité, f. *pizkosság*.
 Squame, etc. v. *écaille, etc.*
 Squelette (ske-lète), m. *csontváz*.
 Squille (ski-le), f. h. n. *olló-lan rák*; 2. *cetfalangya*.
 Squine (ski-ne), f. bot. *sina-gyökér*.
 Squirre, squirre (ski-), m. méd. *mirigydag*.
 *Stabili'sation (-cion), f. *állandósítás*; —lité, f. *állandóság, tartósság*; méc. *állékonyág*.

Stén'rine

Stable, a. *szilárd, tartós, állandó*; it. fig.
 Stagnanne, m. bot. *zelnice*.
 Stagnant, e (stag-nant), a. *tespedő, pangó*.
 Stagnation (stag-na-cion), f. *tespedés, pangás*; méd. *megálvás*.
 Stalactite, f. h. n. *függő csepegvény*.
 Stalagmite, f. h. n. *szömvicskő*.
 Stalle, f. lit. *kanonokszek; th. zártzsek*.
 Stamineux, se, a. bot. *hosszú rostos*.
 Stampe, f. *negerbélyeg; expl. ér-hézag*.
 Stant, m. *kétéves bálna*.
 Staphissaire, f. bot. *tetűfü*.
 Staphylodendron, v. nez (coupé).
 †Starie, f. mar. *vesztegnapok*.
 Stare, v. *stagnation (méd.)*.
 Stater, v. *chómer*.
 Statice, f. bot. *gombos lelleg*.
 Station (-cion), f. *physiol. állás*; 2. *állomás*; cath. *bucsnjárás*; —naire, a. astr. *álló*; méd. *tartós*; mar. *veszteglő*; fig. *pangó*; —ment, adv. *állandóul*; —nale (-cio-), a. f. *éghise* —, *bucsnjáró templom*; —nement (-cio-), m. *állomásozás*; —ner, v. n. *állomásozni*.
 Statique, f. méo. *nyugtan, súlyegyenlet*; 2. a. *nyugtani*.
 Statisti'cien (-ci-ain), m. *államtudós, statisztikus*; —que, f. *államisme*; 2. a. *államisme*.
 Statuaire, m. sculp., *szobrász*; 2. f. *szobrászat*; 3. a. *szobor*...
 Statue, f. *szobor*; it. fig.
 Statuer, v. a. *prat. megállapítani, rendelni, határozni*.
 Statuette, f. *szoborcika*.
 Stature, f. sty. s. *testalkat; alak, termet*.
 Statut (sta-tu), m. *alapszabály*; —aire, a. p. u. *alap-szabályi*.
 Stén'rine, f. chi. *fagygya-*

Stégano-'graphie

dék; —rique, a. acide —, fagygyadéksav; —tite, f. v. tale; méd. potroh; —tôme, m. méd. szalonna-dag.
 Stégano-'graphie, m. jegyek-
 kel író; —graphie, f. jegy-
 írás.
 Stélage, m. cout. véka-
 adó.
 Stélagier, m. com. gabna-
 vámbérő.
 Stellaire, a. csillagdad; 2.
 —s, f. pl. bot. gerepcsen-
 jélek.
 Stellérides, f. pl. h. n. kül-
 lönyök.
 Stelli'on (sté-), m. h. n. csil-
 lágos gyík; —onát, m.
 pal. fortélyos család; —o-
 nataire, s. csalfa eladó;
 —the, m. h. n. kövesült
 küllöny.
 Stencore, m. ent. cincinbo-
 gár.
 Sténo-'graphie, m. gyorsíró;
 —graphie, f. gyorsírás;
 —graphier, v. a. gyorsje-
 gyekkel írni; —graphie, a.
 gyorsírázati; —rhyn-
 que, m. bot. kosbor;
 —stomie, f. méd. szájcsu-
 kulás.
 Stenté, e, a. peint. erőlte-
 tett.
 Steppes, m. et f. pl. sivatag,
 pusztaság.
 Sterco'raire, a. méd. ürülé-
 ki; 2. m. v. fouille merde;
 orn. parti strály; —ral, e,
 a. ganaj... scarabée —
 aux, ganajtűronyok.
 Sterculie, f. bot. büdösűgfa.
 Stéreo-'graphie, géom. m.
 tömrajzoló; —graphie, f.
 tömrajz; —métrie, f. töm-
 mértan; —statique, f.
 phys. súlyegyenlet; —
 torme, f. átmérettan; —ty-
 page, m. impr. tömnyoma-
 tolás; lemeznyomat; —type,
 a. tömnyomati; 2. —s, m.
 pl. betülemezék; —typer,
 v. a. tömnyomatolni; —ty-
 pie, f. tömnyomat.
 Steril, e, a. terméketlen;
 meddő; fig. sikertelen, hasz-
 talan; —iser, v. a. p. u.
 terméketleníteni; —ité, f.

Sterlet

terméketlenség; meddő-
 ség, magtalanosság; fig. fe-
 lületesség.
 Sterlet, m. icht. sereg.
 Sterne, m. orn. halászska.
 Sternum (-nome), m. an.
 mellcsont.
 Sternuta'tion (-cion), f. méd.
 tüszszentes; —toire, —tif,
 ve, s. a. méd. tüszszentő-
 szer.
 Stertoreux, se, a. méd.
 hörgő.
 Stihénie, f. méd. erőtelj.
 Stibié, e, a. méd. tartre —,
 hánytató borkő.
 Stigmat'e, m. sebhely, forra-
 dás; fig. bélyeg; —iser, v.
 a. megbélyegezni.
 Stil de grain, m. peint. ben-
 gesárga.
 Stilla'tion (-cion), f. phys.
 szivárgás; —toire, a. szí-
 várgó.
 Stimu'lant, e, s. a. méd. iz-
 gató, ingerlő; fig. ösztön;
 —lateur, trice, s. a. ösz-
 tönző; —lation (-cion), f.
 ösztönzés; ingerlés; —ler,
 v. a. p. u. ösztönözni, inge-
 relni, nógatni; —lus(-luce),
 m. méd. inger, ösztön.
 Stipe, m. bot. torzsa; 2.
 magár.
 Stipendiaire, a. p. u. zsol-
 dos.
 Stipendié, m. bérelt gyil-
 kos.
 Stipendier, v. a., p. u. zsol-
 dot adni, fizetni.
 Stipité, e, a. bot. száraz,
 csutkás, nyeles.
 Stipula'nt, e, a. jur. meg-
 egyező, szerződő; —tion
 (-cion), f. gén. egyezés,
 szerződés.
 Stipul'e, f. bot. pálha; —é, e,
 —acé, e, —aire, a. bot.
 fattyú levelű; —er, v. a.
 prat. kikötni, kialakítani,
 meghatározni.
 Stock-fisch (chetok-fiche),
 m. com. tőkehal; arg. an-
 gol.
 Stoechio-'logie(-kio-), f. vegy-
 aránytan; —métrie, f. chi.
 elemmértan.
 Stolidité, f. p. u. ostobaság.

Strato-'cratie

Stolon, m. bot. tőhajítás;
 —ifére, a. bot. sarjzós,
 sarjadó.
 Stoma'caie, f. méd. súly;
 —chalgie, f. méd. gyomor-
 fájás; —chique, —cal, e,
 —chal, e, a. méd. gyo-
 mor...; 2. gyomorerőstől;
 —tique, a. méd. száj...
 Stomoxe, m. ent. bagócs.
 Stoqu'er, v. a. suor. tüzet
 szítani; —eur, m. suc.
 piszkavas.
 Storax, styrax (-rakoe), m.
 bot. illatos gyanta.
 Store, m. görfügöny.
 Strabisme (-bice-me), m.
 méd. sandaság.
 Strabite, s. a. méd. sanda.
 Stramoine, —nium (-ome-),
 m. bot. maszlagos redősi-
 rom.
 Strangalides, f. pl. méd. tej-
 gomoly.
 Strangula'teur, trice, s. a.
 fojtó, megfojtó, zsinageló;
 —tion (-cion), f. megfoj-
 tás, zsinagelés; 2. akasz-
 tás.
 Strangurie, f. méd. nehéz
 vizezés.
 Strapass'er, v. a. peint. tor-
 zítani; it. mázolni; 2. p. u.
 elverni, megrakni; —on,
 m. peint. p. u. mázólo;
 —onner (-ço-né), v. stra-
 passer.
 Strapontin (-tein), m. hát-
 só-, oldalülés; mar. v. ha-
 mac.
 Stras, strass, f. lap. strasz-
 üveg.
 Strasse, f. manuf. fátjolse-
 lyem; pap. borítékpapír.
 Strat'agème, m. hadfortély,
 hadcsel; fig. cselfogás;
 —égie, f. hadászati, had-
 tan; —égique, a. hadtani,
 hadászati; —égiste, m.
 hadász.
 Strat'ification (-cion), f. chi.
 rétegezés; —fier, v. chi.
 rétegezn; —forme, a.
 expl. réteges.
 Strato-'cratie (-cie), f. kato-
 nauralom; —graphie, m.
 milit. hadleíró; —graphie,
 f. p. u. hadleírás.

Stribord

Stribord, m. m. mar. kor-mányfél.
 Strict, e, a. szoros; pontos, szigorú; —ement, adv. szorosan, stb.
 Stricture, f. méd. görcsös mozdulat.
 Strident, e, a. éles, fülhasító, rikácsoló.
 Strider, v. n. rikkanni, hápogni, sápgogni.
 Strié, e, a. csíkos; arch. hornyolt.
 Stries, striures, f. pl. arch. pászta; horony; bot. csík; verr. sávok.
 Strombe, f. h. n. forgonc.
 Strongle, f. méd. giliszta.
 Strontiane (-oi), f. minér. pirföld.
 Strosse, f. expl. ércrög.
 Structure, f. alkat, szerkezet.
 Strum'es, f. pl. méd. v. écronelles; —eux, se, a. görvéltes; —osité, f. méd. nyakdaganat.
 Strychnine (strik-), f. chi. szoríték.
 Stuc, m. művakolat; —ateur, m. művakoló.
 Studieusement, adv. szorgalmasan, gondosan.
 Studieux, se, a. szorgalmas, gondos.
 Stupé'factif, ve, —fiant, e, s. a. v. narcotique; —faction (-cion), f. méd. elkábulás, elbódulás; fig. ámulás; ámulat; —fait, e, a. elkábult, elámulat; —fier, v. a. méd. p. u. elkábítani, megbódítani; fig. megzavarni, megrettenteni.
 Stupeur, f. méd. v. stupéfaction.
 Stupid'e, s. a. ostoba, buta; —ement, adv. ostobául, bután; —ité, f. ostobaság, butaság.
 †Stupre, m. megszeplősítés.
 Style, m. ant. íróvessző; bot. bibeszár; 2. írásmód, írály; ext. fam. modor; 3. t. t. arch. szer, műszerkezet; chron. időszámítás.
 Styler, v. a. q. idomítani, szoktatni.

Stylet

Stylet, m. dákos, gyilok, tör; chir. kénmű.
 Stylo-basse, m. bot. terpen-tinfa; —bate, m. arch. oszloptalp, talap; —métrie, f. arch. oszlopmérés.
 Stymatose, f. méd. vérvezelés.
 Stypti'cité, f. méd. összehúzó erő; —que, a. vércsillapító, összehúzó.
 Su, m. au vu et au — de tous, világszerte.
 Suage, m. chand. völgyelő üllő; éper. fogas üllő; ét. karima, szél; mar. kendőpénz; serr. völgyelő pőrőly.
 Suager, v. a. chaud. szélezní, karimázni; mar. kenni.
 Suaire, m. szemfödél.
 Suant, e, a. izzadó.
 Suave, a. kedves, kellemes; —ment, adv. kellemesen.
 Suavité, f. kecs, kellem, kedvesség; dév. megindulás.
 Subaction (-cion), f. méd. gyöngesség.
 Subaltern'e, e, a. al....; alatti; alrendű; 2. m. al-tiszt; —ement, adv. alát-tosan; *—iser, v. a. alá-rendelt helyet adni; —ité, f. p. u. alárendeltség.
 Sub'anguleux, se, a. did. tompaszögű; —conique, a. kúpalakú; —délégation, f. alkövetség; —déléguer, v. a. másodkövetül küldeni; —diviser, v. a. al-osztá-lyozni; —division (-zion), f. alosztály; —grondation (-cion), f. an. behorpadás; —hastation (-cion), f. com. kótya, árverés; —haster, v. a. com. kótyálni, árve-rezni.
 Subir, v. a. tűrni, szenvedni; pal. — l'interrogatoire, vallatás alá kerülni; ma-gát alávetni.
 Subit, e, a. rögtöni, hirtelen; —ement, adv. rögtön, hir-telen.
 Subjec'tif, ve, a. mét. ala-nyí, önleges; 2. m. gr. alany; —tiver, v. a. mét.

Subreption

önlegesíteni; —tivité, f. mét. alanyiség.
 Subjoindre, v. a. ir. p. u. még hozzá tenni.
 Subjonctif, m. gr. foglaltó mód.
 *Subjugation (-cion), f. le-igázás.
 Subjuguer (-ghé), v. a. le-igázni; fig. —q., vkin ural-kodni.
 Sublime, a. a. magasztos; 2. m. magasztosság; —ment, adv. magasztosan.
 *Sublimiser, v. a. magasz-talni.
 Sublimité, f. magasztosság.
 Sub'lingual, e, a. an. nyelv alatti; —lunaire, a. did. hold alatti; —luxation, f. chir. megrántás; —marin, e, a. phys. tenger alatti.
 Submerger, v. a. elárasztá-ni; 2. elmerülni, elsü-lyedni.
 Submergement, m. submer-sion (-cion), f. áradás, el-árasztás; mar. elmerülés, elsülyedés.
 Subodorer, v. a. ch. távolról szimatolni.
 Subordination (-cion), f. alárendeltség; milit. fe-gyelem; 2. alázatosság.
 Subordinément, adv. prat. következőleg, tehát; 2. v. subordinément.
 Subordonné, m. alárendelt; —ment, adv. p. u. aláren-delt módon.
 Subordonner, v. a. aláren-delni.
 Subor'noteur, v. suborneur; —tion (-cion), f. jur. csábítás; —nément, m. jur. föllovalás, bizgatás, bujtogatás; —ner, v. a. csábí-tni, bujtogatni, föllovalni; —neur, se, s. bujtogató, bizgató; 2. a. csabos.
 Subrécoit, m. fam. utókölt-ség; fig. utókövetelés.
 Subreptice, a. jur. kicsalt, kizárnielt; 2. ext. édition —, titkos utánnymat; —ment, adv. kicsalva.
 Subreption (-cion), f. jur. kicsalás.

Subrogateur

Subrogateur, m. prat. átruházó (követelést); —gation (-cion), f. prat. helyettesítés; más jogába lépés; it. becsusztatás; —ger, v. a. prat. helyettesíteni; más jogába lépni; —é-tuteur, ellengyám.
 Subséquemment (-ka-man), adv. prat. aztán, azután, továbbad.
 Subséquant, e (-cé-kan), a. következő.
 Subside, m. segéd-adó; 2. pénzsegély, adakozás; guer. segédpénz.
 Subsidiaire, a. prat. segedelmi, kisegítő; —ment, adv. prat. segedelmileg.
 Subsistance, f. inus. létezés, fönállás; 2. hadi-adó; 3. élelem, élelmi mód.
 Subsister, v. n. létezni, fönállni; 2. megállni, fönmaradni; 3. el-, megélni.
 Substance, f. phil. állag, állomány; 2. lényeg, anyag; 3. tápanyag; 4. en —, adt. lényegesen, voltaszzerűen; röviden, főleg.
 Substantiel, le (-ciel), a. táplaszzerű, tápláló; 2. lényeges, állagszerű; —lement, adv. did. lényegesen.
 Subsanti'f, m. gr. főnév; —fier, v. a. gr. főnevesíteni; 2. lényegében eladni; —vement, adv. gr. főnév gyánánt.
 Substiuer, v. a. helyettesíteni.
 Substiut (-thi-tu), m. helyettes.
 Substitution (-thi-tu-ci), f. jur. becsusztatás; it. helyettesítés; méd. meghamisítás.
 Substratum (-tome), m. phil. tárgyazat.
 Substruction (-cion), f. arch. alap.
 Subtangente, v. sous-tangente.
 Subterfuge, m. kopasz mentés; mentegetőzés.
 Subterranné, v. souterrain.
 Subtil, e, a. vékony, gyön-

Subvenir

géd, finom; 2. átható, éles; fig. ügyes, fürge; ravasz; —ement, adv. finomul, stb.; —isation (-cion), f. chi. finomítás; —iser, v. a. finomítani; higitni; ravasz módra megcsalni; 2. v. n. okozkodni; *—iseur, m. okoskodó, szörzsálhásogató; —ité, f. finomság; ügyesség, éleselműség; fogárdosság; ravaszság.
 Subvenir, v. n. ir. segíteni, gyámolítani; 2. kisegíteni, gondoskodni.
 Subvention (-van-cion), f. segélypénz; —ner, v. a. segélyezni.
 Subversif, ve (-cif; -cive), a. fig. fölforgató; —sion (-cion), f. ord. fig. fölfogatás; méd. — de l'estomac, heves hányás; —tir, v. a. fig. fölfogatni.
 Suc (suk), m. nedv, lé; fig. erő, lélek, velő.
 Succédané, e (ouk-cé-), a. pharm. médicament —, pótszer.
 Succéder (cuk-cé-), v. n. következni; —à q., vkit követelni; jur. örökölni; être habile à —, capable de —, örökleni képes; fig. il est habile à —, tevékeny ember; 2. sikerülni.
 Succès (cuk-cè), m. siker; 2. abs. tetszés.
 Successeur (ouk-cè-cœur), m. utód.
 Successibilité, f. örökösödési jog.
 Successible, s. a. jur. örökösödhetős.
 Successif, ve, a. folytonos; egymásután; 2. jur. droits —s, örökösödési jog.
 Succession, f. egymásután-ság; 2. sor, következés; jur. örökség; it. öröklés, örökösödési rend.
 Successivement, adv. egymásután, lassankint.
 Succin (cuk-cein), m. h. n. borostyánkő.
 Succinct (cuk-cein; -ceink), e (-ceinte, f.), a. rövid, tömör; velős; g. p. dîner —,

Sudatoire

sovány ebéd; —ement, adv. röviden, stb.
 Succinique, a. ehi. acide —, gyantársav.
 Succion (cuk-cion), f. szívás, kiszívás; phys. fölszívás.
 Succise (cuk-cise), f. bot. csónkagyökrű sikkantyi.
 Succomber (cu-kon-bé), v. n. meggyödzetni; lerogygni, leroskadni; it. vesztetni.
 Succube (suk-), f. mag. bozorkány.
 *Succulement (cu-ku-laman), adv. táplálólág.
 Succulent, e (cu-ku-lan), a. tápláló, erőteljes, nedvűs.
 Succursale (cu-kur-), f. et a. f. —, église —, főkegyház. [rázás.
 Succussion (cion), f. méd.
 Suce-fleur, m. orn. virágmadár; it. aranybegy.
 Sucement, m. szívás, kiszívás; szopás.
 Sucer, v. a. színi, kiszíni; szopni; fam. — q., vkit zsarolni.
 Sucet, v. rémora.
 Suceur, m. méd. kiszívó; hydr. szivornya; orn. v. suce-fleur.
 Suçoir, m. h. n. szíp, szívó; bot. tápszívó.
 Suçoter, v. a. szopogatni.
 Sucre, m. cukor; pain de —, cukorsüveg.
 Sucré, e, a. jard. cukros; melon —, sárgadinnye; p. elle fait la —e, rátartó.
 Sucrer, v. a. cuis. cukrozni; —ie, f. cukorfözde; 2. cukorfinomda; 3. cukor sütemény.
 Sucrier, m. cukortartó, -millye; 2. cukorfőző; 3. —, ére, a. cukor...
 Sud, m. géo. dél; mar. déli szél; it. faire le —, délnek vitorlázni.
 Sudation (-cion), f. méd. izzadás.
 Sudatoire, sudorifère, sudorifique, s. a. méd. izzasztó; 2. f. izzasztó kád.

Sud-est

Sud-est, m. géo. délkelet; délkeleti szél; —ouest, m. géo. délnyugat.
 Suée, f. pop. hideg veríték.
 Suer, v. a. izzadni; arg. faire — un chène sur le trimard, vkit az ország-úton meggyilkolni; 2. v. a. izzasztani; fig. il — e le crime, gyanus hírű; —ie, f. fabr. izzasztókamra.
 Suette, f. mőd. izzóláz.
 Sueur, f. izzadság; 2. izzadás.
 Suffire, v. n. ir. elegendő lenni; p. à chaque jour suffit sa peine, minden napnak tulajdon bűbéje van; 2. v. imp. il suffit, elég.
 Suffisamment (-za-man), adv. eléggé.
 Suffisance (-zan-ce), f. ord. fam. elégség; à —, adt. a mennyi kell; it. bőségben; 2. önhittség.
 Suffisant, e, a. elégséges, elegendő, elég; 2. s. a. elbizakodott, önhitt.
 Suffocant, e, a. fojtó.
 Suffocation (su-fo-ka-cion), f. megfojtás; megfuladás.
 Suffoquer (su-fo-ké), v. a. megfojtani; fig. fam. cela — e, ez kiállthatatlan; 2. v. n. megfulni.
 Suffrage (çu-), m. szavazat; 2. tetszés; fin. menus —s, mellékes jóvedelem.
 Suffumigation (çu-fu-mi-ga-cion), f. mőd. v. fumigacion.
 Suffusion (çu-fu-zion), f. mőd. elömlés; chir. — de l'oeil, külső hályog.
 Suggester (sug-gé-ré), v. a. javasolni, tanácsolni, sugallani; prat. kicsalni.
 Suggestion (sug-gèce-thion), f. m. p. javasolás, sugallás, tanácsadás; prat. kicsalás.
 Sugillation (su-jil-la-cion), f. mőd. kék folt.
 Suicide, m. öngyilkosság; 2. öngyilkos.
 *se Suicider, v. a. életét venni.
 Suie, f. korom; — de pin,

Suif

fenyűkorom; — d'argent, ezüstkorom.
 Suif, m. fagygyú; bot. arbre à —, fagygyúfa; minér. — fossile, hegyi gyanta; arg. foglalkozás.
 Suint (çuein), m. zsíros izzadság (gyapjas állatoké); — de la laine, gyapjúzsír; —ement, m. szivárgás; nedvelés; —er, v. n. nedvelni; szivárogni.
 Suisse, m. autrf., auj. portier, kapus; h. n. földi mókus; 2. a. sveici; gardes —s, sveici testőrség; —rie, f. kapuslak.
 Suite, f. coll. következő; it. kíséret; cselédség; vin de —, cselédbor; 2. v. posterit; 3. következés; 4. folytatás; 5. sor, sorozat; 6. összefüggés; 7. à la —, adt., être à la — de q., vki kíséretéhez tartozni; 8. de —, egymás után; 9. tout de —, azonnal, legott; it. egymás után; 10. par —, adt. prép. szerint, szerűleg, hoz... hez...
 Suivable, a. drap. egyenlő, sima.
 Suivant, prép. szerint, következtében; 2. —que, conj. amint, úgy; 3. —, e, s. a. következő; követő; 4. —e, f. komorna.
 Suiver, v. a. mar. fagygyúval bekeni.
 Suivi, e, a. folytonos, összefüggő, szakadatlan.
 Suivre, v. a. ir. követni; faire —, utánna küldeni; 2. következni; 3. úzni, kergetni, üldözni; 4. elkísérni; fig. nyomában lenni; nyomban követni; 5. —son chemin, útját folytatni; — qch., vmi mellett megmaradni; — le spectacle, színházba járni; 6. —sa passion, szenvedélynek engedni; 7. —q., vkit mintául venni; II. v. n. eredni; III. se —, v. réc. egymást követni.
 Sujet (su-jè), m. valaki, egyén; 2. ok, indok; 3.

Supérieur

tárgy; 4. chir. hulla; mőd. alkat; jard. vadca mete; gr. alapozás; log. alany; 5. önk, személy.
 Sujet, té, a. alávett; 2. köteles; 3. tenir q. fort —, vkit féken tartani; man. tenir —, megzabolázni; 4. hajlandó; il est à — vole, szeretet lopni; it. alávett; 5. s. alátvaló.
 Sujétion (-cion), f. alattvalóság, függés; kényszer; 2. szolgálat.
 Sulfuré, e, a. chi. kénköves; —reux, se, a. chi. kénartalmú; 2. v. sulfuré; —rique, a. kén...; acide —, kénsav.
 Sulla, seilla, m. bot. koronás baltacim.
 Sumac, sumach, m. bot. ecetfa.
 Super, v. n. mar. la pompe —e, a szivattyú üresen működik (nem akad többé vízre).
 †Superbe, f. gőg, düllyf; orn. m. violaszin begyű paradiemadár; II. a. gőgös, düllyfös; 2. pompás, dicső; 3. fényes; —ment, adv. gőgösen, pompásan, stb.
 Superoessions (cö-cion), f. pl. jur. fölmentés (számadás alól).
 Supercherie, f. csalás; al-nokság.
 Superfétation, f. physio. másodterhesítés; fig. fölélegesség.
 Superfici'alité, f. did. p. u. fölületesség; —e, f. géo. földszin, fölület; 2. burok; fig. fölületesség; hydr. vízszin; —el, le, a. fölületes; it. fig. —element, adv. ord. fig. fölületesen.
 Superfin, e, a. igen finom, legjobb, java.
 Superflu, m. föléleg; 2. —, e, a. föléleges; szükségtelen; —ité, f. fölélegesség, bőség.
 Supérieur, e, s. felső, fölébbvaló, előjáró; II. —, e, a. felső; fig. kitünő; 2. puissance —e, legfőbb ha-

*Supérieuriser

talom; 3. hatalmasabb, fölkümuló; —ement, adv. főleg, stb.
 *Supérieuriser, v. a. fölemelni, fölülemelni.
 Supériorité, f. felsőség; előny; előjog; 2. felsőbb-ség; 3. főnökség (zárdában).
 Superlatif, ve, a. gr. legfőbb, legmagasabb; 2. m. gr. harmadfok; —vement, adv. legfőbb fokon.
 Superlifique, a. nagyszerű, pompás; —nutrition(-cion), f. méd. táplételek; —posser, v. a. t. t. egymásra tenni, fektetni; —position(-cion), f. did. egymásra tétel; géom. fűdés; —séder, v. surseoior.
 Superstitieusement (-sthi-ci-), adv. babonásan; fig. aggodalmasan; —eux, se, a. babondás; fig. túlságig pontos; —on, f. babona; fig. szörzálhasogatás.
 Supin, m. gr. lat. hanyatló.
 Supplan'tal, e (cu-), a. méd. talp...; —tateur, m. éor. p. u. kizorító; —tation, f. kizorítás; —ter, v. a. q. kizorítani, kitűrti; 2. se —, v. réc. egymást meg-buktatni.
 Suppléant, e (cu-), s. a. hely-pótló, helyettes.
 Suppléer (cu-), v. a. qch., kiegészíteni, kipótolni; 2. q. helyettesíteni; 3. v. n. a qch., helyrehozni, pótolni.
 Supplément (cu-), m. kiegészítés; lib. pótlék; géom. kiegészíték; —aire, a. kiegészítő...; pót...
 Supplétif, ve (cu-), a. prat. serment —, póteskü.
 Suppliant, e (cu-), s. a. könyörgő, kérő; pal. folya-mód.
 Supplication (cu- -cion), f. esedezés, kérés, könyör-gés.
 Supplice (cu-), m. büntetés, testi büntetés; condam-ner q. au dernier —, ha-lálra ítélni; —éternel,

Supplie

örök kárhozat; fig. kín, szenvedés.
 Supplie (cu-), m. kivége-zettek temetőhelye.
 Supplicier (cu-), v. a. v. exécuter; 2. kínozni.
 Supplier (cu-), v. a. könyör-gögni, esedezni, kérni.
 Supplique (cu-), f. kérvény, folyamodvány; fig. fam. kérés.
 Support (cu-), m. támasz; fig. segély; pártfogás; tá-mogatás; ext. tűrés; bl. címtartó; —able, a. tűr-hető; 2. menthető, megbo-csítható; —ment, adv. tűrhetően; —er, v. a. tar-tani, támasztani; 2. elvi-selni, eltűrti; 3. elbírti.
 Suppo'sable (cu-), a. föltételez-hető; —ser, v. a. föltélni; föltételezni; —é que..., föltéve, hogy...; 2. költeni, hazudni; 3. becsusztatni, be-csempészni; —sitif, ve, a. föltételező; —sition (-cion), f. föltétel, előföltétel; 4. költés, hazugság; pal. be-csusztatás; it. kicaerelés.
 Suppositoire (cu-), m. méd. alcsap.
 Suppôt (cu-po), m. tegyete-mi tag; 2. m. p. eszköz, társ, cinkos.
 Suppression (cu-pré-cion), f. elnyomás, elfojtás; eltű-rolás; eltörlés; mellőzés, kihagyás; méd. dugulás; pal. — de part, gyermek-gyilkolás.
 Supprimer (cu-), v. a. elfoj-tani, elnyomni; pal. eltű-rolni; jur. eltűrtani; 2. elhallgatni, mellőzni; 3. kihagyni; kihúzni; 4. el-tűrtolni; megszüntetni.
 Suppu'rant, e (cu-), a. méd. genyes; —ratif, ve, s. a. méd. genyesztő; —ration(-cion), f. méd. genyedés; —rer, v. n. genyedni.
 Supput'ation (cu- -cion), f. beszámítás, betudás; ki-számítás, fölvetés; —er, v. a. kiszámítani, fölvetni.
 Suprématie (cie-), f. főbbség, főség, felsőbb-ség.

Surcharger

Suprême, a. legfőbb; fig. legmagasabb; 2. végső; 3. m. cuis. válogatott darab.
 Sur (cur), prép.onén en....; 2. fölött; 3. mellett; közel; it. ra.... re...; 4.babe....; 5. közül; 6. — le midi, délfelé; — le champ, azonnal.
 Sur, e, a. savanyú, fanyar.
 Sûr, e, a. biztos, bizonyos, megbízható; 2. multhatlan; 3. hathatós; 4. la mémoire —e, jó emlékezettség; le goût —, csalhatlan ízlés; it. finom ízlés; 5. pour —, adt. kétségkívül; 6. m. le plus —, a legbiztosabb; 7. à coup —, multhatlanul; —ement, adv. bizonyosan, stb.
 Surabond'amment (-da-mann), adv. bőségesen, dú-san; théo. szerfölött; —ance, f. bőség, fölölég; dév. szertelenség; —ant, e, a. fölöléges, bőséges, bő-velkedő; théo. szerfölötti; —er, v. n. p. u. bővel-kező.
 Suracheter, v. a. drágán v. értéken felül vásárolni.
 Suraign, é, a. mus. igen ma-gas.
 Sural, e, a. an. lábikra....
 Sur-andouiller, v. andouil-ler.
 Surannation (-an'-na-cion), f. chanc. elévülés.
 Suranner (cur-an'-né), v. n. pal. elévülni; 2. elavulni; divatból kiesni; 3. galant —é, elérniült piperkő; —beauté —é, elvirult szép-ség.
 Surard, a. m. vinaigre —, bodzavirág-ecet.
 Surbaiss'e, e, a. arch. lapult; —ement, m. arch. lapulás; 2. lapult-i; —er, v. a. arch. lapítani.
 Surbande, f. artil. v. sur-bande; 2. chir. pólya.
 Surecharge, f. túlterhel; fig. túlterhelés.
 Surecharger, v. a. túlterhelni; it. fig.; 2. se —, v. r. ma-gát megterhelni.

Surohauffer

Surohauffer, v. a. *tülizzajtani*.
 Suroouper, v. a. *jeu. megütni*.
 Surcroissance (çur-kroa-çance), f. *természetellenes kinövés*.
 Surcroît (çur-kroa), m. *növedék; szaporodás*.
 Surcroître, v. n. ir. *kinöni, túlnöni*.
 Surdemande, f. com. *túlságos követelés*.
 Surdent, f. an. *felfog*.
 Surdité, f. *süketiség; joail. homály*.
 Surdorer, v. a. *kétszeresen aranyozni*.
 Surdos (-dó), m. *sell. keresztiszj*.
 Sureau (-rő), m. bot. *bodzafa*.
 Surelle, f. bot. v. *oiselle; —allélulha, madárlórom*.
 Suréminent, e (-mi-nan), a. p. u. *igen kitünő*.
 Surenehère, f. prat. *túligéret*.
 Surenehérir, v. a. prat. *túligérni*.
 Surenehérisseur, m. prat. *túligérő*.
 Surérogation (-cion) f. cath. *théo. túlteljesítés; par —, még azon túl*.
 Suret, ète, a. *savanyús*.
 Sûreté, f. *biztonság; carte de —, menlevél; 2. biztosíték; 3. menhely*.
 Sur-excitation (-cion), f. physio. *túlinger; —exciter, v. a. túlingerelni*.
 Surface, f. *fölszin; fig. külszin, látszat; géom. terület*.
 Surfaire, v. a. ir. *túlkövetelni, drágán tartani*.
 Surfaix (çur-fè), m. *sell. felső heveder*.
 Surfeuille, f. bot. *rügyburok, bimbóhártya*.
 Surfleurir, v. n. bot. *utánvirágozni*.
 Surlarde, m. e. f. *erdőkerülő*.
 Surge, a. laine —, *mosatlan gyapjú*.
 Surgeon (-jon), m. bot. v.

Surgir

rejeton; — d'eau, forrás.
 Surgir, v. n. mar. p. u. *ki-kötni; fig. — au port, célt érni; it. faire —, támasztani; előidézni*.
 Surhauss'ement, m. *fölemelés; áremelés; —er, v. a. arch. fölemelni; com. fölverni (árát vminek)*.
 Surhumain, e, a. *embererőt túlhaladó*.
 Surintendant'ce, f. *főlligyet; 2. főfelügyelő; h. m. egyházi főfelügyelőség; —t, m. főfelügyelő; h. m. superintendens*.
 Surjet (çur-jè), m. *coutur. nyakonvarrat, agyonöltés; cout. v. surenehère; —er, v. a. coutur. nyakon varrni, agyon öltetni; cout. v. surenehérir*.
 Surlendemain, m. *holnapután*.
 Surlier, v. a. mar. *kötél végét megkötni*.
 Surliure, f. mar. *megkötött kötéls vége*.
 Surlonge, f. *bouch. folsár*.
 Surmarcher, v. n. ch. *nyomára visszatérni*.
 Surmener, v. *estrapasser*.
 Surmesure, f. *túlság a mértékben*.
 Surmontable, a. *áthágható*.
 Surmonter, v. a. *túláraztatni; túlnöni; 2. felül úszni; 3. fig. leküzdeni; 4. fölülmulni; 5. se —, v. r. magán erőt venni*.
 Surmoule, m. *másodöntet; —r, v. a. másodöntetet csinálni*.
 Surmoût, m. *vign. előlé*.
 Surmulet, m. *icht. óriás rózsahal*.
 Surmulot, m. h. n. *vándor egér*.
 Surnager, v. n. *felül úszni; fig. fönnmaradni*.
 Surnatu'ralité, f. *théo. természetfölletiség; —rel, le, a. théo. természetfölötti; fam. rendkívüli; —lement, adv. rendkívül*.
 Surneigées, a. f. ch. *voies —, behavazott csapa*.

Surprise

Surnom (sur-non), m. *'melléknév; —mer (-no-mé), v. a. melléknévet adni*.
 Surnourrir, v. a. *túltáplálni*.
 Surnuméraire, s. a. *számfölötti*.
 Suros (çu-ro), m. *vét. holt tetem; fam. il n'a ni — ni malandre, nem érzi az aggkor bajait*.
 Surpasser, v. a. *fölötté kiállni; fig. fölülmulni; 2. cela me —o, ez megfoghatatlan előttem; 3. cela —e ma portée, ez túlhaladja fogalmamat; 4. se —soi-mème, v. r. magán túltenni*.
 Surpayer (-pè-ié), v. a. *fölfizetni*.
 Surpeau, v. *épiderme*.
 Surplus (-pli), m. *cath. misering*.
 Surplomb, m. *arch. kihajlás; —er, v. n. arch. kihajlani*.
 Surplués, a. f. *chi. voies —, esőmosta csapa*.
 Surplus, m. *fölösleg; 2. au —, adt. különben, egyébíránt*.
 Surpoids, m. *túlsúly*.
 Surpoint (-po-ein), m. *corr. vakarék*.
 Surporte, f. *peint. ajtó fölött függő kép*.
 Surposer, v. a. *egymásrarakni, tenni*.
 Surpousse, f. *bot. utóhajlás*.
 Surprenant, e, a. *meglepő*.
 Surprendre, v. a. ir. *meglepni, rajtakapni; 2. megröppenni, rajtaütetni; cuis. hirtelen sütni; man. röppidre fogni; 3. megcsalni; elbolondítani, tévútra vezetni; 4. kicsalni; kilesni; 5. bámulat'at ejteni; megdöbbeníteni*.
 Surprise, f. *megrohanás, rajtaütés, meglepés; 2. csel; csalás; 3. meglepetés, bámulat; ámulás; 4. tévedés; elhirtelenkedés; 5. bolte à —, búdoboz*.

†Surquérir

†Surquérir, v. a. *kikérdezni*.
 Sursaut, m. *fölugrás; föl-
 rezzenés*.
 Surséance, f. pal. *halasztási
 idő; haladék*.
 Sursemer (sur-cé-mé), v. a.
 agr. *újra vetni; vét. pore
 —é, borsókás disznó*.
 Surseoir (sur-coar), v. a. ir.
*halasztani, elhalasztani;
 faire —, megakadályozni*.
 Sursis (-ci), m. pal. *haladék;
 halasztás*.
 Sursolide, s. a. alg. *negyedik
 hatvány*.
 Surtaux (-tò), m. *túlágos
 adóztatás*.
 Surtaxe, f. *pótadó; —r, v. a.
 túlágosan adóztatni*.
 Sur-tiré, m. com. *tukónyo-
 zott*.
 Surtondre, v. a. drap. *nyir-
 bálni*.
 Surtout, adv. *főképp, főleg;
 2. m. felkabát; écon. tar-
 gonca; orf. asztaldísz*.
 Surveill'ance (-vé-liance), f.
*főlvigyzat; —ant, e, s.
 főlvigyzó; 2. a. szemes,
 vigyzó, éber; —e, f.
 előttevaló másodnap; —er,
 v. n. főlvigyelni, főlvigyzá-
 ni; 2. v. a. —q., vkit szem-
 mel tartani, lesni*.
 Survenan'ce, f. jur. *közbe-
 jövetel; —t, e, s. a. ord.
 pl. közbejött*.
 Survendre, v. a. *drágán el-
 adni*.
 Survenir, v. n. ir. *közbe-
 jöni*.
 Survente, f. *megdrágítás;
 mar. szél növekedése*.
 Surverter, v. n. mar. *viha-
 rozni; 2. v. imp. il —e, vi-
 harzik*.
 Survêtement, m. *felső ruha;
 —tir, v. a. föléje venni (öl-
 tőnyt)*.
 Survider, v. a. *letölteni; it.
 átölteni*.
 Survi'e, f. prat. *türlés; —
 vance, f. váromány; —van-
 cier, m. várományos; —
 vant, e, s. a. türlő; —vre,
 v. n. à q., türléni*.
 Sus, prép. ra... re...; *courir
 —à q., vkit megrohanni;*

Susain

2. en —, prép. *azonkívül;
 it. adv. azonfelül; 3. int.
 rajta!*
 Susain, susin, m. mar. *tat-
 földél*.
 Suscepti'bilité (-çu-cèp-thi-),
 f. did. p. u. *fogékony-ság;
 2. indulatosság; —ble, a.
 fogékony, képes; it. abs.
 ingerlékeny*.
 Susception (çu-cèp-cion), f.
 cath. *szerzetes rend elfo-
 gadda*.
 Susci'tation (çu-ci- -cion), f.,
 —tément, m. *bizgatás,
 bujtogatás; —ter, v. a.
 bujtogatni, bizgatni; fam.
 —de mauvaises affaires
 à q., forrót önteni valaki
 alá; 2. écr. gerjeszteni,
 ébreszteni*.
 Suseription (çu-ce-krip-cion),
 f. *főirat, címzet*.
 Sus-dit, e (çu-ce-), a. pal.
*főnérintett, főnnevezett,
 főnemlített*.
 Suspect (çu-ce-pèkt), e, s. a.
*gyanus; —er, v. a. p. u.
 gyanustni*.
 Suspendre (çu-ce-pan-), v.
 a. *főlakasztani, beakasztá-
 ni; fig. habozni; tétováz-
 ni; 2. fig. prat. elhalasz-
 tani; it. visszatartóztatni;
 3. fig. fölfüggeszteni;
 com. —les paiements, fi-
 zetést megszüntetni; 4. se
 —à qch., v. r. vmibe fo-
 gózni, csüngni*.
 Suspens (çu-ce-pan-), a. m.
*fölfüggesztett; 2. en —,
 adt. függőben; tétovázva;
 —e, f. elmozdítás; —if, ve,
 a. jur. halasztó, elhalasz-
 tó; —ion (-cion), f. mec.
 fölakasztás; csüngés; pal.
 akasztás; 3. elhalasztás;
 megszüntetés; —d'armes,
 fegyverszünet; 4. elmozdi-
 tás; fölfüggesztés; gr.
 félbeszakítás; —oir, m.
 chir. sérvkötő*.
 Suspicion (çu-ce-), f. pal.
gyanu.
 Sus-pied (çu-), m. éper. sar-
kantyúszij.
 Susséyement (çu-cè-man),
 m. *sziszegés*.

Sympathi'e

Susséyer (çu-cé-ié), v. a. *szi-
 szegni*.
 Susten'tation (çu-ce- -cion),
 f. *tartás; it. élelem; —ter,
 v. a. táplálni, eltartani;
 2. se —, v. r. táplálkozni,
 élelmét keresni*.
 Susurrat'ion (çu-cu- -cion), f.
*mormogás, suttogás; zör-
 gés; it. nyöszörgés*.
 Suture, f. an. *kötés; bot.
 forradás*.
 Suzerain, e, a. féo. *seigneur
 —, védúr; —eté, f. féo.
 véduraság*.
 Svelte, a. peint, sculpt. *köny-
 nyű, gyöngéd, fesztelen; 2.
 karcsu; —sse, f. könnyű-
 ség, fesztelenség; 3. kar-
 csúság*.
 Sybarite, m. *kéjenc*.
 Syco-more, m. bot. *egyip-
 tomi fügef; —phante, m.
 ant. fülbesugó; *—phan-
 tisme, m. fülbesugás*.
 Sycose, f. chir. *fügőly*.
 Syénite, f. minér. *síva*.
 Sylla'baire (oil-la-), m. gr.
*abécéskönyv; —be, f. gr.
 szótag; —ber, v. a. szóta-
 golni; —bique, a. gr. szó-
 tagos; —bisation, f. gr.
 szótagolás*.
 Syllogis'me (oil-lo-jis-me), m.
*log. észlet; —tique, a. log.
 észleti*.
 Syl'vain, m. myth. *erdőisten;
 h. n. kúpmajom; —vati-
 que, a. erdei; —vestre, a.
 bot. vadul növő*.
 Symbole (cein-bo-le), m.
*jelv, jelkép; jelvény; théo.
 hitvallás; —lique, a. jelvi,
 jelves, jelképi; théo. livres
 —s, hitágazati könyvek;
 2. f. phil. hitcikkezettan;
 —lisation, f. jelvényesi-
 tés; —boliser, v. a. jelve-
 síteni*.
 Symétri'e (ci-mé-trie), f. *pár-
 arány, arányzat; —que,
 a. párarányos, arányza-
 tos; —ment, adv. pára-
 nyosan; —ser, v. n. öss-
 hangzani*.
 Sympathi'e (cein-pa-thie), f.
*rokonszenv; méd. együtt-
 érzés; 2. rokonézés; rész-*

Symphise

vét; —que, a. rokonzen-
vű; reméde —, titkos ere-
jű szer; —ser, v. n. rokon-
zenvezni.
Symphise (cein-), f. an.
csontizülés.
Sympliasme (cein-), m.
phys. nőzés.
Symptomatique (cein-p-to-),
a. did. történetes; méd.
kórjeles.
Symptôme (cein-p-tó-me), m.
méd. kórjel; fig. jelen-
ség.
Synallagmatique (ci-na-lag-
ma-thi-), a. dr. viszontkö-
telező.
Synchro'nique, —nistique
(cein-kro-), a. egyidet;
—nisme, m. did. egyidei-
ség; —niste, m. kortárs.
Syncope, f. ájulás; gr. kö-
zéphagyás.
†Syndérèse (cein-), f. dév.
lelkifurdalás.
Syndesmo'graphie (cein-
dece-), f. an. szálagrajz;
—logie, f. szálagtán.
Syndic (cein-dik), m. szó-
szóló, ügyvivő; —al, e, a.
szószóló; —at, m. szószó-
lóág.
Synecdoque, —doche (si-
nek-dok; —doche) [f. rhét.
részmaslat.
Syngraphe (cein-), m. dr.
kötelezvény.
Synistates (ci-), m. pl. h. n.
recésöröpkék.
Synony'me (ci-), a. hasonér-
teményű; 2. m. gr. hason-
szó; —mie, f. érdeménnyro-
konság; gr. szórokonság;
—mique, a. dictionnaire
—, hasonnévtár; —miste,
m. hasonnévtár írója.
Synoptique, a. vázlati.
Synostéo-logie, f. an. csont-
izülettan.
Synovie, f. an. iznedv.
Syntexis (cein-ték-cice), f.
méd. aszkór.
Synthèse (cein-), f. log. ösz-
tét; h. r. bordal; chir.
egyesítés; pharm. vegyi-
tés; —tique, a. log. ösze-
tevő; —ment, adv. ösze-
tevőleg.

Syringoide

Syringoide (ci-rein-), a. h.
n. pierre —, kövült nád.
Syringo-tome, m. chir. si-
polykés; —tomie, f. sipoly-
vágás.
Systaltique, a. an. összehúzó.
Système'que (oice-), a.
rendszerez; —quement,
adv. rendszerezten; —tiser,
v. a. rendszerezétni; —sme,
m. rendszerezet.
Système (oice-), m. rend-
szer; 2. — du monde,
világalkotmány; csillag-
rendszer.
Systole (cice-), f. an. össze-
húzás (szív); 2. poét. ék-
hagyás.
Systyle (cice-), m. et a. alch.
—, édifice —, sűrű oszlopú
épület.

T.

T, (te), m. T, a betűsorozat-
ban huszadik.
Tabac (ta-ba) m. bot., com.
dohány; pop. chiquer du
—, bagózni; arg. fieher
du —, elpáholni.
Tabagie, f. dohányos társa-
ság; dohányzási szoba; 2.
dohánytartó.
Tabarin (-rein), m. bohóc,
csélcsp; —age (-ri-na-),
m. bohóskodás; agr. se-
lyemtenyészési készlet.
Tabatière (-thiè-re), f. bur-
nótszelence; 2. burl. do-
hányárusnő.
Tabellaire, a. rovatos, laj-
stromos.
†Tabellion (-bé-lion), m.
fő. törv. széki írnok; 2.
iron. jegyző; —age, m.
törv. sz. írnokság; —ner, v.
grossoyer.
Tabernacle, m. h. j. —sátor;
cath. szent szekrény.
Tabès (-bèce), m. et f. méd.
aszkor.
Tabi'de, a. méd. aszkóros;
—fique, a. méd. aszkórt
okozó.
Tabis (-bi), m. com. habos
tafota; —er, v. a. com.
habosítani.

Tacet

Tablature, f. mus. betűs
hangjelölés; fig. il entend
bien la —, jól ért a maga
dolgához; p. donner de la
— à q., vkinek bajt sze-
rezni.
Table, f. asztal; 2. ebédő-
asztal; p. dîner à la —
de son maître, papucshó-
nek lenni; fig. mettre q.
sous la —, vkit leitatni;
fam. courir les —s, élde-
kődni; cath. sainte —, ol-
tár; it. fig. úrvacsorája;
II. tábla; lemez; chand.
— à moule, öntőminta;
expl. — du lavoir, iszapda;
joail. diamant en —, lap-
gyémánt; 2. litt. sorjegy-
zék, lajstrom; arg. monter
sur la —, magát leledézni.
Tableau (-bló), m. peint.
festmény; fig. látvány; it.
képlet; 2. rajz, leírás; 3.
névjegyzék; litt. kimuta-
tás.
Tableé, f. drap. nyírbasztal
hossza; 2. pop. asztaltár-
sáság.
Tabler, v. n. auj. caser; fig.
vous poussez — là-dessus,
számot tarthat rád; 2. asz-
talt tartani.
Tabletier, v. ébéniste.
Tablette, f. állvány, polc;
rekeszállvány; arch. pár-
kányzat; charp. gerenda-
vég; arg. téglá; 3. —s,
pl. íróttábla; p. ôtez cela
de vos —s, ne tarison szá-
mot erre; —rie, v. ébé-
nisterie.
Tablier (ta-blié), m. kötény;
2. v. damier, échiquier;
sell. előbőr; expl. — du
mineur, farabőr; fin. téam-
hivatal; arg. — de cuir,
kordély.
Tabloin, —ouin (-blouein),
m. artil. ágyazat.
Tabouret, m. guggony, ülő-
ke; bot. tarsoska.
Tac (tak), m. vét. juhruh;
h. n. vízgyűk, göte; —s,
maque, m. dalzsamtermő
nyárfa; —and, m. icht.
kövi felszegűző.
Tacet (ta-cét), m. mus. szü-

Tache

netelés; fig. gardet le —, hallgatni.
Tache, f. folt, pecsét; 2. — de rousseur, szeptő; fig. mocskok, szennyfolt.
Tâche, f. munka, napszám; fig. être à la —, szakmány munkát végezni; fig. szennyfolt, mocskok; 2. földadat; fam. prendre q. à —, vkitől beszékapni; 3. en bloc et en —, adt. egyre-másra, általdn.
Tachée, f. icht. pettyes sügér.
Tacher, v. a. bemocskolni, bepiszkítani; 2. v. n. színet elhagyni.
Tâcher, v. n. iparkodni, iggekszeni; 2. — à qch., vmire célozni, szándékozni.
Tacheter, v. a. pettyegetni; foltokat csinálni; 2. tartítani.
Tachipète, m. icht. kesely-pelikan.
Tachy-graphie, m. gyorsíró; —graphie, f. gyorsírást; —pe, v. carabe.
Tâche, a. hallgatag; —tement, adv. hallgatagon; —turne, a. szólan; eldört, zárkozó; —tunité, f. szótlanság, zárkozottság.
Tacon, m. icht. szemling; —et, v. tussilage.
Tact (tak-te), m. tapintás érzéke; fig. tapintat.
Tacticien, m. hadász, hadtudós.
Tactile, a. tapintható.
Taction (tak-cion), f. did. tapintás.
Tactique, f. milit. hadászat, hadtudomány; 2. m. hadtudós.
Tactuel, le, a. tapintási.
Tadorne, f. tadona, m. orn. pirokréce.
Taffeta's (ta-f'ta), m. tafota; arg. szepegés; —tier, m. tafotaszdőb.
Tafia, taffia, m. com. cukorlél.
Tagénie, f. ent. rejtény.
Taguan (-gu-an), m. h. n. röpülő mókus.
Taie (tê), f. écon. párna-

†Tail

háj; ciha; mēd. fehérhályog.
†Tail, m. call. vágás (tollon).
Tailla'bilité (ta-lia-), f. com. adózhatóság; —ble; a. com. adózható.
Taillad'e (ta-lia-de), f. vágás, metszés; 2. hasíték; —er, v. a. bevágni, behasítani; szétrongyolni; —in (-dein), m. conf. citrom-, narancs-szeletek.
Taillage (ta-lia-), m. adó; adózás.
Taillan'derie (ta-lian), f. szerkovácsság; szerk. áru; —dier, m. szerkovács; = grossier, pörölyös kovács; —din, v. tailladin.
Taillant (ta-lian), m. él.
Taille (ta-lieu), f. metszés, bevágás; aich. pierres de —s, kockakövek; écon. rovas, rovat; e. f. vágás; fin. tadó; grav. gravuren en —douce, rézmet-szet; mus. v. tenor; II. termet, növés; 2. derék; —crayon, m. irón-faragógép; —mèche, m. cir. gyertyabélmetsző; —plume, m. tollvágógép; —r, v. a. vágni. faragni, metszeni; 2. aprítani; szabni; p. —des bavettes, fecsegni; 3. bien =é, jól termett; écon. = la ruche, méhesülni; 4. v. n. jeu. bankot adni; —rolle, f. manuf. báronynyiró.
Tailleur (ta-lieur), m. szabó; ver. üvegmetsző; ard. palavágó; mon. bélyeg-metsző.
Taillis, s. a. e. f. vágás; cserjefa; arg. happer le —, megugrani.
Tailloir (ta-lioar), m. vágódeszka; arch. földlap, fedkő.
Tallion (ta-lion), m. autref. pótadó.
Taillure (ta-liure), f. brod. rátéthímzés.
Tain, m. mir. tükörmáz.
Taira, m. h. n. nyestmenyét.
Taire, v. a. ir. eltitkolni, el-

Tambour

hallgatni; v. n. faire —, elhallgattatni; 2. se —, v. r. hallgatni; écon. elne-mulni.
Taisson (tè-çon), m. h. n. borz.
Talc (talk), m. minér. sikla, fagyag.
Talent (ta-lan), m. tehet-ség, észtehetőség.
Taliotron, m. bot. virnanc.
Talion, m. jur. visszatörles.
Talisman (ta-li-ce-), m. bűv-szer.
Talitre, m. h. n. vízenkórás.
Talle, m. jard. tőhajítás; 2. csiraszem; —r, v. n. fel-nőni; fejet hányni; —van, m. com. vajasbög; —†-vas, m. nagy paizs.
Talmouse, m. pát. törőse-pény; 2. pop. pof; —r, v. a. pop. pofot adni.
Taloche, f. pop. fejleggyintés.
Talon, m. sark; fam. mar-cher sur les —s de q., föl-érni vkivel; it. utánozni; it. montrer les —s, kereket oldani; pop. il a l'es-prit aux —s, korpa van a fejében; cordon. cipő-sark; fam. —rouge, udvaronc; an. —de la main, hüvelykhús; arch. torok pár-tázat, bot. fattyúlevél; jeu. váltani való kártya; man. sarkantyú; com. —de souche, cók; —ner (-lo-), v. a. q., nyomban követni; fig. fam. sarokba szorítani; it. sürgetni.
Talus (to-lu), m. lejték, gát-eresz.
Taluter, v. a. lejtősitni.
Tamacolin, m. h. n. golyvás gyík.
Tamanoir, m. h. n. kétűjju hangyász.
Tama's'in, m. bot. tamarind; 2. h. n. szögszárga majom; —rinier, m. bot. tamarindfa; —ris, m. bot. tamarik.
Tambour, m. dob; fam. me-ner q. —battant, vkit le-főzni; 2. dobos; 3. t. t. an. füldob; méc. lábbaló;

Tamis

min. *tvállás*; arg. *kutya*; —in, m. *kézi dob*; p. il vient com. = à *noce*, *épen jókor jö*; —iner, v. n. *dobolni* (*gyermekokről*); 2. v. a. *kidobolni*.
 Tamis (-mi), m. *écon. szita*; org. *spideszka*; —age, m. *szitálás*; —e, v. *étamine*; —er, v. a. *szitálni*; —ier, m. *szitás*.
 Tampon, m. *dugasz*; ton. *szádlósa*; arch. *köldök*; hydr. *csap*; impr. *festéklabda*; —nément, adv. *bedugaszolás*; —ner (-po-né), v. a. *bedugaszolni*.
 Tan, m. *cserlé, csáva*; —aisie, f. bot. *varádics*; —as (-nace), m. orn. *halászsólyom*.
 Tancer, v. a. fam. *megpiron-gatni*.
 Tanche, f. icht. *cigányhal*.
 Tandelin, m. sal. *sókas*.
 Tandis (-di), conj. v. *pendant*.
 Tandrole, f. verr. *üvegtajt*.
 Tangage, m. mar. *ingás* (*hosszában*).
 Tangen'ce, f. géom. *érintés*; —te, f. géom. *érintő*; p. s'échapper par la = *ügyes módon kivergődni a bajból*.
 Tanger, v. a. m. *part hosszában vitorlázni*.
 Tangible, v. tactile.
 Tangue de mer, f. *tengeri homok*.
 Tanguer, v. n. mar. *ingani* (*hosszában*).
 Tanière, f. *barlang* (*állatoké*).
 Tannage, m. *cserzés*.
 Tanne, f. *borsóka*.
 Tannée (ta-), f. *tanné, m. cserszak*.
 Tanner (ta-), v. a. *cserezni*; péch. *hálót cserlébe mártani*; fig. fam. *c'est un homme tannant, alkalmatlan ember*; peint. *couleur —ée, cserszin*; —ie, f. *timárság*.
 Tanneur (ta-), m. *timár*.
 Tannin (ta-), m. chi. *gubacsadék*.

Tanqueur

Tanqueur, m. mar. *hajórakodó*.
 Tanrouge, m. bot. *kőtör*.
 †Tanson, m. *szidas, piron-gatás*.
 Tant (tan), adv. *annyi, anynyira*; 2. *'annyi, megannyi*; —à —, *egyenlően*; 3. *részint*; 4. *annyyira*; 5. —que, a *mennyire*; 6. en —que, conj. *mint*; 7. —plus que moins, *körülbelül*; 8. —mieux, *annál jobb*; 9. —y a que, *annyi bizonyos*; 10. si —est, *ha ugyan*.
 Tante, f. *nagynéne*; fam. *caquet bon-bec la poule à ma —, ugyan tudja magát megkedveltetni*; arg. *zálogház*.
 Tantet, tantin, —et, m. *picike, szikrácska, kevéske*.
 Tantième, m. *osztalék*.
 Tantôt, adv. *nemsokára*; *mindjárt*; *nem rég, az imént*; 2. à —, *közelebbi viszonylatásra*; 3. conj. *maj-majd*.
 Taon (tan), m. h. n. *bőgőly*.
 †Tapabor, m. *utisajka*.
 Tapa'ge, m. fam. *dörömbölés, zaj*; —ger, v. n. fam. *dörömbölni*; —geur, se, s. *zajongó, lármázó*.
 Tape, f. pop. *legyintés, nyakleves*; brass. *csap*; —cu, —cul, m. *charp. sorompó*; —r, v. a. fam. *legyinteni, pofozódni*; écon. *pommes —ées, aszalt alma*; mar. *bedugni*; perr. *fodorítani*; pop. *le voilà bien —é, ugyan csak megszorult*; réponse —ée, *talpraesett felelet*; 2. v. n. *tombolni*; —tte, f. grav. *kencelabda*; tonn. *kötis*; arg. *hamis bélyeg*.
 Tapin, m. *dobos*; —age (-pi-), m. *búvóhely*; en =, *titokban*; —ois, en =, adv. *lopva, alattomban*.
 Tapion, m. mar. *simaság* (*tengeren*).
 Tapir, m. h. n. *tapir*.
 Tapir, v. r. *leguggolni*.
 Tapirer, v. a. ois. *tarkázni*.

Tard

Tapis (-pi), m. *szőnyeg*; fig. *mettre qch. sur le —, omit szóba hozni*; jen. *le —brûle, vki nem tett*; arg. *csapszék*; —ser (-pi-cé), v. a. *kárpitozni, szőnyegezni*; fig. *földszitni*; —serie (-pi-ce-), f. *kárpitoság, kárpitozás*; 2. *fali kárpit*; fam. *faire —, petrezselymet árulni*; —sier (-pi-cié), m. *kárpitos*; *szőnyegárus*; arg. *csapláros*; —sière (-pi-ci-), f. *szőnyegvarrónd*; 2. *kárpitosné*.
 Tapon, m. fam. *csomó, rakás*.
 Tapoter, v. r. fam. *veregetni, püfölni*.
 Tapure, f. perr. *hajbodrozat*.
 Taque, f. *öntött lemez*; bill. *tekebot*; —t (ta-ké), m. arch. *cövek*; mar. *kötélhorog*.
 Taquin, e (-kein; -kine), s. a. fam. *zsugori, fukar*; 2. *dacos, makrancos*; —er, v. n. *morgolódni*; 2. v. a. *zsembeskedni*; 3. se —, v. réc. *egymásnak ellenmondani*; —erie, f. *fukarság, zsugoriság*.
 Taquon (-kon), m. impr. *béllét, alj*; —ner (-ko-), v. a. impr. *bélelni*.
 Tarabat, m. *kereplő*.
 Tarabiscot (-ko-), m. men. *párkánygyalú*.
 Tarabuster (-buce-té), v. a. fam. *esacsogással alkalmatlankodni*; 2. pop. *ráförmedni*.
 Taranche, f. *charp. sajtó*.
 Tarare, f. fam. *hogyisne! hiszi a piszi!* pop. —pompon, *kérkedés, szélto-lás*; écon. m. *szélrózsa*.
 Taraud (-ró), m. serr. *csavarfűró*.
 Taraxis (ta-rak-cice), v. co. Tarcaire, v. carquois.
 Tard (tar, még magánhaagzó előtt is), adv. *későn*; —er, v. n. *habozni, tétovázni*; 2. *késedelmezni, késlekedni*; *kémi*; 3. v. imp. *vágygni*; —if, ve, a. *kése*.

Tare

delmező; késő; 2. lassu, késlekedő; —igrađe, s. a. lajhárok; —illon, m. kései bárány, későnc; —ivement, adv. lassan; —ivité, f. p. n. lassuság; jard. késő érés.

Tare, f. foggyatkozás, hiány; fig. hiba; kifogás; 2. com. göngysúly.

Tarantule, f. h. n. torontál-pók.

Tarer, v. a. com. hiányt okozni; megrongálni; fig. kisébbiteni; homme —é, híre veszett; 2. göngysúlyt levonni; 3. se —, v. r. elromlani.

Taret, m. ent. furdancs.

Targette, f. serr. tolózár, retesz.

se Targuer (-ghé), v. r. kérekdni.

Tari, m. pálmabor.

Tarière, f. charp. széklábfúró; ent. v. favet.

Tarif, m. mutatótábla, lajstrom; it. Árjegyzék; —er, v. a. összeírni, becsleni; —ication (-cion), f. com., fin. áruadózás.

Tarin, m. orn. zöldike.

Tari'r, v. a. szárazszítani; div. kimeríteni; 2. v. n. kiszáradni; kimerülni; it. fig.; —ssable, a. kiszáraztható; kiszáradható; —ssement, kiszáradás.

Taroupe, f. szemöld közötti szőr.

Tarse, m. an. lábtő; 2. szem-porc; 3. h. n. láb, lábszár.

Tarte, f. pát. torta; —lette, f. tortácska.

Tartre, m. chi. borkő.

Tartufe, f. képmutató; —erie, f. képmutatás; —ier, v. a. színeskedni.

Tas (tá), m. rakás; pop. mettre ablativo tout en un —, általában összehányt; arg. —de-pierre, börtön; 2. á —, adt. bőviben; maç. —de charge, pockő; serr. kéz-ülő.

Tasse, f. csésze; pop. boire à la grande —, magát a tengerbe ölni.

Tasseau

Tasseau (ta-çó), m. serr. v. tas; charp. szarutámfa; üllepedés.

Tassement (tace-man), constr. m. rétegezés, halmozás; it. üllepedés, süppedés.

Tasser, v. a. halmozni, rétegezni; jard. lombosodni; 2. se —, v. r. arch. süppedni.

Tâtement, m. pop. megtapogatás.

Tâte-poule, m. fam. katuska.

Tâter, v. a. megtapogatni; fig. —le pouls à q., vki-ből vmit ki akarni venni; —le pavé, csöndesen járni; it. fig. ovatosan eljágni; 2. megizlélni; fig. megkísérteni; p. il n'en tâtera que d'une dent, attól ugyan nem vágik a foga; 3. se —, v. r. önmagát puhatolni.

Tâteur, se, s. fig. tapogatózó; késedelmező, tétovázó. [vó.]

Tâte-vin, m. lopó, borszi.

Tatigou, i. pop. ezer ördög!

Tatillon (-thi-lion), s. szimatoló; —nage (-thi-lion), m. pop. szimatolás; —ner, v. n. fam. szimatolni.

Tâtonnement (tâ-tô-), m. tapogatózás; —er, v. n. tapogatózni; fig. tétovázni; —eur, euse, s. tapogatózó; fig. kishitű.

Tâtons, á —, adt. sötétben tapogatózva; fig. vaktában.

Tatou, m. h. n. övönd.

Tatou'age, m. r. pettyegetés; —r, v. a. r. pettyegetni.

Tau, m. bl. Antalkereszt.

Tauberre, f. agr. vízvezető árok.

Taudion, taudis, m. pop. kunyhó; lyuk; kamra; odu; 2. piszkos nő.

Taupe, m. h. n. vakond; pop. il est allé au royaume des —s, meghalt; chir., vét. szalonnadag; arg. kis pap; —grillon, m. ent. áska, lötétű.

Teigneux

Taupier, m. vakondász; arg. alamuszi.

Tanpière, f. vakondfogó; arg. papnövelde.

Taupin (-pein), e, a. burl. fekete arcu; —haju; —ière, —ée, f. vakondtúrás; fig. nyomorult kunyhó.

Taure, f. écon. rur. üsző.

Taureau (-rô), m. bika.

Taurelliére, f. écon. rur. meddő tehén.

Taurillon, m. écon. rur. fiatal bika.

Tauto-chroné, a. did. egyidejű; —logie, f. gr. szószaporítás.

Taux (tô), m. díj, bérszabás; árszabás; jur. mellékes jövedelem; 2. adókievítés.

Tavaïolle, f. keresztelési kendő.

Tavaillon, m. constr. gerendeszka.

Tavèle, tavelle, f. szegélyzsinór.

Tave'ler, v. a. pettyeezni; —lure, f. petty.

Tavernage, m. com. korcsmaadó; —ne, m. csapszék; —nier, —nière, s. csaplár, nő.

Taxa'teur, m. becsűs; —tion, f. becslés; adókievítés.

Taxe, f. v. taux.

Taxer, v. a. becsülni; árt szabni; 2. megadóztatni; 3. —de, vádolni; okolni; 4. se —, v. r. magát megadózni.

Taxus (-uce), m. bot. v. if.; h. n. borz.

Te, v. tu.

Technique, a. műszerű, műszabályos; terme —, műszó; 2. f. műtan; —ment, adv. műtani.

Techno-logie, f. műtan; kézműtan; 2. műszótan.

Técon, m. icht. szemling.

Tectrice, f., plume —, a. f. h. n. takarótoll.

Tégument, m. an. búrok; bot. tokla.

Teigne, f. méd. ótvár; 2. h. n. moly.

Teigneux, se, a. méd. ótváros.

Teill'age

Teill'age, m. kender-törés; —e, tille, f. pozdorja; —er, tiller, v. a. kender-törni; —eur, se, s. kender-törő.
Teindre, v. a. ir. festeni, megfesteni.
Teint (tein), m. festés; 2. arc-, bőrszín; —e, f. peint. színfokozat; színezet; fig. szín, látszat; —é, a. m. t. t. gyöngéd színű; —er, v. a. peint. fölületesen festeni; —ure, f. festés; festék; 2. szín; chi. festet; 3. fig. v. teint (fig.); —u-rie, f. festő mesterség; festőház; —urier, ère, s. festő; bot. ecetszőmörce.
Tel, le, a. ily, oly, ilyen, olyan; p. —le vie, —le fin, a. mint élt, úgy mult; 2. ez, emez, az, amaz; némely; 3. —quel, meglehetős.
Télamon, m. arch. párkány-tartó; 2. —e, f. v. cariatide.
Télé-graphie, m. táviró; táviró; —grapher, v. a. et n., táviratozni; —graphique, a. távirati; dépêche —, távirat.
Téléo-logie, f. did. céltan; —logue, m. távszócső.
Télescope, m. távcső.
Tellement (tè-le-man), adv. úgy, annyira; 2. —que, fam. e szerint; 3. —quellement, adv. imiggy, amugy.
Tellure, f. minér. irany.
Témé-raire, s. a. vakmerő; —rairement, adv. vakmerően; —rité, f. vakmerőség.
Témoign'age, m. bizonyosság; 2. bizonyíték; —er, v. a. jur. bizonyítani; bizonyágot tenni; 2. nyilvánítani; mutatni; tanusítani.
Témoin (-moain), m. tanu; grav. en —de quoi, minek bizonyosságául.
Tempe (tan-), m. an. halánték.
Tempé'rament (tan-), m. kedület, kedvmerék; vérmeréklet; 2. abs. hajlam; 3. fig. középút; —rance, f.

Tempestatif

mérésékeltég; 2. mértékletesség; —rant, e, a. mérésékelt; mértékletes; —rature, f. hőmérésék, légmér-séklet; —ré, e, a. géo. mérésékelt; fig. csöndes, higgadt; —rer, v. a. mér-sékelti, enyhíteni.
Tempestatif, ve (tan-), a. tomboló, zajongó.
Tempé'te (tan-), m. vihar; szélvész, égháború; fig. zendülés; fam. láрма, zaj; —ter, v. n. fam. tombolni, lármázni; —tueux, se, a. p. u. viharos.
Temple (tan-), m. imola, egyház, templom.
Tempo'raire (tan-), a. ideiglenes; ideigleni; théo. gyöngéhitű; —ment, adv. ideiglenesen; —ral, e, a. halánték...; —ralité, f. h. eccl. világi törvényhatóság; —rel, m. h. eccl. járadékjövődelem; it. világi hatalom; 2. —le, a. időleges; világi; —lement, adv. időlegesen; —risateur, trice, s. a. tétovázó; —ri-sation, f., —risement, m. habozás, tétovázás; —riser, v. n. tétovázni; —riseur, m. v. —risateur.
Temps (tan; tanz), m. idő; avant tous les —, a világ teremtese előtt; 2. időszak; faire son —, kiszolgálni; 3. határidő, halasztás; p. qui a —, a vie, az idő megtanít; 4. alkalom; 5. időjárás; il fait beau —, szép idő van; 6. t. t. dans., escr. mus, man., időmérték; gr. mód; 7. à —, adt. jókor; au même —, egyidejűleg; de tout —, mindenkor; de —en —, időnkint; néha.
Tenable, a. milit. védhető; fig. ce n'est pas —ici, itt nem lehet megmaradni.
Tenace, a. nyúlós, szívós; fig. tartós; lassú, késedelmező; akaratos.
Tenacité, f. nyúlóság, szívóosság; fig. makacosság; tartóosság.

Téné'bres

Tenaille, f. fogó, csipővas; —r, v. a. csipővassal csipdesni; fig. zaklatni, ki-nozni.
Tenailion, m. fort. ollógát.
Tenan'ce (te-nan-), m. féo. bírtok; —cier, ère, s. bir-tokos; 2. féo. zsellér.
Tenant (te-nan), m. kihívó, helytálló (lovagjátékban); fig. fam. vitató; it. ked-venc; bl. paizstartó.
Tendance, f. phys. irányos-ság; irány; fig. érület, gondolkodás.
Tendant, e, a. célzó.
Tendeleit, m. mar. ernyő.
Tendelin, m. vign. putton.
Tender (tèn-dère), m. t. t. szerkocsi.
Ten'derie (tan-), f. oh. tör-vadásszat; —deur, m. tör-állító.
Tendineux, se, a. an. ínas.
Tendoires, f. pl. teint. sző-rasztórudak.
Tendon, m. an. ín, mőcsing.
Tendre, a. puha, lágy; om-lós; porhanyó; 2. érzé-keny; fam. il est — aux mouches, még a légy zú-gása is bosszantja; 3. gyön-géd; lágy szívű; 4. m. gyöngédség; —ment, adv. lágyan, stb.
Tendre, v. a. feszíteni, kife-szítani; fig. —un piège à q., tört vetni; 2. nyujta-ni; kinyújtani; odanyuj-tani; fig. —le bras à q., segíteni; 3. bevonni, be-kárpítozni; 4. v. n. írá-nyulni, terjedni, vezetni, célózni; it. fig.
Tendrement, te, a. fam. gyön-géd.
Tendresse, f. gyöngédség; 2. qf. szerelem; 3. peint. lágy-ság; 4. —s, pl. hízé-gések, nyájaskodások.
Tendreté, f. lágy-ság, puha-ság.
Tendron, m. jard. fiatal hajtás, sarjadték; fig. fam. fiatal leány.
Téné'bres, f. pl. sötétség; —breusement, adv. sötét-ten; —breux, se, a. sötét;

Ténement

fig. komor; —brion, m. ent. *rejtény*: —brosité, f. *homályosság*.
Ténement (-man), m. prat. *urásági major*; com. *elbírtoklás*.
Ténésme, m. méd. *szék-erőltetés*.
Tenette, f. chir. *kőfogó*.
Teneur, f. prat. *tartalom*; 2. m. com. — de livre, *könyvvivő*.
Ténia, m. méd. *galandóc*; 2. icht. *csíkos gadóc*.
Tenir, v. a. ir. *tartani*; fam. il croit — Dieu par les pieds, *a hetedik égben lábickol*; p. mieux vaut — que courir, *jobb ma egy veréb, mint holnap egy túzok*; fam. tenez, lássa; hallja, nézze; il en tient, *megkapta a magdét; úgy kell neki*; —q., *vkít hatalmába keríteni*; man. — un cheval, *megzabolázni*; 2. bírni, *birtokolni*; fig. — de q., *vkitől függeni*; — qch. de q., *vmit vkinek köszönhetni*; it. vmit vkiről hallani; 3. *tartalmazni*; elfoglalni (helyet); védeni; 4. *üzni*; folytatni; com. — les livres, *könyveket vezetni*; ch. — la voie, *nyomot követni*; mar. — le vent, *ellenkező széllel vitorlázni*; 5. *megtartani*; 6. *ülést tartani*; elnökölni; 7. *megbíznai*, eltenni; it. *tartóztatni*; 8. *fontartani*; 9. *visszatarlóztatni*; 10. *vélni*, *tekinteni*; 11. — un chemin, *utat választani*; fig. — conduite, *magát viselni*; —rigueur à q., *vkí irányában szigorúnak mutatkozni*; II. v. n. *ragadni*, *tapadni*; *függni*; *börtönben ülni*; — à q., *vkíhez ragaszkodni*; — à qch., *vmi-re műlyt fektetni*; *szomszédosnak lenni*; *eredni*; 2. — pour q., *vkíhez szitni*; 3. —à, *ellendülni*; fig. il ne tient point contre la raillerie, *nem érti a tréfát*; 4.

Tenon

tartósnak lenni; 5. *tért foglalni*; 6. *tartani* (ideig); III. se —, v. r. *fogózni*; fig. s'en — à qch., *magát vmihez tartani*; vmi mellett megmaradni; akadékoskodni; magát tartóztatni; túrtóztatni; 2. *maradni*; *tartózkodni*; 3. *magát tartani*.
Tenon, m. charp. *csap*.
Ténontagne, m. méd. *inköszvény*.
Tenor, —e (té-nore), m. mus. *fenhang*; it. *tenorista*.
Ten'sif, ve (tan-oif), a. *feasztó*; —sion (-cion), f. méd. *feszülés*; fig. *megerőltetés*.
Tentacule, m. h. n. *csáp*; —é, e, a. *csápos*.
Téquant, e (tan-), a. *csábító*, *kísértő*, *csábos*.
Tenta'teur, trice, s. a. *csábító*, *kísértő*; —tif, ve, a. pop. v. *téquant*; —tion (-cion), f. *kísértés*; 2. *kedv*, *vágy*, *csáb*; —tive, f. *kísérlet*.
Tente, f. *sátor*; boy. *bélszártó*; ch. *förlállított vadászhaló*; chir. *tépsodrat*; —r, v. a. *kísérelni*, *megkísérelni*; *kockáztatni*; *próbára tenni*; 2. *izgatni*, *ösztönözni*, *kedvet költeni*, *kisértetbe hozni*; 3. *csábítani*, *kísértetbe vinni*.
Tenture (tan-), f. *szőnyegzet*; *kárpit*; 2. *kárpítózás*.
Tenu, e, part. de tenir; *köteles*.
Ténu, e, a. did. *vékony*, *finom*.
Tenue (te-), f. *tartam*; man. *tartás*; *magatartás*; en grande —, *diszöltözetben*; com. — des livres, *könyvezetés*; fig. *állandóság*; tout d'une —, *egy darabban*.
Ténuité, f. did. *vékonyág*, *finomság*.
Tenure (te-nu-), f. *főo*, *hűbérbe adhatás*.
Tépidité, f. did. *lanyhaság*.

Ternissure

Tereer, terser, v. a. vign. *harmadszor kapdlni*.
Téré'belles, f. ent. *fúrófereg*; —benthine, f. h. n. *terpentín*; —binthe, m. bot. *terpeninfa*; —brant, e, a. *fúró*; fig. *nyílaló*; —bration (-cion), f. h. n. *fűrés*; —bratule, f. conch. *fúrókagyló*; —brer, v. *perforer*.
Tér's (-rèce), m. h. n. *orso-nya*.
Tergi'versateur, m. jur. *menteköző*; —versation (-cion), f. *mentekőzés*; —verser (-cé), v. n. *menteközni*, *ürlgyet keresni*.
Térin (-rein), m. orn. *kanári kenderice*.
Terme, m. vég, cél; *határ*; il est à son dernier —, *haladoklik*; fig. il est planté là com. un —, *úgy áll mint a szobor*; *log*, *fo-galom*; alg. —s, *tagok*; 2. *határidő*; méd. *szülés ideje*; 3. pl. *állapot*; 4. gr. *kifejezés*, *szó*; t. t. *műszó*.
Termès, termes, m. h. n. *termesz*.
Termi'naison (-mi-né-zon), f. vég; gr. *eset*; —nal, e, a. bot. *szárhegyi*; —ner, v. a. *határolni*, *határt szabni*; fig. *véget vetni*; 2. el-, *bevégezni*; *kiegyenlítani*; gr. *végződni*; peint. traits —és, *szilárd vonások*; 3. se —, v. r. *végződni*.
Termino-logie, f. *műnyelv*; *műszótár*.
Termi'te, v. termès; —tins, m. pl. h. n. *termeszfélék*.
Ternaire, a. *hármás*.
Terne, a. *homályos*; *halovány*; *fénytelen*; 2. m. *ternó*.
Terné, e, a. bot. *hármás*, *háromsorú*.
Ternir, v. a. *homályosítani*; *fényteleníteni*; *halványítani*; fig. *elhomályosítani*; 2. se —, v. r. *halványulni*, *bágyadni*.
Ternissure, f. *homályosság*, *fénytelenség*; *bágyadtság*.

Terrage

Terrage (tè-ra-je), m. féo. termékbér; suc. fehérítés; agr. földtöltés; —eau, —eur, m. féo. termékbértulajdonos; —er, v. a. féo. termékbért szedni; 2. agr. v. terres; 3. m. termékbéres.

Terrain (tè-rein), m. tér, hely; földtér; fig. ménager le —, óvatosan eljárni; gagner du —, használni.

Terral (tè-rall), m. mar. szárazföldi szél.

Terragué, e (tè-ra-ké), a. géo., phys. föld- és vízből álló.

Terrass'e (tè-ra-ce), f. foktér, terasz; arch. lapostető; peint. előtér; sculp. felszín; —ement, m. fort. földtöltés; —er, v. a. fort. töltetni, hányni (földet); 2. = q., földhez vágni; II. se =, v. r. magát elszáncolni; —eur, m. bāt. falazó kőműves; —eux, se, a. sculp. földes; —ier, m. szűcs.

Terre, f. föld; 2. ország; vidék; földrész; 3. talaj; 4. padló; 5. ár; 6. jószág, birtok; 7. mar. part; it. fenék, tengerfenék; 8. —ferme, szárazföld; fig. világ; toute la —, az egész világ; 9. man. m. — à —, rövidvágta.

Terreau (tè-rò), m. agr. termőföld; —ter, v. a. jard. földdel behinteni.

Terre'mérite, v. curcuma; —noix (tè-re-noá), f. bot. földi moggyoró; —plain, —plein, m. fort. vártöltés.

Terrer (tè-ré), v. a. agr. földet hányni, földet töltetni, borítani; sur. fehéríteni; 2. se —, v. r. magát beánni.

Terrestre (tèrèce-), a. földi; mor. világi.

Terreur (tè-reur), f. rémület; rémülés; 2. h. de F., rémuralom.

Terreux, se (tè-reu), a. földes; 2. földelgyes; goût

Terrible

—, föld-iz; fig. visage —, fakó arc.

Terrible, a. rettentő, borzasztó, iszongú, rémtű, rettenetes; szörnyű; —ment, adv. rettenetesen, stb.

*Terrien, ne (tè-riain), s. a. földbirtokos.

Terrier (tè-rié), m. et a. m. telekkönyv; 2. m. ch. lyuk, verem, barlang; it. borzeb; fig. szülőföld.

Terrière (tè-rière), f. ch. tengeri nyúl lyuk; agr. gödör.

*Terrifier, v. a. földde változtatni; 2. megrémíteni.

Terrin'e (tè-rine), f. szifke, tál; —ée, f. fam. tele tállal.

Terrir, (tè-rir), v. a. partra jönni; mar. kikötni.

Terri'toir (tè-ri-), m. terület; kerület; it. hatáskör; —torial, e, a. területi; térközi. [talaj]

Terroir (tè-), m. agr. föld.

Terrorifier, v. a. rémületbe hozni; 2. rémületet gerjesztetni; —ser, v. a. h. m. rémuralmat létesíteni; —sme, h. de F. m. rémuralom; —ste, m. rémuralom híve. [kapa]

Terset, m. agr. rövid nyelű

Tertre (tè-r), m. domb.

Tessèle, a. bot. kockás.

Tesson (tè-çon), m. v. tèt

(1.); agr. lapát.

Test (tè); v. tèt (an., bot.).

Testacé, e (tèce-), s. a. h. n.

puhány; bot. kérges.

Testadon (tèce-), m. péch.

hálópózna.

Testament (tèce-ta-man), m. végrendelet; —abirato, haragban írt végrendelet; théo. szövetség; —aire, a. végrendeleti; —er, v. dispozer.

Testateur, trice, (tète-), s. végrendeletkező.

Tester (tèce-), v. n. végrendeletkező.

Testicu'laire (tèce-), a. an. here ...; —le, f. an. here, tők. [szőr]

Testif, testi (tèce-), m. teve-

Tétu

Testimonial, e (tèce-thi-), a. bizonyágot tevő.

†Testonner (tèce-to-), v. a. fésülni, rendezni (hajlat).

Tèt (tè), m. tesson, p. u. cserép; 2. tan. koponya; bot. burok.

Tétan'ique, a. méd. dermeneti; —os (oce), m. méd. dermenet.

Tétard (tè-tar), m. h. n. ebhal; 2. icht. jászpony.

Tétasses, f. pl. pop. petyhüdt csőcs.

Tête, f. fej, fő; 2. koponya; 3. fig. se donner de la —

contre les murs, hiában fáradni; il ne sait où d. de la —, nem tud magán

segíteni; mettre sa — en périi, életét kockáztatni;

4. ész, tehetség; un coup de —, ostoba tett; —éven-

tée, csécsap; fig. tenir — à q., ellenállni; 5. être à

la — de qch., vminek élén állni; vezér; eleje, feje

vminek; 6. t. t. impr. ligne de —, lapcím; bot.

köldök; 7. hajzat; vén. — de cerf, agancs; 8. csics,

orom; 9. — à —, adt. négy- szemközt; it. — pour =,

háttal egymásnak; 10. — bleu, i. ezer mennykő!

Teter, téter, v. a. szopni.

Téthys (thíce), f. h. n. trágárka.

Tètiere (tè-thière), f. gyermekfölkötő; man. kantár.

Tetin, tétin (tein), m. csécsbimbó; 2. csécs, emlő.

Tetine, tétine (ti-), f. tőgy.

Teton, téton, m. fam. emlő; maman —, szoptatósadj-

ka, —nière, f. b. nagy-csécű.

Tétra-gone, a. géom. négyszögű; —pétale, a. bot. négylevelű.

Tetras (trace), m. orn. fajdkakas.

Tette, f. csécs (állat); —chèvre, m. h. n. lappantű.

Tétu, m. icht. nagyagyú; maq. csákány; 2. —, e, s.

Texte

a. makacs, önféjd, konok, nyakas.
 Texte (tekce-te), m. szöveg;
 2. szent lecke; fig. fam. prendre son —, mentegé-
 tőzni.
 Texti'le (tekce-), a. fonható;
 —lité, f. fonhatóság.
 Textu'aire (tekce-), m. jur. szövegértő; —el, le, a. jur. világos, határozott; —ment, adv. szórul-szóra; —ture, f. fonadék; phys. alkat; fig. litt. szövény, szöve-
 vény.
 Thalictron m. bot. virnác.
 Thaumaturge (tó), s. a. cath. csudatévő.
 Thé, m. bot. teacserje; 2. tea; 3. teázó társaság.
 Théâtral, e, a. színházi, színpadi; —lement, adv. színpadiilag.
 Théâtre, m. színház; 2. színpad; litt. színművészet; coup de —, váratlan esemény; meglepetés; 3. nézőállvány; it. virágdeszka.
 Théâtre, f. écon. teáskanna.
 Théisme, etc. v. déisme, etc.
 Thème, m. did. tárgy, tétel; écol. földadat.
 Théo-cratie (-cie), m. istenuralom; —dicée, f. istenmentés; —dolite, m. géom. szögmérő; —logie (-jie), f. hittan; —logien, m. hittudós; 2. hittanuló; —maque, m. istentagadó; —phanie, f. istenjelenés.
 Théorème, m. math. állít-
 mány.
 Théoricien (-ciain), m. elmész; —e, f. elmélet; —que, théorétique, a. elméleti; —ment, adv. elméletileg; *—ser, v. a. elméletet fölállítani.
 Thériaque, f. méd. terjék; vendeur de —, kuruzsoló.
 Thermal, e, a. hévi, hő, hőségi.
 Thermes, m. pl. hőforrás.
 Thermidor, m. h. de F., hévő (a francia köztársaság 11. hónapja, július 19-től aug. 17-ig).
 Thermo-électricité, f. hő-

Thésaurisation

villanyosság; —mètre, m. phys. hőmérő; —scope, m. phys. hőmutató.
 Thésaurisation (-za-cion), f. kincsgyűjtés; —ser, v. n. kincset gyűjteni.
 Thèse, f. did. tétel; fig. soutenir une — pour q., vkit védeni; 2. vetélkedés; 3. vitairat.
 Thésie, f. bot. bögrefok.
 Thibaude, f. tehénször-szővet.
 Thie, f. fil. orsótok.
 Thiaspi, taraspic, m. bot. psztortarsóka.
 Thon, m. icht. tinnhal; —aire, m. pèche. tinnháló; —ine, f. pèche. besózott tinnhal.
 Thoracien, ne, —cique, —chique, a. an. mell...
 Thorax (to-rak-ce), v. poitrine.
 Thrombose (-ze), f. méd. tejgomoly.
 Thuri-bulaire, a. *tömjénező; fig. hízeglő; —bulum (-lome), m. ant. füstölő serpenyő; —feraire, m. lit. füstölő-vivő; 2. *hízeglő.
 Thym (tein), m. bot. démutka; —ale (ti-), m. icht. tomolykó; —ite, m. méd. mellmirigylob.
 Thymus (-muce), m. an. mellmirigy.
 Tibi'a, m. an. szárcsont; —al, e, a. an. szárcsont...
 Tic (tik), m. maréché. —rongeur, jászolrágó; méd. rángás.
 Tichodrome (-ko-), m. orn. falkúsz.
 Tiède, m. langyos, lágy-
 meleg; fig. hideg, indulat-
 lan; —ment, adv. fig. in-
 dulatlanul.
 Tièdeur, f. langyosság; fig. indulatlanság, hidegség.
 Tiédir, v. n. et se —, v. r. lanyhulni; it. fig.
 Tien, ne, a. tiéd; 2. m. a. tiéd; 3. pl. rokonaid.
 Tiens, i. pop. lám! nesze.
 Tierce (thiër-oe), f. féo. föl-
 desurti jog; mus. hanghar-
 mad; math. harmadperc;

Timide

—let, m. fauc. hím; —
 ment, m. th. árfölemelés
 egy harmaddal; prat. túl-
 igéret egy harmaddal;
 —r, v. n. prat. harmaddal
 többet igérni; 2. v. a. agr.
 harmadszor szántani; ka-
 pálni.
 Tiers (thiër), m. harmad-
 rész; 2. harmadik; 3. le
 — et le quart, ez amaz,
 mindenki; II. —, tierce, a.
 harmadik; le — état, kö-
 zéprend; méd. fièvre —
 ce, harmadnapos hidegláz.
 Tige, f. bot. szár, csuta;
 jarch. tő, törzs; arch. — de
 colonne, oszlopderék; cord.
 — d'une botte, csizmaszár;
 gén. törzsapa.
 Tignasse, f. ótvarfőkötő; 2.
 pop. ócska paróka.
 Tignolle, f. pèche. halász-
 sajka.
 Tignon, m. pop. konty.
 Tigre, m. h. n. tigris; fig.
 kegyetlen ember; 2. —,
 tigré, e, a. cátkos; —sse, f.
 h. n. nőstény tigris.
 Tillac (ti-liak), m. mar. felső
 fődélzet.
 Tillaie (ti-lié), f. e. f. hársfa-
 ültetvény, hársfaerdő.
 Tillau, tillot, m. bot. sziklai
 szódokfa.
 Tille, f. hárskéreg; 2. v.
 teille; 3. v. hachette; II.
 m. ent. atteléb; —r, v.
 teiller; —t, v. tillaie.
 Tilleul (ti-liéul), m. bot.
 hársfa.
 Tilleur, se, s. kenderitörő.
 Tillot, —te, tillolle, f. écon.
 v. macque.
 Timbal'e (tein-), f. ütődob;
 arg. húsofszék; 2. tal-
 patlan pohár; —ier, m.
 dobos.
 Timbrage (cin-), m. bélye-
 gezés; —e, m. kis harang
 (kötis nélkül); 2. qf. ha-
 rangszó; fig. hang, csön-
 gés; bl. ssak; fig. fő; il
 a le = félle, bogara van;
 fin., com. bélyeg; —er, v.
 a. bélyegezni; —eur, m.
 bélyegező.
 Timide, a. félénk, bátor-
 ta-

Timidité

Tirailleur

Tison

lan; 2. bárgyu; —ment, adv. félénken, stb.
 Timidité, f. félénkség, bátortalanság, bárgyuság.
 Timon, m. char. rúd, kocsi-rúd; mar. v. barre; —erie, f. kormányfödél; —ier, m. rudasló; kormányos.
 Timoré, e, dév. félénk, aggodalmas; istenfélő.
 Tine, tinette, f. écon. rocska, veder; — de beurre, egy bödön vaj; — à beurre, vajas bödön; blanch. mosóteknő.
 Tintamarre (tein-), m. fam. zaj, robaj, dörömbölés, csörömbölés; —r, v. a. zajongni, dörömbölni, csörömbölni.
 Tintement (tein-), m. csön-gés.
 Tinter (tein-), v. a. csöndütni; 2. v. n. csöndülni; le cerveau lui —e, bolondság fért az eszéhez.
 Tintoin (tein-toein), tintouin (ouein), m. méd. fülzúgás; fig. fam. nyugtalanság.
 Tioul, m. fond. habszédőka.
 Tipul'aires, m. pl. h. n. tipolyfélék; —e, f. h. n. tipoly.
 Tique (tik), tiquet (tiké), f. h. n. atka, kullanca.
 Tiquer, v. n. marésh. jászolt rágni; arg. pénzváltásnál csalni.
 Tiqueté, e (tik-té), a. h. n. pettyegetett, pettyes.
 Tiqueur, se, s. man. jászolt-rágó.
 Tir, m. cellővés; lövonal; lövés; —ade, m. szóár, szóköz; 2. tour d'un —, adt. egy huzomban, egy szuszra; —age, m. vontatás; —au sort, sors húzás; impr. lenyomatás; lenyomat; riv. —, lé, hajóhúzó út; chevaux de —, vontatólovak; tir. sodronyhúzás.
 Tiraillement, m. ráncigálás; rángás; — d'entraille, haszkorgás; fig. — d'esprit, lelki gyöttelelem.

Tirailleur, v. a. ráncigálni; fig. vonakodni; 2. v. n. lödözni, pufogni; guer. csatározni; —ie, f. pufogatás, lövöldözés; guer. csatározás.
 Tirailleur, m. pufogató, rossz lövész; guer. csatár; com. váltókergető.
 Tirant, m. huzalzsínór; it. arch. kapocsrúd; charp. csúcskapocs; cord. csizma-fül; cuis. mócsing; mar. — d'eau, merillet; arg. —s, harisnya.
 Tirasse, f. ois. húzóháló; —r, v. a. ois. húzóhálóból madarászni.
 Tire, f. tiss. huzat; 2. à — d'ailes, v. voler; fam. tout d'une —, egyhuzomban; arg. zsebmetszés.
 Tiré, m. oh. faire un —, pus-kával vadászni.
 Tire'balle, m. chir. golyó-vonacs; ch. körömvás; —bille, m. arg. gyógyszerész; —botte, m. cord. csizmahúzó; —bouchon, m. dugóhúzó; —bourre, m. arm. puskatizstító; —braise, m. szénponó; —clou, m. szeghúzó; —d'aile, m. szárnycsattogás; —dent, m. foghúzó; —fient, m. ganajvilla; —foin, v. —bourre; —jus, m. arg. zsebkendő; —laine, m. fond. gyapjudugasz-húzó; arg. köpenytolvaj; —laisse, m. fam. kudarc; —larigot, v. larigot (pop.); —ligne, m. rajztoll; —lire, m. perzsely; h. n. pacirta-dal; arg. segg; —lirer, v. n. énekelni mint pacirta; —monde, m. arg. bába; —pièce, m. suc. habszédő; —pied, m. cord. térd-szűj; —pas, m. chir. geny-szivattyú.
 Tirer, v. n. húzni; magához húzni; fülhúzni; † — la porte, az ajtót betenni; fig. vesződni; — l'épée, kardot rántani; — la lan-gue, nyelvét kiöltetni; — le poil à q., pop. vkitől

pénzt kicsalni; — la laine, arg. éjjel köpenyt lopni; — du feu, tüzet kiűlni; — du vin, csapolni; — de l'eau, vizet meríteni; — une vache, fejni; 2. le-húzni, levegni; elövenni; — les cors, tyűkszemet vágni; fig. elcsalogatni; 3. — du profit, hasznót húzni; származni; eredni; com. — une lettre de change sur q., vkire vál-tót forgatni; 4. kiszívni; log. következtetni; 5. nyáj-tani; 6. vonni; peint. arcképezni; 7. löni; el-sűlni; — les cartes, kártyát vetni; II. v. a. — au large, kereket oldani; fig. — sur q., vkit szidal-mazni; III. se —, v. r. kibontakozni, kivergődni.
 Tire'sable, m. fond. főveny-fúró; —sève, m. agr. bűy-kő ág; —sou, m. fam. örö-kös koldus, pénzkunyoráló.
 Tirect (thi-rè), trait d'union, m. gr. kötővonal; impr. el-választójel.
 Tire'teire, m. carr. írtó-kapa; —tête, m. chir. fej-húzó.
 Tirette, f. cord. sám-bőr.
 Tireur, m. húzó; ch. lövész, vadász; com. váltó-kiállító; escr. abs. vívó; —d'ar-mes, vívómester; épingl. tű-sodronyhúzó; —, se de cartes, kártyavető.
 Tiroid (thi-), m. fiók.
 Tirtoir, m. tonn. abroncs-húzó.
 Tis, m. tisse, f. pèch. három-szemű háló.
 Tisage (thi-za-), m. glac. szítás, piszkálás.
 Tisane, f. méd. hűsítő ital.
 Tisart, m. glac. szítóluk.
 †Tiser, v. n. glac. szítani.
 Tiseur, m. szító.
 Tison (thi-zon), m. üszök; —ardent, égő üszök; fig. garder les —s, a szüdben ülni; —né (-zo-né), a m. man. cheval —, seregély-szürke; —ner (thi-zo-né), v. n. tüzet szítani; —neur

Tissage

se (-zo-), s. szító; —nier, m. szítóvas.
Tissage (thi-ça-ge), m. szövé-
vés.
Tisser (thi-óé), v. a. szöni;
fig. — une intrigue, fon-
dorkodni; —and (-ce-ran),
m. takács; orn. szövődze-
nér; — anderie, f. szövés-
zet, takácsod; szövődé.
Tisseur, tissier, v. tisserand.
Tissu (thi-çu), m. szövet;
fig. láncolat.
Tissure (thi-çu-re), f. szövés-
zet; szövét; fig. v. tex-
ture (litt.).
Tissutier (-thié), m. paszo-
mány-csináló.
Titan'e, titanium (-ome), m.
minér. kemeny; —ite, m.
minér. ékle.
Tithymale, m. bot. fűtej.
Titill'ant, e (-thil-lan), a.
csiklandozó; vin —, gyön-
gyellő bor; —ation (thi-
thil-la-cion), f. gyöngyel-
lés; méd. csiklandozás,
csiklandás; —er, v. a.
gyöngyelleni; 2. v. a. cik-
landani.
Titre, m. címlap; impr. rö-
vidített vonal; 2. cím; it.
tulajdonosi, jogcím; 3.
professeur en —, valósá-
gos tanár; 4. okirat; ma-
nuf. gyári jegy; 5. a — de,
mint, ürügy mellett; à —
d'office, hivatalból; c'est
un fripon en — d'office,
világszerte ismert gazem-
ber; — planche, m. impr.
címter.
Titrer, v. a. címezni; 2. föl-
hatalmazni, följogosítani.
Titrier, m. autr. h. eccl.
levéltárnok; 2. auj. okirat
hamisító.
Titulation, f. astr. v. trépi-
dation.
Titulaire, a. címzetes.
Toe (tok), m. horl. tompa
verőmű; arg. hamis ékszer.
Tocan, m. icht. szemling;
—e, f. vign. előlé.
Tocsin (tok-sein), m. vészha-
rang; sonner le —, a
harangot félreverti; it.
fig. a népet fölbujtani.

Tohu

Tohu-bohu, an. zűrzavar.
Toile, f. vászon; — à voile,
vitorlavászon; mar. vitor-
lázat; milit. sátor; h. n.
— d'araignée, pókháló;
th. előfüggöny; fam. il va
mettre la bête dans les
—s, lefekünni készül; arg.
koldus tarisznya.
Toilé, m. csipkeal.
Toilerie, f. vászonárúk; vá-
szonkereskedés.
Toilette, f. pipereasztalteri-
tő; 2. pipereasztal; 3. öl-
tözék; faire sa —, öltöz-
ködni, fig. faire une — à
q., vkit lehordani; 4. zsák,
takaró.
Toilier, ère, s. vászonkeres-
kedő.
Toise (toa-ze), f. öl; epl.
bányászöl.
Toisé (-zé), m. mérés; mér-
tan.
Toiser, v. a. ölezeni, mérni;
fig. — q., lenézni; pop.
cela est —é, kicsinált do-
log.
Toiseur, m. ölező, mérő.
Toison (-zon), f. gyapjubőr;
2. ord. nyirtgyapju.
Toit (toa), m. háztető; écon.
— à cochons, disznó-ól;
fig. piszkos szoba; *—ure,
f. földézet; 2. háztető.
Tokai (-ké), m. tokaji bor.
Tôle, f. vaslemez, pléh; arg.
segg.
Tolérable, a. tűrhető; —
ment, adv. tűrhetőleg;
—ance, f. türelem; —ci-
vile, vallástürelem; —ant,
e, a. türelmes; elnéző;
—antisme, v. tolérance
(civile); —er, v. a. tűrni,
eltűrni. [szeg.
Toilet, toulet, m. mar. evező.
Tollé (tol-lé), m. jajgatás,
kiabálás; crier — sur q.,
kigyót-békát kiáltani va-
lakire.
Tombak (ton-bak), m. chi.
rézarany.
Tombant, e (ton-), a. hulló;
lelógó; roskatag; à la
nuit —, v. tombée.
Tombe (ton-), f. sírkő; 2.
sír; sírbolt.

Tondre

Tombeau (ton-bó), m. sír-
enlélk; sír; sírbolt.
Tombée (ton-), f. à la — de la
nuit, éjszakaditán.
Tombeher (ton-), m. targon-
cás.
Tomber (ton-), v. n. elesni,
esni; — en terre, földre
esni; fig. — aux genoux
de q., vki előtt leborulni;
2. bedőlni, összeomlani;
ses cheveux tombent, haja
hull ki; —malade, megbete-
gedni; arg. il est —é
malade, dörrtönben van;
— roide mort, szörnyet
halni; fig. — en pauvrete,
elszegényedni; écr. vét-
kezni; — dans l'oubli, fele-
désbe jutni; cette tragé-
die est —ée, e szomorujá-
ték megbukott; le vent est
—é, a szél elállt; guer.
megrohanni; 3. — d'ac-
cord, helyeselni; it. meg-
vallani; 4. jutni; torkal-
lani; 5. hullani; lehu-
lani.
Tombereau (ton- -rő), m.
écon. taliga; ois. csapó
kalitka.
Tome, m. kötet; rész.
Tomenteux, se, a. bot. moly-
hos.
Tomique, m. ent. kéregpon-
dró.
Tomme, f. écon. rur. tőrő.
Ton, ta, pron. ... ad, ... ed,
—od ...; öd.
Ton, m. hang; prendre des
—s, nagyozni; fig. fam.
changer de —, más hűro-
kat pengetni; 2. modor;
csin; peint. színület.
Tondage, m. manuf. posztó-
nyírás.
Tondaille, m. nyirtgyapju;
2. nyírás.
†Tondaison, v. tonte.
Tondeur, se, s. juhnyíró;
2. —euse, f. posztónyíró-
gép.
Tondin (-dein), m. aroh.
vánkostag.
Tondre, v. a. nyírni, lenyír-
ni; jard. nyezni; fam. il
est tondu —, tönkreju-
tott.

Tonique

Tonique, a. méd. feszítő; spasme —, idegrángás; mns. note —, alaphang.
Tonlieu, m. féo. helypénz.
Tonnage, tonage, m. com. tonna-díj.
Tonnant, e, a. dörgő.
Tonne, f. tonna, bodony; 2. hordó.
Tonneau (to-nó), m. hordó; mar. tonnasúly (ezer kiló).
Tonnée, a. f. com. peau —, szüette bőr.
Tonnell'age (to-), m. com. marchandise de —, hordóárú; kádárdíj; —er, v. a. ch. hálóval fogni; fig. —q. vkit törbe csalni; —et, m. th. halhétas szoknya; 2. com. hordócska; —eur, m. ch. foglyász; —ier, ère, s. kádár; —né; —le, f. ch. fogolyháló; 2. halrekesz; jard. lugas; —lerie, f. kádárárg; kádárműhely.
Tonner (ton-né), v. n. imp. mennydörögni.
Tonnerre (to-nè-re) f. mennydörgés; 2. villám, istenyila.
Tonsill'es, f. pl. an. torokmondola; —ite (-cil-lite), f. méd. torokmondola-lob.
Tonsure, f. cath. pilis, környezet, papkoszűrű.
Tonte, f. écon. rur. v. ton-dalle.
Tontice, v. bourre; 2. —, tontisse, szőnyeg nyírt gyapjuból.
Tonture, f. drap., jard. hül-ladék, nyíradék; 2. jard. nyelés.
Topeau (-pó), m. orn. csoromadár.
Tóper, v. n. jeu. a tételt tartani; fig. beleegyezni.
Topique, s. a. méd. helyi, helyiszer.
Topo-graphie, m. tájrajzoló, helyíró; —graphie, f. helyrajz.
Toque, f. bot. csukóka; 2. tráncolt biréto.
†Toquer, v. n. érinteni.
Toquet, m. gyermekfőkötő.
Toqueux, m. suc. piszkavas.

Torche

Torche, f. fáklya, szövétnek; com. — de fil de fer, sodronyköteg; jard. — d'ognon, hagymacsomó; —cul (-ku), m. b. seggtörő; —nez, m. maréch. orrcsípítő; —pinceau, m. peint. ecsettörő; —pot, v. sitelle.
Torcher, v. a. törölni, letörölni, megtörölni; pop. —q., vkit megnadrágozni; mac. betapasztani; van. gúzt fonni; fig. kontárkodni, mázolni.
Torchère, f. fáklya, gyertyaláb.
Torchette, f. van. középfonat; écon. mosogató rongy.
Torchis (-chi), m. mac. agyagtapsz.
Torohon, m. törő, surlórongy; pop. ronda nő; 2. tfáklya; fig. le — brûle, meghasonlottak; arg. csók.
Torciner, v. a. verr. csavarni.
Torçel, torcou, m. orn. tekerics.
Tordage, m. selyemsodrás.
Tordeur, se, s. manuf. selyemsodró; 2. —se, f. h. n. sodróbogár.
Tordile, tordyle, m. bot. magtaréj.
Tordoir, m. sodrógép.
Tordre, v. a. csavarni, tekeri, sodorni; kicsavarni; fig. —q., valakit zaklatni.
Tore, m. arch. vánkostag.
Toreutique, f. domborvésés; domborfaragás. [ütés]
Torgniole (tor-niole), f. pop.
Tormenille, f. bot. tinyó.
*Torne, a. harántos, fészöges; ferde.
Toron, touron, m. cord. zsinog.
Torpeur, f. méd. kábulás, megmerevedés; fig. levertség, tétlenség.
Torpille, f. icht. szibbasztó rája.
Torquer, v. a. sodorni (dohányt).
Torquet (-ké), m. pop. donner un — à q., vkit rá-

Tortis

szedni; il a donné dans le —, hálába került.
Torquette (-kè-te), f. tekeres (dohány).
Torqueur, m. manuf. dohánnyöngyözlő.
Torréfaction (to-ré-fak-cion) f. grillage, m. chi. piritás, pörkölés; —fier, v. a. chi. pörkölni.
Torrent (tor-ran), m. eső-, hegyi-, zápor-patak; folyás; fig. —de larmes, könnyzáró; —neux, se, a. rohanva, zúgva.
Torrise (tor-ri-de), a. géo. forró.
Tors, e (tor), a. sodrott, csavart; fig. fam. cou —, szenteskedő; 2. m. csavarás; —ade, f. passam. pörgerőjt; —e, m. sculp. tőrás; 2. f. teint. facsarás; —er (-cé), v. a. arch. csavarni; —ion, f. tekeredés; tekervény; —oir (-çoare), m. csavaróbot.
Tort (tör), m. hiba, tévedés; il a —, nincs igazsá; 2. kár, fogyatkozás; fam. épouser les —s de q., vki-nek pártját fogni; 3. à —, adt. jótalanul; 4. à — et à travers, adt. meggondolatlanul.
Tortelle, f. bot. szegecs.
Torticolis (-li), m. meredt nyak; fig. szenteskedő; 2. a. meredtnyakú.
Tortill'age, m. fig. zugyva beszéd; 'apró fortélyok; —ement, m. csavarás; fig. fogás, mentség; —er, v. a. csavarni, tekeri, fonni; arg. földadni; 2. v. n. fig. kifogásokat tenni; 3. se —, v. r. gyűlözni, tekerőzni; —ère, f. jard. tekervényes út; —is (-li), m. arch. csavart cifrázat; —on, m. rongytekeres; mod. hajtekeres; fig. parasztiszolgáló; —onner, v. tortiller.
Tortionnaire (tor-cio-), a. prat. erőszakos; —er, v. a. fig. elcsavarni. [motring]
Tortis (tor-thi), m. köteg;

Tortoir

Tortoir, v. garrot.
 Tortu, e, a. *ferde* növésű; fig. *fonák*.
 Tortue, f. *teknőc*, *teknősbéka*; *écailles* de —, *tajok*.
 Tortu'er, v. a. *görbíteni*; se —, v. r. *meggörbül*; —eusement, adv. p. u. *görbén*, *tekervényesen*; —eux, se, a. *görbe*, *tekervényes*; —osité, f. p. u. *görbeség*; fig. *zavar*; it. *kétszínűség*.
 Tortur'e, f. *kín*, *gyötrellem*; 2. v. *question*; fig. *se donner la —*, *fejét törni*; —er, v. a. *kinözt*, *gyötreni*.
 Toste (toce-te), m. *fölköszöntés*, *pohárköszöntés*; 2. mar. *evezőpad*; —er, v. a. *fölköszönteni*; *áldomást mondani*; 3. v. n. *áldomásozni*.
 Tôt (tô), adv. *gyorsan*, *hamar*; 2. plus —, *előbb*, *korábban*; 3. aussi —, *mihelyt*.
 Total, m. *egész*, *főösszeg*; fam. au —, en —, *egészen vége*; 2. —, e, a. *egész*, *teljes*; 3. somme —e, adv. *összesen*; —ement, adv. *egészen*, stb.; —iser, v. a. *egészten képezni*; —ité, f. *egészlet*, *összeesség*.
 Touage, m. mar. *vontatás*; 2. *vontatási díj*.
 Toucan, m. oin. *nagycsőrű borszövő*.
 Touchant, prép. *illetőleg*, *illetve*; 2. —, e, a. *megindító*, *megható*; point —, *érintő pont*.
 Touchaux, m. pl. orf. *kemletű*.
 Touche, f. luth. *billentyű*; *markolatfa*; com. *falka*; orf. *pierre de —*, *próbakő*; pop. *craindre la —*, *veréstől félni*; fig. *csapás*; peint. *ecsetvonás*.
 Toucher, v. a. *érinteni*; *megérinteni*; chir. abs. *megvizsgálni*; — une somme, *összeget fölvenni*; 2. *érintkezni*; mar. *fenéket érni*; — une chose, *vmit szóba hozni*; 3. *hajítani*; 4. fig.

Toue

megindítani, *meghatni*; 5. fig. *illetni*; *érdekelni*; il me —e de près, *közel rokonom*; II. v. n. *érni*, *fölerni*; fig. *le malade —e à sa fin*, *a beteg közeledik vége felé*; 2. — à qch., *hozzányulni*; —sur, *verni*; ch. *le cerf —e*, *a szarvas hámozik*; III. se —, v. réc. *egymást érinteni*; *egymásba ütödni*; IV. m. v. tact. *Toue*, f. mar. v. *tonage*.
 Touer, v. a. mar. *vontatni*.
 Toueur, m. mar. *vontató*.
 Tonneux, m. mar. *vontató horgony*.
 Touffe, f. *csomó*; 2. *lombozat*; *erdő*.
 Touffer, v. n. jard., e. f. *bokrosodni*, *lombosodni*; *szárba indulni*.
 Touffeur, m. *meleg pára*.
 Touffu, e, a. *lombos*, *bokros*; fig. *sűrű*, *tömött*.
 Tounours, adv. *mindig*, *folytonosan*, *mindenkor*, *minden időben*; pour —, *örökre*; 2. még *mindig*; 3. *marchez —*, *csak menjen*; si je n'ai pas réussi, — *aije fait mon devoir*, *ha nem sikerült is*, *legalább megtettem kötelességemet*.
 Toujours-vive, f. bot. *meténg*, *rózsás fülfű*.
 Toulet, v. tolet.
 Touper (-pè), m. *csomó*; 2. *üstök*; se prendre au —, *egymással hajba kapni*; pop. *il a du —*, *fogas ember*.
 Toupie, f. *bűgőcsiga*; pop. *kurva*, *ringyó*.
 Toupill'er (-pi-lié), v. n. fam. *lőtni-futni*; —on, m. *csomócska*.
 Toupin, m. cord. *mintakorong*.
 Tour, f. arch. *torony*; — à feu, *világítótorony*.
 Tour, m. *körforgás*; en un — de main, *pillanatban*; à — de bras, *egész erővel*; faire un —, *egy fordulatot tenni*; —et retour, *kanyarulat*; 2. *környület*, *kerület*; faire le — de la ville,

Tourment

a várost megkerülni; faire son —, *vándorolni*; — de lit, *ágyfűgőny*; 3. — de gorge, *nyakfodor*; 4. *fogás*, *mesterfogás*, *fortély*; — du bâton, *mellékes jövedelem*; 5. *fordulat*; 6. *sor*, *rangsor*; à — de rôle *sorban*; — à —, adv. *egymásután*; 7. *eszterga*; épingl. — à pointe, *hegyzőszék*; pot. *korong*; boul. pát. *gyűrődészka*; mec. *forgótengely*, *gerendély*; 8. — de reins, *ágyékmárulás*; on lui a donné un —, *semmivé tették szándékát*.
 Touraill'e, f. brass. *malátaszárító*; —on, m. brass. *malátaszépredek*.
 Tourbe, f. *tőzeg*; it. *cserszak*; fig. m. p. *csapat*, *raj*; —r, v. n. écon. rur. *tőzeget szelni*; —tte, f. bot. *főtalaj*.
 Tourbeux, se, a. géol. *tőzegetes*; —ier, m. *tőzegszelő*; 2. *zsombláp tulajdonosa*; 3. —, ère, a. *tőzegtartalmú*; 4. —ère, f. *zsombláp*.
 Tourbillon, m. *forgószél*; — d'eau, v. *tournant*; astr. le — du soleil, *a nap forgása*; —nément, m. *forgás*; —ner, v. n. *forogni*; fig. *nyugtalanítani*.
 Tourd, v. labre; —e, —elle, f. orn. *énekítő rigó*.
 Tourdille, a. man. gris —, *hürosszürke*.
 Tourdion, m. pop. v. *contorsion*.
 Tourelle, f. *tornyocska*; bot. —, *tourrette*, *toronszál*.
 Tourell'e, e, a. ant. *tornyos*.
 Tourer, v. a. pát. *sodorni*.
 Tourret, m. cord. *kerekese*; *fonaltekercs*; —te, f. bot. v. *tourelle*.
 Tourillon, m. artil. *egyűcsap*; mec. *fog*, *csap*.
 Touriste, m. *utazó*, *kéjutas*.
 Tourmaline, f. minér. *berzle*.
 Tourment (tour-man), m. *fájdalom*, *kín*, *gyötrellem*; pal. *kínzás*; fig. *aggodalom*; *bánat*; —ant, e, a.

Tournage

†Tournemain

Tout

gyötrő, kízó; —e (—man-
te), f. tengeri vihar, tenger-
rivész; fig. zavar, zenebona;
arg. hasrágás; —er, v. a.
q., kínozni, gyötröni; 2.
zaklatni; búsitni; 3.
hányni-vetni; fig. mester-
kélmi, cikornyázni; 4. se
—, v. r. hánykolódni; fig.
kínlódni, aggódni, búsul-
ni; charp. megvetemedni;
—eur, a. m. p. u. zaklató,
gyötrő; —eux, se, a. mar.
p. u. viharos, háborgó;
—in, m. mar. előárboc-
tetőfa; orn. vésszűllő.
Tournage, m. p. u. forga-
tás.
Tournailer, v. n. kovályog-
ni, keringeni; fig. oldá-
kodni, bujkálni.
Tournant, m. örvény; for-
gatag; moulin à deux —s,
kékerekű malom; 2. for-
dulat; —de la rue, utca-
szöglet; fam. kerülő; 3.
forduló; e. f. szögletfák;
meun. malomkő; 4. —e, f.
artill. ágyutalp; 5. —, e,
a. forgó; pont —, forgó-
híd; escalier —, csigalép-
cső; 6. —e, f. arg. kulcs.
Tournas'er, —sser, v. a. pot.
javítani; —sin, —ssin, m.
pot. javító korong.
Tourne, f. jeu. v. triomphe;
com. v. agio.
Tourne-à-gauche, m. serr.
csavarhúzó; —-autour,
m. arg. kádár.
†Tourboulter, v. a. össze-
vissza, halomra hányni.
Tourne-à-bride, m. inasta-
nya, szálló; —broche, m.
cuis. nyárs; 2. nyársfor-
gató; arg. = à l'enfer, el-
átkozott.
Tournée, f. körutazás; 2.
hivatalos körút; jard.
kettős kapa; péch. csapó-
rece; arg. donner une —
rouge à q., vkit megfoj-
tani.
Tourne-feuille, m. mus.
lapforgató; —feuille, m.
rel. jelszalagcsa; —gants,
v. renfermoir.
†Tournelle, f. tornyocska;

jur. parlamenti véször-
vényssék.
†Tournemain, v. tour (de
main).
Tournement, m. forgás, ke-
ringés; —de tête, szédü-
lés.
Tourner, v. a. forgatni;
megfordítani; —le dos, há-
tat fordítani, távozni; fig.
—le dos à q., vkit cserben
hagyni; —ses bottes,
csizmáját félretiporni; fig.
—q. à son gré, vkiel tel-
szés szerint bánti; —q.,
vkit kikémleni; boul. —
le pain, kenyeret szakasz-
tani; ch. megkerülni; tour.
esztergálni; un esprit
bien —é, helyes ítélőtehet-
ség; cette maison est mal
—ée, ez a ház rosszul van
berendezve; II. v. n. fo-
rogni; 2. megfordulni;
tournez cocher! fordulj
kocsis! fig. —court, meg-
rövidíteni; fig. il —e à tour
vent, állhatlan; —du
côté de q., vki pártjához
állni; —autour du pot,
tekétőrizni; 3. szédülni;
4. megromlani; le lait a
—é, a tej összefutott; 5.
fordulatot venni; III. se
—, v. r. forogni; megfor-
dulni; fordulni; se —à
Dieu, Istenhez folyamod-
ni; átváltozni.
Tournesol (—çol), m. bot. v.
héliotrope; com. kémér-
festvény.
Tournette, f. faien. forgó-
asztal; fil. motola; ois.
pergőkalit.
Tourneur, m. esztergályos;
coutel. kerékhajító; écon.
rur. herélő, miskáló; 2.
—, se, s. p. u. bókalgató;
3. a. m. keringő.
Tourne-vent, m. fam. ké-
ményborító; —vis (—vi-ce),
m. serr. csavarhúzó.
Tourniller, v. n. egy helyben
keringni.
Tourniole, v. panaris.
Tourniquet (—ké), m. kereszt-
sorompó; artif. tűzkerék;
chir. érszorító; guer. fal-

örökös; jeu. forgótű; meu.
kallantya.
Tournis (—ni), m. vét. ker-
tegség.
Tournoi, m. cheval. lovagjá-
ték, torna.
Tournoiement, tournoiment,
m. pergés, forgás; mód.
szédülés.
Tournoir, m. carton. osztó-
gép; pot. —, —e, f. szorí-
tófa.
Tournon, m. p. être dans la
rue de —, se ki se be mint
az ajtófélfára.
Tournoyer (—noa-ié), v. n.
forogni, keringeni; fig. te-
ketőrizni.
Tournure, f. fordulat; ügyes-
ség, jártasság; 2. conf.
karikaszettek; tourn.
esztergályosság; esztergályos
munka; mod. dúz.
Tourte, f. pát. torta; soier.
motola; verr. kohó.
Tourteau, m. écon. rur. ola-
joslepeny; artif. szurok-
fűző; h. n. ollótlan rák.
Tourtelet (—lè), m. cuis.
laska; —te, f. orn. v.
tourterelle; 2. cuis. tor-
tácska.
Tourter'eau (—rò), m. orn.
gerlécske; —elle, f. orn. ger-
le; = de bois, vadgalamb;
2. icht. v. pastenague.
Tour-terrière, f. méc. görgő.
Tourtière, f. cuis. tortaser-
penyő.
Tourtouse, f. hőherkötél.
Touselle, f. agr. tönköly.
†Tousian, v. amant, mi-
gnon.
Toussaint (tou-cein), f. cath.
mindszent napja.
Touss'er (tou-cé), v. n. kö-
högni; —erie, f. —ement,
m. fam. köhögés; —eur,
—se, s. köhögő.
Tout (tou, toute), m. mind,
egész; à —prendre, jól
meggondolva mindent;
fam. se faire à —, min-
denhez szokni; ce n'est
pas —, ez nem elég; 3. à
—, adt. v. atout; II. —
adv. egészen, teljesen, 2.
du —, épen nem; en —,

Toute-épice

Tracé

Traine

egészben; fam. en — et partout, *mindenesetre*; après —, *adt. voltaképen*; — à-fait, *adv. teljesen*; — à-coup, *rögtön, hirtelen*; — de-suit, *azonnal*; — à-point, — à-propos, *épen jókor*; 3. — que, *ám-bár*; *bár*; III. —, e, a. *egész*; mind; 2. *mind-egyik*; 3. par — e terre, *mindeniütt*; — beau, — doux, *lassan, halkkal*; — de bon, *komolyan*; — d'un coup, *egyszerre*; se faire — à tous, *mindenhez alkalmazkodni*; 4. tous, —es, s. pl. *mindnyájan*.

Toute-épice, f. v. nielle (des champs).

Toutefois, *adv. azonban, mégis, mindamellett*.

Toute-présence, f. théo. *mindenültség*; —puissance, f. théo. *mindenhatóság*; —saine, f. bot. *tikszem*; —science, f. théo. *minden-tudás*.

Toux, m. méd. *hurut*.

Toxieo-dendron (-dan-dron), m. bot. *mérges szömörce*; —graphie, —logue, m. *mér-regismész*; —graphie, f. *mérregrajz*; —logie, f. *mér-regisme*.

Toxique, m. méd. *méreg*.

†Trac (trak), m. man. *lódobogás*; 2. ch. *nyom; csapa*.

Tracas (-ca), m. *zűrzavar, rendtelenség; láрма, robaj, zaj*; 2. pop. *foglalkozás*.

Tracass'er (-ca-cé), v. n. *lőni-futni, futkosni, forgolódni*; fam. *zavart, bajt okozni*; 2. v. a. —q, *zaklatni, nyugtalanítani*; —erie, f. fam. *zaklatás, ingerkedés; veszekedés, rigolya*; —ier, ère, s. fam. *akadékoskodó*; 2. *izgató, veszekedő*; 3. —, ère, a. *izgató*.

Trace, f. *nyom*; it. fig.; 2. *kerékvágás*; fig. *benyomás*; brod. *elbrazaj*; jard. *jelzés*; pop. *borítékpavír*.

Tracé, m. t. t. *tervrájs*; 2. —, e, a. *árnyalt*.

Trace'let, —ret, —coir, m. *elbrazajzó*; charp. *vonasszínór*; —ment, m. le, *elbrazajolás*; fort. *tervrájs*; —r, v. a. *rajzolni, lerajzolni, elbrazajolni*; fort. ki. *péccézni*; fig. *kitűzni*.

Traceret, v. tracelet.

Traceur, se, s. *elő, lerajzó*; jard. *kertrajzó*.

Traché'al, e, an. *légcső*...; —e, f. bot. *lég-edény*; = artère, f. an. *gőgsíp*; —ite, f. an. *gőgstöb*; —lagre, f. méd. *torok köszvény*.

Trachéo-cèle, f. méd. *gőgstöb*; —tomie, f. chir. *gőgstöbmetszés*.

Trach'ne (-chi-), f. icht. *sárkánypegáz*; —ure, m. icht. *tiúskés szavashal*.

Trachyptère, m. icht. *kardhal*.

Tracoir (-çoare), m. grav. *árvásó*.

Tractation (-ta-cion), f. p. u. *kezelés*.

Traction (-cion), f. phys. *húzás, vonás*.

Tradescant, f. bot. *höllye*.

Tradition (-cion), f. jur. *átadás*; —civile, *jogérvényes átadás* 2. théo. *hagyomány*; —nel, le, a. théo. *monda szerinti*; —lement, *adv. monda szerint*.

Traduct'eur, trice, s. *fordító*; —ion (-duk-cion), f. *fordítás*; 2. *fordítmány*.

Traduire, v. a. ir. prat. *behozni, átadni*; jur. *idézni*; 2. *fordítani* fig. — q. en ridicule, *vkit nevetségessé tenni*.

Traduisible, a. *fordítható*.

Trafic (-fik), m. com. *kereskedés, tözs*; fig. *üzlet, üzlelem*.

Trafiquant (-kan), m. *kereskedő*.

Trafiquement, m. inus. *kereskedés*.

Trafiquer (-ké), v. n. *kereskedni*; fig. *üzérkedni, nyérészkedni*.

Trafiqueur, v. trafiquant.

Trapacante, —the, f., tra-gant, adragant, m. bot. *baktóviéméga*.

Tragédi'e, f. litt. *szomorujáték*; fig. *gyászszesz*; *—en, ne, s. *tragikai színezés, -nő*; 2. *tragódia-költő*.

Tragélaphé, m. h. n. *pejszarvas*.

Tragi-comédie, f. litt. *szomoruvígjáték*; —comique, a. *gyászsfurcsa*.

Tragique, a. litt. *gyászos, szomorú*; 2. *gyászosság*; —ment, *adv. szomorúan*.

Trahir (tra-ir), v. a. *elárulni*; fig. *érzelmei ellen cselekedni*.

Trabison (tra-i-zon), f. *árulás*; jur. *crime de haute —, fölségsértés*.

Traille, f. riv. *röplőhíd*; it. *révkötél*.

Trailer (tra-lié), v. a. *pécha* a horogszínórt megrántani.

Train, m. *járás*; ext. il va bon —, *gyorsan megy, lo-vagol, kocsizik*; allez meil-leur —, *hajtszon jobban*; 2. *folyamat, forgalom*; — de vie, *életmód*; allez votre —, *ne engedje magát há-borgatni*; mettre les au-tres en —, *földvidíteni*; impr. mettre en —, *sajtó-ba emelni*; 3. *nyom; charr. szekérral*; vonat; méo. *mozgony*; 4. *kisérlet; cse-lédség*; fam. faire du —, *lármat csapni*; t. t. le — de devant, *szügy*; 5. tout d'un —, *adt. egyhuzom-ban*.

Trainage, m. *szánkázás*.

Trainant, e, a. *vontatott*; robe —e, *uszályruha*; fig. discours —, *unalmas be-széd*.

Trainard, m. mil. v. traí-neur; fig. *késlekedő, késedelmező*.

Trainasse, f. traineau, m. ois. *húzóháló*; jard. —s, pl. *indák*.

Trainasser, v. n. pop. *kése-delmezni*.

Traine, f. ch. p. *perdreux* en

Traîneau

—, még nem anyájos foglyok; riv. bateau à la —, vontatott hajó; agr. fogatlan borona.
 Traîneau (-nó), m. szán, szánka; péch. szák.
 Traîne-buisson, m. orn. északi paesirta.
 Traînée, f. vonal, nyom; une longue — du sang, hosszú vérvonal; ch. családtevétes (döghúsból); pop. — des rues, utca-kurva.
 Traîne-malheur, m. fam. szerencsétlen furulyás; it. nyomorult ember; — po- tence, m. v. traîne-mal- heur; it. akasztófára való.
 Traîner, v. a. húzni, vontatni, hurcolni; magával hordani; cet oiseau — e l'aile, e madár lógatja szárnyát; fig. einlődni; — ses paroles, szavait nyújtani; maga után vonni; 2. húzni-halasztani; hitegetni; arch. párhuzamos vonalat húzni; II. v. n. húzódni; heverni; 2. betegeskedni; 3. hátramaradni; III. se —, v. r. vónszorogni; mászni.
 Traîne-rapière, v. bretteur.
 Traîneur, m. hurcoló; ch. hállovadász; com. szánve- zető; milit. maradozó, szakadozó.
 Traînoir, m. agr. hümpöly, henger.
 Traire, v. a. ir. fejni: fil. argent trait, ezüst sod- rony.
 Trait (trè), m. nyíl; kópja; gens de —, íjászok; fig. — de satire, gúnybeszéd; it. il a du —, fulánkos; ext. ses yeux lancent mille — s, szemevillámokat lövel; — de lumière, fény- sugár; 2. házószty, -kötél, istráng; cheval de —, ígás ló; ch. vezetéksztj; com. billenés; 3. call. peint. vonás; dessein au —, tollrajz; arch. metszet; 4. tout d'un —, egyhuzom- ban; 5. arcronás; 6. jel- lemvonás; it. críny; it. öt- let; it. vonatkozás.

Traitable

Traitable, a. métal. v. mal- léable; fig. társas, nyájas, barátságos.
 Traitant, m. fin. közjvede- lem-bérlő.
 Traite, f. huzam, hajtás; banq. váltó-üzlet; it. for- gatvány; com. kivitteli ke- reskedés; — des négres, négerkereskedés; fin. kivi- telti vám.
 Traité, m. értekezés; 2. szer- ződés; kötvény.
 Traitement (-man), m. fo- gadtatás; bánásmód; it. fizetés; tiszteletdíj; 2. tisz- telettel; 3. megvendé- lés; mód. orvoslás, gyógy- kezelés.
 Traiter, v. a. értekezni; meg- vizsgálni; átdolgozni; 2. alkudozni; 3. — q., banni valakivel; — q. de haut en bas, megvetéssel banni vkivel; — q. à la turque, kiméltlenül banni; 4. el- ismerni, címezni, nevezni; 5. megvendélni; abs. c'est à son tour à —, rajta van a sor, hogy ebédet adjon; 6. orvoslani, gyógy- kezelni; II. v. n. vmiről értekezni; 2. alkudni; al- kudozni; egyezkedni; al- kut kötni; III. se —, v. r. il se — e bien, jó asztalt tart.
 Traiteur, m. vendéglős.
 Traitoire, v. tirtoir.
 Traitre, sse, s. a. áruló; pop. n'etre pas — à son corps, jól táplálni magát; 2. hamis (állatokról és tárgyakról); 3. fam. il ne m'en a pas dit un — mot, egyetlen szót se említett er- ről; 4. en —, adt. álnok, csalán, hitetlenül.
 Traîtrise, v. trahison.
 Trajectile (-jek-), m. et a. p. u. vízi jármű.
 Trajectoire, f. géo. vetőpá- lya; artill. röppálya.
 Trajet (-jè), m. átkelés, át- hajózás; ext. utazás; út; fig. le — sera difficile, ne- héz munka lesz.
 Tramail, trémail, m. péch. hármas szemű háló.

Trancher

Tramasseuse, f. fabr. pipa- díszítő nő.
 Trame, f. tiss. belfonal; poét. — de la vie, életfo- lyamat; 2. fig. összeeskü- vés, lázadás, zendülés.
 Tramées, v. étramées.
 Tramer, v. a. tiss. a belfona- lat fölhnízni; fig. összees- küvést kezdeni, indítani; vki ellen rosztat forralni.
 Tramontain, e, hegy mögül jövő; havason-, kegyen- tül.
 Tramontane, f. mar. —, vent de —, északi szél (földközi tengeren); 2. észak; 3. gönci csillag; fig. il a perdu la —, kijött a sodrából.
 Tranchant, m. él; fig. ce mot est une épée à deux — s, e szó két kérdést dönt egyszerre; couleurs — es, ríkió színek; coutel. mettre à —, acélpenge élét közzírllni; 2. —, e, a. éles; fig. cáfolhatlan; határozó.
 Tranche, f. szelet; — de jambon, sódarazet; bouch. fartó; arch. — de marbre, metszett márvány- lap; ard. szakálvas; forg. hasító ék; géo. metszet; rel. metszés; — conteau, metszővas; arg. — ardent, koppantó.
 Tranchée, f. árok; guer. os- tromárok; 2. pl. hascsika- rás; pop. — de St. Ma- thurin, örülési roham.
 Tranche-file, f. sell. állazó; — gazon, m. jard. pásit- szelősó; —lard, m. cuis. szalonnakés; —montagne, m. fam. kérkedő, vas- gyúró.
 Trancher, v. a. metszeni, el- lemtszeni, -vágni, szétla- rabolni, szétvagdalni; fig. — le mot, döntő felele:et adni; caractére — b, feny- nyező jellem; il — e de deux - cötés, kétkulacos; méd. ce médicament — e, e gyógyszer hasragást okoz; 2. v. n. határozni, érte-

Tranchet

kezni; fam. — court, hirtelen elhallgatni; —net, kereken kimondani az igazat; — de l'importance, fontoskodni; peint. elütni; le rouge —e fort sur le blanc, a vörös és fehér szín nagyon elütnék egymástól.

Tranchet (-ché), m. cordon. díkics; plomb., serr. átverő ár.

Tranchoir (-choare), m. cuis. vágódesszka, tányér.

Tranquill'e (-ki-le), a. nyugodt; csöndes; —ment, adv. nyugodtan; —isant, e, a. megnyugtató; —iser, v. a. megnyugtati; lecsöndesíteni; 2. se —, v. r. megnyugodni, lecsöndesíteni; —ité, f. nyugalom, csöndesség.

Trans'ac'tion (tran-zak-cion), f. póralku; egyesség; 2. megegyezés; —actionnel, le, a. egyességi; —aillé, f. agr. tavaszi vetés; —alpin, e, s. a., géo. havasontúli; —atlantique, a. géo. tengerentúli; —bordement (-trance-), m. átrakodás; —border, v. a. mar. átrakodni; —cendancee (trance-can-), f. p. u. túlsúly; —cendant, e, a. kitűnő; kiváló; géom. équitation —e, túllépő egyenlet; phil. átható, túlható; —colation, v. filtration; —scription, m. másoló; —scription, f. másolat; com. átírás; leírás; —scrire, v. a. ir. másolni; beírni; kiírni; mus. átírni.

Transe (tran-ce), f. ord. pl. aggodalom; szorongás; les —s de la mort, halálos gyöttelelem.

Transeat (tran-zé-ate), i. legyen.

Trans'férable (trance-), a. áthelyezhető; —ferément, m. át-, elhelyezés; —férer, v. a. áthelyezni, áttenni; 2. átruházni, átengedni; —fert (-fèr), m. jogengedményezés; —figuration, f.

Transiger

cath. dic'sbités; —figurer, v. a. dic'sbitni; 2. se —, v. r. dic'sbülni; —fil, m. pop. mintasodrony; —formation, f. átalakítás, átváltatás; —former, q., qeh., átválttatni; —alakítani; 3. se —, v. r. átváltozni; —alakulni; —fuge, m. milit. szökevény; fig. elpártolt; —fuser, v. a. chi. átönteni; —fusion, f. chi. átöntés; —gresser (-grè-cé), v. a. áthágni, sérteni; —gresser, m. áthágó; —gression, f. áthágás; —humant, a. m. hegyek közt legelő.

Transiger (tran-zi-), v. n. megegyezni, egyességre lépni.

Transir (-c'r), v. a. dermeszteni, megdermeszteni; il est —i de froid, a hideg megdermesztette; 2. v. n. megdermedni; fig. amoureux —i, félénk szerelmes; it. közönyös, hideg.

Transissement (-ci-ce), m. megdermedés.

Transit (tran-zit), m. v. passavant.

Transitif, ve, a. gr. ki-, átható.

Transit'ion (tran-zi-cion), f. rhét. átmenet; —oire, a. did. mulékony, futólagos; lois —, ideiglenes törvény.

†Trans'later, —lateur, v. traduire, etc.

Trans'latif, ve (trance-), a. jur. átruházó; —lation, f. át-, elvitel, át-, elhelyezés; jur. átruházás; —lucide, a. minér. átlátszó; —lucidité, f. minér. átlátszóság; —marchement, m. áthelyezés; —marin, e, a. h. n. tengerentúli; 2. m. tengerész; —mettre, v. a. ir. átengedni, átadni; áthelyezni; —migration, f. vándorlás; écr. kivándorlás; —missibilité, f. did. átruházhatóság; —missible, a. átruházható; —

Trans'poser

mission, f. átruházás; —muable, a. alch. átválttatható; —muer, v. a. alch. átválttatni; —muabilité, f. did. átválttathatóság; —muable, a. h. n. átalakulható; —mutatif, ve, a. változó; —mutation, f. alch. átváltozás; géom. átalakítás; *—paraitre, v. n. ir. átlátszani; —parence, f. átlátszóság; —parent, m. call. vonal-lap; iron. számárvezető; 2. átlátszó kép; 3. —, e, a. átlátszó; fig. kézzelfogható; —percer, v. a. átszúrni; —furni, —piration, f. kigőzölögés; —pirer, v. n. kigőzölögni; fig. elhíresedni; terjedni; —plantation, f. agr. átültetés; méd. átvezetés; —planter, v. a. agr. átültetni; fig. áttelepíteni; méd. átvezetni; se —, v. r. áttelepedni, átköltözni —planteur, m. jard. átültető; —pon-tin, e, a. hídontúli.

Transport (trance-por), még magánhangzó előtt is) kivitel; elszállítás; szállítás; com. átvitel, áttétel; prat. megszüntetés; 2. fig. átengedés; átadás; 3. fig. kitörés; ihlettség; —able, a. szállítható; elszállítható; —er, v. a. elszállítani, elvinni; átszállítani; com. áttenni, átvinni; 4. jur. átengedni, átruházni; fig. elragadni; 5. se —, v. r. menni (valahová); prat. megjelenni; fig. magát elragadtatni.

Trans'poser (trance-), v. a. máshová tenni, állítani; impr. hibásan nyomni; mus. áttenni; —position, f. áttétel; —rhénane, a. rajnántúli; —substantiation (-cub-stan-cia-), f. cath. Urtestté változás; 2. átlényegülés; —substantier, v. a. átlényegíteni; cath. Urtestté változtatni; —sudation, f. phys. kitezés; expl. átszivár-

Trantran

gás; —suder, v. n. phys., méd. kiizzadni; expl. át-szivárogni, —vasement, a. áttöltés; —vaser, v. a. áttölteni; lefejteni; —versal, e, rézs...; kereszt...; axe ==, haránttengely; an. muscle ==, keresztizom; *—ement, adv. keresztben, stb.; —vider, v. a. áttölteni.

Trantran, m. fam. vaksozókás; —er, v. n. p. u. a régiben maradni.

†Trapan, m. pap. csöpgető deszka.

Trapelle, f. egérfogócska.

Traper, v. n. jard. helyesen nőni; melon bien —é, szépen idomult dinnye.

Trapéze, m. géom. dülény; 2. m. et a. m. an. os —, négyzetű kéztőcsont.

Trapézoidé, a. géom. négy keszegoldalú.

Trapp, m. géol. lépcsősköd.

Trappe, f. arch. csapóajtó; 2. farkasverem; kelepce; 3. h. eccl. trapistaszerzet.

Trappiste, m. h. eccl. trapista, némabarát.

Trapu, e, a. zömök.

Traque (trak), f. ch. hajtóvadászás; fin. bőrvám; arg. ijedelem.

Traquenard (trak-nar), m. man. kocogás; ch. tör, kelepce.

Traquer (-ké), v. a. ch. hajtani; ext. körülvenni, fogni.

Traquet (-kè), m. ch. kelepce, fogóvas; fig. donner dans le —, kelepcebe kerülni; charp. — d'un moulin, kavarószeg; fam. c'est un — de moulin, valószínűs szélkelep; orn. gyöngyvér.

Traqueur, m. ch. hajtó.

Trasi (-zi), m. bot. földi-mogyoró.

Tratte, f. charp. alsó nyelbővénkos.

Traulet (tró-lè), m. grav. pontozó ár.

Traumatique, v. vulnéraire.

Travade

Travade, —ate, f. —dos, m. mar. zivatar, fürgeteg.

Travail, m. pl. travaux, munka, foglalkozás; homme de grand —, nagyon munkás férfiú; maison de —, kényszerítő dolgház; p. tel — tel sa-laire, milyen a munka, olyan a jutalom; méd. vajudás; 2. ch. vadkantúrás; guer. sáncásás; 3. pl. munkálkodás; fáradalom; 4. —, pl. travails, fin. számadás; 5. —, pl. travails, maréch. kaloda.

Travaillant, e, s. a. munkás.

Travailler (-va-lié), v. n. dolgozni; — à la vigne, szőlőmunkát végezni; arch. ce bâtiment —e, ez épület süllyed; com. faire — son argent, pénzt kamatoztatni; écon. le vin —e, a bor forr; fig. son esprit —e, agya működik; mar. la mer —e, a tenger háborog; méd. le poumon —e, a tüdő szenved; II. v. a. ki-dolgozni, átdolgozni; cuis. — la glace, a fagyaltot keverni; man. — un che-val, zargatni, zaklatni; 2. la fièvre le —e, a hideg rázza; fig. bujtogatni; III. se —, v. r. kínlódni, vesződni, fáradni; fig. té-pelődni.

Travailleur, se, s. munkás; 2. sáncászó; 3. a. szorgalmas, serény.

Travée, f. constr. köz.

Travers (-vèr), m. keresztben fekvés; 2. ferdeség, szabálytalanság; mar. oldal; fig. fonákság, csudálatosság; fam. donner dans le —, kicsapongó életet folytatni; II. à — le, au — du, prép. keresztül; át; 2. de —, adv. rézsentesen; foná-kul; 3. en —, adv. keresztben, keresztül, harán-tosan.

Traversage, m. manuf. ko-pasztás (durva szőré a posztó fonák oldaláról).

Traverse, f. charp. átfá, ke-

Trébuchet

resztfa; maç. falba erősí-tett állásgerenda; mar. zítöny (kikötő nyílásá-ban); 2. keresztút; fig. akadály; kellemetlenség; baj; arg. gályabörtön; 3. à la —, adt. közbe.

Traversée, f. mar. áthajózás.

Traverser, v. a. keresztül menni, lovagolni, áthajózni; átutazni; 2. keresztül-hatolni, áthatni; man. cheval bien —é, erős szü-gyű és hátú ló; 3. fig. megakadályozni, gátolni; men. keresztülbe gyatolni.

*Traverseur, m. fig. p. u. békabontó.

Traversier, m. komp; 2. —, ère, a. vent —, ellenkező szél.

Traversin (-cein), m. seji-alj; párna; tonn. fenékfa; bouch. keresztfa; —e (-ci-ne), f. hydr. kőgerenda.

Travestir (tra-vèce-), v. a. álruhába öltöztetni; litt. gúnymajmolni, gúnymá-solni; 2. se —, v. r. v. se déguiser; fig. magát te-tetni.

Travestissement, m. átvöltö-zés.

Travestisseur, m. crit. gúny-majmoló.

Travon, m. hydr. hidge-

Travouil, m. fil. fonalgom-bolyító; —ler (-vou-lié), v. n. fil. fonalat gombolyítani; —lette, f. fil. orsófa.

Travure, f. riv. hajókönyha.

Traye, v. draine.

Trayon, m. écon. rur. tőgy-bimbó.

Trébuchant, m. mon. tül-súly; 2. —, e, a. botli, bottékony; mon. tül-súly.

†Trébuchement, m. bottás.

Trébucher, v. n. botlani, megbottani; fig. hibázni; 2. tqf. elesni; com. mon. ce louis —e, ez arany tül-súly.

Trébuchet (-chè), m. com. mon. aranymérleg; ois. madárkelepce; fam. yren-dre q. au —, vkit hálchá keríteni.

Trécheur

Trécheur (tré-keur), trescheur, m. bl. szél, szegély.
Tréchus (tré-keuce), m. ent. kis futonc.
Tréfil'er, v. a. tir. sodronyot húzni; —erie, f. sodronyhúzás; húzalmalom; —eur, m. sodronyhúzó.
Tréfl'e, m. bot. lóhere; jeu. makk; min. hármaskő; arg. alfel; it. dohány; —er, v. a. mon. rendetlenül bányolni; —ier, m. orn. tengelic; 2. főtűvő.
Tréfonds, m. cout. telek alatti esetleges bányatulajdon.
Treillage'e, m. rácsozat; —er, v. a. berácsozni; —eur, m. rácsozó.
Treille'e, f. szőlőlugas; 2. szőlőrács; meun. karzatrács; péch. varsa, tapogató; —is, m. rács, rostély; com. fénygyöcs; it. háromnyűstös vászon; —isser, v. a. rácsozni, rostélyozni.
Treizain, m. tizenharmadik kéve; —e, f. tizenhárom darab.
Treize, a. tizenhárom; it. tizenharmadik; 2. m. le — du mois, a. hó tizenharmadika.
Treizième, a. tizenharmadik; 2. m. arith. tizenharmadrész; —ment, adv. tizenharmadszor.
Tréma, m. et a. gr. válpont, választó pont.
Tremblaie (tran-blé), f. e. f. rezgényárvérő.
Tremblant (tran-), m. org. rezgőhang; mod. rezgőtű; —e, f. h. n. berzes sajjóc; 2. —, e, a. remegő; bouch. la pièce = e, szeggy, szeggyfej; arg. tábori ágy.
Tremble (tran-), m. bot. rezgényár; —ment, m. remegés, reszketés; mus. rezgés; rezge, trilla; phys. = de terre, földrengés; pop. tout le =, az egész pereputty; arg. veszekedés, civakodás.
Trembler (tran-), v. n. re-

Trembleur

megni, reszketni; 2. fél-ni.
Trembleur, se (trau-), s. fig. félénk, gyáva; pop. nyul-fi; h. eccl. kvéker; h. n. v. tremblante.
Trembloter (tran-), v. n. dideregni.
Trémelle, f. bot. kocson.
Trémie, f. meun. garatfók; mac. hotte — füstfogó; écon. melence; —ère, f. bot. rose =, mályvarózsa.
Trémoir, m. agr. v. mars; it. kétszeres, abajdóc.
Trémouss'ement (-ce-man), m. rázás; megrázkódás; se —er, v. r. ugrálni, rázkódni, mozogni, vietni; 2. v. n. szárnnyal vergődni; —oir, m. mozgony.
Trempage (tran-), m. impr. nedvesítés, nyirkosítás; —e, f. keményítés, edzés; fig. un esprit de bonne =, szilárd, állhatatos, megbízható férfiú; it. gens de même =, egyfajtaú emberek; impr. v. trempage; —ée, f. t. t. mártás; —er, v. a. megnedvesíteni; áztatni; mártani; mártogatni; t. t. edzeni; = son vin, borát vizezni; 2. v. n. ázni; fig. résztvenni; —erie, f. impr. áztatókamra; —eur, m. beázató; t. t. edző.
Trepis (tran-), m. carton. áztatóputton; péch. áztatóhely; métal. etetővíz.
Tremplin (tran-plein), m. szökőpad.
Tremplir, m. v. mouillir.
Trentaine (tran-), f. harminc darab; abs. harminc éves.
Trentanel (tran-), m. bot. tetüfa.
Trente (tran-te), a. harminc; 2. m. harmincadik.
Trentième (tran-thiè-me), a. harmincadik; 2. m. arith. harmincadrész.
Tréon, m. mar. vészvitorla.
Trépan, m. chir. lékező; 2. lékezős, agyifúrás; mac. min. kőfúró; földfúró, serrat. pergőfúró; —ation,

Trévier

v. trépan (2.); —er, v. a. chir. lékező; megrúgni; —eur, m. chir. agyifúró.
Trépas (-pá), m. kimulás, halálozás; 2. autr. átvitelű váim; átvám; mar. szoros csatorna, átjárás; —sé, m. megboldogult, meghalt; —ser (-cé), v. n. p. u. kimulni, meghalálozni.
Trépitation (-cion), f. méd. reszketegség.
Trépied (tré-pié), m. écon. három; fig. il est sur le —, ihletlen beszél.
Trépigne'ment (-nieu-man), m. dobogás, topogás, tipegés; —r, v. n. dobogni, topogni, tipegni; 2. v. a. drap. = les laines, gyapjút keverni; jard. letaposni.
Trépoint, m. —te, f. cord. sarkráma.
Très (trè; trèze), adv. igen, nagyon, földötte; —haut, m. Isten.
Trésillon, m. charp. zárfa.
Trésor (-zor), m. kincs; 2. kincstár; 3. pl. gazdag-ság, vagyon; 4. levéltár; —erie, f. v. trésor (2.); —ier, m. kincstárnok; —ière, f. gondnoknő.
Tresaillement, m. borzadás; összerезzenés.
Tresaillir, v. n. ir. összerезzeni, megrázkódni, borzadni.
Tress'e (trè-ce), f. paszmány; fonál; —er, v. a. fonni (haját); coutur. beszegni; —eur, euse, s. perr. hajfonó.
Tréteau (-tő), m. szolgáló; állás; kecskéláb; fűrészláb.
Treu, trulot, treuille, f. péch. rákháló; 2. com. átvám.
Treuil, m. gerendely, járóbáb, görög.
Trève, f. fegyverszünet; fig. nyugalom; fam. — de raillerie, elég a tréfából.
Trévier, m. mar. vitorlakészítő; —re, f. mar. korcsa-

Trésaler

lyakóttél; —rer, v. a. mar. korcsolyázni.
 Trésaler, v. a. pop. v. fendiller; 2. se —, v. r. repe-dezni; tableau —é, repe-dezett kép.
 Triacleur, m. kuruzsoló; tig. szájhős.
 Triade, f. mus. hármas hang; phil. háromság.
 Triane, m. válogatás; selejtetés; selejt; e. f. vágás; expl. ércvadás.
 Triandre, a. bot. háromhímes.
 Triangle, m. géom. háromszög.
 Triangu'laire, a. géom. háromszögű; =ment, adv. háromszögűleg; —lation (-cion), f. trigon. háromszögzés.
 Tribal'e, f. cuis. bőrös pecsenye; —le, f. pell. szücsilő; —ler, v. a. pell. tilolni.
 Tribo-mètre, m. phys. dörzsmérő.
 Tribord, m. v. sribord.
 Tribu, f. anc. törzs, nép-törzs.
 Tribulation (-cion), f. div. szomorúság.
 Tribule, f. bot. v. macre.
 Tribunal, m. jur. törvényszék.
 Tribune, f. szószék; arch. karzat; templomkar; emelvény.
 Tribut (-bu), m. adó; fig. payer le — à la mer, tengeri betegséget kiállani; —aire, s. a. adóköteles; bérköteles.
 Trio, m. impr. faire un —, társainak inteni, hogy inni menjenek.
 Trio'naire (-cé-nère), s. a. cath. harmincnapi; —phale h. n. háromfejű.
 Trioh'er, v. a. fam. csalni (játékban); —erie, f. fam. csalás; —eur, se, s. hamiskártyás.
 Trichisme (-kice-), m. chir. hasadékos törés.
 Tricho-'dion (-ko-), bot. tippan; —mane, m. bot. páfrán.

Trichôme

Trichôme (-kő-), m. méd. v. plique.
 Tricho'santhe (-ko-), m. bot. hajszírom; —tome, a. phil. háromszaki; —tomie, f. háromszakúság.
 †Trichoterie, f. apró család.
 Tricoises, f. pl. maréch. harapófogó.
 Tricolor, m. orn. aranyfácán; bot. százszorszép rüker; pell. háromszínű macskabőr.
 Tricolore, a. háromszínű; bot. liseron —, háromszínű viola.
 Tricoque (-kok), a. bot. háromodórú.
 Tricorne, a. háromszarvú; 2. chap. m. háromszögletű kalap.
 Trioot (-ko-), m., fam. buncósbot; 2. kötés, kötöttmű; —age, m. kötés; csipkeverés; 2. kötött mű; —er, v. a. kötni; = de la dentelle, csipkét verni; 2. v. n. man. tipeggni; —eur, se, s. kötő.
 Tricyde, m. bot. hosszunya-kú méhpilis.
 Triactyle, s. a. h. n. három lábúju.
 Tride, a. m. fürge, élénk, eleven.
 Trident, m. szigony; agr. háromágú villa; icht. szigonytarku sügér.
 Trie, f. orn. léprigó.
 Triennial, e (tri-én-nal), a. háromévi; —ité, f. háromévi tartam.
 Triennat (tri-én-na), m. háromévi hivatal.
 Trientale (tri-an-), f. bot. ékes csilla.
 Trier (tri-é), v. a. kiválogatni, kiszemelni, különválogatni; écon. kialakzni.
 Trieur, m. expl. ércválasztó; 2. —, se, s. válogató; prat., com. —juré, esküdt selejtelő.
 Trifide, a. bot. háromoz-lású.
 Triflore, a. bot. háromvirágu. [velű]
 Trifolié, e, a. bot. háromle-

Tringle

Trigamie, f. jur. harmadik házasságban élő; 2. három-né, üség.
 Trigand, e (-gő-, -göde), s. a. fam. alamsuzi; álnok, hamis; —er, v. n. fam. sunnyogni; alattomoskodni, hamiskodni; —erie, f. alamsuziság, sunnydorkodás.
 Trige, f. ant. hármasfogat.
 Trigémeau, m. harmonc.
 Trigle, f. icht. fecskehal.
 Triglotte, a. litt. három nyel-vű, három nyelven trott.
 Triglyphe, m. arch. hármas stp.
 Trigone, m. géom. háromszög; 2. a. háromlű.
 Trigonelle, f. bot. lepkeszeg.
 Trigono-'mètrie, f. háromszög-tan; háromszögmérés; —métrique, a. háromszög-tani; =ment, adv. háromszögmérésileg.
 Trigryne, a. bot. három-nyás.
 Tril, trille, m. mus. rezgély, trilla.
 Trilatéral, e, a. géom. három-oldalu.
 Trilingue, a. háromnyelvű értő.
 Triller, v. a. mus. rezgélyezni, trillázni.
 Trillion (tri-lion), m. arith. trillió.
 Trilogie, f. litt. színműi háromzat.
 Trimbaler (trein-), v. n. pop. magával cipelni; it. kigúnyolni.
 Trimer, v. n. pop. fáradni; magát nyúzni, rongálni.
 Trimestre (-mèce-), m. évnegyed; par —, évnegyeden-kint.
 Trin (trein), jobban: trine, a. astr. háromazott.
 Trinerve, a. bot. három-inű.
 Tringa (trein-), m. orn. bic, libuc.
 Tringle (trein-), m. függöny-rúd; arch. pártá, korona; bout. chaud. horgas léc; hydr. — du pompe, szivattyurúd.

Tringler

Tringler (trein), v. a. charp. *zsinórozni*; *zsinórt csapni*.
 Tringlette, (trein-), f. vitr. *ölelmítő*; it. *üvegtábla*.
 Trinitaire (tri-ni-), m. h. eccl. *keresztesbarát*.
 Trinité (tri-ni-), f. théo. la sainte —, *szent háromság*.
 Trinôme (tri-nó-), m. alg. *hármás mennyiség*.
 Trinquart (trein-kar), m. péch. *heringnasszád*.
 †Trinquebaler (trein-ke-), v. a. *harangozni*.
 Trinquet (trein-ké), v. n. fam. *poharazni*; it. *koc-cintani*.
 Trinquerin (trein-ke-rin), m. mar. *küldeszkat*.
 Trinquet (trein-ké), m. mar. *előárboc*; —in (treink-tain), m. mar. *árbocvitorla*; —te (trein-két'), *első elővitorla*.
 Trio, m. mus. *hármás*; fig. *három számból álló társaság*; —let (-lè), m. poét. *hármás nyolcas*; mus. *hármazott*.
 Triomph'al, e (trion-fal), a. *diadal*...; =ement, adv. p. n. *diadalmaskodva*; —ant, e, *diadalmaskodó*; —ateur, trice (p. u.), s. *diadalmaskodó*; 2. ext. *győzedelmes*; —e, m. *diadal*; 3. *győzelem*; fig. c'est son —, *ebben rejlik legnagyobb ereje*; 4. f. *tromf*; fig. *voilà de quoi est la —, most erről van szó*; —er, v. n. *diadalmaskodni*; 5. *legyőzni*; 6. *kiütni*; 7. *örvendeni*; 8. *büszkélkedni*.
 Tripe, tripaille, f. bél, *pacal*; fig. fam. —s du latin, *latin kifejezések*; cuis. *oeufs à la —, vagdalt tojás*; manuf. *gyapotbárszony*; — madame, v. trique; —rie, f. *pacalvásár*; —tte, f. pop. *apró pacal*; cela ne vaut pas —, *fabatkát se ér*.
 Triphthongue, f. gr. *hármashangzó*.

Tripier

Tripier (tri-pié), s. a. fauc. *idomíthatlan*; 2. —, ère, s. ord. f. *pacalárus*; m. p. la grosse —, *hízott emse*.
 Triple, a. *háromszoros*, *hármas*; —ment, m. *hármazás*; 2. adv. *hármasan*; *háromszorosan*; —r, v. a. *hármazni*, *meghármazni*; 3. v. n. *hármazodni*.
 Triplécata, m. fin. *harmadlat*; —cation, f. *hármazás*; —cité, f. p. u. *hármasság*; —que, f. pal. *hármadválasz*; —quer, v. n. pal. *hármadválaszt adni*.
 Tripoli, m. minér. *szivag*; —r, v. a. *szivaggal sikírolni*.
 Tripot (-po), m. *labdaház*; pop. *tirer q. de son —, vkit saját házából kiverni*; 2. *kártyabartlang*; csapszék, lebu; —age, m. *keverék*, *misdás*; fig. *csel-fogás*, *fortély*; —er, v. n. *pocsolni*, *moncsolni*; fig. *zavart csinálni*; *pletykálkodni*; v. a. *fondorkodni*; —ier, ère, s. *pletykáló*; *fondorkodó*.
 Trique, f. pop. *bunkósbot*; —madame, f. bot. *borsos-szaka*; —r, v. a. com. = les bois, *fát válogatni*; 2. *fűrészelni*; pop. = q., *vkit megagyalni*; —t, m. paum. *labdaverő*; charp., couv. *kecskeláb*, *állásbak*; arg. *rendőrkém*; —trac, m. *zavart láрма*.
 Trirègne, m. *hármás korona (pápáé)*.
 Trisaieul (-za-ieul), e, s. *dédős*.
 Trisme (trice-), m. méd. *szájgörcs*.
 Trisenet, m. méd. *gyomor-por*.
 Trispaste (trice-), m. méc. *hármás csigacsin*.
 Trisser (tri-cé), v. n. *csicse-regni*.
 Trissotin (tri-ço-), m. ir-kász, *írkász*.
 Triste, a. *szomorú*, *mélabus*; faire une — figure, *nyomorult szerepet játszani*; g.

Troche-

p. faire — mine, *savanyu arcot csinálni*; faire — mine à q., *megorván nézni vkire*; 2. *bús*; *mogorva*; *unalmas*; 3. *fájdalmas*; *szomorító*; *szerecsétlen*; 4. *sötét*, *komor*; 5. *szegényes*, *nyomorult*; —ment, adv. *szomoruan*, stb. —sse (trice-tè-ce), f. *szomorúság*; 6. *búskomorság*.
 Tri'sulce, s. a. h. n. *három-patáju*; —téophie, f. méd. *hármadnapos láz*; —théisme, m. h. eccl. *három-isten-hívés*; —théiste, m. h. eccl. *három-isten-hívő*.
 Triton, m. h. n. *vízi gyík*; conch. *kürtcsiga*; mar. *buvárháang*.
 Tri'turable, a. chi. *dörzsölékény*; —ration (-cion), f. *szétdörzsölés*; —re, f. *ügyleti tapasztaltság*; —rer, v. a. chi. *szétdörzsölni*.
 Triumvir (triome-vir), m. h. r. *hármados*, *hármadúr*; —al, e, a. *hármadúri*; —at, m. *hármasuraság*.
 Trivalve, —é, e, a. bot. *hárompélces*.
 †Trivelin, m. litt. *bohóc*; —ade, f. *bohóckodás*.
 Trivial, e, a. *elcsépett*, *kopott*, *köznapi*; *aljas*; —ement, adv. *aljasan*, stb; —ité, f. *aljasság*, *közszeretség*.
 Troc (troc), m. *csere*; p. tric pour —, *quatre vaches pour deux boeufs, re-szett fejcsének nyele*.
 Trocar, —t, m. chir. *fűrcsap*, *csapkés*; bot. *lucca*.
 Trochaïque (-ka-ike), a. poét. *anc. lejtí*.
 Troche, f. conch. *fodorcsiga*.
 Trochée (tro-kée), f. poés. *anc. lejtí (versláb)*.
 Trocher, v. n. agr. *sarjazni*.
 Trochet (-chè), m. jard. *nyaláb*.
 Trochlée (-klé), f. an. *szem-tengely*.
 Trocho-mètre (-ko-), m. mar. *járatmérő*.

Troène

Troène, m. bot. vesszős fa-
gyal.
Trogodyte, m. orn. ökr-
szem; 2. barlanglakos.
Trogne, f. pop. pofók; rouge
—, rezes arcú.
Trognon, m. magtok; — de
chou, káposztatorzsa; pop.
cavira, cevere (leány).
Trogossite (-go-cite), f. ent.
szissik.
Trois (troas; troaze), a. há-
rom; 2. Henri — (jobbán:
III.), harmadik Henrik;
3. m. hármas szám; 4. m.
le — du mois, harmadika;
—ième, a. harmadik; 5.
m. le — de la classe, osz-
tályban a harmadik; écol.
f. harmadik osztály; =
ment, adv. harmadszor.
Tröler, v. a. m. p. magával
cipelni, hurcolni; 2. v. n.
ögyelegg, tekeregni.
Trölle, f. ch. cserény; aller
à la —, az ebeket szétfűzni;
2. m. bot. bogláros toro-
lya; —r, v. a. ch. szét-
fűzni.
Trombe (tron-), f. phys. —
de terre, forgósél; —d'eau,
vízforgatag.
Trombidion (tron-), m. h.
n. földpöndró.
Tromblon (tron-), m. széles-
szájú pisztoly.
Trombone, m. mus. táro-
gató.
Trompe (tron-), f. ch. va-
dászkiért; fam. publier à
son de —, hírharangolni;
2. v. guimbarde (2.); an.
—s, pl. méhesövek; bot. v.
lichen; conch. kiértcsiga;
3. szíp, orr, orj, ormány;
vign. borzívó; — l'oeil,
(tron-), m. peint. termé-
szethű festmény; fig. kép-
rázolat; arg. rendcsillag.
Tromper (tron-), v. a. csal-
ni, átítani; fam. rászédni;
fig. — les heures, az időt
rövidíteni; man. — un
cheval, hirtelen megfor-
dítani; 2. se —, v. r. téved-
ni; csalatkozni; —ie, f.
csalás.
Trompeter (tron-), v. a. ki-

Trompette

hirdetni; pal. — q., idéz-
ni; fig. hírharangolni, ki-
kiértölni; 2. trombitálni.
Trompette (tron-), f. mus.
trombita; fig. emboucher
la —, nagyozni; it. cet
homme est un vrai —, ez
az ember valódi hírhar-
rang; 2. org. harsonya-
mú; conch. v. buccin; 3.
phys. — écoutante, hall-
cső; — parlante, v. porte-
voix; arg. — musicale,
segg; II. m. trombitás.
Trompeur, se. s. a. csaló,
ámtító; 2. m. arg. dinnye.
Tronc (tron; tronk), m. bot.
tő, törzs, tőke, faderék;
an. törzs, derék; arch. —
d'une colonne, oszlopde-
rék; cath. irgalomszek-
rény; gén. ág.
Troncature, f. crist. tompi-
tás.
Tronche, f. arch. tuskó; arg.
levágott fő.
Tronchet (-chè), m. orf. üld-
tőke; tonn. vágótőke.
Tronchine (-chi-), f. écon.
lábmelegítő; mod. sétatál-
ca (nőké).
Tronchou, m. ielt. gyöngy-
hal.
Tronçon, m. levágott darab,
csont; hydr. cső; maréch.
farkcsok; —ner (-ço-né),
v. a. szétadarabolni.
Trône, m. trón; — épisco-
pal, püspöki szék; —r, v.
n. uralkodni; it. fig.
Tronière, f. artill. lörés.
Tronquer (-ké), v. a. el-,
megcsonkítani; it. megrövi-
díteni; bot. feuille —ée,
csonka levél.
Trop (tro; trop'), adv. igen,
nagyon; p. — est —, min-
dennek megárt a sok; it.
rien de —, keveset a jóból;
fam. par —, nagyonis; de
—, fölösleges; 2. m. fölös-
leg.
Tropé, m. rhét. átvitt érte-
mény, szókép.
Trophée, m. ant. diadaljel;
emlékjel; fig. m. p. faire
— de qch., dicsekedni,
nagyozni; 2. jelvény.

Troubler

Tropical, e, a. géo. fordú-
lati.
Tropique, m. géo. napfordu-
lat; 2. a. astr. melegvívű.
Tropo'logie, f. erkölcsentan,
illettan; 2. rhét. szókép-
tan; —logique, a. illemta-
ni; rhét. képleges.
Troque, v. troche.
Troquer (-ké), v. a. cserél-
ni, elcserélni; coin. csere-
berélni.
Troqueur, se, s. cserélő.
Troscart, v. trocart.
Trot (tro), m. ügetés; aller
le —, ügetni; fig. mener
q. grand —, vkit zaklatni:
—tade (tro-), f. sétalovag-
lás, kocszás; —tant, m.
arg. patkány; —tante, f.
arg. egér; —te, f. pop. út,
darab út.
Trotte'chemin, m. orn. fe-
hérfarkú billegény; —
menu, s. a. tipegő.
Trot'ter (tro-), v. n. ügetni;
fam. szaladgálni, lótni-
futni; —teur, m. man.
ügető; —tier, ère, s. a.
kószáló; —tin, m. pop.
járó, futkosó; arg. láb;
—tiner, v. a. man. kutya-
módra ügetni; arg. járni:
—toir, m. járda; fam. il
est sur le —, fölkapott az
uborkafára; it. cette fille
est sur le —, ez a leány
eladó.
Trou, m. lyuk; pop. faire un
— à la lune, kerekét olda-
ni; 2. fig. ronda hely, odu;
arg. —d'air, segg.
Trouble, a. zavaros; homi-
lyos; borult; II. m. géo.
iszapos hely; 2. zavar,
nyugtalanág, viszály; 3.
ord. pl. zenebona, zendü-
lés; fig. aggodalom; lelki
zavar; jur. akadály; péch.
—, troubleau, v. trouble;
—fête, m. békebontó.
Troubler, v. a. zavarni, föl-
zavarni; 2. fig. bolygatni,
hóbortgatni, megzavarni;
3. félbeszakítani; II. se —,
v. r. zavarosodni; borul-
ni; homályosodni; fig.
megzavarodni.

Trouée

Trouée, f. *nyíltás, út*; arg. *csipke*.
 Trouer, v. a. *lyukasztani, átlyukasztani*; bas —és, *lyukas harisnya*.
 Trouille, f. écon. *olajsonkoly*.
 Trouillotte (trou-lotte), f. *péché. kis merettyű*.
 Troupe, f. *sereg, csoport*; 2. pl. *hadcsereg*; fig. je *retire* mes —s, *visszavonulok*.
 Troupeau, m. *nyáj, csorda*.
 Troupiale, m. orn. *rigó*.
 Troupier (-pié), m. milit. *katona*.
 Trousse, f. *csomó, kötés, nyalábka*; 2. *chir. műszer-tok*; 3. pl. *reddő bugyogó*; fam. *être aux —s de q., vkinek nyakában lenni*; se *mettre aux —s de q., vki ellenében jogát keresni*.
 Trousseau, m. *csomó, köteg*; 2. *kelengye, menyasszonyi ajándék*.
 Trousse-barre, m. flot. *gúzs*; —étriers, v. *porte-étriers*; —galant, v. *choléra-morbus*; maréch. *csuima*; —pète, f. pop. *kotnyeles*; —pied, m. maréch. *békó*; —queue, m. sell. *farmatring*.
 Trousssequin (-kein), m. sell. *nyeregkápa*.
 Troussier (t.ou-cé), v. a. *föllemelni, fölkötni, fölcsipni, föltűzni*; pop. —ses *guenilles, sátorfáját föl-szedni*; man. —la *queue d'un cheval, ló farkát föl-kötni*; fam. *un homme bien —é, jól termett férfiú*; 2. fig. *am. hirtelen elvégezni*; être —é en *malle, hirtelen meghalni*; 3. v. n. *man. a lábakat magasra emelni*; 4. se —, v. r., *troussez-vous, emelje, húzza, vegye, kapja, csipje föl szoknyáját*.
 Trouse-trait, m. pl. sell. *farmatring-karikák*.
 Troussis (trou-ci), m. *rakott ránc*; *behajtság*.
 Trouvable, a. *megtalálható*.

Trouvaille

Trouvaille, f. fam. *lelet, talált holmi*.
 Trouver, v. a. *találni*; aller —q., *vkít meglátogatni*; —son *compte à qch., vmi-ben hasznót látni*; p. qui *bien fera, bien trouvera, a ki becsületes, holtig becses*; 2. *feltalálni*; 3. *ítélni, látni*; je —e *cela bon, jónak látom*; 4. *jóváhagyni, helyeselni*; II. se —, v. r. *találkozni*; 2. *imp. meg-esni, történni*; *mutatkozni*; 3. *lenni*; se —en *dan-ger, veszélyben lenni*; 4. se —bien, *magát jól érezni*; 5. se —mal, *elájulni*.
 Trouveur, m. opt. *üstökös-kémlő*.
 Trox (trok-ce), m. ent. *fu-trinka*.
 Tru, treu, m. cout. *segéd-péncz*; —age, m. cout. *áru-vám*.
 †Truand, e, s. *csavargó, nap-lopó*; manuf. *zsámoly*; —aille, f. pop. *koldusnép, ringy-rongy nép*; —er, v. n. pop. *koldulni*; *kóbo-rogni, henyélni*; —erie, f. *henyélés, kóbortás, koldu-lás*; —ine, f. agr. *három-águ vasvilla*.
 Truardière, f. agr. *háromágu kapa*.
 Trouble, f. *péché. merettyű*.
 Troubleau, m. *péché. kis me-rettyű*.
 Trucheman, —ment, m. *ma-gyarázó, tolmács*.
 Trucher, v. n. arg. *kol-dulni*.
 Trucheux, m. arg. *koldus*.
 Truelle, f. mac. *vakoló ka-nál*; fam. *il aime la —, szeret építkezni*.
 Truelette, f. mac. *vakoló ka-nálka*.
 Truffe, f. h. n. *szarvasgom-ba*; —d'eau, *sulyom*; arg. —de *savetier, dió*.
 Truffer (tru-fé), v. a. pop. *csalni*; cuis. *szarvasgom-bával fűszerezni*; se —, v. r. v. se *moquer*.
 Trufferie, truffeur, v. trom-perie, etc.

Tuer

Truffière, f. bot. *szarvasgom-bás föld*.
 Truie, f. h. n. *anyasertés, eme*.
 Truite, f. icht. *pisztráng*; —saumonée, *galóca*.
 Truité, e, a. *vöröspettyes*.
 Truitelle, f., truiton, m. icht. *kis pisztráng*.
 Trumeau (-mó), m. bouch. *lapocka*; arch. *ablakköz-fal*; 2. *ablakköztükör*.
 Trusquin (truce-kein), m. charp. *vonómérték, szög-letmérték*.
 Trutiler, v. n. *fütyölni (mint a rigó)*.
 Tu, pion. tu as, *birsz*; tu lis, *olvassz*; 2. *toi, te, ne-ke, téged*; 3. *te, je te connais, ismerlek*.
 Tuable, a. *megölhető*.
 Tuage, m. écon. *levágás, ölés*; it. *vágódaj*.
 Tuant, e, a. fig. *travail —, terhes munka*; it. *unalmas, tűrhetlen*.
 Tu-autem (tu-ó-tème), m. fam. *földolag*; c'est là le —, *itt d bökkendő*.
 Tube, m. cső; ém. *fuvo-cső*; org. *orgonasíp*.
 Tubercule, m. bot. *gümő, gumó*; méd. *pattandás*.
 Tuberculeux, se, bot. *gumós*; méd. *keléses*.
 Tubér'euse, f. bot. *tubaró-zaa*; —eux, se, a. bot. *bütykös*; —osité, f. bot. *gumó, gümő*; méd. *kelés*; an. *bütyök*.
 Tubu'laire, f. conch. *csőves-csiga*; 2. a. bot. v. *tubulé*; —lé, e, a. chi. *szájcsőves*; bot. *csőded, csőves*; —leux, se, a. bot. *csőves*.
 Tudesque (tu-dèce-ke), s. a. *ónemet*; fig. *ódivatú, el-avult*.
 Tuidieu, i. *teringettét*.
 Tue'-brebis, m. bot. *hízóka*; —chien, bot. v. *coléhique*; —loup, m. bot. *farkasül-i sasakvirág*; —mouche, m. *légylölő galóca*; écon. *légycsapó*.
 Tuer (tu-é), v. a. *ölni, meg-ölni, életétől megfosztani*;

Tuerie

ch. *lőni, lelőni*; fig. étes-vous bien tué? *megcáfolták-e!* 2. il a été — é d'un coup de tonnerre, a *villám sújtotta le*; l'apoplexie l'a — é, a *guta ütötte meg*; 3. le chagrin le tue, a *bánat öli meg*; la gaucherie de cet homme — e, ez *ember ügyetlensége türhetlen*; 4. levágni, leölni; ext. elpusztítani; fig. — le temps, az *időt eltölteti*; II. se —, v. r. *magát megölni*; ext. se — à force de travailler, *vesződni, bajoskodni, törni magát*; on s'y tue, *tolonganak*.
Tuerie, f. *mészárlás; öldöklés*.
à Tue-tête, adv. crier —, *te-le torokkal kiabálni*.
Tueur, m. écon. *dísznövelő*; fig. *vagyúró*.
Tue-vant, m. *szelernyő*.
Tuf, m. agr. *szivag; minér. darázsok*; —ier, ère, a. minér. *darazsoknemű*.
Tuile, f. briq., *cserépszindely*; fam. ètre logé près de — s, *padlásszobában lakni*; drap. *simító korong*.
Tuileau, m. briq. *tégla-darab*.
Tuiler, v. a. drap. *simítani*; —ie, f. *téglaház, tégla-égető*.
Tailier, m. *téglaégető*.
Tulip'e, f. bot. *tulipán*; —ier, m. *tulipános pompafa*; —ifère, a. bot. *tulipán-termő*.
Tulle, m. com. *hálósövet, tüll*.
Tumé'faction (-cion), f. méd. *daganat*; —fier, v. a. méd. *daganatot okozni*; 2. se —, v. r. *megdagadni*.
Tumescence (-mèce-çan), tumeur, f. méd. *daganat*.
Tumulaire, a. sir...; pierre —, *sírkő*.
Tumult'e, m. *zsvajg, zsvajgás, zajgás, zsvibongás*; — populaire, *népszendülés*; 2. en —, adt. *zajongva*; —uaire, a. *zajgó, zsvajgó*,

Tunique

zsvibongó; —ment, adv. *zajongva, zsvibongva*; —usement, v. —uirement; —ueux, se, a. *lármás, zajos*.
Tunique, f. *köntös*; an. — du coeur, *szívhartya*; bot. *belhartya*; it. *magtok*.
Tunnel (to-nel), m. *alagút*.
†Turbe, f. prat. —, enquête par —, *csopontos kihallgatás*.
Turbin'aire, m. conch. *fordorsiga*; —e, men. *orgo-napad*; it. *karpad*; mec. *pörgetyűkerék*; —é, e, a. *örvényes, körtvevélakú*; —elle, f. conch. *kürtcsiga*.
Turbot, m. icht. *kövi félszeg-niszó*; —ière, f. cuis. *hal-serpenyő*; —in, m. icht. *kis félszegűszó*.
Turbulemment (-la-man-), adv. *hevesen, heveskedve*.
Turbul'ence (-lan-ce), m. *heveség, heveskedés*; —ent, e, a. *heves, heveskedő*.
Turc, m. litt. *török nyelv*; 2. *török nemzet*; 3. —, turque, a. *török*; traitez q. à la turque, *v. kivel kegyetlenül bánni*.
Turcie, f. hydr. *kőgát*.
Turcoin (-koein), m. com. *teveszörfonal*.
Turelure, f. *versismétlet*; fig. c'est toujours la même —, *mindig egy bakot nyúz*.
Turgescen'ce (-gèce-çance), f. méd. v. *orgasme*; —t, e, a. méd. *puffasztó*.
Turion, m. bot. *tőhajtás*.
Turlupin (-pein), m., m. p. *aljas tréfálódó*; —ade, —age, m. *rosz tréfa*; —er, v. n. *aljas módon élcelni*; 2. v. a. *kötekedni, ingerkedni*.
Turlut (-lu), m. orn. *búbos pacsirta*; —aine, f. mus. *madársíp*; —er, v. n. *du-dolni*.
Turneps (-nèp-ce), m. bot. *karórépa*.
Turpitude, f. *gyalázat, gyalázatoság*.
Turquette (-kèt'), v. herniole.
Turquoise, f. minér. *török-kő, török kő*.

Tyran

Turrette, turrite, f. bot. *toronszál*.
Turriculé, e, a. *torony-alakú*.
Tussilage (-tu-ci-), m. bot. *szattyú*.
Tutélaire, a. véd...; ange —, *védangyal*.
Tutelle, f. *gyámnokság*; fig. *ótalom*.
Tuteur, trice, s. *gyám*; jard. *védkaró*.
Tuthie, tutie (-thie), f. *huta-korom*.
Tutolement, tutolment (-toa-), m. *tegezés*.
Tutoyer, v. a. *tegezni*; 2. se —, v. r. *ec egymást tegezni*.
Tuyau (tu-ió), m. cső; arch. *kémény*; bot. *szár*; call. — de plume, *tollszár*; conch. *csöves csiga*; cost. *rákott ránc*; —ter, v. a. cost. *rákott ráncokba szedni*.
Tuyère (tui-ère), f. fond. *fújtató cső*.
Tympan (tein), m. an. *füldob*; arch. *homlokfal tere*; hydr. *merőkerék*; men. *táblázat*; mus. *rézdob*; —iser, v. a. *hírbe hozni*; —ite, f. méd. *szélkór*; —on, m. mus. *cimbalom*.
Type, m. did. *őskép*; 2. *jelle*; impr. —s, *nyomdabekötők*.
Typh'ie, f. h. n. *kusza*; —ique, a. méd. *hagymázos*; —ode, —oide, a. méd. *fièvre* =, *izzóláz*; —on, v. trombe =, —us (thi-fuce), m. méd. *hagymáz*.
Typique, a. *jelleges, képleges*.
Typo'-graphie, m. *nyomdász*; —graphie, f. *nyomdászat*.
Tyran, m. h. anc. *zsarnok*; *kényúr*; 2. *kegyetlen ember*; orn. *nyizó gébics*; —neau (-ra-nó), fam. *zsarnokcska*; —nicide, m. et a. *zsarnokölő*; 3. *zsarnokölés*; —nie (thi-ra-nie), f. *zsarnokság, népszerűség*; —nique, a. *zsarnoki*; —ment, adv. *zsarnokilag*;

U

—niser (-ra-ni-zé), v. a. zsarnokoskodni, zsarolni; kegyetlenkedni.

U.

U, m. U, a betűsorozatban huszonegyedik.
 †Uberré, v. abundance.
 Ubiquité (-kui-), f. théo. mindenüttiség.
 Ubitré, m. iocht. sugár szőrfarku.
 Uhlán (hou-lan), m. milit. dzsidás.
 Ukase, m. orosz cári parancs.
 Ulcération (-cion), f. méd. genyedés; fig. elkeseredés.
 Ulcère, m. méd. fekély.
 Ulcéreux, v. a. méd. genyeszteni; fig. elkeseríteni; 2. s'—, v. r. megevesedni, meggyülni.
 Ulcéreux, se, a. méd. fekélyes.
 Uligineux, se, a. bot. posványos.
 Ulérieur, e, a. géo. tulzós; 2. továbbí; —ment, adv. továbbá; 3. azután, később.
 Ultimat, ultimatum (-tome), m. dipl. végnyilatkozat.
 Ultra, m. tulzós; —libéral, e, s. tulzós szabadelvű; —mondain, e, a. phys. földfeletti; —montain, e, a. havason túli; 2. théo. pápai; 3. m. pápavédő; —royaliste, s. a. tulzós királypárti.
 Ulula, m. orn. gyöngybagoly.
 Ulve, f. bot. moszat.
 Un (eun), m. egy, egyes; 2. —, e, a. egy; 3. egyetlen; fam. c'est tout —, az mindegy; —à —, egyenkint.
 Unanim'e (u-na-), a. egyérmű; egyezős. egyhangú; —ment, adv. egyhangilag, stb. —ité, f. egyérműség; egyetértés.
 Unguis (on-gui-ce), m. an. könycsont.
 Uni, e (u-ni), a. síma; sík;

Uni-capsulaire

conduite —e, egyszerű viselkedés; géo. egyenlő; man. galop —, egyenlő vágta; 2. adv. símán.
 Uni-capsulaire, a. bot. egycsészű; —caule, a. bot. egyszárú; —corne, m. v. nárral, —flore, a. bot. egyvirágú; —folium (-ome) m. bot. májfű; —forme, a. egyalakú; egyenlő; 2. m. egyenruha; —formément, adv. egyenlően; —formiser, v. a. p. u. egyenlővé tenni; —formité, f. egyalakúság; egyenlőség; egyhangúság; —latéral, e, bot. egyoldali; —lobé, e, a. bot. egykarélyú.
 Uniment (u-ni-), adv. egyenlően, símán; 2. egyszerűen; nyíltan, kereken.
 Union (u-ni-), f. egyesítés; összekötés; joaill. körtealakú gyöngy; fig. l'esprit d'—, az egység szelleme; 2. géo. szövetség.
 Unique, a. egyetlen; fig. egyedüli; fam. c'est —, ez különös; —ment, adv. csupán, kizárólagosan; 2. egyedül.
 Unir, v. a. egyesíteni; it. fig.; 3. simítani, egyengetni; 3. s'—, v. r. egyesülni; man. magát összeszedni.
 Unisson (u-ni-çon), m. egyhangúság; fig., fam. se mettre à l'— de tout le monde, mindenkihez alkalmazkodni; 2. —, ne, a. összhangzó.
 Unitaire (u-ni-), m. théo. egységelvű.
 Unité (u-ni-), f. arith. egység.
 Univalve (u-ni-), a. bot. egypelcsés.
 Univers (u-ni-vèr; —verze), m. világegyetem; *—aliser (u-ni-vèr-ça-li-zé), v. a. p. u. egyetemíteni; —alité, f. egyetemesség; —el, le, a. általános; —lement, adv. általánosan; —itaire, a. egyetemi; —ité, f. egyetem.
 Univoque (u-ni-), a. log.

Urticaire

egyértelmű; gr. hang-egyző.
 Unxie (on-), m. bot. kámforfű.
 Unzaine (on-), m. riv. sóhajó.
 Upis, upide, f. ent. liszt-rejtény.
 Urane, m. minér. sárgany.
 Urano-graphie, m. égleíró; —graphie, f. égrajz; —logie, f. égtan; —métrie, f. astr. égmérés; —scope, m. iocht. égnézőhal; —scopie, f. did. égvizsgálás.
 Urbain, e, a. városi.
 Urbanité, f. udvariasság.
 Urbère, m. ent. kendermagbogár.
 Uréolulé, e, a. bot. bögrealakú. [ben.
 Urchin (-chein), m. bot. ger-
 Ure, m. h. n. bölény.
 Urebec, v. urbère.
 Urée, f. chi. húgyany.
 Urétère, f. an. húgycsatorna.
 Urétéríte, f. méd. húgycsatornalob.
 Uréthre, urètre, m. an. húgycső.
 Urétro-rrhagie, f. méd. húgycsővérzés; —tome, m. chir. húgycsőmérő; —tomie, f. chir. húgycsővágás.
 Urgence (-jan-ce), m. szorgosság, sürgetőség.
 Urgent, e, a. sürgős, szorgos.
 Urinaire (-ri-), a. an. húgy...; vessie —, húgyhólyag.
 Urinal (-ri-), m. méd. húgyedény.
 †Urinateur (-ri-), m. mar. gyöngyhalász.
 Urin'e (-ri-), f. méd. húgy; —er, v. n. húgyozni; —eux, se, a. méd. húgy-nemű.
 Urne, f. ant. hamveder.
 Uro-cérates, m. ent. fűrészbogarak; —dynie, f. méd. húgyfájdalom.
 Ursin (-çain), m. h. n. medvefóka.
 Urticaire, f. méd. csalánkúteg; —cation (-cion), f.

Us

chir. csaláncsípítés; —
cées, f. pl. bot. csaláncs-
lék.
Us (u; uz), m. pl. prat. szo-
kások.
Usage, m. szokás, hagyó-
mány, bevett szokás; 2.
használat; it. hasznové-
tel; cout. droit d'—, fái-
zási jog; 3. ismeret, ta-
pasztalat; 5. libr. —s, egy-
házi könyvek.
Usager, m. cout. fázási és
legelőjogot bíró; 2. —, ère,
a. használatos, szokott.
Usance, f. szokás; 2. com.
váltószokás; lettre à —,
szokásra (30 napra) kelt
váltó.
User, v. n. használni, élvez-
ni; —mal, visszaélni; 2.
en — bien ou mal avec q.,
vkivel jól vagy rosszul bán-
ni; II. v. a. el-, fölhasz-
nálni; fogyasztani; kop-
tatni; habit —é, viselt
ruha; fig. il a —é mon
crédit, hasznára fordítá
hitelemet; — ses ressource-
ces, segédeszközeit elfecsé-
relni; — ses yeux, szemét
gyöngöztetni; passion —é,
elhamvadt szenvedély; che-
val —é, elcsigázott ló; e.
f. ki-, levágni; mir. véko-
nyabbra csiszolni; III.
s'—, v. r. kopni, elkopni;
gyöngöztetni; IV. m. hasz-
nálat; használás; fig. cet
homme est bon à l'—, kö-
zelebb ismeretség mellett
mindinkább kitűnik.
Usine, f. t. t. huta.
Usité, e, a. szokásos, szo-
kott.
Usnée, f. bot. moh.
Usquebac (uce-ke-bak), m.
com. safránpálinka.
Ustensile (uce-tan-cile), m.
écon. eszköz, edény; —s
aratoires, földművelési esz-
közök; milit. droit d'—,
szállásbér, élelmi pénz.
Ustion (uce-thi-on), f. chir.
égetés; 2. it. pirítás.
Usucapion, jur. v. prescrip-
tion.
Usuel, le (u-zu-), a. szoká-

Usu'fructuaire

sos, szokásbeli; —lement,
adv. p. u. szokásosan.
Usu'fructuaire (u-zu-), a. jur.
haszonvélteli; haszonélve-
zeti; —fruit (u-zu-frui),
m. jur. haszonvéltel; —frui-
tier, ère, s. haszonélvező.
Usuraire, a. uszórás; —ment,
adv. uszórászkodva.
Usur'e, f. uszora; fig. rendre
avec —, dúsan visszaad-
ni; 2. elkoptatás; —ier,
ère, s. a. uszórás.
Usurpateur, trice, s. bi-
torló; —ation, f. bitorlás.
Usurper, v. a. bitorolni.
Ut (ute), m. mus. c, a hang-
rovat első zöngéje.
Utensile, v. ustensile.
Utérin, e (-rein; —ri-ne), a.
jur. feltésvér (anyai rész-
ről); —ité, f. jur. rokon-
ság (anyai részről).
Util'e, a. hasznos; prat.
jours —s, törvényt napok;
2. m. hasznos; —ment,
adv. hasznosan; *—isation
(-cion), f. hasznosítás;
használás; *—iser, v. a.
használni; hasznosítani;
—ité, f. haszon; hasznos-
ság, haszonvehetőség.
Utiner (-thi-nè), m. tonn.
súlyok; 2. párnaszámoly.
Utopie, f. sehonna; fig.
agyrem.
Utricu'laire, f. bot. rence;
2. m. mus. dudás; 3. a.
bot. tissu —, sejtzövet;
—le, m. kis tömlő; bot.
szütyű; —leux, se, a. bot.
szütyűs.
Utriforme, a. tömlőalakú.
Uvaire, a. bot. billinges.
Uve, m. ólomhőkenőcs.
Uvée, f. an. tulokhártya.
Uvulaire, a. an. nyelvecsap...;
glandes —s, nyelvecsapmi-
rigy.
Uvule, v. luetete.
Uxoricide, m. jur. hitves-
gyilkos; 2. hitvesgyilkolás.

V.

V (ve; vé), m. V, a betűso-
rozatban huszonkettedik.

Vade

Va, adv. fam. nem bánom,
legyen.
Vacance, f. üresedés; 2. ord.
pl. szünet; jour de —,
ünnepnap.
Vacant, e, a. megürült; la-
katlan; fig. üres; jur.
nyílt.
Vacarme, m. láрма, zsitbaj,
zaj; zenebona, veszekedés.
Vacation (-cion), f. tüzlet;
2. ülés; ülésdij; 3. —s,
törvénytiszti.
Vaccin (vak-cein), m. méd.
védhimlőanyag; 2. a. m.
bouton —, védhimlő;
—able, a. méd. beoltható;
—ateur (vak-ci), m. méd.
himlőoltó; —ation (vak-
ci-(-cion), f. méd. himlő-
oltás; —e (vak-ci-), f. vét.
tehénhimlő; méd. védhim-
lőoltás; —er (vak-ci-), v.
a. méd. védhimlőt oltani.
Vaccinet, m. bot. áfonya.
Vache, f. tehén; bouse de
—, tehénganaj; —marine,
markonc; pop. il a mangé
de la — enragée, sok bajt
és bánatot szenvedett;
com. tehénbőr; sal. sóra-
kás.
Vach'er, ère, s. tehéncsordás;
—erie, f. écon. tehénis-
tálló; fejőte.
Vachin (-chein), m. com.
marhabőr.
Vaciét (-è), m. bot. hamvas
áfonya.
Vacillant, e (-cil-lan), a. in-
gó, ingadozó; lobogó; fig.
ingatag.
Vacilla'tion (-cil-la-cion), f.
ingás, ingadozás; fig. ha-
bozás, ingatagság; —toire,
a. kétes, bizonytalan, ha-
bozó.
Vaciement (-cil-le-man), m.
remegés, ingás.
Vacieller (-va-cil-lé), v. n. in-
gadozni, reszketni; dadog-
ni, hebegni; fig. habozni.
Vacos (-co), m. h. n. fehér
hangya.
Vacuité (-ku-i), f. méd.
üresség.
Vade, f. jeu. tétel; mar-
osztályrész; fig. être pour

†Vademanque

sa — dans qch., vmiben részt venni.
†Vademanque, f. banq. pénz-tárhiány.
Vademecum (vadé-mé-kome), m. fam. jervelem (zsebkönyv).
Vadruille, v. guipon (mar.).
Vagabond, e, s. a. csavargó, tekergő, kóborló; fig. conversation —e, folyvást változó társalgás; —age, m. kóborlás, csavargás, lödörgés; —er, v. n. csavaroogni, kóborolni, lödörögni.
Vagant, m. mar. parti-rabló.
Vagin (-jein), m. an. méh-hüvely.
Vagir, v. n. nyifogni, nyafogni.
Vagissement (-man), m. nyafogás.
Vagistas (-gice-tace), m. kandilyuk, nézőke; 2. kocsiredőny.
Vague, m. határtalan légtér; bizonytalanság; fig. se perdre dans le —, gözbe beszélni; 2. a. bizonytalan; általános; agr. terres —s, parlagföld; II. f. hullám; brass. malátakeverő.
Vaguemestre (-mèce), m. milit. kocsimester.
Vagner (-ghé), v. n. p. u. kóborogni, ügyelegni, kószálni; brass. keverní.
Vaguesse (-ghèce), f. peintr. légiesség.
Vaigrage, m. mar. bétlet; bétletezés.
Vaigrer, v. a. mar. bétletezni.
Vaigres, m. mar. bétletrendő.
Vaillamment (va-lia-man), adv. vitézül.
Vaillance (va-lian-ce), f. poét. st. s. vitézség.
Vaillant (va-lian), m. fam. vagyong; 2. —, e, a. vitéz, bátor.
†Vaillantise (va-lian-), f. buri. hőstett.
Vain, e, a. kiu, hasztalan;

Vainore

agr. v. vague; ch. fumées —s, könnyed nyom; †un temps —, tikkasztó hőség; 2. üres, hiábavaló; mulandó; 3. hiu, büszke; gögös; 4. en —, adt. hiában.
Vainire, v. a. ir. győzni, legyőzni, meggyőzni; 2. leküzdeni; 3. föltűlni.
Vaincu, m. legyőzött.
Vainement, adv. hiába, hasztalanul.
Vainqueur (-keur), m. győző, győztes, győzedelmes; poét. a. m. győzedelmes; iron. air —, vállalkozó arc.
Vair, m. tászurke prém, gerezna; 2. bot. komorsárga zuzmó.
Vairon, m. an. csókaszem; 2. icht. egri ponty.
Vaisseau (vé-cő), m. edény; drap. kallóteknő; 2. mar. hajó; arch. templom kőzéptere.
Vaisselet (vé-ce-lè), m. edényke.
Vaisselle (vé-cè-le), f. écon. asztali edény; pop. remuer la — de q., vkinek ingóságait lefoglalni; arg. — de poche, pénz.
†Val, m. völgy.
Valable, a. jur. érvényes; 2. elfogadható; —ment, adv. érvényesen.
Valériane, f. bot. gyökönke.
Valet (-lè), m. szolga, inas; — de chambre, komornok; — de pied, futnok; — d'écurie, lovász; — de basse cour, háziszolga; ch. — de chiens, pecér; num. szorítóhorog; —age, m. b. béres munka; —aille, f. cselédség.
Valet-à-patin, m. chir. csipez.
Valetier, v. n. fig. alázatoskodni.
Valétudinaire a. beteges.
Valeur, f. érték; les vins ne sont pas en — cette année, ez idén nincs ára a bor-nak; fig. donner de — à qch., vmire súlyt fektetni;

Vampire

il n'a pas bu la — d'un verre de vin, alig ivott egy pohár bort; 2. vitézség;
†Valeurusement (-man), adv. st. s. vitézül, bátran; —eux, se, a. vitéz, bátor, rettenthetlen.
Validation (-cion), f. pal. érvényesítés; —e, a. jur. érvényes, jogérvényes; 2. p. u. egészséges, erős; —ment, adv. jogérvényesen; —er, v. a. érvényesíteni; hitelesíteni; —ité, f. did. jogvény; érvényesség.
Valise, f. sell. bőrtáska, bőrzsák; — de lit, párnazsák.
Vallée (va-), f. völgy; 2. p. u. hegyszak; h. de F. baromfi-piac (Párisban).
Vallon (va-lon), m. kis völgy.
Valoir, v. n. ir. érní, becsélni lenni; pr. il sait ce qu'en vaut l'aune, kijutott neki abból; 2. il ne vaut pas la peine, nem érdemli a fáradságot; cela ne vaut rien, ez rossz jel; 3. hasznos, hajítani; 4. faire —, érvényesíteni; fig. se faire —, magát tekintetbe helyezni; faire bien — une chose, vmít jól eladni; it. vmít jól alkalmazni; 5. à —, com. lerovással; 6. cela vaut fait, ez annyi mint bizonyos; 7. vaille que vaille, találmomra, gondolomra, vaktába; II. v. a. megszerezni; jövedelmezni.
Valse, f. keringő; —er, v. n. keringőt lejteni, járni; —eur, se, s. keringőtáncos.
Vulture, f. mar. árbockarika.
Value, f. prat. la plus —, túlérték.
Valuation (-cion), f. mon. értékszámítás.
Valv'e, f. h. n. csigateknő, csigahéj; bot. pelce, pillenpáty; —ule, f. bot. pelcecske; an. kopács.
Vampire, m. h. n. tölcserorri denevér; fig. vérszopó,

Van

Van, m. sikkhejskór, hárs-kór.
 Vanant, e, a. pap. papier —, csomagoldási papír.
 Vandalé, m. fig. műromboló; * — isme, m. műrombolás.
 Vanesse, m. h. n. kérész.
 Vangeur, vangeur, m. briq., agyaggyűrő.
 Vanille, f. bot. com., kunkor; vanilia; 2. —, vanillier, mekszikói kunkor.
 Vanit'ó, f. hiúság; 2. hiábavalóság, semmiség; faire — de qch., ord. m. p. nagyzolni, dicsekedni, kérkedni vmivel; sans —, adv. dicsekedés nélkül mondva, — eusement, adv. kérkedve; — eux, se, s. a. fam. hiu kérkedő.
 Vanne, f. hydr. zúgó, rekesz; écon. tűzdelt paplan.
 Vanneau (va-nó), m. orn. libuc, libic; — pluvier, lile.
 Vanner (va-né), v. a. agr. szórni, szelelni; 2. v. n. pop. elillanni; — ie, f. kósárhátas; kaskótó munka.
 Vann'ette (va-), f. agr. abrakrosta, abrakosár; — eur, se, a. agr. szóró; — ier, m. kosár, kaskótó.
 Vantail, m. ablak, ajtószárny.
 Vantard, e, s. a. fam. dicsekvő, kérkedő.
 Vanter, v. a. dicsegni, magasztalni; 2. se —, v. r. dicsekedni; — ie, f. dicsekvés, dicsekedés, kérkedés.
 Vanteur, se, v. vantard.
 Vantiller, a. charp., hydr. elszilipelni.
 Va-nu-pieds, m. mezitlábos csavargó.
 Vapeur, m. pára, gőz; vulg. kigőzölges; méd. idegbaj; szélszorulás; phys., méo. bateau, voiture à —, gőzhajó, -kocsi.
 Vapoteux, se, a. méd. p. u. puffasztó; 4. s. a. idegbaj, lépőros; 3. pársz, gőzös; — isable, a. elpárolgatható; — isation, f. chi.

Vaquer

elpárolgás; — iser, v. a. elpárolgathatni; 2. se —, v. r. elpárologni.
 Vaquer (va-ke), v. n. megürülni; 2. szünetedni lenni, szünetelni; 3. — a qch., rajta lenni, fáradozni.
 Vaquette, f. com. kis marhabőr.
 Varaigne (-rè-nien), m. sal. sóstó zúgója; arg. disznóbab.
 Vaire, f. bot. fehér zászpa.
 Varan, m. h. n. egyiptomi petymeg.
 Varander, v. a. péch. leccőpegtetni.
 Varc, varech, vrac, m. bot. omboly, hínár; mar. hajótörédé; droit de —, partijog; ext. tengerlápa.
 Varenne (-rè-ne), f. écon. pusztá; ch. vadászkerület.
 Vares crues, f. briq., rozsul égetett tégla.
 Vareuse, f. mar. matrőzfoslány.
 Variabilité, f. did. változékonyság.
 Variable, a. változékonny.
 Variant, e, a. változó; 2. — e, f. szövegeltérés, eltérvény.
 Variation (-cion), f. változás; eltérés; mus. változat.
 Varice, f. méd. érdúc, ér-csomó; maréch. érdag.
 Vari'celle, f. méd. vízhimlő; — coc'le, f. méd. érdúcsevv.
 Varier, v. a. változtatni; phys. mouvement — é, egyenetlen mozgás; 2. v. n. változni, megváltozni; le vent a — é, a szél megfordult; eltérni.
 Variété, f. változatosság, sokféleség; 2. — s, pl. litt. egyveleg.
 Variol'e, f. méd. himlő; — ette, v. varicelle; — eux, se, s. himlőbeteg; 2. a. himlős.
 Variqueux, se, a. méd. érdúcos.
 Varlet (-lé), m. chev. tapró, fegyvernők; 2. hydr. sugárfa.
 Varlope, f. men. simítógyalu.

Végé'tal

Varr'e (vá-), f. péch. teknőszigony; — er, v. a. péch. szigonyozni; — eur, m. szigonyozó.
 Varvoute, varvonte, i. péch. zsákháló.
 Vasard, a. m. mar. izzapos.
 Vasculaire, vasculeux, se (vace-), a. an. edény...; membrane —, edényhártya; bot. kehelyidomá.
 Vase (váze), m. edény, dísz-edény; 2. f. izzap.
 Vase, e, a. foin —, izzapos széna.
 Vaseux, se, a. izzapos.
 Vasière, f. sal. sokazán.
 Vasistas, v. vagistas.
 Vason, m. briq. agyaggyöröngy.
 Vassal, e, s. féo. jobbágy, hűbérnök.
 Vasselage, m. féo. jobbágy-ság.
 Vaste, a. kiterjedt, tágas; fig. roppant, határtalan.
 †Vastité, f. tágasság.
 Vaudeville, m. népdal; 2. litt. népszimul.
 Vaurien, ne, s. fam. semmi-rekellő.
 Vautour, m. orn. kánya.
 Vautrait, m. chi. vadász-köz (vadkanra); — er, v. n. ch. vadkanra vadászni (a hozzávalóval); — oir, m. ch. vaddisznó-fertő.
 Vavass'al, m. féo. paraszt; — eur, m. féo. hűbérúr; — orie, f. hűbérjóság.
 Veau (vó), m. borju; pop. faire le pied de — a q. sündörkődni; du —, borjuhús; h. n. — aquatique, manátrozsmár; — marin, borjufoka; 2. t. t. corr. borjubbőr.
 Vedelet, m. écon. borjupasztor.
 Vedette, f. táboraszem; lovag-ór; fig. titre en —, címzés (levél elején).
 Végé'tal, m. bot. növény; 2. — e, a. növény...; régne —, növényország; — tatif, ve, a. bot. növényi, tenyészteti; — tation, f. bot. tenyésztés; növényzet, nö-

Véhemen'ce

vényelet; —ter, v. a. bot. *tenyészni*; fig. *tengődni*.
Véhemen'ce (-man-), m. *hév, indulatosság, heveség*; 2. *qf. szertelenség*; —t, e, a. *indulatos, heves; élénk*; —ement, adv. pal. *inusz, nagymértékben, fölöttébb*.
Véhicule, m. *segédeszköz, segédázer*; 2. *fam. mozdony, jármű*.
Veill'e, f. *virrasztás; étag de —, ébrenlét*; fig. pl. *éjmunika*; 2. *elbést*; fig. *être à la — de... , tevőfélben lenni*; —é (vé-lé), f. *esti órák; esteli kör*; 2. *virrasztás (beteg mellett)*; —er, v. n. *virrasztani, ébren lenni*; 2. = à qch., *vmire örködni*; II. v. a. = *un malade, beteg mellett virrasztani*; fig. =q., *vkít lesni; valakire vigyázni*; —eur, m. *halottör*; —euse, f. *éjilámpa*; —oir, m. *éjiasztal*.
Veillotte, f. *agr. petrence*.
Veirie (vè-), f. *an. ér*; fig. *il n'a point de sang dans les —s, nincs bátorsága*; it. *être en —, folyamatosan lenni*; 2. *expl. d'or, aranyér*; hydr. —d'eau, *víz-ér*.
Vein'é, e (vè-), a. *eres*; —er, v. a. *peint. erezni*; —eux, se, a. *érdús*; it. *eres*; —ule, f. *an. vérerecske*.
Vélar, m. *bot. szegecs*.
Velat (vè-ló), i. *ch. hahó*!
Vélelle (-lèl-), f. *h. n. virágféreg*.
Véler, v. n. *borjazni*.
Velleité (vèl-lé), f. *puszta akarat*.
Véloce, a. *astr. gyors*.
Véloci-fère, m. *carross. gyorskocsi*; —pède, m. *gyalogkocsi*; 2. a. h. n. *gyorslábú*.
Vélocité, f. *st. s. gyorsaság*.
Velours (vlour-), m. *manuf. bársony; fabricant de —, bársonygyáros*; ext. *chemin de —, pázsitos út*; *fam. jouer sur le —, nyert pénzzel játszani*; it. *faire*

Velouté

patte de —, rossz szándékát barátságos arc mögé rejtenti.
Velouté (vlouté), m. *manuf. bársonygaland*; an. *bársonyos bőr*; 2. —, e, a. *bársonyszerű*; bot. *rose —e, selyemróza*; cuis. *fromage —, penészes sajg*.
Velouter (vlou-), v. a. *manuf. bársonyszerűen szőni*.
Velt'age, m. *com. akolás*; —e, m. *akolófa*; —er, v. a. *com. akolni*; —eur, m. *com. akoló*.
Velu (vlu-), m. *icht. mohos szarvashal*; 2. —, e, a. *szőrös; bozontos*; bot. *szőszös*.
Velvotte, f. *fűnyűg*.
Venaison (vne-zon), f. *ch. vadhús; vad*; 2. *vadszag*.
Vénal, e, a. *eladó*; com. *va leur —, folyó ár*; fig. *megvesztegethető*; —emant, adv. p. u. *megvesztegetőleg*; —ité, f. *megvesztegethetőség*.
Venant (vnan), m. *et a. m. jövő*; pop. *rente bien —, biztos jövedék*.
Vendable, a. *jur. eladó*.
Vendange (van-), m. *szüret*; fig. *faire —, nyereséget csinálni*; arg. *árnyékszék-tisztítás*; —er, v. a. *szüretelni*; fig. *pusztítani*; *rabolni*; arg. *árnyékszéket tisztítani*; —eoir (-joare), *vign. borház*; —ette, f. *orn. boros rigó*; —eur, se, s. *szüretelő*; arg. *árnyékszék-tisztító*.
Vendémiaire (van-), m. h. *de Fr. őszhó (a francia köztársaság első hónapja sept. 22-től okt. 21-ig)*.
Vendeur, se, s. *áruló, árus*; —de *mithridate, javos*; prat. —, *venderesse, eladó*.
Vendication, etc. v. *revendication, etc.*
Vendre, v. a. *eladni*; com. *árulni*; —du *regat, kofászkodni*; 2. —q., *vkít elárulni*; *homme vendu —, megvesztegetett ember*; arg. —la *calebasse, gyanuper-*

Venir

rel élni; 3. se —, v. r. *elkelni*; it. *magát eladni*.
Vendredi, m. *péntek*.
Vénéfice, m. *pal. mérlegkeverés*.
Venelle, f. *utácska*; pop. *enfiler la —, kerekét oldani*.
Vénéneux, se, a. *bot. mérges*.
Vener (vné), v. a. *ch. hajtatni, abajgatni*; *faire — de la viande, húst beedzeni, pácolni*.
Vénérable, a. *tiszteletreméltó*; 2. *tiszteletendő*; arg. *segg*; —ment, adv. *tiszteletreméltón*; —ation (-cion), f. *tisztelet*; 2. *tisztelet*; —er, v. a. *tiszteelni*.
Vénérie (vènné-ri), f. *ch. vadászat*; 2. *vadászlak*.
Vénérien, ne, a. *acte —, nősítés*; méd. *mal —, betegség*.
Venette (ve-nète), f. *fam. aggodalom*; *on lui a donné la —, megszegették*.
Veneur (vneur), m. *ch. vadász*.
Vengeance (van-jan-), f. *bosszu*; *tirer —, bosszút állni*; 2. *bosszuvágy*.
Venger, v. a. *bosszulni, megbosszulni*; 2. se —, v. r. *bosszút állni*.
Vengeur, —eresse, s. *bosszuló, bosszút álló*.
Veniat (vé-niat'), m. *idézés*.
Vénial, le, a. *théo. megbocsátható*; —lement, adv. *megbocsáthatólag*.
Vénimeux, se, a. *mérges*; it. *megmérgezett*.
Venin (vnein), m. *állati mérreg*; 2. *fig. kajánság, gonoszság*.
Venir (vnir), v. n. *ir. jöni*; *le premier venu, akáki*; *bien venu, szívesen látott*; *soyez le bien venu, Isten hozta*; 2. *megérkezni*; *fam. d'où venez-vous? hát ezt se tudja?* 3. *vkít elkísérni*; 4. *lejöni*; *megkapni*; *faire — qch., vmit hozatni*; *átengedni*; 5. —voir, *meglátogatni*; *fam.*

Vent

je le vois —, *sejtem számdékát*; 6. *érkezni*; il me vint une pensée, *gondolatom támadt*; 7. *származni*; 8. *következni*; la semaine qui vient, *következő hét*; fig. viennent les prunes, *jövő nyáron*; 9. *nőni, tenyészni*; 10. l'eau lui venait jusqu' a la ceinture, *a víz öveig ért*; — au trône, *trónra jutni*; 11. *összekapni*; *összeverekedni*; 12. s'il venait à mourir, *ha meghalna*; 13. *térni, áttérni valamire*; faire — à la raison q., *vkít észre téríteni*; 14. — bien à, *jól állani, illeni*; 15. — à, *jutni vmihez*; 16. — de, *il vient de partir, épen most utazott el*.

Vent (van), m. szél; être logé à quatre —s, *szellős lakást bérni*; fam. regarder d'où vient le —, *bármészakodni*; it. il pleut à tous —s, *mindenütt érhet szerencsétlenség*; — it. aller selon le —, *a körülményekhez alkalmazkodni*; maréeh. ce cheval a du —, *e ló kehes*; II. levegő, légnyomás; ch. szag, szimat; fig. avoir — de qch., *vminek nesztét venni*; méd. *szélszorulás*; lâcher un —, *lingani*; pop. *lélekzet*; it. prendre —, *lélekzeni*; 2. fig. *hiúság*; *kérkedés*.

Ventage, m. agr. szórás.

Vente (van-), f. eladás; 2. *kelet, kelendőség*; 3. *tvásárter*; e. f. *vágás*; féo. *hűbérpénz*.

Venteau (van-tó), m. hydr. *sziltpkapu*.

Venter (van-té), v. n. et imp. *júni (szélről)*; fig. quelque vent qu'il —e, *bármilyen szél is*; 2. v. a. agr. *szórni*.

Venteux, se, a. szeles.

Ventier, m. e. f. *fakereskedő (ki egész vágást vesz meg)*.

Ventila'teur (van-), m. phys. *szélfogó*; —ion (-cion), f.

Ventiler

prat. *örökség-becslés*; 2. phys. *szélfogók használása*.

Ventiler (van-), v. a. prat. *egyenként megbecsülni*; fig. p. u. *megvitatni*; constr. *szélfogókat alkalmazni*.

Ventiller (van-), v. a. mar. *kipallózni*.

Ventôse (van-), m. h. de Fr. *szélhó (a francia köztársaság 6. hónapja, febr. 19-től márc. 20-ig)*.

Ventosité (van-), f. méd. *szélszorulás*.

Ventouse (van-), f. chir. *köply*; arch. *szelelőcső*; hydr. *szelelőlyuk*, —er, v. a. chir. *köplyözni*; hydr., arch. *szelelőlyukakat alkalmazni*.

Ventral, e (van-), a. an. *has...*

Ventre (van-), m. an. *has*; petit —, *gyomor*; bas —, *alhas*; aller — à terre, *sebes vágatva lovagolni*; fam. demander pardon —, *meghunyászkodni*; 2. fig. je saurais ce qu'il a dans le —, *majd eteვენére tapintok*; fam. il lui mit le feu sous le —, *haragra gerjesztette*; 3. *anyaméh*; c'est le — de ma mère, *erre ugyan rá nem birnak többé*; arch. ce mur fait —, *e fal domborodik*; artil. le canon est sur le —, *az ágyú hasal, v. földön fekszik*; expl. *dag*; tour. — à planer, *melleszka*.

Ventrebleu, i. *teringettél*.

Ventrée, v. portée.

Ventri'cole, s. a. *hashízaló, eszem-iszom ember*; —culation (-cion), f. méd. *szélkór*; —cule, m. an. —s du coeurs, *szívüreg, szívgyomor*; 2. ab. *benőd, gyomor*; zúza; —ère (van-), f. sell. *hasló, hasveder*; —loque, s. a. *hasbeszélő*; —loquie, f. *hasbeszélés*; —potent, e, a. *potrohós*.

se Ventrouiller (van-), v. r. *sárban hengeregni*.

Verd'âtre

Ventru, e (van-), s. a. *pohos, potrohós*; bot. *hasas*.

Venturon (van-), m. pèch. *varsa*; orn. *olasz pinty*.

Venne (ve-), f. *tmegerkezés*; les allées et —s, *lótás-futás*; 2. *termet*; bot. *nővés*.

Vénule, f. minér. *erecske*.

Vénus (vé-nuce), f. myth. *Vénus*; fig. *szépség*; astr. *esthajnal-csillag*.

†Vèpre, m. g. p. *estidő*.

Vèpres, f. pl. h. eccl. *vecsernye*; fam. après —, *complices, mindent a maga idejében*.

Ver (vèr), m. h. n. *féreg*; — de terre, *giliszta*; — de meunier, *ögölyféreg*; — à soie, *sejlymér*; pop. tirer les —s du nez à q., *vkít kipuhatolni*.

Véracité, f. *igazságosság, igazmondóság*.

Vératre, m. bot. *hunyor*.

Verbal, e, a. gr. *igétörzsi*; litt. rapport —, *szóbeli jelentés*; —ement, adv. *szóbelileg*; —isation (-cion), f. prat. *jegyzkönyv fölvétele*; —iser, v. n. prat. *jegyzkönyvbe ígteni*; fig. il ne fait que —, *folyvást kotyog*; 2. —, dresser un procès verbal, *jegyzkönyvet szerkeszteni*.

Verbe, m. gr. *ige*.

Verbération (-cion), f. phys. *rezgés*.

Verbeux, se, a. *fecsegő*; szó szapora.

Verbiage, m. *fecsegés*; —er, v. n. *fecsegni*; —eur, se, s. fam. *fecsegő*.

Verbosité, f. *csacsakosság, hosszadalmasság*.

Ver-coquin, m. ent. *kendermagbogár*; méd. *hólyagóc*; méd. *agydüh*.

Verdagon, m. com. *karcos bor*.

Verd'âtre, a. *zöldes*; —aud, e, a. p. u. *éretlen*; —élet, te, a. *savanyúság*; fanyar; fig. *élénk*; —erie, f. com. *cserje, haraszt, erdő*; erdőjog; —et, m. chi. *réz*.

Verdiet

rozsa; arg. szél; —eur, f. bot. nedv; fanyarság; fig. élénkség, erő; it. durvaság.
Verdict, m. jur. esküdtek véleménye.
Verd'ier (-dié), m. e. f. erdész; orn. zöldike; —illon, m. ard. feszítő rúd; —ir, v. n. bot. zöldülni; it. chi. rézrozsdássá lenni; 2. v. a. zöldre festeni; —oyant, e, a. zöldellő; —oyer, v. verdir (l.); —ure, f. zöld; lombozat; —urier, m. cuis. udvari konyhakertész; —urrière, f. zöldségárusnő.
Véreux, se, a. férges; fig. fam. dette —se, veszendő adósság; cause —se, gyanus ügy.
Verge, f. vessző; la —d'un fouet, suhogó, ostorhegy; an. mony, pöcs; bot. —à berger, takácsmácsonya; ét. étain en —, rúdón; horl. lógony; mar. —de l'ancre, horgomyszár; II. ord. pl. virgács.
Vergeage (-ja-), m. com. kémérés; it. akolás.
Verg'ence (-jan-), m. méd. tolulás; —er, v. a. kimerüni; it. akolni; —er, m. jard. gyümölcsös.
Vergerotte, f. bot. csikszár.
Vergeur, v. a. kefélni, megkefélni; peau —ée, sáros arc.
Verget'ier (-thié), m. kefekötő; —te (-jette), f. ord. pl. kefe; =s d'un tambour, dobkarikák; vesszőcske.
Vergeure (vèr-ju-re), f. pap. kassodrony.
Verglas (-glá), m. olmos idő.
Vergne (ver-nieu), m. bot. egerfa; arg. város.
†Vergogne (-go-nieu), f. fam. g. p. szemérem, szégyen.
Vergue (vèr-ghe), f. mar. vitorlarúd.
Véricle, f. joail. diamant de —, csekkő.
Vérid'ité, f. megbízhatóság, szavahívósság; igazságoság; —que, a. igazmondó.
Vérid'icateur, m. jur. hitele-

Vérin

sítő; —cation (-cion), f. igazolás; —er, v. a. igazolni; hitelesíteni; 2. nyomon, vizsgálni; 3. se =, v. r. bebizonyulni.
Vérin (-rein), m. mécs. emelő csavar; —e, f. mar. korományos éji lámpája.
Véritable, a. igaz, valódi, valóságos; =ment, adv. igazán, stb.; —té, f. igazság, valóság; p. toute = n'est pas bonne à dire, ne szólj szájam, nem fáj fejem; 2. becsületesség; 3. en =, adt. nyíltan; valóban; à la =, adv. igaz ugyan.
Verjus (-jü), m. savanyú szőlő, egres; 2. karcos bor; p. c'est jus vert ou —, egyik tizenkilenc, másik egy hián hús.
Verjuté, e, a. fanyar, savanyús.
Verle, m. com. akoló pálca.
Vermeil, le, a. királyvörös; piros-porgás; 2. —le, f. joail. csehgránát; —lonner (-mè-lo-nié), v. a. dor. hippirral aljazni.
Vermicell'e (vèr-mi-chè-le), m. vékony metélt; —ier, m. metélt-csináló.
Vermiculaire, f. h. n. férges; bot. v. joubarbe; 2. a. féregalakú; —fuge, s. a. méd. gilisztahajtó; —langues, m. pl. h. n. féregnyelvük.
Vermiller (vèr-mi-lié), v. n. ch. túrni.
Vermillon (vèr-mi-lion), m. v. cinobre; fig. pír; arg. m. angol; —ner, v. a. peint. pirosra festeni; dor. v. vermeillonner.
Vermin'e (-mi-), f. coll. férgek, bogarak, tetvek; fig. csöcselék, söpredék; arg. ügyvéd; —eux, se, a. h. n. férges, születte; méd. fièvres =es, féregkór.
Vermisseau (vèr-mi-cô), m. dim. férgeske; csöves csiga.
se Vermouler, v. r. férgesedni.

Verron

Vermoulure, f. szúrágás; szűpor.
Vermout (-mou), m. ürmösbor.
Vernal, e, a. tavaszi; astr. équinoxe —, tavaszi éjnap-egyen.
Vernir, v. a. kencezni; pot. mázítani.
Vernis (-ni), m. fénymáz, kence; pot. üvegmáz; —à bois, famáz; fig. b. p. máz, szín, látszat; —ser, v. a. pot. v. vernir; —seur, m. pot. fénymázoló; —sure, f. pot. mázolás, kencezés.
Vérrol'e, f. méd. bujasenyv; pop. franc. 2. petite —, bárányhimlő; —ée, e, ique, a. méd. bujasenyves; pop. francos.
Véron, v. vairon.
Véronique, f. bot. dícső fű.
Vérot'er, v. n. ch. férget keresni; —ier, m. péch. gilisztafész; —is, m. péch. gilisztá.
Verrat (vé-ra), m. vadkan.
Verraille, f. com. apró üvegáru.
Verre, m. üveg; —en table, tábla-üveg; —à vitres, ablaküveg; —d'antimoine, dárdany; —ardent, gyújtóüveg; phys. —à diabète, üveglőny; 2. pohár; cul d'un —, pohár talpa; fam. boire dans le — de qch., vkivel barátságban élni; —à vin, boros pohár; —de vin, pohár bor.
Verrée (vè-ré), f. tele pohárral.
Verrerie (vèr-re-rie), f. üvegyártás; üveghuta; 2. coll. üvegáru.
Verreux, se (vèr-), a. üveges.
Verrier (vèr-rié), m. üvegyáros; 2. üvegárus; 3. écon. üveghosár.
Verrière (vè-), f. üveggödél; écon. öblítőká; jard. üveglúp.
Verrine (vè-), f. charp. facsavar; 2. v. vernière.
Verroterie (vè-), v. verraille.
Verrou (vè-rou), m. retesz;

Verrouiller

fig. tirer les — s sur soi, visszazonultán élni.
 Verrouiller (vè-), v. a. bere-
 tezzelni; 2. se —, v. r. el-
 zárkózni.
 -Verru'caire, f. bot. kacska-
 ring; —e, f. szömölcs; —
 queux, se, a. szömölcsös.
 Vers (vèr; vèrz), m. poét.
 vers; II. prép. felé.
 Versa'de (-ça-), m. p. u. föl-
 fordulás; —ge, m. agr.
 forgatás.
 Versaire, v. jachère.
 Versant, e (-çan), a. köny-
 nyen fölforduló; 2. m.
 géo. lejtő.
 Versatile, a. változékony,
 ingatag, állhatlan, tétó-
 vász; —ité, f. did. válto-
 zékony, ingatagság, tétó-
 vóadás.
 Verse (-ce), f. com. egy kosár
 kőszén (35 font); 2. à —,
 adt. il plut à —, szakad
 az eső.
 Versé, e, a. járatos; tapasz-
 tal.
 Verseau (vèr-cô), m. astr.
 vízöntő.
 Versement, m. pénzszállít-
 ás.
 Verser (vèr-cé), v. a. önteni;
 töltöni; kiönteni; abs. —e
 à boire, töltés; — des lar-
 mes, könnyeket hullatni;
 — son sang, vérét ontani;
 — de l'argent, pénzt szállí-
 títani; — de l'or, sokat köl-
 teni; fig. — le ridicule sur
 q., vkit nevetségessé tenni;
 2. fölfordítani; II. v. n.
 fölfordulni; 2. megdön-
 teni.
 Verset (vèr-cé), m. lit. vers-
 szak.
 Verseur, m. töltőgető.
 *Versifi'cailleur, m. g. p. vers-
 faragó; —cateur, m.
 verselő; —cation, f. verse-
 lés; —lier, v. n. verselni.
 Version, f. fordítás; fordít-
 mány; ohir. megfordítás
 (gyermeké a méhben); 2.
 fordulat, hírmás, hírmás-
 lat.
 Verso, m. lapháta.
 Versoir, m. agr. ekeszaru.

Vert

Vert, m. zöld; — d'olive,
 olajzsin; t. t. — de Hon-
 grie, aranyenyv; 2. fű;
 écon. fanyar íz; p. v.
 blé (2. fig.); h. n. zöld
 sikló; oru. — montant,
 citrom-sármány; II. —, e,
 a. zöld; 2. fam. vitor,
 fűrge; 3. éretlen; fanyar;
 cuis. pois —s, zöldborsó;
 4. fig. szilárd, elszánt;
 réponse —e, durva felelet.
 Vert-de-gris, v. verdet.
 Vertébral, e, a. an. gerinc-
 csont...; —ité, f. méd.
 gerinccsontlob.
 Vertèbre, m. an. gerinccsont,
 csigolya.
 Vertement (vèrt-man), adv.
 bátran, szilárdul, nyoma-
 tékosan.
 Verterelle (vèr-te-), f. serr.
 reteszhorog.
 Vertex (vèr-tèk-ce), m. an.
 v. sinciput; bot. tető, su-
 dar.
 Vertical, e, a. math. függ-
 irányos; —ement, adv.
 függirányosan; —ité, f.
 mécs. függirányosság; füg-
 gélyesség.
 Verticille (-thi-ci-), m. bot.
 gyűrű; —llé, e, a. bot.
 gyűrűs; —té, f. phys. el-
 hajlási erő.
 Vertige, m. méd. szédülés;
 fam. il a des —s, nincs ki
 egészen; —ineux, se, a.
 méd. p. u. szédélgős; —o,
 m. fam. szeszély; hóhort;
 vét. csira, löbbész.
 Vertiqueux, se, a. phys., méd.
 keringő.
 Vertu, f. erény; 2. erő, tulaj-
 donság; ext. il n'a ni
 force ni —, nincs se ereje,
 se veleje; p. face d'homme
 porte —, a gazda szeme
 hízalja a jószágot; 3. en
 —, adt. erejénél fogva;
 minek következtében.
 Vertueux, se, a. erényes;
 —eusement, adv. erénye-
 sen.
 †Vertuga'dier, ère, s. dúzci-
 náló; —din (-dein), m.
 dúz; 2. pop. —! vertu-
 bleu, vertu-choux, vertu-

Vétéran

gris! láncosadta! terin-
 gettét!
 Verve, f. lelkesedés, ihlet;
 fam. p. u. oszobaság, sze-
 szély.
 Verveine, vervéne, f. bot.
 galambóc.
 Verveux, vervier, m. pèch.
 fonalszak; jard. gyümölcs-
 kosár.
 Vésanie, f. méd. örültség
 (láz nélkül).
 Vésce (vèce), f. bot. lőborsó;
 —noire, lednek.
 Vési'caire, f. et a. f. hólyag-
 borsó; —cal, e, a. an. hó-
 lyag...; —cation (-cion),
 f. méd. hólyaghúzás; —ca-
 toire, s. a. méd. hólyag-
 húzó tapasz; —cule, f. an.
 hólyagcsa; —biliaire, epe-
 hólyag.
 Vésou, vésoul, m. sucr. cu-
 kornádnedv.
 Vespasienne, f. mozgó ár-
 nyékszék; it. hűgyozda.
 Vespéral, m. cath. vecser-
 nyekönyv; —ie, f. écol.
 †vitatkozás; fig. inus.
 dorgálás, megrovás; —i-
 ser, v. a. q. fig. vkit meg-
 dorgálni.
 Vespertilion, m. h. n. de-
 nevér.
 Vess'e, f. fíng, posz; bot. —
 de-loup, pöfeteg; —er (vè-
 cé), v. n. fíngani, poszog-
 ni; arg. — du bec, szájból
 büzlenni; —eur, se, s. po-
 szogató.
 Vessie (vè-ci), f. an. húd-
 hólyag; méd. hólyag; arg.
 kurva.
 Vessigon, vésigon, m. vét.
 csúzhólyag.
 Veste (vèst), f. mellény.
 Vesti'aire (vèce-thi-), m. ru-
 határ; it. ruhapénz; —
 bule, m. arch. pitvar; it.
 qf. előszoba; an. fülcsar-
 nok; —ge, m. sty. s.
 nyomdok, lábnyom; 2. ma-
 radvány, nyom; —men-
 tal, e, a. ruhatásító.
 Vêtement, m. ord. st. s.
 öltözet, ruha.
 Vétéran, m. et a. m. hadas-
 tyán; —ce, f. nyugállapot.

Vétérinaire

Vétérinaire, m. et a. m. *ba-romorvos*; 2. ord. a. art —, *állatgyógytudomány*.

Vétill a. d. e, —eur, se, s. *babráló, pepecselő*; —e, f. *apróság, hiúvánság*; —er, v. n. *apróságokkal babrálni, bibelődni*; 2. *kákan csomót keresni*; —erie, f. *fogárdosság; zaklatás*; —eux, se, a. *csiklandós, kényes*.

Vétir, v. a. ir. *ruházni*; 2. *fölvenni, magára venni*; il est vêtir trop légèremment, *nagyon könnyedén van öltözve*; 3. se —, v. r. *öltözködni*.

Vétire, v. prise (1.).

Veuf, ve, s. a. *özvegy*; orn. —ve, *paradicsomi sármány*; arg. —ve, *akasztófa*.

†Veule, a. *petyhüdt, ernyedt*; étoffe —, *könnyű kelme*; agr. terre —, *sovány föld*; jard. branche —, *száraz ág*.

Veuvage, m. *özvegyiség*.

Vexant, e, a. *bosszantó*.

Vexat'eur, trice, s. a. *zaklató; alkalmatlankodó*; —tion (-cion), f. *zaklatás; bosszantás*; —toire, a. *sulyos, nyomasztó*.

Vexer (vék-cé), v. a. *zaklatni, sanyargatni*; 3. pop. *bosszantani*.

Vexillaire, v. porte-étendard.

Viabilité, f. jur., méd. *életrevalóság*.

Viable, a. jur., méd. *életrevaló*.

Viaduc, m. t. t. *útvezeték*.

Viager, ère, a. *holtiglani*; rente —ère, *életjáradék*; —èrement, adv. *holtiglan*.

Viande, f. *hús*; —de boucherie, *vágott hús*; —menue, *baromfi-hús*; arg. —dans-les-dents, *alkalmatlan hitelező*.

Viand'er, v. n. ch. *legelni*; —is (-di), m. ch. *legelés*.

Viatique, m. *útravaló, útpénz*; cath. *úrvacsorája*.

Vibord, m. mar. *párkány*.

Vibrant, e, a. phys. *rezgő*;

Vicair'e

—atile, a. phys. *rezgethető*; —ation (-cion), f. phys. *rezgés; lengés*; —er, v. n. phys. *rezgeni, lengeni*; 2. v. a. *nyilat ki-lőni*.

Vicair'e, m. *helyettes, helytartó*; —ie, f. v. *vicariat*.

Vicari'al, e, a. *helyettesi*; —at (-ria), m. *helyettes-ség; helytartóság*; 2. *helyettesi kerület*; —er, v. n. *helyetteskedni*; fig. *alárendelt hivatalt viselni*.

Vice, m. *hiba, hiány, fogyatkozás; kórság*; it. *kihágás*; 2. mor. *vétek, bűn*; it. *paráználkodás*.

Vice, part. al...; *segéd...*

Vicennal (-cène-nal), a. *húsz-évi; húszévi*.

Vice-versa (vi-cé-vér-ça), adv. *kölcsönösen*; it. *megfordítva*.

Vicier, v. a. el. *megrontani*; vin —é, *romlott bor*; pal. *megsemmisíteni; érvényteleníteni*.

Vicieux, se, a. *hibás, hiányos*; pal. *érvénytelen*; cheval —, *csőködös ló*; homme —, *bűnös ember*; —eusement, adv. *hibásan, stb.*

Vicinal, e, a. *oldal...; szomszédos, határos*.

Vicissitude, f. *változás*; 2. *váltakozat, vaglyagosság; változékonyság*; it. ord. pl. *fölforgatás*.

Vicom'tage, m. com. *algrófi jog*; —e (vi-kon-te), m. *algróf*; —é, m. *algrófság*; —esse, f. *algrófnő*; —ier, ère, a. jur. *algrófi*.

Victim'e, f. ant. *véráldozat*; fig. *áldozat*; —er, v. a. q., *földáldozni*; fig. g. p. *gúnytárgyat kitűzni*.

Victoire, f. *győzelem*; fam. chanter —, *ujongani*.

Victori'eux, se, a. *győzedelmes, győztes*; —eusement, adv. *győzedelmesen*.

†Victuailles, f. pl., mar. *élelmiszerek*; —eur, m. mar. *élelmező*.

Vidange, f. *kiűrtés; elhor-*

Vielle

dás; 2. pl. *ganaj, szemét, törmelék*; 2. le vin est en —, a bor fogytán van; —eur, m. *árnýékszék, csatorna-, kúttisztító*.

Vide, a. *üres*; fig. une tête —, *oktondi*; fam. temps —, *szabad idő*; 2. à —, adv. *üresen*; II. m. *úr*; hézag; arch. *nyílás*.

Vide-bouteille, m. *kéjlak*.

Videlle, f. cuis. *cifravas*.

Vider, v. a. *üríteni, kiüríteni*; —un tonneau, *csapra venni*; —un étang, *lecsapolni*; fig. *kiinni*; arg. *kifúrni*; bouch. *kiszedni*; *kicsigerezni*; 2. fig. *elintézni, tisztába hozni*; 3. se —, v. r. *kiüríteni, szükségét végezni*.

Vidimer, v. a. prat. *láttazeni, láttamozni*; 2. *hitelezni*.

Vidreome, m. *serleg, vendégpohár*.

Viduité, f. *özvegyiség; ennée de —, gyászév; droit de —, özvegypénz*.

Vidure, f. *átört mű*.

Vie, f. *élet*; sortir de —, *kimulni*; mourir tout en —, *ép erőben meghalni*; 2. *élettartam*; à la — et à la mort, *élet-halálra*; la — dure, *szívós élet*; 3. *élelem*; gagner sa —, *kenyerét keresni*; abs. faire la —, *vigan élni*; faire la petite —, *felelt életet folytatni*; fam. c'est sa —, *ez kedvenc foglalkozása*; p. telle — telle mort, *a mint élt úgy halt meg*; pop. faire une belle —, *nagy lármát csapni*; litt. *életleírás*; pop. merai de ma —! i. *lelkemre*.

Viédase, m. pop. *számár*; it. *gyáva*; it. *semmire kel-lő*; —r, v. n. pop. *he-nyélni*.

Viell, qf. ord. vieux, a. m. vieille, a. f. *öreg; vén*; 2. régt; 3. *kopott; ócska*; 4. s. *öreg, vén*.

Vieillard, m. *agagastyán*.

Vieille, f. *öreg nő*.

Vieillerie

Vieillerie, f. coll. *ócska holmi, lim-lom*; fig. *elcséptelt dolgok*.
 Vieillesse (viè-lièce), f. *agykór*; 2. qf. *öreg emberek, öregek*.
 Vieillir, v. n. *vénülni, öregedni*; it. *elévülni, elavulni*; 2. *megvélni*; 3. v. a. *öregíteni, megvélni*; 4. se —, v. r. *magát véníteni*.
 Vieillessement, m. p. u. *vénülés, vénhedés, aggulás*.
 Vieillot, te, s. a. g. p. fam. *öreges*; c'est une petite — te, *öreg anyóka*.
 Vielle (vi-elle), f. mus. *lant*; fig. fam. *c'est une roue de —, mindig egy bakot nyúz*; — r, v. n. *lantolni*; fam. *pourquoi tout — ? mire vald-e szószaporítás?*
 Vielleur, se, s. lantos.
 Vierge, f. *szűz*; cath. la —, *szent Szűz*; 2. a. *szűz, szepölten, tiszta*; terre —, *törletlen föld*; cire —, *rajvasz*; huile —, *színolaj*; fig. *réputation —, feddhetlen hírnév*.
 Vif (vif), m. *élet, eleven hús*; fig. *couper dans le —, érzékeny oldalt érinteni*; II. —, vive, a. *eleven*; 2. *élénk, érzékeny, heves*; fam. *il est — comme le salpêtre, mindjárt haragra gyulad*; man. *tűzes*; 3. *douleur — ve, heves fájdalom*; foi — ve, *rendületlen hit*; ch. *vaddis*; eau —, *forrásvíz*.
 Vif-argent, m. *minér. higany*; — gage, m. jur. *előzalog*.
 Vigie (ji), m. mar. *hajóőr*; 2. — s, *kiálló sziklák*; arg. vol à la —, *bőröndlopás*; — r, v. n. mar. *őrt állni*.
 Vigilamment (vi-ji-), adv. p. u. *vigyázva*; — ance, f. *éberség*; — ant, e, a. *éber, őrködő*; — e, f. lit. *innenp elbőstéje*; 2. pl. *virrasztás*.
 Vignage, m. cout. *átvám*.
 Vigne, f. agr. *szőlőtő*; szőlő-

Vigneron

vessző; 2. *szőlőhegy*; pop. *il est dans le —, részeg*; arg. Saint-Jean de la —, *feszület*.
 Vigneron, m. *vincellér*.
 Vignette (vi-ni-ète), f. *címke*.
 Vigno'ble (vi-ni-o-), a. m. agr. *szőlőhegy*; — lette, f. agr. *szőlőhegyecske*; * — manie, f. *borászati szenvedély*.
 Vigogne (-go-nieu), f. h. n. *lámateve*.
 Vigorte, f. artil. *ágyugolyóminta*.
 Vigoureux, se, a. *erős, erőteljes*; 2. *szilárd, bátor*; grav. *hathatós*; — eusement, adv. *erősen, stb.*
 Viguerie, f. cout. *tartomány-nagyi hivatal*; it. *lak*.
 Vigueure (vi-gheur), f. *erő*; fig. — d'esprit, *lelkierő*; *szilárdság*; *buzgalom*; *hatály, nyomatékosság*; cette loi est en —, *e törvény érvényes*.
 Viguier (vi-ghié), m. cout. *tartománynagy*.
 Vil, e, a. *alávaló, aljas, elvetemült; csekély*; — eument, adv. *aljasul, stb.*
 Vilain, m. autr. *paraszt*; 2. s. a. m. *c'est un —, zslugori*; icht. *dobáncs*; 3. —, e, s. *trágár, szátyár*; II. —, e, a. *csunya, rút*; 2. *piszkos, gyalázatos, aljas*; fauc. oiseau —, *idomíthatlan sólyom*; 3. temps —, *rosz, ocsmányi idő*; 4. féo. *polgár*; — eument, adv. *rútul, stb.*
 Vilebrequin (-kein), m. mell. *fűró*; arq. *pergőfűró*; pop. *jambes en —, löcsláb*.
 Vilenie (vil-nie), f. *szenny, ganaj, mocskok, szemét, gaz*; 2. *alávalóság, aljaság*; 3. *fősvénység, zsugoriság*; 4. *szitok; piszkosság*.
 Vileté (vil-té), f. *csekély érték, olcsóság*; 2. *csekélység*.
 Vilipender, v. a. *megvetni, kevésre becsülni, lenézni*.
 Villa, f. *mezei lak*; — ce (vi-

Vind'catif

la-ce), f. fam. *nagy, néptelen város*; — ge, m. *falu*; fam. *il est bien de son —, mit se tud a világról*; — geois, e, s. a. *falusi*; — nelle, f. *parasztlanc*.
 Ville (vi-le), f. *város*; it. *városi tanács*; dîner en —, *a házon kívül ebédelni*; en —, helyben.
 *Villegiature (villédjia-toure), f. *zöldben-, mezei lakás*.
 Villénage, m. féo. *polgári háber*.
 Villette, f. dim. *vároška*.
 Vimaire, f. e. f. *széltörés, szélkár*.
 Vimbre (vein-bre), m. icht. *ajókhál*.
 Vin (vein), m. bor; — fait, *kiforrott bor*; gros —, petit —, *nehéz, könnyű bor*; — du crû, *helybeli termés*; p. — sur lait *c'est souhait, lait sur — c'est veinin, bort a sörre idd egyszerre, sört a borra, hagyd máskorra*; pop. avoir un — de lion, *a bor veszeke-dővé teszi*; fig. mettre de l'eau dans son —, *magát mérsékelni*; une tache de —, *vörös folt*; — de prunelles, *kökönysszak*.
 Vina'de (vi-), f. féo. *szőlőro-bot*; — age, m. féo. *bor-tized*.
 Vina'gre (vi-nè-gre), m. *ecet*; pop. faire pisser — à q., *vkit vérig zaklatni*; it. habit de —, *szellős ruha*; arg. *dicsőség*; — grer, v. a. *ecetezni*; rôti — é, *savanyú peccsenye*; — grerie, f. *ecetgyár*; — grette, f. cuis. *savanyú mártás*; it. savanyú hús; 2. *kézikosci*; *targonca*; — grier, m. *ecetgyáros*; — re, a. *écon. vaiseau = boroshordó*.
 Vinasse (vi-), f. fabr. *rézroz-sda ecet*.
 Vincible, a. *legyőzhető*.
 Vindas (vein-dace), m. *méc. horgonycsiga*.
 Vind'catif, ve, a. *boszorú-gyó*; — cation, v. ven-

Vinée

geance; —ct-, f. jur. — publique, *gonosztevők nyilvános megbüntetése.*
 Vinée (vi-), f. szűret; *ész.*
 Vinetier (vi-ne-thié), m. bot. *leánysom.*
 Vineux, se (vi-), a. vin —, *szeszbor; pèches — ses, borizú barack; rouge —, borpiros; lieux —, bordús táj.*
 Vingeon, m. orn. *fütyülő ruca.*
 Vingt (vein; veinte), a. *húsz; 2. six-vingt hommes, százhusz ember; 3. le — du mois, a hó huszadika.*
 Vingtaine (vein-tè-ne), f. coll. *húsz darab.*
 Vingtième (-thi-), m. *huszad-rész; 2. a. huszadik.*
 Vini'cole (vi-), a. *borászati; —fère, a. bortermő; —fication, f. borkészítés.*
 Vinosité, f. *bortartalom.*
 Viol, m. *erőszakotétel; *—able, a. megszeghető.*
 Violacé, e, a. *violakék.*
 Violat (-la), a. m. pharm. *sirop —, violaszörp.*
 Violateur, trice, s. pal. *át-hágó, megszegő; 2. erőszakot tevő: —ion, f. jur. áthágás, megszegés.*
 Violâtre, a. *violakék.*
 Viole, f. mus. *brácsa; basse de —, gordonka.*
 †Violement, v. *violation.*
 Violement (vi-o-la-man), adv. *hevesen, erősen, erőszakosan.*
 Violence (-lance), f. *heves-ség, hev, erő; 2. erőszak; erőszakoskodás.*
 Violent, e (vi-o-lan), a. *heves, erős; 2. erőszakos; indulatos; 3. erőszakolt, természetellenes; —er, v. a. erőszakolni, kényszeríteni.*
 Violer, v. a. *megszegni, megsérteni; 2. erőszíkot tenni.*
 Violet, m. *violaszín; 2. —, te, a. violaszínű; faire feu —, fam. hévvel kezdeni s lanyhán végezni; 3. —te, f. bot. viola, ibolya.*

Violier

Violier, m. bot. *sárga viola.*
 Violir, v. a. et n. *violaszínűvé tenni; it. lenni.*
 Violon, m. luth. *hegedű; donner les —s, éjzenét adni; fam. il se donne des —s, önhitt; 2. hegedűs; 3. t. t. chap. tilfa; méc. pergőfuró; 4. az örség melletti bőrtön.*
 Violoncell'e (vio-lon-chè-le), m. luth. *gordonka; —iste, m. gordonkás.*
 Viome, f. bot. *ecetszőmörce.*
 Vipère, m. h. n. *siklóki-gyó.*
 Vipereau, m. h. n. *kis sikló.*
 Vipérine, f. bot. *kigyószisz.*
 Virago (-gò), f. g. p. *katonás nő.*
 Virelai, m. litt. *körvers.*
 Virement (vir-man), m. com. *rovancsoltás; — de fonds, értékforgalom; mar. fordulás.*
 Virer, v. n. pop. *forogni; fig. v. a. tourner et —q., vkit kipuhatolni; 2. v. a. et n. fordítani; fordulni: fig. — de bord, a köpönyeget szél után fordítani.*
 Vireux, se, a. bot. *mérges.*
 Vire'veau, m. mar. *horgony-csiga; —vent, orn. v. Martin-pêcheur; —vire, m. örvény; —volte, f. man. körforga.*
 Virgin'al, e (-ji-), a. *szűzies; *—ette, f. szűzecske; —ité, f. szűzesség.*
 Virgule, f. gr. *vessző; un point et une —, pontosvessző.*
 Viridité, f. did. *zöldség.*
 Viril, e, a. *férfiás; l'âge —, férfikor; —ement, adv. férfiasan; *—iser, v. a. férfiasítani; 2. se —, v. r. férfiasodni; —ité, f. férfiaság; férfikor; 2. nemző-erő; 3. fig. erő.*
 Viro'l'e, f. *szorítottú; —eur, m. t. t. szorítottumíves.*
 Virtualité, f. did. *hathatóság, hatály-erő.*
 Virtuel, le, a. did. *hatályos, hatniképes; —lement, adv. hatályszerint.*

Visigoth

Virtuose, s. mus. *műre-mekelő.*
 Virulen'ce (-ru-lance), f. *ragályos anyag, ragályos-ság; —t, e, a. méd. ragá-lyos, ragadós.*
 Virure, f. mar. *hajó küldesz-kázata. [reg.]*
 Virus (-ruce), m. méd. *mé-*
 Vis (vice), f. *méc. csavar; arq. — de culasse, farcsa-var; impr. — d'imprime-rie, nyomcsavar.*
 Visa, m. dipl. *látta-mozat.*
 Visage (-za-), m. *arc; pop. trouver — de bois, senkit se találni homn; 2. archi-fejezés, ábrázat; faire mauvais — à q., mogorván nézni vkire. [dor.]*
 Visagère, f. mod. *fejkötőbo-*
 Vis-à-vis, (vi-za-vi), prép. *átellenben; szemközt.*
 Viscéral, e (vi-cé-), m. méd. *bél...; fig. fekvőbirtokhoz tartozó.*
 Viscère (vi-cè-re), m. an. *bélrész; 2. pl. belek.*
 Viscosité (vice-), f. *ragadós-ság. [fam. szándék.]*
 Visée, f. *irányzat, cél; fig. Viser, v. n. célozni; it. v. a. — q. au coeur, vkinek szívére célozni; 2. fig. szándékozni; tervezni; 3. v. a. láttamozni.*
 Visi'bilité, f. did. *láthatóság; —ble, a. látható; fam. il n'est pas —, nem fogad; 2. szembe-tünő, szembe-tülő, szembeszökbő; —ment, adv. láthatólag, stb.*
 Visier (-cié), m. h. n. *sár-nyas csiga.*
 Visière (-ziaire), f. chev. *sisakszem. arcvért; fig. il lui rompit en —, gorombaságokat mondott szemébe; 2. látás; fig. donner dans la — à q., vkinél szemet szűrni; it. il a la — courte, nem sok esze van; arq. irányzék.*
 Visif, ve, a. phil. *faculté —ve, láttehetség.*
 Visigoth. (vi-zi-go), m. fig. *m. p. un vrai —, durva paraszt.*

Vision

Vision (-zion), f. phys. látás; 2. ábránd, álomkép; agyrem; 4. fig. agyszülemény; —naire, s. a. szel-lemlátó; fig. ábrándozó.
Visitation (-cion), f. cath. Sárlos boldogasszony napja; —te, f. látogatás; 2. látogató; 3. beteglátogatás; 4. vizsgálat, kutatás, motozós; = de cadavre, halottkémet; —ter, v. a. meglátogatni; 2. megvizsgál-ni; it. megvizsgál-ni, motozni, kutatni; it. qf. v. n. keresgél-ni; —teur, m. vizsgáló, megvizsgáló, szemlélő; fin. szemlész; 2. —, se, s. látogató.
Visnague, f. bot. fogasír.
Vison-visu, adv. pop. átellenben.
Visorium (-ome), m. impr. irattartó.
Visqueux, se (vice-keű), a. ragadós, enykes; it. nyálkás.
Visser (vi-cé), v. a. rácsa-varni.
Visuel, le (-zu-él), a. lát...; an. nerf —, látideg; opt. angle —, látzőg.
Vit, m. b. pöcs, csök; —de mulet, cserép-vízcső; —al, e. a. élet...; parties —es, életszervek; —ement, adv. életerős módon; —alísé, e. a. életerős; —aliser, v. a. fölelevenít-ni; —alíté, f. méd. életerő.
Vite, a. gyors, sebes; futós; 2. adv. gyorsan, sebesen, hamar.
Vitelots, m. pl. cuis. pástétompép.
Vitement, adv. v. vite (2.).
Vitesse, f. gyorsaság, fűrgesség, sebesség.
Vitex, v. agnus-castus.
Vitalige, f. méd. zuzmó.
Vitrage, m. coll. ablakzat; üveges munka; 2. üveg-fal.
Vitrail, m. ord. pl. templom-ablak.
Vitre, f. ablaküveg; 2. ablak, üvegrablak.
Vitrer, v. n. üvegtáblákkal

Vitresci'bilité

ellát-ni; porte —ée, üveg-ajtó; —ie, f. üvegkeres-kedés; üvegesség; 2. üve-gesáru.
Vitresci'bilité (-tréci-), f. chi. üvegühetőség; —ble, v. vitrifiable.
Vitreux, se, a. üveg-nemű, üvegféle.
Vitrier, m. üveges.
Vitrifi'able, a. phys. üvegül-hető; —cation, f. phys. megüvegülés; —er, v. a. phys. üvegt-ni; 2. se —, v. r. üvegülni.
Vitriol, m. chi. gállickő; —bleu, rézgálic; —vert, vasgálic; —e, v. parietaire; —é, e. a. chi. gálic...; eau —e, gálicvíz; —ique, a. gálictartalmú.
Vitupère, etc. v. bláme, etc.
Vivac'e, a. hosszú életre mu-tató; fig. tartós; —ité, f. élénkség, elevenesség; it. he-veesség; peint. fény.
Vivandier, ère, s. hadcsap-lár, —nő.
Vivant, m. élő; fam. un bon —, vig cim-bora; un mal —, korhely; it. en son —, éltében; 2. —, e. a. élő; fam. il ne l'a vu de sa vie —e, soha életében se látta; fig. élénk.
Vivat (vi-vat'), i. éljen.
Vive, f. icht. sárkánypegáz.
Vivelle, f. couture. v. re-prise; 2. v. espadon (icht.).
Vivelote (viv-), f. jur. öz-vegség.
Vivement (-man), adv. élén-ken, hevesen; 2. erősen, ér-zékenyül.
Vivier (vi-vié), m. halastó.
*Vivide, a. színpompában ra-gyogó.
Vivi'fiant, e, a. méd. éltető; —fication, f. éltetés; föl-elevenítés; —fier, v. a. föl-elevenít-ni; fig. éltet-ni; —pare, s. a. h. n. eleven-t szülő.
Vivoter, v. n. fam. tengődni, nyomorogni.
Vivre, v. n. ir. élni; ne —

Voici

que pour soi, csupán hasz-nát lesni; 2. táplálkozni; — à table d'hôte, közös asztalnál enni; p. il faut que tout le monde vive, hadd boldoguljon más is; 3. tartózkodni; it. életmód-t folytatni; — au ha-sard, napról-napra élni; p. il faut — à Rome comme à Rome, a baglyok-kal hűgass, a verebekkel csiripelj; 4. fam. vive le roi! éljen a király! vive Dieu! az élő Istenre! qui vive? ki vagy? II. m. élelem; 2. ord. pl. lelmi-szerek.
Vlan, i. puff neki!
Vocab'le, m. v. mot; —laire, m. szójegyzék, szótár; —uliste, m. szótár-író.
Vocal, e, a. szóbeli; oraison —e, hangos ima; 2. m. szavazatképes; 3. —e, f. gr. v. voyelle; —ement, adv. szóbelileg; —isation, f. hangszóítás; —iser, v. a. mus. hangszóít-ni.
Vocatif (-thif'), m. gr. szó-lító.
Vocation (-cion), f. hívány; 2. hajlam; fig. hivatás.
Vocif'rateur, trice, s. lár-mázó; —ration (-cion), f. méd. nyöszörgés, jajga-tás; 2. —s, pl. lármázás, szidás; —fére, v. n. lár-mázni, kiabálni, szidni.
Voeu (veű), m. fogadalom; 2. szavazat; 3. pl. óhajítás, kívánság; le — de la loi, a törvény szabványa.
Vogue, f. mar. lökem; 2. ce prédicateur este en —, e hit-szónok beszédeit igen járják; 3. búcsu.
Vogue-avant, m. mar. elő-evező.
Voguer (-ghé), v. n. mar. mo-zogni; megmozdúlni; it. vitorlázni; 2. evezni; pot. — l'argile, az agyagot gyúrni.
Vogueur, v. rameur.
Voici, prép. itt van, itt van-nak; fam. en — d'une

Voie

bonne, ez aztán különös; 2. autr. — venir le printemps, a tavasz közeledik. Voie (voâ), f. út, országút; 2. kerékvágás; pop. on l'a jeté en —, kitétték a szűrét; fig. eszköz, cél; it. ösvény; ch. nyom, csapa; fam. il est à bout de —, csak háltni jár a lélek belé; écon. vitel, fordulat; — d'eau, egy vitel víz; jur. perorvoslat; — de nullité, semmisségi panasz; mar. — d'eau, hasadék; astr. tejút; — du soleil, napkör. Voila, prép. ott, amott; — tout, ez az egész, fam. comme nous nous promettons — qu'une ondée vint à tomber, alig sétáltunk kissé, midőn egyszerre zápor kezdett hullni. Voile (voal), m. fátyol; fig. avoir un — devant les yeux, elvakultnak lenni; térer le — sur qch., fátyolt vetni vmire; 2. apáca-fátyol; 3. templomfüggöny; fig. ürügy, örv; II. f. mar. vitorla; faire force de —s, minden vitorlát kifeszíteni; faire —, vitorlázni; fig. aller à —s et à rames, mindent elkövetni. Voiler, v. a. lefátyolozni; — une religieuse, befátyolozni; porcelaine —ée, homályos porcellán; mus. voix —ée, fátyolozott hang; fig. elpalástolni; 2. v. in. t. t. megvetemedni; 3. se —, v. r. magát lefátyolozni. Voilerie, f. vitorlagyártás. Voilette, f. mar. vitorlácska; 2. kis fátyol. Voilier (-lié), m. mar. vitorlagyártó; 2. a. m. bon —, jó vitorlás hajó. Voilure, f. mar. coll. vitorlázat; 2. vitorlagyár. Voir, v. a. ir. látni; fam. il a vu le loup, nagy náthája van; 2. abs. si vous ne le croyez pas, allez-y —, ha nem hiszi, győződjék meg;

Voire

c'est que voyez-vous il faut prendre garde, mert hát vigyázni kell; 3. cela ne s'était jamais vu, ilyenmi még soha se történt; il fit —sa blessure, megmutatta sebt; laisser —, észrevétetni; 4. aller —, vkit meglátogatni; je verrai le moment où... , megérem az időt, melyben...; 5. szemlélni, vizsgálni, megvizsgálni; nous verrons, majd meggondoljuk; 6. megjegyezni; szemügyre venni; olvasni; megismerni; 7. társalogni; qui voyez-vous? kivel jő össze? — une femme, elhárni, nőszni; 8. megkísérteni; megizlelni; fig. észrevenni; II. v. n. vigyázni; utánna nézni; qu'a-t-il à —chez vous? mi köze az ön házához? it. segíteni, intézkedni, gondoskodni; j'y verrai, majd lesz gondom rá; voyez s'il est chez lui, kérdezze meg, honn van-e? 2. nyilni; ma chambre voit sur le jardin, szobám a kertre nyílik; cette hauteur voit la place, e magaslat uralja a várost; voyons! halljuk! III. se —, v. r. magát látni; se — dans la misère, nyomorban lenni; IV. se —, v. réc. egymást látni, meglátni; ils ne se voient plus, többé nem jönnek össze. †Voire, adv. fam. még, sőt; 2. vous tenez cela —? csakugyan megteendi? Voireie, f. autr. országút; 2. auj. dűgnyúzó hely; 3. bouch. hulladék; 4. úti-hivatal; police —, útrendőrség. Voisin, e (-zein), a. közel, szomszédos; fig. il est —de sa ruine, romlása szélén áll; 2. —, e. s. szomszéd; —age, m. coll. szomszédság; 2. il demeure dans le —, közelben lakik; —er, v. n. fam. jó szom-

Volatil

szédságot tartani; il ne —e pas, nem közeledik szomszédjával. Voiture, f. jármű; le bateau est une — forte commode, a hajó kényelmes jármű; 2. ord. kocsi, hintó; 3. fuvar, szállítás; rakomány; fig. fam. il n'y a pas —, pohara nincs telve; 4. fuvarozás; fuvarbér; lettre de —, fuvar-levél; pop. adieu la —! szerencsés utat! —rer, v. a. elszállítani, elhordani; fam. voulez-vous me —? el akar vinni kocsiján? —rier, m. fuvaros; —rin (-rein), m. bérkocsis. Voix (voâ), m. hang; de vive —, szóval; fig. —de la nature, a természet szózata; gr. szólam, hallam; 2. énekhang; II. szavazat; 2. szavazati jog; III. — publique, közvélemény; it. tetzés; p. la — du publique est la —de Dieu, nép szava Isten szava. Vol, m. röpülés; 2. szárnyalás; fig. il prend un — trop haut, nagy fába vágta a fejszét; it. nagyon főtartja az orrát; it. lendület; it. képesség, tehetség; th. röpülő-gép; ch. chasse du —, sólyomvadászat; II. lopás; rablás; 2. lopott jószág. Volable, a. meglopható. Volage, s. a. csélsap, ledér; méd. foltoshám. Volaille (vo-la-lieu), f. coll. baromfi, majorság; arg. ringyó. Volailleur, m. baromfikereskedő. Volant, m. toll-labda; agr. szélrózsa; charp. szélmalom szárnya; horl. szélfogó; mod. röpkény; ois. csekle; arg. köpeny; 2. —, e, a. röpülő; guer. fusée —e, röppentyű; feuille —e, röpírat. Volatil, e, a. chi. illó; —e, m. szárnyas, —isable, a. phys. illóítható; —isa-

Volatile	Volige	Vouloir
tion (-cion), f. chi. illó- tás; —iser, v. a. chi. illó- sítani; se —, v. r. elgőző- lőgni; —ité, f. chi. illóság; fig. átlhatlanság; it. váltó- zékonyság.	Volige, f., e. f. zsinde- deszka.	Vomique, a. noix —, vom- quier, ebvés; 2. f. méd. tüdőfekély.
Volatile (-thi-lien), f. fam. baromfi.	Volition (-cion), f. phil. akarás.	Vomir, v. n. háyni; pop. okádni; envie de —, ök- lendezni; fig. undorodni; II. v. a. — le sang, vért háyni; fig. — des injures, szitkokat szórni.
Vol-au-vent, m. pát. leveles sütemény; arg. toll.	Volontaire, s. a. önkénytes; 2. önjelű, makacs; —ment, adv. önkénytelen.	Vomissement, m. méd. há- nyás, okádás; écr. re- tourner à son —, előbbi bűneibe visszaesni.
Volcan, m. tűzhányóhegy.	Volonté, m. akarat; 2. aka- rás; akarat nyilvánítása; 3. tetszés, kény; à —, tet- zés szerint.	Vomitif, m. méd. hánytató; 2. —, ve, a. reméde —, hánytatószer.
Vole, f. jeu. faire la —, vala- mennyi ütést megcsinálni.	Volontiers (-thié), adv. szí- vesen, készséggel; 2. köny- nyen.	Voracé, a. falánk, nagyéhes, étkes: —ité, f. falánkság, torkosság, nagyehetőség.
Volée, f. röpiülés, fölrepülés; fig. il a pris la —, szabad szárnyra került; 2. coll. csapat, falka; fig. rang; — une personne de la haute —, magas rangú egyén; 3. ivadék, madárflak; milit. — de canons, ágyú-sor- tűz; sonner les cloches à toute —, minden harangot meghúzni; fam. une — de coups de bâton, egy rakás verés; char. földhérc; à la —, adt. röptében: fig. il parle —, meggondolatlanul beszél.	Volte, f. man. kanyarodás, forduló.	Vo'tant, m. szavazó; —ation (-cion), f. p. u. szavazás; —e, m. szavazat; —er, v. n. szavazni; v. a. ext. = des remerciements à q., vkinek köszönetet monda- ni; —if, ve, a. fogadalmi: cath. messe = ve, fogadal- mi mise.
Voler, v. n. röpiülni; — à tire d'ailes, sebeseen röpi- ülni; 2. fig. sietni; 3. fig. szétterjedni; fauc. sólyom- mal vadászni; II. v. a. lojni, rabolni.	Volte-face, f. milit. faire —, az üldöző ellenel hirtelen szembe szállni.	Votre, pl. vos, a. ...tok; ...tek.
Volereau, m. kis tolvaj.	Volter, v. n. escr. fordulatot tenni; manuf. csavarni.	Vôtre, pron. tiétek, önöké.
Volerie, f. tolvajság; fauc. sólymzásat.	Voltige, f. megeresztett kö- tél (kötéltáncosoknál); man. nyeregbe pattanás; —ement, m. röpködés, szállongás; —er, v. n. röpködni, szállongni; ext. le pavillon = e, a zászló lobog; 2. ledérkedni, csa- pongni; man. lóra ugrál- ni; milit. portyázni; —eur, m. szökőnc, ugronc; 2. műlovar.	Voude, m. bot. csülleng, izacs, festőfű; la culture du —, csüllengtermesztés.
Volet (-lè), m. écon. galamb- dúc; it. csapda; charp. —s d'une roue de moulin à eau, malomkerék lapátjai; men. ablakredőny; mar. kis iránytű.	Volubile, a. bot. futó, föl- futó; 2. —, f. szulák; —ité, f. gördülékenység, mozgé- konyság; gyorsaság; it. szószaporaság.	Vouer, u. a. szentelni, aján- lani; 2. fogadalmat tenni: fogadni; 3. se —, v. r. ma- gát áldozni.
Voleter, v. n. röpködni, szál- longni.	Volume, f. tiss. vetélő-cséve.	Vouge, f. ch. vadászgerely; medvekés; agr. sarló.
Voleur, se, s. tolvaj; — do- mestique, házi tolvaj; —s de grands chemins, rab- lók; p. les grands —s font pendre les petits, a nagy tolvaj az ablakból nézi, mikor a kis tolvajt akasztják.	Volum'e, m. terjedelem, tér, terjem; lib. kötet; —ineux, se, a. terjedelmes, terjel- mes; lib. sok kötetű.	Vouloir, v. a. ir. akarni; 2. követelni, parancsolni; it. ohajtani, kívánni; ce qu'il veut, il le veut, a mit föltessz magában, attól nem tágit; Dieu le veuille! adja Isten; 3. se faire mal — de q., vkit ellensé- gévé tenni; 4. en — à q., vki ellen haragot táplálni; ne m'en voulez pas, ne ne- hezteIjen rám; en — à la vie de q., vki élete ellen törni; à qui en voulez- vous? kit keres? 5. que veut dire ce mot? mit je- leutsen e szó? 6. követelni (árt); 7. ces affaires veu-
Volice, voliche, f. cout. pa- láléc.	Volulus (-luce), m. méd. bélköszvény.	
Volière, f. madárház; 2. ma- dárkalit; 3. écon. v. volet.	Volve, f. bot. gombaburok.	
	Volvulus (-luce), m. méd. bélköszvény.	
	Vomer (-mèr), m. an. eke- csont.	

Voulu

lent être conduites avec prudence, ez ügyeket óvatosan kell vezetni; II. m. akarat; akardás; malice —, rosszakarat.
 Voulu, e, a. bien, mal —, szívesen, nem szívesen látott.
 Vous (vou; vouze), pron. ti, ön, önök.
 Vousoyer (vou-zoa-ié), v. a. q., önözni.
 Voussoir (vou-coar), vous-seau (vou-çô), m. vous-sure, f. arch. boltozat, bolthajtás, bolttv; 2. ékkö, boltkö.
 Voûte, f. bolthajtás; fig. c'est la clef de la —, ez a fődolog; an. — du palais, szájpadlása.
 Voûter, v. n. boltozni, ivelni; fig. dos —é, hajlott, görnyedt hát; 2. se —, v. r. görnyedni.
 Voyage (voa-ia), m. utazás; abs. útletárs; 2. járás; kocizás; fuvar; fordulat; 3. tartózkodás.
 Voyager (voa-ia-jé), v. n. utazni; fam. il —é dans les livres, könyvekből utazott.
 Voyageur, se (voa-ia-jeur), s. utas; it. vándor; com. commis —, utazó-ügynök.
 Voyagiste, m. p. u. útletárs.
 Voyant (voi-ian), m. éor. látnok; 2. —, e, a. látó; com. fam. couleur très —e, nagyon világos, rikító szín.
 Voyelle (voa-iè-le), f. gr. hangzó.
 Voyer (voa-ié), m. ügyelőd; 2. —, v. a. blanch. — la lessive, forró vizet tölteni a ruhára.
 Voyète (voa-), f. blanch. lugzó tál.
 Voyou (voa-ion), m. poronty, kolyók.
 Vrac, m. péch. rendtelenség; icht. szádda.
 Vrai (vré), m. igaz, való; au —, adt. igazság szerint; fam. valóban; II. —, e, a. igaz, való; p. cela est —

Vraisemblable

ou le roi n'est pas noble, olyan igaz mint kétszer kettő négy; il est —, igaz ugyan; 2. valódi; 3. ext. valószínű; —ment, adv. igazán, valóban; 4. csak-ugyan; pop. — voire, sőt mondhatni.
 Vraisemblable (vré-çau-), a. valószínű, hihető; 2. m. valószínű; —ment, adv. valószínűleg; —ance, m. valószínűség.
 Vrèder, v. n. pop. lótnifutni.
 Vrill'e, f. csapfűrő; bot. kacs, inda, rekenyő; —é, e, a. bot. indás, kacsos; —er, v. n. artif. kerengve emelkedni; —erie, f. t. t. szerkovácság; it. acél-árak; —ette, f. h. n. fur-dancs; —ier, m. szerkovács; —ifère, s. a. bot. indás növények; —ou, m. kis csapfűrő.
 Vu, e, a. látott; lettre de change payable à —e, lü-tamra fizetendő váltó; —bon, láttam s helyeslem; 2. m. au — de tout le monde, az egész világ szemeláttára; 3. gr. —, conj. tekintve; it. —que, mint-hogy.
 Vue, f. látás, láttehetség; —louche, sandítás; 2. szem, tekintet; fig. donner dans la —, szembe ütni; it. meg-tetszeni; 3. tant que la — peut s'étendre, a meddig a szem terjed; à perte de —, beláthatlan; 4. perdre de —, q., qch., szem elől té-veszteni; 5. nézés, megné-zés, megszemlélés; fig. avoir — sur q., felügyeleti jogot bízni vkire; avoir la — sur q., szemmel tartani vkit; 6. à — d'oeil, szem-mérték szerint; it. szemlá-tomást; fig. il parle —, száját hűti; com. payable à —, látra fizetendő; 7. mar. avoir la — de..., meglátni, megpillantani; 8. látkép; 9. kilátás; fig. vélemény; 10. nyílás; ab-

Wolfart

luk; 11. fig. szándék, terv; 12. avoir qch. en —, vmit szándékozni; vmire célöz-ni; 13. belátás.
 †Vulcaniser, v. a. vkinek ne-jét elcsábitani.
 Vulgaire, m. köznép, pórnép; csöcselék; 2. a. közönséges, pórias, mindennapi, szo-kott; —ment, adv. közön-ségesen, stb.
 *Vulgariser, v. a. póriasítani.
 *Vulgarité, f. póriaság.
 Vulgate, f. cath. közkézen forgó; 2. a. lit. elter-jedt.
 Vulnérable, a. p. u. sebhető, sebesíthető; —aire, s. a. méd. sebszer; it. sebhe-gesztő; 2. f. bot. sebfű.
 Vulpin (-pein), m. bot. pal-lagi ecsetpázsit; 2. —, e, a. róka...; la gent —e, ró-kafajzat.
 Vultueux, se, a. méd. face —se, p. u. pirosra dagadt arc.
 Vulvaire, f. bot. kutyalabo-da; 2. a. an. szemérem...; —e, f. an. szeméremtest; lèvres de la —, szemérem-ajkak.
W.
 W, m. gr. (nem tartozik a francia betűsorozathoz, s csupán idegen nyelvekből vett szavaknál fordul elő, s ilyenkor mint v, vagy mint eu vagy ou hangzik).
 Wacke, m. minér. agyagos kerelykö.
 Waggon (oua-gone), m. vas-uti kocsi.
 Warandeur (va), m. péch. heringhordók bélyegzője.
 Warnette (var-nét'), f. péch. húzóháló.
 Warrant (oua-rante, m. jur. elfogatási parancs.
 Watchmann (ouatch-manne) m. éjőz.
 Wiski (ouiski), m. árpapá-linka.
 Wolfart (volt-), m. minér. farkasnyál.

X

X.

X (autr. ikoe, f.; auj. kee, m.), X, a betűsorozatban huszonharmadik.
 Xéno-graphie (kcé-), f. írástudás (idegen nyelvekben).
 Xéranthème (kcé-), m. bot. varvirág. [aszály.
 Xérasie (kcé-), f. méd. haj-
 Xéro-myre, m. méd. szárítókénőcs; —phtalmie, f. méd. száraz szemlob.
 Xiphias (kei-fi-ace), m. astr. hal. [gesbogár.
 Xorido (kço-), m. ent. nyerkunx, m. orn. tekerics.
 Xylite (kei-), m. ent. faragócserebütly.
 Xylo-cope (kei-), m. ent. szűpille; —glyphe, m. did. faragószobrász; kép/ara-gó; —glyphie, f. did. kép/ara-gó; —graphie, m. fa-metsző; —graphie, f. fa-metszés; —lâtrie, f. fabálványimádás; —logie, f. fatan; —lithe, f. minér. kővült fa.
 Xylon, v. cotonnier.
 Xylostéon, —teum (kei-lo-ome), m. bot. bűdösgönye.
 Xyris (kei-rice), m. bot. bu-zogánybaka.

Y.

Y, m. Y, a betűsorozatban huszonnegyedik; 2. y, adv. ott; oda; y est il? ott van? it. rajta; red; benne; 3. (avec avoir); il y a, van, vannak. [hajó.
 Yacht (hi-ak), m. mar. gyors-
 Yeuse, f. bot. magyal.
 Yeux (ieü; ieuz), m. an. szemek; bot. — de peuple, nyárfabarka.
 Yole, f. mar. csónak.
 Ypréau, m. jard. keskeny le-
 vellő szífa.
 Ysoplophe, m. h. n. tűzpille, vacsorávesztő.
 Ytterbite, f. yttria, m. minér. itranýföld, pikföld.

Yttrium

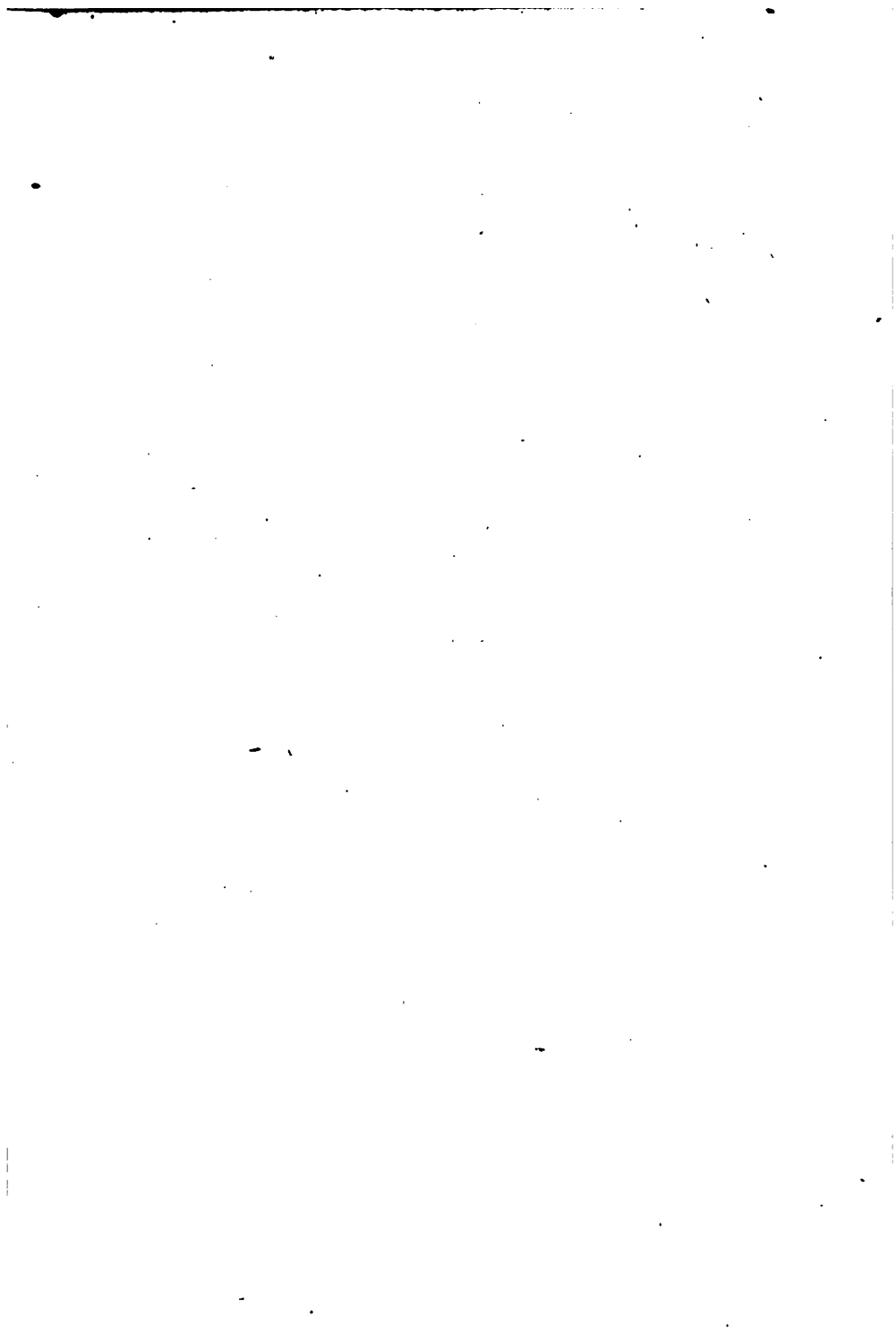
Yttrium (-triome), m. ch. pikeny.

Z.

Z (ze), m. Z, a betűsorozatban huszonötödik.
 Zacinthe, lampsane, f. bot. kacsaring.
 Zahorie, f. p. u. éleslátás.
 Zaïmet, m. féo. lovas hűbér.
 Zain, a. m. man. cheval —, tizta fekete; tizta pej.
 Zani, m. litt. bohóc.
 Zéa, v. mais.
 Zèbre, m. h. n. zebraaló.
 Zébré, e. a. csikos.
 Zédoaire, f. bot. citvor.
 Zélateur, trice, s. buzgólkodó; h. eccl. vakbuzgólkodó.
 Zèle, m. buzgóság, buzgalom; —indiscret, túlbuzgalom.
 Zélé, e. a. buzgó; 2. fam. s. c'est un —, buzgó ember.
 Zélo-typie, f. méd. őrült fél-tékenység.
 Zénith, m. astr. tetőpont.
 Zéolithé, f. minér. zeolit.
 Zéophyron, m. bot. kámló árpa.
 Zéphyr, m. szellő, esti lebel, fuvalom.
 Zéro, m. arith. nulla, sem-jegy, zerus; fam. c'est un —, semmi ember.
 Zest, zeste (zès-te), i. fam. eh! 2. m. perr. hajporhinta; fam. cela est entre le zist et le —, se nem jó, se nem rossz.
 Zeste, m. bot. középhártya (dió, gesztenye s a többiben); conf. citromhéjszeletke; fam. cela ne vaut pas un —, fabatkát se ér.
 Zester, v. a. conf. szeletekre vagdalni.
 Zibeléne, f. marte —, a. f. h. n. coboly.
 Zibet, zibeth (-bè), m. h. n. cibét-petymeg.
 Zigzag (zig-zag), m. szigszeg, zegzug; fig. tántorgás.
 Zel, m. mus. réztányér.
 Zinc (zeink), m. minér. hor-

Zygoma

gany; fleurs de —, v. tutie; —age, m. horganygal borítás; —ide, a. horganyféle; —ifère, a. horganytartalmu.
 Zingane, s. a. cigány.
 Zingel, zindel, m. icht. kolc.
 Zinquer, v. a. meghorgá-
 nyozni.
 Zinzolin, e (zein-zo-lein), m. teint. violaszín; 2. a. violaszínű; fam. p. u. c'est un —, piperkőc; —er, v. a. teint. violaszínre festeni.
 Zirun, m. miner. jac-anya; —e, f. minér. jac-föld.
 Zisel, zizel, m. h. n. mogyoró-pele.
 Zist, v. zest.
 Zitanie, f. bot. v. ivraie; fig. civakodás, perpatvar.
 Zizi, m. orn. gyeper sármány.
 Ziziphore, m. bot. zizifű.
 Zodiacal, e, a. astr. állatöv.
 Zodiaque, m. astr. állatöv.
 Zoile, m. fig. ügyetlen, irigy bíráló.
 Zone, f. géo. földöv-égalj; astr. égöv.
 Zonite, m. h. n. pinceázska.
 Zoo-graphie, v. zoologue; —graphie, f. did. állat-rajz; —lâtrie, m. állatimádó; —lâtrie, f. did. állatimádás; —logie, f. h. n. állattan; —logue, m. állattanász; —phage, s. a. hűsevő; —phyte, m. h. n. állatnövény. —physo-graphie, —logue, m. állatnövénytanász; —phytographie, —logie, f. állatnövénytan; —phytolithe, ké-pelt kő; —tomie, f. állatboncolás.
 Zopissa, m. mar. ócska hajószurok.
 Zostère, f. bot. sóspörje; —marine, omboly, hínár.
 Zotique, a. méd. faculté —, életerő.
 Zygène, m. icht. pörölyhal.
 Zygoma, zygome, s. a, an. os —, igacsont.

Rel' 3H

4/50

